

పదబంధ పారిజాతము

[నుడికారముల బృహన్నిఘంటువు]

ప్రథమ సంపుటము

సంపాదకవర్గం :

నార్ల వెంకటేశ్వరరావు

విద్వాన్ విశ్వం

తిమ్మావజ్ఞుల రోదండరామయ్య

ప్రచురణ :

ఆంధ్రప్రదేశ్ సాహిత్య అకాడమీ

తిలక్ రోడ్డు, హైద్రాబాద్.

ప్రథమముద్రణ
ఆగస్టు, 1959.

ఫ్రీడమ్ ప్రెస్
134, విరూపతియూర్ హైలాడ్
మద్రాసు - 21.

వెల : పది రూపాయలు.

పరస్పరభావవినిమయం ప్రధానలక్ష్యంగా ఏర్పడిన భాష నానాటికీ పదునుదేరుతూ వస్తుంది. అవసర మేర్పడిన టైల్లా, ఆసక్తి పెంపొందిన టైల్లా, మానవవిజ్ఞానం వికసించిన టైల్లా, మనసూ మేధా నేవళం తేలిన టైల్లా భాషలో మార్పులూ, చేర్పులూ, కూర్పులూ అనంతంగా వర్ధిల్లడం అనూచానంగా వస్తున్నది.

తన మనోభావాల నన్నింటినీ తోడివారికి చెప్పుకొనగలచేసే తన భాషకు సంతరించుకొనడంలో ప్రతి మనిషీ, ప్రతి కాలంలోనూ ప్రయత్నపూర్వకంగానో, అప్రయత్నంగానో ఎంతో కొంత కృషి చేస్తూనే వుంటాడు. తత్ఫలితంగా ఒకనాటికంటే మఱొకనాడు భాషలో కొత్తమాటలూ, కొత్త మాటల తేటలూ, మాటలు కొత్తవి కానప్పుడు వానికే కొంగ్రొత్త భావచ్ఛాయలూ ఏర్పడుతూ వస్తున్నవి.

సామాన్యంగా విడివిడిగా పోడి మాటలుగా ఉన్నవే, అపూర్వసమ్మేళనంతో - ఆ మాటలకు విడివిడిగా వేనికీ లేని ఏదో ఒక అపూర్వభావవ్యక్తీకరణకు మూలము లై - విశిష్ట పదబంధాలుగా భాషలో నిలిచిపోతున్నవి.

వానినే పదబంధము లనీ, నుడికారము లనీ, పలుకు బడు లనీ, జాతీయము లనీ పేర్కొంటూ ఉంటాము. ఇవే కవితాలతాంకుర ప్రథమాలవాలా లనీ విజ్ఞులు భావిస్తారు.

మాటకు 'కళ్ళలో కారం పోసుకొను' అన్న పలుకు బడి తీసుకుందాం. ఇందులో మూడు పదాలున్నవి: కళ్ళు, కారము. పోసుకొనుటా. కాని ఈ మూడు మాటల చేరిక వాని విడివిడి అర్థాలకు వేనికీ చెందని అసూయాగ్రస్తతను వెలనాడుతున్నది.

'కాస్త పచ్చగా కనిపిస్తే సరి అది కళ్ళలో కారం పోసుకుంటుంది.'

పై వాక్యం ఎక్కడో ఏ మహావిద్యనుగో, మహా కవో ఉపయోగించే అభ్యర్థభాషావిశేషం కాదు. మీరూ, మేమూ ప్రతి పల్లెపట్టనా, ప్రతి రచ్చపట్టనా ఏనాడు పడితే ఆనాడు వినే అనకాశ మున్నదే - వింటున్నదే - ఆ మాట.

అంటే, తనలోని ఏదో ఒక విశిష్టమూ ఉజ్వలమూ తీవ్రమూ అయిన భావాన్ని వినిపించుటకూ, ఎదుటివారి మనసున సూటిగా అంతగానూ నాటునట్లు చేయుటకు ప్రయత్నించుటలో ఇలాంటి విలక్షణపదబంధాలను ప్రతి తెనుగు తల్లి, తండ్రి, పిల్లలూ సృష్టిస్తూనే వున్నారు. తత్ఫలితంగానే అనేకం భాషలో ప్రవేశిస్తున్నవి.

పై వాక్యాన్ని అలాగే మతాకభాషలో ఏ పదానికి ఆ పదాని కున్న అర్థమూ, వాక్యంలో కారకం అవీ చూచి, వ్యాకరణయుక్తంగా అర్థం చెప్పి, అలాగే అనువదిస్తే ఆ నిర్దిష్ట మైనభావం ఛిస్తే రాదు.

అందుకనే అది నుడికారము, తెనుగునుడులలోని ఒకానొక విశిష్టపదబంధమై చిత్రి అనుకుంటాము.

ఇది తెనుగులోనే కాదు. ప్రతిభాషలోనూ వున్నదే. మన కిక్కడ ప్రసక్తం తెనుగు గనుక తెనుగుసంగతే అనుకుంటున్నాము.

‘ఒళ్ళంతా జెఱులు ప్రాకిన ట్లున్న’ దన్న పుడు మనకు తోచే భావస్ఫూర్తి కవి గ్రహించే తానా మాటల వేటకు దిగి మఱిత వాటంగా చెప్పడం ఆరంభించినాడు. అందుకే ఇవి కవితాలతాంకురానికి ఆలవాలము లనుట.

ఇలాంటి నుడికారాలు అనేక విధాలుగా వున్నవి.

కొన్ని మనిషి అవయవాలపై ఏర్పడినవి. నెత్తిన నోరు పెట్టుకొని చెప్పడం మొదలు, కాలికి బలపం కట్టుకొని తిరగడం దాకా ప్రతి అవయవంపై నా ఎన్నో కొన్ని నుడికారాలు ఏర్పడినవి.

అలాగే మనం నిత్యం చూస్తున్న పశుపక్ష్యాదుల నుండి కొన్ని ఏర్పడినవి. గోడమీది పిల్లి, దీపముందు బల్లి మొదలు, కోతికి కొబ్బరికాయ చిక్కినట్లు, కుక్కలు కాట్లాడుకున్నట్లు మొదలు, కాలు ద్రవ్వడం, గర్జించడం మొదలు, దున్నమీద వాన కురిసినట్లు వఱకూ అనేకం ఇలా వచ్చినవి.

తాము గమనిస్తున్న పరిసర ప్రకృతి ప్రభావ పరిజ్ఞానం నుంచీ ఎన్నో వచ్చినవి. ఇసుక వేస్తే రాలనంత జనం మొదలు సూదిమొన మోపడానికి వీలు లేకుండా వఱకూ, వర్షం వెలిసినట్లుగా నదు మణగడం మొదలు కుండపోతగా కురవడందాకా ఇవి ఉన్నవి.

అటచేతిరేకలు కనిపిస్తున్న వనుటలో వేకువ నరను ముచ్చటగా చెప్తాడు. కాదారి మాదారి ప్రోద్దని చీకటిని సూచిస్తాడు. ఎంత గొప్పకవి మనిసి!

ఇలా ఏర్పడిన నుడికారాలు కాక, కేవలం ఊది చెప్పటకూ, నొక్కి వక్కాణించుటకూ కొన్ని జంటపదాలను తను సృష్టించుకున్నాడు. ఒకప్పు డామాటను కాస్త అందంగా అనడంవఱకే అయినా సరే అనువదించుకున్నాడు.

నగా నట్రా, పురుగూ పుట్రా, సుళువూ ఒళువూ : ఇలా ఎన్నెన్నో వెలసినవి. పరువు అన్నా, ప్రతిష్ఠ అన్నా ఒకటే. అయితే నేం? పరువు ప్రతిష్ఠా ఉన్న కుటుంబం అనుటలో ఒక విలక్షణపదబంధం ఏర్పడినది.

ఇలాంటివి కాక శబ్దపల్లవక్రియ లెన్నో విశిష్ట విలక్షణస్ఫూర్తితో నుడికారాలలో చేరినవి.

చన్నిచ్చుట చన్ను నిచ్చుట కాదు; కొండ చేయుట కొండను చేయుట కాదు; పీట పెట్టుట పీటను పెట్టుట కాదు. సరే. నోరు చేయుట నోరును చేయుట అని తెనుగు వాడనుకోగలడా?

అట్లే కయ్యము పొడుచుట, అప్పు పొడుచుట, ఆన పొడుచుట మొదలగువానిలోని పొడుచుట ఆ విశిష్టపద

సంయుతితో స్ఫురింపజేసే అర్థం కలది వానితో చేరినప్పుడే అవుతుంది.

మిన్న దన్నుటలో, తల దన్నుటలో, జిగి తన్నుటలో తన్నుట మన ఘోషాలు. తన్నుట కాదు. చెట్లు పట్టు, తిప్పలు పట్టు. కొండలు పట్టు పగైరాలు అవొక విశిష్ట భావద్యోతకాలు.

అట్లే అవసర మిచ్చుట, పూజ యిచ్చుట, చెఱ యిచ్చుట, అనుజ్ఞ యిచ్చుట, మొల యిచ్చుట, దళ మిచ్చుట ఇత్యాదులు. ఎన్నిరకాల రీతులనో అపూర్వపద విశిష్టతాన్ని హిత్యంతో యీ యిచ్చు అర్థ మిస్తున్నది.

చెఱపట్టుట చెఱను పట్టుట కాదు కదా! కొమ్ములు సూపుట కొమ్ములను చూపుట కాదు కదా.

ఇలా అనేకంగా వున్నవి.

మఱి కేవలం ధ్వన్యనుకరణా లై వచ్చినవి చాలానే కలవు. కొఱకొఱ లాడు, మెఱమెఱ లాడు, పటపట పండ్లు కొఱుకు, చిటపట వాన కురియు ఇలాంటివి.

అర్థవైలక్షణ్యం లేకున్నా ఒకే రూపంలో ఉండే కను ముక్కు-తీరు, అరిషడ్వర్గాల వంటివి కొన్ని.

ఇవన్నిటినీ చేర్చి నుడికారాల నిఘంటువును వేఱుగా త్రియారు చేయవలె నన్న సంకల్పం కేవలం గ్రంథస్థ మైన వానిని ఒకఁ యో చేర్చుటకే కాక, అసలు గ్రంథస్థం కానివీ, నిఘంటువుల కెక్కనివీ వందలూ వేలూ ఉండి పోగా వానిని చేర్చుటకూ అయి ఉన్నది.

అంగ్లాది ఇతరభాషలలో కోశనిర్మాతలు ఆ యా ప్రధానపదాల క్రిందనే, ఆ పదం కొలికిపూసగా ఏర్పడిన నుడికారాల నన్నిటినీ విశేషార్థవివరణలతోపాటు ఇస్తూ వస్తారు.

మన కోశాలలో సూర్యారాయాంధ్ర నిఘంటువు (జన్యపదాలు), వావిళ్ళ నిఘంటువు కొన్నిటినీ ఇవ్వవలె నని ప్రయత్నించినా అది పని సమగ్రం కాతేదు, అసలు కేవలం

వాడుకలో ఉన్నది ఎక్కువ వారి ఉద్దేశం కాదు. మఱి శబ్ద పల్లనక్రియలను ఆ పదబంధంలోనుండి తప్పించి ముందు పదానికి అర్థం మార్చి వ్రాసి యిచ్చుటతో నుడికారపు వడుపే తెలియరాకుండా పోయినది.

చన్నిచ్చుట అన్నది అలా ఒకటిగా కాక, చన్ను అనుమాటకు స్తన్యము అన్న అర్థం కూడా ఉన్నదని వ్రాసి, ఆ ప్రయోగ మిచ్చి ప్రయోజనం తక్కువ. చన్నుకు స్తన్య మన్నది చన్నిచ్చుటలో తప్ప వ్యస్తంగా ఎన్నడూ రాదు. అలాంటప్పుడు ఆ మాటకు ఆ అర్థమూ ఉన్నదనుట ఎలా? విభిన్నప్రదాల కలయికతో అవలా విశిష్టార్థాలలో ఏర్పడిన మాటలు.

ఈ విషయం శ్రీ దీపాల పిచ్చయ్యశాస్త్రిగారు 'సాహిత్యసమీక్ష' లో విపులంగా చర్చించినారు.

అట్లని ఏవీ కోశాలలో చేర లేదని కాదు. జ్ఞాన్యం మొదలు, వావిళ్ళదాకా ఎన్నో చేరినవి. కొన్ని ఏపదం క్రిందనో ప్రయోగాలలో ముక్కు మొగం తెలియకుండా కూర్చున్నవి. కొన్ని విడివిడిపోయి వేరు కాపురాలు పెట్టినవి.

మఱి అలా కాక నుడికారాలను వేరుగా, అకారాదిగా సంగ్రహం చేయడానికి తొట్టతొలిసారి ప్రయత్నించినవారు శ్రీ నాథం కృష్ణారావుగారు. 'తెలుగు జాతీయములు' అను పేర వా రొకగ్రంథం రెండు సంపుటాలలో ప్రచురించారు.

అందులో కేవలం రెండువేల చిల్లర పదబంధాలు మాత్రమే చేరినవి. అయినా వారి కృషి ప్రప్రథమం, ప్రముఖం.

ఇలా అటూ చెటూ చెదరి ఉన్నవే కాక మొత్తం వాడుకలో ఉన్నవీ. వాడుకలోనూ గ్రంథాలలోనూ కూడా ఉన్నవీ, గ్రంథాలలో మాత్రమే మిగిలి వాడుకలో మాయమయినవీ అన్నీ - పైవర్గా లన్నింటికి చెందినవానిని ఒక చోట చేర్చవలె నని ఆంధ్రసాహిత్యఅకాడమీ మహా సంకల్పం చేసి, మాకు పని అప్పగించినది.

ఇదొక మహాసముద్రమథనంవంటిది. మనవాఙ్మయం అనంతం. అందులో అచ్చయినవీ, అచ్చు కానివీ, అపఘాతాలతో అచ్చయినవీ, అసమగ్రంగా వెలువడినవీ, అంతు తెలియనివీ, అంతు పట్టనివీ ఎన్నో గ్రంథాలున్నవి.

ఇక కోశాదులలో సంగ్రహితమైనవానిని ఈ దృష్టితో వేరు చేసి సరిచూచుకుంటున్నప్పుడు అర్థాలు సరికొత్తగా చూచుకొని నిర్ణయించుకొనవలసిన అవసరమూ ఏర్పడినది. కొన్ని వాడుకలో ఏ మూలలో ఒకమూల సునిర్దిష్టమూ సుస్పష్టమూ అయిన అర్థంలో ఉండగా, ఆ వాడుక వినక చెప్పిన సుదూరార్థాలూ అవీ సరిచేసుకొనకా తప్పు లేదు. పైగా పాఠాలను కొన్నిచోట్ల సరిదిద్దుకొంటే తప్పు కుదరని పట్టులూ చాలానే కనిపించినవి.

ఇలా ఈపని సువిస్తృతమై పోయినది. అందువల్ల కొంత పరిశ్రమ ఎక్కువైనా తప్పు దని సరికొత్తగా ప్రధాన గ్రంథసంచయం న్నంతటినీ నన్నయనుండీ నేటి కవులలో తెనుగు నుడికారపు సాంపులు నింపుకున్న పలువురు రచయితల గ్రంథాలదాకా చూడవలసి వచ్చినది.

అట్లని ప్రతిగ్రంథం చూడడం సాధ్యమా? ప్రాచీన గ్రంథసంచయంవఱకూ, దాదాపు ఏ యుగంలోనైనా సరే ప్రధానగ్రంథాల నన్నిటినీ పరిశీలించడం జరిగినా, నేటి వానిమాట అలా చెప్ప వీలు లేదు కదా!

మఱి వాడుకలో మాత్రమే ఉన్నవాని సంగతి ఏమని చెప్పగలం? అవెన్నో ఎటు పడితే అటు సాగరాగాధాలలో కలిసిపోయిన మంచి మత్యాలలా చిప్పల పొత్తిట దాగి ఉన్నవే! అవెట్లా ఎన్నని పైకి తేగలం?

అయినా సాహసించినాము. విన్నన్ని, విన్నవారు పయోగించగా విన్నన్ని, విని వ్రాసినవారు వ్రాయగా చూచినన్ని - ఇలా చాలవఱకు సేకరించినాము.

తొలుత ఏదో యింతే కదా అనుకున్న కృషి తలకు మించిన బరు వైనది. అయినా పూనికతో పాఠాలమొదలు,

అర్థాలమొదలు. వాని ప్రయోగాల మొదలు. వాని వాడకం మొదలు అన్నింటినీ పరిశీలించి ఒకకొలికికి తేగలిగినాము.

ప్రతి పదబంధానికీ అర్థం, వివరణం, ప్రయోగం దాదాపు ఇచ్చినాము. ప్రయోగంతోపాటు నేడూ వాడుకలో ఉన్న పూడు మేమే ఆ నుడికారం ఉపయోగించేతీరును తెల్పుతూ అర్థం స్ఫురింపజేసే వాక్యాన్ని చేర్చినాము. కేవలం గ్రంథస్థమే అయినప్పుడు ప్రయోగమే ఇచ్చినాము. కేవలం వాడుకలోనే మేము వినిన దైనప్పుడు వాడుకలోని వాక్య మొకటి మాత్రమే ఇచ్చి వున్నాము. జంటపదాలను ధ్వన్యనుకరణాలను సూచించాము.

మఱొక - మనభాషలో మాత్రమే ఉన్న - ఇబ్బంది చెప్పక తప్పదు. అంగ్లంలో మఱి ఏ పదబంధంలో నైనా ఆ మాట మాటగానే ఉండి పోతుంది. మన కలా కాదు. కన్ను - కంటిలో రూపం మారుతుంది కదా. అట్లే కన్ను బహు వచనంలో కన్నులు, కనులు, కిండ్లు, కళ్ళు ఇలా నాలుగు రూపాలలోనూ వినవస్తుంది. మఱి అన్నిటా అవేలా ఇవ్వడం? చాలవఱకు ప్రధానంగా అన్ని రూపాలలో కానవచ్చేవి కొన్ని యిచ్చినా, మిగతవి ఒక రూపంలో ఆ అక్షరంక్రింద కానరాక పోతే మఱొక అక్షరం క్రిందిరూపంలో ఉంటుంది. అన్నీ అన్నిరూపాలలో ఇస్తే అనవసర గ్రంథవిస్తరణం అవుతుందని ఒకభయం.

ఇక ఎన్నడూ రగడగానే ఉండి ముగబడని బండి తొలూ రేఫలూ ఉండనే ఉన్నవి. ఇక పెద్ద సమస్య. అయినా నేటి వాడుకలోనూ. చాలవఱకు వ్రాతలోనూ పాటించనిది. అందుకని రెండిటా కొన్ని యిచ్చాము. కొన్ని ఏదో ఒకటి క్రింద ఇచ్చాము. యథార్థానికి మేము ఈ ప్రత్యేకపదబంధంలోని రేఫం — శకటరేఫమా? సాధు రేఫమా? అని సిద్ధాంతరాధ్ధాంతాలకు దిగ లేదు. దిగితే మా కాలం దానికే సరిపోయేది. అది ప్రస్తుతనిఘంటుసృనకు ప్రయోజనకారి కాదు.

అలాంటిదే మన అరసున్న పరుసదనం. ఇందులో మేము ప్రధానపదబంధసూచికలో గాని, మా వివరణలో గాని, మా వాక్యాలలో గాని అరసున్నలు అసలు ఉపయోగించ లేదు. ప్రయోగాలలో మటుకు ఉన్న వున్నట్టు ఉంచాము.

నిజమే! అర్థం విభేదింపజేసే అరసున్నలూ వున్నవి. అయినా అవి ప్రయోగాలలో ఎలాగూ ఉన్నవి. వాడుకలోనే డెలాగూ అంతరించినవి. అందుకని ఈ పద్ధతిని మే మనుసరించాము.

వివరణలో సాధ్యమయినంత ఆ పదబంధ మెలా ఏర్పడిందీ మాకు తెలిసిందాకా వ్రాశాము. బొత్తిగా తెలియని కొన్నిటికీ ఆ మాట ఒప్పుకునే అర్థం చెప్పాము. ఇంకా తేలనివీ, ఆలోచించవలసి ఉన్నవీ అలా అని తెలివిడి చేశాము.

వివరణలో కేవలం ఇంతదాకా వచ్చిన కోశాలలోని అర్థాలను అలా పరిగ్రహించక కొత్తగా చెప్పినవీ చాలానే ఉన్నవి. వానికి తగిన ఉపపత్తి ప్రతిచోటా చెప్పడం సాధ్యం కాక పోయి ఉండవచ్చును. వీ లున్నచోట వ్రాశాము. మా మట్టుకు మాకు తగినంత ఉపపత్తు లున్నప్పుడే ఇలా విభిన్నార్థం వ్రాశాము.

ఇవన్నిటినీ ఇక్కడ వివరించడం అసాధ్యం. అదొక గ్రంథం అవుతుంది. అ దిక్కడ అవసరమూ కాదు.

ఆ! అన్నట్లు వివరణాదు లన్నీ వ్యావహారికంలోనే ఉన్నవి. అందుకు ఉపపత్తు లీనాడు చెప్పవలెనా?

శక్తివంచన లేకుండా ఒక సంవత్సరానికి పైగా మేము చేసిన కృషి ఈనాడు మీ ముందున్నది. అయితే, ఒక్కటి మాత్రం జ్ఞాపకం చేయక తప్పదు. భాషామహాసముద్రం గడవ నీదినా మని చెప్పడం ఎవ్వరి తరం?

అందులో నుడికారాలవంటివి వాడుకలోనే ఎన్ని ఉన్నవో లెక్కపెట్టి చక్కబెట్టినా మనడం చుక్కలను లెక్కించినా మనుట వంటిదే. అయినా చుక్కల లెక్కలించనా వేస్తూనే ఉన్నారు. అలాగే మేమూ చేశాము.

ఇది సర్వసమగ్రమూ, స్వయంసంపూర్ణమూ అని చెప్పడం లేదు. అలా ఒక్క విడతలో బయట పడవేసే వీలున్న పని కా దిది.

ఇది చూచినవారు తా మిందులో చేర లేదని తోచిన వానిని దయతో తెలియజేస్తే వినముల మై స్వీకరిస్తాము.

ఇహికరి పని కాదు. భాషాసేవ పరమావధిగా మేం చేయగలిగినది చేశాము. ఇలాగే ఇంకా మేము వెలికి తీసుకొని రాగలవానినీ, తర్వాత తెలిస్తే వానినీ, మిగత పై వారు వెలిపేవానినీ అన్నిటినీ ద్వితీయ ముద్రణంలో చేరుస్తాము.

అలా ఒకటి రెండు ముద్రణ లైతే కాని, ఒక రక మైన సమగ్రత రాదు.—అప్పటి కైనా వస్తే మాట!

ఏమైనా మా యీ కృషిని ఆంధ్రవిద్యల్లోకమూ, సహృదయజగత్తూ, జిజ్ఞాసువులూ తప్పక సానుభూతితో అర్థం చేసుకొనగల రనీ, అంచనా వేసుకొనగల రనీ, అభినందించగల రనీ ఆశిస్తున్నాము.

ఈ మహాప్రయత్నంలో ఎందఱో మాకు తోడ్పడినారు.

ప్రాచీనాధునిక గ్రంథసంచయంలోనుండి కొన్ని కావ్యాదులను చదివి వానిలో ఉన్నవానిని వేఱుగా ఎత్తి వ్రాసి యిచ్చుటలో మాకు తోడ్పడిన మిత్రులు వీరు : శ్రీ గన్నవరపు సుబ్బరామయ్య; శ్రీ బులుసు వెంకటరమణయ్య; శ్రీ రావూరి దొరస్వామి శర్మ; శ్రీ తిరుమల రామచంద్ర; శ్రీ జాస్తి జగన్నాథం; శ్రీ యామిజాల పద్మనాభస్వామి.

అట్లే నుడికారాలు, సామెతలు వగైరాల సేకరణలో ప్రభుత్వనియమితులై కృషి చేసిన శ్రీ సంపత్ రాఘవాచార్యులు తాము వ్రాసి ఉంచినవానిని మాకు పంపారు.

వా రందఱికి కృతజ్ఞులము.

మే మిందులో ఉదహరించిన గ్రంథాలే కాక ఇంకెన్నో పరిశీలించాము. ఏదో ఒకదానినుండి ప్రయోగ మిస్తే సరిపోవును గనుక, చదివినవానిలో ఎక్కువపాలు

పదులూ ఇరవైలుగా ఉన్న గ్రంథాలన్నిటా ఇవి పునఃపునరావృత్తములు గనుక ఇలా అగుట తప్ప లేదు.

అచ్చులో మే మనుసరించిన పద్ధతి యిది: ప్రధాన మైన నుడికారం పెద్ద అక్షరాలలో ఇచ్చి, అంతకంటె చిన్న దానిలో మా వివరణం యిచ్చాము. ప్రయోగం - అది గ్రంథంలోని దైతే ఆ ఆశ్వాసపద్యాది సంఖ్యనో, పుట సంఖ్యనో ఇచ్చి - చిన్న అక్షరాలలో ఇచ్చాము. మా వాడుకలోని వాక్యమూ అంతే.

ఇది సులువుగా చూచుకొనుటకు వీ లవుతుం దని మా ఆశ. అక్షరక్రమం ఉండజాలెనే అనుసరించాము.

ఈ అచ్చు విషయంలో ఎంతో ఓపిక చూపి, ఎన్ని మార్చినా, చేర్చినా ఒక్క మాట అనక మాతో సహకరించిన 'ఫ్రీడమ్ ప్రెస్' వారిని అభినందించి తీరాలి.

ఎంత కన్నులో కన్ను పెట్టి చూచినా ఏమూలో అచ్చుతప్పో, రెండుమా గ్లొకపదం పడుటో, వాడుకమాట క్రింద 'వా.' జారిపోవుటో, అక్షరక్రమంలో ఏ నాలుగో అక్షరమో క్రమం తప్పుటో - ఇలాంటి చిన్న పొరపాట్లు జరిగినా జరిగి ఉండవచ్చు.

ఏమైనా ఈ మా కృషిని మన్నించి, అభిమానించి, ఏమైనా సలహా లిస్తే తప్పక స్వీకరించగలము.

నుడికారాల నిట్లా పెద్దయెత్తున నిఘంటురూపంలో సంగ్రహించుటలో మే మెంతవఱకు చరితార్థుల మైనామో అందుకు సహృదయులే ప్రమాణం. ఏ కొంతవఱకు మే మిందులో కృతకృత్యుల మైనా మా కృషి ధన్య మనే భావిస్తాము.

—సంపాదకవర్గం.

ఈ నిఘంటునిర్మాణంలో మాకు విశేషంగా తోడ్పడిన

గ్రంథములలో కొన్ని—కాలక్రమంగా.

ఆంధ్రమహాభారతము.

కుమారసంభవము.

బసవపురాణము.

పండితారాధ్యచరిత్రము.

భాస్కర రామాయణము.

రంగనాథరామాయణము.

నిర్వచనోత్తర రామాయణము.

దశకుమారచరిత్ర.

మార్కండేయపురాణము.

హరివంశము.

నృసింహపురాణము.

ఉత్తరహరివంశము.

కేయూరబాహుచరిత్ర.

కాశీఖండము.

భీమఖండము.

హరవిలాసము.

శృంగారనైషధము.

పలనాటి వీరచరిత్ర.

శివరాత్రిమాహాత్మ్యము.

క్రీడాభిరామము.

భాగవతము.

ద్విపదభాగవతము.

శృంగారశాకుంతలము.

జైమినిభారతము.

మనుచరిత్రము

ఆముక్తమాల్యద

పారిజాతాపహరణము.

కాళహస్తిమాహాత్మ్యము.

పాండురంగమాహాత్మ్యము.

రామాభ్యుదయము.

శ్రీరాధామాధవము.

వసుచరిత్ర.

సుగ్రీవవిజయము.

నిరంకుశోపఖ్యానము.

ప్రభావతీప్రద్యుమ్నము.

కళాపూర్ణోదయము.

తాళ్లపాక సంకీర్తనలు.

గౌరన హరిశ్చంద్ర ద్విపద.

నవనాథచరిత్రము.

రుక్మాంగదచరిత్ర.

విజయవిలాసము.

సారంగధరచరిత్రము.

క్షేత్రయ్యపదములు.

రాజగోపాలవిలాసము.

సేమాబ్జనాయికాస్వయం

వరము.

కట్టా వరదరాజు రామా

యణము.

రాధికాసాంత్వనము.

ఉత్తర రామాయణము.

శతకసంపుటములు.

కన్యాశుల్కము.

సాక్షిసంపుటములు.

తిరుపతి వెంకటకవుల గ్రంథ
ములు.

శ్రీపాద సుబ్రహ్మణ్యశాస్త్రిగారి
గ్రంథములు.

కవిరాజ త్రిపురనేని రామస్వామి
చౌదరిగారి గ్రంథములు.

ఏటుకూరి వెంకటనరసయ్యగారి
గ్రంథములు.

నార్లవారి గ్రంథములు.

పెన్నేటిపాట.

విశ్వనాథ సత్యనారాయణగారి
గ్రంథములు.

సురవరం ప్రతాపరెడ్డిగారి

గ్రంథములు.

సాహిత్యసమీక్ష.

జ్ఞాను నిఘంటువు.

శబ్దరత్నాకరము.

సూర్యరాయాంధ్ర నిఘంటువు.

వావిళ్ల నిఘంటువు.

తెలుగు జాతీయములు...

ఇత్యాదులు.

ఇవి, మిగతవి ప్రక్క జాబితాలో వివరంగా చేరి వున్నవి.

ఉదాహృత గ్రంథ సంకేత సూచిక

సంకేతము	గ్రంథనామము	కవినామము
అచ్చ. } అచ్చ. రామా }	అచ్చతెనుగు రామా యణము	కూచిమంచి తిమ్మకవి
అనిరు } అని }	అనిరుద్ధచరిత్రము	కనుపర్తి అబ్బయామాత్యుడు
అ. మ. క } అష్టమ. క }	అష్టమహిషీకల్యాణము	తాళ్లపాక చిన్నన్న
అలుగు	అలుగురాజు	ఏటుకూరి వెంకటనరసయ్య
అహల్య	అహల్యసంక్రందనము	సముఖము వెంకటకృష్ణప్ప నాయకుడు
ఆం. నా ఆం. భా } ఆంధ్ర. భా }	ఆంధ్రనామసంగ్రహము ఆంధ్రభాషార్ణవము	పైడిపాటి లక్ష్మణకవి నుదురుపాటి వెంకన
ఆం. వా ఆనంద ఆము ఆశ్విన. మా	ఆంధ్రవాచస్పత్యము ఆనందరంగరాట్టండము ఆము క్తమాల్యద ఆశ్వినమాహాత్మ్యము (తె. జా.)	కొట్ర శ్యామలకామశాస్త్రి కస్తూరి రంగకవి శ్రీ కృష్ణదేవరాయలు
ఇందు	ఇందుమితీపరిణయము	కుమారభూర్జటి
ఉ. రా ఉత్తర. రామా }	ఉత్తరరామాయణము	కంకంటి పాపరాజకవి
ఉద్భ ఉషా	ఉద్భటారాధ్యచరిత్రము ఉషాపరిణయము	తెనాలి రామలింగకవి పసుపులేటి రంగాజమ్మ
ఉ. హరి ఎడ్వ. నాట.	ఉత్తరహరివంశము ఎడ్వర్డు నాటకము (తె. జా.)	నాచన సోమన
ఒంటి. శత	ఒంటిమిట్ట రఘువీర శతకము	రాయకవి తిప్పయ్య
కకు. (కకుత్స్థ) కన్యా. శు	కకుత్స్థవిజయము కన్యాశుల్కము	మట్ల అనంతభూపాలుడు గురజాడ అప్పారాయకవి

సంకేతము	గ్రంథనామము	కవినామము
కఱి. శత.	కఱివేల్పు శతకము	
కలు. శ.	కలువాయి శతకము	
కవిక	కవికర్ణసాయనము	సంకుసాల నృసింహకవి
కవిచక్రార	(తె. జా.)	
కవిజ	కవిజనాశ్రయము	రేచన
కవిజన	కవిజనరంజనము	అడిదము నూరకవి
కవిమాయ	(తె. జా.)	
కవిరా	కవిరాజమనోరంజనము	కనుపర్తి అబ్బయ్యమాత్యుడు
కవిస	కవిసర్వగారుడము	బసవన
కళా	కళాపూర్ణోదయము	పింగళి నూరన
కా. మా. (కాళ)	కాళహస్తీమాహాత్మ్యము	ధూర్జటికవి
కామేశ్వరి. శత	కామేశ్వరిశతకము	
కావ్య	కావ్యాలంకారచూడామణి	విన్నకోట పెద్దన
కాశీ	కాశీఖండము	శ్రీనాథుడు
కాశీయా	కాశీయాత్రాచరిత్ర	ఏనుగుల వీరాస్వామయ్య
కాళ. శత	కాళహస్తీశ్వర శతకము	ధూర్జటికవి
కాళిందీ	కాళిందీకన్యాపరిణయము	అహోబలపతి
కుక్కు	కుక్కుటేశ్వరశతకము	కూచిమంచి తిమ్మకవి
కుచే	కుచేలోపాఖ్యానము	గట్టుప్రభువు
కుమా.		
కు. సం. }	కుమారసంభవము	నన్నిచోడకవి
కు.		
కుమార. శత	కుమారశతకము	పక్కి వెంకటనరసయ్య
కుమారి. శత	కుమారిశతకము	
కువల	కువలయాశ్వచరిత్రము	సవరము చిననారాయణకవి
కృష్ణ	కృష్ణరాయవిజయము	కుమారధూర్జటి
కృష్ణక	కృష్ణకర్ణామృతము	వెలగపూడి వెంగన
కృష్ణ. శకుం	శకుంతలాపరిణయము	కృష్ణకవి
కృష్ణా	కృష్ణాభ్యుదయము	గొంతేటి నూరన
కేయూ }		
కేయూర }	కేయూరబాహుచరిత్రము	మంచన కవి
కొత్త	కొత్తగడ్డ	నార్ల వెంకటేశ్వరరావు
క్రీడా	క్రీడాభిరామము	వినుకొండ వల్లభరాయడు

సంకేతము	గ్రంథనామము	కవినామము
క్షేత్రయ్య	క్షేత్రయ్యపదములు	క్షేత్రయ్య
క్షేత్రలక్ష్మి	క్షేత్రలక్ష్మి	ఏటుకూరి వెంకటనరసయ్య
గంధ	గంధవహము	మంచెర్ల వాసుదేవకవి
గీర	గీరతము	తిరుపతి వెంకటకవులు
గుంటూ	గుంటూరుసీమ	తిరుపతి వెంకటకవులు
గువ్వలచెన్న	గువ్వలచెన్నశతకము	పట్టాభిరామకవి
గౌ. హరి	హరిశ్చంద్ర ద్విపద	గౌరన
గౌర. హరి		
చంద్ర	చంద్రభానుచరిత్రము	తరిగొప్పల మల్లన
చంద్ర. వి. (చంద్ర రేఖా)	చంద్రరేఖావిలాపము	కూచిమంచి జగ్గకవి
చంద్రా	చంద్రాంగదచరిత్రము	పైడిమఱ్ఱి వెంకటపతి
చంద్రి	చంద్రికాపరిణయము	సురభి మాధవభూపాలుడు
చంపూ	చంపూరామాయణము	బుగ్గేదము వేంకటచతుపతి
చమ	చమత్కారమంజరి	సింహాద్రి వెంకటాచార్యులు
చింతా	చింతామణి నాటకము (తె. జా.)	
చిత్ర. భా.	చిత్రభారతము	చరిగొండ ధర్మన్న
చెన్న	చెన్నబసవపురాణము	ఆత్మకూరి పాపకవి
జగ	జగన్నాటకము	నార్ల వెంకటేశ్వరరావు
జాహ్నవీ	జాహ్నవీమాహాత్యము	ఏనుగు లక్ష్మణకవి
జైమి	జైమినిభారతము	పిల్లలమఱ్ఱి వినవీరభద్రకవి
జ్ఞానప్రసూనాంబికా	జ్ఞానప్రసూనాంబికా శతకము	
తపతీ	తపతీసంవరణోపాఖ్యా నము	అద్దంకి గంగాధరకవి
తారా	తారాశకాంకవిజయము	శేషము వెంకటపతి
తాళ్ల. సం.	తాళ్లపాక సంకీర్తనలు	తాళ్లపాకము కవులు
తిరుపతి. ప్రభా. నాట	ప్రభావతీ ప్రద్యుమ్న నాటకము	తిరుపతి వెంకటకవులు
తె. జా	తెలుగు జాతీయములు	నాళము కృష్ణారావు
తెలుగునాడు	తెలుగునాడు	దాసరి లక్ష్మణకవి
త్యాగరాజు	త్యాగరాజకీర్తనలు	త్యాగయ్య

సంకేతము	గ్రంథనామము	కవినామము
త్రివేణి	త్రివేణి	ఏటుకూరి వెంకటనరసయ్య
త్రిశంకుస్వర్గం	(తె. జా.)	
దశ (దశకు)	దశకుమారచరిత్ర	కేతన
దశా	దశావతారచరిత్ర	ధరణిదేవుల రామయమంత్రి
దాశ. శత.	దాశరథి శతకము	కంచెర్ల గోపన్న
దేవీ	దేవీభాగవతము	తిరుపతి వెంకటకవులు
ద్వా	ద్వాత్రింశత్సాలభంజికలు	కొఱవి గోపరాజు
ద్వాద	ద్వాదశరాజచరిత్రము	
ద్వి	ద్విపద భాగవతము-దశమ	మడికి సింగన
ద్విప. భాగ }	స్కంధము	
ద్విప. భల్లా.	ద్విపద భల్లాణచరిత్రము	చక్రపురి రాఘవాచార్యులు
ద్వి. నల	ద్విపద నలచరిత్ర	కూచిమంచి తిమ్మకవి
ద్వి. సారంగ	ద్విపద సారంగధరచరిత్ర	
ధర్మజ	ధర్మజరాజసూయము	
	(తె. బా.)	
నందక	నందకసామ్రాజ్యము	
	(తె. జా.)	
నమశ్శి	నమశ్శివాయ శతకము	మూర్తికవి
నరస	నరసభూపాలీయము	చక్రపురి రాఘవాచార్యులు
నలచ	నలచరిత్ర	గౌరన
నవ	నవనాథచరిత్రము	తిరుపతి వెంకటకవులు
నానా	నానారాజసందర్శనము	నార్ల వెంకటేశ్వరరావు
నా. మా	నార్ల వారి మాట	ఏటుకూరి వెంకటనరసయ్య
నాయకు	నాయకురాలు	నారాయణకవి
నారా. పంచ	పంచతంత్రము	అజ్ఞాద ఆదిభట్ట నారాయణ
నారా. రుక్మి	రుక్మిణీకల్యాణము	దాసు
నారా. శత	నారాయణశతకము	బమ్మెర పోతన
నిరం }	నిరంకుశోపాఖ్యానము	కందుకూరి రుద్రకవి
నిరంకు }		
నిర్వ	నిర్వచనోత్తరరామా	తిక్కన
నిర్వ. ఉత్త }	యణము	
నిర్వ. రామా }		
నీతిసీస	నీతిసీసపద్యశతకము	తాళ్లపాక పెదతిరుమలయ్య

సంకేతము	గ్రంథనామము	కవినామము
నీలా	నీలాసుందరీపరిణయము	కూచిమంచి తిమ్మకవి
నృసిం	నృసింహపురాణము	ఎఱ్ఱన
నై } నైష }	నైషధము	శ్రీనాథుడు
పంచ. వేంక	పంచతంత్రము	వేంకటనాథుడు
పండిత	పండితరాయ విజయము	తిరుపతి వెంకటకవులు
పండితా	పండితారాధ్యచరిత్రము	పాలకుటికి సోమనాథుడు
పతివ్రతా	పతివ్రతామాహాత్మ్యము (తె. జా.)	
పద్మ	పద్మపురాణము	మడికి సింగన
పద్య. బసవ	పద్య బసవపురాణము	పిడుపర్తి సోమనాథుడు
పరమ	పరమయోగివిలాసము	తాళ్లపాక చిన్నన్న
పల. (పల్నాటి)	పలనాటి వీరచరిత్ర	శ్రీనాథుడు
పాంచా	పాంచాలీపరిణయము	కాకమాని మూర్తికవి
పాండ. జన	పాండవజనననాటకము	తిరుపతి వెంకటకవులు
పాండ. ప్రవా	పాండవప్రవాసనాటకము (తె. జా.)	,,
పాండవాశ్వ	పాండవాశ్వమేధ నాటకము	,,
పాండ. విజ } పాం. విజ }	పాండవవిజయ నాటకము	,,
పాండవో	పాండవోద్యోగ నాటకము	,,
పాండు	పాండురంగమాహాత్మ్యము	తెనాలి రామకృష్ణకవి
పాణి	పాణిగృహీత	తిరుపతి వెంకటకవులు
పారి	పారిజాతాపహరణము	ముక్కుతిమ్మన
పార్వ	పార్వతీపరిణయము	రాయ రఘునాథభూపాలుడు
పె. పా. (పెన్నే)	పెన్నేటిపాట	విఠ్ఠాల్ విశ్వం
ప్రబంధ	ప్రబంధరాజవేంకటేశ్వర విజయవిలాసము	గణపవరపు వెంకటకవి
ప్రబోధ	ప్రబోధచంద్రోదయము	నందిమల్లయ, ఘంటసింగయ
ప్రభా	ప్రభావతీప్రద్యుమ్నము	సింగళి సూరన
ప్రభా. నాట	ప్రభావతీ ప్రద్యుమ్న నాటకము	తిరుపతి వెంకటకవులు
ప్రభు (ప్రభులిం)	ప్రభులింగలీల	పిడుపర్తి సోమనాథుడు

సంకేతము	గ్రంథనామము	కవినామము
బసవ	బసవపురాణము	పాలకుఁజికి సోమనాథుడు
బహులా (బహు)	బహులాశ్వచరిత్రము	దామెల్ల వెంగళభూపాలుడు
బాణాల. కాళ	కాళమాన్తి మాహాత్మ్యము	బాణాల శరభకవి
బాల	బాలరామాయణము	తిరుపతి వెంకటకవులు
బాలనీతి	బాలనీతిశతకము	
బిల్వ	బిల్వజీయము	చిత్రకవి సింగన
బుద్ధ	బుద్ధచరిత్రము	తిరుపతి వెంకటకవులు
బొబ్బిలి	బొబ్బిలియుద్ధనాటకము	”
భద్రగిరి	భద్రగిరి శతకము (తె. జా.)	
భద్రావత్య	భద్రావత్యభ్యుదయము (తె. జా.)	
భర్తృ. సు	భర్తృహరి సుభాషితములు	ఏనుగు లక్ష్మణకవి
భల్లాణ	భల్లాణచరిత్రము	చితారు గంగాధరకవి
భాగ	భాగవతము	పోతనాదులు
భాను	భానుమతీపరిణయము	రెంటూరి గంగరాజు
భార	భారతము	కవిత్రయము
భా. రా } భాస్క. రా } భాస్క. శత	భాస్కరరామాయణము	భాస్కరాదులు
భీమ	భాస్కరశతకము	మారద వెంకయ్య
భోజ	భీమఖండము	శ్రీనాథుడు
భోజసుతా	భోజరాజీయము	అనంతామాత్యుడు
మగువ	భోజసుతాపరిణయము	కోటేశ్వరుడు
మదన. శత	మగువ మాంచాల	ఏటుకూరి వెంకటనరసయ్య
మను	మదనగోపాల శతకము	వంకాయలపాటి వెంకటకవి
మన్నార	మనుచరిత్రము	అల్లసాని పెద్దన
	మన్నారుదాసవిలాస నాటకము	పసుపులేటి రంగాజమ్మ
మల్లభూ (మల్ల)	మల్లభూపాలీయము	ఎలకూచి బాలసరస్వతి
మల్హా	శృంగార మల్హాణ చరిత్ర	ఎడపాటి ఎఱ్ఱన
మహా. ప్ర.	మహాప్రస్థానం	శ్రీ. శ్రీ
మాటా	మాటా మంతి	నార్ల వెంకటేశ్వరరావు
మానిసి	మానిసిశతకము	
మార్క	మార్కండేయపురాణము	మారన
ముకుంద	ముకుందవిలాసము	కాణాడ పెద్దన

సంకేతము

గ్రంథనామము

కవినామము

ముద్రా

ముద్రారాక్షసము

తిరుపతి వెంకటకవులు

మృచ్ఛ

మృచ్ఛకటిక

”

మృ. వి

మృత్యుంజయవిలాసము

గోగులపాటి కూర్మనాథకవి

మైరా

మైరావణచరిత్రము

మొల్ల రామా }
మొల్ల

మొల్ల రామాయణము

ఆతుకూరి మొల్ల

యయాతి

యయాతిచరిత్ర

పొన్నిగంటి తెలగనార్యుడు

యామున

యామునవిజయము

(తె. జా.)

రంగ. రా

రంగనాథరామాయణము

గోన బుద్ధారెడ్డి

రంగా

రంగారాయచరిత్రము

దిట్టకవి నారాయణకవి

రఘు. రా.

రఘునాథరామాయణము

తంజావూరు రఘునాథ నాయ

కుడు

రసిక

రసికజనమనోభిరామము

కూచిమంచి తిమ్మకవి

రాజగో

రాజగోపాలవిలాసము

చెంగల్వ కాళయకవి

రాజ. చ. (రాజశే)

రాజశేఖరచరిత్రము

మాదయగారి మల్లన

రాజవా

రాజవాహనవిజయము

కాకమాని మూర్తికవి

రాధా

రాధామాధవసంవాదము

వెలిదిండ్ల వెంకటపతి

రాధి }
రాధికా }

రాధికాసాంత్వనము

ముద్దుపళని

రామకథా

(తె. జా)

రామచం

రామచంద్రవిజయము

చిలకమర్తి లక్ష్మీనరసింహకవి

రామరామ శత.

రామరామ శతకము

రామలిం

రామలింగేశ్వరశతకము

రామా }
రామాభ్యు }

రామాభ్యుదయము

ఆయ్యలరాజు రామభద్రుడు

రా. వి

రాజవాహనవిజయము

కాకమాని మూర్తికవి

రుక్మాం

రుక్మాంగదచరిత్ర

ప్రౌఢకవి మల్లన

రుక్మి

రుక్మిణీపరిణయము

సత్యవోలు భగవత్కవి

రుద్రమ

రుద్రమదేవి

ఏటుకూరి వెంకటనరసయ్య

లక్ష్మ

లక్ష్మణసారసంగ్రహము

చిత్రకవి పెద్దన

లక్ష్మీ. వి

(తె. జా)

వర. రా

రామాయణము

కట్ట వరదరాజు

వరా }

వరాహపురాణము

నందిమల్లయ, ఘంటసంగయ

సంకేతము	గ్రంథనామము	కవినామము
వసు	వసుచరిత్రము	రామరాజభూషణుడు
వార్హి	వార్హికిచరిత్ర	రఘునాథనాయకుడు
వాసి	వాసిష్ఠరామాయణము	మడికి సింగన
విక్ర	విక్రమార్కచరిత్రము	జక్కన
విక్రమ	(తె. జా)	
విజ	విజయవిలాసము	చేమకూర వెంకటకవి
విజయ }		
విజ్ఞ (విజ్ఞానే)	విజ్ఞానేశ్వరీయము	కేతన
వి. పు. (విష్ణు. పు)	విష్ణుపురాణము	వెన్నెలకంటి నూరన
విప్ర	విప్రనారాయణ చరిత్ర	చదలువాడ మల్లయ
విశ్వనాథ. శత	విశ్వనాథశతకము	
విష్ణు. నా	విష్ణుమాయానాటకము	చింతలపూడి ఎల్లన
వీర	వీరభద్రవిజయము	పోతన
వీరనారాయణ	వీరనారాయణ శతకము	
శత.		
వెంకటే	వెంకటేశాంధ్రము	గణపవరపు వెంకటకవి
వెంకటేశ	వెంకటేశ శతకము	
వేణు.	వేణుగోపాల శతకము	సూరంగపాణి
వేం. మా	వేంకటాచలమాహాత్మ్యము	తరిగొండ వెంకమ్మ
వేమన	వేమన శతకము	వేమనయోగి
వైజ (వైజ. విలా)	వైజయంతీవిలాసము	సూరంగు తమ్మయ
వ్యస. నాట	(తె. జా)	
వ్యాఖ్యా. చాటు	(తె. జా)	
శకుంతలా	శకుంతలాపరిణయము	పిల్లలమఱ్ఱి పినవీరభద్రకవి
శతా	శతావధానసారము	తిరుపతి వెంకటకవులు
శరభాంక	శరభాంకలింగ శతకము	శరభాంకకవి
శకాం	శకాంకవిజయము	శేషము వెంకటపతి
శశి (అప్ప)	శశిరేఖాపరిణయము	అప్పకవి
శివ. (శివరాత్రి)	శివరాత్రిమాహాత్మ్యము	శ్రీనాథుడు
శివధ.	శివధనుర్భంగము	
శివ. సా. (శివతత్త్వ)	శివతత్త్వసారము	మల్లికార్జునపండితుడు
శుక	శుకసప్తతి	పాలవేకరి కదిరిపతి నాయకుడు
శృం. నైష.	శృంగారనైషధము	శ్రీనాథుడు

సంకేతిము	గ్రంథనామము	కవినామము
శృం. కా	శృంగారకాకుంతలము	పిల్లలమఱ్ఱి పినపీఠభద్రకవి
శృం. సా	శృంగారసావిత్రి	రఘునాథనాయకుడు
శేష	శేషధర్మము	తామరపల్లి తిమ్మయ్య
శ్రవ	శ్రవణానందము	తిరుపతి వేంకటకవులు
శ్రీనివా	శ్రీనివాసకల్యాణము	
శ్రీరం. మా.	శ్రీరంగమాహాత్మ్యము	భైరవకవి
శ్రీరంగే. శ.	శ్రీరంగేశ శతకము	
శ్రీరాధా	శ్రీ రాధామాధవము	చింతలపూడి ఎల్లయ
షోడ.	షోడశకమారచరిత్రము	వెన్నెలకంటి అన్నమయ్య
సంపంగిమన్న	సంపంగిమన్నశతకము	పరమానందయతి
సదానంద. శత	సదానందశతకము	
సమీర.	సమీరకమారవిజయము	పుష్పగిరి తిమ్మన
సర్వేశ	సర్వేశశతకము	యథావాక్కుల అన్నమయ్య
సాంబ	సాంబానిధుండువు	కస్తూరి రంగకవి
సాంబో	సాంబోపాఖ్యానము	రామరాజు రంగప్పరాజు
సా		చేమకూర వెంకటకవి
సారంగ }	సారంగధరచరిత్రము	
సాక్షి	సాక్షి సంపుటములు	శ్రీ పానుగంటి లక్ష్మీనరసింహ
		రావు
సానం	సానంహోపాఖ్యానము	శివరామకవి
సింహా	సింహాసనద్వైతలిలిక	కొఱివి గోపరాజు
సింహా. నార	సింహాగ్ని నారసింహ	గోగులపాటి కూర్మనాథకవి
సిం. నార }	శతకము	
సుగ్రీ	సుగ్రీవవిజయము	కందుకూరి రుద్రకవి
సుదక్షి	సుదక్షిణాపరిణయము	తెనాలి అన్నయ్య
సుగంధి	సుగంధిశతకము	బద్దెనకవి
సురా	సురాభాండేశ్వరము	గట్టుప్రభువు
సురస		అడిదము సూరకవి
సౌందర్య. స	సౌందర్యసమీక్ష	
	(తె. జా.)	
హంస	హంసవింతి	అయ్యలరాజు నారాయణా
		మాత్యుడు
హ. స.	హరిశ్చంద్రనలోపాఖ్యా	రామరాజభూషణుడు
	నము	

సంకేతము	గ్రంథనామము	కవినామము
హర (హరవి)	హరవిలాసము	శ్రీనాథుడు
హరి	హరివంశము	ఎఱ్ఱన
హరిశ్చ	హరిశ్చంద్రోపాఖ్యానము	శంకరకవి
హరిశ్చంద్ర	(తె. జా.)	
హేమా	హేమాబజ్జనాయికా	మన్నారదేవుడు
	స్వయంవరము	

గమనిక : తె. జా. గుర్తున్నగ్రంథాలు 'తెలుగు జాతీయముల' నుండి ఉద్భవములు.

ఇతరసంకేతములు

సంకేతము	వివరము
కన్న	కన్నడము
కాంబెల్	కాంబెల్ నిఘంటువు
చా	చాటువు
చూ	చూడుడు
జం	జంటపదము
తమి	తమిళము
తె. జా	తెలుగు జాతీయములు
పా. పా	పాత పాట
పా. వా	పాత వాడుక
బ్రౌన్	బ్రౌన్యము.
వా	వాడుక
వావిళ్ల, ని.	వావిళ్ల నిఘంటువు
శ. ర.	శబ్దరత్నాకరము
సా	సామెత
సా. స.	సాహిత్యసమీక్ష
నూ. ని	నూర్నారాయాంధ్ర నిఘంటువు

మిగతవి స్పష్టములు.

అం అనిన డం అన నేరడు

అక్షరక్రమం తెలియదు. చదు
వేమాత్రం రాదు.

చూ. ఓ అంటే నా రాదు.

“అక్కట! పాట్ల చించిన నొకక్షర
మైనను రాదు, టెక్కులుం డెక్కులు
గాని య మ్మనిన ధ మ్మన నేరడు.”

శుక. 4.38.

అంకకా డగు

చలము పట్టువా డగు.

“కలహమున కంకకాఁ డయి కాలు
ద్రవ్వు.” ఆము. 5.84.

అంకచండాల మగు

నానాబీభత్స మగు; నోత

పుట్టించున దగు.

“చాపకూ డఁటె వానిజన్మ మాఅడి
వోవ నంకచండాల మైనది మతమ్ము.”
నాయకు. 21 పు.

అంకపాంకాలుగ (జ్వరం

కాయు)

విపరీతంగా. ...

“అంకపాంకాలుగా జ్వరం కాస్తూ
ఉంది.” బ్రహ్మ.

అంకమాలికలు

దేవునిపేరు ఉన్న స్తోత్రములు.

“లీల నీశ్వరు నంకమాలిక ల్వాడుచో
గీత భేదంబుల రీతు లెఱిగె.”

శుక. 3.38.

అంకమ్మగోకాలు

వెట్టి యేడ్పులు.

అంకమ్మసివాలు

పూనకం వచ్చినట్లు వేయ
గంతులు.

అంకవన్నె

రికాబు. గుఱపుజీనుకు అటూ
ఇటూ వ్రేలాడుతూ కాలు
పెట్టుకొనుట కై న ఇ ను ప
క డెము.

“అంకవన్నె యొకటి సాహిణి యవ్వల
నూదిపట్టఁ దనయనుఁగు చెలికాఁడు కె
దండ యొసఁగ” ప్రభా. 2.38.

“ఇలఁ బాదద్వయి రాయ న ల్కొసఁగు
నెందే పాటుచో నంకవన్నెలు రెం
డై.” ఆము. 2.27.

చూ. అంకవన్నెయ; అంకవన్నె.

అంకాపాంకములు

కోపము; వైరము; తీవ్రము.

“అంకాపాంకాలు దరికొనంగ నిరంకుశ
సాహససమర్థుఁ డగుదశముఖుఁడుకొ.”
రామా. 7.49.

“బెడిద మా శృంగార బీభత్సములకు
సంకాపాంకములు.” కవిస. 1 అ.

“జ్వరము అంకాపాంకములుగా వచ్చి
నది” శ.ర.

అంకిత మిచ్చు

కృతి యిచ్చు.

“తిక్కన తనభారతభాగాన్ని హరిహర నాథునకు అంకిత మిచ్చినాడు.” వా.

అంకితము చేయు

కృతి యిచ్చు.

“పోతన తనభాగవతాన్ని శ్రీరామ చంద్రునకు అంకితం చేసినాడు.” వా.

అంకిత మొనర్చు

అంకిత మిచ్చు.

“అంకిత మొనరుఁ దెనుఁగుపే శృరసి కూర్చి, గరిమతో నాంధ్రనామసంగ్రహ మనంగ్” ఆం. నా. జే. 3.

అంకిలి నొక్కుకొని పోవు

నోట మాట రాక పోవు.

కా. త. 18.

అంకిలిపడు

ఆగిపోవు.

“అంకిలి పడియెడుపనులకు, సంకటపడుటదియు నొక విచారమె”

భోజ. 6 ఆ. 376.

అంకిలిపెట్టు

అడ్డు, ఆపు.

“వాఁ డాయతశ క్తి నన్ను నిట నంకిలి పెట్టినయ్యపు” భా. రా. సుం. 71.

అంకిలిసేయు

వెనుదీయు.

“అంకిలిసేయక తూఁగ నోపినకా.”

భోజ. 7.17.

అంకురారోపణము

ఆరంభము. ఏ శుభకార్య

ప్రారంభంలో నైనా పాలికా

పూజ చేసి, అందులో నవ

ధాన్యాలు చల్లి మొలక

పోస్తారు. అందుపై వచ్చిన పలుకుబడి.

“ఈనాడు మన కృషికి అంకురారోపణం జరిగింది.”

చూ. అంకురార్పణము.

అంకురార్పణము

చూ. అంకురారోపణము.

“.....చెల్వపుఁ గ్రొవ్వుపెంపునం బాదలెడురంభకుకా సవతిపోరు గజించుట కంకురార్పణం, బిదియిటు గొంత చేసెతి.” కళా. 2.3.

అంకుశమునకు రానిది

మాట విననిది.

ఏనుగు అంకుశంతో పొడిస్తే

మాట వింటుంది. అలా విన

నప్పుడు అంకుశానికి రానట్లు.

లక్షణయా మాట విననిది.

వశమునకు రానిది.

అంకెకు రాని

వశమునకు రాని.

“అంగన నమ్మ రాదు తనయంకెకు రానిమహాబలాధ్యు వే, భంగుల మాయ లొడ్డి చెఱుపం దలపెట్టు.”

భాస్క. శత.

అంకెకు వచ్చు

దారికి వచ్చు.

“ఇల నాయంకెకు రావు యింద్రియ ములు నావైనా కలసి నామర్మమరే కాడి పోవే గాని”

తాళ్ల. సం. 10.58.

అంకెగొను

ఆక్రమించు, వశము చేసు

కొను.

“నుబ్బులదరి పూత్రుతి రవిమధ్య
మంకెగొనంగఁ జిక్కువడక చరించు
నం దొక్కకరటి.” రా. వి. 3.49

అంకెవన్నియ

రికాబు.

“గోమేధికంబులఁ గొమగొందుకల్పంబు
వజ్రాలమే లంకెవన్నియును.”

ఉ. రా. 7 ఆ. 397.

చూ. అంకవన్నె.

అంకెవన్నె

రికాబు.

“వడిఁగట్టి కవారలు పావడ మిడి
హెచ్చరిక రాయవరగండ యనక, బెడ
యంకెవన్నెపైఁ గా,లిడ కవుడు చివు
క్కు మనంగ నెక్కెం దేజిక్.”

కువల 2 ఆ. 56.

చూ. అంకవన్నె; అంకెవన్నియ.

అంకె వేసుకొను

కాడిని మెడక్రిందికి వేసుకొని
ఎద్దు ముందుకు నడవ నిరాక
రించు.

“ఇంక బండి ఏం నడుస్తుంది. వలపటి
గిత్త కాస్తా అంక వేసుకున్నది.” వా.

అంగగొను

అడుగు వేయు - ముందుకు
నడచు.

“అపఖ్యాతి నీకు నని నంగగొని కొలి
పించితిఁ గొలుచు.”

పండితా. ప్రథ. పురా. పుట. 288.

అంగజాల

కంచుకి, రాణివాసం కాపలా
మనిషి.

“అంగజాలలు కాలుకాలం బెనఁచుకొని
చాపకట్టువడం గూలిన.”

కాశీ. 6 ఆ. 227.

అంగట్లో పెట్టు

అంగడి పెట్టు, బహిర్గతము
చేయు.

చూ. అంగడిపెట్టు.

అంగడి కెక్కు

వీధి కెక్కు, బజారు కెక్కు—
బహిరంగ మగు.

“మారుని చేతిపూత నభిమానము లోక
సఖీజనంబుచే, నారడి గప్పినక వలపు
లంగడి కెక్కుక కోరినప్పుడే, మారిమి
వలభం గలిసి కోర్కి ఫలించి సుఖించు
కన్నీయల్...” కవిక. 3.82

అంగడి కె త్తిన దివ్వె

ఇతరుల కుపయోగపడునది.

చూ. బయల నెత్తిన దివ్వె.

తాళ్ల. సం. 5.1.

అంగడి నమ్మికొను

అందులోనే పడి తన్నుకొను.

“అపద లంగడి నమ్మి కొనరో పాపా
త్ములు పైపై బడకా.”

తాళ్ల. సం. 5.42.

అంగడి పెట్టు

బట్టబయలు చేయు.

“తలఁపున నెంత మోహపరితాపము
గల్గిన దాఁచుకొందురో, యలయిక లేక
యా కరణి నంగడి పెట్టుదురో లతా
గులు...” కువల. 3.43.

“పేదతెవు లింక నంగడిఁ బెట్టుకున్నఁ
దీఱదు.” సుదక్షి. 2.51.

అంగడి బడు

పాటిపోవు, బజారున బడు.

“అవల భయపడవారంగడి బడితే దొర,
లోపుల విచారించి పూరడింతు రంత
లోనె.” తాళ్ల. సం. 8.70.

అంగడివాడ

బజారు, అంగడివీధి.

అంగడివీధి

బజారు.

చిత్తూరుజిల్లాలో నేటికీ బజారును అంగడివీధి అనే అంటారు. అంగళ్ళున్న వీధి.

అంగదట్టము

పావడ, గాగర. (అంగధట్టి - కన్నడం.)

“తతనితంబాభోగధవశంకుకములోని
యంగదట్టపుఁగావిరంగువలన, శశికాంత
మణిపీఠ జాజువాఁడంగ.” మను. 2.27.

అంగన్యాసం

జపానికి ముందు ఆయా అవయవాలను ఆయా మంత్రభాగం అంటూ తాకుట.

చూ. కరన్యాసం.

అంగప్రదక్షిణం

ఏ దేవాలయాన్నో తిరిగి ప్రదక్షిణం చేయకుండా, తానే గిరగిరతిరిగి ప్రదక్షిణం చేయుట.

అంగబిళ్ళ

మానంబిళ్ళ. ఆడపిల్లల మొలకు కట్టేబిళ్ళ.

అంగభోగము

అంగపూజ.

పండితా. ప్రథ. దీక్షా. పుట. 200.

అంగమొల

దిసమొల—బట్టాబాతాలేనిసితి.

అంగమొల లగు

దిగంబరు లగు.

“మదనభూతము సోకినమగువలు పురుషులు, అదనవిరిద లై అంగమొల లై పెదవి నెత్తురు వీర్వి.”

తాళ్ళ. సం. 9.205.

అంగయినచోటు

అన్నీ అమరినచోటు.

అంగరంగభోగములు

అంగరంగవైభవము.

అంగరంగవైభవము

దేవుని ఊరేగింపులో అన్ని హంగులూ ఏర్పడిచి బయలుదేర దీనినప్పటి వైభవం.

“ఎపుడు నంగరంగవైభవముల.”

సారం 1.24.

“రంగడు అంగరంగవైభవములతో పేంచేస్తున్నాడు.”

(ప్రశ్న)

అంగరక్ష

1. తాయెత్తు, లేక యంత్రము. 2. రక్షకము.

మంత్రశాస్త్రంలో కొన్ని యంత్రాలను రాగి రేకులపై వ్రాసి అట్లే కాని, ఆ రేకును తాయెత్తులో ఉంచి కాని కట్టితే ఆయా వీడలు ఆయాయంత్రాల మూలంగా తొలగు నని అంటారు.

వర. రా. బా. పు 116. పంక్తి 18,

అంగరొల్లెలు

ఒకరక మైసపిండివంట.

హంస. 1.105.

అంగలార్పు

ఏడ్పు, వగచు

“ఆకంఠంబుగ నీవు మాధుకరభృత్తు
న్నంబు భక్షింపఁగా లేకున్నకొ గడు
నంగలార్చెదవు మేలే లెస్స.”

కాశీ. 7.162.

“రాలేదు రాలేదు అని ఊరికే అంగ
లారుస్తూ కూర్చుంటే ఏం లాభం రా?
ఏదో ఒకటి చెయ్యాలి గాని.” వా.

అంగలు వేయు

కాలు చాచి అడుగిడు, గబ

గనా నడచు.

“వాడు అంగలు వేసుకొంటూ వెళ్లాడు.”

“వాడు అంగలు వేసుకుంటూ నాలుగు
నిమిషాల్లో ఇల్లు చేరుకున్నాడు.” వా.
చూ. అంజెలు వేయు.

అంగళ్ళవాడ

బజారు, అంగడివీధి.

అంగవస్త్రము

పై పంచ-ఉత్తరీయము.

అంగిట సూరు అమృతము

అందుకాటులో ఉన్న మనో
రథపరిపూర్తి కారకము.

ముంగిటిపెన్నిధి అనుట.

ఏమాత్రం శ్రమించక అంగి
టనే అమృత మూడుతుంటే

ఇంకేం? ఎంతైనా త్రాగ
వచ్చు గదా. అందుపై వచ్చి
నది.

“ముంగిటిపెన్నిధి దంగేటిజున్ను, నంగిట
నూరెడునమృతం బనంగ”.

చూ. ముంగిటిపెన్నిధి.

అంగిటబెల్ల మై

ఏమీ అన లేక.

“అధిపుఁ డాడుమాట కంగిటి బెల్ల మె
కూరుచుండి రొదిగి గుటక లిడుచు.”

నాయకు. 44 పు.

అంగిటిముల్లు

కిఱునాలుక, కొండనాలుక
అగు.

“నీకు నఱిమియో? కోనయో? యంగిటి
ముల్లో? ఎఱుంగను మందు ప్రా
కేమి?” బసవ. 3 ఆ. 59 పు.

అంగిటిముల్లొత్తు

చిఱునాలుక లేక కిఱునాలు
క-కొండనాలుక జారినప్పుడు
దగ్గువస్తుంది. దానిని వెల్లుల్లి,
మిరియం దంచి నడిమివేల
నుంచుకొని ఒత్తుతారు. అది
పైకి వెళ్ళి పోతుంది.

బస. 3 ఆ. 58 పుట.

చూ. చిఱునాలుక గు, కొండనాలు
కగు.

అంగుటమున నేల వ్రాయు

కాలి బొటనవ్రేలితో నేల
వ్రాయు. ఇది సిగ్గును సూచిం
చును.

ద్విప. భాగ. 134 పు.

అంగుడుదుడుపు

మూటలు మోసేవాడు,
తంటాలమారి.

అంగుడు లేదు

నోరు చచ్చినవాడనుపట్ల ఉప
యోగించేమాట.

“అంగుడు లేనట్లుగా అలా కూర్చున్నా
వేమి రా?” వా.

అంగుదారు

ప్రోత్సహకుడు.

బోగంమేళంలో వెనుకపాట
పాడేవారిని అంగుదారు లం
టారు. తద్వారా వచ్చిన
పలుకుబడి.

చూ. హంగుదారు.

అంగుష్ఠమాత్రుడు

పొట్టివాడు.

“అంగుష్ఠమాత్రుడికి ఆ అమ్మాయిని
ఎలా యిస్తాము. అదేమో ఒడ్డు
పొడుగూ అయిన పిల్ల.” వా.

అంగోస్త్రపు పొట్ట

లావాటి మనిషి.

అంచనా వేయు

ఏపని కయినా ముందు ఇంత
కావచ్చు నని ఉజ్జాయింపుగా
లెక్కవేయు.

“ఈ ప్రాజెక్టుకు యాభైలక్షలు అవుతుం
దని అంచనా వేశారు.”

“ఈపని రెండునెలలలో కావచ్చు నని
అంచనా వేశాము. చూడాలి.” వా.

చూ. అంచించు.

అంచపదము

హంసపాదు.

ప్రాతలో ఏ దయనా మరిచి

పోతే హంసపాదము వంటి
గురుతు వేసి పైన వ్రాస్తారు.
అందుపై వచ్చినపలుకుబడి.

అంచించు

అంచనా వేయు.

తమి. “అంజి త్తల్.”

చూ. అంచనా వేయు.

అంచి పుచ్చు

పంపు.

“ప్రతిగ నందుల కంచి పుచ్చు.”

భార. ఆశ్వ. 3.

అంచు గట్టుకొని వచ్చు

అంతము సమీపించు,

ముగియ వచ్చు.

“వాడి కేదో అంచు గట్టుకొని వచ్చింది.
అందుకే నాతో చెల్లాటం అడుతు
న్నాడు.” వా.

“ఆ వ్యవహారం అంచు గట్టుకొని
వచ్చింది. ఇక తెలుస్తుంది అయ్యిపోని.”

అంచుముట్టని [వా.

వగదెగని

“ఈయంచుముట్టని సింగారము లేమి?”

పాంచా. 4 ఆ.

“ఇంకా యీపని అంచుముట్ట లేదు - ఇ
దేమి అంచు ముట్టే వ్యవహారంగా లేదు.” వా.

అంచులవాడు

చిత్రకారుడు, బట్టలకు రంగులు
వేయువాడు.

అంచులు తీరినవయసు

సమగ్రయావనము.

“అంచులు తీరినవయస్సులో ఉందా?
అలా చేయక ఏం చేస్తుంది?” వా.

అంచులు తీరు

సమగ్ర మగు, నిం డగు.

చూ. అంచులు తీరిన వయసు.

అంచెలు గట్టు

బారులు కట్టు.

“అనిలంబు లేడును నంచెలంచెలు గట్టి
యాకాశపీధి నందంద నడవ.”

కాశీ. 1.132.

“అంచెలు గట్టి కాళ్లతోడు పై చననపు
గడమ్మ ప్రోదిరాయంచలు”

మను. 5.61.

అంచెలంచెలుగా

అక్కడక్కడా ఆ గుత్తూ.

దశలవారీగా.

అలుగురాజు. 42 పు.

అంచెలమీద

అక్కడక్కడా గుత్టాలను
మారుస్తూ.

పూర్వం తపాలు తీసుకొని
పోవుటకూ, ఏదయినా రాజ
కార్యముమీద పోవునపుడూ
సరాసరి ఒకే గుత్టం లేదా
గుత్టాలజత చాలదూరం పోవ
డం అసంభవం కనుక అక్క
డక్కడా వానిని మార్చి వెళ్లే
వారు. దానిమీద వచ్చిన
పలుకుబడి.

అంజనమున మాటలాడ నేల ?

కనబడుతున్న దానికి వర్ణన
యొందుకు ?

నిధులు తెలుసుకొనుటకు

అంజనమును వేసేవారు. ఏవో

కొన్ని మూలికలను కాల్చి

ఆపొడిని నూనెలో కలిపి

అంజనం తయారు చేస్తారు.

దానిని తమలపాకువంటి దాని

మధ్యలో బొట్టుగా పెట్టి

దీపముందు దాని నుంచి ఎవ

రినో—సామాన్యంగా పిల్లలను

చూడ మంటారు. అందులో

అవన్నీ వారికి స్పష్టంగా కని

పిస్తా యని అంటారు. కనబడు

తున్న దానికి ఇక చెప్పవల

సిన అవసరం లేదు కదా!

అందుపై వచ్చినపలుకుబడి.

“అంజనంబున మాటలాడ నేమిటికి ?
ముంజేలి కంకణంబున కడ మేలి ?”

సారం. 1.844.

అంజలి గుంజలి యార్చు

గట్టిగా అఱచు.

“అంజలి గుంజలి యార్చి.”

బసవ. 4.194.

అంజలి చేయు

నమస్కరించు.

“అనలుం డంజలి చేసె నంతకుడు
సాష్టాంగంబు గావించె.” పారి. 3.7.

అంజలి యొనర్చు

నమస్కరించు.

“జయదేవ సుకవి కంజలి యొనర్చి.”

రుక్మాం. 1.13.

అంజెలు వేయు

గబగబ నడచు.

“ఆ అమ్మాయి వచ్చిం దనేసరికి వాడు

అంజెలు వేసుకుంటూ వెళ్లాడు.” వా.

చూ. అంగలు వేయు.

అంటక తైర వేయు

వెంట్రుకలు కుఱుచగా కత్తి
రించు.

అంటక ముట్టక

చూ. అంటి ముట్టక.

అంటకాగు

జతగా దగ్గఱ ఉండు.

కొత్త. 102.

అంటకుండి ఆడుప్రాయము

చిఱుత్రప్రాయము.

సంసారంలో కల్పించుకో

కుండా ఆడుతూ పాడుతూ

గడిపేప్రాయం అనుట.

“అంటకుండి యాడునట్టి ప్రాయ
మొకింత నడుచు నంతలోన...”

కళా. 6.76.

చూ. అంటి కుంచి ఆడుప్రాయము.

అంటగట్టు

1. బలవంతముగా తగ్గులగట్టు.

“నే నెంత వద్దని మొతుకున్నా విన
కుండా ఆపిలను నా కంట గట్టినాడు.
నేను నానాబాధా పడుతున్నాను.”

వా.

“నేను పోయేది లేదు. పెట్టేది లేదు.
వద్దంటే వినకుండా అదేదో బెనిఫిట్
నాటక మని వాడు నా కొకటికెట్టు
అంటగట్టి పోయినాడు.”

వా.

2. ఆరోపించు.

“ఎవడో చేసినతప్పు నా కంట
గట్టాడు.”

వా.

అంటగట్టుకొని

వెంటబెట్టుకొని, కలిసి యుండి.

“రాకుమారుని నంటం గట్టుకొని శంఖ
లిఖితుల కట్టెదురం చెచ్చి.”

జైమి. 4.125.

“వాడు ఎక్కడికి వెళ్లినా భార్యను
అంటగట్టుకొని పోతుంటాడు.” వా.

“వాళిదరూ ఎప్పుడూ అంటగట్టుకొని
తిరుగుతూ ఉంటారు.”

వా.

చూ. అంటగట్టు.

అంట గదుము

తుదివరకూ తరుముకొనిపోవు.

“ఎడఁబాయనికి బల్బిడి నంట గదు
ముచు, నట్టిటు వడిఁ ద్రోపులాడు
నవియు.”

కళా. 8.81.

అంటగ నేయు

నాటునట్లు వేయు.

“కుశు నురం బానక పర్వశరాహతిచే
నంటంగ నేసి.”

జైమి: 6.185.

అంటగు

ముట్టగు.

“కోడలు అంటయింది. మాటాడుతూ
కూర్చుంటే ఎట్లా అమ్మా!”

వా.

అంట దఱుము

దొరికేవరకూ తరుము.

“అగ్ని నాలుక లేడు నంటం దఱిమి.”

కాశీ. 3.31.

అంట పొడుచు

బాగా నాటునట్లు పొడుచు.

అంట బలియు

బాగా బలియు, రెండూ కలిసి

పోవునట్లు అనుట.

“అంట బలిసినతోడలు.”

గౌర. హరిశ్చం. పం. 1088.

అంటముట్టరాని అగ్రహారము
మరీ సున్నిత మైనమనిసి-
ఏమన్నా ఓర్పుకో లేనివాడు
అనుపట్ల ఉపయోగిస్తారు.

అంటరానివాడు

అస్పృశ్యుడు.

లక్షణయా సంబంధ ముంచు
కొనరానివా డని అర్థ మయి
నది.

“వాళ్లందరూ కలిసి న న్నంటరాని
వాణ్ణిగా చూస్తున్నారు.” వా.

అంటలుగట్టు

అతుకుకొనిపోవు, గుంపు చేరు.

“వాడు చాలానాళ్లు జబ్బుపడ్డాడు.
వెంట్రుక లన్నీ అంటలు గట్టుకొని
పోయినవి.”

“జనం అంటలు గట్టుకొని ఆతిరునాళ్లను
చూస్తున్నారు.” వా.

అంటించు

ముట్టించు, కొండెములు చెప్పు.

“సాయంత్రం అయింది. దీపం అంటిం-
చు. పొయ్యి అంటించు.”

“ఇక్కడ ఒకమాట అసీ అనక ముందే
వాడు పక్కంటికి వెళ్లి అంటించి
ఉంటాడు. అందుకే వాడంటే భయం
నాకు.” వా.

అంటి కుంచి ఆడుప్రాయము

చిన్నతనము.

ఆడుకొనువయసు అనుట.

“అంటి కుంచి యాడునట్టిప్రాయ మొ-
కింత, నడచునంతలోన నాడునతులఁ,
బుణ్ణిశియుతలఁ బోకార్చుకొన్నట్టి,

నాకుఁ బుత్తు) లనుట నగవు గాదె!”

కళా. 6.75.

చూ. అంటకుండి ఆడు ప్రాయము.

అంటితే మసి అవుతుంది

కల్పించుకొంటే ఏమి వస్తుం-
దో అని దూరదూరంగా ఉండే
వారివిషయంలో అనేమాట.

వంటయింటిలో పుట్టినపలుకు
బడి కావచ్చును.

“వాడు అంటితే మసి అవుతుంది
అన్నట్లు ప్రవ ర్తిస్తుంటాడు.” వా.

అంటి బాస చేయు

ఒట్టు పెట్టుకొను.

“అంటు పడ లేదటంచు మి మ్మంటి
యివుడు, బాస లెల్లను జేసెద భాసు
రాగి.” రాధి. 4.10.

అంటి ముట్టక

తనకు సంబంధము లేనట్లు.

“వాడు ఈవిషయంలో అంటి ముట్టక
తిరుగుతున్నాడు.” వా.

అంటి ముట్టరాని అగ్రహారము

సున్నిత మైనది.

అగ్రహారాల్లో పూర్వం బ్రా-
హ్మలే ఉండేవారు. కాబట్టి
అది చాలా ఆచారవంత మై-
నది అనుటపై యేర్పడిన
పలుకు బడి. ఏమి అన్నా
నొచ్చు కొనేవారి విషయంలో
ఇప్పుడు ఎక్కువగా ఉపయో-
గిస్తారు.

“ఇంత అంటిముట్టరాని అగ్రహార మేలే నలుగురో తిరగడ మెందుకురా? నలుగురితో కలికాక ఎవరో ఒకరు ఏదో ఒకటి అననే అంటారు.” వా.

అంటి ముట్టేవారు

కులసులు.

“అంటిముట్టేవాళ్లు లేనిఉళ్లో ఉండడం కష్టం.” వా.

అంటుకొడు

స్నేహితుడు, ప్రియుడు.

“అంటువలె నంటుకాడు చనినంత.” శకాం. 4.28.

అంటుకుంటే వదలడు

వట్టి కబుర్ల పోతును చూచి అనేమాట.

“అదుగో వా డొస్తున్నాడు. అంటుకుంటే వదలడు. త్వరగా వెళదాం పద.” వా.

అంటుకుండ

వంట చేసి కడుగనికుండ.

అంటుకొనిపోవు

కఱచుకొనిపోవు, తగులుకొను.

“కాగితాలు అంటు కొని పోయినవి”

“వాడు దాన్ని అంటుకొని పోయినాడు.” వా.

అంటునూనె

తలంటు నూనె.

అంటువట్టి

అశౌచము వచ్చు.

తనవాళ్లు చనిపోయినప్పుడో,

ప్రసవించినప్పుడో వచ్చే

మైలను అశౌచం, అంటు అని

అంటారు. — జాతాశౌచం,

మృతాశౌచం—అని అది ద్వివిధం. తద్వారా వచ్చిన పలుకుబడి.

“ఈసెలలో సత్యనారాయణవ్రతం చేసుకుందా మనుకుంటూంటే యింతలో మా బావగారు చనిపోయి మాకు అంటు పట్టింది.” వా.

అంటుపడు

ముట్టుగు.

చూ. అంటుపడు.

అంటుపోగులు

చెవులకు అంటుకొనునట్లుగా చేసినపోగులు.

అంటుమోవ తెగు

పూర్తిగా తెగు.

“కలనూ లెల్లను నంటుమోవఁ జెగి రాఁగాఁ గొంతసేపుండి.” ఆము. 4.3.

అంటుటాయి

సూదంటురాయి, అయస్కాం తము.

“ఇను మంటుటాతికి నెగసినభంగి.”

భాగ. 7 స్కం.

అంటువడు

ముట్టుగు.

“మా ఆవిడ అంటుపడది. ఇంక నేనే చేయి కాల్చుకోవాలి.” వా.

అంటు వాయకుండు

విడువక తిరుగు.

“గమనించుతఱి మందగమనశృంగా రాప్తి, నంటు వాయక వెంట వెంట నెయిదు.” శుక. 1. ఆ. 391 ప.

చూ. అంటి యుండు, వెన్నంటి యుండు.

అంటూసొంటూ

సంబంధ మున్నవారు, మిగి
లిన మెతుకులు ఇత్యాదులు.

జం.

“వాడికి అంటూ సొంటూ లేదు.
బోలేడు ఆస్తి.”

“కుండలో అంటూ సొంటూ ఉండి
వాడికే పెట్టేశాను. మరీ పొయ్యి
ముట్టి నే తప్ప గత్యంతరం లేదు.” వా.

అంటేసుకొను - (అంటవేసు
కొను)

ముట్టుకొను. పిల్లల ఆటల
ద్వారా వచ్చినపలుకుబడి.

“నేను పరిగెత్తితే నన్నంటేసుకొనే
వాడు ఈ భూప్రపంచకంలో లేడు.” వా.

అంటబోకి

ఒక తిట్టు.

వంటయింటి ద్వారా వచ్చిన
పలుకుబడి. బోకి-పాత్ర.

అంటయినపాత్రను మనవాళ్లు
మైలగా చూస్తారు. మైల
వెధవ అని అర్థం.

“వాడు ఒట్టి అంటబోకి,” వా.

అంటవెధవ

ఒక తిట్టు.

చూ. అంటబోకి.

అంటు తోమేవాడు

ఆడంగులవాడు. ఒక తిట్టు.

అంటు నాకేవాడు

ఒక తిట్టు.

లక్షణయా ఎంగిలిమెతుకులు
తినేవాడు అన్న అర్థంలో
వచ్చినపలుకుబడి.

“వా డేమి పెద్దమనిషి. ఒట్టి అంటు
నాకేవాడు.” వా.

అంటు పొడుచు

తల కంటుకొని ఉన్న పేలను
క్రక్కు-

“అంటు బాడిచి.”

పాండు. 3.30.

అంటొత్తు

అంటు త్రొక్కు.

“అంటొత్తుపడనున నం తొత్తు...”
కళా. 4.79.

అండగొట్టు

వెనుదీయు.

“అమ్మహాత్ముమిఁది చాయం జన వెఱచి
యండగొట్టుచు నిలుచుటయు.”
పరమ. 1.175.

అండగొను

ఆశ్రయించు.

“నీ వండగొనియెదు నిలిచి యివ్వోట,”
మార్క. 1.182.

“ఈతని...అండగొని తప్పుదు చావున
కంచు నున్నవాడు,”

భార. ఉద్యో. 4.208.

అండదండ

సహాయము.

“ఒండె వాదింపు మొండె నే నోడితి
నను మొండె, యను సద్గుండె మా
కండదండ,”

శంకరవిజయ కథా. 4.10,

అండజశయ్య

హంసతూలికాతల్పము.

భార. సభా.

అండబ్రతుకు

ఎవరిపై నో ఆధారపడిన

బ్రతుకు.

“వానిది ఒట్టి అండబ్రతుకు. సొంతంగా జీవించ లేడు.” వా.

అండబాయు

ఎడబాయు.

“ఆరామయండఁ బాయక...

యారాజమండు నిజపురాంతఃపురముం జేరి...” కుక. 1 ఆ. 489 ప.

అండా ఆపూ

సహాయము.

“వాడికి అండా ఆపూ లేదు.” వా.

అంతకంతకు

1. క్రమక్రమంగా.

“అంతకంతకూ వాడి దౌరన్యం ఎక్కువై పోతూ ఉంది.” వా.

మా. అంతంతకు.

2. రోజురోజుకూ

“అంతకంతకూ వాడు మితిమీరి పోతున్నాడు.” వా.

అంత కింతయింది ఇంత కెంతో?

ఇంకా యెన్నికష్టాలు రానున్నవో? ఇంకేమేమి కానున్నదో అనే భావచ్ఛాయలలో ఉపయోగించే పలుకుబడి.

అంతకూ ఇంతకూ

ప్రతి చిన్నదానికీ.

“అంతకూ యింతకూ వాడు నొచ్చుకుంటూ ఉంటాడు.”

“అంతకూ యింతకూ ఆవిడ మాయింటికి పరుగెత్తుకొంటూ వస్తుంది.”

అంతకు కడ కనుచు

చంపు.

“మహాస్త్రిప్రకరం, బంతకుకడ కనిచెఁబరి, శ్రాంతం బగు మద్రనాథు రథిఁచయంబుక.”

భార. శల్య. 1.300.

అంత చేసి ఇంత తెచ్చుకొను

అంత చేసి యింత ఫలితం తెచ్చుకొన్నావు—ను సట్ల ఉపయోగించేపలుకుబడి.

“ఇంత దెచ్చికొంటి వంత నేసి.”

భార. భీష్మ. 1.67.

అంతంత

దూరదూరములోనే, క్రమముగా.

“నెచ్చెలిపిండు నంతంత నిలువఁ బనిచి.”

భార. విరా. 1.246.

“ఇంతయును నంత నంతంత నెఱిగి పొదరు, నిబ్బరపు గల్పి గుబ్బల యుబ్బుకతన. వసు. 2.85.

అంతంతకు

క్రమంగా.

“అంతంతకూ ఈ వ్యవహారం ముదిరి పోతూ ఉంది.” వా.

అంత పైపై పడి ఉన్నదా?

అంత సులభమా? కా దనుట.

“మహాకవి తావివేచనా, భ్యాస మనంగ నంతఁ బయిపైఁ బడి యున్నదె?”

నానా. 25.

అంతమనిషి

అంత యోగ్యత కలవాడు.

అంతపని చేయగలవాడు.

“అంతమనిషి యిలా చేస్తా డని నే ననుకోలేదు.”

“వా డంతమని పయితే యిం కేమమ్మా! నేను హాయిగా ఉండును.”

“వాడు అంతమనిషి ఎప్పు డయ్యాడు? నాకే ఎసరు పెట్టాడూ?”

“వా డంతమనిషిని నే ననుకో లేదు.”

వా.

అంత మాట

అనరాని మాట.

“వాడు అంతమాట అన్నాడా? అంత మాటన్నాడూ వాడు?”

వా.

అంతరపల్లటి

పైన గిరికిలు కొట్టేపావురము.

దానిద్వారా గిరికిలు కొట్టు

టకు కూడా వాచక మయినది.

“వాడు అంతరపల్లటి కొడుకున్నాడు.”

వా.

అంతర మెఱుగనివాడు

తారతమ్యజ్ఞానం లేనివాడు.

“వానికి పెద్దాపిన్నా అంతరం తెలి యదు.”

“అంతర మెఱుగనివాడు. వానిజోలికి ఎవరు పోతారు?”

వా.

అంతరువు

యోగ్యత, అంతరము.

“నీ అంతరు వేమి? నా అంతరు వేమి? నీతో నాకు వాద మేమిటి?”

వా.

అంతరానంబు సేయు

అదృశ్య మగు.

కాశీ. 6.188.

అంతర్మదాలు

అయిదు అంతర్మదాలు. సం యాదులు.

“సంయాది పంచ విధాంతర్మదంబులు.”
కుమా. 11.137.

అంతల పొంతలవారు

చుట్టాలు.

“అంతలపొంతలవా రున్నట్టితో అంతో యంతో ఉంటే గాని మర్యాదగా ఉండదు.”

వా.

అంతవట్టు

యావత్తు.

ఒట్టు మొత్త మని, లెక్క లలో వెరసి అనే అర్థంలో ఉపయోగిస్తారు.

అంతవట్టువారు

అంతంత గొప్పవారు.

“అంతవట్టువారును... గూలిరి.”

భార. శల్య. 2.185

అంతవాడు

అంత యోగ్యత కలవాడు.

“అంతవాణ్ణి బజారులో నిలదీసి అది అడిగిన మాటలు అబ్బ! వినలేము.”

వా.

అంతవాడవే

భౌను, నీవు అపని చేయగల వాడవే. ఎవ డైనా తన్ను గూర్చి చెప్పుకొంటున్నప్పుడు భౌ నంటూ ఎదుటివాడు అడు మాటలు.

“అనుటయు నంతవాడ వె కదా యని మిక్కిలి గారభించి,” పారి. 2.76.

“బోను, నీ వంతవాడవే నాయనా.”

వా.

అంతశయ్య

మరణశయ్య.

“వాడు మంచం పట్టాడు. అది యింక అంతశయ్యే.”

“వాడు అంతశయ్యమీద ఉండి చెప్పిన మాటలను మనం అంతలోనే మరిచిపోవడం న్యాయం కాను.”

వా.

అంతశ్శీతం

మనస్పర్ధ; అఙ్గోఙ్గులు.

వైద్యశాస్త్రరీత్యా వచ్చిన పలుకుబడి. లోపల శీతం చేరు

కుని తిన్నగా అది శరీరాన్ని లొంగదీసే జబ్బుగా మారుతుంది.

“వాళ్ళలో ఈమధ్య అంతశ్శీతం బయలుదేరింది.”

వా.

అంతసేపు

చాలసేపు.

“అక్కడికి వెళ్లి అంతసేపు కూర్చుంటే ఇక్కడిపని అంతా ఎవరు చేస్తారనుకొన్నావు.”

“ఎక్కడికి వెళ్లినా అంతసేపు చేస్తూ ఉంటే నీకు పని చెప్పడానికే భయంగా ఉంది.”

వా.

అంత సేయు

అనుకొనుటకు వీలు కానంత పని చేయు.

“మొన్న మేదగిరిపాటి నికాచరి నంత సేసె, నేఁ దేవున గట్టు బండి నిడయిందఱుఁ జూడఁగ నింత సేసె.”

ని. పు. 7,83.

“అంతపని చేశాడా వాడు? వాడు అంత పని చేస్తాడని నే ననుకోలేదు.”

వా.

అంత కనుక్కొను

తుది మొదలు చూచు,

గుట్టూ మట్టూ తెలిసికొను.

“ఈ వ్యవహారంలో అంత కనుక్కునే దాకా నేను వదల దలచుకో లేదు.”

“వా డింతకు వచ్చాడూ? వాడి అంత ఏదో కనుక్కొంటాను.”

వా.

అంతచిక్కు

చూ. అంతపట్టు.

అంతదొరకు

చూ. అంతపట్టు.

అంతపట్టు

లోతుపాతులు తెలియు.

నా. మా. 106.

అంత పంతు

మొదలు కొన.

జం.

“ఏడి దుర్మార్గానికి అంతూ పంతు లేకండా పోయింది.”

వా.

అంత పొంతు లేదు

అనంతము.

“అంతును బంతునుం గల యెమ్మో.”

నానా. 207.

అంత పంతు లేక

అడ్డి ఆగి లేక.

“అంత కంత కది యంతును బంతును లేక పర్ధి లేక.”

పాణి. 1.104.

అంతూ యింతూ

మొత్తమీద.

“అంతూ యింతూ వాడు రాడనేగా నీ వనేది?”

నా.

అంతో యంతో

ఏ కొంచెమో అనుట.

“అన్నియును జూచుచుండెద నంతో యంతో.” నిరంకు. 2,55.

“వారికి అంతో యంతో ఆ సీ ఉంది.”

“వాడు అంతో యంతో చదువు కున్నాడు.” వా.

అంతో యంతో

ఏ కొంతో.

“అంతో యంతయొ పండుభూమి గలదో?” గీర. 41.

“వాడు అంతో యంతో చదువుకొన్న వాడు. ఆ సీపరుడు. ఈ సంబంధానికి ఏమి లోటు వచ్చింది?” వా.

అంతై యంతై

పెద్ద దవునూ, పెరుగుతూ.

“తా నంత యై యంత యై యోతి నొయ్యన బాల్యకేరి వదలె.”

కళా. 6.204.

అందచందములు

రూపరేఖలు.

జం.

“వరిష్టుడై శైశవంపు ముద్దులు గుల్కు తనయుని యందచందములు చూచి.”

అనిరు. 5.91.

అందదుకులైన

చాలీచాలని.

లక్షణయా అందీ అందనట్టు అని కూడా మారి ‘ఈ వ్యవహారం ఎన్నాళ్లైనా అందదు కులుగానే ఉంది. ఏది తేలదు’ అని వాడుకలో వి న బ డు తుంది.

అందని పొందని

అతకని.

“వాడి వన్నీ అందని పొందని మాటలు.” వా.

అందనిమానిపండు

అలభ్యవస్తువు.

“అతని బింబాధరం బందనిమాని పం, డని విచారించే మదాలసాఖ్యి.”

కవిరా. 3. ఆ.

“అపిల్లనే పెళ్లి చేసుకోవా లని ఊరేగి తున్నావు. ఆవిడ అందనిమానిపండు అని తెలుసుకో.” వా.

అందని మాని పండ్ల కట్టులు

చాచు

దొరకనివానికై ఆశించు.

“కందిన యన్యకాంతయెడ గామము దక్కుము నన్ను జేరరా, దందనిమాని పండునకు నట్టులు సాతురె...”

భాస్క. సుంద. 192.

“అకట ! యందనిపంటికి నట్టు సాచెఁ జిత్త మిటమీఁద నే నేమి నేయదాన?”

విక్ర. 1.129.

అందని మాని పండ్ల కాస

వహించు

“అందనిమానిపండులకు నాస వహించినరీతి దివ్యసం, క్రందనపట్టణద్విరద గామినిపాం దెదఁ గోరి వేడ్కపై, నిందుల కేగుదెంచుట కొకించుక నెయ్యి మెలర్ప...”

రసిక. 3.14.

చూ. అందనిమానిపండ్ల కట్టులు సాచు.

అందంబు గూడుకొను

ఇప్ట మున్నా లేకపోయినా

ఇప్ట మున్నట్టు నటించు.

“మీదఁ గార్యంబులు గలమాకు దీనిఁ
గా దనం బనిలే దని యందంబు గూడు
కొని ఛందోనువర్తనపరుం డై.”

ఆము. 6.86.

శ. ర. లో ‘కలిసికొను’ అను అర్థ
మిచ్చారు. అది కుదురుట లేదు.

అందముల దీవి

అందాల రాణి.

ఇక్కడ దీవి అంటే స్థానము.

“తావి తేనియతావి యందముల దీవి.”

హంస. 2.20.

అందలమం దుంచినకుక్క

యో గ్య స్థా న మం దు న్న
నీచుడు.

గువ్వలచెన్న. 90.

అందలంబులు

బాల్యక్రీడావిశేషము.

“అందలంబులు మఱి కుండికాళ్ళు.”

వి. పు. 7.202.

వాడి భుజంమీద వీడి రెండు

చేతులూ, వీడి భుజంమీద

వాడి రెండుచేతులూ పెట్టి

నడుమ ఒకపిల్ల వాణ్ణి ఎక్కించు

కొని ‘దేవుడమ్మ దేవుడూ’

అని ఊరేగిస్తూ ఆడేఆట.

అంద తొకటి యగు

ఏక మగు.

“అనురక్తి మీ రంద తొక టై యాద
రించరాదా? హేమా. పు. 34.

అంది పొందని

అతకని.

రుద్రమ. 56 పు.

అందిక పొందిక

ఈడుజోడు వంటిది, జం.

“దానికీ దీనికీ అందికా పొందికా
లేదు.” వా.

అందిన చేనిపంట

అందుబాటులోనిది.

“ఎందు మాచిన శ్రీ వెంకటేశుఁ
డున్నాఁ డనియెడి అందినచేనిపంట
లనుభవించు.” తాళ్ల. సం. 9.70.

అంది పుచ్చుకొను

గ్రహించు, దొరకి పుచ్చు
కొను, సరిగ్గా అతికినట్టు.

“వాడు కాళ్లు అంది పుచ్చుకొన్నాడు.”

“సిగ అంది పుచ్చుకొన్నాడు.”

“వాడు అన్నదాని కల్లా వీడు అంది
పుచ్చుకొన్నట్టుగా సమాధాన మిస్తూ
వచ్చాడు.” వా.

అంది పొందినట్టివారు

చుట్టాలు.

“ఈ ఊళ్లో అందిపొందినవారు ఎవరూ
లేరు. అందుకని యేకార్య మయినా
పొరుగురుకు పోవలసి వస్తుంది.” వా.

అందిన సిగ అందకున్న కాళ్లు
సమయానుకూలంగా ప్రవర్తిం
చేవా డనుట.

“...ఏ మనవచ్చు నీగుణం, బవు నవు
నందినకొ సిగయు నందక యున్నను
గాళ్లు పట్టుకొం, దువు హరిణాంక...”

నిజ, 3.51.

అందుకొను

పరిగ్రహించు.

“ఆ పాయసంబుఁ దా నందుకొనియె.”

రంగ. రా. బాల. పు. 19. పంక్తి 21.

అందుకొన్నట్టు

దగ్గరగా.

“గుంతకల్లునుంచి మన్నాడుమీద పోతే

కాకి అందుకొన్నట్టు ఉంటుంది.” వా.

అందుబడి యగు

అందుబాటులోనికి వచ్చు.

ఇది నేను అందుబాటు అనే

రూపంలోనే కానవస్తుంది.

“సుమస్తతీవులకు నందుబడి యైనదేవ
భూజ మయ్యే.” భోజ. 1.79.

అందుల కేమి ?

దాని కేమి ?

పరవా లే దనుట.

“నా విని యందుల కేమి స్వభావగతిం
బాడుమనిన భామిని గానప్రావీణ్యముఁ
జాపెను గడు.” కళా. 7.199.

అందె వేసినచేయి

సమరుడు.

ఏదైనా పనిలో - విద్యలో

సమరు డైనవానిచేతికి అందె

వేసేవారు. అందుపై యేర్పడి

నది.

అంపకము గాంచు

సెలవు తీసికొను.

“అంపకము గాంచెఁ దీర్థయాత్రాభి
రతిని.” విజయ. 2.41.

అంపకము చేయు

పంపించు.

“పూర్వమున బ్రహ్మసభకు నేఁ బోయి
కొంత, కాల మందుండి యజ్ఞుఁ డంప
కంబు నేయ. మాంస. 4 ఆ. 7 ప.

చూ. అంపకాలు పెట్టు.

అంపకాలు

అత్తవారింటికి కొత్తకోడలిని
పంపునప్పుడు అప్పగించుటలు.
లక్షణయూ అప్పు డిచ్చుకాను
కలు.

అలాగే పెండ్లికి వచ్చినచుట్టా
లను సాగనంపునప్పుడు చేసే
మర్యాదలకు కూడా వాచక
మయింది.

“అంపకాలవేళ అలా యేడవకూడదు
తల్లీ!” వా.

“పెళ్లి అంతా ఆయిపోయినది. ఇంక
అంపకాలే తరువాయి.” వా.

అంపకోల

అమ్ము.

అర్కనందను సెలకట్టె యంపకోల.

క్రీడా. పు. 71.

అంపతప్పు

దెబ్బ తప్పించుకొను నేర్పు.

“కానకు నంపతప్పెఱుంగుగబ్బిమెకం
బులు.” కకు. 4.57.

అంపబంపు

అంపించు, పంపించు, పంపు.

“అజ్ఞుప్రోలి కతని నంపబంపినవాఁడ
నంపించినాఁడ.”

పండితా. ద్వితీ. మహి. పుట. 17.

అంపాచారంపు వానలు

జడివానలు.

“అంపాచారంపు వానలప్పుడు వరిసె.”
వి. పు. 7.67.

అంపించు

పంపు.

చూ. అంపబంపు.

అంపుదోళ్ళ వెధవ

ఒకటిట్టు. అనమధుడు.

అంబకళము

అంబలి.

ఈ అంబకళమే అంబలి అయి

యుండవచ్చును.

“అతని నగరం గాచునంబకళంబు ప్రతి
వచ్చునే.” బస. 5.152 పు.

అంబటిప్రొద్దు

దాదాపు తొమ్మిదిగంటలవేళ,
ఉదయము.

అంబళ్లు తాగేప్రొద్దు అను
టపై ఏర్పడినది. రాయల
సీమలో రైతులు, కార్మికులు
ఇత్యాదులు ఉపయోగించే
పలుకుబడి.

“అంబళ్లప్రొద్దయింది. త్వరగా చేలోకి
వెళ్లాలి.” వా.

“అంబటిప్రొద్దు కాఁగనె” పె. పా.

అంబ పలక లేదు

డబ్బు చిక్క లేదు, పని
కాలేదు అనుపట్ల ఉపయో
గించేపలుకుబడి.

అంబళ్ళప్రొద్దు

చూ. అంబటిప్రొద్దు.

అంబిస్తు

లోకజ్ఞానము లేనివాడు.

ఆం. భా.

అంబాజీపేట ఆముదం

పట్టుకొంటే వదలని.

ఇది స్థానికంగా యేర్పడిన
పలుకుబడి.

అంబూకృతి చేయు

తూఘా అని మూయు, ఉమ్మి
వేయు.

“కం పగుచూడ్కిఁ జూచి యం, గూ
కృత మాచరించుటకు బుద్ధి దలంక.”
పాండు. 3.95.

అంబేద

దుర్బలుడు, అనమధుడు.

“వేదులు బల్కి నన్నదర వేయఁగఁ
జూచెను ఇందు నంత నందేదలు లేరు.”
పద్మ. 3.

“వాడు ఒట్టి అంబేద. వాణ్ణి పంపించి
ఏం లాభంలే?” వా.

అంబోదరగిడ్డదు

గాన కడుపువాడు.

అంశచక్రము

జాతకంలో రాశిచక్రం కాక
అంశచక్రం ఒకటి ఉంటుంది.
ఏ ఏ నవాంశలో యే గ్రహం
లున్నదీ, లగ్నం ఏ నవాంశ
అయినదీ తెలిపేచక్రం.

అంశ పురుషుడు

దశావంతుడు.

“వాడు చాలా అంశ పురుషుడు. అడివి లోకి వెళ్ళినా వాడి కన్నీ ఆమరు తాయి.”

చూ. అంశ మంచిది.

అంశ మంచిది

దశావంతు డనుట.

“వాడి అంశ చాలా మంచిది. చేసినా చేయక పోయినా దర్జాగా నడుస్తూ ఉంది.”

అంశలో....

దశలో...

జ్యోతిశ్శాస్త్రరీత్యా వచ్చిన పలుకుబడి. ఏ లగ్నంలోని యే అంశలో పుట్టాడు అన్న దానిపై ఫలితాలు చెప్పడం జ్యోతిశ్శాస్త్ర సంప్రదాయం.

“వాడిప్పుడు మంచిఅంశలో ఉన్నాడు. మనలాంటివాళ్ళను పలకరిస్తాడా?”

“వాడు మంచి అంశలో పుట్టాడు. ఏం వచ్చినా వాణ్ణి ఏం చెయ్యదు.”

చూ. అంశ మంచిది.

అకట(టా)వికటం అగు

పరిహాసపాత్రమగు అస్తవ్యస్తమగు.

“వాడు ఏది మాట్లాడినా అకటవికటమే.”

“ఆ పని అంతా అకటావికటం అయిపోయింది.”

అకటావికటపు మనిషి

వక్రంగా మాట్లాడేవాడు.

అకటావికటపు రాజు అస్త

వ్యస్తపు ప్రధాని అన్నట్లు

ఎగుడుదిగుడుగా పాడుపాడుగా ఉన్న దనుపట్ల ఉపయోగించే పలుకుబడి.

జానపద కథలలోనుండి వచ్చిన పలుకుబడి. ఆ పేరు గలరాజు,

ప్రధాని ఒక ఊళ్లో ఉంటారు. వాళ్లు రాత్రి అంతా పని చేయాలని పగలంతా నిద్ర

పోవా లని శాసిస్తారు.

“వాళ్లింటి వ్యవహారం అంతా అకటావికటపు రాజు అస్తవ్యస్తపుప్రధాని అన్నట్లుగా ఉంది.”

అకస్మాత్తుగా

ఉన్నట్టుండి.

“వాడు అకస్మాత్తుగా అక్కడికి వచ్చాడు.”

అకాండతాండవం

అసందర్భప్రసంగం; అనవసర ఆవేశం.

“వాడిది వట్టి అకాండతాండవం.”

“అనే దేదో వాడియెదుట అనకయింట్లోకి వచ్చి అకాండతాండవం చేస్తావేమిటి?”

అకారణంగా

అకారణంగా.

అకాలహుష్మాండం

నిరర్థకజన్మ మనుట, నిష్ప్రయోజకు డనుట.

“వాడు ఒట్టి అకాలహుష్మాండం”

అకాలభోజనం

వేళ మీసినభోజనము.

“ఎండలో రావడం, అకాలభోజనం, మహా ఆయాసంగా ఉంది. కాస్తేపు నడుం వాలిస్తే గాని కుదరదు.” వా.

అక్కతోడు

“అక్కతోడు నుమీ నాకు ముక్క రైస, కేసి తెప్పించుమని.”

నిరంకు 2.115.

అక్కడక్కడ

కొన్నిచోట్ల.

“అక్కడక్కడా అంటుండగా విన్నాను.” వా.

“అక్కడక్కడా మచ్చలున్నట్టున్నాయి.” వా.

అక్కడ భోంచేసి ఇక్కడ చేయి కడుగుకొనవలెను

తక్షణమే రమ్మనుట.

“అమ్మకు చాలా జబ్బుగా ఉంది కాబట్టి వెంటనే రావలెను. అతిజరూరం. అక్కడ భోంచేసి ఇక్కడ చెయ్యి కడుగుకొనవలెను.” వా.

“వాడు దాన్ని పట్టాడు. ఎప్పుడూ అక్కడే. తనింట్లో తని దానింట్లో వచ్చి చెయ్యి కడుక్కుంటాడు.” వా.

అక్కడికి అక్కడికే సరిపోవు

ముట్టిముటాలుగా సరిపోవు.

“అంతపంట వచ్చినా అక్కడి కక్కడికే సరిపోవడమే కష్టంగా ఉంది. ఆకాస్తా పోతే దేవుడే దిక్కు.” వా.

అక్కన్నమాదన్నలు

ఎప్పుడూ కలిసి తిరుగువారు.

“వాళ్ళిద్దరూ అక్కన్నమాదన్నలు.”

వా.

అక్కరగాడు

తనపని తీర్చుకొనువాడు.

“అక్కణకాడ వై అందంద ప్రేరేచి.”
శ్లోత్రయ్య.

అక్కఱ గాచు

సమయమున కాదుకొను

“మునిమాపు బలు గంబమునఁ బుట్టి బంటున, కక్కఱఁ గాచినట్టి సింగంబ పిద.” పారి. 1.49.

అక్కరపడు

అవసర మేర్పడు.

“అక్కరపడి నీదగ్గరకు వచ్చాను. తప్పక సహాయం చేయాలి.”

“పదిరూపాయలు అక్కరపడింది.” వా.

అక్కఱకు రాని

పనికి రాని, పనికి మాలిన.

రాయలసీమలో ఇది చాలా

ప్రచురంగావినబడే పలుకుబడి.

“ఈ అక్కఱకురాని మాటలతో ఏం పని.” వా.

“అక్కఱకు రాని చుట్టము.” నుమ.

“వాడు వట్టి అక్కఱకురాని ముండా కొడుకు.” వా.

అక్కఱగండడు

అక్కఱ గడుపుకొనువాడు,

స్వార్థపరు డనుట.

ఇతరుల అక్కఱను స్వార్థము

నకై ఉపయోగించుకొనువాడు.

“అక్కఱగండఁడై యప్పటప్పటికి వెక్కసంబున నూరు వేలు నప్పిచ్చి మట్టఁ జిక్కినవేళ ముట్టి చేపట్టి రట్టఁడై తిరిగి పత్రంబులు గొనుచు.”

గా. హరి. ద్వి. 477-480.

శ. ర. లో శ్రద్ధ గలవాడు
అనీ, సూ. ని. వావిళ్లలలో
అవశ్యకతను కనిపెట్టువాడు,
అవసరమును గ్రహించువాడు
అనీ ఇచ్చిన అర్థాలు సరికావు.

అక్కఱచీటి

జాబు.

“శ్రావణోర మొగలిరేకున గమ్మకన్నూరి
వలపు నక్కఱచీటి వ్రాయవమ్మ.”

రాజగో. 2-44.

అక్కఱ తీరేవఱకే

స్వార్థం తీరేదాకే

“వాడిస్నేహమంతా అక్కఱతీరేవరకే.
అతరవాత మొహం చూపిస్తే ఒట్టు.”వా.

అక్కఱ దీర్చు

సమయమునకు పనికి వచ్చు.

“ఆపద కై నబంధుజన మక్కఱ
దీర్చు ధనంబు.” నిరంకు. 4.99

“నా యక్కఱ దీర్పవచ్చిన లతాంత
కృపాణివి నీవే నీకు నే, దక్కితి
సంచు బ్రేమ నిగుడన్...”

శుక. 8 ఆ. 582 ప.

అక్కఱపడి

పనిపడి.

“అక్కఱపడి నీవు వేడుటిది కరమే.”
భార. ఆర. 7. ఆ.

“పదిరూపాయలు అక్కఱపడి నీ దగ్గ
రకు వచ్చాను.” వా.

అక్కఱ లేదు

చాలు, వద్దు, కాబట్టుదు.

“అన్నం అక్కఱ లేదు. కాస్త మజ్జగ
పోయండి చాలు.”

“నాకు కాఫీ అక్కఱ లేదండి. కానీని
మరిచినట్లు ఇవ్వండి.” వా.

“వాడికి పసిపాటా అక్కఱ లేను. ఏదో
నవల చిక్కితే చాలు. చదువుతూ
కూర్చుంటాడు.” వా.

అక్కలవాడ

పూటకూళ్ల మృగముచోటు.

చూ. అక్కవాడ.

అక్కవాడ

పూటకూళ్ల మృగము నివసించే
చోటు.

చూ. అక్కలవాడ.

“అక్కవాడల నరహళ్లు మెక్కి.”

ఆము. 6.67.

అక్కను పట్టలేక

కోపము, కసి తీరక.

రుద్రమ 15 పు.

అక్కా ఆలీ అను

బూతులు తిట్టు.

“వాడి దగ్గిరికి ఈవిషయమే పోలివా
వాడు అక్కా ఆలీ అని మొదలు పెడ
తాడు.” వా.

అక్కిలజేయు

కుంచించు.

“తొమ్మక్కిలంజేసి చేసి.”

క్రీడా. పు. 15.

అక్కిలివఱచు

చెడు, కలతవడు.

పండితా. ప్రథ. దీక్షా. పుట. 178.

అక్కుగొట్టు

బాధ కలిగించునది, పక్కలోని

బల్లెము.

“అవసేకులకు నెల్ల నక్కుగొట్టుచు.”

బసవ.

అక్కున నద్దు

కొగిలించుకొను.

అక్కున జేద్దు—అక్కున నొత్తు

కొను ఇత్యాదులు.

అక్కుపక్షి

1. తిట్టు.

“అగ్గిరాములు కొరకచ్చు అక్కుపక్షు లింగిలాయలు.” ప్రభా. నాట. 5.

2. దుర్బలుడు, ఎముకలపోగు అనుట.

తిరుపతి. ప్రభా. నాట. 5 పుట.

“వాడు వట్టి అక్కుపక్షి.” వా.

అక్కుమాలిన భంగి

దిక్కు లేనట్లు, ఇక్కడ ఆధ్వ్య డెవరూ లేనట్లు.

గుండె అన్న అర్థం ‘అక్కుకు’

చెప్పి వావిల్లాదులు ఈ

ప్రయోగ మిచ్చినవి. ఆ అర్థం

సరిపడదు. గుండెమాలట

ఏమిటి? అక్కుపక్షిలో ఉన్న

అక్కు, ఊమ్ము గుండె-కాక

మఱొకటని తెలుస్తూనే ఉంది.

“అక్కుమాలినభంగి నగ్రహారంబు

చక్కన మీ కెట్లు చనఁ జేరవచ్చు.”

బస. 7 ఆ. 185 పుట.

అక్కెత్తికొనక

నడు మెత్తక, ఎడతెఱపి లేక.

“నడుం ఎత్తకుండా పనిచేస్తు

న్నాడు” అని వాడుకలో

ఉంది. నడుముకు బదులిక్కడ

అక్కు - ఊమ్ము.

“ఇట్లందఱు న్నక్కెత్తికొనక
చేయు శిశిరోపచారంబులు.”

కుమా 5.159.

అక్కెత్తుకొనక

తదేకదృష్టితో, విడువకుండా,

నడుమెత్తక వంటిది. నడుము

నకు బదులు ఇక్కడ అక్కు.

“అక్కెత్తుకొనక చేయుశిశిరోపచారం

బులు.” కు. సం. 5.151.

(పాఠాంతరం పై రూపాంతరం)

అక్షతయోని

కన్య.

అక్షతలుపడు

చూ. అక్షింతలు పడు.

అక్షతలు వేయు

చూ. అక్షింతలు వేయు.

అక్షతారోపణం

తలంబ్రాలు పోయుట.

“తొమ్మిదిగంటలకు అక్షతాగోపణం.

మీరు తప్పకుండా రావాలి.” వా.

అక్షమాల

జపమాల.

అక్షరక్రమా న్ననుసరించి

జపమాల గూర్చేవారు. ‘అ’

నుండి ‘క్ష’ వరకూ అక్షర

క్రమం కనక వచ్చినపలుకుబడి.

అక్షయ్యంబుగ

సమృద్ధిగా.

“అక్షయ్యంబుగ దివ్యమాధుకరభిక్షా

న్నంబు వడ్డించె...” హర. 5.45.

అక్షరం రాదు

కొంచెం కూడా చదువు రాదు.

“వాడికి అక్షరం రాదు. అయినా వాడి తలబిరుసుతనం చూస్తే నాకు ఆశ్చర్యం వస్తుంది.” వా.

అక్షరక్రమం తెలీదు

ఏమాత్రం చదువు రాదు.

“వాడికి సరీగా అక్షరక్రమం కూడా తెలీదు.” వా.

చూ. వర్ణక్రమం తెలీదు.

అక్షరచారప

చదువులో ప్రావీణ్యము.

“వాడికి అన్నచారపే కాని అక్షరచారప లేదు.” వా.

అక్షరజ్ఞానం

చదువు.

“వాడికి అక్షరజ్ఞానం ఉంది. ఏదో పాట పోసుకో లేక పోతాడా.”

“వాడు ఏదో అక్షరజ్ఞానం కలవాడు. అన్ని లేకపోతే యేం శి?” వా.

అక్షరజ్ఞానశూన్యుడు

నిరక్షరకుశీ.

“వాడు ఒట్టి అక్షరజ్ఞానశూన్యుడు. వాడిలో ఎవరు వేసుతారు శి?” వా.

అక్షరక్షరం తప్ప

ప్రతిదీ తప్పే.

“ఆ పుస్తకంలో అక్షరక్షరం తప్ప.” వా.

అక్షరక్షరం పట్టి చూచు

క్షుణ్ణంగా పరిశీలించు.

“నీ వేదో పండితుడి వని వచ్చాను. ఈ పుస్తకం లో అక్షరక్షరం పట్టి చూచి సవరించి యిచ్చే భారం నీదే.” వా.

అక్షరం మార్చడానికి వీలేదు

యథాతథంగా ఉండాల్సి,

ఏమాత్రం మార్చరాదు.

“ఇందులో అక్షరం మార్చడానికి వీలేదు.”

“ఈ దస్తావేజును అయిన అక్షరం మార్చడానికి వీలేకుండా రాశాడు.” వా.

అక్షరంముక్క రాదు

కొంచెం కూడా రాదు.

“వాడికి వ్యాకరణం ఒక అక్షరం ముక్క రాదు.”

“వాడికి వ్యవహారంలో ఒక్క అక్షరం ముక్క తెలియదు.” వా.

చదువుపై వచ్చిన పలుకుబడి.

అక్షరలక్షలు

పూర్వం కవిత్వం చెప్తే సంతో

షించిన రాజు ఒక్కొక్క అక్ష

రానికి లక్షచొప్పున ఇచ్చే

వాడు. అందుపై వచ్చిన

పలుకుబడి.

“ఈ కావ్యానికి నాదగ్గరి డబ్బే ఉంటే అక్షరలక్షలు ఇచ్చి ఉండును.” వా.

అక్షరలక్షలు చేయు

అమూల్య మగు. అతిమనోజ్ఞ

మగు.

“వాడిపద్యం అక్షరలక్షలు చేస్తుంది.”

“అక్షరలక్షలు చేసేమాట అన్నావు.” వా.

అక్షరాభ్యాసం

తొలిసారిగా పిల్లలకు అక్షర

ములు నేర్చుట, ఇది ఒక

సంస్కారం.

“ఇంపుసాంపులు గ్రుమ్మరింపు మాటల వీణ, పలుకుల కక్షరాభ్యాసమొసంగు.”

అని. 2.81.

అక్షరాలా

పూర్తిగా.

ప్రతాలు వాటిలో రూపాయ
లను అంకెలతో వేసి అక్ష
రాలా యిన్ని రూపాయలు
అని యిక దిద్దుటకు వీలులే
కుండా వ్రాశేవారు. అందుపై
వచ్చిన పలుకుబడి.

“వాడు చెప్పిందంతా అక్షరాలా
నిజం.” వా.

అక్షరాలు

1. చదువు వ్రాత.

“వాడి కేవో నాలుగు అక్షరాలు వచ్చు.
“వాడి అక్షరాలు ముత్యాలతో వలా
ఉంటాయి. నీ అక్షరాలేమా కోడి
గీతలు.” వా.

2. లిపి.

తెలుగుఅక్షరాలు, అరవ అక్షరాలు. వా.

అక్షరాలు కూడుకుంటూ

తడబడుతూ.

“వాడేదో అక్షరాలు కూడుకుంటూ
చదవగలడు. అదీ పాండిత్యమేనా?” వా.

అక్షింతలు పడు

దూషణకు పాత్ర మగు.

“నిన్ను చేరదీసే నానెలిన నాలుగు
అక్షింతలు పడడం తప్పితే జరగబోయే
దేమింది? వా.

అక్షింతగింజలు పడు

పెండ్లి అగు.

“ఏదో ఆ పిల్లనెలిన నాలుగు అక్షింత
గింజలు పడితే నా ఇద్దరూ తిరిపో
తుంది.” వా.

అక్షింతలు వేయు

తిట్లు తిట్లు.

“వాడు వచ్చి నాలుగు అక్షింతలు వేసి
పోయాడు.” వా.

అక్షిగతు డగు

కంటబడు, ఒక కంట కనిపెట్ట
నగు, అనగా విద్వేషి అగు.

అఖండదీపం

దేవాలయంలో ఏ క్షణం
లోనూ ఆరిపోకుండా పెట్టే
దీపం.

“వైరిమదాంధకారమున కఖండదీప
ముగ జేసి.” నిర్వ. ఉ. త. 1.3.

“మా ఊళ్లో శివాలయంలో అఖండ
దీపాలు ఎప్పుడూ వెలుగుతూంటాయి.” వా.

అఖండదీపారాధన

దేవాలయంలో అఖండదీపాలు
పెట్టుట.

“అఖండ దీపారాధనకుగా రెండు ఆవు
లను ఆలంగానికి దానం చేశారు.” వా.
చూ. అఖండదీపం.

అఖండ మైన

అతిసునిశిత మైన.

“వాడు అఖండ ప్రజ్ఞ కలవాడు. వాడు
అఖండప్రతిభాశాలి. వానివి అఖండ
మైనతెలివి తేటలు.” వా.

అఖండుడు

కులంకష్టప్రజ్ఞ కలవాడు.

“వాడు వ్యాకరణశాస్త్రంలో అఖం
డుడు. వాణి తప్ప పట్టాలంటే పఠంజలే
దిగి రావాలి.” వా.

అఖిలంబులకు వచ్చునట్లు
సర్వార్థసాధక మగునట్లు,
ఇహపరసాధకంగా.

అన్నిటికీ పనికివచ్చునట్లు అని
అరము.

“అతైః గఖిలంబులకు వచ్చునట్లుగా
విన్నవించెద.” పాండు. 1.98

అఖిలనియోగంబు

డైబైభరెండు నియోగముల
వారున్నా; గ్రామంలోని
అన్ని వృత్తులవారున్నా.

“అఖిలనియోగంబు గొలువ నన్నరేం
ద్రుండు.” బస. 6 ఆ. 170 పుట.

అఖిలాండకోట్లు

అనేకబ్రహ్మాండములు; అఖి
లాండకోటి బ్రహ్మాండాలు.

“అవనజ్జడంత నఖిలాండకోట్లు
గాలించి గాలించి.”

పండితా. ప్రథ. వాద. పుట. 611.

అగచాట్లపోతు

కప్పుడు.

అగచాట్లమారి

కప్పుడు.

మా. అగచాట్లపోతు.

అగచాట్లు

కప్పాలు.

“జైవమా! యిటువంటి యగచాట్లు పగ
వారికైనం దగవునుమీ యని.”

ఉత్తర. రామా. 6.348.

“ఎన్నో అగచాట్లు పడి ఈనాటికి క్షాస్త
నిలవదొక్కుకున్నాము.” వా.

అగడు పెట్టు

అల్లరిపెట్టు, అగుడు అనే
రూపమే వాడుకలో విన
వస్తుంది.

“వాడు ఊరికే అగుడుపెడుతున్నాడు.”
వా.

అగడుకాకి

ఆకతాయి.

“అగడులు మహాధూర్తు అగడుకాకులు.”
హరి. 5.10.

“వాడు ఒట్టి అగడుకాకి. అల్లరిపెట్టే
స్తాడు.” వా.

అగడు చేయు

అల్లరిపెట్టు.

“వాడు నలుగురిలో ఊరికే నన్నగుడు
చేస్తున్నాడు.” వా.

అగడువడు

పదిమందినోళ్లలో పడు. చెడ్డ
పేరు తెచ్చుకొను.

“అగడువడి పడి పడసినయిట్టి పసిడి.”
విప్ర 8.17.

“ఆ అత్త, కోడలు అంతా తినేస్తూ
ఉందో అని ఊరికే అగుడు పెడుతుంది.”
వా.

“అగుడు మొగుడిపాలు అనుభవం మిండ
గాడిపాలు.” సా.

అగడుసేయు

అల్లరిపెట్టు.

“ఏ అగడు సేసెదు రచ్చలఁబెట్టి యింత.”
సారం. 3.13.

అగతికంగా

మరోదారి లేక.

“ఏదో అగతికంగా మియింట్లో వచ్చి పడ్డా మని నోటికి వచ్చినట్లు అనడం బాగులేదు.”

“వా డేవో అగతికంగా అక్కడికి వెళ్ళాడు.” వా.

✓ అగమ్యగోచరం

ఏమాత్రం అంత చిక్కనిది.

“ఆ వ్యవహారం నాకు అగమ్యగోచరంగా ఉంది.” వా.

అగలూ పొగలూ

గొడవగా, బాధగా.

“వాడిపని అగలూ పొగలూగా ఉంది.” వా.

అగవుతగవులు

ఇచ్చిపుచ్చుకొనుటలు, మాట మర్యాదవంటిది. జం.

“అది విని చెలంగే మత్సరి యటుల గావె, యలుఁడని యాడుబిడని యగవు తగవు, లంపకము శుభశోభన మని యి వెల్ల, సంతసముఁ జేయుఁ గన్యకాజనము లకును.” దశా. (బల) ఆ. 9 శ్లో. 289.

“వధూటుల కల్లుఁ డనుచు నగవు దగవు లటంచు నెయ్యంబు లంచు నంపకంబు లటంచు మరి యెన్ని యైనఁ గలవు.”

కవల. 3.65.

అగసాలె నిజము

నమ్మరానిది.

స్వర్ణ కారులు సత్యము చెప్ప రనుటపై వచ్చినది.

రాధి. 4.79.

అగస్యభ్రాత

పేరూ ఊరూ లేనివాడు. అనా మకుడు.

“వాడు ఒట్టి అగస్యభ్రాత. వాణ్ణి అడిగితే ఏం తెలుస్తుంది.” వా.

అగస్యమంత్రం

జీర్ణం జీర్ణం వాతాపి జీర్ణం అంటూ కడుపు తడుముకొను.

అగస్యవాతాపుల కథపై వచ్చిన పలుకుబడి.

“కడుపు నిమిరికొంచు అగస్యమంత్రములు నొడివి.” దశా. 2.680.

అగాడీ పిఛాడీ తెంచుకొని

ఉచ్చులు తెంచుకొని పరుగెత్తు పట్లనే ఉపయోగిస్తారు.

పూర్వం గుత్తానికి వెనుకా ముందూ గుంజలు పాతి కట్టి వేసేవారు. వాటిని తెంచు కొని పరుగెత్తడంపై వచ్చినది.

“వాడు అగాడీ పిఛాడీ తెంచుకొని పరుగెత్తాడు. ఆ మాట వినగానే” వా.

అగాధము

అంత పట్టనిది.

“ఆ వ్యవహారం అంత అగాధంగా ఉంది.” వా.

అగావుగా

అకస్మాత్తుగా.

నూ. ని

అగు గాక

కానీ.

అగుగాములు

బొగాములు, మంచిచెడ్డలు.

అగుదొమ్ము

సరే.

“అని చెప్పిన విని యగుఁ బా, మృని కైకొని.” భార. విరా. 1.114.

అగుడుపడు

నలుగురినొళ్ల లో నాను.

“ఈపనులవల్ల, అగుడుపడిపోవడంతప్పి తే ప్రయోజనం యేమైనా ఉందా?” వా.

అగుడుబ్రతుకు

నలుగురినొళ్ల లో నానుతూ ఉండే జీవితం.

“నీది ఒట్టి అగుడుబ్రతుకు అయిపోయిందమ్మా!” వా.

అగులెమ్ము

కానిమ్ము.

వాడుకలో ‘బ్రాలే.’

“దీని నెల్లదముం జేసినజాడ దోచు నొకొ యో లె మ్మిందు నే నున్కి.” పారి. 1.54.

అగ్గము చేయు

పాల్పాటచు.

“మ మ్మంగజాపూవుఁదూపుతకు నగ్గము నేసి.” భాగ. దశ. పూ. 1011.

అగ్గల కెగురు

పై కెగురు.

“వాడు అగ్గల కెగిరి పోతున్నాడు.” వా.

అగ్గలమీద పోతున్నాడు

మహావిజృంభణలో ఉన్నాడు.

ఎవరినీ లెక్కపెట్టటం లేదు

అన్న సందర్భంలో ఉపయో

గిస్తారు.

“వా డెక్కడమ్మా! అగ్గలమీద పోతున్నాడు. మాలాంటి వాళ్ళం కళ్ళ పడతామా?” వా.

అగ్గి అయిపోవు

ఉగ్రుడగు.

“వాడు ఆమాట వినేసరికి అగ్గి అయి పోయినాడు.” వా.

అగ్గి కక్కు

“వాడు అగ్గి కక్కుతున్నాడు.” వా. చూ. అగ్గి కరుస్తున్నాడు.

అగ్గి కురియు

కోపంతో ఉండు.

“వాడు అగ్గి కరుస్తున్నాడు. వాడిదగ్గరికి ఇప్పుడు పోవద్దు.” వా.

అగ్గిపిండం

శీలవంతుడు, దగ్గరకు ఎవరినీ

చేర నియ్యనివాడు, సాహసి.

“వాడా! అగ్గి పిండం. ఎముకుతున్నావో.” “సే ఆలి బాలిక బుర్రన్నీ పనికిరావక్కర్లే. వాడు అగ్గి పిండం.” వా.

అగ్గి పెట్టు

ని ప్పంటించు, అగ్ని సంగ్రహము చేయు.

“వాడికి అగ్గి పెట్టేదిక్కుకూడలేదు.”

“ఆ ఊళ్లో వాడికి అగ్గి పెట్టారట.” వా.

ఇదేమాటనే కోపంతో—ఏదో ఒకటిచేయి, పడవేయి అనే.

అరాలలో అంటారు,

“ఏదోఒకటి అగ్గి పెట్టు, తొందరగా ఆఫీసుకు వెళ్ళాలి.” వా.

“ఆ పు సకం ఇట్లా అగ్ని పెట్టరా.”
 “అజేహ్ పని చేయమంటే అదంతా
 అగ్ని పెట్టాడు.” వా.

ఇది రాయలసీమలో వినిపించే
 పలుకుబడి. ఇదే కోస్తా
 ప్రాంతాలలో ‘తగులవేయి’
 అన్నరూపంలో కానవస్తుంది.
 చూ. తగులవేయి.

అగ్నిపెట్టె
 నిప్పుపుల్లల పెట్టె.

అగ్ని బడు
 పాడగు.

“ఏ మన నేర్తు మదీయభాగ్య మిట్లగ్నిఁ
 బడఁగఁ జేసినమహాంధుని నంచు...”
 కా. మా. 2.111.

“నాపని యిట్లా అగ్ని బడింది. నా
 సంసారం యిట్లా అగ్నిబడింది. వా.

అగ్నిమీద గుగ్గిలం వేసినట్లు
 అమితంగా చెలరేగువట్ల ఉప
 యోగించే పలుకుబడి. మండి
 పడు అనుట.

అగ్నిమీద గుగ్గిలంవేస్తే భగ్గు
 మంటుంది. అందుపై ఏర్పడి
 నది,

“సీతూ కనిపించావా ఇక వాడు అగ్ని
 మీద గుగ్గిలం వేసినట్లే భగ్గుమంటాడు.”
 వా.

అగ్ని మ్రొంగు
 కోపపడు.

“అగ్ని మింగుతున్నాడు. వాడి దగ్గరికి
 ఇప్పుడు పోవడు.” వా.

అగ్నిరాముడు
 క్రూరుడు, కోపధారి.

అగ్ని రాలుస్తున్నవి (కండ్లు)
 కోపంతో ఎఱ్ఱగా ఉన్నవి.

అగ్గిలాంటి మనిషి
 చాలా శీలవంతు డనుట.

“వాడు అగ్గిలాంటి మనిషి. డబ్బా
 గిబ్బా పేతెత్తావా నీపని అసలు కాదు.”
 వా.

అగ్నికణం
 మిణుగురు పురుగు.

అగ్నిచిత్తు
 అగ్నిచయనం చేసినవాడు.

అగ్నిదగ్ధుడు
 పాడయినవాడు.

అగ్నిమండలం
 పైరు కొట్టివేసే ఒక పురుగు.
 అది తగిలితే ఒంటిమీద
 బొబ్బలుపోతాయని అంటారు.
 “అది పెత్తనం కాదు రా. అగ్నిమండలస్స
 రుగు సోకి ఉంటుంది.” వా.

(అగ్ని)మలుగు
 ఆరిపోవు.

“వెలసె వెలుగు గాని మలుగుడు (అన
 లుడు).” కుమా. 9.161.

అగ్నిమాంద్యం
 అజీర్ణరోగము.

అగ్నిముఖము
 జీడి.

అగ్నిముఖుడు
 బ్రాహ్మణుడు, దేవుడు.
 “అగ్నిముఖా వై దేవాః”

అన్న వైదిక ప్రవచనంపై
వచ్చిన పలుకుబడి.

అగ్నియిచ్చు

అగ్ని సంస్కార మొనర్చు.

“భూకాంతుల ననేక సహస్ర సంఖ్యలం
బ్రోవులు గాఁ బెట్టించి సమగ్ర దారు
సముదయంబు లమర్చి యగ్ని యిచ్చిరి.”
భార. శ్రీ. 2.172.

అగ్ని శిఖ

కుంకుమపూవు.

అగ్ని హోత్ర మయి పోవు

మండిపడు.

“నే నామాట అనేసరికి వాడు అగ్ని
హోత్రం అయిపోయాడు.” వా.

అగ్రతాంబూలము

సభలో పెద్ద వారి కిచ్చు
మొదటి తాంబూలము.

పెండ్లిండ్ల వాటిలో పెద్ద
వారికే మొదటి తాంబూలం

ఇస్తారు. అది గౌరవ సూచకం.

“...తుట్టతుదకు గట్టుకొన్న దానిని
బిలుచుటయైన చేత కాని చచ్చు పెద్దమ్మ
లతో సగ్రతాంబూలమునకు సిద్ధమయి
నాఁడే!” సాక్షి. 189 శే.

“నీ కేం అగ్రతాంబూలం ఇస్తారా.”
వా.

అగ్రపుస్తకములు

వేదములు.

“అగ్రపుస్తకంబు లర్పించి చూచుచు.”

అగ్రహారపుచేయి

చాలా ఘటికుడు.

కవ్యా. శు.

అగ్రహారభుక్తులు

అగ్రహారీకులు.

పనీ పాటా లేక తిని కూర్చునే
వారిపట్ల నిరసనగా ఉపయో
గించేపలుకుబడి.

అగ్రహారము

బ్రాహ్మణులు ఉండే స్థలం.

బ్రాహ్మణులు మాత్రమే ఉండే
గ్రామం.

అగ్రహారములో తమ్మళి

జోస్యము

కుదరనిది. చెల్లనిది.

తాతకు దగ్గులు నేర్పుటవంటిది.

అగ్రహారంలో ఉన్న వాళ్లలో

చాలమంది గొప్ప జ్యోతి

ప్పులే ఉంటారు. తమ్మళి-

వట్టి పూజారి అక్కడికి పోయి

చెప్పే జోస్యం యే ముంటుంది?

“ఎమ్మెలు నామందబనా, యమ్మ
క్కరో చెల్లి వగ్రహారములోనన్,
దమ్మళి జోస్యము లన్నవిధ మ్మిది.”
రుక్మాం. 5.88.

అగ్రాసనం

ప్రధానస్థానము.

సభలలో వానిలో మొదటగా

పెద్దలను కూర్చోబెట్టడం అల

వాటు. అందుపై వచ్చిన

పలుకుబడి.

అగ్రాసనాధిపతి

సభాధ్యక్షుడు - ప్రెసిడెంటు.

ఇటీవల ఏర్పడిన పలుకుబడి.

“ఈ సభకు ఫలానావారిని అగ్రాసనాధి పతిగా ఉండవలసిందని కోరుతున్నాను.” వా.

అఘటనఘటనాపటిమ

చేయుటకు వీలు కానిపనులను

కూడా చేయగలశక్తి.

“పతి మెచ్చ నఘటనఘటనాపటిమ నమ్మహామంత్రి రాజ్యభారము దీర్చు.” హంస. 5.261.

చూ. అఘటనఘటనాసమర్థుడు.

అఘోరించావు

ఏడిచావు.

నిరసనగా ఎదుటివాడిని అనుమాట.

కొత్త. 12.

అఘోరించు

1. శాధపడు.

“ఏడి కొంపలోపడి పడేండ్లుగా అఘోరిస్తున్నాను.” వా.

2. నిరసనగా అనునప్పుడు ఉప

యోగించే పలుకుబడి.

“ఏదో ఒకటి అఘోరించు.”

“అఘోరించావు ఊరుకో.”

“అఘోరించాడు వెధవ.” వా.

అఘోరింపు

ఏడ్పు. నిరసనగా అనుమాట.

“ఏమిట్రా! నీ అఘోరింపు. ఏమిటో చెప్పి ఊడపరాడూ!” వా.

అఘోరేభ్యో చేస్తున్నాడు

ఏడుస్తున్నాడు.

వైదికపరిభాష.

“వాడేదో మూల కూర్చుని అఘోరేభ్యో

చేస్తున్నాడే? ఏమిటి సంగతి?” వా.

అచ్చం

సరిగా.

“అతడు అచ్చం వాళ్ళ తండ్రిపోలిక.” వా

అచ్చంగా

సరిగా.

“అచ్చంగా యితను మా బావమరిది పోలికే.” వా.

అచ్చగు

ముదిత మగు.

“ఈ పుస్తకం అయిన సువత్సరాల క్రింద అచ్చయింది.”

“ఇది యింకా అచ్చుకాలేదు.” వా.

అచ్చగుండ్ర పేరు

బంగారుగుండ్రతో చేసినదండ.

అచ్చటముచ్చట

ముద్దు ముచ్చట. జం.

“కాపరానికి వచ్చి సువత్సరం అయింది. కానీ ఒక అచ్చటా ముచ్చటా ఎరుగునా పాపం! ఆ పిల్ల.” వా.

అచ్చతెలుగు

తత్సమేతర మైనఆంధ్రభాష.

“య యా తి చ రి త్ర అచ్చ తెలుగు కావ్యము.” వా.

అచ్చనగండ్లు

అచ్చనగాయలను ఆటలో ఉపయోగించురాళ్లు.

అచ్చనగాయలు

ఆడపిల్లలు ఆటలో ఉపయో

గించేరాళ్లు, చింతగింజలు,

అచ్చనపుచ్చు

అచ్చనగాయవలె వేటుగా
తీసివేయు.

“భాగుకన్నాక డచ్చనపుచ్చి.”
క. 2.19.

అచ్చనలాడు

అర్చించు.

“చెచ్చెర సుతుప్రాణ మిచ్చిన నేడ,
యచ్చనలాడెద నభవుడా మీకు.”
పండితా. పురా. 471 పు.

అచ్చాకు బుచ్చాకులు పలుకు
చూ. అచ్చికబుచ్చిక లాడు.

అచ్చాళు

బంటరి.

ఏబాధ్యతా, భారమూ, జంజా
టమూ లేనివాడు.

దక్షిణాంధ్రంలో ఈ పలుకు
బడిని వాడుతారు.

“అచ్చాళి గాఁగ అనికి సన్నద్ధుల మై
యుండము.”

పరివ్రతా. 35.

“వాడు అచ్చాళిగా తిరుగుతున్నాడు.
దండించే దిక్కులేదు కనుక.” వా.

అచ్చికబుచ్చిక మాటలు

కల్లబొల్లి కబురులు, ముచ్చ
టలు.

అచ్చికబుచ్చికలు

ముచ్చటలు.

“అక్కఱ జూడ వేటి కల యచ్చిక
బుచ్చిక సేయునంచలకా.”

విజ. 3.30.

“వాడు అక్కడికి వెళ్ళి అచ్చికబుచ్చిక
లాడుతూ కూర్చున్నాడు. వా.

“అచ్చిక బుచ్చిక లడరఁ గొంతకాలంబు
గడపి.” వారి. 2.69.

అచ్చికా మచ్చికా లేదు

ముద్దూ ముచ్చటా లేదు
అనుట. జం.

“ఆ ఆలుమగళ్ళకు అచ్చికా మచ్చికా
లేదు.” వా.

అచ్చిక బుచ్చికలాడు

కల్లబొల్లికబుర్లు చెప్పు.

అచ్చివచ్చు

శుభప్రద మగు.

కొన్ని తావులు కొందరికే అచ్చి
వస్తాయనీ, అక్కడ నున్నప్పుడు
ఎప్పుడూ మంచే కలుగుతుం
దనీ, కానప్పుడు కీడు వెన్నాడు
తుం దనీ ఒక నమ్మకం.
అందుపై వచ్చినపలుకుబడి.

“ఆ యిల్లు మాకు అచ్చి వచ్చింది.
అంచేతే యెన్ని యిబ్బందులున్నా
అక్కడే ఉంటున్నాము.” వా.

“ఆ ఊరు మాకు అచ్చి రాలేదు. అందు
కని తిరిగి వచ్చివేశాము.” వా.

అచ్చుకట్టు

ఏర్పాటు - కట్టు.

“నడవ యచ్చు కట్టిన మునిరాట్టుట్టాళి
షిక్ష.” పాండు. 1.11.

అచ్చుకట్టు పొలము

అచ్చుకట్టు వేసినపొలము.

చూ. అచ్చుకట్టు.

అచ్చుకట్టు వేయు

నీళ్లు కట్టేముందు మడిని వేరు
వేరు కయ్యలుగా చేయు.

“మా పాలం అచ్చుకట్ట వేశాము.”
వా.

అచ్చు కావలిగాదు

దొంగలు దోచుకొన్న
సొమ్మును దండుగ పెట్టుకొనే
కావలివాడు. బ్రాసు.

అచ్చుకుప్ప

ధనవంతుడు.

ఆంధ్ర. భా. 3 ఆ.

ఇది నేడు వాడుకలో లేదు.

అచ్చు కొట్టినట్టు

అచ్చుంగా అలాగే.

చూ. అచ్చు దించినట్టు.

అచ్చుకొను

ఒకరు ఇవ్వవలసినదానికి తాను

బాధ్యుడగు.

“వాడు మా యింట్లో వుండి చుట్టూ
అప్పులు చేసి వెళ్ళిపోయాడు. అవన్నీ
నేను అచ్చుకోవలసి వచ్చింది.” వా.

అచ్చుకొట్టు

అచ్చువేయు.

చూ. అచ్చువేయు.

అచ్చుగా

అచ్చుంగా.

చూ. అచ్చుంగా.

“అచ్చుగాఁ దీర్తు మీ యప్పు.”

హరి. ద్వి.

అచ్చు గుద్దినట్టు

సరిగ్గా అలాగే.

“పీడు వాళ్ళనాన్నను అచ్చుగుద్దినట్టు
ఉంటాడు.” వా.

అచ్చుపెద్దు

అచ్చు పోసినఆంబోత్తె.

చూ. అచ్చు పోసినఆంబోతు.

అచ్చుదల యగు

అంగీకార మగు.

“వెళ్ళవతీ! విరసోపలంబు తెట్లచ్చు
దలయ్యె నీకు.” కా. మా. 2.121.

అచ్చు దించినట్టు

“పీడు పిళ్ళ మేనమామను అచ్చు దించి
నట్లుగా ఉంటాడు.” వా.

అచ్చు నిలుపు

దృష్టాంతము నిలుపు.

“దీని కచ్చు నిలిపితిని నీవ!”

కుమా. 7 ఆ. 35 ప.

అచ్చుపడు

1. ముద్రిత మగు.

“ఆ పుస్తకం అచ్చుపడి అప్పుడే యాభై
యేళ్ళు అయింది.”

“ఆ పుస్తకం యింకా అచ్చుపడ లేదు.”

2. స్పష్టపడు.

వా.

“సా మ్మచ్చుపడంగఁ జేయుటకు.”

బ్రాసు. A. 4.187.

“అచ్చుపడంగఁ బుక్కుమీ.” మను.

“అనువు మెఱయఁజొచ్చి మాయ యచ్చు
పడంగన్.” పారి. 1.107.

అచ్చుపడినట్టు

సరిగ్గా అలాగే, రూపు

గొన్నట్లు.

“నెచ్చెలులు దన్నుఁ గొలువఁగఁ, బచ్చ
విలుతు కలిమి యెల్లఁ బద్యానన యై,
యచ్చుపడినట్లు మెఱయఁచు, నచ్చట
కేతెంచె భూమరాత్మజ నెమ్మిన్.”

భార. ఆర. ఆ. 7.

అచ్చు పొడిచిన

అచ్చు పోసిన, స్వేచ్ఛాచారి
అయిన.

“అచ్చు పొడిచిన యాబోతులరీతినీ.”

అం. వా.

చూ. అచ్చు వేసిన...

అచ్చు పొడుచు

చూ. అచ్చు వేయు.

అచ్చు పోసిన యాబోతు

చూ. అచ్చు పొడిచిన.

అచ్చుపోసి వదలు

విచ్చలవిడిగా వదలు.

“వాణ్ణి అచ్చు పోసి వదిలినారు. ఎప్పుడూ
ఊరు తిరుగుతుంటాడు.” వా.

అచ్చు ముచ్చు

మంచి, చెడు.

బియ్యం మొదలయినవాట్లో
మెరికలను ముచ్చుని, మిగత
వానిని అచ్చు అనేదృష్టితో
అచ్చుముచ్చు ఏర్పరచి పెట్ట
నునుట అలవాటు. అందుపై
యేర్పడిన పలుకుబడి.

“హడ వచ్చిన నచ్చుముచ్చో యెఱుంగ
కాడరా డేల యా పాప మనెడువారు.”

కుక. 4.46 ప.

“బియ్యం తీసి అచ్చు ముచ్చు ఏరి
పెట్టు తల్లీ.” వా.

అచ్చు ముచ్చు ఎఱుగు

మంచిదో చెడ్డదో తెలుసుకొను.

బియ్యం లో అచ్చు ల న గా
మంచి బియ్య మనీ ముచ్చు
లనగా మెరికె లనీ అర్థం.

అచ్చు ముచ్చు చేసి -

అనగా బియ్యము వేటుపడి.

అందుపై వచ్చిన పలుకుబడి.

“అచ్చు ముచ్చు ఎఱ గ ని వాడు
పాపం !” వా.

చూ. అచ్చు ముచ్చు.

అచ్చులు వెట్టించు

ముద్రవేయు.

“అమరారి దనపేరి యచ్చులు వెట్టించి
సురభేనుసమితిఁ గీలరము సేసె.”

కుమా. 4.11.

అచ్చులో తు

అచ్చులు పెట్టించు.

“అందఱి మొగములయం దచ్చు లా తి
యారిచి పెడబొబ్బ లందంద యిచ్చు.”
బసవ. 192 పు.

అచ్చులో లేదు

ముద్ర త రూ పం లో లేదు.

అచ్చు అయిన వన్నీ అయి
పోయిన వనుట.

“ఆ పుస్తకం యిప్పుడు అచ్చులో లేదు.”
వా.

అచ్చువడు

అంకిత మగు.

“భావజుకేళి నచ్చువడి పైబడి తద్విటు
నిచ్చు గూడి.” కుమా. 8.158.

అచ్చు వేయు

ముద్రించు.

“ఈ పుస్తకమును అచ్చువేసి చాలకాల
మయినది.”

“దీనిని అచ్చువేసి పెట్ట నుని చాల
నాళ్లుగా అతడు అడుగుతున్నాడు.” వా.

అచ్చు వేసిన ఆంబోతు

స్వేచ్ఛాచారి.

దేవునిపేర అచ్చువేసి ఒక
ఆంబోతును విడుచు అలవా
టుపై వచ్చిన పలుకుబడి.
దానినే నృ షో త్స ర్జ నం
అంటారు. అది ఎవరి అదుపు
లోనూ ఉండదు కనుక ఎక్కడ
పడితే అక్కడ తిరుగుతూ
ఉంటుంది. అందుపై వచ్చిన
పలుకుబడి.

“వాళ్ల నాన్న చచ్చిపోయినతరువాత
అడిగేవాళ్లూ పెట్టేవాళ్లూ లేక వాడు
ఊరకే అచ్చువేసిన ఆంబోతులా తిరుగుతు
న్నాడు.” వా.

అచ్చు వేసినయెద్దు

చూ. అచ్చు వేసినఆంబోతు.

అచ్చు వొడుచు

వేటుగా ఉంచు, అట్టి పెట్టు.

“మూడుపాళ్ళు వెచ్చమునకు రానీక
యచ్చు వొడిచి డాఁపవలయు.”

శృం. కా. 4.17h.

అచ్చొత్తిన గొట్టె

శివ. 71.

చూ. అచ్చు పోసినఆంబోతు.

అచ్చొత్తినదియె ?

ఇదే కావాలని ముద్రవేసి విడి
చినదా ?

“నీకు దీనిని జంప నీమమే పెపును
అకాంక్ష దీనినే అచ్చొత్తినదియె.”

బస. 5 ఆ. 125 పుట.

అచ్చొత్తి విడుచు

అచ్చు వోసి విడుచు.

దేవార్పణంగా పశ్చాదులను
వదలివేయడం ఆచారం.

బస. 5 ఆ. 125 పుట.

అచ్చొత్తు

ముద్రించు.

“ఇది ఆనంద ముద్రాక్షిరశాలయంగు
అచ్చొత్తింప బడియె.” పా. వా.

అచ్చాణి (డి)

స్వచ్ఛము, శ్రేష్ఠము.

అజ కనుక్కొను

జూడ వెలుసుకొను.

అజగజన్యాయం

చూ. అజగజాంతరము.

అజగజాంతరము

దానికీ దీనికీ చాలా వ్యత్యాసం
ఉన్న దనుట.

చూ. హస్తమతకాంతరము.

అజగరోపవాసము

చొంగ ఉపవాసము.

కొండచిలువ ఒకచోటనే పడి
ఉంటుంది. తనదగ్గరికి ఏదో
ఒక జంతువు వచ్చేదాకా
ఉపవసిస్తుంది. వస్తే మాత్రం
వదలిపెట్టదు. దానిపై వచ్చిన
పలుకుబడి.

“అజగరోపవాస మల బక ధ్యానంబు
నక్కవినయ మిట్టినయము లెల్ల.”

వైజ. 2, 19,

అజ్ఞ యైనవేళ

వీలుపడినప్పుడు. అవకాశము

చిక్కినప్పుడు.

“అని పలికె ననియు మొదలుగ

సెనుదీయక యజ్ఞ యైనవేళల నెల్లక్క.

శుక. 3 ఆ. 494 ప.

అజ్ఞాగళ స్తనాలు

వృధము లనుట.

“నగంగ నైన వా, క్రుచ్చి యజ్ఞాగళ స్తన
సగోత్రులు వారల నెన్న నేటికిక.

కళాభూ. 1.7.

అజ్ఞా పజ్జా లేదు

చూ. అజ్ఞా వజ్జా లేదు.

అజ్ఞా వజ్జా లేదు

అయిపు లేదు.

“వాడి అజ్ఞావజ్జా లేదు. మూడు రోజు
లయింది వాడు ఇల్లు విడిచిపోయి.” వా.

అజ్ఞాతవాసం

రహస్యముగా జీవిం చు ట,
ప్రజల యెరుకకు రాకుండా
ఉండుట.

పాండవులు సంద్రెండ్రు
ఆరణ్యవాసం చేసి, ఆతరవాత
ఒకయేడు అజ్ఞాతవాసం
చేశారు. దానిపై వచ్చిన
పలుకుబడి.

“నే నీప్పుడు అజ్ఞాతవాసంలో ఉంటు
న్నాను. ఒక్కసారే ఒక కావ్యం
మగించి ప్రజలముందు పడతాను.” వా.

అటకలు నాకు

దరిద్రముతో బాధపడు.

అటకలు అనగా వంట చేసు

కునే చిన్నకుండలు.

“అతే అటకలు నాకు తూ ఉంటే
అల్లుడు వచ్చి దీపావళిపండగ అన్నా
డట.” సా.

అటమటకాడు

మోసగాడు.

“అటమటకాడు మహామాయలాడు.”

గౌర. హరి. 2,646.

అటమటము

అయథార్థము.

“అటమటమో లేక నిజమొ.”

సారం. 2,254.

అటమున్ను

అంతకంటే ముందు.

“సృష్టికి నటమున్ను.” హర. 3,13.

కాశీ. 4,213.

అటుకుగింజ

గడుసరి.

అటుకులు తిని చేయి కడుగు

కొన్నట్లు

పూర్తిగా సంబంధము వదలు

కొన్నట్లు.

అటుకులు తింటే చేయి కడు

క్కోకనే చేతి కేమీ మిగ

లదు. ఇక కడుక్కుంటే అస

లేమీ ఉండదు కదా!

“మీ చెల్లెలు పోగానే ఆయింటి
సంబంధం అటుకులు తిని చేయి కడు
క్కున్నట్లయింది.” వా.

అటుండనీ

అది అలా ఉండనీ.

“ఓరి దండధర! యీ చండితనంబు
అటుండనీ రా.” హేమా. పు. 29.

అటువంటివారమా

అటువంటివారము కాము,
మంచివారము అనుట.

“అటువంటివారమా యాకలి దప్పమి
క్కిలి పుణ్య మన్న నంగీకరించి.”

శుక. 4. ఆ. 7. ప.

“నేను అట్లాంటివాణి కాదు.”

“నేను అట్లాంటిదాన్ని కాదు. నాలో
సరస మాడ వద్దు.” వా

ఏకవచనంలో — మహాదమహా

దర్శకాలు రెండిటూ యిది

ప్రయుక్త మవుతుంది.

అటో యిటో తేల్చి చెప్పు

నిశ్చితాభిప్రాయమును వెల్ల
డించు.

రుద్రమ. 9 పు.

అట్టకట్టు

చిక్కగా యేర్పడు.

“...క్రొమ్మావి చిగురుఁ బఱపుపెట్టు
పెట్టినచందాన నట్టకట్టె.”

శకుంతలా. 3.177.

“చెమటకాయలతో ఒళ్ళంతా అట్ట
కట్టుకొని పోయింది.” వా.

అట్టకు వన్ను

కోటకొమ్మలపై కాపలా
పై నికుల నుంచుటకై గదుల
నేర్పరచు.

“కోట సింగారించి కొత్తగంటల నెల్ల
నట్టకు వన్నించి యాళువరికి.”

ఉ. హరి. 2.92.

అట్టహాసం

దర్జా, దర్పం.

ఇందులో కొంత ‘ఇంత ప్రద
ర్శన మెందు’ కన్నవ్యంగ్యం
అంతర్భూతమై ఉంది.

సంస్కృతంలో మామూలుగా

ఉన్న గట్టిగా నవ్వుడం అన్న
అర్థం ఇందులో మానసి
పోయింది.

“వా డిప్పుడు మన కెక్కడ దర్శనం
యిస్తాడు. వాడి అట్టహాసమూ వాడూ
వెలిగిపోతున్నాడు.”

“వాడీమధ్య మహా అట్టహాసంగా
ఉన్నాడు. వా.

అట్టహాసంగా

మహా దర్జాగా.

మా. అట్టహాసం.

అట్టహాసం పట్టవగలు

వాడి దర్జా చాలా పెరిగి

పోతూ ఉంది అని కొంత నిర

సన సూచిస్తూ అనేమాట.

“వాళ్ళ ఆమ్మమ్మవైపు మదనప్రభుత్వ
యేదో వచ్చిపడింది. ఇంకేం! వాడి
దంతా అట్టహాసం పట్టవగలుగా ఉంది.”

వా.

అట్టిట్టగు

1. ఊలాంబోళిత మగు.

“అయ్యనిమిషలోచనకు హృదయ
మట్టి ట్టయ్యెన్.” నిరంకు. 4.41.

2. సంచలించు.

“ఇది యేమో మన పాశే మెల్ల వగ
నట్టిటయి వెతం జెంద...”

శుక. 1. ఆ. 477 ప.

“ఎడఁబాయనీక బల్లిడి నంటఁ గదుముచు
నట్టిటు వడిఁ ద్రోపులాడునవియు.”

కళా. 8.81.

అట్టిటు నేయు

కలత పెట్టు.

“తొట్రించిగొరలోఁ దోడేలు సాచ్చిన,
టిగబ్బి వేళ్ళ నట్టిటు నేయు.”

సారం. 1.92.

అట్టిద కాక

సరే, అట్లాగే.

“మా యనుమతిఁజేసి, పుట్టు ద్వితీయ
శంభుం డనఁ బుడమి, ‘నట్టిద కా’ కని
యానందలీలఁ, బుట్టె.”

బస. 1. ఆ. 8 పుట.

అట్టుడికినట్టు ఉడుకు

ఒకవిషయ మై గగ్గోలు ఏర్పడు.

“అపిల్ల ఎక్కడో లేచిపోయిం దని
ఊరంతా అట్టు డికి నట్టు ఉడికి
పోయింది.”

వా.

అట్టుపుట్టు

పుట్టుపూర్వోత్తరాలు. జం.

అట్టుపుట్టానవాళ్ళు

పుట్టుపూర్వోత్తరాలు.

“దాని అట్టుపుట్టు ఆనవాళ్లు వాడిని
అడిగితే కాని తెలియవు.”

వా.

“అట్టుపుట్టానవాళ్ళతో నాగుట్టంతయు
నీవే చెప్పచుండ నేను లే దని మఱుగు
పఱచుటవలన నేమి లాభము?”

సాందర్య స. 58.

అట్టులవోరే

వలె - ఉపమా వాచకం.

వీనిలో ద్వైరుక్తి నన్నెచోడు
నిలో విరివిగా కానవస్తుంది.

శుమా. 9.64.

అట్లు కాక

సరే.

ఏదైనా ఎవరైనా చెప్పి
నప్పుడు మంచిది అన్నట్లే -
సరే అన్నట్లే - గ్రాంథికంలో
అంటే ఆనాటి వాడుకలోనూ,
అట్లు కాక అనుట అలవాటు.

బస. 2 ఆ. 24 పుట.

అట్లు పోయు

చూ. వోసెలు పోయు.

అడకట్టు

గుత్తిగా యేర్పడు.

“ఎత్తులం గలసి చిగుళ్లు వెట్టి యడకట్టిన
క్రొవ్వరి మొల్ల పూవుపెత్తులు.”

శకుంతలా. 1.83.

అడక తైర

పోకలు కత్తిరించుక తైర.

కన్నడంలో అడకత్తు అంటే
ఖండించు అని అర్థం. కొత్తు
అన్నా అంతే.

అడక తైర బతుకు

అటూ యిటూ కూడా శాధ
లకు గురి యగుబతుకు.

“నే నటు పోవడం లే దని పుట్టింటివారికి
కోపం. వాళ్ళవల యేమీ లాభం. లే దని
అత్తింటివారికి కోపం. వీళ్ళిద్దరి మధ్యా
పడి నాది అడక తైర బతుకు అయిపో
యింది.”

వా.

అడక తైరలో పడు

ఇటుకున చిక్కుకొను.

“వాడు అడక తైరలో పడి మిటకరిస్తున్నాడు.” వా.

అడక తైరలో పోకలాగ

చిక్కులో ఇరుకుకొని పోవు
పట్ల ఉపయోగించే పలుకు
బడి.

“చెరెలు, భార్య మధ్య వాడు అడక తైరలో పోకలాగా అయిపోయాడు.” వా.

అడకొత్తున నొత్తు

ఇటుకున పెట్టి గాఢించు, అడకొత్తునం దొత్తినట్లు అనుట.

“ఓర్వదు బంధుజాల మడకొత్తున నొత్తును మామగారు.”

శకాం. 3. ఆ.

అడగనివానిది పాపం

అడిగినవాని కల్లా ఇచ్చుననుట.

అడగనివాడు పాపాత్ముడు

అని కూడా అంటారు.

“అందరూ అన్నీ ఒడుచుకొని పోయారు. అడగనివానిది పాపం!” వా.

అడగిపోవు

అణగిపోవు.

“పుడినెడు నీటిచే నడగిపోయెడు ధూళి.” జై. మి. 5.7.

అడగోలుకొను

వశము చేసికొను.

“శంకరాధిదేహం బడగోలుకొన్న.” వారి. ఉ. 6.19.

“ఆ యంబుజనేత్ర నన్ను నడగోల్కొనియెన్.” దశ. 5.55.

“ఇల్లడసామ్మ నడగోలుగొని త్రోచు నతనిగతికి.” భోజ. 6.14.

అడమానములోని ‘అడ’

కూడా యిదే. దీనికి ‘అపహ

రించు’ అని అర్థం చెప్ప

నక్కఱ లేదు. వశము చేసి

కొను అను అర్థమే అన్ని

చోట్లా సరిపోతుంది.

అడచిపడు

మిడిసిపడు.

మా. అడిచిపడు.

అడజడిపెట్టు

అలజడి కలిగించు.

“అడజడి పెట్టు మాటలటులాడగఁ గూడునె యాయకార్యమల్, విడుపులతాంగి.” మార్క. ఆ. 1.

అడపకతై

తాంబూలకరండవాహిక.

రాయలసీమలో ఇప్పటికీ

వక్క, ఆకు, పొగాకు, సున్నం

మొదలయినవి, ఒక గుడ్డతో

సంచి కుట్టి అందులో

ముఖ్యంగా ఆడవాళ్లు - వేసు

కుంటారు. దానిని అడపమనే

అంటారు. అడపత్తి అన్నా

అదే. అడపం పట్టుకొను

నది అడపకతై.

“అడపకతెలు తెలనాకు మడుపు లొసగ.” వైజ. 1.113.

మా. అడపడి.

అడపకాడు

తాంబూలకరండవాహకుడు.

అడపది ఆడ దైతే అడపకాడు
మగవాడు.

చూ. అడపది.

అడపట్టె పట్టు

విత్తిన తరువాత విత్తనాల
మీద మన్ను పడేవిధంగా ఒక
రక మైన గుంటకను తోలు
తారు, అలా తోలడమే అడ

పట్టె పట్టడం.

అడపత్తితులు

వక్కలు ఆకులు పొవ్వొకు
సున్నం వగైరా లుంచుకునే
బట్టతో కుట్టినసంచులు. నేటికీ
ఇవి వాడుకలో నున్నవి.
అడపం అనీ అంటారు అలాంటి
త్తి త్తిని.

పండితా. ద్వితీ. పర్య. పుట. 317.

చూ. అడపది.

అడపది

తాంబూలకరండ వాహిని.

తాంబూలం పళ్ళెం పట్టుకొని

ఎప్పుడూ రాజున కిచ్చునది.

“ఆకు మడుపు లీచి దివిగెడు నడప
దాని.” ఉ. రా. 4.228.

అడపాదడపా

అప్పుడప్పుడూ. జం.

“వాడు అడపా దడపా మాయంటికి
వస్తుంటాడు.”

“అడపాదడపా వాడికి జ్వరం వస్తు
ంటుంది.” వా.

అడపొడ

జాడ.

జం.

“వాడి అడాపాడా తెలియడం లేదు.
పదిరోజు లయింది ఇల్లు విడిచిపోయి.”

వా.

అడపొడ లేకపోవు

యాపరి పోవు, స్వరూపనాశన
మగు.

“ధూరటి కంటి కడిందిమంటలో నడ
పాడ కానరాక తెగటారియి.”

మను. 3 ఆ.

“వారి యీసుచే నడపాడ లేకపోయె
నట యల్పము లయ్యెఁ గులాభి
మానముల్.” కళా. 7.44.

అడబాల

మహానసాధ్యత్తుడు—అతనితో
పాటున్న ఉద్యోగి.

వంటవాడు వంటలక్క అని
శ. ర; కన్నడంలో వంట
లక్క, వంటవాడు అని కాక
మాంసము అన్న అర్థం కూడా
ఉంది. ఇక్కడ మామూలు
వంటవాడు కాక ఏ మహానసా
ధ్యత్తుని వంటి పెద్ద ఉద్యోగి
కావచ్చు ననిపిస్తుంది.

“బండారులను నడబాళ్ల బ్రెగ్గడల
దండనాయకులను దండ్రపాలకుల.”

బస. 7 ఆ. 23 పు.

“అడబాల గొనిపోయి యమ్మీనుఁ
జించి, కడుపులో నొకబాలుఁ గని
వెఱుఁ గంది.” భాగ. దశ. స్కం.

అడలడి

1. అలజడి, అందోళన.

“అడలడి బొందఁ గాఁ దగనియట్టిడి ద్రోవడి” భార. శాంతి. 1.202.

“ఆ యింతి భ్రమగొని యడలడి.”

2. అడలుపడి, అడలి.

కమా 5.61.

అడలి చచ్చు

భయపడు.

“అడలి చచ్చినఁ గాని యప్పు తీయను.”

వ్యస. నాట. 33.

అడవత్రావుడు

చూ. అడవత్రావుడు.

అడవనాయాలు ౨౫౮1 | ౨౫౮1

చూ. అడవనాయాలు.

అడవపుట్టువు

నిరరకజన్మ.

“వాడిది ఒట్టి అడవపుట్టు. ఇంట్లోకి పనికిరాదు, బయటికి పనికిరాదు.” వా.

అడవబతుకు

వ్యర్థజన్మ.

చూ. అడవపుట్టువు.

అడవమనిషి

వ్యర్థుడు.

చూ. అడవపుట్టువు.

అడవ (దవ) సరకు

మోటు దినుసు.

“వాళ్ళ దంతా వట్టి అడవసరకురా. వాళ్ళ లోకి ను వ్వెందుకు దిగుతావు?” వా.

అడవి

శూన్యం, పాడు.

“అక్క డేమి ఉంది. అడివి.”

“అది ఒట్టి అడివితొంప, అక్కడ ఎవరు కాపర్ ఉంటారు?” వా.

అడవికుక్క

తోడేలు.

అడవిగాచిన వెన్నెల

వ్యరము.

“అడవి గాచినవెన్నెల యయ్యె నాడు జవ్వనంబు.” మార్కం. 5.8.

“కలయంగ నడవిలోఁ గాచిన వెన్నెల లె చానువోసంబు లవధిఁ బోవ.”

నృసిం. 2.90.

“ఆ పిల్ల బతుకు అడవిగాచిన వెన్నెల అయిపోయింది. ఎంత ౪౦ దం గా ఉంటే నేంకి ఎంత తెలివెంత చెల్లేనేంకి?” వా.

అడవిగోడు

చూ. అరణ్యగోదనం.

అడవిమూర్ఖుడు

అడివిమనిషి, అనాగరికుడు.

అడవి యామలకము అంబుధి

లవణము కూడినట్లు

ఎక్క డెక్కడివో ఒకచోట

చేసినట్లు.

“తడవు దినములకును ధరణీసురజ్యేష్ఠ మాకు మీకు సంగమంబు గలిగె నడవియామలకము నంబుధిలవణంబుఁ గూడినట్లు లయ్యె నేడు నూడ.”

కచే. 2.78.

అడవుల గలియు

అడవులు పట్టి పోవు.

వాడు అడవులు పట్టి పోయి

నాడు, దేశంమీద పోయి

నాడు అనే అర్థంలో నేటికీ

వాడుక.

“అరహతముని నోయి యడవులఁ
గలసె.” బస. ర. ఆ 165 పుట.

అడవులపా లగు

చెల్లాచెద రయి పాటిపోవు.

“ఆ కలకలమునఁ జితం బాకులతం
బొంద దొంగ అడవులపాల్లె.”

కా. మా. 4.104.

అడవుల వెన్నెలలు

పైపై తళుకులు.

తాళ్ళ. సం. 5.24.

అడసాల

వంటశాల.

అడ, అడు, అడి-వంట అన్న
అర్థంలో కన్నడమున ప్రచు
రంగా ఉన్నపదాలు. అడ
సాల, అడశాల ఇందులోనుండి
వచ్చినవే.

అడవులుపట్టు

దేశంమీద పోవు.

“ఆ యజమాని కాస్తా గుటుక్కు మనే
సరికి ఆకుటుంబం అంతా అడవులుపట్టి
పోయింది.” వా.

అడావడి చేయు

హడావుడి చేయు.

“తొడలయందం బడావడి నొనర్చు.”
శ్రవ. 3.25.

అడిగంటు

అడుగులూ బడుగులూ.

“ర, త్నాకర రత్న రాసు లడిగంటు.”
కవిక. 1.11.

అడిగండ్లు మడిగండ్లు

అడుగు బడుగూ.

మిగులూసగులూ అనుట, జం.

“అడిగండ్లు మడిగండ్లు తిరిప మిడెడు
కటికిదేవెల్లె.” వేమన,

శ. ర. లో అడుగు కండ్లు
అనుకొని అడుగున నిలిచిన
రాళ్లు అని అర్థ మిచ్చుట సరి
కాదు.

అడిగట్ట

పాదదాసుడు.

“హరగణంబుల కెల్ల నడిగట్ట ననిన.”
ప్రభు. 8.188.

అడిగించుకొను

ఒకరితో నీతి చెప్పించుకొను,
ఒకరు అనుటకు వీలుగా తప్పు
దారి నడుచు.

“విన్నావో వినవో నీతి స, మున్నతు
లడిగించుకొనఁగ నొప్పనివి ధరకా.”
నిరం. 3.25.

అడిగికొను

బ్రతిమాలు.

“అడిగిన్నను మొగం బిడసినెచ్చెక్కిళ్లు
ప్రేమ దీఱఁగ ముద్దుపెట్టి పెట్టి.”
కవిరా. 5.188.

“ఇట్లా చేయవద్దురా అని ఎన్నోవిధాల
అడుక్కొన్నాను. వాడు వింటేనాళి?”
వా.

అడిగినయంతలోన

అడిగినదే తడవుగా, వెంటనే.

“అడిగినయంతలోన సరసాన్నముఖన్
సమకూర్చు.” పారి. 1.61.

అడిగేవాడు లేడు

అడ్డుపెట్టువా రెవ్వరూ లేడు.

ప్రశ్నించేవా రుండరు. ఏమి?
అని అనేవా రుండరు.

“ని, న్నడిగెడువాఁ డుండఁడు ప్రా,
దుడిగినఁ బయనింపు మించు కోపిక
గలుగుకొ.” థే. త్ర. పు. 37.

చూ. అడిగేవాళ్లు పెట్టేవాళ్లు లేరు.

అడిగొట్టు
కుచ్చితుడు.

అడిచిపడు
మిడిసిపడు.

చూ. అడిచిపాటు.

“నీకు వృద్ధనేవ లేకున్ని యెఱుంగంగ
నయ్యెరి త్త యిట్టు అడిచిపడుటఁబట్టి.”
భార. కర్ణ. 3.71.

అడిచినుకు పొడిచినుకు
కొద్దిగా పడువాన.

అడిచిపాటు
మిడిసిపాటు.

త్వర, తొందర అని నిఘంటు
పులలోని అర్థము సరి కాదు.
“సమర ముపేక్షించి శాంతిమై నుండెద
నడిచిపా టేటికి.”

భార. భీష్మ. 3. ఆ.

“జడనిధిచందంబున ని, మృదువొప్పంగ
నిప్పు డేమి మాడెను నిమ్మై, నడచిపడ
రిత్త నెవ్వగ, లుడుగుఁడు మఱి చూచు
కొంద మొయ్యన తఱిలోకొ.”

భార. శాంతి. 3 ఆ.

“అడిచిపడు నాజ్యహోమ మంత్రా
హతులక.” శృం. నైష. 4 ఆ.

అడిత్రావు (గు) డనక
తక్కువతిండి అని చూడక.

“అడిత్రాగు డనక యిప్పటి, కడిదికి

నేమాంస మైనఁ గ్రక్కునఁ గొనిరం
డెడనేయక...” నారా. పంచ. 1 ఆ.

అడితిదారు

అడితి పుచ్చుకొని సరు కమ్ము
వాడు.

చూ. “అడిసాటా.”

అడిదపు మెకము

ఖడ్గమ్మగము.

అడిబంటు

నేవకుడు, కాపలావాఁడు.

“ఆమని యింద్రియముల కడిబంటను.”
తాళ్ళ. సం. 7.246.

అడిబండ

ఆధముడు.

ఒక తిట్టు.

అడిబీరపుతులువ

డంబాచారపు మనిషి, వట్టి
బీరములు పలుకువాడు.

“అడిబీరపు తులువ గలుచు నటె
పొండవులకొ.” భార. ద్రో. 4.184.

అడిబీరము

శుష్కప్రతాపము.

భార. ద్రో. 4.184.

అడియండ

నమస్కారము, దాసోహ
మనుట. అడి - కాలు (అడి +
అండ) అడియేక వంటిది.

“దండంబు దర్పితోద్దండరత్నోహర
కడియండ జాతరూపాంబరునకు.”

రుక్మాం. 1.123.

అడియడు

పాదసేవకుడు.

అడియరి

సేవకుడు, నీచుడు.

“అడియరితనమున న ప్పొండవుల నాశ్రయింపఁజాల.” భార. సా. 1.7.

“అడియరి యై తా భోగారముగా దాచిన.” విజ్ఞా. ఆచా. 87.

“అటమటిని తోడ నడియరితోడను వెలకు నెత్తమాడ వెరవు గాదు.”

ఉ. హరి. 8.112.

అడియాలము

సంకేతము, ఆనవాలు.

దక్షిణాంధ్రంలో ఇది వాడుకలో నేటికీ ఉన్నది.

(రూపాం) అడయాళము. ఇది

కన్నడంమాట.

“అందరకు సంజ్ఞలు నడియాలంబులుం గల్పించి.” భార. భీష్మ. 1.122.

“వాడు దొంగిలించినా డనడానికి అడియాళం ఏమీ దొరకలే దట.” వా.

అడియాస

పేరాశ.

“అక్కట! మోసపోయి యడియాసలఁ జావక యున్నదాన.”

భార. విరా. 2.226.

“సామ్యములఁ గోరక పామ్యడియాసలే టికిన్.” భా. ఆర. 4. ఆ.

“వాడి వన్నీ ఒట్టి అడియాసలు.” వా.

అడివిమేళం

అమాయకురాలు. ఏమీ తెలి

యనిది అనుట.

“అవిడ ఒట్టి అడివిమేళం. దాన్ని కట్టుకొని ఏం చేస్తావు?” వా.

అడిసాటా

కమిషను వ్యాపారము.

అడితిగొని చేయు వ్యాపారము. అరసట్టా, సట్టా వ్యాపారం అని నేటివాడుక.

అడిసిగులు

నునుసిగులు.

తలవంచుకొన జేయుసిగులు.

ఇందులోని అడికూడా కాలే.

కాళ్లు చూచుకొనుట, తల

వంచుకొనుట ఒకటే కదా.

“అడిసిగులు తమకంబులు నుడివోవఁగ.”

యయాతపరిత్ర.

అడుకులు దిన్నట్లగునే కడు

పున గుట్టె తినపుడు

చేసినప్పటికంటే దానిఫలితం

అనుభవానికి వచ్చినప్పుడు

తెలుస్తుంది అనుపట్ల ఉప

యోగించే పలుకుబడి.

“అడుకులు దిన్నట్లగునే కడుపునఁ గుట్టె తినపుడు గడుఁ బఱచితి.”

భార. ద్రోణ. 4.89.

అడుక్కు తిను

ఒకతిట్టు. కోపంతో ఎక్కడో

దేబిరించు అనుట.

“చదువుకోకపోతే అడుక్కు తింటాడు.”

“ఇంతసేపెక్కడ అడుక్కు తింటున్నావురా.” వా.

అడుక్కును

ప్రాధేయపడు.

“జనని యడుక్కుని చదువుకోఁ

బామ్యన్న వినక వేములు వెక్కి వెక్కి
యేడ్చు.”

హంస. 3 ఆ. 142.

“నామాట వినరా అని యెంత అడు
క్కున్నా వాడు విన లేదు.” వా.

“పెద్దవాణి అడుక్కుం టున్నాను. ఇక
అక్కడికి వెళ్ళకు.” వా.

అడుక్కుని తిను

చూ. అడుక్కు తిను.

అడుగంటు

1. ఇంకి పోవు, తలుగు,
నశించు.

2. అన్నము మొదలగునవి
మాడిపోవు.

“లేకి నిధివజంబు, లవలేశము కాంచన
భూధరంబు ర, త్నాకరరత్నరాసు లడు
గంటు.....పురవైశ్యుల సంపద లెన్ని
చూపుచోన్.” కవికర్ణ. 1.11.

“అన్నం అడుగంటింది.”

“వాళ్ళింట్లో ఉన్న బంగారం, వేండి
అంతా అడుగంటి పోయింది.” వా.

అడుగకుండిన పోదు

అడిగితీరవలసిందే అనుట.

“అడుగకుండిన బోదింక ననుచు
బలికె.” కళా. 7.6.

“నిన్నీవిషయం అడగాలని చాలనాళ్ళ
నుంచీ అనుకొంటున్నాను. ఇన్నాళ్లూ
కుదర లేదు. ఇక అడగకుండా ఉండ
డానికి వీలు లేదు.” వా.

అడుగటు పెట్టను

కాలు కదల్చును.

ఖండితముగా రా నని చెప్పు
టలో ఉపయోగించుపలుకు
బడి.

“ధరణి విడిచి దివికి నడు గటు పెట్టన్.”
కళా. 3.244.

అడుగటు పెట్టలేను

ముందుకు నడవను.

“తల నిండఁగ నరము వోసి తేని నే నడు
గటు పెట్టఁగా వెఱుగు నచ్చుతే”

ప్రభా. 1.92.

రూ. అడుగు తీసి అడుగుపెట్టలేను.

అడుగడు గళ్ళవేధము

అడుగుడుగూ ఒక గండం.

అళ్ళవేధం అతి కష్టసాధ్య

మైనయూగం. అక్షణయూ

అంత కష్టమైనవని అనుట.

“అడుగడు గళ్ళవేధ మగు నాజి
మొనన్.” కుమా. 11.44.

అడుగడుగునకు

తేప తేపకు, అడుగు పెట్టి నప్పు
డెల్ల.

“ఆర్ద్రవస్త్రంబు లంగంబు లంట
వడఁకి, కొనుచు నమ్రత నడుగడుగునకుఁ
బెద్దమాట గోవింద యనుచును.”

హంస. 4 ఆ. 212.

“వాడు అడుగడుక్కు ఆక్షేపిస్తాడు.”
వా.

అడుగ బంపు

విచారింపు, కుశల మడుగు.

“నాటనుండియం బదిలము గాఁగ న
న్నడుగఁ బంపనికారణ మేమి?”

సారి. 2.28.

అడుగబోవు

యాచించు.

“బలిజెత్తు నడుగఁ బోయిన నాఁటి
హైన్య మొకటి.” జైమి. 1.44.

అడుగవచ్చినవారు

పిల్లకు పెత్తనము వచ్చిన
వారు.

“అడుగ వచ్చినవార లయ్యబలరూప,
శీలకులగుణవిఖ్యాతి చాల మెచ్చి.”
శుక. 2 ఆ. 153 ప.

అడు గామడ యగు

ఒక కొంత దూరమే ఆమడ
దూరముగా తోచు - చొర్చ
ల్యాదులవలన.

“పాడులు పెట్టుచుఁ దన కడుగామ డె
యుండ.” కా. మా. 3.198.

“నల రేగడభూమి. వర్షాకాలంలో నడిచే
వారికి అడుగు ఆమడగా నుండును.”
కాశీయా. పు. 51.

అడుగు ఆమడగా నడుచు

మహాభారముతో, శ్ర మ తో
నడుచు.

“ఆ గర్భిణీస్త్రీ అడుగామడగా నడిచి
వస్తే నీవు ఏమాత్రం కనికరం లేకుండా
పొమ్మంటే యెక్కడకు పోతుంది?”
వా.

అడుగుకొని తిను

యాచించు.

“వాడు ఊళ్లో అడుగుకొని తింటు
న్నాడు. ఆస్తా? పాస్తా?” వా.

అడుగుగులాము

పాదదాసుడు.

“రమ్మని పొమ్మని తెమ్మని
యిమ్మని కానిమ్మటంచు నేఁ గొమరుంబ్రా
యమ్మన నానల నిడుసమ
యమ్మననీద్రకులు నాదునడుగుగులాముల్”
భద్రావత్స. 2. ఆ.

అడుగు తప్పని

జవదాటని.

నా. మా. 94.

అడుగు దప్పక

జవదాటక.

“పతిభ క్తితోడ జరిపెడు,
వ్రతములు వల దనెడునట్టి వనితలు గలరే?
పతిమాట కడుగు దప్పక,
సతులకు ననుకూలబుద్ధిఁ జరియింపఁ
దగున్.” రుక్మాం. 4.79.

అడుగు దప్పినచో దప్ప పిడుగు

కొంచెము పొరపాటు చేసినా
ప్రమాద మగును; కొంచెం
జాగ ర్తపడితే అది తప్పును
అనుట. పిడుగు పడునప్పుడు
ఒక అడుగు అటు వేసిన
ప్రమాదము, ఇటు వేసిన ఆ
ప్రమాదము తప్పును. తద్వారా
యేర్పడినపలుకుబడి.

“అడుగుఁ దప్పినచోఁ దప్పుఁ బిడు
గటంచు. శుక. 1 ఆ. 319 ప.

అడుగు దాటడు

ఏమాత్రం మాట నతిక్రమిం
చడు అనుట.

“వాడు అన్నమాట అడుగు దాటితే
ఒట్టు.” వా.

అడుగు దీయక

వెనుకంజ వేయక.

“కడఁగి సింహముమీఁదఁ గవిసిన నైన
నడుగు దీయక గుండె లవియ మోఁగు
దుము.”

గౌ. హరి. ప్రథ. పంక్తి 477-78.

అడుగున పడు

విస్మృత మగు.

“వాడు కాముది అంతా చదువు
కున్నాడు. కాని అది అంతా యిప్పుడు
అడుగున పడి పోయింది.” వా.

“నా ఆశ్రీ అడుగున పడి పోయింది.
విచారించేనాథుడు లేడు.” వా.

అడుగుపటచు

తక్కువపటచు.

“లలిత గొప్పెక్కించితి మధు
పుల, శుకులను నడుగుపటచి పుష్పస్థాని!
మా, లలకును మంచంబులు బా
పలకును బీట లనుమాట బలి నిల
మయ్యెక్క.” చంద్రా. 5.11.

అడుగు పెట్టకుండు

ముందుకు సాగకుండు.

“...ఎంత చేసిన నానింహ మెంతటి
కడుగు పెట్ట దయ్యను.” కళా. 3.56.

అడుగు బట్టు

మూలబడిపోవు, క్రిందగు.

“బలుసెక నించువి లడుగుబట్టికడే
యిపు డాకు బూదిగెంపులక ద్రిరుక్తియ్య
మూడి.” ఆము. 1.11.

అడుగు బడుగు

కుండలో ఆఖరున మిగిలినది.

“కాస్త అడుగో బడుగో యేవో ఒకటి
వేయం డమ్మా. ఆకలిగా ఉంది.” వా.

అడుగుభద్రం

నెమ్మది, నిదానం, పదిలం.

“వాడు వట్టి అడుగుభద్రం లేనిమనిషి.
ఎప్పుడు ఎక్కడ ఉంటాడో తెలీను.” వా.

చూ. అడుగు లేనిగిన్నె.

అడుగు మాడు

చూ. అడుగంటు.

అడుగుమానిసి

పాదసేవకుడు.

పాండు. 4.304.

అడుగు మాలిపోవు

నిర్మూల మగు.

“అనుజ తనుజులుఁ జెలులు విన్యములు
నడుగు, మారిగోదురు నీకుఁ గా మనుజు
నాథ!; గొరకుఁ గులనాశమం డను
దూఱు మేలె, పాండవులతోడ నొడఁ
గూడి బ్రదుక వన్య.”

భార. ఉచ్ఛ్వా. 3.341.

అడుగు ముట్టా

పూర్తిగా.

“ఆవిషయం అడుగుముట్టా తెలుసుకునే
దాకా వదిలిపెట్ట దలచుకో లేదు.” వా.

అడుగులరు మడుగు లొడ్డు

[లొత్తు]

అతిభక్తితో సేవించు.

పూర్వం ఎవరై నా గొప్పవారు
వస్తే వారి అడుగులు నేలకు
తగులకుండా ఉతికిన బట్ట
పరచి దానిమీద నడిపించు
కొంటూ వచ్చే వారు.
అందుపై వచ్చినపలుకుబడి.
ఇప్పటికీ కొండటి పెండ్లిండ్ల
లోనూ, శ్రాద్ధాలలోనూ
గౌరవసూచకంగా బట్టలు
పట్టిచి నడిపించుట కాన
వస్తుంది.

“జనయిత్రీజనకులం గని మది నడరుచు
నడుగులకు మడుగు లొడుచు నరుగు
నెడ.” పాండు. 2.25.

అడుగుల వ్రాలు

పాదాభివందనము చేయు.

“దశరథుఁ డడుగుల వ్రాలు తనయుల
నిర్వరఁ దాఁ గొఁగిలింఁచి.”

మర. రా. బా. పు. 207 పంక్తి 18.

అడుగు లాన

పాదాల సాక్షిగా.

ఒట్టు పెట్టేట ప్పడు చెప్పే
మాట.

“నీ యడుగులాన.” కాశీ. 7.179.

అడుగులు తడబడు

కాళ్లు తడబడు.

“అడుగులు తడఁబడ నడఁదెడు నడవుం
గడఁకల నడుములు గడగడ వడకం...”

కళా. 6.251.

“అడుగులు తడఁబడఁ బులకలు, పాడ
మగ సఖివెనుక కొదుగఁ బోవుచు నర
సెన్.”

కళా. 7.147.

అడుగుల కెఱిగు

నమస్కరించు.

“సంతసంబున వచ్చి యా సంయ
మింద్రు, నడుగులకు నెఱిగుడు నతఁ
డాదరమున.” పారి. 2.22.

అడుగులు నడుగులు

చూ. అడిగండ్లు మడిగండ్లు.

✓ అడుగులేని గిన్నె

కుదురు లేని మనిషి.

“వాడు వట్టి అడుగు లేనిగిన్నె.
ఎక్కడా నాలుగునాళ్లు పని చేయ
లేడు.” వా.

అడుగులో అడుగు వేసుకొంటూ

మెల్లగా.

“ఇలా అడుగులో అడుగు వేసుకొంటూ
వెడితే యిక మనం చేరినట్టే.” వా.

అడుగులో దాటిపోవు

కొంచెములో తప్పిపోవు.

అడుగులో హంసపాదు

ఆరంభంలోనే విఘ్న మనుట.

‘ప్రథమకబళే మక్షి కాపాతః’

వంటిది.

“వాళ్లు పిల్లను చూడానికి వచ్చేసరికి
మా అమ్మాయి ముట్టయి కూర్చుంది.
అడుగులోనే హంసపాదు. ఏ మవు
తుంహో ఏమో!”

చూ. అంచపదము.

అడుగువట్టు

నీటిలో అడుగుభాగమునకు

దిగిపోవు.

నౌకలు మొదలగువానినిష

యంలో నీరు లోతు తగ్గగా

నేల తాకి ఆగిపోయినప్పుడు

కూడా అడుగుపట్టినదంటారు.

“నిర్భరగతి ద్రచ్చుచో నడుగువట్టిన
తల్లిరి యెత్తవే.” పారి. 8.249.

అడుగు వానినచో నక్కఱ

వాయు

ఇల్లు దాటిపోతే ఇంక ఇంటి

ధ్యాస ఉండదు.

ఇది సామాన్యంగా మగ

వాళ్లను గూర్చి చెప్పుటలో

ఆడవాళ్లు పయోగించే పలుకు

బడి,

“శ్రీఘ్నము పఠితెంచెద ననుట యడుగు
వానినచో నక్కట వాయు ననుట నిజ
మని యెఱుంగరు గా.”

శుక. 3 ఆ. 146 ప.

అడుగూ బడుగూ

వంట చేసినపాత్రలో మిగిలిన
అంటూ సాంటూ.

“వా శంతా తిని కుడిచినతర్వాత ఇంత
అడుగూ బడుగూ ఉంటే నామొహాన
వేస్తారు.” వా.

అడువపుట్టువు

తక్కువవాడు - ఒకరికింద పడే
ఉండేవాడు.

శ. ర. లో కాపువాడు అని
ఉన్నది. అది సరికాదు. ఈ
అడువ, అడవ, అదువ, అదవ
దాదాపు సామాన్యార్థకాలు.

అడుసున పాతినకంబము

అస్థిరము.

అడ్డంగా చీల్చి పారేస్తాను

తిట్టినప్పు డనుమాట.

“మళ్ళీ యింకోసారి యిలాగే అన్నా
వంటే అడ్డంగా చీల్చి పారేస్తాను.” వా.

అడ్డంగా పెరుగు

లా వగు.

“వా డీ మధ్య అడ్డంగా పెరిగి పోతు
న్నాడు.” వా.

అడ్డం పుట్టినవాడు

మొండివాడు, మూఝుడు.

“వాడు అడ్డం పుట్టినవాడు. వాణ్ణి
ఒప్పించడం బ్రహ్మతరం కాదు.” వా.

అడ్డకత్తి

పట్నాకత్తి.

అడ్డ కట్టుకొని

అకట్టుకొని, స్వాధీనము చేసి
కొని.

“ధీయత! యడ్డకట్టుకొని తెచ్చి నరుల్
తమ కెక్కిరింతలకొనే, జేయుట సీతివే భవ
విశేషము గాచె తలంచి చూడంగన్.”
కళా. 7.262.

అడ్డకమ్మి

గుమ్మముకమ్మి, లక్ష్మీకమ్మి.

అడ్డకట్టలు

ఒకరక మైన సుఖహోగము,
విఘ్నములు.

చూ. అడ్డకట్ట వేయు.

అడ్డకట్టవేయు

ఆటంగపెట్టు.

అడ్డకాలు వేయు

విఘ్నము కలిగించు.

ఎవరై నా పోతుండగా కాలు

అడ్డం పెట్టినట్లు అనుట.

“తలగలిగిన గుళ్ళాయలు, గల వేవగ
నైన నీవు గలిగిన దాద్య, క్కలరవము
లెన్ని యైనం, గలిగెడు బోకు మని
యడ్డగాల్ వేయంగన్.” సా. ఆ. 2.

అడ్డకు పడ్డ పెట్టుకొను

కొంచానికి ఎక్కువ నష్టపెట్టు
కొను.

అడ్డగట్టమాట

అడుమాట.

“నీ యడ్డగట్టమాటల కీయెడల బని
లేదు.” రుక్మాం. 5.90.

అడ్డగాడిద

తిట్టు. పనిపాటా లేకుండా
తిరిగేవాడు.

అల్లరిచిల్లరిగా తిరిగేవాడు.

మాటా. 9.

“వాడు అడ్డగాడిదలా ఊరంతా
ఎప్పుడూ తిరుగుతుంటాడు.” వా.

అడ్డగాలు వేయు

అడ్డగించు.

“పోకు మని యడ్డగాల్ వేయంగఁక,”
సారం. 2.16.

అడ్డగోడ

కొంచెం ఎత్తుగా హద్దు నేర్ప
రుస్తూ పెట్టుగోడ.

“వాళ్ళింటికి వీళ్ళింటికి మధ్య అడ్డగోడ
ఒక్కటే వ్యవధానం. వాళ్ళెప్పుడూ
అన్నదమ్ముల్లాగా ఉంటారు.” వా.

అడ్డగోడమీద దీపం పెట్టినట్లు

అటూ యిటూ కూడా ఉన్న
ట్లుండు. ఎటో ఒక వైపు
మొగ్గక అనుట.

అడ్డగోడమీది పిల్లి

చూ. గోడమీది పిల్లి.

అడ్డగోలుగ

ఎటు పడితే అటు.

రుద్రమ. 84 పు.

అడ్డగోలు వ్యవహారం

గందరగోళపు వ్యవహారము.

అడ్డపట్టుపాప

అడ్డపాప.

“అడ్డపట్టు పాపం డంటె వె యా
యమ్మ.” సారం. 2 ఆ.

చూ. అడ్డపాప.

అడ్డపట్టుల పాప

చిన్ని పాప.

అడ్డాలలోని పాప. తె. జా.

అడ్డపచ్చ

ముదురుపచ్చ.

“సుకుమార శుకచ్చదచ్చటా దాయా
దంబు లై యడ్డపచ్చ గొనునవియును.”
కాశీ. 7.26.

అడ్డపడు

1. కాళ్ళమీద పడు. 2. అడ్డు
వచ్చు.

“నెగులున నడ్డపడి యేడ్చి.”

సారం. 3.199.

“తప్పుడు బ్రహ్మశతం బడ్డపడిన.”

గౌర. హరిశ్చం. పం. 1078.

“అడ్డపడి చెప్పకుంటే చివరకపో
తాడె.” వా.

అడ్డపాప

పసిబిడ్డ.

చిన్నతనంలో పసిపిల్లలను

చేతులపై అడ్డముగా పెట్టు

కొని పోవుటపై వచ్చిన పలుకు

బడి. ఆంధ్రాలలో బిడ్డ డనుట.

“...నోరిలోపలకా వ్రేలిడినప్పుడుకా
గజవనేరండు నీసుతుం డడ్డపాపయా.”

సారం. 3.58.

చూ. అడ్డపట్టుపాప.

అడ్డపెట్టు

అడ్డగించు.

“శర్మపరిపాలుర మమ్ము నడ్డపెట్టె...”
భాగ. పద్మ. 81 ప.

అడ్డపెట్టు లేక

ఆటంకము లేకుండ.

“బాడనబావుల నడ్డపెట్టు లేక విహరిం
చుటకు వజ్రనాథునుదల యడిగి.”

ప్రభా. 1.121.

అడ్డపేరు

ఏదో ఒకందుకై నడుమ ఎవనో

పెట్టినపేరు.

“అతని పేరు శంకరశాస్త్రి అయినా
కూరగాయల కెప్పుడూ దేవిరిస్తూ
ఉండడంచేత కూరగాయలశాస్త్రి అని
అడ్డపేరు వచ్చింది.” వా.

అడ్డపొగ వేయు

అడ్డు వేయు.

అడ్డబాస

బులాకీ.

తె. జా.

అడ్డమాడు

వ్యతిరేకించు.

రుద్రమ. 40 పు.

అడ్డము చెప్పు

వ్యతిరేకించు.

“ఏది చెప్పినా వాడు అడ్డం చెప్తాడు.” వా.

అడ్డమువడు

అడ్డు వచ్చి కాపాడు.

“దాని కడ్డముపడ నెవరు వచ్చిన సమ
యింపుము.” మార్కం. 6.158.

ఎవ రడ్డం వస్తానో చూస్తాను

అనే రీతిగా కూడా విన

వస్తుంది.

అడ్డము వచ్చు

అడ్డము వచ్చి కాపాడు. అడ్డు
పడు.

“అమ్మయ్యరావురీరమణు లడ్డము వతురు
గాక.” భాగ. దశ. పూ. 1474.

అడ్డ మూడే కళ్లుగా తినువాడు

అడ్డబియ్యం వండగా మూడు
ముద్దలతో మింగి వేస్తా
డనుట.

అంటే తిండిపోతు.

అడ్డమైన

ఏది పడితే అది, సమయాను
కూలంగా, నీతీ నియమం
లేకుండా.

కాశీ. 7.232.

“వాడు అడ్డ మైనకూళ్లు తింటాడు.”
“అడ్డ మైనవాళ్ళ కళ్లు పట్టుకొంటాడు.”

“అడ్డ మైనపని చేస్తాడు.” వా.

అడ్డమైన కూళ్లు కుడ్డుచు

అన్ని నీచాలకూ పాల్పడు.

“వాడు అడ్డమైన కూళ్లు కుడ్డును
న్నాడు.” వా.

అడ్డమైన గడ్డి తిను

నీచానికి లోబడు.

చా. అడ్డ మైనకూళ్లు కుడ్డుచు.

అడ్డమైన చాకిరీ

నానా పనులూ

“వాడు నాచేత అడ్డమైన చాకిరీ
చేయించుకొని తరిమేశాడు.” వా.

అడ్డమైన వాడు

1. ఎవడు పడితే వాడు.

“ఆ ఊళ్లో అడ్డమైనవాడూ పెద్దమనిషే.” వా.

2. ప్రతివాడు.

“అడ్డమైనవాడూ నన్ను ఆక్షేపించేవాడే.”

“ఆ సత్రంలో అడ్డమైనవాళ్ళూ దిగుతూంటారు.” వా.

అడ్డమైన మాటలు మాటలాడు
నోటికి వచ్చినట్లు మాట్లాడు.

“వా డక్కడికి వెళ్ళేసరికి అడ్డమైన
మాటలా మాట్లాడాడు.” వా.

అడ్డవాటు

అడ్డపుల్ల.

“అడ్డవాట్లు వేసి చెబుచినం గాని నీకుఁ
గునుకు పట్టదు.” తె. జా.

అడ్డవాటియమ్ము

అర్ధచంద్రబాణము.

అడ్డాదిడ్డముగా

వక్రముగా.

“వా డే ప్పడూ అడ్డాదిడ్డంగా
మాట్లాడుతాడు.” వా.

అడ్డాదిడ్డిగా

ఇష్టం వచ్చినట్లుగా, ఒకక్రమం
లేక అనుట.

“ఆ ఊరు అడ్డాదిడ్డిగా పెరిగిపోతూ
ఉంది. అందమా? చందమా?” వా.

అడ్డాదిడ్డులు

ఆటంకాలు. జం.

“వినయంబుతోఁ జేరి పని యేమి యను
వారె, యరయ కడ్డాదిడ్డు లనుప
సాఁగె. కువల. 2.24.

అడ్డాయుధము

కత్తి - అడ్డకత్తి.

బస. 5 ఆ. 147 పుట.

అడ్డావిడ్డము తిరుగు

ఎటు పడితే అటు తిరుగు.

“అడ్డావిడ్డము తిరిగే, తె డ్డెఱుఁగునె
పాలతీసి.” వేమన.

అడ్డాదిడ్డములు

అవీ ఇవీ.

“వడించు మనుచుఁ గుడుచుచు, నడ్డా
విడ్డములు పలుకునంతటిలోనకా.”

బసవ. 6.191.

చూ. అడ్డాదిడ్డులు.

అడ్డిపోవు

ఆగిపోవు.

కొన్ని ప్రాంతాలలో విరివిగా
వినిపించేపలుకుబడి.

“అంతా యేర్పా ట్లయిన తర్వాత
ఉన్నట్లుండి ఆ పెండ్లి అడ్డిపోయింది.” వా.

అడ్డుకట్ట వేయు

విఘ్నము కలిగించు.

అడ్డుకట్ట—ఆటంకము.

అడ్డుగట్టమాటలు

అడ్డుమాటలు.

“నీయడుగట్టమాటల కీ యెడఁ బని
యేమి?” రుక్మాం.

చూ. అడ్డుపుల్ల వేయు.

అడ్డుపుల్ల వేయు

విఘ్నము కలిగించు.

“వాడు ఎక్కడికి వచ్చినా ఏమి జరుగు
తున్నా ఏవో ఒక అడ్డుపుల్ల వేయ
కుండా ఉండడు.” వా.

అడ్డువాట్లు వేయు

విఘ్నము కలిగించు.

బ్రహ్మ. 70.

అడ్డేటుమీద గుడ్డేటు

కాక తాళీయుగాతగిలిన దెబ్బ

వై మరొక దెబ్బ తగులు.

అణక వేసుకొను

మెడమీద నున్న కాడిమాను

మెడకిందికి వచ్చునట్లుగా ఎద్దు

తిరుగబడు.

“ఆ యెద్దు అణక వేసుకుంది. దాన్ని

లేపేదాకా మనం గోళ్లు గిలుకుంటూ

కుచ్చోవలసిందే.” వా.

అణుమాత్రము

ఏకొంచెమున్ను.

“అణుమాత్రమును గర్వగుణము లేక.”

కా. మా. 2.7.

“నా కా విషయంలో అణుమాత్ర

మైనా సందేహం లేదు.”

“వాడికి అణుమాత్రం కూడా కృతజ్ఞత

లేదు.” వా.

అణోరణీయాన్ మహతో

మహీయాన్

చిన్నలలో అతిచిన్న, పెద్ద

లలో అతిపెద్ద.

భగవంతుని విషయంలో

ఉపయోగించే వైదికసూక్తి.

అతంత్రపుమనిషి

నమ్మడానికి వీలులేని మనిషి.

“వాడు చాలా అతంత్రపు మనిషి.

వాణ్ణి నమ్మి యే పనిలోకి దిగడానికి

వీలు లేదు.” వా.

అతంత్ర మయిన

భద్రంగా లేని.

శ. ర. లో అతంత్రం అంటే

స్వాతంత్ర్యము లేనిది

అనుట సరి కాదు. ఇది నేటికీ

వాడుకలో భద్రంగా లేదు

అన్న అర్థంలో విరివిగా విన

వస్తున్నది.

“మాతామహుయగతంత్రము నతంత్ర

(ద్ర) ము చేసి.” కాశీ. ఆ. ౪.

“ఈ యిల్లు చాలా అతంత్రంగా ఉంది.

ఇంతమంది పిల్లలతో వానాకాలంలో

ఉండా అంటే భయంగా ఉంది.”

“ఆ వర్షికాలు కాస్త అతంత్రంగా

ఉంది. జాగ్రత్తగా కూర్చో.” వా.

అతకుతల లగు

అతలకుతల మగు.

“అకట యవి సవరింపఁగా నతకుత

లయి.” బాల. 7.

అతనిచేతులలో చెంగలమ్మగొట్ట

ఒక సాపెన.

“అకట! వయ్యాలి గాంగఁ బొమ్మ

నుంచు గొట్టు, నతని చేతులలోఁ జెంగ

లమ్మ గొట్ట.” శుక. ౪ ఆ. 408 ప.

నూ. అతని చేతులు పడిపోను.

అతని చేతులు పడిపోను

ఒకసాపెన.

“ఎంత చెబ్బ వేశాడు - అతని చేతులు

పడిపోను.” వా.

అతలకుతల మగు

క్రక్కదలిపోవు.

“వతలము పడవతుల నతలకుతలం

బయ్యెన్.” సింహ. 1.154.

“ఎడబండిలో ఆ పదిమైళ్ళూ ప్రయాణం చేసేటప్పటికి ఒళ్ళంతా అతలకుతల మై పోయింది.”

“మిలిటరీవాళ్ళు దిగడంచేత ఆ ఊరంతా అతలకుతలం అయిపోయింది.” వా.

అతికమాత్ర

అధికప్రసంగి.

ఇది చిత్తూరుజిల్లాలో విశేషంగా ప్రచారంలో ఉండే పలుకుబడి.

చూ. అదనప్రసంగి.

అతిగహనము

చాల క్లిష్టమయినది.

“దీని విధానం తెలుగుంగా.....దా నతిగహనంబు.” భార. అర. 1.33().

అతిథి అభ్యాగతీ

వేళకు వచ్చే పథికులూ వారూ.

జం.

“వాళింటికి రోజూ అతిథి అభ్యాగతీ ఎవరో ఒకరు వస్తూ ఉంటారు.”

వా.

అతి పనికి రాదు

ప్రతిదానికి పరిమితి ఉండా లని

చెప్పనపుడు అనేమాట.

“న్నేహాలూ, ప్రేమలూ, రావడాలూ, పోవడాలూ ఇవన్నీ ఉండవలసిందే. కాని అతి పనికి రాదు రా బాబూ!” వా.

అతిమనిషి

మితి మించి ప్రవర్తించు వాడు.

“వాడు వట్టి అతిమనిషి. ఏమాత్రం చను విచ్చినా నెత్తిన కూర్చుంటాడు.”

వా.

అతిరథులూ మహారథులూ

ఎత్తిపోడుపుగా, వాళ్ళంతా చాల గొప్పవాళ్ళు లే అన్నట్లు ఉపయోగించేపలుకుబడి.

ప్రాచీనయుద్ధ పరిభాషద్వారా వచ్చినది.

“ఉన్నారూ గా మీ వాళ్ళంతా అతి రథులూ, మహారథులూ. నా సాయం ఎందుకు కావలసి వచ్చింది?” వా.

అతిరసాలు

ఒక పిండివంట.

అతివాసము

చూ. అధివాసము.

అతివినయము

ధూర్తత.

అతివినయం ధూర్తలక్షణం

అనే నీతివాక్యంపై ఏర్పడినది.

“అదంతా వినయం కాదు. అతివినయం సుమా.” వా.

అతివృష్టి అనావృష్టి

ఏదొచ్చినా ఎక్కువే అనుట.

వర సంబంధ మైన పలుకుబడి.

“వాడు వస్తే రోజూ వస్తాడు. లేదా కొన్ని నెలలు కనిపించడు. వాడి దంతా అతివృష్టి అనావృష్టి.” వా.

అతిశయం

గర్వం.

“కలవారింటి కోడలని దానికి మహా అతిశయం.” వా.

“అంత అతిశయాలకు పోవద్దురా? మన మేమి ఉన్నవాళ్లమా? ఏమన్నానా?”

వా.

అతి సర్వత్ర వర్జయేత్

ప్రతిదానికీ పరిమితి ఉండాలి
అని చెప్పవలసినపుడు అనే
మాట.

“శీవు మరీ వాడితో అంత పూసుకొని
తిరుగుతున్నావేమిరా? అతి సర్వత్ర
వర్జయేత్ అన్నారు.” వా.

అతి గతి లేదు

దానినిగురించి ఏమూ తెలి
యదు. జం.

“వాడికి పదిజాబులు రాసినా అతి గతి
లేదు.” వా.

అతుకులబొంట్

చిన్నచిన్న బట్ట పేలికలను
అన్నిటిని చేర్చి, బొంతగా
కుట్టడం పల్లెలలో నేటికీ అల
వాటు. దానిపై వచ్చిన
పలుకుబడి.

“ఆ కావ్యం అతుకులబొంతగా తయారైంది. దానిలో కొంత దీనిలో కొంత తీసి
కుట్టు వేస్తే అంతకంటే యేమవు
తుంది?”

“ఈ అతుకులబొంత సంసారం నేను
చెయ్యలేనమ్మా. ఒకటి ఉంటే ఒకటి
ఉండదు.” వా.

అతుకులసంసారం

చాలీ చాలని ఆదాయం గల
సంసారం.

“మేమేదో అతుకుల సంసారం చేస్తున్నాము. మా కవన్నీ రావాలంటే ఎక్కడ వస్తాయి?” వా.

అత్తకోక తొలగినట్లు

ఏ మనడానికీ వీలు లేనిపరిస్థితి
యేర్పడినప్పు డనేమాట.
కోక తొలగిందని చెప్పినా శా
గుండదు, చెప్పక పోయినా
శా గుండదు.

“నక్క యరులలోనఁ జిక్కుకొన్న
వితానఁ, గోరి మనము చేసికొన్న పనికిఁ,
జేగుఁగొనితీట విత మాఁడు నన రాగు,
అత్తకోక తొలఁగినటులఁ బలుక.”

రాధికా. పి ఆ.

అత్తగంతు

వేశ్యామాలలు గుంపు.

శుమా. 8.135.

అత్తగారి సాధింపు

ప్రతి చిన్నదానికీ చెప్పసాగు
చుట.

అత్తపోరు

అత్త కోడలిని పెట్టుకొరడి.

“ఈ సంబంధం చాలా మంచిది. అత్త
పోరూ, ఆడబిడపోరూ ఏమీ లేదు.
ఒంటిగాడు. లక్షణమైన సంబంధం.” వా.

అత్తమామల పోరు లేని కాపురం

కొత్తగా వచ్చిన కోడలిని
అత్తమామలు ఊరికే తప్పు
పట్టుకూ పోరి బాక్కలాడు
తారు. అట్టి పెద్ద లెవరూ లేని
కాపురము. అనగా స్వేచ్ఛ
ఉన్న దనుట.

“నిలసిన వంటవార్షుల న తమామల
పోరును లేనికాపురము గలిగె.

శుక. 8 ఆ. 60 ప.

అత్తముండ

నిరసనగా అనునప్పుడు అత్తను

గూర్చి అనుమాట.

“ఉత్తముండకంటే అత్తముండమే.”

అత్తమీద కన్నులు అంగడిపై చేతులు

“నందమతుడు మున్ను నామీడి ప్రేమచే, నొకటి నేయఁ బోయి యొకటి నేయు, అత్తమీదఁ గన్ను లంగటిపైఁ జేతు, లాయె ననుచుఁ జెలియ లరసి నవ్వ.” రాధి. 3 ఆ.

అత్తలాగ

అత్తవలె పోరు ననుట.

“అత్త లేకపోతే నేం. మా ఆయన ఉన్నాడు గా. ఆయనే నా కత్తగారు.”
“ఆ మేనేజరు అత్తలాగ ఆస్తమానం పోరుతుంటాడంటే నమ్ము.” వా.

అత్త లేనికోడలు ఉత్తమురాలు దండించువా రెవరూ లేరు.
కనుకనే ఆమె తప్పులు బయటపడ వనుట.

“అత్తలేని కోడలు ఉత్తమురాలు.” వా. పా.

అత్త లేదు ఆడబిడ్డా లేదు

దండించువారు, తప్పు పట్టు వారు ఎవరూ లేరనుట.

“అత్త లేదు. ఆడబిడ్డా లేదు. దాని కేం? ఏమయినా చేస్తుంది.” వా.

అత్తారబత్తంగా

ముడుపులాగా.

అత్తింటికాపురం

పరతంత్రజీవనం.

“అక్కడ పని చేయడం అత్తింటికాపురంగా ఉంది. ఏం చేసినా తప్పే. ఏం చేయకన్నా తప్పే.” వా.

అత్తింటికుంది

ద్వేషముతో చూడబడునది.

అత్తింటికోడలు

మగనాలు.

“అత్తింటికోడలికి గా, హతుక నతఁ డుండే నొక యువాగ్రణికొత్తే.” హంస. 2 ఆ. 246 ప.

అత్తిల్లు చేరి బ్రతుకు

నీచముగా జీవించు.

కృష్ణనీ. 76.

అత్తెనరు పెట్టు

సరియెనురు పెట్టు.

వియ్యానికి పైన చేతివ్రేళ్లు మునిగేదాకా నీళ్లుండునట్లు ఉంచి పొయ్యిమీద పెట్టుట.
అది ఉడికేటప్పటికి సరిగ్గా ఆ నీళ్లు సరిపోతవి. వార్చవలసిన అవసరం ఉండదు. దీనినే రాయలసీమలో సరియెనరు, సరెనురు అంటారు.

“నేను బయట ఉన్నానా? మా ఆయన కంపటిమీద అత్తెనరు పెట్టి వెళ్ళిపోతారు? మా యెడపిల్లతోనే దాన్ని పొయ్యిమీదినుంచి దింపించి ఉంచుతాను.” వా.

అదటడచు

పొగ రడచు.

“అదయతః బోసీక పాదివి యద
టడఁచె.” భాస్క. యుద్ధ. 1808.

అదనప్రసంగి

అనవసరంగా కల్పించుకొని
మాటలాడువాడు.

చిత్తూరు జిల్లాలో ఎక్కువ
వాడుకలో నున్నరూపం.

“వాడు వట్టి అదనప్రసంగి. వాడితో
ఎవరు పెట్టుకుంటారు?” వా.
చూ. అధికప్రసంగి.

అదనవిరిద లగు

అదవద లగు.

“మదనభూతము సోకినమగువలు పురు
షులు అదనవిరిద లై అంగమొల రై
పెదవి నెత్తురు వీర్వి.” తాళ్ల. సం. 9.205.

అదను పదను

లేగినసమయము. జం.

“అదనుపదనునె హర్షి మాయప్ష దీర్చి,
పామ్ము నీ వన్నఁ బోమె యీ పోరు
మాని.” హరి. 4.87.

అదరంట

బాగా, లోతుగా.

“అదరంటఁగా నొక్కి యానఁ బోవ.”
రాధి. 1.118.

అదరగొట్టు

అడలగొట్టు.

“వాడు మాటలతో ఇతరులను అదర
గొట్టెను.” వా.

చూ. అదరవైచు.

అదరవైచు

బెదరించు.

“అదరవైచియు బుజ్జగించియు బోధిం
చియు.” ప్రభావ. 3.142.

చూ. అదరగొట్టు.

అదరువేటు

ప్రాణానికి మొప్పు లేకుండా
భయపెట్టుటకు మాత్ర మే
కొట్టుటె బృలు. రాయల
సీమలో విరివిగా పాడైనదా
నున్న పలుకుబడి.

“నాలుగు అడుగువేటు వేసి పంపితే
సరి.” వా.

అదవ

1. వికల మయిన.

“వాడిది కొంచెం అదవచ్చు.”

“వాడిక కాలు అదవ కనక యీడుస్తూ
నడుస్తాడు.” వా.

2. ఒకరికింద ఉన్న వాడు,
దుర్బలుడు, అందువల్లనే
తెలివి తక్కువవాడు.

వావిళ్ల వగైరా కోశాలలో
ఉన్న అసిద్ధుడు అన్న అర్థం
సరి కాదు. ఇది నేటికీ రాయల
సీమలో ప్రచురంగా అలవా
టులో ఉన్న పదం.

అదవకాపుర ముండు

1. ఎత్తుడుకాపుర ముండు.

2. ఒకరిపై బ్రతుకు.

లక్షణ యా అదవకాపుర
మనగా అదవవాని కాపురము
వంటి కాపుర మనుట.

“కెడసిన గరిసెలక్రింద లాఁగలఁ గ్రున్ని
యదవకాపుర ముండు నాఖుతతుల.”

ఆము. 6.18.

చూ. అదవత్రావుడు.

అదవచిక్కు

అధీనములో నుండి లోకువ
యగు.

“నీకు నే నేం అదవ చిక్కినా ననా?
అన్నిమాట లంటున్నావు?” వా.

“వాడు అదవ చిక్కినవాడు కనుక
నువ్వేం చేసినా చెల్లుతూ ఉంది.
ఇంకెవడైనా అయితే ఓర్పుకుంటాడూ?” వా.

అదవత్రావుడు

తిరిపెపుత్రాగుడు.

ఒకరు త్రాగుతూ—వీడు ఎదురుగా
ఉంటే పోనీ వాడికి ఒక ముంత
ఇవ్వు అని—యిప్పించు నది.
అదవ అంటే లోకువ, క్రిందివాడు
అనే అర్థాలలో అనేక ప్రయోగాలు కాన
వస్తాయి. అదవనాయాలా ఒక
తిట్టు.

“తన చెలులిండ్రయం దదవత్రావుడు
త్రావుచు...” పాండు. 3 ఆ. 19 ప.

అదవదపడు

వ్యభపడు.

“భేతాశుఁ బురికొల్పి పృథివీకు నసిధార,
నాతండుఁ దెగి కూల నదవదపడి.”

రామకథా. బాల. 7.476.

అదవద పొందు

కలతచెందు.

“అదవదఁ బొందఁ బా లయితి
నక్కట!” హరి. ఉ. 8.199.

అదవద లగు

చెల్లాచెదరు లగు, కలత
చెందు.

“అదవద లైన పయ్యెదలు నందము
తప్పిన హారవల్లులున్.” విక్ర. 5 ఆ.

అదవనాయాలు

ఒక తిట్టు.

“పోరా అదవనాయాలా. నీతో నేం
నాకు?” వా.

చూ. అదవ.

అదవబతుకు

నీచపుబతుకు.

“నాది వట్టి అదవబతుకు అయి
పోయింది.” వా.

అదవెట్టు.

మొఱవెట్టు.

“అని యిట్లు ధరణీసురుం డదవెట్టు
భాగవతక్షోభమునకు భువనభరయు
భయంపడి.” ఆము. 7.48.

అదాట్టుగా

హఠాత్తుగా.

“వాడు అదాట్టుగా వచ్చి పట్టు
కొన్నాడు.” వా.

అది ఒకటే కొదవ

కావలసి నన్నీ అయినవి, అ
దొక్కటే తక్కువ అనుట.

“ప్రజలయిండ్రంగన్న పెట్టని దొక్కటే
కాని కొదవ, కడకు దుర్వృత్తు
లన్నియుఁ గలచె నతఁడు.”

నిరంకు. 2.26.

“వాడు దివాలా తీయడం ఒక్కటే కొదవ.” వా.

2. ఏ మున్నాయి గనుక అది లే దని ?

“ఒకరు :- ఎంతమంచి సిఫాను చీరలు వచ్చా యనుకున్నావు!

“మరొకరు :- అదొక్కటే తక్కువమ్మా! నా మొహానికి.” వా.

అది కాదు

వాళ్ళోపస్కారకము.

అది గాక

అంతే కాక.

ఏ దైనా ఒకటి చెప్పి మరొకటి చెప్పునప్పుడు ఉపయోగిస్తారు.

“వానికి మన మంటే పడదు. వాడా లోభి. ఇలాంటిప్పుడు మనం పోయి అడిగితే వాడిస్తాడా చస్తాడా? అది గాక అంతదూరం మనం పోయి వచ్చేంత సావకాశం కూడా లేదు.” వా.

రూ. అదీ గాక.

అది నేరమా ?

అది ఒక తప్పా?

ఏదో కొంత పొరపాటున్నా అదంత పెద్ద తప్పుకాదు అని చెప్పటలో ఉపయోగించే పలుకుబడి.

“ముదురు చందురు గావి కెమ్మోవి మీద, నాట నొత్తిని పలుగంటి నాటుపట్ల...అది నేరమా తలంప.”

రాజగో. 3.36.

“అయిన వచ్చేటప్పటికి నేను ఇంట్లో లేను. అదీ ఒక నేరమా? దాని కింత

గొడవ పెట్టాలా? ఇంతిన్ని తియనకు కాఫీసాడితోసమే వల్లొను.”

“వాడిని చేరదీసి అన్నం పట్టాను. అదీ ఒక నేరమా? వా.

అది మొదలుకొని

అక్క-అక్కలా.

“అది మొదలుకొని చెప్పు ముదిద యనిన.” కళా. 3.287.

అది యట్లుండే

అది అలా ఉండేది.

“అని యట్లుండే వచ్చియున్న వివిధోపచారంబుల సంఘటింపఁ జేయునంబ్రవర్తిలుచుండు.” ప్రభా. 1.80.
“అది అలా ఉండేది...” వా.

అది యెంతమాత్రము ?

అదెంత వని?

అతిసులభ మనుట.

“చేసి కావలె...”

అన నది యెంతమాత్రము ధరామర నందన వేడు మింక నొందు...

నిరం. 4.122.

“అ దెంతవని? ఒక నిమిషంలో చేసే సాను.” వా.

“నాలుగు పద్యాలూ ఇప్పుడు రాస్తాను. ఆ దెంత మాత్రం.” వా.

అదిరిపాటు

1. అకస్మాత్తు, మాగాత్తు.

2. మిడిసిపాటు.

“అదిరిపాటువ్వఁ డీక్షించె నాకసమున హాటకపు నుపసింగళుఁ డైనపురుషు, నాతనికి వత్సరద్వయం బభి చూప.”

కాళి.

“వాడి అదిరిపాటు చెప్పడానికి తరం కాదు.” వా.

అదిశం

విచిత్రం, వింత, అయినా.

ఇది 'అతిశయం' నుంచి

వచ్చినపలుకుబడి.

దక్షిణాంధ్రంలో ప్రచురంగా

వినిపించేపలుకుబడి.

“వాణ్ణో ఆ విడను అడుగు కింద పెట్ట
నీనుకుండా సోకుతున్నాను. మహా
అధికంగా వీళ్ళే పిల్ల ఉన్నట్లు.”

“అదేం అధికమమ్మా! పిల్లను అత
వారింటికి పంపడానికి అంత యిదము
పోతున్నాను.” వా.

అది సంపాదిస్తున్నది

ఒడలమ్మకొని ఉబ్బు చేసుకుం

టున్నది అనుట.

చిత్తూరుజిల్లాలో ఇది యెక్కు-

వగా వినవస్తుంది.

అది సుత

అది మొదలు.

నాయకు. పు. 9.

అదీ ఒక గొప్ప

గొప్ప కాదనుట.

“భండనమందు నాకు నొక పాండవు
రెంతటివారు.” పాం. విజ.

“వాణ్ణో నాలుగుపద్యాలు రాకా
డట. అదీ ఒక గొప్పే.” వా.

అదీ ఒక తప్పా?

“అయిన బజారులో వెడుతూ ఉంటే
నేను అరుగుమీదినుంచి లేవలే దట.
అదీ ఒక తప్పా? వాడితో అన్నిమాట
లన్నా డట.”

“వాణ్ణో పద్యాలు వినిపించాడు.
సరే, విన్నాను గదా. కాణ్ణో కాల్చి

నానునా ముగిచిపోతున్నా అని నే నా
లే దట. అదీ ఒక తప్పా? వాణ్ణో నాను
ను ముగిచిపోస్తున్నాను.” వా.
వా. అది వింతమా?

అదును అదును

అనుపాను.

“అదనుం బదను శిరింగి శిరిండు ముంశే
చాలు.” తాళ్ల. సం. 8.582.

అదుపు అదుపు

నీళ్లుగిలు.

“వాడు ఈమధ్య గొప్పగా అదుపు
అడ్డా లేక లిగుగుతున్నాడు.” వా.

అదురుగుండె

భయసుప.

“వాడు వట్టి అదురుగుండె. ఒంటరిగా
ఒంటికి కూడా పోలేడు.” వా.

అదురుగుండె, పిక్క-బెదురు

లేమి

నిర్భీకత్వము.

“మేర మీటు సంఖ్య మెరియుదు
రప్పీట, నదురుగుండె పిక్క-బెదురు
లేక.” రంగా. 1.18 పే.

అదురుతిక్క

ఒక పశులోగం.

“ఉంగిడి, యదురుతిక్క యనువానికి
నాపేరు పెప్పినం జాలు.”

భార. విరా. 1.286.

“నరిడి పప్పు కప్పు నావురు కడుపుద,
యదురుతిక్క యనగ నడరి మరియు,
చెవులు తెన్నియేని దలిలి యెంతయు
మహా, గ్రంబు లయ్యెం బతుగణంబు
నందు.” వారి. పూ. 6.46.

అదురు బెదురు

భయము.

జం.

“వాడు ఎంత కటికనీకటిలో అయినా
అదురూ బెదురూ లేకుండా పోతాడు.”
వా.

అదురూ బెదురూ లేక

జంకూ కొంకూ లేక. జం.
“వాడు అదురూ బెదురూ లేక అర్చ
రాత్రిలో ఆ అడివిలో నడచి
పోతాడు.” వా.

అదురుమనిషి

భయస్థుడు.

అదేం గగనం ?

అ దేమి గొప్ప, అదేమి ఘన

కార్యం ?

“ఆ పుస్తకం ఒకరోజులో చదవడం
అదేం గగనమా ?”

“అదేం గగనం లెద్దా.” వా.

అదేం బంగారమా ?

అంత విలువ కానిది అనుట.

“వాడు ఆ పుస్తకం చూచి యిస్తా
నంటే యియ్య లేదు. అదేం బంగ
రమా ?” వా.

అదే పదివేలు

అంతమాత్రం చాలు. అదే

గొప్ప.

“చేరిక నిచ్చి పాదముల జేర్చు డదే
పదివేలు.” పాణి. 6.107.

“మీరు జాబు రాస్తే చాలు. అదే పది
వేలు. రా నక్కట లేదు.” వా.

అదే పనిగా

తదేకదీక్షతో.

“తిరిగితి మెల్ల దేశము లడే పనిగా.”

సానా, 88.

అద్దంతరపు సిరి

నడుమంత్రపు సిరి.

కా. త. 14.

అద్దపునీడ

అశాశ్వతము.

తాళ్ల. సం. 5.311.

అద్దము చూచు

ముకుటనీక్ష చేయు.

వేశ్యలకు కన్నెరిగం పెట్టి

ముందు అద్దం చూపించడం

అనేది ఒక ఆచారం.

“పుష్పనక్షత్రమునందు నీ యనుక గు

గానిలిహాతుగు చూచు నద్దము.”

క్రీడా. పు. 62.

అద్దములాగ

పరిశుభ్రంగా, మినమినలాడు

నట్లుగా.

“వాళ్ల యిలు అదంలాగ ఉంటుంది.

పాలు పోసి పాలు ఎత్తుకో వచ్చు.”

వా.

అద్దములోని ముడుపు

వట్టి దనుట.

అద్దములో ప్రతిఫలించినడబ్బు

తీసుకొనుటకు రాయ కదా.

తె. జా.

అద్దములో నీడ కానపడు

అలభ్యమునకై వేకారు.

“బుద్ధులు తప్పే సేమిటికి బోయిన

నీళ్లకు గట్ట వెట్టి నీ, యదములోని నీడ

కంటే భానుడం బాసఁగుం దలొదరి.”

ఉ. హరి. 5.157.

అద్దు వద్దు

అదుపు అజ్ఞ. జం.
“అదూ పదూ లేక వా డీమధ్య మితి
మితి పోతున్నాడు.” వా.

అద్దుముద్దు

ముద్దు ముచ్చట. జం.
“అదుముదు మితి యాడది మగఁ
డంచుఁ, గూడిమాడి యాడఁ జూడఁ
దలఁచి.” రాధ. 3 ఆ.

అద్దెకు తిప్పు

అద్దెకు ఇచ్చు.
“వాడు ఉన్న నాలుగు ఇళ్లూ అద్దెకు
తిప్పతూ జీవిస్తున్నాడు.” వా.

అద్దుతపడు

ఆశ్చర్యపడు.
“అశ్వముఁ గొం చుడుపీధి నేఁగ నద్దుత
పడి.” జై. మి. 2.29.

అద్వైతము

చాదస్తము.
“వాడి దంతా ఒట్టి అద్వైతం.” వా.

అధవా

ఒకవేళ.
“వసుమతిపై నధవా నన్నుఁ బుట్టింప
నూహ కలెనేని.” వరాహ. 1.156.
“సీవు వస్తే మంచిది. అధవా ఏకారణం
వల్లయినా నువ్వు రాలేక పోతే మీ
వాణ్ణయినా తప్పకుండా పంపించు.” వా.

అధాయకుడా విధాయకుడా ?

వాడికి చెప్పి ఏమి ప్రయో
జనం ? వా డిందులో చేయ
గలది యేమి కలదు అనుపట్ల
ఉపయోగించే పలుకుబడి.

“వా డేమి అధాయకుడా ? విధాయ
కుడా ? వా డేమంటే నేమి ? వా.

అధికప్రసంగము చేయు

అనవసరముగా జోక్యము
కలిగించుకొని మాట్లాడు.

అధికప్రసంగి

వాచాలుడు.
చూ. అదనప్రసంగి.

అధికమానము

సూర్యుడు ఒకే రాశి లో
ఉండగా రెండు చాంద్రమాన
మానము లా రంభ మై తే
తొలిది అధికమానం. రెంటికీ
ఒకేపేరు ఉంటుంది.

అధికచైత్రము, నిజచైత్రము
ఇత్యాదులు.

అధికాచమానం

బహిరేతమునకు వెళ్లుట
వైదికుల పరిభాష.

చూ. అల్పాచమానం.

అధివాసరము

తద్దినానికి ముందునాటిరాత్రి
ఉపవసించుట. దీనినే అతి
వాసమనీ వాడుకలో
అంటారు.

(రూపం) అతివాసము.

అధీతి బోధాచరణ ప్రచారణ

ములు
చదువుట, ఇతరులకు చెప్పట,
ఆ ప్రకారం ఆచరించుట,
వానిని అనుసరించ మనియిత

రులలో ప్రచారము చేయుట.

చదు వనగా ఇది అని మన
పూర్వుల అభిప్రాయం.

అద్వాన్నం

ఇది కోస్తాజిల్లాలో వినిపించే
రూపం.

మా. అద్వాన్నం.

అద్వాన్నం

దిక్కుమాలినది, పాడుది.

“డించిపోవడం దగ్గర అద్వాన్నం పుం
బట్టునన్,” హర. 3.36.

ఈ అద్వాన్నం అనేకరకాలు
గా ఉపయోగిస్తారు.

“ఈ పుస్తకం చాలా అద్వాన్నంగా
ఉంది”

“తండ్రి చాలా కష్టపడి సంపాదించి
పోయిన ఆ సీ నంతా వాడు నాలుగు
కోజులలో అద్వాన్నం చేసి పారే
శాడు.”

“ఎందుకు రా ఈ అద్వాన్నం పుబకుకు.”
వా.

అనంతశయనం

పాడె.

అంతము లేనిశయనము కనుక.

అనక్షరకుక్షి

చదువు రానిమొద్దు.

మా. నిరక్షరకుక్షి.

అనగా అనగా

తెలుగునాట ప్రతి జానపద
కథా అనగా అనగా అన్న
పలుకుబడితో ప్రారంభం
కావడం అలవాటు.

అనగా అనగా ఒక ఊరు,

అనగా అనగా ఒకరాజు—

అన్నట్లు.

“అనగా ననగా నొక పుర

మొనరుం జంద్రవతి యనగ.”

శుక. 1.171.

అనగి పెనగి

అన్యోన్యముగా—కలసి మెలసి.

“అరమరలు లేనికూరిమి ననగి పెనగి.”

పా8. 1.94.

అనగి పెనగి యుండు

స్నేహముగా కలసి మెలసి
యుండు.

అనగ్నిదగ్గుడు

నిప్పు పెట్టినా కాలనివాడు.

అనధ్యయనం

చదువగూడని దోజు.

చతుర్దశి, పూర్ణమ లేక
అమావాస్య, ప్రతిపక్షులలో
వేదాధ్యయనం చేయరా దని
శాస్త్రం. అష్టమి కూడా
వీనిలో చేర్చుట కలదు.
(రూపం) అనధ్యాయం.

మా. శిష్టానధ్యాయం.

అనబట్టదు

1. ఏమీ అన లేము.

“అనబట్టదు లోకములోన నిట్టి వేసవి
గలదే?” కమా. 6.138.

2. ఇలా అని చెప్ప వీలులేదు.

“అయ్యో! మాసంసారం ఇట్లా అనబట్ట
దమ్మా!”

అనబట్టు

అనుటకు తగు, అనవలసి

వచ్చు. రాయలసీమలో వాడు
కలో ఉంది.

“ఇట్లా అని అనబట్టదు వాడి సంగతి.”

“ఇట్లా చేసావుంటే ఏవో గట్టిగా అన
బట్టుతుంది.” వా.

అనరాదు గాక

అనగూడదు గానీ.

‘అనరాదు గాక నాయుంటన కాదిటు
పంటి చెలువ నాకంబునఁ గల్గునె.’

కళా. 5.117.

“అనగూడదు గానీ వాడంత నీచుడు
మరొకడు ఉండడు.” వా.

“నాకొడుకు కనక అనరాదు గానీ
వాడు మంచి దిట్ట మైనపండితుడు.” వా.

అనలు కొనలు పాటు

తీగ సాగు, వృద్ధి చెందు.

తీగ పెరిగేటప్పుడు ననలు

వేస్తూ పెరగడం ద్వారా
వచ్చినపలుకుబడి.

“అనలుం గొనలుం బాటుచు, మనమున
నా కోర్కె తీరె మగువకు మిగులన్.”

కళా. 6.212.

“కుటిలాలక కూర్మి యనలుఁగొనలుం
బారన్.” సారం. 3.144.

“అమరఁగ లతికలు...గుము రై, యెల
దోలెట యనలు గొనలుం బాటెన్.”

విప్ర. 2.24.

చూ. తీగసాగు.

అనవలసి యంటి

మాటసామెతగా చెప్పితి నే

కానీ మ రేమీ కాదు అన్న

సందర్భంలో ఉపయోగించే
పలుకుబడి.

“అనవలసి యంటి నిన్నుం, గనుఁ
గొనుటే చాలు బడలికలు కను
పించెన్.” శుక. 2 ఆ. 523.

అనాగతవిధాత

రాబోవు కీడును ముందే
గ్రహించి దానికై జాగ్రత్త
పడువాడు.

పంచతంత్రంలోని మూడు
చేపలకథపై వచ్చినపలుకు
బడి. భారతంలోనూ ఉన్నది.

అనాఘాతపుష్పము

వాసన చూడనిపూవు, అనను
భూతపూర్వము.

పాండు. 5.186.

అనిగొను

యుద్ధము చేయు.

యామున. 1.221.

అనిచి పుచ్చు

పనిమీద పంపు.

“నన్నుం దగవుగ భూవిభుకడ కనిచి
పుచ్చు.” భాస్క. ఆర. 2.176.

అనియు ననక మునువే

వెంటనే అనుట.

నోటిమాట నోటిలో ఉండ
గానే, అనీ అనక ముందే,
వచ్చి రాక ముందే, చేసే
చేయక ముందే, చెప్పి చెప్పక
ముందే-ఇలాంటివి పెక్కులు.

“అని యనియు ననక మునువే
యనఘా!...” శుక. 2 ఆ. 165. ప.

అనీ కొనా తెలియ లేదు

మొదలూ, తుదీ తెలియలేదు.

అల్లుటలో తొలుత ఆరం

భించేటప్పుడు 'అని' వేస్తారు.

అలాగే ఆఖరున ఉన్నది కొన.

అవి రెండూ తెలియుట అనగా

అందలి వివర మంతా తెలి

యుట - తుదీ మొదలూ

కూడా.

“ఇందులో అనీకొనా తెలియడం లేదు.” వా.

అనీ మొనా తెలియదు

ఇందులో మొదలేదో తుది

ఏనో తెలియదు. అంటే దాని

తత్త్వం తెలియ దనుట. ఇం.

“అనీ మొనా తెలిస్తే గానీ ఏ ముడీ విప్పలేము.” వా.

అనుకణకన్

పైపై పడగా, వర్షించగా.

“ఉర్వీతల మద్రువగ నుల్కపాతం బనుకణక.” కుమా. 2.11.

అనుకుంటూ ఉండగా

ఆ ప్రస్తావమే జరుగుతుండగా.

“అనుకుంటూండగా నే వచ్చావు. నూగేం డ్లాయున్ను.” వా.

అనుమానం పెనుభూతం

అనుమానం చెడ్డది.

చూ. అనుమానం ప్రాణసంకటం.

అనుమానం ప్రాణసంకటం

అనుమానం చెడ్డది.

“వాని కేదో అనుమానం పట్టుకొంది.

గోజుగోజుకూ నీరసించి పోతున్నాడు.

అనుమానం ప్రాణసంకటం.” వా.

చూ. అనుమానం పెనుభూతం.

అనుమానపు వీనుగ

నట్టి అనుమానపు మనిషి అని

నిందగా అనుటలో ఉపయో

గించేవలుకుబడి.

“వాడింట్లో ఎక్కడ నిగనిస్తాడు గా.

ఒట్టి అనుమానపీనుగ.” వా.

అనుమానపు మనిషి

అడుగడుగునా సందేహం ఎందుడే

మనిషి.

“వాడు చాలా అనుమానం మనిషి.

ఏది నిశ్చయించుకోక లాగిన సంతప్న

రాలు పడుతుంది.” వా.

చూ. అనుమానపుపీనుగ.

అనుము, మినుము అనటం

ఏమీ అనకుండును, మూనము

వహించు.

“అనుము మినుము ననక చాటున

గూర్చుండె నక్కటకట!”

గుంటూ. భూ. పు. 31.

“నే నెంత నెత్తి పగలగొట్టుకుంటున్నా

వాడు అనుమా మినుమా అనకుండా

బెలకొట్టిన రాయిలా ఉంటే నే నేం

చేకేది?” వా.

అనువు గానిచోట అధిభుల మన

రాదు

కుండనిచోట మన గొప్ప

చూపరాదు.

“ఇల్లా దొడ్డి అంతా వాడిది. సంపా

దించి తెచ్చి వేస్తున్నవాడు వాడు. మనం

ఎవరం ఏ మనడానికి? వాడి ప్రవరన

బాగా లేకపోతే అది వేరేమాట. మన

మే మనగలం? అనువు గానిచోట అధి
కుల మనరాదు అని నోరుమూసుకొని
కూచోపలిసింజే.” వా.

అనువు దప్పు

పను చెడు.

“అనువు దప్పిరి నొచ్చి రలసి రాపద
నొంది, రదవద లైరి చీకాకుపడిరి.”

హరవి. 3.10.

అనువుపఱచు

అమర్చు.

“అఱుత రుద్రాక్షమాలిక లనువు
పఱచి.” కాశీ. 1. 95.

శివ. 3.12.

అనువొందు

ఏర్చును.

“మనుజాధిపదనుజాధిపు లనువొందిరి
రామరావణాకారములకై.”

శకుంతలా. 3.185.

అనుష్ఠానము తీర్చు

సంధ్యావందనాదులు నిర్వ
ర్తించు.

“స్నానంబు సేసి నిజక, స్నానమైనంబు
దీర్చి.” కా. మా. 119.

అన్కను కగు

మెత్త మెత్త నగు, ద్రవీభూతమగు.

“అరుణకరోత్యరాభిహతి నన్కను
కయ్యెడు సాంద్రచంద్రికాంతరమున.”
కమా. 8.182.

అన్నగళు

అన్నగార్లు.

కంచుకి మొదలయినవారు.

తమి. “అన్నగళు.”

“అన్నగళు మాట...”

మన్నారు. పు. 4.

అన్నచొరవ

తినుటలో ప్రావీణ్యము.

“వాడికి అన్నచొరవే కాని అక్షర
చొరవ లేదు. ఏంలాభం?” వా.

అన్నచొటవే గాని అక్షర
చొటవ లేదు

విద్యాగంధం లేనివా డనుట.

“వాడికి అన్నచొటవే గాని అక్షర
చొటవ లేదు.” సా.

అన్నట్టు

వాక్యోపస్కారకము.

అన్న తర్వాత

అయినప్పుడు...

“మొగు డన్నతర్వాత ఆ మాత్రం
దండించకుండా ఉంటాడా?” వా.

“ఉద్యోగ మన్నతర్వాత ఏవో కొన్ని
నిర్బంధాలు లేకుండా ఎట్లా
ఉంటాయి.” వా.

అన్నదమ్ము లగు

సమాన మగు.

“క్రేగంటిమాపున గిట్టికొన్న సన్నగే
దంగితేకుల కన్నదమ్ము లగుచు.”

ఉ. హరి. 1.151.

అన్నన్న

ఆశ్చర్యార్థకము.

నేటికి యిది వాడుకలో
నున్నది.

“కొన్నంగడిలోపలనే, యన్నన్నా!
మాటుచేర మగునే చెలియా!”

రాధి. 3 ఆ. 22 ప.

అన్నప్రాశం

పిల్లలకు తొలిసారిగా అన్నము
పెట్టుటకై చేయు సంస్కారము

రము. పంచదశ కర్మలలో
ఒకటి.

“ఈ నెలలో చిన్నవాడికి అన్నప్రాశం
చేయాలి.” వా.

అన్నము నీళ్లు చెల్లు

ఋణము తీరిపోవు, చనిపోవు.
“అన్నము నీళ్లు చెలిపోయాయి. వాడు
పోయాడు. ఏవరిని అని ఏమి ప్రయో
జనం?” వా.

అన్నము పువ్వులవలె సున్నది
ముద్దకాకుండా విడివిడిగా
కనుల పండువుగా ఉన్న
దనుట.

“నివ్వరి బియ్యంబునఁ బువ్వులవలె సుండ
కండి వార్చిన యుపహారభాండంబులు.”
కా. మా. 3.36.

అన్నమూ లేదు - సున్నమూ
లేదు

ఏమీ లే దనుట. జం.

నిరసనగా అనుమాట.

“ఈవేళప్పుడు ఏం అన్నమయ్యా?
అన్నమూ లేదు సున్నమూ లేదు. పో.”
వా.

అన్నమో రామచంద్రా యను
ఆకలితో అల్లాడు.

“దారిద్ర్యంబు తట్టుముట్టాడ, అన్నమో
రామచంద్రా యనుచు.....”
ధర్మరా. 6 పు. 2 పం.

అన్నశాంతి

ఏ దైనా దోషం ఉంటే
తచ్చాంతికై అన్నదానం
చేయుట.

“అన్నశాంతి చేస్తే ఈ దోషం పరిహార
మవుతుంది.” వా.

అన్నసంస్కారము

వంట.

“యామారమునకే కావించు నన్న
సంస్కారంబు.” పాండు. 4.153.

అన్నసూక్తం

అన్నం సరబ్రహ్మస్వరూపం
అన్నం అన్నాన్ని స్తుతించే
వైదికసూక్తం.

అన్నసూక్తం పఠించు

ఆకలి గొను.

“వాడు అన్నసూక్తం పఠిస్తూ కూర్చు
న్నాడు.” వా.

అన్నానా ఆడానా ?

ఏమీ తిట్ట లేదనుట. జం.

“నే నేమి అన్నానా? ఆడానా? మూతి
ముడుచుకొని మూల కూర్చోవలసినంత
పనేమంటే నా తల్లీ!” వా.

అన్నానికి లేదు

దరిద్రుడు.

“వాడికి తినబోతే అన్నానికి లేదు.
అయినా జంభం చూస్తే యింత పొడుగు
వుంది.” వా.

అన్ని దొంతులును చెప్పగ
నేటికి

అన్నీ వరుసగా చెప్పుతుంచుకు
దొంతులు పేర్చినట్టు వరుసగా
అన్నిటిని వరుసజెట్టి ఎందుకు
చెప్పవలెను అని భావార్థం.
దొంతులు క్రమంగా పెద్దది
క్రింద, దానికంటే చిన్నది

పైన ఇలా క్రమానుసారం
పేరుస్తారు.

“పరమ తపం బడంచి మఱి పార్వతి
యం దనురక్తః జేయ మా, యిరువు
రకుం గుమారుఁ డుదయించిన మాపగఁ
దీరు నంచు నచ్చేరువుగ నన్నిచొంతు
లును జెప్పఁగ నేటికి.” కుమా. 4.50.

అన్నినయట్ల

నోటికి వచ్చినట్లు - అందిన

అల్లెల్లా...

“అన్నినయట్ల యమ్ముని సురాధిపులం
జెడనాడుచున్న నీయున్నతికంటె.”
కుమా. 2.28.

అన్ని యున్న విస్తరి

నిండుకుండ లాంటి పలుకుబడి.

అన్నీ వడ్డించిన విస్తరి యెగిరి
పడదు. అందుపై వచ్చిన
పదబంధం.

“అయన అన్ని ఉన్న విస్తరి. ఏమాత్రం
తొణకవండా తూచి మాట్లాడతాడు.”
వా.

అన్నీ అతుకులే

ఒకటి పూర్తిగా, చాలి
సంతగా లే దనుట.

“పొడున్నుంచీ లేనివి వెతుక్కోవ
డానికే సరిపోతుంది. అన్నీ అతుకులే
నాయె.” వా.

అన్నుకొను

మద మెత్తు.

కాశీ. 2.138.

అన్నుకొలుపు

ప్రోత్సహించు.

“...ఒక కొందఱు చాల రప్పటి
కలువపథప్రవర్తనమే కర్మపువాసన
లన్ను గొల్పఁగన్.” కళా. 2.108.

అన్నువట్టు

గర్వించు.

“అదన నన్నపు నామేన నన్నుపట్టెను.”
తాళ్ళ. సం. 10.258.

అన్నెకాడు

అన్యాయస్థుడు.

“అన్నెకాడెవాడు నావల పెల్ల నారు
దూఱు చేసెనే.” శ్రేయ్య.

అన్నెము పున్నెము తెలియని

అమాయక మయిన; పుణ్యం
పాపం తెలియని అనుట.

“అన్నెమూ పున్నెమూ మనకు తెలీదు.
ఆ భగవంతుడి కెరుక.” వా.

“ఆ పిల్లకు అన్నెం పున్నెం తెలియదు.
దాన్ని యేడిసిస్తా వెందుకు రా.” వా.

అన్యథా భావించు

అపోహపడు.

“నే నేదో అన్నా నని అన్యథా భావిం
చకండి.” వా.

అన్యథా శరణం నాస్తి

ఇక గత్యంతరం లేదు అనుట.

అన్యథా శరణం నాస్తి త్వ
మేవ శరణం మమ—అను
శ్లోకంలోని భాగం.

అన్యథా శరణం బొండు లేదు

వేతే దిక్కు లేదు.

సంస్కృతవాక్యం - అన్యథా
శరణం నాస్తి - కూడా శిష్ట

వ్యవహారంలో పలుకుబడి
అయి పోయినది.
పండితా. ప్రభ. దీక్షా. పుట 102.

అన్యాయ మింత గలదె

ఇంత అన్యాయం ఎక్కడైనా
ఉందా? ఏ దైనా అత్యా
హితం జరిగినప్పుడు అను
మాట.

“నీ వింత అన్యాయ మింత గలదె.”
కకా. 5.18.

అప ఉపస్పృశ్య

చేతులు కడుగుకొని అనే
అర్థంలో నేటికీ ఉపయో
గిస్తారు.

వైదికపరిభాష.

“ఆ వ్యవహారం ఇంక లాభం లేదని
అపఉపస్పృశ్య అనుకొని వచ్చేశాను.”
వా.

అపదూటు

అపవాదు.

అపథ్యం చేయు

రోగి తినగూడని వస్తువులు
తిన.

“వాడు అపథ్యం చేశాడు. గోగం
మరీ తిరగబెట్టింది.”
వా.

అపనమ్మకపు మనిషి

నమ్మరానివాడనుట.

“వాడు చాలా అపనమ్మకపు మనిషి.
చేస్తానని ఒకవేళ వాడు మాట
చెప్పినా మనం నమ్ముకొని కూర్చోవ
డానికి వీలు లేదు.”
వా.

అపనమ్మిక

అనుమానము, నమ్మకము
లేమి.

“సా మ్మొకచో నుండఁగ నపనమ్మిక
యొకచోట నుండు.”

హరిశ్చ. 5.816.

అపనయించు

ఆపు, తొలగించు. చాలించు.

“అతనితో సల్లాపంబుల నపనయించు”
భీమ. 4.39.

అపనింద

అపవాదు.

“వాడు అన్యాయం గా నా మీద అప
నింద వేసి పోయాడు.”
వా.
చూ. అపవాదు.

అపనింద పాలుసేయు

అపవాదు వేయు.

“వాడికి ఏ పాపం తెలీదు. అన్యాయం
గా వాణ్ణి అపనిందపాలు చేశాడు.”
వా.

అపనింద మోపు

చూ. అపనింద వేయు.

అపనింద వేయు

అపవాదు మోపు.

“ఏ పాపమూ యెఱగని ఆ అమ్మాయి
మీద అపనింద వేసి ఏమి బావుటం
టావు రాళ్ళి”
వా.

చూ. అపనింద మోపు.

అపనెపము

అపనింద.

“అటఁ బోయినంతలో నపనెపమాను.”
ద్వి. సారంగ. 1 భా. 887

“వాడు నామీద ఉట్టినే అపనెపం
వేశాడు.”
వా.

అపపాడి

అన్యాయము.

“అవనిపతులు పలువుర పపాడి నొక్కనిఁ, దన్ను బాదివికొనినఁ దరల కదిరి.” మార్కం. 8.118.

అపప్రథ

ప్రవాదము. నిజమకాదన్న సూచన ఇందులో ఉన్నది.

“వాడు చాలా గర్విషి అని ఒక అప ప్రథ యేర్పడింది. వాడితో నాలుగు మాటలు మాట్లాడితే అది వటిఅపప్రథ అని యిట్టే తెలిసి పోతుంది.” వా.

అపప్రథంశపుమనిషి

వక్రపు మనిషి.

“వాడు వట్టి అపప్రథంశపు మనిషి.” వా.
చూ. అపసవ్యపు మనిషి.

అపరం

ఉత్తరక్రియలను చేయించే కల్పం.

“వాడు అపరం చెప్పకొన్నాడు ఆయన దగ్గఱ.” వా.
“నేను అపరం చేయించను. పై ఊరి నుంచీ మీ రెవరి నైనా పిలుచుకో వలసిందే.” వా.
చూ. అపరక్రియలు.

అపరక్రియలు

ఉత్తరక్రియలు.

“మా నాన్న అపరక్రియలకు మా మేన మామే రాలేదు. ఇంక తక్కిన వారి మాట ఎందుకు?” వా.
చూ. అపరం.

అపరబృహస్పతి

చాలా తెలివి తేటలు గలవాడు.

ఇది వ్యంగ్యంలో ఎక్కువగా వినబడుతుంది.

“వాడు అపరబృహస్పతి కదా! వాణి వల్లి అడగండి. న న్నడిగి ఏం ప్రయోజనం?” వా.

చూ. అపరవాచస్పతి.

అపరవాచస్పతి

చూ. అపరబృహస్పతి.

అపరాతిరి

అర్ధరాత్రి.

“వాడు అపరాతిరి వేళ వచ్చి నన్ను నిద్ర లేపాడు. ఇంతకూ సంగ లేమయ్యా అంటే వడ్లగింజలో బియ్యపుగింజ.” వా.

అపరాధము చెల్లించు

జరిమానా కట్టు.

“అపరాధం చెల్లించితే కానీ వాడు విడుదల అయ్యేసావకాశం కనబడదు.” వా.

అపరాధము వేయు

జరిమానా వేయు.

దక్షిణాంధ్రంలో నేటికీ వాడు కలో ఉంది.

“వాడికి యాభైరూపాయలు అపరాధం వేకారు.” వా.

అపవర్గము

మోక్షము.

అపవాదం (దు)

చెడ్డపేరు.

“ఏమీ చేయక పోయినా ఉత్తపుణ్యానికే నామీద అపవాదు వచ్చి పడింది.” వా.

అపశకునపు పక్షి

ఎప్పుడూ అశుభం పల్కేవాడు.

“శుభమా అని పెడుతుంటే ఈ అపశకు
నపు పక్షి ఎదురయ్యాడే! ఏ పెథవ మాట
అంటాడో.” వా.

అపశబ్దపుకూతలు

అశుభసూచక మైనమాటలు.
“వాడు నో గెల్లికే అపశబ్దపుకూతలే.
శుభం పలకరా పెండ్లికొడకా అంటే
పందిటి నిండా ముండ మోపులే
అంటాడు.” వా.

చూ. అపశబ్దపు కూతలు.

అపశబ్దభయం నాస్తి అప్పశా
చార్యసన్నిధౌ

వాడి వన్నీ అపశబ్దాలే అనే
అర్థంలో వ్యంగ్యంగా ఉపయో
గించే పలుకునడి.

తాతాచార్యుల కథపై
వచ్చిన దని ప్రతీతి.

“అపశబ్ద భయంనానీ అప్పశాచార్య
సన్నిధౌ, అనాచార భయం నాస్తి
తిష్ఠన్మాత్రస్య సన్నిధౌ.” చా.

అపసవ్యపు కూతలు

“వాడి వన్నీ అపసవ్యపు కూతలే.” వా.
చూ. అపశబ్దపుకూతలు.

అపసవ్యపు మనిషి

సరైనమనిషి కాదనుట.

“వాడు వట్టి అపసవ్యపు మనిషి. అన్నీ
లోకవిరుద్ధంగానే చేస్తాడు.” వా.

అపస్వరం

వేదోచ్ఛారణలో ఉదాత్తాను
దాత్త స్వరిత స్వరాలను
తప్పుగా నుచ్చరించుట.

“వాడు పంచదళకర్మలూ చేయిస్తాడు.
కానీ, అడుగుడుగునా అపస్వరాలే.”

వా.

అపస్మార మెత్తు
పిచ్చి మెత్తు.

కాశీ. 2.138.

అపాత్రదానం

అనర్హుడికి దాన మిచ్చుట.

“అపాత్రదానం పుణ్యహేతువు కాజా
లదు.” వా.

అపార్థం చేసుకొను

అపోహ పడు అనోర్థంబుగా
నేటి వ్యవహారం.

“వాడు నన్ను అపార్థం చేసుకొన్నాడు.
నే నేపాపం యెఱగను.” వా.
నాపై అపోహ పడె ననుట.

అపురూపము

అమూల్యము, అరుదు.

“ఈ కావ్యం చాలా అపురూపంగా
ఉంది.”

“ఆ అమ్మాయిది చాలా అపురూప
మెనపుటుబడి.”

“ఆ అమ్మాయిని వాళ్లు చాలా అపు
రూపంగా చూచుకుంటారు.”

“ఈమధ్య మంచి నేయ్యే యీ వ్రాళ్ళో
అపురూప మయిపోయింది.” వా.

అపేక్ష చేయు

కోరు.

“రాగంబు నొడిచి ముక్తి, శ్రీ గౌరవ
ముల కపేక్ష చేయు మునులకున్.”

విప్ర. 2.80.

అపోహము పుచ్చు

పాడు చేయు.

“లోలద్వగ్రుచు లపోహము పుచ్చియు
భోగవృద్ధి నిష్ఫలముగఁ జేసియున్.”

కమా. సం. 7.41.

అప్పగింతపాటలు

నూతనవధువును అత్తవా
రింటికి పంపునప్పుడు పాడే
పాటలు.

అప్పగింతపెట్టు

1. నూతనవధువును అత్త
వారి కప్పగించు.
2. చిన్నపిల్లలను మరొకరికి
అప్పగించు.

అప్పగింతలు

1. నూతన వధువును అత్తవా
రింటి కంపుట.
2. ఇంటి యజమాని చని
పోతూ చిన్నపిల్లలను మరొ
కరికి అప్పగించుట.

అప్పటి కప్పటికి

అప్పుడప్పుడు, లేఱుచు.

“...తప్ప కతఁ డమరమానియ, యప్పటి
కప్పటికి వచ్చు యదుపతికడకున్.”

కళా. 1.172.

“అప్పటప్పట వాడు మా యింటికి
రావడం కద్దు.” వా.

అప్పుడములుగా నమలు

అవలీలగా నమలు.

నారా. రుక్మిణీకల్యాణము.

అప్పనగొను

పై వా రాదరపూర్వకముగా
నిచ్చుదానిని స్వీకరించు.
అప్పనపెట్టు అన్నది వైష్ణవ
పరిభాషగా వినబడుతుంది.

దేవాలయాదులలో ప్రసా
దాన్ని భక్తులు అప్పన పెట్ట
మంటారు. దీనిమీద మరింత
సాగి, అప్పనము-ఊరక వచ్చి
నది అన్న అర్థాలలో కొన్ని
ప్రాంతాలలో ‘ఇదేమి అప్ప
నంగా వచ్చిందా’ అని వాడు
కలో వినబడుతుంది.

ఇదే అర్థంలో ‘ఉద్దరకు
వచ్చిందా’ అని రాయల
సీమలో అంటారు,

“.....గణనాథున కీవచ్చు గదా
యవి యని కోమటి కొమిర వాని
యప్పనఁ గొనుచున్.”

శుక. 2 ఆ. 216 ప.

అప్పన పంపు

కానుక లిచ్చు.

“వలసలు పోవు వారు, దగు వస్తువు
లప్పన పంపువారుఁ గే,వలవినయంబుతో
గొలుచు వారును నైరి.” కళా. 8.45.

అప్పప్ప

ఆశ్చర్యార్థకము.

“అప్పప్ప భవత్ప్రభావవిభవాభ్యుత.”

సారం. 1.81.

అప్పలప్పలను

పిల్లలను దగ్గరకు పిలుచుట
లోని అనుకరణము.

“అప్పలప్ప లనినంత గద్దించి యశోద
మేను కాఁగలించుశువు.”

తాళ్ళ. సం. 4.1.

అప్పవిందులయాట

ఒక బాలక్రీడ.

పండితా. ప్రభ. పురా. పుట 460.

అప్పసంలో పెల్ల వేసినట్లు
బురదకాలువలో మట్టిపెళ్ళ
వేసినట్లు.
చెడ్డవాని నోటికి పోయి తిట్లు
తెచ్చుకొనే సందర్భంలో
ఉపయోగించే పలుకుబడి.

అప్పా!

ఆత్మర్యాకము.

“అప్పా యవ్వరిఁ జెప్ప నొప్పుదురు
రూపాజీవికారత్నముల్.”

రా. వి. 1.58.

అప్పాట

ఆవిధంగా - ఆసమయంలో.

ఆపాట్లు అనే రూపంలో
రాయలసీమలో వినబడుతుంది.

“పాక దళ బొందు నెప్పు డప్పాటఁ
గాని.” భీమ. 3.72

అప్పా నాయనా అను

ఎదుటివానిని గౌరవముతో
చూచు.

“ఎవరువచ్చినా అప్పా నాయనా అని
ఎంతో ఆదరిస్తాడతను.” వా.

అప్పీలు లేదు

తిరుగు లేదు.

ఇది కోర్టువ్యవహారాలద్వారా
వచ్చినపలుకుబడి.

అపీలున్న దనగా దానిపై
తిరిగి విచారించి తప్పు ఒప్పు
నిర్ణయించే అధికారం మరొకరి
కుంటుందనుట. అది

లేదంటే వాడిదే తుదిమాట.

“వాడిమాట కిక అప్పీలు లేదు.” వా.

అప్పు చేసి పప్పుకూడు తిను
ఏవిధంగా చేసి అయినా సుఖ
మనుభవించు.

తగనిపని చేసి భోగ మనుభ
వించు.

పప్పుకూడు భోగసూచకము.

“వాడి కేం? ఎప్పుడూ సుఖమే. అప్పు
చేసి పప్పుకూడు తినేరకం.” వా.

అప్పుపుట్టు

అప్పు పుర్రకు.

“ఆ ఊళ్లోగింజుకొన్నా అప్పు పుట్టను.” వా.

దీనినే పరపతికల్లు అనే
అర్థంలో కూడా ఉపయోగిస్తారు.

“వాడికి ఎక్కడా దమ్మడి అప్పు
పుట్టను.” వా.

అనగా పరపతి లేనివాడనుట.

అప్పు పెట్టు

అప్పిచ్చు.

“నాలుగు రూపాయలు అప్పు పెట్ట
వోయ్. తర్వాత ఇస్తాను.” వా.

అప్పులగంప

అప్పులమయము.

భద్రగిరి. 71.

అప్పులపా లగు

ఋణగ్రస్తు డగు.

“ఎంద ఋణులపా లగు ఋణుల
బడడు.” శ్రవ. 2.60.

అప్పుల ముంచు

అప్పులపాలు చేయు.

యామున. 4.42.

అప్పులలో మునుగు

అప్పుల పాలగు.

[వా.

“వాడు అప్పులలో మునిగి పోయాడు.”

అప్పులు పుట్టు

అప్పు దొరకు.

“అప్పులు పుట్టక పరపతి తప్పి.”

రుక్మాం. 4.110.

అప్పులు పొడుచు

అప్పులు చేయు.

“పాండుబట్టుల నప్పులు పాడిచి పాడిచి.” పాండు. 3.18.

అప్పుసప్పులు

అప్పులు.

జం.

“అప్పుసప్పులు దీసి యడిగిన నియ్యక బహుబుణంబుల పాలు పడెను వీడు.”

సానం. 2.106.

చూ. అప్పు సప్పు.

అప్పు సప్పు

అప్పు.

జం.

“అప్పోసప్పో చేసెనా పిల్లకు చీర పెట్టాలి.”

వా.

చూ. అప్పు సప్పులు.

అప్రస్తుతప్రసంగం

అసందర్భ మైనమాట.

“అప్రస్తుతప్రసంగం చాలు. కట్టి పెట్టు.”

వా.

అబద్ధం వా సుబద్ధం వా కుంతి పుత్రో వినాయకః

అదంతా అబద్ధం అనేటప్పుడు ఉపయోగించే పలుకుబడి.

నిజమో అబద్ధమో కుంతి కొడుకు వినాయకుడు అంటే అంతా అబద్ధమే కదా.

“నీ యిష్టం వచ్చినమాట అడుగు. వాడు వెంటనే ఆరం చెప్పి పా రే స్సా డు. అంతే. అబద్ధం వా సుబద్ధం వా కుంతి పుత్రో వినాయకః.”

వా.

అబద్ధాలకోరు

అబద్ధీకుడు.

“వాడు వట్టి అబద్ధాలకోరు. వాణి నమ్మడానికి వీలు లేదు.”

వా.

అబద్ధాల పుట్ట

వా డాడేవన్నీ అబద్ధాలే అనుట.

చూ. రోసాల పుట్ట.

అబ్బిగంటు

ఇది సీసాత్తు కాదు అని గట్టిగా అనవలసినప్పుడు ఉపయోగించేమాట.

“ఇదేం నీ అబ్బిగంటా? మమ్మల్ను ఎవరినీ ఇక్కడికి రావద్దంటావు.”

వా.

అబ్బిగాడుగ పోవు

దిక్కులు పట్టి పోవు.

“మునిగాలం దన్ని చనుగతి ఘనజఘనం బాసి యబ్బిగాడుగఁ బోయెన్.” పంచ. (వేం) 4.169.

అబ్బిగించు

ఓర్చు, నిలువ గలుగు.

“మహాప్రభంజనహతికేఁ గుంజర ఘట లబ్బిగింపక.” కుమా. 12.31.

అబ్బిగింపక

సహింపక, తాళలేక.

“అతిభీషణశాసనులైన గణాధీశ్వరుల కవిదల కబ్బిగింపక.”

కుమా. 2.69.

“వాని పటుదండముల కమరాసీకము లబ్బిగింపక.” కుమా. 4.5.

అబ్బబ్బ

భరింప రాని దనుపట్ల ఆనే
ఉపస్కారకం.

“అబ్బబ్బ! ఏమి అల్లరి చేస్తున్నారా.”
వా.

అబ్బురమా ?

అరుదు కా దనుట.

“అ దేమి అబ్బురమా ? ఎవడు పడితే
వాడే చేస్తాడు.” వా.
చూ. అదేం గగనమా ?

అబ్రహ్మణ్యము

ఏ దైనా అనాహూతం జరిగి
నప్పుడు అనుమాట.
సంస్కృత నాట కాల్లో
తరచూ ద్విరుక్తమై వినబడు
తుంది.

“అబ్రహ్మణ్యము! లోన వైచుకొనె
నన్యాయంబునకొ మత్సుతకే.”
ఆము. 7.44.

అభయము

శరణు; నన్ను రక్షించు
మంటూ ఒకరిని శరణు
చొచ్చే వారు అనేమాట.

అభయ మివ్వు డని భావం.

“అభయ మభయ మయ్య అంబికా
నాథ ?”

పండితా. ప్రభ. వాద. పుట. 681.

అభయదానం బిచ్చు

రక్షింతు నని మాట యిచ్చు.

“సాధ్యంబున జనుల్ శరణంబు
వేడిన, నభయదానం బిచ్చునట్టి
వారు.” రుక్మాం. 2.89.

అభయహస్త మిచ్చు

భయము లేదని ధైర్య
మిచ్చు.

“కంపము నొంద నోడకుం డని తిమి
రంబు తా నభయహస్తము లిచ్చె
ననంగ.” పారి. 2.36.

అభాండము వేయు

అపవాదు వేయు.

“పాపం! అలాంటి అమ్మాయిమీద
అభాండాలు వేసి వాళ్ల కాపురం
తీశాడు.” వా.

అభినవించు

కొత్తదనము లొల్కు.

“వెలయ రసంబులం దభినవించె
రసంబులు...” కుమా. 9.38.

అభిషేక మాడు

స్నాన మాడు.

“అభిషేక మాడు నేయభివర్ణి తాచార
దిగ్గజానీతమా తేటనీట.”

పాండు. 1.2.

అభిషేకించిన అగ్నిహోత్ర
ములా

బొగ్గులాగ నల్లగా.

“నేను ఆ మాట అనేసరికి వాడి
మొహం అభిషేకించిన అగ్నిహోత్రంలా
అయి పోయింది.” వా.

అభోజనం పడుకొను

పస్తు పరుండు.

కన్యా. కు.

“వాడు రాత్రి అభోజనం పడు
కొన్నాడు.” వా.

అభ్యంగము

నూనె అంటుకొని చేయు
స్నానము.

హర. 4.79.

అభ్యంజనోద్వర్తన స్నానం

బులు

తలంటుకొని నలుగు పెట్టు
కొని స్నానము చేయుటలు.

ఇది కలిసే వాడడం అలవాటు.

“అభ్యంజనోద్వర్తన స్నానానంతరం
వన.”

కమా. 9.23.

అభ్యుదయ పరంపరాభివృద్ధిగా

శుభ పరంపరలు కలుగు
నట్లుగా.

ప్రబంధాల అవతారికలలో
విరివిగా కానవచ్చేపలుకుబడి.

“(కృతిపతికి) అభ్యుదయ పరంపరాభి
వృద్ధిగా నా యొన్నరం బూనిన...కథా
ప్రారంభం జెట్టి దనిన.”

—చాలా ప్రబంధాలలో.

అభ్యుదయించు

అభివృద్ధిపఱచు, పెంచు.

“అధరారుణద్యుతి నభ్యుదయింపవే
పాలతి నీయాననాంభోజ మలర.”

కమా. 5.131.

అభ్రచ్చాయ

అస్థిరము.

మేఘమునీడ కాసే పయినా
ఉండదు కనుక.

పాండు. 3.72.

అభ్రపుష్పము

గగనకుసుమము.

“పాపము లభ్రపుష్పములు, బంధనముల్
శశకాబళ్యంగముల్, తాపవికారముల్
మరుజలంబులు పుట్టువు లశ్మతైలముల్.”

పాండు. 5.72.

అమందానంద కందళిత హృద

యారవిందు డై

సంతోషించి అనుపట్ల విరివిగా
ఉపయోగించేపలుకుబడి.

అమాంతంగా

ఉన్నట్టుండి - పూర్తిగా.

అమాంబాపతు

చిల్లర, అన్నిరకాల-

“అమాంబాపతు కాగితా లన్నీ ఇందు
లోనే ఉన్నాయి.”

వా.

“అమాంబాపతు జనం అంతా ఆ
యింట్లో చేర్చారు.”

వా.

అమానుషమైన

అవమానకర మైన.

“ఇంత అమానుష మైన పని చేస్తుందని
నే ననుకో లేదు.”

వా.

అమారుగా

సిద్ధంగా.

“ప్రయాణానికి అమారుగా ఉన్నారు.”

వా.

అమావాస్యమందు

చూ. అమాసమందు.

అమాసమందు

ఇది రాయలసీమలో ప్రచు

రంగా ఉన్నమాట. నాగలా

పురందగ్గర ఒక కుటుంబం

వారు ప్రతీ అమావాస్య

నాడూ ఆ మందిస్తారు. ఏవో

కొన్ని ఆకులు దంచిన పొడి
అది. ఆ పొడి తిని జొన్న
సంకటి తింటే సర్వరోగాలూ
నివారణ అవుతా యని గొప్ప
నమ్మకం. నేటికీ కొన్ని వేల
మంది అక్కడ చేరుతుం
టారు.

ఇది తరువాత పలుకుబడిగా
మారింది. అమావాస్యమందు
అని తొలిరూపము.

“ఓ యబ్బా! యి కేమి అ మా స
మందా? ఈన ఇస్తానే బాగు కావ
డానికీ?” వా.

అములు చేయు

అధికారము చెలాయించు.
కొత్త. 33.

అమృతకలశం

ఒక తినుబండం.

అమృతఘటికలు

ఒక తినుబండం.

అమృతహస్తము

వ్యాధినివారకమైనచేయి.

చెయివాసిగలది.

“అయనది అమృతహస్తం. మన్ను మాత్ర
చేసి యిచ్చినా రోగం నయమవుతుంది.” వా.

అమృతహస్తదు

అత నేమిచ్చినా రోగనివారణ
అగును అనుపల్ల ఉపయో
గిస్తారు.

వెంకటేశ. 15.

అమృత చెల్ల

ఆశ్చర్యార్థకము.

“అమృతచెల్ల! నా హృదయ మమృత
చెల్లదు.” విజయ.

చూ. అమృతే శెల్ల.

అమృకు రెండు అబ్బయి రెండు
వచ్చు

తలిదండ్రులకు చెల్లు పేరువచ్చు.
కుమారీ. శత. 19.

“ఈ పిల్ల అ త్వారంతోకే వెడితే అమృత
రెండు అబ్బయి రెండు వస్తాయి. అలా
పెంచారు మీరు.” వా.

అమృతక్ర

ఆశ్చర్యార్థకము.

“అమృతక్ర యని సతు లక్కజం
బంద.” రా బాలకాండ.

చూ. అమృత చెల్ల.

అమృగా చిక్కిన మేకవోలే

ఏకాకిగా ; బక్క చిక్కి.

మేక లన్నీ అ మ్మి వే య గా
మిగిలి పోయిన మేక అతి

దుర్బలమైనదిగా ఉంటుంది.

“హతశేషసైన్యముల్, గ్రుక్కన విచ్చె
పీపు మెనుకన్ మతి మానిసి లేక యమృ
గాఁ, జిక్కిన మేకవోలే వగఁ జెంది
నిజాధిపుఁ డొంటిఁ జిక్కఁగన్.”

కళా. 8.65.

అమృతోడు

అమృసాక్షిగా, ఒకరక మైన
ప్రమాణవాక్యము.

గుంటూ. పూ. 16 పు.

అమ్మను పట్టి వసంతము చిమ్మి
నట్లు
వరుసాడ తగని వారితో సరస
ములకు దిగినట్లు.
వాడుకలో అమ్మను పట్టుకొని
వసంతా లాడినట్లు అన్న
రూపంగా కానవస్తుంది.

“కమ్మని తేనెలు జడిగాన
నమ్మల నిటు నింతు రయ్య యబ్బాలయపై
నమ్మను బట్టి వసంతము
జమ్మద మనుపలుకు నిజము చేసి
మనోజా!” లక్ష్మీ వి. 4.68.

అమ్మనే జెల్ల
ఆశ్చర్యార్థకం.

“అమ్మ నేల జెల్ల నెవతయో యవల
నొక్క, కొమ్మ నా ప్రాణవిభు నేలు
కొనియె నేము. శుక. 1 ఆ. 396 ప.
చూ. అమ్మక జెల్ల.

అమ్మయ్య
ఏవో బరువు తీరినట్లు ఊర
టతో అనుమాట.

“అమ్మయ్య! యిప్పటి కీపని ముగిసింది.”
వా.

అమ్మయ్య యను
ఆశ్చర్యము ప్రకటించు, ఊర
టను తెలుపు.

“సతీపతుల జాతిరీతు లమ్మయ్య యని
రతిప్రియుడు వొగడ.” రాధి. 1.67.

“అమ్మయ్య! అనుకోవచ్చు ఈపని అయి
పోయింది.” వా.

అమ్మలక్కలు
ఇరుగుపొరుగు స్త్రీలు.

“ఇరుగుపొరుగున అమ్మలక్కలు చేరి
మొగమెటము పెట్టి అడిగిన తప్పించు
కొన లేక ఆమె నవ్వుము వారలతో చెప్పి
వైచెను...”
కవిమాయ. అం. 4. పే. 65 పం. 7.

అమ్మలక్క లని తూలు
అమ్మా అక్కా అని ప్రాధేయ
పడు.

“తొడిబడ నమ్మలక్క లని తూలుచు
దీనత దోయి లాగుచుకా.”
ఆము. 2.59.

అమ్మవారు
మమూచికము.

“ఆ ఊళ్లో అమ్మవారు ప్రబలంగా
ఉండుట! అక్కయ్యపిల్లలను వెంటనే
పిలిపించి వేస్తే బాగుండును.” వా.

అమ్మశక్తిలాగా
భయంకరంగా.

దుర్గ, కాళి యిత్యాదులను
అమ్మశక్తిలు అంటారు.

అమ్మా ఆలీ అను
బూతులు తిట్లు.

అమ్మా ఆలీ ఎంచు.
బూతులు తిట్లు.

చూ. అమ్మా ఆలీ అను.

అమ్మా ఆలీ తిట్లు
బూతులు తిట్లు.

చూ. అమ్మా ఆలీ ఎంచు.

అమ్మడు గడచు

అమ్మను పోవు. వివాహమై
అత్తవారింటికి పోవు.
పూర్వపు రోజుల్లో కన్యను

ఇన్ని గోవుల కని, ఇంత ధనాని
కని ఓలి తీసుకొని యిచ్చుఅల
వాటుపై వచ్చిన పలుకుబడి.
“ఏ నమ్మడు గడవఁగ.”
పాండు. 3.35.

అమ్మడు పోవు
ఒకరు చెప్పినట్లు స్రవ రించు.
నా. మా. 130.

అమ్మడు వోవు
అమ్మబడు.
అనగా దాసు డగు, వశ మగు
అనుట.
“మన మే మమ్మడు వోతిహె యితని
కిన్.” వరా. 11.37.
“వానికి వీడు అమ్మడు పోయినాడు.”
వా.

అమ్మల నూలు
యద్ధమునకు సిద్ధపడు.
యద్ధసన్నాహము చేయు
నప్పుడు బాణములకు పదును
ఎక్కించుటకై నూలుటపై
యేర్పడినపలుకుబడి.
కత్తులు నూలుట వంటిది.
“మదనుఁ డమ్మల నూలు హినుండు
పేరె, జడిసి విరహిణి వగఁ గూర్చి
జార చోర...” మన. 3.23.
మా. కత్తులు నూలు.

అమ్మే దొకటి అసిమిలో దొకటి
సంచిలో ఒకటి పెట్టుకొని
మరొక టని విక్రయింప
జూచు. మోసగించు.
తాళ్ల. సం. 8. 176.

అయంపిండులు
తద్దినపుబ్రాహ్మణు.
అలాంటి వారిని తక్కువ
చూపు చూడడంపై నీచ
జీవనం చేసేవారు అనే
అర్థంలో ప్రయోగింప బడు
తుంది.

అయఃపిండం
కొలుకుడు పడసిది.
“కాశీఖండ మయఃపిండం.”
గూ. ఇనుపగుగ్గిలు.

అయగారితనము
“అక్కిలివడునె నీ యయగారితనము.”
పండితా. స్రఫ. పురా. పుట. 30.

అయవారు
ఉపాధ్యాయుడు.
“అయ్యవారు నిద్రింపఁగా.....అయ
వారు మిడికి కూయ.” హంస. 3.144.
అయవారై చరించు
గౌరవముతో బ్రతుకు.
కాశ. శత. 73.

అయిదారు రోజులలో
కొన్ని రోజులలో.
“ఆ. అన్న శైంధుకూ? అయిదారు
రోజుల్లో వచ్చి వేస్తా గా.” వా.
అయినకల
మంచికల.
“అవ్వధంబునఁ బవళించి యైనకలయ
గంటి భవదీయకారుణ్యగరిమవలన.”
శుక. 4 ఆ. 126 ప.

అయిన నే మయ్యె
అయితే నేమి?

అయితే మాత్ర మేమి కొంప
మునిగింది అని ఊతపదంగా
ఊనడం వాడుక.

“.....తిరిగి పులిపులి నెతిన్...”

“ఐన శేమయ్య నిచ్చోట నరయచున్న
దానఁ బులు లున్నవో యని కాన
నింక.” శుక. 2 ఆ. 260 ప.

అయినవాళ్ళు కానివాళ్ళు

అందరూ అనుట.

“దీలా పడినప్పుడు అయినవాళ్ళూ కాని
వాళ్ళూ అంతా అనేవాళ్ళే.” వా.

అయినదానికి కానిదానికి

ప్రతి చిన్నదానికి, త పున్నా
లేక పోయినా.

“వాడు తన భార్యను ఊరికే అయిన
దానికి కానిదానికి తప్పు పట్టుతుంటే
అవిడ చెప్పకుండా పుట్టినింటికి
పోయింది.” వా.

అయిదు పది కావించు

ముక్కలు చేయు.

“కైదుపై లెదు పది కావించియుఁ
గుత్తుక లుత్తరించియు.” వరాహ. 2.29.

అయిదు పది సేయు

నమస్కరించు.

చూ. ఐదు పది సేయు.

అయిదుమూళ్ళనేల

చనిపోవు నప్పటికి అంతే కదా
కావలసినది అన్న సందర్భంలో
ఉపయోగిస్తారు.

సమాధి చేయుట కనుట.

“ఎన్ని ఎకరాలు సంపాదిస్తే నేం?”

కడకు మనకు కావలసిం దల్లా అయిదు
మూళ్ల నేల.” వా.

చూ. ఆరడుగుల నేల.

అయిదువ

ముత్తైదువ.

మాంగల్యసూచకంగా పంచ
లక్షణాలను చెప్తారు.

పసుపు, కుంకుమ, గొజులు,

తాళి బొట్టు, చెవాకు—

మాంగల్యలక్షణాలు.

అయిదువేళ్ళూ నోట్లోకి వెళ్ళ

కాస్త తినడానికి ఉండు.

కొత్త. 148.

అయినంతకు

చేత నయినంతవఱకు.

అయివకాడికి అని వ్యవహార
రూపం.

రుద్రమ. 16 పు.

అయినకాడికి తెగ నమ్ము

వచ్చినంతకు అమ్మి వేయు.

కొత్త. 14.

అయిం దయింది

చూ. అయిం దవుతుంది.

అయిం దవుతుంది

ఏమైనా కానీ, చేసి తీరవల
సిందే.

దీనినే ‘అయిం దయింది’ అని

కూడా వ్యవహరిస్తారు.

“ఈ వ్యవహారంలో వేలకొద్దీ నష్ట
మయింది. కడకు ఈ కోట్లలో మనకు

క్షవర మయింది. అయిం దవుతుంది.
హైకోర్టు సంగతి చూద్దాం.” వా.

అయిరకన్ను

జేగి నీరు కాబుతూ ఉండే
కన్ను. నేకోకి ఈ నూట
'అవిరయింది - అయిరియింది
కన్ను' అని అ ల వా టు లో
ఉంది.

పండితా. ద్వితీ. మహి. పుట 108.

అయిరేసకుండలు

చూ. అతిమైన కుండలు.

అయివేజు

ఆనాయము.

కా. త్. 143.

అయిసకలద్దు

విసరబాజు వంటిది.

అయోమయం

గందరగోళం,

“ఆ ఊళ్ళోకి వెళ్ళాను. అంతా అయో
మయం. దారీ తెన్ను తెలియ లేదు.”

వా.

అయ్య అప్ప అంటే

వింటాడా ?

నయముతో విన డనుట.

“వాడు మహా దుర్మార్గుడు. అయ్య
అప్ప అంటే వింటాడా?” వా.

అయ్యకు విద్యా లేదు అయ్యకు

గర్వమూ లేదు

సత్త్వమూ లేదు ఆడంబర

మూ లే దనుట.

మూనిన. 19.

అయ్యగారు

ఉపాధ్యాయుడు.

హంస. 3.144.

అయ్య జియ్యలు వెట్టు

గౌరవించు.

“...ధరణీరమణు లయ్య జియ్యలు
వెట్టుచు.” సారం. 1.62.

అయ్యవారి తలవాకిలి

చూ. అయ్యవార్లంగారి నట్టిల్లు.

అయ్యవారి సంసేవవేళ సమ్మగా

రుగడించిరో

ఏకాంతంగా భార్య చెప్పిన

మాటను భర్త వినును అన్న

సత్యంపై ఏర్పడినపలుకుబడి.

ఇటు రకరకాలుగా ఉంటుంది.

‘నను, శ్రోవ మని చెప్పవే

నీతమ్మ తల్లి’ అనేపాటలో

యిదే ధ్వనిస్తుంది.

కళా. 5.52.

అయ్యవారు

ఉపాధ్యాయుడు.

హంస. 3.144.

చూ. అయ్యవారు.

అయ్యవారమ్మ

ఉపాధ్యాయుని.

“మా ఊళ్ళోకి ఈమధ్యే ఒక అయ్యవా
రమ్మ వచ్చింది.” వా.

అయ్యవారికి చాలు అయిదు

వరహాలు

మహర్షవమి రోజుల్లో పిల్ల

లతో పాటలు పాడించు

కొంటూ అయ్యవార్లు బయలు
దేరడం. గృహస్థు లేవో కొన్ని
గింజలో, బహుమతుల
యివ్వడం పరిపాటి, ఆ పాటల
లోని భాగమే యిది. 'అయ్య
వారికి చాలు అయిదువర
హాలు, పిల్లవాండ్రకు చాలు
పప్పు బెల్లాలు' గొప్ప ఆశ
లకు పోవడం లేదు అనే సంద
ర్భంలో ఉపయోగించే పలుకు
బడి.

“నే నేం మేడ లిమ్మంటానా? మిదె
లిమ్మంటానా? ఏదో ఇంత మిగులో
సగులో పడేస్తే చాలు. అయ్యవారికి
చాలు అయిదువరహాలు అని.” వా.

అయ్యవారిని చేయబోతే కోతి
పిల్ల యింది
ఒకటి చేయబోతే దానికి
వ్యతిరేక మయింది. పని విక
టించింది అనుపల్ల ఉపయో
గించేపలుకుబడి.

అయ్యవారిని చేయబోయి
కోతిని చేసినట్లు
మంచి చేయ బోగా చెడు
అగుపల్ల ఉపయోగించే
పలుకుబడి.

అయ్యవార్లంగారి నట్టిలు
శూన్య మనుట.
అయ్యవార్లంగారు డబ్బు లేని

వాడు కనుక అతడి నట్టిలు
శూన్యంగా ఉంటుంది.

“అయ్యవార్లంగారి నట్టిలువలె మీయలి
కము లిమ్మ వట్టి వై యున్న వేమి?”
సాక్షి. 91 పు.

అయ్యసాము ఇంటిలోనే

అసమర్థునిపల్ల ఉపయోగించే
పలుకుబడి. వాని పరాక్రమం
ఇంటిలోనే కాని బయట
కాదనుట.

పింహ. నార. 74.

అరకూళ్లు మెక్కు

కన్నకూళ్లు తిను.

“అక్కవాడల సరకూళ్లు మెక్కి మీద
వీని శేఖర మొక తులార్తిజ్యము
కొని.” ఆము. 7.5.

అరగంట గనుగొను

ఓరగా చూచు, కనులర
మోడ్చి చూచు.

“అరగంటం గనుగొంట మందగతిఁ
బూర్ణాహంకృతిం బ్రాసనాకర భుక్తి
సితి...” కా. మా. 1.25.

అరగన్ను

మ్రాగన్ను.

“వాడు అరగన్ను పెట్టి నిద్ర పోతు
న్నాడు.” వా.

అరగలిగొను

సంకోచించు.

“అరగలిగొన కిత్తు రల్ల భక్తులును.”
బస. 8.56.

అరగూడు

గోడలో కట్టిన గూడు. దీనికి

మూత ఉండదు. ఇందులో
దీపం పెడతారు.

“సాయంత్రం అయింది. అరగూట్లో
దీపం పెట్టవే.” వా.

అరచేతిది

అందుబాటులోనిది.

“శ్రీవైకుంఠని దాసుల నుట యర
చేతిది మోక్షము మా కిది వో.”

తాళ్ళ. సం. 9.83.

అరచేతిమాణిక్యము

అందు బాటులో నున్న

అమూల్యవస్తువు.

కరతలామలకము వంటిది.

“సమధిక బ్రహ్మవిజ్ఞానసంపద నీకు
నరచేతిమాణిక్య మనఘచరిత.”

రాధా. 1.54.

అరచేతిలో వై కుంఠము చూపు

అరచేతిలో స్వర్గం చూపు.

చూ. అరచేతిలో స్వర్గం చూపు.

అరచేతిలో స్వర్గం చూపు

మాయ చేయు, మోసము

చేయు, మాటలతో నే

సంతృప్తిపఱచు.

“వాడు అరచేతిలో స్వర్గం చూపి
స్తాడు.” వా.

చూ. అరచేతిలో వైకుంఠము చూపు.

అరటిపండు ఒలిచి చేతిలో

పెట్టినట్లు

అతిసులభముగా. బాగా తెలి

సేటట్లు.

“పలుకఁ దలంప దవ్వులగు భారతరామ
కథారముల్ విభాసీలఁగ నరంటిపం
డొలిచి చేతికి నిచ్చినరీతి...”

కథా. 1.6.

“ఆయన ఏ పుస్తకం పాఠం చెప్పినా
అరటిపండు ఒలిచి చేతిలో పెట్టినట్లు
చెబుతారు.” వా.

అరటి పండ్ల వేయు

అవమానించు.

“మును చెప్పినకథ తేనెపటి వినిపించిన
నరఁటిపండ్ల వేయుచు చెలియా!”

శుక. 3 ఆ. 596 ప.

అరణ మిచ్చు

ఆడపడుచులను అల్లవారింటికి

పంపేటప్పుడు అమూల్యనస్తు

వులను దానదాసీలను ఇచ్చు.

యామన. 4.232.

అరణ్యపంద్రక

అడవి గాచినవెన్నెల.

చూ. అడవి గాచినవెన్నెల.

అరణ్యరోదనం

వ్యర్థము.

“తేరు హుటాహుటిం గదిను దృష్టి
కగోచర మై యయోధ్యకుం, జేర నరణ్య
రోదనముఁ జేయుచు నమ్మితిలేశుపుత్ర
మూ, రాఘరభసంబునకా ధరణి వ్రాలె.”

జై. వి. 6.77.

భోజ. 5.56.

“నీ అరణ్యరోదనం వినేనాథు డెవ
డున్నాడు?” వా.

“నువ్వు ప్రభుత్వాన్ని ఎంత విమర్శిస్తే
నేం? ఏం చేస్తే నేం? అంతా అరణ్య
రోదనం.” వా.

అరదండాలు

బేడీలు.

“అరదండాలు వేసి వాణ్ణి కోర్చుట
తీసుకు వెళ్ళారు.”

అరదళం పటాను

పటాను వంటివా డనుట,

హరిదళమే అరదళం.

“వాడా అరదళంపటాను ఎక్కడా
దాగడు.”

అరదేసి

పరదేశి.

(తమి)

అరదేశి పరదేశి

అతిథి అభ్యాగత.

“అరదేశి పరదేశి వస్తే వాళ్ళింట్లో ఏ
వేళప్పు డైనా ఆదరిస్తారు.”

అరనిద్దుర

సగమునిద్ర.

సారం. 3.152.

అరపడకిల్లు

పడకగది. అర అంటే గది.

“చన ని ట్లరపడకింటిలోని కనిచి.”

రాధి. 1.74.

అరపై కము చేయని

అరకాసు చేయని, విలువ

లేని, పనికిమాలిన.

“అరపైకంబును జేయని హరివాసరము

నకు నై నిజాత్యజాఁ గునుమన్.”

రుక్మాం. 5.143.

అరమర

సంకోచం, పొరపొచ్చెములు.

“ఈ యరమరంబునఁ బో మన సీదు
నాకు,”

నై. 8.75.

చూ, ఆరమరము.

అరమరపుల జొక్కు

పరవశప్రాయత నొందు.

“అరమరపుల నేఁ జొక్కితి తనినే దింక
నెన్నఁ జొక్కో.”

తాళ్ల. సం. 6.127.

అరమరము

పొరపొచ్చెములు.

చూ, ఆరమరికలు.

అరమరిక

పొరపొచ్చెము.

“అరమరిక లేనిచుట్టలు.”

క్షేత్రయ్య.

అరమోడ్పు కనులు

అర్ధనిమిలితనేత్రములు.

అరవగోల

అరముకాని అల్లరి.

“అరవగోల యనెడి యాద్యుల మాట
యత్తఱిని...”

గీర. 64.

అరవము మొత్తుకోళ్ళు

అర్ధం కానిది.

“ఏమిటో! ఆయన ఉపన్యాసం అంతా
అరవం మొత్తుకోళ్ళు చింత గుగ్గిళ్ళుగా
ఉన్నది.”

“అరవం మొత్తు కోళ్ళు చింతగ్గిళ్ళు.”

సా.

అరవమేకు

తగులుకొంటే వదలనిది.

గీర. లోకా .20.

అరవయేడుపు

హింగ యేడుపు, కూలి

యేడుపు.

“అవన్నీ అరవ యేడుపులే. అతడున్నంత దాకా ఏడ్చించి బొక్కలాడిందిగా.”

అరవర లగు

చిందరవందర యగు, ఎండి

వరు గగు, వాడివత్త లగు.

“అంతంత విచ్చి యరవరలై పాతలేక పలపల నై.” ఉ. హరి. 1.148.

“విరహాగ్ని వలన దేహము, అరవరలై హస్త భూషణావళు లెల్లక, హరిఁగోరి జాతి పడఁగా, నరుదుగ నొక చోటఁ గూడి యందఱుఁ దమలోక.”

విష్ణుపు. 7.352.

అరవాయి

సంకోచము.

“అరవాయి గొనక నడపుము.”

భార. ఉద్యో. 4.101.

చూ. అరవాయిగొను.

అరవాయిగొను

సంకోచించు.

“వృష్టి కుమారవరు లనేకు లట్టి యోధులు పోర సరవాయి గొందురే?”

భార. ఉద్యో. 1.268.

“కురుసైన్యము నిస్సారం, బరయఁగ నున బలము లెల్ల నతిదృఢములు నీ, వర వాయి గొనక నడపుము.”

భార. ఉద్యో. 4.101.

“చుట్టం బని యరవాయి గొనుట కర్తంబు గాదు.” భార. కర్ణ. 3 ఆ. 122.

“అరవాయి గొనక.”

భీమ. 2.140.

అరవై మందైనా సరా ?

ఎంతమందైనా సరికారు

అనుట.

“అరువదిమంది యైన సరియూ మరి యా కరియన యానకుక.” శ్రవ. 5.39.

అరవై యారు దేశాలు

అన్నిదేశాలూ అనుట.

ఆకాలంలో భరతఖండాన్ని

అరవై యారు దేశాలుగా

విభజించుకొన్నారు.

“అరవైయారు దేశాలలో వాణ్ణి జయించినపండితులు లేరు.”

చూ. శుశున్నారు దేశాలు.

అరసావు

మూర్ఖ.

“అతఁడు నీ మఱిందికి నరసా వొనరె.” ద్రోణ. 5.173.

అరసేయక

సంకోచము లేక.

“అరసేయ కొక మాట యానతి యిందు.”

వర. రా. కిష్కిం. పు 290. పంక్తి 16.

అరికట్టు

అలకాయించు.

“తాల్మి యరికట్ట లేక జననాయకుడు.”

వర. రా. అయో. పు. 382. పంక్తి 7.

అరికట్టుకొని

అడ్డుపడి.

“ఎలుఁగులో హరిణంబులుఁ గోట్ల సంఖ్య భీకరరమముల్ చెలంగ నరికట్టుక యున్నవి.” రుక్మాం. 3.9.

అరికాలిమంట నడినెత్తి కెక్కు

అతికోపము కలుగు.

“వాడు ఆ మాట అనేసరికి నా కరికాలి మంట నడినెత్తి కెక్కింది.” వా.

అరికాలి నవ్వు

ప్రయాణేచ్ఛ.

ప్రయాణసూచక మగు శకున

శాస్త్రప్రవచనము రీత్యా

వచ్చినపలుకుబడి.

“నాడి కెప్పుడూ అరికాలిలో నవ్వు
పెడుతూ ఉంటుంది.” వా.

అరిగాపు

సామంతరాజు.

అరిగొలుపు

ఎక్కిడు, ఎక్కు పెట్టు.

“అ మృగి గొలిపె మరుడు.”

కమా. 5.36.

అరిగోలు

పడవ.

అరిగోరు వెట్టు

భాగము పెట్టు.

“అట్టై కర్మములకు సరిగోరు వెట్టేము.”
తాళ్ళ. సం. 9.198.

అరిపడు

అడ్డపడు.

“మాకు నిష్ప డరిపడ్డదురాత్ముల...”
భాగ. 3.523.

అరిబోయు

ఎక్కు పెట్టు.

“ఘనశస్త్రం బరిఁ బోసి యార్చి.”
జైమి. 5.13.

అరివెట్టు

కప్పము కట్టు.

“మన కరివెట్టనిమహిపుండు లేడు.”
ద్వి. జగ. పు. 202.

అరిషడ్వర్గాలు

కామ, క్రోధ, లోభ,

మోహ, మద, మాత్సర్య

ములు.

“అరిషడ్వర్గాలు జయిస్తేగానీ యోగి
కాలేడు.” వా.

అరుగుదెంచు

వచ్చు.

“సితి దప్పి యరుగుదెంచిన భూవిభుని.”
రుక్మాం 2.106.

“అలసమృదులాంగకంబు నై యరుగు
దెంచు, నన్నిజపరిగ్రహము...”

పాండు. 1.129.

“అయోధ్యకు నరుగుదెంచుటయు.”

రంగ. రా. బాల. పు. 8. పంక్తి. 18.

అరుంధతి

పతివ్రత.

అరుంధతి మహాపతివ్రత అని

ప్రసిద్ధి. అందుపై వచ్చిన
మాట.

“యామినీకాంతముఖీ! యరుంధతివి
కానక నీపయః గానిపోని యీ వింత
ఘటించినట్టి...”

శుక. 4. 54. ప.

అరుంధతీదర్శనమగు

కనబడకపోవు.

“అమె యొక్కడ కనబడుతుంది? అమె
దర్శనం మరీ అరుంధతీదర్శనం అయిపో
యింది.” వా.

అరుణజలం

రక్తము.

“వినుతారణ జలనిగళిత ఘనమన.”
కమా. 12.17.

అరుణధారలు

ర క్తధారలు

“పరులపై గ్ర మ్మెడు సరుణధారలు దను
మేని క్రొంగంటులలో నఁజొచ్చి...”
కుమా. 11.185.

అరుణాంబుధారలు

ర క్తధారలు.

“తనరు సరుణాంబుధారల ననవరతము
దొప్పఁదోఁగి.”
కుమా. 11.206.

అరుణాంబువులు

ర క్తము.

“నవధాతుజలము లరుణాంబువు లె.”
కుమా. 5.157.

అరువుతిక్క

ఉంగిడిగోగము. పశువులకు
వస్తుంది.

బ్రాసు.

అరువు తెరువు

దారి తెన్ను. జం.

“కథయభారతికి సదు తరం బిడనినాఁ,
డచ్చెత్తమత మిల నరువు తెరువు,
లేని దై పోవడే...”

శంకరవిజయ కథా. 4.44.

అరువులు చేయు

వారిసంగతీ వీరిసంగతీ మాట్లా
డుకుంటూ కాలము గడుపు.

ఇది రాయలసీమలో ప్రచు
రంగా వినవచ్చేపలుకుబడి.

“కోడ లేమో కోడి కూసినప్పటినుంచీ
తెక్కలు విరుచుకుంటూ ఉంటే ఆడ
బడుచేమో అరువులు చేసుకొంటూ
కూర్చుంటుంది.” వా.

అరువు లేనిమనిషి

ఏది యెలా చేయ వ లె నో
తెలియనివా డనుట.

“వాడు ఒట్టి అరువు లేనిమనిషి. వా
డేం చేస్తాడు?” వా.

అరులు మరులు

వయసు పండంతిరువాలే
తిబ్బిబ్బు పడుట.

ఇది నేటికి రాయలసీమలో
అలవాటులో ఉన్న పలుకుబడి.

“ఆరవైయేం డ్లయింది పాపం. అరులు
మరులు పటిపోయి యేవో ఒకటి అంటూ
ఉంటాడు. ఆయన మాటలకేమి?”

వా.

అర్కట బెట్టుకొను

చంక నుంచుకొను.

“జనకుడర్కటఁ బెట్టికొనియొక నాడు
చని సోవరతీరమున బాలు నునిచి...”

బస. 6. 151 పుట.

చూ. అఱకట నిడుకొను.

అర్ఘ్యపణ్యములు వోయు

అ ర్ఘ్య పా ద్య ము లి చ్చు,
రాగానే అతిథికి కాళ్లు కడు
గుకొనుటకై నీళ్ళిచ్చు.

“అడుగుల కర్ఘ్యపణ్యములు వోయు
చును.”

పండితా. ప్రభ. దీక్షా. పుట. 135.

అర్చ లిచ్చు

పూజించు.

“భక్తితోడ...తోడ్కొని చని యర్చ
లిచ్చి.” భార. శాంతి. 6.564.

అర్ధచంద్రం

నఖశతం.

అర్ధచంద్రప్రయోగం

మెడబట్టి గెంటుట.

“నీవు వాళ్ళింటికి వెళ్ళి హెచ్చుతక్కు
వగా మాట్లాడావా నీకు అర్ధచంద్ర
ప్రయోగం తప్పదు. జాగ్రత్త.” వా.

అర్ధచంద్రప్రయోగము చేయు

మెడబట్టి గెంటు.

అర్ధజరతీ న్యాయం

ప్రామాణికం కొంతా, ప్రమా
ణరహితం కొంతా కలిసి
ఉండడం.

గుడ్డలో సగం పిల్ల పొదగ
డానికి వదిలి, సగం కూర
చేసుకోవడం అసాధ్యం అను
టపై వచ్చిన సంస్కృత
న్యాయం.

అర్ధాంతరంలో

మధ్యలో, పూర్తి కాక
ముందే.

“వాడు చేస్తూ చేస్తూ అర్ధాంతరంలో
వదిలిపెట్టి పోయినాడు. ఆ పని అంతా
నేనే చేసుకోవలసి వచ్చింది.” వా.

అర్ధకలి

కడుపు నిండా తిండిలేమి.

“ఆమె చేత అన్నం తింటే అర్ధ
కలితో చావలసిందే.” వా.

అర్ధాడు

తచ్చాడు.

“కాముడ్రాడుచున్నాడు.”

రాధా. 4.314.

అర్ధగుత్తిక యగు

కంతాభరణ మగు.

“కోమలాంగికి నర్తకునికై వై యుండి
కలకంఠమా కనికరము వలచె.”

కవిక. 3.120.

అర్ధమర్లు

చూ. ఆరులుమరులు.

అఱకట నిడుకొను

చంక బెట్టుకొను.

చూ. అర్కట బెట్టుకొను.

“కొడుకు దా నఱకట నిడుకొని వచ్చె.”

బస. 6 ఆ. 152 పుట.

అఱకాల బెట్టి నేల రాచు

వేధించు.

“బింకములు మాల నఱకాలఁ బెట్టి నేల
రాచకున్నను నాపేరు రాధ కాదు.”

రాధ. 3.15.

చూ. నేలబెట్టి కాలరాచు.

అఱకాల ముల్లు గొనక

ఏమాత్రం శ్రమపడక, నిరపా
యంగా.

“అఱకాల ముల్లు గొన కిటఁ, దిరిగిరఘు
స్వామి యేగుచెంచున్ మదిలోఁ,
దరుణీ! వెఱవకు విపినాం, తరమున నిను
విడిచి పోక తగ దింక నాకున్.”

రామాభ్యు. 5.172.

అఱకాలు గొను

అఱకాలిలో గ్రుచ్చుకొను.

“ఒక కొయ్య యఱకాలు గొన్న.”

పండితా. ప్రథ. పురా. పుట 390.

✓ అఱకాలు తడి కాకుండా

నిరపాయముగా, అశ్రమంగా.

“ఉదక మిరుచెసలఁ బాయ...పోవకగా

నయ్యెడు.....అరుగు మఱకాలు తడి
గాకుండ.” భా.జ. 3.23.

అటకాళ్ళకు నటచేతు లొగు

ఎక్కువగా ఆదరించు.

“చెమరు నెత్తురు నవు బంధుసమితి
గరమఁబ్రీతి నటకాళులకు నటచేతు
లొగ్గనునకి యెక్కడ.....”

నిర్వ. రామా. 5.104.

అటకొఱగా

అసంపూర్ణంగా.

రుద్రమ. 91.

“ఏం చేసినా అటకొఱగా చేయడం
నా కిష్టం లేదు.” వా.

అటగాల గన్ను వచ్చినట్లు

చీకటిలో కూడ చక్కగా

వెల్లి గమ్యస్థానమున చేరు
టకు కాలిలోనే కళ్ళుండ
వలె గదా. అందుపై వచ్చిన
పలుకుబడి.

“చెదర కఱగాలఁ గన్ను వచ్చినవిధాన
నాథసంకేతముల కేగు నడికెరలు
కాయసంభవభాధానహాయ యగుచు
స్వేరిజీకోటి నిర్భయస్వైరధాటి.”
పాండు. 4.28.

అటగాలు

సంపూర్ణముగా కాలు, భస్మ
సాత్కార మగు.

“కని కోపించెనొ గానక. మును కోపిం
చెనొ. మహాగ్రముగ నుగ్రుండు నూ,
చినఁ గాలెనొ చూడక యట మును
గాలెనొ నాఁగ నిమిషమున నట
గాలెన్.” కుమా. 5.51.

అటగొండెతనము

దుర్మార్గము.

అటగొండెతనము

మూఢత్వము, దుష్టత్వము.

“అనిరా భక్తుని యటగొండెతనము, విచె
లాడుట గాక వింగుమే తొల్లి, విపరీత
మందఱు వినక బలికింతుఁ, ద్రిపురారి నను
టెల్ల...” బస. 5.127.

నూ. అటగొండెతనము.

అటగొండెము

చూ. అటగొండెతనము.

అటగొఱ లెలుగకుండు

అటమఱలు లేకుండు.

“తానుం బతియున్, మనమున నటగొఱ
లెలుగక యనితరముల భైకసుఖము
లందును రనుచున్.” పారి. 4.62.

అటచేత గనందగు

స్పష్టముగా తెలిసికొన దగు.

అటచేతివలె స్పష్టముగా
చూడ నగు.

అటచేతిని స్పష్టముగా చూడ
వచ్చును కదా!

“లక్ష్మీవిభు దివ్యలీల అటచేతఁ గనం
దగు దీన దీనుగన్.” పాండు. 2.169.

అటచేత నావహిల్లు

అందుబాటులోనికి వచ్చు.

“అఖిలసిద్ధులు నటచేత నావహిల్లు.”
భార. కాంతి. 3.415.

అటచేత నిమృషండువలె

సుఖముగా, హాయిగా.

“ఖరభానుప్రియసూనుఁ డిష్టదు నినుం
గారిండునే కా విభం, డటచే లోపలి
నిమృషంటివలె నత్యాసక్తి మన్నింప
సా, ఖ్యరపైకెనితి నుండి...”

సారం. 2.111.

అటచేత బండ్లు వచ్చినప్పుడు

కఱచెదవు కాక

నీ కంత గొప్పతనం వచ్చి

నప్పుడు చూద్దాం లే!

ఇందులో అలాంటి గొప్పతనం

నీ కెప్పుడూ రాదు అన్న

సూచన కూడా ఇమిడి

ఉన్నది. అటచేతికి పండ్లు

రావడమూ అసంభవం, నీవు

కఱవడమూ అసంభవమే

ననుట.

“అటవు లుడిగి పోపో నీ, యటచేతం
బండ్లు వచ్చినప్పుడు మమ్మరి, గఱచెదవు
గాని.” కళా. 3.280

“అటచేతం బండ్లు వచ్చిన, గఱతువు గా
కిట్లుకాదుకప్రతిపక్ష!”

నిరం. 3.32.

అటచేత బ్రాణము విడుకొను

పిడికిటి ప్రాణములు పట్టు

కొను.

ప్రాణభయముతో ననుట.

“పిఱుదం గురుధరణీపతి, యటచేతం
బ్రాణములుగ నభియాతిబలం, బుఱని
తెగువ ముందటఁ బెన్, గొఱలుట చిత్త
మునఁ బెట్టుకొని విహరించెక.

భార. స్త్రీ పర్య. 2 ఆ.

అటచేత వ్రాలు గనువేళ

తెల తెలవారునప్పుడు.

అటచేతి రేకలు కనబడు

తుండగా అని యిప్పటికీ

అంటారు.

“అటచేత వ్రాలు గనున, త్తఱి బడె
నొక యంపకట్టె...” ఆము. 7.10.

అటచేతిమాణిక్యము

అందుబాటులోని అమూల్య

వస్తువు.

“శీతాంశుధరుఁ డటచేతిమాణిక్యంబు.
కద్రూజకటకుండు గాదెఱుచు.”

శృం. కా. 4 పే. 82.

చూ. అరచేతి మానికము, కరతలా
మలకము.

అటచేతిది

సులభసాధ్యము, అందుబాటు

లోనిది.

“పరము నిహము నటచేతిదే ప్రయాస
మించుక లేదు. తాళ్ల. సం. 5.265.

అటచేతిభోగ్యము

అందుబాటులో నున్నది.

అరచేతిలోనిదానివలె అనుభ

వింప అతిసులభ మనుట.

“సర్వసామగ్రి నీ, యటచేతి
భోగ్యము.” హర. 4.28.

అటచేతిమానికము

అందుబాటులో నున్న

అమూల్యవస్తువు, అటచేతి

లోని మాణిక్యము.

“ప్రతిదేవతలు నన్ను బయలు నెత్తిన
దివ్యై, యటచేతిమానిక మనుట
దప్పె.” ఉ. హరి. 5.92.

చూ. అరచేతి మాణిక్యము.

అటచేతి యుసిరికాయ

సంపంగిమన్న శత. 7.

చూ. కరతలామలకము.

అటచేతిలోనిది

అందుబాటులోనిది.

“శిష్టాన్నభోజనపరు లగు పుణ్యులకుం
బుణ్యులొకంబు అటచేతిలోనివి గావె.”
భార. శాంతి. 1.72.

అటచేతు లొగు

చూ. అటచేతిది.

అటచేతు లడ్డముగా పెట్టు.
ఉ.త్త. 6.138.

అటచేయు

మనః పూర్వకంగా కాక
యేదో పట్టి పట్టనట్లు చేయు.
“అటచేసిన దోషము వచ్చు.”
భోజ. 4.38.

అటజాతి

నీచుడు.
కులహీను డనుటపై వచ్చిన
పలుకుబడి.
“నీపను అటజాతివి.”
హరి. పూ. 5.24.

“ప్రల్లదు డజాతి భక్తిహీనుండు.”
బసవ. 1 ఆ.

అట తలనొప్పి

ఒంటిపార్శ్వం నొప్పి.
తల ఒకవేపే నొప్పి ఉదయం
ప్రారంభమై మధ్యాహ్నం
దాకా పెరుగుతూ వస్తుంది.
ఇది ఆరంభ మయితే చాలా
కాలం ఉండడం, విపరీతంగా
బాధించడం అలవాటు.

“పొద్దున్నే నూర్యోదయం కాక ముందే
పెరుగన్నం తింటే మూడురోజులలోనే
అరతలనొప్పి మాయమై పోతుంది.”
వా.

అటపులకు నేర్పరి

మాటలలో గట్టి వాడు,
క్రియలో నేర్పరి కాదన్న
సూచన ఇందులో ఉన్నది.

“నిను నెఱుంగమె యటపులకును
నేర్పరి వని.....” కళా. 7.22.

అటపొలుడు

గూనిపొడు.

అటమపాలుడు

కపటశ్రావ్యుడను.
“అటమపాలుండు ప్రక్కలు విఱుగ
నగుచు.”
కుమా. 7.19.

అటలేని కూర్మి

అటకొట లేనిప్రేమ.

“ధవుఁ డట లేనికూర్మి జవదాటక నీపలు
కాదరింపఁగా.” పారి. 1.62.

అటవచాకిరి

గొడ్డుచాకిరి.
“ఎవరు చేస్తారు రా వాళ్ళింట్లో ఆరవ
చాకిరి.” వా.

అటవయేడుపు

దొంగయేడుపు.
“ఈ అటవయేడుపులు ఏడిస్తే నేను
మోసపోయేవాణ్ణి కాదు తెలుసుకో.”
వా.

అటనేయక

వెనుదీయక—మనసుతో దాచు
కొనక.
“నీకు నటనేయక నెప్పెద.”
కాశీ. 6.267.

అట్టిమెనకుండలు

అయిరేని కుండలు.

పెండ్లిండ్లలో కొన్ని వర్గాలలో ముందుగా ఉల్లెడ పట్టుకొని మేళతాళాలతో వెళ్ళి కుమ్మరియింటినుండి అలివేణి కుండలు తెస్తారు. వీటికే రూపాంతరాలు అట్టి వెణి కుండలు, అలివేణి కుండలు, అవిరేని కుండలు, అయిరేని కుండలు. వీటిపై రంగులతో చిత్రించడం కద్దు.

అట్టివెణికుండలు

చూ. అట్టిమెన కుండలు.

అటుగ్రమ్ము

పై బడు, కవియు.

“అటుగ్రమ్మి మఱియు నిట్టనిరి నరేంద్ర గిరిగొన్న ప్రేమ భోగినులఁ గామంబు.”

గౌ. హరి. ప్రథ. పం. కీ. 966.

“పఱచు నెత్తుగుటేర్లు బహుమాంస ములకు, నటు గ్రమ్ము భూతంబు లై రణం బొప్పె.”

రంగ. రామా. సుం. 265 పు.

అటుదెవులు

క్షయ.

అత్తాక యిడు

ఆటంక పెట్టు.

చూ. అత్తాకలఁ బెట్టు.

“అఁకొని యఱచెడుప్రేవులు నేకట వో నమలవలయు నీమాంసము న త్తాక యిడి యివ్వధంబునఁ దేకువ చెడి పల్క నగునె ధేనువు నాతోన్.”

భోజ.

అత్తాకల పెట్టు

బాధ పెట్టు.

“నీ వాఁకొన్నాడవు భోజనో తరమునం దాసాన మె యుండ న, త్తాకం బెట్టక చెప్పెదన్ సకలవృత్తాంతంబునున్.”

కాశీ. 7.174.

“ప్రసూనబాణుఁ డత్తాకలఁ బెట్టి దా నఱవ నావెలబాలిక క్షో విటావళిన్.”

కళా. 1.183.

“.....సాకఁగదే న న్నిపు డ త్తాకలఁ బెట్టక పలాశనాసకుడ వె.”

కా. మా. కి. ఆ. 89 ప.

అత్తాకలి నేయు

కడుపు నిండా పెట్టక బాధ పెట్టు.

నేడు అరాకలి అరకడుపు

అనే మాటలతోనే యిది కన

పడుతుంది.

“అత్తాకలి నేయువము.”

భోజ. 6. 165.

చూ. అరాకలి.

అత్తాడు

ఉత్కంఠ గొను; ఆశతో

చుట్టుముట్టుల తిరుగు.

“ఒక్క వేదండ్స్వామి మదంబు సేసెఁ గరిణీధామంబు లత్తాడఁగాన్.”

కుమా. 1.86.

“చిగురు జొంపములందుఁ దగిలి యత్తా డుచుఁ గెరలు కోయిల సుస్వరముల కను.”

మార్క. ౦. 5.7.

“ఇబ్బాలకులు మన వాలకపు సొమ్ము లందు నేమేనియు నపహరించుటకు నత్తాడు చున్న వారు. మీ రళి మ్రుచ్చుల నెచ్చరికం గనుపెట్టుకొని యుండుడు...”

త్రా. 1.107.

అట్రు కట్రున బొడిచిన ట్రగు
మిక్కిలి బాధ కలుగు.

“కొట్టి కోలాహల మొనర్చి గోడు
గుడిపి, రట్రు కట్రునఁ బొడిచిన ట్రయ్యెఁ
బసికి.” నాయకు. 43 పు.

అలంకారవిద్యారి

విద్యారి వేషమే కాని ఆజిజ్ఞాన
లేనివాడు.

“వాడు వట్టి అలంకారవిద్యారి. వాడికి
చదు వేం వచ్చు? వేషం మాత్రమే.” వా.

అలంగం తిరగడం

స్వేచ్ఛగా తిరగడం.
నిరసనగా అనుమాట.

అలకపాన్పు

పెండ్లిలో జరిపే ఒక సాంగెం.
మంచం పడక వేసి, దాని
మీద నూతనవధూవరులను
కూర్చుండ బెట్టి, దంపతి
తాంబూలాలూ అప్పి ఇప్పించడం కూడా ఇందులోని
భాగమే. అప్పుడు అల్లుడు
కోరిన యే కోరిక నయినా
మామగారు తీర్చడం విధి.
అది తీర్చే దాకా అల్లుడు
అలకపట్టి ఉంటాడు.

“ఆ అల్లుడు అలకపాన్పుమీద రేడియో
కొని మృని అడిగా డట.” వా.

అలగాజనం

చిల్లరిజనం.

కొత్త. 315.

అలబడి

అందోళన.

అలబడివెట్టు

అందరపెట్టు.

“అప్పిచ్చిన వారలు మా, యప్పులు
పెట్టు మని చాల నలబడి వెట్టన్.”

సుకృం. 4.110.

మా. అడబడిపెట్టు.

అలబలము

కలకలము.

“అలబలముతోడ ప్పగ యు లరిరి
వెంటన్.” సారం. 1.85.

అలబలము సేయు

అల్లరి చేయు. కలకలధ్వనులు
చేయు.

“అల బలము లసంఖ్యము లై, యలబల
ములు సేయుచుండ...”

విజయ. 3.140.

“అలబలము సేయు శుకశారికల
నదల్చి,” విప్ర. 2.56.

అలమారుచు

బండి యెద్దులలో వలపటి
దానిని దాపటికి, దాపటి
దానిని వలపటికి మార్చి
కట్టు.

అలరమ్ములు

పువ్వుభాణములు.

“అలిగి విరహుల నలరమ్ములాడ నేసి.”
కుమా. 9.124.

అలరుతేనెలు చిందు

మాధుర్యము లొలుకు.

“...జవరఁదనము నలరుంజే నెల్చిం
దినగతి మాధుర్యముఁ బొందుపడ న్నిశే
ముట్టి పొలఁతుక సాడెన్.”

కళా. 2.33

అలలొందు

బిప్పు.

“అది చూచి యలలొందు నగచర
విభున.”

వర. రా. బా. పు. 18. పంక్తి 8.

అలవి కాదు

సాధ్యము కాదు.

రాయలసీమలో ఇది నేటికీ

వాడుకలో ఉన్న మాట.

వ్యతిరేకార్థములో మాత్రమే
యిది ప్రయుక్తమవుతుంది.

“బలహీనుఁ డైనవానికి నలవియె
మోపెట్టి తెలియ నక్కార్యముకన్.”

భార. ఆది. 7.234.

“వృత్తు ఘనబాహుబలం బలవికి
మీతెను.”

భార. ఉద్యో. 1.125.

“చేరలఁ గప్పుకో నలవి గామిఁ జీదరం
జెంది.”

పారి. 4.14.

“నలినాయతాక్షి లేనడ లెంచ నంచవ
య్యాళికత్తెకు నైన నలవి గాదు.”

కుక. 2.7.

“వాడికి అలవిగాని పొగరు.”

వా. రూ. అలవికాదు...

అ(లి)వి కాదు

సాధ్యము కాదు.

దేనినైనా తన చెప్పుచేతుల
లోనికి తీసుకొనగాదు.

ఇది వాడుకలో కూడ ఉన్నది.

వాడు అలివి గాని మనిషి అని

రాయలసీమలో వాడుక.

“అతన్ని పట్టడానికి అలివి కాదు.”

“ఏ మనుకొన్నావో? వాడికి అలివి కాని
కోపం.”

వా.

“ఆ తిరునాళ్లలో అలివిగాని జనం.”

అలసి పొలసి

శ్రమపడి.

“అలసి సాలసి ప్రియంవద యంకపాలి.

శకుం. 2.228.

అలికి ముగ్గు పెట్టినట్లు

చక్కగా తీర్చినట్లు.

లోపాలను కప్పిపుచ్చి అన్న

సూచన కూడా యిందులో

ఉంది.

“అవిడ మాట్లాడితే అలికి ముగ్గుపెట్టి
నట్లుగా ఉంటుంది.”

వా.

అలికిడి చేయు

సంతానవతి యగు, గ ర్చిణి

యగు.

“ఏమిరా! మనమరాలు ఏమైనా అలికిడి
చేసిందా?”

వా.

అలిగి తన్నిన పతిపు పయి

పడినట్లు

చెడుపు చేయగా వానికి మంచి

జరిగినట్లు.

“వెఱవకు కలలోఁ జేసిన

కొఱగామికి వగచువోట గుణరత్నము చే

కుతె నీకు నలిగి తన్నినఁ

బఱపుపయిం బడినయట్లు పద్మదళాక్షి!”

ఉ. హరి. 5.153.

పండితా, పూ. 387 పు.

అలిగి పటపువై పడినగతి

కారణము శాధ కలిగించున
దైనను కార్యము శుభప్రద
మైనపట్టుల ఉపయోగించే
ఉపమానం.

రొట్టె విరిగి నేతిలో పడినట్లు
వంటిది.

“నీ విక నడవి జరింపఁగఁగలుగు టలిగి
పటపువై బడినగతి యయ్యె.”

కా. మా. 4.146.

చూ. తన్నిన పరపుపై పడినట్లు.

అలివేణికుండలు

చూ. అతిమైనకుండలు.

అలుక తీర్పు

బుజ్జగించి కోపము తీర్పు.

“అలుక దీర్చెదఁ గాదేని జలరహాక్షి.”
ప్రభా. 5.137.

అలుకలు తీర్పు

కోపము పోగొట్టు.

“వలపులపల్లవుం డొకఁడు వట్టిచలంబున
నేపదిన మై, యలుకలు తీర్చి తీర్చి యొక
యచ్చర వచ్చి...” మను. 5.62.

అలుకుచుట్ట

తిట్టు.

పేడ అలకడానికి ఉపయో
గించే గుడ్డపేలిక అనుట.

“వాడో అలుకుచుట్ట.” వా.

అలుకు వోదు

ఈ చెడ్డపేరు, ఈ మచ్చ
పోదు.

“నే నేం తప్పుచేశా నని

అలుకు?” అని నేనీ వాడు

కలో ఈ అలుకు కనిపిస్తుంది.

“పొరిగొన కీ యల్లు నో దని
నూచు...”

పండి. ద్వివీరు. మహిమ. 47 పుట.

అలుగువారు

పొంగిపోరలు.

అలుగు లనగా నూములు.

చెఱువు నిగడా నిండినప్పుడే

అలుగులు పారడగ జరుగు
తుంది.

“అరిది సురతభావరసము లలుగువారఁ
బోలును.” పాశ్చ. సం. 3.219.

చూ. అలుగులువాలు.

అలుగులు వాటు

చెఱువులు నిండినప్పుడు పైన

నీళ్లు ఒక వేపు దొరలి

పోతాయి. అలాగే లక్షణ

యా ఇట నిండి పొరలి పారు

అనుట.

“పశ్చిరః బలుగులు వాటె రా
యనుచు.” బస. 7. 201 పుట.

“చనుఁగప్పు దొలఁగ వాసనగాలి కెదు
రేఁగుఁ, బరు వొప్పు నలుఁగులఁ బాటు
కరణి,” మను. 3.81.

“చెఱువులు అలుగులు పారినవి.” వా.
చూ. మఱవపాటు.

అలుచగు

చులకన యగు.

నేటి వాడుకలో అలుచగు

అన్నట్లుగా వినవస్తుంది.

“వీడుఁబట్టు అలుచాయె వేడుక లుడి
వోయెను.” తాళ్ళ. సం. 5.128.

“వాడింటికి పదేపదే పోవడంవల్ల అలు
పై పొయ్యాను.” వా.

అల్లో లక్ష్మణా యను

పరిచేయించు.

“.....బావమాని దివి రాహుం బట్టి
మ్రుంగంగ నై, యల్లో లక్ష్మణ యంచుఁ
బాతె సతఁ డయ్యాఖండలుం జూచు
చున్, బెల్లె భీభర మేచ నింద్ర!
మహిభృద్భేదీ యటంచుక వెసక.”

రామకథా. ఉత్త. కాం. పూ. భా. 8.48.

అల్లో పొల్లో యను

కుయ్యో మొట్టో యను.

“తను దత్తుగాఁ గయికొనినతల్లి యల్లో
పొల్లో యంచు దుఃఖమ్ము నొందు
చుండ.” పాణి. 5.108.

అల్లానాయాలు

తిట్టు.

చూ. అల్కావాడు.

అల్కావాడు

నీచుడు. హల్కా అంటే తేలిక.

చూ. హల్కావాడు.

“వాడు వట్టి అల్కావాడు. వాడికి
కాస్త దూరంగా ఉండడం మంచిది.” వా.

అల్ల కల్లోల మగు

నానా అల్లరీ అగు.

“దివిటిదొంగలు వస్తున్నా రనేసరికి
ఊరంతా అల్లకల్లోలం అయి
పోయింది.” వా.

అల్లటపెట్టు

కప్పపెట్టు.

అల్లాడునట్లు చేయు అని అర్థం.

నేటి రూపం అల్లాడపెట్టు.

“నన్నెంత అల్లట పెట్టె దోయయ్య నే
నెఱుంగ.” బస. 1.10.

అల్లము తాడే బెల్ల మయినది

గతిలేనమ్మకు గంజే పాన
కము వంటిది.

అల్లం కారంగా ఉంటుంది.

అదే బెల్లంగా మారింది
అనుట.

అల్లరీ ఆగం

చూ. అల్లరీ హంగామా.

అల్లరీ హంగామా

గందరగోళం, హడావుడి.

“వాడి దంతా వట్టి అల్లరీ హంగామా.
చేసేది లేదూ పెట్టేది లేదూ.” వా.

చూ. అల్లరీ హంగామా.

అల్లల నాడు

కదలాడు (బరువుతో)

ధ్వన్యనుకరణము.

“లేచి, కుచంబులున్ దుఱుము లేనడు
మల్లల నాడ నయ్యెడన్.”

మను. 2.29.

అల్లాటప్పా

తేలిక యైనది, మామూలు.

వ్యతిరేకార్థంలోనే వినవ
స్తుంది.

“ఇదేం అల్లాటప్పా వ్యవహారం కాదు.
నిదానంగా ఆలోచించు.” వా.

అల్లాడగ

గజగజలాడగా.

భీమ. 1.47.

అల్లాడి ఆకులు మేయు

నానాకట్టలు పడు.

“అల్లాడి ఆకులు మేసి ఆ ఊరు వెడితే
తీరా వాడు ఇంట్లో లేడన్నార.” వా.

అల్లాడు

నిదించు, కొట్టుకొను.

అలుగురాజు. 65 పు.

అల్లారుబెల్లం

ప్రియ మైనది.

“ఎల్లబంధువులకు నల్లారుబెల్లం మే.”
కళా. 6.197

అల్లారుముద్దుగా

గారాబంగా.

“అనుగంగ్రీడల నెల్లవారలకు నిట్ల
ల్లారుము దైనకూతునకుకా.”

వసు. 8.32.

“వాళ్లు ఆ పిల్ల నెంతో అల్లారుముద్దుగా
పెంచుకుంటున్నారు.” వా.

అల్లిందామరయునుబోలె

అవినాభావముగా.

“నీరజపదనా!, యేమిటికి దలంక
దల్లిం, దామరయునుబోలె నుండి తగవు
విడుతురే.” ఉ. హరి. 5.20.

అల్లిబిల్లి కొను

వ్యాపించు.

“మావుల్ కోవులు నల్లి బిల్లి కొను
కాంతారంబులందు.” మను. 2.22.

అల్లిబిల్లిగ నల్లుకొను

చిక్కగా అల్లుకొను.

“వాసంతిక బుద్ధులీల నల్లిబిల్లిగ నల్లి
కొనిన యొక లతా గృహంతర సీమన్.”
మను, 3.113.

అల్లి బిల్లిగా

చిక్కగా.

“అల్లిబిల్లిగా నల్లుకొను బొండు మల్లి
యల.” రాధ. 1.115.

అల్లిబిల్లి యగు

కలసిమెలసి యుండు, కూడి

మాడి అన్నట్లు.

“అరి తనకూర్చిచెలువలో నల్లిబిల్లి,
యగుచు నెప్పటియట్ల నెయ్యమున
నుండె.” పరమ. 3.274.

అల్లిబిల్లి యుండు

ఆనందముతో నుండు.

“బల్లిగుం డల మేల్కొంగపలి అల్లి
బిల్లి యున్నాడమ్మా యిశో
దమ్మా.” తాళ్ల. సం. 10.161.

అల్లిబెల్లి మాటలు

కల్లబొల్లి మాటలు.

వెంకటే. 3.161.

అల్లిరము లాజగించు

అల్లెము తీను.

“అల్లిరము లారగించ వెన్నుండ వై
వేడుకతో విచ్చేసినటు.”
తాళ్ల. సం. 9.144.

అల్లుకొను

1. వ్యాపించు.

“జలకీకరంబులు చద లెల్ల నిండి..
చుక్కల నల్లుకొనంగ.”
పర. రా. యు. పు. 16 పంక్తి 25.

2. వృద్ధిచెందు.

“అల్లుకొనె గర్భములు అక్కడికి
నిక్కడికి.” తాళ్ల. సం. 7.256.

అల్లుగుఱ్ఱ

అల్లుడు.

“నీ యల్లుగుఱ్ఱ తనయుడు పుట్టెన్.”
భార. ఆశ్వ. 3.169.

అల్లుడుకొమాళ్ళు

హారతోపాటుగా ఉండే అంగ
రక్షకులు.

బ్రాహ్మ.

అల్లుతండము

విటుల మొత్తము.

వేశ్యామాణకు విటు లందరూ
అల్లులే. దానిపై వచ్చిన
పలుకుబడి.

“అల్లుతండంబు చే ధన మెలఁ
గొనుచు.” దశ. 5.17.

అల్లుని మంచితనము

అరు దనుట.

“అల్లుని మంచితనంబును, గొల్లని
సాహిత్యవిద్య.....లేవు.”

సుమతి.

అల్లునేరేళ్ళు

పిల్లల ఆటలు.

“అవల వెన్నెలలో అల్లునేరే ల్లింతె
నివలి నిన్నటియునికి నేటికిఁ గలదాళి.”

తాళ్ళ. సం. 5.274.

చూ. అల్లునేరేళ్ళు.

అల్లుండ్రబూచి

వేశ్యామాత.

అల్లుండ్రపాలిటి దయ్యము.

“లోకముల కెల్ల నూచి యల్లుండ్ర
బూచి.” శుక. 3.18.

అల్లు పొ లెఱుగని

ఏమాత్రం కళంకం లేని.

“అల్లుపొ లెఱుగని నా కులం బను
మంచి, మడుగుఁ జీరకుఁ జాల మెల
సోకె.” ఉత్త. హరి. 5.92.

అల్లెము తిను

మనుగుడుపులు గుడుచు.

“మా అల్లుడు అల్లెం తినడానికి వచ్చి
ఉన్నాడు.” వా.

“నీకేం రా అల్లెం తిన్న అల్లుడు లాగా
ఉన్నావు.” వా.

“వాడు అల్లెము తింటున్న అల్లుడు
లాగా వాల్లింట్లో మసులుతున్నాడు.” వా.

అల్లొనేరేళ్ళు

వెన్నెలలో ఆడుఆట.

“...వెన్నెల దినమున

నల్లొనేరేళ్ళు గాక యావలఁ గలవే.”
రా. సం. కాం. 181.

చూ. అల్లునేరేళ్ళు.

అల్పాచమానం

మూత్రవిసర్జనం.

వైదికపరిభాష.

“అల్పాచమానం చేసి వస్తాను. కానేవు
తుమించండి.” వా.

అవకతవక

అస్తవ్యస్తపు - అర్థం లేని.

“ఇలాంటి అవకతవక పనులు చేస్తే
గొంతుమీదికి వస్తుంది. జాగ్రత్త.” వా.

అవకతవక పని

తెలివితక్కు-పని.

చూ. అవకతవకమని.

అవకతవక మనిషి

తెలివితక్కువ వాడు.

చూ. అవకతవక పని.

అవఘళించు

ధిక్కరించు.

ఇది సామ్యమును దెలుపు
మాట.

సై.ప. 1.37.

అవతల చెంబు ఇవతల పెట్టదు

(డు)

ఏపనీ చేయదు (డు).

“ఇవతల చెంబు అవతల పెట్టకుండా
సంసారం ఎలా నడుస్తుంది.” వా.

అవతల పుల్ల ఇవతల పెట్టదు

(డు)

ఏపనీ చేయదు(డు) అనుట.

చూ. అవతల చెంబు...

అవతారం

వేషం.

నిరసనలో అనుమాట.

“ఏమిటా ఆ అవతారం. కాస్త
మొహం కడుక్కొని బట్టలు మార్చు
కుని రా.” వా.

“వాడూ వాడి అవతారం చూస్తే వాంటి
కొస్తుంది.” వా.

అవతార మగు

పుట్టు.

“క్షీరవారాళిలో నవతార మయ్యె,
వార (యనుకన్యక).”

వార. 6.86.

అవతార మెత్తు

అనతరించు,

“ఎత్తే యవతార మీ యుగమందు.”

పల. పు. 13.

అవదకాకి

పలుగాకి.

“కూర్చి చెట్ల బట్టుకొని తెచ్చే లోపలి
కవదకాకి నారి యతలారి.”

పంచ. వేం. 1.595.

అవదూలు

చూ. అపదూలు.

అవధారు

అవధరించు; విను డని పెద్ద
లలో చేప్పనిప్పుడు అను
మాట.

“తరిత భవ యవధా గవధారు.”

పండితా. ప్రథ. పురా. పుట. 376.

అవని దూరు

భయపడి పాటిపోవు.

“కొండలో నెనవచ్చు ననవచ్చు
నతడైన నవని దూరు.”

పాండు. 1.74.

అవపథ్యము

జౌపథ్యము అన్నట్లు వాడు
కలో వినబడుతుంది.

“అవపథ్యం చేయడంలో లోగం తిరగ
జెట్టింది.” వా.

చూ. అపథ్యము చేయు.

అవపాడి

అన్యాయము.

“అధికారిచయము దత్త, ద్విధముల
నవపాడి చేసి వివిధధనంబుల్.....
అంతకంతకు జెఱిచెన్.”

దశ. 11.116.

చూ. అపపాడి.

అవమానపడు

అవమానము పొందు.

“అంత అవమానపడి వానింటికి మట్టి వేళ్ళడ మెందుకు?” వా.

అవమానపఱచు

అవమానించు.

“ఒకరిని అవమానపఱచడంవల్ల వచ్చే లాభం?” వా.

అవమానపెట్టు

అవమానించు.

అవల నే నున్నాను

మిగత పని అంతా నేను చూచుకుంటాను లే మ్మని అనుపట్ల ఉ ప యో గిం చే పలుకుబడి.

“ఇందులకై యే యడ్డము వలన దవల నే నున్నాడనె.” ఆము. 2.98.

“అవతల నే నున్నానుగా. అదంతా నేను చూచుకుంటాను.” వా.

అవశాత్తుగా

అకస్మాత్తుగా.

కాశీయా. 322.

అవసరనై వేద్యం

ఏదో కాస్త కడుపునకు వేయుట కగునది.

నై వేద్యం స్థానే అది లేనప్పుడు ఏదో ఒకటి పెట్టుటపై వచ్చినపలుకుబడి.

“ఇప్పటికి ఈ అవసర నై వేద్యం కాని వ్యంధి. ఊరికి వెళ్లేటప్పుటికి పొద్దు పోతుంది.” వా.

అవసర మిచ్చు

దర్శనమొసగు.

“అవసరం బిచ్చి శివుడు బ్రహ్మచ్యు తాదిదేవతల గారవించె.”

కాశీ. 7.222.

భాగ. ఆప్టము. 220. ప.

అవసరములవారు

ప్రతీహారులు.

“మాతాక దెల్పఁ డేమిటక రాజానకు, జనుఁ డన్న విని యవసరములవారు,”

వర. రా. బా. పు. 208. పం. 11.

అవసరవేళ

పూజావేళ.

పండితా. ప్రభ. దీక్షా. పుట. 286.

అవాకుచవాకులు

అస్తవ్యస్తపు మాటలు.

పనికిమాలిన మాటలు. జం.

“పదరుచు నున్నవా రుట కవాకు చవాకులు.” గీర. లోకా. 12.

చూ. అవాకులు చవాకులు.

అవాకులు చవాకులు

“ఏవేవో అవాకులూ చవాకులూ నాలుగు వాగి పోయినాడు.” వా.

చూ. అవాకుచవాకులు.

అవాఙ్మానసగోచరుడు

మాటకూ, మనసుకూ అందని వాడు—భగవంతుడు.

“యతో వాచో నివర్తంతే అప్రాప్య మనసా సహ.” అన్న వైదిక సూక్తిపై వచ్చినపలుకుబడి.

అవిచారితరమణీయము

చూ. అపాతరమణీయము.

అవినాభావసంబంధం

ఎల్లప్పుడూ కలిసి యుండుట,
విడదీయరాని సంబంధ
మనుట.

“కావ్యానికీ, రసానికీ యెప్పుడూ అవి
వాభావసంబంధం ఉంటుంది.” వా.

అవును కాదు అను

ఎదురు చెప్ప.

“కలలో నైనను నీను మాటలకు నాఁగా
దంచు మాతాడుటల్, గలవోళి.”

రాజగో. 1.99

“నీ మాట కెప్పుడైనా అవును కాదు
అన్నానా?”

“వాడు నీ వేం చెప్పినా అవును కాదు
అనకుండా చేస్తాడు.” వా.

అవు గాక

కానీ అనుట.

హర. 4.89.

అవు గా దను

తిరస్కరించు, బదులు చెప్ప.

“హరివార మైతిమి మ మృత్యు గా
దనఁగ రాదు. తాళ్ల. సం. 6.40.

అవుగాములు

మంచిచెడ్డలు. జం.

“నీవు చని యవుగాములు నిశ్చయించి,
యాశఁ దెగఁ గోయు మది య
మత్ప్రణాళి.” ప్రభా. 8.107.

చూ. బౌగాములు.

అవుడుకలుచు

పెదవి కొలుకు.

“గురిశైంధ్ర శైత్రుఁ డొందఁగఁ, గర

మలుక న్మోవి యవుడు కఱచిన నును
వా, తెరమోదఁ గాననగు పలువరుస.”

పాఠి. 3.48.

అవురు దర్భ యగునె ?

అకారసామ్య మున్నప్పుడే
పవిత్రత నిన్నిటా ఉండ
దనుట.

వేమన. 80.

అవురుసవు రగు

నిష్క్రిలి శ్రమింపఁప.

“ఏవు దెగి యవులు సవు గి యనువు
దప్పి యదవద య్దు.”

ఉ. హరి. 1.148.

“అవునుసవు దెగి గుజగుజ యిరి దస్సి
యొల్లభోయిరి చెగిరి తల్లిడిలిరి.”

హరివి. 3.10.

అవుల బుచ్చు

త్రోసిపుచ్చు, పోనాడు.

పండితా. ద్వితీ. మహి. పుట 214.

అవులెమ్ము

బౌలే.

“అవులెమ్ముని యూఁడిలెన్ సుదంత.”

పాఠి. 1.69.

చూ. అగు లెమ్ము.

అవ్వను పట్టుకొని వసంతా లాడు

అనమానులతో సరసాలకు
దిగు.

“అత నేదో పురాణం చెప్పుకొనే ముస
లాయన. ఆయనదగ్గర నీ పాండిత్యం
వెలగ పెడతా వేమిటిరా? అవ్వను
పట్టుకొని వసంతా లాడినట్లు!” వా.
చూ. అమ్మను పట్టి వసంతము చిమ్మి
నట్లు.

అవ్వల నడుగు వెట్టు

నిర్బంధించుటలో ఉ ప యో
గించుపలుకుబడి.

ఈ పని చేసి కానీ కదల వీలు
లే దనుట.

“అర్థమిప్పించి యవ్వల నడుగు వెట్టు.”
శుక. 8 ఆ. 40 ప.

“ఆ డబ్బు అక్కడ పెట్టి అవతలికి
అడుగుపెట్టు.” వా.

“ఇందులో సంతకం పెట్టి కాని అవతలికి
అడుగు పెట్టడానికి వీలు లేదు.” వా.

అవ్వలికించుకొను

తొలగించు, అవ్వలికి త్రోయు.

“.....యుముక నవ్వలికించికొని.”
దశకు. 10.105.

అవ్వలిమో మగు

మాఱుమో మగు.

“నివ్వెఱగందుచు మదిలో, నవ్వలిమో
మయ్యె నప్ప డనిరుడుండున్.”
ఉ.పా. 3.41.

అవ్వలిమో మివ్వల యగు

అటునుండి యిటు తిరుగు.

“తెర డీసి యాసలతో దృష్టించి
చూచిన చూపు వరుస నవ్వలిమో మివ్వ
లైన నవ్వ.” తాళ్ల. సం. 8.182.

అశక్తదౌర్జన్యం

చూ. అసమర్థుడనత్వం.

అశ్రులు మీటు

గోటితో కన్నీరు తుడుచు.

“వదన మక్కువన గృహతో, నొత్తి
మొగ మెత్తి యశ్రులు, మెత్తన గొన
గోరక బాణ మీటుచు నుండెన్.”
మను. 3.187.

అశ్లా చ మే....

వాడిదగ్గర ఏమున్నది మన్ను-
దుమ్ము అనే అర్థం లో
ఉ ప యో గిం చే వైదిక
పరిభాష.

‘అశ్లాచ మే మృత్తికాచ
మే’ అన్న చమకంలోని
మంత్రంపై వచ్చినపలుకుబడి.

“వాడిదగ్గర యేముంది? అశ్లాచమే.”
వా.

“అశ్లాచమే మృత్తికాచమే.”
చమకం.

అశ్రుతర్పణం

జలాంజలి.

తిలజలతర్పణము కాక అశ్రు
తర్పణము కూడా యిటీవల
వాడుకలోనికి వచ్చినది.

అప్టకష్టాలు పడు

అన్ని విధము లయినబాధలు
పడు.

దాస్యం, పేదతనం, భార్యా
హీనత, ఆదరువు లేకపోవడం,
అడుక్కోవడం, ఇవ్వ లేక
పోవుట, అప్పులవాలు
గావడం, దేశాటనం అన్నవి
అప్టకష్టాలుగా పరిగణితము
లయినవి. అందుపై వచ్చిన
పలుకుబడి.

“నేను అప్ట కష్టాలు పడి ఆ పిల్లను
సాకాను.” వా.

అష్టనీరాంజనములు

ఏనిమిది అర్చనలు.

దర్శన, అవసర, మజ్జన,
మాంగల్య, శృంగార,
మహా, ఆనంద, అసంఖ్యాత
నీరాంజనములు.

పండితా. ప్రథ. దీక్షా. పుట 189.

అష్టవిధవధలు

ఏనిమిదిరకాలైన చంచుటలు.

అష్టశోభనములు

అష్టవిధములయిన మంగళ
కార్యములు; అలంకారా
దులు.

“తన పురంబునం దష్ట శోభనంబులు
దేవగృహంబులయందు విశేష పూజలు
సేయించె.” భార. ఆర. 2.221.

అష్టాంగ మేఱిగి

అష్టాంగములు తాకు నట్లు
నేలపై సాగిలపడి, సాష్టాంగ
పడి.

“ఆ లలనకు నత డష్టాంగ మేఱిగి.”
బస. 6. ఆ. 150. పుట.

అష్టాదశపురాణాలు

పదునెనిమిది పురాణాలు.
మత్స్య, మార్కండేయ,
భాగవత, భవిష్యత్,
బ్రహ్మాండ, బ్రాహ్మ,
బ్రహ్మవైవర్త, వామన,
వాయవ్య, వైష్ణవ,
వారాహ, అగ్ని, నారద,

పద్మ, లింగ, గరుడ, కుర్మ,
స్కాందములు.

“మద్వయం భద్వయం చైవ
బ్రత్రయం వచతుష్టయం
అనాపలింగ కూస్మాని
పురాణాని పృథక్ పృథక్.” చా.

అష్టాదశవర్ణనలు

నగరము, సముద్రము,
ఋతువు, చంద్రోదయము,
సూర్యోదయము, ఉద్యాన
ము, సలిలక్రీడి, మధుసానము,
రతోత్పన్నము, విప్రలంభము,
వివాహము, పుత్రోత్పత్తి,
మంత్రము, దుశ్చితము,
ప్రయాణము, నాయకాభ్యు
దయము, శైలము,
యుద్ధము—వీని వర్ణనలు.

అష్టాదశవర్ణాలు

పదునెనిమిది కులాలు.
బస. 7 ఆ. 180 పుట.

అష్టాదశవిద్యలు

పదునెనిమిది విద్యలు.
చతుర్దశవిద్యలు, ఆయుర్వే
దము, ధనుర్వేదము,
గాంధర్వము, ఆరశాస్త్రము
కలిసి పదునెనిమిది.

అష్టావక్రడు

వట్టి వక్రబుద్ధి అనే అర్థంలో
ఉపయోగిస్తారు.

ఇది అనలు ఒక ఋషి పేరే
అయినా తరువాత ఈ యర్థం
లోనే వాడుకలో నిలిచింది.

“వాడు పట్టి అష్టావక్రడు.” వా.

అష్టావక్రంగా

వాడుగా.

“వాడే పని చేసినా అష్టావక్రంగా
ఉంటుంది.” వా.

అష్టోత్తరశతనామావళి జపించు

స్తోత్రపాఠంచేయు.

నూట యెనిమిది పేర్లతో

దేవతలను పూజించడం అల
వాటు.

“వాడు అష్టోత్తర శతనామావళి జపిస్తుంటాడు.” వా.

అసంబద్ధప్రలాపం

అప్రస్తుతప్రసంగం.

“వాని వన్నీ అసంబద్ధప్రలాపాలు.” వా.

చూ. అప్రస్తుతప్రసంగం.

అనడ్డమాటలు

అడ్డుమాటలు.

నేటికీ రాయలసీమలో ‘ఏ పని
చేస్తా మన్నా అన్నీ అనడ్డాలే.
ఏదైనా మంచిపని చేస్తా
మంటే లక్ష అనడ్డాలు’ అని
ప్రచురంగా వినబడుతుంది.

నిరసనవాక్యము అని వావిళ్ల
లోనూ, అశ్రద్ధ, ఉపేక్ష,
తృణీకారము, తిరస్కారము
అని సూ. ని. లోనూ, అనడ్డ

అనేమాట కిచ్చిన అర్థాలు
సరి కావు.

“సరకు నేయ వను చసడ్డ మాటలు
గొన్ని యాడినంత నేమి.”

భార. శాంతి. 4.426.

అసమర్థదుర్జనత్వం

చేత గాని దుష్టత.

వాడు చెడ్డవాడే కాని చెడుగు

చేసే శక్తి లేదు అనేవల్ల

ఉపయోగిస్తారు.

“వాడేవో నన్నీపు సకం రాయ
మన్నారని ఊరికే యెత్తిపోసుకుం
టున్నా డట. పోనీ అది ఆపగలడా?
అదీ చేతకాదు. ఇకే అసమర్థ దుర్జ
నత్వం అంటే.” వా.

అసమీక్ష్యకారి

ఆలోచింపక పని చేయు

వాడు, దూరదృష్టి లేనివాడు.

అసలార

ఎసలార - భాగంగా ఒప్పిద
ముగా.

“అసలార మాయంట నారగించినను

బసవమంత్రీ ఏ బ్రదుకుదు ననిన.”

బస. 7 ఆ. 204 పుట.

అసలుకొను

అలముకొను.

“ఒడల నసలుకొనునెత్తురు గడిగి.”

శై. మి. 6.128.

అసలుకొల్పు

అలంకరించు.

“మసిబొట్టు బోనాన నసలు కొల్పిన
కన్ను.” క్రీడా. పు. 45.

అనలు చొచ్చి అలయు

తెలిసి తెలిసి శాధలో పడు.

తాళ్ళ. సం. 11. 3 భా. 74.

అనలు మనలు

సమాన మగు. ఎసక మెసగు

లాంటిది.

“కిసలయచ్చవి పునరుక్తి నసలు
మనలు.” పాండు. 1.131.

అనవు నవు లగు

అదవదలగు.

పా. 3.10.

అనహాయక రుడు

ఏ సహాయమా లేక నే

పోరాడగలవాడు అనుట.

పోరులోనే కాక దేనిలో

సమర్థుడైనా దీనిని ఉపయో

గిస్తారు.

“వాడు ఏ దేశానికి పోతే నేం? ఏ
ఊరికి పోతే నేం? జయించినా రాగ
లడు. అనహాయకరుడు మఱి.” వా.

అసావాదితో బ్రహ్మ గా

ఏదో సూటిగా చెప్పక తిరు
గుళ్లుగా చెప్పు.

సంధ్యావందనలో ‘అసా వా
దితో బ్రహ్మ’ అంటూ తల
చుట్టూ చెయ్యి తిప్పుతూ
నీళ్లను చల్లుటపై వచ్చిన
పలుకుబడి.

“ఈ అసావాదితో బ్రహ్మ అంతా
నాకు సరిపడదు. ఇస్తే ఇస్తా నను.
లేకుంటే లే దను.” వా.

అసికోతలు కోయు

కడికండలుగా చేయు.

చిన్న చిన్న ముక్కలుగా
నలుకు.

“నెట్టన మొల నున్న నెట్టిక త్రిం దిగిచి,
కొన్నింటి చుక్కలు కొన్నింటి
చెవులు, గొన్నింటి చెక్కులు, గోతలు
వెట్టి, యసికోతలుగా గోయు.

ద్వీ. హరిశ్చ. పూ. 2040.

అసిధారావ్రతము

అతికష్టమైనది.

కత్తివాదరపై నడచుటవంటి
దనుట.

“వానితో వ్యవహరించడ మంటే అసి
ధారావ్రతమే.” వా.

అసిమిలోని దొకటి, అమ్మెడి
దొకటి

ఒకటి ఉంటే ఒకటి పైకి
చెప్పు.

“అసిమిలోని దొకటి యమ్మెడి
దొక్కటి, నీ చరిత్ర మెల్ల నేడు
తెలియ.” హరి. 2.151.

చూ. అమ్మె దొకటి అసిమిలో దొకటి.

అసియాడు

అట్లూ ఇట్లూ తీగవలె వంగు,
ఊగు. అసి = కత్తి - కూడా
అలా కదిలించినప్పుడు అసి
యాడుతుంది. అందుపై
వచ్చినమాట కావచ్చును.

“కాసుడిగ లసియాడ.” భీమ. 5.15.
పాండు. 3.77.
విజయ. 1.126.

అసివోవు

వ్యర్థమగు.

“అసి వోవ వచ్చునా యసివోక
యనుచు.” గౌర. హరి. ద్వి. 2608.

అసురును రగు

“ముసురుకొను జరభరంబున, నసురును
రై యున్నమమ్ము నడికించితివి...”

మను. 4.

చూ. అవురుసవు రగు.

అసూర్యంపశ్య

ఎండక న్నెఱుగనిది.

చాలా సుకుమారి అనుటకు

దీనిని విరివిగా ఉపయోగిస్తారు.

రాజస్త్రిలను అసూర్యంపశ్య

లని అనేవారు.

అస్థలితబ్రహ్మచారి

బ్రహ్మచర్యవ్రతమును అక్ష

రాలా అనుష్ఠించేవాడు.

అస్తమానం

ఎల్లప్పుడూ.

సూర్యాస్తమాన మయ్యే

వరకూ అనుటలో మిగిలి అడే

అర్థాన్ని సూచించేమాట.

“అస్తమానం ఇదే గొడవ పెట్టుకొని
కూర్చుంటే ఇంట్లో పని అంతా ఎవరు
చేస్తారనుకున్నావు?” వా.

అస్తమానూ

ఎల్లప్పుడూ.

“అస్తమానూ ఈ వేధవ గొడవ వేరుటికి.” వా.

చూ. అస్తమానం.

అస్తవ్యస్తపు మాటలు

అందిక పొందిక లేనిమాటలు.

“అస్తవ్యస్తపుమాటలాడఁ గొందఱు.”

భార. సా. ప్రి. 1.197.

అస్తవ్యస్త మగు

తలక్రిందు లగు.

“దుస్తరమును నగు నస్త, వ్యస్తంబగు

నేని నాకు వగవు గదిరెడున్.”

భార. ద్రోణ. 2.308.

అస్తుబిస్తుగా

చాచి చాలక.

శ్లో. 6028

కా. త. 276.

అస్తువిస్తగు

సతమత మగు, బాగా అలసి

పోవు.

త్రివేణి. 68 పు.

అత్తశస్త్రా లుడుగు

బల ముడుగు.

“అక్కడికి పోయివచ్చేటప్పటికి అత్త
శస్త్రాలు ఉడిగి పోయాయి.” వా.

అత్తసన్యాసము చేయు

పని మానివేయు.

భీష్ముడు శిఖండిముఖం చూచి

అత్తసన్యాసం చేయుటపై

యేర్పడినపలుకుబడి.

“ఈ వయసులోనే అత్తసన్యాసం
చేస్తే ఎట్లానోయ్!” వా.

అసాధ్యపు పిండం

గడసరి.

“వాడు చాలా అసాధ్యపుపిండం.” వా.

అస్తాబిస్తం

అర్లుమర్లు.

అస్తవ్యస్తానికి జానపదరూపం
కావచ్చును.

అస్థు లరిగేటట్లు
ఎముకలు విరిగేటట్లు.

“అస్థు లరిగేటట్లు పనిచేసినా ఆక్కడి
కక్కడికే సరిపోవడం కష్టం గా
ఉంది.” వా.

అస్మాకం

ఉంపుడుకత్తె.

వైదికులు మాత్రమే ఉపయో
గించేనూట.

‘అస్మాకం సహ కుటుంబానాం’

ఇత్యాది సంకల్పంలోని

వాక్యంలోని భాగం. ఇతర

వైదికపరిభాషలవలెనే ఇది

తర్వాతి పదానికి - కుటుంబా

నికి సూచక మయినది.

ఆ కుటుంబమే ఉంపుడుకత్తెగా

నెమ్మదిగా మారినది.

అహమించు

నేనే అన్నిటినీ చేయగలను

అని ధీమాతో విజృంభించు.

“లెక్కకున్ మిగిలినసేన నొక్కఁ

డహమించి వధించుట.” జై.మి. 2.43.

అహోరాత్రస్య

ఎల్లప్పుడూ.

“అహోరాత్రస్య వాడి కడేపని. వేర

పని లేదు.” వా.

ఆకసు బెట్టు

కష్టపెట్టు, అడ్డగించు.

“తద్భటపరంపర యాకసు బెట్టి

యూండఁగన్.” విప్ర. 5.24.

ఆకతాయి

శుంఠ.

“వాడు వట్టి ఆకతాయి. చదువూ లేదు,
సామూ లేదు. వా.

ఆకత్రాడు

కవ్వమునకూ స్తంభమునకూ

కట్టుత్రాడు.

“అహవప్రహహాదు లగుమారుతింబులు

తగులఁగట్టిన యాకత్రాళ్లు కాఁగన్.”

భీమ. 1.59.

ఆకపెట్టు

అడ్డగించు.

“నభస్థలి సంబుధి నాకపడక చరి

యింపకన్.” భాస్క. కిష్కిం.

ఆకసము తూటు పొడుచుక యైన

చనును

ఏవిధముగా నై నను తప్పించు

కొని పోవును.

“ఆకసము తూటు పొడుచుక యెనఁ

జనును.” హంస. 4.198.

ఆకగొను

నిరుద్ధుడగు.

“ద్రోణ బాణపుత్రఁ జేయ నతం డాఁక

గొనక యతని ధనువు ప్రేక ని భల్ల

మునఁ ద్రుంచి.”

భార. ద్రోణ. 1.201.

ఆకగొలుపు

ఆకరించు, నిలబెట్టు.

“మడుగు మాసిన నైన మగువ పిలుందు

సో, యగము చూపతి చిత్త మాఁక

గొలువన్.” ఉ. హరి. 1.57.

ఆకటదూకట నలుగు

ఆకటిదప్పులచే శాధ చెందు.

“ఆకట దూకట నలిగితిరి.”

భా. 2.124.

ఆకటిపంట

పోషకము.

ఆకలి తీర్చుట కనువైన పంట

వంటి దనుట.

“.....సురసమూహము నాకటి పంటలు.” పాండు. 1.109.

ఆకట్టు

అడ్డగించు.

“డొలునీరంబు నాకట్టుఁ జెలుఁ గాక, డొలుగుణ మది మాన్పంగఁ జెలు నెట్లు?” కవిక. 4.119.

ఆకయిలు

చెఱసాల.

“ఆకయింటి కావలివారు మేల్కొని చూచి.” భాగ. దశ. పూ. 148.

ఆకలి ఆఱిపోవు

ఆకలి మఱింత ఎక్కువై

నప్పుడు అనుమాట.

“ఇంక అన్నం తినలేను. ఆకలి ఆరి పోయింది.” వా.

ఆకలి చచ్చిపోవు

ఆకలి అడగిపోవు.

“వేళ మించిపోయి ఆకలి చచ్చి పోయిందమ్మా?” కొత్త. 63.

ఆకలిదావు

తిండి లేక చనిపోవుట.

“బెంగాలు కరువులో ఆకలిచావులు విపరీత మై పోయినట్లు మనం పత్రికల్లో చదివాం.” వా.

ఆకలి రుచి ఎఱుగదు

ఆకలివల్లనే రుచిగా ఉన్నది

అన్న సందర్భంలో ఉపయోగిస్తారు.

“ఆకలి రుచెఱుగదు. నిద్ర సుఖ మెఱుగదు.” సా.

“పది మైళ్లు నడిచి వెళ్ళాను. మిట్ట మధ్యాహ్నం. ఆ మహాతల్లి అన్నం మాత్రమే ఉంది నాయనా అని అప్పటికప్పుడు నాలుగు మిరపకాయలు ఉప్పురొట్లు విస్త్రోత నలిపి వేసింది. ఆ రోజు తిన్నానూ ఏం చెప్పను లే. అంత రుచైన భోజనం ఇంతదాకా మరి నా అనుభవంలోకి రాలేదు. అందుకే ఆకలి రుచి యే రుగ్గుడు అంటారు.” వా.

ఆకలాడం లేదు

గాలి యేమాత్రం లేదు.

ఆకులు ఆడితే గాలివస్తుంది కదా.

“ఊరికే ఉక్క పోస్తూ ఉంది. ఆకలాడం లేదు.” వా.

ఆకారపుష్టి

వేషం మాత్రమే అనుట.

ఆకారపుష్టి నైవేద్యం నష్టి.

“వాడి దంతా ఆకారపుష్టి. పొట్ట పొడిస్తే అక్షరంముక్కు లేదు.” వా.

ఆకాశంగద్ద తన్నుకు పోవు

సంబంధం లేనివాడు కాజేయు.

“వీడూ వాడూ ఆ ఆస్తికోసం వివాద పడుతూ ఉంటే అది కాస్తా ఆకాశం గద్ద తన్నుకు పోయింది.” వా.

ఆకాశంనుండి ఊడిపడటం

మానవాళితునివలె.

“ఏదో ఆకాశంనుండి ఊడిపడటం
మాటాడుతున్నావే?”

ఆకాశంవంక చూచు

ఏమీ చెప్ప లేకపోవు.

ఆకాశచిత్రము

నిరాధార మైనది.

“.....ఇటు లేదక్కంప నిం కేల క
ణ్వుని లోకమున నూర్వరేతుఁ డన
విందుం గాదె యటౌట నా, యనఘం
డీచెలి నెట్లు గాంచుఁ గలదే యాకాశ
చిత్రం బిలకా.” శకుం. 2.24.

ఆకాశతాండవం

ఊరికే గంతులు వేయుట.

ఆకాశపంచాంగం

“వాడి దంతా ఆకాశపంచాంగం.
దాన్ని ప్రమాణంగా నమ్మకుంటే నగు
బాటసా లవుతాం.”

చూ. ఆకాశపురాణం.

ఆకాశపురాణం

అర్థం లేనిసంగతి. ఆధారం

లేని వట్టి ఊకదంపుడు.

నానా. 88.

“వాడి దంతా వట్టి ఆకాశపురాణం.”

వా.

చూ. ఆకాశపంచాంగం.

ఆకాశమంత పందిరి

పెద్ద పందిరి.

జానపద కథల ద్వారా
వచ్చినపలుకుబడి.

“ఆకాశమంత పందిరి. భూమంత
అరుగు. కసూరి కళాపు. ముత్యాల
ముగ్గులు. ఆ రాజకమాగె వివాహం
రంగరంగవైభవంగా జరిగింది.” వా.

ఆకాశమున దాపరము లిడగల

నింగికి నిచ్చెన వేయగల-

అసాధ్యకార్యములను నిర్వ

ర్తిచే నెఱబాణ అను

టల్లో...

కుమా. 8.185.

ఆకాశరామన్న

పేరు లేకుండా ఉన్నారానా,

అర్జీలు రాసేవాడు.

“ఎవడో ఆకాశరామన్న ఏదో రాశా
డట! వీడు నమ్మాడట. ఏం లక్షణంగా
ఉంది వ్యవహారం?” వా.

ఆకాశరామన్న అర్జీలు

అనామక లేఖలు.

“ఆ సబ్ యిన్ స్పెక్టరు లంచాలు తీస్తా
డని ఈమధ్య బోలెడు ఆకాశరామన్న
అర్జీలు వచ్చాయట. దాంతో వాణ్ణి
మాళ్ళేశారు.” వా.

చూ. ఆకాశరామన్న జాబులు.

ఆకాశరామన్న జాబులు

ఆకాశరామన్న అర్జీలు.

చూ. ఆకాశరామన్న అర్జీలు.

ఆకాశవాణి

అశరీరవాక్కు.

మన పురాణాలలో ఏదయినా

ఆకాశవాణి చెప్పడం, దానిని

వేదవాక్కుగా స్వీకరించడం

ప్రసిద్ధంగా కనబడుతుంది.

అందుపై వచ్చినపలుకుబడి.

“నీ కేం ఆకాశవాణి చెప్పిందా?”

వా.

ఆకాశానికి ఎత్తు

గొప్పగా పొగడు.

“వాడికి సరిపోతే ఆకాశానికి ఎత్తు తాడు. లేకపోతే పాతాళంలోకి తోస్తే స్తాడు.”

వా.

ఆకాశానికి చిల్లిపడినట్లు

వర్షం విపరీతంగా వచ్చిన దనుటలో ఉపయోగించే పలుకుబడి.

“ఈరోజు వరం ఆకాశానికి చిల్లిపడినట్లు మహాజ్యోతిగా కరుస్తూ ఉంది.”

వా.

ఆకాశానికి నిచ్చిన వేయి

అసాధ్యకార్యము చేయు.

“ఆకాశానికి నిచ్చినటువేయి లంఘన తరమా?”

వా.

ఆకు, అలము

ఆకులు.

జం.

“వనమున నాకలంబు దిని వంతలఁ గుంసుచు నింత కెన్నఁదే, ననుజుఁడు దాను జచ్చు నడియాస లిఁకేటికి...”

భాస్క. సుంద. 186.

చూ. ఆకలములు.

ఆకు కందకుండా పోకకు పొంద

కుండా

అందికా పొందికా లేకుండా.

ఏదీ తేల్చి చెప్పడం లేదనే

అర్థంలో ఉపయోగిస్తారు.

నాయకు. 7 పు.

“ఆకుకు అందకుండా పోకకు పొందకుండా మాట్లాడితే ఏం లాభం రా.”

వా.

ఆకుచాటు పిందెవలె

పెద్దలచాటున; ఏమాత్రం

చెట్టు తగలకుండా.

“.....మీ పదయుగంబుల దాఁపున నాకుచాటుపిం దియవలె నుండునేను ధరణీతలభారముఁ బూన నేర్తునే.”

నలచ. 2.69.

చూ. ఆకుమఱుగుపిందెవలె.

ఆకుజిలుకల మొత్తంబువంతున

అఛకముగా; గుంపులు గుంపులుగా.

చేలలో పంట నిండుగా ఉన్నప్పుడు ఈ ఆకుచిలుకలు విపరీతంగా వస్తాయి. దానిమీద యేర్పడినపలుకుబడి.

“బేడిసెకదుపుభంగిని... యాకుజిలుకల మొత్తంబు వంతున...”

హంస. 3.29.

ఆకు మడిచి ఇచ్చు

తాంబూల మిచ్చు.

“కర్పూరంబుతోడి బాగా లీరాదో యాకు మడిచి యీరాదో చెబి!”

కళా. 4.70.

ఆకుమడుపులు

తములపాకుల చిలకలు

“హెచ్చువాసన వక్క లిచ్చి చుట్టిన యాకు మడుపు లీఁ దివిరెడునడపదాని.”

ఉత్త. రామా. 423.

ఆకుమఱుగుపిందెవలె

ఆకుచాటుపిందెవలె.

“తల్లితండ్రులయొద్ద తనయులగతి నాకు
మఱుఁగుపించెలరీతి నెఱి వహించి.”

హరిశ్చంద్ర. 1.212.

చూ. ఆకుచాటుపించెవలె.

ఆకులపడు

కలత చెందు.

“ఆ కలకల మాలించిన, దాకులపడినది
వగ్నినది.” నాయకు. పు. 89.

ఆకులు వేసికొను

తాంబూలము వేసికొను.

“పండుటాకులు కప్రంపు భాగములను
వేడ్కతోడుత నిద్రలు వేసికొనుచు.”
హంస. 1. 240.

చూ. వక్కాకు వేసికొను;
ఆకు వేసుకొను.

ఆకులలోపలి పిందె

మానినీ. 56.

చూ. ఆకునుఱుగుపించె.

ఆకులు అలము

ఆకూ అలమూ అని వాడుక.

చెట్టు చేమాలాంటిది. ఒకే

అర్థ మున్న పదాలయుగళం.

ఇం.

“అడవి చెట్టుల బంక, లాకులు నలము.”

పండితా. ప్రథ. పురా. పుట. 378.

ఆకులు లేచినవి

ఇంతమంది భోజనం చేసినారు

అనేసందర్భంలో ఉపయో

గించేపలుకుబడి.

“వారింటి పెండ్లిలో ఘటకు వెయ్యి
ఆకులు లేచినవి.” వా.

ఆకులు వేసినారు

భోజనానికి లేవండి అనుపట్ట
ఉపయోగించే పలుకుబడి.

“ఆకులు వేసినారు. కాళ్ళు కడు
క్కొండి.” వా.

చూ. కంచాలు పెట్టినారు.

ఆకులో మిడత

మహా నెఱజూణ అనే ఆరంభో
వెక్కిరింపుగా అనేమాట.

ఆకులమీద ఉన్న మిడత
ఎగిరెగిరి పడుతూ ఉంటుంది.

అందుపై నచ్చినపలుకుబడి.

“అదా అమ్మా! ఆకులో మిడత.” వా.

ఆకులోకి వచ్చు

భోజనము సమకూరు.

“ఉరికే కూర్చుంటే ఆకులోకి ఎట్లా
వస్తుంది?” వా.

ఆకు వేసుకొను

తాంబూలము వేసుకొను.

“ఆకు వేసుకోండి సామీ!” వా.

చూ. ఆకులు వేసికొను.

ఆకుసన్నాలు

ధాన్యంలో ఒక భేదము.

ఆకూ వక్కా

తాంబూలం.

“ఆకూ వక్కా తెచ్చి యీవే. అయ్యగా
రాచ్చారు.” వా.

ఆకొత్తు

అడక తైర.

ఆగడపలు

సో పా న ము ల వ లె తీ రి న
మబ్బలు.

పాండు. 3.179.

ఆగడించు

ఆగడము సేయు. రచ్చ కీడ్చు,

అగుడు పెట్టు.

“అజదాసయగారి నాగడించితిమా.”
పండితా. ద్వితీ. మహి. పుట. 214.

ఆగమేగాలమీద పోవు

అతివేగంగా పోవు.

“అవిడకు జబ్బని తెలిసేసరికి అతడు
ఆగమేగాలమీద పోయినాడు.” వా.

ఆగమ్యకాకిలా తిరుగు

అనవసరంగా ఊరికే తిరుగు.

“వాడు ఆగమ్యకాకిలా ఊరంతా తిరు
గుతూ ఉంటాడు. వాడికి పిల్ల నివ్వ
మంటే ఎవ రిస్తారు?” వా.

ఆగ్రహోదగ్రు డగు

కోపంతో మండిపడు.

ఇది ఇలా కలిసి ప్రచురంగా
వాడుకలో ఉన్నది.

“వాడు ఆగ్రహోదగ్రు డయినాడు
—నే నామాట చెప్పేసరికి.” వా.

ఆఘాయిత్యము చేయు

1. చిన్నదానికి పెద్దగా అల్లరి
పెట్టు.

2. దౌర్జన్యము చేయు.

ఆచంద్రతారకం

కలకాలమూ.

చూ. ఆచంద్రతారార్కం.

ఆచంద్రతారార్కం

కలకాలం.

చంద్రుడూ, నక్షత్రాలూ,
సూర్యుడూ ఉన్నంత కాలం.
చూ. ఆచంద్రతారకం.

ఆ చెంపా యీచెంపా వాయించు

ఎడాపెడా కొట్టు.

“ఆ చెంపా యీ చెంపా వాయిస్తే
వాడే నిజం చెప్తాడు.” వా.

ఆచూకి తీయు

జాడ తీయు.

“ఆ దొంగ కేసు విషయమై ఆచూకీ
తీయడానికి పోలీసు వాళ్లు తిరుగు
తున్నారు.” వా.

ఆజానుబాహుడు

ఒడ్డుపొడుగుగా అయినవాడు.

మోకాలు తాకేచేతులున్న
వాడని వాచార్యం.

“వాడు మాంచి ఆజానుబాహుడూ,
స్ఫురద్రూపీ.” వా.

ఆజు బాజుల

చుట్టుపట్ల.

“హెజుపడి యున్న నాజుం, బాజుల
నిలువంగ పీలుపడునే? చెప్తుమా?”
మగువ, 2.31.

“ఈ ఆజుబాజులో అతనంత మాటవాసి
కలవాడు మరొకడు లేడు.” వా.

ఆజ్ఞ తల మోచు

ఆనతి శిరసావహించు.

“మీ యజ్ఞః దల మోచి పోయెద.”
పండితా. ద్వితీ. పర్వ. పుట 287.

ఆజ్ఞ వెట్టు

ఆజ్ఞాపించు.

“ఆజ్ఞ వెట్టించి చే తడియాట దిపుడు.”

కా.మా. 1.54.

ఆజ్ఞ సేయించు

ఆజ్ఞానువర్తిని చేయు.

“శూర్వణఖ వచ్చుటయు ఆ పాలఁతని బట్టి యాజ్ఞ సేయింప.”

మర. రా. బా. పు. 16 పం. క్తి 2.

ఆండ్రిబ్బతనం

వెంకెతనం, పిల్లలు చేసే

ఆల్లరి అని వావిళ్ళ. అహం

అనే అర్థంలో పెద్దాపురం

ప్రాంతంలో వాడతా రట.

ఆట ఆడించు

వేధించు.

“వా డేదో మహా మిడిసిపడుతున్నాడు.

వాణ్ణి ఒక్క ఆట ఆడించి వదిలి పెడతాను.”

వా.

ఆట కట్టు

మని ముగియు.

చదరంగం ద్వారా వచ్చిన

పలుకుబడి.

రాజు మహా చెప్పగానే ఆట

కట్టిపోతుంది.

“మహా మిడిసిపడుతూ ఉండేవాడు.

ఆ దావాతో వాడి ఆట కట్టింది.”

వా.

“ఏ మనుకున్నావు? నా తడాఖా.

మాడు నిమిషాల్లో వాడి ఆట కట్టించేస్తాను మాధు.”

వా.

ఆటకూటములు

నటకల సంఘాలు, నాటక

సంఘాలు.

పండితా. ద్వితీ. పర్వ. పుట 470.

ఆటది

1. ఆడుది.

2. చిన్న పిల్ల, ఆటలాడు కొను

నని.

3. ఆడునని వేశ్య, నట్టువ

రాలు.

“ఆటదాన నబల నైన నే నించుక, యిలిగి మాచుకును భయమునఁ దలరు.

నగ్రు నుగ్రలోచనోద్భూతవహ్నికి, నెరిరి నిలువ నీకు నెంత కొలఁది.”

కమా. 4.74.

ఇక్కడ ఆట దానను అన్న

అర్థంలో ఉన్నట్లున్నది.

“ఆటదానికి వశ మమ్మ యీ మేటి కోటలు దాట...”

గౌర. హరి. ద్వి. 2.107.

“ఆటదానిని జంపుట వినితి యనక.”

పండితా. ప్రథ. పురా. పుట. 285.

ఆట పట్టించు

ఏడిపించు, శాస్త్ర చేయు.

“వాడి ఆట పట్టిస్తాను. ఏ పెద్ద మనిషి

అట్లు వస్తాడో తెలుస్తుంది.”

వా.

ఆటపట్టు

స్థానము.

“రామేశ్వరతీర్థము కఱకంఠన కాట

పట్టు.”

భీమ. 3.155.

ఆటపాటలు

ఆటలు, పాటలు.

జం.

“అట్టి హరికీర్తనములు నీ కాటపాట, లిందిరాప్రాణవిభుఁడు నీ కివ్వెద వము.”

నలచ. 2.27.

ఆట మాని ఒడ్డుకొనబడు

మధ్యలో ఆట మానివేసి
ఓటమిని అంగీకరించు.

తన్నెలానో వదిలివేయ మని
చెప్పపట్ల ఉపయోగించే
పలుకుబడి.

“సకియలు జాగు మానుఁ డిఁకఁ జాలును
బోవుడ మాట మాని యొ, డ్డుకొనఁ
బడెక నృపాత్మజ కడుక బరితాపము
నొంది...” నలన, 3.264.

ఆటలమ్మ

మశూచికంలో ఒక భేదము.
ఇది సామాన్యంగా పిల్లలకు
వస్తూంటుంది. తల్లు, చిన్నమ్మ,
పెద్దమ్మ ఇతరభేదాలు.

ఆటలో అరటిపండు

వట్టిది.
ఆటలో ఒక్కొక్కరాయికో
పండుపేరు పెడతారు. అస
లవి ఊహామాత్ర మైనవే.

ఆటవిడుపు

సెలవు.
వీధిబళ్ళలో నేటికీ ఈ మాట
ఇలాగే వినవస్తూంది.

“ఉడిగములవారలకు నాటవిడుపు
గాఁగ.” కువల. 4.101.

ఆట సాగదు

తోచినట్లు ప్రవర్తించుటకు
వీలు లేదు అనుపట్ల ఉపయో
గించేపలుకుబడి.

“సంస్కృతమ్మన నింతగా సాగ
దాట.” పాణి. 1.29.

ఆటి నిల్పు

ఆగి నిలుచు.

“ఏమియుక, డయ్యక కొంతనేపు పెను
ధాకను జేతుల కాటి నిల్పువాఁ,
డెయ్యెడ.” ప్రభా. 2.59.

ఆటోపంగా

ఆటవసంగా.

“చాలా ఆటోపంగా ఉన్నాడు.” వా.

ఆట్లాడుకుంటున్నాను !

చూ. ఆడుకుంటున్నాను.

ఆట్లుపోట్లు

బాధలు.

జం.

ఆడంగులలో పెదబావగారు

ఎప్పుడూ ఆడవాళ్ళతో ఉండే
వాడు.

నిరసనగా అనేమాట.

“ఉన్నాడుగా ఆడంగులో పెదబావ
గారు. ఎక్కడెక్కడి కబుర్లు
తెస్తాడు.” వా.

ఆడంగులవాడు

ఆడచేష్టలు చేసేవాడు, నపుం
సకుడు.

“వాడు వట్టి ఆడంగులవాడు. బయట
ఏం కనిపిస్తాడు?” వా.

ఆడకాడకు

అక్కడి కక్కడకు.

“ఏం జరగడం లే అమ్మా! ఆడకాడకు
సరిపోతుంది.” వా.

ఆడదక్షత

ఆడదిక్కు.

“అడదక్షత లేనియింట్లో పిల్లలు ఎలా ఉంటారు మరి!” వా.

చూ. అడదిక్కు.

అడదానిచేతి అర్థము

నిలవనిది.

చూ. అడుపడుచు నిలి.

అడదిక్కు

చూ. అడదక్షత.

అడపాప

రాజాస్థానాలలో పెండ్లి చేసు
కొనకుండా ఉండేదాని.

“కాశ్యేటిసగరంలో ఇన్నా రు మం ది
అడపాపలు ఉండేవారు.” వా.

అడబిడ్డలాంఛనాలు

పెండ్లిండ్లలో వరుని శోబుట్టు
పులకు చీరలు, సాములు
వగైరాల కని యిచ్చుకాను
కలు.

“అడబిడ్డలాంఛనాలకు అధమపక్షం
అయిదువందలయినా యివ్వండే పెండ్లి
కుదరడం కష్టం అన్నారు ఆవధానులు
గారు.” వా.

అడబోవుతీర్థ మెదు రగు

కోరినవని తనంతటనే సిద్ధించు.

“అడుమిందునఁ గైలాస మాడఁబోవు
తీర్థ మెదు రై నరీతి సిద్ధించు ననుడు.”
కా.మా. 8.214.

అడబోయిన తీర్థ మెదురు వచ్చి

నట్లు

శ్రమ లేక మనోరథం సమ
కూరిన దనుట.

పండితా. ప్రథ. పురా. పుట 387.

చూ. ఆవులు తలచినచోట పూరి
మొలచినట్లు.

అడికపడు

నిందపడు.

“ప్రజలచే నాడికపడుదును.”

శైమ. 8.114.

అడికొను

1. ఒకరిని గూర్చి చెప్పుకొను.

నిందగా మాటలాడుకొను.

“అతని దుక్కారిత్రము తెలివిన యక్క
డక్కడ నాడికొనం దొడంగిరి.”

శివ. 3.119.

2. నిందలు వేయు.

“బంధువుతో గనినచోఁ బరంగ నిందిం
తురు, శోడికొడలు మాడ నాడి
కొనును.” హంస. 1.125.

అడివోలు

నింద.

“కుల మెంచ రాడికొళ్ళకుఁ దలకరు.”
హంస. 5.267.

అడిన దాట పాడినది పాటగా

స్వేచ్ఛగా; అడ్డుపెట్టువారు
ఎవరూ లే రనుట.

“వా డాడింది ఆట, పాడింది పాటగా
ఉంది. అనేవారా? ఆడేవారా?” వా.

అడిపోసికొను

వెనుక తిట్టుకొను.

“వారు ఊరికే నన్ను అడిపోసుకొంటు
న్నారు. నే నేపాపమూ ఎఱుగను.” వా.

అడుంబసిపని

బాల్య చేష్ట, పసిపిల్ల చేయ
వలసినపని.

“వసుధాధరేంద్రసుత నీ వ స దృ శ
ముగ, శివుని గూడియాడుట యాడుం
బసివని.” కుమా. 7.37.

ఆడుకట్టు

ఆడుపోడిమి.

“కాళ్ల యొప్పిద మాడుకట్టు నుజ్జ
లము సేయంగ...” భార. విరా. 1.228.

ఆడుకుంటున్నాను :

వినోదంగా గడపడం లేదు;
పనే చేస్తున్నాను అని చెప్ప
డానికి వ్యంగ్యంగా ఉపయో
గించే పలుకుబడి.

“ఏమిటమ్మా! అన్నిసార్లు పిలుస్తావు.
నే నేం ఆడుకొంటున్నానా?” వా.
“ఆ అవును. నువ్వే ఇంటిపను లంతా
చేస్తున్నావు. నే నేమో ఆడుకొంటు
న్నాను!” వా.

చూ. ఆట్లాడుకుంటున్నాను.

ఆడుకూతురు

ఆడపిల్ల.

“పడసె గాదె శంకర, గొనకొన
బుండ్లమ్మ నాడుకూతురు నీచేన్.” శివ. సా. 417.

“ఆ డు కూ తు రు నలా ఏ డి పి ం చ
రాదురా.” వా.

ఆడుకొన నోరు గల్లు

దూషించుట క వ కా శ ము
కలుగు.

“అకట! నాయాడు రాచకన్నెకల
కెల్లె, గడంగి న న్నాడుకొన నోరు
గల్లె నే మనందు.” కుక. 1.474 ప.

ఆడుగోడు పోసికొను

ఆడవారిని యేడిపించు.

“ఈ ఆడుగోడు, పోసికో నేల నీవంటి
పుణ్యమితికి.” పాండ. జన. నాట. 26.

ఆడుగొల

స్త్రీహత్య.

కాళ్ల. సం. 6.57.

ఆడుచు పాడుచు

తీరికగా, అనాయాసంగా. జం.

“ఆడుచుఁ బాడుచు నభిమతారములు,
వేడుక భక్తులు వేడిన నిర్తు.”⁹
ప్రభులిం. 14.112 పు.

“అంటును సొంటునుం బెటప కాడుచుఁ
బాడుచుఁ గూడుచుండె బో.”

పాణి. 3.82.

చూ. ఆడుతూ పాడుతూ.

ఆడుతీర్పరులు

ఆడవై తనదారులు; పొసగ
రనుట.

తీర్పరు లెప్పుడూ మగవారే
అయి యుండవలె నన్న అపో
హపై యేర్పడినపలుకుబడి.

కుక్కు. 22.

ఆడుతూ పాడుతూ

హాయిగా, అవలీలగా.

“ఆడుతూ పాడుతూ ఆ యింతపనీ చేసు
కోవచ్చు.” వా.

చూ. ఆడుచు పాడుచు.

ఆడుతోడ బుట్టరె ?

అక్కచెల్లెండ్లు లేరా ?

ఏ పురుషుడైనా ఒక స్త్రీతో
అవమానకరంగా ప్రవర్తించి

నప్పుడు ఆడవాళ్లు అనేమంటు.
‘నీకు అక్కా చెల్లెళ్లు లేరా?
నన్నలా అవమానిస్తావా’
అని. నేటికీ వాడునాగో ‘నీ కేం
అక్కా చెల్లెళ్లు లేరా? నా
వెంట బడుతున్నావు?’
అంటారు, ఆడు తోడు లేరా?
అని కూడా క్వచిత్కంగా
అంటారు.

“పుర మిది చూడ నింత చెడిపోయి
నయోమతీ యాడుతోడఁ బుట్టి రెళ్ళ నను
వంటి సాధ్యుని...” గుక. 2.369.

ఆడుదోడునను బుట్టవె ?

నీకు అక్కా చెల్లెళ్లు లేరా ?
“బోయవె యాడుదోడునను బుట్టవె
శాపనిమిత్తమే తపంబు.”

మను. 4.87.

చూ. ఆడుతోడ బుట్టనె.

ఆడువడుచు

భర్త సోదరి.

చూ. ఆడుబిడ్డ.

ఆడువడుచు సిరి

నిలవనిది.

ఆడవాళ్ల చేతిలో డబ్బు నిలవ
దనుట. మగవారే పెత్తనం
వహించవలెనన్న నాటి
భావంపై ఏర్పడినది.

గువ్వలచెన్న. 88.

చూ. ఆడదానిచేతి అర్థము.

ఆడుపాటు

స్త్రీత్వము.

“మాయయ్య జీవుడుం బెడిసి మెత్తి

యొకానొకఁ డానిరించుచుం బ్రాయక
యాడుపాటు మగ పాటుచెడన్.”

పాం. 4.274.

ఆడుబిడ్డ

ఆడుపడుచు.

ఆడుబిడ్డ, ఆడుపడుచు అను
మాటలు భర్త సోదరి అన్న
అర్థంలో నేటికీ వాడునాగో
ఉన్నవి.

“కొత్తగాఁ జేయించుకొన్న ముక్క
రకు నె యుడలు గుండ్లరను చూడు
బిడ్డ.” పాం. 3.50.

“పెళ్ళిలో ఆడబిడ్డ (పడుచు) లాంఛ
నాల కని వాళ్లు చాలా ఆడిగారు.
అంచేత పెళ్ళి వదలి నేను.”

“ఉగాదికి మా ఆడపడుచును పంపమని
మా వారు వాళ్ల వాళ్లకు రాశారు.”

వా.

చూ. ఆడుపడుచు.

ఆధువ్యదు

నాథుడు.

“వాళ్ళ యింటికి ఆధువ్యదు ఎవడూ
లేడు.” వా.

“నాళ్ళకి ఆధువ్యదు లేని సంసారం.”

వా.

చూ. నాథుడు.

ఆచిపూస

శ్రేష్ఠుడు.

“కాళిదాసు కవుల్లో ఆచిపూస.” వా.

ఆతని పేరికూర నంజరుము

ఆతని పేరయినా యెత్తకు
మనుట. వాని పేరున్న కూర
కూడా ముట్టకూడదంటే
అంతేకదా.

పరమ పాపిణి భావము.

“కడుఁ గుటిలవర్తనం డెన్నఁడు నాతని
పేరికూర సంజకుము నృపా!”

హరి. 2.38.

ఆతపత్రంబు లూదు

గొడుగులు పట్టు.

“దిగధీకు లున్నతస్థిరభక్తియుక్తి నా
తతహక్తికా తపత్రంబు లూఁద.”

కమా. 9.28.

ఆతురసన్యాసం

ప్రాణాపాయస్థితిలో స్థిరకొను
సన్యాసం.

ఎలాగూ ఆశ లేనప్పుడు
వదలు కొన్నాడు - అన్నసంద
ర్భంలో ఉపయోగించే పలుకు
బడి.

“వాడు లక్షరూపాయలు ఆ స్కూలుకు
విరాళం ఇచ్చా డట. ఎందుకో
తెలుసా? ఇన్ కంటాక్సు బాధ తప్పించు
కోడానికి. ఇదంతా ఆతురసన్యాసం.”

వా.

ఆదట వోవక

ఆశ తీరక.

“అయ్య నఘుఁడు దానిఁ జిత్తమున
నాదట వోవక చూచె.”

భార. ఆది. 4.145.

ఆద మఱచి నిద్రపోవు

నిర్భయముగా నుండు.

“పగతురు నేఁ డాదమఱచి నిద్ర వోదు
రది తఱి పొడువక.”

భార. సా.ప్తి. 1.51.

ఆదము నిద్రవోవు

ఆదమఱచి నిద్రించు.

నేడు ఆదమఱచి ... అన్న

రూపంలోనే వాడుక.

“అమృతాబ్ధి సౌచ్చి యాదము, నిద్ర
వోయిన పీఠాంబరుడు బిట్టుచెదరి లేవ.”

కమా. 11.3.

ఆదరబాదర

1. త్వరత్వరగా.

“గంట అయిపోయిం దని నేను ఆదర
బాదరా బయలుదేరి వచ్చాను.” వా.

2. తగిన యేర్పాట్లైవీ లేకనే.

“మేనేజరు పిలిచా డనేసరికి ఇతను
ఆదరాబాదరా పరిగెత్తాడు. ఆ తొంద
రలో అకౌంటుపుస్తకం కాస్తా ఇక్కడే
పెట్టిపోయి నాలుగుచీవాట్లు తిన్నాడు.”

వా.

3. తొందరగా.

“ఆదరాబాదరా నాలుగు మెతుకులు
నోట్లో వేసుకొని వచ్చాను.” వా.

ఆదాయము చాలదు

చాలినంత వరుంబడి లే
దనుట.

“ఆదాయం చాలని ఉద్యోగం ఉండీ
ప్రయోజనం తక్కువ.” వా.

ఆదాయవ్యయాలు

జమాఖర్చులు.

ఆది ఇచ్చు

కొలత యిచ్చు.

“గాజులకు ఇప్పుడే ఆది యిచ్చి
వచ్చాను. గుత్తంగా లేకపోతే నా
కిష్టంలేదు, అందుకనీ...” వా.

ఆదికారణము

మూలకారణము.

“ఆదికారణ మతఁడ మీ యాపదలకు.”
భార. కర్ణ. 2.124.

ఆదికొను

పై బడు, మార్కొను.

“శృషభంబున కాదికొను బెబ్బలియుం
బోలె.” భార. విరా. 5.78.

ఆది తీసుకొను

కొలత తీసుకొను.

“దరీవాడు ఆది తీసుకొని పోయి పడినా
శ్లయింది. ఇంకా చొక్కాలు కుట్టి
యివ్వనంటున్నాడు.” వా.

ఆదిమలత్రయము

“ఆదిమలత్రయహరణ మా.”

పండిత. ప్రథ. పురా. పుట 277.

ఆదివావితోడ

ఒక వరుస క్రమములో;

యథాక్రమముగా.

“ఆదివావితోడ నంతంత దవ్వల,
నుండఁ బంచి యంబుజోదరుండు.”

హరి. 6.48.

ఆదిపెట్టు

తొకట్టు పెట్టు, కుదువ పెట్టు.

“కాసువీసంబు పెడలమి గ్రాసమునకు
నాది పెట్టి క్షేత్రంబులందుఁ గొన్ని.”
మను. 8.129.

ఆదెబ్బితో....

ఆ పనివల్ల, కొంత నష్టం జరి
గాక.

“ఆ దెబ్బితో వాడు దారికి వచ్చాడు.”
వా.

ఆనందపదములు

జానపదగేయములలో ఒక

నిశ్చింతా శాఖ అయి ఉంటుంది.

ఆనందాన్ని సూచిస్తూ

ఆడుతూ పాడుకునే పదాలు.

పండిత. ప్రథ. పాద. పుట 513

ఆనందము మరుగు

సుఖము మరుగు.

“కానఁ దటిచ్చుల మగురాజ్యానందము
మరఁగి గుండ్రిగూరారుండ నె.”

ఆము. 2.81.

మరఁగు వాడుకలో మరుగుగా

వివక్షిస్తుంది.

ఆనందవార్ధి దేల్చు

ఆనందింప జేయు.

“తమకమున నింశు తెల్లను దమక తమక
వలనఁ నని యెంచ నానందవార్ధిఁ
జేల్చి.” రాజగో. 1.19.

ఆనకట్ట

నదులకూ వానికి కట్టకట్టి

నీరు నిలువచేసి సాగుకు ఉప

యోగించడంతోసం కట్టకట్ట.

“గోదావరి కృష్ణలకు ఆనకట్ట కట్టడం
వల్లనే అక్కడ దరిద్రం పోతుంది.”

వా.

ఆనతిచ్చు

చెప్ప - వచించు.

ఆనతి యిచ్చు

మా. ఆనతిచ్చు.

ఆనతి మూరె డైన దాటమి

ఆజ్ఞ ఏమాత్రం మీఱక
పోవుట.

మూరెడు అనగా లక్షణయా
కొంచెము అనుట. అని
మాత్ర మని యీ సంద
ర్భంలో వాడుక.

ఆననము లేగతి నాలోకింతు ?

వాడిమొఖ మెట్లా చూస్తాను?
ఏదైనా తనకు గొప్ప అవ
మానం జరిగినప్పుడు తన
స్నేహితుల యెదుట పడలేక
పోవుట సహజము. దీనికి
వ్యావహారిక రూపం వారి

ముఖం ఎట్లా చూస్తాను ?

“ఈ కలహ మపుడ వినబడు నాకం
బున, సురల యాననము లేగతి నాలో
కింతు...” కళా. 3.245.

చూ. ముఖం ఎట్లా చూస్తాను.

ఆనపొడుచు

ఆజ్ఞాపించు.

“అలిగంతల చెలుల నేల యాన వాడి
చెడు.” ప్రభా. 5.89.

చూ. ఆనవొడుచు.

ఆనబెట్టు

ఆకలి తీరా అన్నంపెట్టు.

నిరసనగా ఒకరినిగురించి తిండి

పోతు అంటూ అనేమాట.

“పిడికి మేం ఆనబెట్ట లేమమ్మా!”

వా.

ఆనమాలు

చూ. ఆనవాలు.

ఆన యిడు

పిట్టుపెట్టు.

సారం. 2.205.

ఆన లిడు

ఆజ్ఞాపించు.

ఆనలు వొడిపించు

ఆజ్ఞాపించు, ఆనపెట్టు.

“ఆనలు వొడిపించి యాదృతి స్వర్ణ
వర్ణం వవర నా వారక కనక వర్ణంబు
గురియించె.”

పండితా. ద్వితీ. మహి. పుట 118.

ఆనవాయితీ

మామూలు.

కౌ. త. 26.

ఆనవాలపాయసము

నానబాలుతో చేసినపాయ
సము.

“అమృతరసోపమం బైనకమ్మని యాన
వాల పాయసము జంబాల మయ్యె.”

నైష. 6.124.

ఆనవాలు

చిహ్నము, గురుతు.

ఈ ఆనవాలు ఆనమాలు అనే
రూపంలో వాడుకలో విని

పిస్తుంది.

“ఆనవాలు చెమ్మ నృపుపాల ననియె.”

భార. ఆశ్వ. 3.95.

చూ. అడయాళము;

ఆనవాలుపట్టు.

ఆనవాలు పట్టు

గుఱుతుపట్టు.

“అయ్యో! సువృష మా రామయ్య
కొడుకా! ఆనవాలే పట్టలేదే.” వా.

“వాడు ఆనమాలు పట్టలేకుండా చిక్కి
పోయాడు.” వా.

చూ. ఆనవాలు.

ఆనవెట్టు

ఆజాపించు.

ఆనవొడుచు

ఆజాపించు.

“దొంగ లాన వొడిచినఁ గోకల్ విడు
తురె?” కళా.

“అలిఖంతిల! చెలుల నేల నాయన
వొడిచెడు.” ప్రభా. 5.39.

ఆనవైచు

ఆజాపించు.

“ఆనవైచినట్లు వాహిని యిపుర జలము
వాతె నిసుక వోచు.” భోజ. 3.18.

ఆనాలు

ఆన వాలు, నాన బ్రాలు,
వడపప్పు; నానవేసిన పెసరి
పప్పును ఉపవాసం ఉండవల
సిన పండుగలలో ఉపయో
గిస్తారు.

చూ. ఆనవాలపాయసము.

ఆనిపట్టు

ఉండు పట్టు.

“ఆనిపట్టి నేఁ శాపపుణ్యములు అనుభ
వించవలె నన్ను పుడు.”

తాల్. సం. 9.17.

ఆనుకొను

తీను.

నిరసనలోనే వాడుక.

“అనుకోవడానికి అయిది స్తరాకుల
అన్నం కావాలనే. ఇక్కడ పుల
అక్కడ తీసిపెట్టడు గదా? ఎట్లా
వస్తుందీ అంటు?” వా.

ఆనుపానులు

. పుట్టుపూర్వోత్తరాలు. జం.

“ఆ విషయంలో ఆనుపానులు తెలుసు
కొని నాకు రాస్తే మోస్తాను.” వా.

ఆనోటా ఆనోటా

కరాకరి కగా.

“ఆనోటా ఆనోటా పడి వీడి వ్యవహారం
నలుగురికీ తెలిసిపోయింది.” వా.

ఆపదమొక్కులు సంపద ముఱ
పులు

ఆపదలు వచ్చినప్పుడు
మొక్కుకోవడం, సంపదలు
వచ్చినప్పుడు ముఱచిపోవడం
మానవజ్ఞాన మనుట. సంప
దగునుపులు అని కొన్ని
ప్రాంతాల వాడుక. జం.

ఆపసోపములు వడు

అనురుసు రను; అలయు.

“పలుతాపమున నాపసోపములు చూ
పట్టంగ నిట్లుగా, నలసెం బంటవలంతి
దీని కింక శత్రుప్రక్రియలో నేయఁగా
వలె.....” భద్రాయ 3.191.

ఆపాతమధురము

పిసగానే శాగుంటుంది-తరచి
చూస్తే కాదు.

ఆపాతరమణీయము

విన్నవెంటనే ఆనందింప జేయు
నది.

సంగీత మాపాతరమణీయ
మని పెద్దలు చెప్తారు.

ఇంతే కాక యిది పైకి బాగా

కనిపించినా లోతుగా చూస్తే

అలా ఉండదు అనే అర్థంలో

కూడా ఉపయోగిస్తారు.

“ఇది కేవలం ఆ పాతర మణియమైన మాట. ఆలోచిస్తే యిందులో సారం చిస్సారమే అని సీకే తేలుతుంది.”

చూ. ఆపాతమధురం;

ఆవిచారితరమణియము.

ఆపూటకు లేని

మిక్కిలి పేద యైన.

“ఆపూటకు లేనివాడే అంశ మిడిసిపడితే యింక ఉన్నవాడిసంగతి చెప్పాలా? వా.”

ఆపేరికూర నంజమి

ఆపేరే పడదనుట.

“భీమధన్వండు దినిన నాపేరి కూర నంజ నేనిది వెలి గాఁగ నాకు నొక్క.”

దశకు. 10.18.

చూ. ఆతని పేరికూర నంజు.

ఆపైన దేవు డున్నాడు

చేయగలిగింది చేసితి ననుట.

“నేను చేయగలిగింది చేశాను. ఆపైన దేవు డున్నాడు.”

ఆపోవని

సంతృప్తి చెందని.

“కోపము నుబ్బును గర్వము, నాపోవని మునికియును దురభిమానము ని, రావ్య సారత్వము ననునవి, కాపురుషగుణంబు లుండు కారవనాథా!”

భార. ఉద్యో. 1 ఆ.

ఆపోశనము పట్టు

సంధ్యావందనాదులలో తర

నితో చూపుడువేలిని మడిచి

ఆ అరచేతిలో ఏర్పడు పల్ల

ములో తీర్థము పో ను కొని

మంత్రపూర్వకముగా తీసు

కొనుటను ఆపోశనంబంటారు.

ఆవిధముగా జలమును లోనికి

తీసికొను.

“బడబాగ్ని వడికి లోపడని పాఖోరాశి భోరునఁ గొనియె నాపోశనముగ.”

కా.మా. 1.124.

ఆపోశనించు

ఆపోశనము గొను.

“దివ్యాస్త్రవైపుణి ... ప్రాణములు నాపోశనింపఁగా నాశించె.”

వర.రా.యు.పు. 240 పంక్తి 13.

ఆప్రాద్దు పొయి రాజనట్టి

ఆపూటకుకూడ గడవని (పేద)

“ఆప్రాద్దు పొయిరాజనట్టి నిర్వేదయు.”

పాండు. 1.101.

ఆబాలగోపాలము

చూ. ఆబాలవృద్ధాదులు.

ఆబాలవృద్ధాదులు

అందఱూ.

చిన్నా పెద్దా అంతా అని

నేటి వాడుక.

పండితా. ప్రథ. దీక్షా. పుట 161.

చూ. ఆబాలగోపాలము.

ఆ బుర్రలో విత్తనాలే

అదే రకమే అనుట.

కూరగాయల విత్తనాల వంటి

వానిని సారకాయ బుర్రలో

వేసి ఉంచే అలవాటుపై

యేర్పడినది. ఒకే బుర్రలోఒక

రకమైన విత్తనాలే వేస్తారు.

అభాన్యుడు

అపహాన్యపాత్రుడు.

అనగా పనికిరానివాడు అనుట.

“ఇదేమి సిద్ధి యా భాన్యున కేల
చాప్పుడు.” విక్రమ. 3.7.

అభిచారంబు వేల్పు

ఒకరికి చెరుపు సేయుటకై

హోమాదులు చేయు.

“భూరిక్రియల నాభిచారంబు వేల్పు.”
పండితా. ప్రథ. వాద. పుట 683.

అభ్యంతరరతి

బాహ్యరతికి భిన్నమైన
సంభోగము.

కూమా. 9.152.

ఆమంత్రణము వడయు

సెలవు తీసుకొను, పొందు.

“అతనిచే నాలింగితుండై యామంత్ర
ణంబు వడసి.” భాగ. స్క. 1.233.

ఆమంత్రణము సేయు

పిలుచు, సెలవు తీసికొను.

“ఆమంత్రణంబు సేసి యంతరితుం
డయ్యె.” భార. అశ్వ. 3.155.

ఆమటవదిట

పదామడల దూరంలో.

ఇంతపరిధిలో ననుట - దీనిని

అనేకరకాలుగా అంటారు.

ఆమడ అంటే పదిమైళ్లు.

నేటికీ ఈ లెక్క ఉన్నది.

“ఆమట పదిట లింగార్చనం దనెడు
నామంబు వినగ రా దేమి కర్మంబు.”

బస. 6 ఆ. 155 పుట.

“పదామట్లో అంత పండితుడు లేడు.”

“చుట్టూ పదామడలో నేషను లేదు.”

“పది ఆమట్లో పోస్తాఫీసు లేదు.” వా.

ఆమని బుగబుగలు

అస్థిరమైనవి.

వసంతకాలములో మాత్రమే

వాసనలు గుబులును నని

వాచ్ఛారము.

పాండు. 3.72.

ఆమవడ

పెరుగువడ. పెరుగు గారె.

ఆమశ్రాద్ధం

బిచ్చ్యం పిండి న్నగైరాలతో-

అన్నంలో నంటలో నిమిత్తం

లేకుండా చేసే శ్రాద్ధం.

ఆమాటా యిమాటా

ఒక నిర్దిష్టకార్యాన్ని సూచించే

చేదీ కాక భోక్తాభిరామాయ

ణంగా మాట్లాడుమాటలు.

“వాడు ఆమాటా యిమాటా మాట్లాడి

పోయాడే కాని ఈ సంగతే చెప్పలే

దే?” వా.

“మేము ఆమాటా ఈమాటా మాట్లాడు

కొంటూండగా నీ సంగతీ వచ్చింది.”

“ఆమాటా యిమాటా మాట్లాడి వాడు

నన్ను బుట్టలో వేశాడు.” వా.

“ఆమాటా యిమాటా మాట్లాడి వాకి

టిదాకావెళ్లి ఆతరవాత అసలు విషయం

బయట పెట్టాడు.” వా.

ఆము కవియు

పొగరెక్కు.

“ప్రామిన్కు నెత్తాము లాముకవియ.”

పాండు. 2. 152.

“కాణుపుల్ దిని యాము కవిసి.”
సారం. 1.68.

“నెఱుసంజ యాము కవిసె—”
చూ. అముకొను.

అముకొను

బలిసిన.

లక్షణయా అతిశయించు.

“అముకొన్న ప్రేమచే.” క్షేత్రయ్య.
చూ. అముకవియు.

అములెద్దు

పొగరు పట్టినయెద్దు.

అముదంగాడు

పట్టుకొంటే వదలనివాడు.

“వాడు వట్టి అముదంగాడు. వా
దెక్కడ తట్టనపడ్డాడు రా నీకు.” వా.

అముదం త్రాగినమొగం పెట్టు.

నిస్పృహను, చేత కానితన

మును స్ఫురింపజేయు.

“ఎందుకు రా? అలా అముదం తాగిన
మొహం పెట్టుకొని కూర్చుని
ఉన్నావు?” వా.

అముదము రాయు

నష్టపెట్టు.

“నే నేదో చుట్టచుమాపుగా పోతే
నాకు అముదం రాకాడు.” వా.

అముపట్టు

అహముపట్టు, పొగ రెక్కు.

“వాడికి మహా అముపట్టి ఉంది లే.”
వా.

అమూలచూడముగా

అమూలాగ్రముగా, పూర్తిగా.

“అమూల చూడముగ నెఱిగింతున్.”
విప్ర. 4.40.

ఆయకట్టు

సాగుకు లాయి కయినభూమి.

“ఆ చెరువుకింద మున్నూరు ఎకరాల
ఆయకట్టు ఉంది.” వా.

ఆయగాళ్ళు

ఊరిలోని వివిధవృత్తులవారు.

ఆయన కాయ నై

తనంతకు తానే.

“ఆయన కాయ నై రణమునందలి
కోర్కె నినుకొనరించె.”

పాండవాశ్వ. 61.

ఆయములు ముట్టుకొను

కళ లంటు, మర్మము లంటు.

“అంగము లొరసుకొంటూ ఆయములు
ముట్టుకొంటా.” తాళ్ల. సం. 8.589.

ఆయపాటున

మర్మస్థానంలో.

ఆయువుపట్టున అనడానికి

వాడుకరూపం.

“వాడు ఆయపాటున కొట్టేసరికి ఏడు
తపీమని నేల పడ్డాడు.” వా.

ఆయవారపు సంచి

బిచ్చపుసంచి.

“అంకభాగమునందు నాయవారపు
సంచి.” జైమి. 7.197.

ఆయవారము

బిచ్చము.

“ఆయవారముకంటే నధికకల్యాణంబు
పఱిగయెన్నల ధాన్యభక్షణంబు.”

భాగ. 7.410.

ఆయవార మెత్తు

బిచ్చ మెత్తు.

“ఆయ వార మెత్తి అతను చదువు
కున్నాడు.” నా.

ఆయవ్యయాలు

జమాఖర్చులు.

ఆయాసపడు

శ్రమపడు.

“పనులయెడ నాయాసపడినవారి

నెల్ల మిగుల మన్నింపుడు.”

భాస్క. బాల. 115.

ఆయువు దెగు

ఆయుర్దాయము తీరు.

“ఆయువు దెగినట్టి జంతువులు సచ్చు.”

భార. ఆను. 5.58.

ఆయువుపట్టు

ముఖ్య మైనది.

“కథ కంతా ఆయువుపట్టు ఇక్కడే
ఉంది.” నా.

ఆయువు మూడు

అవసానదశ వచ్చు.

“ఆయువుమూడినట్టి సన్యాసికి గట్టె
నైదువరకు మృత్యుకడ మృత్యుకడ దక్క
వయ్యె బో.” నాయకు. 8 పు.

ఆయు వెక్కు

ఆయుర్వృద్ధి కలుగు.

“ఎల్లవారును గడు నాయ వెక్కి
వగయుఁ దెవులు.....లేకున్నారు.”

హరి. 5.6.

ఆయె వోయె

అయిం దేదో అయింది,

పోయిం దేదో పోయింది,

“పోనీ నేటికి నాయెఁబోయెఁ గడు
దుర్బుధిక్ విచారింప నేలా?”

రా.మా. 2.128.

“నీయంతవాని కటు లో,నా? యాయెం
బోయె నిష్క్ర డైనం దపసిక్, డాయక
నీ నా యుసులుల, నే యనువున నేటు
నేయ నెంచెదో యనుచుక్.”

రామకథా. బాల. 4 ఆ.

ఆయె నౌ లే

అది సరేకానీ.

“ఆయె నౌలే యిది వట్టి శంక.”

సారం. 2.22.

ఆరంభహారత్వము

ప్రారంభంలో మా శ్ర మే

వస్తువుల కనబడుచుట.

“వాడిదంతా ఆరంభ హారత్వం.

నాలుగు గోజులు పోతే ఏమీ చేయడు.”

నా.

ఆర గాగు

బాగా కాగు.

“ఆరంగాగిన పాలమీఁగడలు హస్తా
జంబులం దేవి.” హరి. 5.207.

ఆరగింపు

భోజనం; నైవేద్యం. కొంచెం

నిరసనగానూ అంటారు.

“వాడికి పొద్దున్నే ఆరగింపు అయితే

గానీ బయటికి బయలుదేరుడు.” నా.

“స్వామికి ఆరగింపు అవుతున్నది.”

నా.

ఆరగూరు

నిండారు.

“అట్లు జనమేజయుడు వగ నారఁ

గూరి.” భార. శాంతి. 3.346.

ఆరటపడు

కట్టపడు.

ఆరటపెట్టు

కష్టపెట్టు.

ఆరటం ఆరాటం అన్న
రూపంలో నేటికీ వాడుకలో
వివస్తుంది.

పాండు. 4.289.

“వాళ్ళు తలులూ పిలలూ ఎంత ఆరాట
పడి పోతున్నాడో చెప్పలే మమ్మా!”

“ఏమిటా ఆ ఆరాటం! కాసేపు ఆగు.”
వా.

ఆరడిబోవు

వ్యర్థ మగు.

“రాముని కార్య మారడిఁ బోయె.”

మ.రా. కిష్కి. పు. 501 పంక్తి 1.

ఆరడుగుల నేల

చూ. అయిదుమాళ్ల నేల.

ఆరబండు

కలమాగు.

“ఒకమాన నారబండిన పండు.”

భార. శాంతి. 1.160.

ఆరబట్టు

నిందించు, కడిగి ఆరవేయు.

“బ్రాహ్మణమత మారబట్టు ములుచు.”

నాయకు. 15 పు.

చూ. ఉతికి ఆరవేయు.

ఆరాటపడు

ఆవేదన చెందు.

“మన సారాటపడం జేసి కాని రాదుడి
గింపక.” కేయా. 2.37.

ఆరింద

ఆరితేరిన అడవి, నెలజాణ.

జగ. 41.

“ఆ పిల్ల ఏడో ఆరిందాలా మాట్లాడు
తుంది.” వా.

రూ. ఆరిందా.

ఆరిందా గోవిందా అయినట్లు
సమర్థనకే శాస్త్రీ అయ్యె
ననుట.

ఆరితేరిన ఘటం

గడుసరి.

“వాడు ఇందులో బాగా ఆరితేరిన
ఘటం. వాడివగ్గర నీ ఆట లేమీ
సాగవు.” వా.

ఆరితేరు

గడిదేరు. ధక్కా మొక్కిలు
తీను.

“హరుకంటి సెగ కోర్చి యారి తేరిన
మారుడు.” విజయ. 8.25.

ఆరినపుండ్లు కోలలను గెలికిన
క్రియ

మఱచినబాధను తిరిగీ జ్ఞప్తికి
తెచ్చుపట్ల అనే సామ్యం.
మానిషీయిన పుండును
సూదితో కెలికినట్లు.

పండితా. ద్విత్వీ. మహి. పుట 169.

ఆరివేరము

కలహాపియత్వము.

“గగనముననుండి వచ్చే నాకస్మికముగ
నారివేరంపుడవని దైత్యారికడకు.”
పారి. 1 ఆ.

ఆరివేరము చేయు

గందరగోళము చేయు.

“.....తల్లియగుల కొకమాట
పాపకర్మండు చెంచర్థభార మనుచు

వంచనాపాటవంబునఁ గొంచుఁ బోయి
యారివేరంబు చేసినకారణమున.”

కాశీ. 5.68.

ఆరుదూఱు

అల్లరి, నింద.

“వాడు ఆరుదూఱు చేసెనే.”

క్షేత్రయ్య.

“వారక య త్తగారికనుబ్రామి నిజే
శ్వరు మోసపుచ్చియే, యారును దూఱు
నైనఁ బడి యెందఱు... కోరిననాఘనిం
గలిసి కొల్లలుగా సుఖ మంద రన్న.”

అహల్య. 3.33.

“వారి కెవ్వారికి లేనియారుదూఱు నీ
తలనె వ్రాసెనే ధాత.”

అహల్య. 3.46.

ఆరు నూరయినా నూరు ఆర
యినా....

ఏది ఏమయినా అనుట.

“ఆరునూ రయిన వెనుకాడడు.”

రుద్రమ 42 పు.

“ఆరు నూరయినా నూరు ఆరయినా
యీ పెళ్లి జరిగి తీరవలసిందే.” వా.

ఆరునెలల బేరము

త్వరగా తెమలనిది.

“వాణ్ణి పిలుచుకొనిపోతే యీ పని
తెములుతుందా? వాడి దంతా ఆరు
నెలల బేరం.” వా.

ఆరున్నొకటి

ఏడు.

ఏడు అనుట అమంగళసూచక
మని కొలచడం, తూచడం
వగైరాలలో ఆరున్నొకటి
అనడం వాడుక.

ఆరున్నొక్కరాగం తీయు

ఏడ్చు.

“మా ఆబ్బాయి అప్పుడు ఆరున్నొక్క
రాగం తీశాడు.” వా.

మా. ఆరున్నొక్కరాగం లంకించు
కొను.

ఆరున్నొక్కరాగం లంకించు
కొను

మా. ఆరున్నొక్కరాగం తీయు.

ఆరుబిత్తుల కంపెనీ

టవాలాకోరు ముతా.

ఆర్బిత్ నాట్ కంపెనీ దివాలా

తీయడం ప్రసిద్ధం. అందుపై

తరువాత యేర్పడిన పలుకు
బడి.

ఆరుమూడు చేయు

పని చెడగొట్టు.

కలువాయి. 29.

ఆరు మూడైనా మూడు ఆరైనా

ఏమైనా సరే అనుట.

“ఆరు మూడైనా మూడు ఆరైనా ఆ
డిారికి నేను ఈ రాత్రి వెళ్ళడం
తప్పదు.” వా.

మా. ఆరునూరయినా నూరుఆరయినా.

ఆరుస్తావా తీరుస్తావా ?

నీ కెందుకు ఈ సంగతి అను

పట్ల ఉపయోగించే పలుకు
బడి.

“నీ కెందుకురే అవన్నీ. నీ వేం ఆరు
స్తావా? తీరుస్తావా?” వా.

మా. ఆర్చవో తీర్చవో.

ఆరూ పోరూ

పోరుట; గోకుట. జం.

ముఖ్యంగా అ త్రింటివారిపోరు.

“అవిడది ఆరూ పోరూ లేనిసంసారం.”

వా.

ఆరూ మూడూ అట్లపిండి అగు

చెడిపోవు అనే అర్థం తో

ఉపయోగించే పలుకుబడి.

“అపని అంతా ఆరూ మూడూ అట్ల

పిండి అయిపోయింది.”

వా.

ఆరోగణము

భోజనము (కన్నడం - ఆరో

గణ) నై వేద్యము.

రూ. ఆరోగిణము.

“హరునకు నిత్యంబుఁ గరికాలచోడ

నరపతి యాగోగణము నెమ్మి జలుపఁ

బలకల నేతినప్రాసంగుఁబ్రాలు...”

బస. 5 143 పుట.

ఆరోగ్యం మహాభాగ్యం

ఆరోగ్యం మొదట చూచు

కోవాలి అని చెప్పవలసి వచ్చి

నపుడు అనేమాట.

“మరీ అంత రాత్రింబవళ్లు పని చేస్తే

ఎట్లా రా? ఒళ్లు చెడదా? ఆరోగ్యం

మహాభాగ్యం అన్నారు.”

వా.

ఆరోగ్యస్నానం

జబ్బుపడి లేచిన తర్వాత

చేసే మొదటి స్నానం.

“నిన్ననే ఆరోగ్యస్నానం చేశావు.

అప్పుడే బయటికి ఎందుకు వెడతావు

బాబూ!”

వా.

ఆర్పి తేళ్ళ దలబెట్టు

అనవసరంగా శాధించు, గుట్టు

బయట బెట్టు.

“ఏల చలంబు నీ వడిగడేని వచించెద

నాదు గోప్యముకా, వేలవె యార్పి తేళ్ల

దలబెట్ట...”

ప్రభా. 8.147.

ఆర్పి పేర్పి

సింహనాదం చేసి, విజృం

భించి.

“ఆర్పి కేర్పి మారుఁ డారీతి నేయంగ.”

చంద్ర. విలా. 2.42.

ఆర్పు తీర్పు

ఉరార్పు.

“అర్పంగఁ దీర్పంగ మిక్కిలి, నేర్పు

గలవయస్కులటు సెలతయు మీ మీ,

నేర్పునఁ బలికెద రక్కఱ, యేర్పడ

మీ కీ విచార మేటికిఁ జెప్పుఁడా.”

ఆము. 5.65.

ఆర్పెదో తీర్పెదో

ఆరుస్తావా తీరుస్తావా?

సీమ చెప్పీ యేమి ప్రయోజనం

అనుపల్ల ఉ ప యో గిం చే

పలుకుబడి.

“ఆర్పెదో తీర్పెదో తెలుప నయ్యెడి

జేమి?”

సారం. 8.184.

చూ. ఆరుస్తావా తీరుస్తావా?

ఆర్పేవారా తీర్పేవారా?

ది క్కెవరూ లే రనుట.

“ఏదో అవసర పడుతున్నాను. ఎవరితో

చెప్పకొని ఏం లాభం? ఆర్పేవారా?

తీర్పేవారా?”

వా.

ఆర్పగ దీర్పగ

ఆర్పుట కూ, తీర్పుట కూ

నమరమెన.

“అర్పంగఁ దీర్పంగ మిక్కిలి నేర్పు

గలవయస్కుఁ డట్లు.”

ఆము. 5.65.

ఆర్వేరము

చూ. ఆరివేరము.

ఆటగలదీపము మండినట్లు

ఆరిపోయేముందు దీపం విప
రీతంగా వెలుగుతుం దని
అంటారు. దానిపై నచ్చిన
పలుకుబడి.

చావు తెలివి వంటిది.

“ఆటగలదీపము టతఁడు మంతుం
గాక.” భార. కర్ణ. 3.19.

ఆటడిచావు

దుర్మరణం, చెడు పేరుతో
చావు.

“కుసుమాయుధు నా ఆ డి చా వు
చూచి.” కుమా. 5.80.

ఆటడి తెచ్చు

నింద తెచ్చు.

“అనఘని ధర్మపత్నికి న హ ల్య కు
నాటడిఁ జేఁ దలంచి.” విప్ర. 3.48.

ఆటడిపడు

అల్లరిపడు.

చూ. ఆటడిపుచ్చు.

ఆటడిపుచ్చు

1. వ్యర్థపఱుచు.

2. బాధించు.

“ఆటడి చేసి నా తగుల మాటడిపుచ్చుగ
నేల నేల!” విరా. 2.253.

“న న్నిటు గానపాలు చేసి యాటడి
పుచ్చితి.” నిర్వ. 9.88.

ఆటడిపెట్టు

అల్లరిపెట్టు, బాధ పెట్టు,
వ్యర్థము చేయు.

“నామనసు మోహము కాటడి వెట్టి నీవు
న న్నొల్లక వీడ నాడెదవు.”

వి. పు. 2.233.

ఆటడిపోవు

వ్యర్థమగు.

లక్షణముగా చెప్పు. పాడగు,
భగ్న మగు అనే అర్థాలలో
ఇది ప్రయుక్త మవుతూ
వుంటుంది.

“అనవుడు గృష్ణుఁ డిట్లులను నాటడి
వోయెఁ బ్రయత్న మెల్ల.”

భార. అశ్వ. 3.59.

“హా! పుత్రవర్గ మిటు లాటడి వోవ.”
భార. క్రీ. 1.10.

ఆటు సూత్రే నా సూటు ఆత్తై నా
ఏది యేమైనా అనుట.

చూ. ఆరుమూడైనా మూడు ఆరైనా.

ఆటు మూడగు

చెడిపోవు.

“ఆపని అంతా ఆరుమూడు అయి
పోయింది.” వా.

ఆలగోడు బాలగోడుగు

కరుణాక్రందనపూరిత మగు.

ఆవులగోడు, బాలలగోడు—

ఆవులూ, పిల్లలూ అతికరు

ణంగా విలపిస్తారు కదా!

“అతగాడు పోయేసరికి వాళ్ళయి అంతా
ఆలగోడూ బాలగోడూ అయి
పోయింది.” వా.

ఆలగోడు బాలగోడుగా ఉండు

అతిశోచనీయస్థితిలో ఉండు.

“పాపం! వాళ్ళింట్లో నిన్న రాత్రే

హతాత్తుగా ఆయనభార్య చనిపోయిం
దట. అంతా ఆలగోడూ బాలగోడు
గా ఉంది.” వా.

ఆలనా పాలనా లేదు

చూచేవా రెవరూ చేరనుట.
“ఆ పోట ఆలనా పాలనా లేక పా
డయి పోయింది.” వా.

ఆలపాడి

పాలిచ్చు ఆవులకలిసి.

మేక పాడి వంటిది.

సాండు. 2.111.

ఆల బేల

అమూయకురానిది. జగ.

“ఆలవు బేలవు కడుఁ గొమరాలవు...”
కమా.

✓ ఆలము చేయు

ఉపేక్ష చేయు.

“అని పలుకు నమ్మరాళ్లలోలనయన
పలుకు లాలంబు నేని చక్రవాక యిట్లు
నియె.” మను. 6.68.

ఆలము నేయు

వృరపటచు, గాయపటచు.

“కూర్మి యెల్ల నే డాలము నేసి.”
కమా. 11.55.

ఆలవట్ట మిడు

గుడ్డతో గుండ్రముగా
గూర్చిన విసనకట్టతో వీచు.
ఇప్పుడు దేవాలయాలలో
దేవునిముందు ఊరేగింపులలో
పట్టుకొని పోతారు. వీని పిడి
కట్ట చాలా పొడవుగా
ఉంటుంది.

“మృగాక్షు లాలవట్టంబు లిడ.”
భార. క్రి. 2.38.

ఆలవట్టము

వస్త్రంతో గుండ్రంగా
తయారుచేసిన విసనకట్ట; ఆల
యోత్సవాలలో, రాజోపచారాలలో
ఉపయోగించే గుడ్డ
గొడుగు.

“ఆలవట్టములుఁ జామరులు...”
పండిత. ప్రథ. వాద. పుట. 518.

“మృగాక్షు లాలవట్టంబు లిడ...”
భార. క్రి. 2.38.

“కమలదళము మృణాళకాండమునఁ
జేర్చి, యాలవట్టంబు గావించి లీల
మెఱయ, విసరు—”

నిర్వ. 8.62.

“అచ్చరవిరిబోడు లాలవట్టము లూన,
విను టెంకిచెలులు వీవనలు వైవ.”
అచ్చ. సుంద. 35.

ఆలింది విను

శ్రద్ధగా విను, సావధానంగా
విను.

“రతితోదనధ్వని వసంతకు చెవులం
జలికిన నులికిపడి యదైస యాలించి
విని.” కమా. 5.87.

ఆలిగొను

పరిహసించు.

“అకట! పెరంధ్రీ నన్ను ని టాలి
గొనఁగ, నేల.” భార. విరా. 4.18.
చూ. ఆలిబుచ్చు.

ఆలిబుచ్చు

పరిహసించు.

చూ. ఆలిగొను.

అలి సేయు

వృక్షము చేయు.

“సూరి చేసి నతప మెల్ల నాలి సేసె.”
కమా. 4.409.

అలూ చూలూ లేదు

భార్యాపిల్లలు లేరు.

కాస్త నిరసనగా వానికి
యేమీ లేదు అనుపట్ల ఉప
యోగిస్తారు.

“అలూ చూలూ లేనివాణ్ణెవడు నమ్ము
వారు రా?” వా.

అలూ లేదు చూలూ లేదు

కొడుకుపేరు సోమలింగం

అసలీంకా ఆరంభం కాక
ముందే ఫలితాన్ని గూర్చి
ఉద్విగ్నంలేపట్ల ఉపయోగించే
పలుకుబడి.

“ఉద్యోగానికి దరఖాస్తు పెట్టావో
లేదో అప్పుడే ఇంక్రిమెంటు లేక్క
వేస్తున్నావేమిటా? అలూ లేదు
చూలూ లేదు కొడుకుపేరు సోమలింగం
అన్నట్టే.” వా.

అలెగాదు

నాకరు. శ. ర.
ఆయగాడు అనే వాడుకలో
వివబడుతుంది.

అలె(ల)పొయ్యి

స్నానానికి నీళ్లు కాచు
పొయ్యి. దీన్ని సామాన్యంగా
ఒక బిందో కాగో పెట్టి
చుట్టూ కట్ట కట్టి వేసి
ఉంటారు. ఆ బిందె తీయు

టకు రాదు. దానిని ఆల

పొయ్యి అని నేడు అంటారు.

అలేకార్లు

అధికారులు, ఆఫీసర్లు.

నిత్యబహువచనము.

“సర్కారు సిబ్బంది సరి చేయుటకు
గొంత, నాలుగుమాబందిపాలు గొంత,
పారుగూరి మన్నెల సరఫరాకింత యా,
లేకార్ల లంచాలలోకి కొంత...కొంత
కొంతయె ఖచ్చి కొండంత యయ్యె.”
పెన్నె. 2.

అలోకనవిద్య

ఇంద్రజాలము.

ఆళ(ల)తి సేయు

ర్ఘుంకారిము చేయు (గుమ్మె
వల విషయంలోనే ఈ పదం
కనబడుతుంది.) అందుతో
పాట పాడు, ఆలపించు
అన్నట్లు మారించి.

“అదెడు నమ్మి గనొనకు మమ్మ బయ
ల్పడ నాడుచిల్కతో, నాడకు మమ్మ,
తేటిగడ నాళతి నేయకు మమ్మ.”
కమా. 5.181.

“సోలుచు సమ్మదరసముం, గ్రోలుచు,
వనపాల బాలికలు నలలతికాంవోల
ముల వేడ్క నలుపుచు, నాళతు బాగి
జేసి పాడి రభసవలీలకా.”

కమా. 4.112.

“కో, యిలల యెలుంగు లోలి గొని
యింపుగ జల్కలతోడ నెమ్మిమై, నల
వడి మాటలాడి యకు లాలతి నేయగఁ
బాడి దాగురిం, తల హరితోడ నాడు
దురు తద్వనవీధులయందు గోపికల్.”

హరి. పూ. 8.35,

ఆశులపొల్లలు

అను పోడు ములు, (స్త్రీ)
రీతులు.

“పాడవు నూడ మగల పొల్లలు నాశుల
పొల్లలును నిజంబుగాలే నుండు.”

కూ. 11.46.

మా. మగలపొల్లలు.

ఆవంత

కానులై, కొంచెం అనుట.

“ఆవంత శంక లేక.”

భార. కర్ణ. 3.288.

ఆవగింజలో అరభాగ మైనా

ఏకొంచెం కూడా.

“ఆవగింజను నరభాగ మైనఁ గాదు.”

పాణి. 2.11.

ఆవగింజలో అర స గ ము

కాలేదు

కొంచెము కూడా కాలేదు.

ఆవగింజ అతి చిన్నది.

“ఇంకా ఆవగింజలో అరసగం కూడా
కాలేదు. అప్పుడే ఏదో కొంప మునిగి
పోతుందని గోల పెడతా వేమిటోయి!”

వా.

ఆవటము చేయు

అమర్చు, పొందుపఱచు.

“వరదాభయంబు లావటము చేసి.”

పాండు. 2.229.

ఆవడ

పెరుగువడ.

ఆవ తాగిన పసరమువలె

సిచ్చెత్తినట్లు అనుట.

మా. ఆవ ద్రావినట్లు.

ఆవ దిన్నట్లు

కడుపులో ఆవాలు పోసు

కొన్నట్లు.

ఏక్కువ దిగులునూ శోకాతి

గేకాన్ని వెలియజేసే పలుకు

బడి.

“ఆవ దిన్నట్లు భేదావహం బయ్యె.”

వర.రా.అయో. పు. 330. పంక్తి 6.

ఆవ ద్రావినట్లు

కడుపులో చేయి వేసి కలచి

నట్లు.

ఆవాలు నూరి త్రాగితే కడు

పులో విపరీత మైనఆరాటం

కలుగుతుంది.

“ఆవ ద్రావిన జోక నటచుట్టిలు.”

రాధ. 3.120.

మా. ఆవతాగినపసరమువలె.

ఆవల నీవలన్

అక్కడక్కడా, అక్కడా

యిక్కడా.

వాడుకలో అక్కడా ఇక్కడా

అనేరూపమే నిలిచి ఉంది.

“ఏ నావల నీవలన్ వివి.” విక్ర. 5.15.

“వా డేదో బాగా సంపాదించాడని

అక్కడా యిక్కడా అంటూండగా

విన్నాసు.”

వా.

ఆవలింపులు వచ్చు

విసుగెత్తు.

“వాడి ఉపన్యాసం వింటూంటే నాకు

ఆవలింపులు వస్తున్నాయి.”

వా.

మా. ఆవలింతలు వచ్చు.

ఆవలిమో మిడు

అయిష్టము సూచిస్తూ మాఱు

మొగము పెట్టు.

“ఆవలిమో మిడి తాగ్రోలె.”

విప్ర. 2.63.

చూ. మాఱుమో మిడు.

ఆవిడ

భార్య; ఆమె.

“మా ఆవిడ దీనికి సుతరామూ ఒప్పు
కోవడం లేదు.” వా.

“మీ ఆవిడగో చెప్పాను ఉండండి.
మీ రేమో మహా ఖర్చుపెట్టేస్తున్నారు.”

వా.

‘ఆవి డెవరు?’

వా.

ఆవుగోవు

సాధువు.

“ఆయన దేముని పాపం ! ఆవుగోవు.”

ఆవును చంపి చెప్పలు దానం

చేయు

అల్ప మైన మంచిపని కోసం

మహాపాపానికి ఒడిగట్టు.

“వాడు ఆవును చంపి చెప్పలు దానం
చేస్తాడు. ఏమి లాభం?” వా.

ఆవురు మను

వాపోవు.

కా. త్త. 303.

ఆవుర్న నోరు దెఱచు

ఆవురు మని నోరు తెఱచు.

క్రీడా. పు. 78.

ఆవులాంటివాడు

సాధువు.

“ఆయన కే పాపం తెలియదు. ఆవు
లాంటివాడు.” వా.

ఆవులింతలు వచ్చు

చూ. ఆవలింపులు వచ్చు.

ఆవులిస్తే ప్రేవులు లెక్క పెట్ట
గల

1 అలినీశిబుద్ధి అయిన; ఎదుటి

వానిసత్తాసారంగ్రహించగల.

“వాడు ఆవులిస్తే ప్రేవులు లెక్క పెట్ట
గలవాడు. వాడిదగ్గర మన ఆట లేదీ
సాగవు.” వా.

ఆవులు తలచినచోట పూరి

మొలిచినట్లు

చక్కని సౌకర్యం ఏర్పడిన

దనుట. ఆవులు మహాశ

చోటికి వెళ్ళకుండా అను

కున్న చోటనే పచ్చిక

మొలిస్తే మఱింకేమి?

పండితా. ప్రథ. పురా. పుట 387.

ఆవులువారు

అలసిపోవు, ఆవులింతలు వచ్చు

స్థితికి వచ్చు.

“ఆవులువారిడిమేని అలుపులతోడ.”

తాళ్ల. సం. 3.403.

ఆవేశకావేషాలు

కోపోద్రేకాలు.

జం.

“ఆవేశకావేషాలు పెచ్చుపెరిగి ఆఱిగో
ఖానీలు జరిగా యట.” వా.

ఆశకు మట్టు లేదు

ఇంత ఆశ అయితే ఎలా అను

పట్ల ఉపయోగించే పలుకు

బడి.

బాణాల. కాశ. 10.

ఆశపాతకం మనిషి

మరాళాపరుడు.

“వాడు ఒట్టి ఆశపాతకం మనిషి. ఏ మిచ్చినా వానికి తృప్తి అనేది ఉండదు.” వా.

ఆశాశల ద్రిప్ప

ఇటు ఇటు, ఇటు అటు త్రిప్ప;

ఆశ పెట్టి త్రిప్ప.

“ఏయ విచారించిన దూఁటి దాటుకొని తన్నాశాలం ద్రిప్పి.” కా.మా. 3.60.

అషాధఘాతి

హిలవంచకుడు.

అమాయకంగా కనబడుతూ ద్రోహం చేసేవాడు.

పంచతంత్రంలోని కథపై వచ్చినపలుకుబడి.

అషామాషీ

కులానాకబురు.

“ఏదో అషామాషీగా మాట్లాడుకొంటూ ఉంటే నీ ప్రస్తావన వచ్చింది. నేనేదో ఒక మంచిమాటే వేశాను మరి!” వా.

ఆసపడు

ఆసించు.

“అతని నాసపడి పలుకుచుండిరి.”

భార. ద్రోణ. 1.17.

“పరకాంతలకు నాసపడనివాడు.”

జై.మి. 3.40.

ఆసవిలుపు

ఆశాభంగము కలుగజేయునది.

“యాచకకోటుల కాసవిలుపు.”

శుక. 3.20.

ఆస నేయు

ఆశించు.

“వెండియుం గడుసరి దానవులు మిసిమి గలపనెడి కాసచేసి పడ్రోసి గాసింబఱచినప్రాసాదంబులును.”

ఉ. హరి. 1.58.

“అల్లనఁ చెమలింప నాస నేయుటయు.”

గౌ. హరి. ప్రథ. పంక్తి. 978.

ఆసాస నష్టాడు

మిక్కిలి ఆశతో వేశాడు.

“పరుమలు గాక చొప్పుడని మామిడి తేనె, లాన నాసాస నష్టాడునవియు!” పారి. 3.51.

ఆసాసల

ఎక్కువ ఆశతో.

ఈ ద్వంద్వక్తి ఆధిక్యమును తెలుపును.

“బ్రమసి యాసాసల రసవాదము లొనర్చి, ప్రకటించి రాజపట్టికలు దీర్చి.” శుక. 3.872.

ఆసాంతము

పూర్తిగా.

“అవల నెత్తివత్తు రాసాంత మూడ్తురు.” నాయకు. పు. 108.

అసీమాంతం చేయు

సాగనంపు.

పొలిమేరదాకా సాగనంపే అలవాటుపై వచ్చినపలుకుబడి.

అనువోసిన కండెవలె

ఒకచోట నిలువక.

ఆసువోసిన కంఠె అటూ
ఇటూ ఆగకుండా తిరుగుతూ
ఉంటుంది.

ఆసు వోసెడుదాని హస్తంబురీతి
ఒకచోట నిలువక.

నేతపనిలో ఆసు పోయునప్పుడు
చేయి అటూ ఇటూ గబ
గబా తిరుగుతుంది.

“ఆసు వోసెడుదాని హస్తంబురీతిని,
గుంచె దీసెడుదాని కొమరు మిగుల.”

హంస. 1. 220.

చూ. ఆసు వోసినకంఠెవలె.

ఆసేతుశీతనగం

చూ. ఆసేతుహిమాచలం.

ఆసేతుహిమాచలం

సేతువు మొదలుకొని హిమవ
త్పర్వతంవరకూ, యూవద్భా
రతదేశంలోను అనుట.

ఇదే పలుకుబడి ఆయా పదాల
పర్యాయపదాలతో కూడా
మన కావ్యాలలో ప్రయో
గిస్తారు.

చూ. ఆసేతుశీతనగం.

జం.

ఆస్తిపాస్తులు

“వానికి ఆస్తిపాస్తు లేమీ లేవు. ఆ
ఉద్యోగం ఉంది. వాడున్నాడు.” వా.

చూ. ఆస్తి పాస్తి.

ఆస్తి పాస్తి

ఆస్తి.

జం.

“వాడికి ఆస్థా పాస్థా? ఏమీ లేదు.”

“వాడికింత ఆస్తిపాస్తి ఉంది. తాను
తినగలడు. ఒకరికింతపెట్టగలడు.” వా.

ఆస్థాన మగు

ఉండు; కొలువు పుండు.

“సువర్ణ కంభయుత సౌధంబంను
నాస్థానమై.” పాండు. 1.21

ఆహా పుట్ట జేయు

ఆశ్చర్యము కలిగించు.

“ఆహా పుట్ట జేయంగ.”

హర. 6.100.

ఆహా పుట్టు

ఆశ్చర్య మగు.

“అహా పుట్టెడు లాఠి మాపఱకు
హాహా పుట్టు మీవారికిక.”

భార. శల్య. 2.248.

ఆహా వుట్టిపడు

ఆశ్చర్యపడు.

“పారకమలేక్షణ లాహా వుట్టి పడిన
యట్లనె, దేవుని గన మఱచి యిట్లనిరి
తమలోనక.” శుక. 2.16.

ఆహివెట్టు

కుదువపెట్టు; తాకట్టు పెట్టు.
తాళ్ల. సం. 10.142.

ఇంక ఎక్కడ?

ఇంక వాని ప్రస్తావనకే
ఆస్కారం లేదు అనుపల్ల
ఉపయోగిస్తారు.

“కటకటా ఇంక నెక్కడ చోడనృ
పతి, కటకటా యింక నెక్కడి వెల
నాడు.”

పండితా. ద్వితీ. మహి. పుట 51.

“వాన రాలేదు. ఇంకెక్కడిపంటలు.”

వా.

చూ. ఇంకేమి?

ఇంక నా చేత గాదు

ఇకమీద నా కసాధ్య మనుట.

“నా చేత నింక గా నిది యోచెలువుడ
యనఁగ.” కళా. 1.201.

“ఇంతదాకా ఏదో చేస్తూ వచ్చాను
గాని యింక నాచేత కాదు.” వా.

ఇంకబాటు

ఇంకిపోవు.

“పారావారఃస్మృ లింక బాఢిన.”
భాగ. 8.595.

ఇం కేమి ?....

ఇం కెక్కడ ?

ఇక అది అనుభవ మనుట.

“సాయంత్ర మయింగి. వా డిం కేం
వస్తాడు?” వా.

“మబ్బు పట్టింది. ఇం కేం వెడతాం.”
వా.

“కరువు వచ్చింది. ఇంకేం నిభా
యిస్తాం?” వా.

చూ. ఇంక ఎక్కడ?

ఇం కేమైనా ఉందా ?

చాలా ప్రమాద మనుపట్ల

ఉపయోగించేపలుకుబడి.

“వీడు నోటికి వచ్చినట్లు వాగు
తున్నాడే? అది ఆయనకే తెలుస్తుం
దనుకో. ఇం కేమైనా ఉందా?” వా.

ఇంగితజ్ఞుడు

ఎదిరి మనసు నెలుగగల

వాడు.

“వాడు ఏమైనా ఇంగితజ్ఞుడు. మన
వాడికే ఇంగితజ్ఞానం లేదు. వా.

ఇంగిలాయ.

శుంత, తీట్టు.

“ఇంగిలాయలు కొంటె కోణంగు
లైన.” ప్రభా. నాట. 5.

ఇంగిలాయ

చేపలలో ఒక భేదము.

ఇంగువకట్టిన గుడ్డ

ఏమీ లేక పోయినా వెనుక

భాగా బతికినవారిలో ఎంతో

కొంత బౌదాధ్యం, ఉత్తమత

ఉంటుందని అనేపట్ల ఉపయో

గించేపలుకుబడి.

ఇప్పు డందులో ఇంగువ లేక

పోయినా, యింగువ కట్టినగుడ్డ

కావాసన ఉంటు దనుటపై

యేర్పడినపలుకుబడి.

“వాళ్ళ సంసారం ఎంత చితికిపోయినా
యిప్పటికీ అతిథి అభ్యాగతీ అంటూ
వస్తే పొమ్మనరు. ఎంతైనా ఇంగువ
కట్టినగుడ్డ వాళ్ళకుటుంబం.” వా.

ఇంచి మంచి పెట్టు

అవీ యివీ యిచ్చు (మంచి

చేసుకొను)

ఇంచిమంచి—ఒక తినుబండము

అని వావిల్ల.

“దానితోడ మాలిమి యొనర్చుకొని
యించిమంచి పెట్టి.”

శుక. 3.295.

ఇంచుకంత

కొంచెము.

“ఇంచుకంత నిక్కిన.”

అము. 5.116.

ఇంచుకవడి

కొంచెము సేపు.

ఇంచుటలుక

ప్రణయకలహము.

కవిక. 1.21.

ఇంచుమించుగా

రమారమిగా, కొంచెము

హెచ్చుతక్కువగా.

“వానికి ఇంచుమించుగా పడే శు
ఉంటాయి.” వా.

“అపూరికీ యాపూరికీ యించుమించుగా
పదిమైళ్లదూరం ఉంటుంది” వా.

ఇంచుమించు లాడు

హెచ్చుతక్కువగా

మాట్లాడు. లక్షణయా

తిరస్కరించు.

“ఇంచుమించు లాడు నించుమించు.”

విజయ. 1.86.

ఇంచులాడి

కులుకులాడి.

“ఏమి కన్నీరు నించెదే ఇంచులాడి.”

కాశీ. ద. 2.66.

ఇంట దయ్యమువలె నుండగ

ఇంత మనిషిని ఇంట ఎదుట

ఉండగా నాకన్నే కప్పి ఇంత

పని చేస్తావా?—అన్న

భావంలో ఉపయోగించే

పలుకుబడి.

“ఇయ్యెడ గలిగిన రోపల, యియ్యక

నా కెఱుక లేక యిటు నే నింటం,

దయ్యమువలె నుండఁగ మా, తొయ్య

లితో.....” శుక. 3.35.

“దయ్యంలాగ అత్తయింట్లో ఉంటే

దానిష్టంగా అది చేస్తున్నది.” వా.

“దయ్యంలాగ నే నింట్లో ఉన్నాను
గదా. నాతో ఒక మాట అనవద్దా.”
వా.

ఇంట గుడిచి యింటి వాసాలు

లెక్కించు

ఉపకారికే అపకారము

చేయు.

ఒకకథపై వచ్చినపలుకుబడి.

ఎవరో ఒకణ్ణి ఆదరించి

అన్నం పెట్టి యింటిలో ఉంచు

కోగా, వాడా యిల్లు నాదే

అన్నాడట. దానికి సాక్ష్యం

చేమిటంటి యీ యింట్లో

ఎన్ని వాసాలున్నాయో

నాకు తెలుసు అన్నాడట.

“రాక రాక వచ్చె రాజా శిష్యుఁడు నని,

గారవింప సుపరివారుఁ డగుచు, నింటఁ

దిని గడించె నింటివాసము లిట్లు, లేటి

శిష్యు లింక నేటి గురులు?”

ప్రకంకుస్వర్గం. అం. 2. శే. 15.

ఇంట నెన్నడు లేని

వంశములో లేని.

“ఇంట నెన్నడు లేని యీ హీనవిద్య,

యెన్నఁ డభ్యాస మాయెరా కన్న

తండ్రి!” నిరం. 2.83.

“ఇలాంటిది మాయెట్లో ఎన్నడూ

లేను.” చూ. ఇంటా వంటా లేదు.

ఇంట పొయి రాజదు

తిండికి లేదు, ఉండి పొయ్యి

రాజితేనే గదా తిండి.

“దినదినము ననక యే వన, మన కేగక

యున్న నింటఁ బ్రాయీ రాజదు గా.”

శుక. 8.251.

ఇంటాతడు

మగడు

“మా యింటాతఁ డెప్పు డైనఁ గలసిన నాతని గాఁ దలంతు.”

అపాల్యా. 3.58.

చూ. ఇంటియాతఁడు; ఇంటాయన.

ఇంటాయన

మగడు.

“మా యింటాయన ఊళ్లో లేరు.” వా.
చూ. ఇంటాతడు.

ఇంటావిడ

ఇల్లాలు

ఇది కోస్తాప్రాంతంలో విని
పించేమాట.

“మా యింటావిడకు కాస్త సుస్తీ
చేసింది.” వా.

ఇంటా వంటా లేదు

ఈ వంశంలో యిలాంటి అల
వాటు లేదు, ఇలాటి దుర్గు
ణాలు వీరికి బొత్తిగా లేవు
అనుపట్ల ఉపయోగించే
పలుకుబడి.

“సెచు టెట్టు లిక నింటక వంట లే
విప్పనల్.” వాణి. 5.3.

“ఇలాంటి వెధవపనులు మా యింటా
వంటా లేవు. వీడు మాయింట్లో చెడ
బుట్టాడు.” వా.

చూ. ఇంట నెన్నడు లేని.

ఇంటికంటే గుడి భద్రము

సొంతం దానికన్నా తిరె
వెంగా వచ్చినదే హాయి—అని
సూచించేపలుకుబడి.

“వానికి అతారితే బాగుందిట. ఇంటి
కంటే గుడి భద్రం అన్నాడు.” వా.

ఇంటికన్న గుడి పదిలము

సింహా. నార. 2.

చూ. ఇంటికంటే గుడి భద్రము.

ఇంటికాపు

గృహస్థు.

ఇంటికి కాక పోవు

ఇంటిపట్టున ఉండక పోవు,
ఇంటికి పనికి రాక పోవు.

సాంబనిఘంటువులో ఇంటికి
కాకపోవుట అనగాముట్టగుట
అని ఉన్నది. ఇది నేడు ఇలా
వాడుకలో ఉన్నట్టు కన
బడదు.

“ఉన్న ఒక్కకొడుకు యింటికి
కాకుండా పోయాడు.” వా.

“ముగరు కొడుకులుంటే ముగరు
మూడు ఊళ్లో ఉద్యోగాలుచేస్తూ
ఒక్కడూ యింటికి కాకుండా
పోయాడు.” వా.

ఇంటికి నిల్లు గట్టుకొని యేగు

ఇంటిల్లి పాదీ పోవు.

కుటుంబపరివార సమేతముగా
ననుట.

“ఇంటికి నిల్లు గట్టుకొని యేగఁగ వచ్చు
మురారివెంట నా, యింటికి వచ్చి పూజ
గొని యేగుట నన్ను గృతార్థుఁ
జేత.” కవిత. 2.4.

ఇంటికుక్కలు

దాసులు, బానిసలు, ఆశ్రీ
తులు.

“ముక్కంటి నీయింటికుక్కల మనుచు,
జుక్కలు గిక్కులు మ్రొక్కుచు
గొలువ.” బసవ. 4 98.

ఇంటికొస్తుందా వాకిటికొస్తుందా?
దానివల్ల ఏమీ లాభం లేదు
అనేకర్థంలో ఉపయోగించే
పలుకుబడి.

“వాడితో తగాదా యెందుకు రా? ఇంటి
కొస్తుందా? వాకిటి కొస్తుందా?” వా.

ఇంటిగుట్టు
కుటుంబంలోని ఆంతరంగిక
వ్యవహారాలు.

“ఇంటిగుట్టు రచ్చు కక్క-దొడకె.”
నాయకు. పు. 102.

“వాళ్ల యింటిగుట్టు ఎవరికీ తెలియ
కుండా నెట్టుకొని వస్తున్నారు.” వా.

ఇంటిచాయల్లో
ఇంటి చుట్టుపట్టుల.

క్రొత్త. 31.

ఇంటితనం
కులీనత.

మర్యాద గలకుటుంబ మనుట.
“వాళ్ల యింటితనం మంచిది.” వా.

ఇంటితనస్తుడు
మర్యాద గల కుటుంబానికి
చెందినవాడు.

“వాడు చాలా ఇంటితనస్తుడు.” వా.

ఇంటిదొంగ
ఇంటిలోనే ఒకడుగా ఉంటూ
దొంగతనం చేసేవాడూ, పరా
యిగా ప్రవర్తించేవాడూ.

“ఇంటిదొంగను ఈశ్వరు డైనా పట్ట
లేడు.” సా.

ఇంటిపట్టు
సావరము.

“పసుపునిగులు బేలు పాపజన్నిద
మొప్పు, బ్రహ్మాధపతి యింటిప
టెంగె.” నును. 2.11.

“ఒక్కతేణం యింటిపట్టున ఉండే
వాడు కాదు గదా. వీడు పెండ్లి కాగానే
చూచావా?” వా.

ఇంటిపట్టు ఎటుగన
ఒక చోట సిరముగా కాపుర
ముండుటకు అలవాటుగు.
“ప్రమథాధపతి యింటిప
టెంగె.” మను. 2.11.

ఇంటిపనులు నూలు నటు వెట్టు
సొంతపనులు ఎన్ని ఉన్నా
మానివేసి మఱొక దానికై
పోవు.

“ఇవ్విధంబునక జలిదీతీ యింటిపనులు,
నూలు నటు వెట్టి వల్లభునోరు గొట్టి.”
శుక. 3.850.

ఇంటిపాప
దాసి.

శ.ర.

ఇంటిపేరు
వంశనామము.

“ఇంటి పేర డెడమవార్.” సూరన.

ఇంటిపేరు కస్తురివారు
పేరు గొప్ప ఊరు దిబ్బ
అన్నట్లు. ఒక సామెతలోని
భాగం.

“ఇంటిపేరు కస్తూరివారు ఇల్లంతా
గబ్బిలాల కంపు.” సా.

“ఆ. వాడు పుట్టుకానురే కాని పెట్టు
కాసురు కా దంటారు. వాణి కాసు
రనడం ఇంటిపేను కన్నూరి వారు
అన్నట్లే.” వా.

ఇంటిపైకి తెచ్చుకొను

ఎక్కడిదానినో తా నై తన

మీదకే తెచ్చుకొను.

“మింటిపయి నుంటగా దని యింటిపేకి,
దెచ్చుకొంటి నటంచుఁ బెన్చేచ్చు
వెడలు.” ఆము. 5.146.

ఇంటిబంటు

నేవకుడు.

“దర్భకు నేలచె యింటిబంటుగన్.”

శకుం. 2.91.

ఇంటిబల్లియు చౌక నేయు

ప్రతివారికీ చులకన యగు.

“ఇల్లీల నుండ నింటం, బల్లియు ననుఁ
జొక నేయు పలుకులు విన రే, యెలెడ
లోకములో మగఁ, డొల్లని యాసతిని
మారి యొల్ల దనంగన్.”

శుక. 2.64 పే.

ఇంటిబిడ

దాసి.

వేంకటేశాంధ్రము.

ఇంటిమగడు

భర్త.

“ఇంటిమగనిఁ జూచి యిల్లాలగుఁజింపి,
వెంట విటునిఁ దగిలి వెతలఁ బడును.”

వేమన.

ఇంటియతడు

మగడు.

“మా యింటియతని కాస పుట్టింప.”

శుక. 2.111.

చూ. ఇంటాతడు; ఇంటాయన.

ఇంటియతడు

మగడు. ఇంటాయన అని నేడు

వినిపిస్తుంది.

“కాంతకు మానరత్నకుఁ డింటియా
తండు.”

శృంగా. శకుం. 4.82.

“మాయంటాయన డొలో లేరు.” వా.

చూ. ఇంటాతడు; ఇంటాయన.

ఇంటియాలి

ఇల్లాలు.

“ఇంటియాలి విడిచి యిల జారకాంతల
వెంటఁ దిరుగువాఁడు వెట్టివాఁడు.”

వేమన.

ఇంటి యెనుబోతునకంటె

మదంబు హెచ్చు

బాగుగా క్రొవ్వి యుండునను
పోతు (దున్న) ను పనీపాటా
లేక పనికి రాక కొవ్వెక్కి
ఉన్నవారితో పోల్చడం పరి
పాటి.

ఇంటి యెనుబోతు తిండి తిని
మరింత బలిసి ఉంటుంది.

“ఒకానొక, టైన గర్భముం బాదలని
దౌట యింటి యెనుబోతునకంటె
మదంబు హెచ్చి.” హంస. 5.24.

“వాడు దున్నపోతులాగా ఉన్నాడు.”

వా.

ఇంటివాడు

కులస్థుడు, వంశీకుడు.

వాడుకలో - మీరు ఏయిళ్ల
వాళ్లు నాయనా! అనగా ఏ
కులస్థులు అనే అర్థంలోనే

యిప్పటి ఆలవాటు.

“పాకనాటింటి వాడవు.”

భీమ. 1.23.

ఇంటివారిని లేపి యీవల దొంగ
బంటుకు చే యిచ్చు

విశ్వాసద్రోహం చేయు.

ఇంటివారితో ఉన్నట్లే ఉండి
దొంగకు సాయపడు కపటి
ఆనుట.

నగళ్లలో కొలుపు-దొంగల్లో
బళ్ళుపు అనుసామెత వంటిది.

“ఇంటివారిని లేపి యీవల దొంగ,
బంటుకు జే యిచ్చుపాపాత్మురాల!”

గౌర. హరి. ద్వి. 984.985.

ఇంటిలో దీపం పెట్టు

పడిపోతున్న సంసారాన్ని నిల
బెట్టు.

“అయన మా యింటో దీపం పెట్టిన
మహానుభావుడు.”

ఇంటిలోన గుండ్రించుచున్న
కడుపు నిండునె?

నిర్వాహరంగా ఉంటే పొట్ట
గడవదు అనే సందర్భంలో
ఉపయోగించే మాట. ఈ
సందర్భంలోనే గోళ్లు గిల్లు
కొంటూ కూర్చుంటే ముందు

కెలా వస్తుంది అంటారు.

“నీవు మఱి యింటిలోన గుండ్రించు
చున్న, గడపు నిండునె దొరక జేరి
గ్రాస మడుగు.” శుక. 2.371.

ఇంటిలో నేడుము ల్లగు

పక్కలో బల్లెం అగు-అనుట.

“ఎలసి యేగ్రాద్దు గను వొంద నీక
మరుడు, కలహమున కంకకాఁ డయి
కాలు ద్రవ్వఁ, బొండుబహుశక్షపా
పరంపరలు వెడల, నింటిలో నేను
ముల్లయ్యె నిండుముఖికి.” ఆము. 5.84.

ఇంటిలో పోరు

అనుక్షణ గౌఢాకరము

తాళ్ల. సం. 12.198.

ఇంటిలో భద్రము

జాగ్రత్తగా ఉండు.

ఎవరైనా పెద్దవారు పయ
న పై పోవునప్పుడు ఇంటిలో
ఉన్నవారితో చెప్పమాట.
చిన్నవారు పోవునప్పుడు
కూడా పెద్దలుఇట్లే ‘భద్రంగా
వెళ్లు’ అంటారు.

“పయన మెఱిగించి యింటిలో భద్ర
మనుచు.” హంస. 110.

“ఎల్లండి వస్తాను. ఇంట్లో భద్రం
నాయనా!” వా.

ఇంటిలిపాది

కుటుంబంలోని అందరూ.

“వాళ్లు పెళ్ళికి యింటిల్లి పాదీ
వెళ్ళారు.” వా.

“ఆ పెళ్ళికి మేం యింటిల్లి పాదీ
వెళ్ళాము.” వా.

ఇంటివాడు

1. గృహస్థు.

2. వంశీకుడు.

“ఇంటివాడైన గృహస్థున కగు.”

సాంబ.

“పాకనాటింటివాడవు బాంధవు
డవు.” భీమ. 1.23.

ఇంటివేల్పు

కులదైవము.

చూ. ఇలవేల్పు.

ఇంటికుది ఇల్లాలికుది

ఇల్లాలి పరిశుభ్రత యింటి పరి

శుభ్రతవల్లనే తెలియుననుట.

“ఇంటిశుద్ధో యిల్లాలశుద్ధో అన్నారు.
ఆ అమ్మాయి యిల్లు అద్దంలాగా పెట్టు
కుంటుంది.” వా.

ఇంటిసాలు

ఇలువడి; సంప్రచారము.

“వాళ్ల యింటిసాలు మంచిది కాదు.”
వా.

ఇంట్రపడు

సమ్మర్దము.

“ఇంట్రపడు కుండగా నిల్చి నెడము
లిచ్చి.” వారి. ఉ. 9.144.

చూ. ఇంట్ర మగు.

ఇంట్ర మగు

సందడి యగు.

“ఎదురుగా నేగుచెంచుచో నింట్ర
మయ్యె, బెండ్లి యిరువంక చుట్టంపు
బెద్దలకును.” నైష. 6.84.

చూ. ఇంట్రపడు.

ఇండె గట్టెడిది

పూమాల గట్టునది.

ఇండె. తమిళం — ఇండె.
కన్నడం.

ఇండె వాయు

చీలు.

ఇండెవాలు

బీటలువాలు.

ఇండె నెత్తినదీపశిఖలు

ఇండెపై నిలిపినదీపాలు.

“వెలది యిచ్చటి సంపెంగ విరులు
గహన, దేవతలయిండె నెత్తినదీప
శిఖలు.” మను. 8.76.

ఇంత అంత యని

ఇంతుంది అంతుంది అని—
చెప్ప లేము. అనగా అత్యధిక
మనుట.

“నలుగడ నింత యంత యని నాలుక
జెప్పగఁ బెద్ద...” కుమా. 11.15.

ఇంత అంత అని పేర్కొన
రాదు

చెప్ప లేనంత యెక్కువ
అనుట.

“ప్రేమమదింత యంత యని పేర్కొన
రాదు.” విజయ. 1.189.

ఇంతగా నోచితి

నేను చేసుకొన్న పనులకు
ఫలిత మిట్లు పరిణమించినది.
అనగా నా కర్మ యిలా
కాలింది అని నేడు అనడం
వంటిది.

“ఇంతగా నోచితి నింక నెట్టివి కనుం
గొన నెమ్మెయి నున్నదాననో.”
పారి. 1.90.

ఇంత గిల్లి పెట్టు

కాస్త తుంచి యిచ్చు.

రామచం. 46.

“ఎదురుగా పిల్లవాడు ఉంటే యింత
గిల్లి పెట్ట నెన్నా పెట్టకుండా వాడు
గారె లన్నీ తినేశాడు.” వా.

ఇంతకు దెచ్చెను

ఇంత దుఃఖ స్థితికి కారణ మయ్యెను.

“తాఁ జెప్పవచ్చు లింతకుఁ దెచ్చె గా యంచు, మామ యే మన లేక మాము వంచు.” శుక. 3.486.

ఇంతకు నంత అయి అంతకు నింత అయి

‘అజోరజేయూన్ మహతో మహీయాన్’ అన్న దాని కది ప్రతిరూపము.

చిన్నలో చిన్న పెద్దలో పెద్ద అయి అనుట.

పాండు. 5.51.

ఇంత కెత్తికొన్నాడు, ఇంతెంత కెత్తికో నున్నాడో ?

ఇంత చేసినవాడు ఇం కెంత చేయ నున్నాడో ?

“ఇ ట్లింత, కెత్తికొన్నాఁ డింక నిట మీద నెంత, కెత్తికో నున్నాడొ?” బస. 5.135.

ఇంత చేయు

ఇంత పని చేయు; చెప్పరానంత చెరుపు చేయు.

“అతివ యెవ్వతో యింత, చేసె ననుచు మమ్ముఁ జెండుఁ దొలుత.”

ప్రభా. 1.134.

“అది వచ్చి యింత చేసింది.”

వా.

ఆపల్కు ఇంత చేసెను అన్న ప్పాడు.

ఆమాట ఇంత ఉపద్రవము పోచ్చినది అని భావం.

“హృదయమున నిల్చి యాపలు కింత సేసె, ననుచు...” కళా. 3.220.

“అప్పు డెప్పుడో చూతాము లే అన్నాడు. ఆ మాట ఇంత చేసింది. గొంతుకు పట్టుకుంది.” వా.

ఇంత టంతట బొంచి యుండు అక్కడక్కడ దగ్గరలో చాగి యుండు.

“గాని చెలు లింతటంతట బొంచి గుండ...” కళా. 4.61.

ఇంతట నంతట

సామాన్యంగా; ఘోరితే.

“ఇంతుల నేచు పాతక మ దింతట నంతట బోదు—” వసు. 4.28.

“ఇంతలో అంతలో తీరే కష్టాలు కావచ్చు యివి!” వా.

ఇంతటిలో పతి పాతిపోవడు

ఇంతలోపల అద్యే కార్య మేమీ చెడదు అనుటలో ఉపయోగిస్తారు. ఇది ఎన్నో వాక్యాలలో కనబడుతుంది— ‘ఇంతలో ఆ వచ్చినవా డేమీ పారిపోడు లేవే?’ ‘అల దున్ను కోకపోతే ఆ వచ్చిన వాడు (మగడు) పారిపోతాడా?’ అని వయ సయినపిల్లలను హాస్యం చేస్తారు.

“ఇండుల కొక్కగాన గల దింతటిలోఁ బతి పాతిపోవఁ దో యిందునిభావనా! వినుము...” శుక. 2.99.

ఇంతనాటినుండి

చిన్నతనమునుండి.

“ఏ నింతనాటినుండియు మానవతుల
లోన నింత మానవతని నై...”

కుక. 1.184.

“వాడు ఇంతవాడుగా ఉన్నప్పుడు
చూచాను.”

“వాణ్ణి ఇంతనాటినుంచీ నే నెఱుగు
నును.”

“ఆ పిల్ల యింతనాటినుంచే మాట
కాఁగి.”

వా.

ఇంతనే ముగిసెనే ?

ఇంతలోనే అయి పోయిందా ?

అయి పోలేదు అనుట.

“ప్రభావతి వివర్ణ మగువదనముతోఁ,
గనుపట్టుడు నింత నె యుగి, సి నె కార్యం
జేల యింత చింతల ననుచున్.”

ప్రభా. 3.112.

ఇంత పాటులు పడి

ఇంత అవస్థ పడి.

“ఇంత పాటులు పడి కన్న యీ మిత్ర
మహిమకున్...”

కళా. 3.108.

“ఇన్ని పాటు పడి విభ్రమ సాకితే
పెదవాళు అయ్యోక నన్ను ఏం చేస్తాఁ
యేమో?”

వా.

రూ. ఇన్ని పాటు పడి.

ఇంత పిలిచి పెట్టు

ఆదరించు.

రామచం. 10.

“ఎదురుగనే ఉంటాను గదా! ఆవిడ
యింత పిలిచి పెట్టిన పాపాన
పోలేదు.”

వా.

ఇంత మసి మోవక

ఇంత దుమ్ము కొట్టక.

“వారిలో మొగ దగువాని కింత మసి
మోవక క్రుంగుట యెట్లు సైన్యముల్.”

జై. మి. 2.43.

‘వాడు ని న్నిమాట లని
అంత అవమానం చేస్తే వాడి

మొహాన ఇంత మసికొట్ట
కుండా ను వ్యేక్త వచ్చావు?’

నరసి పలుకుబడులలో కాన

వచ్చే భాగమే యిది.

ఇంతమాత్ర

చాల స్వల్ప మనుట.

“ఇంతమాత్ర సుఖంబున కేల...”

దశా. 3.90.

ఈపాటి ఈమాత్రం అని

కూడా నేటి అలవాటు.

“ఇంతమాత్రానికే అంత మిడిసిపడితే
ఎలానే.”

వా.

ఇంతమాత్రము

చూ. ఇంతవట్టు.

ఇంతమాత్రాన

ఇంతమాత్రానికే.

“నీ కింతమాత్రాన విన్నంబడ కేల
పోదు నిజ.”

పాఠి. 4.62.

ఇంతమాత్రము ఎ యి గం గ లేనా ?

ఇంతమాత్రము తెలియదా ?

ఏ కొంతో తనకు తెలుసు
ననుట.

“నీ వ చే యు చు నింతమాత్రము
నెఱుంగఁగ లేన...”

కళా. 5.45.

“నే నిన్నాళ్లనుంచీ పత్రికలు చదువు
తున్నాను. ఎంత రైతు నైనా పట్లరు

నెలుగుదును. నా కింతమాత్రం తెలియదా?” వా.

ఇంతమాత్రమే కాదు

ఇంతే కాదు...

ఏవైనా గుణాలను వర్ణించేటప్పుడు, మరికొన్ని చెప్పవలసినచోట యీ పలుకుబడిని

ఉపయోగిస్తారు.

“ఇంతమాత్రంబే కాదు శ్రీమంతుఁడును నితాంతశుభవంతుఁ డగువసుమంతుఁడలర.” శుక. 1.178.

“అతడు ధనవంతుడు, విద్యావంతుడు. ఇంతే కాదు. ఉదారుడు.” వా.

ఇంతమొగము చేసుకొను

చిన్నబుచ్చుకొను.

“రాగానే అతను లేచిపోయేసరికి తాను ఇంత మొగం చేసుకున్నాడు.”

ఇంత యంతనగ రాని

ఎంతో చెప్ప వీలు లేని; అత్య

ధిక మైన.

“అంత నయ్యంతి యంత యంతనగ రాని, వంతఁ దన యంతిపురిఁ జేరి కంతునికిత...” శుక. 1.236.

ఇంత యంతగా కోసినా పాపం

లేదు

ఎంత శిక్ష కైనా తగు ననుపట్ల ఉపయోగించే పలుకుబడి.

“కోసిన నేమి పాప మగుఁ గోమలి నాలుక యంత యంతగా.”

పారి. 4.12.

ఇంతలింతలు

చిన్నచిన్న.

“ఇంతలింతలు శునియ లె.”

ఉద్యో. 3.117.

ఇంతవట్టు

1. ఇంతమాత్రము.

“ఇంతవట్టు తగఁ జేయుము.”

భార. ఆర. 4.387.

“ఇంతవట్టు నిజంబు.”

భార. ఉద్యో. 2.302.

వాడుకలో ఇంతమాత్రం అని

వినిసిస్తుంది.

“నువ్వు అది అంతా చేయ నక్కఱలేను. ఇంతమాత్రం చేస్తే చాలు.” వా.

“వాడు చెప్పిందంతా యేమో కానీ ఇంతమాత్రం నిజం. వాడు ఆ ఊరు వెళ్ళి వచ్చాడు.” వా.

2. ఇంతవలకు - ఇంతకాలం.

“ఇట్టి నీవు సుట్టమ పై యింతవట్టు, వారిలో నున్న నాడవు వారిజాతు!”

హరి. పూ. 7 ఆ. 233 ప.

చూ. ఇంతమాత్రము.

ఇంతవార మనుకొను

గర్వింతు.

“తరుణి యేరికిఁ జెలునె, యరయఁగ నే మింతవార మనుకొన నిదిగోఁ...”

కళా. 1.179.

“మే మింతవార మని విడిసిపడడం యేమంత మంచిది కా దమ్మా! కోడలా!” వా.

ఇంతలు కన్నులు

ఇంత విశాలము లయిన

కన్నులు.

“ఇంతలు కన్ను లుండఁ దెరు వెత్వరి వేఁడెదు భూసురేంద్ర!”

మను. 2.41.

వాడుకలో చాలా రకాలుగా
వినవస్తుంది.

‘ఇంత మొగము చేసు
కొన్నాడు.’ ‘ఇంత తింటాడు.’
వీనిలో ఆ యింత త్రోవలు
చేయికో పరిమాణం చూపే
వారు కావచ్చును. అందుకే
ఆ యింత ఒకప్పుడు వైశా
ల్యాన్నీ. అధిక్యాన్నీ.
మరొకప్పుడు తన్మరుద్ధ
రూపాన్నీ చెప్పుటయింది.

ఇంతలేసి

“ఋషుల పాలింటి వే యింతలేసి
పనులు.” కాశీ. 2.104.

“తలఁపం గూడునె యింతలేసి దొరలక
దైన్యంబు...”

భార. ఉచ్ఛ్వా. 2.302.

నూ. ఇంతేసి.

ఇంత సేయు

ఇంతనరకూ తెచ్చు, ఈస్తికి
తెచ్చు.

“కబేరుఁ డేగ నద్దమజుల నింత చేసిన
విధాతకు గోడనఁబోవు చాడ్చునక.”

ఉ. హరి. 1.42.

ఇంతా అంతా

ఇంతా అంతా, ఎంతని చెప్ప
గలము అను పలుకుబడిలో
వలె—కొంచెము కాదు, అధి
కము అని చెప్పుటకు ఉపయో
గిస్తారు.

“ధన్యత్వము.....ఇంతంత యన నా
వశంబె?”

పండితా. ప్రథ. పురా. పుట 272.

ఇంతింత గాని

ఎక్కు వయిన, కొలదికి
మీటిని అనుట.

“ఇంతింత గాని తమి.”

సారం. 2.39.

ఇంతిం తన రాక

అపరిమితముగా. ఇంత అంత
అని చెప్పలేనంత.

“అంతంతకు వైరాగ్యం, బింతిం తన
రాక యెలవి నిగురొత్త.”

విప్ర. 1.83.

ఇంతింత యగు

కొంతకొంత క్రమక్రమంగా
పెరుగు.

“ఇంతిం తై వటుఁ డింత యై.” భాగ.

ఇంతింతలు

మిక్కిలి చిన్నవి, స్వల్ప
ములు.

“ఇంతింతలు గునియలు సేసె.”

భార. విరా. 5.153.

“నా తపము పెంపుతో నూడ నింతిం
తలే...” ప్రబోధ. 2.22.

ఇంతింతవారలు

గొప్పవారు.

ఇంతలేసి పనులు, ఇంతలు
కన్నులు - మొద. వానిలో
వలె హస్తాది విక్రియలతో
ఇంతంతవా రనుటలో వచ్చి
నది.

“ఇంతింతవారల కీళ్ళరావనర, మింత
దురట మన్న నితఁ డెంతవాఁడు.”

పండితా. ప్రథ. పురా. పుట. 379.

ఇం తెందుకు

ఇది అంతా దేనికి?

సాగాంశం చెబుతాను అను

పల్ల ఉపయోగించేవలుకుబడి.

“ఇం తెందుకు? నే రాలేను. రాను.”

వా.

ఇంతేసి

ఇంత పెద్ద వైన అనుట.

“ఇంతేసి బలు ప్రమాద లెవ్వఁడు
వేయించె.” శృం. సా. 2.97.

“వాళ్ళింటి పెండ్లిలో ఇంతేసి లడ్డు
వేశారు.” వా.

చూ. ఇంతలేసి.

ఇంద

“రా యింద కో తమ్మరతి నొల వేసి.”
పండితా. 297.

“కరముల్ సాచి త మింద యింద
మని.” సారంగ. 1.50.

“యిందమనుచునిచ్చె.” రామా. 6.198.

“ఇంద, ఇది తీసుకో.” వా.

చూ. ఇందము.

ఇంద కో

ఇంద, తీసుకో.

“రా యింద కో తమ్మరతి నొల వేసి.”
పండితా. 297.

ఇందడవు

ఇంతసేపు.

“ఇందడవు నెందుల నుండితి.”

[5X83] మల్లా. 2.72.

ఇందనుక

ఇంతదాకా, ఇప్పటివరకూ.

“ఇందనుకఁ బాదులు ద్రవ్వియు.”

విప్ర. 3.84

ఇందము

ఇదిగో వీనికొనుము.

“బామ్మ సా తిక లడిగితి కొమ్మ యింద,
మనుచు నిచ్చె.” భార. విరా. 5.30.

“కరముల్ సాచి త మింద యింద
మని.” సారంగ. 1.50.

ఇందాక

ఇంతవరకు, ఇంతకుమునుపు.

“ఇందాక విశ్రమించితిమి.”

భార. శల్య. 2.66.

“ఇందాక నే వెళ్లాను.” వా.

“ఇందాక వెళ్ళినే వాడు లేడు.” వా.

ఇందు

హింత వగు, రుచించు.

“కుక్కకు నాజ్య మిందునే.”

వేంక. పంచ. 2.247.

“ఇందని యాముచే.”

యయాతి. 4.155.

“శిష్యాకున్ వంటక మిందునే.”

కాశీ. 1.108.

“నాకు పొద్దున్నే కాఫీ తాగి తే
యిందదు.” వా.

“వాడికి అన్నం యిందడం లేదు.” వా.

ఇందునా అందునా

ఇహపరములలో.

“వాడు ఇందునా అందునా చెడ్డాడు.”
వా.

ఇందుప్పు

సైంధవలవణము.

నేటికీ ఆయుర్వేద వైద్యులు

ఇందుప్పు అనే అంటారు.

ఇందు మోసము కలదే

ఇందులో అన్యభావ్యం ఏమీ లేదు.

“మీ జనకుడు దొడంగిన జాటును, మనుషుటన వత్తు మిందు మోసము గలదే.” ఉ. హరి. 4.40.

ఇందు ర మృనుటయు నిల్లు సేకొనెదవు

రమ్మంటే వచ్చి పీతం వేస్తా నంటావు.

ఇలాంటి పలుకుబడులు చాలా ఉన్నవి. ఏవిభావార్థం కొంచెం అవకాశం ఇవ్వగా నానిని పరిపూర్తిగా ఆక్రమించు కొందు రనుట.

“అవ్యక్తచపకజలోచన సాంధ్ర యిందు ర, మృనుటయు నిల్లు సేకొనెద వదిర మత్పతి వచ్చువేళ.” శుక. కి.196.

ఇందు ర మృన్న నిల్లెల్ల గై కొని నట్లు

ఆశ్రయ మివ్వగా అంతా అపహరించినట్లు.

“కామీనీహార! వాడు నిక్కముగఁ జేసె, నిందు రమృన్నచోట ని లైలఁ గొనుట.” కువల. 2.23.

ఇందుల

1. ఇందలి.

“ఇందుల తాత్పర్యము.” భార. శాంతి. 5.17.

2. ఇక్కడికి.

“ఎందుండి వచ్చి తిందులకు.” భార. ఆది. 4.23.

3. దీనికి.

“ఇందులకుఁ బొందుపడు ప్రత్యుత్త రంబుల.” ఆము. 6.36.

4. వీనిలో.

“నీకు నెద్ది ప్రియ మిందులలో.” కై.మి. 5.188.

ఇంద్రకోశము మంచె.

ఇంద్రగోపం ఆరుద్రపురుగు.

ఇంద్రచాపము ఇంద్రధనుస్సు.
“ఇంద్రచాపంబు వొడిచె.” హర. 2.18.

ఇంద్రజాలము మాయ.

“ఇంద్రజాల మీ దేహసుఖంబు.” కవిరా. 1.32.

ఇంద్రపదవి గొప్పది, ప్రాప్యము.
“తెగువయె యింద్రపదవి యనఁ, దగు బుద్ధి జనింపఁ బోలుఁ దరుణీ! నీకుఁ.” హంస. 1.126.

ఇంద్రభోగము గొప్పవై భవము.

“ఉర్వీపతి కింద్రభోగ మటు వేడ్క నొనర్ప ముఖాబ్జముం గడున్.” కళా. 7.157.

ఇంద్రుడు చంద్రుడు అను పొగడు.

“తా రెవ్వరి నొల్ల కొక్క టయి యింద్రుడు చంద్రుఁ డటండ్రు.” ఆము. 5.56.

“కాస్త పలకరి సే ఇంద్రుడు చంద్రుడు
అనడం వానికళే.” వా.

ఇంద్రుడు చంద్రుడు దేవేంద్రుడు అను
పొగడు.

“ఎవడు పై నుంటే వానిని ఇంద్రుడు
చంద్రుడు దేవేంద్రుడు అనడం వాడి
కలవాటు.” వా.

ఇం పారగ

బాగుగా.

“ఈ సువ్రతం బవశ్యము ముద మింపా
రంగ జరుపుడు.” దుక్కాం. 1.110.

ఇంపిత మగు

హిత వగు.

“నాకు వంకాయలు వంటి కింపితం
కావు.”

“ఆ యి లైతో కంటి కింపితంగా
ఉంది.” వా.

ఇం పెసలారు

ఒప్పు.

ఇంపొందు

సంతోషించు.

“తెల్లం తాను నిం పొందగన్.”
భాస్క. రా. యు. 401.

ఇకఇకలు పకపకలు

నవ్వుతూ తుళ్లుతూ ఉండుటనే
నిరసనభావంతో అంటారు.

“వాడూ అదీ ఆ గదిలో చేరకొని ఒకే
యికయికలు, పకపకలు.” వా.

ఇక చాలు

కట్టిపెట్టు, చాలించు.

“ఇక చాలు, ఊరుకో.” వా.

ఇక చెప్ప నేల ?

చెప్పవలసిన అవసరం లేకనే
తెలుస్తున్న దనుట.

“చల మరిగాడ్పులం గలుగు చలదనం
బిక్క జెప్ప సేటికిన్.” విప్ర. 2.66.

“వాడి సంగ లిక చెప్పాలా? దేవాంత
కుడు.” వా.

ఇకమీద

ఇప్పటినుండి.

“ఈ గోజు నడిమించాను. ఇకమీద పది
గంటలకు సరిగ్గా రావాలి.” వా.

ఇకిలించు

పం డికిలించు.

కావ్యాల్లో ఇకిలించు గా
నున్నా వాడుకలో ఇకిలించు
అనే వినిపిస్తుంది.

“ఈకిలించుకొన్న పిమ్మట, నికిలించుటె
కాని కార్య మే మున్నది?” శుక. 3.78.
‘ఎదురుగా ఇకిలించడం వెనుక తిట్టడం
వాని అలవాటు.” వా.

నూ. ఇకిలించు.

ఇక్కట్టు

ఇబ్బంది, ఇబ్బతు.

“ఎందు జనంగ రాని యిక్కట్టు
ప్రాప్తించె.” కృష్ణ. 3.43.

“ఇక్కట్టు త్రోవల నెను రెన.”
దశా. 8.214.

ఇక్కడక్కడ వడు

చెల్లాచెద రగు, నిలువరము
లేక బాధపడు.

“అదరి మొన లిక్కడక్కడ వడి.”
నిర్వ. 6.121.

ఇక్కడ పుల్ల అక్కడ పెట్టడు
ఏమాత్రం వంగి పని చెయ్యడు
అనుట.

స్త్రీలింగంలోనూ ఇదే
'పెట్టడు' అని ఉంటుంది.

“నాడు ఇక్కడ పుల్ల అక్కడ పెట్టడు.
మరీ వేళకు అన్నీ కావాలి.” వా.

చూ. అక్కడ పుల్ల ఇక్కడ పెట్టడు.

ఇక్కడున్నట్టుగా
నెంటనే.

కా త. 51.

“ఇక్కడున్నట్టుగా రావాలి.” వా.

ఇక్కన్ను

రెండుకన్నులు.

“ఇక్కంటితో నొక్కయింతి
యేతెంచె.” బస. 3.18 పు.

ఇక్కవట్టు

ఉనికిపట్టు.

“క్రొక్కలు మెఱుగుల యిక్క
పట్టిది.” కుమా. 3.18.

ఇక్కలువడు

కదలిపోవు.

“ఒండొంటిం దాఁకురభ సంబున
నిక్కలువడఁ గ్రుక్కం ద్రొక్కచు
మెండు చెడి బెండువడి.”

భాగ. 8.55.

ఇక్కిలి దక్కి

విరివియై, లా వెక్కి.

“ఇక్కిలి దక్కి నిక్కి మెఱు
గక్కి...తగునీచమదోయి.”

మల్లా. 3.101.

ఇక్కుపాటు

కట్టము, ఇక్కుట్టు.

“నీ కిట్టి యిక్కుపాటు గల్గెనే తండ్రి
యనుచు.”

రంగ. రా. సుందరా. 436.

ఇక్కువ లంటు

కళ లంటు.

“ఇక్కువ లంటు...” నీలా. 3.94.

ఇక్వైకులనాటిది

చాలా ప్రాచీనము; తాతల
నాటిది.

వ్యంగ్యంగా కూడా ఇది చాలా
పాతపడింది అనే అర్థంలో
ఉపయోగిస్తారు.

ఇక్వైకులు మనకు చాలా
ప్రాచీనపాలకులు. అందుపై
వచ్చినది.

“బోటి యద్ది యిక్వైకులనాటి దొర.”
పాణి. 2.104.

“ఆ సిద్ధాంతం ఇక్వైకులనాటిది. ఇప్పు
డేమి పనికి వస్తుంది?” వా.

“అదంతా యిక్వైకులనాటి మాట లే.
ఇప్పటి సంగతి చెప్పవ.” వా.

ఇగిరించు

1. చిగుర్చు.

“...వీణాదండము చిగిరించె నా.”
రాజ. చ. 1.4.

2. ఎఱుబడు.

“అనుమఁ డలిగి మొగ మిగిరింపన్.”
యయాతి. 3.25.

3. ఇంకించు.

“పయోధినా భజీవన మిగిరించి.”
పద్మ. 7.39.

ఇగిలించు

పండ్లిగిలించు.

“తగిలించుకొన్న పిమ్మట, నిగిలించుటె
కాని కార్య మే మున్నది?” శుక. 3.78.
చూ. ఇకిలించు.

ఇగురబెట్టు

(అన్నము) ఉడక బెట్టు.

“అన్నం ఇగురబెట్టడం అన్నా రావాలి
గదా అంత పెద్దపిల్లకు.” వా.

‘ఇగుర’ ఇగురగా వినవస్తుంది.

ఇగురవేయు

వండు.

“రాత్రికి నాలుగుగంజలు ఇగుర వేసే
పోతుంది. ఉన్న పచ్చడితో ఏదో యింత
తింటాము.” వా.

ఇగురుకూర

పొడి కూర, వేంపుడు,
తాళింపు.

తాళింపు వేసి వండినకూరను
ఒక్కొక్క వేపూ, ఒక్కొక్క
వర్గంవారూ పై పేల్లలో
ఏదో ఒకదానితో వ్యవహరి
స్తారు. కూర చేర్చక నే
ఇగురు అనీ అనడం కద్దు.

ఇగురుకొను

ఇగురొత్తు.

చూ. ఇగురొత్తు.

ఇగురువంటకము

సరెసురు పెట్టి అనగా అత్తె
సరు పెట్టి వండిన అన్నము.

చూ. ఇగురవేయు.

ఇగురొత్తు

కలుగు.

“మోద మిగురొత్త బాదాబ్జములకు
మ్రొక్కి.” రుక్మా. 1.29.

ఇగురొక్కును

చూ. ఇగురుకొను.

ఇగో

ఇదిగో.

“వీడి గో గుత్తుపుదొంగ వచ్చె.”
జై. మ. 3.114.

“ఇగో ఈ గండు రూపాయలు ఇవ్వడు
తీసుకో. తర్వాతి చూద్దాం.” వా.

ఇగులొడు

లాగు, పట్టుక వేలాడు, పసుగు
లాడు, పీకులాడు.

కోంచెం అసంతృప్తిని తెలు
పుతూ అనేమాట. ‘నన్ను
పట్టుకొని యి గు లొ డి తే
యేమి లాభం ఉంది? ఇంక
ఎవరి నైనా ధనవంతుల నాశ్ర
యించు’ ఇలా రాయల
సీమలో విరివిగా వినవస్తుంది.

“ఏదో దీన్ని పట్టుకొని ఇగులొడు
తున్నాను. ఏ మవుతుందో ఏమో.” వా.
“ఏదో వాణ్ణి నేను పట్టుకొని ఇగులొడ
డం తిప్పితే వాడికి ఏ మైనా నానైన
ఉందా?” వా.

ఇగురుచు

ఇగురొత్తు.

“ఇగురుచుకోరుక్కలఁ దనడెంద మివత
లింప.” కవిక. 3.222.

శివరాత్రి. 2.89.

చూ. ఇగురొత్తు.

ఇచ్చకబుచ్చకములు

అచ్చికబుచ్చికలు. జం. నలచ. 6.162.

ఇచ్చక మాడు

ముఖప్రీతి మాటలాడు, ముఖస్తుతి చేయు.

ఇచ్చకాలమారి

ముఖస్తుతి చేయువాడు.

“వాడు వట్టి ఇచ్చకాలమారి. వాడి మాటలు నమ్మవద్దు.” వా.

ఇచ్చకులు

ఇచ్చకాలు మోట్లాడువారు.

“అప్పు డిచ్చకు లగుకుబ్రాహ్మణులు గొందలు.” అము. 4.46.

ఇచ్చకు వచ్చినట్లు మాట్లాడు

ఇష్టము వచ్చినట్లు మాటలాడు అనగా నిందించు, తూలనాడు.

“ఇత్తటి రేగి రేగి తన యిచ్చకు వచ్చిన వెల్ల నాడెడిక.” కా. మా. 3.44.

ఇచ్చగించు

ఇష్టపడు, కోరు.

ఇచ్చగొను

కోరు.

ఇచ్చ గోరు

కోరు, ఇష్టపడు.

“కేవలతానుఖ మిచ్చఁ గోరుచున్.”

భీమ. 4.7.

ఇచ్చమానికము

చింతామణి.

“ఇచ్చమానిక మేయూరిరచ్చతాయి.”

చంద్ర. 2.66.

ఇచ్చమెచ్చు

1. ప్రియపడు, మెచ్చుకొను.

“అత్మచిత్తముం దోచిన చందముం దెలియఁ దోచిన నచ్చర లిచ్చ మెచ్చరే.” ఉ. హరి. 1.163.

2. సంతోషించు.

“నకలపైన్య మిరుగడలఁ గొల్వఁ దన పురీవరముఁ జేరె, నేలికయుఁ దలిదం ద్రులు నిచ్చ మెచ్చ.” శుక. 1.429.

ఇచ్చనలుపు

కోర్కె తీర్పు.

“నా యిచ్చ నలుపు మోజియ్య.” పండితా. ద్వితీ. పర్వ. పుట. 477.

ఇచ్చికబుచ్చిక నేయు

విజయ. 3.80.

చూ. అచ్చికబుచ్చిక నేయు.

ఇచ్చిపుచ్చుకొను

1. పరస్పరం వియ్య మందు.

“మాకూ వాళ్లకూ యిచ్చిపుచ్చుకోవ డాలు తరతరాలుగా వస్తున్నవి.” వా.

2. పరస్పరం సహాయము చేసుకొను.

“ఇరుగూపారుగూ వాళ్లన్నతర్వాత యిచ్చి పుచ్చుకోవడా లంటూ ఉంటేనే.” వా.

“వాళ్లకూ మాకూ ఇచ్చిపుచ్చుకొనడాలు ఉన్నాయి.” వా.

3. లావాదేవీలు.

“ఆ షాహుకారు దగ్గర యిచ్చి పుచ్చుకోవడం మా నాన్న కాలంనుంచీ అలవాటు.” వా.

ఇచ్చిపుచ్చుకోలు

చూ. ఇచ్చిపుచ్చుకొను.

ఇచ్చిపుచ్చుకొను సంబంధము

సమీపబాంధవ్యము.

కాళ. శత. 36.

ఇచ్చిపుచ్చుకొన్న యీలగ్రద్ద

దాన మిచ్చినది తిరిగి పోను
కొనేలోభి.

“ఏము నలుపురందు నెవ్వఁడు గాఁజాలు

నిచ్చిపుచ్చుకొన్న యీలగ్రద్ద

మాకు నింపు గావు మాను మీసునులు
కలహముల మొగంబ కలియుగంబ!”

నైష. 7.107.

ఇచ్చుబాస

వాగ్దానము.

“నా, యిచ్చుబాస కౌరవేంద్ర
వినుము.” భార. వ్రో. 5.388.

ఇచ్చావృత్తి

స్వేచ్ఛాసంచారము.

హంస. 5.211.

ఇచ్చించు

కోరు.

“ఎవ్వని గరుణింప నిచ్చించితిని
వాని.” భాగ. 8.661.

ఇజారాపాట

కల్లు, సారాయి అమ్ముకొన్న
రోజుల్లో కల్లంగళ్లను ప్రభు
త్వం వేలం వేసేవారు. ఆ
వేలంపాటను ఇజారాపాట
అని, అలా వేలం పాడి గుత్తకు
తీసుకొనడమును ఇజారా
తీసుకొనుట అనీ అంటారు.

ఇజ్జలజ్జలవాటు

దగ్గటివారు, ఇరుగుపొరుగు
వా రిన్నట్లు.

“తమ ముజ్జలజ్జలవారి దనవారి, దన
తల్లిదండ్రుల వారి...రప్పింప.”

పండితా. ప్రథ. పురా. పుట. 288.

ఇటుబట్టి

ఇప్పుడినుంచీ.

“ఇటుబట్టి నీకు మీ యనియక రాజు
పాదముల గూన నుమీ మఱి యేమి
పల్కినకా.” నైష. 3.114.

ఇటు న టాచకుండు

ఏమీ అనకుండా, అదీ యిదీ
అనకుండా.

“తనతల్లి యతని నేమియు నిటటాడ
కుండం బ్రార్థించుచుండ.”

కళా. 4.74.

ఇటు పుల్ల అటు వేయకుండు

ఏమాత్రం పని చేయక
ఉండు.

“ఆ ఆడపడుచు ఇటు పుల్ల తీసి అటు
వేయకు. అంతా కోడలే నెత్తిన వేసి
కొని చేయాలి.” వా.

మా. ఇక్కడ పుల్ల అక్కడ పెట్టడు.

ఇటువంటి

ఇట్టి.

“ఇటువంటివి యిట కక్కడువి.”
ఆము. 6.60.

“నుగవా రిటువంటివారి మదిలో.”
విక్రమ.
కళా. 3.88.

“ఇటువంటి దానిని నే నెక్కడా
చూడ లేదు.” వా.

ఇటువలె

ఇట్లు, ఈలాగు.

ఇట్లా అనేరూపంలో నేను
వాడుక.

“ఇటువలె జవ్వనంపుమద మెచ్చుగ.”
ఉత్తరరా. 1.172.

“ఇట్లా జరుగుతూండగా...” వా.

ఇట్టటనక

అట్టు చెప్పక.

“ఇట్టటన కింక దత్తలము లన్నిటి
నొందుము.” భార. శల్య. 2.134.

“ఇట్టటనక.” కాశీ. 4.93.

ఇట్టటనజాలవు

కిం అన లేవు? ఏ మాత్రం
ఎదురు చెప్ప లే వనుట.

“చిత్తంబు తనయాజ్ఞఁ జేసి వర్తించెనే,
నిట్టటనఁగఁ జాల వింద్రుములు.”
భీమ. 5.160.

ఇట్టటన వచ్చునే!

ఏమాత్రం అనడానికైనా
వీలుండా అనుపట్ల ఉపయో
గించేవలుకుబడి.

“నిన్ను నిట్టటన వచ్చునే.”
భార. ఉద్యో. 1.297.

“వాడేదైనా పని చేస్తే ఇట్లా అని అన
డానికి వీలుండా?” వా.

ఇదే నేటి వాడుక.

ఇట్టటు గ్రుక్కు

నీళ్లు నవలు, మాటలు
మింగు.

“ప్రత్యుత్తరం బేమియుఁ దోపకునికి
నిట్టటు గ్రుక్కుచు నున్నట్టిలా గరసి.”
ప్రభా. 5.73.

ఇట్టటువడు

1. క్రిందుమీదు లగు.

“దట్టి బడినపులుగులగతి
నిట్టటు పడంగ నునిచి యెంతయు
వేడ్కన్.” కా. మా. 3.201.

2. గందరగోళపడు.

“అతని విధ మెఱిగింప నిట్టటు
పఱచు.” ఆము. 4.154.

“పట్టణ మిట్టటువడఁ గదల్చి.”
ఉ. హరి. 1.20.

ఇట్టటు వడగా

అట్లా ఇట్లా కదలునట్లు -
పూర్తిగా అనుట.

“అయ్యేటిసిరు పఱపె బట్టణ మిట్టటు
వడఁ గదల్చి.” ఉ. హరి. 1.9.

ఇట్టటొనరించు

చెల్లాచెదరు చేయు, ఇటు
అటు పాటిపోవునట్లు చేయు.

“భలూకమండలి నిట్టటొనరించియుండ
దండ నిస్సృయం బొప్పగఁ.”
శుక. 1.265.

ఇట్టిక సూడినవాడు

తిరిగి చూడక పారిపోవువాడు.
ఇటుక కాల్చినవాడు వెను
కకు తిరిగి చూడక పరుగెత్తి
పోవలె ననుచారముపై
వచ్చినది.

“ఇట్టిక సూడినవాడో, యెట్టిడు
“న్నాడో.” ఉ. హరి. 1.36.

ఇట్టికాడు

ఈటెకాడు.

“ఉచ్చిపోవైచునిట్టికాని.”
శుమా. 11.89.

ఇట్టిపాటి

ఈ మాత్రం.

“కా దన కిట్టిపాటి యపకారము.”

భార. ఆది. 1.124.

ఇట్లే

ఉన్న పాటున, వెంటనే.

“ఇట్టే చని బాలభానుని బట్టె నపుడు.”

ఉత్త. రా. 5.100.

“ఇట్లే పోయి వచ్చేశాడు.”

“పద్యం చదివీ చదవక ముందే అతను

ఇట్లే అర్థం చెప్పేస్తాడు.” వా.

ఇట్లు ఎల్లదినములు రావు

ఇట్లాగే ఎప్పుడూ ఉండదు.

నీ వనుకొన్న దానికంటే విరు

ధంగా జరుగవచ్చును సుమా

ధా అను హెచ్చరిక యిందులో

గుప్త మై ఉన్నది.

“...ఇట్లు వర్తిలుటఁజేసి మృగేక్షణ

యైన నిట్ల రా, వెల్ల దినంబులున్ సవతి

యేగతిఁ గలుగొ.” కళా. 1.166.

“ఈలో వా శైవ్యరిసీ నువ్వు లెక్క

చేయడం లేదు. రోజులు ఇలాగే

ఎప్పుడూ ఉండవు.” వా.

ఇదే వాడుకలో రూపం.

ఇట్లే ఎప్పుడూ ఉండదు

చూ. ఇట్లు ఎల్లదినములు రావు.

ఇడికుడకలు

పిండివంట, ఆవిరికుడుములు.

“ఏలకెకాయలు వెన్న మెఱుంగులు

నిడికుడకలు...ఆదిగా గల భక్ష్యవిశే

షంబులు.” హంస. 1.105.

ఇడుగడవడు

భాధపడు.

“కడలేని విరహవేదన నిడుగడవడు

చుండుకంటే.” కుమా. 6.5.

ఇడుగడనేయు

నిధిపడు, నిధిపెట్టు.

“అత్మలో నిడుగడ నేయుచున్ గడు

సహింపక కన్రువ.” భార. ఆది. 2.42.

“వేయి విధంబుల భంగపెట్టుచున్...

ఇడుగడనేయఁ గా వలయు నీలువుమాలిన

అంకుటాండ్రువ.” విఘ్న. ఆచా. 111.

ఇడుపులు సాటు

బీరములు పల్కు.

దశ. 6.70.

ఇడుమపడు

కవ్వపడు.

“ఇనుమపడఁడె కాననభూమిన్.”

భార. ఆర. 2.6.

ఇడుమపాటు

కవ్వము.

“ఇడుమపాట్లకుఁజొచ్చినయింగితంబు.”

కళా. 4.99.

ఇడుమలు గుడుచు

కపాలు పడు.

“బ్రహ్మరాక్షసుఁ డింతిపైఁ బాయ

కున్న, మంత్రవాదుల వెదకుచు మందు

లెఱుంగు, వారిఁ దడవుచుఁ గనుకలి

వంతఁ జింత, నొంది యిడుమలు

గుడుచుచు నున్నవాడు.” దశ. 11.36.

“అనుచుఁ దగ డాసి చేష్టలు, కనుఁగొని

ప్రజ విరియ నరచి గారుడమంత్రం,

బున దోషంబుం దీర్చెద, నని యిడు

మలు గుడిచి మంత్ర మఫలం బైనన్.”

దశక. 5.98.

ఇడుముకొను

ఇముడ్చుకొను, చేర్చుకొను.

“కడుఁ బ్రియ మెలర్పఁ గొఁగిట, నిడుము
కొని...” కుక. 1.805.

ఇడ్డబొట్టు వలె

కదలకుండా.

పెట్టుకొన్నబొట్టు అని ఇం
దాకా ఇడ్డబొట్టును అందరూ
అంటున్నారు.

ఇ దింతేనా అని సందేహం.
బొట్టులాగా అ న డం కంటే
మటి కేదైనా విశేషార్థముం
దేమో అనిపిస్తున్నది.

అలోచింపవలసి ఉన్నది.
ఇంకా తేల లేదు.

“ఇడ్డబొట్టువోలె నింటిలో నుండక.”
కుమా. 6.16.

ఇతఃపరము

ఇంతకంటే వేఱు.

“నీవే తప్ప నితఃపరం బెఱుగ.”
భాగ. 8.90.

ఇత డెంత వాడు?

వీ డెంత?

“ఇంతింతవారల కీశ్వరావసర, మింత
దురట మన్న నితః డెంతవాడు.”
పండితా. ప్రథ. పురా. పుట. 379.

ఇతని కితండె సాటి

ఇతనికి సమానుడు లేడు
అనుట, అప్రతిమానుడు.

“ఇతని కితండె సాటి యగు నీతని కితండె
సాటి వచ్చు.” పారి. 5.29.

ఇతర మనక

ఏమీ అనక.

ఇంకేమీ అనక అన్నది
వాడుకలో రూపము.

“ఏమి సేయుదు మని ధూర్తు నితర మనక,
డెందమున సందియ మొకింత చెంద
కపుడు.” హంస. 2.215.

ఇతరేతరమతి

అన్యోన్యబుద్ధి.

“ఇతరేతరమతి సంభా, వితలక్షణకలన
మొంది.” భార. కాంతి. 6.454.

ఇతికర్తవ్యతామూఢుడు

ఏమి చేయుట కూ దిక్కు
తోచనివాడు.

ఇతోధికంగా

ఇంతకంటే ఎక్కువగా.

మంచి జరుగుతుం దన్నసంద
ర్భంలోనే దీనిని ఉపయో
గిస్తారు.

“ఈసారి సకాలంలో వానలు కురవడం
వల్ల యితోధికంగా పంటలు పండవచ్చు
నని రైతులు సంతోషిస్తున్నారు.” వా.

ఇత్యాదులు

మొదలగునవి, వగైరా.

“ఉప్పు, చింతపండ్లూ, మిరప
కాయలూ ఇత్యాదులన్నీ ఆ అంగట్లోనే
కొంటూ ఉంటాయి.” వా.

ఇదంతన మైన

అధునిక మైన, ఇప్పటి దనుట.

ఇదమిత్ర మను

నిర్ధరించి చెప్పు.

“ఇది గాక శమనకృత్యం, బిద
మిత్ర మృనగఁ గూడదు.” దశా. 2.14

“ఈవ్యాజ్యం ఎలా పరిణమిస్తుందో
మిత్ర మని చెప్పలేము.”

ఇదమితము

1. ఇది ఇట్లా అని.

“ఇదంత మృని యేనును
మది మిలీ శేయంగ నేర...”

పాండు. 3.125.

2. సారాంశము.

“అతను గంటలకొద్దీ ఏవేవో చెప్పాడు.
ఇదమితం తేల్చి చెప్పాడు.” వా.

ఇదానీంతనము

ఆధునికము.

ఇది గాక

మరిన్ని.

ఏదైనా చెప్తూ మరొక ఉప
పత్తిని తెలిపేటప్పుడు ఉప
యోగించేపలుకుబడి.

ఈ ‘ది’ ‘దీ’ అని దీర్ఘ
కూడా వినిపిస్తుంది.

“ఇది గాక మరొక మెలిక కూడా
ఇందులో ఉంది.” వా.

రూ. ఇదీ గాక.

ఇదిగో అంటే ఇన్నూరేండ్లు

ఇప్పుడే చేస్తా నంటూ కాలం
గడిపేవాని విషయంలో ఉప
యోగించేపలుకుబడి.

“వాణ్ణి నమ్ముకుంటే ఇక నాపని ఆయి
నట్లే. వాడు ఇదుగో అంటే ఇన్నూ
రేండ్లు.” వా.

రూ. ఇదుగో అంటే ఇన్నూరేళ్లు.

ఇదిగో అదిగో అని చూచు

ఇదో వస్తుంది అదో వస్తుంది
అని వృథాగా ఎదురు చూచు.

“మా, కోసము తలదండ్రు లిదిగో
నదిగో నని చూచు ట్లయ్యె.”

నానా. 47.

ఇది తడవ బని లేదు

దీన్నిగూర్చి ఆలోచించనల
సినఅవసరం లేదు.

“దీని కంత వలసిన నేమి యిది దడవం
బని లేదు.” కళా. 3.66.

ఇది పోలు నిది పోల దని

ఇది మంచి, ఇది చెడ్డ అని.

“ఇది పోలు నిది పోల దని చెప్పక తెలి
యునే, యసదుఁ బొడవ.”

పాండు. 5.229.

ఇది యది యనక

అను చెప్పక.

“ఇది యది యన కూరకునికి యెంతయు
నొప్పుక.” భార. ఉద్యో. 2.59.

“వాడిపాటికి వా డేదో చెప్పకొంటూ
ఉంటాడు. ఇదీ అదీ అనకుండా వింటే
సరి. మన కెందుకు వచ్చినగొడవ.”

వా.

రూ. ఇదీ అదీ అనకుండా.

ఇదియే పదివేలు

ఇంతే చాలు.

జరిగిన యేస్వల్లు మైనపనినో
మహత్కార్యంగా భావించు
టలో ఉపయోగించుపలుకు
బడి.

“ఇదియే పదివేలు వైభవం తెల్ల నాడు,
నల్ల పూసలు చెవియాకు నాకుఁ జాలు.”

శుక. 2.84.

“నువ్వు తిరిగి వచ్చావు. అదే నాకు పది
వేలు. డబ్బు పోతే పోయింది.” వా.

రూ. అదియే పదివేలు.

ఇది యేమి పెద్ద బ్రహ్మాండమా
ఇ దొక లెక్కా, ఇ దొక
గొప్ప అనుట.

“ఇది యేమి పెద్ద బ్రహ్మాండమా?”
శ్రవ. 5.5.

ఇది యేమి పాపమో :

ఇ దేమి అన్యాయం అన్న
లాంటి పలుకుబడి.

“ఇది యేమి పాపమో యబల !”
పాణి. 3.5.

ఇదీ అదీ అనకుండా
మా. ఇని యని యనక.

ఇదీగాక
మా. ఇనిగాక.

ఇదేనా రావడం ?

ఎవరైనా బంధుమిత్రులు
ఇంటికి వచ్చినప్పుడు చేసే
పలకరింపు.

“ఓహోహో బావగారు ! ఇదేనా
రావడం.” వా.

ఇదే పనిగా

ఇతరపనులు మాని.

“ఈ మాడ్కి నిదియ పనిగాఁ, గామాం
ఘం డగుచు నున్నఁ గార్యము లెల్ల.”
కా. మా. 2.22.

ఇద్ద రిద్దరే

ఇద్దరూ ఒకలాంటివారే.

“...హతమనస్కులు నిద్దరు నిద్రకే
వృథా.” డేవీ. 5.211.

మా. ఇద్దరూ ఇద్దరే.

ఇనుడు గుడిచిన నీ రగు

ఇంకిపోవు, ఎండిపోవు.

“చలవమందుల కైత్యంబు సంభవలక,
యినుడు గుడిచిననీ రయ్యె.”
శకుం. 3.44.

ఇనుపకచ్చడములు

వాచ్యార్థం ఇనుముతో చేసిన
కొసినము లేదా లంగోటి అనే
అయినా, లక్షణయా నిష్ఠుర
బ్రహ్మచర్యానికి సంకేత
మయినది.

“...యినుప కచ్చడాల్ గట్టికొను
మునిమ్రుచ్చు లెల్లఁ, దామర సేత్ర
లిండ్ల బందాలు గానె.” మను. 2.73.
“విషయాంకురము గిల్లి వేయని వారికి
నినుపకచ్చడమున కెంత దవ్వు?”
పాండు. 4.278.

“తెమలి యినుపకచ్చడము లూడివడు
నన్న, నున్నవారి నింక నెన్న నేల?”
విక్ర. 8.73.

ఇనుపకుందు

వాకిలి తిరుగుటకై వేసిన
గుండ్రని యినుపగూటము.
కాంబెల్.

ఇనుపగజ్జెల తల్లి
దరిద్రదేవత.

“వాళ్లయింట్లో యినుపగజ్జెలతల్లి తాండ
విస్తూ ఉంది.” వా.

ఇనుపగుగ్గిళ్లు

కొలుకుడు పడనివి.

ముఖ్యంగా అర్థమూ,
భావమూ సులువుగా తేలివి
కావ్యాలపట్ల, ఇతరములపట్ల
ఉపయోగించే పలుకుబడి.

తాళ్ల. సం. 7.34.

“క్రి హరుని నైషధశ్లోకాలు ఇనుప
గుగ్గిలు.” వా.
చూ. అయఃపిండం.

ఇనుపచిట్టెము

మండూరము.

ఆయుర్వేదంలో ఉ ప యో
గించేఖనిజము.

ఇనుప తెర

దాటరాని ఆటంకము.

నేటి రాజకీయాలలో ‘ఎరన్
కర్టన్’ అన్న యింగ్లీ షు
మాటనుండి వచ్చిన పలుకు
బడి.

నా. మా. 181.

ఇనుప తేలు

నల్ల తేలు.

ఎఱ్ఱ తేలుకు, బా ప న తేలుకు
వ్యతిరేకం.

చూ. ఎఱ్ఱ తేలు, బాపన తేలు.

ఇనుపదారి

రైలుమార్గము.

ఇనుపమంగలమువలె నుండు

విపరీతముగా కాలిపోవుచుండు.

“ధరాతలం బినుపమంగలముం బలె
నుండె గాలి.” కా. మా. 1.128.

ఇనుపమొలకు మేడ గాల్చు

అల్పలాభానికై అనంతసప్తము
కలిగించుకొను.

ఇనుపచీలకోసం మేడను ఎవ
రై నా కాల్చుకొంటారా?

“కరవాలూ జేతం బూనినకరణి, నినుప
మొలకు మేడ గాల్చుట సుస్మిత.”
రుక్మాం. 5.148.

ఇనుపయెడ్డు

ఎనుములు. గేదెలు, చున్నలు.

శాసనపరిభాష.

ఎనపగొడ్లు అని రాయల
సీమలో నేటి వాడుక.

అసలు ఇనుపయెడ్డే ఇన్న
యె = ఎన్నయె డ్డె, ఎన్న
గొడ్లుగా మారిఉండవచ్చును.
ఎనుములు అస ప్రత్యేకించి
వాడడం కూడా కదు.

ఇనుమడి

రెండింతలు, రెట్టింపు.

చూ. ఇబ్బడి.

ఇనుమడించు

ఎక్కు వగు.

“ఇనుమడింపద మానసమున నలంత.”
భార. స్త్రీ. 2.166.

ఇను మ డి చే వా ని కి త గ ర
మడుచు పెంత ?

సులభ మనుట.

ఇనుము చాలా గట్టిలోహం.

నాన్నే సాగగొట్ట గలవానికి
తగరం మరీ మెత్తన కనుక
చాలా సులభం కదా.

“ఎన లేక యెదిరికి నినుమడిచేవారికి
తన తగర మడువఁ దడ వయ్యేనా?”
తాళ్ల. సం. 8.61.

ఇనుమాటు

రెండుమారులు.

“కర్ణం డినుమా తొకశరము దొడుగునే.” కర్ణ. 8.317.

ఇనుమిక్కిలి

ఇబ్బడి.

“రాజుకంటె నినుమిక్కిలి మా కనురక్తిమె.” సారం. 2.268.

ఇనుమిక్కిలిగా

అధికముగా.

“మందగా, మినియను తెల్ల నప్పు డినుమిక్కిలిగా దనయంచె నిల్వగల్.” విజ. 3.207.

“ఈ సంవత్సరం వాడి ఆదాయం ఇనుమిక్కిలిగా పెరిగింది.” వా.

ఇనుము గూడి యున్న అగ్నికి పెట్టు వచ్చు

సహవాసదోషంవల్ల కష్టములు కలుగు ననుటను సూచించే పలుకుబడి.

“ఇనుముఁ గూడి యున్నయగ్నికిఁ బెట్టు రాకుండు నెట్లు.” కళా. 7.261. మా. పరుగుతో దాగరయు నెండినట్లు.

ఇనుము సంగతిజేసి యిల బావ కుండు వనుగొని మద్దింప బడునట్లు

సహవాసదోషం వల్ల భాధ ననుభవించుపట్ల అంటారు. పండితా. ప్రథ. వాద. పుట. 695.

ఇనుమో తాయో

చాలా కఠిన మనుట.

“నాయుల్ల మరయ నినుమో తాయో కా కిట్లు రూపఱన్ విన నేర్చెన్.” భార. భీష్మ. 3.419.

ఇన్నాళ్లు

ఇంతకాలంగా.

“ఇన్నాళ్లు నడుగఁ బుట్టేడు.” నైష. 8.128.

“ఏలా పుట్టె నీ చూటు నీ కిన్నాళ్లేనిది.” సారం. 3.88.

“ఇన్నాళ్ళూ ఎంతో హాయిగా వున్నాం. ఇప్పుడు కలత లారంభమైనవి.” వా.

ఇన్నాళ్లుగా లేనిది

ఇంతవరకూ ఎప్పుడూ లేనిది.

“ఏలా పుట్టె నీచూటు నీ కిన్నాళ్లేనిది.” సారం. 3.88.

“ఇన్నాళ్లుగా లేనిది వాడికి ఈ దుర్బుద్ధి ఎందుకు పుట్టిందో తెలియదు.” వా.

ఇన్నూటు

రెండువందలు.

“ఇన్నూటు మున్నూటు నేనూటు కన్నులు గల వేలు పెవ్వనిఁ గన్న తండ్రి.” నైష. 6.72.

ఇన్నగుండు

తుపాకిగుండు.

“తామరతూడు నాళములఁ దాగ్కొను తుమ్మెద యిన్నగుండు లు, దామతఁ గూర్చి.” కాళిందీ. 3.155.

ఇన్నాటు

రెండుమాటులు.

భార. ఆను. 3.284.

ఇపు డేమి గంటి

ఇప్పుడే యే మయింది?

ఇంకా ముం దున్న దనుట.

“ఇపు డేమి గంటి నా కెక్కడి సిద సంకల్పత.” ప్రభా. 4.51.

ఇష్టపూమొగ్గలబోని బుగ్గలు
అంద మైనబుగ్గలు. కవినవయ
సిద్ధ మైనఉపమానం.

“అంబురుహముఖుల యొప్పులకుప్పు లగు
నిష్టపూమొగ్గలం బోని బుగ్గలం చగ్గలిక
నూపుకమ్మపంజుల...”
వా. 3.28.

ఇబ్బంది

కష్టము.
“ఈ యిబ్బందిలో నీను ఆనుకో
వాలి.” వా.

ఇబ్బందిగాడు

బెబ్బులికీ, చి అు త పు లి కీ
పుట్టినపులి.
బ్రాహ్మ; శ. ర.

ఇబ్బందిపడు

చిక్కుపడు.
“ఆ డొగ్గో డెబ్బు లేక నేను చాల్చు
యిబ్బందిపడి పోయాను.” వా.

ఇబ్బడి

రెండింతలు.
“వేడ్క యిబ్బడి గాడే.”
ఉత్త. రామా. 2.210.
“కాస్త జాగ్రత్తగా చేసేయింత కిబ్బడి
ముబ్బడి చేయొచ్చు.” వా.
మా. ఇనుమడి, ఇమ్మడి.

ఇముడుకొను

1. కాపాడు.
“కొన్ని నాళ్లు నన్ని ముడుకొమ్ము కరుణ
ననాథ ననిన.” ప్రబో. 5.81.
2. చేరుకొను, కలుసుకొని
పోవు.

“వాడు వాళ్ల ఆ తగారింట్లో బాగా
యిముడుకొని పోయాడు.” వా.

ఇమురుకొను

హరించుకొని పోవు.
“ఇమురుకు నూజి పోయిన దీపమునకుఁ,
జనురు వోసినయిల్లు.”
రంగ. రామా. ఆయా. 145.

ఇమ్మడి

రెండింటిలు
“ఉత్సవోన్మత్తభావ మిమ్మడి నై
ప్రమోదంబునం జేలిరి.”
భార. ఆశ్వ. 3 ఆ.
రంగ. ఆయా. 145 పు.
మా. ఇనుమడి, ఇబ్బడి.

ఇమ్మడి ముమ్మడి

ఇబ్బడి ముబ్బడి, రెండింతలు
మూడింతలు.
“ఇమ్మడి ముమ్మడి యితర దేశంబు
లిమ్మడి.”
పండితా. ద్వితీ. పర్వ. పుట. 416.

ఇమ్ముకొను

వ్యాపించు.
“నెమ్మి పురి విచ్చెఁ గాలువ్వ మిమ్ము
కొనియె.” కాళింగీ. 2.48.

ఇమ్ముల నుండు

నెమ్మదిగా నుండు.
“ముసుల సద్దోష్టి నిమ్ముల నున్నవేళ.”
గౌ. హరి. అ. పంక్తి. 12.
“ఇమ్ముల నున్నవారెడె హరి.”
భాగ. స్క. 10 (పూ.) 1474.

ఇయత్త

సత్తా, సారం.

“వాడి యియ త ఇంతా అని తెలిస్తే
అప్పుడు ఏం చేసేదీ ఆలోచించవచ్చు.”

వా.

చూ. ఇయత్తం.

ఇయత్తం

సత్తా సానం.

చూ. ఇయత్త.

ఇయ్యకొను

ఒప్పుకొను.

ఇయ్యకొలుపు

ఒప్పించు.

భార. ఉద్యో. 1.27.

ఇయ్యకొలు

ఒప్పుదల, అంగీకారము.

“ఎవ్వని చరిత మియ్యకో లై రాకె కెక్క
లోకములు.”

పండితా. ప్రథ. పురా. పుట 385.

“ఇయ్యకొలు మై జనియె.”

ఉద్య. 2.226.

ఇయ్య యను

సరే అను.

“నా సుతునకు భార్య వగు మన్న
నొడఁబడి యియ్య యనియె.”

భార. అని. 4.141.

ఇయ్యనేయు

ఒప్పుకొను.

రాజకే. 3.19.

ఇరవందు

ఒప్పారు.

భాగ. పూ. 10.463.

ఇర వగు

నెలకొను, ఉండు.

“ఈడనే శ్రీ వెంకటాద్రి నిర వెతి
వనుచు.” తాళ్ల. సం. 6.162.

“అం నిర వె యయ్యెల లాగు
చున్నది.” విప్ర. 2.62.

నైష. 1.52.

ఇరవారు

ఒప్పు.

“పరిణయ మిరవారంగ నాండు చేసితి.”
భా. రా. సం. 294.

ఇరవుకొను

నెలకొను.

“కొల నైస... ఇచ్చోట నిరవుకొన్నది
చూడఁడు.”

వర. రా. కిష్కి. పు. 480. పంక్తి. 12.

ఇరవుకొలుపు

నెలకొల్పు.

ఇరవుకొల్పు

నెలకొలుపు.

ఇరవు చూపు

సాన మిచ్చు.

“నుక్కి నిరవు చూపెడుచేతు లివయె
గా.” తాళ్ల. సం. 5.108.

ఇరవు చప్పినమాట

గ్రమము తెప్పినమాట.

“ఇరవు దప్పినమాట నెటి కాడెదవు?”
ద్విప. జగ. పు. 213.

ఇరవు పడు

నెలకొను.

ఇరవుపఱచు

ఉంచు, నెలకొలుపు.

“ఈకానుదిక్కునం దిరవుపఱచె.”

పాండు. 5.157.

ఇరవై ముప్పై రోజులలో

కొద్దిరోజులలో.

“చాలా నా కుండను. ఇరవై ముప్పై రోజులలో వచ్చేస్తాను. బెంగ పెట్టుకోకు.”

ఇరవొందు

నెలకొను.

ఇరసాలు చేయు

కిస్తీ వసూలు చేసినడబ్బును
తాలూకా కచ్చేరీకి సగపించు.

ఇరాటు

పండ్రెండు.

“ఇరాటు మేసులం దా నటు దిడ్లు దూతీ చనె.” యక్ష్మ. 1.43.

ఇరిమిరిమి చూచు

బిక్కిరిచూపులు చూచు. ఇరు
ఉరుమి ఉరిమిగా కనబడదు.
కాని అలాంటిదే ఇది.

“ఇల మృగమ ట్లిరిమిరిమి చూచుచును.”
పండితా. ద్వితీ. పర్వ. పుట. 441.

ఇరియించు

భస్మము చేయు.

“నొసల నెసగుళియసమున, మసురు
మనోభవు మెత్తనిమే, నిరియించితి.”
ఉద్భ. 3.289.

ఇరివిలి

తొలి; పోగటలో చేయబడిన
రంధ్రము.

శ.ర.

ఇరుకుచేతి....

లోభి యైన.

ధారాళ మైనచేయి కా దను
పట్ల, మనిషి వాడు ఇత్యాదు
లతోచేరి విశేషణంగా ఉప
యుక్త మగును.

“ఎంతయే నేం? వాడు వట్టి యిరుకు
చేతి మనిషి. ఇట్లాడా? పెడతాడా?”
ప.

“ఆ ఇరుకు చేతివానిదగ్గట కెందు
కళ్ళాను? ఇట్లాడా? పెడతాడా.” ప.

ఇరుగాలిపసులు

ద్విపాదప సుపులు — సీచు
లనుట. పశువులే కాని రెండే
కాళ్ళు. ఇంతే భేదం అని...

“మి స్థిరుగాలి పసుల.” బస. 6.525.
మా. ఇర్గాలి పసులు.

ఇరుగాలు నిలువక

ఒక్కచోట నిలువక.

“ఇరుగాల నిలువక యేగు బెగడి.”
కవిక. 4.99.

మా. రెండుకాళ్ళూ ఒకచోట పెట్టక.

ఇరుగింటి దయ్యంబు పొరుగింటి

గూబ

దుష్ప్రస్థి.

గూబ అమంగళసూచకము.

దయ్యం భయంకర మైనది.

“ఇరుగింటి దయ్యంబు పొరుగింటికిని
గూబ, యెరుగింటివారల కెదురు
చుక్క.” శుక. 3. 20.

ఇరుగిల్లు

ప్రక్క యిల్లు.

ఇరుగుపొరుగు

ప్రక్క యింటివారు.

ఇరుగూ పొరుగూ అని నేటి
వాడుక.

“ఒక్క లగ్న మేర్పడిచి యిరుగుపొరుగు
నెఱుంగకుండ...” శుక. 2. 166.
నా. ఇజలజలవారు; అంతసొంతల
నారు; ఇరుగుపొరుగులు.

ఇరుగుపొరుగులు

ప్రక్కయిండ్ల వారు.
“ఇరుగు పొరుగు నెఱుంగక గుండన్.”
రాధ. 1.33.

ఇరుచంబడి

కుంచించుకొని పోవు.
“ఇరుచంబడి గుమ్మడిమాట గట్టి.”
క్రీడా. పు. 15.

ఇరుచెవి యెఱుగకుండా

పక్కవానికి తెలియకుండా.
“ఇరుచెవి యెఱుంగక గుండం, దరుణీ
సుఖ మనుభవింప...” ఉ.హరి. 5.197.
“ఏక దేవేంద్రుఁ డిరుచెవి యెఱుంగ
కుండ.” భీమ. 4.50.
రూ. ఇరుచెవి యెఱుగకుండా.

ఇరుజీవి ఎరగకుండా

రెండవవానిని తెలియకుండా,
రహస్యముగా ననుట.
వాడుకలో మాత్రమే ఉంది.
“వా డేం చేసినా ఇరుజీవి ఎరక్కండా
చేస్తాడు.” వా.

ఇరుదలపాము

రెండుతలల పాము, బురద
పాము.

ఇరుదలపులుగు

గండభేరుండము.

ఇరుదలలిఖండి

మేదరక ప్తి.
“క్షీసినవెనుగు సలాకల, నేసినయిరుదల
లిఖండి.” క్రీడా. పు. 22.

ఇరుచెరుకొలుపు

ఇరుజీక్రింది ఉద్యోగం.
“ఇ జీల చెలు నీ కిరుచెరుకొలుపు.”
బస. 6. 168 పుట.

ఇరుమే నయి

ప్రతిలాఘవంతో — ఒకడు
యిద్దరుపోలికగా విజృంభించి.
“హరుండు వినోదార్థముగా, నిరుమే
నయి రణ మొనర్చె.” భార. క్రో. 5.295.

ఇరులుకొను

క్రమ్ము, వ్యాపించు.
“తెల్లపాండిమలు దుషారాంతమునఁ
జేరి, నిరుకొన్ ద్రాక్షపందిరుల విరుల.”
ఆము. 5.139.

ఇరులుకొల్పు

చీకటి కలుగజేయు.
“ఇరులు కొల్పుచు నున్న వీ ప్రాపు
షేణ్యశరదంబులు.”
వర. రా. కిష్కి. పు. 393 పంక్తి. 11.

ఇరువాయికట్టు

మలమూత్రబంధ మగు.

ఇరువైపుల కను గల్గి

జాగ్రత్తగా.
రెండువైపులా కన్ను వేసి
ఉండాల్సి—అన్నట్లు నేడు విన
వస్తుంది.

“ఇరుకలంకులను కనుగొని దిక్కులు కలయిక గన్పొనుచు.”

వర. రా. కిష్కి. పు. 286. పంక్తి 16.

ఇరు లన్న నో యని యెడు

తమిన్

కళిక చీకటి.

పిలిస్తే పలికే దగుటలో కావ

లసినంత ఉన్న నా నేభానం

సూచితము.

“మరుటడిగ మెట్టి యిరు లన్న నో యని యెడితమిన్ గానుపడి.”

ఆము. 6.12.

నా. పిలిస్తే పలుకు.

ఇరు నెవి యెటుగకుండా

రెండవ చెవికి తెలియ నీయ

కుండా—ఇతరుల కెవరికీ తెలి

యకుండ రహస్యము గా

అనుట.

“ఇరు నెవి యెటుగ క క యుండం, దరుణీసుఖ మనుభవింపక దలచిన.”

ఉ. హరి. 5.197.

నా. ఇరుచెవి యెటుగకుండా.

ఇర్లావిపనులు

ద్విపాదపశువులు.

మనుష్యులను నిండుంచుటలో

అనుమాట. కాళ్ళనంబులలో

భేదమే కాని పశుసమానులే

అనుట.

“ఇర్లావి పను లగు గౌళ తా పనులు నిండింప.”

పండితా. ప్రథ. పురా. పుట. 889.

నా. ఇరుగాలిపనులు.

ఇటియుకొగిలి

బిగికొగిలి.

“ఎనుగొ తగగా నేర్ప నితీయుకొగిటి

యందు.” కవిక. 3.226.

ఇటుకటమున బడు

చిక్కుకొను; ఇటుకులో పడు.

“పెనుగండడిలో నిటుకటమునక బడవృ పని.” నైష. 4.124.

ఇటుకటములు

భిన్నమనూటలు.

“ఈ యిటుకటములు మాని, లేదు జంకితి నని తెన్ను.”

ద్వి. హరిశ్చ. పూ. 140214.

ఇటుకొటము

సలము చాలమి.

“ఇటు ఇటుకొటంగా ఉంది.” వా.

“అక్కడ దారి యిటుకొటంగా ఉంది.” వా.

ఇటుకొటంలో పడు

నా. ఇటుకులో పడు.

ఇటుకున పడు

ఎటుచెప్ప లేనిస్థితిలో పడు.

“వాడు వాణ్ణి ఎదుట ఉంచుకొని నన్ను నిలదీసి అడిగేటప్పటికి కాస్త యిటుకున పడ్డాను.” వా.

ఇటుకుమాను

తోటలకూ మోడ్లకూ చుట్టూ

ముళ్లకంచె వేసి దారిలో ఒక

యిటుకుమాను నాలుతారు.

అది పంగలకొయ్య. మనిషి

పట్టడానికి తగినంత సందే

అందులో ఉంటుంది. దానిని

నేటికి యిటుకుమాను అనే
అంటారు.

“ఇటుకుమాను వేస్తే గాని చోడో పను
పులు పడకుండా ఉండవు.” వా.

ఇటుకుమాకులు

రథచక్రములక్రింద పోటీగా
పెట్టుకొన్నట్లు.

“ఇటుకుమాకుల వైచి యే లెల్ల
యనుచు చో, పించిన నింతైన బెగల
దయ్యె.” శుక. 2.12.

ఇటుకులో పడు

సంకటావస్థలో చిక్కుకొను.

“వా డిప్పుడు ఇటుకులో పడ్డాడు.
ఇప్పు డాదుకొక ణోతే మనస్సే హం
ఎందుకు?” వా.

ఇటుకులో సరుకుమంత్రంచేయు

చిక్కులో పడినప్పుడు దాని
నుపయోగించుకొని తన పని
గమపుకొనుపట్ల ఉపయుక్త
మయ్యె పలుకుబడి.

“వా శేషో యిబ్బందులో ఉంటే అప్పి
చ్చినట్టే యిచ్చి అపాలం వాడు ఇటు
కులో సరుకు మంత్రం చేశాడు.” వా.

ఇటుచీకటి

కారుచీకటి.

అతి శయార్థ దోష్టత క మైన
ద్విరుక్తి.

ఇరులు = చీకటి.

“ఇటు చీకటి నిశల నింక నెవ్వం డ
నువున్.” హర. 3.88.

ఇటుముకొను

వ్యాపించు.

“ఇటుముకొనం దొడంగ దెస
తేచినచీకటి నంచు.”

భా. రా. యు. 1084.

ఇట్టింకుచూపులు

ప్రభుకుచూపులు.

“ఈ క్షింపం గా నే ద్దె నిజ్జింకు
జూపుల.” కవిక. 3.226.

నిలిచి చూచుచూపులకు వ్యతి
రిక్తము లయినవి.

ఇట్టింకు లింకించు

ఇంకునట్లు చేయు. లక్షణయూ
అడగునట్లు చేయు.

“ఎవ్వడు పెండ్లాడి నిజ్జింకు లింకించె
గంభీరహుంకారగర్జనము.” భీమ. 2.77.

ఇట్టింకు లింకు

ఇంకిపోవు, ఎండిపోవు, నీర
సిల్లు.

“భౌమవారపు పీఠభద్రపశ్చేర మిడు
గృహజైవతంబు లిజ్జింకు లింక.” ఆము. 4.43.

“ఎండేని నఘము లిజ్జింకు లింకు.” భీమ. 3.66.

ఇట్టింకులు చేయు

పోగొట్టు.

సై. 7.993.

ఇట్టి గోఱజము

కస్తూరి.

ఇట్టిదీముభోగములు

చంచలము లైన సుఖములు.

ఇట్టిదీము మృగ తృష్ణకు
తెలుగుమాట అనిపిస్తుంది.

“వెట్టి దెలిసి రోకలి వెనక జాటుకొన్నట్లు, యిట్టిదీము భోగముల సేసేము.”
తాళ్. సం. 8.174.

ఇలకకటచు

“మన సీలకకటచి ధైర్య మాతె గాఁగ నిలిచి—”
భా. రా. యు. 702.
మా. ఇల్లకటచు.

ఇలకోడి

ఈలపురుగు.

ఇలచేర్పున

నేలకు చ్చగ్గటగా.
“మిక్కిలి పొడవు చనఁగ నక విమానంబు, నిలచేర్పున కొంత మీరఁబోనిచ్చె.”
కళా. 1.194.

ఇలట ముండు

ఇల్లట ముండు.
అల్లుడు పెండ్లి చేసుకొని అత్త వారింటలోనే ఉండి పోవుట.
“వెల్మఁ జొక్కఁడు...అతివ నర్థించి యిలట ముండఁగ.”
పండితా. ప్రభ. పురా. పుట 298.
చూ. ఇలట ముండు.

ఇలలో కలలో లేనిమాట

అసంభవము.
“వాడు అపిలను చేసుకుంటా డనుకోవడం ఇలలో కలలో లేనిమాట.” వా.

ఇలలో లేనిమాట

అసంభవము.
“ఇలలో లేనిమాట చెప్తే ఏం లాభం?”
వా.

ఇలాకా వేసుకొను

సంబంధము కలుపుకొను.

‘మీ యిలాకాలో ఎవరైనా పిల్లలున్నారా’ వగైరాచోట్ల మీకు సంబంధించినవారిలో నన్ను కూర్చు కానవస్తుంది. ప్రాంతం అనేవారంటో కూడా ఇలాకా వాడటం కద్దు.

ఇలిభిక్షి బలిభిక్షి దొరకడు

నట్టిబోధి కొంప అనుట.
ఎంతో లేనిదోటనా ఇలి(ఈగ) కి యింతో లేనిదోటనా కొంది. అలాగే భూతబలిగా ఏముద్దో పోవేస్తారు. అమాత్రం కూడా లేనిదోటనుట.
“వాల్లింట్లో ఇలిభిక్షి బలిభిక్షి దొరకడు.” వా.

ఇలి యిడు

ఎంగిలి మెతుకులు విదిలించు.
“ఈగ కన్నడు నే నిలియడనివారు.”
నైష. 7.58.

ఇలుకరించు

పండ్లు బిగబట్టి కోరల కఱచుకొను.
“భూకాంత నిరువట్టుకుఁ గాక వదన మిలుకరింపఁ గాన్పించినపండ్లొ.”
వరాహ. 10.80.
చూ. ఇలకటచు.

ఇలు చూట విడుచు

నిలువునోపువలెనే ఇంటిలో ఉన్న సర్వస్వాన్ని యితరులకు ఇచ్చివేయు.
“నిశ్చలభక్తిం జోగులకును జంగాల

మీ, యిలు చూడబడిచి యిలు రావల
యున్ వైష్ణవుల కొసంగవల జేసెనన్.”
శుక. 3. 71.

చూ. చూడగొను, చూడపుచ్చు.

ఇలు డించి

ఇల్లు వదలి వేసి.
“హీనదశకు నోడి యిలు డించి పరదేశ
ములకు నిట్లు వచ్చియును.” భోజ. 2.16.
ఇలు తీర్చు

గృహము నిర్వహించు. ఇంటి

పనులు నిర్వహించు.

“సుఖులై తలదండ్రులు గూడి దేవి
యున్, దేవరవోలె నుండి యిలు
దీర్పంగ గాపుర మొప్పు వానికిన్.”
మను. 1.53.

ఇలుదొర

ఇంటి యజమాని.

చూ. ఇలుతేడు.

ఇలు నించికొను

ఇంటికి కావలసిన వస్తుసామ

గ్రిని సమకూర్చుకొను.

“ఇలునించుకొనుట మొదలుగఁ, జలమున
మొండొడ్డి మిగులఁ జండించుచు...”
శుక. 3.344.

ఇలు నింపడము

గృహప్రవేశము.

చూ. నెత్తిగట్టుకొని పోగలుగుదురే

ఇలు నెత్తిగట్టుకొని పోగలుగుదురే
ఎవ రైనా ఏ దైనా యివ్వక
పోయినప్పుడు మీ కున్న
దంతా చచ్చిన తరువాత
తీసుకు పోతారా అని నిర
సనగా అనేమాట.

“ఇలు నెత్తిగట్టుకొని పోఁగలుగుదురే
దివికి దాము గడపటఁ బొరుగూ, రుల
వెంటఁ జనరె?” శుక. 3.183.

ఇలుపట్టు

ఇంటిపట్టు.

“ఇలుపట్టుకొని బడసితి.”

హరి. ఉ. 1.36.

ఇలుతేడు

ఇంటి యజమాని.

చూ. ఇలుదొర.

ఇలువడి

సంప్రదాయము. కులీనత;

అట్లా ముందుకు సాగి ఏర్పడిన

అర్థం పాతివ్రత్యం.

“ఏటంపుఁ బడ మగునిలువడి నూచి.”

పండితా. ప్రథ. పురా. పుట. 479.

“వలను గులంబు లేని పరివారము
కోటియు నేల... ఇలువడి గల్గెనేని యిల
నేలను నేలగఁ జాలు.”

భార. శాంతి. 3.103.

“కులమును రూపును బ్రాయము, నిలువ
డియుం గలుగునరున కీఁగంటి నినున్.”

రాజ. చ. 3.195.

“ఇలువడి ఘటశుద్ధి గలిగినకాంతలందు
నిలుతు.” భార. ఆను. 1.285.

“ఇలువడి వదలుట యెగ్గు వొమ్మనక.”
పండితా. ప్రథ. దీక్షా. పుట. 125.

“కులసతి యనియెడు కురిమి లేక,
యిలువడి గల దనియెడు ప్రేమ లేక.”

అజ్ఞ. 285 పుట.

చూ. ఇల్వడి.

ఇలువరుస

కులీనత్వము, గొప్ప వంశము

నకు చేరి యుండుట.

“ఇలువరుసయు మానుషముం, గల
రాజుల యిందఁ గన్నెకలు పుట్టు
నెడం.” శుక. 3.521.

“ఇలువరుస చెడఁగ బం
దులు తల వంపఁగ...” భాగ. 9.382.
మా. ఇల్వరుస.

ఇలువాడు

గృహశుద్ధి చేయు. ఇల్లలికి
ముగ్గు పెట్టు.
“లలన యిలువాడి నాగుండను, వలచిన
చవి వంటకములు వండి.”
భార. ఆం. 5.290.

ఇలువుట్టు

దాసి, పనిన.
కేవలం ఆనాటి పనికి వచ్చిన
వాడు కాక ఇంటి వరుసగా
వస్తున్న దాసుడు, దాసి.
“నంది, కేతల్లి యేతోడు నేయిలు
వుట్టు.”
పండిత. ద్వితీ. మహి. పుట. 135.

ఇలువుట్టు గొంతి

ఇలువుట్టు దాసి, గొనిన.
వంశపరంపరగా ఇంటిలో
దాసికి దాసికి పుడుతూ
వచ్చింది.
“ఇలువుట్టు గొంతుల కెన గొనినమ్మ.”
పండిత. ప్రథ. పురా. పుట. 473.
మా. ఇలువుట్టు దాసి.

ఇలువుట్టుచిన్న

దాసికొడుకు.
“మాయిలువుట్టు చిన్న, వడుగు నేయఁ
గట్టవచ్చు మా దాసి, కొడుకు.”
పండిత. ద్వితీ. మహి. పుట. 125.

ఇలు వెడలు

బయలుదేరు.

పాండు. 5.207.

ఇలు వెళ్లనీక

ఇంటినుండి బయటికి పోనీ
యక—అత్యాదరముతో
చూస్తూ అనుట.

“ఎప్పుడు సంభలయందు నిలువెళ్లనీక న
న్నో పెడుతల్లి యెం నొకలు
నొక్క...” మను. 2.17.

“అతడు తనకొడుకును ఇలు దాటి
వళ్లనీకుండా చూచుకుంటాడు.” వా.

ఇలువేల్పు

కులదైవము.
ఇలువేలుపు అని వాడుక.
ఆయిలవేల్పే యిలువేలుపు.
నిరం. 4.31.

ఇలుసూటగా

ఇలునోపిడిగా.
అనగా ఇంట నున్న సర్వస్వం
అర్పించి అనుట.
“...తమయింటఁ గలయంత వట్టు
...ఇలుసూటగా భక్తి నెలమి నర్పించి.”
పండిత. ద్వితీ. మహి. పుట. 183.
మా. ఇలు సూటవుచ్చు.

ఇలుసూట విడుచు

1. ఇల్లుకొల్ల వెట్టు; పూర్తిగా
వదలివేయు.

“ఇల నిట్టిచోద్యంబు లిటు దొలి నేడు
విందు మేయిలు సూట విడుతురే తొలి.”
పండిత. ప్రథ. పురా. పుట. 494.

2. సర్వస్వమూ అప్పగించు.

“మండజంగమునకు...బండరు విలు నూఱు విడుచు.”

పండితా. ద్వితీ. మహి. పుట. 189.
చూ. ఇలు చూఱుచుచు.

ఇల్లు—ఱుచు

1. ఈలకఱుచు - కఱుచుకొని పోవు.

“తక్తధారల బెగడు గప్పిన, తెప్ప లిల్లుఱుచిన, దెంద మదరిన...”
పండితా. ద్వితీ. మహి. పుట. 474.

2. గట్టిగా పట్టుకొను.

“పండ్లకఱుచుకొన్నాడు.” వా.
చూ. ఇలకఱుచు.

ఇల్లుంటము

చూ. ఇల్లుఱికము.

ఇల్లుంటకము

చూ. ఇల్లుఱికము.

ఇల్లుటము

చూ. ఇల్లుంటము.

ఇల్లుటపల్లుడు

అత్తవారింటనే ఉండుపల్లుడు.

ఇల్లుటపుటల్లుడు

చూ. ఇల్లుటపల్లుడు.

ఇల్లుడధనము

దాపుడుధనము

చూ. ఇల్లుడసొమ్ము.

ఇల్లుడపెట్టు

ఇల్లుడగా ఉంచు; ఒకరి ఇంట్లో ఉంచు.

“సహదేవు నిల్లడవెట్టి.”

భార. విరా. 2.221.

చూ. ఇల్లుడలోపెట్టు.

ఇల్లుడ(ల్) పెట్టు

ఒకచోట దాచుటకై ఇచ్చి ఉంచు.

“అలకలపొల్పు లేఁటిగములందు, మదాలసయానలీల హం, సలకడ, వక్త్రభాతి జలజంబులపై, దనుకోమలంబు దీఁగల దెస, దృగ్విలాసము మృగంబులచే నగ జాత యిలడల్, గలయంగ దెఱ నాఁ దను వికాసము లేదెఱ దపఃప్రసంగ తిన్.”
కమా. 6.91.

ఇల్లుడమానిసి

ఇల్లుడగా వెట్టినమనిషి.

“ఈతనికి నిల్లడమానిసి నేను.”

వి. పు. 5.151.

ఇల్లుడసొమ్ము

ఒకరి దగ్గర దాచు మని యిచ్చినసొమ్ము.

ఇల్లునారాయణమ్మ

పరమలోభి.

‘ఇల్లు’ అంటే అరవంలో లేదు అని అర్థం.

ఎప్పుడూ లే దనేవా డనుట.

“వాడు పట్టి యిల్లు నారాయణమ్మ.”

వా.

ఇల్లునారాయణమ్మ శతకము.

ఇల్లుఱికము

అల్లుడు అత్త వారింటి లోనే ఉండుట.

“ఇల్లుఱికం పెట్టుకొని మా పిల్లను ఇదొ మని ఉంది. కొడుకులు ఎలాగూ లేరాయె.”

వా.

చూ. ఇల్లుంటము.

ఇల్లు లికిన పండు గగునా ?

ఏదో కొంత తొలిపనులు జరిగి
సంతమాత్రంతోనే అంతా
అయినట్లు సంతోషింప రా
దనుట.

ఇల్లలకడిం పండుగలో చాలా
ప్రాథమిక మైనపని.

ఆపని కాగానే పండుగ అయిన
దనుకుంటే ఎట్లా ?

“త్రుళ్లగ నేటికి నిలు నిలు, మిలలి
కిన పండు వసునె యంతటిలో నే,
వల్లభనకు గడు నచ్చిన, యిల్లాలివె ?
యేను లాతినే పోదోలక.”

కళాభూ. 3.190.

సా. ఇల్లలకగానే పండుగవుతుందా ?

ఇల్లులికి ముగ్గు పెట్టు
అలంకరించు.

పండుగ పబ్బము లప్పుడూ,
వదైనా శుభకార్యం జరిగి
నప్పుడూ ఇల్లు లికి ముగ్గు
పెట్టడం ఆచారం. దీనిమీద
వచ్చినదే ‘ఇల్లు లు క గా నే
పండుగ అవుతుందా’ అన్న
సామెత.

“ఇల్లులికి ముగ్గు వెట్టి మ, హోలాసము
పలవింప నొక్క మెఱుంగుం, బల్లెమునఁ
గొని వెచ్చిన...” శుక. 2.23.

ఇల్లాది

ఇంటిలి పాదీ, ఇంటిలోనివా
రందరూ.

ఇల్లాదివోవు

ఇంటివా రందఱూ వెళ్లు.

ఇంటిలి పాదీ అని నేటి వాడుక.

ఇల్లు వదిలి వలనపోవుటగా
ఇక్కడ కానవస్తుంది.

“కరికాల మండలేశ్వరుడు, కాశీ
గట్టింపఁ గడఁగి యిల్లాది, వోవనీకె యేను
వోయెద నంచు... వెట్టికింజను శైల...”
బసవ. 4.115. పుట.

ఇల్లాపె

ఇంటావిడి, ఇల్లాలు, భార్య.

“అవ్వా బువ్వ యి వ్వంచు నిల్లాపెన్
జీగి పోపకగ ముల నుడాడింపఁగా,”
సులభూ. వై. 21.

ఇల్లామల్లి

చూ. ఇల్లావల్లి.

ఇల్లాలితనము

పాటివ్రత్యము.

“తార కేయిలాలితనము తగ్గ.”

అహల్యా. 3.39.

ఇల్లాలు

గృహిణీ, పతివ్రత.

“ఈ పాప నిచ్చెద నిల్లాలింగా నీకు.”

రుక్మాం. 5.77.

“అమె చాలా గొప్ప ఇల్లాలు.” వా.

ఇల్లావల్లి

ఇంు సంగతులు అట్లా, అట్లు
సంగతులు ఇట్లా చెప్తూ,
తగాదాలు పెడుతూ ఉండే
పిల్ల. తిట్టుగా ఉపయోగిస్తారు.
చిల్లావల్లి అనడం వాడుక.

“అది వట్టి యిల్లావల్లి. దానితో ఏమీ
పెట్టుకో వద్దు.” వా.

చూ. ఇల్లామల్లి.

ఇల్లాలు

గృహిణి.

ఇల్లిగులు

సంకోచములు.

“ఇల్లిగులు గానవచ్చి హృదయములో నన్.” ఉ. హరి. 5.166.

శ. ర. లోనూ—దాని నను సరించి కావచ్చు వావిళ్లని. లోనూ ఉన్న ‘వెనుక కొఱుగుటలు’ అన్న అర్థం ఇక్కడ కుదురుట లేదు.

ఇల్లిముక్కు

ముక్కులో నెత్తురు కాచే ఒక రోగము.

ఇల్లు ఇరకటం ఇల్లాలు మర్కటం

అన్నీ యిబ్బందు లే అన్న అర్థంలో ఉపయోగిస్తారు. ఒక సామెత పై వచ్చిన పలుకుబడి.

“నా దంతా మహాయిబ్బందిగా ఉంది. ఇల్లు యిరకటం ఇల్లాలు మర్కటం.” వా.

“ఇల్లు ఇరకటం ఇల్లాలు మర్కటం. సా.

ఇల్లు కట్టుకొను

శాశ్వతంగా ఉండు.

“నిరతమును నిల్లు గట్టుకొ మృత్యు మింక.” సుకన్య. 39.

ఇల్లు కశలరే

ఇల్లు ఇరకట మనుట.

“ఇల్లు కశలంగా ఉంది.” వా.

ఇల్లు కాలా

ఒక తీట్టు.

‘దాని, వాని’ ఇలా కలిపే వాడుక.

“వా నిల్లు కాలా.” వా. “దానిల్లు కాలా. ఏమి రంపు చేసుం దమ్మా.” వా.

ఇల్లు గట్టుకొను

స్థావర మేర్పరచుకొను, నివసించు.

“కొడుకులును దోడ రా నట్టడవిని నిల్లు గట్టికొంటి వటరా.” పాండవాశ్వ. 38.

ఇల్లు గడచు

జీవనము జరగు.

“ఇల్లు గడవడమే కష్టంగా ఉంది. ఇంక ఒకరికి ఏం పెడతాం?” వా.

ఇల్లు గుల్ల చేయు

కొంప పాడు చేసుకొను.

“ఇల్లు గుల్లగఁ జేసి యిలాలి నెగ రోసి వేళ్ళకై యూరారు వెడలువారు.” చింతా. 4.37.

ఇల్లు చాలదు

చాలినంత వసతి లేదనుట.

“పిల్లలందరు వస్తే ఈ యిల్లు చాలదు.” వా.

ఇల్లు చెఱచు

కులనాశనము చేయు.

“బాలికాగ్రగణ్య లీలావతీకన్య, యిల్లు చెఱపఁ బొడమె నేమె యనుచు.” శుక. 1.459.

ఇల్లు చేరుకొను

ఎక్కడి కైనా వెళ్లి తిరిగి యింటికి వచ్చు.

“అతను పొద్దున్నుంచీ ఎక్కడ
తిరిగి నా సాయంత్రానికి తప్పకుండా
ఇల్లు చేరుకుంటాడు.” వా.

ఇల్లుటాలు

ఇల్లాలు.

“నందుని ఇల్లుటా లగుయిశోద.”

నీలా. 1.77

ఇల్లు దోచిపెట్టు

ఇంట నున్న దానిని ఇరులకు
పెట్టు.

ఇది లిగి దనేభావం ఇందులో
ఇమిడి ఉన్నది.

“చూచి చూడక ఇల్లు దోచిపెట్టి
తిమి.” అలుగురాజు. (67 పు.

“అపిల కాపరానికి వచ్చిన మూడో
లోజనుండే వాళ్ళ వాళ్ళకు ఇల్లు దోచి
పెట్టడం ప్రారంభించింది.” వా.

ఇల్లు నడపు

సంసారము నడపు.

“గొల్లండు వ్యాధుండు రజకుండు
కల్లమైదువాడు లోనుగా గొండలు
దా, రిలాలప్పుడం దగు, నిల్లు నడపు
చనపు దాని కిచ్చినకతనన్.”

విజ్ఞా. వ్యవ. 80.

ఇల్లు నిలుపుకొను

వంశము నిలుపుకొను.

“వలదు సీత నిచ్చి నలినా ప్రవలనాథు
కొలుపు పట్టి ఇల్లు నిలుపుకొనుము.”

రామా. 7.74.

ఇల్లు నిల్పు

సంసారము పాడు గాకుండా

నిలబెట్టు.

“కాపంబు తెడకట్లు దీర్చి నౌతము నిల్లు
నిల్పి.”

వర. రా. సా. పు. 156. పంక్తి 17.

ఇల్లు బావురు మను

నిక్కు-వమంది ఉండే వెళ్లి

పోగా సగాన్యముగా తోచు.

“గండునోజులు తిరవాళ్ళలాఉండేనదా?
పిల్లలంతా వెళ్లిపోయేసరికి ఇల్లు బావురు
మంటూ ఉంది.” వా.

ఇల్లును ముంగిలి జీవితముగా

సంకుచితంగా; కూపస్థ

మందిలో కలవలె.

శరభాంక. 59.

ఇల్లును వాకిలి చూచికొను

కుటుంబ యాజమాన్యము
వహించు.

“.....సంపూర్ణంబున వేగ వతు
నిపు డాత్మకా భేదముం జెందక
యిలుక వాకిలి జూచికొమ్మ మద
మట్టిభేంద్రకంభ స్తనీ!”

తారా. 2.125.

వాడుకలో ఇల్లు వాకిలి

చూచుకొను అని వినవస్తుంది.

ఇల్లు నెత్తి గట్టుకొని పోవు.

చూ. ఇల్లు నెత్తి గట్టుకొని పోగల్గు
నులే.

ఇల్లు పట్టక తిరుగు

ఇంటిపట్టున ఉండక తిరుగు.

ఇల్లు చాలనట్లు లేదా ఇల్లు

నరిపడనట్లు అన్న అర్థంలో

అరంభ మైనా, కడ కిది ఇంటి

పట్టున ఉండక ఊరిలో తిరుగు

అన్న ఆర్థంలోనే నిలిచి పోయి
నది.

“తానె తోతులకాంక్ష మదంబుకతన
నిల్ల పట్టక తిరిగెను నివ్వధమున.”
శుక. 2.188.

ఇల్లు పట్టిన

మగడు చనిపోగా పుట్టింటికి
తిరిగి వచ్చివేసిన.

“ఇల్లుపట్టిన వెధవాడపడుచు కని మా
శాన్న కొంతపాలం రాసి పోయాడు.”
వా.

ఇల్లుపట్టు విడుచు

ఇంటిపట్టు వదలు.

ఇంటిపాటున అన్న రీతిగా
ఈ ఇంటిపట్టు రాయలసీమలో
నేటికీ వినబడుతుంది.

“శాంధవులఁ బాసి తమ యిల్లుపట్టు
విడిచి.” ఉ. హరి. 4.47.

ఇల్లు పెట్టికి పందిరి వేయు

1. ఉన్నదానిని పక్కగొట్టి
అంతకంటే మర్చల మైన
దానిని కట్టు.

“ఇలా యిల్లు పెట్టికి పందిరి వేసు
కుంటారా? ఎవరైనా?” వా.

2. కేకలు వేయు.

“వాళ్ల నాయన యింటికి వచ్చి చూచా
డంటే యిల్లు పెట్టికి పందిరి వేస్తాడు.”
వా.

ఇల్లు పెళ్ళు

ఇల్లంతా అనుట. జం.
పెళ్ళు అనగా పెరడు, రాయల
సీమలో ముఖ్యంగా చిత్తూరు

ప్రాంతంలో ఈమాట నేటికీ
బాగా అలవాటులో ఉంది.

“పీఠను గాఁ జెడి నేఁ డిల్లుపెళ్ళు.”
గౌర. హరి. ద్వి. 18.94.
రూ. ఇల్లు పెళ్ళూ.

ఇల్లు-పొల్లు

ఇల్లూ వాకిలీ వంటిది. జం.
ఇల్లు పెళ్ళు కావచ్చు నేమో!
పెళ్ళు అనగా పెరడు, లోగిలి
అని రాయలసీమలో వాడుక.

“లోల త్వంబున మత్తకాకినుల
కిలుంబాలునుం జెలఁగా, నేలా పెన్నము
నేయ పెవ్వలన మన్నిలాధ్యులుం
జాలరే.” పాండు. 3.42.

ఇల్లు బంగార మగు

భాగ్యము కలిసి వచ్చు.

“కరుణ గల్గిన నిల్లు బంగార మౌను.”
శ్రవ. 1.108.

ఇల్లు వాడ యెఱుంగని

అమాయకురా లయిన.

“తల్పియభాషయు బుద్ధిహీన యిల్లు
వాడ యెఱుంగడు.” భోజ. 2.1.

ఇల్లు వెయ్యిమొదళ్ళ వర్ధిల్లు

తామరతంపరగా వృద్ధి
చెందు.

ఇల్లూ ఇల్లాలూ

జం.

సంసారం.

“వా డీమళ్ళే నీమితపడ్డాడు. ఇల్లూ,
ఇల్లాలూ, అదీ...” వా.

ఇల్లూ పెళ్ళూ

ఇల్లూ వాకిలీవంటి పలుకుబడి. జం.

“నువ్వు ఊరంతా చక్కబెట్ట నక్కర్లే
లేదు. నీ ఇల్లు పెళ్లా చూచుకుంటే
చాలు. వా.
మా. ఇల్లు సెట్టు.

ఇల్లారు

ఇతరులది.

అరంబోనూ రూపం లోనూ

ఇల్లడ కిది చక్కగా ఉన్నది.

“ఇల్లార ను సంభావనతో నిల
గాచితి.” భాస్క. యుద్ధ. 2596.

“ఇల్లారు సొమ్మును నేమిట చూపు
లేద?” భాస్క. యుద్ధ. 2600.

ఇల్లూ లేదు వాకిలీ లేదు

వాడి కేమీ లేదనుట.

“వాడి కేమునికీ ఇల్లూ లేదు వాకిలీ
లేదు.” వా.

ఇల్లూ వాకిలీ చూచుకొమ్ము

నీ గృహకృత్యం నిర్వర్తించు
చుకో.

బయటి వ్యవహారాలు నీ
కెందుకు అనుట.

“ఇల్లున్ వాకిలి చూచుకొమ్ము మద
మత్తేభేంద్రకుంభ స్థనీ!”

శకం. 2.187.

ఇల్లెపు జేవ

చేవలలో ఒకరకము.

హంస. 4.187.

ఇల్లడి

ఇల్లువరుస, కుర్రనత.

“రాముడు పెదకాల మటు రావణు
నింట వసించియున్న యా, కోమలి సీత
దెచ్చుకొని కూరిమి నొండు దలంపకున్న
వా, డేమిటిమరొ రాసుకుల కెక్కడి
ఇల్లడి యంచు,” పద్మ. 9.8.

అభిమానము అని వావిళ్ల
నిఘంటువు. అని సరి కాదు.

మా. ఇలువడి.

ఇల్లరుస

కుర్రనత.

ఇల్లరిస్తై (వక్షింపం)

“ఇల్లరిస్తై అంటి వోవగ.”

భాగ. 10. పూ. 992.

“వాళ్ల ఇల్లువరు సేవీ మంచిది
కాదు.”

వా.

ఇవతళించు

చల్ల నగు.

“ఇగ్రుచు కొంగుల దన డెంద మివ
తళింప.” మా. ఇవతళించు.

ఇవతళించు

చల్ల నగు, గడ్డకట్టు.

“ఇవతళించె సుగంధగంధవహము!”
దశా. 7.174.

“శిశిరకాలంబునం నివతళించు కొల
కుల...” హర. 4.14.

“నవనీ హార పయో మి శస్త్రలయజన్నా
నార్ద్ర పర్యంత మై, నివతళించు విదర్భ
రాజత నయా హృద్య స్తన ద్వం
ద్వసున్.”

శృం. నైష. 34.

ఇవముకొసు

చల్ల బడు.

“మంచున నివముకొంటి...”

శాశి. 6.44.

ఇవముగొను

చల్ల బడు.

ఇవము = మంచు.

“మరందవృష్టిచే నివము గొనంగ.”
కళా. 4.80.

“ఎడలూని చీకట్లు నివము
గొనుచు—” యయాతి. 1.116.
పాండు. 4.5.

ఇవి చేతులు కావు కాళ్లు
ఎలాగైనా పూరు నాయ
పడాలి అని బ్రతిమాలుబుటో
పెద్దవారు చిన్నవారితో ను
మాట.

“ఇవి చేతులు కావు కాళ్లు. నన్నెలాగో
రక్షించాలి.” వా.
చూ. చేతులు కావు కాళ్లు.

ఇవరబారు
ఇగిరి పోవు, ఇంకి పోవు.
కవిక. 2.60.

“ఈసారి యిండ లధిక మై ఆచెలు
వంతా యిగరబాటి పోయింది.” వా.

ఇవరొత్తు
పుట్టు, పొడసూపు.
“సిగ్గు మోమున నివురొత్తె.”
వెంక. పంచ. 3.39.

ఇవరవంటకము
అత్తెనరు పెట్టి దించిన
అన్నము.

“వండి గించిననువురవంటకము.”
కాశీ. 8.121.
చూ. ఇగురువంటకము.

ఇష్టగోష్ఠి
ఇష్టగోష్ఠి,
ఏదో ఒక కార్యసరణిగా
కాక అవీ ఇవీ మాటలాడు
కొనుట.

నలుగురు కలిసి పిచ్చాపాటి
మాట్లాడుకోవడం.
“మనుజేశుడు కొలిచిన పరి, జనములతో
నిష్టగోష్ఠి సలిపెడిచో.” మను. 6.71.
చూ. ఇష్టగోష్ఠి.

ఇష్టదేవత
అభిమాన దైవము. ఇలు
వేల్పు.
“అనియిట్టిదేవతాప్రార్థనం బొన
రించి—”
ఇత్యాదిగా తెలుగుప్రబంధ
ములలో వాడుక.

ఇష్టపూర్తి
ఇష్టము నెఱవేరుట.

ఇష్టప్రకారముగా
తలచినట్లు, స్వేచ్ఛగా.
“వాడు తన కూతురు పెండ్లిలో ఇష్ట
ప్రకారంగా ఖర్చు పెట్టాడు.” వా.

ఇష్టభోగములు
కోరినభోగములు.

“నువ్వీదేవాలయనిర్మాణానికి సహాయం
చేశావంటే నీకీష్టభోగాలు సమకూరుతా
యని దేవుడు స్వప్నంలో వచ్చి చెప్పా
డట.” వా.

ఇష్టలింగం
ఇష్టదేవత.

ఇష్టాగోష్ఠి
“అదివారం ఆలా రండి, కానేవు ఇష్టా
గోష్ఠిగా మాట్లాడుకోవచ్చు.” వా.
చూ. ఇష్టగోష్ఠి.

ఇష్టావత్తి
కోరిక తీరుట.

ఇసడిలక

విను గొందక.

“ఇసడిలక మఱియు జని.”

భా. రామా. ఆర. 2.6.

ఇసిటింతచూపులు

కులుకు చూపులు. చిలుక

రించు చూపులు.

“ఏ పువ్వుబోధుల యిసిటింత చూపుల
ఋషులగట్టిమనంబు లిగురు వెట్టు.”

కాశీ. 3.169.

“మాపిన్నది యిసిటింతల, చూపుల
నరగంట వెదకుచు న్నినుఁ జూచుకొ.”

వై.ప. 8.61.

ఇసిటింతలువాలు

చిలుకరించు.

“చిలుకగవు లిసిటింతలు వాఱు.”

హర. 5.152.

“మంతనములుఁ బెదవుల నిసి

టింతలు వాఱుంగ.”

విక్ర. 8.87

హర. 5.51.

ఇసిళ్ళ పుట్టులు పెట్టు

విపరీతముగా సంతానం కను.

“పాదలిన పుత్రుల యిసిళ్ళ పుట్టులు
పెట్టెదము.” తాళ్ల. సం. 9.51.

ఇసుక గరుములు

ఱుటు యిసుక నేలా కాక,

యిటు గరుగు నేలా కాక

మధ్యస్థంగా ఉన్న భూమి—

పొలమూ.

ఇసుక చల్లిన రాలనంత

అత్యధికంగా, చాలవంది.

కాశీ. 1.98.

“ఆ తిరునాళ్ళకు ఇసుక వేస్తే రాలనంత
జనం వచ్చారు.” వా.

ఇసుక చల్లిన రాలని

దట్టముగా నున్న.

“మొలకీఁగలనంటి గుడువడి యిసుకఁ,
జలిన రాలక చల్లఁగాఁ బ్రబలు, నాకుఁ
జప్పర ములయందు.”

నా. హరి. ప్రథ. పం. క్తి. 493.95.

ఇసుకతక్కిడ - పేడతక్కిడ

ఒకరిని మించిన మోసగాడు

మూలక తక్కిడనుట.

జానపదకథపై వచ్చినపలుకు

బడి.

“వాల్మీకిరా చేరితే నాగానే ఉంటుంది.

ఒకరు ఇసుకతక్కిడ, మరొకరు పేడ

తక్కిడ.” వా.

ఇసుకత్రాడు పేనగల

ఇసుకతో తాడు పేనగల.

అసాధ్యకార్యములను చేయ

గల నేర్పరి అని నిరసనద్యోత

కంగా అనుటలో వచ్చిన

పలుకుబడి.

సండితా. ప్రథ. పురా. పుట. 359.

ఇసుకతిన్నె

ఇసుకదబ్బు, సై కతనలి.

ఇసుకపాతల

తలుగు లేనిది.

“అనఘ! వేశ్యావిడంబవరనము లెన్న
నిసుకపాతల యాజోలి యేల త్రవ్వ?”

వై.జ. విలా.

ఇసుకరాజనములు

ఒక రక మైనవడ్లు.

ఇసుకలో నూనె

వట్టిది.

బాల. సీతి. 5.

ఇసుక వేసిన రాలని

అతిదట్టముగానున్న, క్రిక్కి-
సిరి ఉన్న.

“చాల దోయిట నెత్తి చలిస నిసుము
రాలని యట్టి యరణ్యంతరమున.”

బసవ. 5. 137 పు.

“అబ్బబ్బ! ఏం జనం. ఇసుక వేస్తే
రాలదు.” వా.

“ఇసుకవేస్తే రాలనంత జనం—” వా.
రూ. ఇసుక వేస్తే రాలని.

ఇసుమంత

కొంచెము.

“ఇసుమంత దాన మీఁ గలిగిన.”

రుక్మాం. 2.61.

ఇసుమంత రింగణావు

ఇంత లేవు!

“సంగతియె యోయి! యిసుమంత
రింగణావు.” ఆము. 4.60.

“ఇంత లేవు! నీ వూ ఆ ఊ పిం చే
వాడినే.” వా.

ఇసుము దాగిననీ రగు

అనుభవమునకు దూర మగు.

“ఊహల నా భోగ మెల్ల ఒళ్లఁ బట్టె
నంటా మంటె, దాహముతోడ నిసుము
దాగిననీ రాయగా.” తాళ్ల. సం.8.41.

ఇసుమున గట్టు దాల్చగల

ఇసుకతో ఏటికి గట్టు కట్టగల.

అసాధ్య కార్యములను చేయ

గల జాణ అను నిరసన

ద్యోతక మైనపలుకుబడి.

కమా. 8.135.

ఇసుర్రాయి గాలికి పోయినట్లు

తిరిగి రాకుండా అనుట.

విసురురాయి గాలికిపోదు.

పోతే యిక రాదు. ఇది

రాయలసీమలో నేటికీ వాడు

కలో నున్న పలుకుబడి. విసురు

రాయి, ఇసురురాయి అంటే

తిరగలి.

“వాడు ఇసుర్రాయి గాలికి పోయినట్లు
పోయినాడు. అంతూ పొంతూ లేడు.
ఆరునెల్లయింది.” వా.

ఇసుళ్ళ పుట్టవంటి

విపరీతంగా జనం ఉన్న.

“తిరునాళ్లకు విపరీతంగా జనం వచ్చారు.
ఆప్రదేశ మంతా యిసుళ్ల పుట్టలాగా
ఉంది.” వా.

ఇసుకలుచీలలు

మరచీలలు.

కాశీయా. 30.

ఇహపరములు

ఈలోకము, పైలోకము.

చనిపోయిన తరువాత పుణ్య

లోకాలకు వెళతారని ఒక

నమ్మకం.

“వారల కైగు సేసినం, జెడు నిహముం
బరంబు...” భార. ఆది. 1.139.

“ఈ పని చేస్తే యిహపరసాధకంగా
ఉంటుంది.” వా.

చూ. ఇహమా శ్చి. పరమా శ్చి

ఇహమా పరమా ?

ఈ పని బొత్తిగా నిమ్మియో
జనం అనుపట్ల ఉపయో
గిస్తారు.

ఇటు ఈకోకంకో నచ్చే
లాభం లేదు. కనీసం అటు
పుణ్యం వస్తుం దనడానికి వీలు
లే దనుట.

“అట్లాంటి చండాలనికి సహాయం
చేస్తే ఇహమా పరమా?” వా.
చూ. ఇహపరములు.

ఇహముత్రఫలము

ఇహపరసౌఖ్యము.

ఇహముత్రఫలములను విసర్జిం
చిన యతడే నిజ మైనసన్యాసి
కాగలడు—అని వేదాంతం.

ఇహముత్రఫలభోగవిచారం

ఇహపరసుఖావాప్తిని గూఢిం
చినవిచారము.

ఇది మోక్ష సాధన మని
వేదాంతంల నమ్మకం. వేదాం
తపరిభావ.

ఇహముత్రసౌఖ్యములు

ఇహపరసౌఖ్యములు.

ఈండ్రము సేయు

నిర్బంధించు.

“ఎన్నడు నినుఁ బెట్టు మనుచు సీండ్రము
సేయన్.” భాగ. 8. 565.

ఈకంటికి ఈరెప్పలు దూరం
కావు

అవి రెండునూ సన్నిహిత మైనవే
అనుపట్ల ఉపయోగిస్తారు.

“ఈ కంటికి ఈరెప్పలు దూరం కావు
నాయనా! మీ అన్న నిన్ను చూచు
కొంటూనే ఉంటాడు.” వా.

ఈకరు ఈర, తోకకు తోకగా

దేని కదిగా; విమర్శించినూస్తే
సూక్ష్మపరీక్ష కిది నిలువ గను
పట్ల అనేమాట.

కోడిపెట్టలలో బల మైనదానికి
ఈకా, తోకా తీసివేసి
తగినంత మాంసం ఉంటుంది.

దుర్బల మైనదానికి బొచ్చు
తీసి వేస్తే మిగిలేది తక్కువ.

అంచుపై వచ్చిన పలుకుబడి.
“ఈకకు ఈక తోకకు తోక తీసివేస్తే
ఇందులో మిగిలేది నా కేమా కనిపిం
చడం లేదు.” వా.

ఈక తోక లేని

తలా తోకా లేని; అందని
పొందని.

“ఈక తోక లేని యీ కృష్ణమాటలు
పాలంతి నమ్మి నానబోసి కొనియె.”
రాధ. 3.23.

ఈకొను

అంగీకరించు.

“మడియవాక్యముల కీకొనవా.”
రాధా. 1.91.

చూ. ఇయ్యకొను.

ఈకోలు

అంగీకారము.

చూ. ఇయ్యకోలు.

ఈగకంట నైన పడకుండ

ఎవరికీ తెలియకుండా.

“ఈగకంట నైన పడకుండునంత
రహస్యముగఁ దీసికొని వచ్చితిని.”

చింతా. 4.14.

ఈగకు ఇలి పాముకు బలి పెట్టని

అతిలోభి యైన.

“ఈగకు ఇలి పాముకు బలి పెట్టనివా
డతను.”

చా. ఈగకు కాటు పాముకు బలి
ఇవ్వని.

ఈగకు కాటు పాముకు బలి

ఇవ్వని

అతిలోభి యైన.

“ఈ భువిఁ బాముకుం బలియు నీగకుఁ
గాటును నీక యెంతయున్, లోభ
పరాయణాత్మకులలోనఁ బ్రసిద్ధుఁ డితం
డనంగ...”

హరి. 4.100.

“మంచి యీగకుఁ గాటు పామునకు
బలియు, నొసంగఁ డని భర్తకై పొక్కు
నువిద మదిని.”

పాండు. 4.149.

చా. ఈగకు నిసురు పాముకుబలిపెట్టని;
ఈగకు ఇలి పాముకు బలిపెట్టని.

ఈగకు తవుడు లేదు

ఏమాత్రం ధాన్యం లేను అను

పట్ల అనేమాట.

“కటకటా యింత లింగ సమర్థుడయ్యు,
నిట యీగకును దవు డింటిలో లేదు.”

బసవ. 4.97.

ఈగకు నిసురు పాముకు బలి

పెట్టని

మిక్కిలి లోభి యైన.

“సామీ! పలుములు జేవర, కేమని విని
పింతు నింక నీగకు నిసురుం, బామునకు

బలియుఁ బెట్టక, యా ముసలిగరాను
పిసిఁడి యై వర్తించుకా.”

విప్రనా. 3.16.

చా. ఈగకు ఇలి పాముకు బలిపెట్టని.

ఈగకు పోక పెట్టినట్లు

అసక్తి లేక ఉండు.

ఈగముందు బెల్లం పెడితే

అది అసక్తి కనబడుస్తుంది.

పోక పెడితే అది తన కేమీ

కా బట్టనట్లు ఉంటుంది.

అందుపై వచ్చినపలుకుబడి.

“మిన్నకున్నార లిది యేమి మీరు
ముగుర, యీగకును బోక వెట్టిన యిటి
భంగి, హెచ్చుగుం దింతమాత్ర మిందేసి
గలదె, మిగులఁ గోపంబు మీకు లేమి
యును వోకె.”

క్రీడాభి. 1.246.

ఈగడ

జాడ, పోవడి.

“హంసి యీగడ యొక కొంత దొర
కునొ యంచు.”

ప్రభా. 4.3.

ఈగపులి

ఒకరక మైనసాలెపురుగు.

వాడుకలో కూడ దీనికి ఈగ

పులి అనేపేరు. ఇది ఈగలను

పట్టుకుంటూ ఉంటుంది.

ఈగలు మూగుచుండు

అపరిశుభ్రముగా ఉండు.

“వాల్లిలు ఎప్పుడూ ఈగలు మూగుతూ
ఉంటుంది.”

వా.

ఈగ వాలితే జాటు

మిక్కిలి నును పైన.

“ఈగ పెంబడబాటు నీ యిందువదన
బా గైనపాపట పె జీటువాటె.”

గౌర. హరి. ప్ర. 1601-1602.

“ఆ గోడలమీద ఈగ వాలితే బాటి
పోతుం దంటే నమ్మ. అంతా పింగాణి
పూతే.” వా.

ఈగ వాలనీయకుండు

ఏమాత్రమూ నొప్పి తగల
నీయకుండా చూచుకొను;
ఒక్కొక్కమాట అనినా
ఓర్చుకొనక పోవు.

ఇది ఏ ఒకరిమీదనో

“ఈగ...” అనే ఉంటుంది.

“ఆ ఊళ్లో ఆత నంటే మహాగౌరవం.
ఆతనిమీద ఈగ వాల నీయరు.” వా.

ఈగిచేయి

దానము చేయుచేయి; ఎముక
లేనిచేయి.

“ఈగిచేయి మాటికొనఁ దేని.”

వసు. 1.34.

ఈగిమాను

కల్పవృక్షము.

ఈగుల కెంపు

చింతామణి.

ఈచవడు

కృశించు, నిస్సార మగు,
ఈడిగిలబడు.

“కా లీచవడఁ జరింపురు, నీలోకము
నందు.” పాండు. 2.204.

“కా లీచవడ నిండ్లకడ కేగి.”

పాండు. 4.210.

ఈచవోవు

సన్నవడు.

“ఈచవోయినచేతులు.”

ఉ. హరి. 2.122.

2. బీటువోవు, పంట పండక

పోవు.

“తఱిగోడ వితిసఁ దఱచుగాఁ బండు
చే, నెపు డైనవిత్తిన నీచవోవు.”

నీతిసీస. 83.

చూ. ఈచుకపోవు.

ఈచుక పోవు

సన్నవోవు.

చూ. ఈచవోవు.

ఈచెవిగాడు పాచెవి బోవు

చాలా ఎండగా ఉండు.

వేడిగాడ్పుల విషయంలో ఉప
యోగించేవలుకుబడి.

“ఏచి యీచెవి గాడు పాచెవిఁ బోవంగ
నుబ్బి లింగమువోలె నుండు నెండ.”

పాండు. 2.29.

“ఈ ఆగ్గిలో బయట కెలా పోతాం. ఈ
చెవిలో గాడుపు ఆ చెవిలో దూరి
పోతూంది. గోహిణి కా రి వచ్చింది
మఱి.” వా.

ఈ చెవిలో గాలి ఆచెవిలో దూరు

గాలి చాలా విపరీతంగా వీచు.

“అబ్బబ్బ! ఈ చెవిలో గాలి ఆ చెవిలో
దూరుతోంది. ఎలా వెళ్లగలం?” వా.

ఈ చెవిలో మాట ఆ చెవిలో

దూరిపోవు

ఏ మంచిమాట చెప్పినా వినక
పోవు; మనసులో ఉంచుకొనక
ముఱచు.

“వాడి కేం చెప్పి ఏం లాభం? ఈ చెవిలో మాట ఆ చెవిలో దూరి పోతుంది.” వా.

ఈ చేతితో చేసి ఆ చేతితో అనుభవించు

చేసినదానికి వెంటనే ఫలితం అనుభవించు.

“వాడు ఈ చేత్తో చేసి ఆ చేత్తో అనుభవిస్తూ ఉన్నాడు. ఇంకా తెలివి రాలేదు.” వా.

ఈటారు

తడియారు, గంజి యింకు.

“జలము లూటలు గ్రమ్ము శశికాంత పాషాణ, నికరమ్ము లీటాటి నీరుదివియ.” కావం. 3. 202.

“అన్నం యింకాస్త యీటారి తే బాగుంటుంది.” వా.

ఈటార్పు

వెండ్రుకలు తడి యార్పు.

“వేణి నీటార్చి సురపాన్న విరులు ముడిచి.” హరవి. 2.107.

ఈటు లేని

ఈడు లేని; అసమాన మైన.

“ఈటు లేనిశ్రీ వెంకటేశుఁ డితడు.” తాళ్ల. సం. 9.120. చూ. ఈడు లేని.

ఈటు వోవు

పంట ఒడుపుకొని వదలిపెట్టి వేయబడు.

“ఆ చేను ఈటు వోయింది.” వా.

ఈటెకాడు

సైన్యంలో ఈటె ధరించే సైనికుడు.

“కొని మిట్టిపడవెచు కొంతంబుకాని బి, బైడ లిచ్చి పోవెచునీటెకాని.” కుమా. 11.40.

చూ. కొంతమువాడు.

ఈడబిడు

వెనుకపడు, పాతబడు.

“ఏల ఎన్నోతరంబుల నీడబడ్డ, పెద్ద వావులు శోధించి గుడ్డలింప.” హర. 7.128.

ఈడబోవు

వెనుదీయు.

“ఈడం బోక పెనంగిన.”

భార. విరా. 3.133; 5.63.

“అప్పటి పటుభల్లభండితక్కపాణునిఁ జేసిన నీడఁబోక.” భార. కర. 1.150.

“రాక్షసు డీడఁ బోక...ప్రేసె.”

నిర్వ. 4.52.

ఈడవిడుచు

దిగవిడుచు; ఈటు విడుచు.

చేను ఈటు వోయినది, చేను

ఈటు విడిచినారు అంటారు.

అంటే పంట వడుపుకొని వదలి

వేసి రనుట. పశువుల కూ

వానికి వదలిపెట్టుట. లక్షణ

యా గాలికి వదలివేయుట.

అదే ఈడవిడుచుట కూడా.

“దనుజుఁ జేకొని దయతో, నెప్పుడు వర, మిచ్చితి నీ వప్పుడ మది నీడవిడిచి తమరుల నెల్లన్.” కుమా. 4.19.

“ప్రివర్తేచ్ఛ యెవ్వనిచేత నీడ విడువఁ బడు.” భార. ఆశ్వ. 1.203.

ఈడాడు

పోటీపడు, కలియబడు, పోరాడు.

“వీరభద్రుండు... ఏడు జిహ్వలు వెర్రి,
యీడాడినట్లు.”

పండితా. ద్వితీ. మహి. పుట. 9.

“ఓడ కోడకు దేవి యుగ్రరాక్షసుని
నీడాడి నీచెఱ నే విడిపింతు.”

రంగ. రా. ఆర. 181. పుట.

ఈడిగిలబడు

వెనుకకు కూలబడు.

“వాడు అంతదూరం నడవ లేక ఈడిగిల
బడుతూ ఈడిగిలబడుతూ వచ్చాడు.”

వా.

చూ. ఈడిగలు.

ఈడిగిలు

“అపెనసరి వచ్చి రాలు మొఱవెట్టుచు
నీడిగిలకా.”

శై. మి. 2.111.

చూ. ఈడిగిలబడు.

ఈడిగిలు

చూ. ఈడిగిలు.

ఈడు కాదు

సమ డాన్డ కాదు.

“చూచెదరు గాని సఖికులు, నీ చిన్ని
కుమారకులకు నీ మలురకుకా, ఓ చెల్లె!
యీడు కా దని, నూచింపరు...”

భాగ. పూర్వ. 10.1351.

ఇది నేటివాడుకలో వివాహ

విషయంలోనే మిగిలినది - ఆ

పిల్ల వీడికి ఈడు కాదు అను

రీతిగా.

“అంత దృఢంగా వున్న పిల్లకు ఈ
కేసెడువెధవ ఎలా ఈ డవుతాడు.”

వా.

ఈడు చాలదు

లగినంత వయసు లే దనుట.

“వాని కివ్వడానికి మాపిల్ల ఈడు కాదే
అనే నా ఆలోచన.”

వా.

ఈడు టో దాడు

ఒకటి నొకటి అతిశయించు;

ఒకరని నుటొకరు మించు.

“అట్లు మామయ నల్లుండు నఖిల
బంధు, సులియును నీడు జోడాడి
సంభ్రమింప...” రాజశే. 3.190.

“దరస్మిత క్రీడాభరంబు లీడు
జోడాడ.” శుక. 1.133.

ఈడుజోడు

1. సమానము. జం.

“నీకు లోకములయందు నీడుజోడును
లేను.” దశా. 2.80.

“వసుధకు బుట్టెడు పరిగెడువారిలోన,
గని విని యెఱుంగ మంతటి ఘనుని
నార, యీడుజోడును సరిసాటి యందు
లే ద, తం డనుర్దుండు గాక మర్దుండె
తలఁపళి” సారం. 155.

పాండు. 1.46.

2. వివాహానికి వధూవరుల

అనురూపత.

“నీ లిదరికి పెళ్ళి చేస్తే చక్కని ఈడు
జోడు.”

వా.

ఈడుపడు

సమాన మగు, సరిపడు-కుదురు.

పాండు. 1.46.

దక్షిణాంధ్రంలో నేటికీ విన

వస్తుంది.

“ఆ ఊరికి పోయి చాలా ప్రయత్నం
చేశాను. కానీ ఆపని యీడు పడ
లేదు.”

వా.

చూ. ఈడ్పు.

ఈడుబిండాడు

పరుగెత్తు.

“పండ్లక గన్నట్టి కుక్కలభాతి,

నెందును నిలువక నీడుబండాడు, నింది
యంబుల గెల్వ నెవ్వరివశము!”

ప్రభులిం. 13.106.

ఈడు మీటు

రజస్వల యగు.

“ఈ డేటుంగ నిచేడియ యీడు
మీటె.” రాధికా. 1.69.

ఈడుముంత

పాలముంత.

గొల్లవాళ్లు దీనిని ఉపయో
గిస్తారు.

ఈడువచ్చు

1. సమాన మగు; పోలు.

“దాడిమీఫల బీజానులు నద్రజావ
యవసాభాగ్యంబుతో నీడు రాంగలవో
లేవో.” కాశ. 1.100.

2. వయసు వచ్చు.

“ఈడు వచ్చినపిల్లను ఇంట్లో ఎన్నాళ్లు
పెట్టుకొంటాము.” వా.

ఈడువారు

1. సమానులు.

“నా యీడువారు కారు.”
వరాహ. 6.38.

2. సమవయస్కులు.

“రాగమంజరియన నొప్పు రాజసుతయుఁ
దాను నొక యీడు కాంగ.”

విక్ర. 1.116.

“వా శిష్యరూ ఒక యీడువారు.” వా.

ఈడు వెట్టు

సమానము చేయు; పోల్చు.

“చక్కని కన్నుల సూర్యచంద్రులుగాఁ
గలవాఁడు, ఎక్కుడుగా కిందటిలో నీడు
వెట్టేదా?” తాళ్ల. సం. 9. 56.

ఈడునేయు

పోల్చు.

“దోసము గాదె యియ్యలివతోఁ బెఱ
వొయ్యలి నీడునేనినన్.”

కవిక. 3.28.

ఈడేరి మొనకు వచ్చు

పెరిగి పెద్ద యగు.

“పుట్టినప్పడు నిన్ను భూసురు లెల్లఁ
బట్టవ్వఁడని పలికిరి గాని
ముందర నీడేరి మొనకు రా వనుచు
నెందుకోసము నిర్ణయింపలే రై 8.”

సారం. ద్వ. 2.517.

ఈడేటించు

సఫల మగునట్లు చేయు.

“సోమతీర ము శే శ్వరుఁ డిట, నా
ప్రయాస మీడేఱించెన్.” శకం. 4.24.

ఈడేటు

1. రజస్వల యగు.

“ఇ, ట్టిడేటికట్టుదప్పిన, చేడియ కిఁక
నెనఁ పెండి నేయం దగజే.”

యయాతి. 3.100.

2. సఫల మగు, కృతార్థుడగు.

“నీ కథలు విని విని మే మీడేరితిమి.”

తాళ్ల. సం. 6.161.

ఈడేటుచు

కడతేర్చు.

“మమ్ము నొక చొప్పున దుఃస్థితి నొంద
కుండ నీడేటువు మయ్యె.”

వేంక. పంచ. 1.304.

ఈడేర్చు

1. సఫలము చేయు.

“కోర్కు లీడేర్చు.”

2. కడతేర్చు.

“నన్ను సీదేర్పఁ దలంచి మా నవుని
తేవను వచ్చినశంకరుండవో.”

సారంగ. 3.185.

ఈడేర్చుకొను

సిదింపజేసికొను.

“ఇంత లావుచేసి, ఈడేర్చుకొని రాఁగఁ
దొల్లి యేరి కైనఁ జెల్లెనయ్య.”

రామా. 7.7.

ఈడ్వడు

సరివచ్చు.

“పనసలం బోలుచుం గలుగుండతోడ
సీడ్వడుపెనుబండ్లు.” ఆముక్త. 1.68.

చూ. ఈడుపడు.

ఈడ్వబిడు

లాగబడు.

“తలవట్టి యాడ్వంబడి.” విరా. 1.313.

ఈడిలబిడు

చూ. ఈడిగిలబడు.

ఈడిలు

చూ. ఈడిగిలు.

ఈతకాయ

ఈదుకాయ.

నీళ్లలో తేలుటకై సారకాయ,
మునగబెండ్లు మొదలయిన
వానిని వీపునకు, నడుముకు
కట్టుకొంటారు. వానిలోదే
ఈతకాయ.

“తేల్పనె యాతకాయరూ పె.”

పాండు. 2.57.

ఈతకు గానిలోతు లేదు

సమధునకు అసాధ్యము లేద
నుట.

ఈతకు మించిన లోతు లేదని
వాఛాస్పదం. ఈత వచ్చిన
వానికి ఎంత లోతుంటే నేమి
అనుట.

“వీడనాడకు మాకు విత్త మిం తనిన,
లోఁగి యీతకుఁ గాని లోఁ తని జట్టి,
వీఁగక...” గౌర. హరి. ద్వి.

ఈతకు మించిన లోతు లేదు

దూటరాని కష్టా లుండ వనుట.

చూ. ఈతకు మిక్కిలి లోతు కల్గునే?

ఈతకు మిక్కిలి లోతు కలునే

1. కష్టాలకు తల ఒగ్గినతరు
వాత, అవి ఎన్ని అయితే
నేమిటి? అనుట.

ఈదడానికి సిద్ధపడ్డ తర్వాత
ఇక ఎంత లోతుంటే నేమి?

అని వాఛాస్పదము.

“ఈతకు మిక్కిలి లోతు గల్గునే.”

రుక్మాం. 4.22.

2. చేతనై నవానికి అసాధ్యము
లేదనుట.

విజయ. 1.167.

“ఎంతపని అయితే నేమి? చేసున్నాం
గదా? కానీ అవుతుంది. ఈతకు
మించినలోతు ఉంటుందా?” వా.

చూ. ఈతకు గాని లోతు లేదు.

ఈతకు లోతు కలదా?

చూ. ఈతకు మిక్కిలి లోతు కల్గునే.

ఈతగింజ యిచ్చి తాటిగింజ

లాగు

కొంచె మిచ్చి ఎక్కువ లాగి
కొను.

“వాడు మంచినీ శ్రిచ్చాడంటే సంతోషించకు. వాడు ఈతగింజ యిచ్చి తాటిగింజ లాగేరకం. శేపే వచ్చి మీ యింట్లో కాఫీ తాగి వెడతాడు,” వా.

ఈతబంటి

తలమున్ను లగునది; దుస్తరమైనది.

దాట శక్యము కాని దనుట.

ఏటికి వరద వచ్చిందనడానికి

పెన్న ఈతలకు పారుతూం

దని రాయలసీమలో నేటికీ

అంటారు.

“...నాచే బడినజంతువుం గృతాంతునంతవాని కైన బలవంతమున విడిపింప సీతబంటి...” శైమి. 7. 211.

“అట్టి భవదీయ చటుల బాహాప్రతాప, విక్రమాటోపమున కంగవించి నిలువఁ, బద్మగర్భాదులకు సీతబంటి యనినఁ, జెక్కు మీటిన వసువల్పు శిశువు లెదురె,” శైమి. 6.245.

ఈతముల్లు విరుగదొక్కేకాలం

మాంఛి వయసు.

ఈతముల్లును కూడా విరిగి

పోవునట్లు తొక్కే వయస్సు

అంటే ఏవిధ మైనఅటంకాన్నీ

లెక్కింపని వయస్సనుట.

ఈతముల్లు తొక్కినా ఏర

గదు. అది కాలిలో దిగితే

విపరీత మైననొప్పి.

“వాని కేంకన్నామిన్నా తెలుస్తుందా? ఈతముల్లు విరుగదొక్కేకాలం,” వా.

ఈతల

ఈవల, ఇవతల.

“ఈతల యుగమున,” కాళ. 2.98.

“ఆతల సీతల దేశములు,”

కాళిందీ. 6.228.

ఈతలకు పారు

నిండుగా ప్రవహించు.

ఈదుటకు మించి అనుట.

“పెన్న యీతలకు పారుతున్నది,” వా.

చూ. ఈతలకు వచ్చు.

ఈతలకు వచ్చు

నిండుగా ప్రవహించు.

ఈదుటకు మించి అనుట.

“ఏరు ఈతలకు వచ్చింది,” వా.

చూ. ఈతలకు పారు.

ఈతలాతల

ఇటూ అటూగా.

“ఒక నిమిష మితలాతల వస్తాను,” వా.

ఈతలాతల గు

1. అట్టిట్టగు, తారుమారగు.

2. ఇటూ అటూ అగు.

“దర్పకబాణంబు సీతలాతల లెనకా,”

వరాహ. 11.55.

“రావడం కాస్త యీతలాతల లవుతుంది.

నాకోసం కనిపెట్టుకొని ఉండవద్దు,”

వా.

ఈతలు పోతలు నగు

అత్యధిక మగు, పొంగారు.

“ఱోస సీతలుం బోతలు పైనయట్టి

తలపోతలు,”

శకుం. 3.58.

ఈతలు మోతలు చేయు

నానాబాధలు పెట్టు.

“కొంచగాఁ డని యెంచకుండు దశా
ననుని ముంచి మీ కీతలు మోతలు
చేయు.”

పర. రా. కిష్కి. 512 పు. పంక్తి. 5.

ఈతలు మోతలు నగు

భిన్నాభిన్న మగు, దుర్భర
మై పోవు.

“ప్రాత్ర యగు మంత్రిత నకుం,
జేతటికము జేసె ననుచు శిక్షించి
యొరుక్, లాఁతిం బెట్టిన నీతలు,
ప్రమోతలు నై రాజు విడుచుఁ బొందక
ముకల్.”

పంచ. (నారా) (మి. భే) 290.

ఈత విడుచు

ఏ సంస్కారమూ లేక వదలి
వేయు, గాలికి వదలిపెట్టు.
ఈదురు గాలి అని కూడా
ఉంది గనుక ఈ అర్థమే
ఇక్కడ. ఇదే అర్థంలో ఈటు
విడుచు కూడా ఉన్నది.

“ఈత విడిచిన మేడిగె యంత
నయము, కలిగి యున్నది వాడుక కలిగె
నేని, నెంత వరక మై యుండునో.”

కుమా. 7.7.

ఈదా డన్న కోదా డను

ఎతి అంటే ప్రతి అను, ప్రతి
మాటకూ వ్యతిరేకించు.

“మీదక వియోగసాగర, మీఁదం
గలవా లతాంగి! యే మెఱుంగ వయో!,
యీదా డన్నను మడనుడు, గోదా
డనువాడు దిగువు కొనసాగు నొక్కో!”

విజ. 2.192.

“వానితో ఏపని చేయించుకో లేము. ఈ
వాడంటే కోదా డనేరకం.” వా.

ఈదాదు

నిమగ్న మగు.

“ఇల నాచి తను యోగ సాధనలయం
దీర వాడెగా” సర్వేశ. 93.

ఈదాటు

తెచ్చియాటు.

“సులివాయం గుంజి యీచూటఁ జెన్నా
రకై జైచినజాలమో.” కాళ. 4.96.

ఈదుకొంటూ

కొంత ప్రయాసపై నీవనము
చేస్తూ.

“ఈపిల్ల నందరిని యెదాన వేసుకొని
ఏదో సంసారం యీదుకొంటూ వస్తు
న్నాను” వా.

ఈదుగాయ

హంస. 4.182.

చూ. ఈతకాయ.

ఈదుగొయ్య

హంస. 4.182.

చూ. ఈదుగాయ.

ఈదురుగాలి

చలిగాలి.

“ఈదురుగాలిలో తిరిగి తే జబ్బు
చేస్తుంది.” వా.

ఈదురో మను

ఎందుకు పుట్టామురా భగవం
తుడా అన్నట్లుండు.

“ఏమిటా అలా ఈదు రోమని
ఉన్నావు.” వా.

చూ. ఈసురో మను.

ఈదులాడు

1. ప్రేలాడు.

“ఈటెపోటులఁ బడి ప్రేవు లీఁగు
లాడ.” మను. 4.42.

2. ఈత్రొట్టు.

“తడఁబడ నోలలాడుచు హాళాహళిగాఁ
బడి సీఁదులాడెడిక.” జైమి. 1.28.

“పిల్లు బావిలో ఈదులాడుతుండగా
చూచి వాళ్లనాన్న కోప్పడ్డాడు.” వా.

ఈన గాచి కుక్కలపాలు చేయు
యామున. విజ. 4.96.

చూ. ఈనగాచి నక్కల పాలేసినట్లు.

ఈనగాచి నక్కల పాలేసినట్లు

సఫల మగునంతదాకా ప్రయ

త్నించి, ఫలితం కడపట ఎవ

రికో వదలివేయు.

“వ్యాపారం బాగా సిరపడేదాకా పని
చేసి ఇప్పుడు వదిలి వేయడ మేమిటా?
ఈన గాచి నక్కలపాలు చేసినట్టుగా?” వా.

ఈనరాసి

తక్కువరకం వడ్లు, ప్రాసు.

హీనరాశికి వికృతరూపము

కావచ్చును. రాశిని తరము,

రకము అనే అర్థంలో ఉప

యోగించడం కలదు.

ఈనా డయ్యెడుకార్యము కానే

రదె తేవు

తొందరపడుట యెందుకు ?

అనేసందర్భంలో ప్రయుక్త

మయ్యే పలుకుబడి. ఈ రోజు

య్యేది రే పవుతుంది అని

రాయలసీమలో విరివిగా

వాడుక.

“ఈ నాఁ డయ్యెడుకార్యము
గానేరదె తే పటంచుఁ గడు నెమ్మది న
మ్యానఘరంధరుఁడు—”

శుక. 1.216.

చూ. ఈరోజయ్యేది రేపవుతుంది.

ఈనినకడుపు ఇల్లాటదు

బాలింతకు ఆకలి యెక్కువ

అనుట.

“ఈమధ్య కోడలికి తెగ ఆకలేస్తున్న
ట్టుందిరా ఈనిన కడుపు ఇల్లాట దం
టాళ్లే.” వా.

ఈనినపులివలె

మహాక్రోధముతో అనుట.

ఈనిన పులి మహాకోపంగా

ఉంటుంది—ఆ పిల్లల నెవ రెత్తు

కొని పోతానో అని. ఆ సమ

యంలో కనిపిస్తే ఎవరి నైనా

చంపుతుంది.

“ఏణాక్షి యది విని యీనిన పులిబోలెఁ
బదరి భగ్గున మండిపడియె నొక్కొ.”

రాధి. 3.

ఈనెగట్టు

వరుసగట్టు.

“తేని పల్లాతులు బట్టబెట నిడ నోపుచు
వాతెఱి నీనె గట్టఁగా.”

శుక. 1.514.

ఈనెగాజులు

ఒక పిల్లల ఆట.

శుక. 1.513.

హంస. 3.146.

ఈనెగుట్టుము

పిల్లల ఆట.

హంస.

ఈ నేటికాలము

ఇప్పటి కాలము.

కాశీ. 1.13.

ఇదే అర్థంలో నేడు 'ఈ గోజు లలో' అని వాడటం అలవాటు.

“ఈ గోజుల్లో పెద్దలమాట వినేవారెవరు?” వా.

ఈ పిల్లి ఈ పాలు తాగుతుందా అన్నట్టు ఉండు.

అతి అమా య కం గా కనిపించు.

“అయన యింటో ఉన్నంతసేపూ వీడు ఈ పిల్లి ఈ పాలు తాగుతుందా అన్నట్టు ఉంటాడు. ఇల్లు దాటిదాటడంతోనే ఒకటే అల్లరి. వా.

ఈపాటి చదువుకో లేదా ?

ఈమాత్రం తెలియదా ?

“అరయఁ గూఁతుం గవయుట వారల కది యొప్పువచ్చు వసుమతి నినజుం డీరీతిఁ జేసెఁ బూర్వము, శారద యీ పాటిచదువు చదువదె చెపుమా ?” నలచ. 4.122.

చూ. ఈమాత్రం చదువు చదువుకో లేదా?

ఈబిరిగొట్టు

నివ్వ)యోజకుడు.

ఈమాత్రం ఆమాత్రం మనిషి

ఇంతటంతటివాడు; సుమారైనవాడు.

“ఈమాత్రం ఆమాత్రం మనిషి వాడి కంటి కాగడం లేదు.” వా.

ఈమాత్రం ఆమాత్రానికే

అతి స్వల్పవిషయానికే.

“ఈమాత్రం ఆమాత్రానికే మొహం ముడుచుకొని కూర్చుంటే కాపురాలు ఎట్లా అవుతా యమ్మా?” వా.

ఈమాత్రం చదువు చదువుకో లేదా ?

చూ. ఈపాటి చదువుకోలేదా ?

ఈయింకోలు

అంగీకారము.

చూ. ఇయ్యకోలు.

ఈరములు గొట్టు

దారులు గొట్టు.

ఈరము - పొద. పొదల చాటున దాగి ఉండి దారులు కొట్టుటపై వచ్చినపలుకుబడి. “బంధులఁ దిట్టి సజ్జనుల బాధలు వెట్టి... ఈరములు గొట్టి.” భాగ. 6.107.

ఈరసపడు

అసూయపడు, ఈర్ష్యపొందు.

“నారూపమునకు మదిలో, నీరసపడు చున్నవాడు.” కాశీ. 4.152.

ఈరస మాడు

తిరస్కరించు.

“కుండనపుఁ గాహళంబులు, హం దెఱుఁ గక యెన్ని బిరుదములు పలికినఁ ద, మృందదుకు లనుచు నాలిక, నిండివర నయనజంఘ వీరస మాడుకా.”

మరాఠ. 11.49.

ఈరస మెత్తు

అ సూ య ప డు; ఈర్ష్య వహించు.

“వారు మ మ్మొరస మ్మెత్తి కీడ్వటచి.”
భార. ఉద్యో. 3.74.

“నీ వీరస మ్మెత్తి నోబలికి తేనియుఁ
జెప్పదు సూతనందనా!”

భార. కర్ణ. 2.52.

ఈరసించు

ఈర్వప్రడు.

వేం. పంచ. 1.438.

ఈరాటు

పన్నెండు.

(ఇరు + ఆటు.)

ఈరిక లీను

అంకురించు.

ఈరిక లెత్తిన కోరికలు సారి
కలు గొను

పొడమిన కోరికలు చాయలు
గట్టు. కోరికలు విపరీతంగా
చెలరేగు.

“అరిజనంబులు మనంబుల ఘనం
బులుగ, నీరిక లెత్తినకోరికలు సారికలు
గొన.” భాగ. స్కం. 3.507.

ఈరిక లెత్తు

మొలకెత్తు.

“మనంబున మక్కువ లీరిక లెత్త.”
యక్ష్మాం. 3.126.
చూ. ఈరిక లీను.

ఈరు దివ్వ పేను వచ్చు

కొంచెము కదపగా పూర్తిగా
కదలు.

తీగ కదిపితే డొంక కదలు
అనుట వంటిది.

“మీర లూరకుండ రీరు దివ్వగఁ జేను,
వచ్చు ననుట వినమె వనితలార!, యాన

వెట్టి యడుగ మానరా దిఁకఁ జెప్ప,
వలసె మీ రహస్యవర్తనములు.”

ప్రభా. 5.78.

“ఇడక పోఁ బోల దిడఁ బోల దీరు
దివియఁ, బేను రాకున్నె తెర్రి కుల్
పెళుచు లండ్రు.” పాండు. 4.166.

ఈరెండ

లేతయెండ.

శవ. 4.27. హర. 7.139.; ఆము. 6.97.

ఈరెలుగు

హీనస్వరము.

ఈరెలుగుపడు

డగు త్రికపడు.

“తల వడకంగ నొయ్య నీరెలుగు
వడుచు.” హర. 2.48.

ఈరేడులోకాలు

పదునాలుగు లోకములు.

క్రింద యేడు, పైన యేడు
లోకాలున్న వని మన పురా
ణాలు. ఆ లోకా లివి :

భూలోకము	అతలము
భువలోకము	వితలము
సువలోకము	సుతలము
మహాలోకము	రసాతలము
తపోలోకము	తలాతలము
తేజోలోకము	మహాతలము
సత్యలోకము	పాతాళము

ఈరైన

ఈరు తీయుదువ్వైన.

పొడవుగా ఉండి దువ్వైనపండ్ల
వలె గాక—పొడవుగా కోసిన
పండ్లు కలిగిన ఈ రై నలు

నేటికీ ఉపయోగిస్తారు. నీనిని
దువ్వెనవలె వెండ్రుకల పైన
పెట్టి కాక, క్రిందినుండి వెండ్రు
కలలో దూర్చి లాగుతారు.

ఈర్ష్యన

చూ. ఈర్ష్యన.

ఈర్ష్యను

చూ. ఈర్ష్యన.

ఈరోజుయ్యేది రేపవుతుంది

అన్యో నెలాగా అవుతుంది
తోంద రెండుకు?

చూ. ఈనా డయ్యేడి కార్యము
కావేరెనెపు.

ఈటితాటి చూపు

కొంటెచూపు, వక్రదృష్టి.

“మోటకని చందమున నీటి తాటి
చూపు, పాండవేయునిపై దార్చి.”

వార. 7.11.

ఈటితాటి తలపులు

వంకర ఆలోచనలు.

“ఈటితాటిలంపులు నీటివాటి.”

భార. ఆశ్వు. 1.108.

ఈటితాటియదలుపులు

పట్టి అదలింపులు.

భార. ప్రోణ. 3.48.

ఈటితాటిల నడలు

అట్లూ ఇట్లు ం డొగిన లా ము
నడకలు.

“దనుజురథము దిరిగి నీటితాటిల
నడలన్.” భాస్కరా. ఆర. 2.124.

ఈటితాటి లాడు

పరుషవాక్యము లాడు.

“ఈటితాటి లాడు స్వేచ్ఛ నోరాడెనో
రామ రామ నిరపరాధ స్వేచ్ఛ.”

(కృష్ణ.) శకుం. 3.24.

ఈటితాటి లిచ్చు

వక్రముగా జవా లిచ్చు.

“ఈటితాటి ముటు మాట లిచ్చి యపహ
సింఁచె.” భార. ఉద్యో. 4.76.

ఈటితాటిచు

గట్టిగా పట్టుకొను.

“వాడు పండ్లు ఈటితాటిచు కొని
ఉన్నాడు.” వా.

చూ. ఇలికటిచు.

ఈటి తాటిచుకొని యుండు

దేనికోసమో ఎదురు చూస్తూ

పండ్లు ఉండు.

“వీడు నొప్పించి నిలువం దగునెల
వగుట, ననయు డింపక యీల గీతచు
కొని యున్నవాడు.”

భార. ప్రోణ. 2.104.

చూ. ఇలికటిచుకొని యుండు.

ఈటికూతలు

ఒక ఆట.

“ఈటికూత లాదిగా శైశవక్రీడ లాడి
రచుట.” వి. పు. 7.208.

ఈటికూర

ఉప్పుని ఒక కూరాకు.

“అలి నొలనివాడు దా నీలకూర, కప్పు
చాల లేదన్నట్లు.” వరాహ. 7.47.

ఈటికూరలో ఉప్పు లేదన్నట్లు

అనవసరముగా తప్పు పట్టేవట్లు
ఉపయోగించేవలుకుబడి.

అసలు ఈటికూరలోనే ఉప్పుం

టుంది. అది చాలక పోవడ
మంత్రా డండదు.

“అలి నొలనివాడు వా నీలకూర, కుప్ప
చాల లే దన్నట్లు.” వరాహ. 7.17.
“అలి నొలనివాడు ఈలకూరలో ఉప్ప
లే దన్నా డట.” నా.

ఈలికొను

ఈలకటచు.

“ఈలకొన్న యె ము కల యింటిలో
కాపుర మింతే.” తాళ్ల. సం. 9.45.

ఈలగ్రద్ద

ఒక జాతి డేగ; లుబ్ధుడు.

“ఏము నలువరందు నెవ్వఁడు గాఁజాలు
నిచ్చిపుచ్చుకొన్న యీలగ్రద్ద.”
శృం. నైష. 7.107.

మా. ఇచ్చిపుచ్చుకొన్న ఈలగ్రద్ద.

ఈలపురుగు

ఇలకోడి, చిమ్మట. శ. ర.

ఈలివెట్టు

ఈల వేయు.

“పోవ వాఁ డిండు రం డని త్రోవ
యడవి, బెట్టి యొకవాఁగు డిగ నీల
వెట్టుటయును.” ఆము. 7.9.

ఈలివేయు

ఈల వెట్టు.

“వాడు ఈల వేసేసరికి వందమంది చేరు
తారు.” వా.

ఈలువుగొను

మానభంగము చేయు.

శుక. 2.10.

ఈలువుటాలు

ఇల్లాలు.

“అమరుల యీలువుటాండ్రను కైఱ
వట్టి.” భార. ఆది. 7.61.

ఈలువుడుగె

కులాచారమును వదలు; ఇలు

వరుసను పాటించక పోవు.

“ఈ విధంబున సుకుమారుఁ డీలు వుడిగి
మా ల చిగురాకుఁ బోఁ డితో మనుపు
మనఁగ.” శివరా. 3.117.

ఈల్కిటచు

చూ. ఈలకటచు.

ఈవరితనము

వదాన్యత.

యయా. 5.1.

ఈవలతగులు

వెట్టచేయు.

ఈవ లవల సేయు

తలక్రిందులు చేయు.

“అఘరిదిక్కుల సేవలవల సేసి.”

భా. రా. యు. 263.

ఈవలావ లగు

తలక్రిందు లగు.

“లంకయు సేవ లావ లె కదలినభంగి.”

భా. రా. యు. 1319.

ఈవికొడు

వదాన్యుడు.

ఈవిక్రమాను

కల్పనృక్షము.

చూ. ఈగ్రమాను.

ఈవులకెంపు

చింతామణి.

చూ. ఈగులకెంపు.

ఈవులరతనము

చింతామణి.

ఈశ్వరివేరు

వశీకరణౌషధము, పొగ
రడచునది.

ఈశ్వరివేరును కట్టుకుంటే
పాములు తలవంచి వశ మగు
నన్న నమ్మకంపై వచ్చిన
పలుకుబడి. లక్షణయూ
వశము చేసుకొనునది.

“నాదగ్గర వేరే ఈశ్వరివేరు ఉందిలే.
దాంతో వాడు లొంగిపోతాడు.” వా.

ఈషణత్రయము

దాశేషణ, ధనేషణ,
పుత్రేషణ : భార్యాపుత్ర
ధనాలపై ఆశ.

ఈసడ చేయు

ఈసడించు.

ఈస పిట్ట

ఒక జాతిచేప.

ఈసురో మను

కళాకాంతి విహీనముగా
నుండు, బలహీనముగా
నుండు.

“ఈసురో మని మనుషులుంటే, దేశ
మేగతి బాగుపడునోయ.” గురజాడ.

“లంకంత యింట్లో చాలినంత మను
షులు లేక యీసురో మని ఉంది.” వా.
చూ. ఈదురో మను.

ఈసువడు

నింద పొందు.

“మోసపోయితి గులమునం దీసు
వడితి.” శివరా. 3.129.

ఈ సొనరించు

ఈర్ష్యపడు.

“ఇంక వీరితో నీ సొనరించువీరవరు
నెవ్వనిఁ గాన.” భాస్క. యుద్ధ. 1063.

ఈళ్ళు క్రుక్కు

ఈరు - చిన్న పేలు; వానిని
చంపు. పేలను రెండు
బొటనవేళ్ళ సందులో నుంచి
చిటుక్కు మని పొడుచుటయే
పేలు క్రుక్కుట. ఈలు
క్రుక్కుటా లాగితే.

“ఈళ్ళు క్రుక్కి.” పాండు. 3.30.

ఉంకుచెండువిధంబున

విసరి వేసిన చెండువలె.

చెండు వేసినప్పుడు నేల తగిలి
మరొకతూరి పైకి వెళ్లి కిందికి
పడి మరీ యెగురును. అనగా
కమానులు కమానులుగా
వెళ్ళు ననుట. ఇట్టియెగురు
ట్రో ఇచట సామ్యము.

“ఉంకుచెండువిధంబున, సుత్తరించు
తములపాకు నిక్కెడుక్రియ దాటు
నిట్టి.” ఉ. హరి. 4.28.

ఉంకుటుంగరము

వివాహనిశ్చయ సూచకంగా
వధూవరులు మారుచుకొనే
ఉంగరము.

హంస; శ. ర.

ఉంగరాలచేతి మొట్టికాయ

ధనికుని చూపణ; దండన.

అది తొట్టే అయినా ధనికు

డన్నా డని సరిపెట్టుకొను

వాని విషయంలో ఎత్తిపొడు

పుగా అనుమాట.

“నేను ఒకమాటంటే అంత కన్ను మని
వచ్చావే? మఱి ఆరంగయ్య అన్ని
మాట లంటే నోర మూసుకొని కూర్చు
న్నావుగా. మఱి అది ఉంగరాల చేతి
మొట్టికాయ గదా. బాగా నే
ఉంటుంది.” వా.

ఉంగిడిగొనినట్లు

ఉంగిటిరోగము పొందినట్లు.

ఉంగిడి సామాన్యంగా పశువు

నాము తిన్న పప్పుడు వచ్చే

వ్యాధికే వాడుతారు.

కాశి. 2.188.

ఉంగిడిగొను

ఉంగిడి అను పశు వ్యాధి

వచ్చు.

“ఉంగిడిగొన్న భంగి.” కాశి. 2.188.

ఉంగుంగ

ధ్వన్యనుకరణము.

శిశువు చిన్న పప్పుడు అనుమాట.

చూ. ఉంగే ఉంగే.

ఉంగే ఉంగే

చూ. ఉంగుంగ.

ఉంచుకొను

1. పెట్టుకొను.

“ఉపనిషత్కాంతల నుంచుకొనిరి
గాని.” పాణి. 5.14.

2. తన అధీనములో ఒక పర

స్త్రీని ఉంపుడుకత్తెగా ఉంచు

కొను.

“దానిని ఆత డుంచుకొన్నాడు.” వా.

ఉంఛవృత్తి

పొలాల్లో కట్లాల్లో రాలిన

గింజలను ఏరుకొని, వాటి

తోనే జీవించు జీవనము.

ఉంటకట్టు

చాలకాల మైనప్పుడు పిండి

మొదలయినవి. ఉంట కట్టడం

అలవాటు.

“ఆ గోధుమపిండి ఉంట కట్టింది.” వా.

చూ. ఉండకట్టు.

ఉంటగాలము

సీసపుగుండు కట్టిన ఒక రక

మయినగాలము.

హంస. 4.184.

ఉంటాను!

ఎవరి నైనా సాగనంపుతున్న

ప్పుడు నేనిక నెలవు తీసు

కొంటా నని గృహస్థ మొద

లగువా రనుమాట.

“మఱిక ఉంటాను. వెళ్ళగానే

ఉత్తరం వ్రాయండి.” వా.

చూ. నిలుస్తాను.

ఉండకట్టు

చూ. ఉంటకట్టు.

ఉండగ్రోవి

పట్టుకొనుచోట ఉండగా ఉన్న

చేతికట్టు.

శ. ర.

ఉండచీటు వేయు

లాటరీ వేయు.

“వా లిదరికి సమానంగా ఓటు వచ్చే సరికి ఉండచీటు వేయవలసి వచ్చింది.”

వా.

ఉండ బట్టదా ?

కాలక్షేపం కాలేదా, ఊరకే

ఉండ లేవా ?

“ఒక టంపె ఒక టాడి ఉండబట్టదా కాని.” తాళ్ల. సం. 3.537.

ఇలాంటి సందర్భంలో ఇది

నేటికీ రాయలసీమలో విన

వస్తుంది.

“ఏం ఉండబట్టదా పాపోడా! పదే సకం ఆడతావు.” వా.

ఉండబట్ట లేక

ఊరక ఉండ లేక; అనవసర

ముగా అనుట.

“ఉండబట్ట లేక వాళింటి కలి ఆన్ని మాటలు అనిపించుకొన్నాను?” వా.

“ఉండబట్ట లేక ఆ నాటకసమాజం అని పెట్టి వాడు పాడై పోయాడు.” వా.

“ఉండబట్ట లేక ఆ మాట అని నెత్తి మీదికి తెచ్చుకొన్నాడు.” వా.

ఉండలక్రోవి

వడిసెల.

ఉండవిలు

వడిసెల.

చిన్న పంగలకట్టకు చర్మపు

వారో తాడో కట్టి, దానిలో

గట్టిగా ఎండబెట్టిన మట్టి ఉం

డలు పెట్టి పక్షులు మొదలై న

వానిని కొడతారు నేటి దీని

రూపం ‘ఉండేలు.’

“నీదు తను వుండవిలు నేసి నెఱవ వేయు, రతివరుడు హరగుళికల రాజ హంసు.” నైష. 2.97.

“పిల్లకాకి కేం తెలుసు ఉండేలుచెబ్బు.” సా.

ఉండసురియ

ఒక విధ మైనకత్తి.

“కొండగొఱియల నుండసురియల ... చెండాడుచు.” రా. వి. 3.65.

ఉండుకొను

ఉండు.

“అవ్వనటం దొలంగజేయుటయ, వాస్తవ మై యిటు లుండుకొంగ...”

కాళింది. 2.211.

వైదికవృద్ధులలో ఈమాట నేటికీ ఉన్నది,

“వా డా ఊళ్లో ఉండుకొంటూ ఉన్నాడు” “ఉండుకొన్న వాడై.” వా.

ఉండూరు

స్వగ్రామము.

“వానికి ఉండూళ్లో యిల్లు లేదు. పొరు గూళ్లో పాలము లేదు.” వా.

ఉంపడము

ఉంపుడు ఉంచుకొనుట;

ఉంపుడుకత్తె.

“ఆ పిల్లను వాడు ఉంపడం ఉంచు కొన్నాడు.” వా.

“ఇది వాడికి ఉంపడం.” వా.

చూ. ఉంపుడుకత్తె.

ఉంపుడుక తై

ఉంచుకొన్న (స్త్రీ).

ఉ క్కడగు

బలము కోలుపోవు.

“ఉక్కడఁగెన్ మగధేళ సైన్యముల్.”
భా. సభా. 1.213.

ఉక్కడచు

చంపు, పొగ రడచు; బల
హీన పఱుచు.

“మార్కొను వీరయోధులఁ బెక్కండ
నుక్కడంప.” జై. 6.132.

ఉక్కడీడు

బలశాలి.

“ఉక్కడీఁ డయి యేతెంచె నుక్కు
మిగిలి...మరుఁడు.” నైష. 7.41.

ఉ క్కణగు

బలము తఱిగిపోవు.

చూ. ఉక్కడగు.

ఉక్కణచు

పొగరడచు.

“రక్కను నాయోధనమున నుక్కు
ణఁచి.” మత్కాం. 575.
చూ. ఉక్కడచు.

ఉక్కపట్టు

చెమట పోయు; గాలి లేక వేడి
యెక్కువై అనుట.

“ఈరోజు చాలా ఉక్కపడుకూ ఉంది.
వా.

“అక్కడ ఉక్కపట్టుతూ ఉండడం
చేత ఈ రోజు ఇక్కడ పండు
కొన్నాను.” వా.

చూ. ఉక్కపెట్టు.

ఉక్కపెట్టు

చెమట పట్టు.

“ఈ రోజుండా ఉక్కపెడుతూ
ఉన్నది.” వా.

చూ. ఉక్కపట్టు.

ఉక్కపోయు

చెమటపట్టు.

చూ. ఉక్కపెట్టు.

ఉక్కబట్టు

1. ఉగ్గబట్టు; మూసివేయు.

“ఒకవేళ వానల నుపహతి నొందించు
నొకవేళ రంధ్రంబు లుక్కుబట్టు.”
భాగ. 7.199.

2. ఆహారాదులను విసర్జించు.

“విడుతుఁ బ్రాణము, నీకై కూడుక్కు
బట్టి నీలగ్రీవా!” కాళ. 3.101.
చూ. ఉగ్గబట్టు.

ఉక్కఱు

బలహీన పడు.

“ఉక్కఱి యిట్లు మధ్యము మహోగ్ర
శరంబులఁ దాఁక నోర్వక.” భా. ఆర. 4.12.

ఉక్కశ ముండు

సైన్యము విడిసినచోట, బయ
టివారి రాకను కనిపెట్టుటకై
కావలి యుండు.

“కొండప్రక్కల నుక్కశ ముండు
వేల్పు, తండములఁ జెండి యెక్కి
యొక్కొండయందు.” దశా. 2. 57.

ఉక్కిరి బిక్కిరి రగు

ఊపిరాడక విలవిలలాడు; తీరిక
లేకపోవు.

“ఈ రోజే ఇన్నిపనులూ చేయవలసి

రావడంచేత ఉక్కిరిబిక్కిరైపోయింది.”
 “ఈ పనితో ఉక్కిరి బిక్కిరి అయి
 పోతూ ఉంది.” వా.

ఉక్కివ మాడు

మేల మాడు.

“క్రామ్మెఱుంగుతో సుక్కివ మాడు
 మేనిపన.” క్రీడా. పు. 87.

ఉక్కిడు

మూర్ఖుడు, దుష్టుడు.

“ఉక్కిలయి నేర్పు లేక.” నిర్వ. 3.11.

“ఉక్కినిమనంబు కీడు పరికించునె.”
 భార. విరా. 3.7.

ఉక్కు గరచి చేయు

ఉక్కుతో చేయు.

అంత కఠిన మైన దనుట.

“కౌసల్యహృదయ మక్కట, యుక్కు
 గరచి చేసినారో?”

వర. రా. అయో. పు. 420. పంక్తి. 17.

ఉక్కుతునక

ఉక్కుముక్కవంటి బలిష్ఠుడు.

ఉక్కు చాలా గట్టి లోహ

మనుట ప్రసిద్ధము.

చూ. ఉక్కుతునియ.

ఉక్కుతున్న

వీరుడు.

“...గాళక లాపురీభట శిఖామణు రె
 క్కటి యుక్కుతున్నలు...” విజ. 1.75.

చూ. ఉక్కుతునక.

ఉక్కుతునియ

బలశాలి, శూరుడు.

“ద్రావణేయుండు నాసుభద్రాసుతుండు
 సుక్కుతునియలు గారె.”

భార. ఉద్యో. 176.

చూ. ఉక్కుతునక.

ఉక్కున పెనచిన ట్లుండు

దిట్టముగా ఉండు. ఉక్కు

గుండువలె అనుట.

“ఉక్కునఁ బెనచిన ట్లున్నాడు
 పీండు.” గౌ. హరి. ద్వితీ. పంక్తి. 1504.

ఉక్కునీరు

ఉక్కు కరిగించగా ఏర్పడిన
 ద్రవము.

“ఉక్కునీరు వోతురు.” భాగ. 5.2.

ఉక్కుపొడి రాల్చు

నిప్పులు గ్రక్కు వంటిది.

క్రోధాతిరేకమును సూచించే
 పలుకుబడి.

“ఉక్కుపొడి రాల రోషంబు.”

విజయ. 3.151.

ఉక్కు మడగు

బలము చెడు.

“ఉత్తక విరోధి సైన్యముల సుక్కు
 మడంగఁగ నుల్లసద్దతిం, బజప...”

భార. విరా. 5.61.

ఉక్కుమడచు

ఉక్కుమడగునట్లు చేయు.

ఉక్కుమడుగు

పరాక్రమ ముడుగు.

“మడిసియు జడిసియుఁ జిక్కువడియు
 సుక్కు మడిగియు.”

భార. ద్రోణ. 5.92.

ఉక్కుమిగులు

1. చేప గల్లు; అతిశయించు.

“రెండు బలంబుల వారలు, నొండొరు
 వులకంటెఁ జాల సుక్కుమిగిలి యెం,

దొండ కడంగుచు నుజ్జ్వల, చండ స్థితి
నొప్పి రపుడు జగతీనాథా.”

భార. భీష్మ 1.138.

2. పరాక్రమించు,

“అక్కిరీటి సైన్యంబు లెక్కగొనక
యుక్కుమిగిలి యక్క జంబుగాక,
జక్కువడం బెక్కు నారసంబులు...”

శైమి. 5.20.

ఉక్కుమీలు

చేవమీలు.

భాగ. 6. స్కం. 260.

చూ. ఉక్కుమిగులు.

ఉక్కుమెఱయు

“అవ్విభుండు వాని నెల వింటవడిఁ
బాఱఁ జడుపుచు తెక్క నేయకుం డె
నుక్కుమెఱసి.”

భాస్కర. ఆర. 1.228.

చూ. ఉక్కుమీలు.

ఉక్కు మురిసినట్లు

ఉక్కు కరగినట్లు.

“చిక్కువడి యుక్కు మురిసినట్లు
సమసిన,” భార. ద్రోణ. 3.394.

ఉక్కువడు

దుర్బలు డగు; దీను డగు.

“ఉక్కువడి యుం డె బహుకాల
మొప్ప దటిగి, విగతలక్ష్మీవిలాసుఁ డె
వేల్పుతేడు.” హర. 6.80.

ఉక్కుకు

గట్టిపడు.

“పిక్క లుక్కుక్కఁగఁ ద్రొక్కి
నల్చి.” కాళ. 4.174.

ఉక్కులుగా

విపరీతంగా.

“విసరె నుక్కులుగా విషమవాయు

వులు.” వర. రా. బా. పు. 229.

పంక్తి. 13.

ఉక్రోషం

ఉడుకుబోతుతనము.

“దాన్ని ఏ మనకురా. అది వట్టి
ఉక్రోషమనిషి.” వా.

ఉగాది

సంవత్సరాది.

“ఈ ఉగాదికి కొత్త బట్టలు కొనాలంటే
కూడా డబ్బు లేదు.” వా.

ఉగ్గగట్టు

బిగించి కట్టు.

“నన్నడుముగ్గఁగట్టి.” వి. పు. 7.135.

ఉగ్గడు వగు

ఎక్కు వగు, అధిక మగు.

“ఉగ్గడు వగుతేజంబున.”

భార. ద్రోణ. 5.195.

ఉగ్గబట్టు

అహారాదులను విసరించు.

“వాడు పదిరోజులుగా కూడూ నీరూ
ఉగ్గబట్టాడు.” వా.

చూ. ఉక్కుపట్టు.

ఉగ్రము వచ్చు

1. ఒడలు మరిచేటంత

కోపమో ఆవేశమో వచ్చు.
“వానికి ఆమాట వినేసరికి ఉగ్రం
వచ్చింది.” వా.

2. దేవుడో దయ్యమో

ఆవేశించు.

“వాడు పీఠెత్తుకొనేసరికి ఉగ్రం
వస్తుంది.” వా.

ఉగ్గుతో పెట్టినవిద్య

చిన్నతనంనుంచి వచ్చిన

విద్య. ఉగ్గుపెట్టు నాటినుంచీ
వచ్చిన దనుట.

“వానికి నయంగా మాటాడి బుట్టలో
వేసుకోవడం ఉగ్గుతో పెట్టిన విద్య.” వా.

నా. వెన్నలో పెట్టినవిద్య.

ఉగ్గుపెట్టు

చంటిపిల్లలకు చిట్టాముదము,
చనుబాలు కలిపి రంగరించి
అది చిక్కనిచాలవలె కాగా
(అదే ఉగ్గు) దానిని పెట్టు.

“వాపోయి వాపోయి వసివాడి
యాకట, బెండెం గాయని యుగ్గుపెట్టి
వెట్టి.” పాండు. 3.156.

ఉగ్గువడు

క్షీణించు.

“తన ధృతి, యుగ్గువడన్ వేపితా
మహానికడ కరిగెన్.” కళ. 1.209.

ఉచు క్కను

తిరస్కరించు.

“ముఖాబ్జకాంతితోఁ జుక్కలరాజు
నైనను నుచు క్కనువాడు.” యామున. విజ. 4.129.

ఉచ్చగిత్త

స్త్రీలోలుడు.

“వాడా వట్టి ఉచ్చగిత్త. చీరకొంగుకన
బడితే చాలు వెంటపడతాడు.” వా.

ఉచ్చచెలమ

విరక్తి కల్గించుటకై జుగుప్సా
రంలో యోగులూ, జ్ఞానులూ
యోనికి పెట్టినపేరు.

“ఉచ్చచెలమ గోరి యున్నది జగ
మెల్ల.” వేమన. 1029.

ఉచ్చ దివిటీగా వెలుగు

బాగా మాట సాగు.

వాని మాట కెదురు లేకుండా
అధికారం చలాయిస్తున్నాడు
అనుపట్ల ఉపయోగించేపలుకు
బడి.

“ఆ గడ్డిపే రంశే ఆ జిల్లా అంతా
హడలు. వాని ఉచ్చ దివిటీగా వెలుగు
తున్న దంశే నమ్ము.” వా.

ఉచ్చనీచములు

హెచ్చుతక్కువలు.

“కుడువంజొచ్చును బ్రాహ్మణారములు
పెక్కులో రాజకీయార్థముల్, నడుపం
జూచును యాజ్ఞవల్క్యుడు ధర్మ
శాస్త్రోచ్చనీచంబులం, పెడ లేక న్నటి
యించుఁ గాలముకొలందిం బోవు...”

తెలుగునాడు. పు. 41.

ఉచ్చపోయ

మూత్రవిసర్జన చేయు.

ఉచ్చమల్లి

ఒకటిట్టు; నగ్నస్త్రీ.

“ఉచ్చమల్లి యయ్యంతితల్లి.”

శుక. 8.18.

ఉచ్చరతి

రతివిశేషములలో ఒకటి.

కమా. 9.152.

ఉచ్చాటన

స్థానభ్రంశము; తటిమివేత.

మంత్రపరిభాష.

దయ్యాలను, భూతాలను
మంత్రాలతో వెడలగొట్టు
టపై వచ్చినపలుకుబడి.

“ఆస్తి సాంతదారుడు రాగానే వీనికి ఉచ్చాటన తప్పదు.” వా.

“వాళ్లనాన్న రాగానే వీడికి ఆ యింటి నుంచి ఉచ్చాటన జరుగుతుంది.” వా.

ఉచ్చిపాటు

దూసికొని పోవు.

“నెఱుకల నుచ్చిపాటి.” జై.మి. 2.87.

“వై నొరగి పొంకపుం జన్మొన లుచ్చి పాటె, గొంగిలి దయసేయ రాదొ.”

ఉ. రా. 4.315.

ఉచ్చిపోవు

“ఉరము వడిఁ దాకి వీఁపున నుచ్చి పోయె.” భార. భీష్మ. 3. ఆ.

చూ. ఉచ్చిపాటు.

ఉచ్చుచ్చిరే

కుక్కను పిల్చుటలో ధ్వన్యను కరణ మై వినవస్తుంది. నేటి వాడుకలో ‘చ్చుచ్చుచ్చు’ అని వినబడుతుంది.

“ఉచ్చుచ్చిరే శంకరోచ్చిష్టభోగి.” బస. 7. 188.

ఉచ్చులు తెంచుకొను

నిర్బంధములను తొలగించు కొను.

పరువెత్తుటలో అన్ని నిర్బంధాలనూ సడలించుకొనె ననుటలో అలవాటై కడకు తెంచుకొని పరుగెత్తాడు; పాటి పోయాడు అనే అర్థమాత్రద్వారా తకమైంది. ఇలాంటిదే తీగలు తెంచుకొని పరుగెత్తు.

“.....పులి మె, ల్లనె యవలికిఁ జని

వెనుఁ జం, గున నచ్చటిలతలు తెంచి కొనుచుం బాటెన్.” కుక. 2. 261.

ఇది అతివేగంగా ముందూ వెనుకా చూడకుండా పరువెత్తేపట్ల ఉపయోగిస్తారు.

“ఉచ్చులు తెంచుకొని పరువెత్తాడు” వా.

ఉచ్చులు పన్ను

మోసగించుటకై ఎత్తులు వేయు.

“వచ్చే సంవత్సరం ఖాళీ కాబోయే ఉద్యోగానికి నేటినుంచే వాడు ఉచ్చులు పన్నుతున్నాడు.” వా.

చూ. ఉచ్చులు వేయు.

ఉచ్చులు వేయు

ఎవరినో పట్టుకొనుటకూ, బోల్తా కొట్టిం చుటకూ మాయలు పన్ను.

“ఆ ఆస్తి నంతా కబళించాలని వాడు ఉచ్చులు వేస్తున్నాడు.” వా.

“ఆ బంగారు పిచ్చుకను దొరికించుకోవా లని వాడు ఉచ్చులు వేస్తున్నాడు.” వా.

చూ. ఉచ్చులుపన్ను.

ఉచ్చిష్టపు లేమ

ఒకత్తిట్టు.

ఉచ్చిష్టం నీచం అనే అర్థంలో, ఇలా యేర్పడిన పలుకుబడులు ఉచ్చిష్టపు బ్రతుకు లాంటివి మరికొన్ని ఉన్నవి.

“చేతితడార దుచ్చిష్టపు లేమ.”

గౌ. హరి. ద్వి. 890.

ఉజ్జగొను

సరకు సేయు.

ఇదెప్పుడు ఉజ్జగొనడు,

సేయడు అన్నట్లు వ్యతిరేకా

రంలోనే వినవస్తుంది.

“అజ్ఞాభిమానంబు లుజ్జగొనడు.”

రుక్మాం. 5.146.

ఉజ్జన సేయు

విడిచిపెట్టు.

“సంధ్యాభివందనశ్రద్ధ యుజ్జన సేయ.”

కాశీ. 4.81.

ఉజ్జాయింపుగా

దాదాపుగా, రమారమిగా.

“అ యిల్లు కట్టదానికి రెండువేలవు
తుం దని, ఉజ్జాయింపుగా చెబు
తున్నాను.” వా.

ఉట్టాడు

ఉట్టి ట్టుగు; ఉట్టుకు డగు.

“హరు విట్టోడింప నుట్టాడుచున్.”

పాండు 1.189.

చూ. ఉట్టిట్టుగు.

ఉట్టి కట్టుకొని వ్రేలు

తా నేదో చేయబో నున్నట్లు

ఉట్టిట్టుగు; ఎప్పుడెప్పుడా

అని ఉట్టుకు డగు.

“కులధర్మం బెడలించి క్రి గురునకుం
గోపంబు పుట్టించి మిత్రుల సాభ్రాత్ర
నివాసదేశముల నీతోఁబుట్టులం బాసి
నిశ్చలతక వ్రేరెద పుట్టి గట్టికొని
దుస్సాధ్యంబు సుమ్మి స్మరజ్వలనజ్వ
లిక సోఁక నీక నిలుపక జ్ఞానామృత
స్వందమాన్.” పాండు 5.211.

“నీ నేదో పాడిచేస్తా నని ఉట్టిగట్టుకొని

వ్రేలాడుతున్నావు. కానీ వాడురాగానే
నీతోక తోసేసాడు జాగర!” వా.

చూ. ఉట్టి గట్టుకొని ఊగు.

ఉట్టి కెక్కు

మూలబడు. పని అయ్యాక

వస్తువులను ఉట్టిపై ఉంచి

వేస్తారు. అందుపై వచ్చిన

పలుకుబడి.

“ఉట్టి కెక్కు నీసిగులు నోబావ.”

తాళ్ల. సం. 3.172.

చూ. ఉట్టిక్కు.

ఉట్టి గట్టు

అపహాస్యము చేయు.

తాటాకులు కట్టు వంటిది.

ఉట్టి కట్టుకొని ఊరేగుతు

న్నాడు; వాణ్ణి ఉట్టి కట్టి ఊరే

గిస్తాము అని వాడుక ఉన్నది.

ఈ పలుకుబడి వాడుకలో నే

దున్నట్లు లేదు.

“...సరకు గొనండు...టక్కురి బలు

మోపు మోచు నయగారితనం బది యుట్టి

గట్టినకొ.” ఉత్త. హరి. 4.

ఉట్టి గట్టుక వ్రేలు

“ఉట్టి గట్టుక వ్రేలుచున్నాడు.”

గౌ. హరి. ద్వితి. పం కి. 1758.

చూ. ఉట్టిగట్టుకొని ఊగు.

ఉట్టి గట్టుకొని ఊగు

ఏదో అత్యాశతో ఉవ్విళ్లుారు.

“గట్టిగాఁ జావుకుఁ గడు తెంపుఁ జేసి,

యుట్టి గట్టుక నూఁగుచున్నాఁడు దేవ!”

రంగనా. యుద్ధ. 857. పే.

చూ. ఉట్టి గట్టుకొని ఊరేగు.

ఉట్టి గట్టుకొని ఊరేగు

ఎందుకోసమో ఉ బ లాట
పడుతూ ఎప్పు డెప్పుడా అని
ఉండు. వాడుమాత్రం అను
భవించే దేమున్నది అన్న
అర్థంలోనూ ఉపయోగించడం
కలదు.

“వా డేదో తానే పంచాయితీ బోర్డు
ప్రెసిడెంటు కాగల నని ఉట్టిగట్టుకొని
ఊరేగుతున్నాడు. కానీ డిపాజిట్టు
కూడా దక్కేట్టు లేదు.” వా.
“వా డేమి ఉట్టిగట్టుకొని ఊరేగ
బోతాడా?” వా.

చూ. ఉట్టిగట్టుక ప్రేలు.

ఉట్టి గట్టుకొని వ్రేలు

దేనికోసమో కాచుకొని
ఉవ్విళ్ళూరు.

“నిశ్చలతక్ ప్రేరేద వుట్టిగట్టుకొని.”
పాండు. 5.211.

“ఎప్పుడో తనకు గుఱుపు పందాలలో
తప్పక బహుమతి వస్తుంది అని వాడు
ఉట్టిగట్టుకొని ప్రేలాడుతున్నాడు.” వా.
చూ. ఉట్టిగట్టుకొని ఊరేగు.

ఉట్టిచీల

రెండుప్రక్కలా తల ఉన్న
చీల. శ. ర.

ఉట్టిచేర్లు తెగు

అధఃపతనము చెందు.

“ఉట్టిచేర్లన్నియుం దె గె నుదిలపడుచు,
దొంటి దర్పంపుటుయ్యెలఁ దోఁగఁగ
లవొ, వ్యసనపర వయి నీకు నీవ యింక
నాకు, భార్య వగుదువొ ప్రాణిం చుపనియు
లేదు.” రామకథా. యుద్ధ. పూ. 4. 829.

ఉట్టిపడు

పొంగి పొరలు; విస్పష్ట
రూపంలో కానవచ్చు.
ఇలాంటి కొన్ని అర్థాలలో
వాడుకలో ఉన్నది.

“వాని ముఖంలో బ్రహ్మ
వర్చస్సు ఉట్టిపడుతూ ఉం
టుంది”. “ఆకావ్యంలో రసం
ఉట్టిపడుతూ ఉంటుంది. “వీడి
మొహం వాళ్ల నాన్న ఉట్టి
పడ్డట్టే ఉంది” ఇత్యాదు
లూహ్యములు.

“బ్రహ్మతేజం బుట్టి పడునెమ్మొగము
తీవి, రాకాశశాంకగౌరవముఁ దెల్పు.”
పెద్దాడ. శకుం. 253.
“ఆ బాలురఁ గృప యుట్టి పడఁగఁ
జూచి.” కళా. 6.159.

ఉట్టిపాటుగా

హఠాత్తుగా.

“ఉట్టిపాటుగా ప్రయాణం కావలసి
వచ్చింది.” వా.

ఉట్టిపాటున

హఠాత్తుగా.

“ఉట్టిపాటున బయలుదేరాను.” వా.

ఉట్టిపై చెరలాటము

నిప్పుతో చెలగాటము వంటిది.
ఉట్టిమీద నిలిచి ఏమాత్రం
కదిలినా కింద పడతారు.

తాళ్ల. సం. 11. 3 భా. 5.

ఉట్టి యుట్టి పడు

ఎగి రెగిరిపడు,

“ఉదక బిందు కలాప ముట్టియుట్టి పడంగ.” తాళ్ళ. 4.69.

ఉట్టిలో పెట్టినగుమ్మడికాయవలె
కదలక మెగలక, దిట్టంగా.

“అమ్మగువ కనుఁగొనియెన్, ముమ్మర
ముగఁ బట్టెనామములు మే నెలలం,
గ్రమ్మికొన నుట్టిఁ బెట్టిన, గుమ్మడికాయ
యునుబోలెఁ గూర్చున్నతఱిన్.” వైజ. 2.56.

ఉట్టి వడు

అకస్మాత్తుగా వచ్చు.

“హరి ఉట్టివడి కావనన్న నొచ్చెను
దేహికి హరి.” తాళ్ళ. సం. 9.80.

ఉట్రవడియము

చిట్టి వడియము.

ఈ వడి యాలతో కూర
చేయడం కూడా కలదు.

“గుడి మ్రొగెడువానికి లో నడరెడువే
ల్పుట్రవడియ మగు.”

ఆచ్చ. రామా. సం. 155.

అన్నమూ, మసాలా దిను
సులూ కలిపిన ఒక విధ మైన
పలావు అని బ్రాను.

దక్షిణాదిన మసాలా దినుసు
లన్నీ వెల్లులీ, లవంగాలు,
గసాలు ఇత్యాదులు కలిపి
దంచి ఉండలు చేసి ఆరబెడ
తారు. వానినే తుంచి తాలిం
పులలో, తిరగబోతలలో
వాడతారు. అవే ఉట్రవడి
యాలు.

ఉట్రవడియముగా

ఉన్నవళంగానే, వెంటనే.

“ఇలా ఉట్రవడియంగా రమ్మంటే నే
నెలా రాగలను?” వా.

“వాడు ఉట్రవడియంగా వచ్చాడు.” వా.

అతి చులాగ్గా, అన్యాయంగా.

“వానిసామ్మ ఉట్రవడియంగా నోట్లో
వేసుకొన్నాడు.” వా.

ఉట్టెక్కు

మూల బడు.

నిత్యం ఉపయోగించని వానిని
ఉట్టిపై పెట్టివేయడం అల
వాటు. అందుపై వచ్చిన
పలుకుబడి.

“మున్నహింసా పరమో ధర్మ యని
పల్కు, చదువు లుల్లెక్కెనా సార్వ
భౌమ.” నలచ. 3.67.

చూ. ఉట్టి కెట్కు.

ఉడకవేసే దిక్కు లేదు

ఆడదిక్కు లేదు.

“వాళ్ళ తల్లిపోయినప్పటినుంచీ
వాళ్ళింట్లో ఉడకేసేదిక్కు లేక మహా
అల్లాడి పోతున్నారు.” వా.

ఉడకాదీంచు

జ్యోథ వెట్టు, కలత వెట్టు.

చిత్తూరు ప్రాంతంలో ప్రచు
రంగా ఉన్నది.

“ఆ పిల్లలంతా నన్ను ఉరికే ఉడకా
డిస్తున్నారు.” వా.

చూ. ఉడ్డాడించు.

ఉడాములమీద వెళ్లు

అంచెలమీద పోవు.

ఉడికించు

ఎత్తిపోడుపులతో నొప్పి కలి
గించు; అపహసించు,
“వాళ్ళ బావ నిమిషనిమిషానికీ దాన్ని
ఉడికిస్తూ సంతోషిస్తున్నాడు.” వా.
చూ. ఉడికిలించు.

ఉడికినమెతుకు తిని ఉలికిపడు
కలిగింది తిని హాయిగా ఉండక
అనవసరంగా బాధపడు.

“వాడి కన్నీడున్నా యెప్పుడూ ఏడుశే.
ఉడికినమెతుకు తిని ఉలికిపడుతూ
ఉంటాడు.” వా.

ఉడికిలించు

చూ. ఉడికించు.

ఉడిగిపోవు

కాల మై పోయి చెట్టుచేమలు
కాయలు కాయడం మాని
వేయు; శక్తు లుడుగు.

“ఉడిగిపోయిన మా క నుం బోలె
బండు డుల్లి.” కవి. 4.118.
“నే నింకేం చేయగలను ? అన్న ఉడిగి
పోయినవి.” వా.

ఉడిగి మడుగు

కాలం కాదని తగ్గి ఉండు.
అలాగి మణగు.

“అనిన భామ్యుఁ డిట్లు లనియె నీవత్సర,
మొకఁడు నెట్లు లయిన నుడిగి మడిగి,
సంకటముల కోర్చి...”
భార. విరా. 1.142.

“ఉ పవసింతుము గాక నేఁ డుడిగి
మడిగి.” కాశీ. 7.153.

ఉడిపోవు

తగ్గిపోవు.

“వ్యాధు లుడివోయె నపమృత్యు వద
టణం గె.” రుక్మాం. 1.136.

“ఆసనాదులకు సమర్థమైన ప్రాయ
ముడి పోవుటకు వెతపడుచు నుంటి...”
కళా. 4.149.

“ఉడు కన్నీటిలోన నుండుటయు లేదు
నీ, వుడిపోయి యం దుండ కుండుటయు
లేదు.” తాళ్ల. సం. 5.173.

ఉడివుచ్చు

సాడు చేయు.

“మునుపటి పతివ్రతలు...మాన ముడి
వుచ్చుకొని రఘే.” హంస. 1.127.

ఉడి వోనిపంట

శాశ్వత మై నది; ఉడిగిపోని
దనుట.

“తీరని మోహాల తెండేపలు, ఊరేటి
చెలమలు, ఉడివోని పంటలు.”
తాళ్ల. సం. 11.11.

ఉడివోవు

ఉడిగి పోవు.

“సంపద యుడివోయి.”
వర. రా. అయో. పు. 485. పం కి. 4.
“పరిమళం బుడివోనివిరులు ముడిచి.”
పాండు. 2.108.
చూ. ఉడిగిపోవు; ఉడిపోవు.

ఉడుకారు

చల్లారు, చల్లబడు.

“ఉడుకారెడివంత నెంతయున్.”
జేపీ. 2.220.

“ఆ రాముని శ్రీపాదయుగము నూరట
గాఁ జూచి యుడుకారువాఁడ...”
వర. రా. అయో. పు. 581. పం కి. 8.
“ఈ దుస్సనేనుతన వింతలింతలు తుని

యలై... యుడు కాలు గాక, యలు
పాలఁ బానుపడునట్టి చిచ్చే యిది?"
భార. ఉదోః.

ఉడుకుకొను

ఒకరు ఎత్తిపొడిచి అపహాసిం

పగా బాధపడు.

"అంత ఉడుకుకొంటున్నా వేరా?
ఏదో తమాషా కంటే." వా.

ఉడుకుఘటము

ఘటికుడు, ఉగ్రుడు.

రుద్రము. 21 పు.

చూ. ఉడుకుపిండము.

ఉడుకుపట్టు

వే డెక్కు.

"బడవాన్నిఁ బ యోధి యుడుకుపట్టె
ననంగకా." భాస్క. యుద్ధ. 965.

"అన్నం ఉడుకు పట్టింది." వా.

"ఉడుకుపట్టిన తర్వాత గానీ పులుసులో
ఉప్పు పులుసు నేయరాదు." వా.

ఉడుకుపాలు

యావనము, ఉద్రేకము.

"ఉడుకు పాలు చిందు నో వెట్టి
కుఁతురా." రుద్రము. పు. 88.

"వాడు మంచివాడే కానీ కాస్త ఉడు
కుపో రెక్కువ." వా.

ఉడుకుపిండము

అత్యుగ్రు డనుట.

"వాడా ఉడుకు పిం డం. ఒక్క
మాటన్నా ఓర్పుకోడు." వా.

చూ. ఉడుకుఘటము.

ఉడుకుబోతు

ఏమన్నా ఉడుకుకొనునట్టి...

"పాడు వట్టి ఉడుకుబోతు. తమాషా
కన్నా ఏడ్చి చస్తాడు." వా.

ఉడుకుమోతుతనం

ఏదైనా నవ్వులాట కన్నా
నొచ్చుకొనుట.

"అంత ఉడుకుమోతుతన మైతే ఎట్లాగే
పిల్లా!" వా.

చూ. ఉడుకుబోతుతనం.

ఉడుగోత

కాపు ఉడిగిన తరువాత మిగి
లినవాటిని గోసేకోత.

"ఎప్పుడో ఈటుపోయిన చేలో ఇంకా
ఉడుగోత ఏమిటి?" వా.

చూ. ఉడుగోతపిండ.

ఉడుగోతపిండ

కాపు ఉడిగినతరువాత చెద
రుగా పుట్టే నిస్సార మైన
పిండ.

చూ. ఉడుగోత.

ఉడుతకు ఉడతాభక్తి అన్నట్లు

ఏదో చేత నయినంత.

"ఉడతకు ఉడతాభక్తి అన్నట్లు ఏదో
తృణమో పణమో నేనూ ఇస్తాను." వా.

చూ. ఉడుతభక్తిగా.

ఉడుతభక్తిగా

చేత నయినంత.

అతితక్కువైనాసరే ప్రేమతో
చేస్తున్నా ననే అర్థంలో ఉప
యోగిస్తారు.

సేతునిర్మాణంలో శ్రీరాము
నికి ఉడుత సాయపడిన కథ
సుప్రసిద్ధం. దానిని బట్టి
వచ్చినపలుకుబడి.

వాడుకలో 'ఉడతాభక్తిగా.'
 "నేనూ ఏవో ఉడతాభక్తిగా నా చేత
 నైనసాయం చేస్తాను." వా.
 చూ. ఉడతాభక్తిగా.

ఉడుదేనె లగు

మధుహీనము లగు; తేనె
 లుడుగు.

"కడివోన నకు లానంగా రేప రెడలి,
 యుడుదేనె లైన పర్యుషితపుష్ప
 ములు." పండితా. పురా. 89. పు.

ఉడుపకుక్క

వేటకుక్క.

"ఉడుపకుక్కలు కుండేశ్వ నందరువుల
 నుడుముల గ్రహింప." మను. 4.51.

ఉడుబోతు

విరక్తుడు.

జాన.

ఉడుముపట్టు

గట్టిపట్టు.

ఉడుము నేల కరుచుకున్న

దంటే గొలుసులువేసి లాగినా

రాదు. అందుపై యేర్పడినది.

"వాడిది ఉడుముపట్టు. చచ్చినా వద
 లడు." వా.

చూ. భల్లూకపుపట్టు.

ఉడ్డతిత్తులు

గచ్చకాయల తిత్తులు.

మూడు గచ్చకాయలను

పోయిగుండ్లవలె పెట్టి, వాని

మీద ఒక గచ్చకాయ పెట్టి

వానిని మరొక గచ్చకాయతో

కొట్టడం అలవాటు. ఇదే

గచ్చకాయలాట అయి

నది. లక్షణయా ఉడ్డలు

గచ్చకాయలయినవి. ఆపెట్టు

వద్దతినిబట్టి వచ్చినదే ఉడ్డ =

నాలుగు అన్న అర్థము. ఈ

'ఉడ్డతిత్తుల'కు అడ్డతిత్తు అని

ముద్రితప్రతులలో ఇచ్చిన

పాఠం సరి కాదు.

"మెత్తగ నూతినచుట్టుం, గ తిర మధు
 కైటభోరు కంఠము లలనా, జొతిన
 హతిన చెన్నం, దితుల క్రియ దొడల
 నుడ్డతిత్తులువేలన్." పాండు. 2.33.

చూ. ఉడ్డపాడలు.

ఉడ్డపల్లించి

ఆడపిల్లల ఆట.

ఉడ్డపొడలు

గచ్చకాయ తిత్తులు.

"పెరుగు నుడ్డపొడలున్."

పాండు. 5.56.

చూ. ఉడ్డతిత్తులు.

ఉడ్డబుగడలు

చెవిపైవేపు రంధ్రం వేసి

పెట్టుకొనే ఆభరణం.

నడుమ ఒక గొట్టం, పైనా

క్రిందా నాలుగు పూజలను

సమానంగా ఉంచి దానిపైన

ఒక పూజను ఉంచి అతికి

చేస్తారు. ఈ పూజల సంఖ్యను

అలా పెంచుకొని పోవడం

కూడాకద్దు. అడుగున ఎక్కువ

సంఖ్య, క్రమంగా తగ్గుతూ

వచ్చి ఆఖరున ఒకేపూజ
నిలిచి గోపురాకారంగా
తయారవుతుంది. వీటిని నేటికీ
రాయలసీమ పల్లెపట్టణలలో
కొందఱు ధరిస్తారు. బుగడ
లనే అంటారు. వావిళ్లలో
చంపనరులు, నాలుగుపేటలు
గల హరివిశేషం అనడం సరి
కాదు.

ఉడ్డలవలె పూజలను ఉంచి
అతుకుటతో ఉడ్డబుగడ
లై నవి.

“ఉడ్డబుగడలు కట్టనరులు.”

హంస.

ఉడ్డాడించు

క్షోభపెట్టు, కలతపెట్టు.

“వాపోచుకొ డుంధఁ గునికి చాల
సుతు లవ్వా! బువ్వ బువ్వంచు ని,
ల్లాపెక్ జీరపటాపకర్షముల నుడ్డా
డింపఁగాఁ జూచి.”

మల్ల భూ. వై. 21.

చిత్తూరుప్రాంతంలో ఉడ్డకా
డించు అనేరూపంలో విశే

షంగా వినవస్తుంది.

“ఈ పిల్ల లంతా నన్ను ఊరికే ఉడ్డకా
డిస్తున్నారు.”

వా.

ఉడ్డాడు

కలగు, క్షోభించు.

చూ. ఉడ్డాడించు.

ఉడ్డు కుడుచు

కళవళము చెందు.

“ఉడవాస్థశంబున నుడ్డుకుడిచి వెలు
పటికిం బుట మెగయుచు.”

పాండు. 3.150.

చూ. ఉడ్డు గుడుచు.

ఉడ్డుగుడుచు

ఉక్కిరి బిక్కిరి యగు.

“వేతాళములు నీళ్ళ వ్రేసి త్రొక్కఁగఁ
బాసి, యుదు తెల్ల చెడఁబాసి యుడు
గుడిచె.”

దశా. 2.409.

ఉత్తికి ఆరవేయు

ఎమటివాని లోపముల నన్ని
టిని యేకరువుపెట్టి విడుచు;
చితకతన్ను.

“వాడు రాసి చెప్తా, ఉత్తికి ఆర
వేస్తాను.”

వా.

“నాలుగు ఉత్తికి ఆరవేస్తే గాసి వాడు
మాట వినడు.”

వా.

ఉత్తచేతుల మూరలు వేయు

ఏమీ లేకనే గొప్పలకు పోవు.
బట్టలు లేకనే మూర వే
యడం, యోగ్యత లేకనే
హెచ్చులకు పోవడంగా ఇట
సూచన.

“వాడు ఎప్పుడూ ఉత్త చేతులతో
మూరలు వేస్తుంటాడు.”

వా.

ఉత్తపుజ్యానికి

వృథాగా.

కాత్త. 16.

“ఉత్త పుజ్యానికి పదిరూపాయిలు
పోగొట్టుకున్నాను. వాడు జోస్యం
చెప్పింది లేదు. అది అయ్యింది లేదు.”

వా.

ఉత్తమరతి

రతిభేదము.

కమా. 9.152.

ఉత్తరకుమారపౌరుషము

మా. ఉత్తరకుమారప్రజ్ఞలు.

ఉత్తరకుమారప్రజ్ఞలు

వట్టి డంబాలు.

భారతంలో ఉత్తరుడు తానే
పశువులను మల్లించెనని
వెల్లి, తుదకు కారవసేనను
చూడగానే వణకిపోయి
వెనుకకు పారిపోవ జూచాడు
అనుకథపై యేర్పడిన పలుకు
బడి.

“ఈ ఉత్తరకుమారప్రజ్ఞల కేం చాలానే
చెప్పవచ్చు. అసలు పోలీసులు కనిపించ
గానే పారిపోయేవాడివి. నీకు సత్య
గ్రహ మేమిటా?” వా.

ఉత్తరక్రియలు

అపరక్రియలు.

చనిపోయిన తరువాత చేసే
కర్మకలాపం.

“అతంత బాగా బలికాడా! కడకు
ఉత్తరక్రియలకు కొడుకు తిరిపె మెత్త
వలసి వచ్చింది.” వా.

ఉత్తరజందెము

మా. ఉత్తరజన్నిదము.

ఉత్తరజన్నిదము

బ్రహ్మచారి మూడుపోగుల
తోడి ఒకముడి, గృహస్థు
అలాంటివి రెండూ వేసుకో

వా లని విధి. మూడవది ఉత్త
రీయార్థం వేసుకుంటారు. అది
ఉత్తరజందెం.

“ఇథ కంభమణు లెడనెడఁ గూర్చు
గురివెంద, జమలియుత్తరజన్నిదములు
దనర.” రావి. 8.84.

ఉత్తరదొక్కరము

కు స్త్రీపట్లలో ఒకటి.

ఉత్తరమీమాంస

మీమాంసాశాస్త్రం రెండు
భాగాలు — పూర్వమీ
మాంస, ఉత్తరమీమాంస.
జైమినికృత మైన పూర్వమీ
మాంస కర్మజిజ్ఞాసకు చెంది
నది. వ్యాసకృత మైన ఉత్తర
మీమాంస బ్రహ్మజిజ్ఞాసకు
చెందినది.

ఉత్తరవయస్సు

వృద్ధాప్యం.

ఉత్తరవస్త్రం

మా. ఉత్తరవాసం.

ఉత్తరవాసం

పైపంచ, అంగవస్త్రం.

“వెలిపట్టు పుట్ట ముత్తరవాసముగ
ధరించి.” నెష. 8.108.

మా. ఉత్తరవస్త్రం.

ఉత్తరాసంగము

మా. ఉత్తరవాసం.

ఉత్తరాషాఢ పూర్వాషాఢ అగు
వాంతులు భేదులు అగు,
ఎక్కువ భయము కలుగు.

పూర్వం, ఉత్తరం అన్న శబ్ద
సామ్యంతో యేర్పడినట్లు కన
బడుతుంది. అటూ ఇటూ
అనుట.

“వాణీ చూచేసరికి వీనికి ఉత్తరాపాద
పూర్వాపాద ఆయింది.” వా.

ఉత్తరించు తములపాకు
నిక్కెడుక్రియ
అకుతోటలో, బొటన వ్రేలి
గోటక బక ఇనుపగోటిని తగి
లించుకొని తమలపాకులను
తగీ మని కత్తిరిస్తారు. అప్పు
డది యెగసి పడుతుంది.

“ఉత్తరించు తములపాకు నిక్కెడు
క్రియ దాకలై నిట్టి.” ఉ. హరి. 4.28.

ఉత్తరీయము

పైపంచ, అంగవస్త్రము.

చూ. ఉత్తరవాసం.

ఉత్తరువు లిచ్చు

అజ్ఞాపించు.

“తరువు లాకసము కత్తరువు లిచ్చు.”
యామన. విజ. 4.229.

ఉత్తరోత్తరా

ముందుముందుకు, కాల

క్రమేణ.

“ఇప్పుడు రాజీ చేసుకోవడంవల్ల ఉత్త
రోత్తరా మీకు చాలా లాభాలు
ఉన్నవి.” చూ. ఉత్తరోత్తరా.

ఉత్తరోత్తరాభివృద్ధి

క్రమాభివృద్ధి.

“పాత మిటు సేయ నీ కత్తరోత్తరాభి
వృద్ధి యని...” ఆము. 17.

“ఉత్తరోత్తర మభివృద్ధి నొందు
చుండు.” కాశీ. 2.52.

ఉత్తరోత్తరా

వాడుకలో ఈ రూపం కని
పిస్తుంది.

చూ. ఉత్తరోత్తరా.

ఉత్తలపడు

తహతహపడు.

“చిత్తం బుత్తలపడియెడు.”

సింహ. 1.62.

ఉత్సవవిగ్రహము

అలంకారవిగ్రహార్థి వంటిది.

ఉరేగింపుకు మాత్రం పనికి
వచ్చేది; మూలవిరాట్టు కాదు.

“వాడు వట్టి ఉత్సవవిగ్రహం; లోపల
సత్తాసార మేం లేదు.” వా.

ఉదకమాడు

స్నానము చేయు.

“ఒక్కప్రాద్దుండి సెలయేట నుదక
మాడి.” కాశీ. 3.37.

“మహారయమున గొలన నుదక
మాడగఁ బోవన్.” కా. మా. 3.203.

ఉదపానమండూకము

నీటితోని కప్ప.

చూ. కూపసమండూకము.

ఉదయరాగపట్టులు

వస్త్రభేదము.

ద్వాద. 3.206.

ఉదరపోషకులు

బొట్ట నింపుకొనువారు.

దూమణలోనే ఉపయుక్తం.

పండితా. ప్రథ. పురా. పుట. 343.

“ఉదరపోషకలూ పారుగున జేరి.”

త్యాగయ్య.

ఉదరము మాడు

కడుపు మాడు, తున్న తీర్చి
కలుగు.

“బడబాగ్ని ఘనతరజ్వాలలు మండఁగ
నుదరంబు మాడె ననఁగ.”

కా. మా. 4.68.

చూ. కడుపు కాలు.

ఉదాత్తానుదాత్తస్వరితములు

వేదపఠనంలోని స్వర భేద
ములు.

“నమస్తే రుద్ర మన్యవ”
ఇక్కడ పై గీతలు ఉదాత్త
మును, క్రింది గీతలు అను
దాత్తమును తెలుపును. స్వరి
తం పైన మఱితె ఆపి పలుకు
తారు.

బస. 7.184.

ఉదిరిపడు

అదరిపడు.

ఉదిరిమల

మేరుపర్వతము.

“ఉదిరిమలతోడ నొరయఁగ

పెదిరిన దొర—”

రాజవాహనవిజయము. 2.79.

ఉదిలికొను

అధైర్యపడు, సంభ్రమపడు,

వ్యాపించు.

“బెదర వజ్రాయుధు హృదయ, ముదిల
కొనఁగఁ ద్రిదశగణము...”

భార. ఆది. 2.21.

“కృష్ణుఁ డొక్కింతవడి కొర్కి నుదిల
కొనియె.” హరి. పూ. 3.252.

“వారివాహవ్యూహంబులు కడ లదియఁ
జదల నుదిలకొనియె.” హర. 6.58.

“మదనవికృతు లంతంతకు నుదిల
కొనఁగ.” కేయూర. 4.7.

దీనికి దగ్గఱగా ఉండే అరాలలో

ఇది ప్రయుక్త మాత్రా

ఉంటుంది.

ఉదిలిగొను

చూ. ఉదిలకొను.

ఉదుక చాలు

తూళనము చేయ గలుగు,

పోగొట్ట జాలు.

“మొదలియది పాపముల నెల్ల నుదుకఁ
జాలు.” భీమ. 6.17.

ఉదుటారు

త్రుళ్లిపడు.

“...గు బ్బచ ను జక్కవలు...పైతిణీ
రవికలో నుదుటారఁగ...”

కాళిండి 2.95.

ఉదుటు సూపు

అతిశయించు.

“తెక్కపొన్నంచుపక్కర యుదుటు
సూప.” దశా. 2.66.

ఉదుటెక్కు

అతిశయించు.

“దీని చూపుదుటెక్కుగానె కాసిరి
పట్టి, కిని బోర విరుదుడెక్కుంబు
గలిగె—” ఆము. 6.105.

ఉదురుమిడుకు

ఒక తిట్టు. అదిరి అదిరి పడే

వాడు, దుర్మార్గుడు.

“ఉద్దతులు గొంటు పలుగాకు లుదురు
మిడుకులు.” హర. 5.10.

కకు. 5.87.

ఉద్దండపిండము

ఘటికుడు.

“ఉరు వెడలె నంగు రుదండపిండంబు
నాగనార్యుఁ డెంగు డాఁగినాఁడొ.”

రుద్రమ. 70 పు.

చూ. ఉక్కుపిండము.

ఉద్దండుడు

ఘటికుడు.

“వాడా? అబ్బ! ఉద్దండును.” వా.

ఉద్దరకు వచ్చు

తేరకు వచ్చు.

రాయలసీమలో ప్రచురంగా
వినవస్తుంది. ఉధార్ అన్న
మాట తెనుగయిన దిక్కడ.

“ఇదేమి ఉద్దరకు వచ్చిందా? పంచిపెట్ట
దానికి.” వా.

ఉద్దిగొను

జత గూడు.

నేటికీ పిల్ల లాడుకొనేఆటలలో
ఇద్దరిద్దరు ఒక్కొక్క ఉద్దిగా
పరిగణించడం అలవాటుంది.
ఇదే ఉజ్జలు.

“ఇద్దలు ముదియ లుదిగొని వీణ లంచు
కాని...” భాగ. 10. పూ. 1082.

ఉద్ది చేయు

జోడించు, కలుపు.

“యూపములు నూత్రములతోడ నుద్ది
చేసి.” శాశి. 7.88.

ఉద్దియ చేయు

ఉద్యమించు.

ఈ ‘ఉద్దియ’ ఉద్యమములో
కానవస్తుంది.

ఉద్ధతము లాడు

గొప్పలు పలుకు.

“ఈరీతి సతఁడు శస్త్రవిదారితభుజః
డయ్య నుద్ధతము లాడుచు రాఁగా.”
జైమి. 5.75.

ఉద్ధరించాడు :

వ్యంగ్యంగా ఎవరిని గూర్చి
అయినా వాడు చేసిందేముంది
అనేఅర్థంలో ఉపయోగించే
పలుకుబడి.

“తా నేహా మహా ఘడిచేస్తున్నట్లు తీరు
బడి లేక రాలే నని వ్రాశాడు. ఉద్ధరిం
చాడు!”

చూ. ఉద్ధారం చేశాడు.

ఉద్ధరిస్తున్నాడు

ఉంచుకొన్నాడు.

“వాడు దానిని ఉద్ధరిస్తున్నాడట.”
వా.

ఉద్ధారం చేశాడు

వాడు చేసిందేమీ లేదు అనే
అర్థంలో ఉపయోగించే
పలుకుబడి.

“ఇక్కడింత ఉద్ధారం చేశాడు. ఇక
అక్కడ ఉద్ధారం చేస్తాడు! చూస్తూనే
ఉంటాం గా.”

చూ. ఉద్ధరించాడు.

ఉద్ధరింపు

తాను చేసిన ఘనకార్యం!

“వాడు చేసిన ఉద్ధరింపు ఏ ముంది?”

వా.

చూ. ఉద్ధరించాడు.

ఉద్వాపన నేయు

విసర్జించు.

వ్రతాదులలోని ఉద్వాపనపై

వచ్చిన పలుకుబడి. వ్రతం

ముగిశాక ఉద్వాపనం.

“విప్రహర్ష ముద్వాపన సేతురే నిన్ను
వంటి బ్రాహ్మణకులజాల్.”

నిరంకు. 2.130.

ఉద్వోగరాఘవుడు

కార్యప్రవణుడు.

“ఉద్వోగరాఘవుం డని, పద్యంబుల
నూకఁ గేరి పంచలఁ జనువక, విద్యాధి
కులకు వల్లము, చోద్యంబుగ విడిచి
లంజ చూడఁగ నిచ్చున్.”

బహులా. 5.83. పు.

ఉద్వాసన అగు

స్థానభ్రంశ మగు.

“వాడు ఆ ఉత్సాహ దురుసుగా ప్రవ
ర్తించా డట. అక్కడా ఉద్వాసన
అయిందని విన్నాను.”

వా.

“వానికి ఆ ఫీసునుంచి ఉద్వాసన
అయింది.”

వా.

చూ. ఉద్వాసన చెప్ప.

ఉద్వాసన చెప్ప

తొలగించు, స్థాన భ్రష్ట
మొనరించు.

పూజాపునస్కారాలలో కల

శాదులను ప్రతిష్ఠించుట, ఆ

పని తీరినవెనుక ఉద్వాసనచేసి

వాని నటనుంచి తొలగించుట

ఆచారం. ఆ తొలగించుటనే

ఉద్వాసన అంటారు.

అందుపై వచ్చినపలుకుబడి.

“ఏడి సంగతి నలుగురికీ తెలిసేసరికి ఆ

ఉరినుంచి ఉద్వాసన చెప్పారు.”

చూ. ఉద్వాసన అగు.

ఉద్వాసన చేయు

చూ. ఉద్వాసన చెప్ప.

ఉనికిపట్టు

స్థానము.

“విజయంబునకు నీతఁ డునికిపట్టు.”

ఉ. రా. 5.140; సుదం. 3.194.

చూ. ఉనికిపట్టు.

ఉన్నిపట్టు

నెలపు.

పాండు. 1.198.

చూ. ఉనికిపట్టు.

ఉన్నట్టుండి

హఠాత్తుగా.

“వాడు ఉన్నట్టుండి అక్కడికి
వచ్చాడు.”

వా.

“ఉన్నట్టుండి వానికి జబ్బు చేసింది.”

వా.

ఉన్నది పుష్టి

కలిమి మాత్రమే బలము.

“ఉన్నది పుష్టి మానవుల కోయదు
భూషణ యల జాతికిన్, దిన్నది
పుష్టి...”

పాండవో. 8.

ఉన్న దున్నట్టుగా

యథాతథముగా.

“వచించెద మున్నది యున్న
రీతిగా.”

నానా. 18.

ఉన్నపట్టున ఊరక యుండు

తనపాతక తాను ఉండు.

ఒకరిజోలికి పోకుండా అనుట.

ఇది రాయలసీమలో ఇట్లాగే

ఉపయోగిస్తారు. పట్టున

'సాట్ను'గా మారుతుంది.

“ఉన్నపట్టున నూరక యుండు వింటి
పత్తపాతు లటంచును బల్కెదగునె?”

రాజగో. 2.71.

“ఉన్నసాట్ను ఊరికే ఉండకుండా
ఊరిసంగ తంతా నీ కెంగుకోయె?”

వా.

ఉన్నయునికిన

ఉన్న పున్నట్లుగా.

“తన యింట రాత్రి నెమ్మది, నునికి
గలిగె బిదప నున్నయునికిన యడఁ
గనె.”

ఉ. హరి. 6.5.

చూ. ఉన్నయునికినె.

ఉన్న యునికినె

ఉన్నట్లుండి. హఠాత్తుగా.

ఉన్న పధాన్నే అని నేడు

కోస్తా ప్రాంతాలలో; రాయల

సీమలో ‘ఉన్న మన్నట్టుగా

రావలసినదిగా కోరు

తున్నాను’ అని ఉత్తరాల్లో

ప్రాస్తారు. తత్తు అనుట.

“ఉన్నయునికినె వెలువడ నత్సహిం
పఁ, దలఁచి తేనియు నిది తుది దాఁక
నెట్లు, నెయిద నేరదు గాన నీ వింద
యండి...సర్వకుఁ గొలుపుము బాల.”

కుమా. 6.18.

చూ. ఉన్నయునికిన.

ఉన్నరూపు

కలరూపు. ఉన్న సంగతి,

యథార్థము.

“ఇంక నెన్నండు దయఁ బరమేశ్వరుండు,
గన్ను దెఱచునొ యని తన కున్నరూపు
నెఱయఁ జెప్పిన విని.” కుమా. 7.19.

కాశీ. 4.100.

చూ. కలరూపు.

ఉన్నవాడు

సంపన్నుడు.

“వాడు ఆ ఊళ్లో కాస్త ఉన్నవాడు.”

వా.

చూ. కలవాడు.

ఉన్నవాడూ కాదు ఊడినవాడూ

కాదు

నిష్ప్రయోజకుడు.

వాడు చచ్చినట్లుగా కాక బతికి

నట్లుగా కాక ఉన్నాడు

అనుట.

“వాడు ఉన్నవాడూ కాదు ఊడిన
వాడూ కాదు. తెచ్చి పెట్టే తింటాడు.
లేకపోతే పైగా తిట్టూ దీవెనలూ.”

వా.

ఉన్నారె యనుమాట మాత్ర

కైన ఎడగలదె నీకు

మా అస్తిత్వాన్ని అడిగే

సావకాశం ఉన్నదా? లే

దనుట. కనీసం ఆ మాత్ర

మైనా పలుకరించడం లే దని.

“మమ్మ నున్నారె యనుమాట మాత్ర
కైన, నెడగలదె నీకు మా కొలు విభుడు
గాక.”

కళా. 7.19.

వాడుకలో ‘మేమున్నా మని

మాట మాత్ర ముడిగేందుకు

“తీరుబడి ఉందా?” ఇత్యాదిగా
మాడుతుంది.

“మేము ఉన్నా మనెనా నీకు జ్ఞాపకం
ఉందా? ఏమప్పా ఎట్లా ఉన్నారా?
అని మాటవరుసకే నా అడిగేందుకు
నీకు తీరుబాటు కాలేదే? ఇంక నీవు
మమ్మల్ని ఏమి ఉద్ధరిస్తావు?” వా.
ఉపకార మెక్కించు

ఉపకారము చేయు.

“మీచేత వెళ్ల నాడించుకొని మీ కుప
కారం చెక్కించి విడుచుటకు వచ్చిన
దని.” ప్రభా. 4.31.

ఉపగ్రామాలు

శివారుగ్రామాలు.

“బస్తీ దక్షిణము తిరువల్లిక్కేణి ...
మొదలయిన కొన్ని ఉపగ్రామాలు
ఉన్నవి.” కాశీయా. 372.

ఉపదర్శన మాచరించు

పెత్తనము చేయు; ఏదైనా
పనిని పర్యవేక్షించు.

“ప్రిపురాంతకు బిలిపింపక, యుప
దర్శన మాచరించు టుచితమే హరికిన్.
కాశీ. 7.58.

ఉపదేశము చేయు

మంత్రమును ఉపదేశించు,

హితము చెప్పు.

“స్వాములవారు అతనికి బాలాత్రిపుర
సుందరీ మంత్రం ఉపదేశం చేశా
రట!” వా.

“నీ వేం ఉపదేశం చేసి పంపావో?
కాస్త ఈ మధ్య నీ అల్లుడు పొదుపుగా
ఉంటున్నాడు.” వా.

ఉపనయనము

వడుగు.

పంచదశ సంస్కారాలలో
ఒకటి.

ఉపనయనమునాటి మాట

యాచన, భిక్ష మెత్తుట.

ఉపనయనంలో ‘భవతి
భిక్షాం దేహి’ అని మూడు
సార్లు భిక్షం ఎత్తించుటపై
యేర్పడినపలుకుబడి.

“ఎవడూ అన్నం పెట్టక పోతే ఉప
నయనమునాటి మాట ఉండనే ఉంది.”
వా.

ఉపరిరతి

రతికి శేషములలో భద్రము.

సమా. 9.152.

ఉపవడ మంగు

మేలుకొను.

“పువ్వాటబోణి మదిలో, నివ్వెటపడి
చూచుచుండ నృపుఁ డుపవడ మె.”
శుక. 1.313.

ఉపవాసము చేయు

ఒక్కప్రాధ్దు ఉండు.

“ప్రతి శివరాత్రికీ అతను ఉపవాసం
చేస్తాడు.” వా.

ఉపాదాన మెత్తు

బిచ్చ మెత్తు.

“తలమీద మంత్రాక్షతము లుంచి కల
కాపు, టిండ్ల నుపాదాన మెత్తి
యెత్తి.” హంస. 2.152. పు.

ఉపేక్ష చేయు

ఉదాసీనముగా చూచు.

“ఈ సుకుమారదేహుఁ డిపు డీవని
నుండ నుపేక్ష చేసినం, దోసము
వచ్చు...” శుక. 1.282.

“ఇప్పుడు పిలవా డని ఉపేక్ష చేసే తర్వాత తర్వాత విచారించవలసి వస్తుంది.” వా.

ఉప్పకు చప్పకుగా చూచు

అలక్ష్యముగా చూచు, సర్వ

సామాన్యంగా చూచు.

“ఒక తెవలె నాడి యాడిం, చుకొనుట నే యిరుగు పొరుగు చూచె నొకొ యు, పుకుఁ జప్పకుఁ గా ననుఁ జూచుక నడువఁగవలె.” నిరంకు. 2.59.

చూ. ఉప్పచప్పగా ఉండు.

ఉప్పచప్పగా ఉండు

అంత రుచిగా లేక సర్వసాధా రణంగా ఉండు.

పైది వాడుకలో ఉప్పచప్పగా, ఉప్పన చప్పగా అని మారింది.

భావచ్ఛాయ కూడా మారింది.

‘ఏదో చాలాసేపు పాడాడు కాని ఉప్పచప్పగా ఉంది.’ అంటే అంత ప్రత్యేకత లేదని భావం.

“ఏదో ఉప్పచప్పగా ఉంది నాటకం.” వా.

ఉప్పని చప్పని

రుచి లేని; ఉప్ప చప్పగా ఉన్న.

“ఊరును బేరు లేని యొక యుప్పుని చప్పనికావ్యములు.” బుద్ధ . 1.12.

చూ. ఉప్పచప్పగా ఉండు.

ఉప్పనపట్టెలాడు, ఆడించు

ఒకరక మైనాటల అడు.

ఉప్పపట్టెలు, ఉప్పరపట్టెలు ఇవే.

“పడఁతి! నీమాపులుప్పనపట్టెలాడించి చెలులవక్త్రములఁ బూజించుఁ గాక.”

ఉ. హరి. 5.141.

ఉప్పరగుళ్లు

ఒక శాలక్రీడ.

పండితా. ద్వితీ. మహి. పుట. 179.

ఉప్పరపట్టెలు

చూ. ఉప్పనపట్టెలాడు.

ఉప్పరము దాటు

అకాశ మంటు; వ్యాపించు.

“అంటినఁ గందునో యను మేని నునుఁ గాంతి, యిరుగెలంకులకు నుప్పరము దాటు.” విక్ర. 8.101.

ఉప్పర మెగయు

ముమ్మర మగు; మిన్న ముట్టు.

“అప్పలుకుల కలుకలు మది నుప్పర మెగయంగ.” ఉ. హరి. 5.220.

చూ. ఉప్పరము దాటు.

ఉప్పరవట్టెములు

పైన వేసే మేలుకట్టు, చాంది నీలు.

అలంకారార్థం పట్టణాలలో దేవాద్యుత్సవాలలో అక్కడక్కడా చతురస్రంగా స్తంభాలు నాటి, వాటిపైన చాందినీలు కట్టి అలంకరిస్తారు.

నగరము నలంకరించుటకు దారి ప్రక్క నెత్తుగా కట్టు

ధ్వజాదిక మని వావిళ్ళనిఘం
టువు.

పండితా. ద్వితీ. మహి. పుట. 179.

ఉప్పరవీది

ఆకాశమారము.

“తే రుప్పరవీదిఁ దోలుకొని”

భార. భిష్మ. 2.90.

ఉప్పరా లెగయు

మీది కెగయు; మిన్నముట్టు;

అతిశయించు.

“నుపైడినిట్టారుపులఁ గోమలి హారము
లెల్ల, ఉప్పరా లెగయుఁ జూచె
నోయమ్మా!” తాళ్ల. సం. 12.827.

ఉప్పరిపెనమున నీరువలె

కుతకుతలాడు.

పెనంమీద నీరు వేడెక్కి కళ

పెళ ఉడికి పోతుంది.

“వనరాసు లేడు నుప్పరి, పెనమున
నీరమును బోలెఁ బెలున నుడికెన్
(గెన్)...” కమా. 6.155.

ఉప్పరిసాహిత్యము

గొల్లనిసాహిత్యవిద్య వంటిది.

ఆకాలంలో ఉప్పరివాళ్ల కేం

చదువొస్తుంది అనుకునేభావం

పై ఏర్పడింది.

ఉప్పవడ మగు

మేలుకొను.

“పవడించి యంత ను, పువడ మగుచు,”

పరమ. 3.56.

“ఉప్పవడము గావయ్యా ఉయ్యల
మంచముమీద,” తాళ్ల. 1.62.

చూ. ఉప్పవడ మగు.

ఉప్పిండి

ఉప్పపిండి.

తమిళంలో ఉప్పమావు.

ఉప్పిండి ఉపవాస ముండు

ఉప్పపిండి మాత్రమే తిని ఉప

వాస ముండు.

“ఓర్పుమై నుప్పిండి యుపవాస
ముండనీ, మగనాలి సరిపోల్చు దగదు
విధవ.” కాశీ. 2.83.

ఉప్పిడి

ఉపవాసము.

ఉప్పిండి ఉపవాసములో ఇది

మాత్రమే మిగిలి ఉపవాసం

అనే ఆరంభం తెలుపునదిగా

మారినవలుకుబడి.

“పలుతెఱంగుల నుప్పిడుర్ సలుప
వలదు.” అచ్చ. అయో. 54.

ఉప్పిడిపథ్యం

ఉప్పలేని పథ్యం.

కొన్ని గోగాలకు, కొన్ని

మందులకు ఉప్ప పులుసు తిన

కూడ దని వైద్యులు పథ్యం

పెడతారు.

ఆయుర్వేదం ద్వారా వచ్చిన

పలుకుబడి.

చూ. ఉప్పిడిపథ్యం.

ఉప్ప ఉంటే ఊరగాయ

ఉండదు

బొత్తిగా లేనిసంసారం

అనుట.

“వాల్లింట్లో ఏమంది? ఉప్పు ఉంటే
ఊరగాయ ఉండదు. ఊరగాయ
ఉంటే ఉప్పు ఉండదు.” వా.

ఉప్పుకు పత్రికి కాక పోవు

దేనికీ పనికి రాక పోవు.

“నేను చేసిం దంతా ఉప్పుకూ పత్రికి
కాక పోయింది.” వా.

“వాడు ఉప్పుకూ పత్రికి కాకుండా
పోయినాడు.” వా.

ఉప్పుకు వస్తుందా ఊరగాయకు
వస్తుందా

దేనికీ పనికి రా దనుట.

“ఈ లేనిపోని చూటలలో లాభ మే
మంది? ఉప్పు కిస్తుందా? ఊరగాయ
కొస్తుందా? వా.

ఉప్పుగండలు

ఉప్పులో ఊర వేసిన మాంసం
ముక్కలు,

“ఉప్పుగండ లెండఁబెట్టినవిధమున.”
కమా. 11.175.

ఉప్పుగండలు చేయు

ముక్కలు ముక్కలుగా
నఱకు.

ఉప్పులో ఊర వేయుట కై
తగినంతచిన్నగా అనుట.

“దుప్పులఁ బడ నేని యుప్పుగండలు
చేసి, చప్పరించుచు నుండుఁ జవులు
మఱచి.” వాల్మీ. 2.129.

ఉప్పుగల్లు వోలే

ఏకాకిగా; ఉప్పురాయివలె;

లేక లేక ఒకడుగా.

“సుతుల నేడ్వరను మ్రంగిలివి తోడ్కో

నిల్వె, గడపట నొకఁ డుప్పుగల్లు
వోలే.” జైమి. 4.78.

“నా, కుప్పుగలువోలెఁ గలిగిన, యిప్పు
పని దీని కేడ యిచ్చితి మెఁవన.”

వేం. పంచ. 5.25.

రూ. ఉప్పుగలువోలే.

ఉప్పుగాయ

ఊరగాయ.

“మీఁ గడల్ పెరుగు లుప్పుం
గాయలున్” అని. 1.105.

కన్నడం—ఉప్పుగాయ, ఉప్పిన
గాయ.

తమిళం—ఉప్పికాయ్.

ఉప్పుగుండాలు

పిల్లల ఆట.

ఉప్పు చిదిమి యినుమడి యగు
పడిపోయి అధిక మగు.

కొంత నప్ప మైనట్లు కని
పించినా, దానివల్ల మఱింత
లాభము కలుగుపట్ల ఉపయో
గించే పలుకుబడి.

“శ్రాశ్మణ్యంబె కాక భాగవత్శ్రీము
నంగలిగి యుప్పు చింది యినుమడి యగు
చందంబునం...” ఆము. 7.24.

చూ. ఉప్పాలికి ఇమ్మడి అయినట్లు.

ఉప్పుచేప

ఉప్పులో ఊర వేసిన చేప.

హంస. 4.187.

ఉప్పుటుండలు

ఆవిరితో చేసిన పిండివంట.

శ్రీ. రం. మా. 6.110.

ఉప్పుడుబియ్యము

వడ్లను ఉడకబెట్టి ఆరబోసి
దంచినబియ్యము.

“ఉప్పుడుబియ్యం అన్నం త్వరగా జీర్ణ
మవుతుంది.” వా.

ఉప్పు తిని ముప్పు తలచు

తిన్నయింటివాసాలు లెక్కించు.

“అలాంటివాణి మనం చేరదీస్తే యేం
లాభం? ఉప్పు తిని ముప్పు తలచే
రకం.” వా.

ఉప్పు తిను

సాత్తు తిను, పోషింపబడు.

ఉప్పు భోజనంలో ప్రధాన
మైనది కనుక అది భోజనానికే
ప్రత్యామ్నాయ మైనది.

“అంటిజని వాని యు ప్పటు, అంటిఁ
జమి యింతపాటుఁ దెచ్చుకొనుటకై.”
శుక. 8.411.

“వాని ఉప్పు తిన్నాము. కష్టమఖిల్లో
వానితోనే ఉండడం న్యాయం.” వా.

ఉప్పుతో తొమ్మిది

అన్ని పదార్థాలూ.

“ఉప్పుతోఁ తొమ్మిదియును వెట్టి కృపణ
రక్షణము గా వి.ంచు నీ గుణము
ద్రుఁడు.” రామా. 1.107.

“ఉప్పుతో తొమ్మిది వాళ్ళింటికి అత్తవా
రింటినుండి రావలసిందే.” వా.

ఉప్పుపట్టెలు

మా. ఉప్పునపట్టె లాడు.

ఉప్పు పట్టు

ఉప్పుదనము అంతటా
వ్యాపించు.

“చుక్కలవ ఉప్పే పట్ట లేదే? ఇం
కాసేపు ఉంచితే పోయేది.” వా.

ఉప్పు పత్తిరి లేని

ఎదుకూ పనికి రాని, ఏమీ
లేని.

“ఉప్పు పత్తిరి లేని యప్పు డవ్వారి శి,
ష్యోపశిష్యులహాల్కె నుండవలయు.”
గీర. 30.

ఉప్పు, పత్తిరి

అనూ ఆగ్ని. జం.

“అనోటికి ఉప్పు పత్తిరి లేదు.” వా.

ఉప్పు పెరిక

ఉప్పునంచి.

“పోతుమీఁద నడంబువడి యుప్పు,
పెరికవోలె వెఱచి పఱచె జముఁడు.”
శుమా. 2.73.

ఉప్పున పాతఱ వేయు

శిక్షించు.

పూర్వం వేసే శిక్షలలో
ఉప్పులో ఊర వేయడం
కూడా ఒకటి. అందుపై
వచ్చినపలుకుబడి.

“చిత్రాంగిని తుదకు ఉప్పున పాతఱ
వేశారు.” వా.

ఉప్పుపట్టు

చవిటినేల.

ఉప్పు లేక ముప్పందుము త్రాగు
వట్టి తిండిపోతురాము డగు.
ఉప్పు లేనిదే రుచి యేమాత్రం
ఉండదు. దానినే అంత
త్రాగినప్పుడు రుచిగా ఉంటే
యింక యెంత త్రాగునో!

“అదిరా! మీ యొడగు మీ యొడ లేవు
గదా! ఉప్పు లేక ముప్పుంచుము త్రాగుచు
గద్దెపాంకములు చాల నిద్రగలరే?”
ధర్మజ. 46.14.

ఉప్పు నిప్పు

సహజవిరోధ మనుట.

“వాడికి వీడికి ఉప్పు నిప్పు. వాడూ
వీడూ కలవడం ఎలా సాధ్యం?” వా.

ఉప్పెనబోవు

గంగ గలియు, వరదపా లగు.

“ప్రేమల వచ్చినకల్పసాల ముప్పెన
బోయె.” కా. మా. 4.111.

ఉప్పెనవలె

హఠాత్తుగా.

వరద హఠాత్తుగా వస్తుంది.

“వాడు ఉప్పెనలా వచ్చాడు.” వా.

ఉప్పొంగు

పొంగు.

“జల రాసు లేడు సుతనవమున
నుప్పొంగె.” రుక్మాం. 1.142.

ఉప్పొలికి ఇమ్మడి అయినట్లు

ఉప్పు క్రింద పోయి రెండింత
లయినట్లు.

నవ్వుము కల్లునట్టి పని జరు
గగా, అందువల్ల లాభ మే
లగు.

పండి. ప్రథ. పురా. 887 పు.

చూ. ఉప్పు చిదిమి యినుమడి యగు.

ఉప్పో ఊరగాయో

ఉన్నదానిలో ఏదో ఒకటి.

భోజనవిషయంలోనే ఉపయో
గించే పలుకుబడి.

“ఉప్పో ఊరగాయో యేవో ఒకటి
వేసుకు తింటే పోతుంది. అంత శ్రమ
యెవడు పడతాడు?” వా.

“ఉప్పో ఊరగాయో మాకు కలిగింది
లేదనకుండా పెడతాము. తినిపో
నాయనా!” వా.

ఉబిలాటపడు

ఒక కార్యమునకై యెక్కు
వగా ఉత్సహించు.

“వాడు ఆపిలను పెళ్ళి చేసుకోవా లని
మహా ఉబిలాట పడుతున్నాడు..” వా.

ఉబుసుపుచ్చు

కాలక్షేపము చేయు.

“అతివ! యెప్పుడు నుబుసు పుతుడు
వివిధోపయోగ్యకళల.” పారి. 2.93.

ఉబుసుపోక

కాలక్షేపము, కబురులు
చెప్పకొనుట.

“ఉబుసుపోకకు నైన నొల్లవు చెవి
జేర్చ, వైణికవల్లకివాదనములు.”

వరాహ. 2.56.

“జలరుక్షేత్రం లుబుసు పోకల
వసించి.” విప్ర. 2.65.

ఆముక్త 2.74; మను. 4.24.

ఉబుసుపోవు

కాలక్షేప మగు.

“ఉబుసుపోవంగ శివశర్మ యొక్క
జేరె, నప్పరోలోకము.” కాశీ. 8.165.

ఉబ్బినీయరు

వెలికి తెలియనీయ వదు.

“ఈ కథయును నీకు నాతోడును
ముబ్బినీకు మనియె.”

కళా. 1.194.

ఉబ్బనీరు

ఉమ్మి.

ఉబ్బనెత్తు

పై కెత్తు.

“సిటిలో మునిగిన నేలచేడియఁ గొమ్ము,
కొన నుబ్బ నెత్తినఘోణి వీవ.”

పారి. 1.49.

ఉబ్బర పోవు

సంతోషించు.

ఉబ్బిపోవడ మంటే సంబర
పడడ మన్నది నేటికీ అల
వాటులో ఉన్నది.

“నూ, శ్యోదయ వేళ ముజ్జగము నుబ్బర
పోవఁగ.” కాశీ. 6.17.

ఉబ్బరిక చేయు

విజృంభించు, అతిశయించు.

భాగ. 10. పు. 1345.

ఉబ్బివేయు

పోగడు.

అది హృదయపూర్వకం కాద
న్నధ్వనీ ఇందులో ఉన్నది.

“వాడు వాళ్ల ఆత్మను ఉబ్బివేసి తన పని
గడుపుకొంటున్నాడు.” వా.

ఉబ్బిసపుచ్చు

ఆయాసపడు.

“నావుడు నుబ్బసపుచ్చుచు.”
ద్వాద. 2.85.

ఉబ్బి తబ్బి బ్బగు

సంతోషపరవశు డగు.

సం తోష మో, భావోద్రే
కమో కలిగినప్పుడు శరీరం

ఉప్పొంగడం కవులు గుర్తిం
చినసత్యం. వీరునికి భుజము
లు పొప్పొగుట యిలాంటిదే.
ఒకప్పుడు ఎత్తి పొడుపుగా
కూడా ఈ పలుకుబడి ప్రయు
క్తం కావడం కలదు. ఇతరుల
పొగడ్డకు ఉబ్బి తబ్బి బ్బవు
తాడు అని వ్యవహారం. ఉబ్బ
వేయు యిలాంటిదే.

“చైవయోగంబువలనఁ బ్రమాదం బని
తలంపక రాజసన్మానంబునకు ను బ్బి
తబ్బిబ్బుగాఁ బచరించిన.”

శుక. 1.186.

“ఆయన కావ్యంసుండీ ఒక పద్యం
ఉటంకించేసరికి ఉబ్బి తబ్బి బ్బయి
పోయినాడు.” వా.

ఉబ్బుకుడుము

అనిరికుడుము.

ఉబ్బునగ్గులు

హెచ్చుతగ్గులు.

జం.

“ఉబ్బు నగ్గు లేనిచ్చలు బోటు ను
బాటు.” తాళ్ల. సం. 6.56.

ఉభయం

ద్వైవపూజకు ఒక రోజు ఖర్చు
భరించుట.

“ఈ రోజు శివాలయంలో ఉభయం
నారాయణసెట్టి గారిది.” వా.

ఉభయాలు

భోజనసామగ్రి.

పొయ్యి మీదికీ, పొయ్యి
కిందికి పనికి వచ్చునవి.

ఉభయభిద్దులు

పెండ్లిలో ఆ ప పెండ్లి వారి,
మొగ్గ పెండ్లి వారి ఖర్చులు
రెండూ.

“ఉభయభిద్దులూ మేమే భరిస్తా మని
చెప్పాం కదా!” వా.

ఉమేజువారి పని

పై తనిఖీ చేయుపని.
“ఉమేజువారి పని చేయడాని కేండ్లి ఎవ
రైనా చేస్తారు.” వా.

ఉమ్మాయజగ్గయలు

యః కశ్చనలు.
వాడూ, వీడూ; పే రెత్తి
చెప్పదగినవారు కారు అనుట.

ఉమ్మాయముత్యము

మాయముత్యము.

ఉమ్మెత్తకాయకు చిలుక పొంచి
యున్నట్లు

అననసర మైన ఆశతో వేచి
ఉన్నట్లు.

ఉమ్మెత్త విష ఫలం. అది
చిలుక లినుట కెలాగూ పనికి
రాదు.

“రాతికి సరి వచ్చురా వీని మనసు,
కరగఁబో దుమ్మెత్తకాయకు జిలుక,
పారసినవిధ మాయఁ బో తనవలపు.”
సారం. 1.551.

ఉమ్మెత్తకాయ తిన్న పొలుపు

పెట్టి యెత్తినట్లు.

ఉమ్మెత్త కాయలు తింతు

పిచ్చిపట్టుకుం దని మనవారి
నమ్మకం.

“కంతుమాయల నుమ్మెత్తకాయ తిన్న,
పొలుపు సాగెను తెల్పు న స్వకవి
వేల్పు.” శుక. 2.459.

ఉమ్మెత్తకాయలు తిను

పెట్టెత్తు.

ఉమ్మెత్తకాయలు తింటే పిచ్చి
పడును దని అంటారు.
అందుమీద నచ్చిన పలుకు
బడి.

“ఉమ్మెత్తకాయలు తిన్న యనియె,
మరులుకొన్నదియె ముఖ, మతి తప్పి
నదియె.”

పండితా. దీక్షా. ప్రథమ. 115 పు.

ఉయ్యల లూగు

సందిగ్ధావస్థలో ఉండు.

“...భీతిచే నుయ్యల లూగు పాణముల
నోర్వక చీగద వీటఁ జూచితే...”
హంస. 3.45.

ఉయ్యలో జంపాలో

ఉంచునప్పుడు ఆను ఉత్పదం.

“జోలల్ వాడిరి యమ్మతపు, జాలుం
జోకొట్టఁజాలు సరసపుఁ జూపుల్,
జోలాయ మానముగ ను, య్యలో
జంపాలా యనుచు నాలోలాక్షుల్.”
సారం. 1.48.

ఉరిగోల

ఉరివేయు కోల.

ఉరిగోల పులుగు

ఉరిలో చిక్కినపక్షి.

బాధ పడునది.

“విలసిల్లు నురిగోల వేదనఁ బొందు
పులుఁగు చందంబునఁ బొరలుచుండి
లిమి.” ద్విప. జగ. 210.

ఉరితీయు

ఉరివేసి చంపవలె నని శిక్ష.
వేయు.

చూ. ఉరివేయు.

ఉరి పెట్టుకొమ్మను
నిరసనగా ‘ఏమైనా చేసుకొ
మ్మను’ అనుపట్ల అనేమాట.
కా. త్త. 13.

ఉరిపోసికొన్నట్లు
ఎక్కువ యిబ్బందిగా.

“నీతో ఉరిపోసికొన్నట్లుంది.” వా.

ఉరిపోసుకొను

చూ. ఉరిపోసుకొను.

ఉరియాడు

డోలాండ్లొలిత మగు.

“మనం బురియాడన్.”

రక్కాం. 4.134.

ఉరివేయు

కొఱతవేయు.

చూ. ఉరితీయు.

ఉరిపోసుకొను

1. మెడకు త్రాడువంటి
దానిని తగిలించుకొని ఆత్మ
హత్య చేసికొను.

2. ఉరి పోసుకొన్నంత బాధ

పడు.

“ఆ అమ్మాయి ఉరిపోసుకొని చని
పోయిందట.” వా.

“వాడితో ఉరి పోసుకొన్నట్లుగా
ఉంది.” వా.

ఉరిసినపుండు కోల కెలకు

బాధ పడుచున్నవానిని
మఱిత బాధ పెట్టు.
శకం. 3.171.

ఉరిసినపుండుపై ఉప్పు చల్లు

అసలే బాధ పడుతుండగా
మఱితబాధ కలిగించు.

గోరుచుట్టుపై రోకటి పోటు
వంటిది.

“ఉరిసిన పుండుపై నుప్పును జల్లి,
కెరలఁ జేసెదవు...”

గౌర. హరి. ద్వి. 1255-1256.

చూ. ఉరిసినపుండు ఉప్పు పెట్టు.

“అరులు మనమీద నురవడి నరుగుడేర
నేము సిడిముడి పడుచుండ నిట్లు లనుట,
మొప్పు చురిసినపుండుల నుప్పు పెట్టె,
దరయ దీనికి నిన్ను నేమందుఁ బార్.”
భార. ప్రో. 5.358.

ఉరుమనిపిడుగు లగు

వజ్రప్రాయము లగు.

“ఉరుమని పిడుగు రె యొడలు చిలులు
వోవఁబడుమరుకోలల.” రాధి 2.21.

ఉరురతి

రతిలో ఒక భేదము.

కమా. 9.152.

ఉరువులు

వస్తువులు, శాస్త్రాలు.

“మొత్తం ఉరువులు చిన్నవీ పెద్దవీ
కలిసి ఇరవైనాలుగు. సరిగ్గా
ఉన్నాయో లేవో చూచుకోండి.” వా.

ఉట్టుమనిపిడుగులు

ఉట్టుము లుట్టుమకయే పడిన
పిడుగులు. అనగా పూర్వ
సూచన లేకయే అనుట.
పండితా. ద్వితీ. మహి. పుట. 9.

ఉట్టికట్టు

పశువులకు వేయు కాలి
బందము.

ఉట్టిట లూగు

ఉట్టుతల లూగు,
“సి గుట్టిట లూగ...”
కృష్ణ. శకుం. 2.57.

ఉట్టిట లూచు

ఉట్టుతల లూగునట్లు చేయు.

ఉట్టిటూగు

ఉట్టుతల లూగు.
“బ్రహ్మాండభాండ ముట్టిటూగన్.”
శకం. 5.36.

“వాడు పెండి కావా లని ఉట్టిటూగు
తున్నాడు.”
చూ. ఉట్టిట లూగు.

ఉట్టిటూచు

చూ. ఉట్టిట లూచు.

ఉట్టితాడు

పశువులు మొదలయినవాని
కాళ్ళకు వేసేబందం.
“మట్టిల బట్టిగ నుట్టిద్రాళ్ళు వలదు,
మండ యొడనక బాలు నిండగ గురియు.”
మై. రా. 1.57.

ఉట్టుతల లూగు

ఉట్టిట లూగు.

“ఓ దేవయసుపాక ముట్టుతల
లూగడు భార్యమీద, ... మనసు
చాలించి...”

హంస. 5.115.

ఉట్టుతల లూపు

కదలించు.

“నిర్వక్రరథచక్ర నిమగతు అనం
తోరగస్వామి నుట్టుతల లూపు.”

రాధా. 5.21.

ఉలిఉలి లాడు

దురద పెట్టు

“దానికి ఎప్పుడూ నోరు ఉలిఉలి
లాడుతూ ఉంటుంది. ఏదో ఒకటి అన
కుండా ఉండదు.”

చా.

ఉలారం గొడ్డు

పొగరెక్కిన గొడ్డు.

ఉలికిపడు

అదరిపడు.

అకస్మాత్తుగా ఏదయినా విని
నప్పుడో, కనినప్పుడో
సంభ్రాంతి చెందు.

విజయ. 3.62.

ఉలికిపాటు

అదిరిపాటు.

ఉలిపికట్టె

పెడసరపు మనిషి.

“ఊరంతా ఒకదారి అయితే ఉలిపి
కట్టెది ఇంకో దారి.”

సా.

ఉలిపిజంగెత

ఉలిపికట్టె వంటిది.

“ఉలిపి, జంగెత నీ వేళ చనుదెంచి
తిట్టు.”

పండితా. ప్రథ. దీక్షా. పుట. 149.

ఉలియాడు

పోగరతో లోహములమీద,

క జ్జి ల మీద చి త్ర ము లు

చిత్రించు.

ఉలివాడు

కదలు.

“కొమఱొందు నవవిలాసముల కన్నొము
బలి,వాడు చూపుడుఁ గోల లగుచుఁ
దనర...” కళా. 2.172.

ఉలివాళుల వాడు

సుంద్రుకొని పోవు.

“మీసలు గడము, నులివాళులు వాడు
చుండు నొందినభీతిన్.”

శుక. 10.101.

‘మీసాలు కా లి పో తాయి

జాగ్రత్త’ అని వాడుకలోనూ
ఉంది.

ఉలివెచ్చ

గోరువెచ్చ.

ఉలుకబాటు

వెలికి ప్రసరించు.

“ఒడలి కాంతులు పట్లు శే కలుకఁ
బాటు, సన్న వలిపంపుఁ బయ్యెద చాక
లించి.” భాగ. 8.363.

ఉలుప నించినకై వడి

కానుక గా వచ్చిన పదార్థ

ములు ఉంచినట్లు; ప్రదర్శన

ముంచినట్లు.

“ఒలుపుఁ బప్పు మొదల్గొని తెచ్చి
యన్నియుఁ, వేలుగ నింటిలో నులుప
నించినకై వడి నుంచె.”

శుక. 8.189.

ఉలుప వట్టు

కానుక లిడు.

పాండు. 5.238.

ఉలుపా యొనగూర్పు

న జ రా నా పెట్టు; బహు

మతులు కానుకలు ఇచ్చు.

“రాజురాక కులుపా యొ నఁ గూర్చి న
యట్లు....” కళా. 6.134.

ఉలుపా లొనరించు

కానుక లిచ్చు.

ఉల్పా అనే పదంనుండి వచ్చి

యుండవచ్చును.

“విశేషవస్తు సంభావన తెల్ల నిచ్చి
యులుపా లొ న రించి పురంబుఁ
జేరినన్.” శుక. 1.399.

ఉలువకట్టు

ఉలవ లుడికించి చేసిన చారు.

“నాలుగు రోజులు నీవు ఉలవకట్టు
వేసుకొంటే నీ కైత్యం వదలి
పోతుంది.” వా.

ఉల్ల కుట్టుమాటలు

ఎత్తిపొడుపు మాటలు.

“సమరమునకుఁ బురికొల్పుచు, మముఁ
దలఁచిన నుల్లకుట్టుమాటలఁ దచ్చి,
తము లుడికించుచుఁ బొండవ, సమితిం
గడఁగించువా రచట నెవ్వ రొక్క!”

భార. ఉద్యో. 2.242.

“ఈ ఉల్లకుట్టు మాటలతోనే అవిడ
అందరిని ద్వేషం చేసుకుంటుంది.” వా.

రూ. ఉల్లకుట్టుమాటలు.

ఉల్లము పల్లవిండు

సంతోషము కలుగు.

“వనరుహ శ్రేణి దేవు యదువల్ల భుం
డులము పల్లవించగన్.”

రాజగో. 2.79.

ఉల్లము తాయి చేసికొను

కాతిన్యము వహించు.

చూ. మనసు తాయి చేసికొను.

ఉల్లల నుడుకు

గగ్గోలము, గందర గోళము

అగు. కుతకుత ఉడుకు.

ధ్వస్యనుకరణము.

“తన చిత్రమునఁ, దనుకఁగ నుల్ల నుడు
కును, విను శిఖిచోరాది ముఖ్య విషయా
పదవన్.” భార. శాంతి. 4.34.

“దనుజు లుల్ల నుడుకున్.”

కమా. 12.25.

“ఓషధిప్రస్థ ముల్లల నుడుకుచుండ.

హర. 5.10.

ఉల్లస మాడు

పరిహాసించు.

“మొలల నులసం బాడి యాణియు తి
యంబుల నుత్తరించి...పలువరుసయు.”

పాండు. 3.179.

చూ. ఉల్లసము లాడు.

ఉల్లసము లాడు

పరిహాస మాడు.

“ఓండొరువుల గరువంబుగ నులసంబు
లాడుచును.” భార. భీష్మ. 1.112.

ఉల్లి కుటుమాటలు

ఎత్తిపాడుపు మాటలు.

“సమరమునకు బురికొల్పుచు, మమఁ
దలంచిన నులికట్టు మాటలఁ దచ్చి,
తము లుడికించుచు...”

భార. ఉద్యో. 2.242.

“ప్రతాపభాషణంబున నెడ నులికట్టు
లను బొంకుల వానిఁ గలంగఁ జేసి.”

భార. శాంతి. 3.20.

చూ. ఉల్లకుటుమాటలు.

ఉల్లికోళ్లు

ఎర్రగడ్డలమీది కోళ్లు.

ఇవి కూర చేసుకోవడానికి

ఉపయోగిస్తారు. రాయలసీ

మలో వీటినే ఉల్లికోళ్లు

లంటారు.

“ఉల్లికోళ్లు పులుసు ఎంతో రుచిగా
ఉంటుంది.” వా.

ఉల్లి గడ్డములు

చిన్న గడ్డములు.

ఉల్లి గడ్డంతవి అనుట. “ఉల్లి

గడ్డంత అన్నం పెట్టు” అని

వాడుక.

పండితా. ద్వితీ. పర్వ. పుట. 315.

ఉల్లి తిన్న కోమటివలె ఉండు

నోరు మూసుకొని ఉండు.

ఉల్లివాసన వస్తుం దేమో నని

మిన్నకుండె ననుటపై వచ్చిన

పలుకుబడి.

“ఘటిక మ్రింగిన సిద్ధనియటుల నుల్లి,
దిన్నకోమటివలె నూరకున్న వాడు.”

హరం. 3.164.

ఉల్లి పాయ

వెల్లులి (తెల్ల గడ్డ) లో

ఒక భాగము.

“ఉల్లిపాయ తుంచి వాసన చూపితే

కాస్త తెలి వొస్తుంది.” వా.

ఉల్లి పాషాణము

ఒకరక మైన విషము.

ఉల్లి పొరవంటి

మిక్కిలి పల్పు నైన.

“వా దెప్పడూ ఉల్లిపొరలాంటి మల్లు పంచలు కడతాడు.” వా.

ఉల్టాసీదా

పైన ఒకటి, లోపల ఒకటి లనుట.

ఇది గుడ్డనేతద్వారా వచ్చిన పలుకుబడి. నేతలో పైన నున్నగా లోపల గరుకుగా ఉండునట్లు నేసేనేత ప్రసిద్ధము.

“ఈ పని అంతా ఉల్టాసీదాగా ఉంది.” వా.

చూ. ఉల్టాసీదామనిషి.

ఉల్టాసీదా మనిషి

పంచకుడు.

“వాడు పట్టి ఉల్టాసీదామనిషి. అన్నదంతా నిజ మనుకోకు.” వా.

చూ. ఉల్టాసీదా.

ఉవ్వలపోటి

బాలక్రీడావిశేషము.

ఉవ్వెత్తుగ

1. పూర్తిగా, సులువుగా.

“నను నువ్వెత్తుగఁ బాట మీటితివి.”

వసు. 2.

“అన యువ్వెత్తుగఁ ద్రావినట్లు.”

పాండు. 5.

“బలైఘములక నులు మాడి వైచె నువ్వెత్తుగ.” కళా. 8.57.

2. హఠాత్తుగా, ఒక్కొక్కటిగా.

“ఉవ్వెత్తుగఁ జాటుముటుకొని యాఁ తెల దొంకెనలక.” కళా. 8.58.

“కాని యువ్వెత్తుగా పీడఁ గాఁ దరంచె.” కేపి. 1.487.

ఉవ్వెళ్ళులూరు

ఉవ్వెళ్ళూరు.

ఎంచుకోసమో అత్తుత్తుక తతో నుండు.

“ఉవ్వెళ్ళు లూగెడు నెమ్మనంబులు.”

విరాట. 5.398.

ఉవ్వెళ్ళులూర్పు

ఉవ్వెళ్ళు లూరునట్లు చేయు.

ఉవ్వెళ్ళుగొను

ఉవ్వెళ్ళూరు.

“కలహాశనమాని చూడ్కు లువ్వెళ్ళు గొనంగఁ జొచ్చె.” కవిక. 2.150.

ఉవ్వెళ్ళు గొలుపు

ఉవ్వెళ్ళు గూరునట్లు చేయు.

ప్రభా. 3.66.

ఉవ్వెళ్ళూరు

మిక్కిలి ఆశపడు.

“విను నీ రూపము హించి మా నృపతి యువ్వెళ్ళూరు నే నెమ్మొక్క, బని గొందుక.” భార. విరా. 1.321.

“అత డువ్వెళ్ళూరెడు.”

హరి. ఉత్త. 6.116.

“అతఁ డువ్వెళ్ళూరెడు బలవన్మదోద్ధతి యడఁపక.” హరి. ఉ. 6.116.

పాండు. 5.22.

“వాడు పెళ్ళి చేసుకోవా లని మహా ఉవ్వెళ్ళూరుతున్నాడు.” వా.

ఉష్విశూర్పు

ఉష్విశూర్పునట్లు చేయు.

కాశీ. 4.150.

ఉసి ఆడు

వీలు చిక్కు.

“పనిరూపాయ లయినా యీనెలలో
యిస్తా మనుకుంటే యేమీ ఉసి ఆడం
లేదు.” వా.

మా. ఉసి చిక్కు, ఉసి దొరకు.

ఉసి కొల్చు

కష్టించు.

కుక్కను ఉసి కొల్చుట పై
వచ్చినపలుకుబడి.

“ఉసికొల్చి వంచిచి దునుకుల చను
దోయి చేనంట.” రాధికా. 1.124

ఉసి చిక్కు

ఏదో వీలు కలుగు.

“ఏమి చేద్దా మన్నా ఆఫీసు పనితో
ఉసి చిక్కడం లేదు.” వా.

మా. ఉసి ఆడు.

ఉసి దొరకు

మా. ఉసి చిక్కు.

ఉసి యిచ్చు

ప్రోత్సాహ మిచ్చు.

“కాస్త ఉసి యిస్తే వా డెంత పన్నెనా
చేస్తాడు.” వా.

ఉసివోవు

తప్పిపోవు.

“ఏనీనయే టుసివోయే బోయినన్,
మానితి నిస్సిరో యనుచు.”

కక. 4.57,

ఉసు రను

అలసి పడిఉండు.

“ఉండ లేక నీవడనే వుసు రంటి
గాక.” తాళ్ల. సం. 3.29.

ఉసురను రను

ఆపసోపాలు పను.

“తా ను సు ర సు రంచు భిన్న యయి
యొయ్యన.” వారి. 4. 118.

ఉసురుకొను

కోలుకొను, బలపడు.

కాశీ. 3.28.

ఉసురు గలిగితే ఉప్పమ్ముక

బ్రతుక వచ్చును

ఉపిరి ఉంటే ఉప్పమ్ముకొని

బ్రతుక వచ్చు. నా.

“ఉసురు.....పడ పడలాడా.

హేమా. పు. 18.

ఉసురు తగులు

ఎవరి నైనా బాధించగా

ఆ పాపఫలితము చుట్టుకొను.

“అపిలను అంత వేధించాడు. ఆ ఉసురు
తగిలే నాశన మై పోయాడు.” వా.

మా. ఉసురు తాకు.

ఉసురు తాకు

ఈ మనోవేదనవల్ల, ఆ వేద

నకు కారణ మైన వానికి

చెరుపు తప్పుక కలుగును అను

పట్ల ఉపయోగించే పలుకు

బడి.

“పామ్మ కెక్కించి తనప్రక్క బవ్వ
లింప, గోరి నేం జూడ తేలు తా
గుడిచి కట్టి, యూరకే యిల్లు పెడలు

నా యనురు తాకి, దీపములు నైత
మల్లాడుఁ బెరివలార!"

శుక. 2.63. పే.

“ఆ భార్యను వాడు నానా బాధా పెట్టి
హింసించాడు. అవిడ ఉనురు తాకి
వీడు పుట్టగతులు లేకుండా పోయాడు.”

వా.

చూ. ఉనురు తగులు.

ఉనురు పెట్టుకొను

వేధించు, బాధించు.

“వాడి ఉనురు ఎందుకు రా పెట్టు
కొంటావు?”

వా.

చూ. ఉనురు పోసుకొను.

ఉనురు పోసుకొను

చూ. ఉనురు పెట్టుకొను.

ఉనురు మను

బాధపడు, దుఃఖించు.

“అడవి యనురు మన్నఁ, గొఱగాదు
సుమీ.”

సా. 2.123.

“అడకూతురిని ఉనురు మనిషిస్తావు
దేనికి రా?”

వా.

“వాడు ఉనురు మంటూ ఈ ఉనురు
వదిలిపెట్టి పోయాడు.”

వా.

“వాడు ఉనురు మంటూ వచ్చాడు.”

వా.

చూ. ఉనురు మను.

చూ. ఉనురు మను.

ఉనుల నిచ్చు

కదల నిచ్చు; ఉని దొరక

నిచ్చు.

“మొదల నీయరు ... వసుల పాతర లె
వీరు నుసుల నీయరు.” సారం. 2.127.

ఉనులుకొను

కలకలలాడు; క్రోలుకొను.

“పెసరునులుకొనియె.” కాశీ. 3.28.

ఉనుశ్ల విధంబున

అధికముగా.

వాన వచ్చినప్పుడు ఉనుల్లు
విపరీతంగా చెలరేగుటమీద

వచ్చినవలుకుబడి.

“వెల్లి విరిసినచాక్షున నునుశ్ల విధంబున
మిడుతెలగమిలగున...”

హంస. 3. 29.

ఇది నేటికీ వాడుకలో నున్నది.

“ఉనుశ్ల పుట్ట పగిలినట్లుగా జనం
వచ్చారు.”

వా.

ఉన్ను రని యూర్పు

నిట్టూర్పు.

“అడుగులఁ బుప్పాడు లంటి చుర్రడు
చుహో, నున్నురు మని పెస నూర్చి
యూర్చి.”

కవిక. 3.92.

ఉన్ను రను

నిట్టూర్పు పుచ్చు-బడలికతో.

“అంతమారం వచ్చి ఉన్నురు మంటూ
కూలబడ్డాడు.”

వా.

చూ. ఉనురు మను.

ఉన్నురన్నురు మను

ఉన్నురను, ధ్వన్యనుకరణము.

“అతిశయిల్ల నున్నురన్నురనుచు.”

పరమ. 3.148.

ఉకదంపు

నిష్ప్రయోజనము.

వట్టి ఉకను (పొట్టు) దంచిన
ల్లునుట; తేలే దేమీ ఉండదు
కదా.

“వాని దంతా వట్టి ఉకదంపు ఉప
న్యాసం.”

వా.

చూ. ఉకదంపుపాట.

ఊకదంపు పాట

వట్టి వాగాళంబర నునుట.

చూ. ఊకదంపు.

ఊకటంతి

చెండుమల్లె (బుల్లి) జాతిలో

ఒక రకం.

ఊకర లిచ్చు

ఊకొట్టు.

“వెడ యేడ్పు నంత న యుడుగు ను
గడుగు, నూకర లిచ్చు నాలకించు.”

భోజ. 1.176.

చిన్నపిల్లల విషయంలోనే
యిది ఉపయోగిస్తారు.

ఊకరలు గొట్టు

హుంకరించు.

“ఊకరల గొట్టుచు ను తలపడుచు.”

బస. 7.868.

ఊకరలు వెట్టు

చూ. ఊకరలు గొట్టు.

ఊకర ల్వెట్టు

హుంకరించు.

“ఊకరల్వెట్టుచు నుజవడింపుచును.”

బస. 5.139 పు.

(ఎద్దు ఇక్కడ ప్రసక్తం).

చూ. ఊకరలు గొట్టు.

ఊకొట్టు

1. అంగీకరించు; అంగీ

కారము తెలుపు.

“మొనయక యూకొట్టి మొక్కుచు
నన్ను.”

గౌ. హరి. ప్రథ. పం. క్రి. 1825.

“వాడు నే నేం చెప్పినా ఊకొడ
తాడు.”

చా.

2. ఊరక విను.

“వా డేవో చాలా చెప్పుకు వచ్చాడు.
నే నేదీ తేల్చి చెప్పుకుండా ఊకొట్టి
వచ్చాను.”

చా.

చూ. ఊకొను.

ఊకొను

ఊకొట్టు; విను.

ఒకరు కథ చెప్తుంటే వినే

వారు ఊకొట్టుడం అలవాటు.

“తనువు నుజచితి వేమొ యూకొన వ
దేల, యవలికథఁ చెల్పు మనియెడు.”

సార్వ. 6.2.

“ఊకోఁ జెప్పఁగ నెంతయేనితడ వా.”

కాళ. 7.173.

“అల్లుబుద్ధుల వెడమాట లూకొనక.”

భార. ఉద్యో. 3.337.

చూ. ఊకొట్టు.

ఊగారు

కదలాడు.

ఊగియాడు

చూ. ఊగారు.

ఊగులాట

అటూ ఇటూ తోచని, తేలని

సితి.

“ఇదంతా చూడబోతే వట్టి ఊగు
లాటగా ఉంది. ఎంతకూ పోదామా
వద్దా అనేదే తేల్చక పోతే ఎలా?”

చా.

ఊవకందె

నూలు చుట్టే కందె.

కుక. 2.423.

ఊచక యాచక

సంకోచింపక. జం.

“తొయ్యలి యూచక యాచక,
పయ్యెద గొప్పైన బటాన బయలుగఁ
జేసెన్.” సారం. 8.16.

చూ. ఊచకాచక.

ఊచకాచక

సంకోచింపక.

“...ఊచకాచక మదిలో.”

రాధి. 2.57.

చూ. ఊచక యాచక.

ఊచకోత

మొదలంట కోయుకోత.

త్రివేణి. పు. 20.

ఊచపడు

కృశించు.

“సరసిజగంధి పెందొడల సాటికి రా
నెరుంచి సోరునీ, కరభము లెల్లఁ జేప
డఁగఁ గన్గొని యుండియుఁ దజయార
మై, పొరలఁ బెనంగి యూచపడి
పోవుట లింతియ కాక ధాత్రిపై,
నరఁటులు పిలపిలతర మెనను సామ్యము
పొంద నేర్చునే?” భాను. 2.13.

చూ. ఊచపడు.

ఊచపోవు

సన్నపడు.

భల్లాణ. 4.

“ఆపిలవాడికి పాపం! చిన్నతనంలోనే
కాళ్లు ఊచపోయినవి.” వా.

చూ. ఊచపడు.

ఊచబియ్యము

పాలకంకులను కోసి చేతితో

నులిమి రాల్చినగింజలు.

రాయలసీమలో వీటికే పిసుకు

శ్ల ని పేరు.

ఊచముట్టుగా

పూర్తిగా, నిశ్శేషముగా.

“ఊచముట్టుగ గీము లాహుతి
గొనంగ.” రామా. 6.250.

“ఊచముట్టుగ నిలు దోచి యుఱికి
చనుట.” పాండు. 8.50.

ఊచముట్టుగొను

చంపు.

“నీ తమ్ముఁ గుఱుల నూచముట్టుగొనియెనే
విధి.” భార. శల్య. 1.28.

ఊచినకట్ట వంపని

బలహీనురా లయిన, సుకు
మాదురా లయిన.

సన్ననికట్టను కూడా వంచ
లేని దనుట పై వచ్చిన
పలుకుబడి.

“ఊచినకట్ట వంపనిపయోధుహలోచన
మింట మంటలం, బూచినబాణజాల
మున.” ఉ. హరి. 1.163.

ఊటచెలమ

తలుగనిది; చెలమలో నీరు
వినియోగ మయ్యేకొద్దీ తిరిగి
ఊటుకూనే ఉంటుంది.

తాళ్ల. సం. 11.122.

ఊటాడించు

గట్టిగా కదలించు.

“మదాలిమాలికల నూటాడించు వేడి
యచుల్.” విజ. 2.16.

ఊడదన్ను

పోగొట్టు, పోవునట్లు తన్ను.

“పాటు లెంచిన యెడ్డిని పెనులావు
బాడదన్ని.” జైమి. 1.45.

“ముందుపండు నాలుగూ ఊడదన్ని
పంపిస్తే పోతుంది.” వా.
చూ. పండ్లూడదన్ను.

ఊడనిబాడు

ఊరు వదలిపోవు, పాటిపోవు.
“ఒకనాటిరాత్రి పడుపడు, కకుఁ శివుక
యిల్లు వెడలి గాఢతరతమో, నికరము
తన తగుతోడుగ, నొకరుఁడు పేరడవి
త్రోవ నూడనిబాడెన్.”

పాండు. 3.49.

“అక్కంతామణి నెచ్చెలు, లొక్కక
పని పేరు చెప్పి యూడనిబాడెన్.”

కవిజన. 3.98.

“అయ్యురగము లెల్ల నలెసల నూడని
బాడిన.” శత్రు. హరి. 6.239.

ఊడబొడుచు

ఊధరించు నంటిది.

వాడు చేసింది మహా యేమిటి

అన్న అర్థం లో ఊపయోగి
స్తారు.

“వాడు ఊడబాడిచింది ఏముంది
యిందులో?” వా.

ఊడిన నాగ లైన

మూలబడిన, సరి యైనసితిలో
లేని.

“ఊడిననాగ లైనపతి కన్నవి లేనివి
నచ్చబల్కి.” రుద్రమ. 19 పు.

ఊడిపడు

మాతాత్తుగా వచ్చు.

“వాడు ఎక్కడనుండో ఆవేశకు సరిగ్గా
ఊడిపడ్డాడు.” వా.

ఊడుకొన జేయు

పాటునట్లు చేయు.

“ఊడుకొనఁ జేసి వేటొక్క దిక్కు
తెరువుగా.” భాస్క. అర. 2.126.

ఊడుగవి త్తనంవంటి

ఎప్పుడూ వదలని.

ఊడుగుని త్తనా లన్నీ తిరిగీ

ఊరుమురిమి లే ఊడుగుచెట్టు

మొదలును కరుచుకొంటాయి

అని ఒక ప్రథ. దానినిబట్టి

వచ్చిన పలుకుబడి.

ఊడ్చి పెట్టు

ఉన్న దంతా దోచిపెట్టు.

“అవిడ పుట్టింటికే ఉన్న దంతా ఊడ్చి
పెట్టింది. ఇంక తన కొడుకుల కేం
మిగులుతుంది?” వా.

ఊడ్చిపెట్టుకొని పోవు

సర్వం పోవు.

“ఉన్న దంతా ఊడ్చిపెట్టుకొని పోయే
సరికి వాళ్లు ఆ ఊరు వదిలి వేరే ఊరు
పోవలిసి వచ్చింది.” వా.

ఊతకోల

అధారము; తోడు; చేయును
కట్ట.

“అందునకు నూతకోలగా నకట!
యొకని, నైన నిలుపక...”

భార. స్త్రీ. 1.170.

ఊతగొను

అధారముగా చేసికొను.

“ఒండొరుల కేలుఁ దమ్ముల నూత
గొనుచు.” హరి. 4.27.

ఊతనీరు

అశాశ్వతము; భంగురము.

ఎత్తి పోయినీరు కొంచెమే ఉంటుంది, త్వరగా ఎండి పోతుంది అనుటపై వర్షాది నది. అశాశ్వతము అని భావార్థం నిలిచినది.

“ఊతనీరు, చెలది నేత, మూలాయిటి దూది, యెండపసుపు, దొడ్డి యక్కరంబు మేను.” ఆము. 6.62.

ఊత యొసగు

ఊత యిచ్చు.

“రామునిడించి కరంబూత యొసంగి.”

మ. రా. ఆయో. పు. 256. పం. 1.

ఊదజెప్పు

నొక్కి చెప్పు.

“సంస్కృతశబ్ద మూదఁ జెప్పిన నవి దర్శముం డ్లనుచుఁ జెట్టరు వీనుల.” సింహా. 1.32.

ఊదబడి పోవు

తలుముబడి పాటిపోవు.

ఊదుకొనిపోవు (= తలుము కొనిపోవు) అన్న రూపంలో నేడీ పలుకుబడి పశ్చిమాంధ్రంలో వినవస్తుంది.

“తలతో నూదఁబడి పోయె ధనమడు కృతియై.” కవిక. 2.122.

ఊదబొడ్డు

పైకి ఉబికి ఉన్నబొడ్డు.

ఊదరగొట్టు

ఏదో ఒకటి చెయ్యమని

పోరు, ఊపి రాడనియకుండా.

“అక్కడికి వెళ్లెసరికి వాడు అదేవనిగా తనగొడవంతా చెప్పకొని ఊదరగొట్టి వదిలి పెట్టాడు.” వా.

ఊదర పెట్టు

పందికొక్కలూ మొదలయిన వాని కలుగులలో పొగ పెట్టు.

అలా పొగ పెడితే అవి ఊపిరి తిప్పుకోలేక బయటికి వస్తాయి. అప్పుడు వాటిని చంపుతారు. లక్షణయా ఊపిరి తిప్పుకోనీయకుండా చేధించు.

“వాడు పొదున్నించీ ఒకటే ఊదర పెడు తున్నాడు ఊరికి పోదామని.” వా. చూ. ఊదరకొట్టు.

ఊదర లిడు

“ఉరుధూమతతుల బట్టూదర లిడిన, పరుసున దొఱటలఁ బాములు మడియ.” గార. హరిశ్చ. పూ. 2238. చూ. ఊదరపెట్టు.

ఊది పిటింది త్రాడగు

వెంట నుండు.

వెనుకకు కట్టుకొని యుండు త్రాడు వెంట వచ్చినట్లు.

“ఏదెసఁ దొలంగినను నూది పిటింది త్రాడై యాదిగొని.” ఉ. హరి. 4.29.

ఊదుకడ్డి

సాంబాణివత్తి.

“సాయంకాలం రెండు ఊదుకడ్డిలు ముట్టిస్తే మంచిది.” వా.

చూ. ఊదువత్తి.

ఊదుకు పోవు

లఱుముకొని పోవు, ఊదుక
పోవు.

క్రిందిప్రయోగంలోని శ్లేషలో

ఊదుకొని ఉన్నవి.

“ఊదుకు పోవు శంఖము నహో! గళ
శంఖ.” విజయ. 1.134.

“కుంభేశ్వరు నక్కలు ఊగుకొని పోయి
నవి.” వా.

ఊదుకొను

నాటు.

“ఊదుకొనఁగల మఘాళిక—”

ఆము. 5.137.

హరి. ఉత్త. 9.281.

ఊదుగ్రోవులు

గాలక్రీడావిశేషము.

ఊదువత్తి

సాంగ్రాణికశిక్షి.

మా. ఊదుకశిక్షి.

ఊదువెండి

పరిశుద్ధ మైనవెండి.

వెండిలో ఏదయినా కత్తి

ఊన్నప్పుడు దానితో పాటు

సీసం కూడా వేసి, మూసలో

వేసి, కుంపట్లో పెట్టి ఒక

తిత్తితో ఊదుతారు. కడప

టికి మేలిమి వెండి తేలు

తుంది. బంగారం పుటం పెట్టి

నా రన్నట్లే వెండిని ఊదడం

అనే అంటారు.

“తగ్గవెండి చాలా ఉంది. ఊదిం

చాలి.”

వా.

“నీని కేం ఊదువెండి. చొక్కం.”

వా.

ఊపాదు

ఊగాదు.

“చూపుచేటుల పిల్లలూ పాడఁ
బొచ్చె.” రాజ. చ.

ఊపరలాదు

వట్టి దంభోక్తు లాడువాడు.

ఉత్త. హరి. 5.178.

ఊపిరాడడం లేదు

పని యెక్కువైన దనుట.

“పొద్దుటినుంచీ ఒకటే పని. ఊపి
రాడడం లేదు.” వా.

మా. ఊపిరి సలపడం లేదు.

ఊపిరికుట్టు

ఊపిరి పీల్చుటకు వీలు లేనట్లు

కడుపుకుట్టు పట్టుకొను.

“అబ్బలిదు ప్రక్క నొంచిన నపాయపు
టూపిరికుట్టు వట్టి మూర్ఖిల్లి.”

కమ. 2.146.

“పాపం అతనికి ఊపిరి కుట్టుపట్టి విల
విలలాడి పోతున్నాడు.” వా.

ఊపిరి ఆడకుండు

పని తెమలకుండు; నిర్విరా

మంగా, ఎడ తెటపి లేకుండా

ఉండు.

“నీరు వోయవారు నారు నాటెడు
వారు, ఊపి రాడకుండ నొరిసికొనిరి.”

క్షేత్రలక్ష్మి. 42 పు.

“పొద్దున్నుంచీ వచ్చే చుట్టలూ పొయ్యె
చుట్టలూ. ఊపి రాడడం లేదు. వా.

మా. ఊపిరి సలపకుండు.

ఊపిరి తిప్పకొన లేక పోవు

ఊక్కిరి బిక్కిరి అగు.

“ఈ పనితో ఊపిరి తిప్పకొన లేక పోతున్నాను.” వా.

చూ. ఊపిరి ఆడకుండు.

ఊపిరి బిగబట్టు

కాస్త ఓపిక పట్టు.

“ఈ ఒక్కరోజూ కాస్త ఊపిరి బిగపట్టి ఉండు వదినా! రేపు మేము వెళ్లిపోతాం. అప్పుడు నీయిష్టం వచ్చినట్టు నీపిల్లలను కొట్టుకొందువుగానిలే.” వా.

ఊపిరి మోచు

బ్రతుకు.

“ఊపిరి మోచిననాడే బట్టికొంటి వాసల్లె.” తాళ్ల. సం. 8.83.

ఊపిరి సలపడం లేదు

పని యెక్కువైన దనుట.

చూ. ఊపిరాడడం లేదు.

ఊరక పడి యుండు

మరొక ఆలోచన లేకుండా

ఉండిపోవు.

“ఎవ్వారి దాన నిచట నూరక పడియుండ.” కళా. 4.110.

“ఏదో ఇంత తిని ఊరికే పడి ఉండరా?” వా.

“నా కెందుకు? వాళ్లేమీనా చేసుకొని. నేను ఎక్కడో ఒకచోట ఊరికే పడి ఉంటాను.” వా.

ఊరక పోదు

వ్యరము కాదు.

“నాకును బ్రయం బగు టొక్కటి యెక్కు డాప్రియం, బూరక పోదు...” కళా. 5, 195.

“నా వంటివానికి చెరువు చేస్తే ఊరికే పోదు.” వా.

ఊరగుంత

రొచ్చుగుంట వంటిది.

తాళ్ల. సం. 12.151.

ఊరంత బలగము

ఎక్కువ బలగము.

“ఊరంతబలగంబు.”

విజయ. 3.138.

“వారి కేమమ్మా. ఊరంత బలగ మంది. ఏ పని పట్టుకున్నా గబగబా ముగించగలరు.” వా.

ఊరంతా ఉడుకు

గస్తో లగు.

“ఓషధిప్రస ముల్లల నుడుకుచుండ.”

మర. 5.10.

“పక్కఊళ్లో దొంగలు పడ్డారని తెలిసి ఈ ఊరంతా ఉడికిపోతూ ఉంది.” వా.

“నా డాపిలను లేవదీసుకు పోయా డవి ఊరంతా ఉడికి పోతూ ఉంది.” వా.

ఊరంతా గుప్పు మను

పోక్కు; ఊరందరికీ తెలియు.

కా. త. 484.

ఊరకుక్క

పనికి మాలినది.

“నూరు ఊరకుక్కలై నా ఒక వేటకుక్కతో సరి పోవు.” వా.

ఊరటోగి

ఊరూరు తిరిగి భిక్ష మెత్తు

కొనువాడు.

“ఊరగకంకలుతోడ నూరజోగులను, సరి చేసి యెన్నినచందాన నీవు.”

గౌ. హరి. ప్రథ. పంక్తి. 175, 76.

ఊరడించు

ఓదార్చు.

“వట్టి ఊరడింపుమాటలతో ఏంలాభం? ఏదో సాయపడాలి గానీ.” వా.

ఊరదైవములు

చిల్లరదేవతలు.

“ఈతఁడే శక్తింప రక్తింప ఊరదైవములు నొగి నితని సరా.”

తాళ్ళ. సం. 9.240.

చూ. ఊరబసువులు (వివరణము.)

ఊరపంది

ఒక తిట్టు; సోమరి; పనికిమాలినవాడు.

“ఊరపందిలా బలిసిపోయాడు.” వా.

“వాడు వట్టి ఊరపంది.” వా.

ఊరపిచ్చుక

ఇండ్లలో తిరుగు పిచ్చుక.

“వైసేయిభుగంబుతో నూర పిచ్చుక, రాజరత్నంబుతో గాజుపూస.”

చెన్న.

ఊర ప్రొద్దు గ్రుంక లేదు

ఊరు మాటు మణగ లేదు.

రాత్రి చాలా పొద్దు పోవలేదు

అనుపట్ల ఉపయోగించే

పలుకుబడి.

“నిండినింటిలోన నీ కేల భీతిల్ల, గోల యూరఁ బ్రొద్దు గ్రుంక లేదు.”

హంస. 4. 287.

ఊరబండు

తేనెలో ఊరవేసినపండు.

ఊరబసువులు

ఊరిలోని పశువులు.

ఊరకుక్క, ఊరపందివంటిది.

ఇలాంటివాటిలో ‘ఊర’ వచ్చి

నప్పుడల్లా కాస్త నీచ మన్న

భావము కానవస్తుంది.

“కావించిన యలనామధేనువుల కేవి యూరఁబసు లీ జానా.”

తాళ్ళ. సం. 9.61.

చూ. ఊరదైవములు.

ఊరబ్బ నారబ్బ చేయు

ఊరూ నాడూ ఏకం చేయు,

అల్లరి పెట్టు.

“ముగు డొక్కమా టంజే చాలు.

అది ఊరబ్బ నారబ్బ చేస్తుంది.” వా.

ఇది రాయలసీమలో జాగా

పినబడే మాట.

చూ. ఊరూ నాడూ ఏకము చేయు.

ఊరళ్లు గొను

వ్రేలిగణపులు వాచు.

ఊరగా (వానలో తడిసి)

ఉబ్బగా, వాయగా.

“క్రిందటను వ అ ద వారఁ గ మీఁద

వానయుఁ గురియ...వ్రేళ్ల సంధులును

నూరళ్లు గొనఁగఁ.”

పండిత. ప్రథ. పీఠ. పుట. 147.

ఊరార్చు

ఓదార్చు.

చూ. ఊరడించు.

ఊరించు

1. ఆశ కల్పించు.

నోట నీ రూరించుటపై

వచ్చినపలుకుబడి.

“మాటిమాటికి వేలు మడిచి యూరించుచు, నూరు గాయలఁ దినుచుండు నొక్కఁడు. భాగ. దశ. పూ. 496.

2. ఆకరించు.

వా. మా. 78.

“ఆఆబ్బాయి నలా ఊరించడం తప్పితే అది దగ్గర చేరనిచ్చినపాపాన పోలేదు.” వా.

ఊరికి ఊరు

ఊరంతా.

“ఇటీవల వరద వచ్చి ఊరికి ఊరు కొట్టుకు పోయింది.” వా.

ఇలాగే ‘ఊరు’కు బదులు

గ్రామం ఇత్యాదులతో కూడ

ఈ పలుకుబడిని ఉపయో

గిస్తారు.

“గ్రామానికి గ్రామం దేశానికి దేశం అల్లాడి పోతోంది.” వా.

ఊరికి పోవు

చూ. ఊరు పోవు.

ఊరిదారి పట్టు

వెనుదిరుగు.

“తత్తరమ్మన నూరిదారి పట్టె.”

శ్రవ. 2.65.

ఊరిమీద పడు

పని లేక ఊరంతా తిరుగు.

“ఇంట్లో దండించేదిక్క లేక వాడు ఊరిమీద పడ్డాడు.” వా.

ఊరిలో ఇల్లు లేదు అడివిలో

చేను లేదు

ఏమీ లే దనుట.

“వాడికి పిల్ల నిస్తా నంటా వేమిరా? బుద్ధి ఉందా లేదా? వానికి చూడబోతే

ఊళ్లో ఇల్లా లేదు, అడివిలో చేనూ లేదు. వాణ్ణి కట్టుకొని మన పిల్ల ఏం సుఖపడుతుంది?” వా.

ఊరివారల తలనొప్పి

ఊరివారికి బాధ కలుగజేయు

నట్టి.

“వాడకు బగ యూరి వారల తల నొప్పి.” శుక. 8. 20.

ఊరు కాచి తిరుగువారు

గ్రామరక్షకులు, తలవరులు.

“క తివాతులతో నూరు గాచి తిరిగి, యాడుమురుపాశైములఁ గాంచె.”

ఉ. హరి. 1.140.

ఊరుగాయ

నిలవ ఉంచుకొనుటకై ఉప్పు,

సూనె మొదలయినవాటితో

పెట్టిన మామిడికాయ, నిమ్మ

కాయ మొదలగు ఊరగాయ.

ఊరు చక్కబెట్టు

స్వేచ్ఛగా ఊరంతా తిరుగు.

వ్యభిచరించు అని సూచన.

“మొగుడు ఊరు వెళ్ళేసరికి ఆవిడ ఊరు చక్కబెట్టి వస్తుంది.” వా.

ఊరుపిండి

పచ్చడి.

రాయలసీమలో పచ్చడిని

ఊరుపిండి అనే అంటారు.

చూ. ఊరుబిండి.

ఊరు పేరు తెలియు

వివరము తెలియు.

“వేగమే, యూరును వేరును తెలిసి యొద్దిక సేయుద మెల్లకార్యముల్.”

ఉ. సా. 1.49,

“ఊరూ పేరూ తెలిశాక గానీ ఎవరి
లోనూ స్నేహం చేయ రాదు.” వా.

ఊరు పేరు లేని

అనామక మైన.

“ఊరు పేరు లేనివాల్లో తమంది వస్తే
నేం?” వా.

ఊరుపోక

ఉబుసుపోక.

“ఒడలున్నులింపిన నొకపూట వెలుపట
నుండుమీ చనువెంచి యూరుపోక.”
భోజ. 5.210.

ఊరుపోవు

మఱొకయూరికి పోవు.

“ఆ ఆబ్బాయి ఊరు పోయాట్లు. పది
కోజాలకు గానీ రాదు.” వా.

ఊరు మెచ్చుపెండిలి

ఊరివా రందఱు మెచ్చదగు
వివాహము.

“చిక్కొట్టు వలదు చెలులకుఁ, బెక్కే
టికి నూరు మెచ్చుపెండిలి గలిగెన్.”
ఉ. హరి. 5.152.

ఊరుమేలు తోడుమేలు

స్వగ్రామము, సహచరుడు—
వీరివల్ల కలిగేమేలు.
సదానంద. శత. 61.

ఊరు లేక పొలిమేర గలునా?

అసలు లేనిది వడ్డి ఎక్కడిది
వంటిది.

ఊరే లేనప్పుడు ఆ ఊరి పొలి
మేర ఎలా ఉంటుంది?

“తలఁప నెచ్చట నైన దా నూరు లేక,
పొలిమేర గలునే?”

పండితా. ప్రథ. వాద. పుట. 636.
చూ. పురం లేనిది అంతఃపురమా?

ఊరు లేనిపొలిమేర

ఉండ దనుట.

తాళ్ల. సం. 12.55.

ఊరువాడు చెలమ

సులభగమ్యము.

తాళ్ల. సం. 3.460.

ఊరందరూ నీళ్లు పెచ్చుకొనే
చెలమ అందరికీ అందు
బాటులో ఉంటుంది.

ఊరు వెళ్లు

చూ. ఊరు పోవు.

ఊరూ నాడూ ఉడికిపోవు

ఏదో సంగతిలో ఊరంతా
గగ్గోలగు.

“కన్నతండ్రి మరణకారకుఁ డని నైత,
మూరు నాడు నేటి కుడికిపోవు.”
నాయకు. 90. పు.

ఊరూ నాడూ ఏకమగు

అల్లకల్లోల మగు.

“ఆ ఊళ్లో మొన్న జరిగిన కొటాటలో
ఊరూ నాడూ ఏకమయింది.” వా.
చూ. ఊరూ వాడూ ఏకమగు.

ఊరూ నాడూ ఏకము చేయు

విపరీత మయిన ఆర్భాటము
చేయు.

“ఘోడికొడలు ఏమో అనిం దని ఆ
పిల్ల ఊరూ నాడూ ఏకం చేసింది.” వా.
చూ. ఊరబ్బ నారబ్బ చేయు.

ఊరూ పేరూ లేనివాడు

అనామకుడు.

“అఊరూ పేరూ లేనివాడికి పిల్లను ఎవరిస్తారు?”

యా. ఊరు పేరు లేని...

ఊరూ వాడా ఏక మగు

యా. ఊరూ నాడూ ఏక మగు.

ఊరేగించు

మెరవణి చేయు.

వ్యంగ్యార్థంలోనే ఈ పదం ఎక్కువగా ఉపయోగిస్తారు.

“ఆఁ, పీళ్ళేమో ఉలిగడలు కట్టి ఊరేగిస్తారట ఆ ఊరు పోలే.”

వా.

ఊరేగు

తన గొప్పను ప్రదర్శించు కొను.

వ్యంగ్యంగా, నిరసనగా ‘పోవు’ అనే అర్థంలో కూడా ఉపయోగిస్తారు.

“వాడు తా నేవో గొప్ప కవి నని ఊరేగుతున్నాడు.”

వా.

“వా డెక్కడికి ఊరేగాడో? మన కెక్కడ కనిపిస్తాడు?”

వా.

ఊరేటిచెలమ

వట్టిపోనిది.

చెలమ ఎన్నడూ శూన్య మై పోదు.

“తీరనిమోహం తెంచేపలు

ఊరేటిచెలములు ఉడివోనిపంటలు.”

తాళ్ల. సం. 11.11.

ఊరాయ

ఊరుగాయ.

“ఊరాయలుకొ వనపర్ణ భోజనములం దొప్పార.”

బహు. 4.19.

యా. ఊరుగాయ.

ఊరితము చేయు

లాభము కలిగించు.

“వాడు సంసారానికి చాలా ఊరితం చేస్తున్నాడు.”

“పీ డేవో మహా ఊరితం చేస్తున్నట్లు మాట్లాడుతున్నాడే?”

వా.

ఊర్ధ్వపుండ్రాలు

పట్టెనామాలు

ఊర్బిండి

ఊరుబిండి.

ఊర్బిండివడెము

వడియము.

“గుడి మింగువానికి లింగ మూర్ఖిండి వడెము.”

సిం. నార. 38.

యా. ఉట్రవడియము.

ఊటట బుచ్చు

ఊటడించు.

“లో సుంచకు భీతి యంచు వినయోన్నతి నూటట బుచ్చి యంతటక.”

హంస. 3.121.

ఊటడ బల్కు

ఓదార్పు.

“ఈ పగిదికొ మురారి హృదయేశ్వరి నూటడ బల్కు.”

పారి. 4.13.

ఊటడ బ్రోచు

ఊటట కలిగించు.

“ఓ యదువీర! వృష్టి బసి నూటడ బ్రోవవె సప్తరాత్రుల.”

ఆము. 4.29.

ఊటడించు

ఓదార్పు.

ఊరిడిలు

చూ. ఊరిడిలు.

ఊరిడిలు

ఓనార్పు చెందు.

చూ. ఊరిడిలు.

ఊరిమాలగుడుచు

కలతపడు, ఊర్భ చెందు.

“చిడిముడి బొంతును సిగ మిట్టి మిట్టి, పడఁగఁ బల్కులు తొట్రుపడ నూల మాల, గుఱుచుదు...” నవ. 3 భా.

ఊరివడు

శబ్దించు, భోరు మను.

“ఊరివడి చూచి కామాక్షి ను తరించె ...అకాలవృష్టి.” హర. 2.22.

ఊరికొను

నిలుచు.

ఊరికొలుపు

నిలుచునట్లు చేయు.

ఊర్కొను

చూ. ఊరికొను.

ఊర్కొల్పు

చూ. ఊరికొలుపు.

ఊర్లు దోచి గుర్లు కట్టు

ఒక మంచినీకై యెక్కువ చెడుపనులు చేసే పట్ల ఉపయోగించే పలుకుబడి.

మదన. శత. 40.

ఊర్లుశవారు

గ్రామ గ్రామంవారు, ఊరూరి వారు.

“తమ యూర్లుశవారి నెల రావించి.” పండితా. ప్రథ. పురా. పుట. 416.

ఊర్లోవాళ్ల పొత్తు

ఇశరుల సాత్తు.

“ఊర్లోవాళ్ల సాత్తుకు అందరు అధికారులే అంటారు!” వా.

ఊరివాడు

ఊరిగాడు.

“అలయం బోడుల లోపల, నలయం బోడుములు నీకు నగల మవుచుం, దల పూ వాడక యుండుము, తలపూవు ధరించి వికచతామరసాక్షి !”

పారి. 1. ఆ.

ఊరినకొళ్లు

ఊరిచపోయిన కాళ్లు.

ఊరిసరిలు

చిక్కు, కృశించు.

ఊరినివాసము

ఈర్ష్య.

శ. ర.

ఊరి (నీ) కెందుకు ?

నా (నీ) విషయంలో కల్పించు కోవద్దు అనుపట్ల ఉపయోగించేపలుకుబడి.

“నా ఊరి నీ కెందుకు? నీ సంగతి నీవు చూచుకో.” వా.

“నీ ఊరి నా కెందుకు. నా సంగతి నేను చూచుకుంటాను.” వా.

ఊరిసుపోక

ఉబుసుపోక.

ఊరిసుపోవు

కాలక్షేప మగు.

ఊసులాడు

కబుర్లు చెప్పుకొను.

“నెలతల్ మచ్చట కూసులాడెదరు.”

శ్రీత్రలక్ష్మి. 74.

ఊహాగానము చేయు

ఏదో ఒక విషయముపై

ఊరికే ఊహించు.

ఊహాపోహలు కల....

ఊహాపోహలు కలవాడంటే

వివేకి, బుద్ధిమంతుడు.

ముణము తీర్చుకొను

ఎవరైనా మేలు చేసినప్పుడు

ఉపకారమునకు ప్రత్యుపకార

మొనరించు.

ఇది రకరకాలుగా ఉపయోగ
పడుతుంది.

‘నీ ముణం తీర్చుకోలేను’,

‘నీకు నేను ముణపడినాను’.

‘నీ కేదో చేసి యీ ముణం

తీర్చుకోవాలి’ ఇత్యాదులు.

“నీ ముణము దీర్చుకొని వాడనే
యటంచు.” హంస. 1.255.

ముణము తీరు

సంబంధము తెగిపోవు.

“...నీకు నాకు ముణము దీరె.”

శ్రవ. 5.88.

ముణము వణము

అప్పు సప్పు. జం.

“పాలు గాతెడు నీదుకపోలఫలక,
మందు గనుగొన నిమ్మ నాయకము
నేడు, మొద్దు లద్దాలు గిద్దాలు మోటు

గావె, ముణము పణమో విచారిం
మెప్పుడేని.”

కవిమాయ. అం. 2. పు. 28.

ముణము వడ్డితో నీగు

చేసినపనికి పూర్తిగా ప్రతీ

కారము చేయు; వడ్డితోపాటు

అప్పు తీర్చు.

“ఆ శఫలోఁ గొన్నముణ మంతయు

నీగగగగ గంటి వడ్డితో.”

భార. కర్ణ. 3.195.

ముణానుబంధము తెగు

ముణము తీరు.

‘ముణానుబంధరూపేణ పశు

పత్నీ సుతాలయాః’ అన్న

దానిపై వచ్చినది.

“తప్ప రాదు ముణాను బంధంబు

దెగినఁ, బ్రాణపద మైనవలపును బాసి

చనఁజె.” మను. 3.140.

“వానికి నాకూ ఆనాటితో ముణాను

బంధం తెగిపోయింది.” వా.

ముతుకాలము

రజోదర్శన మయిన పది

దినాలవరకూ ముతుకాలమని

కళాశాస్త్రం.

ముతుమతి యగు

రజస్స్వల యగు.

ఎం. ఆర్. ఆర్. వై.

మహారాజరాజశ్రీ.

ఈ మాటకు ఇంగ్లీషు పొడి

అక్షరాలు. మొన్న మొన్నటి

దాకా అడ్రసుల్లో ఇలానే
ప్రాసేవారు.
“యమ్యారాన్వేగారికి,” పాణి. 6.97.
ఎంగిలాకులు నాకు
నీచమునకు పాల్పడు.
“వాడు ఒట్టి ఎంగిలాకులు నాకేవాడు.”
వా.

ఎంగిలించు
ఎంగిలి చేయు.
“మొన లావులించి వాసన సల్పి బసి
గొని, లేచేటిగము లెంగిలింపకుండ.”
కమా. 3.108.
“వాడు అన్నం ఎంగిలి చేసినాడు.”
వా.

ఎంగిలి కాశించు
ఉచ్చిష్టమునకు ఆశించు, నీచ
కార్యమునకు పాల్పడు.
“నీ విట్లా ఎంగిలి కాశిస్తా వని అనుకో
లేదు.”
వా.

ఎంగిలికూటి కాశించు
పరస్మై కాశించు అనుపట్ల
కూడ ఉపయోగిస్తారు.
చూ. ఎంగిలి కాశించు.

ఎంగిలి గావించు
ఎంగిలి చేయు.
స్త్రీ విషయంలో అయినప్పుడు
పరస్మైని కవయు అని
అర్థము.
“అనంగ శ్రీ దాసంగతి నెంగిలి
గావించె.” నిర్వ. 6.74.

ఎంగిలి గుడుచు
నీచపుతిండి తిను.

ఎంగిలిచేత కాకి వ్రేయనివాడు
అతిలుబ్ధుడు.
ఎంగిలిచేతితో కాకిని అదిలిస్తే
ఆ మోగుకు ఎక్కడ కింద రాలి
ఱిది తింటుందో అని భయపడే
వాడు అనుట.

“కసరి యెంగిలిచేత గాకి వ్రేయని
వాడు, సత తాన్న దాన ప్రళయః
డయ్యె.” పాండు. 4.210.

ఎంగిలిచేయి విసరని
అతిలోభి యైన
“వాడు ఎంగిలిచేత్తో విసరేవాడు
కాదు.”
వా.

ఎంగిలి చేయు
చూ. ఎంగిలించు.

ఎంగిలిపడు
కొద్దిగా భోజనము చేయు.
నాలుగుమెతుకులు తిను.
“నా కేం ఒంట్లో బాగు లేదు. కాస్త
ఎంగిలిపడి లేచాను.”
వా.

ఎంగిలిమంగలం
అనాచారభరిత మనుట.
“వాళ్ళిల్లు అంతా ఎంగిలిమంగలంగా
ఉంది.”
వా.

ఎంగిలిమందు
తేనె.
భస్మాదులు తేనెతో రంగ
రించి నాకించడం అలవాటు.
అందుపై యేర్పడినది.

ఎంగిలిమాట
ఎవరో అన్నమాట.
మూట. 26.

ఎంగి శ్లోత్తు

నీచపుపనులకు పాల్పడు.

“ఆ వెధవ వాళ్ళింట్లో పిళ్ళింట్లో ఎంగి శ్లోత్తుకుంటూ బతుకుతున్నాడు.” వా.

ఎంచులు పెట్టు

తప్పలు పట్టు.

ఎండకన్ను ఎటుగని

అ సూర్యం పశ్యయై న,

ఏమాత్రం కష్టమూ ఎటుగని,

ఇలు వెడలని.

“ఎండకన్నెటుగని యీ రాజ చంద్రుఁ, డవని శాత్రులకు నర్పించి పెక్కు, గానలఁ ద్రిమృరి కాయంబు డస్సి.” పల్నాటి. 92 పే.

“ఎండకన్నెటుగని యింద్రుని యిల్లాలు, పలుపంచలను జాలిఁ బడియె నేడు.” భాగ. 8.469.

“ఎండకన్నెటుగక యేప్రాద్దు నన్ను, నండఁ బాయనివాడవయ్యయో నేడు, ఇంతి యింటికీఁ బోయి యేమంటి వన్న?” సారం. 2.531.

చూ. ఎండకన్ను నీడకన్ను ఎటుగని.

ఎండకన్ను నీడకన్ను ఎటుగని

ఎండమొగం చూడని; కష్ట

మొరుగని.

“క్రీడమై నెండకన్నును నీడకన్ను, నెటుగ కన్నుల దమ్ముల హితుల సుతులఁ, గూడి సుఖ మున్నవారము లోర్కు లాదవ, సత్యసలాప! యో హరిశ్చంద్రభూప!” హరిశ్చ. 1.212.

చూ. ఎండకన్ను ఎటుగని.

ఎండకన్నును వానకన్నును

ఎటుగని

కష్టమొరుగని; ఇలు వెడలని.

“వచ్చి రెండకన్ను నీడకన్నును నెటుగని పురంపులు....”

భార. ఆశ్ర. 1. 113.

చూ. ఎండకన్ను నీడకన్ను ఎటుగని.

ఎండ కెండి వానకు తడియు

అన్ని కష్టాలకూ ఓర్పు.

తె. జా.

ఎండగట్టు

ఎండలో ఆరవేయు.

“తడిబట్టలు ఎండగట్టుదామంటే దండె మైనా లేదు.” వా.

ఎండగొట్టు

నడ దెబ్బ తగులు.

రా. వి. 269.

ఎండతాకు

వడ దెబ్బ తగులు.

“బెడిద మగునెండతాకు నఁ, దొడి మలు వసివాడి.” పారి. 4.19.

ఎండ నుండగ నీడ యెదురు

వచ్చు

ఎంతో బాధ పడుతుండగా,

తనంతట ఏదో ఒక ఆశ్వా

సము సమకూరు.

“ఎండ నుండగ నీడ యెదురు వచ్చుట గదా, సుదతి చల్లనిమాపుఁ జూచె నేని.” ఉషా. 3.49.

ఎండవసుపు

అశాశ్వతము.

నీరెండ పడి యేర్పడే పసుపు

రంగు.

పసుపు ఎండలో పెడితే రంగు

మాధుతంది అనుట పై

యేర్పడినా ఏర్పడి ఉండ
వచ్చును.

“ఊతెసేరు చెలదినేత మాటాయిటి,
దూది యొడపసుపు నొత్తి యక్క,
రంబు... మేను.” ఆము. 6.62.

ఎండబెడు

ప్రాణైక్కు.

మా. ఎండవడు.

ఎండబాటు

ఎండబాటు.

“పండబాటినహల పెండబాటె.”
మను. 8.129.

ఎండబెట్టు

ఎండలో ఉంచు.

“గోఘమలు ఎండబెట్టుదా మనుకుం
టుంచే యంతలో వర్షం ముంచుకొని
వచ్చింది.” వా.

ఎండమడుపు

గొడుగు.

సాంబ.

ఎండమావుల నీళ్లు

లేనివి.

ఎండమావులు నీళ్లుగా కనిపిం

చినా అందులో నీళ్లుండవు.

తాళ్ల. సం. 7.34.

ఎండమావులను పట్టగల

అసాధ్యకార్యము లొనర్ప
గల, ఏమైనా చేయగల.

నిరసనారవ్యోతకంగా
అనుమాట.

కమా. 8.135.

ఎండమావులు

మృగతృష్ణ.

“ఎండమావులట్టుల సంవత్సరతులు.”

భార. ఆది. 5.159.

“ఎండమావులను దప్పు లేల దీరు
నోయమ్మ.” తాళ్ల. సం. 4.54.

ఎండమావుల కడగాళ్లు గట్ట

నేర్పు

అసాధ్యకార్యములను చేయ

గలవా రనుటలో నిరసన

సూచిస్తూ అనేమాట.

ఎండ

మావులను కాళ్లు కట్టి

వేయడం అసాధ్యం కదా!

పండిత. ప్రభ. పురా. పుట. 859.

ఎండలు నీడ లగు

సాభాగ్యము చెడు.

“పండ పండ నట్లుగా వారిఁ జూచి

నక్కేవు, యెండ లేలా నీడ లాయె నింక

కేళిచూటలు.” తాళ్ల. సం. 8.557.

ఇక్కడ ఎండ ఆనందసూచ

కం. తద్విరుద్ధము నీడ.

ఎండలు నీడలు కాయు

మంచిరోజులు పోయి చెడు

రోజులు వచ్చు

“ఉండం బాసె నడవిలో నొకతె

నేను, ఎండలు నీడలు కాసె నేమి

నేతురా!” తాళ్ల. సం. 3.663.

చూ. ఎండలు నీడ లగు.

ఎండ లేనినాటి నీడ

ఉండ దనుట.

తాళ్ల. సం. 12.55.

ఎండలోని నీడ

శ్రమాపనోదకము.

తాళ్ల. సం. 11.3 భా. 125.

ఎండవడు

1. ఎండలో ప్రయాణము చేయు.

2. ఎండ బాగా ఎక్కు.

“ఓ, తెరువరి యింత యెండవడి తేగల యట్టి విఁ కేమిభాగ్యముల్.”

గంధ. 66.

“దూరము వోయి యెండవడి దూపిలి వచ్చినప్రాణనాథునికొ, ద్వారకవాట గేహళులదాక నెదుర్కొని...”

కాశీ. 2.81.

“బాగా ఎండవడి పోయింది. చల్లబడిం తర్వాత బయలుదేరొచ్చు.”

చూ. ఎండపడు.

ఎండ వాలారునందాక

పొద్దు వాటాలేవరకూ అని నేటిరూపం.

చల్ల బడేవరకూ అనుట.

“ఎండ వాలారునందాక నిండుకొలని, తీరమున మట్టిసిడ నిద్రించె నతఁడు.”

కవ. 3.27.

చూ. పొద్దు వాటాలు.

ఎండుగులు

ఎండబోసిన ధాన్యము.

“కలమపు తెండుగుల్ ద్రవిడకన్యలు ముంగిటఁ గాచి.”

అము. 1.75.

చూ. ఎండువులు.

ఎండుతెవులు

క్షయలాంటి వ్యాధి.

శ.ర.

ఎండువులు

ఎండబోసిన ధాన్యము.

“ముంగిళ్ళ నెండువులు గానం బడవు.”

శేయూ. 3.84.

చూ. ఎండుగులు.

ఎంత కాదు :

ఎం తెనా అగు ననుట.

“కాఁకతోడఁ జిత్తమెల్లఁగరఁగి నీ ర మించె, ఏకట నెవ్వరి కెన నెంత గాడ ప్రీయము.”

తాళ్ల. సం. 12.335.

ఎంతకు దెచ్చెను?

దీనివల్ల ఎంత అనర్థం కలిగింది

అనుపట్ల ఉ ప యో గిం చే పలుకుబడి.

“ఎంతకు నెచ్చె నే సరసి శేఖర చెయ్యములు?”

అము. 5.77.

“నువ్వు ఆ రోజు ఏవో తమాషావ అంటే ఆ మాట ఎంతకు తెచ్చిందో చూడు. అతనికి నాకూ బద్ధ జ్యేషం యేర్పడింది.”

చూ.

ఎంతకు నెత్తుకొంటివి ?

1. ఎంతకు ఎక్కు పెట్టితివి,

ఎంతకు దిగితివి.

ఎంతకు తెగించావు? ఎంతకు

సిద్ధ మయ్యావు? అన్న అర్థంలో

ప్రయుక్త మవుతుంది.

“నా కొప్పునిబాస నిచ్చితి వహో యిటు లెంతకు నెతుకొంటి విం, కెప్పుని కెన నమ్మఁదగునే.”

కుక. 1. 540.

“దయ యింత లేక యెంతకు నెతు కొంటి ర,క్కట మిమ్ముఁ గన్నది గాక తల్లి.”

కుక. 4. 42.

ఎంతకు దిగితివి అనే నేటి
వాడుక.

రాయలసీమలో ఎంతకు వగ
దెగితివి అని ఇదేచోట
అంటారు.

ఎంతకు నేరరు?

ఎంత కై నా సిద్ధపడతారు
అని తాత్పర్యము.

“ఎంతకు నేర రంత తెగియించినవారది
యన్నదేకదా.” కుక. 4. 28.

వీడు ఎంత కై నా తగును,
ఎంత కై నా మనిషి మొద
లయినవాట్లో ఈ పలుకుబడి
విననస్తుంది.

ఎంతకు లేడు?

ఎంతవనికీ సిద్ధపడడు? ఎంత

పని కై నను సిద్ధపడు ననుట.

“ఎంతకు లేడు నారదమునీంద్రుడు
కొరి వినంగ నేను వినఁగా.”

పాఠ. 1.80.

ఎంత కెంత

ఎక్కడి కెక్కడ?

“ఏమి చెప్పవలయు నెంత కెంత?

పీఠ. 2.81.

ఎంత కై నా మనిషి

ఎంత దుష్కార్యం చేయ

నైనా సమర్థత గలమనిషి.

“వా డెంత కై నా సమర్థుడు. పొగడ
గలడు, తెగడగలడు. వాణ్ణుడు నమ్ము
తాడు?”

వా.

ఎంత కై నా తగును

ఏ చెడుగు కై నా సిద్ధపడును.

“నిన్న తప్పక సాయపడతా నని ఈ
రోజు తానే వ్యతిరేకంగా పని చేస్తు
న్నాడు. అత నెంత కై నా తగును.”

వా.

ఎంత గింజుకున్నా

మా. ఎంత తన్నుకున్నా.

ఎంత చెప్పితే అంత

ఆ మాటకు తిరుగు లేదనుట.

“ఆ పెళ్లాం ఎంత చెప్పితే అంత.
వాడికి ఏమాత్రం విచక్షణ లేదు.” వా.

ఎంతటిదవ్వు?

చాలా దూరము, మాకూ

వానికి చాలా దూరము—

అనుట వంటిది.

“ఈ పరిపాటి నేన రచించుటకే
తగినట్టివార కా, భూపవరేణ్య! యేము
పెరిపొడుము రెంతటి దవ్వు మా
కికన్.” కళా. 7.229.

ఎంత తన్నుకున్నా

ఎంత అవస్థ పడినా, ఏం చేసినా

అనే సందర్భంలో ఉపయో

గిస్తారు.

“ను న్నెంత గింజుకున్నా ఎంత తన్ను
కున్నా వాడిదగ్గర దమ్మిడి రాలకు.”

వా.

“ఎంత తన్నుకున్నా వాని కాపద్యంలో
ఒక్కపాదం అర్థం కాదు.” వా.

ఎంత తల బద్దలు కొట్టుకొన్నా

ఎంత విడమరచి చెప్పినా.

కొత్త. 78.

ఎంత తీపు !

ఎంత ఆసక్తి; ఎంత ఆశ !

“భూమికి గాఢ... ఘోర సంగ్రామము నేయుచుండుదురు రాజులు దొల్లియు నెంత దీ పూర్వో.”

భార. భీష్మ. 1.15.

ఎంత దఱిగిన మిరియాలు

జొన్నల సరిపోవా ?

ఎంత చెడ్డా సత్త్వమున్నవాడు

సత్త్వమున్నవాడే అనుట.

ఇదే అర్థంలోనే పడుకున్నా

ఏనుగు గుట్టం ఎత్తుంటుంది

అన్నలాంటి పలుకుబడు

లున్నవి.

మిరియాలు విలువ గలవి.

జొన్నలు చాలా చౌక. ఎంత

చెడ్డా మిరియాలు జొన్నల

వెల చేయవా అనుట.

“ఎంత దఱిగిన మిరియా, లుం జొన్నల సరిపోవే, లం శైతనములందుఁ గొమి రెలన్ గలువవటే!” ఉ. హరి. 1.75.

ఎంతదనుకా

చూ. ఎంతదాకా.

ఎంతదాకా

ఎంతసేపూ.

“ఎంతదాకా వాడిమాట వాడిది గానీ ఒకడు చెప్పేది కించితై నా గ్రహించడు.”

వా.

చూ. ఎంతసేపూ.

ఎంతవని వచ్చినను

ఎంత అవసరము ఏర్పడినను.

“ఎంతవని వచ్చినను నిజ, చెంత నె

యున్నాఁడ భీతిఁ జెందకు మనినన్.”

హంస. 3.222.

“ఎంతవని వచ్చినా నే నున్నాను గదా.

నీ వలా కూచో బావా ! ఎందుకు నిగులు

పడతావు?”

వా.

ఎంతమాటంటే అంతమాట

అను

నోటికి వచ్చినట్లు దుర్భాష

లాడు.

“నీవు సంపన్నుడ వైతే కావచ్చు.

అంతమాత్రాన నీవు ఎంతమాటంటే

అంత మాట అంటూంటే ఊరు

కుంటానా ఏమిటి?”

వా.

“అదేం కోడలో నమ్మా ! వాళ్ళతమ

పట్టుకొని ఎంతమాటంటే అంతమాట

అంటుంది.”

వా.

ఎంత మీను వచ్చి యెంత

మీనును మ్రింగె ?

ఎంత చిన్నవాడు ఎంత పెద్ద

పనికి ఒడబడెను అనుపట్ల

ఉపయోగించేపలుకుబడి.

పెద్దచేప చిన్నచేపను

మ్రింగుట అలవాటు. తద్వి

రుద్రసితి నిది సూచించును.

“తగరు కొండమీఁదఁ దాఁకఁ గోరిన

దారి, నెదురు దన్ను నెలియ కింత పలికె,

నెంత మీను వచ్చి యెంత మీనును

మ్రింగె, గాన త్రుళ్లి నెద్దె గంత

మోయు.”

రాధ. 3. ఆ.

ఎంత మీలెంత మీల ద్రాగు

ఎంత చేపలు ఎంత చేపలను

మ్రింగ సాగెను? పెద్దవి చిన్న

వానిని మ్రింగును కాని

చిన్నవే పెద్దవానిపై తిరుగ
బడెనే అనుట.

“ఉగ్రుడై నట వోయె దకట లగ్గ మేలు
మే, లెంత మీ లెంత మీలఁ ద్రాగు.”
కుమా. 4.66.

ఎంతయిన

చాలా.

“మానవిఖ్యాతి లాభసంపన్నుఁ డగుట,
యెంతయిన నొప్పు నట్లు గాడేని
హని.” కుక. 1.367 పు.

వాడుకలో అ దెంతైనా
బాగున్నది అనడం కద్దు.
2. ఎంతయినా.

“ఎంతయినా పెద్దవాడుకదా! నీ విలా
పిడించ నచ్చునా?” వా

ఎంత లే దన్నా
కనీసం.

“ఇప్పటి కెంత లేదనిన నిర్వదికీ
బయి నుండు.” పాణి. 1.39.
“ఎంత లేదన్నా ఈ పెండికి పదివేలు
ఖర్చు పెట్టి ఉంటాడు. వాని కేం? కల
వాడు.” వా.

ఎంత లే దింతే కద !

అయితే అయింది లే అనుపట్ల
ఉపయోగంచేపలుకుబడి.

“అనుడు నాతండు తత్సంగమానఁ
జేసి, యెంత లే దింతే కద దీని కేల
వగవ?” కుక. 3.195.

ఎంత లేదు ?

ఎంతో ఉన్నది.

ఇది పోయిన దని దుఃఖ మేల
అనుట.

“అని పల్క నత్త కనికర, మున రాశే
యెంత లేదు...” కుక. 2.581.

ఎంతవారును....

ఎంతవారైనా అని వాడుక
రూపం.

ఎంత గొప్పవారైనా అని అర్థం.
“ఎంతవారును దెలియంగ నెంతవారు.”
కాశీ. 1.104.

“ఎంతవారైనా కాంతదాసులే.”
త్యాగరాజ కీర్తనలు.

పై ప్రయోగంలోని రెండవ
‘ఎంతవారు’ ఈ అర్థాన్నే
సూచిస్తుంది.

‘ఎంతవాడికీ ఆ పని సాధిం
చడం సాధ్యం కాదు’ అని ఏక
వచనంలో కూడా ఇది ఉంది.
ఈ ఉచ్చారణలోని కాకువును
పురస్కరించుకొని ఈ ‘ఎంత’
అది అతి సులభము, కించి
న్యాత్రము అనే అర్థాలను
కూడా స్ఫురింప జేస్తుంది.

“ఇంత పెద్దపని చేయడానికి
వా డెంతవాడు?”

“వాడికి ఈ పని యెంత?
ఒక్క నిమిషంలో చేసి పారే
స్తాడు.”

ఎంతవాలు ?

ఏం గొప్ప? ఏమి నేర్పు?
వాలూ చాలూ తెలిసినవాడు
అన్నప్పుడు నేర్పు, కిటుకులన్న
లక్షణార్థం వాలు కున్నదే.

“మా గొట్టు నోపనిమ్రాఁకు లేర్చుట
యెంత, వాలగు నని వనవహ్ని నవ్వు.”
కుమా. 10.159.

ఎంత సేపూ

ఎల్ల ప్పడూ అనుట.
“ఎంతసేపూ వాడికి ఆత్మస్తుతీ, పర
నిందా తప్పితే మరొకటి లేదు కదా!”
వా.
చూ. ఎంతదాకా.

ఎందాక? (ఎంతదనుక)

ఎక్కడికి పోతున్నారా అనుట.
ఎక్కడికి అని అడగడం అప
శకున మని ఎంతదాక అని
అడుగుట అలవాటు.
“పొద్దున్నే బయలుదేరారు.
ఎందాకా?” వా.

ఎందు కైనా మంచిది

అంత ప్రయోజనం లేక
పోయినా ఎంతో కొంత మేలు
ఉండక పోదు.
కామేశ్వరి. శత. 85.
“ఆయనను వెళ్లి ఒకసారి చూడు.
ఎందు కైనా మంచిది.” వా.

ఎందు పెరటిచెట్టు మందు కాదు
సన్నిహితులు చెప్పే హితవు
తల కెక్కదు.
‘అతిపరిచయా దవజ్ఞా’ అన్న
సంస్కృతసూక్తిని తెలిపే
పలుకుబడి.
పెరటిచెట్టును తెలికగా
చూస్తారు కదా!
“తమకు సులభమైన సమృతంబు

గైకొన, రెండు పెరటిచెట్టు మందు
గాదు.” కళా. 7.89.

ఎందు లేని

ఎక్కడ లేని
“ఎందు లేనిపలుపాకల మాయలు నీకు
వెన్నతోఁ బెట్టినవి.” పారి. 1.127.
ఇది వాడుకలో ‘ఎక్కడ లేని’
అనేరూపంతోనే కనబడు
తుంది.
చూ. ఎక్కడ లేని.

ఎంబెన్న

యంబ్రహ్మ.
“ఓ అంటే నారాని యెంబెన్నలదే
యీ రోజులలో అధికారంగా ఉంది.” వా.
చూ. యంబ్రహ్మ.

ఎకసక్కె మాడు

వేళాకోళము చేయు.
“ఎవ్వరి బాడ గన్న నెకసక్కె
మాడుచు.” విప్ర. 5.26.
చూ. ఎకసక్కెము లాడు.

ఎకసక్కెము చేయు

హాస్యము చేయు.
“నీ విట వచ్చుట పారిజాతమా, సనఁ
బ్రకటించి నాకు నెకసక్కెము నేయన
కాదె చెప్పమా!” పారి. 1.128.

ఎకసక్కెము లాడు

పరిహాస మాడు.
“చక్కెర వింటి వాని నెకసక్కెము
లాడఁడె.” నిరంకు. 2.12.
కాశీ. 4.128.
చూ. ఎకసక్కెము చేయు.

ఎకాయకిగా

మధ్యలో ఆగకుండా,

“అమ్మకు చాలా జబ్బుగా ఉంది దని
తంతి వచ్చేసరికి ఎకాయకిగా బయలుదేరి
వచ్చాను.” వా.

మా. ఎకాయకిని.

ఎక్కడ చూచిన....

అన్నిచోట్లు.

“ఎక్కడ చూచిన నిండపై బసిండి
కుండలు క్రొత్త మెరుగిడి నిలుపు
చారు...” కళా. 7.58.

“ఎక్కడ చూచినా తోరణాలే.
కెందాలే. ఊరుకా వెలిసిపోతున్నది.” వా.

ఎక్కడను ప్రొద్దు పొడుచు
బెటుగక

ఏ కష్టమూ తెలియకుండా.

“మొక్కెదము సామి నీదయ, నెక్కె
డనుంబ్రొద్దు పొడుచు బెటుగక నీవే,
దిక్కని యందుము దాయలు, గ్రక్క
తిలం గడుపుచల్ల కదలక యుండన్.”
రామాభ్యు. 2.7.

ఎక్కడ పట్టిన నక్కడ

ప్రతిచోట.

“ఎక్కడ బట్టినం గళల యిక్కువ
లెక్కడ నోరు పోకినన్, జక్కెర
లప్పులు.” కా. మా. 1.43.

“వాడు ఎక్కడ పడితే అక్కడ అప్పు
వేకాడు.” వా.

ఎక్కడ పొడిచితే ప్రొద్దు అను
ఏ కష్టమూ లేక హాయిగా
నుండు.

“...నుత్తిలి యుమ్మక్కథా బోధం
జొందిలి, మెక్కడం బొడిచితే ప్రొద్దు

యటంచున్ సుఖ, శ్రీధన్యసితి రామ
రాజ్యమువలెం జే తొమ్మప్పై జేర్చు
చున్.” బహులా. 1.115.

ఎక్కడ లేని....

విపరీత మైన.

“నాకు ఎక్కడలేని కోపం వచ్చింది.” వా.

“ఎక్కడలేని కపటమూ వాడి దగ్గర
ఉంది.” వా.

“వానికి తన భార్యమీద ఎక్కడ లేని
ప్రేమ.” వా.

ఎక్కడి కెక్కడ?

దానికి దీనికి సంబంధము
లేదనుపట్ల ఉపయోగించే
పలుకుబడి.

“వారి వీరి బలసంపద లెక్కడి కక్కడా
నృప, గ్రామణిలోడ...”

రుద్రమ. 22 పు.

ఎక్కడి జగజోలి

ఇ దెక్కడి వీడ, ఇ దెక్కడి
సంతన; ఇదేమి వీరులాట—
అనుపలుకుబళ్ల వంటిది.

నా జోలి కాదు, ఊరివారి
జోలి అన్న అర్థంలో జగజోలి
యిక్కడ ప్రయుక్తమయింది.
వావిళ్లలో, సూ. ని.లో కూడ
జగజోలి = మిక్కిలి మోస
గాడు అన్న అర్థం యిచ్చారు
గానీ వా రిచ్చిన ప్రయోగాల
లోనే అది ఆతకదు.

“...తనకార్య మైనయందాఁక విరా,
తి గదింతు రంత నెక్కడి, జగజోలి

యటంచు నెరసి చనఁ జూతురుగా.”

శుక. 3.127.

“చాలు చాలు వట్టి జగజ్జోలి మాట
చాలింపుమా యిట్టి జాడ లేమిటికి ?

రంగ. ఆయో. 94 పా.

“జగజ్జోలిమాటలు మాని...”

పరమ. 4.806.

“ఫలమువారలూ కాక పని మా లి నట్టి
చలమువారలూ వట్టిజగజ్జోలి యేల ?”

పరమ. 7.645.

ఎక్కడి జోలి ?

ఎక్కడి గొడవ ?

“ఎక్కడిజోలి పెండ్లి యగుటెటు?... ”

శుక. 1.868.

“ఇదెక్కడి గొడవ ?”

వా.

ఎక్కపెట్టు

1. ఎగసన త్రోయు.

“వా డెక్కపెట్టడంవల్లనే వీ డిలా
తయారయ్యాడు.”

వా.

2. పురి యెక్కించు.

ఎవరిమీ దైనా చాడిలు చెప్పి

ద్వేషము పుట్టించు.

“పాపం! వాడు మంచివాడే కాని రడ్డి
గారి కెవరో ఎక్కపెట్టి దావా వేసేట్టు
చేశారు.”

వా.

చూ. ఎక్కపొడుచు.

ఎక్కపొడుచు

చూ. ఎక్కపెట్టు.

ఎక్కద్రోచు

ఎక్కుపెట్టు.

“గొనయంబు నెక్కఁ ద్రోచిన, గన
యంబున కెక్కకున్న,” పారి. 4.72.

ఎక్కద్రోయు

ఎగద్రోయు.

ఎక్కాలు

ఒకట్టు.

“మా వాడికి ఎక్కాలు బాతిగా
రావు. నాలుగో ఎక్కమే సరిగా చేప్ప
లేడు.”

వా.

ఎక్కి తొక్కి

కావలసినంత; సుష్టుగా.

“శేరుబియ్యం వేస్తే మా ఇంట్లో అంద
రికీ ఎక్కి తొక్కి సరిపోతుంది.”

వా.

ఎక్కివచ్చు

వృద్ధికి వచ్చు

“ఆ వ్యాపారంలో దిగిన ప్పటినుండి
బాగా యెక్కి వచ్చాడు.”

వా.

“వాళ్ల సంసారం పాపం ఎక్కి
రాలేదు.”

వా.

ఎక్కుగొట్టు

భయంకరుడు.

పని పట్టించగలవాడు అని

భావం. అపరాధులను కొట్టు

కెక్కించడం, కొఱత

వేయడం ఉన్నది. ఆ కొఱత

వేసేదే ఎక్కుగొట్టు.

“భేదవాదుల కెక్కుఁ గొట్టు.”

పండితా. ప్రథ. వాద. పుట. 511.

చూ. వీపుగోల.

ఎక్కుడించు

వింటినుండి నారి తొలగించు.

ఎక్కుపెట్టుటకు వ్యతిరేకము.

సంధించినబాణమును వింటి

నుండి తొలగించు అని అర్థం.

“ఇ దెక్కుడించి.” జై. మి. 8.29.

“అంత లతాంతచాపలత యంగభవుఁ

డవు డెక్కుడించె ద,త్కాంత
ప్రభాత మయ్యె నని.” శుక. 1.217.

ఎక్కుడుగోద

వాహన మగు ఎద్దు, ఎక్కు
ఁబెద్దు.

“ఎక్కుడు గోద ని న్నెక్కుడ వైచి,
యెక్కుడ వోయె.” బస. 8.69.

ఎక్కువ తక్కువ లేకుండు

సమానరూపముతో నుండు.

“ఎక్కువ తక్కువ లింతయు లేక
ఒక్క రూపమున నున్నవి చూడకా.”
సుగ్రీ. 241.

ఎక్కువ తక్కువ లేక

సమానముగా, ఒకేతీరుగా.

“ఎక్కువ తక్కువ లెందు నించుకయుఁ
గ,ల్లక నేరు పొక్కతీలన తనర్ప.”
కళా. 8.68.

ఎక్కే గుమ్మం దిగే గుమ్మం

ఏదో ఒక పనికై యింటింటికీ

పోవుపట్ల అంటారు.

“పొద్దున్నుంచీ ఎక్కేగుమ్మం దిగే
గుమ్మం. దీంతోనే సరిపోయింది.” వా.

ఎగ ఊపిరి దిగ ఊపిరిగా

ఉండు

మహా ఆలసటగా—ఆయాస

ముగా ఉండు.

“ఊండెక్కి దిగేదికి ఎగ ఊపిరి దిగ
ఊపిరిగా ఉంది.” వా.

ఎగచేవు

పా లివ్వకుండు (ఆవు మొద
లయినవి.)

చేపుట కిది వ్యతిరేకము.

“రాత్రి ఆవు ఎగ చేపింది. పొద్దున్న
మజ్జిగనీళ్లు లేకుండా పోయినవి.” వా.
ఎగజోవు

పై కెగురునట్లుగా పట్టో
దులను చోవు.

“ఒకవేళ డేగవేటకుఁ జని యెగఁ
జోపి.” కా. మా. 8.47.

“వాటి నిలా ఎగజోవుక రారా. నే
నిక్కడుంటాను.” వా.

ఎగదట్టు

పైకి పోవు.

అతిశయించు.

పాండు 5.182.

“వాడికి ఊపిరి ఎగదట్టింది.” వా.

ఎగదిగ చూచు

దిక్కులు చూచు.

“చిగురుటాసఁ దగిలి చింతాజలధిఁ బడి,
యెగదిగఁ జూడఁ బోతే యెందుకు
నెక్కినది.” తాళ్ల. సం. 9.24.

చూ. ఎగా దిగా.

ఎగదీస్తే బ్రహ్మహత్య దిగదీస్తే
గోహత్య

ఎటు పోయినా తప్పే ఆను

పట్ల ఉపయోగించే పలుకుబడి.

ఎగదోయు

పురి ఎక్కించు.

“వాడు ముందే కొడుకుమీద మటమట
లాడుతూ ఉంటే వీ డింకాస్త ఎగ
దోశాడు.” వా.

చూ. ఎగబోయు.

ఎగనామం పెట్టు

మోసగించు; ఇవ్వక పోవు.

“వాడు పది రూపాయలు తీసుకొని ఎగ నానుం పెట్టాడు.” వా.

చూ. నానుం పెట్టు.

ఎగనుబ్బు

ఉప్పొంగు.

“తడియంబు లగు కృతక తరంగిణి జాలంబులు కటిదఘ్నంబులుఁ బెందొడలబంటులు నై యొగ నుబ్బి దిబ్బి తీర్థంబు లై పారలి తెర తెత్తి.”

విప్ర. 2.14.

ఎగబెట్టు

1. ఎగవేయు,

“వాడిస్తాను ఇస్తా నని కడకు ఎగ బెట్టాడు.” వా.

2. ఎత్తిపెట్టు.

“నాసేపు ఉండు. సామాను ఎగబెట్టి వస్తాను.” వా.

ఈ అర్థంలో రాయలసీమలో

ఈ మాట విరివిగా విన వస్తుంది.

ఎగబోయు

పురి ఎక్కించు.

“భూపాలునకు నెగఁబోసి యిర్వై.” సారం. 3.185.

ఎగరాసి దిగరాసి

తెక్కలలో ఏదో తారాతికి పీచేసి.

“సంవత్సరం కిందట నూరురూపాయలు తీసుకుంటే, ఆ పెట్టి ఎగరాసి దిగరాసి నూటయైదైరూపాయలకు తేల్చాడు.” వా.

ఎగవిడుచు

వదలిపెట్టు (ఇతరులకోస మై).

“తెక తేరగ నీ కెగ విడిచి పోయెదనె ప్రావగ నాకాణాచి యెన వలపు ల పంటన్.” కళా. 3.202.

ఎగవేయు

ఇవ్వవలసింది, చేయవలసింది ఇవ్వక, చేయక—తప్పించు కొను.

“వాడికోజు పని ఎగవేశాడు.” వా.

“నాకు వాడు నూరురూపాయ లివ్వవలసి వుండి ఎగవేశాడు.” వా.

ఎగనన త్రోయు

ఎక్కపెట్టు.

ఇది అన్యాయ మన్ననూచనా ఉన్నది.

“వాళ్ళూ పీళ్ళూ ఎగనన తోయడంతో వాడు అన్నకొడుకును యింటినుండి తరిమేశాడు.” వా.

ఎగా దిగా

పైనుండి క్రిందివరకూ.

చూ ఎగ దిగ చూచు.

ఎగాదిగ కనుగొను

కోపముతో ఎదిరిని నిలు పెల్లా చూచు.

“కన్ను రెఱుగగా నెగాదిగఁ గనొని, యాడు గఱచి దీని నాఁటఁజేసి...”

కుక. 4.89.

చూ. ఎగా దిగా చూచు.

ఎగా దిగా చూచు

తేరిపార జూచు.

“అలా ఎగా దిగా చూస్తున్నా వేమికి గుర్తుపట్టలా?” వా.

చూ. ఎగ దిగ చూచు.

ఎగ్గిరి గంతు వేయు

సంతోషపడు.

క్రొ. త. 27.

ఎగ్గిరివడు

చాల కోపించు,

“వాడికి కత్తిలే మా నాన్న ఎగ్గిరిపడ
తాడు.” వా.

ఎగ్గిడు

దూషించు.

“ఎగ్గిడి నారసా లేసినారు.”

నాయక. పు. 18.

ఎగ్గుగొను

తప్పుగా తలచు.

“ఈ విధుఁ దాడినది యెల్ల నెగ్గు
గానక.” భార. కర్ణ. 2.83.

ఎగ్గుతగ్గులు

హెచ్చుతగ్గులు,

“తగ్గుం గాక యాయెగ్గుతగ్గులు.”
గుంటూ. ఉ. త. 63.

ఎగ్గు పుట్టు

హాని కలుగు.

“ఏనిచేత నెట్టు కారవులకు నెగ్గు
పుట్టు.” భార. ఆర. 19.4.

ఎగ్గులాడు

దూషించు.

“ఇష్టరంధ్రీరత్నంబు నిన్ని యెగ్గు
లాడం దగదు.” భాస్క. యుద్ధ. 2409.

ఎగ్గులు పట్టు

తప్పులు పట్టు.

“ఎగ్గులు పట్టుఁ గుబుది పెడలన్.”
సింహ. 1.18.

యా. ఎగ్గులు పట్టు.

ఎగ్గులు వట్టు

తప్పు పట్టు

“నను నెగ్గులు వట్టుకుం డినం బొం
దొనరున్.” భార. కర్ణ. 1.255.

యా. ఎగ్గులు పట్టు.

ఎగ్గుసిగ్గులు

సిగ్గు, సంకోచము. జం.

“పోడిమి చెడి యెగ్గుసిగ్గులు లేక.”
రాధా. 5.83.

“ఎగ్గు సిగ్గు లేని పిల్లలతో ఏం
మాట్లాడుతాం?” వా.

ఎచ్చు కుందు లేక

హెచ్చుతక్కువలు లేక.

“ఇట్లు ప్రతిబాణముల హంసుఁ డెచ్చు
కుందు లేక పోరాడె.”

ఉ. హరి. 4. 289.

ఎటాడ బోగా నెటు వచ్చునో ?

ఏ మంటే ఏమి వస్తుందో ?

“పూర్వపు నీ యతనుత్వ ధర్మమున్,
మానక యేచుచున్న నది మామక
భాగ్యము ని న్నేటాడఁ బోఁ, గా నెటు
వచ్చునో తడవఁగా వెఱుకున్.”

ప్రభా. 5.3.

వాడుకలో :

“ఏ మంటే ఏమి వస్తుందో? మన కెందు
కని పలక్కుండా ఉన్నాడు.” వా.

ఎటు తిరిగి

ఏ మైనప్పటికీ; ఎలాగూ.

“ఎటు తిరిగి వా డిక్కడికి రావల
సిందే.” వా.

ఎటు ననరాకుండు

ఏమనడానికి ఏలు లేకుండు.

“మఱి ప్రధానుల వెట్టి మంతనా రెటు
నన, రానివి పేగులలోని తీట...”

కళా. 7.19.

ఎటులైన కమ్ము నీవు

నీవు ఎలా అయినా అయిపో.

“...ఎటు రైనఁ గమ్ము నీవు.”

పాండు. 5.229.

ఇది వాడుకలో ‘నీ వెట్లా
అయినా అయి పో’ ‘నీ వెట్ల
పోతే నాకేమి’ - మొదలయిన
రూపాలలో నేటికీ వినబడు
తుంది.

ఎటువంటి పెద్దవారు ?

ఏం పెద్ద మనుష్యులు ?

అనగా ఇతరులు చేసిన పని
సరిగా లే దనునపుడు అను
మాట.

“మీ రెటువంటి పెద్దవా రెంచ రొకిం
తయుం...” కళా. 3.36.

నేటి వాడుకరూపం :

“ఏం పెద్దమనుష్యులయ్యా! మీరు ?
మొన్ననగా వస్తా నని చెప్పి రానే
లేదు.” వా.

ఎటూ

ఎలాగూ; తప్పక.

“వీనిచేత నెట్టు కారవులకు నెగు వుట్టు.”
భార. అర. 1.49.

“ఎటూ వెడతాం కనక ఆయన్ను
కూడా చూచి వెడదాము.” వా.

ఎటొచ్చి

ఇంతకూ అనుట వంటి ఊత
పదం.

మాటా. 29.

ఎట్టిపాటు పఱచినా

ఎన్నిపాట్లు పెట్టినా, ఎంత
బాధ పెట్టినా.

వాడుకలో ఎన్నిపాట్లు పెట్టినా
అనే అలవాటు.

పాండు. 4.201.

“ఎంత పాటుపడ్డా వాడికి కడుపు నిండ
డమే గగనంగా ఉంది.” వా.

ఎట్లు కాదగిన కార్యము లట్లగు
అయ్యేదవుతుంది అనుట.
యద్భావి తద్భవతి అని
సంస్కృతం.

“కాంతరొ! యెట్లు కాదగినకార్యము
లట్లగు మన్దశాపతీ, కాంతకు మోహ
నాంగు నుపకాంతుని...”

శుక. 1.289.

ఎట్లు చూడగలను?

ఎలా చూడగలను?

చూడ లే ననుట.

“అపత్యంబులదుఃఖం బే నెట్లు నూడ
నోవుదు.” భార. అర. 1.86.

ఎట్లో ఒక్క-చందాన

ఏదో ఒక విధంగా.

అయిష్మంతో అనుట.

“వీడ్కో జాలక చాల కంత మది
యెట్లో యొక్క-చందాన వీడ్కో
నియెక.” కళా. 7.97.

వాడుకలో :

“ఏదో ఒక విధంగా వెళ్ళి పోక
తప్పదు.” వా.

ఎట్టైన నగు

ఏమైనా కానీ.

“...యెడైన నయ్యే నే నిచటన
యొండెడ నని యొక్క తొటలో
నడగి యొండె.” కళా. 2.170.

“ఏ మునినా కాసి, నేను మాత్రం
పోను.” వా.

ఎడ కలుగ చను

దూరముగా పోవు.

“మణికంఠరుండు రహస్యశంక నెడ
గలుగఁ జనఁగ నమ్మహామని కి
ట్లనియె.” కళా. 1.193.

ఎడ కలుగ నిలుచు

దూరముగా నిలుచు.

“అతని విడిచి యెడ గలుగ నిలిచి,
నా పలుకులు విని మాని పలికిన...”
కళా. 3.264.

ఎడగరవడు

కష్టపడు.

“నీవు డస్సి, యున్న వాడవు నిద్ర
యును లేక యున్న నీ, వెడగరపడియె
దీయడవిలోన.” భార. సా.ప్తి. 1.61.

ఎడగా చను

దూరంగా పోవు.

“అప్పుడు తద్వనలక్ష్మీవిలోకన కాకు
కంబున నెడగాఁ జనియున్న మణి
కంఠరుం బిలిచి...” కళా. 1.208.

ఎడ తప్పించి

ఒకటి విడిచి ఒకటి (గ్రుచ్చు.)

“సాంధ్యరక్తిసూత్రమునఁ బాసంగఁ
గ్రుచ్చి, యెడతప్పునఁ ద్రొచి పిలుండఁ
జేర్చు.” పారి. 2.43.

ఎడ తాకు

బాధపడు.

“ఎండలకు నీడలకు నెడ తాకి
నాడు,” తాళ్ళ. సం. 11.2 భా. 56.

ఎడవడు

ఆలస్య మగు. లోపము
కలుగు.

“ఏక్రియలందును నెడపడకుండ, నీ
క్రియ హయమేధ మీడేరుటయును.”
రంగ. రా. బాల. పు. 16.11.

ఎడవ దడవ

అప్పుడప్పుడు.

“ఎడపఁ దడపఁ దనూభవుం డెచట
నుండు.” కాశీ. 4.85.

“మసిబాట్టు బోనాన నసలు కొల్పిన
కన్ను, కొడుపుచే దాటించు నెడపఁ
దడప.” క్రీడాభి. 1.186.

“ఎడపా దడపా వాడు వస్తూ పోతూ
ఉంటాడు.” వా.
రూ. అడపదడప.

ఎడపేర్పు

దాళి.

నుగ్గులను గుండ్రంగా పేర్చి
అందులో నిప్పు వేస్తారు. పాలు
కాచడానికి, పప్పు ఉడికించ
డానికి ఉపయోగిస్తారు.

“ఒసఁగి యెడపేర్పులోఁ గ్రాగుచున్న
యావు, పాలు వడ్డించుటయు.”
పాండు. 4.174.

ఎడబిడ్డ

చంటిబిడ్డకంటే పెద్దబిడ్డ.

“ఎడబిడ్డం డోఁకఁ దైన లేఁదో?”
తే.త్రలక్ష్మి. 58.

ఎడమడుగు

1. అరమరిక, సంకోచము.

“పాడవునఁ బ్రాయంబునఁ గడుఁ,
గడిదిబలంబునను జూడఁగా నసదృశు

నీ, కొడు కని యీతని నెంతయు,
నెడమడుగుగఁ జూపఁ దెత్తె యిందలు
నగఁగాన్.” భార. ఆది. 4.99.

2. భేదము, విలంబము.

విరుద్ధము, కుటిలము.

ఇడై మడిక్కై - తమిళం.

వావిళ్ళు.

“ఈ పాలు ద్రావు మెడమడు గేమి
టికిలి” బసవ. 3.62 పు.

“ఏ యెడమడుగు లేని నెచ్చెలిఁ, బాడ
గాంచుట చచ్చి మరలఁ బుట్టుట
గాజే.” భాగ. 10. స్కం. పు. 202.

“తోడితెం దెడమడు వేల యింక...”

హరి. పూ. 9.87.

“తత్సేవన తాత్పర్యంబు తగ నెవం
బడియే ప్రాగును నెడమడుగుగుమదితో
ననుసరింపంగా...”

హరి. పూ. 1.83.

ఎడమపిరి వెట్టు

అపసవ్యముగా ప్రవర్తించు.

“ఎడమపిరి వెట్టె నీమూఢుఁ దెలుక
మాలి.” రాధా. 3.48.

చూ. ఎడమపురి వెట్టు.

ఎడమపురి వెట్టు

పురి విస్తూ, అపసవ్యముగా ప్రవ
ర్తించు.

“ఎడమపురి వెట్టె పరహిత వివేకము
లోన.” తాళ్ల. సం. 11.3. భా. 103.

చూ. ఎడమపిరి వెట్టు.

ఎడమ వెట్టు

ప్రక్కకు నెట్టు.

ఇది నేటికీ దక్షిణాంధ్ర

ప్రాంతంలో బాగా వాడు

కలో ఉన్నవదం.

“సామాను లన్నీ తెచ్చాను
అవన్నీ ఎడంగా వెట్టు”

అంటారు.

“కుడువంగ నొల్లక యెడము వెట్టి.”

హరి. వీరిక. 14.

“విస్తల్లో అన్నీ వడ్డిస్తే అన్నీ ఎడంగా
పెడుతున్నా వేమి?” వా.

ఎడమొగం పెడమొగం

సరిపడమి.

“వారికీ వీరికీ ఎడమొగం పెడమొ
గంగా ఉన్నది.” వా.

ఎడ యెడ మాట లేల

అమాటలూ యీమాటలూ

ఎందుకు ?

అవన్నీ అప్రస్తుతం అనుట.

“ఎడ యెడ మాట లేలి?”

కవిక. 4.146.

ఎడవాయు

వేటుపడు

“ఎడవాయని సఖులతోడ నెం
దున్నాడో.” నిరంకు. 2.80.

ఎడ సనక

మూరము పోక; అతి జాగ

రూకతతో.

“పతివ్రతారత్నము న, న్నెప్పుడెడ
సనక కంటికి, తెప్పవలెం గాచి తిరుగు
కేయింబవలుకా.” శుక. 1.389.

ఎడనీపోవు

తొలగిపోవు.

“జొంకుమాట రెడిసిపోయినఁ గాక
శంక యెలమాను.” తాళ్ల. సం. 5.62.

ఎడ సేయక

ఆలస్యము చేయక.

“హయకాఁ జేతెంచి మనలను గల్ల,
సేయుచున్నాఁ దెడసేయక వీనిఁ. చెగ
టావు.”

కా. హరి. ప్రథ. పం. కి. 1853-55.

ఎడ సేయు

ఎడబావు; లోటు కలిగించు.

“చిలుకలకొమ్మి! యెవ్వ రెడనే సిరి
నీకిటు లేల చింతిలన్.” పారి. 1.117.

ఎడసొచ్చు

దిగు.

“దుష్క్రియా, కూరత కిట్టివార లెడ
సొచ్చుటఁ గంటిమొ.” నిరంకు. 2.13.

ఎడా పెడా

అటూ యిటూ.

“వాడు యెడా పెడా నానగు వాయించి
పంపించాడు.” వా.

ఎడ్డక తైర నాలుక బెల్ల మగు

లోపల యేము న్నా పైకి

ప్రియంగా మాట్లాడు.

పయోముఖ వివేచకుంభము

లాంటిది.

“వికచముఖఁ దగుచు కాత్రవు, లకు
హితు లగునట్టివారలం గని భూపా, లకుఁ
దెడ్డక తైరయు నా, లకు బెల్లము నై
మనంబులుం గనవలయున్.”

భార. కాంతి. కి. 268.

ఎడ్లు దున్ని గుట్టముల మేపు

ఒకరు బాధపడి మరొకరిని

పోషించుపట్ల ఉపయోగిస్తారు.

ముఖ్యంగా బాధపడేవారు

మంచివా రనీ, ఇతరులు కా

రనీ సూచన కూడ కలదు.

రుద్రమ. 39 పు.

ఎత్తర తత్తర చేయు

ఉక్కిరిబిక్కిరి చేయు.

“ఎల్ల విట్రగగణ్యులను ఎత్తరత తర
చేసినట్టి” పాణి. 2.102.

ఎత్తికోలు

ప్రయత్నము, ఆరంభము.

“ధాత మదియెత్తికోల్ తుదిఁ దాఁక
కున్నె.” నైష. 1.82.

దీనికి దగ్గరగా ఉన్నదే ఎత్తు
గడ.

చూ. ఎత్తుగడ.

ఎత్తిచ్చు

ఎదుటివారికి నేర్పు.

“ఎల్లవారికిని ఇదె యె తిచ్చె ననవు గదా
కల్లరితనమున చీకటిలోని సుద్దులు.”

తాళ్ళ. సం. కి. 650.

“వాణ్ణి నేను అడుగుతున్నాను. వా
డేమీ చెప్పక ముందే నువ్వు ఎత్తిస్తా
వెందుకు?”

ఎత్తినకాలు దించకుండా

నిర్విరామంగా.

“కొడి కూసినప్పటినుంచీ ఎత్తినకాలు
దించకుండా పని చేస్తానే ఉన్నాను.
ఇంకా తెమల లేదు.” వా.

ఎత్తినకే లెత్తినట్లే యుండు

ఉన్న దున్నట్లుగానే.

“దృఢముట్టిం బూని బల తియి, తినకే
లెత్తిన యట్ల యుండ దివి నుద్యోగంబు
నం బోవుమన్.” కళా. కి. 152.

ఎత్తినకోలగా

ఎత్తినబాణం ఎత్తినట్లుగా.

వెంటనే.

“ఎత్తినకోలగా మదనుఁ దేసిన వేచని
వచ్చు నర్థచం, ద్రోతరబాణమో యనఁగ
నొప్పెడుపాపటతో.” కళా. 7.126.

ఎత్తినడుగుల నుండు

ఎప్పుడెప్పు డని ఆతురతతో
ఉండు.

కాల్గెత్తి నిల్చి చూస్తున్నారు
అనుటపై వచ్చినది,

“గొంతి కోడండ్లు రెల్లను గురువరేణ్య!
యెత్తినడుగుల నున్నవారు.”
భార. ఆశ్ర. 2.25.

ఎత్తినభీతి

భయముతో.

“వానవుం, దెత్తినభీతి బ్రహ్మకడ కేగి
ప్రణామము చేసి భేదముం, దత్త
పాటుఁ జెప్పిన.” ఉ. హరి. 2.187.

ఎత్తిపెట్టు

దాచిపెట్టు.

“ఈడబ్బు ఎత్తిపెట్టు.” వా.

ఎత్తి పొడుచు

దెప్పు.

“ఈరా లెఱింగిన నెత్తిపొడుచు.”
భాగ. 10. పూ. 978.

“అత్తగా రెప్పుడూ ఏదో ఒకటి ఎత్తి
పొడుస్తూనే ఉంటుంది.” వా.

ఎత్తిపోతలు

పోషణము.

“ఆ! వాళ్లతల్లి ఉన్నంతవరకూ ఎత్తి
పోతల కేం లోపం లేదు.” వా.

ఎత్తిపోవు

దండెత్తు.

“తండ్రి బిడ్డ యన్నదమ్ముడు నా కెత్తి,
పోయి పోటులాడి పుడమిఁ గొండ్లు.”
భార. భీష్మ. 1.42.

ఎత్తి వచ్చు

దండెత్తి వచ్చు.

శుభా. 10.167.

“సరగున దుర్గముల్ సాధింపఁ జనువేళ,
వైరిభూభుజు లెత్తివచ్చువేళ.”

శుక. 1.235.

“అనికే బలనూదనుఁ దెత్తివచ్చినన్,
దీలుపడంగఁ దోలి యిటుఁ దచ్చెద
నిచ్చెదఁ బారిజాతమున్.”

పారి. 1.135.

....ఎత్తు

ప్రస్తావించు.

“ఆ సంగతి నా దగ్గఱ యెత్తవద్దు.” వా.

“ఇకమీద ఈ సంభాషణ నీ దగ్గఱ
ఎత్తితే ఒట్టు!” వా.

ఎత్తు ఎఱుగక

చాకచక్యము లేక; తెలివి
తక్కువై.

చదరంగముద్వారా వచ్చిన
పలుకుబడి. ఒక ఎత్తు వేసి
నప్పుడు దానికి సరిగా ఎత్తు
వేయవలసి ఉంటుంది. ఆ
యెత్తు వేయుటకు తెలియక
పోయె ననుట.

“అవిష్ణుశర్మయు నెత్తెఱుంగక యి
తెఱుంగున మాటలాడి నోటికూటికిఁ
జేటు దెచ్చుకొంటిని గదా...”

శుక. 3.364.

ఎత్తుక వచ్చు

1. పీనుకొని వచ్చు; 2. లేవ
వీనుక వచ్చు; 3. దొంగి
లించు.

“ఆ చుద్దియకు బుద్ధి కెప్పి యెత్తుకొని
వచ్చెదను.” ప్రభా. 5.18.

“గొప్ప యెత్తుకొని బాంపకొ పల్కు
చున్.” విప్ర. 5.15.

“వా డా కిల్లను యెత్తుకపోయా డట.”
వా.

ఎత్తుకు పైయెత్తు వేయు

యొక్కటి ప్రత్యుక్తి పన్ను.

“పిడు కల్లంగడి వానికి పోవండా
పైపాట పాడాడు. వాడేమో యిప్పుడు
మివ్వపాననిపేళ్ళదళంలో చేరి ప్రచా
రం మొదలుపెట్టాడు. ఎత్తుకు పైయెత్తు
వేయడం తప్పితే వాడూ పిడు
యిద్దరూ ఒకటే.” వా.

ఎత్తు కెత్తు బంగారము ఇచ్చి....

అమూల్యము, విలువ గలది.

ఆ వస్తువుచకు సరిపడినంత
తూకము గల బంగారమును
ఇచ్చి పీనుకొనుట ఆ వస్తువు
కున్న అమూల్యతను
సూచించును. బంగారానికి
ఇంకే పర్యాయ పద మైనా
చేరవచ్చును.

“ఎత్తుకెత్తు మెలుంగుకుందన మిచ్చి
తెచ్చితి మీసిరాజులు.”

శుక. 1.222.

“ఎత్తుకెత్తు బంగార మిచ్చినా ఈ వస్తు
వివ్వను.” వా.

“ఆ పిలకు ఎత్తుకెత్తు బంగార మిచ్చినా
తీరదు.” వా.

“ఆ పనికి ఎత్తుకెత్తు బంగార మీయ
వచ్చు.” వా.

ఎత్తుకొని పోవు

లేవదీసికొని పోవు.

ఇది యీ నాటికీ రాయల
సీమలో వాడుకలో ఉన్న
పలుకుబడి.

“వాడు ఆ రంగనాయకిని ఎత్తుకొని
పోయినాడని ఊరంతా ఒకే అను
కోవడం.” వా.

చూ. ఎత్తుక పోవు.

ఎత్తుకొని తిను

అడుక్కొని తిను.

“ఉన్నపాలం కాస్తా అమ్ముకొంటే
ఎత్తుక తింటావా?” వా.

ఎత్తుకొను

పూనుకొను; ఆలోచించు;
తలంచు.

“కుల మెల్ల జెఱచి నీకును గర్తయైన,
యిలపలి బొలియింప నెతుకొన్నావు.”

పర. రా. అయో. పు. 397. పం కి. 15.

“వాడీమధ్య నా విషయమే బోత్రిగా
ఎత్తుకోవడం లేదు.” వా.

ఎత్తుగడ

ఆరంభము.

“ఆ పాట ఎత్తుగడ చాలా బాగా ఉంది
గాని రాను రాను తేలిపోయింది.” వా.

“పద్యంఎత్తుగడ బాగా ఉంది.” వా.

ఎత్తుదెంచు

ఎత్తివచ్చు, దండెత్తి వచ్చు.
శుమా. 10.125.

ఎత్తున కెత్తు

సరికి సరి.

ఆ వస్తువు ఎంత తూక మో
అంత తూకము గల మణి

యొకటి ఇచ్చుటపై వచ్చినది.

“ఎత్తున కెత్తు అనఘ మీ కిచ్చెద.”

బస. 4.120.

ఎత్తుపెట్టు

ప్రోత్సహించు.

“విలసిత మోహదాహ పరివేదన
పొమ్మని యెత్తుపెట్టఁగా.”

హంస. 1.114.

ఎత్తుతోళ్లు

తిట్టుగా స్త్రీలదూషణలో
ప్రయుక్తమైనది. ఎత్తుకొన్న
తోలులాంటివారని కావచ్చు
నేమో!

పండితా. ప్రథ. పురా. పుట. 343.

ఎత్తులిడు

ప్రోత్సహించు.

“...పలుమాఱు వచ్చిరమ్మనుచు మిగుల
నెత్తులిడియెడు నన్ను నాయంతి
చూచి.”

కళా. 2.170.

“ఇరువంకఁ జెలు రెత్తులిడుచు లబ్ధిం
పంగఁ జిలు నవ్వులోఁ గొంత సిగ్గు
వదలి.”

కళా. 7.76.

ఎత్తులు పెట్టు

ప్రోత్సహించు.

“పొద్దున్నంచీ ఎత్తులు పెడితే వాడు
బయలుదేరాడు.”

వా.

“ఎత్తులు పెట్టి ఎత్తులు పెట్టి వాణ్ణి
పంపించాను.”

వా.

ఎత్తులు వేయు

తంత్రాలు పన్ను.

“మన ప్రయత్న మంతా భగ్నం చేయాలని వాడు ఎత్తులు వేస్తున్నాడు.” వా.

ఎత్తువడు

మెత్తబడు; ఎత్తుబడి పోవు
అనగా బలహీనపడి పోవు.

ఈ క్రింది ప్రయోగంలో
శ్లేషలో అర్థాలు రెండూ
ఉన్నవి.

“తారాచలము ప్రేకఁదన మెంత
వింశతి, బాహునిచే నెత్తువడియె నటై.”

కమా. 3.5.

“కంటకాగమభీతి గడచె నుదత
భూమి, భృత్కటకం బెల్ల నెత్తు
వడియె.”

మను. పీఠిక. 34.

“ఆ యెద్దు యెత్తుబడింది.” వా.
“అతడు నాలుగునాళ్లజ్వరంతో ఎత్తుబడి
పోయాడు.” వా.

ఎత్తువారిచేతిబిడ్డ

ఎవరు కాస్త మంచిమాట
మాట్లాడితే వారివైపు ఉండే
వాడు.

“ఈతఁ డెత్తువారి చేతిబిడ్డ గాని యొక
తెన్నునఁ బోవువాఁడు గాఁడు. ఇట్టి
వాని కొలువు మిక్కిలి కష్టము.”

నీతిచంద్రిక. మిత్రభేదము.

“వాడు ఎత్తువారి చేతిబిడ్డ. ఎక్కడ
ఉంటే అక్కడే మాట.” వా.

ఎత్తు వేయు

ఉపాయము పన్ను.

“వాడు న్యూలుకు డబ్బిస్తున్నాడంటే
యేదో ఎత్తువేళా డన్నమాటే!” వా.

చదరంగంలో ఎత్తులు వేయ
డంపై వచ్చినపలుకుబడి.

ఎత్తు వోవు

ఓడిపోయి పాటు

కోడి పం దెములలో ఈ
మాటను ఇప్పటికీ ఉపయో
గిస్తారు. 'ఆకోడి ఎత్తు
పోయింది.'

అలాగే 'కొప్పెత్తు' అను
మాట కూడా ఉపయోగి
స్తారు.

“అవియును నొకటొకటికి నెత్తు వోవక
పెనఁగినఁ గని ముఱుత్తిపురహుత్.”
ఉ. హరి. 6.160.

ఎత్తు సేయు

సమాన మగు.

“ఇంద్ర సీతపురంగు నెత్తు సేయఁ
గడంగు.” రుక్మాం. 2.125.

ఎద కొఱవి గొని చూడినట్లు

హృదయాన్ని కొఱివితో
క్రొచ్చినట్లు. అంత బాధా
కరంగా.

కమా. 10.142.

ఎదను పెంచు

హృదయ వైశాల్యము
కల్పించు.

వా. మా. 99.

ఎద నెగ్గురను

మనసు బాధపడు.

నెగ్గురను, దిగ్గురను, చివుక్కు
మను, భగ్గుమను అనునవి

ధ్వన్యనుకరణములుగా ఏర్ప
డినవి.

“ఒక మోహనాంగశృంగారనితోడ
దీపకళిక లైలుఁగఁ నిదురించు చున్న
యా, సీరజగంధీఁ జూచి యెద నెగ్గురను
గడు విస్మితాత్ముఁడై. శుక. 1.204.
ఎదబిడు

భయపడు.

రాయలసీమలో ఎక్కువగా
వాడుకలో నున్న పలుకుబడి.

“వాడిమాటలకు ఎదబడేవాళ్లు ఎవరూ
లేరు.” వా.

చూ. ఎదపడు.

ఎదలో రాయి పడు

భయము కలుగు.

“పడుగురు గల సభయన న, పైదలో
రాయి పడి...”

గుంటూ. ఉత్త. 23.

చూ. గుండెలో రాయి పడు.

ఎదపడు

భయపడు.

“పెదవులు దడవుచు భీతిచేఁ జాల
నెదపడి.”

వర. రా. ఆర. పు. 112. పంక్తి. 4.

చూ. ఎదబడు.

ఎదాన కొట్టుకొను

నెత్తిన వేసికొను అనుట
వంటిది.

నిరసనగా అనుమాట.

కొత్త. 97.

ఎదిరి నిన్ను నెఱుగు

తనబల మెంతో ఎదుటివారి
బల మెంతో తెలియు.

“చిఱుత, పెదిరి నిన్ను నెఱుంగవు.”
కమా. 6.10.

ఎదుగూ పొదుగూ

జంటపదం.

“వా డెంత లిన్నా ఎదుగూ పొదుగూ
లేకుండా అలాగే ఉండి పోయాడు.”

వా.

“ఈ వ్యాపారం ఎన్నాళ్ళే నా ఎదుగూ
పొదుగూ లేకుండా అలాగే ఉండి
పోయింది.”

వా.

రూ. ఎదుగూ పొదుగూ.

ఎదుగు పొదుగు లేని

ఏమాత్రం పెరగని.

“ఎదుగూ పొదుగూ లేని ఈ జీతంతో
ఎలా సంసారాన్ని నెట్టేదో తెలియడం
లేదు.”

వా.

రూ. ఎదుగు పొదుగు లేని.

ఎదురాడు

ఎదిరించి మాట్లాడు; ధిక్క-

రించు.

“పెద్దలకు ఎదురాడ రాదు.”

వా.

ఎదురీత

జనాభిప్రాయం ఒకవైపు
ఉండగా దానికి భిన్నంగా
ప్రవర్తించుట.

ప్రవాహం ఎటువైపు
పోతుందో అటువైపు పోవడం
సులువు. దానికి ఎదురుగా
యీదడం కష్టం.

“కులభేదాలు మతభేదాలు పోవాలం
టున్న రోజుల్లో నీ విలాసాలం పేర పార్టీ
పెట్టడం వట్టి ఎదురీత నాయనా!”

వా.

ఎదురుకట్ట

ఎదురుగా.

“హిమశైలజాని యెదురుకట్టకు
పోని.”

సారం. 3.108.

“తమ యింటి యెదురుకట్ట.”

వి. పు. 7.137.

నేటికీ ఈ మాట యిదే

రూపంలో రాయలసీమలో

విశేషంగా వినవస్తుంది.

“ఇంత పెద్దవాడైనా నా తమ్ముడు నా
యెదురుకట్ట నిలబడడు.”

వా.

“అన్న యెదురుకట్ట అతను నిలబడి ఎర
గడు.”

వా.

ఎదురు కెదురు

బదులుకు బదులు.

“ఎదురు కెదురేల కోపించె నిందు
ధరుడు.”

భీమ. 4.12.

ఎదురుకొను

మార్కొను.

“కావున మన యెదురుకొనం గావ
లయు.”

కై. మి. 5.164.

ఎదురుకోలు చేయు

ఎదుకోగి వెళ్లు.

“అతడు నఖండవైభవంబున, దవు
దవ్వలన యెదురుకోలు చేసె.”

కళా. 7.69.

ఎదురుకోళ్లు

పెండ్లిలో ఒకవేపు వారు మ

రొకవేపు వారికి ఎదురేగి

వెళ్లుట.

“పెండ్లికొడుకువాళ్ళు వస్తున్నారట.
ఎదురుకోళ్ళకు వెళ్ళాలి.”

వా.

ఎదురుచుక్క

ప్రతిస్పర్ధి.

ఇది జ్యోతిశ్శాస్త్రరీత్యా వచ్చిన పలుకుబడి. చుక్కయెదురుగా నున్నప్పుడు ప్రయాణములు చేస్తే అనుభవం కలుగుతుందని ప్రతీతి.

“ఎప్పుడు శాత్రువోటి కెదురుచుక్క నుచు.” రం. రా. బాల. పు. 9. పం. 15.

“ఏదులకు చుట్టి లేళ్ళకు నెదురు చుక్క.” శుక. 2. 288.

“ఎదురింటివారల కెదురుచుక్క.” శుక. 3. 20.

“వాడికి వీడికి చుక్కెదురు.” వా. మా. చుక్కెదురు.

ఎదురు చూచు

1. నిరీక్షించు.

“నీ రాక కెదురుచూచు, నయనములు వేయి విరియించి నాకభ్యర్థ.” శృంగ. నైష. 4. 64.

2. ముఖాముఖి చూచు.

అంటే అంతకు తక్కువవాడు కాదనుట.

“కమనీయ రూపశేఖావిలాసస్ఫూర్తి, శేభర్త శ్రీభర్త నెదురుచూచు.” ఆనంద. పీఠి. 46. మా. ఎదురులు చూచు.

ఎదురు తిరుగు

ధిక్కరించు.

“తండ్రికే ఎదురు తిరిగి మాట్లాడేవాడు శుభమాట వింటాడా!” వా.

ఎదురు తెన్నులు చూచు

నిరీక్షించు.

“అయనతోసం ఎదురు తెన్నులు చూడ్డంతో సరిపోతున్నది.” వా.

ఎదురు త్తర మిచ్చు

బదులు చెప్పు.

“ఉత్తమనాథుఁ డీతఁ డెదురు త్తర మీఁ జొకనాఁ డచే మనో.” కా. మా. 3. 44.

ఎదురుత్రోవలు చూచు

నిరీక్షించు.

“ఇంద్రదత్తున కభిలాషతో నెదురు త్రోవలు చూచుచు.” భోజ. 3. 255.

ఎదురు నడచు

ఎదురేగు.

గౌరవసూచకంగా కూడా.

“ఇవిధంబునఁ బ్రాగ్జ్యోతిషపతి యాయంగపతికి నెదురునడిచి యాదసన్నాహంబు చెన్నుమీఱు.” కళా. 8. 120.

ఎదురుపడు

ఎదు రగు; ప్రతిఘటించు.

“జార శేఖరు డా వెలఁదికి నెదురు పడియె.” హంస. 2. 117.

“వారికి, నరనందనుఁ డెదుర్పడి గుణధ్వని సెలఁగన్.” భార. భీష్మ. 2. 313.

ఎదురు బదురుగా

ముఖాముఖిగా.

“వారిద్దరూ ఎదురు బదురుగా కూర్చోడం తప్పితే చేసే దే ముంది?” వా.

ఎదురులు చూచు

నిరీక్షించు.

“కన్నులు చల్లగాఁ గందుమో యనుచు
నెదురులు చూచుచు నుండంగ.”

ప. రా. అయో. పు. 250. పంక్తి. 16.

ఎదురులేదు

అడ్డము లేదు, సాటి లేదు,
ప్రతి లేదు.

“మహాంధ్రకవి తావిద్యాబలప్రాధి నీ,
కెదు లేరీ.” పాండు. 1.27.

“వాడిమాటకు ఆ పూళ్ళో ఎదురు
లేదు.” వా.

ఎదురు వెట్టు

పెట్టవలసినవారికి కాక ఇత
రులకు వెట్టు; తాను పొంద
వలసి ఉండగా వారికే తాను
వెట్టు.

‘ఆ పిల్ల (కొత్తకోడలు) ఇంట్లో
దంతా ఎదురు పెట్టా ఉంది’

అని అత్త ఆడబడుచులలాంటి
వా రంటారు.

“ఎల్లసాములు జారుల కెదురు పెట్ట,
సాఁగ నిచ్చావిహరనిచ్చలత మీఱ.”
శుక. 3.850.

“ఇట్లుల నజారకేఖరుఁ డేలఁబట్టి
యింటిలో నున్నవస్తువు లెదురుపెట్టి.”
హంస. 2.112.

“ఆ వ్యాపారంలో దిగాను. నేనే పది
వేలు ఎదురుపెట్టవలసి వచ్చింది.” వా.

ఎదురు వెట్టి చదరంగ మాడు

ఎదుటివానికి కూడా తానే
డబ్బిచ్చి వానితో జూద
మాడు.

కొవ్వెక్కి గాడిదలతో
తన్నించుకొనుట వంటిది.

“ఎదురుపెట్టి వేడ్కఁ జదరంగ మాడె
డు, పగిది నీకుఁ గలు పడుపుఁ గూటి,
సా మ్మొసంగి చేర రమ్మన్నఁ గైకొను,
నట్టివాఁడు ముద్దుపట్టి! విషము.”

చంద్రకేళా. 261.

ఎదురు వేలములు

భీమ. 4.47.

ఎదురెక్కు

ఎదురుగా నేగు.

ఆము. 1.5.

ఎదురెదుర అను

ముఖాముఖ అను.

వాడుకలో ‘మొగాన్నే ఏ
మంటాం?’, అన్నరూపంలో
ఉంటుంది.

“ఏ మెదు గదుర మి మ్మేమందు
మయ్య” బస. 7. 182.

“ఎదురుగా ఏ మంటాం చెప్పండి?”
వా.

“వెనుక ఎన్ని అనుకున్నా ఎదురుగా
ఏ మంటారు?” వా.

ఎదురెదురుగా

ఎదురుబడుచుగా.

“ఎదురెదుర నిచ్చు పువ్వువోయిలియుఁ
బోలె.” కవిక. 4.771.

ఎదురొడ్డు

1. మార్కొను.

“విడిపెఁ బతి సేన కెదురొడ్డి విమత
సేన.” కవిక. 2.147.

2. కాచుకొనుటకు ఎదురు
దెబ్బ తీయు.

“అతఁ డెదురొడ్డినట్టి కూలాయుధ
మును, హరియురము గాఁడి యారాకు
కరముపైకి....” కళా. 8.99.

ఎదురొమ్ముకుంపటి

“పతి కడుకొమ్ముకుంపటిగఁ బాల్చడ
కుండనిలక్ష్మి.” క్రినివా. 1.74.

చూ. రొమ్ముకుంపటి.

ఎదురొమ్ములో ములుకట్ట పొడి

చినట్లు

కటువుగా, బాధాకరంగా.

ఎదుర్కొను

ఎదురేగు.

“ఎదుర్కొనె నీహరిగీర్వకుండు.”

హరి. 4.93.

ఎదుర్కొలు చేయు

ఎదురేతెంచు; గౌరవించు.

ఎవరై నా పెద్దలు వచ్చినప్పుడు

వారి కెదురేగుట గౌరవసూచ

కము. దానివిబట్టి యేర్పడిన

పలుకుబడి.

“తనచక్రమునకు నాతని దివ్యతేజంబు

గురుభావమున నెదుర్కొలు సేయఁ...”

కళా. 2.140.

ఎద్దీనిం దంటే గాటిలో కట్టి

వేయ మన్నట్లు

అనాలోచితంగా.

‘మంచీ చెడ్డా గమనించే

టపిక యెక్కడిది వాడికి?

తన సలహాదార్లు చెప్పితే

చాలు - ఎద్దు యీనిం దంటే

గాటిలో కట్టి వేయమంటాడు.’

ఎద్దు ఈనడం అసంభవం

అన్న ప్రశ్నే అతనికి తోచ
లేదనుట.

“అది న్యాయ్య మిది న్యాయ్య మని
చూడ కెద్దీనె, నన గాటఁ గట్టు మం
చాడు మనిరొ.”

త్రిశంకుస్వర్గము. అంక. 2. పే. 15.

ఎద్దీనె ననిన గొంది గట్టుమ

టన్న చందము

అవునా కాదా అని విచారిం

చక చెప్పగానే తలఁజూచు

పట్ల ఉపయోగించేసామ్యం.

“ఎందైన నిలువంటి వెద్దీనె ననిన
గొందిన గట్టు మటన్న చందములు
తగునె.”

పండితా. ద్వితీ. మహి. పుట. 145.

వాడుకలో :

“ఎద్దీనిం దంటే గాట్లో కట్టివెయ్య
మన్నట్లుంది నీ వనేమాట.” వా.

ఎద్దు తన్నే నని గుఱ్ఱము చాటున

కేగు

ఒక బాధను తప్పించుకొను

టకై అంతకంటె పెద్ద బాధకు

తల యొగు.

తాళ్ల. సం. 11. 3 భా. 74.

ఎద్దునకు అటు కు లరుచి

యేమిటి?

‘గాడిద కేమి తెలుసు గంద

వాడివాసన’ వంటిది.

వేంకటేశ. 74.

ఎద్దు పట్టిన సివము

గంతులు వేయించునది.

తాళ్ల. సం. 11. 3 భా. 26.

ఎద్దుమీద వాన కురిసినట్టు

ఏమీ పట్టించుకొనకుండా.

“వాడు ఎన్ని అంటే నేమి? ఎద్దుమీద
వాన కురిసినట్టుగా ఉంటాడు.” వా.

ఎద్దుమొద్దు

ఒక తిట్టు.

చదువు సాము రాని వారిని

వట్టి బలం మాత్రం ఉన్న
వారిని అంటారు.

“మొద్ది యనరాదు గ్రద్దు నయ్యెద్దు
మొద్దు.” శుక. 3.21.

చూ. ఎద్దు మొద్దుస్వరూపం.

ఎద్దు మొద్దుస్వరూపం

స్వబు, జడుడు అనుట.

“ఎద్దు మొద్దు స్వరూపాయ ఎనుపోతాయ
నమోనము.” చాటువు.

“వాడు ఒట్టి ఎద్దు మొద్దు స్వరూపం.
వాణ్ణి కట్టుకొని మనం ఏం చేస్తాము.” వా.

ఎద్దులు బండ్లు నేక మైన కొండ
మీదికి పోవును

ఎద్దూ బండి ఏక మైతే కొండ
మీదికి పోగలవు.

కలిసి పనిచేస్తే ఎంత అసాధ్య
కార్య మైనా సాధింప
వచ్చును అనుపట్ల ఉపయో
గించేపలుకుబడి.

“...యెందు నెద్దులు బండియు నేక
మైనఁ, గొండమీదికిఁ బోవు నోకొమ్మ
యనుచు.” కళా. 3.70.

ఎనవచ్చు

సాటి యగు.

కాశీ 5.283.

ఎనిమిదవయట్టపు ఫారాయణము
బూతులు తిట్టుట.

తె. జా.

ఎనిమిదో అర్థం

తిట్టు.

వేదాలలోని భాగాలను

అర్థాలు, అష్టకాలు అంటారు.

ఎనిమిదో అర్థం బూతుల

పురాణం వంటిది.

“వాడికి దక్షిణ సరిగా ముట్టక పోయే
సరికి ఎనిమిదో అర్థం ఆరంభించాడు.” వా.

ఎనిమిదో అర్థం పారాయణ
చేయు

తిట్ల కారంభించు.

ఎనుపోతుపై వాన

సోమరి.

దున్నపోతుమీద వాన కురి

సినా అది లెక్కచేయదు, కద

లదు, అలాటివా డనుట.

“బూమి తుంటరి యెనుపోతుపై
వాన.”

గౌ. హరి. ద్వితీ. పం. క్తి. 1496.

ఎనుమునకు గీతము

వ్యర్థము.

అయోగ్యునిదగ్గట పాండిత్య

ప్రదర్శనము, వ్యర్థ మనుట.

కరభాంక. 3.

ఎన్నడు లేనిది

అలవాటు లేనిది; అరుదుగా.
“ఎన్నడు లేని యింతకోపపుఁ బలు
కిది యేమి పడఁతి యనుచు...”

కళా. 5.58.

“వాడు ఎన్నడూ లేనిది ఈ రోజు
మాయంటికి వచ్చాడు.” వా.

“అతడు ఎన్నడూ లేనిది తన భార్య
మీద కోప్పడ్డాడు.” వా.

ఎన్నరాని

ఎక్కడ వైన.

“ఎన్నరానిప్రేమ వానిచక్కదన మే
సేల? కనుగొంటానె.”

హేమా. పు. 35.

ఎన్నాళ్లకో సెల్లుగా

చాలనాళ్లకుగా—ఈ రోజు.

“గొనబుతో సెన్నాళ్లకో సెల్లుగా
సేటి, కైన నిన్నెనయ నా కచ్చె
ననుచు.” హంస. 2.169.

వాడుకలో ఇది నెల్లూరు

చిత్తూరు ప్రాంతాలలో ఈ
నాటికీ వినవస్తుంది.

“వాడు ఈ ఊరికి వచ్చి సెల నాళ్ల
యింది. ఇన్నాళ్లకు సెలవుగా ఈ రోజు
కన్పించాడు.” వా.

ఎన్నిక కెక్కు

ప్రసిద్ధి చెందు.

“చక్రవాకుఁ డన సెన్నిక కెక్కిన
శేరు గల్గి...” హంస. 5.8.

ఎన్నిక మీటు

ప్రసిద్ధి కెక్కు.

“బంధుకోటిలో సెన్నిక మీటుచుం
డెరిగె.” రూప. 1.148.

ఎన్నికొను

పేర్కొను.

“వీని జాడ నీజటివరు లెల్ల నెన్ని
కొనంగ, వినియుండు.”

వర. రా. అర. పు. 143. పంక్తి. 11.

ఎన్నిగుండెలు !

“నాతి యిట్లు వేడు న న్నాదరింపక,
పోవు నిన్ను నీకంక బురుషుఁ డొక్కఁ,
దెవఁడు నేఁ దలంక నేరికి నెన్నిగుం,
డియలు గలవు నాదుప్రియను జేర.”

కళాపూ. 6.38.

“వా డలా రాశా డం లే ఎన్ని
గుండెలు?” వా.

చూ. ఎన్ని గుండె లున్నవి?

ఎన్ని తలలు?

ఎన్నిగుండె లున్నవి?

అంత ధైర్య మెక్కడిది ?

అంత ధైర్య మున్నదా అను
పట్టుల ఉపయోగించే
పలుకుబడి.

“అంత పండితుని పట్టుకొని తప్పు పట్ట
డానికి వాడికి ఎన్నిగుండె లున్నాయి?”

వా.

“నన్ను తిట్టడానికి వాని కెన్ని గుండె
లున్నవి?” వా.

చూ. ఎన్నెదలో గల్గె?

ఎన్నిచాళ్ల పట్టు?

ఎంతదూరము.

పొలాన్ని కొలిచేటప్పుడు
రైతులు మామూలుగా ఎన్ని
చాళ్లు పడేసలమో దానినిబట్టి
లెక్క వేయడం అలవాటు.
ఒక కాడియెద్దులు దున్నుటకు

వీలయినభూమి కూడా ఒక ప్రమాణంగా తీసుకోవడం అలవాటు.

ఇలాగే పగ్గముపట్టు. ఒక పగ్గం పొడువుగా ఉన్న నేలను పగ్గముపట్టు అంటారు.

పాండు. 278.

ఎన్నితలలు?

ఎన్ని గుండెలు?

అంత ధైర్యమా? అంతకు సమర్థుడా అనుట.

“అకట! యీ ప్రాణి యవిదితాత్మకుఁడు గాన, దైవికమున మహావిపత్సృష్టఁడయ్యె, ననుచు దయచేయవలయు నిట్టేనవారి, యెదుట నిలువంగఁ గ్రోధుని కెన్నితలలు?”

ప్రబోధ. 4.27.

చూ. ఎన్నిగుండెలు.

ఎన్ని యెదలు కలవు?

ఎంత ధైర్యం? ఎన్ని గుండెలు? అని నేటి వాడుక.

అంత ధైర్యముందా వానికి అనిభావం.

“అంగభవుడు నిక నిచ్చ నెఱిగి, యెఱిగి పై నెత్తి రా నెన్ని యెదలు కలవు.”

కుమా. 9. 42.

చూ. ఎన్నిగుండెలు?

ఎన్నియేని

ఎన్నైనా, చాలా అధికముగా.

భీమ. 1.81.

ఎన్నెదల్ గల్గె

ఎన్నిగుండెలున్నవి అని నేటి వాడుక. ఎంత ధైర్యం? అంత ధైర్యం ఉన్నదా? అనుట.

“కన్నంతటను జూడఁ గా దనుతపసి, కన్నెదల్ గల్గె నీకిటు గుడ్వ వెట్ట.”

బస. 6. 164 పు.

చూ. ఎన్ని గుండెలున్నవి?

ఎప్పుడెప్పుడని యెదురుచూచు

ఆతురతతో ఎదురుచూచు.

“ఎప్పుడెప్పుడటంచు నెదురుచూచుచు మదిఁ గలఁగు చుండెడు నుషాకన్యఁ జేరి.”

ఉపా. 2.58.

ఎమ్మెలు చిల్లులు వోవ నాడు

మర్మభేదమైన మాటలాడు.

“ఎమ్మెలు చిల్లులు వోవ నాడినకా.”

సారం. 8.67.

ఎమ్మెలు సున్న మగు

ఎముకలు నుసి యగు.

“ఏడ్చు నమ్మ యెమ్మెలు సున్న మయ్యె నేడు.”

వ్యస. నాట. 33.

ఎమ్మెలు పచరించు

వేషములు వేయు, వగలుపోవు.

“మా, చెలి యిక పుష్పదామకముచే నినుఁ గట్టఁగఁ గంటి మింక నె, మ్మెలు పచరింప రా దనుచు.”

పారి. 5.81.

ఎరలేని గాలము

పైకి ప్రమాదమని తెలియ నీయకుండా ప్రమాదము చేయునది.

రామలిం. 31.

ఎరవు చేయు

ఉపేక్షించు.

“ఇంద్రనందనుకేళి నెరవుచేసి.”

రుక్మాం. 8.182.

“ఏను మీ చెలి నిం తేల యెరవు
సేయ.” శకం. 2.75.

వేఱు చేయు, పరాయిదానిగా
భావించు. ‘ఎరవలి సొత్తు,
‘ఎరవలి తెచ్చుకొను’ ల
లోనూ ఉన్న ఎరవు పరశబ్ద
ప్రతీకం కావచ్చును.

“నెఱి రేక నీతోడి నీడ యై గడంగూడి
పరగిన నన్నింత యెరవు సేసి.”

కమా. 5.123.

ఎరవు లిచ్చు

ప్రతిఫలాపేక్ష లేక యితరు
లకు బదులుగా నిచ్చు.

“ప్రాణుల కెల్ల ను ఎరవు లిచ్చిన
చేతులు...” తాళ్ళ. సం. 5.108.

“ఎరవలిసొమ్ము బరువులచేటు.” సా.

ఎరసంజె

సంధ్యారాగము.

క్రీడా. పు. 89.

ఎరువు చల్లు

పొలమునకు ఎరువు వేయు,

“ఎరువుఁ జల్లెడు వేళ నెరువుఁ
జల్లు...” కళా. 4.79.

ఎర్రని యేగాని లేదు

దమ్మిడీ లేదు.

“వాడి చేతిలో ఎర్రని యేగాని లేదు.
కా చేం వ్యాపారం చేస్తాడు?” వా.

ఎఱయ గట్టు

విఱుగగట్టు

“ఎఱుకొనిపోయెదరు విప్రు నెఱయఁ
గట్టి.” శవ. 4.61.

ఎఱిగినవి నాలు నొడువు

తెలిసిన యే కొంతో చెప్పు.

నేటికీ యిది వాడుకలో ‘ఏవో
తెలిసిన నాలుగు మాటలూ
చెప్తాను’ అనేరకంగా విన
వస్తూనే ఉంటుంది.

“ఎఱిగినవి నాలు నొడువ నే మయిన
రెప్ప.” ఆము. 4.68.

ఎఱిగి యెఱిగి

తెలిసి తెలిసీ - నొక్కి చెప్పు
టలో పునరావృత్తి.

“శివుఁ బరమాత్ము నెఱిగి యెఱిగి,
దూషింప నీకు నో రెట్టు లాడె.”
కమా. 2.29.

“తెలిసి తెలిసీ వాడు అక్కడికి
పోయాడు. అవమానపడ్డాడు.”
చూ. చేసి చేసి.

ఎఱుగనయ్యెద

ఎఱుగను.

“అకట! య దేమి యో యెఱుగ
నయ్యెద.” సారి. 1.73.

ఎఱుగా బుఱుగా ఉండు

కాస్త అందంగా ఉండు.

“ఆ అబ్బాయి కాస్త ఎఱుగా బుఱుగా
ఉంటాడు.” వా.

ఎఱులు ద్రోలు

ఎఱువారు.

“హా మెఱ్ఱలు ద్రోలి నిష్ఠము దైనది.”
నాయక. 110. పు.

ఎఱ్ఱవాఱు

ఎఱ్ఱబారు.

“ఎఱ్ఱవాటి ఘోరిలుచు మిన్న ముట్టి
మరుల్లోలంబు లగునుల్లోలంబులును.”
విప్ర. 2.14.

ఎలగోలు

“ఎలగోలు ప్రజలను హెచ్చువంటర్ల.”
పట. పు. 28.

ఎలయించుకొని పోవు

మఱపించుకొని కొనిపోవు.

“వెంట వెంట వచ్చు నెలయించుకొని
సొమ్ము వానికడకు...” కళా. 6.59.

ఎలుగిచ్చు

పలుకు.

“అయ్య యని పిలిచిననందికి, నోయని
యెలుగ గీవె తొల్లి యురగాధరణా!”
శివతత్వ. 112.

ఎలుగు లిచ్చు

పిలుచు.

“తెచ్చి యిచ్చుబలియుఁ దెచ్చి యీఁగ
నొల్ల కెలుఁగులిచ్చుచున్నవారు.”
భార. ఆది. 6.290.
చూ. ఎలుగిచ్చు.

ఎలుగు నేయు

అటచు.

“బాణహతి నెలుఁగు నేసిన...”
భాస్క. ఆయా. 380.

ఎలుగెత్తి

గొంతెత్తి.

“ఇది దైత్యులమాయలు గాని బొంకు

బొంకుని యెలుఁగెత్తి చెప్పఁగ భయం
బున నమ్మకపోయె.”

భార. భీష్మ. 3.135.

“వాడు ఎలుగెత్తి పిలిచినా పలుక
లేదు.” వా.

ఎలుగెత్తి యేడ్చు

గొంతెత్తి యేడ్చు.

“ఎలుఁగెత్తి యేడ్చుఁ దనకుఁ దొలు,
సమరత నిక్క మైన దురపిల్లు.”
ఉ. హరి. 5.85.

ఎలుక మీద పిల్లి పిల్లిమీద

ఎలుక వేయు

టాలాటోలీ చేయు.

“వా రేదో ఎలుకమీద పిల్లి, పిలిమీద
ఎలుకా వేసి బతుకుతూ ఉంటాడు.”
వా.

ఎలుకల కోర్వలేక యింటికి

చిచ్చు పెట్టినట్లు

చిన్న బాధను తొలగించుటకై
పెద్దనష్టము తెచ్చుకొను.

హానినీ. 39.

ఎలుకల నడిచినట్లు

యభేచ్చగా.

గొడ్డును బాదినట్లు; కుక్క
లను కొట్టినట్లు అను నేటి
వాడుక ఈ అర్థం లోనిదే.

“తలర సాధులను సదస్యుల మనుల,
నెలుకల నడచిన పాలుపున నడవ.”

పండిత. ప్రథ. వాద. పుట 698.

ఎలుక వేట కుఱమతిండి యేల?

ఎలుకను వేటాడుటకు కుక్క

కావాలా? అల్ప మైనపనికి

పెద్దప్రయత్న మెందుకు?
అనుటలో ఉపయోగించే
పలుకుబడి.

కమా. 2.60.

చూ. పిచ్చుకమీద బ్రహ్మస్త్రం.

ఎలుగించు

పిలుచు.

“ఉచ్చుచ్చురే శంకరోచ్చిష్టభోగి ...
అని యిటు తెలుఁ గించునమ్మాత్ర
లోన.” బస. 7.183.

ఎలుగుబంటి క్షవరం

తెగనిది, అసాధ్య మైనది.

ఎలుగుబంటికి ఒళ్లంతా
మెండుకలే కనక ఎక్కడని
క్షవరం చేయడం సాధ్యం?
దానిపై వచ్చినపలుకుబడి.

“ఇదంతా తప్పలతడక. దీనిలో సవ
రణలు ఎలా సాధ్యం? ఎలుగుబంటి
క్షవరంగా తనూ రపుతుంది.” వా.

ఎలుగుబంటి తంటసంపని

అసాధ్యము.

ఎలుగుబంటిమీద ఉన్న వన్నీ
వెంట్రుక లే కనుక తంట
సంతో ఒక్కొక్క వెంట్రుక
లాగేవేయడం అ సా ధ్యం.
అందుపై వచ్చినపలుకుబడి.

చూ. ఎలుగుబంటి క్షవరం.

ఎల్ల

ఏడుగడ. సీమాంతం. అంత
కంటెగొప్పది, ఆవల లేదనుట.

“ఎల్ల పర్వతముల కెల్ల తీర్థముల
కెల్లయ్యె.”

పండితా. ద్వితీ. పర్వ. పుట 250.

ఎల్లచోట తామయగుచు

అన్నిచోట్ల తామే అయి.

అంతట తిరుగుచు అనుట.

“చూపుదనుక నెలవోటఁ దోటయందు
దామయగుచు.” పారి. 3.51.

ఎల్లనాడు నేనాడు

ఎల్లప్పుడు.

నొక్కి చెప్పుటకై రెండు

రకాలూ చెప్పడం.

“నాఁడు నేఁ డన కెల్లనాఁడు నేనాఁ
డు.” పండిత. ద్వితీ. పర్వ. పు. 236.

చూ. నాడు నేడనక.

ఎల్లవెంటల

అన్నివిధాల.

“ఎల్లవెంటలం జెడితిమి.” హర. 3.15.

ఎల్లిద మగు

చులకన అగు.

“నీ కింతభయంబు లే కడుగ నెల్లిద
వైతిమె మాట లేటికిన్.”

మను. 2.41.

ఎల్లిదము చేయు

చులుకన చేయు.

“దాని కే నిపుడు ప్రేమం బంపినన్
దీని నెల్లిదముం జేసినవాడ దోచు
నొక్కా.” పారి. 1.54.

ఎల్లి నేటను

ఇటీవల, ఇంతలో, ఈ రోజు
లలో.

ఇది తెలంగాణాలో ‘ఇయ్యాం
రేపు’ (ఈవేళ, రేపు) అనే

రూపంలో రోజూ వినబడే మాట.

రాయలసీమలో దా దా పు ఇదే అరంలో 'రేప తెల్లం డిలో అతను రావాలి మరి'

అని తఱుచు వాడుక.

“ఎల్లి నేటన భవద్రాపిధికి గడారప టుం డిలు వచ్చు.” పాండు. 4.61.

చూ. నే డెల్లి.

“ఇయ్యాల రేపు హైదరాబాదులో తెలుగు మాట్లాడడం ఎక్కు వయింది.”

వా.

ఎల్లి నేటిలో

తర్జునో.

“నిర్ణయ మా నృ పాలు నకు నీకును, సంగతి యెల్లి నేటిలో.”

నై.వ. 2.59.

చూ. నే డెల్లి.

వాడుకలో - ఇదే అరంలో ఇలా వాడుతారు. “వాడు ఉత్తరం రాశాడు. ఈవాళ రేపల్లో రావాలి మఱి.”

ఎల్లి ప్రొద్దు చనునే యాలంబు నం దొట్టులన్

వట్టిమాటలతో కుదరదు.

యుద్ధంలో ఎంత సేపూ ఒట్లు వేసుకోవడంతో బీ రా లు నటకడంతో సరిపోతుందా? సరిపో దనుట.

కమా. 8.189.

ఎల్లుండి ప్రొద్దున ఏకాదశినాడు అనిరిష్టదినమును పేర్కొను

నప్పుడు ఉపయోగించే పలుకుబడి.

“ఎల్లుండి ప్రొద్దున ఏకాదశినాడు వాడు మాయంటికి వస్తాడు.” వా.

ఎవడు పట్టితే వాడు

ప్రతివాడు.

“ఈ పనిని ఎవడు పడితే వాడు చేస్తాడు.” వా.

ఎవరికి వారే యమునాతీరేగా

ఒకరి కొకరికి సంబంధము లేకుండా.

“వాళ్లింట్లో అంతమంది ఉన్నా ఎవరికి వారే యమునాతీరేగా ఉంటారు.” వా.

ఎవరి ముక్కులో పెడదా మని!

ఎవరికీ చాల దనుట.

“ఇంట్లో పదిమంది ఉంటే అరవితే వంకాయలు తెచ్చారే. ఎవరిముక్కులో పెడదా మని.” వా.

ఎవరు తిన్నట్టు?

దీనివల్ల ఎవరికీ ప్రయోజనం లేదు అనుపల్ల ఉపయోగిస్తారు.

“ఆ కాస్త గడకోసం కోర్కెలకు వేయ గుమ్మరించడం ఎందుకో? ఎవరు తిన్నట్టు?” వా.

ఎవ్వరి కెవ్వరు? దేని కేది?

నీకూ నాకూ సంబంధం లేదు.

నీ వెవనో నే నెవనో అనుట.

“ఏ, నెవ్వతే నీ వెవండ విచ నెవ్వరి కెవ్వరు చేసి కేది...” రాధి. 4.69.

ఎవ్వరు దిక్కు?

సహాయము ఎవరూ లేరనుట.

“నా కెవ్వ రిక దిక్కు నలి నాయ
తాక్షి? ద్విప. కల్పా. 138.

ఎవ్వరు ముట్టని ఎముక
నిరుపయోగ మయిన దనుట.
విశ్వనాథ. శత. 13.

ఎసక మెసగు
ఒప్పు.
“వేంకటేశునగరు వాఁ జేరి యిం పె
సక మెసగ.” కళా. 2.130.

ఎసపోయు
రెచ్చగొట్టు.
“రాఘవాళీలకోపాగ్ని నెసపోయు
పవనుని యెన్నిక.”
మ. రా. కిష్కిం. పు. 417. పంక్తి 13.

ఎసరు పెట్టు
ఎవరిన ప్టానికో ఎత్తులు
వేయు.

“మామగారికి అప్పుడే అల్లుడు ఎసరు
పెట్టాడు.” వా.

ఎసరెత్తు
ఎసరు పెట్టు.
“కొసరుచు నాతోఁ గూటమి నేనే,
యెస రెత్తవమి యింకాను.”
తాళ్ల. సం. 12.276.
చూ ఎసరు పెట్టు.

ఎస రెత్తుకొను
ఎసరు పెట్టు.
“ఎసరెత్తుక వేళ్ల వని తోలక, పస దన
విధి గలపాటే సుఖము.”
తాళ్ల. సం. 9.256.

ఏండ్లు పూండ్లు
చాలా కాలం అనుట. జం.

“...ఎఱ కలు గట్టు కొన్న మఱి
యేండ్లును బూండ్లును బట్టు...”
మను. 1.73.

“భోగింపఁ గ నీమ కేండ్లపూండ్లకుఁ
జాలుకా.” పాంచా. 4.

“నావుడు ముట్టిన జగదం, నీ వేళ నె
తీర్చ వేని యేండ్లం బూండ్లకా, నీ వేమి
తీర్చె దనుటయు.” జైమి. 4.68.

ఏండ్లు పూండ్లు పట్టు
చాల కాలము పట్టు.
చూ. ఏండ్లు పూండ్లు.

ఏం డైగనన బుద్ధి దిగనన
ఏం డ్లో చేచ్చొ కొద్దీ తెలివి
తక్కు వవుతున్నది అనుట.
సింహా. నాఠ. 19.

ఏ అంగూ లేదు
ఏ సహాయమూ లేదు.

“వాడికి ఏ అంగూ లేదు. వాడికి పిల్ల
నిచ్చి ఏం ప్రయోజనం?” వా.

ఏకట దీరు
తృప్తి తీరు.
“వేంకటేశ! నీ
యేకట దీక్షద యింకాను.”
తాళ్ల. సం. 12.276.

ఏకతాళప్రమాణము
ఒక తాడి యెత్తు.
ఎత్తును, లోతును కొలిచే
టప్పుడు మనుష్యప్రమాణ
ములతో నిలుపు లన్నట్లే
తాటిచెట్లతో కూడా లెక్క
పెట్టి చెప్పుట అలవాటు.

“మాను మీటుగ నెగయ గోమాయు
వవ్వ, దేశతాళ ప్రమాణ మటెగ నీ
కూన....” హంస. 1. 198.

ఏకభుక్తము నేయు

ఒక్కప్రాప్తుండు. రాత్రి
భోజనము మానివేయు.

“దశమినా దేశభుక్తము నేసి యవలి
నా దోర్చి.” ఆము. 4.50.

ఏ కయి వచ్చి మే కయి విగియు
మెత్తగా వచ్చి చేరి తుదకు
తానే అధికారిగా ప్రస
రించు.

“వాడు ఏకయి వచ్చి మేకయి విగుసు
వన్నాడు. ఇప్పుడు ఆ ఊళ్లో కాడి
శేరంటే వాడలు.” వా.

మా. ఏకు మే కగు.

ఏకరాత్రవివాహం

ఒకనాటి పెండ్లి.

పంచరాత్రవివాహం. త్రి

రాత్రవివాహం, ఏకరాత్ర

వివాహం - ఇవన్నీ ఆ పెండ్లి

జరిగే రోజులనుబట్టి వచ్చిన

మాటలు.

“ఈ కరువురోజుల్లో ఏకరాత్రవివా
హమే మంచిది.” వా.

ఏకవచనప్రయోగం చేయు

చులకనగా పిలుచు.

పెద్దలను ‘మీరు’ అన్నట్లు

పలకరించడం మర్యాదగా

అలవాటయినది. ఏకవచన

ప్రయోగం తద్విరుద్ధముగా

యేర్పడినది. కాని పళ్ళి

మాండ్రంలోనూ, దక్షిణాం
ద్రంలోనూ ఏకవచనప్ర
యోగం తరుచుగా వినబడు
తుంది. అది ఒక్కడ అవ
మానసూచకం కాదు.

“ఏకవచనప్రయోగం చేశా వంటే
మాట దక్కదు.” వా.

ఏకవాక్యముగ

ఏకశ్రవంగా.

“అందఱు నేకవాక్యముగ నిట్లనిరి.”
వర. రా. ఆమో. పు. 251. పం. 9.

ఏకశయ్య నుండు

జతకలిసి యుండు.

“తనర నానృపు కరస్థలిఁ బట్టి తినియ,
నేకశయ్యను వార లిరువురు నుండె.”

ద్విప. జగ. పు. 200.

ఏకాంత మాడు

మంతన మాడు.

“సుగ్రీవుఁ డేల నాతోడ మున్నే
కాంత మాడె.”

వర. రా. సుం. పు. 49. పంక్తి. 14.

ఏకాంత మిచ్చు

రహస్యముగా మాటలాడు

టకు వీలు కల్పించు.

“ఇట్లు గోవిందుఁ డేకాంత మిచ్చి
వినఁగ.” ప్రభా. 2.21

ఏకాక్షరప్రయోగం చేయు

చులకనగా పిలుచు.

“ఏదో ఊరకన్నా నని ఏకాక్షర
ప్రయోగం చేస్తావా? చాలా దూరం
వెళ్ళిందే వ్యవహారం.” వా.

ఏకాతపవారణముగ

ఏకచ్ఛత్రముగా.

అక్షతేక అనుట.

కాశీ. 4.177.

ఏకాధ్వరమాధుకరంగా

చాళి చాలక.

“ఈ సంసారం ఏకాధ్వరమాధుకరంగా ఉంది.”

వా.

ఏకాడికి

ఎంతకు, ఏమాత్రానికి.

ఎంతకబ్బుకు అన్నమాట.

కాత్త. 12.

ఏకారిగొట్టు

ఒక తిట్టు.

ప్రతిదానికోసం వేకా లేవా

డనుట.

ఏకారవముగా

జలమయముగా; ఎక్కడ

చూచినా నీళ్ళుగా.

దీనిని భూమి-దాని పర్యాయ

పదాలతో చేర్చి ఉపయో

గిస్తారు.

“ఏకార్థవంబుగా హెచ్చి వర్ణించి.”

పల్. పు. 12.

“భూమి అంతా ఏకార్థవము పోయింది.”

వా.

“ఎక్కడ చూచినా ఏకార్థవంగా ఉంది. ఏం వానలు! ఏం వానలు!”

వా.

ఏకాహబ్రాహ్మడు

నిరసనగా అనుమాట.

ఏకాహాలలో బ్రాహ్మణారం

ఉండేవాడు. అది కొంచెం

నీచం అనే భావంపై యేర్ప

డినపలుకుబడి.

ఏకాహం అంటే మృతునకు

పదకొండోరోజు చేసే శ్రాద్ధ

కర్మ.

“ఆ ఏకాహబ్రాహ్మడే దొరికాడూ

నీకు?”

వా.

చూ. ఏకాహము.

ఏకాహము

మృతులకు పదకొండోరోజు

చేసే కర్మ.

చూ. ఏకాహబ్రాహ్మడు.

ఏకి కాకుల కిచ్చు

చించి చెండాడు.

తుత్తుమురు చేసి కాకులకు

వేయు అనుట.

“కండలు తనవింట నేకి కాకుల

కిచ్చెక్క.”

కళ. 5.76.

ఏకు మే కగు

మెత్తనివాడే క్రూరు డగు.

సులువుగా తీరునది గండ్ర

గొయ్యగా తయారగు.

“కాన వివరించితిని మీఁదికార్య

మెట్లు, చక్క చేసెదొ నీయంత

నీకులలాట, మేళగాఁ దెవ్వఁ డిది

మీఁదుమిక్కిలైనఁ, దీర్పరా దేకుమే

కైన దేదేమ!”

వెంకటే. 2.21.

“ఏదో పని నేర్చుకుంటానని వచ్చి

వాడు ఏకు మేకై కూర్చున్నాడు. నా

కే ఉద్వాసన చెప్పేట్టున్నాడు.”

వా.

ఏకులకు వాడి వెట్టు

శక్తిహీన మైనదానిని అతి
శక్తివంతి మని చెప్పు.

ఏకులు అతి మెత్తనివి. నానికి
పదును పెట్టడం ఎలాగూ
సాధ్యం కాదు.

“నాకు లభికదానవగణంబులతో సరి
పోలువారే వీర, దేవుల వాడి వెట్టు
దనయెదును దాను నిటుండే వీని ము,
న్నేకత మంత మజ్జయుని గుంటికి
నంచు...” కకు. 5.45.

ఏ గాలికి ఆ చాప యెత్తు

సమయానుకూలముగా ప్రవ
ర్తించు.

“ఏ గాలికి ఆ చాప యెత్తితే అందరూ
బాగానే ఉండవచ్చు.” వా.

ఏగుడెంచు

వచ్చు.

పాండు. 1.179.

ఏ చెట్ల గట్టితివి

వాణ్ణి ఎక్కడ వదిలివేశావు
అను సందర్భంలో ఉపయో
గించేపలుకుబడి.

వాడుకలో “వాణ్ణే చెట్టుకు
కట్టేసి వచ్చావే?” అనగా
దిగవిడిచితి వనుట.

“అతని నే చెట్ల గట్టితి వీరఁ దెచ్చుట
లంకించుకొనియె....” కళా. 3.268.

ఏట పెంచువాని పూట పెంచు

అత్యాదరముతో పెంచు.

...ఏడాదిలో పెరగవలసినంత ఒక

పూటలోనే పెరుగునట్లు చేయు.

“ఇటు తల్లిదండ్రు లెంతయు గారాన,
నేటఁ బెంచువానిఁ బూటఁ బెంచి...”
సారం. 1.52.

ఏటవేయు

భారము వేయు.

ఏట = బలిపిల్ల - మేక అనే
అర్థం ఉంది. తద్వారా ఏట
వేయు = బలియిచ్చు =
మొక్కుబడి చెల్లించు తొలి
అర్థం కావచ్చును.

అర్థ మింకనూ విచార్యము.

“వేగి లేచి సంసారవిధులకే ఒడిగట్టి,
యేగతిఁ గొనరి నీపై నేట వేసెము.”
తాళ్ల. సం. 10.2.

ఏటావలిగిలిగింతలు

అలభ్యములు.

ఏటికి అటువే పున్నసంబరా
లలో ఎలాగూ పాల్గొనడం
అసంభవం. దాటరాని అటుం
కంగా ఏరు ఇక్కడ ప్రసక్తం.

“కలువలు కిలకిల నవ్వెన్, దొలిమల
సెలయేటి యవలి తుహినాంశుకరం,
బులు గని యిపు డేటావలి, గిలిగింత
లటంచు వానికిన్ సరి దాఁకెన్.”
సారం. 2.161.

ఏటికి ఎదురీదు

జనాభిప్రాయానికి వ్యతిరేక
ముగా నడుచు.

“ఈ కాలంలో కులాలు మతాలు పాటిం
చడం ఏటికి ఎదురీడడమే.” వా.
చూ. ఎదురీత.

ఏటికి చంపెదవు

ఎందుకు బాధిస్తావు?

చంపు అన్నమాట వేధించు
అనే అర్థంలో విశేషంగా విన
వచ్చుంది

“ఈ పెదమాటల, నను నేటికి చంపె
దను వివేకం చెప్పవు.” కళా. 4.73.
“ఎందుకు రా? ఈ రి కే నన్ను చంపు
తావు? నాకు చేత నైతే చెయ్యరా?”

వా.
“ఎక్కడై నా ఉద్యోగం ఇప్పించు మని
న స్నేహితుకు చంపుతావురా?” వా.
“చంపేతాడురా వాడు” వా.
చూ. చంపుక తీసు.

ఏటికి నెత్తిగొట్టుకొనగా

అవన్నీ యెందుకు అని
నిరసనగా అనుట.

“ఏటికి నెత్తి గొట్టుకొనగా సన్న్యాస
ముక్త న్నాసమున్.” పాండు. 4.98.
“అవన్నీ ఎందుకు తెచ్చావు? నెత్తిన
కొట్టుకోడానికా?” వా.
నేటి వాడుకలో:

“అ వెందుకు? నెత్తిన కొట్టుకోనా?”

ఏటికోళ్లు

నమస్కారములు.

“చైవంబుల కేటికోళ్లు.”
భార. ద్రా. 2.847.

“ఏటికోళ్లు సమర్పించి.” భీమ. 2.101.

ఏటిచరిమాను

నన్ని హిత ప్రమాద మయినది.
ఏటిగట్టున ఉన్న చెట్టు ఏనిమిష
మైనా పడిపోవచ్చు గదా—

ఏరు గట్టును కోసి వేస్తుంది.

గనుక.

“నా మాట లెల్ల నయ్యెడ, త్యామా!
చెవుడునకు బట్టు శంఖము లయ్యెన్,
నీ మగని రాజ్యవిభవో, ద్వామము డల
పోయ నేటిదరిమా నయ్యెన్.”

నలచ. 5.142.

ఏటిలోపలి ఊచు

కనబడని ప్రమాదము.

రామలిం. 81.

ఏటిలో పైరు

అశాశ్వతము.

ఎంత బాగా పంట పెట్టినా
ఏటిలో పంట ఎప్పుడు ఏరు
వచ్చినా కొట్టుకొని పోయేదే
కదా!

తాళ్ళ. సం. 11.8 భా. 150.

ఏటుపోటుతల

యుద్ధభూమి.

“...ఇది యేల రిత్తమాట తేటుపోటు
తలకు వచ్చి...”

భార. కర్ణ. 3.197.

ఏటుపోటుమాట లను

దెప్పి పొడుచు.

“అ అడపడుచు అనుక్షణం ఏటిపోటు
మాట లంటూ ఉంటే, ఆ కోడలు
కాబట్టి ఓర్పుకంటూ ఉంది.” వా.

ఏటుపోటులు

దెబ్బలు.

ఏటులు - పోటులు. జం.

“పాయ ల్వాతీయు నేటుపోటుల భయ
భ్రాంతంబు లయ్యున్.”

కా. మా. 2.44.

ఏటేట

ప్రతిసంవత్సరము

ఇట్లే 'ఏటా' అని కూడా.

“ఏడనెడ సారాష్ట్ర మేఁగి యేఁటేటఁ
గడునరి తోడ జాగరము నెల్లించు.”
బస. 6.168.

“నేఁబోదు మలయ్య నేటేటఁ గొలువ.”
పండితా. ద్వితీ. పర్వ. పుట. 374.
“ఏటేటా స్వామికి ఉత్సవం జరుగు
తుంది.” వా.

ఏట్రొంతరాయబారము

గొప్ప పనికి అల్లుల ప్రయ
త్నము.

ఏట్రొంత ఎంత చిన్న పిట్టో
వనుగ అంత పెద్దది

చూ. ఏనుగ మైథునానికి ఏట్రొంత
రాయబారము. సా.

ఏడ కేడ

నేటిరూపం ఎక్కడి కెక్కడ.

దానికీ దీనికీ సంబంధమే
లేదనుట.

“దాని కేటి వీనితగు లేడకే డంచు.”
పాణి. 2.109.

“నువ్వేదో మహా చెప్తావు. వాడికీ వీడికీ
ఎక్కడి కెక్కడ?” వా.

ఏడాకు లెక్కువ చదువు

ఎక్కువ నేర్పరి యనుట.

వానికంటె, దానికంటె అనే
మాటవంటి దేనో ఈ పలుకు
బడికి ముందు ఉంటుంది.

“ఏరాజు వితరణస్మృతిలోనఁ గర్జన
కవల నేడాకు లెక్కువ పఠించె.”
శ్రీనివా. 2.41.

ఏడిపించి ఏడు చెఱువుల నీరు

త్రాగించు

నానాబాధలు పెట్టు.

“వాణ్ణి ఇంతటితో వదులుతానా? ఏడి
పించి ఏడు చెఱువులు నీళ్లు తాగి
సాను.” వా.

చూ. ముప్పతిప్పల బెట్టి మాడు చెరు
వుల నీరు త్రాగించు.

ఏడిపించుకొని యేడు చెఱువుల

నీళ్లు త్రాగించు

ముప్పతిప్పలు పెట్టు.

“మావాణ్ణి వాడు ఏడిపించుకొని యేడు
చెఱువుల నీళ్లు త్రాగించా డంటే
నమ్ము.” వా.

ఏడిపించుకొని తిను

వేధించు.

“ఆ ఆ త, కోడల్ని అయినదానికీ కాని
దానికీ యేడిపించుకొని తింటూ
ఉంది.” వా.

ఏడ్చి మొగము కడుగుకొనినట్లు

ఈ పని బాగా లేదు అనుపట్ల
ఉపయోగించే పలుకుబడి.

“వాడి సంగీతం యేడ్చి మొహం కడుగు
కొన్నట్లు ఉంది.” వా.

ఏడ్చినతరవాత మొహం కడు

క్కున్నా నీటి చారలు

పోవడం తప్పితే నిర్మలం

గానూ అందంగానూ

ఉండ దనుటపై ఏర్పడినది.

ఏడుకట్ల సవారీ

పాడె.

పాడెకు ఏడుకట్లు కడతారు.
సవారీ అంటే వాహనం.

తె. జా.

ఏడుగడ

దిక్కు. రక్షకుడు.

పరమ. 1.91.

చూ. ఏడ్గడ.

ఏడుచు

బాధపడు, అంగలార్చు.

“ఏడు దినంబులన్న మన కెడము పుట్టిన
యంత మాత్రలో, నేడుచుచున్న
వాడవు.” భీమ. 2.116.

“పరిక్ష పోయిం దని ఏడుస్తా వేరా?”
వా.

ఏడుచేట్లను చెఱుచు

అన్ని విధములా చెఱుచు.

“ఇదె మహితల మెల నేలునీరాజు,
కెదరక యిట్లేడుచేట్లను జెఱచి, పోసిక
బంపెలఁ బారలించి తపసి, దానవుం డై
నల్ల ద్రావుచున్నాడు.”

గౌర. హరి. ద్వి. 447-450.

చూ. ఏడు చెఱువుల నీళ్లు త్రాగించు.

ఏడు నిలువుల మేడ

ఎత్తైన మేడ.

ఎత్తైన మనుష్య ప్రమా
ణంతో కొలవడంపై వచ్చి
నది. ఏడు నిలువులై తన్న
మాట. వాడుకలో నేటికీ
ఉన్నది.

పండితా. ద్వి. మహి. పుట. 35.

“ఏడు నిలువులై తన్న దా చెట్టు.” వా.

“ఏడు నిలువులలో తున్న దాబావి.”

వా.

ఏడుపుముతి పెట్టు

అసంతృప్తిని వ్యక్తము చేయు;
అలుగు.

“వాణి ఒక్కమాట అంటే చాలు.
ఏడుపుముతి పెడతాడు.” వా.

ఏడుపు వచ్చినంతపని అగు

కన్నీళ్ళపర్యంత మగు.

దాదాపు ఏడ్చివేసె ననుట.

“నే నామాట అనేసరికి వాడికి ఏడుపు
వచ్చినంతపని అయింది.” వా.

చూ. కన్నీళ్ళపర్యంత మగు.

ఏడు మల్లెపూల చిన్నది

అతిసుకుమారురాలు.

జానపద కథలలోనుంచి
వచ్చినపలుకుబడి.

ఆమె యేడుమల్లెపూల యెత్తు
ఉన్నది. ఆనగా సుకుమారు
రాలు అనుట.

“అయ్యో నాబతుకా! నాకోడలు పని
చేసేట్టుంటే నాకీ అపనేమిటే కూతురా!
అది ఏడు మల్లెపూల చిన్నదయి
పోయేనే!” వా.

ఏడు మొక్కులు మొక్కు

అతిదీనతను కనపఱచు.

“ఆనకు ఏడు మొక్కు లాబృహ
స్పతికి మొక్కెద.” వా.

భార. అశ్వ. 1.75.

ఏడులుపట్టు

చాలకాల మగు.

“ఇది పెక్కెడులు పట్టెన్, సదనంబులు
గట్ట నాకు.” కా. మా. 2.100.

“అదంతా కావాలంటే ఏండ్లు పడు
తుంది.” వా.

ఏడూడి

చనిపోయిన మొదటి సంవత్సరం పెట్టేతద్దినం.

సాంవత్సరికం.

ఏడేడు పథ్నాలుగు లోకాలలో

సర్వప్రపంచంలో.

“ఏడేడు పథ్నాలుగు లోకాలలో వాణ్ణి తల దన్నేవాడు ఎవడూ లేడు.” వా.

“ఏడేడు పథ్నాలుగు లోకాలు గాలించినా అంత రూపసి కనబడదు.” వా.

ఏడ్పు ఎదురుచూచు

నిరాశావాది, ఏడుపుగుళ్ల వాడు అగు.

“వా డెప్పుడూ ఏడుపు ఎదురు చూస్తూ ఉంటాడు. నవ్వుతూ తుళ్లుతూ ఉండే వాళ్లంటే వాడికి పడదు.” వా.

ఏడ్పుగొట్టు

ఎప్పుడూ యేడుస్తూ ఉండే వాడు.

సర్వదా అసంతృప్తుడు.

“పొద్దున్నే ఆ యేడుపుగొట్టు మొగం చూచాను. అన్నీ అడ్డంకులే.” వా.

ఏణ్ణూరు

ఏడువందలు.

పండితా. ప్రథ. డి.ఐ. పుట. 286.

ఏతన్మాత్రములు

ఇంతటి.

“మొఱవకుండిన నేమి మొఱుగులపాలప మే, తన్మాత్రములె కా లిధ శ ధశములు.” పాండు. 4.42.

ఏత మెత్తు

ఏతము త్రొక్కి పైరునకు నీరు పాటించు.

“బ్రదుకానన్, దఱచుగ నేతా లెత్తఁ గఁ, బఱిపఱి యె యలియు మలెపడి చెడిపోయెన్.” కా. మా. 8.152.

ఏతుల బోవు

మౌచ్చులకు పోవు, గర్వ పడు.

“చేతులు ద్రిప్పుచుం బ్రభుల చెంతల నూరక దుర్విసీతులై, యేతులఁ బోవుచుం దిరుగు నిప్పటి మంత్రులు తంత్రు లిందఱు.” పాండు. 1.78.

ఏతేరు

వచ్చు.

“ఎప్పటి మధుమాన మేతేరనృపుఁడు.” రంగ. రా. బాల. పు. 15. పం. కి. 18.

ఏ త్రోవ త్రొక్కవలయును?

ఏమి చేయవలెను? ఏ రీతిగా మెలగవలెను?

“తన తప్పుఁ దప్పుఁ జి తిని, వనితా యే త్రోవ త్రొక్క వలయుం జెపుమా!” శుక. 2.128.

ఏది దారి?

దిక్కు లే దనుట.

“ఇస్తా మన్నవాళ్లంతా ఎగరేకారు. రాత్రేకి ఇంట్లో బియ్యపుగింజ లేదు. ఇంకేందారి రా భగవంతుడా!” వా.

ఏదీ లేక

అనుకొన్న వానిలో ఏ ఒక్కటీ లేక.

“నేవురి ముందర నాడుకొందు,

నీ వేదియు లేక సర్వగుణహీనుడ హేట
యెఱుంగఁ దమ్ముడా!”

పాండు. 8.39.

ఏదువల్లువోరె

ఒంబరిగా.

ఏదు పందికి ఒకటే పల్లు

ఁడు ననుటపై ఏర్పడినది.

“మఱియు దానవస్వయంబు మాఱులేక,
యొప్పి తప్పి న నిర్జరయోధవరులఁ.
దోలి తొప్పురవెట్టి నిండుండు నిలిచె,
బనరమున నొక్కరుఁడు నేడుపలు
వోరె.” ఉ. హరి. 1.43.

ఏదో పేరు చెప్పి....

ఏదో ఒకరికంగా.

అది అవసరం కాకపోయినా
అనుట.

“ఏదో పేరు చెప్పి తనవాళ్లు నలుగురికి
నాలుగురాళ్లు ముట్టెట్టు చేసుకోవడం
వాడివని.” వా.

....ఏదో ఒకటి అయితే

ఏ అనాహూతమో సంభవిస్తే
నా గతి దుర్గతి అవుతుంది

అనుపల్లు ఊపయోగిస్తారు.

“తోడింబడ నితని కొక్కటి యయ్యె
నేని యే నేమి యగువాఁ ననియు విచా
రించితేని...” కళా. 3.264.

“ఈ ముసలావిడ యేదో ఒకటి అయితే
నే నేమవుతాను?” వా.

ఏ ధనంబులు హట్ట వోప్ప?

ఏమీ లాభము?

“వాటికి మనలోడి వెరింబుఁ బూని,
పోరాడ నే ధనంబులు పాతు వావు.”

గా. హరి. ప్రథ. పంక్తి. 719-20.

వాడుకలో రూపం :

“మనలో కొట్లాడితే వాళ్ల కేం లాభం
వస్తుంది?” వా.

ఏనికకాడు

ఏనుగవాడు, గజపై నికుడు.

కూ. 11.40.

ఏనుగ నెక్కించు

గొప్ప చేయు.

“వాణ్ణి ఊరికే పొగిడి పొగిడి ఏనుగు
మీది కెక్కించారు. అంతే. పదివేల
రూపాయల విరాళం ప్రకటించాడు.” వా.

ఏనుగు నెక్కియు దిడ్డి దూఱ
దగునె?

యోగ్యతకు తగినట్టుగా ప్రవ
ర్తించక పోయినప్పుడు ఊప
యోగించే పలుకుబడి.

ఏనుగు నెక్కి వచ్చువాడు
సరాసరి సింహద్వారంగుండా
రాక దొడ్డిదారిగుండా ప్రవే
శించుట యెందు కనుట.

“ఇటువలె బల్కఁ గాఁ దగునె
యేనుగు నెక్కియు దిడ్డిదూఱఁగన్.”
రుక్మాం. 5.105.

ఏనుగుకళ్లు

చిన్న కళ్లు.

ఏనుగుకాలు

బోదకాలు.

ఏనుగు గవ్వ మీటినయట్లు

ఏ మాత్రం లక్ష్యం లేనట్లు.

గవ్వలో ఏనుగును కొడితే

స హ జ ం గా అది లెక్క
చేయదు కదా!

‘పసిడి చె మ్మనుచు నేఁ బలుమాఱు
కీడ, మినుఁగ వేనుఁగు గవ్వ మీటిన
నట్లు.’

గౌ. హరి. ద్వితీ. పం. క్తి. 161.62.
మా. దున్నపోతుమీద వాన కరిసినట్లు.

ఏనుగుతో ఏలాటము

అధికులతో చేరలాటము.
కూడనిదనుట. నిష్పత్తో చేర
లాటమువంటిది.

వేంకటేశ. 35.

ఏనుగుదాహము

విపరీత మైనదాహము.

“నాకు ఏనుగుదాహంగా ఉంది.” వా.

ఏనుగు దిన్న వెలగకాయ

బయటికి బాగా కనిపించినా
లోపల ఏమీ లేనిది.

ఏనుగ వెలగపండు మింగితే
లోపలి గుఱ్ఱమాత్రం అరిగి
పోయి, కాయ అలాగే బయ
టికి వచ్చు నని ప్రతీతి.

అందుపై వచ్చినపలుకుబడి.

“ఏనుగు దిన్నట్టి వెలగకాయగతి
సుండుర్ లోన లోపై బయల్ సాగ
నై.” నిరంకు. 3.8.

చూ. కరి మ్రింగిన వెలగపండు.

ఏనుగునకు సిక్కు చూపినట్లు

ఎఱ్ఱగుడ్డలు మొదలగు నవి
చూపి పశువులను బెదరించి
నట్లు, ఏనుగును బెదరగొట్టే
విజృంభిస్తుంది.

బెదిరిన పశువులు విఱుచుకొని
పడడం సహజం.

“అప్పుడు రాధేయఁ డిమ్మెయి ననుజు
పాటుఁ, జూచి యేనుఁగునకు సిక్కు చూపి
నట్లు, గవిసి హయముల మత్స్యేభూ
కాంతుతనయు, నేని పండ్లెండు శర
ముల నేసె నరుని.” భార. విరా. 5.84.

ఏనుగుపండ్లు పట్టి చూచు

పెద్దవారి తప్పు లెన్ను.

ప్రమాదకర మై ఆత్మవినాశ
కర మైనపని చేయుపట్టుల
చెప్పే సామ్యం.

“తనర నేనుఁగుపండ్లు దాఁ బట్టి చూచు,
మనుజుండు బ్రతుకు నే మడియు న
కాక.” బసవ. 4.97.

చూ. ఏనుగుపల్లు పట్టి చూచు.

ఏనుగు పన్నగునే గాడిదలకు ?

ఏనుగుదంతం గాడిదకు
తగునా?

అననురూప మైన దనుటను
తెలుపు పలుకుబడి.

“పూని లింగ ప్రసాదానూనసుఖము,
మానవులకుఁ బొందఁగా నెట్లు వచ్చు,
నేనుంగు పన్నగునే గాడిదలకు...”

బస. 7.198.

ఏనుగుపల్లు పట్టి చూచు

పెద్దవారి తప్పుపూల నెన్ను.

“పురుషుండు పాపకర్ముఁ డనఁ బోలదు
కాంతయె కాని కాంతకుం, బురుషుండు
కీడు చేసినను భూషణ మేనుఁగుఁ బల్లు
పట్టి చూ, తురె మగవాఁడు చేసె నని
తొయ్యలియుం...” విక్ర. 7.174.

చూ. ఏనుగుపండ్లు పట్టి చూచు.

ఏనుగుపాడి

సమృద్ధి.

“ఇచ్చెనా యేనుగుపాడి.”

విజ. పీఠిక. 54.

ఏనుగు పీను గగు

బాగా దృఢంగా ఉండినవాడు

చాలా చిక్కిపోవు.

“ఆ జ్వరం తో ఏనుగు పీను గయి పోయాడు పాపం!”

వా.

ఏనుగు పురు దోమ గల

ఏనుగునకు పురుడు పోయగల.

అసాధ్య కార్యములను నెఱ

వేర్చుజాణ అనుట.

కుమా. 8.153.

ఏనుగుమీద సున్న మడుగు

తన శక్తిని మించినదానికై

ప్రయత్నించు.

కొవ్వపట్టి ప్రవర్తించు.

ఏనుగుమీద సున్నము

అలభ్యము.

“అతని తాంబూల గంధాస్వాప్తి యేనుగు, మీది సున్నం బని మేనయెంచె.”

కవిరా. 3.

ఏనుగు మీదివానిని సున్న

మడుగు

అత్యహంకారంతో ప్రవర్తించు.

ఏనుగుమీద ఉన్నవాడేమో

అంత ఎత్తులో ఉంటాడు.

వానిని ఆకుల్లోకి సున్న మివ్వ

మనడం వట్టి పొగరు కాక

మరేమిటి?

“వాడా అమ్మా! ఏనుగుమీదివానిని

సున్న చుడిగేరకం.”

వా.

ఏనుగ మైథునానికి ఏట్రంత

రాయబారము

పెద్దల పనికి అల్పుల ప్రయ

త్నము.

చూ. ఏట్రంత రాయబారము.

ఏనుగుల కొమ్ములు వచ్చినట్లు

అసలే బలము కలదానికి

మఱిత బలము చేకూరినట్లు.

“ఎనసి మనంబునందు సతికిం బతికిక

వల పంకురించినక, గొనకొని ధాత్రి

నేనుగల కొమ్ములు వచ్చినయట్లు లింక

ని, పునికి బ్రహ్మసాయకుడై పెత

రువు...”

వైజ. 3.10.

ఏను గెక్కినట్లు

ఎంతో లాభం కలిగినట్లుగా.

ఎక్కువ సంతోషించుననుట.

“వాడి కేముంది పాపం! ఒక పూట

భోజనం పెడితే చాలు. ఏను గెక్కి

నట్లుగా సంతోషిస్తాడు.”

వా.

ఏ నెఱిగిన బ్రతుకే గద

నీ బ్రతుకు నాకు తెలిసినదే

కదా!

నిరసనగా అనుమాట. నేటికీ

వాడుకలో ఉన్నది.

“ఏ నెఱిగిన బ్రతుకే గద, యీ నడ

వడి యెట్లు కలిగె నింతటిలోగా, తా

నిక్షేపము గంటివా.”

కుక. 3.262.

“వానిబ్రతుకు నే నెఱిగించే కదా?”

వా.

ఎ నెక్కడ తా నెక్కడ ?

నడుమ తారతమ్య మెక్కువ
యనుట.

“ఏ నెక్కడ తా నెక్కడ, ఏ నెక్కడ
డునట్టి పట్ట పేనుగు నెక్కడ.”

విరావతచరిత్ర.

“నే నెక్కడ వాడెక్కడ! నాతో
పోటికి వస్తాడా?” వా.

ఏ నెక్కడ నీ వెక్కడ ?

మన మధ్య తారతమ్య
మెక్కువ యనుట.

“ఏ నెక్కడ నీ వెక్కడ, మానవ
సామాన్య డనుచు మదమన నెఱుఁ
గంగా నేరక...” వారి. 3.99.

“నే నెక్కడ నీ వెక్కడ? నాతో
వాడు పెట్టుకొంటావా?” వా.

ఏ నోరు పెట్టుకొని

ఏ ముఖం పెట్టుకొని—

మాటలాడగలం? అన్న
పట్లనే ఉపయుక్త మవు
తుంది.

“....ఇంతలేసి సంసారచ్చేదంబులు
మన యూరి పుణ్యాత్ములవలననే కదా
యయ్యె నింక నే నోరు పెట్టుకొని
మాటలాడుద మనువారును....”

ఉ. రా. 6.848.

ఏ పనికిని బొడ్డు వంచకుండు

ఏ పనికి పూనుకొనక పోవు.

“....ఏ పని కైనను బాడు వంప
లేదు....” భోజి. 6.142.

“వాడు ఏపనికి బాడు వంచలేదు.
వాడేం పనికి వస్తాడు?” వా.

ఏ పాకము పొందకుండ

పదిలము తప్పకుండ.

“తపస్వి చిత్తం జేపాకంబునం బొంద
కుండ.” వార. 2.128.

ఈక్రింది భావచ్ఛాయలలో
ఇది అటూ యిటూ
మారుతూ ఉంటుంది.

పాకము—పరిపక్వస్థితికి దగ్గ
టగా ఉన్నది.

“వాని మనసు ఏపాకాన ఉందో
యేమో! నామాట కంగీకరించాడు.
నిజానికి వాడు బ్రహ్మ చెప్పినా వినే
వాడు కాదు.” వా.

“వాడి మనస్సు మంచి పాకాన ఉన్న
ప్పుడే ఈపని కాస్తా సరి చేసుకో.”

“ఏమిటి? ఆలా కనురుకుంటావు? నీ
మనసు ఏ పాకాన ఉందేమిటి?” వా.

ఏపాటి

(అది) ఎంత ?

కాశి. 7.129.

“వాడికి పదిరూపాయలు విరాళ
మివ్వడం ఏపాటి?” వా.

ఏ పాపపువేళ చూచితిన్ ?

ఏ దుర్మహూర్తం లో
చూచానో ?

ఏదైనా పని జరిగిన తర్వాత
దుష్ఫలిత మేర్పడగా అను
మాట. కొన్ని వేళల్లో చేసిన
పనికి దుష్ఫలితము తప్పదన్న
జ్యోతిశ్శాస్త్రవిశ్వాసంపై
ఏర్పడిన పలుకుబడి.

“నీపై కోరిక మరల్చి నిధిపతిసుతు నే
పాపపువేళను జూచితిన్...”

కళా. 4.23.

“ఈ పని ఏ పాపపువేళ మొదలు

పెట్టానో కానీ, ఎంత డబ్బు ఎదురు
పెట్టినా పూరి కావడం లేదు.” వా.

ఏ పాప మెఱుగని

ఆమాయక మైన, నిర్దోషి
అయిన.

“పాదముల వ్రాలి నే నేమి పాప
మెఱుగ, నీ మహాజేవునాన పూర్ణండు
వదన!” శుక. 1.548.

“ఏనాటి కేపాప మెఱుగని కన్నుల,
కిడియెఁ గాటుకరేఖ లేపు గులుక.”
హంస. 3.75.

ఏపారు

వరిల్లు; ఒప్ప.

“ఏపారి రుక్మిణుల్.” సింహ. 12.111.
“భూ లోక జేవేం ద్రు పగిది నేపారి,
యన్నచో.”

రం. రా. బాల. పు. 4. పం. 2.

ఏ పుట్టలో ఏ పా ముందో?

పైకి కనిపించక పోయినా ఎవ
రిలో ఎంత పాండిత్యం ఉందో?
ఎవరిలో ఏం గుణాలు
ఉన్నాయో? ఎలా తెలు
స్తుంది అనుపల్ల ఉపయోగించే
పలుకుబడి.

“చూడానికి అమాయకంగానే ఉన్నా
డనుకో. అయినా ఏ పుట్టలో ఏ పా
ముందో?” వా.

ఏపు మాపు

నశింపజేయు.

రూపు మాపు లాంటిది.

హర. 7.154.

ఏపుమాపు నేయు

నశింప జేయు.

“మరు బాణముల నేపు మాపు నేయఁగ
నోపు.” రుక్మాం. 2.125.

ఏపు మాయించు

గర్వ మడుచు,

“పదవిని దండ్రీచే బలిమిని గొన్న,
యెదిరిని కంసుని యేపు మాయించి.”
ద్విప. మధు. 4.

ఏపు మిగులు

ఎక్కు వగు.

“వ్యాఘ్రాదు లెనక్రవ్యాద హింస
మృగంబు, లెచ్చోటఁ జూచిన నేపు
మిగిలె.” కాశీ. 5.268.

ఏపు మీఱు

ఒప్ప.

“రామాయణ ద్విపద యేపు మీఱంగ,
రచియింపుము.”

వర. రా. బా. పు. 5. పంక్తి. 20.

ఏపు రేగు

1. విజృంభించు.

“ఏలికలు వెంట వెన నంట నేపు
రేగి.” శుక. 1.259.

2. రెచ్చిపోవు; చెలరేగు.

“ఇటుల మద మెత్తి తమిచేత నేపు
రేగి.” హంస. 2.195.

“ఎగయు ధరఁ ద్రవ్య బాఠీయఁగా
నేపురేగి...పంది మెలిన రణపరిపంథి
యగుచు.” భాగ. స్క. 3.637.

“దుష్ట సత్తముల్, ధారుణి నేపురేగి
బెడిదంబుగ మూకలు గట్టి గ్రామ
ముల్, మారి మసంగిన ట్టు సమ
స్తముఁ జూర్ణము చేసినప్పుడు.”

రుక్మాం 3.79.

ఏ ప్రొద్దు

ఎల్లప్పుడు; ప్రతిదినం.

“అనఁగ నే ప్రాద్దు గుణముల నతిశయిల్లి.” శివ. 1.18.

“జగతిఁ గళావతిసంజ్ఞ నొప్పెడివీణె, లోడ నే ప్రాద్దును దుంబురుండు...” కళా. 2.63.

ఏ బ్రతికితిని

ఇక పరవాలేదు అన్న అర్థం లోడపయోగించే పలుకుబడి. వాడుకలో ‘అబ్బ! బతికి పోయాను (పోతిని)’ అని వ్యవహారం.

“అని అనియు ననక మునుపే, యనఘా! యే బ్రతికితిని మదన్వయ మిది పావన మయ్యె ననుచు...” శుక. 2.165.

ఈ అర్థంలోనే కాక తప్పించు కొని పోతిని అన్న అర్థంలో— నేనా లోజు అక్కడ లేను. నువ్వు బతికిపోయావు— అని కూడా మధ్యమ పురుషలో వ్యవహరిస్తారు.

ఏబ్రాసి

వెధవ. ఒక తిట్టు.

చూ. ఏభ్యరాశి.

ఏభ్యరాశి

ఏబ్రాసి.

“ఈ క్రూరకర్మున కీ యేభ్యరాశికి.”

గా. హరి. ద్వితీ. పం. కీ. 828.

చూ. ఏబ్రాసి.

ఏ మంటే యే మవుతుందో!

ఏదైనా అనవలసినప్పుడు ఫలితమునుగూర్చి శంకించుటను తెలుపుపలుకుబడి.

“ఎద్ది యాడఁ బోవంగ నెటొనొ యనుచుఁ బలికె.” కళా. 5.108.

“వెదవాళ్లతో పని. ఏ మంటే ఏ మవుతుందో! మా నం గా ఉండడమే మంచిది.” వా.

ఏ మన నో రున్నది ?

నే నేమీ అనలేను.

నే నే మనుటకూ ఆస్కారం లే దనుట.

“అన నయ్యంగన నా కేమన నో రున్న యది...” కళా. 3.191.

“వాడు మంచివా డని చెప్పి నేనే పఠించాను. వా డేమో నీకు చెడుపు చేశాడు. నీవు తీసివేశావు. ఏ మనడానికి నాకు నో రుంది?” వా.

ఏ మని చెప్పుదును ?

వర్ణింప నలవి కా దనుట.

“అమ్మా! ఏమని చెప్పదు.”

పాఠి. 1.75.

“పట్టనం బెంత కృతార్థతం బారెనె, నే మని చెప్ప మదీయభాగ్యముల్.”

కా. మా. 4.199.

ఏ మన్నా పడవలసినదే

తల బిగి ఉండక తప్ప దనుట.

“మీ కింద నౌకరీ చేసుకోవడానికి వచ్చాను. మీ రేమన్నా పడవలసిందే.” వా.

ఏమఱియు

మోసగించు.

ఇది నేడు దక్షిణాంధ్రసీమలో వాడుకలో ఉన్నది. “వాడు నన్ను ఏమార్చినాడు.”

అటవం—ఏమాటం.

పండితా. ద్వితీ. మహి. పుట. 215.

“ఏమిటించి కృష్ణుఁ డింద్రియం జూరబడి,
యన్నపాలు పెరుగు వెన్న నెయ్యి,
కొల్లలాడుచుండ...” రాధా. 1.19.

ఏమి అని అడిగేవాడు లేడు

ఒకరికి సంజాయిషీ యివ్వచల
సిన అవసరము లేదు అనుట.
“ఎడట నుండిన నింట నే మనువాడు
లే, కింపు సొంపు ఘట్టెలు నిలు గలిగె.”
శుక. 3.600.

“ఆ యింతో వాడు ఏ చేసినా ఏమి
అని అడిగేవాడు లేడు.” వా.

అనగా వాడు సర్వస్వతంత్రు
డనుట.

ఏమి ఒరిగింది?

ఏమి లాభం వచ్చింది?

“నామీద అంత దుష్ప్రచారం చేశావు
కదా? నీ కేం ఒరిగింది?” వా.

“నీకు చెరువు చేస్తే నాకు ఒరిగే
కేముంది?” వా.

ఏమి కట్టుకొనును?

దీనివల్ల వాని కేమి లాభము
వచ్చెను?

దీనివల్ల వచ్చినలాభ మేమిటి?
అనవసరంగా ఇతరులను
బాధ పెట్టడం తప్పితే—అను
పట్ల ఉపయోగించే పలుకు
బడి.

భార. ద్రో. 3.295.

“కైక దీన నేమి కట్టుకొనియె.”

భాస్క. ఆయా. 199.

“వాణ్ణి సువ్యంతగా యెడ్పించి కట్టు
కొన్నా కేముంది?” వా.

“నన్ను చెటిచి నువ్వేం కట్టుకొం
టావు?” వా.

“అందర్నీ తిట్టి అదేం కట్టుకొం
టుంది?” వా.

ఏమి కర్మమో!

అదేం ఖర్చో - అదేం దుర
దృష్టమో.

“అమట పదిట లింగార్చకుం డనెడు,
నామంబు వినరా ద జేమి కర్మంబా?”
బస. 6.155.

ఏమి కొంప మునిగింది?

ఏమి పోయింది?

“వాడు రాకపోతే పోయాడు. ఏం
కొంప మునిగింది.” వా.

చూ. ఏమి మాడెను?

ఏమి గహనం?

అదెంత పని? అదేం మహా
ఘనకార్యం?

“నా కిట్టం బైనవరంబు...దివ్యాస్త్ర
లాభం బనిన నది యేమి గహనంబు
దానిన యిచ్చెద.” భార. అర. 1.298.

“అప్పుని గైకొని నా కది యేమి
గహనం బని.”

కమా. 4.52.

చూ. అదేం గగనం?

ఏమి చూచి (చూచుకొని)....

ఇలా ప్రవర్తిస్తున్నావు.
అంతకు తగినకారణ మేదీ
లేదే అనుట.

“ఏమి చూచుకొనో వాడు మహా మిడిసి
పడుతున్నాడు.” వా.

“ఏమి చూచి వాడికి పిల్ల నిమ్మం
టారు?” వా.

“ఏమి చూచి నన్నింత చులకనగా
చూస్తావో నాకు బోధపడడం లేదు.” వా.

ఏమి చెప్పను?

ఏ మని చెప్పగలను.

అనిర్వర నీయ మనుట.

“...వాని భుజ ప్రతిభా విశేషముల్,
మానిని యేమి చెప్ప నసమానము తాను
దక్షియవైఖరుల్.” హంస. 3.15.

ఏమి చెప్ప పని యున్నది?

చెప్పవలసిం దేముంది?

ఇది అంత స్పష్ట మైనవిషయం
అన్న సందర్భంలో ఉపయో
గిస్తారు.

“బలభేదన యేమి చెప్పఁ బని యున్న
దికన్.” నిరంకు. 4.31.

ఏమిటి వారు

ఎవరు?

“సుతవైభవము నీవు చూడంగవలయు,
నితరు లందఱుఁ గూడ నేమిటివారు?”
వర. రా. బా. పు. 204. పంక్తి. 15.

ఏమి తగవు?

ఏమి న్యాయం?

“విలయశిఖినేత్రుకడ కగ్ని, యేల
పోవుఁ బంపు డేమి తగవు?”
కుమా. 9.159.

ఏమి త్రవ్వి తల కెత్తినారు

వారు చేసిన మహా సహాయం
ఏమిటి అనే అర్థంలో ఉప
యోగిస్తారు. ఏమి అటూ

యిటూ కూడా మార
వచ్చును. సాధించిన దేమిటి
అన్న అర్థమూ కలదు.

“తమకు నేమి త్రవ్వి తలకెత్తి రమరు
తీ, యర్వి మనుజు లేమి యొసఁగ రెరి,
నింగి వారసతుల నిర్మాతృకలఁ జేసి,
పుడమి మాతృభూతముల సృజించె.”
వైజ. 3.22.

“నువ్వు ఇన్నాళ్లూ ఈ ఊళ్లో ఉండి
త్రవ్వి తలకెత్తించేమిటి?” వా.

ఏమి దొడ్డు?

ఏమి గొప్ప?

“విఖ్యాతమహాప్రతాపునకు నద్రిగుహ
లయ మేమి దొడ్డు?” కా. మా. 3.208.

ఏమి పుట్టునో?

ఏ మవుతుందో—అనగా ఏదో
అనర్థం కలుగ నున్న దని
సూచించు పలుకుబడి.

“ఈ యెడ నేమి పుట్టునో సహింపఁగ
రాదు విచార మంచు నా, ధా! యింక
నేమి...” శుక. 3.150.

ఏమి పెద్ద!

అదేమి గొప్ప.

సామాన్య మనుట.

భార. అర. 3.170.

ఏమి పొయ్యేకాలం?

ఇంత దుర్బుద్ధికి కారణం ఏమి
అనుపట్ల ఉపయోగిస్తారు.

“వాడి కేం పొయ్యేకాలం? పెళ్లాన్ని
వదిలిపెట్టడానికి?” వా.

ఏమి మాడెను?

ఏమి కొంప మునిగింది?

“జడనిధి చందంబున ని, మృదు
వాపుంగ నిప్పు జేమి మాడెను నిమ్మై,
నడచిపడ రిత్త నెవ్వగ, బుడుగుడు
మఱి చూచుకొంద మొయ్యన తఱి
తోన్.” భార. కాంతి. 316.

చూ. ఏమి కొంప మునిగింది?

ఏమి మునిగి పోయినది?

ఏమి కొంప మునిగింది అనుట
వంటిది.

“మునిగి పోయిన జేమి యిప్పుగుడ
తల్లి....” పాణి. 3.66.

ఏమి యిచ్చి యైన

ఎలాగో ఒక లాగ, ఏదో
విధంగా ఏదోయిచ్చి.

“ఇది మఱవ జేయఁ దగు నేమి యిచ్చి
యైన ననుచు....” కళా. 5.188.

ఏమియు నెఱుగని

ఏమీ తెలియని, అమాయక
మైన.

“ఇలాలు గడు సాధ్య యేమియు నెఱుఁ
గదు.” నైష. 1.108.

“ఏమీ యెఱుగని పిల్ల పాపం! దాన్ని
పట్టుకొని యెడిపిస్తా జేమిరా.” వా.

దీనినే వ్యంగ్యంగా ప్రశ్నార్థక
ధ్వనితో అనుట వాడుకలో
ఉన్నది.

“అవును! ఏమీ యెఱగదు పాపం!
నంగనాచి.” వా.

ఏమి లెక్కను

లెక్క లేదను.

“అజేమి లెక్కనున్.”

విజయ. 1.102.

ఏమి వచ్చునో?

ఏమి కీడు మూడునో.

“...యిట్లు నట్లు పలుక నొప్పు కేమి
వచ్చునో చనుడు...” కళా. 3.224.
“వాడు ఏమో ఎంత చెప్పినా వినకుండా
అయన్నిగురించి ఏవేవో అన్నాడు. అది
వెళ్లి వాడెవడో ముట్టించాడు. దీంతో
ఏం వస్తుందో ఏమో అని భయంగా
ఉంది.” వా.

ఏమి పట్టనట్లు

తన కేమీ ప్రమేయం లేనట్లు.

“వాడింటి పెదబుడు కదా. ఇంట్లో
పెండ్లి జరుగుతుంటే తన కేమీ పట్ట
నట్లు పంచుటరుగుమీద పడుకుని ఉంటా
జేమిటి?” వా.

ఏమేమ అని

మేము మేము అని.

ఏ ఒకదానికో జనం ఎగబడి
నప్పుడు ఉపయోగించేపలుకు
బడి. సంస్కృతంలో అహా
మహామిక.

“మేము ముందు మేము ముందు అని
జనం అక్కడికి ఎగబడ్డారు.” వా.

ఏ మొగముతో....

ఎట్లు?

అనగా ఆ పని చేయుటకు
ముఖము చెల్లదనుపట్ల ఉప
యోగించేపలుకుబడి,

“అదె వచ్చె నిదె వచ్చె నని నా కెదురు
చూచు, నీకు నీక్షింతు నే నేమొగ
మున.” కాశీ. 5.824.

“వాడు చెడి యింటికి వస్తే నిర్దాక్షి
ణ్యంగా ఆ నాడు పొమ్మన్నానా?

ఇప్పుడు పని పడిందని నే నే మొగంతో పోగలను?” వా.

“కాంతుం డెఱిగిన నాతని, పొంతకు నే మొగముతో డడ బోయె గు చెపుమా.” శుక. 2. 73.

“వాని నన్నిమాట లని ఏ మొగంతో తిరిగి వానిదగ్గరకు వెడతావు?” వా. చూ. మొగము చెల్లు, మొగము లేదు.

ఏ మొగము పెట్టుకొని....

“వాడి కన్ని కష్టాలు తెచ్చిపెట్టావు. ఇప్పుడు ఏ మొగం పెట్టుకొని పోయి వాణి సాయం చేయ మని అడుగు తావు.” వా. చూ. ఏ మొగముతో.

ఏ యూరి కే త్రోవ?

దానికీ దీనికీ సంబంధము లే దనుట.

త్రోవ కున్న పర్యాయపదాలన్నీ ఇక్కడ ఉపయుక్త మవుతాయి.

“తరుణి సంగమ మెక్కడ? యిర పగుయోగదళ యెక్క డేయూరికి నే, తెరువు జితేంద్రియుం డగును, శృతితు నియోగంబు దంభసంజ్ఞ మ కాడే?” హరివంశ. పూ. 40 పే. 90.

ఏయూరి కేది తెరువు

రెంటికి సంబంధము లే దనుట.

ఏ ఊరికి ఏది దారి అనడం వాడుక.

పాండు. 4.278.

చూ. ఏఊరికి ఏదారి.

(ఇది) ఏ యూరు? (అది) ఏ యూరు?

దానికీ దీనికీ సంబంధ మెక్కడిది అనుపట్ల ఉపయోగించు పలుకుబడి.

“మత్తు లె వట్లయూనవేశ్వరులు సత్తుగా బొంతుట సత్య మెయ్యెడను, జనపతు లేయూరు సత్య పేయూరు? హరి. ద్వి. 1 భా. 160. పం.

ఏ యెండ కా గొడుగు పట్టు

సమయానుకూలముగా ప్రవర్తించు.

ఇది నిరసనలోనే ఉపయోగిస్తారు.

“కుడువం జొచ్చును బ్రాహ్మణారములు పెక్కుల్ రాజకీయారముల్, నడువం జూచును యజ్ఞ వల్క్యుండు ధరన్ నానోచ్చసించులం, బెడ లేక న్నటి యించుం గాలము కొలంగిం బోవు నే యెండ కా, గొడుగుం బట్టు ధనారనంబునకు నెగున్ మొగు తే గేమనున్.” తెలుగునాడు. పే. 41.

ఏరాలు

సవతి; తోడికోడలు.

“మగువ యేరాలికి మసలె గర్భంబు.” పండితా. ద్వితీ. పా. పుట. 155.

కోశములలో తోడికోడలనే ఉన్నది. కానీ పైన సవతే నని కథాసందర్భం సూచిస్తున్నది.

“ఏరాలిపట్టి బిట్టె తి చెక్కిలి నొవ్వు, గఱచి వా డేడ్చిన నొగిలించు.” పాండు, 3.62.

ఏరు గట్టు

పాటు, ప్రవహించు.

“ఇటుల మది రెండుచెఱుగు లై యేరు గట్టు.” లక్ష. 3.85.

ఏరు గుడిచి కాలువ పొగడు

ఒకదానివల్ల లాభం పొంది

మరొకచిన్నదానిని పొగడు.

“గరిమ నేరు గుడిచి కాలువఁ బొగడఁ బోతే, యెర వెరవే కాక యిత వయ్యా నా?” తాళ్ల. సం. 8.67.

ఏరు తీసినట్టు

క్రమక్రమంగా కాకుండా

ఒక్క ఉదుటున తగ్గిపోవు.

ఒక్క గంటలో ఏరు మహా

ద్వైతంగా దరు లొరసి పారు తుంది. అలాగే గబాలున

ఒక్కమాటు తీసిపోతుంది.

“వాడి అంత ఆస్తీ సంవత్సరంలోగా ఏరు తీసినట్టు తీసిపోయింది.” వా.

ఏరు దాటి తెప్ప కాల్పు

అవసరం గడచిన తర్వాత

పోద్రోలు.

“దిక్కు లేనప్పుడేమో వాల్లింట్లో తల దాచుకొన్నాడు. కాస్త ఆనరా చిక్కగానే అటు మొగం చూపడం కూడా మానేశాడు. ఏరు దాటి తెప్ప కాల్పేరకం.” వా.

ఏరు దాటి పోవు

తప్పించుకొని పోవు, చొరకక

పోవు.

“తలసపు సంసార మింగలము దగి లించి, యేరు దాటిపోయె నెంతటి బాడే,” తాళ్ల. సం. 5.115.

ఏరు దాటేవరకూ గంగమ్మ -

ఏరు దాటిం తర్వాత

పింగమ్మ

అవసరం గడచేవరకూ

పొగడ్తలు, అది తీరాక

తెగడుటలు.

“వాని దంతా పని గడచేవరకే యీ ఆశ్రయింపు. ఆ తరువాత నీ యబ్బకు నా యబ్బ ఏం కావాలి అంటాడు. ఏరు దాటేవరకూ...” వా.

ఏరు నిద్రించు

అలలు లేక ప్రవహించు.

వేంకటేశ. 68.

ఏరుల కేతము లెత్తు

అసాధ్యకార్యములకు దిగు.

ఏతముతో ఏటిలోని నీరంతా

ఎత్తుట సాధ్యము కాదను

టపై ఏర్పడినది.

వేంకటేశ. 60.

ఏరు సాగు

ఏరువాక సాగు.

“చాకుమళ్లునుం గా లలి నేరు సాగి రిలఁ గల్గుపనిం గొని పేదమున్నగఁ.” ఆము. 4.124.

ఏర్పటచు

దిద్ది తీర్చు; వేనిలో నైనాకలి

సినవానిని వేటుగా చేయు.

“ఫాలమునఁ గుంతలంబు లేర్పటచి నపుడు,” వార. 4.85.

“మా నాయనమ్మ మధ్యాహ్నంపుట బియ్యం యేర్పరుస్తూ కూర్చుంటుంది,” వా.

“అకు తేర్పరిచి కట్ట కట్టాలి.” వా.

ఏలు గుడిచి కాలువ పొగడు

“ఈతని నేలుంగకుంటే నిల స్వామి
ద్రోహము, ఘాతల నేలు గుడిచి కాలువ
పొగడుట.” తాళ్ల. సం. 9.247.

చూ. ఏరు గుడిచి కాలువ పొగడు.

ఏలుగొను

వలదపా లగు; పాడగు.

“వలరాజునకు నైన వర్ణింపఁగాఁ దగు
తనువలసం బేలుగొనియె నన్న.”

ఉ. హరి. 4.800.

ఏలనిబంటు

జీతనాతములు లేని సేవ
కుడు.

“ఈ తనావిభవ మెక్కడ యేలని
బంటుగా మరుక, డక్కఁ గొనంగ
రాదె యకటా! నను వీఁడు పరిగ్రహిం
చినన్.” మను. 2.35.

ఏల యొక మాట మాటగ?

వరుసగా ఒక్కొక్కటి
చెప్పడం ఎందుకు?

“ఏల యొకమాట మాటగ నించు
విలుతుఁడు...” రాజగో. 2.55.

ఏలాట మాడు

చెరలాట మాడు.

వేంకటేశ. 35.

ఏలికతో మేలము

ప్రమాదకారి.

యజమానితో హాస్యం
ఎప్పుడో ప్రమాదం కలిగించు
ననుట.

వేంకటేశ. 52.

ఏలికబంటువాని లేక

సేవ్య సేవక భేదము లేక;
వాడూ ఏడూ అనక.

అనగా అందఱూ అనుట.

“ఏలికబంటువాని యొక యించుక
లేక కృశించువారు నై, తూలెజనంబు.”
కా. మా. 3.153.

ఏలికసాని

యజమానురాలు.

గౌర. హరి. ద్వి. 2250.

ఏలిదము చేయు

చులకన చేయు.

“ఏలిదము చేసి మెచ్చక, తూలముగాఁ
బలికి కడవ దూషించెడు.”

కమా. 7.45.

ఏలినవాడు

ప్రభువు.

పాండు. 5.265.

ఏలినవారు

ప్రభువుల వారు.

“ఓహోహో! ఏలినవారు సిద్ధసంక
ల్పలు గారా?” శేమా. పు. 78.

ఏలుకొను

ఏలు; పాలించు.

ఆమెనో, అతనినో పరిగ్ర
హించు.

ప్రియాప్రియుల భార్య
భర్తల విషయంలోనే దీనిని
ఉపయోగిస్తారు.

“ఏల సందేహ ము మరేంద్రు నేలు
కొనుము.” నైష. 3.126.

వాడుకలో రూపం:

“ఏం తప్పు చేసినా కడుపులో పెట్టు
కొని ఈ అమ్మాయిని నీవు ఏలుకోవల
సిందే.”

ఏళ్లు కొళ్లు ఏక మగు

ఏకార్ణవ మగు.

నదులూ కాలువలూ కలిసి

బోయె ననుట. (కోడు =

కాలువ.)

“మొన్నటివర్షాలలో ఏళ్ళూ కోళ్ళూ
ఏక మయినవి.” వా.

ఏవెంట

ఏ విధముగా, ఎట్లయినను,

ఏకీతిగా చూచినను.

“కావున నన్నముఖ్యప్రకారంబు,లే
వెంట నిందయే యిది?”

పండితా. ప్రథ. వాద. పుట. 687.

ఏవెంట బోయితి మేమి ?

ఏ విధముగా నైనా, ఏదె

ట్లయినా.

ఎలా అయితేనేమి? ఆనుట.

“జంటన్ వచ్చిన సారమేయములు నీ
సెన్యంబులున్ మావెయే, వెంటం
బోయితి మేమి?” ఉ. హరి. 2.140.

ఏసరేగు

విజృంభించు, ఎక్కువగు.

“ఇట్లు లత్యగ్ర మగుగ్రీష్మ మేస
రేగి.” పాండు. 4.18.

ఏషాగాథా లాడు

అస్తవ్యస్తపుమాట లాడు.

దీని వ్యుత్పత్తి విచార్యము.

తంజావూరు వాఙ్మయంలో

విశేషంగా కానవచ్చే పలుకు
బడి.

ఏవ్యములు పలుకు

భవిష్యత్తును చెప్ప.

ఆము. 6.66.

ఏహ్యముగా

అసహ్యంగా, రోతగా.

ఐదు పది సేయు

నమస్కరించు.

రెండుచేతులు కలిసినప్పుడు

అయిదువేళ్లు పదివేళ్లు గును.

వెనకంజ వేసినప్పుడు కాలి

వేళ్లు పది యగు నని కొందఱు.

“ఉరవడిఁ బోరికై కవచ మొలరు
మంత్రములందుఁ దక్కు సుస్థిరభుజ
శక్తి నెదు పది నేయరు దత్తిన తక్కు
మంటికై.” ఆము. 2.34.

కళా. 8.100.

ఐదువేళ్లు లోపలికి పోవు

చూ. అయిదువేళ్లు లోపలికి పోవు.

ఐదువేళ్లు సమంగా ఉండవు

అందరూ ఒకటిగా ఉండరు—

ఎన్నోరకాలు అనుపట్ల ఉప

యోగించేపలుకుబడి.

ఒకయింటివారు ఒక తల్లి

పిల్లలే అయినా విభిన్నత

లుండు ననుపట్ల ఉపయో

గిస్తారు.

“అలాంటి పెద్దమనిషితమ్ము డింత
మర్మార్గ డయ్యాడే. అయినా ఐదు
వేళ్లు సమంగా ఉండవు లే.” వా.

ఐనది కాదను కానిది ఔనను

అడ్డదడ్డంగా మాట్లాడు.
“ఐనది కాదని యనగా, గానిది
యోసని వచింపఁగాఁ గలమితో.”
శ్రవ. 4.54.

ఐనన్ కానిమ్ము

అయితే కానీ.
“ఐనన్ గానిమ్ము భవద్దీనతకై వ్రతము
విడిచితిన్.” మను. 3.100.
ఒకడు బలవంతము చేయగా
అంగీకరించిన సందర్భంలో
అనేమాట.
“అయితే కానీ, ఏం చేస్తాం?” వా.

ఐవు అజ

జాడ. జం.
“వాడి ఐవు అజా తెలియడం లేదు.”
వా.

ఐవు లేడు

ఎక్కడికి పోయినాడో తెలియ
దనుట.
“వాడు ఐవు లేకుండా పోయినాడు.”
వా.

ఐసరుబొజ్జ

సెబాసు.
“కాంతలమాట నమ్ముకొని కంతునికిం
గడు లోకు వైతదీ, యాంతరభావముల్
దెలియకై సరు బొజ్జ యటంచు
నుబ్బుచుం, వ్రెంత వివేకు లైన...”
శ్రవణా. 3.75.

ఐసరు బొజ్జ తోపా

సెబాసు.

చూ. ఐసరుబొజ్జ.

ఒంటని

అహితు లైన,
పథ్యముకాని, హితము కాని—
అన్న సంస్కృతం మాటల
వలెనే ‘ఒంటదు’ కూడా
రోగికి కొన్ని వస్తువులు
పథ్యము కావు అన్నట్లే ఉప
యోగిస్తారు. ‘వానికి వంకా
య ఒంటదు’ ఇత్యాదులు.
అందుపై వచ్చిన మాట.
“ఒంటనిరాజుల కప్పము, గొంటి నేర్పే
లేర్పి...” కళా. 5.116.

ఒంట బట్ట

బలప్రవర్ధక మగు, మనసున
కెక్కు, హిత వగు.
ఏదైనా తిన్న ఆహారం
జీర్ణమై రక్తరూపంలో
ఒంటికి పట్టిన దనుటపై
వచ్చిన పలుకుబడి.
తర్వాత ఇది అంగిక మయిన
ప్రొదికే కాక ఇతరములకూ
చెల్లినది.

“వాడికి తిన్న ఆహారం ఏదీ ఒంట
బట్టడం లేదు.” వా.
“వాళ్ల నాన్న ఎంత ప్రయత్నించినా
వాడికి చదువు ఒంటబట్ట లేదు.” వా.
“ఎన్ని నీతులు చెప్పినా వానికి ఒంట
బట్ట లేదు.” వా.
“ఈ ఊరినీళ్లు నీకు బాగా ఒంటబట్టి
నట్టున్నాయే. అప్పుడే కాస్త ఆ నూచ
నలు కనిపిస్తున్నాయి. ఆ రాజసమూ,
ఆహారం.” వా.

ఇలాటి పట్టుల కాస్త పొగ
రెక్కినాడు అన్న వ్యంగ్యార్థం
స్ఫురిస్తూ ఉంటుంది.

ఒంటరీలు

అంగరక్షకులుగా నుండు అస
హాయకూరులు.

“విభండు శ్రేవలఁ దగ నొంటరీలు
గొలువం గర దీ పతతుల్ వెలుం
గఁగన్.” శుక. 1.370.

ఒంటికంటపు మేడ

ఒకే స్తంభంతో రాజస్త్రిని
ఉంచుటకై కట్టినమేడ.

మన జానపదకథ లన్నిటి
లోనూ వివరజేమాట.

“పోతుటిఁగవ నె నను బోవరాని,
యొంటికంటపు మేడలం దునిచెఁ దత్తు,
తద్యయంబును...”

హంస. 5.273.

రూ. ఒంటిస్తంభం మేడ.

ఒంటికిట్టు

ఒక తొట్టు.

ఒంటెత్తు మనుష్యులు అని
అరం కావచ్చును.

స్త్రీలను గుఱించి ఇక్కడ
ఉపయుక్త మైనది.

“నీ వెఱుంగవె మున్ను నిక్క మంగ
నలు, ... ఒడప మలుపసంతు లాగి
నొంటికిట్టు.”

పండితా. ప్రథ. పురా. పుట. 313.

ఒంటికాలిమీద తపస్సు చేయు

గట్టిపట్టుదలతో కోరు.

తపస్సులో ఒకరక మైనదిది.

ఒక పాదంమీదనే నిలబడి
తపస్సు చేయుట.

పట్టుదలతో కోరుటలో ఒంటి
కాలిమీద నిలబడుట అన్న
అర్థంలోనే దీనిని ఉపయో
గిస్తారు.

“వా డా పిల్లకోసం ఒంటికాలిమీద
తపస్సు చేస్తున్నాడు. ఆ పిల్ల తండ్రి
కిష్ట మైనా తల్లేమో తమ్ముని కివ్వాలని
పట్టు పడుతున్నది.” వా.

ఒంటికాలిమీద నిలబడు

వద్దైనా నిర్బంధముగా వెం
టనే కావలె నని పట్టుపట్టు.

“ఒంటికాలనె నిల్చి యూర్జి మారు
శములన్, జిగురుఱొక్కలరేప లెగయు
చుండ.” శృం. నైష. 1.98.

“కాసులదండ కావా లని మా
అమ్మాయి ఒంటికాలిమీద నిలుచుంది.
ఏం చేయడానికి తోచడం లేదు,” వా.

ఒంటికాలిమీద వచ్చు

ఒక్క మాటతో మీదికి
వచ్చు.

మీదబడు, పైబడు.

కా. త. 121.

“వాడు నే నంటే ఒంటికాలిమీద
వస్తాడు. వాడి కేం పొయ్యేకాలమో!”
వా.

ఒంటిపాటగు

ఎవరులేని అవకాశము
దొరకు.

“ఇద్ద జీవీతి నింటిలో కేగినప్పు,
దొంటిపాటయ్యె శవదత్తుఁ డింట
లేమి.” హంస. 3.280.

ఒంటెత్తుతనం

ఒర్వలేనితనం.

“అది వట్టి ఒంటెత్తు మనిషి. చెల్లెలి కే దిచ్చినా తనకు కావా లంటుంది.” వా.

ఒంటెత్తురకం

1. ఒర్వలేని రకం.

“అది వట్టి ఒంటెత్తు రకం. దా నెదురుగా కొత్తచీ రెండుకు తీస్తావే?” వా.

2. వంతులు వేసుకొనే రకం.

“అది వట్టి ఒంటెత్తు రకంరా. తోడికోడలేం చేస్తే తానూ అదే చేస్తానంటుంది. తాను పెదకోడలు కదా. ఆమాత్రం సహనం లేదు.” వా.

ఒండొడు

ఎదురాడు.

వాడుకలో ఇది ‘ఒక్కమాట అనకుండా’ అనే రూపంలో ఉపయోగిస్తారు.

“ఒక బుద్ధి వినుం డొండా డక సకలా గమమతంబు దక్కఁ దెలిసి మీ, కకు టిలమతి నెఱిగింతు...”

పాండు. 4.272.

“నేను మావాణ్ణి చదువు మానేసి ఉద్యోగంలో చేరరా అని చెప్పగానే ఒక్కమాట అనకుండా ఒప్పుకున్నాడు.” వా.

“ఏం చెప్పినా ఒక్కటి అనకుండా చేసుకుంటూ పోతుంది. అలాంటి కోడలు దొరకడం ఆ అత్త అదృష్టం.” వా.

మా. ఒక్కమాట అనకుండా.

రూ. ఒక్కటి అనకుండా.

ఒండు పల్కక

మాటు మాటాడక.

బదులు చెప్పకుండా.

“నీ వింకక నను నొండు పల్కక.”

భార. భీష్మ. 3.450.

ఒండొకడ వైన

ఇంకెవ రన్నా అయితే.

వాడుకలో ఇంకొకడ వైతే

అన్నరూపంలో వినవస్తుంది.

“ఒండొకడ వైన నిపుడ నీ పిండి యిడమె.” మను. 4.90.

“నీవు కాబట్టి సరి పోయింది. ఇంకొకడైతే బయటికి గంటేవాణ్ణి.” వా.

ఒండొక త్రోవ ద్రొక్కు

వేరుమార్గము పట్టు.

“చేడియ నీ మనంబునకుఁ జింత యొకింత జనించెనేని నేఁ, జూడఁగఁ జాల నీ జనకు చొప్పు దలంప హతుండు గాక తా, గీడు చలంబు మానఁ డనికిం జూర కొండొకత్రోవ ద్రొక్కుఁగాఁ, గూడద యేమి సేయుదును ఘోరవిచారము పుట్టె నాత్మలన్.”

ప్రభా. 5.196.

ఒండొక బుద్ధి సేయు

అన్యథా భావించు.

“ఏటికి నొండొక బుద్ధి సేసె దే, నవ్వుచుఁ బల్కినక భరణినాథ! యసత్యము గల్గి నేర్చునే?”

భార. ప్రోణ. 1.391.

“సా,వీరకులప్రసూతులము వీరుల మే మితరక్షితక సా,ధారణబుద్ధి సేయకు ముదాత్తచరిత్రుల మైన మాయెడక.” భార. ఆర. 6.182.

ఒండొకరీతిగా

ఏదో ఒకవిధముగా.

“రాజవిరహంబున నొం జొకరి తి
బ్రాహ్మ గడవుచున్నంత...”

హంస. 2.2.

ఒండొరుల మోములు చూచు
కొను

ఏదైనా జరిగినప్పుడు గట్టిగా
మాట్లాడుచు వాకాశము లేక
పోగా పరస్పర ముఖావ
లొకరినొకరినే తమభావము
లను సూచించు.

“పువ్వులనొం జొయ్యన దప్పుగా నరిగి
నొంజొయ్యన మాలి యదిరా,
యయ్యక నొంజొయ్యన మంచు.”

కథా. 3.37.

“వాడు అంతమందిలో అసభ్య మయిన
మాట అనగానే అక్కడ ఉన్నవా
రందరూ ఒకరిమొగాలు ఒకరు చూచు
కొన్నారు.”
వా.
చూ. ఒకరిమొగా లొకరు చూచుకొను.

ఒక ఊపు ఊపి వదలు

ఎదుటివాని సత్తా సారమును
కదల్చి చూచు.

“అ ఊళ్లోకి ఏ పండితుడు వచ్చినా
అతను ఒక ఊపు ఊపి గానీ వదలడు.”
వా.

ఒకకంచాన అని ఒకమంచాన
పడుకొను

అన్యోన్యముగా నుండు.

“వాల్లిద్రూ చిన్నతనమంచీ ఒక
కంచాన తిని ఒక మంచాన పడుకొన్న
వాళ్లు.”
వా.

ఒక కంట కనిపెట్టు

కొంత ప్రాపుగా రక్షగా ఉండు.

“మీ రేదో ఒక కంట కనిపెట్టి
ఉంటా రని కదా యీ ఊరు
వచ్చాను.”
వా.

ఒక కంట పాలు ఒక కంట
నెత్తురు కురియుగతి

కరుణ, కోపము ఒకదాని
వెంట ఒకటి వెల్లివిరియగా.

“కరుణయుగ గోపముగ నుగగవ, నొర
యగ నొకకంటక బాలు నొక కంటను
నె, తురుగు గురియుగతి.”

ఉ. హరి. 4.59.

ఒక కంట బెల్లము ఒక కంట
సున్నము

పక్షపాతదృష్టి.

“అ తగారి కొక కంట బెల్లం. ఒక
కంట సున్నం. చిన్నకొడల్ని నెత్తిన
పెట్టుకొని పెద్దదాన్ని రాచి రంపాన
పెడుతుంది.”
వా.

ఒక కన్ను వేసి వుంచు

కాస్త కన్ను పెట్టి ఉండు.
“వాడి రేదో కాస్త చెడ్డపే రుంది.
ఎందుకైనా మంచిది. కాస్త కన్ను
వేసి ఉంచు.”
వా.

ఒక కుతి కై యుండు

ఏకాభిప్రాయముతో నుండు.
ఒకటిగా నుండు.

“ఒక కుతి కై యుండెడి మీ, రకటా !
చెలియెడల నింత యతిహాకమా, పిక
మా శుకమా యిక మా, నక మా శుకు
మారగాత్రి నాయమె యేచకా.”

అని. 3.35.

ఒక కుత్తుక యగు

1. ఏకాభిప్రాయమునకు వచ్చు.

“...కొమరు పెట్టియు బోటియు నొక్క కుత్తు కై...” బసవ. 4.156.

2. ఏకకంఠంత్రో ఉండు.

ఒకే మాట మీద ఉండు అనుట.

“అలు మగఁడును నొకకుత్తు కై నఁగాక, యిట్టి ధర్మంబు మిన్నక యేల కలుగు శి?” హర. 2.60.

ఒక కొందఱము

ఈ ‘ఒక’ రకరకాల అరచాచ్యులలో ప్రయుక్త మవుతుంది.

ఒక్కొక్కసారి కేవలం వాక్యోపస్కారమే అవుతుంది.

“ఏ మొక కొందఱము మహా, గ్రామ వనాంతరము లెల్ల గడచి...”

విక్ర. 5.201.

“విశ్వావసుండు మొదలుగ వీణాధరుల మొక కొందఱము తత్పరతయు భక్తియుఁ దలిర్ప...” కళా. 2.71.

“ఒక నలురు వసే చాలు.” వా.

“అట్టి ఒక గొప్పే!” వా.

“ఒక కొంత యోచించి” వా.

చూ. ఒక కొందఱు.

ఒక కొలికికి వచ్చు

ఒక దారికి వచ్చు.

దండలలో కొలికి పూస ఉంటుంది. తద్వారా ఒక వరుసకు వచ్చు అని మారి ఏర్పడినది.

“జలరుహదళములు చిలుకల, కొలికిం గనుఁగొన్న నొక్కకొలికికి వచ్చున్.”

విప్రసా. 2.44.

“ఏహా ఈ వ్యవహారం ఒక కొలికికి వచ్చాక గాని నేనీ ఊరు వదల దలచు కోలేను.” వా.

ఒక కోడి రూయుపల్లె

చిన్న పల్లె.

“తెర మనుచు దేవళంబులఁ, బరఁగఁగ నొక కోడి గూయుపల్లియ నెనన్.” విప్రసా. 1.60.

ఒక గరిడితో చేసిన సామె

ఒకచోట నేర్చిన విద్యయే.

“ఒమగుసేత లివేల పద యదే మన మొక్క, గరిడి సేసిన సామె కదె లతాంగి.” చంద్రాం. 6.135.

ఒకగాడి కట్టు

కూడనివానిని ఒక చోట

చేర్చు పట్ల ఉపయోగించే పలుకుబడి.

“బంధమోక్షము లొక్క గాడి గట్టుట తెలివి గానకే కదా!”

తాళ్ళ. సం. 11.2. భా. 16.

“గాడిదనూ గుఱాన్ని ఒక గాడిలో కడతా నంటే ఏటా? అత సేమా సున్నిత మైన మనిషి. వీ డేమా వట్టి మోటువాడు.” వా.

ఒక గుడ్డు మునికిబోయిన నేమి?

అందరిలో ఒకడు పోతే నేమి? అనుపట్ల ఉపయోగించే పలుకుబడి.

“కులమునకు గొప్ప గుద్దలి, ఖిలుఁడు కులాం గారకంబు కప్పుడు పీనిం, బొలి యింపుడు ఘనశస్త్రం, బుల వెస నొక గుడ్డు మునికిబో నేమి యగున్.”

నృసిం. 4.25.

ఒక గూటిపిల్లలు

ఒక జాతికి చెందినవి. (వారు)

సింహా. 1.258.

ఒక చంద మగు

అనాహూతమో దేనినో అన

వలసి వచ్చినప్పుడు ఒక పైతే

అని నేటికి కూడా అంటారు.

“అతఁ డొకచంద మైన నేమిగతిఁ
బోదు నక్కట!”

భార. భీష్మ. 2.365.

“వా డక్కడి కళాడు. ఏ దయనా
ఒకటి అయితే నాగతియేం కాను?”

వా.

మా. ఏదైనా ఒకటి అయితే.

ఒక చెంప గొడితే పాలు ఒక

చెంప గొడితే తేనె

ఇంకా బాల్యావస్థ వీడ లే
దనుట.

ఒక చెయ్యి చూచు

కొంత ప్రయత్నించి చూచు.

“...కానిమ్ము. ఒకచేయి చూచి వదలు
దము...”

“ఒక చేయి చూచి గానీ వదలడానికి
వీలేదు. వా డేవో మహా విరగబడుతు
న్నాడు.”

వా.

ఒక చోట నిలువ లేక

నెమ్మది లేక.

“నిదుర గానక యొకచోట నిలువ లేక
వీధిఁ గ్రుమ్మరుచుండి యవ్వేక నటకు.”

కుక. 8.562.

ఒక జాడ బోవు

ఒక సమాధానమునకు వచ్చు.

“వివేకింప వాఁ డా నే నా నొక జాడఁ
బోయెదము లేదా జీవ మిం కేటికిన్.”

కా. మా. 2.123.

యా. ఒకదారిని పోవు.

ఒకటి అని ఒకటి అన లేదా?

అనవలసిన వన్నీ అనె ననుట.

“వాడు ఒకటి అని ఒకటి అనలేదా?

అమ్మా! నానామాటలూ అన్నాడు.”

వా.

ఒకటికి పదాలు కల్పించు

1. లేనిపోని చాడీలు చెప్పు.

ఎవరితో నై నా మరొకరి

తప్పులను చెప్పు నప్పు డిది

ఉపయోగిస్తారు.

“తగునె యక్కట! బుధనుతోవార
గుణవి, రాజసన్మార్గవర్తనఁ జే జరిలు,
పరమసాధువు సారంగధరునిమీఁద,
నొకటికిఁ బదాలు కల్పించి తోల
తాంగి!”

సారం. 3.47.

2. ఉన్నది యెక్కువ చేసి

చెప్పు.

“మొగుడు రాగానే ఆ పిల్ల ఒకటికి
పదహారు కల్పించి చెప్పి అత్తను తఱచు
గొట్టించింది.”

వా.

ఒకటి తప్పుకుండ

అన్నీ, సర్వమూ.

“వారి కేరును వారి వరనంబు లొక
టియొక దప్పుక యుండ...”

కళా. 5.86.

“బయలుదేరిన దగర్నూచీ ఇలు చేరే
దాకా జరిగిన వన్నీ ఒకటి తప్పుకుండా
వాడు చెప్పాడు.”

వా.

ఒకటి యైన

మరొకవిధంగా ఏదైనా అనా

హూతం సంభవిస్తే అనుపల్ల
ఉపయోగించేపలుకుబడి.

“అతఁ డొకటి యైన నే నేగతిఁ
బోదుం జెప్పును.”

భార. ద్రోణ. 3.287.

“మా మామ ఏదో ఒక టయితే నా
గ తేమవుతుందా అని భయపడుతు
న్నాను. బావమర దం లే నన్ను
చూస్తేనే సరిపడదు.”

రూ. ఏదో ఒకటి అయితే.

ఒకటి రెండు పలుకులలో

ఒకటి రెండు మాటలలో.

“నాకు, చెలుపు మొకటి రెండు పలు
కుల ముగియఁగా, ననుచు.” ప్రభా. 3.31.

ఒకటి రెండు మాటలలో

ముక్తసరిగా.

“ఒకటి రెండు మాటల్లో నీవు పోయిన
పని ఏ మయినదో చెప్పు. చేటభారతం
వినే ఓపిక లేదు.”

ఒకటి వెనుక నొకటి వచ్చు

వరుసగా వచ్చు.

ఆపదలు, దుఃఖాలు మొదల

గునవి ఒకటివెంబడిగా ఒకటి

వచ్చు ననేసందర్భంలో అను

పలుకుబడి.

“తెలుఁ గందిలి నొకటి వెనుక నొకటి
రాఁ జొచ్చె.” కళా. 3.256.

ఒకటి అరా

ఏ కొంచెమో.

“ఒక్కటి గాదరయం గా, దక్కట
పది గాద యిరువ దైనను గాదే.”

గుంటూ. పూ. పు. 44.

“ఏదో ఒకటి అరా అయితే పరవా

లేదు. వందరూపాయలకు లెక్క తేలక
పోతే ఎట్లా?”

ఒకటి రెండు రోజులలో

త్వరలోనే.

“అక్కడేం పని లేదు. ఒకటి రెండు
రోజులలో వచ్చేస్తాను.”

ఒకటి

ఎక్కాలు.

ఒకడు చనిన తెరువున వేటో

కడు చనక

చెల్లా చెదరుగా, దిక్కు

కొక్కడుగా.

“...బృందారకబృందంబులు డెందం
బుల నమందంబు లగు భయంబులం
బొంది వికలతం జెగడు గుడుచుచు,
నొక్కరుండు చనిన తెరువున గదిసి వే
టొక్కరుండు చనక నలుదిక్కులకుం
బజవం దొడంగిరి.” హరి. 1.183.

చూ. ఒకడు పోయిన త్రోవ వే
టొకడు పోక.

ఒకడు పోయిన త్రోవ వే

టొకడు పోక

ఎవరికి వారుగా, చెల్లా

చెదరై.

“లింగి చూచుచు దట్లెగఁ దీసికొనుచు,
దగలుదొట్టి యథాయథ లగుచు విజిగి,
యొక్కడు పోయిన త్రోవ వే టొక్కడు
పోక, చెటొక్కడు గాఁగఁ బఱచిరి
చెంచు లప్పుడు.” మను. 4.103.

ఒకడు మోచినమో పిందలు

మోచు

అన్యోన్యంగా పరస్పరసహ

కారంతో మెలగు.

“అతడు నువ్వు నొకడు మో, చిన
మో పించుట మోచిన, యనువు న నీ
తోడుపడుట చుకనీక నీడే.”

ఉ. హరి. 5.304.

ఒక దొకని మొగంబు గానక

ఎవరికి వారుగా.

“ఒకలగతి నున్న రాక్షసు, లొక
దొకని మొగంబు గాన కూరక
చనిరి...”

ఉ. హరి. 4.270.

“ఒకరిమొగం ఒకరు చూచుకోకుండా
దేశాని కొకర మయి పోయ్యాము.”

వా.

ఒక తల

ఒక యెత్తు.

“నకలైశ్వర్యసమృద్ధులు, నొకతల
సంతానలాభ మొకతల.”

కాశీ. 3.216.

ఒక తాటిమీద నడచు

ఏకాభిప్రాయముతో మెలగు.

“మన మంతా ఒక తాటిమీద నడి నే
మనల్ని ఏ అధికారి ఏమీ చేయ లేడు.”

వా.

మా. ఒక తాటిమీద నిలుచు.

ఒక తాటిమీద నిలుచు

ఏకాభిప్రాయముతో నుండు.

“ఒకతాటిమీద నిలుస్తా మం లే నే
నే నిందులో దిగుతాను. లేకపోతే నా
పాటికి నేను పోతాను.”

వా.

మా. ఒక తాటిమీద నడచు.

ఒక తెవలె ఆడి ఆడించు

కొనుట

వాళ్లు పిల్ల లాగా ఇతరులను
అనడం, ఇతరులతో అనిపించు
కోవడం.

“ఒక తెవలె నాడి యాడించుకొనుటకే
యిరుగు పొరుగు చూచే నొకో యు
ప్పుకుం జప్పుకుం గా ననుం జూచున్.”

నిరంకు. 2.59.

“దాని దీనిలాగా నేను నాలుగని అని
పించుకోవడం మీ రెప్పు డైనా చూ
చారా?”

వా.

“ఒకరివలె అనడం అనిపించుకోవడం
నా కలవాటు లేదు.”

వా.

ఒకదారికి తెచ్చు

సరి అయిన మార్గం లో

నడచునీతికి తెచ్చు.

“ఈ పిల్లను ఒక దారికి తెచ్చేభారం
అంతా నీడే అన్నయ్యా! మాకు వేరే
దక్షత యే ముంది?”

వా.

“ఈ వ్యాజ్యం ఒకదారికి తెచ్చే బాధ్యత
నీది. అస లిం దు లో నన్ను దింపిం ది
నీవు.”

వా.

ఒక దెబ్బ తీయు

ఒక ఊపు ఊపు.

“ఒక దెబ్బ తీయగూడ జాలుదురు.”

విజయ. 1.75.

“తలచుకొంటే మీ అన్నే మీ మామను
ఒక దెబ్బ తీయగలడు. నే నేం చేయ
గలను?”

వా.

ఒకని బట్టి పదుగురుగా

అజ్ఞాపింపగ నే గుంపులు

గుంపులుగా వచ్చు.

“ఉద్దవిడి రమ్యునిన భృత్యు లొకనిబట్టి
పదుగు రత్తటి బడిబడి బాటు తెంచె.”

సారం. 1.115.

ఒక నుడుగు అను

పాటలో ఒక చరణము పాడు:

“పెండ్లి పందిట్లో ఒకనుడుగు అనరా
దష్టే.”

శ్రీమా. పు. 81.

ఒక పరిపాటి కాదు

మామూలుది కాదు. అసా

ధారణ మనుట.

“నేటి నూ డే త్ర మొక పరిపాటి గాను.” పాండు. 3.129.

ఒకపాటి....

సుమారైన, కొంచెం ఎదిగిన,

తగుమాత్ర మైన - ఇలాటి

భావచ్ఛాయలలో ఉపయుక్త మద్యోపలుకుబడి.

ఇంత, అంత లాగే చేతితో

ప్రమాణము చూపుట

ద్వారా ఏర్పడినది.

“బూమి లెఱుంగని యొకపాటి బుడుత యాకు, మడుపు లంఘియ...”

పాంస. 1.120.

ఇది నేటికీ వాడుకలో ఉన్నది.

“ఒకపాటి మనిషి అయితే దీన్ని ఎత్త గలడు.” వా.

“ఒకపాటి మొద్దు తెచ్చి చెక్కితే దీనికి సరిపోతుంది.” వా.

ఒకపూట కొరపూటకు

రాను రాను; క్రమక్రమంగా.

“వారకులాచారవాసనాబాల్యంబు లొకపూట కొకపూట కుడిగిపోవు.”

కా. మా. 4.23.

“ఒకపూట కొకపూటకు ఆకలి వచ్చి పోతూ ఉంది.” వా.

యా. పూటపూటకు.

ఒక పెట్టున

ఒక్కొక్కటిగా.

“ఒకపెట్టునఁ ద్రెల్లి రందఁ టొగి రాము నిచే.” జేబీ. 3.690.

ఒక పెద్దయె

అది ఒక ఘనమా?

“శాద్రమా రినికా, ఫీనిక్స్ మోజంగఁ జేయు టాక పెద్దయె వారితడేవతా రికిన్.” కా. మా. 3.208.

“అదొక పెడేనా? అంత లావుమనిషి అమాత్రం కడవ ఎత్త లేదా?” వా.

ఒకపోకకు గైకొనక

లెక్క చేయక.

“నాచెన మోహ మంతయున, బాచ్చె ము చేసి నన్ను నొక పోకకుఁ గైకొన కివ్విధంబునన్.” రుక్మాం. 4.53.

ఒక పోకం జేనా లెక్క చేయక అనుట.

ఒక ప్రసంగ మై

ప్రసంగవశాత్తూగా.

“అజాఁడె యొక ప్రసంగ మై చెప్ప విం...” ప్రభా. 2.99.

ఒక ప్రొద్దున

చాలా చీకటి ఉండగానే.

“ఒకప్రాదున లేచి చేలోకి పోతే వీడి పశువులు నీడం.” వా.

“ఒక ప్రొద్దున లేచి వెళ్ళాడు.” వా.

ఒకమాట చెప్పు

సూచించు.

సూచనగా ఏమో అను.

“ఒకమాట నాకుఁ జెప్పక పోయితివి గాక, సకలజైత్యులఁ దున్నె జానకిని దేనెలి?” సుశ్రీ. పు. 30.

“మవ్వు ఒకమాట చెప్పి ఉంటే నేను వాడి సంగతి చెప్పి ఉండేవాణ్ణి.” వా.

ఒకమాట చేయు

ఒక యేర్పాటు చేయు.

“మానుమీ మోహ మని తెల్పి మాన
వేంద్రు, చిత్త మొగ్గించి యొకమాటఁ
జేసి...” శుక. 1.464.
“ఏదో ఒకమాట చేసుకుంటే, తర్వాత
డబ్బూ దక్కం చూసుకో వచ్చు.
మందు ధర తెగసిపోయింది.” వా.

ఒక మాత్ర

ఒక మాదిరిగా.

దాదాపు అనుట.

“భాస్కరు నొకమాత్ర సేలఁ బడఁగా
వెన నేయ.” భాస్క. యుద్ధ. 1.783.

ఒక మూల వేయు

ఒక వైపు పడవేయు.

“నూలచేకటు లొకమూల వైచి సిరాజి
గనుపుల గల్గచేకటులఁ దాల్చి.”
శుక. 1. 287.

“గుడ్డ లన్నీ ఒకమూల వేసిపోవే.” వా.
రూ. ఒక మూల పడవేయు.

ఒక మోస్తరుగా

ఇంచుమించుగా.

అంత ఇగా లే దనుపట్ల
ఖచ్చితంగా చెప్పలేనప్పుడు
ఉపయోగిస్తారు.

“అతని కవిత్వం ఒక మోస్తరుగా
ఉంటుంది.” వా.
“ఒక మోస్తరుగా ఆ వ్యవహారం
ముడిపడ్డట్లే.” వా.

ఒక యంచుక యంచుక

ఏకొంచె మయినా.

“అడవి గాని మాట లొకయంచుక
యంచుక వీను లొగ్గి నా, యాడినమాట
తెల్ల విను నర్మిలితోఁ దను వేను జూచి
నం, జూడదు గాని యొండుచెసఁ

జూచినఁ దానును జూచుచుండు...”
శకుం. 2.42 పే.

ఒక యించుక

కొంచెము.

భార. ఆది. 6.115.

ఒక యింటివా డగు

గృహస్థు డగు, వివాహితు
డగు.

“నీ వొక యింటివాడి వయితే చూసి
కన్ను మూస్తాను. అంతకంటే నాకు
కావలసిం దేముం దిక?” వా.

ఒక యింటివానిని చేయు

వివాహితుని చేయు.

“నీ నొక యింటివాణ్ణి చేయా లని మీ
నాన్న నానా యాతే నా పడుతు
న్నాడు.” వా.

ఒక యీడు

ఒక వయసు.

“వాడూ నేనూ ఒక ఈడువాళ్లం.” వా.

ఒకరిమొగా లొకరు చూచుకొను
చూ. ఒండొరుల మోములు చూచుకొను.

ఒకరి మోచేతికింద గంజి తాగు

ఒకరి క్రింద నీచముగా
బ్రతుకు.

“ఒకరి మోచేతికింద గంజి తాగడం
నా కిష్టం లేదు.” వా.

(ఒకరి) సొమ్ము అగు

సొంత మగు.

“ఏ కార్యములో చేసినం, దనరక
మంచివె కాని కాని వగునే ధర్మంబు
నీ సొమ్మగున్.” ఉషా. 1.42.

‘అది వాని సొమ్ము. ఇది నీ

సొమ్ము' ఇలా రూపాంతరా
లలో ఉపయుక్త మవుతుంది.

ఒకరు చదివిన ఆకున ఇంకొ
కరు చదువు
అతని వంటివాడే యితడు
అనుట.

“వాడు చదివిన ఆకులోనే వీడూ చది
వాడు. వాడు నాలుగుకంపెనీలు పెట్టి
దివాలా తీసి నాలుగు లక్షలు వెనుక
వేసే, వీడు రెండు కంపెనీలతోనే పది
లక్షలు సంపాదించాడు.” వా.

ఒక లకారం చేత పట్టు
ఒక లక్ష సంపాదించు.
కౌ. 825.

ఒక లాగైన
అనిర్వరణీయ మైన.
ఇది అని నిశ్చితంగా చెప్పలేని
భావాన్ని వివరించుపట్ల ఈ
'ఒక లాగు, ఒక విధం' అనే
మాటలను ఉపయోగిస్తూ
ఉంటారు. ఈ 'ఒక'తో
చేరిన 'లాగు'కు పర్యాయ
పదా లన్నీ ఈ భావాన్నే
స్ఫురింప జేస్తవి.

“విని యొకింత కనలి మన సొక లాగైన,
నతని నారదుఁ డని యాత్మ నెఱింగి...”
కౌ. 1.158.

వాడుకలో:

“నా కేమో ఈ దినం ఒంట్లో ఒక
మాదిరిగా ఉంది.” వా.
“వాడి మొహం ఈ రోజు ఒక
రకంగా ఉంది.” వా.

“వాణ్ణి చూచేటప్పటికి నా మనస్సు
ఒక విధంగా అయి పోయింది.” వా.

ఒకలాగున కానిపించు

ఏదో ఒకవిధముగా ఉండు.

మామూలుగా ఉండకుండు
అని చెప్పుపట్ల ఉపయోగించే
పలుకుబడి.

“నీ విడేమి చెప్పును నేఁ డొకలాగునఁ,
గానిపించుచున్న దాన వతివ.”
కౌ. 7.225.

“అత నెప్పుడూ నవ్వుతూ తుళ్ళుతూ
ఉండేవాడు. ఏమిటో అత డీ రోజు
అదొకలా గున్నాడు.” వా.

ఒక వరుస సొమ్ములు

ఒక సారి శరీరమం దంతట
ధరింపదగు సొమ్ములు.

ఇలాంటివి, కలవారికి ఏడురకా
లవి ఉండు ననుటపై వచ్చిన
మాట. ఏడువరుసల సొమ్ములు.
ఒక్కొక్క వరుసను ఒక్కొక్క
వారం ధరించడంమీద
ఏడువారాల సొమ్ములు అన్న
మాట వచ్చింది. నేటికీ
ఒక్కొక్కరోజు ఒక రంగు
చీర కట్టుకుంటే ఆ రంగు
అలంకరణలే ఆపాదమస్తకం
వేసుకోడం అలవాటు.

మాటకు—ఒక చీర కట్టుకుంటే
అదేరంగు జాకెట్టు, అదేరంగు

చెప్పలూ, అదే రంగం చేసి
సంచి ధరిస్తారు.

“ధనముల జాలెలు వతనపురం, ఎని తగు
నొక వరుససామ్యం బనిచిన గదనా,
భువ కీవచ్చు గదా యని...”

శుక. 2. 216.

ఒక విధంగా

చూ. ఒక మోస్తరుగా.

ఒక వెలుగు వెలుగు

కొన్నాళ్లు గొప్పగా బ్రతుకు.
“ఏమయితే నేం? వాడొక వెలుగు
వెలిగింపు కదా!”

ఒక హస్తపు మ్రొక్కు

ఒంటిచేతి నమస్కారము.

“నెన్నోసల కరమునం దిడి తీరనివట్లు
యై జలం, బాడంగం బిల్పువారి నొక
హస్తపు మ్రొక్కున వాడుండుండు.”

మను. 3.86.

ఒక్క అంగలో

గబాలున.

“తున్న మని యొక్కయంగలో మాట్
నాడు.”

మృచ్చి. 89.

ఒక్క కమపువారు

ఒకే జాతివారు.

ఒక రకమే అనుట.

“కాకవులు గాకవులు నొక్క కమపు
వారె.”

శ్రీక. 1.10.

ఒక్కగా నొక్క...

ఏకైకసంతాన మనుట.

“ఉన్న ఒక్కగా నొక్క కొడుకు
వెడిపోతే వాడికి కష్టమే కదా!”

“లేక లేక వాళ్లు ఒక్కగా నొక్క

కొడుకు పుట్టాడు. అంచేతే ఆకొడు
కంటే వారి కంత ప్రాణం.”

వా.

ఒక్క గోర తిరుగు

ఒకేవిధంగా తిరుగు.

“కరి రయంబున జిజ్ఞస సారి వోలె
నొక్క గోరం దిరిగె.”

శుమా. 10.66

ఒక్క చిన్న మంత మాట
యాడిన

ఏమాత్రం నిందించినా.

“చిన్న నాడును బ్రియం డొక్క చిన్న
మంత, మాట యాడిన విని తాపముగ్గు
వగును.”

శకా. 4.184.

ఒక్కటికి పదాలు పెల్లించు

గట్టిగా ఎదురుదెబ్బ తీయు.

“ఇంతయు నేల మీకు నెదు రెక్క
టిల్లో మునిగిం బదాలు పెల్లించు
పదళ్ల త్రాకున వెలింబడ.”

ఉ. హరి. 3.117.

“ఒకటికి పదహారు వడ్డించిదే తల్లి నీ
కోడలు. ఇంకా ఈ యింట్లో ఉండ
మంటావా?”

వా.

ఒక్కటి అయితే

ఏదో ఒకటి అయితే నేనే

మగుదునో అనుపల్ల ఉప

యుక్త మయ్యేపలుకుబడి.

ఏదైనా ఒక అనావూతం

జరిగితే అనుట.

“వోడింబడ నితని కొక్కటి యయ్యె
నేని...”

శకా. 3.264.

“ఈ ముసలాయన కేదో ఒక్కటి
అయితే నాగలి యే మవుతుంది?”

చూ. ఒకటి యైన

ఒక్క-తల్లి ప్రజలు

1. సమానులు.

“స్వలితాశోకపల్లవంబులు బాద,
పల్లవంబులు నొక్క తల్లిప్రజలు.”
కుమా. 8.12.

2. ఒక తల్లి పిల్లలు.

‘మీరు ఒక తల్లి పిల్లలా?’
అని ప్రశ్నించుటా ‘మే
మిద్దఱం ఒక్క తల్లి పిల్లలం’
అని చెప్పటా నేటికీ వాడుక.

ఒక్కని పంప వదుండ్రు వాఱు
ఎవరైనా ఆజ్ఞాపించినప్పుడు
వారిమీది గౌరవంకొద్దీ, పని
లోని తీవ్రతనుబట్టి ఒకరిని
సంపగా పలువురు పోవుట
సహజము. అందుపై వచ్చిన
పలుకుబడి.

“ఊర్వశి దోడి తె మ్మనుచు నొక్కనిఁ
బంపఁ బదుండ్రు వాఱి సా, పర్వణసాధ
వీధుల యుపాంతములం దరుగంగ.”

ఉ. హరి. 1.54.

“రెడిగారు ఒకణ్ణి పోరా అం శే
పది మంది పోతారు.” వా.

ఒక్క పంటికిందికి వచ్చునా?

బొత్తిగా చాల దనుట.

తిండివిషయంలోనే ఇది ఉప

యోగిస్తారు.

“బండెడన్నము నా కొక్క పంటి
క్రింది, కైన వచ్చునెళి”

పాండ. ప్రవా. 12.

“అరవీసె వంకాయలు వండితే అల్లడి
కొకపంటి కిందికి చాలవు.” వా.

ఒక్క పెట్టున

ఒక్క ఉదుటున.

“అహంకృతి పెక్కువ నొక్కపెట్టు
కలహించుటకుం బిలుచుభంగి.”
ప్రభా. 2.105.

“నలువుర నేవుర నలి నుచ్చి పాటఁ,
గల లొక్కపెట్టు భూతలముల
రాల్చి.” ద్విప. కల్యా. 79.

ఒక్క మొగముగా

ఏకముఖముగా.

“ఒక్కమొగము గాంగ నుఱికిది
సైనికుల్.” విజయ. 3.157.

ఒక్క మొగి

ఒక్క మోయిన, ఏక
ధాటితో.

“ఒక్కమొగి నలుదిక్కులుఁ బిక్కిటిల్ల,
మిక్కిలి యెక్కు డగువైభవంబున
నగరు వెలువడి...” కళా. 7.69.

“విని కడఁగి యసుర లెనుబడి, యెని
మిదివే లొక్క మొగిన యెత్తిన హరి
యున్.” ఉ. హరి. 1.147.

“ఒక్కమొగి ననురు లందఱుఁ, బెక్కు
తెఱంగుల నిశాతభీకరశరముల్, గ్రిక్కి
తీయ నేయ.” కా. మా. 2.55.

‘ఒక మోయిన’ అని నేటికీ ఈ
మాట ఇదే అర్థంలో రాయల
సీమలో వినిబడుతుంది.

“లేచినప్పటినుండీ ఒక్క మోయిన
వాడు తిడుతూ ఉన్నాడు.” వా.

ఒక్క మొగ మై

ఒక్క పై, ఏక మై.

హర. 6.95.

ఒక్క యుమ్మడి

ఒక్క సారిగా.

హర. 7.161.

చా. ఒక్కమ్మడి.

ఒక్కరూ పగు

సమాన మగు.

“నీవు బాండుండు విడుండు నెమ్మి నాకు, నొక్కరూ పయినట్లు.”

భార. ఆర. 1.87.

ఒక్కరేవున నీరు త్రాగించు

ఏవో సహజవిరుద్ధము లయిన వానిని కలియునట్లు చేయు.

“శైవశ్చ నొక్కరేవునం బ్రావించి శిష్యవధ్ పాపవిమృత్తికై నివరె.”

రుద్రమ. 3 పు.

“అతగాణ్ణి ఇతగాణ్ణి ఒక విందులో కలిపా పంటే గొప్పసంగతే. పులిసి మేకనూ ఒక రేవులో నీరు త్రాగించడం మాటలా?” వా.

ఒక్కమ్మడి

ఒక్క ఉడుటున.

“వార్ధ లొక్కమ్మడి వారపట్ట.”

కైమి. 5.3.

చా. ఒక్కయమ్మడి.

ఒక్కెత్తున

ఒక్కసారిగా.

ఒకే ఒక ఊపులో అనుట.

ఒక సారి అడుగెత్తి వేయుటలో—ఒక అంగలో—

అనుట కావచ్చును.

“అగాధధనపాగరం బతండు దాటు నొక్కెత్తునన్.” పాండు. 4.89.

ఒగరు తీ పగు

శాధలే ప్రియ మగు.

సామాన్యంగా తీపు సుఖానికీ హాయికీ, ఒగరు చేదులు

తద్విరుద్ధసితికీ ప్రతీకాలు.

“పగటున మామాప్రాణము మా కింక నొగలే తీ పాయె నుద్దవుఁడా.”

తాళ్ల. సం. 12.56.

ఒగరులాడు

ఆశించు.

“బిగిసేవు గాక ప్రియురాండ్రు నిన్ను వొగరులాడెడి నోడెందు గావా.”

తాళ్ల. సం. 3.92.

ఒగుడాకువలె ఉండు

బాగా సన్నగా, పల్చగా ఉండు.

జొన్నదంటు కున్న ఆకులను ఒగుడాకులు అంటారు. అవి

మరీ పల్చగా ఉంటాయి.

“మంచి వయసులో పిల్ల కదా! మరీ ఒగుడాకులాగా ఉండేమిటి?” వా.

ఒచ్చిన నోర పలుకు

నోటికి వచ్చినట్లు అను.

అనగా నొవ్వ బలుకు.

“బంటు నొచ్చిన నోర బలకండు నెఱ వాది.” ఉ. హరి. 5.278.

వాడుకలో నేడు :

“నోటికి వచ్చినట్లు జీతగాణ్ణి కూడా అనేవాడు కాదు పాపం!” వా.

ఒజ్జబింతి యగు

అదర్శప్రాయ మగు.

దిద్దుకొనుటకై పిల్లలకు ఉపా

ధ్యాయుడు పై పంక్తి వ్రాసి
యిస్తాడు. అదే ఒజ్జబంతి,
మేలిబంతి. అందుపై వర్పడిన
పలుకుబడి.

“వైష్ణవాచార, పర్యాయముల కొజ్జ
బంతి గాఁగ.” పాండు. 1.20.

ఒజ్జల పుచ్చకాయ

కృత్రిమధర్మప్రవచనము.
గురువుగా రొకరు తన శిష్యు
లకు పుచ్చకాయ నిషిద్ధ
మనీ, తినవద్దనీ చెప్పి తాను
మాత్రం తినేవారు. అందుపై
వచ్చినపలుకుబడి.

ఒజ్జలు = ఉపాధ్యాయులు.

“సంధ్యలఁ బురలక్ష్మి ధర్మవిధు
లన్నియు నొజ్జల పుచ్చకాయగా,
వెలయు.” కళా. 1.114.

ఒజ్జసాని

గురుపత్ని.

కార. హరి. ద్వి. 1029.

ఒట్టికొను

హత్తుకొను.

“ఊపిరి మోచిననాడే ఒట్టికొంటి నాస
లెల్ల.” తాళ్ల. సం. 8.83.

ఒట్టిగొడ్డు తాకట్టు

వ్యర్థము.

వట్టిపోయి పాలివ్వని గేదె
లాంటివానిని తాకట్టు పెట్టు
కొనడంవల్ల వచ్చే దేమీ
లేదనుటపై వచ్చినది.

“పట్టయినట్లు మార కొక పాలిక

కానులా యెట్టిగొడ్డు తా, కట్టని
తాడనాస్పద కృకాటికి చేటిక కన్ను
గీటినన్.” బహులా. 5.90.

చూ. వట్టిగొడ్డు తాకట్టు.

ఒట్టిడిన యట్లు

ఒట్టు పెట్టినట్లుగా.

‘ఏదైనా బొత్తిగా జరగలేదు’

‘తక్కి మని అగినది’ వంటి అర్థా

లలో ఇది ఉపయోగిస్తారు.

నీవు పోతే ఒట్టు అని ఎవరో

అంటే ఆ ఒట్టును చాట లేక

ఆగిపోయినట్లుగా అనుట.

“విడచెం ద్వదం గంగానుభవేచ్ఛ
యెట్టిడినయట్లు తేదాదిగ...”

కళా. 4.21.

“వాడు మం దిచ్చాడు. ఒట్టు పెట్టి
నట్లుగా జ్వరం ఆగిపోయింది.” వా.

“ఒట్టు పెట్టినట్లుగా ఆ పెండ్లికి ఎవరూ
పోలేదు.” వా.

చూ. ఒట్టు పెట్టినగతి.

ఒట్టిడుకొను

ఒట్టు పెట్టుకొను, ప్రమాణము

చేయు, ప్రతిజ్ఞ చేయు.

“ఇట్టిక నూఁడినవాడో, యెట్టిడు
కొన్నాడో.” ఉ. హరి. 1.36.

“ఏం మజ్జిగ తిన నని ఒట్టు పెట్టుకు
న్నావా? వద్దే వద్దంటున్నావు?” వా.

వాడుకలో ‘ఇడుకొను’ ‘పెట్టు

కొను’గానే వినవస్తుంది.

ఒట్టినమంట

భయంకరుడు.

“పెట్టనికొట నీకు హరి భీముడు నరు
నుడుకొరణంబునం, దొట్టి న
మంటలు...” భార. ఉద్యో. 2.194.

బిట్టు పెట్టిన గతి

ఎవరో నిశ్చయించినట్లు.

ఒక్కమాటుగా, బొత్తిగా.

“నీకు నాకు బని లేదని యనుచున్నంతలో, నొట్టు పెట్టినగతి వాన దొట్టున వెలసిన నదియును లంబోదర మహోదరంబుగా నెంచి...” కుక. 3.258.

“ఒట్టు పెట్టినట్లు ఒక్కడు మాడా ఆ పెండ్లికి వాళ్ళింటినుంచి రాలేదు.” వా. మా. ఒట్టిడినయట్లు.

బిట్టు వేయు

ప్రమాణము చేయు.

“వాడు తన కేమీ తెలియ దని ఒట్టు వేసి చెబుతున్నాడు. మనం నమ్మక పోతే ఎట్లా?” వా.

బిట్టు సుడి !

తప్పక ఇది జరుగుతుంది. ఇది నిజము అని చెప్పనప్పుడు ఒట్టు వేసికొనుట అలవాటు.

“ఒట్టు సుమీ యన్న నొట్టు సుమీ యంచు...” కళా. 3.207.

వాడుకలో :

‘వాడు వస్తే ఒట్టు.’ ‘తప్పకుండా వస్తాడు. రాకపోతే ఒట్టు’ ఇత్యాదు లూహ్యములు.

బడంబడు

ఒప్పుకొను ; కూడనిదానికి తల యొగ్గు; ఒడంబడిక చేసుకొను.

“నువ్వేమీ నీచపలకుత్పితవిప్ర్రుడు వచ్చి నోరె గ్రో, వ్యలు పలుకంగ మీరును

జెవుల్ సార వించు సహించి మాటు మా,టలు నొడికట్టి పల్కెద రొడంబడి నట్టులు బ్రహ్మబంధుతో.”

కుమా. 7.55.

యా. ఒడబడు.

బడగూర్పు

సంతరించు.

“యజ్ఞ సంభారముల్ వేగ నొడగూర్పు మని.” జైమి. 5.184.

వాడుకలో :

‘ఒనగూర్పు’ అన్నట్లు నేడు వినవస్తుంది.

“పెళ్ళి కన్నీ ఒనగూర్పుకొని కదా మిగత సంగతులు మాట్లాడాలి.” వా.

బడమలగొడ్డు

అకారపుష్టి తప్పి తే పనికిరానిది.

బడ లంటు

అంగమర్దనము చేయు.

“ఒడ లంటఁ గాళ్లు పిసుకం, గడివెడు కేన్నీళ్ల నీయఁ గంచము వెట్టెన్.” కుక. 3.841.

ఒడలు ఓడగు

శరీరము పాడగు.

కుండ పగిలితే ఓడు అవుతుంది కదా! అట్లే...

“ఒడ లోడు కాజొచ్చు.”

నిరం. 2.129.

ఒడలు కొల్చుకొను

అనవసరజోక్యము కల్పించుకొని నవ్వుపడు.

“ఇతరుల విషయంలో జోక్యం కల్పించు

కొని ఒళ్ళు కాల్చుకోవడం నాకు ఇష్టం లేదు.” వా.

చూ. చేతులు కాల్చుకొను.

ఒడలు గుల్లల తిత్తిగా నుదికి చంపు

చావదన్ను.

“ఒడలు గుల్లల తిత్తిగా నుదికి చంపె.”

భాస్క. యుద్ధ. 681.

ఒడలు చిదిమిన పాలు వచ్చు

శైశవావస్థలో నుండు.

పాలు తాగేవసితన మనుట.

“పతి జనించిన గోలెను బరహితైక, లోలమతి యెడల్ సిదిమినఁ బాలు వచ్చు.” నిర్వ. రా. 9.22.

ఒడలు చేయు

వేమములు వేయు, నటించు.

“మిడికెదు పెదవులు వ్రేళులు, మడి చెదు కనుదోయి మొగిడి మాయెదురఁ గడుక, వెడ వీక యెడలు చేసెదు.” ఉత్త. హ. 4.44.

ఒడలు జొడించుకొను

శరీరము విదిలించుకొను.

నేడు కాళ్ళు చేతులు ఇత్యాదులు జొడించడం, ఒళ్ళు విఱుచుకొనడంగా వాడుకలో నున్నది.

“కుండనంపు గొలుసులు గలుగలు మనంగ నొడళ్ళు జొడించుకొనుచున్ గొనసాగి సోగలై.” మను. 4.27.

ఒడలు దాచు

పనికి ప్రాలుమాలు.

“అహ! నేడెడె కల విల్లిగొని లక్ష్యం చేసి పాంచాలిఁ గొక, బాహుత్వ

న్నన కిట్టిచో నొడలు డాచం జెల్ల దొక్కింతయున్. పాంచా. 2. ఆ.

“వా డెప్పడూ తల యెత్తకుండా పని చేస్తాడు. ఒళ్ళు దాచుకోవడం వాని కెన్నడూ అలవాటు లేదు, ఆరకం వేరు.” వా.

చూ. ఒడలు దాచుకొను.

ఒడలు నెళినెళి యగు

ధ్వన్యనుకరణము.

శరీరము పటపట విఱుగు.

“యదూద్యహుండు దశముష్టిహతికా, విట్టడువ నయిదుముష్టుల, నెట్టు వొడిచె నతఁడు నొడలు నెళినెళి యనఁగన్.” ఉ. హరి. 3.72.

ఒడలు పొప్పొగు

ఆనందము కలుగు.

ఆనందం కలిగినప్పుడు ఒడలు

ఉబుకు ననుటపై యేర్పడినది.

“ఒడలు పొప్పొగు నొయారిఁ జూడ.”

విజయ. 2.149.

ఒడలు బిలియు

సోమరితన మేర్పడు.

“వాడి కీ మధ్య ఒళ్ళు బిలిసింది. వాడింకేం పని చేస్తాడు?” వా.

ఒడలు మోచు

దేహధారణము చేయు.

పుట్టు అనుట.

“ఒడలు మోచినయది యొక యపరాధము.” తాళ్ల. సం. 7.285.

ఒడలు వంచి

కవ్వపడి, శ్రమించి.

“పనుల కొడ ల్వంగక కామను లిద్దఱుఁ గూడి గోళ్ళు మీటుచు దాదుల్.” శుక. 2.383.

“వాడు ఒళ్లు వంచి పని చేస్తాడు.” వా.
 “వానికి ఏ పని చేయడానికి ఒళ్లు
 వంగదు.” వా.

ఒడ లెల్ల కన్నులుగ చూచు

ఎక్కువ ఆసక్తితో చూచు.

“... సహస్రవృక్షసూజాని నొడ లెల్లఁ
 గన్నులుగఁ జూచిరి మానసముల్ గరం
 గఁగన్.” విజయ.

ఒడ లెల్ల కాళ్లు

కాళ్లు నడుచుటకు సాధనాలు.

ఒడ లంతా కాళ్లై నగా

గబగబా పరుగు లిడు ననుట.

“వడిఁ బాలు జలమున కొడ లెల్లఁ
 గాళ్లు.” బస. 2.88.

చూ. తను వెల్ల - ఇత్యాదులు.

ఒడలెల్ల తలలు

పరిపూర్తిగా, అంతా ఆదే

మై ఆసక్తిరంతో ఒడ లెల్ల.

“వడి పిచుగాడ్చున కొడ లెల్ల
 తలు.” బస. 2.88.

చూ. ఒడ లెల్ల భక్తి.

ఒడ లెల్ల నోళ్లు

శరీర మంతా నోరుగా మారిన

దనుట. నోరు తినునట్లు.

“వడి గాలుచిచ్చున కొడ లెల్ల
 నోళ్లు.” బస. 2.88.

చూ. ఒడ లెల్ల తలలు.

ఒడ లెల్ల భక్తి

పరిపూర్ణ మైన, ఏ కాగ్ర

మైన భక్తి.

శరీర మంతా-ఆత్మేధిక మైన-

భక్తి అనుట.

“పడిఁ జేయుబసవన కొడ లెల్ల భక్తి.”
 బస. 2.88.

చూ. తను వెల్ల శిరము ఇత్యాదులు.

ఒడ లోము

1. శరీరరక్షణ చేసుకొను;

ఒడలు దాచుకొను.

“ఒడ లోముటలు మోహ మడుగునం
 దాక. తాళ్ల. సం. 5.152.

2. జాగ్రత్తగా మెలగు.

కృశించు అన్న అర్థం కొన్ని

కోశాలలో ఇచ్చారు. కాని

అది సరి కా దనిపిస్తుంది.

“ఒడ లోమి పెద్ద కాలం, ఒడవులఁ
 బడి.” ఖమా. 11.48.

ఒడ లోముకొను

ఒళ్లు దాచుకొను.

“ఒడ లోమికొని మీర లున్నచో.”

మ. రా. కిష్కి. పు. 520. పంక్తి. 22.

చూ. ఒడలు దాచు.

ఒడలోర్పు

శ్రమకు తట్టుకొను.

సుమతి. 49.

ఒడిగట్టు

1. సిద్ధపడు.

“శీవులం గొట్టు రట్టున కొడిగట్టు
 వేలుపు.” కా. మా. 4.108.

2. పాల్పడు.

వదైనా తీసుకొనునప్పుడు

ఒడిని పట్టి అందులో తీసుకొనే

అలవాటుపైవచ్చినపలుకుబడి.

వాడుకలో ‘ఎంత పాపానికి

ఒడిగట్టినాడువాడు’ అంటారు.

ఇ దె ప్పు డూ కూడనిదానికి
బడబడు అన్న అర్థంలోనే ఉప
యుక్త మవుతూ ఉంటుంది.

“గడిచేటి జారవిద్యకా, వడిగట్టి దురంత
కంతు వనజశరాళిన్!” హంస. 2.25.

“తిట్టిన కొడిగట్టి తిరుగుచున్నాడ.”
హరిశ్చ.

“లోకనింద కొడిగట్టితి గా.” సారం.
రూ. వడిగట్టు.

బడిచికొను

బలిచి వేసుకొను.

వాడుకలో బడుపుకొను.

“గాండీవ మాదిగాఁ గల యాయుధావ
శులు...అప్పు డొడిచిశాసనగ మఱచిన
వాఁ డయ్యు.” భార. ఆర. 1.55.

,, ,, 2.59.

“కనుమలో రంగమృదు దొంగలు పట్టు
కొని, ఆ నాలుగుసాములూ బిడుపుకొని
పంపించారు.” వా.

“చేలో పత్తి బిడుపుకొని రావాలి.” వా.

బడిచి పట్టు

బలాత్కారముగా, గట్టిగా
పట్టు.

“ఎవ్వలును నొడిచి పట్టంగా నే
యెడఁ గానక...” కళా. 6.106.

బడి దప్పినపాము

వెల్లకిల పడిన పాము.

బిడుపు తప్పిపోయిన అనుట.

“కడు వెఱఁ గంది మురాంతకుఁ, డొడి
దప్పినపామునోలె నుండఁగ.”

ఉ. హరి. 3.108.

బడి పట్టుకొని

రొండి పట్టుకొని; నిలవేసి.

ఎవరి నైనా నిలవేసేటప్పుడు
రొండిలో చెయివేసి - నడు
మున కట్టుకున్న పంచెను కట్టు
కున్న తావున పట్టుకొని ఆప
డంపై వచ్చినది.

“బట్టు వెటి పోక మని వొడి పట్టుకొని
నిన్ను, దిట్ట యె తెరలోనికి దియ్య
గాను.” తాళ్ల. సం. 3.140.

బడిసి పట్టు

గట్టిగా పట్టుకొను.

“పూఁబోడి యెరసికొని చ నఁ గాఁ
బయ్యెద యె డిసి పట్టిఁ గనుగొంటి
చలీ.” కళా. 1.142.

“ఆ పిల చెయి బడిసి పట్టుకునేసరికి
బారు మని అఱిచింది.” వా.

బడిసెల ఆడు

బడిసెలలో రాళ్లు రువ్వు.

“తా నొడిసెల జొన్నల కాడెడి, వడు
వునఁ బొండుండు తొల వైచెం బెలు
చన్.” ఉ. హరి. 3.108.

బడ్డ గెడవుగా

ఒరగిలి నట్లుగా, బరగడ్డ
ముగా.

“కాలు కాలు పెనఁగి కాలుబలంబులు,
నొడ్డగడవుగా రఘోత్కరంబు, మొగ
తలఁగ.” భార. భీష్మ. 3.320.

బడ్డుకు చేర్చు

గట్టెక్కించు.

కొ త. 488.

“న స్నేకప్రాలనంచీ బడ్డింకించే భారం
నది.” వా.

బడ్డు పొడ వగు

ఎత్తు లావు గల.

“ఒడ్డూ బాడ వగుగుబ్బు లరయుచుఁ
గానరాఁగా.” తాళ్ల. సం. 4.80.
“అతను చాలా ఒడ్డుపాడ వైననునిసి.”
వా.

ఒడ్డోలగం దై యుండు

కొలుపు తీరి యుండు, నభ
చేరి యుండు.

“బసవయ్య మొదలుగా భక్తులఁ దాను,
నశను మొడ్డోలగం దై యున్న
యెడను.” తాళ్ల. సం. 6.169.

ఒడ్డోలగంగా

కోలాటాలుగా. మహావైభ
వంగా.

“వాడి మాకుఁబట్టి ఒడ్డోలగంగా జరి
గింది.” వా.

ఒడ్డుదుడుకులుగా ఉండు

హెచ్చుతగ్గులుగా ఉండు.

సరిగా లేదు అనుపట్ల ఉప
యోగిస్తారు.

“ఈమధ్య వ్యాపారం అంతా ఒడు
దుడుకులుగా ఉంది.” వా.

“రాజకీయరంగం నేడు చాలా ఒడు
దుడుకులుగా ఉన్నది.” వా.

ఒత్తి గొట్టిన పెట్టు

బాధించు, వేధించు.

“ఒత్తి గొట్టిన పెట్టుగఁ బని లేదు
పీరి నేచిత్త మింతే కాని.”
తాళ్ల. సం. 12.77.

ఒత్తి పండు చేయగలమా?

బలవంతంకో పని కాదు.

ఏదైనా కాయ దానంతట
అది పరిపక్వం కావలసిందే

కానీ ఒత్తి ఒత్తి మెత్త
బరిస్తే అది పండు కాదు.

క్రమ పరిణతి అవసరము
అనుట.

“పలుకం బాటని కాయలఁ
గొలుపం గలఁ దెవఁడు పండ...”

గువ్వలచెన్న. 12.

“అదేమో బుద్ధి వచ్చినపిల్ల. వాణి చేసు
కుంటే సుఖంగా ఉంటావే అని నెత్తిన
నోరు పెట్టుకుని వాళ్ళమ్మ చెప్తూంది.
అయినా ఒత్తి పండు చేయగలమా?
దానికి తెలియాలి గానీ.” వా.

ఒత్తిలి చీరు

గట్టిగా పిలుచు.

“చెలికత్తె నొత్తిలి చీరు లేనియెలుంగు,
సింహనాదంబుచే జెడర కునికి.”

ఉ. హరి. 1.161.

ఒత్తిలి పాడు

నోరార పాడు.

“వాసుదేవ యనుచు నొత్తిలి పాడు నా
క్రోశించు నగుఁ జింతనము నేయు నతి
యొనర్చు.”

భాగ. స్క. 7.240.

ఒత్తుకొని వచ్చు

త్రోసుకొని వచ్చు.

“ఒత్తుకొని వచ్చు కటి కవోద్వృత్తిఁ
జూచి.” కవిక. 8.26.

“ఎంతదూరం పోతున్నా అట్లా ఒత్తు
కొని వస్తా వే?” వా.

ఒత్తు దేరు

ఒరసికొను; అందుతో ఉ
బ్బెక్కు.

“ఉరుకుచాగ్రంబు లొండొంటి నొత్తు
డే.” కమా. 9.148.

ఒత్తుబోవు

ఏదో తనకు వ్యతిరేకంగా
జరుగగా భయభ్రాంతి కలుగు.
“పోయినసారి పంటకూడా పోయేసరికి
బాగా ఒత్తుబోయినాడు మనిషి.” వా.

ఒబ్బిట్ల సంతర్పణ

పెద్ద సంతర్పణ.

సామాన్యంగా పాయసంతో
ముగిస్తారు. అలా కాక ఒబ్బి
ట్లతో చేస్తున్నారంటే పెద్దది
కదా మరి!

ఒదకలి యాడు

సరసము లాడు. (?)

ఒదకలి అనగా సరస మని
వావిళ్ళకోశం. ఇంకా ఆలో
చించి తేల్చవలసే ఉన్నది.

“అమరభేషపుల్ ... అభిమతార్థముల్
గురిసె జేవానిమిఁద, నెలమి నొదకలి
యాడెడుచెలవవోలే.”

కమా. 12.195.

ఒద్దివడయు

తోడుపడు.

ఒద్దిక అంటే మైత్రి కదా -

అలా వచ్చినది కావచ్చును.

“హామ ధూమము తావి యొద్ది
వడయి.” కాశీ. 2.56.

ఒనరని

తగని.

భీమ. 2.154.

ఒప్పన గొను

గ్రహించు,

కోటానకోటులు కోరికలు చిగిరించేని
...వసులు గావు...వీటిని వొప్పన గొన
వయ్యా.” తాళ్ల. సం. 10.154.

ఒప్పనము చేయు

అప్పగించు.

“బాతితో సర్వము నీ కొప్పనము నేసి
తిను.” తాళ్ల. సం. 9.154.

ఒప్పన నేయు

అప్పగించు.

“నీకు నొప్పన నేసి నేవచ్చినాడ.”

వర. రా. ఆర. పు. 210. పం. క్తి. 17.

ఒప్పితి ననిపించు

ఒప్పించు; భేష్ అనిపించు.

“వేయు నేల వాని నొప్పితి ననిపించె
దన్.” పాణి. 2.55.

ఒప్పు మెఱయు

ప్రకాశించు.

“సారథిత్వంబు నాకు నొసఁగి భూసుర
సహితుఁడై యొప్పు మెఱసె.” ఉ. హరి. 2.86.

ఒయ్యనొయ్యన

మెల్ల మెల్ల గా; క్రమ

క్రమంగా.

“ఒక కొన్ని పయనంబు లొయ్య
నొయ్యనఁ బోయి.” కా. మా. 8.198.

ఒరగా లగు

కాలు కంటువడు.

“కప్పకు నొరగా లైనను, సప్తమునకు
కోగ మైన సతి తులు వైనన్, ముప్పన
దరిదుఁడైనను...” సుమతి.

ఒరగాల నేగు

కాలు పూర్తిగా మోపకుండా

నడచు.

ముల్లులాంటివి క్రుచ్చుకున్న
ప్పుడు ఆ భాగం ఆనకుండా
నడచుటలో ఉపయోగించే
పలుకుబడి.

పండితా. ప్రశ. పురా. పుట. 390.

ఒరగొను

ఒరపు వెట్టు.

“అచ్చులు నొరగొనునగనాలి యుండ.”

బసవ. పు. 102.

ఒరగోయు

కత్తి కీయు. ధిక్కరించు.

“చరిక నొరగోయ కే లుండు కెరి
కుండు.” క్రీడా. పు. 86.

ఒర వచ్చు

సాటి యగు, సమాన మగు.

“అప్పుడు మధ్యందినమున, నొప్పిన
యినుతోడఁ జాల నొరవచ్చి గురుం,
డప్పొండవలములపై...”

భార. భీష్మ. 2.381.

“పదార్థన్నెపసిండితోడ నొరవచ్చు.”
నైష. 6.50.

బంగారం వన్నె తెలియడానికి
ఒరగల్గుపై గీచి చూస్తారు.
ఆ ఒర పెట్టినప్పుడు ఏ వన్నె
బంగారమో తేలి పోతుంది.

ఒరవెట్టు

నాణ్యము చెప్ప గలుగు.

ఒరపురాయిపై బంగారు
వన్నె తెలిసికొనువాడుకపై
వచ్చినది.

“పులుగురాముని చట్టుపలవన్నె నొర

వెట్టు, హొంబట్టు జీలుంగు రెంటెంబు
తోడ.” ఆము. 1.12.

ఒరసి చూచు

పరీక్షించు.

బంగారాన్ని ఒకపు రాత్రిపై
గీసి చూచుట పరీక్షించు
టకే - లక్షణయా పరీక్షిం
చుట అని అర్థం.

“చూపవు నిన్ను న న్నొరసి చూచుదొ
నా కిది దప్పుఁ జూచునో.”

కమా. 5.77.

ఒరిగించు

లాభము చేయు.

“నా డేం ఒరిగించా డని అంత పట్టుక
దేవుల్లాడుతున్నావు?” వా.

ఇది సామాన్యంగా ఏం మహా
చేశాడు? అన్ననిరసనలోనే
ఉపయోగిస్తారు.

ఒరులు తల లెత్తి చూడగ

ఇతరులు వేలుపెట్టి చూపించు
నట్లుగా, ఇతరులు చూచి
నవ్వి పోగా అని భావము.

“ఒరులు దల లెత్తి చూడఁగఁ,
గరకరి మనలోన వలదు...”

భాస్క. అయో. 173.

ఒరే తరే అను

ఎదుటి వానిని నీచముగా
సంబోధించు. చూచు.

కమార. శత. 71.

“కనిపించే వాణ్ణిలా ఒరే తరే
అంటుంటే ఎందు కోర్చుకుంటారు?”

వా.

బుఱుగుబిళ్ళ [బరగుబిల్ల]

బరుగుదిండు.

బుఱుగొడ్డెంబు లాడు

అడులు చెప్పు.

“బుఱుగొడ్డెంబు లాడి.” హరి 2.182.

బుఱుదనము

కారము.

“అవపచ్చళ్లు చవి చూచిరి...యొట్టి దనము పొగలు వెడలింప నాసికాపుట ములందు.” నైష. 6.121.

‘బుఱుగా ఉంది’ అన్న రీతిగా నేడూ ఉన్నది.

బులకపోయ

వెలార్చు అనుటకే నిరసనగా అనుమాట.

“ఏం ప్రేమ బులకబోస్తున్నా డమ్మా వా డీ మధ్య.” వా.

బులసీ బుల్లమి

అంతగా ఇష్టము లేమి.

“బులసీ వొల్లముల నీ వొల్లకుం పై నొల్లవు.” తాళ్ళ. సం. 4.117.

“బులసీ బులని కాపురం అంతంత మాత్రంలోనే ఉంటుంది.” వా.

బుల్లబోవు

మూర్ఖు చెందు, బడలు తెలియక పోవు, నిశ్చేష్ట మగు.

“బడల వాలంప పొది నింప నొల్ల బోక.” భార. భీష్మ. 3.233.

“గ్రహ్మన నతః డొల్ల బోయి.” భార. విరా. 5.

“గతావతి యొల్లబోయి విహ్వలః డయి...” నిర్వ. 4.74.

“బుల్లం బోయి.” నైష. 2.189.

“కలయంగ వేనశోణితము గ్రమ్మ ...పగటి పేరెండఁ దాకి, యొల్ల బోయిన లేబాండు మల్లెపాదల.”

ఆము. 2.56.

“రామభూవిభుఁ డొల్లంబోవంగ...”

చంద్రా. 1.24.

“అప్పటి పరమమోద మెల్ల బోనాడి విన్న నై యొల్లబోయి.”

భాస్క. యుద్ధ. 2355.

బులివడు

సాక్షు దోపిడి చేయబడు.

దోపిడికి గుఱి యగు.

“బలివడ్డ నెపమునఁ గల లేని నీరి చెప్పి, చుట్టలపై దాడివెట్టు వారు.” ఆము. 6.

బులివోవు

వ్యర్థ మగు; దోపిడి వోవు.

“బులివోయి యీలేక యొక పూట వెట్టిడి, తామరచెలిపట్టె దడవ నేల.” యయా. 1.29.

బులుకుల బూది

చితాభస్మం. స్మశానంలోని బూడిద.

కమా. 7.37.

బులుకుల మిట్ట

స్మశానము.

స్మశానాన్ని రాయలసీమలో నేటికీ బులుకులు అనే అంటారు. ‘బ’ ‘వ’ గా విన వస్తుంది.

బుల్లువడు

ఓడిపోవు; ఓటమి చెందు.

“చిరముగ నొల్లువడ్డ నరసింహుని కంటెను బెద్దలేళ్ళి” కమా. 4.76.

ఒళ్ళంతా తేళ్ళూ జెర్రులూ ప్రాకి
నట్లు

మహా బాధగా, ఎల్లెట్లో
ఉన్న దనుట.

“ఆ మాట విన్నారా నాకు ఒళ్ళంతా
తేళ్ళూ జెర్రులూ ప్రాకినట్లయింది.”

వా.

ఒళ్ళు కంపర మెత్తు

ఎక్కువ భయము కలుగు.

“ఆ మాట విన్నారా నాకు ఒళ్ళు కంపర
మెత్తి పోయింది.”

వా.

ఒళ్ళు జలవరించు

ఒళ్ళు జలదరించు.

“నాకు చల్లగా ఏది తగిలినా ఒళ్ళు
జలపరచుంది.”

వా.

చూ. ఒళ్ళు జలదరించు.

ఒళ్ళు జల్లు మను

జలదరించు.

“కప్పును చేతితో పట్టుకొంటే కొండ
రికి ఒళ్ళు జల్లు మంటుంది.”

వా.

ఒళ్ళు తడుపుకొను

స్నానము చేయు.

“ఎండలో బడి వచ్చానా! కాస్త ఒళ్ళు
తడుపుకొంటే కాసి యేమీ తోచదు.”

వా.

ఒళ్ళు దగ్గర పెట్టుకొని

జాగ్రత్తగా.

కాస్త బెదిరింపుగా అను
మాట.

“కాస్త ఒళ్ళు దగ్గర పెట్టుకొని మా
ట్టాడు.”

వా.

ఒళ్ళు దాచుకొను

పనికి పాలుమాలు.

“వాడు పాపం ఒళ్ళు దాచుకొనేవాడు
కాదు. ఎంతప నైనా చేస్తాడు.”

చూ. ఒడలు దాచుకొను.

ఒళ్ళు పెంచు

పని పాటా చేయక ఒడలు
దాచుకొను.

మదన. శత. 67.

“అట్లా దమ్మిడి పని చెయ్యకుండా ఒళ్ళు
పెంచుకుంటే ఏం లాభం రా?”

వా.

ఒళ్ళు నీరు విడిచి పోవు

శీతలము క్రమ్ము, అవసాన
దశ సమీపించు.

“ఒళ్ళు నీరు విడిచి పోతే! ఇంకా ఆశ
యే ముంది?”

వా.

ఒళ్ళు పెట్టు

కండ పెట్టు.

“వా డీమధ్య బాగా ఒళ్ళు పెట్టాడు.”

వా.

ఒళ్ళు పొగ రెక్కు

మద మెక్కు.

“తిరిపంతిండి తిని వాడికి ఒళ్ళు పొగ
రెక్కింది.”

వా.

ఒళ్ళు భారగించు

సోమరితనముగా నుండు.

ఒళ్ళు మండు

కోపము కలుగు.

“వాడి పే రెత్తా వంటే ఒళ్ళు మండు
తుంది.”

వా.

ఒళ్ళు మరపు

మఱపు.

“అంత ఒళ్ళుమరపు అయితే ఎట్లా రా?
సాయంత్రం యిచ్చింది పొద్దునకు

ఎక్కడ పెట్టావో తెలియకపోతే
ఇంకేం చేస్తావు?” వా.

ఒళ్లు హూన మగు

శ్రమతో అలసిపోవు.
“హూనన్నంచీ తిరిగి తిరిగి ఒళ్లు హూన
మై పోయింది.” వా.

ఒం అను

అంగీకరించు.

“ఆ మెయి రాయబారమున కత్యధిక
క్రూరఁ బూని భాస్కరుం, డోమని
భీమనాదరభస్మాచ్చిత... భేదవాదవా,
త్యామయ చక్ర చంక్రమతతంబుగఁ
బోరఁగ....”

శంకర. విజ. 5.60.

ఒంకార మాచరించు

అంగీకరించు.

“అభిలషింపంగ నోంకార మాచ
రించు.” నైష. 2.69.

ఒంప్రథమంలో

మొట్టమొదట.

“ఒంప్రథమంలోనే త ప్పంఁజేయింక
ఆ పుస్తకం సంగతి చెప్ప నక్కఱ
లేదు.” వా.

ఒ అంటే ఒ అను

పిలిస్తే పలుకు.

“ఒ యన్న నో యనంగల, యాయ
మయే యన్న...” వి.

“ఒ అంటే ఒ అనడాని కైనా ఎవరో
ఉండొద్దా?” వా.

ఒగులవాడు

నాయకుడు, ఆదర్శము.

“పిటికి, వారి కెలను నోగుల వాని
గాఁగ, సురముపై జీడి నిట్టి యచ్చిత్తి
విడిచె.” కుమా. 4.16.

వావిళ్ళలో అధిమాధమ
చిహ్నుడు, విక్కిలి తక్కు
వవా డనుగుర్తు గలవాడు
అని ఆరం చెప్పి ఈ పద్యమే
ఇచ్చారు. మొత్తం పద్యం
ఆర మంతా చెప్పే కుదరదు.
‘పిటికి వారిలో ఒగులవా
డుగా’ అంటే చాలా చాలా
పిటికి వాడు అని ఆరం
వస్తుంది. ఒగులవా డంటేనే
అధిమాధము డైతే పిటికి
వారిలో ఒగులవాడుగా అని
ఎందు కనవలసి వస్తుంది ?

ఒ చెల్ల !

అమ్మక చెల్లవలెనే ఆశ్చర్యా
రకం.

“పులిగూడు దిండిగొఱగం, గలిచియు
చెల్ల ! యిత గల్పించెడు శ్రీ, గల
వానిఁ దగినపురుషం, గలిచిన నీ కన్ను
బొమయె గను డరు దనుమా.”

కుమా. 7.43.

ఒజకు వచ్చు

దారికి వచ్చు,

“రథ్యము లోజకు వచ్చి మెచ్చఁగా.”
భాస్క. యాధ. 640.

ఒటకండ

పిటికికండ, భయము.

“అజశిరోదశసుఁ డన్నదరు లేదేనియుఁ,
గాలారి యనునోటకండ లేక...పంచె
నట్టియుగ్రుపై నిన్ను.” కుమా. 4.61.

ఒటకండ పెడి

భయము లేక.

“ఏమేమీ మది నోటకండ నెడి జేవేం
ద్రామ లుద్వృత్తు లై, నామీదం జను
దెంచిలే.” కుమా. 10.138.

ఓటూలు

ఓటువడు.

“మెఱుంగు నారసముల గిజి కొలిపిన
నోటూజీ.” భార. ద్రోణ. 5.133.

ఓటినోరు

మాట దాగనినోరు, వాగుడు
కాయనోరు.

ఓటికండలో నీరు కారిపోయి
నట్లు, చెప్పినమాట బయటికి
వచ్చివేయు ననుట.

“వాడితో ఏం చెప్పకండి. వాడిది వట్టి
ఓటినోరు. ఎక్కడో ఆసేస్తాడు.”

వా.

ఓటుపఱచు

ఓడించు; అధికరించు.

“కొటచే వలయాద్రి నోటుపఱచు.”

కవిక. 1.2.

“పోరాట నోటుపఱచి.” రాధా. 5.5.

ఓడకుడు

భయపడవలడు.

హర. 6.65.

ఓడ గట్టినదూల మగు

ఓడకు కట్టినదూలము ఓడను
ఆనుసరించే పల్లవదూరా పోవు
నట్లు—తదగ్గినగతి యగు.

నిరంతరసంబంధము కల వగు.

“ఓడ గట్టిన దూల మె యుండవలయు,
మీకు మాకును నెన నైన మిత్ర
భావము.” ఉద్య. 2.211.

“ఓడ గట్టినదూల మీడు లేనిశుభంబు,
చేకొద్దికుంచ మశేషభూతి.”

చంద్ర. 1.57.

“ఈ లింగములోఁ బ్రాణము, కాలము
గడదాక నోడ గట్టినదూలం, బై లంక
నుండఁ జేసితి.” కా. మా. 3.80.

చూ. ఓడతో గట్టినయోడవలె.

ఓడతోగట్టిన యోడవలె

నిరంతరసంబంధము గలిగి,
తదగ్గినగతి యై.

“నెట్టన ధర్మనందనుడు ని న్నవలంబము
నేసి యోడతోఁ, గట్టినయోడవోత
గతగారవుఁ డై కడుఁ చూలె.”

భార. సభా. ద్వితీ.

ఓడబేరము

నౌకావ్యాపారము.

“ఒకని పొత్తు గూడి యోడబేరము
వోయె,దను సదా న్నదాన ధనము
కొఱకు.” కళా. 6.99.

ఓడపై బ్రతుకు

అపాయకరము.

ఓడలపై పోతుండగా ఏ
నిమిష మయినా ప్రమాదము
రావచ్చు ననుట.

వేంకటేశ. 36.

ఓడలు బండ్ల వచ్చు బండ్లొడ్ల
వచ్చును

కాలదేశాదులను బట్టి అధా
రాధేయములు మారు
ననుట.

నేలపై ఓడలు బండ్లపై రాక

తప్పదు ; నీటిపై బండ్లు

ఓడలపై వెళ్ళక తప్పదు.

“సర్వజ్ఞతతకులాధిప ! యోడలు బండ్ల వచ్చు బం, డోడల వచ్చు నొండొరుల కొక్కొక్కచో...” ప్రభా. 1.94.

ఓడ వచ్చు

ఓడిపోవుటకు సిద్ధ మగు,

“నీయాట యోడ వచ్చినది యనియె.” కళా. 6.117.

ఓడ విడిచి వదలి రిడు కొను

గట్టిప్రాపును వదలి అనుమా నాస్పద మైనప్రాపును పట్టు కొనెడివట్ల ఉపయోగించే పలుకుబడి.

ఓడను వదలిపెట్టి సారకాయను పట్టుకొనుట అట్టిదే కదా !

తాళ్ల. సం. 11.3. భా. 38.

ఓడ విడిచి వదరు పట్టు

సులభోపాయ ముండగా

తెలిసి తెలిసి అనుమానాస్పద

మైనసాధనమును గ్రహించు.

“సురత, క్రీడాసౌఖ్యంబు వెడలి క్లిప్త వ్రతచ, ర్యాడంబరముల దగులుట, యోడ విడిచి వదరు పట్టు టుద్వీ నాథా !” రుక్మాం. 4.65.

“శకనరేంద్ర చంద్ర చరణాబ్జసంసేవ, విడిచి యావిదర్శవిభుని గలసి, వచ్చు టోడ విడిచి వదరు పట్టుట సుమీ, చెప్ప దగినమాట చెప్పినాడ.”

విక్ర. 4.64.

వాడుకలో రూపం:

“ఓడను వదలిపెట్టి సారకాయను పట్టు కొన్నట్లు.”

“అంత పెద్దకంపెనీని వదలిపెట్టి వాడేదో పదివక్కు విస్తాడని ఆచిన్న కొట్టులో చరడ మేమిట్రా? ఓడ విడిచి వదరు పట్టినట్లు?” వా. చూ. ఓడ విడిచి వదరిడుకొను.

ఓడికలు గట్టు

కాలువలు గట్టు.

“అశ్రువ్రజం బోడికల్, గట్టన్ చూపులు చిమ్మ రేగి దివి రోలంబాళి గల్పింపఁగా.” మను. 4.68.

ఓడికవాగు

ఏదైనా చెఱువుకో, పెద్ద కాలువకో గంజిపడి చిన్నగా పాఱువంక—వాగు.

“ఓడిపాతె వరుణుడులుకుచు నోడిక, వాగువోలె.” కుమా. 2.69.

“సురసింధు తోయముల గూడిన యోడికవాగుకైవడిన్.” శై. 1.99.

ఓడున పోసినయుదకములు

ఊటకే వ్యర్థమై పోవునవి.

ఓటిపాత్రలో పోసిన నీళ్లు.

“అడంబరంపు దేవార్చన లెల్ల, నోడునఁ బోసినయుదకంబులట్లు.”

పండితా. ప్రథ. దీక్షా. పుట. 200.

ఓనమాలు రావు

ఏమాత్రం చదువు రాదు.

“వాడికే ఓనమాలు రావు. వాడు నీకేం చదువు చెప్తాడు?” వా.

ఓప ననక

చేయజాల ననక.

“ఏమి యమరింతు వన్ని నాయంటు
నిండి, యన్న విప్పడ యమరింతు
నోప ననక.” కుక. 3.183.

ఓపనిది

భరింపరానిది.

“ఓపనిదానిఁ దాల్పఁగా, నావశ మయ్య
భూరిభువనత్రయమర్చనభారమమ్మహ,
దేవు నవార్యపిర్యము.” కుమా. 10.15.

ఓపిక లేక

ఓరిమి లేక; త్రాణ లేక.

ఏదైనా పని చేయుటకు తగిన
ఓరిమి లేదన్నప్పుడే రాయల
సీమలో ఓపిక లేదన్నమాట
ఉపయోగిస్తారు.

తీరప్రాంతాల్లో త్రాణ లేదు,
తగినంత బలు లేదు అన్న
ఆరంభో ఓపిక లేదు అంటారు.
ఇక్కడ వెంట్రోకి సరిపోతుంది.

“నడువ నోపిక లేక నడుమ నడుమ.”
కా. మా. 3.193.

ఓపినట్లు

చేత నయినంతవఱకు

“ఒకరి క్రోధితి వైచేయ మోపినట్లు.”
కుక. 3.118.

ఓ (ఒక) ప్రొద్దున లేచు

ఆర్ధరాత్రంలో లేచు.

“వాడోపొద్దున లేచి పాలానికి వెడ
తాడు.” వా.

ఓ మన్యథా యను

అంగీకారమునూ, వ్యతిరేక
తనూ తెలుపు.

“ఓ మన్యథా యంచు నొరయ విద్వాం
సుల, గోష్ఠి కెన్నడుఁ గడగులుతు
లేదు.” కళా. 7.19.

ఓ యను

పిలిచిన పలుకు; సిద్ధ మగు.

“ఒక యెలమావిక్రింద మరుఁ డో య
నఁగా నరుఁ డుండె నయ్యెడక.”
విజయ. 1.212.

ఓ యింత ప్రొద్దు

చాలసేపు.

“ఓయింతపొద్దు ఏమి తోచక అట్లా
ఉండిపోతిని.” వా.

రాయలసీమలో ప్రచురం.

ఓరంతప్రొద్దు

1. ఒకరో జంతా.

“ఓరంత ప్రొద్దున నుపవసించె.”
కాళి. 4.183.

“ఓరంతప్రొద్దున నుండు రుద్రుండ నే,
నలు గాన రుద్రదేహఖ్య యయ్యె.”
కాళి. 5.10.

2. కాసేపు.

“రతిసుఖంబులఁ జొక్కు నోరంత
ప్రొద్దు.” కా. మా. 2.18.

ఓరచూపు చూచు

1. అనాదరముగా చూచు.

“ఓరచూపు జూచేది న్యాయమా?”
త్యాగరాజు.

2. కడగంటి చూపు చూచు.

శృంగారసూచకము.

“సొగసి సొగయించు వెఱ యొర
చూపు చూచి.” హంస. 3.81.

ఓరజాటు లేక

తొలగి పోక. జం.

తొణకక బెణకక వంటిది.

“ఒక కొంతవడి యోరజాటు లేక...

(సైన్యములు రెండును పోరెను.)”

సుదక్షి. 5.87.

ఓరపారలు దిద్దు

తప్పొప్పులు సరి చేయు.

“సత్కపింద్రులు రచించి చదువు పద్య, సమితియం దోరపారలు చక్క దిద్ది.”

కవల. 2.9.

ఓరమో మిడు

1. మొగము ప్రక్కకు త్రిప్పు కొను.

“హా! శ్రీహరీ!, యంచున్ బ్రాహ్మణుం దోరమో మిడి తదీయాంసద్వయం బంటి పా, మృంచుక ద్రోచె.”

మను. 2.68.

2. అయిష్టతను సూచించు.

“తమకు మొక్కం దారు మొక్క కొక్కించుక యోర మో మిడి.”

ఆము. 4.85.

ఓరలు వాఱు చూచు

ఓరగా చూచు.

“అతని నోరలు వాఱగఁ జూచు.”

భార. ఆను. 1.281.

ఓరలు వోనాడు

వంకలు పెట్టి దూషించు.

“పెద్దల భీష్ముల ధిక్కరింపఁ దగ జెత్తం జాల రీకైన వోరలు వో నాడకు.”

ఉ. హరి. 3.13.

ఓరవోవు

ప్రక్కకు తొలగు.

“గుఱ్ఱముల కుఱికి బడలు వడ నఱిముఱి విసరిన నోర వోయిన సురియం జెరివి యవలీలం గాలుబలంబులపైఁ బడి.”

భార. క్షేష్ఠ. 2.71.

ఓలగందము

న్నానము చేయు న పు డు

పూసుకొనుగందవొడ్డి.

“ఓల గందపుఁ బసుపులు నూని వెలుగు.”

రాధా. 5.210.

ఓల మాసగొను

1. ఏశ్రాంతి గోరు.

“అతిథి నినుఁ గోరె నేనియు, మతిఁ గింకిరిపడక యోలమాస గొనక నీ, వత నికిఁ బ్రియంబు నల్పుము.”

భార. ఆను. 1.68.

2. ఏశాంతము నభిలషించు.

“...ఉభయబలముఁ బోలు లాడెఁ జల మున నొక్కింత, యోల మాస గొనక యోలి నార్చి.”

నిర్వ. 4.60.

“పుష్కళితనయ, యవని కాంతరమున నోల మాసఁ గొనియె.”

నైష. 4.97.

ఓలరాడు

తేలియాడు.

“తడఁబడ నోలరాడుచు హళాహళిగాఁ బడి నీఁదులాడెడిక.”

కైమి. 1.28.

ఓలరాడు

ఓలలాడు.

“క్రమ్ముతావి నోలాడుచు....”

కమా. 9.102.

ఓసి యన్న నో యనుట కైన

బహు బిచ్చుట కైన.

వాడుకలో - ‘పిలిస్తే పలికే

దిక్కు లేదు’ మొదలైన

పలుకుబడులలోని భావమే బొగాములు

ఇంక మన్నది.

“ఒకతె కూపసి గాకున్న నోసి యన్న,
నో యనెమమాత్రమున కైన నుండ
వలయు.” శుక. 3.842.

ఓహరిసాహరిగా

హారాహారిగా.

“ఓహరి సాహరి నుహ్యాల చేరుగా,
వెనుకొంచుఁ బెరులుచుఁ బెనఁగు
నెడలు.” భార. విరా. 3.165.

“యదము నేయఁజాలకయ మోహరి
సాహరి నెంత చెప్పినన్.” శివ. 4.62.

బొగాదనక

ఏమీ అనక.

బొను, కాదు - అనకుండా.
“భూనాయకుఁ డిది యాఁ గాదన
కీయెడ.” సారం. 2.273.

బొగాదనకయుండు

న్యాయాన్యాయ నిర్ణయం
చేయక మౌనము వహించి
యుండు.

“నాకు మొగ మొడి యాఁ గాదన
తపస్యులు.” పాండు. 5.243.
“నేనింతమరం మీతో మొఱపెట్టు
కుంటే మీరు బొను కాదు అని చెప్ప
కుండా కూర్చుంటే నేనింక యెక్క
డికి పొయ్యెడి?” నా.

బొగాదను

అడ్డు చెప్పు; విమర్శించు.

“యాదవసింహ! నా తలఁపు నప్పుడు
వారల పాటొకింత యాఁ గాదను
దాక లేదు గలఁకం బడఁ జొచ్చె....”
ప్రభా. 1.88.

మంచిచెడ్డలు; సత్యాసత్యాలు.

“దీని యాఁగాము లన్నియుఁ దెలిసి
శిక్ష....” పరమయోగి. 3. ఆ.
చూ. అవుగాములు.

బొడు గఱచు

కోపముతో పెదవి గఱచు.

కోపము వచ్చినప్పుడు సహజ
ముగా పెదవి బిగించడం,
పండ్లు కొఱకడం అలాంటివి
చేస్తారు. వానిమీద వచ్చిన
పలుకుబడి.

“కన్ను లెఱ్ఱగా నెగాదిగఁ గనొని
యాడు గఱచి దీని నాటదాని...”
శుక. 4.89.

చూ. బొడుకొట్టు.

బొడు మాయు

ఖండిత మగు.

పెదవి దాటి వచ్చు అని
వాచిత్వం.

“అగ్ని నాలుక లేదు నాడు మాసిన
యప్పు, దుదురాజు పొట్ట గుజ్జాటికి
నవుడు.” భీమ. 6.44.

బొదల యంటి చూచుకొని

దెబ్బ తిని.

ఏదైనా శాస్త్రీ జరిగినప్పుడు
ఒళ్లయథాస్థితిలో ఉన్నదా
లేదా అని పట్టి చూచుకొ
న్నాడు అన్నవ్యంగ్యార్థంలో
ఉపయోగించే పలుకుబడి.

“సలసల మను కలకజా వె, గలపుం
గినుక యను వెనుటఁ గలవడి వడి నాఁ,

దల యంటి చూచుకొనియే, యిటు పెడ
లితి నాక్షణంబ యై తినభీతికొన్.”
పాండు. 5.207.

బౌద్ధల లూచి మెచ్చు
సెబా సని మెచ్చు.

మెచ్చుటలో తల ఊపుటపై
వర్పడినపలుకుబడి.
“అ, పృథ్వీ యి దౌర యంచు జను
లందఱు నొడల లూచి మెచ్చుగన్.”
హంస. 1.84.

బౌద్ధల వంచుకొను
అవమానముతో—తల వంచు
కొను.
“శీవి నటించెనా దేవలోక పురంభ
గొంచక యొడల వంచుకొనును.”
రాధి. పీఠిక. 20.

బౌద్ధల వంచుకొన జేయు
అవమానపడజేయు.
“అసురేంద్రుని ముందట మాకు
నొడలలో, వంచుకొనంగఁ జేసితివి.”
భాగ. స్క. 7.152.
చూ. తలవంపులు.

బౌద్ధెంచు
అగు.
“తడ నొడంచె బులిందరాజు.”
హర. 7.59.

బౌద్ధను
సెబా సను, మెచ్చుకొను.
“పలికి తుత్ప్రేక్షాపములు జాతి పెం
పెక్క, రసికు లొనన మదాలస
చరిత్ర.” ఆము. 1.13.
“మృగీమదం, బడరెడు పట్టుచీర సొగ
సొనన దాల్చి నృపాలుకేలికి
నడచె నహలూమ...” హంస. 3.4.

బౌద్ధాను !
బౌద్ధాను లే; సలే సలే!
నేటికీ వాడుకలో ఉంది.
“బౌద్ధా ఏ పొటును జూతము రమ్మ.”
కమా. 12.20.

బౌద్ధ సౌ రగు
చెల్లాచెద రగు.
“చీకటి యారు పొరుగా.”
కాశీ. 1.125.

బౌద్ధ లెండు;
సలే.
“బౌద్ధ లెం డీటు విమర్శ మార మైన
వాకిట వసింతు నెవ్వర డన్యాయ
నగుచు.” ఆము. 4.7.

కంకణబలము కలిసి వచ్చు
వివాహమునకు దైవబలము
కలిసి వచ్చు.
వివాహం దైవికం అన్న
భావంతో యేర్పడినపలుకు
బడి.
“మనం ఎన్ని ప్రయత్నాలు చేస్తే సేం?
కంకణబలం కలిసి రావాలి కాని.” వా.

కంకణము కట్టు (కొను)
ప్రతిజ్ఞ పూను.
శుభకార్యాలలో ఈ కర్త
వ్యాన్ని నెరవేరుస్తా నన్న
దృష్టితో చేతికి కంకణం
కట్టడం అలవాటు. దానిపై
వచ్చిన పలుకుబడి.
“ముఖ్యవ్రతస్ఫూర్తి ముంజీ కట్టెడు
నాడె, కవుల ప్రోచుటకు గంక
ణము కట్టె.” పాండు. 1.41.

“కంకణము కట్టుక యుండెను నిష్కడమును, కాక! కంకణము పెండ్లికొడుకంచు...” విజ. 3.154.

“వాణ్ణి సర్వనాశనం చేయూ లని పీడు కంకణము కట్టుకొని కూర్చున్నాడు.” వా.

“వాణ్ణిలా నైనా పెక్కి తేవా లని నేను కంకణం కట్టుకొన్నాను.” వా.

కంకణములు కట్టు

దీక్ష పట్టు.

ఏ వైదిక - శుభ కార్యాని

కైనా ముందు దీక్షాకంకణం

కట్టుకొనుట ఆచారం.

అందుపై ఏర్పడిన పలుకుబడి.

“కట్టుగ్రతకుల కంకణములు గట్టి,
... పొదు నుక్కడంచు, పెరవ తలం
చుచు.”

పండితా. ద్వితీ. మహి. పుట. 9.

చూ. కంకణము కట్టు.

కంకరగాడిద

కంచరగాడిద.

బయల వైసపనులు చేయునది.

“గాడిదల్ కాడలన్న కంకరగాడిదల్.” వాసం. 2.8.

కంకురుకుంకలు

ఒక కట్టు.

“కంకురుకుంక లైసపలుగాకి కలారుల కట్టు.” పాణి. 1.18.

కంకులు పెట్టు

నిండుచు.

త్రాసు.

కంగనాడు

వంచించు, అబద్ధ మాడు.

“బంగారు మెరుగుచాయ పడఁచి నొక్కతె గూడి, కంగనాడేవు నాతో కానియ్యరా.” తాళ్ల. సం. 3.51.

కంగా బింగా

నలగీ నలగనట్లుగా, తొందరగా.

‘ఆ మిరియాలు కంగాబింగా నమలి మింగు’. ‘వాడు కంగా బింగా రెండు మెతుకులు తిని రైలుకు పోయినాడు’ వగైరా. వావిళ్ళ.

కంగారు పడు

ఆందోళన చెందు.

“ఉత్తరం వచ్చిందనగానే ఆతను చాలా కంగారు పడ్డాడు.” వా.

కంగారెత్తు

భయసంభ్రాంతి కలుగు,

“ఆ వీధిలో వాళ్ల నాన్న కనిపించే సరికి కంగా రెత్తి పోయాడు.” వా.

కంచంతకాపురము

మిక్కిలి పెద్దది.

కంచి + అంత కాపురము.

కంచి ఆ నాళ్ళలో ఉన్న మహానగరాలలో ఒకటి; ఏడువాడల ఊరు. దానిమీద వచ్చినపలుకుబడి.

“కాపురగోడలు కంచంత కాపురంబు... గాడ్పాటి యుతీక.”

పాండు. 3.80.

“.....మింటను జూచ్చిన దేమి చెప్పు కం, చంతటికాపురంబు సతు లా ననఁ జేసెడు జాతి నీతి...”

తారా. 3.66.

కంచ మరసి పెట్టు

కావలసినంత భోజనము

పెట్టు—కడుపార అనుట.

“ఓ మగువ యతని కన్నము, ప్రేమంబున గంచ మరసి పెట్టుము దినమున.”

శుక. 3.360.

చూ. కడుపు చూచి పెట్టు.

కంచము కాలదన్ను

ఆదరముతో పెట్టినదానిని

తిరస్కరించు.

“పెంచేటి తలిదండ్రులు ప్రియమై వడించగాను, కంచము కాలదన్ను సంగతి యా బిడ్డలకు.” తాళ్ల. సం. 8.20.

“అతను ఆదరించి పిల్లనిస్తానంటే తిరస్కరించడం ఏం పనిరా? కంచం కాలదన్నిపోతే కడిపుట్ట దంటారు పెద్దలు.” వా.

కంచముచెంత పిల్లి

సమయంకోసం వేచి ఉన్న

వాడు—వేచి ఉన్నది.

ఎప్పుడింత పడవేస్తారా అని

కంచందగ్గర పిల్లి కాచుకొని

ఉండుటపై వచ్చినపలుకుబడి.

“అతఁ డది యాది గాఁగ నయ్యబల మగని, మొఱగి చావడిలో నిల్చి మొగము నూపుఁ, జిన్నలకు లోఁగుఁ గంచంబు చెంతపిల్లి, కరణి నెదురింటి వాకిటఁ గాచి యుండు.”

శుక. 2.181

కంచము పొత్తు

సపంక్తిభోజనము.

“కలయ మోచితేనె లొసగు కంచము పొత్తు లెన్నండె.” తాళ్ల. సం. 3.597.

“సమానులతో తప్పా కంచంపాతూ మంచంపాతూ పనికి రాదు.” వా.

కంచములోపలి రాయి

అనుభవంప నుండగా అడ్డు

పడునది.

“చంద్రికాపాయి కంచంబులోపలి రాయి, కాశికావళిక గన్మాసిగంత.”

చమ. 3.39.

కంచరగాడిద

ఒక తిట్టు. బలమున్నా పని

చేయలేని పనికి మాలిన

వాడు.

“వాడు వట్టి కంచరగాడిద. ఇంకెవరైనా పంపండి. వాడేం చేసుకొస్తాడు?” వా.

కంచిగరుడనేవ

దండుగ.

కంచిలో గరుడోత్సవాని కని

బోయి జనసమ్మర్గంవల్ల దైవ

దర్శనం చేసుకోకనే వత్తు

రనుటపై వచ్చినపలుకుబడి.

“ఊరికే వెళ్లా మన్న మాటే కాని పసి కాలేసు పాటా కాలేదు. వట్టి కంచి గరుడనేవ అయిపోయింది.” వా.

కంచిమేక

పెద్దపొదుగు గల ఒకరక మైన

మేక.

ఎక్కువ పాలిస్తుం దంటారు.

కంచియే!

దూరమా!

కంచి ఆంధ్రదేశం సరిహద్దు

లో నున్నది. కావున దూరంగా భావింపబడేది.

కథ కంచికి వెళ్లుట కూడా దానిపై వచ్చినదే.

“కంచయే పడుకట్టు.”

విజయ. 3.200.

కంచుకాగడా వెలిగించి చూచినా ఎంత వెదకినా కనబడ దనే ఆర్థంలో ఉపయోగించే పలుకుబడి.

కంచుకాగడా ఎక్కువ వెలుగు నిస్తుంది.

“కంచుకాగడ వెలిగించి కనినఁ గాని, వలపు కన్నట్లునే వారవనితల కను.”

క్రవ. 4.51.

“కంచుకాగడా వేసి చూచినా వానిలో దయాదాక్షిణ్యం కనిపించదు.”

వా.

కంచుకుత్తుక

హెచ్చుస్థాయిలో పలికే కంఠము.

కంచు ఖణ్ణేలు మంటుంది.

“కంచుఁ గుత్తుకలవారి గానములఁ జొక్కి చొక్కి, కంచుఁజెంచు నాయెఁబో నా కడలేనిగుణము.”

తాళ్ల. సం. 5.226.

రూ. కంచుగొంతు.

కంచుకొమ్ము

రాజులు - దేవతలు బయలు వెడలినప్పుడు కొమ్ము పట్టుట ఆచారం. ఆ కొమ్మును కంచుతో చేసి ఉంటారు.

“మందటను గంచుకొమ్ము మిన్నంది మొరయ.”

వై. జ. 4.78.

కంచు గీసినట్లుండు

ఖణ్ణేలు మను.

“అపిల్ల గొంతెత్తితే కంచు గీసినట్లే.”

వా.

కంచుపదను

చాలా పెళ్ళును.

ఏయింత కయినా విడిగి పోవు ననుట.

కంచు చాలా పెళ్ళు సైన లోహము.

“...ఎం, తని వచియింతుఁ గంచుపద నాచెలి నెమ్మన మెంచ నుదవా!”

రాధా. 2.19.

కంచు పెంచు నగు

విడిగిపోవు.

“కంచుఁ గుత్తుకలవారి గానములఁ జొక్కి చొక్కి, కంచుఁ జెంచు నాయెఁబో నా కడలేనిగుణము.”

తాళ్ల. సం. 5.226.

కంచు మించగు

చెల్లాచెద రగు, ముక్కలు ముక్కలగు.

కంచు చాలా పెళ్ళు సైన లోహం. కొంచెం దెబ్బ తగిలినా ముక్కలు ముక్కలై పోతుంది.

“కాఁక మించుల వినుమానికంపు జోడు, మంచుగమిఁ గంచుమించు గావించుకరణి...”

వసు.

“కంచుమిం చై పాణఁ గ్రమ్మఱ జేరు.”

రంగ. ఆరణ్య. 172 పు.

కంచుమించుగ

చెల్లాచెదరుగా.

“కంచుమించుగ నడవి మెకములఁ
గదుము నివిగో బలు సివంగులు.”

శుక. 1.222.

“కంచుమించుగ ధరణి గ్రక్కదల,”
సా. 1. 83.

కంచురాయి

శబ్దించే ఒకవిధ మైనరాయి.
బ్రాహ్మ.

కంచెకోట

కంచెగా కట్టినకోట; హద్దు;
రక్షకము.

చూ. కంచెగోడ.

కంచెగోడ

చూ. కంచెకోట.

కంజాయింపుగా

మంచి వసతిగా.

అన్నీ అమరి ఉన్న వనుట.

“వారి యిల్లు మంచి కంజాయింపుగా
ఉన్నది.” వావిళ్ళ.

కంటక మగు

సరిపడని దగు, విరుద్ధ మగు.

“ఇంట భుజించితిం గడఁగి యింటికిఁ
తేటఁ బొనర్చితిం దుదిం, గంటక మైతి
నీమదికి గాసి ఘటించితి...”

త్రిశంకుస్వర్గం. ఆం. 7.82 శే.
“నే నంటే వాడికి కంటక మయి
పోయింది. ఎందుకో మఱి?” వా.

కంటక మాడు

పరుమము లాడు.

“అఱిమిననుఁ జివురునవ నగునె కంటక
మాడ,” మను. 3.84.

కంటకములు పల్కు

మనసు నొచ్చునట్లు మాట్లాడు, దూషించు.

“కంటకంబులు పల్కుఁ గా కేమి
దీన.” గా. హరి. ద్వితీ. పం. కి. 200.

కంటకురాలు

క్రూరురాలు.

కంటకము వంటిది.

“ఆ, కంటకరాలు పల్కిన వికారపు
మాటలు.” నిరంకు. 3.3.

కంట తడి బెట్టు

దుఃఖించు.

“వాళ్ల యింటాయనను తలచుకొని
తలచుకొని ఆవిడ కంట తడిబెట్టు
కొంటుంది,” వా.

చూ. కంట తడిపెట్టు.

కంటద్దాలు

సులోచనాలు.

“కంటద్దాలుంటేనే గానీ అత నో
అక్షరం చదవ లేడు.” వా.

కంటను వత్తి పెట్టుకొని

అతిశ్రద్ధగా, ఎల్ల వేశల.

“బ్రహ్మ మిత్రుండు కి, ప్యూలకున్ గంటను
వత్తి పెట్టుకొని యాయుర్వేద మోరంత
ప్రా; ధులఁ జెప్పన్ వినుచుండి.”

మను. 5.7.

కనులు మూతలు పడు నేమో
యని వత్తులు వేసికొని
యనుట. వాడుకలో నేటికీ
ఉన్నది.

“కంట వత్తి పెట్టుకొని ఆమె ఆ గోగికి
నేవ చేసింది” వా.

చూ. కంట వత్తిడుకొని.

కంటుపడిన....

కనిపించిన ప్రతిదానికీ, ప్రతి

వానికీ అనుపట్ల ఉపయో

గించే పలుకుబడి.

“అత్యంత సొగసు ఉన్న దేవుం

డని, యేకంటు బడురాతి కల

మొక్కె.” పవల. 3.65.

“కంటుపడినవాణ్ణి పలకరిస్తూ ఉంటే

మన మీ కోరిక ఇట్లు చేరుతున్నట్లే.”

వా.

కంటుపడి

1. కంటుపడు.

“వాణ్ణి నాకు కంటుపడ్డం అవు

తూప మై పోయింది.” వా.

2. కంటి కాను.

“వాడికి నీవు నేనూ యిప్పుడు కంటు

పడతామా?” వా.

కంటు పిడుక బ్రాము

మోసగించు, కంటు చుమ్ము

కొట్టు.

“నేటిరాత్రి, కంటు పిడుక బ్రామి

గర్వించు గిర్వించు, నుడవ పైతిశేని

నొట్టు పెట్టు.” దశా. 6.69.

దశా. 6.54.

చూ. కంటిలో చుమ్ము కొట్టు.

కంటు పిడకలు గట్టు

నానాభాషలు పెట్టు. మోస

గించు.

“అచ్చుగా దీర్చి నియంపించి కొన్ని,

యచ్చిక బుచ్చిక లాడి పత్రములు,

గంటక యిచ్చి యాక్రియ నూలు వేలు,

కంటు పిడుకలు గట్టి కైకొని పిదప.”

గౌర. హరి. ద్వితీ. పంక్తి. 638.

చూ. కంటు పిడుక బ్రాము.

కంటు వత్తిడుకొని

మిక్కిలి శ్రద్ధగా

“కంటు వత్తిడుకొని సైరికప్రభుండు.”

పాండు. 3.56.

చూ. కంటును వత్తి పెట్టుకొని.

కంటున పడు

కోపపడు.

కుమారీ. శత. 38.

కంటుసరి

మెడలో వేసుకునే ఆభర

ణము.

కంటెసరి అని నేటివాడుక.

కంటికనవు

కంటిలోని నలుసు మెఱమెఱ

లాడుతూ బాధ కలిగిస్తుంది.

అట్లే అనుక్షణబాధాకరుడు,

భయంకరుడు అనుట.

“బ్రహ్మవాదుల కంటికనవు.”

పండితా. ప్రథ. వాద. పుట. 511.

చూ. రొమ్ముగూటము.

కంటి కాగు

కంటి కాను; తగుపాటి మని

మిగా కానవచ్చు.

“ఈమాత్రం ఆమాత్రం మనిషి వాడి

కంటి కాగేట్టు లేడు.” వా.

చూ. కంటి కాను.

కంటి కాను

ప్రియ మగు.

తగినంత గొప్పగా కనబడు.

“ఆ మాత్ర మైనా లేకపోతే కంటి కానదు.” వా.

“మనం కాస్త చెబ్బు తిన్నామా? ఇప్పుడు వాడికి కంటి కానడం లేదు.” వా.

చూ. కంటి కాగు.

కంటి కింపగు

ప్రియ మగు.

“అంతకంటెను గంటికి నింపెన వాలు గంటిం గంటిన్.” కళా. 5.116.

కంటి కింపిత మైతే వంటి

కింపిత మవుతుంది

ప్రతిదీ అందంగా ఉండా లనే పట్ల ఉపయోగించేపలుకుబడి.

“ఎన్ని పెడితే నేం? కాస్త ఇల్లా, పాత్రలూ శుభ్రంగా ఉండక పోతే. కంటి కింపిత మైతేనే వంటి కింపిత మవుతుంది.” వా.

కంటి కిం పైన

మనోహర మైన.

“కంటి కింపెన వన్నీ కావా లంటే ఎక్కడనుంచి వస్తాయి.” వా.

కంటికి కంటికించు

చూడ లేక పోవు; అసూయ కలుగు.

“...గందవాడిలోపల బూరుగు వట్టి నట్టు లిద్దఱు కొక సౌఖ్య ముచ్చినను దైవము కంటికి గంటికించెనో,” తారా. 4.53.

కంటికి కడవెడుగా ఏడ్చు

విపరీతముగా దుఃఖించు.

“కంటికి గడవెడు గాంగ నేడ్చు చును,” పల. పు. 99

కంటికి కడవెడునీళ్ళుగా

నక్కవగా చుఱించె ననుట.

“పాపం! ఆపిల్ల కంటికి కడివెడు నీళ్ళుగా యేసునూ కూర్చుంది. ఉన్న కాస్త అదరువూ పోతే ఏం చేస్తుంది పాపం!” వా.

కంటికి కమికెడు కావర ముండు

చాలా పొగ రెక్కి యుండు

ఆన్న సందర్భంలో ఉపయో

గిస్తారు.

“వాడికి కంటికి కమికెడు కావరం ఉంది. ఒకడు చెబితే వింటాడా?” వా.

కంటికి దిసింతురె

లక్ష్య మగుదురా?

దృష్టి + ఉంచు - దిసిం చు

అయి ఉంటుంది.

“కాపు లచ్చెరువడ నాదుకంటికి దిసిం తురె వీరని యాతఁ డుబ్బునకొ.” శుక. 2.439.

“ఒకింత నవ్వి నకొ, వెనుక దిసించి చూడ రవనికొ మగ వారల నమ్మ రాదు.” శృంగారసావిత్రి.

“పలుకుఁ జెక్కులు పనిఁడియాకుల దిసింపడఁ, జిన్నికుచమలు పోకల చెన్నుమిఱు.” ముకుందవిలాసము.

“నీకు వా డొకలక్ష్యమా?” వా.

“నాకంటికి వా రాగరు.” వా.

“వాడి కంటికి మన మిప్పుడు కనబడ తామా?” వా.

ఇలా వాడుకలో రకరకాల

మారే పలుకుబడి రూపాంత

రమే యిది.

కంటికి నిదుర రాదు

నిద్ర పట్టదు; మనశ్శాంతి లేదు.

“నిమిష మైనను నాడుకంటికి నిదుర రాదు.” సుగ్రీ. పు. 11.
“నాడు శస్త్రే గానీ నా కంటికి నిద్ర రాదు.” వా.

కంటికి నిదుర వచ్చు

మనశ్శాంతి యేర్పడు.

“నా కంటికి, నిదుర వచ్చు నేడు నీర జాతు!” భార. కర్. 3.890.
“ఈ యాడువచ్చినట్లకు పెళ్ళియితేనే నాకంటికి నిద్ర వస్తుంది.” వా.

కంటికి పంపెడునీళ్లుగా ఏడ్చు

ఎక్కువగా ఏడ్చు.

మానసి. 49.

కంటికి పుట్టెడుగా ఏడ్చు

ఎక్కువగా విలపించు.

“ఎన్నాళ్లయినా కొడుకు రాకపోయే సరికి అవిడకంటికి పుట్టెడుగా యేడుస్తూ కూర్చుంది.” వా.

కంటికి ప్రియ మగు

కంటి కిం పగు. మనోహర మగు.

“పరపురుషభోగాయతచిత్ర లగుటం గ్రంథకౌసు సంపదేం బడి కంటికిం ద్రియ మైనవానిం గామించియు...” శుక. 2.10.

కంటికి భార మగు

చూడ లేక పోవు.

“ఇప్పుడు విధికంటి కకట! మే మింత భార, మెతిమేయంచు దలపోసి యలమటించు.” నలచ. 5.145.

కంటికి తెప్పచందమున

మిక్కిలి జాగ్రత్తగా కాపాడు పట్ల ఉపయోగించు పలుకు బడి.

కంటిని తెప్ప కాపాడినంత జాగరూకతతో అనుట.

చందమునకు బదులు ఉపమా నార్థకాలు అన్నిటితోనూ ఇది ఉపయక్త మవుతుంది.

“...పాండురాజుకు లేవురుం గంటికి రెప్పచంద మె, హరి తముం గావం గా వెలసి రక్షతదేవవిలాససంపదన్.”

భార. శల్య. 1.54.

కంటికి తెప్పవలె

ఇది నేటికీ వాడుకలో ఉన్నది.

“నన్నెప్పుడెడ సనక కంటికి, తెప్ప వలెం గాచి తిరుగు రేయిం బవలున్.”

శుక. 1.889.

“అన్న పోయినప్పటినుంచీ తమ్ముడు ఆ పిల్లలను కంటికి రెప్పలాగా చూచు కంటూ వస్తున్నాడు.” వా.

చూ. కంటికి తెప్పచందము.

కంటికి మంటికి ఏకధారగా

నిరంతరాశ్రు పాతంగా

“కంటికి మంటికి నేకధారగా కంటి నీళ్లు కరిపించాను.” వి.

కంటి తడి యార లేదు

ఇంకా దుఃఖోపశమనము పూర్తిగా కాలేదు.

ఏడువగా చిప్పిల్లిన కంటి నీళ్లింకా అరిపోయేంత సావకాశం కూడా లేదనుట.

“మొగుడు పోయి మాడునెలలు కాలేను.
ఆ కంటి తడి యారక ముందే పిల్లవాడికి
జబ్బు చేసింది.” వా.

కంటినొప్పి

పీడ, బాధకము.

కంటిబాధ భరింపరాని దన్న
దానిపై వచ్చినపలుకుబడి.

“కాసరంబులపాలిటి కంటినొప్పి.”
శుక. 2.288.

కంటి ముంటి పడినా

ఎంత అవస్థ పడినా, ఎంత
గింజుకొన్నా.

“తనకును గంటి ముంటి పడినం బడు
టింతియ కాని సొమ్ము రా, దని మహి
భరణం దెలిపి యంపుము నీవని యంపె
నాతేడున్.” పరమయో. 4.148.

కంటిలో కన్ను పెట్టుకొని
చూచు

అతిజాగ్రత్తగా పరిశీలించు—
చూచు.

“కంటిలో కన్ను పెట్టుకొని చూచినా
అచ్చుతప్పు లేవో మిగిలిపోయినవి.” వా.

కంటిలో కలికానికి లేదు

బొత్తిగా లేదు.

కలికం కంటికి వేసే మిరియాల
గింజవంటి వాని గంధం. అది
ఏ కాస్త అయినా చాలు.
ఆ యింతకు కూడా లేదనుట.

“ఇంట్లో చక్కెర కంటిలో కలికానికి
కూడా లేదు. ఇప్పుడు తెస్తే గానీ రేపు
కాఫీ ఉండదు.” వా.

చూ. మందుకు లేదు.

కంటిలో కారము చల్లు
మోసగించు.

చూ. కంటిలో మిరపపొడి చల్లు.

కంటిలో కొరవెండ్రుక

కంటిలో నలుసు.

“కంటిలో, గొరవెండ్రుకయు రచ్చ
మఱివి...” హంస. 5.109.

చూ. కంటిలోని నలుసు.

కంటిలో దూరు

కంటి కాను.

“నీకు ఇప్పుడు చుట్టూ పక్కాటూ
కంటిలో మారడం లేదు.” వా.
చూ. కంటి కాగు.

కంటిలో నలు సై పోవు

కనబడుట అరు దగు.

“ఈ మధ్య కంట్లో నలు సై పోయా
వేం?” వా.

కంటిలోని నలుసు (నెరసు)

ఎక్కువ బాధించునది.

“కంటిలోని నలుసు కాలిముల్లు.”
శేమన.

“వాడా ఊళ్ళో కంటిలోని నలు సై
కూర్చున్నాడు.” వా.

“వాడు కంటిలోని నలుసుగా తయా
రయ్యాడు.” వా.

కంటిలోని నెరసువలె

మెరిమెరి లాడుతూ;

మిక్కిలి బాధిస్తూ...

“...పుష్కరునేత యల్లమం, నున్నది
కంటిలోన నెర సున్న విధంబున...”
నలచ. 6.260.

చూ. కంటిలోని నలుసు,

కంటిలో నిప్పులు పోసుకొను

ఓర్వలేక పోవు, అసూయపడు.

“కానీ మంచి చేత కంటికింటి అవిడ
కంటిలో నిప్పులు పోసుకొంటుంది.” వా.

కంటిలో పడు

తగినంత మంచిసీతిలో ఉండు,

గుర్తింపబడు.

‘కంటిలో పడతామా?’

‘పడిము’ అన్నట్లు వ్యతిరేకా

ర్థంలోనే ప్రచురం.

“మేములా నీ కిప్పుడు కంటిలో పడ
తామా? ను వేమో పై అంతస్తులో
ఉంటివి. మే మేమో మా మూలు
మనుషుల మై పోతిమి.” వా.

కంటిలో మిరపపొడి చల్లు

మోసము చేయు, కన్ను గప్ప.

“నా కంటిలోనే మిరపపొడి చల్లా అని
ప్రయత్నించాడు.” వా.

చూ. కంటిలో కారము చల్లు. కంటిలో...

కంటు గట్టు

విరోధము పూను, పగ వట్టు.

“వాడు నామీద కంటు గట్టాడు.

నన్ను శర్వనాశనం చేసేదాకా వదల
డట. అదీ చూదాం.” వా.

కంటువడు

విరోధము గొను.

“మంట నుండి కంటు బడి కంటు వడ
గరిసున కిట్టనియె.”

భాగ. 10. పు. 153.

వాడుకలో మాట:

“వాడికి నామీద కంటుగా ఉంది,”

వా.

ఇందులోని ‘కంటు’ ఇదే.

కంటు వాయు

పగ దీరు

“అరిది శ్రీ వేంకటేశుఁ డలమేలుమంగఁ
గూడి, గరుడనిమిఁద నెక్కి కంటు
వాయ నేసెను,” తాళ్ల. సం. 6.107.

కంటు వుట్టగ

కంటకముగా; ద్వేష మేర్పడు

నట్లు.

“బంటు నాడినయట్లు పదుగురు వినఁగ
కంటు వుట్టఁగఁ బలుకఁగ నోర్వలేక,”

వర. రా. యు. పు. 64. పంక్తి. 10.

కంటె బొట్టు వేయు

తొలి కట్టు, వివాహ మాడు.

త్రాసు.

కంటిలో కారం చల్లు

మోసము చేయు.

“నా కంటిలో కారం చల్లా అని ప్రయ
త్నం చేశాడు. కానీ నేను ముందుగానే
జాగ్రత్త పడడంవల్ల వాడిపాచిక ఏమి
పాశ లేదు.” వా.

“అవిడ మొగుడికంటిలో కారం చల్లి
ఊరంతా చక్క బెట్టుతూ ఉంది.” వా.

చూ. కంటిలో మిరపపొడి చల్లు;
కంటిలో కారముచల్లు.

కంతంలో ప్రాణ మున్నంత

వరకూ

తుదిదాకా.

ఎప్పటికీ నే నిందుకు అంగీక

రించను - పాల్పడను అను

పట్టు ఉపయోగించే పలుకు

బడి.

“నా కంతంలో ప్రాణం ఉన్నంత

వరకూ ఒకరిని దేహి అని యాచించను.” వా.

రూ. గొంతులో ప్రాణమున్నంతవరకూ.

కంఠగతప్రాణంగా

కొన ఊపిరితో.

“వా డిప్పుడు కంఠగతప్రాణంగా ఉన్నాడు.” వా.

కంఠగతప్రాణ మగు

ప్రాణాపాయస్థితిలో నుండు.

కొనఊపిరితో నుండు.

“ఇట్లు తుదాతురత్వంబునఁ గంఠగత ప్రాణం బై నోరం దడి లేక...”

హంస. 1.192.

కంఠపాతంగా

కంఠోక్తిగా. నోటికిబాగా.

“వాడికి ఆ కావ్య మంతా కంఠ పాతంగా వచ్చు.” వా.

రూ. కంఠాపాతం; కంఠోపాతం.

కంఠము తడుపుకొను

దాహము తీర్చుకొను.

“తత్కూప తటస్థిత ప్రోజికాగ్రంబున నున్న, యల్పజలంబులం దనకంఠంబు దడిపికొని...” హంస. 1.192.

రూ. గొంతు తడుపుకొను.

కంఠశోష

చెప్పడం వ్యర్థము.

“వాడికి నీ వెంత చెప్పినా వట్టి కంఠ శోషే కాని ఏమీ లాభం లేదు.” వా.

కంఠస్థం

కంఠోక్తిగా వచ్చును, నోటికి వచ్చును.

“వాడికి ఆ కావ్య మంతా కంఠస్థం.” వా.

కంఠస్నానము

తల తడుపుకొనకుండా చేయు స్నానము.

“వైష్ణవుడు ఈరోజు కంఠస్నానం చేయ మనీ, రెండుమూడు రోజులు తాళి జ్వరం రావంటే శిరస్నానం చేయ మనీ చెప్పాడు.” వా.

చూ. శిరస్నానం.

కంఠేకాలుడు

ఈశ్వరుడు.

గొంతుపై నలుపున్న వాడు గనుక.

కంఠోపాతం

చూ. కంఠపాతం.

కండకన్నులవాడు

కండకావరము కలవాడు.

“కండకన్నులవాని నాఁకటను బండ, ప్రిట్ల బేతాళికల సాదె దిట్లువాని.” ఆము. 6.20.

కండకావరము

కండక్రొవ్వు; పొగడు.

“కానిమ్ము నీ కండకావర మ్మడఁతు.” ద్వి. సారం. 1.31.

“వాని కెంత కండకావరమో? నీళ్లకు పోయే పిల్లలపై చిల్లరరాళ్లు వేస్తున్నాడట.” వా.

కండక్రొవ్వు

కండకావరము; పొగడు.

“కండక్రొవ్వునఁ గన్నుఁ గానక పెక్కు, దుండగంబులు ప్రేలి త్రుళ్లుగా వేమి?” ద్వి. జగ. పు. 170.

కండ గట్టుకొను

బలియు.

“కండ గట్టుకొంటివా వేంకటరమణుడ దీన, బండు నేని తిది నన్ను బాపురా లోకానకు.”

తాళ్ళ. సం. 12.62.

కండచక్కెర

కలకండ. నటికబెల్లం.

“కలికి నీ నెమ్మొవి కండచక్కెర.”

కృష్ణ. శకుం. 3.48.

కండతుండములుగా

ముక్కలు ముక్కలుగా. జం.

“ఒంటి వచ్చినవాని నెంటి పోవగ నీక నటకుండు కండతుండములు గాఁగ.”

శైమి. 3.94.

కండపట్టు

లా వగు.

ఇది వాడుకలోనూ ‘కాస్త

అపిల్ల కండపట్టింది (పెట్టింది)’

అనేమాటయో వినబడుతుంది.

“ఇవ్విధంబున మెలగు నయ్యింతి యెంటి, తిండికతమున నినుమడి కండ పట్టి.”

శుక. 3.349.

“ప్రేమా! ఈ మధ్య కాస్త కండ పట్టావే.”

వా.

కండపెట్టు

బలియు. మదించు.

“వాడి కీ మధ్య కాస్త కండపెట్టింది.”

వా.

“ఓహో! వాడి కేహో కాస్త కండపెట్టి నట్టుండే. ఏదో తెగవాగుతున్నాడట.”

వా.

కండపొదుగు

పాలు లేనిపొదుగు.

“ఎంత పొదు గుంటే నేం? అని వట్టి కండపొదుగు.”

వా.

కండ మెండుగు

గ్రొవ్వెక్కు.

“బిడపాపల గని పెంచు జడు లేక తిండిచే గండ మెం దైనదండికతన.”

హంస. 1. 214.

కండలు కరగునట్లు

ఎక్కువగా కప్పించి. . .

“వాడు కండలు కరిగేట్లు పని చేస్తాడు. అయినా కడుపుకు చాలడం లేదు.”

వా.

“కండలు కరిగేట్లు పని చేయడం తప్పితే ఒక సుఖమా ఒక యిదా?”

వా.

కండలు కోసి యైన నిచ్చు

ఎంత త్యాగమున కైనా సిద్ధ పడు.

తన సర్వస్వాన్ని ధారవోయు అనుపట్ల ఉపయోగించే పలుకుబడి.

“సఖుండు సంబంధి శిష్యుండు సవ్యసాచి నాకు నతనికి నై యేసు నరవరేణ్య కూర్మిమై గతుఁ గండలు గోసి యైన నరయ నాతండు నాయెడ నట్టివాడే.”

భార. భీష్మ. 3.283.

“అమాయకులైన పల్లెటూరి వాళ్ళు నమ్మితే కండలు కోసినా ఇవ్వడానికి సిద్ధపడతారు.”

వా.

కండలు పెంచుకొను

సోమరి తనముతో నిర్వాసి

చారిగా ఉండు.

“అట్లా తిని కండలు పెంచుకోక పోతే కాస్త యింట్లో పనైనా చూచుకుంటే తప్పటరా?”

వా.

కండ లురలు

శ రీ ర ము నుండి కండ లూడి
పడు.

“కండ లురులంగ గడుగులం జెండె
నొకడు.” శుక. 1.263.

కండెవట్టు

ఇలుకుపట్టు; వంచ వీలు కాని
దగు.

“బాహునాళంబు కండె వట్టిన.”
సాంఖ్య. 3.128.

కండవడము

కాండ్ పటము, తెర.
కనపడకుండా కట్టునది.

“బెడరుచు నంతరంగమున భీతికి గండ
వడంబు సుట్టి పల్కెడు...” శుమా. 4.58

“ననిచిన కల్పవల్లి మదనాగగతిన్
నడవాడఁ జూచ్చెనో, యనఁ జనుచెంచె
గండవడ మల్లన వెల్వడి బాలికానితో,
ఘనపటలంబు వెల్గుడువికాసితతారక
సంభృతేందులే, ఖనయముఁగ్రేణి సేయు
చు నగప్రియనందన చెన్ను వింత
గాన్.” శుమా. 9.20.

కండోలవీణ

చండాలవల్లకి,
ఒక రక మైనవీణ.

కండ కావరం

పొగరు.

“వాడికి కండకావరం ఎక్కు వయింది.
కనిపించినపిల్ల నంతా కన్ను గీటు
కున్నా డట.” వా.

కండ కు కట్టినట్టు

1. ప్రస్ఫుటంగా.

“తిరుపతిజాతరలో తెలవారుజామున్నే
గంగమృదు తీస్తారు. మెలు దూరం
నుంచి చూచినా కండ్లకు కట్టినట్టు
కనబడుతుంది.” వా.

“వెయ్యి మందిలో ఉన్నా వాడూ,
వాడి వేషం కండ్లకు కట్టినట్టు కని
పిస్తాడు.” వా.

2. మఱచిపోకుండా.

“అనాటి సంబరం ఇంకా కండ్లకు కట్టి
నట్టుగా ఉంది.” వా.

కండ్లకు పొర లడ్డు వచ్చు

1. కొ వ్వెక్కు.

“వాడికి కండ్లకు పొర లడ్డం వచ్చాయి.”
వా.

2. ఒక రోగము వచ్చు.

“ముగ్ధతనం వచ్చేగరికి వాని కండ్లకు
పొర లడ్డం వచ్చాయి.” వా.

కండ్లు తెరచు

ప్రపంచజ్ఞానం కొద్దిగా

తెలియు; జ్ఞానోదయ మగు.

“వాడు మొన్న పుట్టి నిన్న కండ్లు
తెరిచాడు. నన్నే కోతప్పు పట్ట
బోతాడు.” వా.

“వాడిప్పుడిప్పుడే కండ్లు తెరుస్తు
న్నాడు.” వా.

కండ్లు తెరవని

వయసు చాలని, అనుభవము
లేని.

“వాడు కండ్లు తెరవనివాడు. వాణి
కట్టుకొని మన మేం చెయ్యగలం?” వా.

కండ్లు తేలవేయు

ఏమీ చేయ లేనన్నట్లు సూ
చించు; తెలివి తప్పిపోవు.

“ఏమిరా డబ్బేం చేశా వంటే కళ్లు
తేలవేశాడు.” వా.

“వాణ్ణి పట్టుకొని నాలుగు ఉతికేసరికి
కండ్లు తేలవేశాడు.” వా.

మూర్ఛ పోవునప్పుడు కండ్లు
తేలిపోవుటపై నచ్చినపలుకు
బడి.

కండ్లతో చూడ లేదు

ప్రత్యక్షంగా చూడ లేదు.

“అందరూ అంటున్న మాటే నే
నన్నాను. నేనయితే కండ్లతో చూడ
లేదు.” వా.

“అన్నెండు పున్నెండు చైవాని కెరుక.
అందరూ అనడమే కానీ నేనెంతో
కండ్లతో చూడ లేదు.” వా.

కండ్లతో చూడ లేము !

1. అదేదో అతిమనోహరము.

“మేనూరు రాజభవనం దగ్గరలో
విద్యుద్దీపాలతో భగభగ మెరిసి పోతుం
టుంది. ఆ భైరవం కండ్లతో చూడ
లేము!”

2. అదేదో అతిబాధాకరము.

“వాడు కడుపునొప్పితో పడేదాధ
కండ్లతో చూడ లేము!” వా.

కండ్లలో కారం పోసుకొను

అసూయపడు.

“ఎవరు కాస్త పచ్చనా కనబడినా వాడు
కండ్లలో కారం పోసుకుంటాడు.” వా.

కండ్లలో వత్తులు వేసుకొని

చూ. కంట వత్తి నిడుకొని.

కందదులపకు పానకము

వృధము.

కందను పానకంలో నాన
వేయడ మెందుకు ?

కుక్కు. 87.

కందనకాయ

గుండెకాయ.

“సందియ మింత లేదు పెలుచకొ నును
మొగ్గల మిట్టకోలలకొ, గందనకాయ
నేనె సుమకాయకుఁ దేమని చెప్ప
వాడ.” రాజకే. 3.146.

కందవాలు

కందిపోవు.

“లలితముక్తాహరగుళికాకలాపంబు,
స్రూణానిలంబునఁ గందవాటె.”
నైష. 2.119.

చూ. కందపాటు.

కందా కొట్టు

తిరిపపుటిండి మెక్కు.

వివరమునకు చూ. కందాలరాజు.

కందాలరాజు

సోమరి; తిండిపోతు; తిరివెపు
టిండి మెక్కువాడు.

కందా అనగా రాజబంధువుల
భోజనశాల అని బ్రాను.
అక్కడ ఎవరైనా వచ్చి
రాజబంధువు పేరుతో తిని
తీరుగుతూ ఉండవచ్చును.
అలా ఆ పేర తిని తిరుగు
తిండిపోతునకు పేరై యేర్ప
డిన పలుకుబడి.

నందక. 79 పు.

కందికట్టు

కందిబేడలు (పప్పు) ఉడికించి

వంచుకొన్న నీరు.

“ఈ రోజు మా యింటలో కందికట్టు
చారు పెట్టాను. మా వాడు చాలా
చావుం దన్నాడు.” వా.

కంది కుందు

వాడిపోవు; కందిపోవు.

“రసికేశ్వరుం డా రాజు రాజవదన,
కంది కుందిననెమ్మాము కళ రెఱింగి”
శుక. 1.305.

కందిపోవు

1. వాడిపోవు.

“ఎండలో తిరిగేసరికి వాని మొగం
బాగా కంది పోయింది.” వా.

2. దెబ్బ తగిలి నల్లవడు.

“బాగా రాయి కొట్టుకున్న టుండి.
తోడ కందిపోయింది.” వా.

కందు కుందును లేని

నిమ్మళంక మైన.

“కందు కుందును లేనికలువలచెలికాండు
గి లిగినఁ జెల మేనికాంక దీటు.”
రాజగో. 3.62.

కందువ చేయు

నివసించు.

“నిక్కపుగతి ఋశ్యమాకమునఁ
గందున నేయవెళి”
భాస్క. కిష్కిం. 477.

కందువమాటలు

చాటుమాటలు, చాటూక్తులు.

“కందువమాట లాడి వగకారితనంబులు
నూపి సన్న లిం, పొందఁగ సల్పి చేరికల
నులము రంజిలఁజేసి...” హంస. 3.32.

“కాయజుతూపు లమ్ముదురు కందువ
మాటలఁ బుష్పలావికల్.” విజ. 1.14.

కందువ నెప్పు

నిర్దిష్టసలమును తెలియజేయు.
“కందువ నెక్కి యొక్కెడఁ ద్రిగర్తులు
దాడికిఁ గూఁకువారు.”
భార. విరా. 3.127.

కందు వాపు

కలత తేర్చు.

“కళాపూర్ణుండు నివ్విధంబున నవ్వనిత
దెందంబు కందు వాపి సాంధ్రానందం
బున నభీమతక్రీడల రమించె.”
కళా. 7.237.

కందువాటు

మాసిపోవు, నల్లబడు, వివర్ణ
మగు.

“కందు వాతన మించు కంచుటదము
వోలె.” వార. 7.30.

“వెలవెల నాటె మేఘ సురవింద
విరోధియుం గందువాటె.”
నరస. 2.70.

కందువు మూనె దై

మోస మెక్కువగా కలిగి.

“కందువు మూనె దై, క తిగొంటు
లయినయత్తగంతు.” కుమా. 8.185.

కందెన పడు

లంచ ముబ్బు; డబ్బు చేతికి
వచ్చు.

“కాన కందెన పడితే గానీ వాడిచేత
పని చేయించుకోవడం కష్టం.” వా.
చూ. కందెన చేయు.

కందెన వేయు

నెట్టిచ్చు; లంచ మిచ్చు.

కందెన వేస్తే బుగ్గచక్రం
గబగబా కురుగుతుంది అను
టపై యెప్పుడైనపలుకుబడి.

“కాన కంచన జేనే ఆ గుమాస్తా
మనకు కావలసిన కాగితా లన్ని ఈ
క్షణంలో తెచ్చిస్తాడు.” వా.
చూ. కందెనపడు.

కందెణ

1. కన్ను తెరిచునది.
“సృష్టి కందెణ.” కాశీ. 1.121.
2. కనుచూపు, తెర.
“మఱునాఁ డంధకవృష్టిభో జయదు
సామంతాగ్రణి సేన గం,కెఱగా.”
ఉ. హ. 2.84.

కంపకోట

ముండ్ల కంచె. కంపతో
వేయుకంచె.
“కంపకోట ఘటించుకరణిఁ జాట్టుక
యాన్న, యారంపు వెడనందు కేఁగు
వెరవు.” రాజన. 1.69.

కంప గట్టు

కంచె వేయు.
“చెట్టుచేములు, కానంబడ నజ్జికి కంప
గట్టినపిదపన.” విప్ర. 2.19.

కంపగొట్టు !

ఒక తోట్టు.
“నీ ముంటికి కంపగొట్టు.” వా.
కంపగొట్టుట పాడుపడుటను
సూచిస్తుంది.

కంపగొట్టు

పాడువెట్టు.

“వా డెప్పుడో నాన్న పోగానే
యింటికి కంపగొట్టి జేశాంతరం
పోయాడు.” వా.

కంపతొడు గీడ్చినట్టు

జాడలు ఏర్పడునట్లు అనుట.
“కంపతొడు గీడ్చినట్లేదు గానఁ జన్నఁ,
దెరు వెఱుంగుచు.” మను. 4.54.

కంపనబడ్డ కాకి అగు

చాలా చిక్కులలో తగులు
కొని విలవిల లాడుతున్నా
డనుపట్ల ఉపయోగించే
పలుకుబడి.
కాకి కంపమీద పడ్డప్పుడు
విదిలించుకొన్నకొద్దీ మరింత
ముళ్లల్లో చిక్కుకొంటుంది
కదా?

“వా డిప్పుడు కంపనబడ్డకాకై అపస
పడుతున్నాడు.” వా.
చూ. కంపలబడ్డ కాకి అగు.

కంపము పుట్టు

వడకు పుట్టు.
“వెక్కన మగు నెవ్వగ ల్వాడమె
గంపము పుట్టె.” పారి. 1.100.

కంపలబడ్డ కాకి అగు

చిక్కులలో తగులుకొన్న
వాడగు.
కంపలలో పడినకాకి తప్పించు
కొనబోయిన టైల మఱింత
చిక్కుకొంటుంది. అందుపై
వచ్చినపలుకుబడి. ఇది నేటికీ
వాడుకలో ఉన్నది.

“డక్కిన విష్ణు భక్తియు దృఢంపు
విరక్తియుఁ గలు నమ్మరు, దృఢకృతులకుం
భజించుమతి పుట్టుక కంప లెబడ
కాకి నై.” పాండు. 2.184.

చూ. కంపనబడ్డ కాకి అగు.

కంపవెట్టు

పాడు వెట్టు.

“పాంచి యెంతయుఁ వోడఁ బుట్టిన
దానిల్లు, కంప వెట్టినను హాళునుఁడు
వీడు.” బిల్వ. 2.65.

చూ. కంపగొట్టు.

కంబళపురీషము

నీచము; కంబళిమీది మలి

నము - ఒక తొట్టు.

తొలగింపరాని దనుట.

పట్టుకుంటే వదలని అహిత
వస్తువు.

“మటుమాయలొందు కంబళపురీ
షంబు.” గా. హరి. ద్వితీ. పంక్తి. 488.

కంబళికఱ్ఱ

ఒకరకం వంటచెఱకు.

తౌను.

కంబళిపురుగు

నీచుడు అన్న అర్థంలో దీనిని
తిట్టుగా ఉపయోగిస్తారు.

నల్లగా కంబళివలె ఉండు
పురుగు.

చెట్ల ఆకులపై ఉంటుంది.

“వాడు వట్టి కంబళి పురుగులా
ఉన్నాడు.” చా.

కంబీ తీయు

పాటిపోవు.

చిత్తూరుజిల్లాలో నేటికీ విని
పించే పలుకుబడి.

“అప్పు సంగతి యెత్తేసరికి వాడు కంబీ
తీశాడు.” చా.

చూ. కమ్మి తీయు.

కంసాలి ఉన్నచోట కథ చెప్ప

రాదు

యుక్తిశాలి ఉన్నచోట
వట్టిమాటలు చెప్పట కూడదు
అనుపట్ల ఉపయోగించేది.

కంసాలి యుక్తిశాలి అని
ప్రతీతి.

ఇది ఒక కథపై యేర్పడినది.

ఒకతను కథలు చెప్పున్నాడు:

“ఒకచోట ఒక అరటి ఆకూ,

మంటి పెళ్ళా స్నేహిత

మయ్యాయి. అరిటాకు ఆన్నది

కదా ‘వాన వస్తే నేను నీమీద

పడి రక్షిస్తాను. గాలి వస్తే

నీవు నాపూదపడి రక్షించు -

అని.” ఇలా అతను చెప్పుండ

గనే శ్రోతల్లో ఉన్న అతను

అందుకొని రెండూ కలిసి

వస్తేనో అన్నా పట. అప్పు

డా కథకుడు ‘కంసాలి ఉన్న

చోట కథ చెప్ప రాదు’ అని

వెళ్ళిపోయా పట!

కంసాలిప్రొవ్వులు

దిక్కు కొకరు మొగ మై విడి

విడిగా ఉన్నారనుట.

పక మత్స్య రాహిత్యాన్ని
తెలిపే పలుకుబడి.

కంసాలులలో తెగ లెక్కువ.
నయిగురు కట్టిస్తే ఎవ రంతకు
వాళ్లే గొప్ప అనుకొని వేరే
వేరే పొవ్వులు పెట్టుకొని
వంట చేసుకునేవారు. అందుపై
వచ్చిన పలుకుబడి.

“అఱ్ఱా ఒకరిని చూస్తే ఒకరికి పడదు.
ఏవని వచ్చినా ఊరంతా కంసాలివాళ్ళు
లుగా తయారవుతుంది.” వా.

కకపిక లగు

చెల్లాచెడ రగు.

“వికవిక లేలే పెట్టెల లభములు, కక
పిక లాయె దక్కక పికవాణి.”

అనుక. 2.115. పు.

చూ. కకవిక లగు.

కకవికలు

చిక్కులు; బాధలు.

“వలచి యతడు కడు మోహము,
తలమునుకలు గాంగ ముస తామర
విరితూ, పుల కకవికలప లోబడి, పుల
యుచు వా వెంట జాలిమాలిం దిరు
గన్.” హంస. 5.127.

చూ. కకవికలు.

కకవిక లగు

తలక్రిందులగు; గంధరగోళ
మగు.

“ఒకయూరికి నొకకరణము, నొకతీర్థం
యైన గాక యొగిం దలు చెనన్, గక
వికలు గాక యుండునె, సకలం
బును...” సుమతి.

చూ. కకపిక లగు.

కకాపికగా

చెల్లాచెడ రగునట్లుగా.

“కలిగినపాతకంబులు కకాపికగా విడ
నాడి.” విప్ర. 2.16.

కకావిక యగు

చెదరి పోవు; కలగు.

“అత్త పెనిక చయంబు కకావిక లె
కలంగి.” కళా. 8.58.

“ప్రక్క వేటొక్క మగఁ డున్న
బాగు తెలిసి... మిటిపడి కకావికయై.” శుక. 1.223.

కక్కురించు

కన్ను మను.

“కనుగొని దాయవచ్చి శునకంబు
నిధంబునఁ గక్కురించి యి, ట్లను.” చెన్న. 2.30.

“పిల్లవాడు దగ్గఱకు వస్తే అలా కక్కు
రిస్తా వేం?” వా.

కక్కుసపడు

కోపపడు, బాధపడు.

“ఇంత చిన్నదానికే అంత కక్కుసపడ
తా వేం ఖర్మం?” వా.

కక్కుసపెట్టు

కష్టపెట్టు.

“రక్కుసులం గక్కుసపెట్టి.” రామాభ్యు. 8.192.

కక్కిరి విక్కిరిగా

తారు మారుగా; అస్తవ్య
స్తంగా. శ. ర.

“అదంతా కక్కిరి విక్కిరిగా ఉంది.” వా.

కక్కుతాయి

గలుగుతాయి.

“కంకలు దుంపలు కక్కుతాళ్లు.”
సానం. 2.6.

కక్కుటితికాడు

కక్కుర్తి పడువాడు; తొందర
పడువాడు; ఎంత కైనా
లొంగువాడు.

“కక్కుటితికాడు కార్తము, చక్కటి
నెఱుంగండు.” నా. పంచ. 1.320.
చూ. కక్కుర్తిగాడు.

కక్కుటితిపడు

దేనిమీద ఆశతోనో ఎంత
కైనా లొంగిపోవు.

“వాడేదో నాలుగుకాసులు వస్తాయని
కక్కుర్తిపడి ఆ ఛండాలుపు పని
చేశాడు.” వా.
చూ. కక్కుర్తిపడు.

కక్కుర్తిగాడు

స్వలాభమునకై ఎంత నీచాని
కైనా ఒడిగట్టువాడు.

“కడంగి పీనుగుమీదఁ గంచంబు వెట్టి
కుడువఁగాఁ జూచు కక్కుర్తిగాఁ
డితఁడు.” గౌర. హరి. ద్వి. 451.452.

కక్కుర్తిపఱుచు

కక్కుర్తి పడునట్లు చేయు.

“కక్కుర్తి పఱుపరే గాఢతపోరూఢుఁ,
డగుమందకర్ణజు నంతవాని.”
చంద్ర. 2.74.

కక్కులకత్తెం

ఇనుపగొంగులున్న కళ్ళెము.

“ఆ గుఱ్ఱం కక్కులకత్తెం వేస్తే గాసి
మాటు వినదు.” వా.

కక్కువాయిదగ్గు
కోరింతవగ్గు.

చూ. కక్కుయిదగ్గు.

కక్కు వేయు

తిరగలిపై ఇనుపముక్కతో

గఱుకుగా డిండునట్లు కొట్టు.

“పిండి పడ్డను లేదు, తిరగలికి కక్కు
వేయించాలి.” వా.

కక్కుటితిపడు

కక్కుర్తిపడు.

చూ. కక్కుటితిపడు.

కచ్చ బిగించు

గోచి పెట్టు.

“నీలిచేల గడితంబుగఁ గచ్చ బిగించి.”
క్రీడా. పు. 92.

కచ్చల్లో కందులు వేయించు

అతికామి యగు.

గోచిలోనే కందులు వేయించ
గల వేడిమి - కామం-కల
... అనుట.

“అదంతా కచ్చల్లో కందులు వేయించే
రకం.” వా.

కచ్చ వదలగు

కామోదేకము కలుగు.

కచ్చ బిగించుట నిగ్రహాన్నీ.

అది వదులగుట తన్నా శాన్నీ

సూచిస్తుంది.

“కులుకుచు నొకసారి పలుకరించిన
విచ్చవాని కైనను గచ్చ వదలిపోవు.”
పాణి. 2.71.

కచ్చుకొను

కక్ష పట్టు.

“వేల్పు తేజిం, గచ్చు కొని హసించు
పీటఁ గల్గుహయంబున,” చరు. 1.30.

కచ్చుపెట్టు

పట్టువల వహించు.

“కచ్చుపెట్టి పీనులకుఁ గతలెన్న విన్నాను
అచ్చుతు క్షేపన విసే యందు సరి
రాదు.” తాళ్ల. సం. 10.250.

కచ్చుపెట్టు కలుగు

బాధ. గాయము. ప్రమా
దము కలుగు.

“చొచ్చితి నీకు శరణు నున్న లింక
నేటికి, కచ్చుపెట్టెవ్వరివల్లా గలిగే
కేమి.” తాళ్ల. సం. 6.176.

కచ్చువిచ్చు

పురి వీడిపోవు.

“కాలపాశము కచ్చు విచ్చె.”
యక్కాం. 2.48.

కచ్చుపెట్టు

పగపట్టు.

‘కచ్చుపట్టినాడు’ అనేలాంటి
రూపంలో ఈ కచ్చు నేడు
కానవస్తుదు.

“అగపడి కచ్చుపెట్టు యితఁ డాడిన
మాటలకు.” శల్యప. 2.125.

కచ్చెపోతు

జగడిగొండి; ఈర్ష్యాభిరుచు.

కచ్చుకుద్ది

బ్రహ్మచర్యం; వ్యభిచారి
రాహిత్యం.

“వాడు కాస్త కచ్చుకుద్ది కలవాడు.”
వా.

కజాయము

నువ్వులూ, బెల్లం కలిపిన
పిండి కానీ, కొబ్బరితురుమూ
బెల్లం కలిపిన పిండి కానీ
లోపల పెట్టి పైన గోధుమ
రేకు మడిచి అల్లి చేసే పిండి
నంట.

“కజాయంబు లిం దెన్నే నున్నవి.”
పాండు. 7.279.
చూ. కజ్జాయము.

కజ్జాకోరు

కలహాళిలుడు.

“వాడు ఒట్టి కజ్జాకోరు. వాడితోలికి
పోవద్దు.” వా.

కజ్జాయము

కజాయము.

“బలిరె కజ్జాయ మయ్యారె పాయస
ములు.” వి. 2.105.
చూ. కజాయము.

కజ్జెకాయ

పప్పులపొడి లోన పెట్టి గోధు
మరేకుతో అల్లిన ఒక ఫల
హారం.

“వదలుం జక్కర కజ్జెకాయలును.”
రా.మా. 2.115.

కటకట చేయు

కస్తీ చేయు.

ఇస్తావా చస్తావా అని నిర్బంధ
పెట్టు.

“వాడి లెక్క ఘోషలు చేయ మని కట
కట చేస్తున్నాడు.” వా.

కటకటంపడు

బాధపడు,

శవ. 1.87.

చూ. కటకటంపడు.

కటకటంబిడు

బాధపడు, విచారపడు.

“క్రూరకర్మ లగుకొడుకులం గంటినే
యని కటకటం బడి.”

కా. మా. 2.25.

“కటకటం బడి గూడు గఱచి హు
మృనుచు, దటము వాటించి చిందఱ
రేగినట్లు.”

గౌ. హరి. ప్రథ. పం. క్రి. 1061-62.

చూ. కటకటంపడు.

కటకటపడు

బాధపడు, కలతపడు.

“వెతలం గటకటపడి.”

రసిక. 4.9.

“కటకట పడఁ దొడఁగె నపుడు
కరము సెమర్చెన్.” హర. 7.76.

కటకట మని

ధ్వన్యనుకరణము.

“కటకట మని పండ్లు కొఱికి కసరు
విసరుటే.” శ్రవ. 3.86.

కటకటాలు

ఇనుప ఊచలతో అడ్డుగా

వేసిన ఆవరణము.

“కటకటాల వెనుక కూర్చుని వీధిలో
పొయ్యేవారిని పిలవడం వాడి అల
వాటు.” వా.

ఈపదమే జైల్లో ఉన్న

కటకటా లన్న విశేషార్థాన్ని

పురస్కరించుకొని బందిఖా

నాకూ. నిర్బంధానికీ సూచక
మైనది.

“వాడు కటకటాల వెనుక ఉన్నాడు.
ఇప్పుడు మన కేం చేయగలడు? వాడు
విడుదలయింతయూత మాట
చూతాం!” వా.

కటకాముఖము

భాణమును లాగినప్పటి ఒక

విధ మైనహస్తముద్ర.

“క్రమ్యుఱ బలాశకటకాముఖమునఁ గీర
చలిత కా ఖాస్సు బాల్తో క శరముఁ
గూర్చె.” ఆ. ము. 5.141.

కటవయాది సంఖ్య

అక్షరమాలలోని క, ట, వ,
యాది అక్షరములను సంఖ్య
లకు మారుగా ఉపయోగించు
పద్ధతి.

శ్రౌ.ను.

కటపుటలు

అదరి పాటులు; విఱగ
బాటులు. జం.

“అతం డక్కటపుటలు మాన్పె.”
కవ. 2.104.

కటపెట

ధ్వన్యనుకరణము.

“కటపెట తోటతోట రాలెడు, పొట
పొట చినుకుల ధరిత్రి పొడ నటు
వడల్.” వైజ. 2.146.

కటపెటగా ఉండు

చిక్కుగా, ఇబ్బందిగా ఉండు.

“వచ్చేడబ్బు చాలక వాడిపరిస్థితి చాల
కటపెటగా ఉంది.” వా.

కటాక్షిగా

దాదాపు; చాళీ చాలక.

కొంచె నించుమించుగా

అనుట.

“అర్ధశతాబ్దం వేస్తే వాడికి కటాక్షిగా నరిపోతుంది.” వా.

మా. ముటిముటాలుగా.

కటాక్షించు

దయ మామ.

“కృతకవిప్ర నగజ కటాక్షించి.”

కమా. 7.44.

“ఏదో కేరవాణ్ణి. మీరు కటాక్షించాలి.” వా.

కటాక్షించుకొను

అనుగ్రహించు. అదనిముతో

చూచు.

“కేవలభక్తితో లేవ వణిక్కులక, క్రేవల నటక గటాక్షించుకొనుచు.”

కకా. 7.188.

కటాక్షిటిగా

నిక్కచ్చిగా.

“అరడం చాలా కటాక్షిటిగా మాట్లాడతాడు. నాన్నడు.” వా.

కటారువాడు

ఖడ్గధారి.

“నిజనాచము నిర్మించి పగల జంపక వచ్చు కటారుకాని చిం, దాన మహేశ్వరం గడిసి.” కా. మా. 2.141.

కటిక ఉపవాసము

మంచినీళ్లు కూడా పుచ్చుకో

కుండా ఉండే ఉపవాసము.

“వైకుంఠ ఏకాదశినాడు కటిక ఉపవాసం చేయడం అతని కలవాటు.” వా.

“శుక్రవారంపూట కటిక ఉపవాసం చేయకూడదే ముత్తైదుపిల్లు!” వా.

కటికగుండె

దయావిహీనహృదయము.

“వానిది ఒట్టి కటికగుండె. కన్నతల్లి బ్రతిమాలినా యింటికి రా నన్నాడు.” వా.

కటికచీకటి

చిమ్మచీకటి.

“కని కనుల్ కటికచీకటలు గ్రమ్ము.” రాధి. 2.20.

“ఈ కటికచీకట్లో ఎక్కడికి పోతావు రా. పురుగు పుట్రా ఉంటుంది.” వా.

కటికతనము

కాఠిన్యము.

“కటికతనంబు మాన్చి చటుకాకు విడంబము గూర్చి.” నైష. 8.54.

కటికనవ్వు

విషపునవ్వు.

కటిక(కి)నీళ్లు

వట్టినీళ్లు మాత్రమే ననుట.

“వాడు కటికినీళ్లు తాగి పడున్నాడు పొద్దున్నుంచీ.” వా.

“ఆ రెడ్డిగారింటికి మజ్జగకు పోతే ఒట్టి కటికినీళ్లు పోతారు.” వా.

కట్టకడ [వటి]

ఆఖరు (వాడు-అది.)

“వాళ్లిం ఆ వీధిలో కట్టకడన ఉంది.” వా.

“వాడు వాళ్ల అన్నదమ్ముల్లో కట్టకడ పటివాడు.” వా.

కట్టడ చేయు

1. ఏర్పాటు చేయు.

“పురితక్షణస్థితికిఁ గట్టడ చేసి.”

శైమి. కి.55.

2. ఆ జ్ఞాపించు.

“అంత నయ్యూరివార ము తియములఁ జూచి, తెమ్మని సువేషు దవ్వల దీవి కేగు, మనుచుఁ గట్టడ సేయఁగా నతఁడు వచ్చి.” శుక 2.210.

కట్టడి

ఏర్పాటు; ఆచారం.

‘మా ఊళ్లో రోజూ మేకిను దేవుని పూజ కివ్వడం కట్టడి’ అనడం వాడుక. ఇట్లా అలవాటై ఆ యేర్పాటు ప్రకారం ఇచ్చే సామ్యుకు కూడా తదుపరి పేరయింది. పెళ్లిలో మెట్టెలు చేసి పెట్టినప్పుడు అయిదు రూపాయిలో ఎంతో ఇస్తారు. దానిని కట్టడి అంటారు. రాయలసీమలో ఇది ప్రచురం.

“రోజూ ఒకరు దేవునిపూజ కివ్వాలని ఆ వ్రాళ్లో కట్టడి చేసుకున్నారు.” వా.

“తాళిబొట్టు చేస్తే ఒక వరహా, బియ్యం, బేడలు కట్టడి.” వా.

కట్టడి కట్ట

చెలియలి కట్ట.

“కడలిగముల్ కడుం దొనకి కట్టడి కట్టలు దాటిపాఱఁగా.”

అచ్చ. యథ. 162.

కట్టని కోట

పెట్టని కోట; సంరక్షకము.

మిర్గం కాకున్నా మర్గప్రాయం అనుట.

“కట్టని కలుకోట—కరివంది అంకె.” పల. పు. 7.

కట్ట బెట్టు

1. బలవంతముగా అంటగట్టు; వివాహము చేయు.

“ఆ పిల్లను వీడికి కట్టబెట్టి అన్యాయం చేశారు.” వా.

2. చీరలు మొదలైనవి ఇచ్చు.

“అమ్మాయిని పిలుచుకొని వస్తే ఏదో ఒక చీర కట్టబెట్టి పంపించాలి కదా!” వా.

కట్టలుక

తీవ్రకోపం.

“పాలయలుక గట్టలుక నేసి.” ఖమా. 8.146.

కట్టలు కట్టుకొని

గుంపులు గుంపులు చేరి.

“ఆ అమ్మాయి కొత్త పట్టువాసం దుస్తుల్లో వచ్చేసరికి, పల్లె పల్లె కట్టలు కట్టుకొని చూశారు.” వా.

చూ. కట్టలు గొను.

కట్టలు గొను

ఒకరిమీ దొకరు అనుకొని చేరు.

వాడుకలో: “కట్టలు కట్టి చూస్తున్నారు ఉత్సవాన్ని జనం” అంటారు.

పండితా. ద్వితీ. మహి. పుట. 34.
చూ. కట్టలు కట్టుకొని.

కట్టల్గు

క్రోధము, కోపము.

పండితా. ద్వితీ. మహి. పుట. 19.
చూ. కట్టలుక.

కట్టవియు

విరిసిపోవు, ప్రిడిలిపోవు, అవిసి
పోవు.

“నీ, రాకర మెల్ల గట్టవిసిన టురులం
బల తెంచుచున్నవో.”

కమా. 12.61.

కట్ట వెడలు

అధిక మగు, పొంగి పొరలు.

“కట్ట వెడలు కన్నీటిచే.”

వర. రా. సుం. పు. 108. పంక్తి. 6.

కట్టాణి ముత్యాలు

మేలుజాతి ముత్యాలు.

“కట్టాణి ముత్యాల కంఠమాల.”

భీమ. 1.116.

కట్టాయము

తప్పక [కట్టాయం = తప్పక
తమిళం] కడ్డాయం అనే
రూపంలో తెలుగులోనూ
రాయలసీమలో ఉన్నది.

“కట్టాయము నేయుచుండుదు.”

కమా. 8.176.

చూ. కడ్డాయము.

కట్టాయితపడు

సిద్ధపడు.

“పట్టుకొని చంప నొంపం, గట్టాయిత
పడక.”

నేం. పంచ. 3.158.

కట్టాయిత మగు

సిద్ధ మగు.

“కట్టాయితం బై సురాసురులు వి
శ్లేషి.”

హర. 6.59.

చూ. కట్టాయితం బగు.

కట్టాయితము

యుద్ధమునకు సన్నద్ధ మైన
సైన్యము.

“ఆత్మసంభవుని కట్టాయితము.”

భాగ. 6.445.

కట్టావి

వేడి అవిరి.

“ఎనఁగు కట్టావిక్రియ నావి రెగయ.”

అము. 2.69.

,, 4.184.

కట్టి కుడుచు

చేసినది అనుభవించు.

“కట్టిడి నీ కిట్టు కాకుండ నగునె, కట్టి
కుడ్డక పోడె కర్మబంధంబు.”

సారం. 3.172.

కట్టి కుడుపు

తప్పక అనుభవించునట్లు
చేయు.

“అట్టగాఁ, బఱచినపాటు కట్టి కుడుపం
జనునో చనదో విధాతకన్.”

కమ. 1.168.

“వల దన్న మాన కరిగెకా, జలమునఁ
దనపాలి విధి వెనక గొనిపోవకా, దొలి
జన్మంబునఁ జేసిన, కొలయును
బుణ్యంబు కట్టి కుడుపక యున్నే?”

సారం. 2.32.

“వెన్న దిన్నయట్టి వెకిలితనము, కట్టి
కుడివె నేడు కంజాతనేత్రుని.”

శ్రీని. 5.86.

కట్టిన ముడుపు

అందు బాటు లో నున్న

అమూల్యవస్తువు.

కొంగుపసిడివంటిది.

“కట్టినముడుపు వెంకటనిలయుండు.”

తాళ్ల. సం. 11.55.

కట్టిపెట్టు

1. చాలించు.

“నీ మాటలు కట్టిపెట్టి చనుమా.”

రసిక. 3.45.

“మీ వారి నడతలు గట్టిపెట్టి ...

న్యాయంబు లాడె చొర.”

శకాం. 3.81.

“గర్వసంరంభంబు గట్టిపెట్టు.”

భీమ. 1.62.

“ఆ గంధర్వముపై వాంఛలు గట్టి

పెట్టి.”

జైమి. 4.9.

“నీ కాని తలఁపులు గట్టిపెట్టి.”

జైమి. 1.61.

శివ. 2.102.

“నీ డంబా లింక కట్టిపెట్టు - ఎవరికి

తెలియవు?”

వా.

2. కట్టించి యిచ్చు.

“కలుమతం బొందె నిల్లాండె గట్టి

పెట్టి.”

భీమ. 6.55.

కట్టివేయు

ఆగు; త్రాళ్ళు మొదలగు

వానితో బంధించు.

“వానికి నిన్నటినుంచీ మూత్రం కట్టి

వేసింది.”

వా.

“రాత్రంతా ఉండిన వాంతులూ,

భేదలూ ఒక్కమాత్రతో కట్టి

వేశాయి.”

వా.

“యజమాని కాళ్ళూ చేతులూ కట్టివేసి

చొంగలు పొరిగోయారు.”

వా.

కట్టుకంబము

అలానస్తంభము.

ఏనుగులను కట్టునట్టి

స్తంభము.

“కట్టుకంబము మంతి గంధద్విపము

నకు.”

కాశీ. 5.135.

కట్టు కట్టు

1. ఒక మాటపై నిలబడు,

సమ్మె చేయు.

“ఆ పులులలో కార్మికు లంతా కట్టు కట్టి

నారు.”

వా.

2. మంత్రములతో దిగ్బంధ

నాదులు చేయు.

“ఆ మంత్రగాడు కట్టు కట్టేసరికి పాడు

తున్నవాడల్లా అలా ఆగిపోయాడు.”

వా.

కట్టుకథ

కల్పితకథ; పుకారు.

మాటా. 58.

కట్టు కాపించు

పశ్చాదులను పరిపాలించు.

“కట్టఁ గావించ దక్షత లేమి నూరూర,

బండలఁ బడిపోయెఁ బశుగణంబు.”

మను. 3.129.

వాడుకలో రూపం మారుతుంది.

“కట్టేవాడూ కాసేవాడూ లేక పశు

పులు దిక్కు కొకటి పోతున్నవి.”

వా.

కట్టుకొంగు

చీర తొలిచుట్టు చుట్టి ముడి

వేసుకొను కొంగు.

“ఒక యిసుమంత పిడెఁ గట్టుం గొం
గున్.” విజ. 2.178.

దశా. 3.89.

“ఈ చీర కట్టుకొంగుకంటే పైకొంగే
చాగా ఉంది.” వా.

కట్టుకొను

1. వివాహ మాడు.

ఇది చక్రీణాంధ్రంలో ఈ
అరంలో విశేషంగా వాడు
కటో ఉన్నది.

“మన పక్కంటి అమ్మాయిని వాడు
కట్టుకొన్నాడు.” వా.

2. ధరించు.

“అవిడ చీర కట్టుకొని వచ్చేసరికి బండి
వేళ కాస్తా దాటిపోయింది.” వా.

కట్టుకొమ్మ

అడుకట్ట, ఆనకట్ట.

కట్టుకోక

మామూలుగా రోజు వారి

కట్టుకొనే చీర.

“దానికి కట్టుకోకలే లేవు. ఇంక
దాపుడు కోకలు ఎక్కడనుంచి
వస్తాయి.” వా.

చూ. కట్టుచీర; దాపుడుకోక.

కట్టుగడ

దాపుడుధనము.

త్రాసు.

కట్టుగడ నేయు

దాచు.

త్రాసు.

కట్టుగుండు

1. రాళ్లను పగులగొట్టుగుండు.

“కొండ గట్టెడుకట్టుగుండ్రవము.”

పరమయో. 5.40.

చంద్రా. 4.214.

2. తూనికరాయి.

“ఈ కట్టుగుం డేమీ సరిగా ఉన్నట్టు
లేదు. తాలూకా కచ్చేరీముద్ర ఉన్న
పైతే కానీ నేను ఒప్పుకోను.” వా.

కట్టుగుడ్డలతో

వస్త్రమాత్ర నిర్విశేషముగా.
శీ. 7.512.

కట్టుగుట్టము

కట్టివేసిన గుట్టము.

త్రాసు.

కట్టుగొయ్య

పశువులు మొదలయినవానిని
కట్టివేయుటకై పాతిన
కొయ్య.

“కట్టుకొయ్యకు శేరి కాను ధేనువు
దప్పె.” కామ. 4.111.

కట్టుగొట్టు

కట్టుగొయ్య.

చూ. కట్టుగొయ్య.

కట్టుగొట్టె

చంపుటకై కట్టివేసిన గొట్టె.
త్రాసు.

కట్టుచీర

రోజు వారి కట్టుకునే మా
మూలు చీర.

చూ. కట్టుకోక.

కట్టు చెడు

కట్టు తప్పు; విచ్చల విడిగా
ప్రవర్తించు.

“అదంత కట్టు చెడినన్ రావందులే?”
పాణి. 4.24.
మా. కట్టు తప్ప.

కట్టు చేయు
నియతి యేర్పరచు.

“ఆ గ్రామంలో ఎవరూ కట్టు కీయకాడ
దని కట్టు చేసినారు.” వా.

కట్టు తప్ప
ఈడేరి స్వేచ్ఛగా తిరుగు.
“ఇ, టీడేరి కట్టుతప్పిన, చేడియ నిక
నైనఁ బెండ్లి సేయందగదే?”
యయాతి. 3.100.

“కట్టు తప్పిన పిల్ల నింటో పెట్టుకొని
ఎన్నాళ్ళు కళ్ళు మాసుకొని ఉం
టారు?” వా.

కట్టుదిట్టము చేయు
తగినవర్సాట్లు చేయు.

“వాడు ఆ పాలం వ్యవహారం అంతా
కట్టుదిట్టం చేసి వెళ్ళాడు.” వా.

కట్టుదిట్టములు
కట్టుబాట్లు; అనుపాజలు.
“ఆ పిల్లలు కట్టుదిట్టాలు లేకుండా పెరి
గారు.” వా.

కట్టుదొన
కొండలో పారు నీరు ఒకచోట
నిలిచినప్పుడు కట్టుదొన లిం
టారు.
కన్నడంలో కోనేరునే కట్టు
దొణె అంటారు.

“తన చరిత్రాంబునకును ముజ్జగమ్మల,
జనుల వీనులు కట్టుదొనలు గాఁ గ.”
చంద్రా. 5.14.

కట్టుపకాసి
వీరుడు; ధీరుడు; శూరుడు;
క్రూరుడు.

“కట్టుపకాసి దీర్ఘదృఢకాయుడు త
ప్పితహరపాలకుండు.”

మరి. పూ. 8.47.
నిర్వ. 4.54.
“ద్రుపదుండు వచ్చి యా, కట్టుపకాసు
లిద్దఱకుఁ గ్రమ్మన నడ్డము సొచ్చి.”
భార. భీష్మ. 1.260.

“రావుతుల్ గట్టుపకాసు లై నరునిఁ
గప్పిరి.” భార. శల్య. 1.7.
“కట్టుపకాసు లై గగనాంగణంబున,
మందేహు లింతకు మాటుకొందు.”
శేష. 8.13.
భీమ. 4.47.

కట్టుపడు
1. బుద్ధి యగు.
“వల్లభుఁ డిట్లు కట్టుపడువార చెవిం
బడ.” దత్త. 5.128.

2. ఏమీ చేయలేని స్థితిలో
నుండు.
“శే నేదో ఆ శైవమనిషి మాటకు
కట్టుపడి ఉండిపోవలసి వచ్చింది.”
వా.

3. తక్కు వగు.
“...శూరుండు, భూమిదాతకుఁ బ్రభా
వమునఁ గట్టువడుకొ.” భీమ. 5.65,

కట్టుపఱచు
అటంకపఱచు, అడ్డగించు.
“భానుశశిమార్గములు కట్టు పఱచి.”
శాకుం. 2.113.
మా. కట్టుపఱచు.

కట్టుపాటు

ఏర్పాటు.

మా. కట్టుబాటు.

కట్టుబంటు

మృగాదులను కట్టుటకై

పన్నిన పన్నాగములు.

వలలు, ఉరులు వంటివి.

“లోలాక్షిదృగుచులో కట్టుబంటూ,
బాలపక్షిణములో పన్నినవలలూ.”

పండితా. ప్రభ. పురా. పుట. 3333.

కట్టుబండి

సరుకు నింపినబండి.

దీనినే బరువుబండి అని కూడా
అంటారు.

కట్టుబడి

చేను పట్టాదారుకు, కౌలుకు

చేసుకున్నవారు ఏటా యింత

అని యిచ్చే భాగ్యాదులు.

“ఇరుగుకై జీతంపు లెక్కటిలకు గుఱు,
పతిపు మామిడిగ కట్టుబడిగ జేసి.”

చంద్రా. 4.84.

“మా చేను ఈ సారి కట్టుబడికి
ఇచ్చాము. కొరుకు ఇచ్చి పప్పు డల్లా
వాడు సరిగా లెక్కచూపడం లేదు.”

వా.

మా. కట్టుపడు; కట్టువడు.

కట్టుబడు

లోబడు - నియమబద్ధుడగు.

“ధర్మానికి కట్టుబడినాడు.”

వా.

“వాడు మాటకు కట్టుబడి ఉంటాడు.”

వా.

మా. కట్టుపడు, కట్టువడు.

కట్టుబోతు

1. స్వేచ్ఛాచారి.

“కట్టుబోతుల బాడంగన్నగ గాని
లించు.” మల్లా. 3.4.

2. మంత్రగాడు.

మంత్రవేత్తలు వాకట్టు. కను

కట్టు మొదలయినవి చేస్తారు.

కనుక అట్లా వచ్చిన పలుకు
బడి.

కట్టుమట్టుగా

నివాససానంగా,

“కావించె నెవ్వడు కట్టుమట్టుగ హస్త,
తలము సంతతదాతృతాసురభికి.”

ఉదయనోదయము. 1.56.

కట్టుమట్టు చేయు

ఏర్పాటు చేయు, కట్టుబాటు

చేయు.

“సుగ్రీవాజ్ఞ నడవం గట్టుమట్టు చేసి.”
రామా. 5.325.

వానిళ్ల ని. లో ఈ మాటకు

పసులసాల, ఉనికిపట్టు అన్న

అర్థాలు కూడా ఉన్నట్లు

ఇచ్చారు.

కట్టుమాను

తెప్ప.

(తమి) కట్టుమరం.

కట్టుమామిడి

అంటుమామిడి.

విత్తనం వేయకుండా

మామిడికొమ్మను నటికి

వేటుచోట అంటు కట్టిన మా
మిడి.

చిలుకలు మొదలైనవి కొట్ట
కుండా బుట్టలు కట్టిన
మామిడిచెట్టని శ. ర. లో
చూపిన అర్థం సరి అని
తోచదు.

కట్టువడ జేయు

కట్టి పెట్టు - ఆపు.

“భస్మాంగరాగంబు పని కట్టువడఁ
జేసి.” చూర. 5.5.

కట్టువడు

ఆగిపోవు, మూతపడు.

“క్రమము దప్పిన మరణముల్ గట్టు
పడియె.” గుక్యాం. 1.136.

“ఖచరుల ప్రోవలు కట్టువడియె.”
ఉ. రా. 1.285.

“అమాట అనేసరికి వాడినోరు కట్టు
పడింది.” వా.

కట్టు వదలిన క్రేపు

స్వేచ్ఛాచారి.

తాళ్ల. సం. 12.75.

కట్టె గిట్టె

కసపూ గట్టా.

జం.

కట్టెగుట్టుము

ఒక పిల్లల ఆట.

ఒక వెదురు కర్రను కాళ్ల
సందున పెట్టుకొని దానినే
గుట్టుగా భావించి అదిలిస్తూ
పిల్లలు ఆడుకొనే ఆట.

కట్టెదురు

ఎట్టయెదురు.

“ఇందుల లేఁ జెయ్య రీకు కట్టెదుర,
మందలై యున్న గోమాత్య సంఘం
బు...”

పండితా. ద్వితీ. పర్వ. పుట. 240.
(ఆడే - పుట. 304.)

కట్టెర్ర

ఎట్టదనము.

“కట్టెర్ర సోకినట్టి.” క్రీడా. పు. 20.

కట్టెవంపు పొయి తీరుస్తుంది

ఒక దుర్మార్గునికీ ఆ పెద్ద
దుర్మార్గుడే సరి అనుపట్ల ఉప
యోగించే మాట.

కట్టెలు ఎంత వంకరగా
ఉన్నా ఆ వంపు మనకు
తీయడం ఎటూ సాధ్యంకాదు.
పొయ్యిలో పెడితే అంతా
భస్మమై పోతుంది - వంకర
ఎలాగూ చక్క నవుతుంది -
అన్న వాక్యార్థంపై యేర్ప
డిన పలుకుబడి.

“వీడిక్కడ అందరినీ యేడిపించుటని
లింతున్నాడు. ఇప్పుడేమో పొరుగువారి
కరణమయ్య తగులుపన్నాడు. ఇక వీడి
పని సరి. కట్టెవంపు పొయి తీరుస్తుంది
లే.” వా.

కట్టె విటిచి పొయ్యిలో పెట్టి

నట్టు

పెడసరముగా.

“వాడెప్పుడు మాట్లాడినా కట్టె విటిచి
పొయ్యిలో పెట్టినట్లు మాట్లాడు
తాడు.” వా.

కట్టెవిలుపుమాట

పెడసరపుమాట; పుల్లవిలుపు
మాట.

“వాడి నోట్లో కట్టెవిలుపు మాటలు
తప్ప మంచిమాట ఒక్కటి రాదు.”

వా.

కట్టజెట్టి

ఒళ్లంతా కట్టున్న జెట్టిపోతు.

“పెద్ద పలువన్నె కట్టజెట్టి.”

ఆము. 4.89.

చూ. కట్టపాము.

కట్టదండ

మెడలో వేసుకొను ఒక విధ
మైన సరము.

కట్టసరి కని నేడనేది ఇదే
కావచ్చును.

శుక. 3.105.

కట్టపాము

ఒళ్లంతా కట్టవంటి చార
లున్న పాము.

చూ. కట్టజెట్టి.

కట్టపురుగు

కట్టపాము.

కట్టబల్ల

కత్తెరకా ఘున్న బల్ల.

కట్టమంచం

ఇనుపకట్టు వేసి బిగించిన
మంచం.

కట్టసంచి

తూనిక రాళ్లూ, త్రాసూ

మొదలయిన వన్నీ ఉంచే
సంచి.

బంగారంపని చేసేవా రిప్పు
డూ దీన్నిలాగే పిలుస్తారు.

చూ. కట్టెసంచి.

కట్టెసంచి

చూ. కట్టసంచి.

కట్టసరి

ఒకరక మైన దండ.

చూ. కట్టదండ.

కడకంట నగు

నవ్వును కనులతో సూచించు.

“అని యార్తులై స్కూ నా పౌర
జనులఁ గని కేల వారించి కడకంట
వగుచు.”

ద్విప. జగ. 174.

కడకన్నుల సన్నల చూపు

క్రీగంటి చూపులతో పైగ
చేసి చూపు.

“నత్యభాష కాకలికి తెలుగు కౌరి కడ
కన్నుల సన్నల జూపె.”

పారి. 3.20.

కడకడల నుండు

హారదూరముగా నుండు.

“... మణిమండనుని బవళింపజేసి,
కడకడల నుండునంతఁ దత్కటక
మేలు...”

శుక. 1.286.

కడకాల దన్ను

తిరస్కరించు, త్యజించు.

“నడచె భవాంబుధిఁ గడకాలఁ దన్ని.”

పండితా. ప్రథ. పురా. పుట. 275.

చూ. కడకాల ద్రోచు.

కడకాల మగు

అవసానకాలము సమీపించు.
“దైవగతిం గడకాల మెన.”
ద్వాప. 9.92.

కడకాలు పట్టు

పాదాగ్రమును పట్టుకొను.
“అ విశ్వవిభు దైవ కలండు కోపించి,
కడగి హస్తపదని కడకాలు బట్టి.”
ద్విప. మధు. పు. 14.

కడకాళ్ళ ద్రోచు

తిరస్కరించు.
“అయో! మగనిం గడకాళ్ళ ద్రోచి.”
కుక. 1.154.
మా. కడకాల దచ్చు.

కడ కొత్తు

త్రోసి వేయు.
“నెన్నడ కడకొత్తు హంస మిగున
మృదు.” చంద్రా. 4.148.
కడకొఱవి

నగము కాలిన కొఱవి.
పొయిల్గోవంట కాగా కాలిన
కొఱువులపై నీళ్లు చల్లి
ప్రక్కకు తోస్తారు. అందుపై
వచ్చిన పేరు.
“హతులు...నీలిం బాసిన విగతవిభూ
తిక్ గడకొఱవు లట్ల పొగయుదు
రధిపా!” భార. ఉద్యో. 2.275.

కడగంట చూచు

కటాక్షించు, క్రిగంకితో
చూచు.
“ననుఁ బ్రీతిం గడకంటఁ జూచి,
విజయా! నా చేత నెబ్బంగి నే, పని
యైనం గడలేఱు.” ఉ. హరి. 2.21.

కడగను

తీరు, వెఱవేరు. కడముట్టు.
“కాంక్షితంబు కడగానక.”
హర. 4.14.

కడగట్టు

కట్టిన వేయు: కడగట్టించు;
విర్రుఱచు.
“ఇట్టి కోమలి లతాతరునేచన మాచ
రింపఁగా, గుణ యైకీంత లేక కడగట్టై
మురిండుదు.” శృం. కావం. 2.62.

కడగండ్ల మారి

ఎప్పుడూ కష్టాలు అనుభ
వించేవాడు.

కడ గాంచు

క్షూర్తయగు.
కాశ. 5.258.

కడగొట్టు

1. చచ్చు.
“గిల్తెక్ ముల్క్ సింగముల్, గడ
గొట్టెక్.” సారం. 1.107.
2. నడపట్టి.
“అందఱుం గడగొట్టుచెలెల్.”
భాగ. 10. పూ. 1685.
“వాని కడగొట్టు కొడుకు. ఇది కడ
గొట్టు పాఠము.” వా.

కడగోచు

గో. కొన.
“కామక కన్నులు కడగోర దిద్ది.”
నవ. 2.

కడచను

1. చచ్చు.
“నకలంక దుత్తలు కడచనిరి.”
భార. శల్య. 1.9.

2. పూర్తి యగు.

“కడదొక హయశేషముఖము కడచన మిక్.” భార. ఆర. 3.68.

“ఓలిన కడచన నలువని, నాలుగు విద్యలను నేర్పు నైగరిక మై, వాలిన సుకవులకుం గాక.” పుమా. 1.42.

3. నశించు.

“విష్ణుమూర్తులు కడచన్న వేళలందు.” శివ. 1.105.

కడచెడు

దిక్కుమాలు.

“అంతః గడచెడి వారముని కోప భస్మసాత్కృతతను లై పడిరి.” జాన్నాపీ. 2.82.

కడ చేయు

వదలిపెట్టు.

“కావున నానలఁ గడచెసి మరల, దేవ లోకమున కేతెంచితిమి” వి. నల. 2.629.

కడచేరుడు

కడతేర్చు.

“నుముఁ గడచేరఁపఁ దగు.” భార. ఉద్యో. 4.155.
చూ. కడతేర్చు.

కడజాతి

హీనుడు, అంత్యజుడు; హీను రాలు; అంత్యజురాలు.

“ఈ కడజాతిసాతి కిహిహీ మహి దేవుడు చిక్కె.” పాండు. 8.94.

కడతలు వాచు

విసుగెత్తి పోవు.

“వినో వేగివేగి కడతలు వాచిపోయి నవి. ఇంక నాచేత కాదు.” వా.

కడతలు వాయించు

దంపించు.

చెంపలు వాయించు వంటిది.

“వాడిదగిరికి వెళ్లి యివన్నీ అన్నా వంటే కడతలు వాయించి పంపు తాడు. జాగ్రత్త.” వా.

కడ తెగు

అంత మగు.

“కడ తెగక యంత కంతకుఁ, బాడ వమ్యును.” మైరా. 2.11.

కడతేలు

గట్టెక్కు; చచ్చు.

“అప్పు డాబారిఁ గడతేలు నగు ప్రయత్న, మెట్లు చింతింపవలయు రాకేందువదన!” శుక. 1.819.

“ఈ కషాలనుండీ నన్నెలా ఆ భగవం శుడు కడతేరుస్తాడో ఏమో మరి!” వా.
“దీర జిహ్వఁడు గడతేటిపోయె.” అచ్చ. సుం. 128.

కడతేర్చు

1. పూర్తి చేయు.

“తొడగిన పని చలం బెడపక యతి నుష్కరం బైనఁ గడతేర్చు ప్రభువు లార.” భార. విరా. 3.21.

“కడతేర్చు మట్టనే కావింపు మఘము.” వర. రా. బా. పు. 41. పంక్తి. 7.

2. చంపు.

“దానవు, కపటము కాఁ జెలిసి వాని. కడతేర్చుటయున్.” శైమి. 5.146.

కడ నుంచు

వేటుగా ఉంచు.

కడగా పెట్టు అని రాయల సీమల్లో వాడుక.

నూ. ని. లో పరిత్యజించు
అనీ, వావిళ్ళ ని. లో గెంటి
వేయు అనీ యిచ్చిన అర్థం
సరి కాదు.

“అల్లుడైన పెండ్లికొడుకు నేచి
చూచి యవలీల మెయిం గడ నుంచి
యచ్చటన్.” శుక. 1.286.

“పంకజాతాసనప్రతిపత్తి కడ నుంచి,
మృగరాజపీఠపై మేలు తొంచి.”
కమ. 1.18.

కడప త్రొక్కుకొని వచ్చు

ఇంటిలోనికి వచ్చు.

“ఏదో చుట్టం గదా అని నీ కడప
లొక్కుకొని వస్తే ఎంత మాట
అంటావా?” వా.

కడప దాటు !

బయటికి పో.

“ముందు కడప దాటి మాట్లాడు.” వా.

కడపరాని

గొప్పైన; వదలివేయ రాని.

కడపుట అనగా ఇక్కడ
త్రోసివేయుట.

త్రోసివేయ వీలు లేని అచా
లం త గొప్పవాడు అని
భావార్థము.

“నీ వొక్కడ వయూ, గడపరాని
యట్టి భక్తడణే?”

పండితా. ద్వితీ. మహి. పుట. 186.

కడపల చేరు

అంత మగు.

“చాతకంబుల పి పా సలు కడపలం
జేరె.” భాగ. 10. పూ. 758.

కడపి పుచ్చు

1. పంపు.

“సార్థవాహులం గడపి పుచ్చి.”

కాశీ. 4.64.

2. ఉదాసీనలై వహించు.

“...రక్షింపఁ జాలియొండె, కడపి
పుచ్చిర నూర్వలొక్కఁగలు దప్పన్.”
భార. ఉద్యో. 1.161.

3. వాయిదా వేసి తప్పించు
కొను.

ఏదో ఒక నాకు చెప్పి తప్పించు
కొను అనుట.

“నీదనుతుని సిద్ధున కీక యే. గలూ
నన్యో నవచుఁ గడపి పుచ్చెన్.”
కళా. 5.129.

4. జరపు.

“పుష్టి సమస్తమున్ గడపి పుచ్చి.”

పాండు. 3.28.

5. దాచు.

“...అవాగేవి యావిభంబున నొడవన
కళామర్మభేదన నామ్రాజ్య సంపదను
భవావస్థ మానలాభువశంక నప్రకాశ
ముగాఁ గడపి పుచ్చుటకు నుపాయంబు
జింతించి...” కళా. 5.17.

కడమ కలుగు

లోపము కలుగు.

“కనకపత్రమున నిచటం, గడమ కలదను
వ్రాము లేఖయును లిపియు, ముఖ్యమును
నాను నయ్యె.” శృం. కావం. 2.176.

కడమ పడు

1. తక్కువగు.

“ఒక్కత్రాడు నుట్టిన నది రెం దంఱ
శంబులు కడమ పడియె.”

భాగ. 10. పూ. 384.

2. కొఱలేపడు.

“విభీషణుని రాజుఁ జేయఁగనుట మీ
లావునఁ, గాన నాకుఁ గలిగెఁ గడఁచు
పడక.” భాస్క. ముద్ద. 24.79.

3. మిగిలి పోవు—పూర్తి కాక.
“నెఱువు కడఁచుపడియె...”

ఆము. 4.58.
చూ. కడఁచునడు.

కడమ పెట్టు

మిగుల్పు.

“కడమపెట్ట కంతయును నాకు నెఱిఁ
గింపు.” ప్రభా. 3.148.

కడమ వడు

మిగులు; కొదవపడు.

“అట్లు దీనుల వధియించి యచటఁ
గడమ, వడివ నగుతులు వడఁ చ్రోచి.”
శేయు. 2.105.
చూ. కడమపడు.

కడమ లెంచు

కొఱలే లెన్ను; లోపము
లెంచు.

“కని కానని యజ్ఞానజంతు వను,
కడమ లెంచ నిఁక గొలఁ జేదయ్యా.”
శాశ్న. సం. 9.206.

కడ ముట్టబడు

దరి చేడ.

“మనుఁగుచును చేలుచును గడముట్టఁ
బడని, జనుల కల్లయ...” భీమ. 5.170.
చూ. కడముట్టు.

కడముట్టు

ముగియు; నిర్మూల మగు.

“కంఠుల నా భారము కడముట్టె

నొక్కొక్క.”

కళా. 3.130.

గార. చారి. ద్వి. 2454.

“శత్రువు బుణంబుఁ జెచ్చు నెచ్చరిక
తోడఁ, గడమపెట్టక కడముట్టు నడఁచ
వలయు.” ప్రబో. 5.4.

“ఈ పని ఈ రోజు కడముట్టెట్టు
లేను.”

కడయిల్లు
పరలోకము.

ద్వి. భాగ. 4.

కడయింటి పొదువు

పోటుమానిసి.

బసవ.

కడలుకొను

1. వ్యాపించు;

“....మెఱుగులు దిక్కులఁ గడలుకొన
నగ, మించు దంతపు టుయ్యెల మంచము
నను, నొలుపు మీఱుచుఁ దనయంతి
పురము సతుల, యూ డి గంబులు
గైకొంచు నున్న కొరి.” కళా. 2.15.
“కరుగవ నును సోగ కంఠ గడలు
కొనంగన్.” జైమి. 2.36,

2. అతిశయించు.

“...భ్రువావహుఁ డధిక సాభాగ్య
లను, గడలుకొన.” జైమి. 5.157.
“శీతి కడలుకొనంగన్.”
భార. విరా. 5.388.

3. చిప్పిల్లు.

“...యగవఁ గడు నశ్రువారి గడలు
కొనంగన్.” భార. విరా. 4.152.

కడలుకొలుపు

కడలుకొనఁ జేయు.

“రతిదేవి నెవ్వఁగు రారాపుఁజన్నులు
గడకన్నులకు నింపు గడలుకొలుప.”
కృం. నైష. 2.41.

కడలెత్తు

పొంగు.

“జాటజాట ధారగా వడియుమక
గడలెత్తుసుధారసంబు.”

పాండు. 4.48.

కడలొత్తు

వ్యాపించు.

“కరమాలముల కాంతి కడలొత్తి.”

హరి. పూ. 8.168.

కడలొక్కను

మా. కడలుకొను.

కడవబడు

1. మిగులు.

“ఒకడుం, గడవంబడవండం గృష్ణండు,
పడకులకును యమున యుటపటుగం
జేసెకా.”

హరి. పూ. 8.37.

2. ముగియు.

“కడవంబడు నొకొ పని యని, కడు
వెన జనుచెంచె...”

భార. కాంతి. 5.281.

కడవ బలుకు

తిట్టు, దూషించు, త్రోసివేసి
నట్లు మాటలాడు.

కడవన్ = ప్రక్కకు తొల
గించునట్లు, తిరస్కరించునట్లు
అని భావార్థం.

“పండితేంద్రుని గడ్వం బలికిన పాల,
సుండ.”

పండితా. ప్రితీ. మహి. పుట. 12.

మా. కడ్వ బల్కు.

కడవ బల్కు

తిరస్కరించు, తూలనాడు.

“కాంత దన్నెంత యుం గడవం
బల్కిన.”

మను. 5.127.

మా. కడవ బలుకు.

కడవ బుచ్చు

త్రోసివేచ్చు. తిరస్కరించు.
పండితా. ప్రితీ. మహి. పుట. 214.

కడవదెచ్చు

తొలగించు.

“అపడం గడవంబెట్టంగ, కోసి...”

భార. ఉద్యో. 3.6.

కడవల నీ రినుము ద్రావుకై వడి

కాగును యినుము ఎన్ని నీళ్లు
వాసినా తాగుతూనేచెటుంది.

భోగములతో భోగానక్త
మయిన మనస్సు సంతృప్తి
చెందదు ఆ నన్న భావాన్ని
సూచించే ఉపమానం.

“వడిగాంచి కాంచియుండన్, గడవల
నీ రినుము ద్రావుకై వడికై వైచె.”

మను. 3.188.

కడవాడు

అస్పృశ్యుడు; చిన్నవాడు.

“గారావు మీతల్లి కడవాడం గాని నే,
గనుతింపక గడవాడం గాం
జుమయ్య.”

మను. 5.4.

“అడిగిన నే మీ కడవాడం కును.”

భార. ఆర. 1.96.

కడవుట్టు కూతురు

కడగొట్టు కూతురు. అందటి
కంటె చిన్నకూతురు.

పండితా. ప్రథ. పురా. పుట. 298.

మా. కడగొట్టు.

కడవెళ్ళా

పూర్తిగా.
“వాడు బాగవతం కడవెళ్ళా చదివాడు.”

కడవెళ్ళు

కడ తెలుసు; చాటు.
“విరహవారికి నేల కడవెళ్ళు తెచ్చుడు.”
ప్రభా. 3.124.

కడవేలు

చికిత్స వేలు.

కడసంజ

సాయం సన్.
కళా. 8.10.

కడసను

పేరు పొంది, ప్రఖ్యాతి
మగు.
“కడసన్న నీడు విఖ్యాపితమహిమ, కడ
యెఱింగెద మనఁగా మా తరంబె.”
బస. 5.129.
రూ. కడచను.

కడసావి ముదుసలి

పండు ముసలేది.

సావి = కాలము.

కడసావి = కుడి కాలము.

“పసిడి గట్టున కొక వింత మిసిమి
నించి, నెఱసెల కడసావి ముదుసలి
తెఱపియెండ.” పారి. 4.43.

కడనూపు

కడతేర్చు, ముక్తి నిచ్చు.
“గమయించు వారికి కడనూపు
వాడు.” బస. 6.161.

కడికంచము

అన్నము తినుకంచము.
“కలువలరాజు పువ్వు కడికంచము
బ్రహ్మకపాలము...” పిర. 2.75.

కడికండములు చేయు

ముక్కలు ముక్కలు చేయు.
“తురంగంగముల్, కడి కండంబులు
సేసి.” భార. ద్రోణ. 5.114.

కడికండలుగా

చిన్న చిన్నముక్కలుగా.
భోజనమున కనువుగా నఱికిన
కండలుగా—అనగా ముక్కలు
ముక్కలుగా నఱికిన వనుట.
“పాడుతుల కడికండలుగాకా.”
కమా. 11.36.
“అకాశఘంటామార్గంబున నుండ
కుండఁ గడికండ లొంగఁ జెల్లిననన్.”
కా. మా. 2.60.

కడికొమ్ము గావించు

ఆహుతి చేయు.
“వైరిరాజన్యల వనదుర్గముల నెఱఁ
గడికొమ్ము గావించె గరటిఘటకు.”
రాజగో. 1.70.

ఇంకనూ అర్థం విచార్యము.
ఇట పాఠమే సరి కా దేమో!

కడిగండము

పొరపోవుట.
తింటూండగా ఉన్నట్టుండి
పొరపోయినప్పుడు ప్రాణ
పాయకరమనీ, అలాంటి
గండం అన్నదానసుకృతంవల్ల

పరిహార మ వృత్తుం దనీ
అంటారు.

శేంకటేశ. 44.

కడి గడి యగు

ఆహార మగు.

“విడువక చేతిలో విష్ణు ప్రసాదము,
గడి గడి యైనది కానీరు గాని.”

తాళ్ల. సం. 6.10.

కడిగినముత్యంలాగా

నిర్మలంగా, పరిశుభ్రంగా.

“ఆ పిల్ల కేం? కడిగిన ముత్యంలా
ఉంటుంది.” వా.

చూ. పులుగడిగిన ముత్యము.

కడిగి (పెట్టి) న సాలగ్రామం
లాగా

బోసిగా, ఏ నగా నాణ్యం
లేకుండా.

“వా డెంత సంపాదినీ మాత్ర మేం?
పెళ్లాం మాత్రం కడిగిన సాలగ్రామం
లాగా ఉంటుంది.” వా.

కడిగి పెట్టిన గంగాశంలాగా

సర్వశూన్యంగా.

“అవిడ కడిగి పెట్టిన గంగాశం లాగా
ఉంది. ఒక సాతా? ఒక చీరా?” వా.

కడిగి పెట్టిన నిప్పు లాగా

నల్లగా, బొగ్గులాగా.

వ్యంగ్యంగా అనుమాట.

“ఆ పిల్ల కేం? కడిగి పెట్టిన నిప్పులాగా
ఉంటుంది.” వా.

కడిగి వదిలి పెట్టు

అవమానించు; ఎదుటివాని

లోపాలన్నీ బయట పెట్టు.

“వా డీసారి కనబడసి. కడిగి వదిలి పెడ
తాను. వాడు చేసిన పెద్దపను లన్నీ
నాకు తెలియనివా ఏమిటి?” వా.

కడిగొను

తిను.

“చిచ్చు కడిగొనంగ వచ్చు నే?”
భాగ. 8.246.

కడిపెడు బిడ్డలు

అధికసంతానం.

“కాక యున్న మేము కడిపెడు బిడ్డల,
వార మెట్లు బ్రతుకువాగ మనుజు!”
భోజ. 6.144.

చూ. కడుపు నిండా పిల్లలు.

కడి మాడ సేయునట్టి

అమూల్య మయిన.

భోజనవిషయంలోనే వాడుక.

ఒకొక్క-కడి (అన్నం ముద్ద)

ఒక మాడ చేస్తుంది అనుట.

“అమృతోపమానంబు లైన యన్నం
బులు, కడి మాడ సేయంగ గుఱుచు
వారు.” విక్ర. 5.124.

కడియపు చేమీదుగా దివముచేరు

ముత్తైదువ చావు చచ్చు.

కడియములు సాభాగ్య

చిహ్నములుగా ఇక్కడ

భావింపబడినవి. వాడుకలో

కూడ నేడు ‘అమె ముత్తైదువ

చావు చచ్చింది. ముత్తైదు

వగా పోయింది’ మొదలైన

పలుకుబడు లున్నవి.

అయిదునగా (స్త్రీ) చనిపోవుట

ఎంతో పుణ్యమను. గొప్ప

అని మన సుప్రసిద్ధి.

“అంతట నయ్యంతి గూళ్ళజాతులఁ
గాంచి, కడియపుల జేరెను గాఁగ
దివసు, కేటయ్యె...” శుక. 3. 337.

పాపముచో ఈ పలుకు బడి
నేడు మారినది.

“ఏదో ఆ పుణ్యార్థురాలు ముత్యము
వగా చాలు: కన్నది. చాలు. అంతే
కావాలి?” వా.

కడియపుటట్టు

కడియమువలె గుర్తొమ్ముగా
చేయఁ జేయు.

“కడియంపుటట్లు వెన్నపాలు.”
కథా. 7. 81.

కడి యెత్తు

అన్నం తిను.

“పాతునఁ గుడువక తాఁ గడి,
యెత్తు...” రాజ. 2. 2. 34.

“మీగడపెరుగు లేనిది మా వాడు కడి
యెత్త లేడమ్మా, ఏం చేస్తాం!” వా.

కడివోవు

1. ముఱికిపోవు. కన్నయవోవు.
“కడివోక నొడకులు గడిసి.”
కుమా. 1. 98.

2. వాసన పోవు. వాడు.

“కడివోయిన పువ్వులు మఱి, ముడుచునె
రనికుఁ డగువాఁడు...” భో. 4. 224.

3. బీడువోవు. వ్యర్థ మగు,
చెడివోవు.

“తాల్మి కడి వోయిన నించుక లజలాపు
నకా.” ఉత్త. హ. 5. 202.

“సంతకము గడి వోనివాసనలు గలుగు,

పారిజాతమహీజపుష్పములు ముడిచి.”

వి. పు. 8. 122.

కడి నేయు

భుజించు.

“యంగము గాల్చిన చేదు జగము
గాల్చినజోడు, గడినేయఁ బడినేయఁ
గలుగఁజేసి.” రుక్మాం. 5. 71.

కడినేని పెట్టు

వంట చేసి పెట్టు.

“మృషిండు శాడవచేతఁ గుడిచినభంగి,
గుడిచెనే విధులచే గడి నేని పెట్టు?”

పండితా. ప్రథ. దీక్షా. పుట. 172.

నేని వాడుకరూపం :

“కడి చేసి వేసేదిక్కూడా లేదు పాపం!
మసలాయనకు.” వా.

కడు గైనా తవు డైనా

ఏదో యింత అనుట. జం.

కుక్కు. 18.

కడుదుర్లు కుట్టినకరణి

కందిరిగలు కుట్టినట్లుగా.

పొడిచినట్లు, చులుకు చులు

కనుబాధను తెలుపుమాట.

“కడుదుర్లు కుట్టినకరణి మే నెరియ,
నొడలు పెన్నెత్తురు లాలక నయ్య
కు.” ద్విప. కల్యా. 148.

కడువగు

గర్భ మగు.

ఇది నిరసనలోనే వినవస్తుంది.

“అపాలవిధవ కడువయిం దని ఊరంతా
ఒకే గోల!” వా.

చూ. కడుపు వచ్చు.

కడుపా కళ్లేపల్లి చెరువా?

వాడంత తింటున్నా డేమిటి ?

వట్టి తిండిపోతే అనే భావ
చ్చాయలో ఉపయోగించే
వలుకుబడి.

“అన్ని పూరీలూ ముగించాడు. అదేం
కడుపా కళ్ళేపల్లి చెరువా?” వా.

చూ. కడుపా కళ్ళేపల్లి చెరువా?

కడుపా ఖండవల్లి మడుగా ?

చూ. కడుపా చెరువా?

కడుపా కొల్లేరుమడుగా

చూ. కడుపా చెరువా?

కడుపా చెరువా :

అంత తినడం సాధ్యమా;

అంత తిండిపో వేమిటి అనుట.

“ఇన్ని వడ్డీనే నే నేం చేస్తాను? నా దేం
కడుపా చెరువా !” వా.

“అన్ని రకాల పిండివంటలు చేసినా
ఒక్కటి వదలకుండా తినేశాడు. వాని
దేం కడుపా చెరువా !” వా.

ఇదే సానికమైన చెరువుల
పేళ్లతో చేరిన రూపాలతో
వినవస్తుంది.

చూ. కడుపా కళ్ళేపల్లి చెరువా?; కడుపా
ఖండవల్లి మడుగా?; కడుపా కొల్లేరు
మడుగా?

కడుపాత్రంవాడు

కడుపు కక్కుర్తివాడు, తిండి
పోతు.

మాటా. 129.

కడుపార

1. కడుపు నిండా.

“ఆరగించే కడ్డార.” బస. 7.203.

2. గర్భము ఫలింపగా —

కనులార. చేతులార ముటిదే
కడుపార కూడా.

“పాశ్చిమియల్ కడుపారం బ్రావె.”

వేం. పంచ. 3.363.

“తను కడు, వార సతీదేవి కూతు రై
జన్మింపకె.” కుమా. 3.22.

కడుపు అందుకొని పోవు

1. చిక్కి పోవు.

“పెంటుస్టోక్లో గడుపంటి శృంగు,
చలనముల గ్రహ్యశీర్షోతువుల...”

ఆము. 6.13.

2. కుదాల్చు కలుగు.

“పాపం! ఎప్పుడు తిన్నాడో యేమే!
కడుపు అంటుకొని పోయింది.” వా.

కడుపు అగు

గర్భముగు.

చూ. కడుపగు.

కడుపు ఆరసి పెట్టు

కడుపు చూచి పెట్టు.

అనగా ఆకలి యెంతో గుర్తై

రిగి ఆదరముతో అన్నము

పెట్టు.

“హరహర! యెవ్వ రింక గడుపారసి
పెట్టెద రీప్రీతాన్నము.” శవ. 3.19.

చూ కడుపు చూచి పెట్టు.

కడుపు కందపెర డగు

చూ. కడుపు కందవి తగు.

కడుపు కందవి తగు

సంతానాభివృద్ధి యగు.

కంద విసర్జితంగా పెరుగుతూ

పోతుంది అనుటపై వచ్చినది.

“అడుగెగవలసిన యది యే, నడుగుదు
విశదముగ మొదల నాచిలుక యడెక్క

డిది యిట జేక యేటికి, విడిచితి నీ
కడుపు కందవత్తుగ హంసీ!”

ప్రభా. 4.41.

యా. కడుపు కందపెర డగు.

కడుపు కక్కరి

తిండికోస మై ఏమిటి కై నా
లోబడుట.

“తడవులఁ బటి యేము సతతంబును
బోదుము వాని పిటికెన్, గడు మతి
చాలమిం గడుపుకమ్మరిలిన్ సురలోక
నాథ!...”

ప్రభా.

“కడుపు కమ్మరితో వాడా నీచపు
పనికి పాల్పడ్డాడు.”

వా.

కడుపు కట్టు

యా. కడుపుగట్టు.

కడుపు కరగు

కొంత కష్టపడుటతో పూర్వ
మున్న కండ తగినది అనుపట్ల
ఉపయోగిస్తారు.

“రెండో పెళ్లాం వచ్చేసరికి ఆయ్య
గారికి కాస్త కడుపు కరిగింది.”

యా. బాజు కరగు.

కడుపు కాలి!

ఒక తిట్టు.

“దాని కడుపు కాలా! పిల్లాణ్ణి ఎంత
చెబ్బి వేసిం దమ్మా?”

వా.

కడుపు కాలు

సంతాననష్ట మగు.

“పాపం! మీ అక్క పిల్లాడం పోయా
డు రా నాయనా! కడుపుకాలిన పిల్లను
పిలుచుకొని వచ్చి కడుపు చల్ల చేసి పంప
డం నున ధర్మం.”

వా.

కడుపుకుట్టు

1. కడుపు ఈడ్చి పట్టుకొను
ఒక విధ మైనశౌల.

“తలనొప్పి కడుపుకుట్టుం, బలుగులు
పుం గాళ్లతీపు పాటించుచు.”

శుక. 2.205.

“ఆపిల పెలి ఆయినప్పటినుండి కడుపు
కుట్టుతో బాధపడుతూ ఉంది.”

వా.

2. ఓర్వ లేమి.

“కడుపుకుట్టుకొద్దీ వాడే వేవో చెప్పే
అవన్నీ నమ్మ వద్దు.”

వా.

కడుపు కూడు పెట్టు

భోజనము పెట్టు.

“ఏచుగ ట్టివాలు దాన నా కెవ్వరు,
కడుపుకూడు వెట్టి కట్టఁ జీర, యిచ్చి
సాకతమున నేలుదురట్టివా, రలకు పనులు
నేసి...”

భార. విరా. 1.298.

కడుపుకూటికి

కేవలం తిండికోసం,

“దేవా! యిట్లని యానతి, యీవల జే
గడుపుఁగూటికిట రాన్.”

ఆము. 4.67.
“కడుపు కూటికి తప్పితే పిళ్లందరినీ
ప్రాధేయపడాల్సినపని యేముంది?”

వా.
“ఏదో జనమీద ప్రేమతో తప్పా,
కడుపు కూటి కైతే వైద్య మే
చెయ్యాలా?”

వా.

కడుపుకొఱకు

పొట్టకూటికి.

“పేద యై కడుపుకొఱకు పాత, కములు
చేసి రారవమునఁ గూలు.”

కేయా. 3.293.

యా. కడుపుకోసం.

కడుపుకోసం

పొట్టకూటికి.

“కడుపుకోసం ఎన్నవస్థ లైనా పడాలి మరి!”

చా. కడుపుకోజుకు.

కడుపు గట్టి కాలు గట్టి

తా నేమాత్రం అనుభవించ

కుండా. జం.

తిండ్డైనా తినకుండా అనుట.

“వీళ్ల నాన్న పోయినప్పటినుంచీ కడుపు గట్టి కాలు గట్టి యీ పిల్లలను సాకు తున్నాను.”

కడుపు గట్టు

మరొకరికోసం మై అన్నము కూడా తినకుండు.

కడుపులు గట్టిగా బిగించుకొని

ఆకలి కనబడకుండా చేసికొను

టనుబట్టి వచ్చిన పలుకుబడి.

“మగవాడ ననుచు నున్నా, నగు నగు నే గడుపు గట్టి యప్పులు మిగులకా, దెగిచి...” శుక. 8.276.

“కడుపు గట్టి కాళ్లు గట్టి అంత సాత్తు సంపాదించి వీళ్ల కిచ్చాను.”

చా. కడుపు కట్టు.

కడుపు గడచు

జీవనము గడచు, తిండికి

జరుగు.

“కడుపు గడవడమే కష్టంగా ఉంది.

ఇంక వాడు పిల్ల కేం పెళ్ళి చేస్తాడని?”

వా.

కడుపు గొట్టు

జీవనాధారము పడగొట్టు.

“ఎవరెవరి కడుపులు గొట్టో వాడు సంపాదించాడు. అది కాస్తా దొంగలు దోచుక పోయారు.”

వా.

కడుపుచల్ల కరచుకుండా

ఏ మాత్రం శ్రమ పడకుండా;

హాయిగా.

“నీ దయ, నైక్కడనుం బ్రాద్దు పాడుచు టెఱుంగక నీ వే, దిక్కని యుండుము దాయలు, గ్రక్కతిలక గడుపుచల్ల కడ లక యుండక.” రామా. 2.7.

కడుపు చల్ల గ పలుకు

మనసు కు ముట పడుమాట

చెప్పు.

“ఏ మెఱుంగ మె యా రిక గడుపు చల్లంగ బలికి కరుణ చేసితి...”

ఆము. 7.50.

కడుపు చల్ల చేసి వంపు

సంతాననష్ట మైనప్పుడు

ఆమెను పుట్టినాటివాళ్లు తీసు

కొనిపోయి ఆదరించి బట్ట

లిచ్చి పంపడం ఒక ఆచారం.

ఆ సందర్భంలో అలా చేయు

టనే కడుపు చల్ల చేసి వంపుట

అంటారు.

“పాపం! మీ అక్క పిల్లడు పోయాడురా నాయనా! కడుపు కాలిన పిల్లను పిలుచుకొని వచ్చి కడుపు చల్లచేసి పంపడం మన ధర్మం.”

వా.

కడుపు చల్లని తల్లి

1. బహుసంతానవతి.

“అవిడ కేం? కడుపు చల్లనితల్లి. ఇంటి నిండా పిల్లలే.”

వా.

2. వాత్సల్యపూరురాలు.

“అవిడదగ్గరుండడాని కేమిరా? కడుపు చల్లనితల్లి.”

వా.

కడుపు చించి చూపితే గారడి

విద్య

ఎంత తన బుద్ధిని చెప్పు
కొన్నా గమనించక పోయి
నప్పుడు అనేకాలు.

నిజంగా కడుపు కోసి చూసినా
యిదంతా యింద్రజాలము లే
అనుటపై వచ్చిన పలుకుబడి.

“నేను అప్పులో మునిగి పోయాను
మొత్తో అన్నా, వాడు సకేమిరా
నమ్మడు. ఏం చేస్తా? కడుపు చించి
చూపితే గారడివిద్య అన్నట్లుంది.”

వా.

కడుపు చించుకొంటే కాళ్ళమీద
పడుతుంది

తనవారి తప్పులను తాను
జైలు పెట్టకూడదు అనేపట్ల
ఉపయోగించే పలుకుబడి.

“ఏం చెప్పకో నమ్మా! వాడు మరీ బరి
తేగి తిరుగుతున్నాడు. కడుపు చించు
కొంటే కాళ్ళమీద పడుతుంది.”

వా.

కడుపుచిచ్చు

అకలి.

“...కనికరం బుడిగి కడుపుఁజిచ్చునకు
మ్రొంగం దలుముకొని వచ్చి...”

మను. 5.27.

కడుపు చుమ్మలు చుట్టు

కడుపులో కలుగు విపరీత
మైన బాధను తెలుపుటలో
ఉపయోగించునది.

కడుపు తలుగుకొనిపోవు వంటి
పలుకుబడి.

ఇది అంగికమయిన బాధనే
కాక, మానసిక బాధను
కూడా తెలియజేస్తుంది.

“కడుపు చుమ్మలు చుట్టగాఁ గన్న
కన్నె, చిలుక నెడఁబాసి యేరీతి
నిలుచువాఁడ.”

శుక. 1.462.

“కడుపుచుమ్మలు చుట్ట.”

పాండు. 3.24.

కడుపు చుట్టు క్కను

కడుపు మండిపోవు.

“కడుపుఁ జుట్టు క్కనుఁ గన్నవారి
కిని.”

గౌ. హరి. ద్వితి. పంక్తి. 929.

నేటి రూపము కడుపు భగ్గు
మను.

“మా అబ్బాయి ఊరునించి చిక్కి
నగ మయి వచ్చాడు. వాణ్ణి చూస్తే
కడుపు భగ్గు మంటుంది.”

వా.

కడుపు చూచి పెట్టు

అకలి గుర్రెటిగి అన్నము
పెట్టు.

“మా అమ్మ పోయిం తర్వాత నాకు
కడుపు చూచి అన్నం పెట్టేదిక్క
లేదు.”

వా.

చూ. కడు పారసి పెట్టు.

కడుపుచూపి కాకులొత్తి జీవించు
నీచముగా బ్రతుకు.

రామచం. 30.

కడుపు చెక్క లగునట్లు

గట్టిగా, కడుపుబ్బగా.

“వాడి గంగిరెద్దువేషం చూస్తే కడుపు
చెక్కలయెట్లు నవ్వు వస్తుంది.”

వా.

కడుపు చెరు వగు

దుఃఖాతి లేకము కలుగు.

“ఆ పిల్ల పడేబాధను చూస్తే కడుపు
చెరు నై పోతుంది.” వా.

కడుపుచేటు

వ్యర్థజన్మ మనుట.

“కలుగ నేటికి దల్లుల కడుపుచేటు.”
బాహ్యపీ. 1.49.

కడుపు చేత పట్టుకొని

జీవనార్థ మై, జీవనాధారంగోస
మని.

“వాళ్ళ సంసారం అంతా చితికి
పోయింది. పాపం! అవిడ కడుపు చేత
పట్టుకొని పట్లానికి వెళ్ళిపోయింది.” వా.

“దిక్కు మొక్కు లేక కడుపు చేత
పట్టుకొని యింత మారాభారం రావలసి
వచ్చింది.” వా.

కడుపు చేయు

గర్భము చేయు.

కొంత నిరసనలోనే యీ
మాట వినవస్తుంది.

“అవ్వసిఘండు, మదయుంతికి గడుపు
చేసె మదనక్రీడన్.”

భాగ. 9.250.

“వాడు వాళ్ళింట్లో ఉన్నట్టే ఉండి ఆ
పిల్లకు కడుపు చేసి పాటిపోయాడు.” వా.

“వాడు దాన్ని నమ్మించి తేలు పెట్టి
వంచించి కడుపుచేసి వదిలిపెట్టాడు.” వా.

(నీ) కడుపు తరిగ

ఒక తిట్టు.

కడుపు తఱుగుకొని పోవు

తీవ్ర మైన ఆవేదనకు గుఱి
యగు.

“దిక్కు లేని ఆ పిల్లలను చూచేసరికి
నా కడుపు తఱుగుకొని పోయిందంటే
నచ్చు.” వా.

కడుపుతీపు

సంతానముమోది ప్రేమ.

“పాపం అవిడ కడుపుతీసికొట్టి అంతగా
చెత్తున్నది గాని తనకోసం కాదు రా
బాబూ.” వా.

కడుపు తీయించుకొను

గర్భస్రావము చేయించుకొను.

“అసలేక రామేశ్వరయాత్రకు పోలేదూ,
ఏమీ లేదు. ఎక్కడకో వెళ్ళి కడుపు
తీయించుకొని వచ్చిందట.” వా.
మా. కడుపు దించుకొను.

కడుపు తెచ్చుకొను

గర్భ మగు.

“బాబు శరీర బొంది కలూ!, కడు చేల
తెచ్చుకొంటి.” భాగ. 9.878.

కడుపుతో ఉండు

గర్భిణి యై యుండు.

“నా పిల్ల యిష్టంకు కడుపుతో ఉంది.
లోకాకాసిని పూలు తెచ్చి పెడుతూ
ఉండవే నాగమ్మా!” వా.

కడుపు దిగు

గర్భస్రావ మగు.

“కడుపు దిగె నందుల చొరులు గలంగ
బడంగ.” భాగ. 10.62.

కడుపు దించుకొను

గర్భస్రావము చేయించు
కొను.

“అది సంవత్సరాని కొకసారి కడుపు
దించుకొంటూ ఉంటుంది. దాని కేం ?
సీతా ? జాతా ?”

చూ. కడుపు తీయించుకొను.

కడుపున ఒక కాయ కాచు

సంతానము కలుగు.

“నా కొడలి కడుపున ఒక కాయ
కాస్తే చూచి పోదా మని ఉంది. ఆ
ఒక కాస్తా తీర్చు నాయనా! ఇప్పు డీ
సంబంధం కా దనక.” వా.

కడుపునకు పెట్టు

తిండి పెట్టు

ఇందు. 2.15.

కడుపున చిచ్చిడు

గర్భశోకము కలిగించు.

“కొడుకులారా! నాను కడుపున
జిచ్చిడి.” జేనీ. 6,801.

కడుపున పుట్టిన కొడుకు

సొంత కొడుకు. ఔరసుడు.

అత్యాదరమును స్ఫురింపజేసే

పట్టుల ఉపయోగించే మాట.

“కడుపున బుట్టిన కూరిమి కొడుకు.”
శార. 2.75.

“తనకడుపున బుట్టినకొడుకు అత్తె.”
భార. ఆశ్ర. 2.163.

“వాడు పరాయివాడనునా ఇతను
కడుపున పుట్టిన కొడుకులాగా చూచు
కున్నాడు.” వా.

కడుపున బెట్టుకొను

వాత వేసుకొను.

“ఓరీ! చక్కనిమ్మగమును, గోరిక
గడుపునను బెట్టుకొంటివా నా జే.”

పద్మక్ర. 2.143.

“అన్ని కోళ్ళనూ ఆ దొంగరాముడే
కడుపున బెట్టుకొన్నాడు.” వా.

చూ. పొట్ట బెట్టుకొను.

కడుపు నిక్కు

గర్భ మగు.

“పోలికెడికి మగ పోడిమి లేదుగా,
గాది కేలాగునక గడుపు నిక్కు.”

శుక. 2.428.

చూ. కడుపు వచ్చు,
కడుపు అగు.

కడుపునిండా కూడు - వంటి

నిండా బట్ట

ఆమాత్రం ఉంటే చాలును

ఆనుపట్ల ఉపయోగించే

పలుకుబడి.

“నా కేం కావాలి? ఇంత కడుపునిండా
కూడు-వంటినిండా బట్ట ఉంటే చాలు.
కొడుకు కొడలూ వాల్లిషం వచ్చినట్లు
సంసారం నడుపుకొనీ. నే నేమాత్రం
కల్పించుకొను.” వా.

కడుపునిండా పిల్లలు

కావలసినంత సంతానం ఉన్న

దనుట.

“ఆమె కేం అమ్మా! అదృష్టవంతు
రాలు. కడుపునిండా పిల్లలున్నారు.”
వా.

కడుపునిండిన బేరము

అనవసరము కనుక అంత

ఆసక్తి లేదనుట.

“నీ కేమయ్యా! కడుపునిండిన బేరం.
నేను నీలాగా బెట్టు చేస్తే వదుడ
తుందా?” వా.

కడుపు నిండిపోవు

చాలా సంతృప్తి కలుగు.

వ్యంగ్యంగా ఆనుమాట.

“వచ్చి రాక ముందే నువ్వు అనవలసిన మాట లన్నీ ఆ న్నావు. దాంతోనే కడుపు నిండిపోయింది ! ఇంక భోజనం కూడా ఎందుకు?” వా.

కడుపునొప్పి వచ్చినప్పుడు అటుకులు తిన్నట్లు ఉంటుందా ?

పరిణామంలో గాని చెడువని

వలని ఫలితం తెలియదనుట.

“అడుకులు దిన్నట్లు గునే, కడుపునకు గుట్టె తినవుడు.”

భార. క్రో. 4.

“కడుపు నొప్పి వచ్చినప్పుడు అటుకులు తిన్నప్పుడు న్నట్లు ఉండదు రా తమ్ముడూ.” వా.

“అటుకులు రుచిగా ఉన్నాయని తింటే కడుపుకుట్టు వచ్చినప్పుడు బాధ పడవలసి వస్తుంది.” వా.

కడుపుడక !

ఒక టిట్టు.

“వాని కడుపుడకా ! ఎంత రంపు చేశాడే.” వా.

కడుపువంట

సంతానము.

“కలుములవెలంది గారావుఁ గడుపు పంట.” క్రవ. 1.6.

కడుపు పండు

సంతానవతి యగు.

“కాసు మాకోడలి కడుపు పండిందంటే చాలు. మాకింకేం కావాలమ్మా?” వా.

కడుపు పగులగా

కడుపు చెరు పగునట్లుగా.

శోకాతిరేకము కలుగు

నట్లుగా.

“కడుపు పగులంగఁ గన్నులఁ, గడుఁ గొల్పితి నీ రిజేమిళి”

బుధ. 1.99.

కడుపు పగులు

భరింపరాని శోకము పాలగు.

“దిగులుచే నేమియుఁ జెలియక, కడుపు పగిలి చెమర్చి.”

వర. రా. బా. పు. 98. పంక్తి. 22.

కడుపు పోవు

గర్భస్రావ మగు.

“అవిడ కీ మధ్య కడుపు పోయిందట.” వా.

“పాపం ! ఆ పిలకు నాలుగు నెలలోనే కడుపు పోయిందట. దానితో సగం తీసిపోయింది.” వా.

కడుపుబ్బ నవ్వు పుట్టించు

మనసారా నవ్వునట్లు చేయు.

“కన్యాకుల్కం చెరువుకుంటే కొన్ని ఘట్టాలు కడుపుబ్బ నవ్వు పుట్టిస్తాయి.” వా.

కడుపుబ్బ

1. ఏదైనా రహస్యమును

దాచలేక పోవుట.

“కడంగి చెప్పిన గాని కడుపుబ్బ దిగు.”

గౌ. హరి. ద్వితీ. పంక్తి. 1085.

“ఎవరిని గురించి యే చెడు విన్నా ఊగంతా టాంటాం చేయండే వదలడు. వాడీ కడుపుబ్బ ఇంతా అంతా ఆని చెప్పలేం.” వా.

2. అనూయ.

“వాడికి నే నంటే చాలా కడుపుబ్బు.”
వా.

కడుపు ద్రోసు

పొట్ట పోసికొను.

“ఎవ్వోటం కడుపుల బ్రోతునా యు
చుకా.” భార. విరా. 1.268.

కడుపుమంట

అనూయ.

“నే నంటే వాడికి కడుపుమంట.”

వా.

కడుపుమంట పుచ్చుకొను

కడుపును మండించు అనగా

బాధ పెట్టు.

“మక్కువ లేక నా కడుపుమంటయుఁ
బుచ్చుకొనంగఁ బూని యీ, చక్కెర
వంటిపండ్లు తినవాని రటంచు...”

సుక. 3.876.

చూ. కడుపు మంట పెట్టుకొను, కడుపు
మంట పోసుకొను.

కడుపు మంట పెట్టుకొను

కడుపును మండించు;

బాధించు.

“వాడు ఊరికే వేధిస్తూ నా కడుపు
మంట పెట్టుకుంటున్నాడు.” వా.

చూ. కడుపుమంట పుచ్చుకొను,
కడుపుమంట పోసుకొను.

కడుపుమంట పోసుకొను

వేధించు; బాధించు.

“అది నే నొకటి చేస్తే ఒకటి చేస్తూ
నా కడుపుమంట పోసుకొంటూ ఉంది.”

వా.

చూ. కడుపుమంట పుచ్చుకొను,
కడుపుమంట పెట్టుకొను.

కడుపు మసి యగు

సంతానము వ్యర్థ మగు.

పుత్రశోకము కలుగు.

“ఈతనిఁ గనజేసి కన్నతల్లి, కడుపు
మసి గాఢ దయ్యమ! కరుణ లేదె.”

ఉ. హర. 5.278.

కడుపుమీద కొట్టు

బ్రతుకు చెడగొట్టు; జీవనా

ధారము వడగొట్టు.

“ఆ యజమానితో ఏవేనో తంటాలు
కాపి వాడు నా కడుపు మీద
కొట్టాడు.” వా.

కడుపులో అవాలు దోసినట్లగు

ఎక్కువ సంకటంగా ఉండు;

ఆవేదనగా ఉన్న దనుట.

“ఆ విషయం విశేషానికి నాకు కడుపులో
అవాలు పోసినట్లుంది.” వా.

కడుపులో తెలికినట్లగు

సంకటముగా ఉండు.

“ఆ బండికింద పడి చితికిపోయిన శరీరం
మాచేసికి నాకు కడుపులో తెలికినట్లు
అయింది.” వా.

కడుపులో చల్ల కదలకుండా

ఏమాత్రం శ్రమ లేకుండ -
హాయిగా.

“కడుపులో జల్ల గదలక కలికి
విచును.” హంస. 4.60.

“వాడి కేం? కడుపులో చల్ల కదల
కుండా కూర్చున్నా జరిగి పోతుంది.”
వా.

కడుపులో చెయి పెట్టి కలచిన

ట్లగు

విపరీత మయిన సంకటము

కలుగు

విచారముతో వికారము కలి

గిన దనుట.

“కడుపులోఁ జెయి పెట్టి కలఁచిన
పై న.”

గా. హరి. ద్వితీ. పం. కీ. 1728.

“అమాట విశేషికి నాకడుపులో

చెయ్యి పెట్టి కలచినట్లయింది.” వా.

చూ. కడుపులో చెయి పెట్టి తిప్పినట్లగు

“బావురు మంటూ ఉన్న యీ యిలును

చూచినప్పు డల్లా కడుపులో చెయి

పెట్టి తిప్పినట్లు అవుతుంది.” వా.

కడుపులో దేవినట్లగు

చూ. కడుపులో చెయి పెట్టి కలచినట్లగు.

కడుపులోపలి పుండు

పైకి కనిపించనిబాధ.

తాళ్ల. సం. 11.8 భా. 38.

చూ. పేగులోపలి తీట.

కడుపులో పెట్టుకొను

తప్పులను మన్నించు.

“ఏమీ ఎరగనిపిలవాడు. ఏం తప్పు

చేసినా మీరు కడుపులో పెట్టుకొని

కాపాడండి.” వా.

“వాడేం చేసినా నేను కడుపులో

పెట్టుకొంటూ వచ్చాను.” వా.

కడుపులో ప్రేవు లరుచు

ఆకలగు.

“నా కడుపులో ప్రేవు లరుస్తున్నవి.

కాస్త యేమైనా వడ్డించేది ఉందా?
లేదా?” వా.

కడుపులో మంట పడు

చూ. కడుపులో మంట మండు.

కడుపులో మంట మండు

అసూయ కలుగు.

“దు, రొద్దల కడుపులో మంట
మండె.” శతా. 115.

కడుపు వచ్చు

గర్భముగు.

“అపిలకు చిన్నతనంలోనే మొగుడు

పోయాడు. పాపం! ఏం చేసుంది.

ఎక్కడ ఎవడు మోసం చేశాడో

యేమో! కడుపు వచ్చింది. ఇప్పుడు నలు

గురిలో తల యెత్తుకో లేక పోతున్నది.” వా.

కడుపు సాగు

తొంగి లేకుండు.

కడుపు నిండా తిన్నప్పుడు

కడుపు ఉబ్బి బొడవు తక్కు

వవుతుంది. అది లేనప్పుడు

బొడవ వెక్కు వవుతుంది.

“అంతగా వాని కడుపు సాగిన

జేమిటి?” వా.

కడుపునుట్టు

గర్భశోకము.

“కడుపు నుత్తు తెల్లగరాని గాసి

వెట్ట.” జేపి. 9.98.

చూ. గర్భశోకము.

కడుపున

కడుపుబ్బు.

చూ. కడుపుబ్బు.

కడుపెడు కుమాళ్లు

కడుపు మిడా సంతానం.

“కడుపెండేసి కొమార్ల గూతుల
దగం గన్నట్టియిల్లాండ్రవన్.”

కళా. 7.123.

మా. కడుపు నిండా పిల్లలు.

కడుపే కైలాసము

తండే సర్వస్వము.

తన కడుపు నించుకొనడం

తప్ప మరొకటి కాబట్టి
దనుట.

స్వార్థపూరితు డనుపట్ల నింప
యోగించే పలుకుబడి.

“అంతముగఁ జూడఁ డంత వేదాంత
విద్య, కడుపు కైలాస మరయ నక్కష్ట
యలేక.” పంచ. (వేం) 2.91.

“ఎద గట్టా పాడైపోతే యెం? వాడికి
కడుపే కైలాసం.” వా.

కడ్డాయముగా

నిర్బంధంగా—తప్పకుండా చేయ

మ ను నట్లుగా—(తమిళం—

కట్టాయం = తప్పక)

రాయలసీమలో వాడుక :

“అంత కడ్డాయంగా మాట్లాడితే ఎట్ట
నప్పా! కొంచెం వ్యవధి ఇవ్వు—నిల్చి
పోయి ఉన్నా నిప్పుడు.” వా.

“వాడు నన్ను బాకీ తీర్చి తీరా లని
కడ్డాయం చేస్తున్నాడు.” వా.

కణక బొసి వోవకుండ

ఒక్క ముక్క విడనకుండా—

పూర్తిగా అనుట, కణిక = ఉండ

లేక ఉంట అనే అర్థంలో

అలవాటులో ఉన్నదే.

“చాముండిబి గరము గణక, బాసి
వోవకుండ రాక్షసుల నెల్ల, మ్రింగి.”
కుమా. 12.111.

కతకారి

మాటకారి.

“నెఱ రెనపెదలు నేరనియట్టి, కణ
పులు గణచె నీకతకారి బిడ్డ.”

అట్టమ. క. 1.82.

మా. కతలకారి.

కతకు కాళ్లు, ముంతకు చెవులు

ఉండవు

అసంభవము లనుపట్ల ఉప

యోగించు పలుకుబడి.

“కొడుకుపయి నీకుఁ గడుఁ బ్రేముడి
గావునఁ గతకుఁ గాళ్లు ముంతకుఁ జెవు
రీ, వడిగదవు రాజ...” సారం. 8.18.

మా. కథకు...

కతపత్ర మిచ్చు

గట్టిగా చెప్పవచ్చు; ప్రమాణ

పత్ర మివ్వవచ్చు.

“కతపత్ర మిడవచ్చుఁ గల గాంచునపు
దైనఁ, గోరికఁ బరకాంతఁ గోరఁ
డనుచు.”

పాండు. 1.163.

కతపత్రము

ప్రమాణపత్రము

వ్రాసి ఇవ్వవచ్చు ననుట.

“కతపత్ర మిడ వచ్చు.”

పాండు. 1.63.

కతలకారి

మా. కతకారి.

కతల పుట్ట

కథల కాణాచి.

పుట్ట అనునది నిధానము,
కాణాచి అన్న అర్థం లో
ఎన్నో పదాలతో చేరి విన
వస్తుంది.

“అన విని హేమావతి మో, మన
నవ్వు జనింపఁ గతలమునిపుట్ట నుమీ,
కన నీడు కడుపు బ్రహ్మకు...”

హంస. 2.71.

మా. అబద్ధాల పుట్ట.

కత్తిరించినట్లు

తుంచినట్లు, సరిగ్గా.

అట్లనకు బదులు చందము,
కైవడి వగైరా ఉపమాన
వాచకా లన్నిటితోనూ ఇది
ఉపయుక్త మవుతుంది.

“కత్తిరించిన చందంబునఁ బంచెంబు
సజచినవిధంబున.” ఉ.హరి. 8.128.

కత్తిరి గలయు

సంకర మగు.

కత్తెలో అటుది ఇటు.

ఇటుది అటు కలగలసి పోవు

లపై వచ్చినవలుకుబడి.

“వర్ణములు నాశ్రమంబులు వసుమతీక !,
కలియుగంబునఁ గత్తిరిఁ గలసిపోవు.”

హరి. ఉ. 9.87.

“పెరుగును వక్షసు కలిపిన, కరణికా
వర్ణాశ్రమములు కత్తిరిఁ గలయున్.”

జై. 8.218.

కత్తిరిలు

కథలు,

కత్తెక అశ్వినట్లాను చనుటపై

ఏర్పడినది కానయ్యెను.

“కటను లగువంక పానాని త
రిల్లి.” నైష. 7.46.

కత్తి కట్టు

విరోధము వూను; వగ బట్టు.

కత్తి, పోరాటానికి వగ కూ
సూచకము.

“వాడు నామీద కత్తి కట్టి
ఉన్నాడు.”

“వీడు నామీద కత్తి కట్టితే ఏం లాభం?
అసలువాడు వేరే ఉన్నాడు.” వా.

మా. కత్తి గట్టు.

కత్తికి ఎదురు లేడు

వాడి మాటను కాదనెవాడు

ఎవడూ లేడు. వాడు చెప్పి

న తెల్లగా జరుగుతుంది అనుట.

“ఈ పది పల్లెలోనూ ఆ రెడ్డిగారి కత్తికి
ఎదురు లేడు.” వా.

కత్తి ఇట పరాక్రమప్రాధవ

సూచకము.

కత్తికి ఒడ్డుకొను

కత్తిదొబ్బ కాచుకొను.

“ప్రేమక కత్తినట్టి ప్రతివీరుని కత్తికి
కొడ్డుకొంటు యె, చొప్పులు గలిసటిది.”

కళా. 8.72.

కత్తికోత

విపరీత మైనపోరు.

తాళ్ళ. సం. 8.181.

“ఈ కత్తికోత పడలేకనే ఆ కోడలు
పాపం ఈ ఇంట్లోనుండి వెళ్ళి

పోయింది.” వా.

కత్తిగంటము

ఒక వైపు ఖామారులు కోసి
కొనుటకు ఉపయోగించు
కత్తిగా, ఒకవైపు వ్రాయు
టకు గంటముగా ఉపయో
గించునది.

“ముడుక తలపాగయును బాహుమాల
మండు, గవిత చర్మపుటారలోని కత్తి
గంట, మలతి నీర్కావి దోవతి యమర
గ్రామ, కరణ మేతెంచి రెడ్డిచెంగట
వసించె.” శుక. 2.416.

కత్తిగొంటులు

జూచి రంపాన పెట్టువారు.

“కత్తిగొంటు లెనయత్తగంటు.”
శుక. 8.135.

కత్తిపీట

కూరలు తఱుగుకొను కత్తి

గల పీట.

“అ కత్తిపీటయిలా తీసుకువచ్చి కూరలు
తయగు. నాకు చెయ్యి తీరడం లేదు.” వా.

కత్తిమీది సాము

కష్టసాధ్యము; అసిధారా
వ్రతిము.

అసలు సాము చేయుటే కష్టం.

ఇక కత్తిమీద సామైతే ఏ

క్షణంలో నై నా తెగిపోవచ్చు

ననుటపై వచ్చినపలుకుబడి.

“పరికింపదు దొరతనపుకొ, సరపుకొ మఱి
కత్తిమీది సాములు సుమ్మి!”

శుక. 4.82.

“వాడితో వ్యవహారం కత్తిమీది సాము.
ఏకాస్త పారబాటా చ్చినా తగులు
కుంటాడు.” వా.

కత్తి రాతికి పాసినగొంటు

మొండివెధవ. ఒక తిట్టు.

కత్తితో నటికినా, రాతితో

మోదినా చావని గొంటు వెధ

వ అనుటపై వచ్చినేమో.

“పలుగత్తి రాతికి బాసినగొంటు.”

గౌర. హరి. ద్వి. 651.

కత్తిరించు

వొంగలించు; ఖండించు.

“కత్తి గుత్తుకను బిజాన కత్తిరించి.”

చందా. 2.88.

“వాడిచేతి కేది యిచ్చినా కాస్త కత్తి

రించుకోని గానీ యియ్యడు.” వా.

చూ. జేబులు కత్తిరించు.

కత్తివాటుకు నెత్తురుచుక్క లేదు

వెల వెల పోయెను అనే

అరంలో ఉపయోగిస్తారు.

కత్తితో కొట్టినా రక్తం చిమ్మే

సితిలో లేదనుట.

“ముఖంలో అన్నట్లుముందేదో

ఉండి తీరాలి. క్రింది పలుకు

బడిలోనూ అంతే.

“వాడు చేసిన వెధవపనులన్నీ నేను

వరసపెట్టి చెప్పేసరికి, వాడి మొహాన కత్తి

వాటుకు నెత్తురుచుక్క లేదు.” వా.

చూ. కత్తి వేస్తే...

కత్తి వేస్తే నెత్తురుచుక్క లేదు

వెల వెల పోయె ననుట.

“నన్ను అన్నాడా! అకస్మాత్తుగా

అక్కడ నేను కనిపించేసరికి వాని

మొగాన కత్తి వేస్తే నెత్తురుచుక్క

లేదు.” వా.

చూ. కత్తివాటుకు...

కత్తు కలుపు

ఏ కీ భావము చెందఁ: జత
కలుపు.

“వాదాఁడికి వెళ్లగానే రెడిగారిగో
కత్తు కలుపుకొన్నాడు. ఇంకేం?” వా.

కత్తుల పచ్చడిగా చేయు

కై మాకు వలె ముక్కలు
ముక్కలుగా నలుకు.

“కత్తుల పచ్చడిగాఁ జేసి నట్లు, తుత్తు
ముగై రూపు దోపక కలసి.”

గొ. హరి. ప్రథ. పంక్తి. 517-18.

కత్తుల బోను

అటూ యిటూ కదలనీని
అటంకము.

అతీతర మైన శాధను కల్గిం
చునది. అటూ ఇటూ మసల
నీయనిది.

కత్తులబోనులో మనిమి దూరి
నప్పుడు ఎటు మసలినా కత్తి
గుచ్చుకొంటుంది. పులులూ
మొదలయిన క్రూరమృగా
లను ఇలాటి కత్తులబోనులో
పెడతారు. అందుపై వచ్చిన
పలుకుబడి.

“అతయు మామయు మగఁడును,
గత్తులబోను లయి బిటుగు గావరె
నెఱుఁడున్.” జైమి. 8.88.

“...ఏమిట నెంచి చూచినకొ, గత్తుల
బోను కాఁపున. కామిని నీతలఁ పొప్పు
జీయెడకొ.” చెన్న. 4.277.

“అపిలకు అరవారిలు ఒక కత్తుల
బోనులాగా తయారయింది.” వా.

కత్తులు గట్టు

పగ పూను.

“కత్తులు గట్టి కోలం గొట్టిన తెజం
గున.” పా. 2.28.

యా. కత్తిగట్టు.

కత్తులు నూచు

పగ గొను. పోరాటమునకు
సిద్ధపడు.

అనాడు యుద్ధసన్నద్ధ మగు
టలో కత్తులకు పమను పెట్టుట

ఒక భాగం వా.

“.....యింతలో, బచ్చని
వింటివాఁ డొక రాపం కడి కత్తులు
నూర నేటికొక్క.” రాజశే. 3.103.

“కాయజాల దాకెఱై నరిగి కత్తులు
నూలుచు చుడు నంతటన్.”
కళాపూ. 7.85.

“అక్కడ తనకు నే నడగానే ఏదో
చేయలేదని ఆకాంక్ష నానిన కత్తులు
శూరుతున్నాడు.” వా.

కత్తులు కతారులు నూలు

పగ గొను; తగాదాకు సిద్ధ
పడు.

“అవ్యాజ్యం జేకానని నామిద వాకు
కత్తులూ కతారులూ నూలుతున్నారు.”
వా.

యా. కత్తులు నూరు.

కత్తెరకాలు

మరకాలు.

క. ర.

కత్తెరగాయము

ఒక విధమైన కీటికీ.

“పురిచుట్టుకొ నిశరుండు సారణుండు
నుకొ భోజాంధకులో గూడి కత్తెర

గాయంబుల గండముంగికుల ... నిరం
తరముక శోధనదీవె తెలిసి.”
ఉ. హరి. 2.94.

కత్తెరదొంగ

జేబులు, సొమ్ములు మొద
లగునవి కత్తిరించుకొని పోవు
దొంగ.

“రక్షిగా ఉన్న తావుల్లో మదరా
సంతా కత్తెర దొంగలు ఎక్కువై
పోయినారు.” వా.

కత్తెరబావి

గూబకు పెట్టుకొను ఆడవాళ్ళి
ఆభరణము.

ఇదే గూబబావి; బావీరి
అని కూడా నేడు దీనిని
అంటారు.

దూ. కత్తెరబావి.

కత్తెరయెండలు

మండుటెండలు.

కత్తెర అంటే కృత్రిక. కృత్తి
కానక్షత్రంలో సూర్యుడు
ఉండేకాలాన్ని దక్షిణాం
ధ్రంలో ‘కత్తెర’ అంటారు.
అప్పుడటువైపు ఎండలు విప
రీతంగా ఉంటాయి. అట్లే ఉత్త
రాదిలో నేమో రోహిణి
కార్తిలో ఎండలు ఎక్కువగా
ఉంటాయి.

“అప్పుడే కత్తెరయెండ లారంభ మయి
నవి. ఇక మధ్యాహ్నం బయటికి
వెళ్ళడం సాధ్యం కాదు.” వా.

కథ కట్టిపెట్టు

ఈ, ఆ ప్రసంగం చాలించు.

“నీ కథ కట్టిపెట్టి ఆప నేదో చూడు.”
వా.

కథకు కాళ్ళ ముంతకు చెవులు
కల్పించు

అసంభవములను సంభవము
లనునట్లు చెప్ప.

“కడమ వన్నియు నింక నేల కరకుం
గాళ్ళు, ముంతకు తెవులు గల్పింప ముజ్జ
గముల.” సుదక్షి. 4.25.

కథకు కాళ్ళ లేవు ముంతకు
చెవులు లేవు

కల్పిత కథలలో వాస్తవి
కతకు, ప్రత్యక్షప్రమాణాదు
లకు తావు లేదు అనుట.

“మీట నొక్కితే సారంగాలూ,
మాళిగలూ ఈనవలలో. కథకు కాళ్ళ
లేవు, మంతకు చెవులు లేవు కదా.”

కథ చాలదూరము వెళ్ళు

మించి పోవు.

ఆవ్యవహారం చాలా నడి
చింది అనుపట్ల ఉపయో
గిస్తారు. చేయి దాటిపో
యింది, ఇక మనం చేసేదే
ముంటుంది అన్న ఛాయలు
కూడా యిందులో ఉన్నవి.

“కథ చాలా దూరం వెళ్ళిందన్న
మాట, వీడు పిలవడం వాడు రావడం
కూడా నాకు తెలికనే జరిగిందీ?”

వా.

కథ తెలిసి వచ్చు

బంధారము బయట పడు.

“ఏమీ తెలియని గైతులను ఏడిపించు కొని తినినట్లు కాదు. కరణమయ్యతో కంటు కట్టుకుంటే నీ కథ తెలిసా సుంది.”

వా.

“వాని కథ ఈనాటిక్కానీ నీకు తెలిసి రాలేదు. నే నెప్పుడనగా చెప్పాను. నాడు వట్టి దగుల్పాజీ అని?”

వా.

కథల కామరాజు

కథల పుట్ట.

“వాణ్ణి పలకరిస్తే ఒక కథ చెప్పాడు. ఆ కథలకామరాజుతో పెట్టుకుంటే మన మీనాడు కొంప చేరుకున్నట్లే!”

వా.

కథలు పన్ను

కల్పించు, ఏవో కల్పనలు చేసి

మోసగించు.

“కఱకంఠ! యిది యేల కథలు వన్నె దవు.”

బసవ. 4.104.

చూ. కథలుపన్ను.

కథలు, నీతులు, కారణాలు

కథలూ అవీ. జం.

“కథలును నీతులుఁ గారణంబులును.”

పండితా. ప్రథ. దీక్షా. పుట. 152.

వాడుకలో రూపం :

కథలూ కారణాలూ.

కథలూ కారణాలూ

కథలూ అవీ. జం.

“ఏదో మధ్యాహ్నం చూట కథలూ కారణాలూ చెప్తూ ఉంటుంది మా బామ్మ.”

వా.

చూ. కథలూ కారణాలూ.

కథలూ కారుణ్యాలూ

కథలూ అవీ. జం.

చూ. కథలూ కారణాలూ.

కథా కమామీషూ

పుట్టు పూర్వోత్తరాలు. జం.

“దాని కథా కమామీషూ చెబుతాను విను.”

వా.

కథానాయకుడు

ముఖ్యుడు.

“ఈ వ్యాజ్యంలో కథానాయకుడు మీ మామే.”

వా.

కథాశేషు డగు

చనిపోవు.

చూ. క్రిశేషు డగు.

కదలారతి పల్లెరము

వధూ వరాదులు గృహ

ప్రవేశం చేసేటప్పుడు హారతి

యిచ్చు పల్లెము.

“జాళువా కదలారతి పల్లెరంబు సాంపున.”

చంద్రి. 4.68.

కదిలించి చూచు

సూచనగా అభిప్రాయం తెలు

సుకొను.

“పోనీ. మీ మామ ఏమంటాడో కాస్త కదిలించు చూడు. తర్వాత సంగతి చూతాం.”

వా.

చూ. కదిలించి చూచు.

కదిలించు

అనవసరముగా రెచ్చగొట్టు.

“కదిలించుకును నన్ను గన్న మాయయ్య.”

పల. పుట. 48.

“నన్ననవసరం గా కదిలించుకు, తర్వాత విచారిస్తావు.”

వా.

కదియబడు

కలబడు; పోరు లో ఎదు
కొను.

“అత్త తి మాళవుండు గదియింబడి.”
దళ. 12.65.

కదిలించి చూచు

ప్రస్తావవశంగా ఇంగిలము
తెలుసుకొను.

“అత్తణ్ణి కదిలించి చూస్తాను. అతి దేమిం
టాడో చూచి ఆ తరవాత ఈ విష
యంలో ఏదో ఒకటి నిర్ణయించు
కొందాను.” వా.

“వా డెమో పిలిస్తే తప్పకుండా వస్తాడు
అని నువ్వు అంటున్నావు; రాడు అని
నా నమ్మకం. అయినా కదిలించి
చూడు. పోయే దేముంది? వా.
చూ. కదిలించి చూచు.

కదుపు గట్టు [కొను]

గుంపు కూడు.

“పులుల కూనలు జింకపిల్లలు మృ
గేంద్ర, పోతకంబులు నాల క్రేపులును
గదుపు, గట్టుకొని కూడే మాడ.”
శృం. శాకుం. 2.49.

కదుము గట్టు

దెబ్బ తగిలి వాచు.

“నా మోకారికి ఆ వాకిలి కొట్టుకొని
కదుము కట్టింది.” వా.

కనకతప్పెట

బంగారు తప్పెట.

వాద్యవిశేషము.

కనకన

కణకణ (మండు)

“కనకన వెలుగుచు.” దశా. 1.182.

“హాయిలో నిప్పులు కనకన మండు
తున్నాయి.” వా.

కనకన మను

కణకణ మండు.

“కనకన మను నిప్పుడునుక లనగ.”
యయా. 2.76.
చూ. కనకన.

కనకనలాడు

చూ. కనకన మను.

కనకన్నాన మాడించు

బంగారునీట ముంచు; అనగా

అంత పచ్చగా అనుట.

“మేఘాంత, డంబుతోడ వచ్చే దుంబు
రుండు, కడలవారిని గనకన్నాన మాడిం
చు, పదకముసు సునే త్రపట ముం
దాల్చి.” కశా. 2.82.

కన నోపునె నుదుట కన్ను గల

వాడైనన్

ఫాలాక్షు డయినా కన్నెత్తి
చూడ లేడు అని అర్థం.

ఎంత గొప్పవాడైనా దానిని

కన్నెత్తి చూడజాల డనుట.

“మత్కాంతారము, గన నోపు నె
నుదుట గన్ను గలవా డైనన్.”
శుక. 1.280.

నేటిరూపం :

‘ఫాలాక్షు డయినా సరే నేను
జంకను.’ ఇత్యాది...

కనరువోపు

కాటు వోపు.

మంట సరిగా లేక వంట చెడి

నప్పుడు వేసే వాసనను

కనరూ, కాటూ అంటారు.

“కనరు వోకుండఁ గాచిన యాన
వాలతో.” శృం. కాకుం. 1.135.

కనరెక్కు

కాటు పోయి వాసన వచ్చు.

“ఈ కుర కన రెక్కి పోయింది.
తిన లేనంటే తిన లేను.” వా.

కనకపద్మ

కనీసం.

“ఆ తిరనాశకు పోవా లంటే కనా
కపద్మ చేతిలో పదిరూపాయ లన్నా
ఉండవలె గదా!” వా.

కనకపద్మ మైన

అతిసీచ మయిన

కా. త్త. 253.

కనాతి గోడ

బట్టతో కట్టిన అడ్డు. మాద్దు.
వావిళ్ళ ని.

కని గుడ్డి - విని చెవుడు

కండ్లుండి కానలేక వీను లుండి
వినలేక పోవుట.

“కని గుడ్డును నడచి విని చెవుడును నిజ.”
తాళ్ళ. సం. 8.185.

“కని గ్రుడ్డియు విని చెవుడును, జనవర !
సి మాయ కీక నసాధ్యము గలదే?”
కవిక.

“మీ లాంటివారి కెవరేం చెప్తారు?
కని గుడ్డి విని చెవుడూ.” వా.

కనినది గాదు విన్నదియు గాదు

అపూర్వం; అసంభవం.

“.....నేఁ, గనినది కాదు
విన్నదియుఁ గాదది తెల్పినఁ జెల్లు

లేక యుం, డిన మఱి యూరకుండె
దవు...” శుక. 2.226.

వాడుకలో నేటిరూపం:

కన్నదీ విన్నదీ కాదు.

కనిపట్టు

కనిపెట్టు.

చూ. కనిపెట్టు.

కనిపెట్టు

ఏదో తెలుసుకొను.

“ఇందులోని ఆంతర్యం కనిపెట్టి చెప్పా
వంటే కృతజ్ఞుణ్ణి.” వా.
చూ. కనిపట్టు.

కనిపెట్టుకొను

నిరీక్షించు.

“సీ, కొనర నిత్తు నేను గనిపెట్టుకొని
వచ్చి.” కళా. 5.197.

“సీ కోసం నేను పొద్దున్నించీ కని
పెట్టుకొని ఉన్నాను.” వా.

కని పెంచు వయసు

పిల్లలను కని పెంచ వలసిన.
వయసు అనగా యశావనము.
దశా. 6.45.

వాడుకలో రూపం : కనీ
పెంచే వయసు.

కని యెత్తి పెంచు జోలి లేదు

కని పెంచే బాధ్యత లేదు.

నేటి వాడుకలోనూ ‘దానికి

కని పెంచే బాధ లేదు’

అన్నట్లు వినవస్తుంది.

“బిడ్డ పాపలఁ గని యెత్తి పెంచు
జోలి, లేదు.” హంస 3.131.

కనీ పెంచే వయసు

యావనం ; ప్రాయము.

ఆడవారి విషయంలోనే దీనిని

ఉపయోగిస్తారు.

“కనీ పెంచేవయసులో ఈ మలేరియా పట్టుకున్న దేమిటే నీకు?” వా.

కనీసపక్షము

అధమపక్షము ; అంతకు

తక్కువ కాకుండా.

“జయపురపాలనం బాసంగి సాకినదాత కనీసపక్ష మా.” నానా. 248.

“కనీసపక్షం ఆసభకు యాభై వేలమంది జనం వచ్చి ఉంటారు.” వా.

కనుకట్టు

1. మోసగించు.

కన్నులు మూయు. లక్షణ యా వంచించు, కానకుండ చేయు అని కూడా అర్థం.

“కనుకట్టి గాంకేయగర్భ డాగురు మూత, లాడించె వత్సావహరణవేళ.” పాండు. 8.178.

2. ఇంద్రజాలము.

మంత్రముతో - ఉన్నది కనబడకుండానో, మరొకవిధంగా కనబడునట్లుగానో చేయుట.

“కనుకట్టినర్చిన ఘాత లిడిన.” ప్రబంధ. 7.38.

కనుకట్టు విద్య

ఇంద్రజాలము.

కనుకని

వేగముగా, సంభ్రమముతో.

తత్తటపాటుతో, పట్టుదలతో.

భార. ఆర. 6.231.

“కాందిశీకు లై కనుకనిం జని.”

కుమా. 2.76.

“క్రతురక్షుకులం దాకి కనుకనిం బోద్రోలి.” కుమా. 2.66.

“ఏదిరిపుల్, గాలుదురు వీని గనుకని, దూలందు రెండేని నర్కతూలమ వోలెన్.” అడే. 4.17.

“కనుకనిం దొల్లి దానిదెడల గన్నులం జూచినవాని నేయు నా, మనసిజుండు.” అడే. 8.153.

కనుకని బొట్టు

వేగముగా పాటు.

“కపులు వెనుదగులం గనుకనిం బాటి.” భాస్క. యుద్ధ. 650.

కనుకలి

చూడగా కలిగిన ప్రేమ.

ఇలాంటిదే - వినుకలి.

“కర మర్థి నినుం జూచి కనుకలిం గలిచిన, పడేతుల కల్పు నిష్ఫలము గాఁగ.” కుమా. 5.74.

“ఇన్నాతి చెలువంబు గన్న శచీప్రియుం, దైనను గనుకలి నవయకున్నె.” భార. విరా. 2.27.

“ఈశ్వరుం జూచి, కనుకలి నింద్రియ సులనంబు గాఁగ.” పండితా. ప్రథ. వాద. పుట. 683.

“కనుకలి వినుకలి గలిగినట్టి పాపము.” భాగ. 6. స్కం. 46.

దృష్టి, చూపు అని వావిల్ల ని. అది సరి అని పై ప్రయోగాలు సూచించుట లేదు.

కను కలి

సావధానతతో.

“కనుకల్లి తత్పాద కం జాత ములకు
సాంగిలి మొక్కి.”

వర. రా. బా. పు 195. పం. కి. 24.

“ఈ విషయంలో కాస్త కనుకల్లిగి ప్రవ
ర్తించక పోతే ప్రమాదం తప్ప దను
ఖంటాను.” వా.

చూ. కను గలిగి...

కనుకుట్టు

పగదాయి; అసూయ.

“కలువకనుకుట్టు.” సాంబో. 2.145.

“వాడికి నన్ను చూస్తే కనుకుట్టు.” వా.

కనుకుట్టుతనము

అసూయ; ఓర్వ లేనితనము.

“కనుకుట్టుతనమున నతని ధర్మంబు
నకు విఘ్నంబు గావింపఁ దలఁచి.”

భోజ. 6.125.

కనుకూర్కు

నిద్రించు.

“జరత యొక్కర్తు ... కనుకూర్కు
చుండ.” రమా. 2.97.

కనుకూలి

గింజల కూలి.

బ్రౌను.

కనుకోనలు

కండ్లలోతులు.

“వాడికి కనుగోనలలో ఎక్కడో కాస్త
ఊపిరి టకటక లాడుతూ ఉంది.” వా.

కనుగంట చూచు

కన్నులార చూచు.

కనుగట్టు

కనులు కానకుండా చేయు,

మఱపించు, మోసగించు.

“నీకామ కాస్త్రముల్ బిడ, కనటి
కాళ్ళను గట్టింప నెట్లు, విచ్చేయు.”

పండితా. ప్రథ. పురా. పుట. 362.

“కనుగట్టి గాంగేయగర్భు డాఁ గురు
మూఁత, లాడించె వత్సావహరణవేళ.”

పాండు. 3.178.

“సారిది నిందటి కనుగట్టి మన్నఁ
బెట్టి.” రాధి. 4.81.

చూ. కనుకట్టు.

కను గలిగి యరయు

జాగ్రత్తగా పరిశీలించు.

“కను గలిగి యరసిననుం జేటపడి
యెడు.” భార. శాంతి. 2.866.

కను గలిగి మెలగు

జాగ్రత్తగా మెలగు.

“పెనిమిటియు నత్త వదిలెలు, కనుఁ
గలిగి మెలంగ వెడలఁగా నెడ
లేమిన్...” శుక 2. 508.

కను గల్గి యుండు

జాగ్రత్తతో నుండు.

“తనకు మృత్యువుచేరఁ దఱి యయ్యెఁ
గాన, కనుఁగల్గి యుండ వేగమె
పల్కుఁ డరిగి.”

వర. రా. సుం. పు. 89. పం. కి. 17.

కనుగవ కోరగించు

కను లెఱ్ఱ నగు.

“అచ్చట నెత్తురు గ్రక్కెనో యనం,
గనుఁగవ కోరగింపఁ బాడకలె సుముజ్జ్వల
సాంధ్యరాగముల్.” పారి. 2.82.

కనుగవ నెఱసంజి వొడము

కన్నెఱ్ఱ జేయు అనగా

కోపించు.

“చ,య్యనవచ్చియొక్క నెచ్చెలి, కనుఁ

గవ నెఱసంజ వొడమఁ గా నిటని
యెఁ.” పారి. 1.74.

కనుగానమి
గర్వము.

కనుగావు
కనుపై గను గ్రహించి పని
చేయునేవకుడు.
కనిపెట్టుకొని యుండువాడు.
“కనుగావు లట మువ్వెట్టియుఁ జేసి
చేసియును వేసరి.” హరి. 3.11.

కనుగిట్టు
కను గీటు.
“కనుగిట్టి చూపువారును...”
కుమా. 2.82.

కనుగిటువు
కనుసన్న చేయు.
“విష్ణుస్థానిత్యము బైలు నేసి కనుగిటువు
సభనె.” ఆము. 4.47.

కను గీటు
కనుపై గ చేయు.
“గౌతముఁ డ్రికిఁ గను గీఁటె.”
గా. హరి. ప్రథ. పంక్తి. 125.

కనుగొనల నిప్పు లురలు
కోపించు.
కోపము వచ్చినప్పుడు కన్ను
లెఱ్ఱి బడుట ద్వారా వచ్చిన
వలుకుబడి.
“అని తెంపు చేసి కనకనఁ, గనుఁగొనల
న్నిప్పు లురలఁగా వాలము...”
కుక. 2.252.
చూ. కన్నెఱ్ఱి, కన్నెఱ్ఱి చేయు.

కనుగొను
కన్ను గలుగు, చూచు.
“ఈ తఱినిం, గనుఁ గొను పుణ్యుఁడు
మిక్కిలి, కనుగొను నెన్నుదుట.”
దశా. 1.128.

కనుగొలుపు
పై గ చేయు.
“తనమ్రాలం, గనుపట్టు ననుంగుపట్టి
కనుగొలుపుటయున్.” నీలా. 1.84.
యా. కనుగొలుపు.

కనుచాటు
1. రహస్యము.
“కన్నయాత్మజానిఁ గనుచాటుగా
నుండఁగను జాటు వెట్టి.”
రంగ. ఉత్త. 92.

2. కనుమఱుగు.
“చని నూతిలోపల గుఱు, లన నొకగుం
దెట్టి వైచి యలనఁ గనుచా, టున
నిలువఁ బడియె...” శుక. 2.135.

కనుచాటు చేయు
అదృశ్యము చేయు.
“రాఘవాహాఘాస్త్ర మేను, కను
చాటు చేసి యేగతి నైనఁ దొలగి,
చంపి వచ్చెద.”
వర. రా. యు. పు. 45. పంక్తి. 12.

కనుచాటుతిండి
దొంగతిండి.
ఒకరికి తెలియకుండా అనుభ
వించుట అన్న అర్థంమీద
లక్షణయూ వ్యభిచారం అన్న
అర్థంలో కూడా యిది
ప్రయుక్తం.

“కనుచాటులిండి నడిపిన, పనులం
గండలును బెరిగి బహుతండ్రి హిడింబుని
కొడుకు...” శుక. 2.207.

కనుచాటు మెలకువ

రహస్యప్రవర్తనలు - కొంగ
చాటు వ్యవహారాలు.

“సతి కొడిగట్ట లేనికనుచాటు మెలం
కువ తీగ బోండ్లకున్, గడుపులు
దించ...” శుక. 2.24.

కనుచీకటి

మునిమాపు చీకటి.

అప్పుడప్పుడే చీకటి వ్యాపి

స్తున్న సమయము.

“అప్పుడే కనుచీకటి పడింది. త్వరగా
ఊరు చేరుకోవడం మంచిది.” వా.

కనుచూపు

దృష్టి.

“వాడి కీ మధ్య కనుచూపు తక్కు
వయింది. అద్దాలు పెట్టుకోవాలో
ఏమో?” వా.

“వాడికి ఈ మధ్య కనుచూపు కొంచెం
మధ్యస్థ మయింది.” వా.

కనుచూపు యొసగు

కనువిందు కూర్పు.

కను చెదరు

అజాగ్రత్తగా నుండు.

“కార్యవేళల నిటు కను చెదరుదురె.”
వర. రా. యు. పు. 182. పం. 10.

కనుదోయి నీరు చిలుకు

కన్నీరు చిందు.

“కర్ణికాకుసుమ రింఖన్మరందంబుతో,
నిడువారు గనుదోయి నీరు చిలుక.”

శుక. 1.486.

కనుదోయి పదివేల్ వలయు

అంత దర్శనీయము అనుపట్ట
డెవయోగించే పలుకుబడి.

చూచుటకు పదివేల కండ్లు
కావలె ననుట.

ఈ సంఖ్య అటూ యిటూ
ఎక్కు వవుతూ, తగ్గుతూ
ఉంటుంది.

“నరు నత్యద్భుతవిక్రమ, పరిణతి నూడఁ
గనుదోయి పదివే ల్వలయున్.”

భార. కర్. 2.283.

చూ. రెండు కండ్లు చాలవు.

కనుపట్టు

కనబడు.

“నవాంబుదంబు కనుపట్టె.”

రుక్మాం. 8.82.

కనుపాటు

1. దృష్టిదోషము.

“ను ద తి నీమై జ క్కఁ జాచుట
కోడెవఁ, గనుపాటు వొరయునో యని
తలంచి.” భార. విరా. 2.47.

2. దృష్టి.

“శివుని కనుపాటు దాఁకని చిత్ర
భవుఁడొ.” విక్ర. 8.52.

కనుపాప వలె

అత్యాదరంతో అపురూపంగా
— చూచుకొనవలసిన దనుట.
కనుపాప వంటిది అనుటపై
నచ్చిన పలుకుబడి.

“లేక లేక కలిగిన ఆ పసిపాపను వాళ్లు
కనుపాపలాగా చూచుకొంటారు.” వా.

కనుపుగొట్టు

1. పశువులను కొట్టినట్లు
కొట్టు, పాటు వేటాడి కొట్టు.
తఱిమి తఱిమి కొట్టు అనుట.
కనుముపండుగలో పాటువేట

ఒకభాగము. కనుము పైనే
వచ్చినది కనుప. (కనుపు+
కొట్టు.)

“కర్ణనందనుఁ డిట్ల త్యుదీర్ఘ భంగి,
బాండు రాజతనూజుల బలము నెల్లఁ,
గనుపుగొట్టంగఁ జొచ్చిన...”

భార. ద్రో. 1.196.

“ఇవిధంబునం గురుశేనం గనుపుకొట్టి
నవ్వుచున్న కవ్వడిం గనుఁగొని.”

భార. ద్రో. 3.159.

“వేదండ్కాండంబులు తండతండంబు
లై పయింబడం బడలు వడం గనుపు
కొట్టినయపుట్టున.” తైయి. 2.75.

2. క్షోభపెట్టు.

“అతండు ప్రీతుండై కశ్యపాసులం
గనుపుగొట్టు మని పనిచిన.”

భార. ఆను. 3.220.

3. నశింపజేయు.

“అమృతాభాగుఁ డద్రుజాప్రాణనాథ,
కథలదురితంబు లన్నియుఁ గనుపు
గొట్టె.” ఉద్భ. 1.8.

“అందు మందాకినీ నందనుం డమంద
పరాక్రమ క్రీడం గాంతేయబలంబు
గనుపుగొట్టె.” భార. భీష్మ. 2.

కనుబడి యగు

ఆదాయము వచ్చు.

లాభము కనిపించు.

కాశీయా, 228.

కనుబాటగు

దృష్టిదోషము లగులు.

“కనుబాటు గావండ వనిత చన్దో
యికి.” భాస్క. కిష్కిం. 60.

కనుబేటము

1. విరాళి.

“ఒకచెం, గట నుండెం దెలియరానికను
బేట మనకా.” సింహ. 12.30.

2. ప్రేమ; దృష్టిజనిత ప్రేమ.
కమా. 5.44.

కనుబొమ్మలు

కనుసోగలు.

“వాని కనుబొమ్మ లెంతో అందంగా
ఉన్నవి.” వా.

కనుబ్రాము

మోసగించు.

వర. రా. యు. పు. 182. పంక్తి. 10.

కనుమబ్బు

కనుచీకటి.

వేం. పంచ. 1.246.

కనుమఱి చెడు

బయట పడిపోవు, చాటు
తప్పు.

“కనుగీటి చూపువారును, గనుమఱిచెడి
పట్టుఁ జూపఁ గడఁగెడివారుకా.”
కమా. 2.82.

కనుమఱువడు

కనుమఱుగు చెందు, దాచి

పెట్టుకొను, దాగుకొను.

“కనుగిట్టి చూపువారును, గను మఱి

చెడిపట్టు జూపఁ గడఁగెడువారుకా, గని
కడపి పుచ్చువారును, గనుచుఱుపడు
వారు బరుల గనుఁగొనువారుకా.”

కమా. 2.82.

కనుమాటు

మోసగించు, కను మొఱగు.

“ఒరులు తెలియక గుండకా, గను
మాటి తిరుగుచుందురు.” రాధా. 1.99.

కనుమాయ

ఇంద్రజాలము.

“కనుమాయకరణి యయ్యె.”

హరి. పూ. 9.142.

కనుమారిపడు (ఉఱుకు)

కొండమీదినుండి చుమికి

ప్రాణములు తీసుకొను.

మరుప్రపాత మని సంస్కృ

తంలో దీనికి పేరు.

శిక్షగానూ, లేక తన పాపము

లకు ప్రాయశ్చిత్తము గానూ

దీనిని కొందరు పూర్వం

ఆచరించేవారు.

“కల్లు ద్రావినపాతకంబు ... కనుమారి
నుఱుకంగఁ బాయు.”

భార. కాంతి. 1.307.

“పాయఁ దగు మిమ్ముఁ గనుమారి
బడఁ బొనుగు, విషము ద్రావుట
యోగ్యంబు.”

ఉత్త. 4.56.

కనుముక్కుతీరు

అంగసాష్టవం.

“ఆ అమ్మాయి కనుముక్కు తీరుగల
నునిసి.”

వా.

“ఆ పిల్ల కనుముక్కు తీరు ఎంతో బావుం
టుంది.”

వా.

కను మూయు

1. నిద్రించు.

“విషాదవేదనకొ, ముప్పిరిగొన్న చింతఁ
గనుమూయు నెఱుంగక నెమ్మనమ్ముల్,
నెప్పుడు తెల్లవాఱును...”

కా. మా. 2.137.

“కనుమూయు నెఱుంగక.”

కవిక. 2.132.

2. మోసగించు.

“కపురంపుబలు కంచుఁ గనుమూసి
కటకటా!, బూది గప్పిన నిష్కం బాదు
కొల్పి.”

చంద్రా. 4.167.

కనుమూసిగంత

దాగిలిమూతలాట.

“కనుమూసిగంత నలుకంబాలాట....”

కళా. 6.202.

కనుమోడ్చు

నిద్రించు.

“నదురాత్రి యరుచెంచె నరలోకనాథ,
కడు డస్సినాఁ డవు కనుమోడ్చు గాక.”

రంగ. రా. బాల. పు. 39. పంక్తి 15.

కనుమోసము

ఎట్టయెదుటే చేయుమోసము.

“కను, మోసము లే కొక్క మొగిన
ముసరఁగ వలయున్.”

భార. విరా. 4.230.

కనుతెప్ప వెట్టని

కన్ను మూయని.

“కనుతెప్ప వెట్టని తనవేయి కన్నుల.”

భాస్క. ఆరణ్య. 48.

కనుతెప్పలు తేలివైచు

తెలివి తప్పిపోవు.

శోష వచ్చి పడిపోవుపరిస్థితిలో
కనులు తేలవేయడం అల
వాటు.

“కనుతెప్పలు దేల వైచి కడు సోలు
టయున్.” కళా. 6.250.

కనుతెప్ప వేయక చూచు
తేటి చూచు.

కాశీ. 4.99.

కనులకు గంతలు కట్టు
మోసగించు.

“అది మొగుడికండ్లకు గంతలు కట్టి
డొరంతా సటారిస్తూ ఉంటుంది.” వా.

కనులార్పు

కనునైగ చేయు; కనుతెప్పలు
పడేపడే అల్లార్పు.

“పొయగింటిబ్రాహ్మణిఁ బుణ్యశ్రీహిని
సేల, యపహరించితి కనులార్చి యార్చి.”
కాశీ. 7.256.

“కండ్లార్చేవాడు ఇండ్లార్పుతాడు.”

సా.

కనులు చింతనిప్పు లగు

కోపము కలుగు.

“సభలో అత నేదో తప్పు పట్టేసరికి
తా మ్మర్ర వారి కళ్లు చింత నిప్పు
లయ్యాయి.” వా.

కనులు చెమర్పు

దుఃఖము కలుగు.

“అతనిని చూడగానే ఆవిడ కన్నులు
చెమర్చినవి. ఎంత సుఖముగా నున్న
వాడు ఏ స్థితికి వచ్చినాడు!” వా.

కనులు తీసుకొని చూచు

కను లింత చేసికొని నిద్ర
వేంచు.

“అని కనులు దీసికొని యాతని రాకకు
నెదురు చూచు...” శ్రవ. 4.62.

కను లెట్ట చేయు

కోపించు.

“కలుషించి అనపోతు కను లెట్ట చేసి.”
పల. పు. 48.

కనువిం దగు

నేత్రవర్ష మగు.

శుక. 1.507.

చూ. కన్నులపండువగు.

కను విచ్చి చూచు

కండ్లు తెరిచి చూచు.

“అంతఁ గను విచ్చి చూచె నన్నాతఁ
డెను, బ్రణలిఁ జేసితి...”

కళా. 4.154.

కను విచ్చు

కనులు తెరిచు.

“కను విచ్చి ననుం జూచు.”

భార. ద్రోణ. 1.40.

కనువి ప్పుగు

తెరిసి వచ్చు

“వాసు చెప్పిం దంతా విశేసరికి నాకు
కనువి ప్పుయింది.” వా.

కనువెలుగు

దారి చూపువాడు.

“కనువెలుగు నీవు గా నీ, వెనుక భవ
న్మలేను యూఁది వీరలు నేనుం, జను
చెంచెదము...” భార. ద్రోణ. 1.66.

కనువేదులు

విరహము.

“చూపులన్, విన్నదనంబు దోషఁ గను
చేగుఁలునక బయిగాలి సోకినన్, వెన్న
వలెం గరంగు...” మను. 2.57.

కనువేదు తెత్తు

చక్షూరాగము కలుగు.

“కసిగాటుపెనఁకువ కనువేదు తెత్తి.”

వర. రా. బా. పు. 50. పంక్తి. 6.

కనువేయు

మోహించు.

“నీ డా పని పిల్ల మీద కనువేసినట్లు న్నాడే!”

చూ. కనువైచు.

కనువైచు

కన్ను వేయు.

“ఒక్కమగవానిపయిక్ గనువైచి తేము?”

వవ. 3.107.

వాడుకలో రూపం : కన్ను వేయు.

చూ. కనువేయు; కన్నువేయు.

కనుసన్న

పైగ

“అన్యసతుల, యునికి గనుసన్నఁ జూపె నా యుత్పలాక్షి.”

కళా. 6.124.

కనుసన్న మెలగు

అజ్ఞానువర్తియగు.

“నీ కనుసన్నన మెలఁగెద, నేకార్యం తెన నడపు మీవ తగంగన్.”

భార. విరా. 2.124.

కనుసోగ

కనుబొమ్మ.

చూ. కన్నోగ.

కన్నకడుపు

కన్నతల్లి

“కన్నకడుపు గానఁ గాంక్ష మిక్కుటము.”

పల్ల. పు. 52.

కన్నహస్త కుడుచు

అన్ని నీచాలకు పాల్పడు.

“వాడు కన్నహస్తా కుడిచి అంత

బావుకున్న దేహిలో తేలీడు.”

చూ. కన్నగడ్డి కఱచు.

కన్నకొడుకు

బొరసుడు.

ప్రేమాంతితయాన్ని తెలియ

జేయవలసినపట్ల దీనిని ఎక్కు

వగా ఉపయోగిస్తారు.

“వాణ్ణి చిన్నతనంనుంచీ కన్నకొడుకుగా

చూచుకుంటూ వచ్చాను.”

చా.

కన్న గడ్డి కఱచు

ఎంత నీచానికై నా పాల్పడు.

“కన్న గడ్డి కఱచేవాడు ఎంతైనా

సంపాదుంచ వచ్చు. దాని కేం?”

చూ. కన్నహస్త కుడుచు.

కన్న గడ్డి తిను

చూ. కన్నగడ్డి కఱచు.

కన్నగాడు

పొంగ.

ఇండ్లకు కన్నము వేసేవా

డగుటవల్ల వచ్చినది.

“నా దగు తారకా రుచిధనంబు హరిం

చినకన్నగాడు.”

విప్ర. 3.22.

కన్నడనేయు

పొరస్కరించు, ఉపేక్షించు.

“నేవకునింట శివార్చనంబు మే, ల్లదుర

నొనర్చగా వలయుఁ గన్నడ నేయక

మీర లన్న...”

కెన్న. 4.333.

కన్నడుగుచేయు

అగుడు పెట్టు.

“.....నీవే, కన్నడుగు చేసి తేమని,
విన్నప మొనరింతు...”

వాల్మీ. 3.33.

ఇది కన్నగుడు కావచ్చును.

కన్నతండ్రి

1. ఆచరణలో చేయు సంబోధన.

“ఎన్నఁ డ భార్య ను మాయెరా కన్న
తండ్రి.” నిరంకు. 2.83.

2. తండ్రి.

కన్నతల్లి

తల్లి; కన్నతల్లి నలె అతి వాత్స
ల్యంతో చూ చు కొ ను
ఇల్లాలు.

“నన్నుఁ గన్నతల్లి యన్న పూర్వా మహా
దేవి.” భీమ. 3.9.

కన్నదిక్కున జాటు

దిక్కులుపట్టి పరుగెత్తు.

“కలఁగి కన్నవారు కన్నదిక్కునఁ
బాఱి, పోయిరి.” ఉ. హరి. 4.66.

ఈ ‘కన్న’ అన్నది ‘నానా’
అన్న అర్థంలో మనకు బాగా
అలవాటు.

“వాడు కన్న వాళ్ల కాళ్లు పట్టు
కొన్నాడు.” వా.

ఇత్యాదు లూహ్యములు.

కన్నది గతిగా

ఎటు సడితే అటుగా

“కన్నది గతి గాఁగఁ గిన్నరు లరిగిరి.”
పారి. 5.87.

కన్నదే గాతిగా

దొరకినదే చాలు నని.

“తండ్రి! సారకు దువ్వు నాగ్రహము

మీఁదం గన్నదే గాతిగా, గుండ్రాలం
గొని దాయ గాక...” వరాహ. 59.3.

కన్నపుదొంగ

గజదొంగ.

కన్నము వేసి దొంగతనము
చేయవారు.

“సిరిమనోధనము మ్రచ్చిలినకన్న పు
దొంగ.” నిరంకు 1.2.

కన్నపెట్టు

1. దొంగిలించుటకై కన్నము
వేయు.

“యామికావళికన్నుఁ బ్రామి యంతః
పురాం, గణము లైనను జొచ్చి కన్న
పెట్ట...” శుక. 2.502. క్రింద.

2. దొంగతనము చేయు.

“ప్రజల యిండ్లఁ గన్న పెట్టని దొక్క
చే కాని కొదవ.” నిరంకు. 2.26.

“మావీటం గన్న పెట్టి...” దశ. 4.24.
చూ. కన్న మిడు.

కన్నమరులు

పితృమాతృవాత్సల్యము.

“కన్నమరులు కన్నా పెంచిన మరు
లెక్కవ.” సా.

కన్న మిడు

కన్నము వేయు.

“ఒక నాఁ డేగురు దొంగలు... కన్న
మిడువాంధవ్ వచ్చి.”

ద్వాదశ. 10.115.

చూ. కన్న పెట్టు.

కన్నము పెట్టు

కన్నము వేయు

“రాత్రి పెట్టిగారిల్లు కన్నంపెట్టి సాతుల
పెట్టె దొంగిలించా రట.” వా.

చూ. కన్నపెట్టు.

కన్నపోవు

దొంగతనము పోవు.

పరమ. 5.15.

కన్నయ్య

1. కన్నతండ్రి.

“అని యామిటారి చిగురుకటారి
రాయల కన్నయ్యతో మఱియు నే
మనుచున్నది:—” హేమా పు. 51.

2. కృష్ణుడు.

క. ర.

కన్నులు

చూచుటకు దుర్భర మైన

విచారము.

తమి. కన్నావి.

“తలిదండ్రులు వా రెట నున్నవారో
యీ, కన్నులు జూడఁ బాలయితి.”

రామా. 2.41.

కన్నుటి

కన్నులు కలవాడు, దుఃఖితుడు.

“కన్నులు గన్నులుగా భూతంబులు
భీతంబులుగా.” ఉ. హరి. 6.28.

చూ. కన్నులు.

కన్నవస్త్రా పడి

నానాబాధ పడి.

“కన్నవస్త్రాపడి ఆ ఉద్యోగం మిప్పిస్తే
మీవాడు రాజీనామా పెట్టి వచ్చాడు.”

వా.

కన్నవస్త్రా పడి కంచిలో చేయి

కడిగి

ఎన్నో బాధలు పడి.

“శ్రీలో దమ్మిడీ లేకుండా బయలు
దేరాను. కన్నవస్త్రా పడి కంచిలో
చెయ్యి కడిగి ఎన్నోతే నేం పట్టం
చేయవచ్చును.” వా.

కన్నవాడు

తండ్రి.

చూ. కన్నాడు.

కన్నవారు

ప్రతివారు.

“కోకె వెండియుఁ గన్నవారలకు
సంతోషంపకే మొక్కి.”

కా. మా. 2.89.

“ఉన్నతేయంబు లందఱుఁ గన్నవారు,
కన్నదిక్కులఁ బోయి సాగరములోన,
నడఁగిరి.” ఉ. హరి. 4.240.

కన్నవిటి

గ్రుడ్డివాడు.

“ఇవిటికి శంఖధ్వని గ, న్న విటికి
దీపంబు...వృథ యగున్.” భల్లాణ. 4.

కన్నవిన్నయది కాదు

వింత.

“ఎన్నుకొన్న లో, కమునకు గన్నవిన్న
యది గా దది కొంత నిజంబు కొంత
స్వప్నము నని...” ప్రభా. 122.

కన్నవెట్టు

దొంగిలించు.

“వన్నెచూటల వలతువా నీవు నా
మనసు, కన్నవెట్టంగఁ గదా కడు బేల
నైతి.” తాళ్ళ. సం. 3.281.

చూ. కన్నపెట్టు.

కన్నశవి నేయు

గొడవ పెట్టు; ఉపేక్షించు.

“కన్నశవి నేయక కరుణ మీఱఁగా.”

హేమా. పు. 51,

కన్నశవు చేయు

అగుడు పెట్టు; గొడవ పెట్టు.
“కన్నశవు సేయుఁ గచ్చపాకారగఱచు
గరిమరాళికయాన నీ చరణచుహిను.”

అరవంలొ ఎళువు - ఏనువు.
నేటికీ దక్షిణాంధ్రంలో అల్లరి.
అగుడు అనే అర్థాలలో ఈ
మాటను ఉపయోగిస్తారు.
“ఏమిటా ఈ యెళువు?” వా.

కన్నాకు

ప్రధానము, ముఖ్యము.
ముఖ్యుడు, శ్రేష్ఠుడు.
తమలపాకులకట్టలో పైన
పెట్టేటకు మంచిది చూచి పెడ
తాదు. అదే కన్నాకు.
తద్వారా వచ్చిన పలుకుబడి.
“కన్నాకు మనకు భీష్ముడు.”

భీష్మ. 1.76.
“మంత్రులు పన్నిద్దఱును...గన్నా
కుగాఁ జెద్ద గద్దియ నునిచి.”
బస. 2.27.

కన్నాగు (కన్ను + అగు)

కన్ను మూయు; మూర్చిల్లు.
“నేడు రణశయ్యన్ భూవిభండుం
డఁగాఁ, గన్నాగం దగు నయ్య నీ
నిదురకుం గాలం బయోధ్యం గదా!”
భాస్క. నువ్వు. 5.88.

కన్నాడు

తండ్రి.
“నిన్నుఁ గన్నాని రప్పింతక.”
ఉద్భ. 3.28.
చూ. కన్నవాడు.

కన్నార చూచు

1. కనులు తెరిచి చూచు.
“గన్నుతానందబాష్పంబులఁ జేసి,
కన్నారఁ జూచు వీక్షణములు
ముసుఁగ.”

పండితా. ప్రథ. దీక్షా. పుట. 221.
2. ప్రత్యక్షంగా చూచు.
వాడుకలో ఇది కండ్లారా
అన్నట్లుంటుంది.
“కండ్లారా చూచినసంగతి చెప్పడా
నికి భయ మేమిటి?” వా.

కన్నాన

కనుపండు వైనది. కంటికి ఆశ
గొలుపునది.
“అది విటాకుల కన్నాన యె
మెలంగు.” హంస. 5.215.

కన్నిగట్టు

త్రాడు కట్టు; బంధించు; నిర్బంధించు.
పశువులకు దూడలకు మెడకు
తగిలించి కట్టేత్రాడును కన్ని
త్రాడని అంటారు.
“మన్ను దినియెడిదూడ ... కన్నిగట్టి
యెందాకఁ గాయవచ్చును.”
తాళ్ల. సం. 11.3. భా. 79.

కన్నిచ్చుకు వచ్చు

కంటి కింపగు, కంటికి ప్రియ
మగు.
“మృగంబులుం దెగఁ జూచి యేచి
కన్నిచ్చుకు వచ్చు పెక్కనంజుడులు
చేసడించక కావడించి...”
పాండు. 3.89.
చూ. కన్నిచ్చు వచ్చు.

కన్నీచ్చ వచ్చు

ప్రియ మగు; దృష్టి నాక
రించు.

“కనుగొని పాతినఁ గన్నీచ్చవచ్చు,
తనుపారుచీరలు ధరియించి శౌరి.”

ద్విప. మధు. 5.

చూ. కన్నీచ్చకు వచ్చు.

కన్నీడి యుండు

గమనించి యుండు.

“అన్నిటకై ధరణిపాలుండు గన్నీడి
యున్నఁ జెం పగున్.”

భార. కాంతి. 2.283.

చూ. కన్ను పెట్టి ఉండు.

కన్నీడు

1. కన్ను వేయు.

“రుచిమీదన్ గన్నీడి యా శచీ
విభుండు దిరుగు...” భార. ఆను. 2.189.

2. చూపు పెట్టు, దృష్టి
సారించు.

“వసంతకుండు దమకై గన్నీడ్డఁ గా
రాకు గం,దలిరా కయ్యెనొ నా.”

కుమా. 4.85.

కన్నీయ మెఱుగు

క్రొక్కారు మెఱుపు.

తొలకరి వానలలో మెఱిసే

తొలి మెఱుపు.

“తళుకు తళుకున నింగిఁ దాటించెఁ
బలుమాటు, నీరాళ్లగొండఁ గన్నీయ
మెఱుంగు.” సాండు 4.21.

కన్నీరు

అశ్రువులు.

దుఃఖము కల్గినప్పుడు కండ్లలో
వెడలునీరు.

“కన్నీ లొలుకఁగ నేడ్చిన, నన్నరపకు
లెల్ల నేడ్చిరి...” భార. బ్రో. 1.29.
“వాడు కన్నీరు కారుస్తూ కూర్చు
న్నాడు.” నా.

కన్నీరు కాలువలు కట్టు

అధికముగా నిలిపించు.

“అమె కన్నీరు కాలువలు కట్టెట్లు
ఏడుస్తుంటే చూడలేక పోయాను.” నా.

కన్నీరు గ్రుక్కుకొను

దుఃఖోద్వేగ మాపుకొను.

కన్నీరు గోట టుటు

కన్నీరు గోటతో తుడిచి వేసి
కొను.

“కెందలిరుపాన్పునం దను వొందక
లేచి కూర్చుండి కన్నీరు గోట నొంటుచు
బోటితో వహధిని యిట్లనియె.”
మను. 3.28.

కన్నీరు మున్నీరుగా (ఏడ్చు)

ఎక్కువగా (దుఃఖించు.)

“అబ్బాయి కారుకింద పడ్డా డని విన
గానే ఆవిడ కన్నీరు మున్నీరుగా
యేడుస్తూ కూర్చుంది.” నా.

కన్నీళ్లు తుడుచు

తా త్కాలి కం గా ఏవో

మాటలు చెప్పి ఓదార్చు.

“మమ్మఁ గన్నీళ్లు తుడిచి వే పొమ్మని
యెను.”

నందక. 43 పు.

“ఏవో నాలుగు మాటలు చెప్పి కన్నీళ్లు
తుడిచి పంపించాడు గానీ, ఈ పిల్ల
శేమనా సాయం చేద్దా మనుకున్నాడా
వాళ్ళ చిన్నాన్న?” నా.

కన్నీళ్లు తుడుచుమాటలు

శుష్కప్రియాలు; పై పై
ఓదాద్దుమాటలు.

“ఈ కన్నీళ్లు తుడిచేమాటలతో ఏం
లాభం? కొంప మునిగిపోయి ఛస్తుంటే.”

వా.

చూ. కళ్లతుడుపు మాటలు.

కన్నీళ్ల నడచుకొను

కన్నీళ్లు గ్రుక్కుకొను, ముఖ
మును సమాళించుకొను.

“ఇందాక నెఱుంగకే నేను యంటినో
మిమ్ము? ననుచు కన్నీళ్లు రా నడచు
కొనుచు...” కళా. 4.171.

చూ. కన్నీళ్లు గ్రుక్కుకొను.

కన్న

రీతి, జాడ.

“నాకడనుంచి, యేగినకన్నల నెఱుంగ
నైతి.” కమా. 6.160.

కన్నుండ కనుపాప తీయు

అతి నేర్పరితనము సూపు.

కొంత నిరసనగా అనుమాట.

కనుపాపను తీస్తే కన్న

పోవాలి; కానీ అలా కాకనే

తీయగల దంటే ఎంత నేర్పరి

అని!

“విను వల్లభ! కన్నుండం, గనుపాపం
దివియ నేర్పు గల మనిము చ్చీ,
వనిత...” కళా. 8.199.

“అమ్మా! ఆవిడా? కన్నుండగానే
కనుపాప తీసేరకం.” వా.

చూ. కన్నుండ కనుపాప కొన్నట్లు.

కన్నుండ కనుపాప కొన్నట్లు

అతినేర్చుగా.

“కన్నుండం గంటిపాపం, గొన్నట్లు
మొఱంగి బాలుర గొనిపోవుటకున్,
అన్నీచు బంధుయులేముగ, మన్నిగొనక
యున్న నేటిమాటలు మనకున్?”

ఉ. హరి. 5.288.

“కన్నుండంగ గనుపాపను, గొన్నవిధం
బునను సతులం గూడకయును దా,
గన్న మిడి మనోధనములు, గ్రన్ననఁ
గొనిపోవుర గన్న కాడుంబోలెన్.”

విక్ర. 8.9.

“కన్నుండగానే కనుపాపను తీసి
నట్లుగా, ఆ పిల్ల తనేమీ ఎఱగనట్లు,
అతడే అంతా తప్పన్నట్లు మగనికి
చెప్పి ఒప్పించిం దంటే నమ్ము.”

వా.

చూ. కన్నుండ కనుపాప తీయు.

కన్నుండ గంటిపాపను
గొను

మోసము చేయు, అతి చాక
చక్రముతో ప్రవర్తించు.

నేడు వాడుకలో దీని రూపం:

“వాడా అమ్మా! కన్నుండగానే
కంటిపాపను తీసేరకం.” వా.

కన్నుకట్టు

ఒక పిల్లల ఆట.

“వెన్నెలకుప్పలు కన్నుకట్టు.”

ప్రబంధ. 6.18.

కన్నులకు బట్ట కట్టి తోడి
వారిని తెలుసుకొనే ఆట
కావచ్చును.

2. మోసగించు.

“నే నెవరి కన్న కట్టి ఈ డబ్బు
తేలేడు, కష్టరితం.” వా.

కన్ను కన్ను కనిపించని చీకటి
కటికచీకటి.

కంటికి కన్నే కనిపించనంత
చిన్నచీకటి అనుట.

కన్ను కానక

గర్వముతో - పొగ రెక్కి.

“వనితా! యెట్లోర్వవచ్చు వలవని
గర్వంబునఁ గన్ను గాన కాడెడి,
యనుచితవాక్యంబు లేరి కైనఁ దలం
పన్.” కళా. 1.175.

కన్ను కానక పోవు

గర్వించు.

చూ. కన్ను కానక.

కన్ను కానమి

గర్వము.

చూ. కన్ను కానకపోవు.

కన్నుకుట్టు

1. అసూయ.

“వాడికి నన్ను చూస్తే కన్నుకుట్టు.” వా.

2. అసూయపడు.

“వానిసిరిం జూచి కన్నుకుట్టినది.” ధర్మజ.

“అపిల కాస్త తల దువ్వుకుంటే ఆ
ముసలిమొగుడికి కన్ను కుడుతుంది.” వా.

3. కండ్ల కలకరోగము వచ్చు.

“వాడు గాలిలో తిరిగేటప్పటికి కండ్లు
కుట్టాయి. కండ్లు తెరవకుండా బాధపడి
పోతున్నాడు.” వా.

ఇందులోనుండే పై రెండు

పలుకుబళ్లు వచ్చినవి.

కన్నుకొట్టు

సైగ చేయు.

కామమోహముల విషయం

లోనే దీనిని ఉపయోగిస్తారు.

“వాడు ఆ పిల్లను చూచి కన్ను కొట్టే
సరికి అది వాళ్లవాళ్లకు చెప్పడం, వాళ్లు
ఇంటిమీదికి రావడం గొడవో గొడవ
అయి పోయింది.” వా.

కన్నుకొదమలు

ఉత్తమనేత్రములు.

సింగపుకొదమ అనుచోట

తరుణ మని అయినా ‘కొదమ’

యువతను. ఉద్భవించి. ఉత్తమ

తను సూచించును.

“శంభు వికసి తాంబకన, ముదితంబు లగు
కన్నుకొదమలో యనఁగ.”

పండితా. ద్వితీ మహి. పుట 100.

చూ. కొదమగుబ్బలు.

కన్ను గానక

పొగ రెక్కి.

“జనకకన్య జగన్మాత్యం జెనక వచ్చి
కన్నుఁ గానక చిరం బలుగాకి కాకి.”

రామాయ. 5.70.

చూ. కన్ను కానక.

కన్ను గిలుపు

కన్నుపైగ చేయు.

చూ. కన్నుకొట్టు.

కన్ను గీటినంతలో

అతిశీఘ్రముగా, తెప్పవా

టులో, ఒక నిమిషములో.

“...అఖిలాన్నంబులో, కను గీటినంత

లోననె, యనుజునకుఁ దదగ్రజాత యమ
రించి..." పాండు. 3.26.

కన్ను గూర్చు

నిదించు.

"కన్ను గూర్కెడునంత నగ్గహనభాగ,
మేలు బేతాళుఁ డతి దుర్నిరీక్ష్యుఁ
డగుచు." శుక. 1.279.

మా. కనుగూర్చు.

కన్ను చెడఱు

మిఱుమిట్లు గొలుపు.

"ఆ అమృత రవ్యలకమ్మలు మానే
కన్ను చెడరుతుంది." వా.

కన్ను పనియగా

కనులించుగా, నేత్రపర్వ
ముగా.

"కన్ను దనియఁగఁ బదపదారములును...
వడింప..."

పండితా. ప్రథ. దీక్షా. పుట. 119.

కన్ను దనియు

కనులకు తృప్తి చేకూర్చు.

"మొలపించె బహునూపములఁ గన్ను
దనియ." వర. రా. బా. పు. 161. పం. క్తి. 21.

కన్ను దెఱచు

కటాక్షించు, అనుగ్రహించు,

గుర్తించు.

"ఇంక నెన్నుండు దయఁ బరమేశ్వ
రుండు, గన్ను దెఱచునో యని." ఖమా. 7.19.

"ఆ దేవు డెప్పుడు కన్ను తెరుస్తాడో
గాని అంతదాకా నే నిలా ఆఘోరించ
వలసిందే." వా.

కన్నునీరు

కన్నీరు.

"కన్నునీరు గొ, బువ్వ వెడలంగ." భోజ. 4.167.

కన్నువడు

ఆసక్తి కలుగు.

ఇందులో ఈ ఆసక్తి అత్యుశో,
దురాశో అన్నధ్వని కూడా
ఉన్నది.

"వానికి ఆ ఉద్యోగమిద కన్ను
పడింది." వా.

"వానికి ఆ యింటిమీద కన్ను
పడింది." వా.

కన్ను పెట్టు

కనిపెట్టు.

"ఆ వ్యవహారమిద కాస్త కన్ను పెట్టి
ఉండక పోతే లాభం లేదు." వా.

కన్ను పొడుచు

అపకారము చేయు.

"కన్ను పొడిచి కంటిలో నీ రెండు
కంటే ఏం లాభం?" వా.

కన్ను పొడుచుకొన్నా కనుపించని

ఏమాత్రం కనపడని.

"కన్ను పొడుచుకున్నా కనిపించని
చీకట్లో వెళ్లాడు పాపం!" వా.

"ఆ కొంపలో కన్ను పొడుచుకొన్నా
ఏదీ కనిపించదు." వా.

కన్ను పొడుచునట్లు

ఎదుటివారికి బుద్ధి వచ్చునట్లు.

ఎదుటివారి కన్ను కుట్టునట్లు.

"నానాటఁ గృతియించు ననుఁ జూచి
కనుగీటు, పువ్వుబోడులఁ గన్ను పొడిచి
నట్లు." రాధికా. 3.63.

“నే నిందుకొకట, నవ్వ సహా నోడుడు
వట్టి నింద లందితి నయ్యో, యైన దిక
నాయె నందుకె, పూనుద మంద అకు
గన్ను పొడిచినరీతిన్.”

రాధామా. 1.46.

కన్ను మూతపడు

నిద్ర వచ్చు.

“రాత్రంతా కన్ను మూతపడ లేదు.”

వా.

“అదేం కర్మమో! కాస్త కన్ను మూత
పడేసరికి కలలు వస్తాయి.”

వా.

కన్ను మూయు

చనిపోవు.

“అని ప్రలాపించి కనుమూసె నా
క్షణంబు.”

శుక. 1.896.

“ఈ పిల్లలను నా చేతులో పెట్టి ఆయన
కాస్తా కన్ను మూశాడు.”

వా.

“వాడు కన్ను మూసి మూడు నెల
లయిందో కాలేదో? వాడికొడు కా ఆసి
నంతా భయంసం చేశాడు.”

వా.

కన్ను మూసి తెరచేలోగా

వెంటనే; ఒక్కత్రుటిలో.

“కన్ను మూసి తెరచేలోగా అంతా
అయి పోయింది.”

వా.

కన్ను మూసే అవకాశం లేదు

ఏమాత్రం వ్యవధి లేదు.

“కను మూయు నెడయు లేదు.”

బస. 3.64.

“కన్ను మూసే వీలు లేదమ్మా! ఈ
కొంపలో పొద సం చాకిరీ అలా చేస్తూ
ఉండ వలసిందే!”

వా.

కన్ను మూసే తీరిక లేదు

వ్యవధి లేదు అనుట.

“నాకు కన్ను మూసే తీరిక ఉం
వెంతో చదవాలని ఉంది. ఏదీ ఈ వెధవ
చాకిరీలోనే సరిపోతుంది గా.”

వా.

కన్ను మొగడు

కన్ను మూయు; నిద్రించు.

“ఇన్నాలుగు తెఱంగులందు నెయ్యది
యైనన్, గన్ను మొగుడ నీ దటె.”

భార. సాస్తి. 1.67.

కన్ను మొగము ఏర్పడు

రూపేర్పడు; ఒక స్వరూప

మునకు వచ్చు.

“అల్లలన మూడేడు లయ్యె నకట,
కన్ను మొగ మేరుపడదు నా గర్భము
నట.”

పద్య. బసవ. 1.96.

రూ. ముక్కు మొగ మేర్పడు.

కన్ను మొగుచు

కన్ను మూయు, నిద్రించు.

“ఓయ్య నొయ్య నం గదలు తూగు
టుయ్యెలలం గన్ను మొగించియున్న
విలాసినివిలాసులునుం గలిగి.”

పారి. 2.53.

“గవని మొగ సాల యరుగుపై ఖైర
వుండు, గన్ను మొగించె.”

కాశీ. 3.23.

కన్ను మొఱగు

మోసగించు.

“అంతఃపురాంగ నలన్ గన్ను
మొఱగి.”

భీమ. 1.111.

చూ. కనుమొఱగు.

కన్ను మోడ్చు

నిద్ర పోవు.

“ఏనింత కన్ను మోడ్చు, తఱిని గల
లోన.”

రా. వి. 1.15.

రూ. కనుమోడ్చు.

కన్ను మోడ్చు

నిద్ర.

“ఇంచుకనేపు కన్ను మోడ్చు నెఱిపి.”
హంస. 2.53.

కన్నుల కచ్చి

ఒక బాలక్రీడ.

“కన్నుల కచ్చి గుడుగుడుగుంచాలు
కుందనగిఱి.” హంస. 3.146.

కన్నుల కద్దుకొను

అత్యాదరముతో చూచు,

అభిమానించు,

“పేదవాని కన్నం పెడితే కన్నుల కద్దు
కొని తింటాడు.” వా.

కన్నుల కరవు దీరగా

కండ్లార; తృప్తిగా.

“ఇమ్మహాభుజా నిప్పు డోకొమ్మలార!,
కంటిమి గదమ్మ కన్నుల కఱవు దీఱ.”
విజ. 1.72.

“కంచెలో వరదరాజస్వామిని కన్నుల
కరువు దీరా చూశా మమ్మా ఈనాడు.
జనసమ్మర్దం లేదు కదా.” వా.

కన్నుల గట్టినట్టు

ప్రత్యక్షముగా ఉన్నట్లు.

బొత్తిగా ఒక సంఘటననో
మనిషినో మఱచి పోలేకున్నా
మనుషుట్ల ఉపయోగించే
పలుకుబడి.

“మలయుచూడ్కులు గల మంచి నీ
మోము, గన్నుల గట్టిన కైవడి
దోచు.”

హరి. 2. భా. 1879.

“మా కోడలు ఊరికి పోయి నెలనా
ళ్ళయింది. మనమడు కన్నులకు కట్టి

నట్టుగా ఉన్నాడు. వెళ్ళయినా చూచి
రావాలి.” వా.

కన్నుల గప్పకొను

కన్నుల నద్దుకొను; ఆదర
ముతో అభిమానించు.

“కన్నియ నన్ను వలభుడు గన్నుల
గప్పకొనంగ నుండి.” పారి. 1.88.

“గరిమ నంబుడు గన్నుల గప్ప
కొనఁగ.” రాధికా. 1.56.

“ఆకాంతలు గొల్వ నన్ను సముఖం
బునఁ గన్నుల గప్పకొంచు.”

రాజగో. 1.86.

కన్నుల గెంపొదవు

కోపము కలుగు.

“విని కన్నుల గెంపొదవఁగ.”

శైమి. 7.192.

కన్నుల నద్దుకొను

గౌరవ ప్రేమ సూచకంగా
ఒకవస్తువును కన్నులకు అద్దు
కొనడం అలవాటు. గౌరవ
ప్రేమలను సూచించుట
భావార్థము.

“శిరంబున మోపుకొని కన్నుల నద్దు
కొని తిరుగ నతని చేతిక యిచ్చి.”

కళా. 4.60.

“నుజ్వేమ అంత సంకోచిస్తున్నావు.
ఇదే ఇంకొక రతే కండ్ల కద్దుకొని
తీసుకొంటారు.” వా.

చూ. కన్నుల కద్దుకొను.

కన్నుల నవ్వు

హాసస్మృతులు డగు, ప్రసన్న
ముఖు డగు.

బస. 1.9.

కన్నుల నిప్పులు దుల్లు

కోపించు. కన్నెఱ్ఱ చేయు.

“కోపాటోపశిఖలు, నిండాది కన్నుల నిప్పులు దుల్లి.”

పండితా. ద్వితీ. మహి. పుట. 15.

చూ. కన్నుల నిప్పులు రాలు.

కన్నుల నిప్పులు రాలు

ఆగ్రహాదగ్రత కలుగు.

కన్ను లెఱ్ఱవడు.

“కనుగొని కోపవేగమునఁ గన్నుల నిప్పులు రాల...”

భార. విరా. 2.183.

“కనుగొని కాశివం డలిగి కన్నుల నిప్పులు రాల నిట్లనున్.”

మార్కం. 1.228.

“అప్పుడు విశ్వామిత్రుఁడు, ముప్పిరి గొనునట్టి కోపమునఁ గన్గొనలకొ, నిప్పులు రాలఁగ నమ్మునిఁ, దప్పక వీక్షించి పలికె దారుణభంగిన్.”

హరి. 1.150.

“వా డేదో తూస్కారం గా మాట్లాడ గానే రెడిగారి కండ్లలో నిప్పులు రాలాయంటే నమ్ము.”

వా.

చూ. కన్నుల నిప్పులు దుల్లు.

కన్నుల నిప్పు లొల్కు

అతిక్రోధంతో కన్ను లెఱ్ఱ నగు.

కోపాన్ని నిప్పులతో పోల్చుట అలవాటు.

“అల్పతోఁ, గన్నుల నిప్పు లొల్కు. హయకాదిలి దక్షునిఁ జూచి యట్లనున్.”

మహా. 2.82.

చూ. కన్నుల నిప్పులు రాలు.

కన్నుల నీలాలు గారు

ఏడ్చు. కన్నీరు రాలు.

“ఏడిస్తే నీ కండ్ల నీలాలు గారు.”

పాతపాట.

చూ. కన్నుల ముత్యాలు గారు.

కన్నుల నీళ్లు కుత్తుక వట్టు

క్షణక్షణిక పడు.

“గొనకొని కన్నుల నీళ్లు గతుక వట్టె డిని.”

తాళ్ల. సం. 12.290.

కన్నుల నూపిరి పెట్టుకొను

ప్రాణవసానదశలో నుండు.

“ఎం డనక వా ననక యరక కొయ్య కొట్టుకొని కనుల నూపిరి పెట్టుకొని యున్నచోఁ జేటుపాటు మీకుఁ దెలియ వుండునా?”

ధర్మజ. 47 పు. 2 పం.

తెను. జాతీ.

కన్నులనె ప్రాణము నిల్పు

ప్రాణవసానదశలో నుండు.

ప్రాణం పోవునప్పుడు ఆఖరున

కనులలో నుండి పోవు నను

టపై యేర్పడినది.

“...శవంతల ప్రాణనాయక, ధ్యానము తోడఁ గన్నులనె ప్రాణము నిల్పి శరీర మాత్ర యై.”

శృం. కా. 3.74.

“వాడు కళ్లలో ప్రాణం నిలుపుకొని ఉన్నాడు.”

వా.

కన్నుల నొత్తుకొను

కన్నుల కద్దకొను.

ఇది ప్రేమాదరసూచకము.

“పాలెతి నీచీ యు నవ్వుఁ బువ్వు లాతఁడు గోసి, పలికి కన్నుల నొత్తుకొ నంగాను.”

తాళ్ల. సం. 3.279.

చూ. కన్నుల నద్దకొను; కన్నుల కద్దు కొను.

కన్నుల పండువు(గా)

నేత్రపర్యము. మనోజ్ఞము,
మనోహరము.

“సుందరాకృతులు గన్నులపండువు.”
కవీ. 7.128.

“ఆ అమ్మాయి నడుస్తుంటే కన్నుల
పండువుగా ఉంటుంది.” వా.

కన్నుల బిడు

కానవచ్చు.

కవ. 3.59.

కన్నుల ముంచి క్రోలు

ఆసక్తితో చూచు.

“నీ వన్నెలో కన్నుల ముంచి క్రోలు
టలు.” నారా శత. 46.

వాడుకలోనూ : “కళ్ళతో
త్రాగి వేస్తున్నా డా అమ్మాయిని” వంటి రూపాలలో
ఇది వినవస్తుంది.

కన్నుల ముత్యాలు గారు
వడ్చు.

“ఎన్నడు నెండక న్నెఱుంగనిశిశువు
కన్నుల ముత్యాలు గాఱ నేడ్చెడిని.”

హరిశ్చ. 2.924.

చూ. కన్నుల నీలాలు గారు.

కన్నుల మును గిడు

కన్నులు గప్పు.

“కన్నుల ముసుగిడ్డ కంతుని మాయం
ధతమనపటము...” రాధా. 2.199.

కన్నులమ్రాసు

చెఱుకు.

కన్నులలో నిప్పులు పోసికొను
ఓర్వలేక పోవు.

“మనము నేర్చుచున్న విద్యను గాంచి
తాను గన్నులలో నిప్పులు పోసికొను
చున్నాడు.” సాక్షి. 47. పు.

కన్నుల సన్న నునుచు

ఆజ్ఞానువర్తులనుగా చేయు,

కనుసన్న మెలగునట్లునర్చు.

“నిగ్ధీశ్వరుల నోలి, మన్నించి కన్నుల
సన్న నునిచె.” కవీ. 7.155.

కన్ను లాకలి తీర్చు

కన్నులు తనియించు; కండ్లా
రా చూడ నిచ్చు.

“ఎన్నడు వచ్చునో యిందిరావిభుడు,
కన్ను లాకలి తీర్చు గలుగు నో
యనుచు.” ద్విప. మధు. పు. 38.

కన్నులార

కనులకు సంతృప్తిగా, బాగా,
ప్రత్యక్షంగా.

“కన్నులారఁ జూచుచును.”

పండితా. ప్రథ. దీక్షా. పుట. 155.

“కన్నులారా అందరు చూస్తుండగా
దొంగ పారిపోయాడు.” వా.

కన్ను లార్చు

వంచించు.

“...వనితకు గన్ను లార్చ నిటు వచ్చిన
వాడెవె...” రుక్మాం. 5.22.

కన్నులు కట్టు

మోసగించు; కన్నుకొట్టు.

“నన్ను నమ్మించి తెచ్చి, కాననంబు
లోఁ గన్నులు కట్టి కాడు, పఱచి నీ కిట్టు
పోజునై భావజన్మ!” కవీ. 5.615.
చూ. కన్నులు గట్టు.

కన్నులు కానని

అంధురాలయిన. చూపు లేని.

“తల్లి మదేకపుత్రక పెద్ద కన్నులు, గాన
దిప్పుడు మూడుకాళ్ళ ముసలి.”

శృం. నైష. 1.108.

కన్నులు గలవే! (చూడగా)

కన్నులు చాల వనుట, అతి

దర్శనీయము.

“శృంగారింఛిన నిన్నుఁ జూడఁ గన్నులు
గలవే?” భాస్క. సుంద. 189.

చూ. రెండుకన్నులు చాలవు.

కన్నులు గట్టు

మోసగించు.

“పాండ్రవిభు కన్నులు గట్టి ప్రలంబ
వైరికిఁ, సేవ యొనర్చి.”

ఉ. హరి. 2.98.

చూ. కన్నులు కట్టు.

కన్నులు గప్ప

మోసగించు.

“తల్లిదండ్రుల కనులు గప్పి వాడలా
చెడుతిరుగుళ్లు తిరుగుతున్నాడు.”

వా.

కన్నులు చల్లగా

తృప్తిగా - నేత్రపర్యముగా.

“కన్నులు చల్లగాఁ గనుగొందు నేను
మి, మృదువుర జేవి జేవరను బోలె.”

శృం. నైష. 2.86.

“మా అమ్మాయి పిల్లవాణ్ణి తృప్తిగా
యింట్లో తిరుగుతుంటే కన్నులు చల్లగా
చూడాలని ఉంది.”

వా.

కన్నులు చల్ల నగు

సంతోషము కలుగు; సంతృప్తి

కలుగు.

“జమునిఁ జూడఁగఁ గన్నులు చల్ల
నయ్యె.” కాశీ. 3.147.

“నిన్ను చూడగానే కన్నులు చల్ల
నయ్యాయి నాయనా! అంతే చాలు.”

వా.

కన్నులు చెదరి పోవు

మిఱుమిట్లు గొలుపు.

“శ్రీకృష్ణ! నుంచి వెలుతురులోకి వస్తే
కండ్లు చెదిరిపోతాయి.”

వా.

కన్నులు చెమర్చు

చూ. కన్నులు చెమ్మగిల్లు.

కన్నులు చెమ్మగిల్లు

దుఃఖము కలుగు.

“హరిశ్చంద్ర నాటకంలో చంద్రమతి
యేడుస్తుంటే ప్రేక్షకు లందరి కండ్లూ
చెమ్మగిల్లినవి.”

వా.

రూ. కనులు చెమర్చు.

కన్నులు జేవురించు

కన్ను లెఱ్ఱ నగు - కోపము

కలుగు.

“క, న్నానడు యాదవుం డనుచుఁ
గన్నులు వేయును జేవురింప.”

పారి. 4.63.

కన్నులు తల కెక్కు

పొగ రెక్కు.

వి న య వంతుడు క్రిం ది కి
చూస్తాడు. అట్లే పొగరుబోతు
ఆకాశంలోకి చూస్తూ నడు
స్తాడు అనుటపై ఏర్పడిన
పలుకుబడి. ఇలాంటి వేకన్నులు
నెత్తి కెక్కు, కన్నులు నెత్తికి
వచ్చు ఇత్యాదులు.

చింత. 6 అం. 59 పు.

“వాడికి మధ్య కన్నులు తల కెక్కినట్లు

న్నాయి లే. అందుకే అలా వాగు
తున్నాడు.” వా.

చా. కన్నులు నెత్తి కెక్కు.

కన్నులు దనియు

కన్నులు చల్లవను.

“అ, గలిక మెలసె నట్ల మీకుఁ గన్నులు
దనియన్.” భార. ద్రోణ. 1.33.

కన్నులు నీరుబుగ లగు

కన్నులనుండి కన్నీరు ఏక

ధారగా కారు.

నీటి బుగ్గలలో నేల చీల్చు

కొని నీరు పై కుబుకుతుంది.

ఏకధారగా అలా వస్తూనే

ఉంటుంది. అలాగే కన్నుల

నుండి కన్నీరు అపరిమితంగా

వస్తున్న దని తెలుపు

పలుకుబడి.

“మతి వెతఁ జెంద బేడిసల మాక్కిను
కన్నులు నీరుబుగ్గ లై, పాదలఁగ.”

శుక. 1. 188.

కన్నులు నెత్తికి వచ్చు

పోగ రెక్కు.

“అ యో! రామా! వాడు మనతో
మాట్లాడుతాడా ఇప్పుడు? కన్నులు
నెత్తికి వచ్చాయే.” వా.

కన్నులు నెత్తి కెక్కు

గర్జించు, పోగ రెక్కు.

“ఏమిటోయ్! కన్నులు నెత్తి కెక్కు
యేమిటి? అలా తోసుకొని
పోతున్నావు.” వా.

కన్నులు వైకి వచ్చు

పోగ రెక్కు.

చా. కన్నులు నెత్తికి వచ్చు.

కన్నులు మూసి చరించు

మోసగించి తిరుగు.

ఒకరి కంట పడకుండా రహ

స్వముగా నర్తించుటపై వచ్చి

నది.

“... నెప్పుడు మగచూటలు నేరని తప్పు
పాటలుం, గనబడ నవ్వసూటి పతి
కన్నులు మూసి చరించు నిచ్చలున్.”

శుక. 3.109.

చా. కన్నులు గప్పు.

కన్నులు వాచు

1. అత్యాసక్తితో ఎదురు

చూచు.

“కన్నులు వాచు నీ మొగము గానక
యెప్పుడూ జూడకున్న.” యయా. 2.

చా. మొగము వాచు.

2. ఏడ్చి యేడ్చి కనులుబుబ్బు.

“నీరు చై, దమలకు వాచెఁ గన్నులు.”

శ్రవ. 5.37.

కన్నులు విచ్చి చూచు

కనులారా చూచు.

“కన్నులు విచ్చి చూచి పురఘస్మరు
దిక్పరి పూర దీప్తి సం, పన్నతకు
భయానకలితపద్యనిరీక్షణుడై.”

కా. మా. 1.77.

కన్నువఱపు

చూచు; దృష్టి సారించు.

“అయ్యంటిలోఁ గన్ను వఱపి.”

భార. ఆను. 1.76.

కన్ను వేయు

1. మోహించు; కాముక

త్వో అశించు.

“అయ్యబలమీద నలిననాథుండు కను
వేసినాడు.”

వరాహ. 11.52.

“కల నైన నన్యకాంతకుం గానికాపును,
గనువేసి విటునిఁ జేసినగయాలి.”

బహుళ. 5.87.

“.....ఏ వఘాటిపైఁ దమిఁ గను
వేసితో...” విప్రనా. 4.87.

“వా డా పిల్లమీద కన్ను వేతాడు.”

వా.

“వా డెప్పుడూ ఆ సంగులోనే తియగు
తుంటాడు. ఆ పిల్లమీద కన్ను వేశాడా
యేమిటి?”

వా.

2. చూచు; దృష్టి సారించు.

“గుబ్బ పాలిండ్ల క్రేవఁ గ్ర క్కు న
మురారి, కన్ను వేయుటఁ గని లజ్జ
గదుర...” ఆము. 6.183.

చూ. కనువేయు.

కన్ను వొందకుండు

కనుమూత పడక పోవు; నిద్ర
పట్టక పోవు.

“కడుపునిండఁ గుడువఁ గానమి కే
యెల్లఁ, గన్ను వొందకున్నఁ గరము
డస్సి, యున్నవాడ.”

భార. ఆది. 6.289.

“సౌఖ్య మొదవ నాకుఁ గన్ను వొంద
కుండు.”

ఈదురుపల్లి భవానీశంకరకవి. ధర్మ
ఖండము. 1.237.

కన్ను వొందు అన్నట్లు కాక
ఇలా తద్విరుద్ధస్థితి సూచక
రూపం లోనే ఇది కాన
వస్తుంది.

కన్ను వైచు

కన్ను వేయు.

“సితభాసుఁ డాచార్యు చి క రా కుఁ
బోడిపైఁ, గన్ను వైచిన కన్నె కలుపు
మరులు.” సైష. 7.151.

చూ. కనువైచు.

కన్ను సన్న మెలగు

ఆజ్ఞానున ర్తి యగు.

“ఎయ్యది సనిచిన నొయ్యనఁ జేయు
చుఁ, గనుసన్న మెలగు భూజనులఁ
దలచి.” విక్ర. 6.59.

రూ. కనుసన్న మెలగు.

కన్ను సన్న ల ద్రిమ్మరు

ఆజ్ఞానున ర్తి యగు.

“ఇందఱలో నల సత్యభామ కన్, సన్న
లఁ ద్రిమ్మరుక్ హరి వశంవడుఁ దై యన
వింసుఁ గాని.” పారి. 1.65.

కన్ను సిమి

కన్ను బ్రామి, మోసగించి.

“చంపక నన్నుఁ గన్ను సిమి.”
పాండు. 5.224.

కన్ను మిన్ను కానక పోవు

పొగ రెక్కి మెలగు; ఎవడే
మిటి లెక్క అన్నట్లు ప్రవ
ర్తించు.

“వాడి కీ మధ్య కాస్త డబ్బు రాగానే
కన్ను మిన్ను కానక పోతున్నాడు.”
వా.

కన్ను మిన్ను కానరాక పోవు

హెచ్చు తక్కువలు తెలి
యక పోవు; పొగ రెక్కి
తిరుగు.

“నాడి దిప్పుడు కన్ను మిన్ను కాన
రాని వయస్సు.” వా.

“వాని కీమధ్య డబ్బున్న స్నేహితుడు
చిక్కాశ్శే. అందు కని కన్ను మిన్ను
కానరావడం లేదు.” వా.

కన్నె కయ్యము

తొలిపోరు.

“కన్నె కయ్యం బిది కనిపెట్టి పోరు.”
పల్. పు. 107.

కన్నె కలుపు

తొలి కూటమి, ప్రథమ
సంగమము.

“సీతభానుఁ డాచార్యు చివరావ
బోడిపైఁ, గన్ను వైచిన కన్నె కలుపు
మరులు.” శృం. నైష. 7.151.

కన్నె కూర్మి

తొలివలపు.

“జనవిభుండు, కన్నె కూర్మి ప్రకాశంబు
గాక యుండ.” శృం. నైష. 1.84.

కన్నె గోరుకోత

కన్నెలకు గోళ్లు తీసే ఒక
సంస్కారము.

త్రాసు

కన్నె బావి

చిన్న బావి.

నిర్జలకూప మని త్రాసు.

కన్నె ముత్తైదువ

కన్య.

“ఎవ రైనా కన్నె ముత్తైదువుకు చీరా
రవికా, పసుపు, కంఠం మా అవిడ రే
పివ్వా లట.” వా.

కన్నె టికము పెట్టు

తొలిసారిగా యుక్తవయస్కు-

రా లయిన వేశ్యను పొందు
టకై ఒకానొక సంస్కారము
బరుపు.

“ధనదత్తుఁ డపుడు తన చెలికానిన్, బని
చెను పుష్పసుగంధికి, నొనరఁగఁ గన్నె
ఠికమునకు నొడఁబఱపింపన్.”

మల్ల. 2.3.

కన్నె టుగు

విధము తెలియు, జాడ
తెలియు.

“పరమేశ్వరుండు... సుప్రసన్నుం డైన
కన్నె టింగి గారి.” కుమా. 5.25.

“తమ యందఱకు వగఁ గల్గిన కన్నె
ఠింగి.” కుమా. 6.29.

“తన్నెర్లకున్న కన్నె ఠింగి.”
పండిత. ప్రథ. పురా. పుట. 351.

“కఠితురంగ, రథ పదాతిచయము
రావించుచున్న యా, కన్నె ఠింగి కోప
కలితుఁ డగుచు.” వి. పు. 7.413.

2. భావ మెటుగు, ఇంగిత
మెటుగు.

“నిజ జీవితేశ్వరి కన్నె ఠింగి దానికి
సమ్మతించిన...” కుమా. 1.102.

కన్ను జాడ, తీరు, లక్షణయా
భావము అను అర్థములలో
విరివిగా ప్రయుక్తం.

చూ. కన్నెర్లు.

కన్నె ట్ట చేయు

కోపించు.

“చేడవై గన్నె ట్ట చేసె డేమి?”
రసిక. 5.164.

కన్నెర్లు

కన్నెలుగు, జాడ తెలియు.

“విన్నవింపంగ నున్నకన్నెర్లి.”

బస. 1.6.

చూ. కన్నెలుగు.

కన్నేచు

కనుకుట్టు; ఒకరిని చూచి ఓర్పు

లేక పోవు.

“కన్నేచినయట్టు, జైనులకన్ను లీక్షణ ములాఁ జెఱచి.”

పండితా. ద్వితీ. మహి. పుట. 114.

చూ. కన్నుకుట్టు.

కన్నోట

సంకోచము.

“మున్ను పలికినట్ల కన్నోట లేక ప, ల్కుటయు.” భార. శాంతి. 4.892.

కన్నండువు

చూ. కనుపండువు.

కన్నిలువు

కన్ను గీటు.

విజయ. 3.28.

కన్నెట్టు

చూ. కనుపెట్టు.

కన్నొలుగు

వంచించు, మోసగించు.

“శ్రీ కాంతామణిఁ గన్నొలుంగి.”

పాండు. 1.1.

చూ. కనుమొలుగు.

కన్నెలుగు

చూ. కనునెలుగు.

కన్నేగిన వెనుక

నీకటి విచ్చగనే.

కనుచీకటి అనగా కనుల

కంతగా కనిపించని వేళ.

కను వేగుట అనగా కనులకు

కొంత కనిపించు సమయము.

“ఒనరంగ నిట బొండకొయ్య నుంచి

కన్నేగినవెనుకఁ జెలిసికొని య, చ్చని

ననుఁ బొ మ్మందురు...” శుక. 3.204.

కన్నేగు

జైలు వారుజాము లగు.

“కన్నేగినవెనుకఁ జెలిసికొని.”

శుక. 3.204.

కన్నోగ

కనుబొమ్మ.

చూ. కనుసాగ.

కపటధర్మకంచుకము

పైకి ధర్మముగా కనబడుతూ

లోన పాపభూయిష్ట మైనది.

“ఇది పాపశీలంబు, కపటధర్మకంచు

కంబు నువ్వె.” భార. శాంతి. 3.65.

కపురపుబాగాలు

కర్పూర ఖండ్లములతోడి

విడము; అందులో చేర్చు

సుగంధద్రవ్యములు.

“తులుములోపల నరవిరిసరులు దుఱిమి,

వేడ్కఁ గపురపు బాగాలు చేసి

కొనుచు.” హంస. 5.254.

“పండుటాకులుఁ గపురంపు బాగము

లును, బరంగఁ జేపటిరి,” రాజ...

“కపైడు తెల్ల నాకులును గవ్వర

బాగాలు సిచ్చ నిచ్చలున్.” తారా. 2.

“కర్పూరంబుతోడి బాగా, వీరాదో

యాకు మిడిచి యిరాదో చెలీ!”

కళా. 4.

కప్పకాటు

అసంభవము.

కప్ప కఱవదు గనుక.

“బాపనపోటు కప్పకాటుం గలదే?
రుక్మాం. 5.28.
వేంకటేశ. 72.

కప్పకుటుపు

బొబ్బ.

శ. ర.

కప్పచిప్ప

అలిచిప్ప.

కప్పడి కంబి

కప్పకొను కంబళి.

“గడ్డకంబళ్లు గప్పడి కంబళ్లు.”
పండితా. పర్వ. 346.

కప్పతాళము

తాళం కప్ప.

“వాళ్ళింటికి పెద్ద కప్పతాళం తగిలించి
పోయారు. అయినా దొంగలు విడిచి
పెట్టారా?” వా.

కప్పదాటులు వేయు

మధ్యలో మధ్యలో వదలిపెట్టి
అక్కడ ఒకటి యిక్కడ
ఒకటి చెప్పి—వ్రాసి సరి
పుచ్చు.

“ఏది వ్రాసినా సక్రమంగా సంపూ
ర్ణంగా వ్రాయాలి గాని, ఇలా కప్ప
దాటులు వేయడం నాకు సరిపడదు.”
వా.

కప్ప నాగు(వు)రు

చిటుకప్ప కాటుచే పశువులకు
కలిగెడు రోగవిశేషము.
హరి. పూ. 6.45.

కప్పయెలుగు పాము

పైకి సాధువుగా కనిపించే
కూరవ్యక్తి.
గోముఖవ్యాఘ్రము వంటిది.
ధ్వని కప్పదే కాని ఆసలు పా
మనుట.

“...మన మటు గాన నెప్పుడును మా
చెనఁ గప్పయెలుంగుపాము వై, యునికి
యెటుంగ వచ్చె నెటు లూరటగా వర
మిచ్చినాడవో!”

భార. ద్రోణ. 3.101.

కప్పరపడు

సంభ్రమము చెందు; అబ్బుర
పడు.

“వాల్మీకి వచ్చి సీతాసుతులకా, గప్పర
పడి చూచి...” జైమి. 6.89.

“చెప్పిన నంతయు విని నేనప్పుడు తల
యూచి యమ్మహాదేవి మొగం,
బొప్పారఁ జూచి నవ్వి నఁ, గప్పరపడి
నన్ను బలికె...”

విష్ణు. నా. 1.206.

“ఉప్పొంగి మానసంబునఁ, గప్పరపడి
భూతములు జిఘంసాపెక్షన్.”

5.193.

చూ. కప్పరపాటు.

కప్పరపాటు

సంభ్రమము.

“కప్పరపాటుతో నతనిఁ గన్గొని...”
రంగా. 1.70.
చూ. కప్పరపడు.

కప్పల తక్కి-డగా

ఒకటి సరిపడితే మరొకటి చెడి
పోతున్నప్పుడు అనే మాట.
కప్పలను తక్కి-డలో పెట్టి

సరిగా తూచవలె నంటే
అసాధ్యం. ఒకటి వేస్తే మఱా
కటి ఎగిరిపోతూ ఉంటుంది.
అందుపై వచ్చిన పలుకుబడి.
“ఈ వ్యవహార మంతా కప్పల తక్కుడ
గా తేలింది. మీడు దారికి వస్తే వాడు
దారికి రాడు; వాడు దారికి వస్తే మీడు
దారికి రాడు.” వా.

కప్పవలె నోరు తెఱచుకొను
తెలివి తక్కువను కనబడు
స్తున్నాడనుపట్ల ఉపయో
గిస్తారు. నోరు తెరచుకొనుట
బుద్ధిమాంద్యసూచకము.
“ఆవెధ జేవో కారుకూతలు కూస్తుంటే
మీడు కప్పలాగా నోరు తెరుచుకొని
వింటున్నాడు.” వా.

కప్పారు
నల్లపడు.
“కుచాగ్రతలంబులతోన యారు
గప్పారె.”
కమా. 3.24.
“కప్పారు రేబువు కమలాప్తబింబంబు,
రాహుమండలమున రమణఁ గప్ప.”
భార. భీష్మ. 1.242.

కప్పిడు
కప్పి పుచ్చు.
“కప్పిడఁగ నేల యొప్పుమి, నిప్పుడ
యెఱింగింపు కలిగెనేని మహాత్మా!”
కేవ. 4.38.

కప్పినకన్ను
మూసుకుపోయిన కన్ను.
ఫండితా. ద్వితీ. మహి. పుట. 108.

కప్పి పల్కు
దాచి మాట్లాడు, ప్రచ్ఛ
న్నంగా పలుకు.
“అని కప్పి పల్కం బోయి బయల్పడఁ
బల్కి వెలవెలఁబాటుచు...”
కమా. 5.126.

కప్పిపుచ్చు
దాచు.
“కల్లతనములు పలుమాఱుఁ గప్పి
పుచ్చు.” కాశీ. 4.90.
“వాడు చేసిన దంతా కప్పిపుచ్చా లని
నీ వెంత తాపత్రయపడుతున్నావో నాకు
తెలుసు. కానీ ఏం లాభం! ఆ వెధవ
పనులు దాచితే దాగేవి కావు.” వా.
చా. కప్పిడు.

కప్పకొను
1. దాచుకొను.
“కప్పకో నేల బంగారమా పువుబంతు,
లవి సువర్ణలతోదయములు సుమ్ము.”
కవిరా. 1.31.
2. క్రమ్ము.
“ఒప్పనితమకము చితము, గప్పకొనుట
సత్తలంబు గదురఁగ.”
భార. విరా. 2.36.

కప్పదెంచు
క్రమ్ము.
“అఱియుఁగి కప్పదెంచు విలయాభ్రము
చాడ్చిన.” భార. ద్రోణ. 1.89.

కప్పదేరు
నల్ల నగు.
“కప్పదేరు తెగబారెడు నిద్రపు పోగ
వెండ్రుకలో,” విజయ. 3.89.

కప్పురగంది

(స్త్రీ).

“కప్పురగంది రాధ యనుకన్నియ.”
రాధా. 1.12.

కప్పురభోగాలు

ధాన్యవిశేషం.

“కప్పురభోగి వంటకము.”
క్రీడా. పు. 54.

కప్పురము పెట్టి యుప్పు గొను
అమూల్య మయినదానికి బదు
లుగా పనికిమాలినదానిని తీసి
కొను.

కర్పూరం అమూల్య మనీ
ఉప్పు కా దనీ అన్న అభ్యు
హపై ఏర్పడినది.

“మేను... దీనిరహిఁ బుణ్య మమ్ముట,
కప్పురంబు వెట్టి యుప్పు గొనుట.”
ఆము. 6.62.

కప్పురముల క్రోవి

సౌందర్యరాశి

పచ్చకర్పూరమూ, పునుగు,
జవ్వాజి మొదలైనవి
సౌందర్యప్రవర్ధకాలుగా
మనవారు భావిస్తారు. అందు
పై వచ్చినపలుకుబడి.

“కప్పురంబుల క్రోవి యక్కంత
మోవి.” హంస. 2.20.

కప్పు వెట్టు

పోరాడుటలో దెబ్బ తీయు
టకై పొంచి నిలుచు.

“కప్పు వెట్టి వెన్న కందమ్ము సము
ముగాఁ బొడవి.” మను. 4.28.

కప్రంపుదిమ్మ

అంద మైనది.

కర్పూరపునిమ్మెవంటి దనుట.
మదన. శత. 72.

కబంధహస్తాలు

దూరంబో ఉన్నవాటి నన్ని
టినీ పట్టుకొని బంధించేవి అనే
పట్ల ఉపయోగిస్తారు.

రామాయణంలోని కబంధుని
కథపై వచ్చిన పలుకుబడి.

“ఈ జిల్లాలో ఎవ డెక్కడ దావా పడ
వేసినా మా ఊరి కరణంగారి కబంధ
హస్తాలకు దొరకి పోవలసిందే.” వా.

కబోది (పక్షి)

గుడ్డి.

“కండ్లు లేని కబోదిని తల్లీ ! కాస్త
భిక్షం వేయి.” వా.
చూ. కళ్ళు లేని కబోది.

కబ్బిము కరాటము

పుస్తకము, మందుల సంచి.

జం.

వైద్యులు వెంట కొనిపోవు
నవిగా ఉపయోగించే మాట.
నారా. శత. 6.

కమరులు వోవు

ఎండిపోవు.

మహా. 5.169.

కమలించు

కమలి పోవు.

వాడుకలో కొంత మారి
‘అవేడి కా పువ్వు కమలి

పోయింది.' 'ఆ మంటలలో
వానిశరీరం కమలి పోయింది.'

అన్న ట్లుంటుంది.

"...రాలి...పతిం దలంచి కమ
లించి." కుమా. 5.98.

కమలి పోవు

వాడిపోవు.

"పాపం ఎండకు పిల్లమొగం కమ
(మి) లి పోయింది." వా.

కమాను వెళ్లు

కాంపు వెళ్లు.

ఇది యిప్పుడు జైల్లో విశే
షంగా వినవస్తుంది. ఉద్యో
గస్థులలో దాదాపు మాసి
పోయినట్లు కనబడుతుంది.

"దొంగారు మొన్న కమాను వెళ్లారు.
రేపటికి గానీ రాదు." వా.

కమామీను

వ్యవహారదక్షత; కాలము.

శ్రామ.

కథా కమామిషూ అన్న
చోట నేడిది జంటపదంలోని
భాగంగా వినవస్తుంది.

కమిచికొను

నోటితో పట్టుకొను, కఱచి
కొను.

"...నేలఁ బడ్డవనజగర్భుఁ, గమిచికొని
మరాళకము వాతెఁ జెందమ్మి, గఱచి
కొని రయమునఁ బఱచినట్లు." కుమా. 2.70.

కమియార

పూర్తిగా, సంత్పత్తిగా.

కమియు అనగా పూర్ణముగా.

ఈ అర్థంలో చాలాతావుల
ప్రయుక్తం: కమియార పండు
ఇత్యాదులు.

"కాంతాజనంబులు కమియార నిడు
దురే, పురములోఁ దత్కాలపుణ్య
భక్ష." భీమ. 8.7.

కమ్మకట్టు

చేసుకొన్న ఒకంబడికనుబట్టి
ఇతరరాజులు పంపుపై న్యము.

"కోయిలవజీరులఁ దుమ్మెద కమ్మకట్టు
మా, కల గొరవంకరాదొరల." చంద్రి. 2.82.

కమ్మగుట్టు

అతిరహస్యం.

"అదంతా కమ్మగుట్టు. చచ్చినా బయ
టికి తెలియదు." వా.

కమ్మచుట్ట

జాబు.

తాటాకుతో వ్రాసి గొట్టంలో
పెట్టి పంపే అలవాటుపై
వచ్చినమాట.

"శుభవార్తల బంగారు కమ్మచుట్ట నా,
దినకరమండలంబు..." విజయ. 8.92.

కమ్మనూనె

వాసననూనె.

కమ్మచ్చు

బంగారు వెండి కమ్మిగా తీసే

ఒక అచ్చు. ఇనుప పలకలో
రక రకాల పరిమాణాలలో

రంధ్రాలు వేసి ఉంటారు.

“వెండి తీగలు నిగిడించు, చదలు
కమ్మచ్చు బెజ్జము లనంగ.” పారి. 2.39.

“దీన్ని సాగ్గొట్టి కమ్మచ్చు లో
లాగ రా.” వా.

యా. కమ్మచ్చు.

కమ్మటాకు

ఒక ఆభరణం.

వ్యాస. 4.140.

కమ్మవీరు

1. తేనె.

“మున్నీ నైనది కమ్మవీరు రహిన్
గూడిన నేర్పరించు గములై రోలంబు
కాదంబముల్.” ఆము. 5.121.

2. పన్నీరు.

“...ఒక పంకజలోచన వ్రాసె...
గుబ్బవలిచన్నులపై మకరీకలాపముల్,
వావిరిఁ గమ్మనీరు మృగనాభి రసం
బున మేళవించి.” శృం. నైష. 3.102.

కమ్మపంజు

కమ్మలోని రాళ్ళు పొదిగిన
భాగం.

కమ్మపిల్లి

పునుగుపిల్లి.

శృంగ. కావం. 1.98.

కమ్మపూత

గండపు పూత.

కమ్మ యగు

సంచితముగా నుండు.

“కాలెనొ చవి గావొ కమ్మ గావొ
సేవన్.” కా. మా. 3.88.

కమ్మవడ

ఒక భక్ష్యము.

పాంచా. 4.59.

కమ్మిచీర

కమ్ములు పోసి నేసినచీర.

కమ్మితీయు

1. చిక్కిపోవు.

“బాల్యంబు కమ్మితీసె.”

పార్వ. 2.24.

2. చల్లగా జారుకొనిపోవు.

దీక్షాంధ్రంలో ఇది ఈ
ఆరంలో ఎక్కువగా విన
వస్తుంది.

“వాడు మేం మాటాడుతూ మాటా
డుతూ ఉండగానే చల్లగా కమ్మి
తీశాడు.” వా.

చూ. కంచి తీయు.

కమ్మిసూకు

కమ్మచ్చున బెట్టి తీగగా
తీయు.

“కమ్మ నూకిన నూత్తుకలభాతమున
బోలె.” భీమ. 4.180.

కమ్మిపెట్టు

కప్పిపెట్టు.

కా. త్త. 840.

కమ్మి చేయు

నేరము దాచు.

కమ్మేరాకు

తమలపాకులలో ఒక విధం.

అవి రెండు రకాలు. కారపా
కులు, కమ్మేరాకులు.

కయికొన్న చేయు

బహుమతు లిచ్చు.

“విశేషభూషణో, ద్వాపిత చిత్రచేలము
లపారముగాఁ గయికొన్న చేసి...”

శుక. 4.80.

చూ. కైకొన్న.

కయిచూటగా

కొల్లగా.

“హయగజరథములు నావు లెద్దులును,
గయిచూటగా మాకుఁ గలిగినకొ
లఁది.”

ద్వి. భల్లాణ. 1.19.

కయిదండ

చేయూత.

“ఇకక గయిదండ గొమ్ము.”

ఉ. రా. 6.66.

చూ. కైదండ.

కయిదండ బట్టు

చేయూత నిచ్చు.

“చెలికతె ల్గయిదండఁ బట్టఁగ సురస్త్రి
లెంద తైన న్నెలం, కుల సేవింపఁగ.”

కా. మా. 2.6.

కయిలకట్ట

కవిలకట్ట.

శుక్కు. 31.

చూ. కవిలకట్ట.

కయిలాగు

చేయూత.

“చెట్లు వెంబడిఁ గయిలా గొసంగ.”

కువ. 2.47.

కయివారము

స్తోత్రపాఠము.

రాజులు మొదలగువారు

వెడలునప్పుడూ, కొలువు తీరి
నప్పుడూ చేసే స్తోత్రపాఠ
లనే కైవారము లంటారు.

బస. 2.26.

చూ. కైవారము.

కయివ్రాలు

వంగు.

“క్రిందికిఁ గయివ్రాలు తత్సలిలనిర్మల
ధార.” ఆము. 4.21.

“కయివ్రాలక వాడక తావి వోక.”

విప్ర. 2.29.

చూ. కైవ్రాలు.

కయిసేయు

లలంకరించు.

“చెలువ చాల నిట్లు గయిసేయఁగ.”

వసు. 5.123.

హర. 2.108.

చూ. కైసేయు.

కయ్యపుగ్రచ్చ

జగడగొండి.

“గొడవగొట్టులు మడివిడుపులు చాల,
గడసరుకొ కయ్యంపుఁ గ్రచ్చలు ...
వారవనితలు.” పండి. పురా. 115.

కయ్యమిచ్చు

యుద్ధము చేయు.

“కయ్య మి మ్మని...పిల్చుటయు.”

హరి. ఉత్త. 4.16.

కయ్యమునకు కాలు దాచు

యుద్ధానికి పిలుచు.

“...దివ్యహాసింద్ర! నా, కమ్మగీసేత్రల
మీఁదఁ గయ్యమునకుం గాల్ దాచులా
గొప్పెడున్.” కళాపూ. 1.147.

చూ. కయ్యమునకు కాలు ద్రవ్వు.

కయ్యమునకు కాలు ద్రవ్య

జగడమున కీడ్చు.

“కయ్యమునకు వలదు కాల్యవ్య.”

భార. శాంతి. 2.282.

మా. కయ్యమునకు కాలు దాచు.

కయ్యము పొడుచు

యుద్ధము చేయు.

“అధిప! నీ తనయుండు కయ్యంబు
వొడుచు, తెంపు వదలక విభవంబు
పెంపు మెఱువ.” భీష్మ. 1.142.

మా. కయ్యము వొడుచు.

కయ్యము లిడు

కలహములు పెట్టు.

“...కయ్యంబు లిడ నెందు గలిగెనన్
యని, వెదకుచు...” కళా. 2.6.

కయ్యము వొడుచు

కలహించు, యుద్ధము చేయు.

మా. కయ్యము పొడుచు.

కయ్యము నెట్లు

యుద్ధ మగు.

“పిదప నెట్లు గయ్యము నెట్లెన్.”

భార. కర్ణ. 2.215.

కయ్యము సేయు

యుద్ధము చేయు.

“కయ్యము సేయుట కప్పు డిమ్మగున్.”

భార. విరా. 4.207.

కయ్యాలక్రచ్చ

జగడగొండి.

“కయ్యాలక్రచ్చ లై కడంగి యీవచ్చు,
దయ్యాల ముక్కులు దఱిగి ఖండింతు.”

గౌ. హరి. ప్రథ. పంక్తి. 1981.82.

పాండు. 4.210.

కయ్యాలమెకము

నక్క.

వావిళ్ళ.

కరకర

ధ్వన్యనుకరణము.

“వాడు కరకర నమలి మ్రుంగా లని
మాన్తున్నాడు.” వా.

కరకర ఆకలి అగు

గాగా ఆకలి వేయు.

“జబ్బుపడి లేచావు. కరకర ఆకలి
అయ్యేదాకా యేమీ తినకు.” వా.

“ఈ మందు నాలుగు రోజులు పడుకో
పోయే ముందు వేసుకున్నా వంటే కర
కరా ఆకలి వేస్తుంది.” వా.

కరకర వడు

కోపపడు.

“పటు రోష మునన్, గరకరపడుచును
నెదిరిన, ఖరకరవంశజుండు ద్రుంచె ఖరుని
శిరంబున్.”

మొల్ల. రామా. ఆర. 15.

కరకర ప్రొద్దు పొడుచు

అప్పు డప్పుడే సూర్యోదయ
మగు.

“పూర్వదిశయందుఁ గరకరఁ బ్రొద్దు
పొడిచె.” హర. 7.139.

“కరకర పొద్దు పొడిచే వేళకు మన మా
ఊరు చేరుకుంటే, మనపను లన్నీ ముగిం
చుకొని సాయంకాలానికి ఇల్లు చేర
వచ్చు.” వా.

కరకరించు

కొట్లాడు.

“మఱియొకఁడు వానిపైఁ గరకరించి.”
పార్వ. 6.70.

కరకరి పుట్టు

దేవుము కలుగు. గుట్టు
పుట్టు.

“కరకరి పుట్టఁగాఁ గలదు కామిని! నీ
వలి చన్నువోయికి.”

శృం. సై. 5.182.

కరకన

పగ.

శ్రామ.

కరగి పోవు

నీ రగు.

“గానంబు వినిపింపఁ బూనెనా యా
మహా, గిరిరాజ మెనను గరంగిపోవు.”

రాధ. పీఠ. 20.

కరగువడు

క్షీణించు.

మను. 6.9.

కరగ్రహవంతురాలి చేయు

పెండ్లి చేయు.

“ఇంత నాఁడు కరగ్రహవంతురాలిఁ
జేసి తోడ్కొని వచ్చితి.”

నిరం. 2.58.

కరజంభలముగతి

సుస్పృష్టముగా అని భావము.

జంభల మనగా నిమ్మకాయ.

అరచేతిలోని నిమ్మకాయ

అన్నివైపులా కానవచ్చును.

దానివలె అతిస్పృష్ట మనుట.

ఈ అర్థంలో తఱుచుగా విన
వచ్చే మాట కరతలామల
కము.

“సచ్చిదానందసంపద చేతం గరజంభ
లంబుగతిఁ గన్పట్టు” ధరాధీశ...”

హంస. 1.51.

చూ. కరతలామలక మగు.

కరటకదమనకులు

ఎడబాయక ఉన్న వంచకులు.

“ఆ ఊరికి వా శిదగూ కరటక దమ
నకులు. ఏ వ్యవహారం వచ్చినా దాని
వెనక వీళ్లు ఉన్నారన్నమాటే.”

వా.

కరడు కట్టిన మనసు

గట్టి పునసు; కఠినహృదయం.

“ఆ పిల్ల అంతగా ఏడ్చినా వాని కరడు
గట్టినమనసు ఏమాత్రం కరగ లేదు.”

వా.

కరణకమ్మలు

బ్రాహ్మణులలో ఒక జాతి.

కరణికము

చూ. కరణికము.

కరణికము

కరణపువృత్తి.

“వాళ్లకు ఆ ఊళ్లో కరణికం ఉంది.”

వా.

చూ. కరణికము.

కరతలామలక మగు

అతిస్పృష్ట మగు.

చేతిలోని ఉసిరిక కాయవలె

పూర్తిగా తెలియ వచ్చునది

అనుట.

“ఆ పీరుని యక్కజ మగు, లావు
వెరువు గరతలామలక మై పోయెన్.”

భార. ప్రో. 3.154.

చూ. కరజంభలముగతి.

కరత్తి

చేతిసంచి; చర్మపుసంచి.

“ముష్టి, బరసిన కరత్తి పత్రాల
సంచి.” గౌర. హరి. ఉ. 508.

“కావళ్య, గరతిత్తులను నుదకంబును
గొనుచు.”

పండితా. పర్వ. 354.

కరదివ్వె

కరదీపము; దివిటీ.

గౌర. హరి. పూ. 1856.

చూ. కరదీపిక.

కరదీపిక

దివిటీ.

చూ. కరదివ్వె.

కరన్యాసం

కొన్ని కర్మలలో చేతిలోని
ఒక్కొక్క వ్రేలిని తాకుతూ
కొన్ని మంత్రాలు పఠించడం
అలవాటు. దీనిని కరన్యాసం
అంటారు. ఇది ఒక్కొక్క
మంత్రానికి ఒక్కొక్క
అక్షరక్రమంతో ఉంటుంది.
ఇలాంటిదే అంగన్యాసం.

కరపత్రము

చీటి, ప్రకటనపత్రము.

ఇది హాండ్ బిల్. పాంప్ లెట్
అను అంగ్లపదాల ద్వారా
వచ్చినది.

“ఎన్నికలలో ఇరుపక్షాలవాళ్ళూ కర
పత్రాలు పంచి పెట్టారు.” వా.

కరపీడనము

పాణిగ్రహణము; పెండ్లి.

కరములు మొగుచు

నమస్కరించు.

“అన్నకు గరములు మొగిచి.”

జైమ. 3.6.

కరములు మోడ్చు

నమస్కరించు.

“సమర్చనములు చేసి కరంబులు మోడ్చి
తిరంబుగఁ గన్నని.” రుక్మాం. 1.82.

పాండు. 2.155.

కరవట్టు

చేతిగుడ్డ; కరాటము.

“తడి యొత్తు కరవట్టు దడిసి యున్నది
యొ.”

పండితా. ప్రథ. పురా. పుట. 1.52.

కరవట్నాలు

అర్థము విచార్యము.

“కాంతల మాన మనేటి కరవట్నాలకు
దిగ, మంతనాన జీవుఁ డనే మంచి
మరకాఁడు.” తాళ్ల. సం. 9.99.

కరవాడి

అధికతీక్షణత.

“కరవాడి బిజ్జెండఁ గాయకుండ.”

భీమ. 8.88.

కరవాడిచూపులు

అందమైన చూపులు.

కరవాడి ఒకరకమైన చేప.

‘వాలుగ చూపులు’ వంటి

మాట యిది. చూపులను

చేపలతో పోల్చుట పరిపాటి.

“జేర! కరవాడి చూపుల యాఘ
శంబు.” పాండు. 1.117.

కరవు దీర

తనివి తీర.

“కరవు తీరా చూశాడు.” వా.

“కరవు తీరా మాట్లాడుకొన్నాము.” వా.

కరసాన పట్టు

సాన పట్టు.

కరామలకము

కరతలామలకము; అతిస్పృష్టము.

“సర్వము నీ కరామలక మై యుండుం గదా?” భాగ. స్క. 2.73.

చూ. కరతలామలకమగు.

కరారావుడి చుట్టు

సున్న చుట్టు.

క్రూరవడి వాడుకలో కరా

రావుడిగా మారిపోయింది.

ఆ వత్తు ఆకారసామ్యంతో యేర్పడిన పలుకుబడి.

“వాడు ఇస్తాను ఇస్తా నని ఆఖరికి కరా రావుడి చుట్టాడు.” వా.

కరారావుడు

ద్రావిడి.

తక్కువచూపుతో నిరసనగా అనుమాట.

బ్రాహ్మణులలో ఒక తెగ

ద్రావిడులు, అందులో

ఆరావుద్రావిడులు. పేరూరు

ద్రావిడులు ఇత్యాదిగా

చాలా రకాలున్నవి.

“వాడు వట్టి కరారావుడు గాడు.”

వా.

కరికరి పడు

పగగొను; కోపపడు.

“పంకరుహాక్షుకా, గరికరిపడి చూపిం

చిన, నరు లేగుదు దుగ్ర మైననరకంబు

నకున్.” పద్మ. ఉత్త. 2.28.

చూ. కరకర పడు.

కరికోత పెట్టు

వేధించు, బాధించు.

“హరిమధ్య యెవ్వతె కరికోతఁ బెట్టునో, యదలించి మత్తేభయాన లార!”

రాధ. 3.69.

కరిజకాయ

చూ. కజ్జకాయ.

కరి మ్రింగిన వెలగపండు

చడి చప్పుడూ లేకుండా లోని

సారం పోయినది.

“సిరి దాఁ బోయినఁ బోవును, గరి మ్రింగినవెలగపండుకరణిని సుమతీ!”

సుమతి.

చూ. ఏనుగ తిన్న వెలగకాయ.

కరుకు కరుక్కున

న అకుట లోని ధ్వన్యను

కరణము.

“కరుకు కరుక్కున నఱికి పట్టి.”

రాధ. 3.130.

కరుడు కట్టిన....

సారభూత మైన,

ఇది శ్రేష్ఠతను, ఉత్తమతను

సూచించును.

“సాక్షాత్కరించిన శాంతరసంబు నాఁ, గరుడు గట్టినతపోగరిమ యనఁగ...”

కళా. 3.13.

కరుడు గట్టు

గట్టిపడు.

“కలల మై విప్సవారును గరుడుగట్టి..”

శకుం. 2.144

కరుణ గలుగు

కరుణ కలవా డగు.

“కరుణ గలిగి యునికి యిది యకార

ణము నుమి.”

పారి. 1.

కరువు గట్టు

పోత పోయుట కై దిమ్మను

తయారు చేయు.

“ఇరువురు సౌఖ్యరసముల గరువు గట్టి,

పోసి చేసిన రూపుల పొల్కులైరి.”

నిర్వ. 8.70.

కరువున పోయు

పోత పోయు; విగ్రహముగా

నొనరించు.

“...గరువున బోసిన పరమసత్యంబు

నా, రాశి యై యున్న వై రాగ్య

మనగ...”

కళా. 3.13.

కరువులో అధికమానము

ఉన్నకష్టాలు చాలక మఱొక

పెద్ద కష్టం వచ్చిన దనుట.

కరువుకాలంలో అధికమానం

కూడా వస్తే మరొక నెల పెరిగి

నట్లుగా భావించి అనేమాట.

“కరువులో అధికమాన మని, ఇంట్లో

వియ్యం లేక ఛత్తాంటే యిప్పుడే

మా మామ గారు సకుటుంబంగా

కేం చేపు చేశారు.”

వా.

కర్కటిగర్భము

అత్యవినాశకము.

ఎండ్రకాయ (వీర) పిల్లలను

పెట్టి తాను చనిపోతుంది అని

ప్రతీతి. తేల్ల విషయంలో

కూడా యిలాగే అంటారు.

“కర్కటిగర్భములు నను గాసిలి

వెట్టెడు...”

బసవ. 1.97.

“కర్కటి గర్భము కరణి గాత్రము

వ్రచ్చె.”

భార. భీష్మ. 3.405.

కర్కటకుడు

క్రూరుడు.

“వాడు వట్టి కర్కటకుడు. వాని

దగ్గరికి ఎవరు పోతాడు?”

వా.

కర్తరిపాణి

ఒక చేయిని ముక్కు భుజం

పైకి వచ్చునట్లు చేతులను

కత్తెరవలె కట్టుకొనుట.

పండితా. ద్వితీ. పర్వ. పుట. 514.

కర్ణములు అదిమికొను

చెవులు మూసుకొను...

ఆ పినుమాట ఎదో విన రాని

దనుటను ఈ చేష్ట సూచించును.

“చేతుల గర్ణంబు లదిమికొనుచు.”

కాశీ. 7.289.

చూ. చెవులు మూసికొను.

కర్ణశృంగఖ్యాతి గనుపట్టు

ముందు వచ్చిన చెవులకంటె

వెనుక వచ్చిన కొమ్ములు

వాడి యనుమాట నిజ మగు.

“కర్ణశృంగఖ్యాతి గనుపట్టెనని...”

అక్ష. 3.94.

కర్ణాంజలి పుటము లొగు
చెవి యొగు; మాటను
శ్రద్ధగా విను.

“నిజమధుర వచన సుధాసారంబునకుఁ
గర్ణాంజలి పుటంబు లొగ్గ నక్కంజ
నయన యిట్లనియె.” శుక. 3.474.
చూ. చెవియొగు.

కర్ణాకర్ణికగా

గాలివార్తగా, జనశ్రుతిగా.
“అచ్చెలువ నెచ్చెలుల ముచ్చటలవలనఁ
గర్ణాకర్ణిక నవ్వార్త మధురలాలన చెలి
కత్తెలు విని.”

కళా. 7.287.

చూ. కర్ణాకర్ణికగా.

కర్ణాకర్ణిక

జనశ్రుతిగా.

ఎవరో ఒకరికి చెప్తే. మరొక
రికి వారు చెప్తే, అలా ప్రాకి
నట్టి వార్తల పట్ల ఉపయో
గించే మాట.

“...తచ్చరిత్రములు నాచేఁ గ్రొత్తగా
నేల కర్ణాకర్ణిం గథలందు మున్ను
వినమే నానాప్రకారంబులకా.”

ఉ. హరి. 5.296.

“కర్ణాకర్ణిన్ గథలందు మున్ను
వినమే.” ఉ. త్త. హరి. 4.296.

“ఆ విషయం నేను కర్ణాకర్ణికగా
విన్నాను.” చూ. కర్ణాకర్ణికగా.

కర్ణామృతముగా

వీనుల విందుగా.

“విమలవాగ్ధ్వంగిఁ గర్ణామృతములు
గాను.” రుక్మా. 1.51.

కర్ణుడు లేని భారతము

అసలు సున్నా అయినది.

ముఖ్య మయినదే లోపించి
నది—అనుట.

“ఏవే రాకపోతే నీ పెత్తనానికి మేం
వెళ్ళడ మేమిటి? కర్ణుడు లేని భార
తమా?” వా.

కర్ణునితల భారతము

దీని కంతా ప్రధానుడివి
నువ్వే అనుపట్ల ఉపయోగించే
పలుకుబడి.

కర్ణుని తలమీదనే భారతకథ
అంతా నిలిచి ఉన్న దనుటపై
యేర్పడినది.

“నువ్వే యిలా అంటే యెలాగు రా?
కర్ణుని తల భారతం అన్నార.” వా.

కర్ణుని

చెవి కొరుకువాడు.

ఒకరిపై చాడీలు చెప్పేవాడు.

కర్మ (0) కాలి

దురదృష్టవశాత్తూ.

“నా కర్మం కాలి వా డక్కడకు
వస్తే...ఇంక నా పని అయినట్టే.” వా.

“వాడి కర్మ కాలి వీనిముందుకే ఆ
కాగితం వెళ్ళాలా?” వా.

కర్మ కాలిపోవగా

విసుగు వేసటలను చెలిపే
ఉత్పదం.

“అంజముండలం, దుత్తుకతాభరమ్ము
గొనుటొప్పు నె కర్మము కాలిపోవఁ
గన్.” పాణి. 4.45.

కర్మచండాలుడు

చండాలుడు కాక పోయినా
పనులచే చండాలు డయిన
వాడు.

“చక్కన ముచ్చట్లు జరపగ నేల,
యిక్కర్మచండాలు రెంతటివారు.”

బస. 7.188.

“వాడు జన్మతః పెద్ద వంశంవాడే.
అయితే నేం కర్మచండాలుడు.” వా.

కర్మ చాలక

దురదృష్టవశాత్తు.

“కర్మ చాలక అక్కడికి వెళ్ళాను.
అన్ని మాటలు తిన్నాను.” వా.

కటకరి (టి) పెట్టు

నిర్బంధపెట్టు.

“కటకటి పెట్టి సా మ్మడుగు.”

ఆము. 5.61.

కటకుట్లు, చంకలో పొత్తములు

అంది పొందని నడవడి; కపట

వర్తనము అనుపట్ల ఉపయో

గించే సామ్యము.

మాంసపు ముక్కలనూ,

పుస్తకాలనూ చంకలో పెట్టు

కోవడం ఎలా కుదురుతుంది ?

“...తగునే కటకుటును జంకర బొత్త
ముల్.” ఉ. హరి. 2.187.

కటకుమాటలు

కఠినోక్తులు.

శృం. నైష. 7.98.

కటకు లాడు

కఠినోక్తు లాడు.

కటకొను

గట్టిపడు; నిలుచు.

“గుఱుకొని చేసినయథుములు, కటకొని
దృఢవజ్రలేపకం బగుఁ దరుణి.”

పద్మ. 3.88.

కటగొఱ

అటకొఱ; అవమానము.

“కడింగిగఁ జూడకు నీకు నేమియుం,
గఱగొఱ గాదు.”

భార. ద్రోణ. 3.228.

“చాలమి చెచ్చుకొన్న నా, కటగొఱ
దీని గాక.” కఠ. 5.34.

కటతలయోగి

పరమపదము నందుకొన్న
యోగి.

కట - తీరము. (తమి)

ఆఖరుమెట్టు చేరినవాడనుట.

“కటతలయోగిని కర్మ మంటునా!”

తాళ్. సం. 7.211.

కటతలాడు

పెజ్జాడు నేర్పరి.

“ఉపనిషత్ప్రపంచంబు, గడదాక
నెఱిగిన కటతలానిఁ ... గాంచి.”

కాశీ. 2.160.

చూ. కటతలయోగి.

కటయూపము

పొయినుండి వచ్చే నల్లని
పొగ.

‘విరహపరితాపవేదన వేగుచున్న,
చక్రవాకాంగసల కటాక్షముల యగ్ని,
నావహిల్లిన కటయాప మనగ నొప్ప,
నుడుగ జాధీశబింబంబు నడిమిమచ్చ.’

భీమ. 2.45.

కఱవడు

కొఱతపడు.

“యత్న మేమియున్, గఱపడకుండ.”

శేం. పంచ. 5.58.

కఱ వగు

లేకపోవు, అరు దగు.

“కఱవు గఱ వయ్యె.” రుక్మా. 1.186.

“వాని దర్శన మే ఇటీవల కఱ వయి పోయిం దమ్మా! ఏం చేస్తాం? పెద్దవాడయ్యాడు.” వా.

కఱవవచ్చు

1. కసురుకొను.

“వాణ్ణి పలకరిస్తే కఱవ వస్తాడు.” వా.

2. మీదికి వచ్చు.

వా. మా. 89.

కఱవు

అరుదు, అపురూపము.

కఱ వేర్పడినప్పుడు ఆహార

ధాన్యాదులు కఱ వగును.

తద్వారా వచ్చిన పలుకుబడి.

“కలియుగంబున ధర్మంబు కఱవు గాన.” భీమ. 5.152.

“ఈ ఊళ్ళో ఇంగువకే కఱవా? ఎక్కడి కెళ్ళి అడిగానో ఏమో? శే దంటూ వచ్చావు.” వా.

కఱవునకు తోడు ఆవ పంట

కలిగినట్లు

బాధలో మఱింత బాధ కలిగి

నట్లు.

కరువు మూలంగా కడుపు

మండిపోతుండగా ఆ వాలు

పండినా, అవి కాచి తాగితే

మరింత మంట యెక్కు వవు

తుందే కాని తగ్గదు. నిప్పు

నకు గాలి తో డై నట్లు అనుట

వంటిది.

“పరు సైన యెండ మెండున, నరవర శై

హయి లేక యలజడి పడఁగా, సుర

గాలి యేచె బ్రజలం, గఱవుకు

దో దావపంట గలిగినకరణిన్.”

కవ. 1.101.

కఱవున పడినట్లు

దొరికిందే చాలు నని ఎగ

బడి.

కరువో కాలమో అని వాడుక.

అన్నం కనిపించగానే వాడు

కరువో కాలమో అని తినడం

మొదలు పెట్టినాడు ఇత్యాది

సూక్ష్మార్థ వివరము.

“తెచ్చుకొని యిచ్చలోపలి హెచ్చు

కొర్కు, తెన్ని గల వన్నియును దీతి

నెనసి చతుర, రతుల కఱవునఁ బడినట్లు

లతుల సౌఖ్య, వారిని ధిఁ జేలు

చుండిరి...” శుక. 2.844.

కఱవో కాలమో అని

దొరికిందే తడవుగా దాని నను

భవించుటకై ఎగబడి.

“ఆ ఊళ్ళోకి నిమ్మకాయలు రాగానే

కఱవో కాలమో అని అమ్మలక్క

లంతా చుట్టుకున్నారు.” వా.

కఱిగొను

మాడిపో జేసికొను.

పాడు చేసికొను అనుట.

“ఈ మట్టివండల, నిచ్చ వండి పెట్ట మెచ్చ రాగు, వంట జేసి మొదలి వంటనే కఱి గొన్న, దానఁ దొలత వంట దగుట యెట్లు.” సింహ. 2.30.

కలుదుల పూప

నేర్పరి.

నేర్పు లన్న ఆర్థంలో కలుదులు చాల చోట్ల కాన వస్తుంది.

“కలుదులపూప వై మునులు గానని యట్టి కఠో వచింపఁగా...” కళా. 6.183.

కలుదులాడు

నేర్పరి.

“కలుదులాఁ డగుచక్రి కపటంపు టను వునఁ, దను మోసపుచ్చిన.”

హరి. ఉత్త. 7.30.

క్రియగా నేర్పులు పల్కు అని ఆర్థ మిస్తుంది.

కఱ్ఱలేనె

వెదురు లేనె.

“తిన్నఁ డిచ్చిన కఱ్ఱ లేనియఁ ద్రావునే.” రుక్మా. 3.281.

కఱ్ఱపెత్తనము

పని యేమీ చేయకుండా అజమాయిషీ చేస్తున్నట్టు అటూ ఇటూ తిరుసతూ, అది లిస్తూ నటించుట.

“వా డేం పని చేస్తాడు. కఱ్ఱపెత్తనం చేస్తాడు. అంతే.” వా.

కలకంఠము

మనోహర మైన కంఠస్వరము.

“వాడు కలకంఠం విప్పితే పాములు నాట్యం చేస్తాయనుకో.” వా.

కలకండ(ము)

పక్షికబెల్లము.

“కలకండ పానకం చేసి తాగితే నివేదంతా త్ననంలో పోతుంది.” వా.

కలక దేటు

నిర్మల మగు, తేటు.

“ఏటులందుఁ గలకఁ దేటుఁ దొడగఁ.” కుమా. 6.115.

కలకవడు

కలతవడు.

కలకపాటు

చూ. కలతపాటు.

కలకబారు

కలత చెందు.

“కాంచి తల వంచి సిగ్గుచే గలక బారు.” రాధి. 1.107.

కలకబాటు

కలత చెందు, ఎటువడు.

“కలకంబాటి ముంది చల్లై నుదగ్ర కోధుఁ డై పట్టి.” భాగ. 10. పూ. 44.

కలకలి (నవ్వు)

ధ్వన్యమకరణము.

“తాఁ గల కల నవ్వుచున్న పరిభావల యంబువిధంబుఁ జూచితే.”

కళా. 5.109.

కలకలము

సద్దు, సందడి, జనసమ్మర్దం.

“కలకలంబులకు డగ్గఱక హర్షావ్రగ్, తలములపైనుండి దర్శించువారు.”

బస. 2.26.

కలకల లాడుతూ

ఎంతో సంతోషంగా; సుంద

రంగా.

“పిల్లా జెల్లాలో ఆ యిల్లు కల కల
లాడుతూ ఉంటుంది.” వా.

కలకలు తేర్చు

కలత పోగొట్టు.

“తాకియుం దలచెడు వారు లే రని
మనంబుగలంకలు దేర్చి.”

పారి. 2.52.

కలకాలము

ఎల్లప్పుడు.

“ఈ పని కలకాలం నిలిచేది గనుక
నిన్నింతగా పురికొల్పుతున్నాను. ఈ
పాకకాల ఎలాగో నీవే కట్టించాలి.”

వా.

కలగంప

కలగూరగంప.

కలగంప కడుపు

సంతానసమృద్ధి కలది.

“వారి కలగంప కడుపుల నేరుపరుల,
నరిదిబిడ్డల బడసినవిరుదుసతుల.”

భాగ. 10.255.

కలగంప వలపు

అమృజూపు వలపు; విలువ

లేని ప్రేమ అనుట.

“కలగంప వల పాయె కాదా మాటి.”
తాళ్ల. సం. 3.620.

కల గన్నయట్టులు

అస్పష్టముగా.

“ఎలమిం దద్రాజకన్య శేలాగనన్,”

కలగ గన్నయట్టు లాకనాఁ, దలనోకం
జూచి మన్మథాజ్ఞాపకుఁ డై..”

శుక. 1.544.

కలగబడు

కలతపడు; చిన్నాభిన్న మగు.

“సాత్యకి కో, లల కోర్వక నీ బలము
గలంగంబడియెన్.”

భార. ప్రో. 4.5.

“శరసుల వేగంబున గద, పరుసఁ
దనంబునను గలగంబడి చేద్దడ నా,
కరులం దోలెను భీముఁడు...”

భార. భీష్మ. 2.215.

కలగబాటు

త్రోభపడు; చెల్లాచెద రగు;

కలత చెందు.

“.....ధారణీపాల సభలఁ, గలగఁ
బాఱక సుకవులు మెలఁగు టెట్టు.”

చంద్రా. 1.16.

“కలగం బాఱి తొలంగె వారుణ
బలైఘంబుల్.”

పారి. 8.272.

“కాంతి సంపద నొకయంతయున్
గలగఁ బాఱక యుండఁడె నిర్వి
కారుఁ డై.”

భార. శాం. 6.202.

కలగలుపు చేయు

కలుపు.

“వీరి వారిఁ గలగలుపు చేయున న్నన
వలయుఁ గాక.”

రాధికా. 3.45.

కలగల్పు

1. కలిసి మెలసి పోవుట.

“కలగల్పుచూపుల, రాకపోకల బయల్
ప్రాకఁజేయు.”

పాండు. 3.62.

2. కలుసుకూర.

ఇ దీనాడు కలుసుకూర అన్న

పేరనే దక్షిణాంధ్రలో విశే
వంగా వినవస్తుంది. ఏవో
కూరగాయల ముక్కలతో
పప్పు కలిపి చేసిన పొడి
కూర.

“ఒక కొన్ని కలగల్గు లొక కొన్ని
బజ్జాలు.” పాండు. 4.184.

3. కల్పదారం.

“ఇదంతా కలగలుపునెయ్యగా ఉంది.
వడించకండి.” వా.
చూ. కలగలుపు చేయు.

కలగాపులగం

గందరగోళము; నానా
సంకీర్ణము.

“ఇందులో పద్యాలూ, పాటలూ అన్నీ
కలగాపులగంగా ఉన్నాయి.”
“పప్పు అన్నీ కలగాపులగంగా కలిపి
పోయాయి. ఏర్పరించాలి.” వా.

కలగుండు గొను

కలత చెందు.

భార. ద్రో. 1.298.

కలగుండు చేయు

కలత పఱచు.

“భీకరవనీకటి యొక్కటి పక్కణం
బులో, మదమునక జొచ్చి యందుకల
మానవులక కలగుండు చేయుచుకొ.”
చెన్న. 2.77.

కలగుండు వడు

కలత చెందు.

“కలగుండువడి హలకలోల మె చాలక
గలకగ వాహినులు.” జైమి. 2.88.
“కలగుండు వడ రొప్పి గవినండి

పప్పించు, పులి గుండె లవియంగ
బాడిచె నొకడు.” శుక. 1.263.

“గుప్పనగూర చొచ్చెకలగుండు వడె
నృది యింక నెట్లాకొ!” రాధా. 2.21.
కలగుండు వెట్టు

కలత వెట్టు.

“కురుసెన్యంబులక కలగుండు వెట్టు.”
భార. భీష్మ. 3.64.

కలగూర

నానావిధములైన ఆకు
కూరలు.

“కూలికి నూనె లంటి కలగూరలక
పాల మెల్లక జాటి.” శుక. 2.863.

కలగూరగంప

అన్నీ కలిపి ఉన్నది.

“ఇదంతా కలగూరగంపగా ఉంది.
కావ్యమో, నాటకమో, నవలో చెప్ప
డానికి వీలేదు.” వా.

కలగూరగంప చేయు

సంకర మొనర్చు.

“శాస్త్రసాహిత్యములు మాక చాల
జీత, మంచుక కలగూరగంప సేయ
కుము...” బహు. 1.110.

కలగొన బాటు

కలత చెందు.

“కలగొనక బాటుచుకొ సతులు కన్నుల
నశ్రుజలంబు లొల్కు.”
భార. శల్య. 2.19.

కలగొను

కలత చెందు.

“కలవిహంగమంబులు కలగొన నఱచు
తెఱగు దోచె.” భార. సౌప్తి. 2.6.

కలచి యాడు

సంక్షోభింప చేయు.

కల నిక్కల యగు

కల నిజ మగు.

“కలయు నిక్కల యైన కరణి వత్తిల్లె.”

పండితా. ద్వితీ. మహి. పుట. 62.

కలని నక్క

ఎప్పుడు ఎవరు పోతారా, ఎవరికి ఆపద వస్తుందా, మనం దాన్ని స్వార్థానికి ఉపయోగించుకుందామా అని ఎదురు చూచేవాడు.

“కలనిన క్కెనయధికారి గలనృపతికి, నేడుదీవులు గొన్న సమ్మిది లేదు.”

ఆము. 4.237.

నేటి వాడుకరూపం :

గుంతకాడి (కడ) నక్క.

గుంత కాడి నక్క అంటే

శృశానంలో నక్క. అ దెప్పు

డూ ఎప్పుడు మీకుగ వస్తుందా

అని ఉంటుంది. ‘కలనినక్క’

యుద్ధ భూమి లోది. అది

ఎప్పుడు ఎవరు యుద్ధం చేస్తా

రా అని కాచుకొని

ఉంటుంది.

“వాడు గుంతకాడి నక్కలా కాచు

కొని ఉంటాడు. వానిమాట నమ్మి

అన్నదమ్ములు కాట్లాడకండి.” వా.

కలను చెప్పు

యుద్ధము జరుగు నని, యుద్ధా

నికి రావలసిన దని చెప్పా.

నేడు వాడుకలో ‘భోజనానికి

చెప్పడం’ ఇత్యాదుల

వంటిదే ఇది.

“హిమవంతంబు నుత్తరంబునం, గలను నెప్పి.” కుమా. 10.177.

“కలను చెప్పి మొనలఁ దీర్చి కదిపిన సమయంబున.” దశ. 2.10.

“తదాజడింభకుల యెదురఁ బలికి కలను చెప్పి రమ్మని వీడుకొల్పిన.”

ఉ. హరి. 4.170.

చూ. యుద్ధము చెప్పా.

కల నైన

ఎన్నడూ అలా జరగను అను

సందర్భంలో ఉపయోగించే

పలుకుబడి.

వాస్తవంలోనే కాదు

భావనలో కూడా అనుట.

“కలలోన నైన నవ్వులకైన నామాట జవదాట వెఱచునో చంద్రవదన.”

పారి. 1.

వాడుకలో రూపం: కలలో

నైనా; కలలో కూడా.

“కలలో నెనా అతను అబద్ధ మాడ డని గట్టిగా చెప్పగలను.” వా.

“అతను కలలో కూడా ఒకరికి చెడుగు తలపెట్టేవాడు కాదు.” వా.

చూ. కలలో నైన; కలలో కూడ.

కలపనగంప

అభూతకల్పనలు చేయువాడు.

“కలపనగంప యీతపసి కాలను నోరును బాదు గాన కె, వ్వలనఁ బరిభ్రమించుచు...”

హరివం. పూ. 5,110,

కలవనపిండి యగు

అతలకుతల మగు, తో భవడు.
 “కలనెదఁ బతి నతఁ డిచ్చట, మెలఁ
 గుట మా తండ్రి విన్న మే లగునే
 ప్రే, పులలోన సురియఁ ద్రిప్పిన, కల
 పనఁ బిం దైనఁ జెలిమికత్తెలు నగరే.”
 ఉ. హ. 5.163.

ఇందులో పాతం ‘కలవనపిం
 దైన’ = యుక్తి, కాయ అయిన
 అనగా చెడి పోయిన అని
 అర్థం చెప్పి - వా విశ్ల ని.
 పాతాంతరం ద్వారా అర్థం
 సాధించింది.

శ. ర. లో ‘కలవనఁబిండి’ =
 అని ఉన్నది. సూ.ని. కూడా
 అంతే. పాతం తేలితే కానీ
 ఏమీ నిర్ధారణగా చెప్ప
 లేము.

కలబడు

చేతులు కలుపు; కొట్లాడు.
 “ఇరువాగు జగడమునఁ గలబడియెన్.”
 చంద్రా, 6.74.
 “మాటా మాటా వచ్చి వాడు పిడితో
 కలబడ్డాడు.” వా.

కలయంపి చల్లు

ఇంటి ముంగిట పేడ కలిపిన
 నీళ్లను చల్లు.
 “కస్తూరి కలయంపులు చల్లి.”
 యయా. 4.152.
 చూ. కళ్యాపు చల్లు.

కలయబడు

కలబడు.

“కలయఁబడి పోరఁ దొడఁగిరి...”

భాస్క. రా. యు. 755.

ఇందుకు దగ్గరగా ఉన్న కలిసి
 పోవు, అ న్యో న్యం తాకు
 వ గై రా చ్చాయల లోనూ
 ఇది ప్రయుక్తం.

చూ. కలబడు.

కల యర్థము

ఉన్న సంగతి.

“ఏమనఁ గలదానఁ గలయర్థముఁ దెల్పు
 మటన్న...” శుక్. 1.820.
 చూ. కలయాపు.

కలలో కలిమి

నిరము.

సుమతి. 102.

కలలో కూడ

బొత్తిగా అనుట.

“కలలోన నైన నవ్వుల కైన నా మాట
 జనదాట వెఱచు నో చంద్రవదన.”
 పారి. 1.94.

“వా డిటా చేసా డని కలలో కూడా
 అనుకో లేదు.” వా.

సామాన్యంగా కలలో జరిగే
 సంఘటనలకు మన ఇష్టానిష్టా
 లతో నిమిత్తం ఉండదు.
 అటువంటిప్పుడు కూడా
 అనుట.

చూ. కల నైన.

కలలోని కాన్పు

అసంభవము.

కలలోని వన్నీ ఆయింతనే పే.

అవి యథార్థం కావు అనుట పె
వచ్చినది.

“అది కలలోని కాను పయి యండిక
యానతి యున్నె కలి...”
హరి. ఉ త. 7.174.
మా. కలలోని వార్త.

కలలోని వార్త

అసంభవము.

“మించు ననబోడిచందంబు మేలు
కనిన, వాడు తలపోయఁ గలలోని
వార్త యయ్యె.”

పాండు. 4.238.

మా. కలలోని కాన్పు.

కలలో నైనా

కలలో కూడా, ఎన్నడూ,
బొత్తిగా అలాంటిది లేదనుట.
మా. కలలో కూడ.

కలలో లేని

అసంభవ మైన.

మా. ఇలలో లేని.

కలవంటకము

రకరకాల వంటలు.

రకరకాల పదార్థాలు కలిపి
చేసినవంటలు.

“వైడిహాలి వేవిళ్ళ వాయఁ దోట
కలిమిచెలివెట్టు కలవంటకంబు లనఁగ.”
యయా. 4.9.

కలవరపడు

కలతపడు; కంగారుపడు

“అప్పులవాడే వచ్చా డేమో అని నీవు
తలుపు తట్టగానే కలవరపడ్డాను.” వా.

కలవాడు

ధనవంతుడు; ఉన్నవాడు.

“ఆరకూటకలాప మర్హ మే కలవాని
కిని.” శృం. నెప. 4.68.
కాకి. 8.47.

“పేరు గలవాఁడు కలవాఁడు పెద్ద
వాఁడు.” హంస. 1.57.

2. అయినవాడు, ఆస్తుడు.

“శాంతనవుండు సర్వకురుసంతతికిం
గలవాఁడు కాఁడె.”

భార. ఉద్యో. 2.165.

కలవు (వలవు)

కలవాడవు.

“నాతోడి వలవు గల వేని.”

బస. 8.49.

కలశము లెత్తు

ప్రకటనము చేయు.

తాళ్ల. సం. 4.133.

కలసికట్టుగ

ఒకమాట మీద, ఏకీభావ
ముతో.

“కలసికట్టుగ నుండము గాక యున్నఁ,
జాలుకఁదన మగుఁ జామ్ము...”
వేంకటే. 8.216.

“వా రంతా ఏ మే నా చాలా కలిసి
కట్టుగా పనిచేసారు. అందువల్ల పనులూ
సానుకూల మవుతవి.” వా.

కలసి మెలిసి

అనోన్యముగా.

“ఒందొంటిం గలసి మెలిసి విలసిలు
తులసియు.” విప్ర. 2.25.

“ఆ యిద్దరు అన్నదమ్ములూ ఎప్పుడూ
కలసి మెలిసి ఉంటారు.” వా.
రూ. కలిసి మెలిసి.

కలహమునకు కాలు ద్రవ్య

జగడమున కీడ్చు.

“స్వర్గ మర్త్య వధూటుల చక్కఁ
దనము, తుచ్చ మని నాగకన్యలతోడి
కలహమునకుఁ గాల్ ద్రవ్వెదమో లేక
బాటనవ్రేలఁ, బుడమి వ్రాసెద విది
యేల పువ్వుఁబోడి!”

దశా. కూర్మ. 82.

మా. కయ్యమునకు కాలు ద్రవ్వ.

కలహమె కల్యాణముగ నెంచు
కలహశీలు డగు.

“పలుచెఱుగు ముళ్లమాటలఁ, గలహమె
కల్యాణ మని జగంబులవెంటన్...”

పారి. 1.85.

కలావస హాసగు

కల్లోలము రేగు.

కాశీయా. 371.

కలికమున కైన....

ఏ మాత్ర మూ.

బొత్తిగా దొరకదు అనుపట్ల
ఉపయోగిస్తారు.

ఏ మిరియాలగింజ వంటి
దానినో నూరి కండ్లకు కలికం
వేస్తారు. ఆ కలికానికి ఏ ఆవం
తైనా చాలు. దానికి కూడా
లేదనుట.

“ఆ ఉల్లో మజ్జిగ కలికాని కైనా దొర
కదు.” వా.

“నాడిదగ్గర తెలివితేటలు కలికానికి
కూడా లేవు.” వా.

కలికితురాయి

శిరో వేష్టనముపై రాజులు
మొదలగువారు చెక్కుకొను
తురాయి.

“కలికితురాయి మోఱయ.”

వేం. మా. 1.134.

కలిగినంతలో

ఉన్నంతలో.

“కలిగినయంతలో సుఖముగా.”

పాణి. 4.18.

“కలిగినంతలో అతనూ తన కుటుంబం
హాయిగా ఉంటున్నారు.” వా.

కలిగినది

ఏ దుంటే అది.

“ఉపో ఊరగాయో మా యింటో
కలిగింది లేదనకుండా పెడతాము. తిని
పోతుండు నాయనా!” వా.

కలిగినప్పుడు

సంపద ఉన్నప్పుడు.

“కలిగినప్పు డెల్లఁ జెలువుని చెంగట,
నడఁగి మడఁగి యుండు టరిది గాదు.”

శుక. 2.866.

చూ. ఉన్నవాడు, కలవాడు.

కలిగిన యంత చెప్పు

ఉన్న దంతా, సర్వ మూ
చెప్పు.

“కలిగిన యంతయు, నిక్కముగఁ
జెప్పు డనుటయు వారల్.”

కళా. 6.161.

కలిగినవాడు

సంపన్నుడు.

పాండు. 2.71.

కలి ద్రచ్చి వెన్న గొనగల

అసాధ్యకార్యములను నెఱ
వేర్చగల - జాణ అనుటలో
నిరసనగా అనుమాట.

జొన్న-బియ్యం కడిగిన నీళ్లను
చిలికి వెన్న తీయగలగడం
అసాధ్యం కదా.

చూ. కలి ద్రచ్చి వెన్న దీయు.

కలిని ద్రచ్చి వెన్న దీయు

అసాధ్యకార్యము చేయు.

“...కలియుఁ ద్రచ్చి వెన్న గొనఁగఁ,
గడవ నేర్పు గలిగి కందువు మానెఁ
డై, కలిగొంటు లయినయ తగఁతు.

కుమార. 8.185.

చూ. కలి ద్రచ్చి వెన్న గొనగల.

కలి, నూనె కలిసినట్లు

వేరువేరుగా ఉండు.

కడుగునీళ్ళలో నూనె కలిసి

పోయినట్లు,

పూర్తిగా కలవక వేరు వేరు

గానే ఉండుదు రనుపట్ల ఉప

యోగించే సామ్యం.

“కలియు నూనెయు రెండుఁ గలిసిన
యట్లు.”

పండితా. ప్రథ. పురా. పుట. 3.48.

కలి పోసిన వెనుక ఉట్టి కను

గొనుమాడ్కి

కావలసిన దేదో అయి

పోయిన తరువాత అందుకై

విచారించి లాభ మేమి అను

పట్ల ఉపయోగించే పలుకుబడి.

“కలవె యిక నేటి యాసల, కలి
పోసిన వెనుక నుట్టి కనుఁగొను
మాడ్కిన్.” రాధ. 3.

చూ. కలి పోసిన వెనుక ఉట్లు కను
గొనుట.

కలి పోసిన వెనుక ఉట్లు కను
గొనుట

నిష్ప్రయోజనము.

కుం డ లో ని కలి అంతా

పోసిన తరువాత, ఇంక ఉట్టి

మీద చూపు లెందుకు

అనుట.

“అలయింపఁ గలంతయు న, స్థలయిం

చితి చాలు మందరాద్రికిఁ జని య,

మృలహరుఁ గొలిచెద నేలా, కలి

పోసిన వెనుక నుట్లు గనుఁగొనఁగ

నృపా!” రుక్మాం. 4.75.

కలిమిదండుగ

ధనికులతో రాాలు వసూలు

చేయుదండుగ.

“తెల్లబట్టలఁ గట్టి తిరుగులాడెడివారి

బిగియించి కలిమిదండుగలు పెట్టి.”

పార్వ. 2.94.

కలి మెడు చల్లితే తూ మెడు

పండే....

తక్కువ పండునట్టి.

విత్తనాలకంటే పంట తక్కు

వగునట్టి అనుట.

కాశీయా. 115.

కలివిడి

1. కలుపుగోలుతనము కల.

“కలివిడిహటలఁ బ్రియమల, నలయిం

పక యావులందు నాదరణమునన్.”

రుక్మాం. 3.64.

“ఆ అమ్మయి చాలా కలివిడిగా

మాట్లాడుతుంది.” వా.

2. తెలివవచ్చి; స్పృహకలిగి.

“.....కలివిడి వడి నాఁ, దలయంటి

మాచుకొని యే, నిలు వెడలితి నాడు
ణంబ యెత్తినభీతికా.”

పాండు, 5.207.

కలియగలవు

కలవేసుకొను.

కలి పెన్న బుచ్చ నేర్పు

జొన్నలో బియ్యమో కడిగిన
నీళ్ళను కలి అంటారు. కలిలో
వెన్న తీయగల జాణ.

అసాధ్యకార్యములను చేయ
గల వనుటలో వచ్చిన నిరసన
సూచక మైనపలుకుబడి.

పండిత. ప్రభ. పురా. పుట. 359.

చూ. కలి ద్రచ్చి వెన్న దీయు.

కలిసి మెలిసి

ఒకటిగా, అన్యోన్యంగా.

“కపట మెఱుంగనిమమతలం గలసి
మెలసి.” పాఠ. 1.94.

“వా గంతో కలిసి మెలిసి ఉంటారు.”

వా.

చూ. కలిసి మెలసి.

కలిసి వచ్చు

అన్నీ సమకూరి వచ్చు.

మన ప్రయత్నానికి తోడు
దైవబలం కలిసి వచ్చింది అనే
ఆర్థంలో ఉపయోగించే
మాట.

“నాకు ఆవ్యాపారం అభివృద్ధి చేయ
డానికి ఎన్నోవిధాల ప్రయత్నం చేసిన
నూట వా సవమే. అయితే అంతకంటే
రెండున్న వేలెట్టిన వాళ్ళూ ఉన్నారు.
వాళ్ళు అంతంత మోత్రంలోనే

ఉండగా నీ డేమా పైకి ఎక్కిపోతూనే
ఉన్నాడు. కలిసివచ్చింది గనక.”

వా.

“ఓని క్షణ కలిసి రావాలి. తొందర
పడితే అభం యే ముంది?”

వా.

“పాపం అహారాత్రస్య కష్టపడ్డాడు.
కానీ కలిసి రాలేను. ఏం చేస్తాడు?”

వా.

చూ. కలిసి వచ్చు.

కలిసివచ్చే రోజులు

అదృష్టకాలము.

“కలిసివచ్చేరోజులు కనక వా డేం
చేసినా అభంగానే ఉంది.”

వా.

కలుకోడి

రాతికోడి.

నీటికోడి వంటి మాట.

ఒరయూరులో రాతికోడి
కూస్తుం దనీ, కలుపొన్న
పూస్తుం దనీ ప్రతీతి.

దీని విశిష్ట తేమిటో తెలి
యుట లేదు.

కలుకోడిధ్వని వినాశసూచక
మని వ్రాశారు కాని అది
యిక్కడ కుదరదు.

“కలుపొన్న విరులం బెరుగక, గలు
కోడిరవంబు దిశలం గలయంగం జెలం
గక.” కమా. 1.5.

కలుగజేసికొను

జోక్యము కల్పించుకొను.

“నే నిందులో కలుగజేసుకో దల
చుకొ లేదు.”

వా.

కలుగు బెట్టు

కొద్దికొద్దిగా ఖిచ్చు పెట్టు.
బొక్కపెట్టు.

“తులసిపాగులు మొదలుగాఁ గలుగు
పెట్టి.” నిరం. 2.116.

కలుగోట త్రోవలు

తప్పదారి నడిచేవారు కాన
చ్చును.

దూషణలో ప్రయుక్తం.

“కులహీను లభములు గులజలు త్తములు,
దొలఁగనికలుగోటత్రోవలు.”

పండితా. ప్రభ. పురా. పుట. 815.

కలుచపడు

కలత చెందు.

కలుపుగోలుతనము

నలుగురితో కలిసి మెలిసి
ఉండునేర్పు,

“అ అమ్మాయి చాలా కలుపుగోలు
తనంగా ఉంటుంది.” వా.

కలో అంబలో

ఏదో యింత - కడుపు నిండు
కొనుటకు - అనే సందర్భంలో
ఉపయోగిస్తారు.

“ఏదో రాక రాక వచ్చావు. మాకు
కలిగింది యేదో కలో అంబలో తీసు
కొని వెడితే మాకు సంతోషం.” వా.

కలో గంజో

చూ. కలో అంబలో.

కల్ల గుట్టు

తెచ్చికోలు ధైర్యము.

తన సత్తా సారం తెలియనీయ

కుండా మెలగుట.

“దద్విరహదశావికలిత ధైర్యం
దయ్య, నల్లంబునం గలగుట్టు నెట్టు
కొలిపి.” కళా. 5.20.

ఆము. 2.58.

‘లేని ధైర్యం తెచ్చుకొని’
వంటి పలుకుబడుల వంటిది.

కల్ల గుల్ల

జిట్టు.

బంటి. కత. 17.

కల్ల నిజములు

సత్యాసత్యములు.

“వేగించక నీవ భావించుకొము,
కల్లనిజములు క్రమమునఁ గానవచ్చు.”
కళా. 8.195.

కల్ల పెనుపులు పెనచు

దొంగలెక్కలు వేసి అప్పు
మొత్తమును అధికము
చేయు.

“పెట్టవచ్చిన కల్ల పెనుపులు పెనఁచి.”
గా. హరి. ద్వితి. పంక్తి. 481.

కల్ల బొల్లి కబురులు

మాయమాటలు.

కల్ల బొల్లిమాటలు

మాయమాటలు.

కల్లలు పెనచు

అబద్ధాలు సృష్టించు.

“కైలాటములఁ జేసి కల్లలు పెనఁచి.”
ద్విప. కల్యా. 129.

కల్ల వచ్చు

కీడు కలుగు.

“...ఘనులఁ, గదిసినప్పుడ మీకుఁ గల్ల వచ్చు.” 3.161.

కల్ల వాపు

నొప్పి గాని, కుఱుపు గాని
లేక కనిపించే వాపు.

అలా వచ్చినవాపు దానంత
టదే తగ్గిపోతూ ఉంటుంది.

కల్ల నేయు

మోసము చేయు.

“మాయకాఁ డేతెంచి మనలను గల్ల,
నేయుచున్నాఁ డెర నేయక వీనిఁ, దెగ
టార్చు.”

గౌర. హరి. ప్ర. 1853.55.

కల్లాకపటములు లేని

అమాయక మైన, నిర్మల
మైన.

“వా డేమాత్రం కల్లాకపటం లేని
వా.”

కల్లుపాక

కల్లంగడి.

కల్లుపూసిన యద్దమువలె

మనక మనకగా.

“చందనంబు గలయు సుఖి బల్మి పూసిన,
పాలఁతి వదనలీల పాలించె యెల్ల, వుచ్చి
యెరయఁ గల్లు పూసినయద్దంబు, భంగి
వోలె నిజవిభాతి దఱఁకి.”

కుమా. 9.64.

కల్లుపెంట

కల్లంగడి.

కల్లువడు

శిలాకృతి తాల్చు, నిశ్చేష్టు
డగు.

“బసుమంబు సల్ల గుండె జల్లు మని కల్లు
వడి...” మను. 5.19.

కల్ప తరువు కింద గచ్చచె

ట్టున్నట్టు

సత్పురుషుని దగ్గర చెడ్డవారు
ఉన్నా రనుటవంటి సందర్భా
లలో ఉపయోగించే పలుకు
బడి.

వేమన. 57.

కల్పవృక్షము

అన్ని కోరికలను తీర్చువాడు.
కల్పవృక్షము వంటివా డను
టకు కల్పవృక్షము అని వ్యవ
హారం.

“సంసార మర్థాధిజనమనస్సంతాప,
కార్పణ్యము లడంపఁ గల్పకాళి.”
కుక. 1.866.

వీని పర్యాయ పదాలను
కూడా ఈ అర్థంలో ప్రయో
గిస్తారు: కల్పతరువు, కల్పలత,
కల్పశాఖ ఇత్యాదులు.

చూ. చింతామణి, కామధేనువు.

కల్వడగలు

వీరధ్వజములు.

“నితలోచనద్యుతుల్ నెదరి దిక్కుల
యందుఁ, బాలయకల్వడగల పాలుపు
గాఁగ,” కుమా. 12.205.

కవకవ నవ్వు

కిలకిల నవ్వు.

ధ్వన్యనుకరణము.

క్రీడా. పు. 69.

“కవకవ నవ్వురే త్రిదశకాంతలు వింతలు
సేయు నా పనిన్.”

ఉ. హరి. 1.80.

చూ. కహకహ నవ్వు.

కవ గూడు

జత గూడు, సంగమించు.

“ఎడ లేక కవ గూడి యే ప్రాద్దు రతి
సల్పు.” హంస. కి. 205.

కవగూర్పు

జత చేయు.

“విధి దిట్టు నినుం గవ గూర్పు లేమి
కన్.” శ్రీరాధా. కి. 147.

కవడు వాయు

బాధానివర్తి యగు.

“ఇవతి శ్రీ వెంకటేశుఁ డింతలో
దిక్కుయి కాచె, కవడు వాసె జీవుఁడు
కన్నవారిచేతను.” తాళ్ల. సం. 8.64.

కవలుకొను

తప్పిపోవు.

వేదపఠనంబో పొర బాట్లు
వచ్చు.

“కమలజుని వేదపఠనంబు కవలు
కొనియె.” విక్ర. 4.51.

కవలువోవు

తప్పిపోవు.

“పాత మొనరించుతఱిఁ వోడుపడు గురు
నకుఁ, గవలు వోకుండఁ బుత్రుఁ డో
కలుకకంటి.” పాండు. 2.19.

చూ. కవలుకొను.

కవిలసంచి

పాత పుస్తకాల కట్ట లుంచు

కొనే సంచి; తూకం రాళ్లు

వగైరా లుంచుకునే సంచి.

చూ. కయికట్ట.

కవితెకట్ట

పాత కాగితాలకట్ట; జాబితా.

కవితె కెక్కు

జాబితాలోనికి చేరు. (వారి)

క్రేణిలో చేరు.

“ఖ్యాతిగాఁ బ్రమథుల కవిలియ
కెక్కఁ బో తనూజుం డని పొంగుచు.”

పండితా. ప్రథ. పురా. పుట. 471.

చూ. కవిలియ కెక్కు.

కవితె పట్టు

లెక్కలు అవీ వ్రాసిన పాత

కాగితాల కట్ట.

“అని పల్కి చిత్రగుప్తుం, డనుపమముగఁ
గవితెపట్టుటాకులు గేలం, గొని...”

సానం. 2.59.

కవుగిట నోలలార్పు

కొగిట దేల్పు.

“చెక్కిలి నొక్కి చుంబనము చేసి కవుం
గిట నోలలార్చి.” కళా. 7.162.

కవుకున

తటాలున.

ధ్వన్యనుకరణము.

“అనుచుఁ గవుకునఁ బట్టరా దరయ
వలయు.” శుక. 2.249.

కశ్యన్నగాళ్లు

ఊరూ పేరూ లేనివారు.

సంస్కృతంలో యః కశ్యప్త

అంటే ఫలానా అని కూడా చెప్పడానికి వీలు పడని యెవడో ఒకడు అని ఆరంభించే వైదికుల మాటలలో కళ్ళనగాళ్ళగా మారింది.

కళ్ళి త్కాంతా కాచిత్కాంతా అను

మాట పూర్తి కాక ముందే అనవసరంగా వాదానికి దిగు.

మేఘదూతంలోని మొదటి

శ్లోకం 'కళ్ళి త్కాంతా' అని గురువు ఆరంభించగానే శిష్యుడు 'కళ్ళి త్కాంతా ఎలా ఉంటుంది. కాచిత్కాంతా కావాలి గదా' అన్నాడన్న కథపై యేర్పడినది. కళ్ళిత్ అన్నది కాంతా అన్నదానికి విశేషణం కాదు అన్న సంగతి ఒక పాదం పూర్తి వింటే చాలు. తెలిసి పోయేదే. ఆ ఓపిక కూడా లేక వాదానికి దిగాడన్నది కథ.

“నేను చెప్పేది పూర్తిగా వివరమైనది! కళ్ళి త్కాంతా కాచిత్కాంతా అని ప్రారంభంలోనే తగులుకొంటే యెలా?”

వా.

కష్టపడు

శ్రమించు, బాధపడు.

“వెరులచే నేను గట్టపడితి.”

భార. భీష్మ. 8.187.

కష్టపాటు

చెఱుపు, బాధ.

“వజ్రనాథుఁ, డపుడు చేసిన కష్టపాట బనాధ, యిపుడు తలపునఁ బాటిన హృదయమునకు, నధికతర మైనపరితాప మావహిల్లు.”

ప్రభా. 1.78.

చూ. కష్టపుపాటు.

కష్టపుదావు

దుర్గరణము.

“కారవంశజాతుఁడవు గష్టపుఁ జచ్చుట దెచ్చుకొంటి నీ, పేరును బెంపు మాలి.”

భార. శల్య. 2.55.

కష్టపుపాటు

“కారవకోటిచేత మన కష్టపుఁ బాటు దలంపు వచ్చినకా.”

భార. ఉద్యో. 4.90.

చూ. కష్టపాటు.

కష్టముపాటు

“ఎంతయుఁ గష్టముపాటు వచ్చినన్.”

భార. ఉద్యో. 2.129.

చూ. కష్టపాటు.

కనకోల

చెలకోల, ఎద్దులను తోలు కొరడా వంటిది.

“పురుజవాశ్వములు వేదములు, పగ్గములు చతుస్స్వరములు, ప్రణవంబు గనగోల, బ్రహ్మ నూతుఁడు...”

కుమా. 2.25.

కనపిన

ధ్వన్యనుకరణము.

“కనపిన నమలు.”

వా.

కన బెన (నూటి)

ధ్వన్యనుకరణము.

కలియునట్లుగా.

నవ. 5.

చా. కసపిస.

కసమస

ఱొందర, తొట్టుపాటు.

కసరికొట్టు

కసరుకొను; చీదరించుకొను.

“కసరికొట్టు నొకింత విసువఁ డయ్యె.”

పాణి. 3.82.

కసరుకాయ

పచ్చికాయ.

“రస రసాన్నములను మెసకెడువాఁడు,
కసరుగాయలఁ బ్రొద్దు గడపుచు
నాఁడు.”

రంగ. రామా. అయో. 187.

కసరుకొను

చా. కసరికొట్టు.

కసరు చూపు

కోపించు.

“పసుల గోడలు నాన్ని వసుధపైఁ
గూల్పని, ముసురు వానలమీఁదఁ
గసరుఁ జూపు.” శుక. 2.505.

కసరెత్తు

విజృంభించు, ఉప్పొంగు.

“మబ్బునఁ గసరెత్తి యుట్టి యంతం
తవ.” కా. మా. 4.60.

కసవు కట్టెలు నీళ్లు మోయించు

నానాచాకీరీ చేయించు.

“నీలకైలాజములు మ్రాల నిలిచినపుడె,
కసవు కట్టెలు నీళ్లును గడఁగి మోయఁ,
జేసె నే మనవచ్చు.” హంస. 2.186.

శ్లేషలో ఈ భావము స్ఫురిం
చుట కవి ఉద్దేశము.

“పలగోత్రములవారి నిలిపి కట్టెలు
నీళ్లు, మోయించుచుండెడు ములుచఁ
దనము.” హంస. 2.286.

కసవు గట్ట

చెత్తా చెదారం.

జం.

“...పసిండినాగటం గసవు గట్టం
జిక్కమండం బెక్కుచాళ్లు దున్ని
ములకవిత్తులు వెడపెట్టువిధంబున.”
బసవ. 7.834.

కసవు గఱచు

గడ్డి కఱచు.

చా. పూరి గఱచు.

గడ్డి కఱచు.

కసవు నూకు

కసవు తుడుచు. ఊడ్చు.
రాయలసీమలో నేటికీ వాడు
కలో ఉన్న పలుకుబడి.

“శ్వసమండు నట మన్న కసవులు
నూక.” పండితా. పర్య. ద్వితీ. పు 464.
“ఇల్లు కసవు నూకవే ఇంకైనా. వా
దెక్కి పోయింది.” వా.

కసికాటు

1. అపరిణతానుభవము.
పరిపూర్తిగా అనుభవించనిది.
పై పై కాటు అని వాచ్యార్థము.
దీనికి వ్యతిరేక మయినదే
నమిలి మ్రొంగుట.

“మోసపోయితిఁ గసికాటు మచ్చట
లనె...” ప్రబంధ. 7.50.
పాండు. 8.72.

2. దంతక్షతము.
“కామిని నీదుమోవి క సు గా టు ల
చెక్కుల గోటిసొక్కులన్.”

సురా. 128.

కసిగాటుగా

కొద్దిగా.

“అగ్గలం బయనచింత వలసి యొల్లము
నతండు, సొగటులను బోయి కసిగాటు
లుగ భుజించి.” విజయ. 3.4.
“కొంత గొంత కసిగాటులుగా భుజి
యించి.” శృం. శాకుం. 2.167.

కసిగాటులు నేయు

చిటుకోటుకులు కొటుకు.

“తేనెయల్, చిలికెడు మోవి పల్కొన
లచే గసిగాటులు నేసి వీనులన్...”
రాజగ. 4.25.

కసిడికోత

పోరు; అంపపుకోత.

పోరి పోరి భాధపెట్టుట అని

భావార్థము.

“కసిడికోతకు నోర్చిలో విసిగి కొనక
ధాత మారక తండ్రినేతకు వగవక.”
పాండు. 4.145.

“కసిండికోత వలదా మీకున్ విచా
రింపగన్.” వరా. 5.98.

“అటుంటి మగనితోడఁ, గాఁపురము
నేయు సతి దొడగరిత యగుచుఁ, గసిండి
కోతల నోర్చి.” పాండు. 4.157.
చూ. కసినికోతలు.

కసిదీతి

1. ఆశ తీరా; మనసార.

భావాతిరేకము తీరునట్లుగా.

“వా, తెలిమైన పంటికొద్ది కసిదీతిఁ

జులుక్కున నొక్కినొక్కి యీ,
కరణిఁ బరస్పరంబు...”

హంస. 2.52.

2. పగ తీరా.

“కసి తీరా చెంపమీద తీసికొట్టాడు.”
వా.

కసినికోతలు

ఇంటిలోవారి పోరు.

“ఇంటివారల కసినికోత తెలు నడివి.”
శుక. 8.297.
చూ. కసిడికోత.

కసిబిసి యగు

నలిగిపోవు.

గ్వన్యనుకరణము.

“ముసలంబుల మోదులక గసిబిసి
యగువారును.”

భాస్క. రామా. యుద్ధ. 14.82.

కసివోని వలపు

తనివి తీరనివలపు.

కామపరమావధి ఇక్కడి కసి.

“ఎంతయుఁ గసివోని వలపు మోచ్చిన
కతనక.” శుక. 1.801.

కసుకందకుండు

వాడకుండు.

“పార్వ తీచరణ పుష్కరము ల్గతి
నాశ్మఘట్టనంబునఁ గసుగంద
కుండ...” కా. మా. 1.99.
చూ. కసుగాయ.

కసుగంద నిచ్చు

కందునట్లు చేయు.

“సతి నిట్లు ... కసుగంద నీక.”

రాధి. 1.62.

కనుగందు

1. పసిపాప.

“కావు కా వంచు నేర్పుల్ దలిర్పక
గసుంగంద వై.” పా. 3.38.

“ఈ కనుగందును కట్టుకొని నే నేం
చేయగలను?” వా.

2. క్రియగా వాడిపోవు అనే
అర్థంతో ఇది ప్రయుక్తమై
కనబడుతుంది.

“కనుగందినబాహులతతో.”
ఉత్త. 4.221.

కనుగందులు కందు

బాగా వాడిపోవు.

“కనుగందులు గందినవ, కనుమలతిక
వోరె మిగుల గోమలి యొప్పెన్.”
కళా. 4.106.

కనుగాయ

పచ్చికాయ.

కనుమాలము దేవు

కశ్యలమును చేతులతో తీసి
వేయు.

“దేవా! యీ కనుమాలము, దేవెడు
కేటోయి నీదుదేహం బంటన్...”
కా. మా. 3.97.

కనురుకొను

కోపించు.

“వాడి దగ్గరికి పోతే అనవసరంగా
కనురుకొంటాడు.” వా.

కనువు గట్టా

గడ్డిగాదము. బం.
బస. 3.65.

క స్తిపడు

ఇబ్బందిపడు.

“మానసికవ్యథల్ రుజులు మాన్పగ
నోపినపుణ్యరాశి గం, గానదిఁ జేరి
యండియును గ స్తిపడం దగు నయ్య.”
ఉత్త. రామా. 6.251.

క స్తి పెట్టు

క స్తి పెట్టు, నిర్బంధించు.

“చిత్తంబు వచ్చినచో మానుడు గాని
నిన్నిపుడు క స్తిం బెట్ట నా కేటికిన్.”
కా. మా. 3.72.

“రూ క ల క నిండా క స్తి పెడు
తున్నాడు. అంత క స్తి చేస్తే ఎట్లా?”
వా.

క స్తి చేయు

డబ్బు మొదలయిన వాని
కోసమై నిర్బంధించు.

“ఈ నెల లోనే బాకీ డ్రైస్టులు చేయ
మని వాడు చాలా క స్తి చేస్తున్నాడు.”
వా.

క స్తిపఱుచు

నిర్బంధించు.

“కామమోహిత యగునింతి గ స్తి
పఱుప, ననుజాఁ బురికొల్పి తిది నీకుఁ
జనునె రామ!” శృం. నైష. 8.130.

దీనికి దుఃఖ పెట్టు అని
వావిళ్లలో చూపినఅర్థం సరి
కాదు.

చూ. క స్తి చేయు.

కహాకహ నవ్వు

ధ్వన్యనుకరణము.

“కహ కహ నవ్వి దంప్రికలం గల్ల
మెఱుంగులు భానుదీప్తిసం, గ్రహముఁ
దిరస్కరింప...” కాశీ. 7.29.

కళపట్టు

చూ. కళపట్టు.

కళ పెళ

ధ్వన్యసుకరణము.
“కళ పెళ నుడువ చక్కని గూని
యలు.” నీలా. 3.161.

“అన్నం కళ పెళా ఉడుకుతున్నది.”
వా.

కళ లంటు

కళాసానములను తాళు.

స్త్రీ శరీరములో కామో
ద్రేకము కలిగించు స్థలములు
కొన్ని కలవని కామశా
స్త్రము.

వాని నంటు—అని ఆరం

“ఎలమి గళ లంటి యలరించి” యల
వరించి.” శుక. 1.299.

“కళ లంటి కరచి తన చె, య్యుల
జొక్కాడు తపసి మది చివుక్కురు
మనఁగా...” కళా. 3.52.

కళల గరగించు

రతిపారవశ్యము గలిగించు.

“కళల గరగించి సంధించి కాగి
లించి.” హంస. 3.102.
చూ. కళ లంటు.

కళపట్టు

మూర్ఛపడు.

“కళపట్టి భీముడు, చెలిశెన్ హరి
కరుణ.” దశా. 9.160.

కళవళపడు

కలవరము చెందు, కలత
చెందు.

“అత్తలోన గళవళపడుచున్.”
జైమి. 6.151.

“తెలియ శోధింపక కళవళపడ రా

దటంచు నవ్విటుని నేపారఁ బిలిచి.”
సానం. 5.14.

కళవళపాటు

కలత.

“కళవళపాటుతోఁ జెలిమిక తెల
మాలుచు.” నీలా. 3.14.

“ఏం జరిగిం దనిరాళి అన్నిటికీ అంత
కళవళపాటులే ఎట్లా?” వా.

కళవళ మిగు

కలతపడు.

“...గునుల మనంబుల్, గళవళ
నాగ్నం దదీయగర్వోద్ధతికిన్.”
సృసిం. 4.139.

కళ యాచు

1. సంపాదించు.

చూ పాయల విషయంలోనే
ఈ ఛాయ కానవస్తుంది.

“నెలకు వెయ్యిదాకా కళ్ల జూసు
న్నాను.” కొత్త. 262.

2. చూచు.

“నా కొడుకును ఎప్పుడు కళ్ల జూస్తానో
ఏమెళ్ళి” వా.

కళ తుడుపు మాటలు

చూ. కళ్లనీళ్లు తుడుచుమాటలు.

కళనీళ్ల పర్యంత మగు

దాదాపు ఏడుపు వచ్చు
పరిస్థితి ఏర్పడు.

“నే నామాట అనేసరికి వాడికి కళనీళ్ల
పర్యంతం అయింది.” వా.

కళ్లప్పగించి

దిగాలుపడి, దిగ్భ్రాంతుడై.

“ఏమిటలా కళ్లప్పగించి చూస్తా
వేం?” వా.

కళ్ళలో కారం చల్లు
మోసగించు.

చూ. కళ్ళలో దుమ్ము కొట్టు.

కళ్ళలో కారం పోసుకొను
అసూయపడు.

కొత్త. 185.

కళ్ళలో దుమ్ము కొట్టు
మోసము చేయు.

“నా కళ్ళలో దుమ్ము కొట్టాలని మాత్రం
ఎప్పుడూ ప్రయత్నం చేయవద్దు. నే
నలా టోపీ పడేవాణి కాను.” వా.

చూ. కళ్ళలో కారం చల్లు.

కళ్ళ తిరుగు

1. పైత్యోద్రేకముతో తన
చుట్టూ ఉన్న వన్నీ తిరుగు
తున్నట్లుగా కనిపించు.

“పైత్యం చేసి ఏం యేమో! కళ్ళు
తిరుగుతున్నాయి.” వా.

2. పొగ రెక్కు.

“ఏం కళ్ళు తిరుగుతున్నాయా? నోటి
కొచ్చిందల్లా అంటున్నావు.” వా.

కళ్ళ తెలుచు

జరుగుతున్న విషయము
తెలుసుకొను.

“ఇది యెన్నాళ్లనుంచో జరుగుతున్నా
వాడిప్పుడే కళ్ళు తెరిచాడు.” వా.

కళ్ళ దించుక పోవు

కను లీడ్చుకొని పోవు.

“ఎన్నాళ్ళయినా దేమిటి అన్నం తిని?
కళ్ళు దించుకుపోయా యేం?” వా.

కళ్ళ నిప్పులు క్రక్కు
కోపోద్దీపితు డగు.

“వాడి కళ్ళు నిప్పులు కక్కు
తున్నాయి.” వా.

కళ్ళ నెత్తికి వచ్చు

పొగ రెక్కు.

“వాడికి నాలుగురాళ్ళు చేరగానే కళ్ళు
నెత్తికి వచ్చాయి.” వా.

కళ్ళ పచ్చలు గ్రమ్ము

తల దిరిగిపోవు; కళ్ళు తిరుగు.

“పొద్దున్నించీ అన్నం తినక పోయే
సరికి కళ్ళు పచ్చలు కమ్మినవి.” వా.

కళ్ళ పొరలు కమ్ము

పొగ రెక్కు.

“వాడి కీమధ్య కళ్ళు పొరలు కమ్మినవి.
మనమాట యెందుకు వింటాడు?” వా.

కళ్ళ మూసుకొని ఉండు

కాసంత ఓపిక పట్టి ఉండు.

“ఈ ఒక్క రోజు కాస కళ్ళు మూసు
కొని ఉండవే. మనడోరు వెళ్ళాక నీ
యిద్దం వచ్చినంత గోల చేద్దవు గాని.” వా.

కళ్ళ లేని కబోది

గుడ్డివాడు, గుడ్డిది.

“కళ్ళు లేని కబోదిని తల్లీ! కాస కబళం
వేయండి.” వా.

కాంక్ష చను

కోరిక తీరు; ఆశ తీరు.

“కావ్యములు పెక్కు సెప్పి యుం
గాంక్ష సనక.” భీమ. 1.17.

కాంతాశపడు

1. బెంగపడు.

“తాళవృంతానిలోతాల వేదన కోడి
తాళక మిగుల కాంతాశపడుచు,”

చంద్రా. 4.275.

2. కోపపడు.

“పిల్లలమీద అంత కాంతాళపడితే ఎలా?” వా.

కాందారి మాందారి ప్రొద్దు

అర్ధరాత్రి.

కానిదారి మానిగారి ప్రొద్దు

అనుటపై యేర్పడినది.

అంటే దారి తెలియని వేళ,

చెట్టెదో గుట్టెదో కూడా

తెలియని చీకటిసమయం అని

అరం.

“ఘాని కాందారి మాందారి ప్రొద్దు
కడను, నెందు వోయెదు తలదండ్రు
లెవ్వరనిన.” యయా. 2.

మా. కాదారి మాదారి ప్రొద్దు.

కాందారి మాందారి వేళ

అర్ధరాత్రి.

“శివశివా కాశీపతి యంచు...కాందారి
మాందారి వేళను ధన్యత్వ హరిం
కురు.” మల్లవై. 85.

మా. కాందారి మాందారి ప్రొద్దు.

కాకః కాకః, పికః పికః

సమయం వచ్చినప్పుడు దేసె

నిజరూపు దానిదే అను పట్ల

ఉపయోగించే పలుకుబడి.

‘వసంతకాలే సంప్రాప్తే

కాకః కాకః పికః పికః’ అను

శ్లోకభాగంలోని భావము,

కాకీ, కోయిలా చూడ్డానికి

నల్లగా ఒక విధంగానే ఉన్నా

వసంతం రాగానే కోయిల

కూస్తుంది. కాకి అరుస్తుంది.

అప్పుడు అవి ఏ జాతికి చెంది

నవో స్పష్టంగా తెలిసి

పోవును అని అరం.

“ఆ కామిని యటు సే నిటు, కాకః

కాకః పికః పిక యటున్నవిధం వై,

...కవః బాయః వలసె...”

రాధా. 2.20.

క్రాంతాశ్శీయముగా

అనుషంగికముగా, యాదృ

చ్చికసంఘటనగా.

కాకి తాటిచెట్టుమీద కూర్చో

వడం, తాటిపండు కింద

రాలడం ఒకేసారి జరిగినా -

కాకి కూర్చున్నందువల్ల తాటి

పండు పడలేదు. అది కేవలం

అనుషంగికం అనుటపై వచ్చిన

పలుకుబడి.

“నేను పనిమీద ఆ ఉరుగు వెళ్ళాను. అర

నెక్కడికో పోతూ కాకతాశ్శీయంగా

తట్టస్థపడ్డాడు.” వా.

కాకదంతపరీక్ష

పనికిరాని పరిశీలన.

‘కాకస్య కతివా దంతాః

మేషస్యాండం కియత్ పలం’

అన్న చాటువుపై ఏర్పడినది.

కాకికి ఎన్నిపండ్లున్నవి?

మొదలయినవి అనవసర

ప్రశ్నలు గదా.

“వాని నే మడిగ దెవ్వడు గాక నీ

కేమి, యిది కాకదంతపరీక్ష సుమ్ము.”

కళా. 3.272.

కాక దేలు

తప్త మగు; ఆరితేరు.

“నిగమఘోటలలాట నేత్రానలజ్వాలఁ
గాఁక దేతిన కాముకాండమును.”

కవిరా. 3.110.

కాకపక్షం

పిల్లజుట్టు.

కాకపడు

కోపపడు.

“ఎందు కయ్యా! అంత కాక పడు
తున్నావో?”

క్రొత్త. 25.

కాకమ్మ కథ

పిట్టకథ.

ప్రామాణిక మైనది కా
దనుట.

“ఈ కాకమ్మ కథల కేమి లే. గట్టి
నిదర్శన మేదైనా ఉంటే చెప్ప.” వా.

కాకమ్మ గువ్వమ్మ కథలు

పిట్టకథలు

వాస్తవిక మయినవి కావు

అన్న భావం ఇంగువా

ఇమిడి ఉంది.

“ఈ కాకమ్మ గువ్వమ్మ కథల కేమి
లే.” వా.

కాకరకాయతిథిగా గగుర్పొడుచు

ముళ్లుముళ్లు రేగి ఒడలుతా

గగుర్పొట్టు కలుగు.

కాకరకాయపై ముడుచులు

తేలినందుపై వచ్చిన పలుకు

బడి.

“ఓ రసికశిఖావతంస! యదురత్నమ!

కాకరకాయరీతిగాఁ, గిసలయపాణి

చన్నుగవక్రేవ గగుర్పొడిచెం బారిం

బారిన్.” ప్రభా. 4.75.

కాకరపువ్వుపత్తి

ఒక విధమైన బాణసంచా.

చూ. కాకరపత్తి.

కాకరపత్తి

బాణసంచాలో ఒకవిధం.

“పిల్లలకు కాకరపతులు తెనే

పోతుంది. పెద్దవైతే ప్రమాదం.”

వా.

కాకరిచేతలు

చిల్లరచేష్టలు.

“ఈ కాకరిచేతలకు లోకమువారు

నగరా!” తాళ్ల. సం. 12.341.

కాకఱపులు

1. కారుకూతలు, వ్యర్థప్రలా

పాలు.

“లేకులు లోకుల కాకఱపులకు,

చాకిచాకని యేల సందడించెదవు.”

బస. 4.89.

2. నట్టి బెదిరింపులు.

“ఈ కాకఱపులకు భయపడి పారి

పోయేవా గెవరా లేరు.” వా.

కాకలు పుట్టు

ద్వేష మేర్పడు; కోప

తాపాలు పొడము.

“అతుల...కాకలు పుట్టుచిదప.”

విజయ. 1.44.

కాక పడు

తప్త మగు.

“కర్బు లేక్షణ వహ్నికణములచేతఁ,
గతుబంతములు పెక్కు కాఁక వడఁగ.”

గంధ. 20.

కాకి ఎంగిలి

పై పై ఎంగిలి.

పిల్లలు వాడే మాట. ఎవ

గైనా తింటున్న దడిగి తే

కాకెంగిలి చేశామంటూ బట్ట

పై న వేసి కొఱికి ఇస్తారు.

ఁది ఎంగిలికింద లెక్క కాదు.

“కాకెంగిలి చేసి ఇవ్వరా కాస్త.” వా.

చూ. చిలుకకొట్టుడు.

కాకికి మెతుకు విదిలించని

అతిలోభి అయిన.

“వాడు కాకికి మెతుకు విదిలించనిరకం.

వాని దగ్గరికి పోతే విరాళం

ఇస్తాడా?” వా.

కాకికూడు

పిండం.

కాకులకు కర్మలలో, తద్దినా

లలో పిండాలను వేస్తారు.

అందుపై నచ్చినది.

“ఈ కాకికూడెవరి క్కావాలే? నేనే

అడుక్కు నైనా తింటా కాని నీవు విది

లించి వేసినమెతుకుల కాకిస్తానా?”

వా.

కాకిగోల

విపరీత మైన గోల.

కాకులు పది చేరితే విపరీ

తంగా గోల చేస్తాయి.

అందుపై యేర్పడినది.

“కాసేపు కాంతంగా చదువుకుండాం

అంటే యిదేమిటా యీ కాకిగోల?”

వా.

కాకివావు

నీచవుచావు; దిక్కు లేని

చావు.

“అన్నాళ్లు అంతగా బలికి కడకు వాడు

కాకిచావు చచ్చాడు.” వా.

కాకిచిప్ప

శంబూక.

నీటిగుల్ల.

యయా. 3.29.

కాకిచెఱకు

ఒక రకమైన గడ్డి.

కాకితీపు

ఒక విధమైన మూర్ఛరోగం.

శ. ర.

చూ. కాకిసామ్మ.

కాకితెలుపు

అసంభవము.

‘తెల్లని కాకులును లేవు’

అన్నప్రథమై యేర్పడినది.

రాధి. 4.79.

కాకిదొండ

ఒక రకమైన దొండ.

కాకినలుపు

కారునలుపు.

“ఆ పిల్ల వట్టి కాకి నలుపు. దాని

నెవరు చేసుకుంటారు?” వా.

కాకిపగ

తీరని పగ.

కాకి పగపడితే ఒక సార్తైనా

కాళ్ళతో తన్నిపోతుం దన్న
ప్రతిపై వర్పడినది.

“వాడిది ఒట్టి కాకిపగ. కాటికి
పోయినా వదలడు.” వా.

కాకిపెసర

ఒక రకమైన పెసర.

దీనినే పిల్ల పెసర అంటారు.

కాకిబంగారం

వసుపుపచ్చని అభ్రకం.

“బంగారం కాకపోతే కాకిబంగారం
వేసుకోవచ్చు లేనోయ్ బావా!” వా.

కాకిబేగడ

అభ్రకం.

“నెలూరుజిల్లాలో కాకిబేగడ చాలా
దొరుకుతుంది.” వా.

“చేపాల కిరీటాలకు కాస కాకిబేగడ
అంటేనే దీపాలవెలుగులో ధగ ధగ
లాడుతాయి.” వా.

కాకిబ్రతుకు

నీచపు బ్రతుకు.

కాకి, యెంగిలి తిని బ్రతుకుతుం

దనుటపై వచ్చిన పలుకుబడి.

“వాడిది పట్టి కాకి బ్రతుకు. అలా
బతకడంకంటే చావడం మేలు కదా.”

వా.

కాకిముక్కుకు దొండపండు

అననురూప మైనది.

“ఆ పిల్లను ఆ ముసలాడికివ్వడం కాకి
ముక్కుకు దొండపండును కట్టినట్టు.”

వా.

చూ. కాకిముక్కు పగడం.

కాకిముక్కు పగడం

అననురూప మైనది.

కాకి ముక్కు నల్లగా
ఉండడం, పగడం ఎక్కుగా
ఉండడంపై వచ్చినపలుకు
బడి.

“అంత అంద మైనపిల్లను ఆ అనాకారి
వెధవకు ఇచ్చారు. అది కాకిముక్కు
పగడం అయిపోయింది.” వా.

చూ. కాకిముక్కుకు దొండ పండు.

కాకి ముట్టిన కుండ

చెడిపోయినది; మెల పడినది.

“ఆ పిల్ల ఏదో యెప్పుడో చేసిం దని
వాళ్ళంతా ఆవిడని కాకి ముట్టిన కుండ
లాగా చూస్తున్నారు.” వా.

కాకిమూక

అల్లరిమూక.

“వాళ్ళ దంతా వట్టి కాకి మూక.
వాళ్ళల్లో పడితే అయిస్తే.” వా.

కాకివ్రాతల వరె

కోడిగీతలవలె కలగాపుల

గంగా అటూ ఇటూ గీసిన

అర్ధరహిత మైన గీతలవలె.

“తిలకంబు నిడుబాట్లు దిరుమన్న భూతి
వలదెఁ వారికిఁ గాకివ్రాతలపగిది.”

పండితా. ప్రథ. వాద. పుట. ౪౪౩.

కాకిసంగీతం

కర్ణకతోర మైన ఆరపు.

ఇది కాకిగోలవంటి మాట.

“ఆ. వాడి జేం సంగీతం, కాకి
సంగీతం.” వా.

చూ. కాకిగోల.

కాకిసొమ్మ

మూర్ఖరోగం.

చూ. కాకిసోమాలు.

కాకిసోమాలు

మూర్ఖరోగం.

“ఆ పిల్లకు కాకిసోమాలు ఉందిట.
ఎలా చేసుకుంటాం.” వా.

చూ. కాక సామ్య.

....కాకుండా చేయు

సరిపడకుండా చేయు.

“ఆ పిల్ల వచ్చి మాకూ వాడికి కాకుండా
చేసింది.” వా.

....కాకుండా పోవు

స రి ప డ క పోవు; ద్వేష
మేర్పడు.

“ఆ వ్యాజ్యం వచ్చినప్పటినుంచీ
వాళ్లకూ మాకూ కాకుండా పోయింది.” వా.

“ఈ పిల్లను చేసుకున్న నాటినుంచీ మా
మేనమామకూ మాకూ కాకుండా
పోయింది.” వా.

కాకు చేయు

చూ. కాకు సేయు.

కాకులకు గాని ముసిడి పండిన
నేమి, యెండిన నేమి ?

పనికి రానిది ఏమయితే
నేమి ?

ముష్టి పండు విషం, ఏ
పక్షులు తినుటకూ పనికి
రాదు.

“అందుకే బోతవు కాకులకు గాని
ముసిడి, పండిన నెండిన ఫల మేమి
కోరి!” సారం. 1.649.

కాకులతెలుగున చను

చెల్లాచెదరుగా పాటిపోవు.

ఉన్న అంటే కాకులు దిక్కు

కోకటి పారిపోతాయి.

“అడవుల పాలె, కాకుల తెలుగున జని
లేకాకు అగుచు.” కా. మా. 4.104.

కాకులను కొట్టి గద్దలకు వేయు
ఒకరిని వీడించి మరొకరికి

సాయపడు.

“వారి భూమి తీసి వీరికి పంచిపెడితే
ఏం చేసినట్లు? కాకులను గొట్టి గద్దలకు
వేయడమే గాని” వా.

కాకులబడి

గంసరగోళము.

కాకులను బడిలాగా చేరిస్తే
ఒకే గోలగా ఉంటుంది కదా.

“అదంతా కాకులబడిగా ఉంది.” వా.
చూ. కాకిగోల.

కాకులు దూరని కారడవి

కీకారణ్యము.

కాకులు దూరని కారడవీ,
చీమలు దూరని చిట్టడవీ
అంటూ జానపదకథల్లో విప
రీతంగా వినవస్తుంది.

“ఆ రాజకుమారిని కాకులు దూరని
కారడవిలో వదిలేశారు.” వా.

కాకులు పొడిచినట్లు

మనిషి కొక మాట అని
వేధించువట్లు అంటారు.

“ఆ పిల్ల అమ్మ గారెంటినుంచీ ఏమీ
తేలే దని అతారెంటివారంతా కాకులు
పొడిచినట్లు పొడిచారట.” వా.

కాకు సేయు

1. చీకాకు పఱుచు.

“కాదంబునికురుంబకలిత యై ప్రవహించు, కాళింది గర్వంబుఁ గాకు నేసి.” మను. 3.19.

2. బాధించు.

“కగ్గు లేనివారి నేల కాకునేసె నిపుడు.” తాళ్ల. సం. 3.110.

3. వ్యర్థపుచ్చు.

“అతఁడు జమునిలావుఁ, జేవయును బొల్లుగాఁ గాకుఁజేసి విడిచె.” హరి. పూ. 4.155.

“ఒక టిచ్చిలో నవేటొకటి గోరినయట్టి కాసినుగర్వంబుఁ గాకు చేసి.” చంద్రాం. 1.21.

4. అవమానించు.

“కలికి పెఁ బడి తద్దఁ గరఁగించు నిన్నుఁ, గాకున్న నెన్నైనఁ గలలు గూర్చి, కాకు నేయును రాజుగారితోఁ జెప్పి.” ద్వి. తి. సా.

5. మాట తీసివేయు, తిరస్కరించు.

“నిను నేఁడుకార్యముఁ గాకు చేయక చేయుమి.” మైరా. 1.72.

“గంధర్వసౌఖ్యంబు కాకు నేయఁడు గదా.” రుక్మాం. 5.55. చూ. కాకుచేయు.

కాగలకార్యము గంధర్వులు తీర్తురు

మనం చేయవలసిన పని దానంతటదే మరొకరితో నెఱవేరుతుంది.

భారతంలో గంధర్వులు దుర్యోధనుని బంధించినప్పుడు పాండవమధ్యములను మాటపై వచ్చినది.

“వానిసంగ తేదో ఆ రెడిగారే చూచేట్టున్నారు. మన మేం చేయవక్కరలేదు. కాగలపని గంధర్వులే తీరుస్తారు.” వా.

కాగి చల్లారిన పాలభంగి

శాంతపడినట్లు; పొంగు చల్లారిన—అనుట.

“నందమఁ డొప్పుగఁ గ్రాఁగి చల్లనా,రి వెలయు పాలభంగి నొకరీతిని వచ్చెడు దన్క.” పాణి. 4.104.

కాచి పోయు

వంట చేసి వెట్టు.

ముఖ్యంగా గంజి కాచి పోయుటపై యేర్పడిన పలుకుబడి.

“ఎంత ముఠలివాడైనా కాచి పోనేదిక్క లేక మల్లిపెల్లి చేసుకుంటానంటున్నాడు.” వా.

“ఎంతుంటే నేం? వేళ కింత కాచి పోనేదిక్క లేక అతను నానాబాధా పడుతున్నాడు.” వా.

కాచి విడుచు

చంపక వదలిపెట్టు.

“దయఁ గాచి విడిచె.” విజయ. 1.58.

కా చేసుకొను

ముగించు.

కాశీయా. 272.

“ఆ పని కాస్తా కాచేసుకొని గాసి నేను ఊరికి వెళ్లదలచుకోలేదు.” వా.

కాజేయు

1. ముగించు.

“వారి, కింత విషమిడి కాఁ జేసి యెల్ల వేళ.” డి. 11.114.

2. అపహరించు.

“వదినగారి ఆస్తి కాస్తా వీడు కాజే కాడు.” వా.

3. కలిగించు.

“ఎక్కి తలంచిన నీ రూప మైన,
గ్రహ్మన నప్పుడు కాజేయగిరులు.”
బస. 3. ఆ.

కాట గలియు

నశించు.

కాడు = స్మృతానము; అడవి.
“కటకటా! యెట్లు తన బుద్ధి కాటఁ
గలియ, నినువుఁ జంపంగ నెంచెనో
నీ మగండు.” హరవి. 2.99.

కాటాకట్టు

తూనికకు అమచ్చు.

కొత్త. 13.

కాటికాపలా

వ్యర్థము.

“పంటంతా పశువులు మేసిపోయాయి.
ఈ కాటికాపలా యెందు కని వచ్చే
కాను.” వా.

చూ. శవజాగారం.

కాటికి కాళ్లు చాచు

మరణము నకు సిద్ధముగా
నుండు.

“కటకటా! కాటికి గాళ్లు నాచియును
విటతనంబులజాడ విడువఁ డీశుండును.”

గౌర. హరి. ద్వి. 1056, 1057.

కాటికి కాళ్లు చాచుకొని యుండు

చావ సిద్ధముగా నుండు;

ముదుసలి యగు.

“నే నింకేం చేస్తాను నాయనా! కాటికి
కాళ్లు చాచుకొని ఉన్నాను.” వా.

కాటిపాపడు

గొల్లవాడు.

శైవులలో జంగాలవంటి వారు
భిక్షాటనం చేస్తుంటారు.
గొటగయ్యల లాగే కాటి
పాప లనీ ఉన్నారు.

బస. 4. ఆ.

కాటుకకన్నులు

నల్ల కన్నులు.

“ఆ యెఱ్ఱి పిలవ కాటుక కన్ను
లెంతో అందంగా ఉంటాయి.”

వా.

“కాటుక కండ్లవాణ్ణి నమ్మకూడ
దంటారు పెద్దలు.” వా.

కాటుక తీర్పు

కాటుక పెట్టు.

“కడలరేఖ లమర్చి కాటుక తీర్చి వా,
లన్నల కొకవెంత కాంతి మెఱయ.”

శుక. 1.226.

పాండు. 3.74.

కాటుక పట్టు

నల్ల బడు.

“బహుళజలపవమాన, ద్రుహి జాం
డము చెమ్మ యుఱికి రూక్షార్కనిభా,
రహితతః గాటుక పట్టెను, రహి చెడి
యన నంధతమసరాసులు బెరసెన్.”

మను. 3.28.

కాటుక పేటు లెత్తు

కాటుక యెండి పెట్టిపోవు.

“లొలచిన యట్లు పోయెడుఁ గనుం
గవ కాటుక పేటు లెత్తు.”

పారి. 3.12.

కాటులాడు

కొట్లాడు.

సింహా. 9.108.

రూ. కాట్లాడు.

కాటువడు

గాయపడు.

“తలలుఁ జీరలును గంపలు కటుకొని,
గాసిగా మ్రగ్గుట డవులఁ బాటు
వడియు.” నిర్య. 4.76.

కాడికి తెచ్చు

విధేయముగా నొనర్చు.

గిత్తలను కాడికి కట్టి మాట
వినునట్లు చేయుటపై వచ్చిన
పలుకుబడి.

“వాణి కాడికి తేగలిగా వంటే చాలా
గొప్పవాడివి అన్నమాటే.” వా.

కాడి పారవేయు

బాధ్యతను వదలివేయు.

ఎద్దులను కట్టిన కాడి
బాధ్యతా స్వీకారానికి
గుర్తుగా వాడడం కలదు.

అందుపై వచ్చినపలుకుబడి.

“వాడు నట్టనడియేట్లో కాడి పార
వేశాడు. ఎలాగూ యిన్ని యేర్పాట్లు
చేసుకున్నాక ఎలా మానడం?” వా.

కాడిపాటు

గరు నెక్కు.

“కాడి పాటిన మేని గరులు బ్రహ్మాం
డంబు, కణఁప పూబంతి కక్కుజము
దోఁప.” శివ. 1.61.

కాడుచేయు

గాడ్పటచు, పాడు చేయు.

“ఒక్క నదిపొంత గార్హస్థి యుక్త
మైన, పుణ్యతప మాచరించుచుఁ బుణ్య
జనులు, తారు బంధులుఁ దామరతంప
రగుచుఁ, గూడి యుండంగ నెంతయుఁ
గాడు చేసి.” భీమ. 4.180.

కాడుపడు

పాడగు; చెడిపోవు.

“ఇరు లన్న నో యనియెడు తమిఁద్రుఁ
గాడుపడి పొలంబు లెల్లఁ దిరిగి.”
ఆము. 6.12.

“కటకటా! మీ వివేకంబు కాడు
పడఁగ.” భీమ. 4.53.

కాడుపఱచు

దిక్కు-మాలునట్లు చేయు ;

పాడు చేయు.

“అబలఁ గడునెండ యెఱుఁగని యాట
దాన, మెలుత నతిభీత నన్ను నమ్మించి
తెచ్చి, కాననంబులోఁ గన్నులు కట్టి
కాడు, పఱచి నీ కిటు పోజన్నె భావ
జన్మ!” కుమా. 5.65.

కాడ్పఱచు

పాడు చేయు.

“పాలవంటి కులంబు గాడ్పఱచి
చనియె.” పాండు. 3.80.

కాడ్పాటు

పాడువడుట.

“ఆ నిసి బలియును నొండొక, మాని
సియుం బడఁడు దృష్టిమార్గంబున న,
టేనును గాడ్పాటునఁ జనఁగ.”
వేం. పంచ. 1.482.

కాడువారు

పాడగు.

“పాడరి జాడరి కాడువారియన్.”

బొబ్బిలి. 1.53.

కాణాచి కావు

కావలినాడు.

“కామక్రోధములకుఁ గాణాచి కా
పను.” తాళ్ల. సం. 7.246.

కా దనిపించుకొను

నడత ముంచిది కా దనిపించు
కొను; చేసినపని సరి కా
దనిపించుకొను.

“ఎలవారిచేఁ గా దనిపించుకొ ఘలము
గలునె.” విప్ర. 5.59.

“పదిమందిలో కా దనిపించుకొంటే
నీ కేమి వస్తుంది?” వా.

కాదారి మాదారి ప్రొద్దు

అర్ధరాత్రి.

“పదివడిం జని పట్టి యో వాలుగంటి,
నీదుపే రేమి యెవ్వఁడు నీదు మగఁడు,
వుని కాదారి మాదారి ప్రొద్దుకడను,
నెందు వోయెదు తలిదండ్రు లెవ్వ
రనిన,” యయా. 2.89.

చూ. కాందారి మాందారి ప్రొద్దు.

కాదు

సరిపడదు.

“వాడికీ వీడికీ కాదు. అంచేత సువృ
జాగ్రత్తగా మనులుకొ.” వా.

కాదు అను

1. తిరస్కరించు.

“గంగాదితీరమహిమ మహిం గా దను
తీర మెద్ది.” పాండు. 2.214.

“నీ మాట ఎవడు కా దంటాడు.”

వా.

2. లెక్కించక పోవు.

“వాణ్ణి కా దని ఆ ఊళ్లో ఒక్కరూ
ఈ విషయంలో ముందుకు రారు.” వా.

కాదు అవును అని యెఱుగక
పోవు

లోకజ్ఞుల తోకపోవు.

“కడుఁ బసిబిడ వీఁ జొకటి కా దవు
నా నెఱుంగండు.” భార. విరా. 2.218.

కాదు కూడ దంటే

బలవంతం చేస్తే నిర్బంధిస్తే.

“నా కేం అంత ఒంటో బాగా లేదు.
బయటికి ఎక్కడికి పోవండా పడు
వండా మని ఉంది. అంత మీరు కాదూ
కూడ దంటే రాక తప్పతుందా!”

వా.

కాదు కూడ దను

1. వద్దను.

“ఈ రామారత్నము కాదు కూడ
దనినన్ రాజుల నీ చోటికిన్.”

హర. 2.58.

“ఒక్కరుడును గాదు గూడ దనఁ
గలెనె?” భార. విరా. 2.257.

2. నిర్బంధించు.

“నాకు ఉన్న యిబ్బందు లన్నీ నీకు
చెప్పాను. నే నొక్కనిమిషం లేకపోతే
యిక్కడ జరగదు. ఇంత చెప్పినా, నీవు
కాదు కూడ దని నన్ను లాక్కెళ్ళు
తున్నావు.” వా.

కాదు పొమ్మను

తిరస్కరించు.

“ననుఁ గాదు పొమ్మని నాతిఁ జేరిన
వాని.” రాధి. 4.35.

కాదు పోదు

ఇ దయ్యెపని కాదు.

“ఊరికే వానిచుట్టూ తిరిగి లాభం లేదు.
కాదు పోదు. వృథాగా ఈ లంపటంతా
దేనికి?” వా.

కానక కన్న సంతానము

లేక లేక పుట్టిన బిడ్డ.

“కానక కన్న సంతానము శిశువులు,
జీవనసితి కేన తావలంబు.”

శృం. నైష. 1.108.

కానగ వచ్చు

కనబడు.

“కలకంఠికీ బడవు దోచి కానగ
వచ్చెన్.” రుక్మాం. 1.141.

కానగాబడు

కనబడు.

“అంభోరుహాప్తుడు గానగాబడె.”
రుక్మాం. 5.44.

కాననివాడు

అంధుడు.

“కాననివాని నూతన గొని కాననివాడు
విశిష్టవస్తువుల, కాననిభంగి.”
భాగ. 7.182.

కానబట్టు

కనబడు.

“భూ, నాకం బప్పుర మే కొఱంత
యును గానంబట్ట దెప్పట్టునన్.”
భాస్క. రా. యు. 15.

కానబడయు

చూడ గలుగు.

“కన్నులారగ మిమ్ము గాన బడసి.”
హర. 4.59.

కానబడు

కనబడు.

“స్వానుభవంబున దభ్యము కానం
బడు.” కా. మా. 1.80.

కానికల

దుఃస్వప్నము.

“వామహస్తము నురముపై వైచి నిదుర,
జెందుతఱి గానికల గందు రందు
రెందు.” శుక. 4.126.

కానికి గైకొనక

లక్ష్యపెట్టక.

ఒక కానికి కూడా పనికి వచ్చు

నని భావింపక.

“..... తేజోనిధికా, మూని గానికి
నైనక గైకొనక...”

వరాహ. 5.19.

చూ. కానికి గొనక.

కానికి గొనక

లక్ష్యపెట్టక.

“మము, గానికి గొన వప్పు డిపుడు
గాడిద వైతే.” భార. కాంతి. 4.389.
చూ. కానికి గైకొనక.

కానిచ్చు

1. జరుగ నిచ్చు.

“అట్లే కానిమ్ము రె మృనిన.”
ఆము. 6.66.

2. పూర్తి చేయు.

“అపని కానిస్తే ముందు, తర్వాత
మిగతవి చూచుకో వచ్చు.” చా.

కానితెలుగులు

అపమార్గములు.

పాండు. 5.69.

కానికి నైన గొనక

ఏమాత్రం లక్ష్యపెట్టక.

“ఆ నీలుండు వరూధినీపరివృతుం డై
పోయి తేజోనిధికా, మూని గానికి
నైనక గైకొనక...” వరాహ. 5.19.

కానితనము

దుర్మార్గము; దౌష్ట్యము.

“మారుఁ డదే కానితన మూని పోరె.”

రాధికా. 4.51.

కాని తిరుగులు తిరుగు

చెడుతిరుగులు తిరుగు.

“వా డీ మధ్య కాని తిరుగులు తిరుగు
తున్నాడు. కాస్త అదుపులో ఉంచితే
తప్ప లాభం లేదు.” వా.

కానిది

కూడనిది.

“కానివాని మానఁ జెప్పి.”

భార. అను. 1.278.

కానిపేరిది

అయిష్ట మైనది; సరిపడనిది.

“పలుమాఱుం దలవాకిట మెలఁగుట
యసతీజనైకమిత్రత... నాకుఁ గాని
పేరిది మగువా.” భార. అర. 5.302.

కాని పోని

లేనిపోని; జరగని. జం.

“అరుంధతివి కానక నీపయఁ గాని
పోని యీ, వింత ఘటించినట్టియవివే
కుల కోటికి కాస్త చేసి...”

శుక. 4.54.

“ఈ కానిపోని మాటలతో ఏం గానీ!
అయ్యేపని చూడండి.” వా.

చూ. లేని పోని.

కానివలను

కానికార్యము ; తగనిపని.

“పట్టి ప్రయాసంబు కానివలను
దలంపక.” కళా. 8.164.

కానివాడు

1. అనర్హుడు.

“కానివాని, కీడు మీవిద్య పాత్రదా
నైకనిరత.” భార. కాంతి. 6.65.

2. పరాయివాడు.

“నీవు కానివాడ పోలెం దొలంగి
యున్నాడవు?”

భార. ఆరణ్య. 7.416.

3. అసిద్ధుడు, శత్రువు.

“న న్నేందుకు ఈ పనిలో దింపి మా
వార్లకు కానివాణి చేస్తావు?”

“ఇన్నాళ్లు పెట్టిపోసి యింతా చేస్తే
వానికి నే నిష్కడు కానివాణి అయిపో
యాను.” వా.

కానివావి

1. విరోధము.

వివాహాదులలో వరుస చూచి

పిల్ల నివ్వడం అలవాటు. వావి

కుదిరిన దనగా సుగుబంధము

నకు తగు నన్నమాట.

దానికి వ్యతిరేకముగా ఇక్కడ

‘కానివావి’ కి భావార్థము -

పోగుక పోవుట.

“గడ్డి వేయఁడు కరణంబు కానివావి.”

శుక. 8.405.

2. తగనిపని.

“బాంకు నాలుకకు జేర్చుట కాని
వావి.”

గా. హరి. ప్రథ. పంక్తి. 285.

చూ. తగనివావి.

కానుక పట్టు

బహుమతి యొసగు.

“అశిర్వాద పూర్వకంబుగా నా
రోజునకుఁ గానుక పట్టుటయు...”

కళా. 5.2.

కాన్పించు

కనబడు.

“కృప దలిర్పంగఁ గాన్పించె శేష
వుండు.” కళా. 2.98.

కాన్పించుకొను

చూచు.

ఇది రాయలసీమలో నేటికీ

వినవస్తుంది.

“పాణిపాద ప్రక్షాళ నాచ మనా
నంతరంబ యతనిం గాన్పించుకొని.”

ఆము. 4.199.

“ఆ ఊరికి ఎటూ పోతున్నావు.
కొంచెం ఆ గెడ్డిగారిని కనిపించుకొని
రా.” వా.

కాన్పు కెక్కు

పేరు కెక్కు.

“మరుమర్రిదీ గెలో మంజు సాదామనీ
ఖండంబులో యనఁ గాన్పు కెక్కి.”

శ్రీరాధా. 4.151.

కాన్పు చేయు

ప్రసవసమయమున సాయ
పడు.

“కాన్పు చేయడానికి మా ఆమ్మను
రమ్మని ఉత్తరం రాకి ఉన్నాము.”

వా.

“ఆ మంత్రసాని ఎన్నివందల కాన్పులు
చేసిందో ఏమో? ఇప్పుడు చేయ లేక
పోతుందా?” వా.

కాన్పు నడుపు

కాన్పు చేయు.

“చెల్లంగ బిడ్డ కాన్పు నడిపెకా
వామాక్షి బాలింతయై.”

కా. మా. 410.

కాపిడు

కాపుదల పెట్టు; కావలి
పెట్టు.

“పవలెల్ల లోపలఁ జొరకుండఁ
గాపిడి.”

పండితా. ప్రథ. పురా. పుట. 380.

కాపుండు

కాపురముండు.

“ఇష్వరంబునఁ గాపుండ కితర మైన,
పురమునం దేల నిల్చె నిర్జరవిభుండు.”

హర. 7.177.

“అల పన్నిదట నూరులందును
సమద్యక్షీలఁ గాపున్న వే, గలపుం
దాపముఁ బాప నా...” ఆము. 1.10.

కాపురము నారడి పుచ్చు

కాపురము చెడగొట్టు.

“అక్కట! భరం గాపురము నాతిడి
పుచ్చి నృపాలహోళిలో...”

హంస. 1.124.

కాపురములు కూల్చు

కొంప లార్చు.

“జార! యెన్ని, కాపురంబులు
నూల్చిలో కద యటంచు, బలుక నా
వంటి వాఁ డిందుఁ గలిగె ననుచు.”

శుక. 3.201.

“వా డీ సరికి ఎన్ని కాపురాలు
కూల్చాడో? వీళ్లింటికి ఎగురు పెట్టాడు.”

వా.

కాపురము నేయు

నివసించు.

“ఆ పురమునందుఁ జేయుం గాపు
రము.” నిరంకు. 1.556.

కాపుర మెత్తిపోవు

కాపురము పాడగు.

ఇది నేడూ రాయలసీమలో
వ్యవహారంలో ఉన్న పలుకు
బడి:—

‘ఆ సంసారి ఎత్తిపోయినాడు’—
ఇదే అర్థంలోనే ఎత్తుబడు
అన్నక్రియ కూడా ఉన్నది.
జబ్బులో కావచ్చు. లేక
మరొక విధంగా కావచ్చు
లేవలేని పరిస్థితిలో ఉన్నాడు—
అన్న అర్థంలో ఇది ఉప
యుక్త మవుతుంది: ‘పశువు
ఎత్తుబడింది.’

“శరీర మొక్క మ, టైన ననూనగుఃఖ
మనయం దన కాఁపుర మెత్తి పోవదే.”
శుక. 2.183.

“చారి సంసారం పూర్వం బాగా
ఉండేదే కాని ఇప్పుడు ఎత్తి
పోయింది.” వా.

కాపురుపులు

చెడవారు.

“కాపురుపుల వలన నిట్టి కాఱియ
పుట్టెన్.” భార. విరా. 4.140.

కాపులు పోవు

వలన పోవు.

“స్వత్ర నిలిపకామినుల వాడకుఁ
గాఁపులు వోయి...” ఆము. 1.37.

కాపెట్టుకొను

కాచుకొను.

“రతి నేన మందిరమును గాపెట్టుకొని
యుండుమోహము కలిగెన్.”

హంస. 5.133.

కాబట్టదు

ఇష్టం లేదు,

“వాడికి సంసారం అంటే కాబట్టదు.
మరెవరు చూచుకొంటారనుట
న్నాడో!” వా.

కామ క్రోధ లోభ మోహ
మద మాత్స్య్యాలు
అరివడ్స్సర్గాలు.

కామధేనువు

కోరిక లిచ్చే దేవతల ఆవు.
తద్వారా మనోరథాలు నెఱ
వేర్చేవాడు, అది.

“అతను ఆశ్రితుల పాలిటి కామ
ధేనువు.” వా.

కామవరపు జీడి

తగులుకొంటే వదలనిది.

జీడిరంగు తగిలితే అది యింక
వదలదు. కామవరం అనే
ఊరినేడి మరింత ప్రసిద్ధి కా
వచ్చును.

“వాడు కనిపించాడా? ఇక వెళ్ళినట్లే.
కామవరపుజీడిలా పట్టుకుంటాడు.”

వా.

రూ. కామారపు జీడి.

కామాటవుపని

ఇంటిపని.

“భానుపుత్రాదులకా, వినుమీ చంపక
పట్టి తెచ్చి దినమున్ నీ యింటి
కామాటవుం, బనికిం జొచ్చెద మన్న
దాక నిజ చెంపల్ వెతు మత్స్య
దతిన్.” రామా. 8.185.

కామాట మంటే ఇంటిలోని
సామగ్రి, పరికరాలు అని
వావిళ్ళ. ని.

కామినీభూతము

భూతాలలో ఒకటి. అతి
కాముకి.

ఇలాంటి అతికాముకస్త్రిలను
కామినీభూతము లంటాడు.

భూత విశేషాలు—కామిని.

శాకిని, ధాకిని, ప్రేక్షిణి

ఇత్యాదులు.

“కంటికి బ్రయ మగువానిన్, గెంటని
తమకమునఁ గామినీభూత మనన్,
వెంటఁబడి...” శుక. 2.106.

కాముకుని లజ్జ

అసంభవము.

‘కామాతురాణాం న భయం
న లజ్జా’ అనుటపై యేర్పణి
నది.

రాధ. 4.79.

కాయకము

1. కష్టం, శ్రమ అనుకరాల
పై వచ్చి లాక్షణికంగా
వృత్తి. జీవనం అని మారినది.

“మఱి యెందు గాయకం బెఱుగఁగఁ
జేసి.” బస. 4.118.

2. సేవ; శరీరశ్రమ.

ఇందుమూలంగానే పని అని
కూడా అర్థ మేర్పడినది.

“చేయు కాయకమును శివభక్తితపికి,
బాయకట్టుల సమర్పణ సేయుటయును.”
పండిత. ప్రథ. పురా. పుట. 477.

“పాయక తనచేయు కాయకంబట్ల,
చేయుచు...” అడ. 479 పుట.

కాయకల్పము

ముదునశృకు జవ్వనం ప్రసా
దించే ఆయుర్వేదప్రక్రియ.

“ఆ మసలాయన కాయకల్పచిక్తస్
చేసుకొని ముప్పైయేళ్ల వాడయ్యాడు.”

వా.

చూ. కాయసిద్ధి.

కాయకష్టము చేయు

శ్రమించు.

నా. మా. 97.

“ఏదో కాయకష్టం చేసుకొని ఆ పిల్ల
లను వాడు పోషించుకుంటున్నాడు.”

వా.

కాయకేశము

శరీరశ్రమ.

“కాయకేశ మేమీ లేకుండా పసులు
కావాలంటే ఎలా?”

వా.

కాయగనరులు

కాయలూ కనురులూ. జం.

“జడలు ధరించి యడవుల, నిడుమల
గడి కాయగనరులే మెసవెడు
పెక్...” రామాభ్యు. 6.152.

కాయ గాచు

1. సంతానము కలుగు.

“ఇతఁ డొక కాయ గాచి సుతుని లని
పించె మనీంద్ర!” కళుత్స. 2.64.

“నాలుగేక, కాయలు గాయ వచ్చెలువ
గర్భమునం బెటువంటి పాపమో.”

వేం. పంచ. 1.583.

“ఏదో మా పిల్లకడుపున ఒక కాయ
కాస్తే చాచి వెళ్ళిపోతాను.”

వా.

2. పని సేయుట మొదలయిన
వాని ద్వారా చేతులు మొద
లయిన వాటిపై చర్మం గట్టి
పడి కాయవలె ఏర్పడు.

“కట్టెలు కొట్టి కొట్టి చేతులు కాయలు
కాచిపోయాయి.”

వా.

కాయగూరలు

కాయలు కూరలు. జం.

మొత్తంగా కాయలకూ
కూరలకూ కూడా ఉపయో
గిస్తారు.

కమా. 11.48.

“ఏవైనా కాయగూరలు పట్టుక
రారా.” వా.

కాయము కొట్టు

బాలింతలకు వేడిని కలిగిం
చుట కని, శీత వాతాది దోష
ములు పోవుట కని కొన్ని
దినుసులను దంచి పొడి
చేయు.

మదన. శత. 6.

కాయముతో కైలాసమునకు
పోవు

బాందితో కైలాసమున కేగు.
సశరీరముక్తి చెందు.

పండితా. ప్రథ. పురా. పుట 406.

కాయశుద్ధి చేయు

శాస్త్రీ చేయు, తన్ని వదలి
పెట్టు.

“ఇలానే ప్రవర్తించా వంటే ఆ ఊళ్లో
కాయశుద్ధి చేసి పండిస్తారు. జాగ్రత్త.” వా.

చూ. దేహశుద్ధి చేయు.

కాయసిద్ధి

నిత్యయావనము.

దీనిని సాధించుటకు చెప్పిన

బౌద్ధ ధాది ప్రక్రియలను
‘కాయకల్పం’ అంటారు.

“వీరిబినికి మఱి గారవించి హరుడు,
కాయసిద్ధి యొసంగునే కల్లగాక.”

శుక. 8.94.

చూ. కాయకల్పము.

కాయా పండా ?

పని అయిందా కాలేదా అను
పట్ల ఉపయోగించే పలుకు
బడి.

“వివరా లన్నీ తరవాత చెబుదువు గానీ
నుండు కాయా పండా చెప్పు.” వా.

కారణజన్ముడు

ఏదో ఒక పనికి పుట్టినవాడు.

“కారణజన్ములై తనువికారము వచ్చినఁ
బెంపు తప్పనే.” భార. విరా. 4.22.

కారము నూరు

కోపించు.

“దానిపైఁ, గారము నూరుఁ గాని తగు
గారవముకొ బచరించి యేలునే?”

పాణి. 5.15.

చూ. కారాలు మిరియాలు నూరు.

కారము లేని విడెము

నిస్సార మైనది.

సేంకశే. 64.

కారాకు మేపి చంపు

నానాబాధలూ పెట్టి చంపు.

“కృప, చాలు న్గారాకు మేపి చంపకు
ప్రజలకొ.” ఆము. 3.82.

కారాకులు దుల్లినట్లు

గబగబా.

సులువుగా పడిపోవుపట్ల ఉప

యోగించే పలుకుబడి.

“వైరమున నులిచి తెంపక, కారా
వలు డులినటు కర్తము లెల్లం, నాచ
పెడఁ బాయ వలయుట.”

భార. భీష్మ. 1.104.

కారాకూర మగు

అల్లరిపడు. త్రోభిపడు.

“సానెకుఁ గేకలు వేయుచు, గారా
కూర మయి మనసు కళవళపడఁ
గన్...” సారం.

“కారాకూరంబు లె రాక్షసులహృద
యముల్ గాడ్పడక.”

ఉ. రా. 1.176.

కారాకూరము చేయు

త్రోభిపెట్టు, బాధపెట్టు.

“.....మీ పలెకం బొండు కారా
కూరంబులు చేసినం గదలి నే రా
నిచ్చటన్.”

కా. మా. 3.82.

“మా,రదళక వేగడుకాంత నింత పెను
గారాకూరముల్ చేసె.”

పరమ. 3.275.

కారాని

సూడని.

“కారానితలంపుఁ బుట్టించె.”

హర. 3.95.

“కారాని చోటికి పోతే రారానిమా
టలు వస్తాయి.” నా.

కారాలు మిరియాలు నూరు

కోపించు; ద్వేషించు.

“డబ్బంతా ఖర్చు చేశా వని తెలిసి మీ
నాన్న కారాలు మిరియాలు నూరు
తున్నాడు.” వా.

కారుకమ్మగా వండు

కరకర మనునట్లు - కమ్మగా
వండు.

“పెక్కు చందములఁ జిన్నక పెద్దక
కారుకమ్మగా వండుదురు.”

కా. మా. 3.66.

కారుకూతలు కూయు

ప్రీటు.

కౌ. త. 84.

కారుకొను

వ్యాపించు.

క్రమ్ము; అతిశయించు.

“...మెఱుగుటారు... గాటమె పూట
పూటకుఁ గారుకొనియె.” రసిక. 6.99.

కారు గ్రమ్ము

నలు పెక్కు.

“నిగిడి యిగులకెంపు నెలకట్టు కల
చోట, గల్పకాపరి కారు గ్రమ్ము
చోట.” సాండు. 3.158.

కారుచిచ్చు

నావాగ్ని.

కారుచిచ్చున కు గాడ్పులు

తోడగు చందమున

మఱింతి బ్రోత్సాహ మబ్బి
నట్లు.

నిష్పానకు గాలి తో డయి
నపుడు మరింత ప్రబలును
కదా.

“ఉ దారసారరణకోవిదబాహులు లోక
పాలకుల్, గలసిరి కారుచిచ్చున కు
గాడ్పులు తో డెగు చంద మొందఁ
గన్.” ఉ. హరి. 1.22.

కారుణ్యము నేయు

దయచేయు ; ఇచ్చు.

“అమృతదాస గారుణ్యము నేయు
మితనికి.” మార్క. 3. 8.

కారుబారు చేయు

పెత్తనము చేయు.

“తా నెత్తి పెంచుగాఁ దగు నిశాసతి
మీద, వడి నేల బలు కారుబారు
చేసి.” రాధి. 1.49.

నేటికి రాయలసీమలో ‘వాని

కారు బారు జోరుగా
సాగుతూ ఉంది’ అని
అంటారు.

కారె మెత్తు

నీళ్ళు తాటిదోనెతో తోడు.

“బడలినవార లిందనుకఁ బాదులు
త్రవ్వయుఁ గారె మెత్తియున్.”
విప్ర. 3. 84.

కార్కొను

దట్ట మగు.

“పుడమి నెరెడల నిండి పెండుకొని
జగదండఖండంబునఁ గార్కొని.”

విప్ర. 2.14.

కవిక. 2.67.

కార్చిచ్చులోపలి మిడ్డ లట్లు

చిచ్చులో ఉరికిన మిడత
నిమిషంలో మాడి పోతుంది.

కానీ అగ్గిలోకి ఉరుకుతూనే
ఉంటుంది. అలా ప్రమా

దంలో తమంత దుముకు
వారియెడ అనుమాట.

“వలదె కార్చిచ్చులోపలి మిడ్డ లట్లు,

పాలసి పోవనె కాక నిలువఁగఁగలరె?”
బస. 7. ఆ. పుట. 187.

కార్యకర్మములు నడుపు

పనులు నెఱవేర్చు.

“ఫలములయెడ బ్రహ్మర్పణ, కలన
పరుం డగుచుఁ గార్యకర్మము నడపక,
వలయున్.” భార. శాంతి. 1.69.

కార్యకాడు

పని నెఱవేర్చుకొనగలవాడు.

ఆము. 4.263.

కార్యఖడ్గములు

సామదంజోపాయములు. జం.

“కార్య ఖడ్గము లనుచరుల్ గానఁ
బలుక, వలయు.” ఆము. 4.259.

కార్యభారము

బాధ్యత.

కార్యనిర్వహణలోని బరువు.
బరువుతోడి ఉపమానస్ఫూ

ర్తివల్లనే కార్యభారము
వహించు అని కూడా వ్యవ

హారం యేర్పడింది. కడకు
కార్యభార మప్పగించుట అనే

దానిలో ఆబరువును మో
యుట కూడా కలిసిపోయినది.

“చొక్కి బహువత్సరము లచ్చో

పసించి, పిడపఁ బ్రభుకార్యభారము
మదిఁ దలంచి.” శుక. 1.196.

కార్యమరయు

పని చూచు.

“ఒకవేళ రిపు నృపాలకజాలసాల
దుర్గమదుర్గహరణైకకార్యమరయు.”
శుక. 1.855.

కార్యము చేయు

నిషేకము చేయు.

“మా అమ్మాయికి కార్యం చేయాలి
ఈ నెలలో.” వా.

కార్యము తప్పు

కార్యము చేయు.

“ఇక నిట్టటు, దడసిన గార్యము
దప్పు ననుచు.” కళా. 6.71.

“అప్పుడు మంత్రులు కార్యము దప్పె
గదా యుచు.” నిరంకు. 4.68.

కార్యము తెగు

పని ముగియు.

“తెగు గార్య మనువార్త.”
విజయ. 1.41.

కార్యము పాకము తప్పు

పని చెడిపోవు.

“మతె దలపోసి యింపలుకు మానుడు
పాకము దప్పె గార్యముల్...”

భార. భీష్మ. 1.18.

చూ. పని పాకము తప్పు.

కార్యవాది

అనవసరంగా వాదాలతో పని

చెఱచుకొనక పని అయ్యేట్లు

చూచుకొనేవాడు.

“లేనిపోనివానికే వెళ్లేవాడు కా దతను.
కార్యవాది.” వా.

కాటియ పెట్టు

బాధ పెట్టు

“దుర్భాసా, ఘనశరములు మ న ము
నాటి కాటియఁ బెట్టెన్.”

భాగ. స్కం. 1.221.

కాటియవడు

కష్టపడు, బాధపడు.

“జూద మాడి ధర్మమానుండు రాజ్యం
బు, ననుజాలను బ్రియాంగనను బణంబు,
గాంగ నొడ్డి యాడి కాటియవడఁడె.”

భార. విరా. 5.245.

కాటియ పెట్టు

కష్ట పెట్టు.

“మా తెందు లేక నిరతముఁ గాటియ
పెట్టుంగ బెగడి.” రుక్మాం. 3.4.

కాటుకూతలు

చుర్బాషలు.

“కన్ను లెఱచేసి యన్నులఁ గని కాటు,
కూత లెఱచే దేల కోకిలంబ!”

రసిక. 4.170.

కాటు లెఱచు

1. దుర్బాష లాడు.

“కతలు నెప్పెదు విను మంచుఁ గాటు
లెఱచు, నేర్పు గలుగుట.”

రుక్మాం. 5.86.

2. కాటుకూతలు కూయు.

“కంటే బ్రాహ్మణుఁ డెన్ని కాటు
లెఱచెక గర్వించి వీ రెల్ల నాకంటెన్
బ్రాతురె.” మను. 5.14.

కాటులాడు

వ్యర్థప్రలాపాలు పలుకు.

“ఇవము నూడు కొలపు శేలికల్
మున్నెందుఁ గాటులాడి రనినకత
యెఱుంగ.” అచ్చ. అయో. 30.

కాటులు చెప్పు

కారుకూతలు కూయు.

“ఏమి కాటులు చెప్పె దీమట్టి నాకు?”
ద్విప. జగ. 158.

కాటొడ్డెకాడు

దుర్బాషి.

శేష. 3.269.

కాలం ఇట్లే ఉండదు

ఇట్లాగే ఎప్పుడూ ఉండదు.

“నే నేనో యిప్పుడు తక్కువస్థితిలో ఉన్నాను. అంతమాత్రంతో నువ్వు తిరస్కరించ నక్కఱలేదు. కాలం ఇట్లాగే ఉండదు.” వా.

కాలం కర్మం కూడి వచ్చు

కాలము కలిసి వచ్చు అనుట

వంటిది. అయితే ఏదో చెడు

రావలసి వచ్చు అన్న సూచన ఉన్నది.

“కాలం కర్మం కూడివచ్చే వాడు ఆ ఊరికి వెళ్లాడు. దివాలా తీశాడు.” వా.

కాలకూటజ్వాలను కబళించు

అసాధ్యకార్యము చేయు.

“కాలకూటజ్వాలఁ గ బలింప నగుఁ గాని, య తివలతోడ మాటాడ నగునె?” శుక. 1.364.

కాలక్షేప మగు

హాయిగా కాలము గడచు.

“ఏవో నాలుగు నవలలుంటే కాలక్షేప మవుతుంది.” వా.

కాలక్షేపము చేయు

పని చేయక గడపు.

“అనవసరంగా ఇదో అదో అని కాలక్షేపం చేసున్నాడతను. ఊరికే నమ్మకాని ఉంటే ఏం లాభం?” వా.

కాలగర్భములో కలిసిపోయిన

ఎన్నడో నశించిన.

పాత కాలపు నాటి మాట

అనుట.

మాట. 39.

కాలగోచరు డగు

చనిపోవు.

“...అయ్యలువది వేపురు నతిదర్శితులై యేకకాలంబునఁ గాలగోచరులగుదు రనియు...”

భార. ఆర. 3.51.

కాల చేత తన్ను

చితక తన్ను.

“ఇదే, మడతఁ బరపురుష వాసన, చెడుగా నొడుపు మని కాలఁ జేతం దన్నెన్.” శుక. 2.195.

“వానిని కాలా చేతా తన్ని వదిలి పెట్టినారు.” వా.

యా. కాలా చేతా తన్ను.

కాల చేత పొడుచు

చితక తన్ను.

“ను తెగువ నటంచుఁ బతిబొట్టు వహింపఁ, జిన్నెలా యని కాలఁ జేతఁ బొడుచు.” శుక. 2.115.

యా. కాల చేత తన్ను.

కాలదోషము పట్టు

ప్రామిసరీ నోట్లు మొదలగు వానికి మూడేండ్లలోగా చెల్లువేయక పోతే అవి చెల్లవు.

అప్పుడే కాలదోషము పట్టినదంటారు.

అలాగే కొన్ని కొన్నిటికి ఏదో కాలనిర్ణయం ఉంటుంది. అది దాటితే కాలదోషం పడుతుంది.

“నోటుకు కాలదోష మని.”

గుంటూ. ఉత్త. పు. 2.

కాల ద్రోక్కు

ధ్వంసము చేయు.

‘పాపముల గమిక గాలం, ద్రోక్కెదవు
వ.’ పాఠ. 1.50.

కాలధర్మము చెందు

మరణించు.

రూ. కాలధర్మము పొందు.

కాలనేమిజపము

వొంగజపము.

కాలనేమి ఒక రాక్షసుడు.

లక్ష్మణుని మూర్ఖ తీర్చుటకు
హనుమంతుడు సంజీవకరణి

తెచ్చుటకు పోవుచుండగా

దారిలో మునివేషమున

నుండి మోసము చేయదల

చినవాడు. అందుపై యేర్ప

డిన పలుకుబడి.

కాల మగు

వేళ యగు.

“కాలం బగుటయు నృపులకు, నాలము
సమకూరె.” భార. భీష్మ. 1.6.

కాల మయి పోవు

చనిపోవు.

“వాళ్ల నాన్న కాల మయి పోయి
అప్పుడే సంవత్సరం అయిపోయింది.”

వా.

కాలము చేయు

మరణించు.

“మాయ గోవు పడుచుం, గనుగ్రుడ్లం
దిరుగజేసి కాలము చేసెన్.”

కరాహ. 10.40.

“అయన కాలం చేసి అప్పుడే నాలు
గయిచేం డ్లయింది.”

వా.

కాలము చేరు

అంత్యకాలము సమీపించు.

“ఇందఱకు నేర్పడఁ గాలము చేర
నావునుక.” భాస్క. సుంద. 357.

కాలము చేరు వగు

కాలము దాపురించు; మరణ

మాసన్న మగు.

“తథ్యంబుగా వజ్రనా, భువకుం
గాలము చేరు కాటయిది నీ బుద్ధిన్
వివేకింపుమా?” ప్రభా. 1.127.

రూ. కాలము దగ్గఱకు వచ్చు.

కాలాంతకుడు

అసాధ్యుడు.

“వాడు కాలాంతకుడు. వాడితో
తగాదా పడితే మనం ఏం గలుస్తాం?”

వా.

కాలాగు

కొంతకాలం అగు; నిలుచు.

“తిమరు మధ్యాహ్న మయ్యెను దేవ!
యిచట, నేడు కాలాగి మా మంద
పాడిచూచి, గోరసముఁ బాయసంబులు
నారగించి, నిగ్రహం బైన మమ్ము
మన్నింపవలయు.” శకుం. 1.128.

కాలాడునపుడు

అనగా ఇంకా శరీరములో

ఏకొద్దో బల మున్నప్పుడు.

“కాలాడినపుడ, నడవవలెఁగాక కాలాస
నగముఁ జూడ.” కా. మా. 3.177.

“కాలుచేతులు ఆడుతున్నప్పుడే అంతం
తమాత్రం. ఇక అవీ పడిపోయా యంటే
ఇక నా దిక్కు చూచేవాళ్లెవరు తల్లీ!”

వా.

కాలాతీత మగు

వేళ మీఱు.

“ఇప్పటికే కాలాతీత మయింది. నాబుగు
ముక్కల్లో నా ఉపన్యాసం ముగి
స్తాను.” వా.

కాలాదిపిఱచు

దాడు తీయించు.

గుఱ్ఱంమీద కూర్చున్నప్పుడు
దానిని అదిలించుటకు కాళ్ళను
దాని డొక్కలకు తాకి పరు
వెత్తు మని సంజ్ఞ చేయుట
అలవాటు. అందుపై వచ్చిన
పలుకుబడి.

పలుకుబడి కనుకనే ఏనుగు
విషయంలో ఇది అసాధ్య
మయినా భావార్థంలో
ఉపయుక్తమైంది.

“విరావతంబుఁ గాలాది పఱవ.”

నిరంకు. 8.36.

కాలార్పు

కాలాడించు.

“ఊలును నెతురు ఊంపిలో మునిగి,
కాలార్ప నేరనికరితురంగములు.”

ద్విప. కల్యా. పు. 79.

కాలావసరములు

కాలకృత్యములు.

ఏ కాలమునందు అవసరమైన
పనులు, పూజలు ఆ కాలమున
తీర్చుట కాలావసరములు
తీర్చుట.

“కాలావసరములు గడలు వెట్టితివా.”

పండి. పురా. ప్రథమ. 452.

కాలికంఠము

ఒక పిల్లల ఆట.

“కాలికంఠంబును గట్టెగుఱము.”
హంస. 8.146.

కాలికింద బలాదురు

దాని కిది తీసికట్టే అనుట.

గానిముందు ఇది ఏమాత్రం
పనికి రాదు అనుపట్ల ఉప
యోగిస్తారు.

“కలకత్తా నేడలతో పోలిస్తే మద
రాసు కాలికింద బలాదూ రనుకో.”

వా.

కాలికి బందాలు వేయు

ఆకట్టుకొను.

“వాడి కేవల ఉద్యోగం ఇస్తానని
ఓక్షణంలో కాలికి బందం వేశేశాడు.
ఇక వాడు మన మాట వినడు.” వా.

కాలికి బలపం కట్టుకొని తిరుగు

అదే పనిగా ఎక్కువగా
తిరుగు.

బలపం వ్రాస్తుంది. అరిగి
పోతుంది. అందుపై కాళ్ళరిగి
పోవునట్లుగా, కాళ్ళజాడలు
శాశ్వతంగా ముద్రితమై పోవు
నట్లుగా అన్నట్లుగా వచ్చిన
పలుకుబడి.

“కూతురు సంబంధంకోసం అతను ఆరు
నెలలుంచీ కాలికి బలపం కట్టుకొని
తిరుగుతున్నాడు.” వా.

కాలికి బుద్ధి చెప్పు

పాఠిపోవు.

“నలుగురూ చేరేసరికి ఆ దొంగ కాలికి బుద్ధి చెప్పాడు.” వా.

కాలికి ముల్లు గ్రుచ్చుకొనదు ఏమాత్రం అపాయం కల గదు.

“కాలు ములు గాడునే సదా మేలే గాక, వెతిపు వలదు.” ప్రబోధ. 4.56.

కాలికి వేస్తే మెడకు, మెడకు వేస్తే కాలికి వేయు

ఏదో విధంగా వాదంలో తికమకలు పెట్టు.

“వానితో మనం వాదించ లేం. కాలికి వేస్తే మెడకు, మెడకు వేస్తే కాలికి వేస్తూ కూర్చుంటాడు. ఏదీ తెగ నివ్వడు; ఎందుకూ అంగీకరించడు.” వా.

కాలికి వేస్తే మెడకు వేయు

ఒక దానికి సమాధాన మివ్వగా మరొక తగాదా లేవదీయు.

“వాడితో సమాధానపడడం సాధ్యం కాదు. కాలికి వేస్తే మెడకు వేస్తుంటాడు.” వా.

కాలికి వేస్తే వేలికి, వేలికి వేస్తే కాలికి

చూ. కాలికి వేస్తే మెడకు మెడకు వేస్తే కాలికి.

కాలిక్రింది కనవుగా చూచు

హీనముగా చూచు.

ఇక్కడ కనవు గడ్డి అనే అర్థంలో ప్రయుక్తమైనది.

“పరభయంకరవిరుదవిస్ఫురితుఁడైన,

కాంతు నయ్యిందుముఖి తన కాలిక్రింది, కనవుగా నెంచు వెడమాయ గప్పి చోర,ధవుల మాటలు వడఁకి యాదల ధరించు.” శుక. 3.128.

పొరక, పూచిక, గడ్డిపుల్లలను హీనతాసూచకములుగా ఉపయోగించిన పలుకుబడులు మనకు చాలా ఉన్నవి.

“వాడు నన్ను పొరక పుల్లకంపై హీనంగా చూసాడు.” వా.

“ఆ పని వాడికి పూచిక పుల్లతో సమానం.” వా.

“వాడు నాకు గడ్డిపరకతో సమానం.” వా.

కాలికొద్దీ పరుగెత్తు

ఎంత శక్తి ఉన్నదో అంత శక్తిని ఉపయోగించి పరుగెత్తు.

“నలుగురూ చుట్టుకొనేసరికి ఆ దొంగ కాలికొద్దీ పరుగెత్తాడు.” వా.

కాలికొద్దీ పరువెత్తు

వేగముగా పరుగెత్తు.

“కుక్క తరుముకు వచ్చేటప్పటికి వాడు కాలికొద్దీ పరు వెత్తాడు.” వా.

కాలికొలిది

కాలిదాకా.

“కొదమతట్టువగుంపు కాలికొలిందికి ప్రేలు లాలు కంచెలు.” ఆము. 4.85.

కాలి గోటికి దీటు రాదు

ఏమాత్రం సరిపోలదు.

“రంభ కూడా దాని కాలిగోటికి దీటు రాదంటే ఇక ఉహించుకో! ఎంత అంద మైన పిల్లో.” వా.

కాలి గోరున పోలకుండు

ఏమాత్రము సరిరా మండు.

“వారల యగణ్యరూపలవణ్యతలు,
బాల! నీ కాలి గోరున జోల వరయ్య.”
రామాభ్యు. 5.179.

కాలిబోడు

పాదరక్షలు.

“నా కాలి జోడు వాళ్ల యింట్లో మరిచి
పోయి వచ్చాను.” వా.

కాలి జోళ్ళు తెగేదాకా

ఎక్కువగా (తిరుగు. కొట్టు).

“వాడి కొంప చుట్టూ కాలిజోళ్లు
తెగేదాకా తీరిగాను.” వా.

“వాడు ఆ సందు మొనలో ఒంటిగా
చిక్కగానే కాలిజోడు తెగేదాకా
కొట్టాను.” వా.

కాలిడ నిచ్చు

ప్రవేశింప నిచ్చు.

“...దృష్టికి గన్నడె గొన్ని రూప
ముల్, కనుపడి మమ్ము నీ మగఁడు కా
లిడ నీయఁడు మా స్థలంబులం, దుని
మెదము...” హంస. 8.114.

వాడుకలో రూపం : కాలు

పెట్ట నిచ్చు.

“వాణ్ణిక ఈ యింట్లో కాలు పెట్ట
నిస్తానాళి?” వా.

కాలిడి నిల్చు

ధైర్యంగా నిలబడు.

“భీషణవేషముఁ జూచి నేలపైఁ, గాలిడి
నిల్చె.” కమా. 10.144.

కాలిడు

ప్రవేశించు; గృహప్రవేశము
చేయు.

“నృపాలు సాగెలకుఁ గాలిడ నెందును
జోటు లేక...” భోజ. 7.180.

“నీ, యనుజయు నేనుఁ గా లిడు
దును.” వేం పంచ. 1.86.

వాడుకలో రూపం : కాలు

పెట్టు.

కాలి తెరువు

కాలిబాట.

కాలిత్రోవ

కాలిబాట.

“ఒక్క నాఁటి పయనంబున నది
మార్గంబు దప్పి కాలిత్రోవం బడి...”

శుక. 2.215.

మా. కాలిబాట.

కాలి దాటగు

కీడు తగులు.

వీడానివారణార్థం మాంత్రి

కులు ఏవో దిగదుడిచి

నాలుగువీధులు కలిసినచోట

పారవేయడం అలవాటు.

వాని నింకెవ రైనా దాటి

నపుడు ఆ కీడు వారికి సోకు

తుం దని నమ్మకం. అందుపై

వచ్చిన పలుకుబడి.

“వాని కక్కాడో కాలిదాటై ఒళ్లు
తెలియకుండా జ్వరం వచ్చింది.” వా.

కాలినడక

బండీ బడకా లేకుండా నడిచి

పోవుట.

“ఆ పల్లె వెళ్లా లంటే కాలినడక తప్ప
మార్గం లేదు.” వా.

కాలినపుండ్రలో ఉప్పులు చల్లు
ఎక్కువ బాధ కలిగించు.
గోరుచుట్టుపై గోకటిపోటు
వంటిది.

తాళ్ళ. సం. 12.38.
చూ. కాలినపుండ్రమీద కారం చల్లు.

కాలినపుండ్రమీద కారం చల్లు
ఎక్కువ బాధ పెట్టు.
అసలే పుండు నొప్పి. దాని
మీద కారం చల్లితే మరింత
బాధ.

కాలిబాట
దగ్గరదారి.
బండ్రు కాకుండా మనుష్యులు
మాత్రమే పోవుటకు వీలయిన
దారి.

“బండ్రుబాటమీద పోతే పది మైళ్లు
టుంది. కాని కాలిబాటన పోతే రెండు
పరువులు ముఠీ ముఠాలుగా
ఉంటుంది.” వా.
చూ. కాలిత్రోవ.

కాలిమట్టులు
కాలిత్రొక్కిళ్లు.

“బలని కాయము కాలిమట్టుల నె
యడచు.” పారి. 1.28.

కాలిమానిసి
కాల్బలము ; పదాట.

“కరి తురంగంబులు కాలిమానులు”
పల. పు. 22.
చూ. కాలిమానిసి.

కాలిమీద కాలు వీయకుండా
ఏమాత్రం పని చేయకుండా,
హాయిగా సాగు ననుపట్ల ఉప
యోగించే పలుకుబడి.

“వాడి కేం? కాలుమీది కాలు తీయ
కుండా జరిగిపోతుంది.” వా.

కాలిమీద కాలు వేలిమీద రాయి
వేసుకొని

అట్టహాసంగా - పనీ పాటా
లేకుండా.

“వాని కేం? తండ్రి పెట్టిపోయిన ఆసి
ఉంది. కాలిమీద కాలు వేలిమీద
రాయి వేసుకొని బతుకుతాడు.” వా.

కాలిముల్లు

బాధ పెట్టునది.

“గాలి కాలిముల్లు కుళ్ళతోపాలి పాలి
సిడుగు రావణుడు డింఠె.”

ఉ. త. రామా. 1.149.

“కంటిలోని నలుసు కాలిముల్లు.”
నేమన.

కాలియాలు

కాలిపోవు.

“అంగజన్మ నీ, విలసితచారురూపతను
విభ్రమసంపద లీక్షణంబులొక, బాలు
పజ్జ గాలియాట నహిభూషణకోప
దవానలాహలిక.” కుమా. 5.72.

కాలిచవడగా

కాళ్ళు అరిగి పోవు నట్టుగా
అనుట వంటిది.

తిరిగి తిరిగి కాళ్ళు చిక్కిపోగా
అనుట.

“కాలిచవడం జరింపుదు, నీ లోకము
నందు నెల్ల...” పాండు. 2.204.

కాలుకంబము

ద్వారబంధపు ప్రక్క స్తంభం.
 “మరుడు శృంగారపీఠు లేర్పఱచి
 తనదు, పేర నొక పేటఁ గట్టి సంప్రీతి
 దోర, జాల నుంచిన కాలుకంబాల
 నంగఁ, గలికి యూరులు చెలంగుఁ బె
 గాంచి మెఱయ.” విల్వా. 2.115.

కాలుకడ

కాళ్ల వెపు.
 “కాల్కడ యొద్ద కల్లఁ, జని విన
 మ్రుఁడై నిలుచుండె సవ్యసాచి.”
 ఉద్యో. 1.65.

కాలు కింద పెట్టుకుండా

ఏమాత్రం పని చేయకుండా.
 “వాని కేంకి కాలు కింద పెట్టుకుండా
 జరుగుతుంది. మనకు రెక్కాడితే గానీ
 బొక్కాడదు.” వా.

కాలు కింద పెట్టనీయకుండా

ఏమాత్రం పని చేయనీయ
 కుండా.

“అపిల్లను కాలు కింద పెట్టనీయకుండా
 చూచుకొంటున్నాడు.” వా.

కాలు కొను (కొననిచ్చు)

కాలు నిల్పు.
 “కాలు కొనక లీలోద్వానంబున
 కేకాంతంబునఁ జని.” కుమా. 5.116.
 “అంత కంతకు నెక్కుచు సంతమన
 ముఁ, గాలుకొన నీక చంద్రుండు గ్రారె
 నధిప!” భార. ద్రో. 5.275.

కాలుగాలిన పిల్లి వలె

అలస్యమున కోర్వ లేక.
 ఒకచోట నిలువక.

అత్యాందోభితస్థితిని తెలిపే
 పలుకుబడి.

“కాలు గాలిన పిల్లికరణి నీ వెంట, నేల
 నీబంట నై యెలందుఁ దిరుగ.”
 గౌర. హరి. 2. భా. 1243.

“ఎంత నేపటికీ భార్య రాకపోయేసరికి
 వాడు కాలుగాలిన పిల్లిలాగా తిరుగు
 తున్నాడు.” వా.

కాలు గీరు

నైగ చేయు.
 “వాడు నేను మాటాడుతుండగా
 ఎక్కడ వాళ్లమాటకు ఒప్పుకుంటానో
 అని కాలు గీరాడు. తరువాత నూసా
 మని చెప్పి లేచి వచ్చాను.” వా.
 కాలు గోప

చూ. కాలు గీరు.

కాలు చాపు

1. విశ్రాంతి తీసుకొను.
 “కాస్త కాళ్లు చాపే అవకాశం కూడా
 లేదు. ఎన్నాళ్లని మీ ద వేసుకుని
 చేస్తాం?” వా.
2. పని చేయుట మానివేయు.
 “వాడు నా చేత కా దని మధ్యలో
 కాళ్లు చాపేశాడు.” వా.
3. త్వరగా నడుచు.
 “సాయంకాలం కావచ్చింది. ఇంక
 పరువుదాకా ఉంది పలె. కాస్త కాలు
 చాపితే కాని చీకటి పడేలోగా చేరు
 కో లేం.” వా.

4. ఆశించు.
 అట్టులు చాపు వంటిది.
 “కోమలాంగుళదళహస్త తామరసము,
 కర్ణపూరత్వలీలకై కాలు సాప.
 ఇవ. 2.18.

కాలుచ్చు

పక్షులు మొదలగువాని

కాళ్లకు చుట్టుకొనే ఎల. ఉరి.

“మిడిబోనుల గాలుచ్చులఁ బడఁ
దోలియు బోగులోను పఱచియు
లేళ్లకొ, వడిగల జింకల నెలకొ, బొడి
చిరి...” యయా. 2.19.

కాలు జారు

తప్పుదారి త్రొక్కు.

వ్యభిచరించు.

“ఆ పిల్ల ఎప్పుడో చిన్నతనంలో కాలు
జారిందని అంత నీనుంగా చూడడం
ఏం బాగ లేదు.” వా.

“ఒకసారి కాలు జారితే ఇక ఆపుకో
వటం కష్టం.” వా.

కాలు తీసి పెట్టడం

చూ. కాలు క్రింద పెట్టకుండా.

కాలు త్రొక్కి కంకణం కట్టు

నిధివిహితంగా పెండ్లి చేసు
కొను.

వివాహంలోని ఆచారంపై
వచ్చిన పలుకుబడి.

“అంత నిర్బంధం చేయడానికి నీ వేం
కాలు త్రొక్కి కంకణం కట్టావా? నా
యిష్టం వచ్చినచోటికి నేను పోతాను.” వా.

చూ. కాలు ద్రొక్కు.

కాలు త్రొక్కికొని వచ్చు

వెన్నంటి వచ్చు.

“మీకును మాకును నీ కైరం బెక్కడ
నుండి కాలు త్రొక్కికొని వచ్చేనో
యెఱుంగ.” ధర్మజ. 59.17.

కాలు త్రొక్కికొను

తొందరపడు.

“కాలు త్రొక్కికొనుచుఁ గళవళపడు
చున్న, నెన్నో యట్టిసీతులు మున్ను
కన్న, వార లౌట నా యెయ్యారులు
వాడక, పదిలపఱచి సరగ స్వాంతము
లను.” భద్రావత్య. 2.

“ఏదో చేయాలి గానీ ఊరికే కాళ్లు
త్రొక్కుకుంటూ కూచుంటే ఏం
లాభం?” వా.

కాలు దన్ను

కాయాని నిలుచు.

“అచటికి వేగంబ యరుగక యిచటఁ
గాల్గిన్ని యుండెడు నట్టి ధైర్య
మెందుగలదు. భార. మాస. 97.

“ఇట్లు వెఱచఱచి యవిసినకలంబు
జనంబులు దీవి నేరనయట్లు కర్ణం జేరి
కాలు దన్ని నిలిచె.” భార. కర్ణ. 8.165.

కాలుదివిటీ మర్యాద

రాచమర్యాదలలో ఒకటి.

“ఆయనగారు కాలుదివిటీ మర్యాద
లతో తీసుకొని వస్తే గానీ వచ్చేట్లు
లేదు.” వా.

చూ. కాలుదివియ.

కాలుదివియ

రాజులూ మొదలయినవారు

పోతుండగా దివిటీలను వంగి
పట్టుకొని ముందు నడుస్తుం
టారు. అ దొక రాచ
మర్యాద. అలా పట్టుకొనే
దివిటీలను కాలుదివియ
లంటారు. దీనినే కాలుదివిటీ

మర్యాద ఈ నుట కూడా
కలదు.

“వారు సంభ్రమించి వడిఁ గాలు దివి
యలు, గొనుచు ... నృత్య కాలఁ
జూచిరి.” భార. విరా. 3.4.

కాలు దూయు

పాటిపోవు.

“అటు కాలు చూసిన నాటఁ గోలఁ
బనలు, రాలి రనఁ బోక దాసరి రామ
లక్ష్మి...” భద్రావత్య. 2.

కాలు ద్రవ్య

కలహమునకు పిలుచు.

ఊరస్కరించు.

“కరికుంభములమీఁదఁ గాలు ద్రవ్యుట
గాక, జక్కవకవతోడ వక్కరించు.”

విక్ర. 8. 44.

“శేషదర్పము చివ్వి శీతాంశురుచి నవ్వి,
పాలమున్నీటిఁజై గాలు ద్రవ్యు.”

కళా. 1.76.

కాలు ద్రోక్కు

1. వివాహ మాడు.

“నాకాలు ద్రోక్కితి నన్ను మన్నించి,
నాకోర్కి దీర్చుట న్యాయంబు నీకు.”

ద్విప. మధు. 8.

చూ. కాలు త్రోక్కి కంకణం కట్టు.

2. ప్రవేశించు.

“పూసపాటి మహాసానభూమియందు,
గాలు ద్రోక్కక నోడుఁ జండాలుఁ
డైన.” నూరకవిచాటువు. వావిళ్ల.

కాలు నిలువదు

సిరంగా ఒక చోట ఉండ
లేడు (దు) అనుట.

“వాడికి ఒక చోట కాలు నిలువదు.
వాడేం పని చేస్తాడు?” వా.

కాలు నేల గీరుతూ

సిగుతో అనుట.

“వాని బావ రాగానే ఆ అమ్మాయి
కాలు నేల గీరుతూ నిల్చున్నది.” వా.
కాలు నేల దింపకుండా

హాయిగా.

“నీల మెయిఁ బలకిలోని కాలు నేలఁ,
బెట్టక చెలంగుసంపద....”

శ్రవ. 1.37.

కాలు పురుగు తొలుచు

ప్రయాణేచ్ఛ వి ప రీ త ం గా
కలుగు.

“వాడు ఒక చోటని నిలబడతాడా?
వాడికా లెప్పుడూ పురుగు తొలుచూనే
ఉంటుంది.” వా.

కాలు పెట్టిన వేళ

కాపురానికి వచ్చినవేళ.

ఒక్కొక్కనమయాన్ని బట్టి
బాగాలు కలుగుతాయన్న
జ్యోతిశ్శాస్త్రసంప్రదాయంపై
యేర్పడిన పలుకుబడి.

“అపిల్ల కాలుపెట్టినవేళ ఇంటికి పదిశ
య్యాయి. మన పిల్ల కాలు పెట్టినవేళ
యెలాంటిదో కాని ఇల్లు గుల్లయి
పోయింది.” వా.

కాలు పెట్టే సందిస్తే....

ఏ కొంచెం అవకాశం
ఇచ్చినా.

“వాడికి కాలు పెట్టే సందిస్తే ఇక మన
అని ఇక్కడ ఉండనీయదు.” వా.

కాలు పొదుచు

కా లూను.

“ఒక్కయడం గాలు వొడిచి...”

పాండు. 4.287.

కాలు బట్టి తీయు

క్రింద పడద్రోయు.

“ఓ.ఓ! మిమ్ము చా కాలు బట్టి
తీతుమే.” శూమ. పు. 84.

కాలుబలము

పదాలిబలము.

“చదివె గాలుబలము.”

భార. భీష్మ. 2.165.

రూ. కాల్యలము.

కాలు బైట పెట్టకుండా

ఏమాత్రం శ్రమ పడకుండా.

“వాడి కేం? కాలు బైట పెట్టకుండా
జరుగుతుంది.” వా.

చూ. కాలు కింద పెట్టకుండా.

కాలుమడి

చూ. కాల్యడి.

కాలు మడుచు

మూత్రవిసర్జనము చేయు.

ఇది కొన్ని వర్గాలలో నేటికీ

వాడుకలో ఉన్నది.

“కాలు మడిచి కాళ్ళు కడుక్కొని
వస్తా ఉండండి.” వా.

కాలు రాపడ తిరుగు

కాళ్ళు అరిగిపోవునట్లు తిరుగు.

“చొరనిబిలంబులున్ వెడలఁ జూడని
క్రంతలుఁ గాలు రాపడం, దిరుగని
త్రోవలున్.” ఉ. హరి. 1.131.

వాడుకలో రూపం : కాళ్ళు

అరిగేట్లు తిరుగు.

“నెలనుంచీ కాళ్ళు అరిగేట్లు వాళ్ళింటికి
తిరుగుతున్నాను. కానీ యిప్పటికీ ఆ

పుస్తకం అతడు తిరిగీ యివ్వడు.” వా.

కాలువ క్రంత

నొరుస్తూ దొంకా. జం.

“చోట వొడ్డి యనెడు మాట లేకుం
డంగ, గాలువ క్రంతలక్రం దడంగ.”
సుదత్తి. 4.69.

కాలువకు పోవు

బహిర్భూమికి వెళ్ళు.

ఇది ఒక్కొక్క చోట

ఒక్కొక్క రూపం లో

ఉంటుంది. కాలువ లున్న

ప్రాంతాల్లో కాలువ కనీ,

యే దున్నప్రాంతాల్లో యేటి

కనీ, వంక కనీ, దొడ్లున్న

చోట వొడ్డి కనీ, ఏమీ లేని

చోట చెంబు పట్టుకొని అనీ,

సపేక్షమివ్వకనీ, యిలా రక

రకాలుగా యీ పలుకుబడి

మారుతూ ఉంటుంది.

కాలువలు గట్టు

ప్రవహించు; ఏకధారగా

వెడలు.

“ఇట్లు మధునూదనుం దేయ సాయ
కంబులు గాలువలు గట్టి మెయిమలు
వులు సింపియు.” ఉ. హరి. 1.148.

కాలు సాచు

ఆశించు; సిద్ధ మగు.

“ఎవ్వండు నీచిత మెరియించు
చున్నాడు, కైవల్యపదం కై కాలు
సాచి.” హర. 3.43.

“ఆ ముసలాయన కాటికి కాళ్ళు చాచు
కొని ఉన్నాడు.” వా.

కాలునేతులు కట్టించి తెచ్చు

నిర్బంధముగా కొనివచ్చు.

వాడుకలోనూ : 'నీవు రాక

పోతే కాళ్లు చేతులు కట్టించి

తీసుకు పోతాను' అంటారు.

“శిష్యులచే గాలునేతులు గట్టించి,

తెచ్చి పద్యముఁ జెప్పఁ జెనులకుండి.”

హంస. 8.141.

కాలాదు

సీరముగా నిలుచు.

“...అందు నల్లిక్కలం, గనుపింప

వైడ గుండెకాయ లదరం గాలుఁద

లేకున్నెడన్.” శుక. 2.268.

కాలెత్తు

వ్యభిచరించు.

సురతక్రీడాసూచకంగా కా

లెత్తుట ప్రయుక్తం.

“కన్నవాడికి కాలెత్తే పాడుబుద్ధి

దానిది.” వా.

కాలఱ గొను

పాదధూళి తీసుకొను.

“కఱకంతు భక్తులఁ గన్నంత నవ్వు,

సఱజారి సఱజారి సఱజారి యనుచుఁ,

గర మర్థి వారిచే గాలఱ గొనుచు.”

పండితా. ప్రథ. దీక్షా. పుట. 118.

కాలఱ లంటే పాదుక లని

పూర్వకోశాలు. కానీ కాలఱ

కొను అన్న పూడా అర్థం

తప్పని తెలుస్తూనే ఉంది.

సందర్భాన్నిబట్టి కూడా పాద

ధూళి తీసుకొను అనుట సరి

అనిపిస్తున్నది.

కాల్చనా?

ఎందుకు? వ్యర్థ మనుట.

నా. మా. 13.

కాల్చువడు

చెబ్బు తిను, ఓడిపోవు.

“పెనుం, గరిగొన గాల్చువడ్డజము

కంటెను బెద్దలె?” కుమా. 4.76.

కాల్చలం

పదాతిసైన్యం.

“కాల్చలమల గీటడంచి.”

మార్కం. 8.104.

నా. కాలబలము.

కాల్మడి

మూత్రము.

“కాళ్ళుచేతులు నెన్నఁడుఁ గడుగు

కొనఁడు, విడుచుఁ గాల్మడి నిలుచుండి

నడచి నడచి.” మల్ల. 8.6.

వారి. పూ. 8.5.

నా. కాలమడి.

కాల్వరు

కాల్చలం, పదాతిదళం.

“ఎదురం గాల్కొని నిల్వనుక్కణి

వెన్నెఁ గాల్వరు.” కుమా. 11.35.

కాల్కొని నిల్చు

గట్టిగా ఎదిరించి నిలబడు,

కాలూని నిలుచు.

“ఎదురం గాల్కొని నిల్వనుక్క

ణిగి.” కుమా. 11.35.

కాల్దొమి కడుగు

కాళ్లు బాగా రుద్దుకొని

కడుగుకొను.

పండితా. ప్రథ. పురా. పుట. 298.

కావడించు

కావడివలె కాళ్లు చేతులు కట్టి
కట్ట కటూ ఇటూ వ్రేలాడ
దీసి కట్ట కావడివలె చేయు.

“కాలుఁ జేయఁ బడియఁ గావడించి.”
మహా. 2.86.

కావడిపాటు పడు

నీళ్లు మోయు.

“ఉదర, పోషణంబునకె యూరిసాంత
దోస, లోటఁ గావించెఁ గావడిపాటు
పడుచు.” శుక. 3.373.

2. క్రింద మీద పడు.

కా వ డి కుం డ లు స్థిరముగా
ఒకటిగా ఉండక, కిందకీ మీ
దికీ వాలుతునుబట్టి వచ్చిన
పలుకుబడి.

కావరము పట్టు

పొగ రెక్కు

“సురత కేళిల నలరింప సుఖము మిగిలి,
తిరిగె దనయత్తకన్నఁ గావరముపట్టి.”
మాంస. 5.176.

“వాడి కెంత కావరం పట్టిం దని. పిల్లనే
తెరెత్తెనా చూడడే?” వా.

కావలసినంత (మంది)

సమ్మద్దిగా.

“వాడిదగ్గఱ కావలసినంత డబ్బుంది.
వాడి కేం లోటు?” వా.

“నీవు కాస్త సాయం చేస్తే కావలసి
సంత పని చేయవచ్చు” వా.

“ఈ ఊల్లో కూలి కేం? కావలసినంత
మంది వస్తారు.” వా.

కావలసినదే

వాడి కా శాస్త్రీ జరగవలసి
నదే.

“వానికి మొన్న గుర్రపుంజేలలో పది
వేలు పోయా యట. కావలసిందే
వెళవకు.” వా.

కావలసినవాడు

అప్పుడు, ఇప్పుడు.

“మనకు ఇతను చాలా కావలసినవాడు.
ఏదో పనిమీద మీ దగ్గరకు వచ్చాడు.
అది కాస్తా చేసి పెట్టండి.” వా.
చూ. అయినవాడు.

కావలి పెట్టుకొని యుండు

రక్షణకు ఏర్పాటు చేసి
యుండు.

“మణిపర్యతంబునం బురంబు చేసి
కావలి పెట్టుకొని యుండె.”
ఉ. హరి. 1.84.

కావించి చెప్పు

లేనిపోనివి కల్పించి చెప్పు;
చాణీలు చెప్పు.

“అది నామీద ఏవేవో కావించి చెప్పి
నా మొగునికి నాకూ కాకుండా
చేసింది.” వా.

కావు కావని యేడ్చు

ధ్వన్యనుకరణము.

పిల్లలవిషయంలో నేడు ఉప
యోగిస్తారు. ‘కావు కావు
మని యేడుస్తున్నాడు.’

“నీ వంతలోఁ గావు కావంచు నేడ్చులో
దలిర్పన్,” పారి. 3.37.

“ఎటుక చెడి కావు కావున నెడుచు
బ్రాహ్మి.” కవిక. 5.108.

కావు పట్టు
మాగవేయు అనగా లక్ష
ణమూ బాగా చితక తన్ను.
మాగ గొట్టు అని ఇదే
అర్థంలో నేటికీ అంటారు.

“కావరంబునఁ గన్న గానవు జముఁడు,
కావు పట్టక నినుఁ గానఁడు సుమ్ము.”
నవ. 1.48. పు. 25.

కావు వచ్చు
మాగి పండ్లకు నుంచి రంగు
వచ్చు.

“మొన్న కావు వేసిన పండ్లప్పుడే
కావు వచ్చినవి.” వా.
వావిళ్ళ.

కావు వేయు
పండుటకై కాయలపై గడ్డి
కప్ప.
“నిన్న వేయి మామిడికాయలు కావు
వేసినాము.” వావిళ్ళ.

కావేరిగుఱ్ఱములు
ఉత్తమాశ్వములు.
“తేరు లన్నియు గూరాటితేరులుగను
గుఱ్ఱముల నెల్లఁ గావేరి గుఱ్ఱములుగ...”
మొల్ల. సం. 172.

కాసావాడు
జమీందార్ల, రాజుల దగ్గర
ఉండే దాసీపుత్రుడు.

కాసింత
కొంచెము.
“సున్నం వుంటే కాసింత పెట్టు.” వా.

కాసు కప్పర

కాసు వీసం. జం.

“అంగడి యంగడిం దిరుగులాడుటకుం
బలువిత్తు విష్టతిం, బొంగుచుఁ గాసు
గప్పరకుఁ బోవుచుఁ బెక్కు పవారముల్
గ్రహిం, పం గొఱ గాక...”
బహులా. 1.11.

కాసుకు కాక పోవు

పనికి రాక పోవు.

“కపురంపు జిగి మించు కరి నెక్కి
యూరేను, క్రమ మొక్క కాసుకుఁ
గాకపోయె.”

వ్యాఖ్యా. చాటు-తె. జా.

కాసుకు గొనక

లక్ష్యపెట్టక.

“సురుంగక చొచ్చి కాసుకు నన్నుఁ
గొనక.”

గౌ. హరి. ప్రథ. పంక్తి. 1104.

కాసు పూర్వకాలంలో చాలా
చిన్న నాణెం. ఆ మాత్రం
విలువ కూడాయెవ్వక అనుట.
అందుపై వచ్చిన పలుకుబడి.

కాసు చేయని

పనికి రాని.

“కాసు నేయనిపనికిఁ గావించె బడెఁ
బ్రాహ్మి.” తాళ్ల. సం. 5.101.

కాసును గీను దూసికొను

శృణమో పణమో సంపా
దించుకొను.

ఇలాంటి అర్థంలోనే కాసో
వీసమో రాలిచ్చుకొను వంటివి
ఉన్నవి.

“.....తనుమరన మాచరించుచుకొ,
గానును గీసు దూసికొనుఁ గాని విడం
డతఁ జేమి చెప్పదుకొ?”

శుక. 2.862.

కాసువీసములు

ఏ కొంతో డబ్బు. జం.

“ఎన్నఁడుఁ గానువీస మొక టిచ్చిన
వాఁడవు గావు.” విప్ర. 4.27.

కాసె నిలుకడ

మల్ల బంధములలో ఒకటి.

హంస. 1.206.

కాసె యులి

ఒక రకమైన ఉలి.

నావిశ్య.

కాసె వోయు

గోచిగా కట్టు.

“అవిడ కాసె వోసి చీర కడుతుంది.”

వా.

కాస్తా కూస్తా

కొంచెమా నంచెమా? జం.

“కాస్తా కూస్తా? పదివేల రూపాయలు
పోతే యెవరికి మాత్రం కష్టం గా
ఉండదు?” వా.

కాహళులు పట్టించు

బాకా లూడు

“తూర్కంబులు గొట్టించియుఁ గాహ
ళులు పట్టించియు,” మను. 4.37.

కాళుల దోవతి యగు

అడ్డ మగు.

నడచునప్పుడు అడ్డపడుతుంది

“కాబట్టే దోవతిని ఎగజెక్కు
కోవడం అలవాటు కదా!

“కావిరి వావిరిం దగిలి కాళుల దోవతి
యయ్యె.” హం. 2.217.

కాళ్ళ(క)కాడ బ్రదుకు

ఆశ్రయము.

“మా జేముంది నాయనా! మీ కాళ్ళ
కాడ బ్రతుకు. మీరు కా దంటే మేము
ఎక్కడికి పోతాం?” వా.

కాళ్ళకింద గోతులు తీయు

మంచిగానే ఉండి ద్రోహము
చేయు.

“వాడు పెక్కి మంచిగానే కనిపించినా
కాళ్ళకింద గోతులు తీసే రకం.
జాగ్రత్త.” వా.

కాళ్ళకు నీళ్ళిచ్చు

అతిథిసత్కారము చేయు.

ఎవ రైనా వచ్చినప్పుడు
ముందు కాళ్ళకు నీళ్ళివ్వడం,
కూర్చొన్న తర్వాత దాహం
ఇవ్వడం మన ఆచారం.

“ఎవ రైనా యింటికి వచ్చినప్పుడు
కాళ్ళకు నీళ్ళయినా యివ్వక పోతే
యెట్లా?” వా.

కాళ్ళకు పసుపు రాయు

శుభకార్యాదులలో సత్కా
రము చేయు.

“వాళ్ళింటికి పెండ్లికి పోతే ఏ మైనా
పెద్ద ముత్యపును కదా కాళ్ళకు
కాస్త పసుపైనా రాయ లేదు.” వా.

కాళ్ళకు బిలపాలు కట్టుకొని
తిరుగు

కాళ్ళరిగేట్టు తిరుగు.

చూ. కాలికి బలపం కట్టుకొని తిరుగు.

కాళ్ళ జెట్టి

కాళ్ళ చాలా ఉండే జెట్టి.

“ఈ మధ్య ఎక్కడ బట్టినా కాళ్ళ జెట్టులు కనిపిస్తున్నాయి. కాస్త జాగ్రత్త రా బాబూ! అవి చెవిలో దూరుతాయట.” వా.

కాళ్ళ పెనగు

కాళ్ళమీద పడు.

“కలికి నెటి వేణి చెలువంబు గాళ్ళ చెనఁగ.” విజయ. 2.116.

కాళ్ళ బేరమునకు వచ్చు

లోంగి వచ్చు.

కాళ్ళ పట్టుకొనుటకు సిద్ధపడు.
“గట్టిగా నిలబడితే వాడే కాళ్ళ బేరానికి వస్తాడు.” వా.

కాళ్ళ మీద గంజి పోసికొను

వెంటనే తొందరగా పోవా
లని త్వరపడు.

“వీడు ఎప్పుడు వచ్చినా కాళ్ళమీద గంజి పోసుకొని వస్తాడు.” వా.

కాళ్ళ మీద పడు

ఆశ్రయించు, ప్రాధేయపడు.

“వాడు ఎలాగైనా యీచిక్కు తప్పించ వలసిం దని నా కాళ్ళమీద పడ్డాడు. ఏం చేస్తాం?” వా.

కాళ్ళ రిగిపోవు

ఎక్కువ తిరుగుటను సూచించే
పట్టు ఉపయోగించే పలుకు
బడి.

“ఆ పుస్తకంకోసం వాడిచుట్టూ తిరిగి కాళ్ళరిగి పోయాయి.” వా.

“ఆ పుస్తకంకోసం మని వాల్లింటిచుట్టూ కాళ్ళరిగి పోయేటట్టు తిరిగాను.” వా.

కాళ్ళాడ లేదు

1. ఏమీ తోచ లేదు.

“ఉన్నట్లుండి ఈ మాట తెలిసేసరికి నాకు కాళ్ళాడ లేదు.” వా.

2. పోవుటకు మన సాస్ప లేదు.

“ఈ అమ్మాయిని వదిలిపెట్టి పోవడానికి నాకు కాళ్ళాడడం లేదు. పసిపిల్ల కొత్తలావు.” వా.

కాళ్ళా వేళ్ళా పడు

బ్రతిమలాడు.

“నే నెంత కాళ్ళా వేళ్ళా పడినా వాడు సాయంత్రండాకా ఉండ మన్నా ఉన్నాడు కాదు.” వా.

కాళ్ళు అరిగేటట్టు తిరుగు

ఎక్కువగా తిరుగు.

“కాళ్ళు అరిగేటట్టు తిరిగినా ఒక్క కవళం కూడా దొరక లేదు.” వా.

కాళ్ళు కట్టివేయు

ఏమీ చేయనీయక పోవు.

“వాడు నన్ను కాళ్ళు కట్టివేసి మూల్లో కూర్చో పెట్టాడు.” వా.

కాళ్ళు కట్టివేసినట్లుగా

నిర్బంధములో ఉన్నట్లుగా.

“అక్కడ పొలాల్లో చెడతిరిగేవాణి. ఈ పట్నానికి వస్తే కాళ్ళు కట్టివేసినట్లుగా ఉంది.” వా.

కాళ్ళు కడిగి నీళ్ళు తాగు

ఎంతో భక్తిగౌరవాలతో
చూచుకొంటాను అను సంద

ర్భంలో ఉపయోగించే
పలుకుబడి.

“వాడేమీ చేయ నక్కర లేదు. కాన్
యంటిముందు కూర్చుంటే చాలు. కాళ్లు
కడిగి నీళ్లు తాగుతా. కానీ వాడు
వింటేనా. దేశాల వెంటబడి తిరుగుతా
నంటాడు.” వా.

కాళ్లు కడిగి కన్యాదానం చేయు
విధివిహితంగా పిల్ల నిచ్చు.
వివాహంలో అల్లుని కాళ్లు
కడిగి మామ పిల్ల నిస్తానని
చెప్పడం, అట్లా ఇవ్వడం
ఆచారం.

“వాణ్ణి ఇంటో పెట్టుకొని కాళ్లు కడిగి
కన్యాదానం చేస్తే వాడిట్లా చేయ
వచ్చునా?” వా.

కాళ్లు కడుపులు పట్టుకొను
బ్రతిమలాడు.

“ఏదో నలుగురి కాళ్లూ కడుపులు
పట్టుకొని కొడుకును చదివించుకొని
బ్రతుకుతున్నాను.” వా.

కాళ్లు కాయలు కాచు

ఎక్కువ నడచినప్పుడు
కాళ్లకు కాయలు కాయడం
సహజం. అలాంటిపట్ల ఉప
యోగిస్తారు.

“ఊరంతా తిరిగి తిరిగి కాళ్లు కాయలు
కాచినవి గానీ వాడేమో కనిపించ
లేదు.” వా.

కాళ్లు కొట్టుకొంటూ

చాలా కష్టపడి నడుచు
కొంటూ.

“వాడు పొరుగురు వెళ్ళా దనేక
ఆ నాలుగు మైళ్ళూ కాళ్లు కొట్టు
కొంటూ వెళ్లవలసి వచ్చింది.” వా.

కాళ్లు గట్టు

కాళ్ళను కదలకుండా చేయు;
విడిచిపోకుండా చేయు.

“నీ కామ కాస్త్రము లో బిడ్డ. కనటి
కాళ్ళను గట్టింప న్నట్లు, విచ్చేయు.”
పండిత. ప్రథ. పురా. పుట. 362.

కాళ్లు చల్లబడు

నిరాశ కలుగు.

శీతం ముంచుకొన్నంత పని
అయిన దనుట.

“వాడు ఆమాట చెప్పేసరికి నాకు
కాళ్లు చల్లబడాయి. వాడేమో
ఇస్తాడు కదా తిని అంత ఆశతో
వెళ్ళాను.” వా.

కాళ్లు చాచుకొని కూర్చుండు

పని పాటా లేక కూర్చుండు.

“చేయవలసిన పని యింత ఉంటే
నువ్వేమో కాళ్లు చాచుకొని కూర్చు
న్నావు.” వా.

కాళ్లుతీపులు

కాళ్లనొప్పులు.

“శల నొప్పి కడుపు కట్టుం, బలు
గురువుం గాళ్లు తీపు పాటించుచు
నెచ్చెలి.” శుక. 2.205.

కాళ్లు, చేతుల విషయంలోనే
కాళ్ల తీపులు, చేతుల తీపులు
అని వాడుక. కాళ్లు తీపు
అన్న రూపంలో మాత్రం
నేడు వాడుకలో లేదు.

మా. చేతులతీపులు.

కాళ్లు తేలిపోవు

నీరసించి పోవు; నీళ్లలో అడు
గంచక కాళ్లు పైకి తేచి
పోవు.

“పొద్దున్నుంచీ తిండి లేక నడవా
లంటే కాళ్లు తేలిపోతున్నాయి.”

వా.

“ఏవో తక్కువ నీళ్లున్నాయని నడవ
బోతే కాళ్లు తేలిపోయాయి.”

వా.

కాళ్లు నిలవవు

నిరత్వము లేదు అనుట.

“వానికి ఒక్కచోట కూడా కాళ్లు నిల
వవు. ఎప్పుడైతే ఉంటాడో దేవు
నికి తెలియాలి.”

వా.

కాళ్లు పట్టుకొను

ప్రాధేయపడు.

“ముట్టకు చాలు; జాలు; గడు మోహపు
దేవుల కాళ్లు పట్టుకో, నెట్టును జెలుఁ
గాక.”

కళా. 7.284.

“నీ కాళ్లు పట్టుకొంటాను నాయనా!
మావాణ్ణి ఎలాగైనా ఈ ఆపదలోనుంచి
తప్పించు.”

వా.

కాళ్లు పడిపోవు

1. ఎక్కువ నడచుట వగై
రాలతో కాళ్ళు నొప్పి పెట్టు.

“పొద్దున్నుంచీ తిరిగి తిరిగి కాళ్లు పడి
పోయాయి. ఇంక నే నెక్కడికీ
రాలేను.”

వా.

2. పక్షవాతము తగిలి కాళ్ళు
స్వాధీనము తప్ప.

“వాడికి పక్షవాతం వచ్చి కాళ్ళు పడి
పోయినాయి.”

వా.

కాళ్లు పార జాపు

ఇక నాతో కా దని చేతులు
వెల్లకిల వేయు.

చూ. కాలు చాపు.

కాళ్లు మొగములు వాచి

వానికే వివరీతమైన ఆసపడి.

గర్భిణీస్త్రీలకు కోరి కే దైనా

ఉంటే, కాళ్లు మొగము దద్ద

రించు నని వాడుక. తర్వాత

అది సర్వత్రా ఉపయోగించే

పలుకుబడి అయినది.

“నీవవు శైల...దొంటి రాజాన్నముల్
దలచి, వడి గాళ్లు మొగములు వాచి
వచ్చుదును...”

పండితా. ప్రథ. పురా. పుట 287.

చూ. కాళ్ళూ మొగం వాచు.

కాళ్లు రాక పోవు

కాళ్ళాడక పోవు.

“చాలక భీతుఁడై జలజాప్తనుతుఁడు,
వడి వడి పాటిపోవను గాళ్లు రాక.”

సుగ్రీ. పు. 28.

“ఆ కిరాతకుల ఇంటో పిలను వదలి
రావా లంటే నాకు కాళ్లు రాలేదు.”

వా.

కాళ్లు రెండూ ఒక చోట పెట్ట
లేదు

ఏమాత్రం విశ్రాంతి తీసుకో
లేదు.

“పొద్దున్నుంచీ ఒకే పని. కాళ్లు
రెండూ ఒక చోట పెట్ట లేదు.”

వా.

కాళ్లు వచ్చు

1. వయసు వచ్చు.

కాస్త అటూ ఇటూ వారాడే
వయసు వచ్చిన దనుట.

“వా దేవో నాకు ముసలితనంలో ఆద
రువుగా ఉంటాడని చాకి సంతరిం
చాను. కాస్త కాళ్లు రాగానే వాడు
ఉదాయించాడు.” వా.

2. నడక వచ్చు.

“మా వాడికి సంవత్సరం కూడా నిండక
ముందే కాళ్ళు వచ్చాయి.” వా.

కాళ్లు విజుంగ గొట్టుకొను
తొందరపడు.

“ఎప్పుటో కయ్యేది అప్పుటో కవుతుంది.
ఊరికే కాళ్లు విజుంగొట్టుకుంటే పను
లవుతాయా?” వా.

కాళ్లు చేతులూ అడడం లేదు
ఏమి చేయుటకూ తోచుట
లేదు.

ఏమి చేయుట కైనా కాళ్లు
చేతులూ అడితేనే కదా! అవి
అడక పోవుట ఏమీ చేయ
లేక పోవుటగా ఏర్పడినది.

“ఉన్నట్టుండి ఆ అమ్మాయి పడక వేసే
సరికి నాకు కాళ్లు చేతులూ అడడం
లేదు.” వా.

కాళ్లు మొగం వాచి
ఎంతో ఆశపడు.

గర్భిణీస్త్రీలకు ఏవేవో ఆశ
లుంటాయని. ఆ ఆశలు వీరక
పోతే కాళ్లు మొహం
వాస్తుం దని ఒక ప్రతీతి.
అందుపై వచ్చిన పలుకుబడి.

“నే నేం కాళ్లు మొగం వాచి ఉన్నా
ననుకొన్నావా?” వా.
మా. కాళ్లు మొగములు వాచి.

కింకర అగు

ఏదో వీడ తగులు.

ముఖ్యంగా చంటి పిల్లలకు
జబ్బు చేసినప్పు డంటాదు.

“ఈ పిల్లవాడికి ఏదో కింకర అయిన
ట్టుంది. పీరాచారి దగ్గర యంత్రం
కట్టించే పని చూడాలి.” వా.

కింకిరి చేయు

మలవిసర్జన మొనర్చు.

“అప్పుడు నందమః డా యోగి వరుని,
చీరపై గింకిరి చేయ.” నవ. 4.

కింకిరిపడు

విసుగుకొను; అసహ్యించు
కొను.

“అతిథి నిమః గోర నేనియు, మతిః
గింకిరి పడక యోల మా సగొనక నీ,
వతనికీ బ్రయంబు సల్పుము...”
భార. ఆను. 1.68.

“అడరుదుర్గంధాన కణుమాత్ర మైనఁ,
గింకిరిపడక శంకింపక ధైర్య, మింకక
చండాలు నింటికి నేఁగి.”
గౌర. హరి. ఉ. 1584.

కింకిరిపాటు

అసహ్యం, కోపం.

“నగు మొగంబులఁ గాని నాతి నీదెస
నెప్పుఁ, బతులకుఁ గింకిరిపాటు లేదు.”
భార. ఆర. 5.291.

కించపడు

సంకోచించు.

“న న్నన్నిమాట లన్నాడా? నేనిం

దులో సాయం చేకా నని తెలిసి అతను చాలా కించపడ్డాడు.” వా.

కింద పడినా పైచేయి నాదే

ఎంత దెబ్బ తిన్నా పోరుషాలు
నరికేవారి విషయంలో ఉప
యోగించే పలుకుబడి.

“వాణ్ణి నానామాటలూ అని పంపిం
చారు. అయినా వీడికి పొగరు తగలేదు.
కింద పడినా పైచేయి నాదే అనే
రకం.” వా.

చూ. కింద పడినా మీసం మన్ను
కాలేదు అన్నట్లు.

కిందపడినా మీసం మన్ను కా

లేదు అన్నట్లు

తాను దెబ్బ తిన్నా - ఓడి
పోయినా ఒప్పుకొనక పోయే
వాని విషయంలో అనుమాట.
కు స్త్రీ ఓడినా మన్ను వీపుకే
అయింది కానీ మీ సాలకు
కాలేదు కదా అని సంతృప్తి
పడేరకం అనుట.

చూ. కింద పడినా పైచేయి నాదే.

కిందాకు మీదాకు వాసి యగు

ఏదో కాస్త ఇంచుమించుగా
అగు.

“చచ్చిపోయిన వారికై చాల వగల,
దుఃఖపడుదురు మఱునాఁడు దొడరి
చనరొ, తాము బ్రదుకుట కేది తథ్యంబు
తడవ, వనిత కిందాకు మీదాకు వాసి
గాడె.” కనక. 1.80.

ఆకులు రాలి పోవు నప్పుడు
మీదాకు ముందు రాలి
పోయినా కిందాకు వెను

వెంటనే మీదా కై రాలి
పోవలసినదే కదా!

కిందా మీదా పడు

ఏదో అవస్థపడు.

ఒకప్పుడు తగ్గిపోతూ బాధ
పడుతూ, మరొకప్పుడు తేరు
కొని పైకి లేస్తూ అనుట.

“ఆ యింత ఆస్తిలోనే వాడు కిందా
మీదా పడి కొడుకును బి. ఏ. చాకా
చదివించాడు.” వా.

కిందువడు

ప్రాధేయపడు; లొంగు.

“ఏల కిందుపడి మొక్క వేమి బాతినే
నీకు.” తాళ్ల. సం. 4.168.

కింపదంతి

జనశ్రుతి; పుకారు.

“త్వరలోనే ఈ పల్లెకు పోస్తా నీ ను
వస్తుం దని కింపదంతిగా ఉంది.” వా.

కికొకిక నగు

ధ్వన్యనుకరణము.

“మిగుల రొదగాఁ గికొకిక నగుచు
రతుల, యామములు పోక నెదియే
నాడుకొనుచు,” కళా. 1.147.

కళా. 8.177.

చూ. కికొకిక నగు.

కిక్కురు పొడుచు

త్రోసివేయు.

“త్రుక్కుచుఁ గిక్కురుపొడుచు.”

భాగ. 8.208.

చూ. కిక్కురు పొడుచు.

కిక్కురువెట్టు

1. మోసగించు.

“అతనిచేత నున్న యమృతమంభము

నూచి, కెరలు వొడిచి సురలఁ గిక్కు
వెట్టి, పుచ్చుకొనిరి..." భాగ. 8.295.

2. త్రోసి పుచ్చు.

"ఏ నొక బ్రాహ్మణకన్యక, నై నరపతిఁ
గిక్కు వెట్టి..." దశ. 9.62.

"కిక్కుర వెట్టి సుమంతుఁ బాదుకలు
గొంచు." సారం. 3.134.

కిక్కురు వొడుచు

మోసగించు.

భాగ. 10. స్క. 481.

చూ. కిక్కురపొడుచు.

కిక్కు మనకుండ

ఏ మనకుండ.

"కిక్కు మనకుండ కేరికిఁ జిక్కు
వడక." రాధా. 4.89.

"పెండ్లాం ఏమన్నా వాడు కిక్కు మన
కుండా ఉంటాడు. మన మంటేనే
ఇంత రాధాంతం చేస్తాడు." వా.

కిక్కు ముక్కురు మనక

నో రెత్తక.

బ్రౌన్.

చూ. కిక్కురు మనక.

కిక్కురు మనక

నో రెత్తక ; ఏనూత్రం వ్యతి
రేకించక.

ఇ దిలా 'లనక' అన్న వ్యతి
రేకార్థంలోనే కాని కిక్కురు
మను అన్న ట్లుండదు. అలా
కొన్ని పూర్వకోశా లిచ్చిన
రూపం సరి కాదు.

"కిక్కురు మన కమృతంబుం, గ్రుక్కలు
వెట్టుదురు సురలు..."

హరి. 6.122.

కిక్కురువెట్టు

వంచించు.

"శూలిక, గిక్కురువెట్టి పోయె లతికా
స్తోమాంతరాళంబులక." విష్ణు. వా. 4.258.

కిచకొట్టు

1. కిచకిచ నవ్వు.

ధ్వన్యశుకరణము.

"పూవు గుత్తుల వంటి పూపచన్నులు
గోళ్ల, నదిమినఁ గిచకొట్టునట్టి వేళ్." శుక. 1.800.

2. కిచకిచలాడు.

"కిచకొట్టు ఒకదారి కివకివ్ చెవిఁ
గుల్మి, కుదురుగుబ్బ లురంబుఁ గదియఁ
జేర్చి." శుక. 1.803.

కిటకిటని

జవజవలాడు.

"కిటకిటనికా నొకింత చలింపక." విజయ. 3. 79.

కిటకిట పండ్లు కొఱుకు

పండ్లు కొఱుకుటలో ధ్వన్యను
కరణము.

"జటిలుండు గిటకిటం బండ్లు గొఱికి
హుమ్మని కటమ్మ లదుర ముకుంబుట
మ్ములు నటింప." మను. 5.19.

కిటకిట మను

కిటకిట ధ్వని చేయు.

"కిటకిట మన రదనపంక్తి గీటుచుఁ
బలికన్." పాశ్వ. 4.124.

కిటకిటలాడు

క్రిక్కిరియు.

"చిధంతా జనం కిటకిట లాడుతు
న్నారు." వా.

కిటుకగు

వివాద మేర్పడు.

“తా ము న్నేసితి నటంచుఁ దమలోఁ గిటు కై.” కా.మా. 1.184.

కిటుకులు పెట్టు

కష్టపెట్టు, చిక్కులు పెట్టు.

“కపటనాటకుఁ డైనకాశకుఁ డాత్మక, గృహమాలి నినుఁ బట్టి కిటుకులు పెట్టి.” హరిశ్చ. పు. 177.

కిటుకు వట్టు

తప్పు పట్టు.

“ఏ నటు చిటుము తినుచు నించుక కోపము తాల్పలేము నా, పై నొకలాగునం గిటుకు వట్టిఁ దోసము గాదు.” విప్ర. 4.72.

కితా బిచ్చు

బిరుదిచ్చు, మెచ్చుకొను.

అస లర్థం బిరు దిచ్చు అయినా

తర్వాత మెచ్చుకో లయినది.

“మెచ్చి పాచ్చాకితా బిచ్చుటచే వజా, రత విజయానంద రంగరాయ, లనఁగఁ బౌరుషనామధేయముల వెలసి.” ఆనంద. పీఠి. 68.

“ఆ పోనిదూ. అతఁడు కితా బిస్తాడా? అంత ఒదిగి ఉండడానికి.” వా.

కినుక చల్లారు

కోపము లిగ్గు.

కినుక అగ్నివంటి దనీ, అది

యింకా ఆట లేదనీ ధ్వని.

“గుండియలు గ్రుక్కఁ దన్నిన గ్రుక్క పిక్కు, రనక యాతని కినుక చల్లాట నిచ్చి.” శుక. 3.627.

చూ. కోపము చల్లారు.

కినువడు

కోపపడు.

“అధిపతి నిన్ను నే, జన్నియ విడిచె రణ ముతఱి, మిన్నక కినువడక పామ్మ మీ గృహమునకున్.” భార. విరా. 4.218.

కిన్నరకంఠి

మంచి కంఠస్వరముగల (స్త్రీ).

“మేల్కిన్నరక జెంతఁ జేరి యొక కిన్నరకంఠి యెసంగ.....” చంద్రికా. 2.95.

కిన్నెరవీడె

ఒక విధమైన వీణ.

“పసిఁడి కిన్నెరవీణఁ బలికించు నెల నాఁగ.” భీమ. 1.4.

కిమన్నాస్తి

ఏమీ లేదు.

మాటా. 97.

కిమ్మనకుండా

ఏమి అని ప్రశ్నించకుండా.

“అన్నిమాట లా పెండ్లాం అంటుంటే మా అన్న కిమ్మనకుండా కూర్చున్నాడు.” వా.

కిమ్మన నీదు

నోరు మెదప నీదు.

“ఇందుబింబమున్, కిమ్మన నీదు మోము గిరికేపులు మూపులు కొను గాన రా, దమ్మక చెల్ల!” మమ. 3.6.

వాడుకోలో : వాడు కిమ్మనకుండా

కూర్చున్నాడు. సంస్కృత

తంలో కిం అంటే ఏమి అని

ప్రశ్నార్థకం. ఏమి అనకుండ
అనుట.

చూ. కీమృనకుండా.

కీరాణాకొట్టు

చిల్ల రదినుసుల అంగడి.

కీరీటం పెట్టు

ఎక్కువ శౌరవించు, లాభము

చేకూర్చు.

“అఁ! వా డేవో దారిలో కనబడితే
మాట్లాడం తప్పితే నాకు పెట్టినకీరీటం
ఏముంది?” వా.

కీరీటీపచ్చ

గరుడపచ్చ.

విజ. 3.26.

కీటుకుచెప్పలు

కీటుచెప్పలు.

చూ. కీటుచెప్పలు.

కీటుచెప్పలు

కీటు కీటు మని శబ్దం చేసే
చెప్పలు.

“కీటుచెప్పలు పిల్లనగ్రావి యమర
బాలము దిరుగుచుకొ.” చెన్న. 3.31.

కీటుదుకట్టు

కుండలమీద చేసే ఒక విధ
మైన నగిషీపని.

హంస. 5.13.

కీటుచెప్పలు

కీటు కీటు మని ధ్వనించే
చెప్పలు.

“పొందవు కీటుచెప్పలును బొత్తెనగన్
ధనదత్తుడెంతయున్.”

హంస. 1.172.

కీటుబాగాలు

కీటు పావుతోళ్ళు.

వైజ. 2. 45.

కీలకిల ధ్వనులు

ధ్వన్యనుకరణము.

“తరు లెక్కి కీలకిల ధ్వనులు నేయు
టయు.” ద్విప. జగ. 177.

కీలకిల నవ్వు

ధ్వన్యనుకరణము.

“కీలకిల నవ్వుమోవి పలు గంటుల
దీటుల గుచంబు లోరఁగా.”

హంస. 1.217.

కీలకిల లాడు

కీలకిల మను.

“నారె సారెకుకొ, గిలకిలలాడుచుకొ
మిగులఁ గెకలు కొట్టుదు రింతె కాని.”

నీలా. 2.81.

కీలాకిల నవ్వు

కీలకిల నవ్వు.

ధ్వన్యనుకరణము.

“రంభ నగుకొ గిలాకిలకొ.”
కువల. 1. 85.

కీలాడి

నంగనాచి, మాయలమారి -

ఇత్యాది ఛాయలలో స్త్రీ పుం
భేదం లేకుండా ఉపయోగించే
పలుకుబడి.

“వా డమ్మా కీలాడీ. నమ్మితే మనం
నాళనం కావలసిందే” వా.

“అది పట్టికీలాడీ. దాన్ని యింటికి
రానిస్తే యిక ఆయినట్టే.” వా.

చూ. కీలాడి.

కిలాదారు

ఖల్లాదార్, దుర్గాధిపతి.

ఆనంద. పీఠ. 112.

కిల్లాడుకొను

గీచుకొని తీసుకొని పోవు,

దొంగిలించుకొని పోవు.

“అ బా ల య వయవముల, చెలువు

గిల్లాడుకొనిరి గావలయు నేడు,”

కుమా. 5.121.

కిల్లాకు

చీటి; ఫర్మానా.

ఖల్లా అంటే కోట. తద్వారా

రాజాజ్ఞాపత్రం అన్నట్లు

వర్ణింపబడినది.

“ములోకంబుల నేలుదు, బలిదుండను

గింకరులు సుపర్వలు నాకుం, గిల్లాకు

పంపు నేయం, బలవలవకృద్విలాస పద

పద కమలా!” రామాభ్యు. 5.177.

“ఇదియు సూరక యుంటిఁ గాకేల నీకు,

మాకతల్ విన బంటు కిల్లాకు పోవఁ,

దొత్తుకొడుకులు వోలెఁ దోడ్తో దిగంత,

భూమిపతు లంపుచున్నార కామిత

ములు.” కళాపూ. 7.267.

“తనవచోదోషము తుమింపు మనెడు

నాఁడె, యే మనిన లేని వాతప్పు లెంచ

నాఁగె, వినుము మహికాంత కొండంత

పనికి నైనఁ, బలుకు లేటికి కిల్లాకు పనుప

నాఁగె.” కువల. 2.24.

కిల్లాడి

చూ. కిలాడి.

కిసరు తగులు

దృష్టి తగులు.

నేటికీ దృష్టి దోషం తగిలి

జబ్బుపడితే కిసరు తగిలించనే

రాయలసీమలో విశేషంగా

అంటారు.

“పిలకు కిసరు తగిలిన టుండమ్మా.

నాలుగు ఉప్పురాళ్లు చుట్టి వెయ్యి.”

వా.

కిసరుపడు

దృష్టిదోషమునకు అగ్గ మగు.

వాచిశ్శ. ని. కోపపడు అని

అర్థం చెప్పింది. కాని కిసరు

కున్న సహజార్థమే ప్రయో

గంలో సరిపడుతున్నది.

“...పసిమి గలకిసలయమ్ములు కొనఁగ

మెసంగి, కిసరు పడక కసగు నెడిఁ...

మించి కరాళించు కోయిలల మొత్తంబు

లును.” భాగ. 8.447.

కిసుక్కున తుమ్ము

తుమ్ముటలో ధ్వన్యనుకర

ణము.

పండితా. ప్రథ. పురా. పుట. 496.

కిసురు తీయు

పిల్లల పీడానివారణార్థం

మంత్రతంత్రాదులతో దిగ

దీయు.

“నెలసందు. కిసరు తగిలిన టుంది. మునె

మ్మను పిలిచి కిసురు తీసివేయించండి.”

వా.

కిస్తీ బింది

వాయిదాల ఏర్పాటు.

వాచిశ్శ. ని.

కిష్కింధంగా ఉండు

ఇరుకుగా ఉండు.

“అ యింటో అన్న ఉన్నా మరీ
కిష్కింధంగా ఉంటుంది. ఇంతమందీ
యెలా ఉండగలం.” వా.

కిష్కింధాపురవాసులు

కోతులలాంటి వారు.

“అ కిష్కింధాపురవాసులూ పడితే
మన మేం బయటి కొస్తాం? నానా
కంగానీ పట్టించి పంపిస్తారు.” వా.

కీచుబిళ్ల

దిండు; తలగడ.

శ. ర.

చూ. కీచుబుట్ట.

కీచుబుట్ట

1. దిండు, తలగడ.

“గిలకల మంచమున విరులు నించిన
సెజ్జయుఁ గీచు బుట్టయున్.”

రాధికా. 1.10.

చూ. కీచుబిళ్ల.

2. బాలక్రీడావిశేషం.

హంస. 3.

కీచు మని పోవు

చిక్కిపోవు.

“వా డీమధ్య మలేరియా వచ్చి మరీ
కీచు మని పోయాడు.” వా.

కీజుపోరు

ఊరక పోరు.

“కీలుగం టిది యేల పోలంగా నును
గొప్ప, గీల్కొప్ప కొమ్మంచుఁ గీజు
పోరు.” శుక. 2.457.

కీటడగించు

పొగ రణించు.

కమా. 11.151.

కీడాడు

దుర్భాష లాడు; నిందించు.

“నను...నీ విట్టులు కీడాడంగ నరుం
డవే.” భార. కర్ణ. 3.86.

కీడుపఱుచు

చెఱుచు.

“ధర్మంబు గీడుపఱిచి.”

భార. భీష్మ. 1.60.

కీడు పుట్టు

1. హాని కలుగు.

“దానఁ గీ డెంత వుటినఁ దగిలె నాన,
ననుభవింపక పోవునే.”

ఉ. హరి. 4.54.

2. చెడు కలుగు.

“లావున రాక వేఱొక తలంపున
వచ్చినఁ గీడు పుట్టచే.”

ఉ. హరి. 1.67.

కీడ్పఱుచు

అధఃకరించు, క్రిందుపఱుచు.

“బయలు దామరలఁ గీడ్పఱుచుపాద
ములు.”

గా. హరి. ప్రథ. పంక్తి. 805.

కీర్తిముఖము

ముఖాన నుదుటిపై కట్టుకునే
తెల్లటిచేకు.

ఇప్పటికీ రాయల సీమ వీధి
నాటకాల వేమాలలో ఇది

కట్టుకుంటారు. కీర్తిముఖ
మనే అంటారు. కోశాలలోని

కిది ఎక్కినట్లు లేదు.

పండితా. ద్వితీ. పర్వ. పుట. 312.

కీర్తికేషు డగు

చనిపోవు.

“క్రివారు కీర్తికేషు లయిరి.”

కీలు నేయు

కీలు రించు, పొగడు, స్తుతించు.
పండితా. ప్రభ. పురా. పుట. 128.

కీలన చేయు

కీలించు, తగిలించుకొను.

“చిలుకపోగులను వ్రేల్చెవులక గీలన చేసి.”
హంస. 5.55.

కీలరము నేయు

మంద వేయు.

“సురభేనుసమితి గీలరము నేసె.”
కమా. 4.11.

కీలరువాడు

గొల్ల.

కీలారితనము

పశుపాలన.

భార. విరా. 1.100.

కీలుకొను

ఉండు, నిలుచు.

“కృత్తికాతారకంబులక గీలుకొన్న.”
భీమ. 6.85.

“మెలుగుందూపులు ... కీలుకొనం చేసి.”
శివ. 1.86.

కీలుకొప్పు

వెండు కలు దువ్వుకొని
కొనాన మాత్రం ముడి వేసు
కున్నవిధం.

కీలుముడి అని నేటి వాడుక.

పండితా. ద్వితీ. పర్వ. పుట. 317.

“తలక పోసుకున్నావు. చిక్క దీసు
కొని కీలుముడి వేసుకోవే.” వా.

కీలుకొలుపు

ఉంచు.

“కీలుకొలుపును నొసలిపై గేలు
దోయి.” భీమ. 1.7.

కీలుకొల్పు

చేర్చు.

“కేలుదోయి షాలంబునక గీలు
కొల్పి.” హర. 2.101.

కీలుగంటు

కీలుముడి.

“కేశపాశము తడియెత్తుకొంచుక గటి
సంధి నటింపక గీలుగంటు లందముగ
నటింప.” కాశ. 4.118.

మా. కీలుకొప్పు.

కీలు గలిగిన

కీలకము తెలిసిన.

“కీలు గల్గిన యొక నీలనీలవేణి.”
పాండు. 5.304.

కీలుజడ

వదులు వదులుగా వేసుకున్న
జడ.

శుక. 2.232.

కీలు ప్రిదిలి

రెంటికి అనుసంధించినలతుకు
వదలిపోవు.

“కీలు ప్రిదిలి తట్టిలత నేలక బడినక,
బరవసంబున.” కమా. 5.57.

కీలుబొమ్మ

1. చేతులూ కాళ్ళూ ఆడించ
గలబొమ్మ.

“కుల్లకశృంగారరసములు చిలుకక గీలు,
బొమ్మవలె నీటు గలదాన వమ్మనవు.”
హంస. 1.91.

2. చెప్పినట్లుగా వాడు.

నేటి వాడుకలో కీలు గల
బొమ్మ అన్న అర్థంపై వాడి
చేతిలో కీలుబొమ్మ అనగా
చెప్పినట్లు ఆడు వాడు అన్న
అర్థంలోనే ఎక్కువగా విన
వస్తుంది.

“ఆ సరుకంతా రెడిగారిచేతిలో కీలు
బొమ్మలే. అందుకే అత నేదన్నా సరే
అంటారు.” వా.

కీలు మలగు

వెనుకకు తిరుగు.

సాంబో. 3.29.

కీలుముడి

కీలుకొప్ప.

చూ. కీలుకొప్ప.

కీలుసంకెళ్లు

బేడీలు.

“కీలుసంకెలఁ నేలఁ గీలించి వీఁపు,
క్రిలంగఁ గొట్టును...”

గౌర. హరి. ద్వి. 884.885.

కీలూడగా తన్ను

కీళ్లు ఊడునట్లు కొట్టు.

“బండి రాకాసెఁ గీలూడఁగాఁ దన్ని
యొక.” హరి. 3.87.

ఇచ్చట క్లేష.

కీ లేదలిన జంత్రము

చిస చెడిన యంత్రము.

కవిక. 2.197.

కీలేలుగు

కీటుకు తెలియు.

“లోకంబున నాకీటం, బాకెటభవైరి
యెల్ల యాత్మలకు నభీష్టాకాంక్ష
యొక్క చందము, యాకీ లేలుఁగంగ
వలచె హృదయములోనన్.”

శృం. నైష. 8.

కీల్కొనజేయు

లగ్నము చేయు.

“ఈ ను మంతు మాట యందుఁ
గీల్కొనఁ జేయు.”

వర. రా. కిష్కి. పు. 476. పం. 5.

కీల్కొలుపు

లగ్నము చేయు.

“పాదపద్మముల్ మనముల యందుఁ
గీల్కొలిపి.” భాగ. స్కం. 3.542.

చూ. కీల్కొల్పు.

కీలింటు

చూ. కీలుగంటు.

కీల్పొమ్మ

చూ. కీలుబొమ్మ.

కీల్పొమ్మరము

మరతో తిరిగేబంగరము.

కీల్మడి

చూ. కీలుముడి.

కీ. శే.

చనిపోయిన అన్న అర్థంలో
మృతులైనవారి పేరు నుద
హరించే ముందు వ్రాసే పొడ్డి
అక్షరాలు.

కీర్తిశేషులను మాటకు
సంతోషనంకేతరూపం.

“కీ. శే. రామమూర్తిగారు...” వా.

కుంకముండ

పిల్లముండ; బాలవిధవ.

“కన్నవారివంక వారి గాన బ్రాణ
నాఁగుదున్, మున్నె చచ్చె నేను గుంక
ముండ నెట్టు లేగుదున్.”

వేంక. పంచ. 4.44.

కుంచములతో మంచు కొలుచు

అ సాధ్య కార్యములను నిర్వ
ర్తించు.

బసవ.

చూ. మంచు కుంచములతో కొలుచు.

కుంచెకోత

దొంగతనముగా పొలము
లోని పైరు కోసుకొని పోవుట.

కుంచెకోల

లోపలిగడియను తీయుటకై
కొనలో వంపుగా ఉన్న
యినుపకోల.

దేవాలయాదుల్లో నేటికీ
తలుపుగడియ తీయుటకు
వీనినే ఉపయోగిస్తారు.

“కొడవ లనెడుకుంచెకోలచే వక్షఃక,
వాట మిపుడు తెఱచి...”

చెన్న. 3.436.

కుంచెడునీళ్లు కుమ్మరించు

నిరుత్సాహపఱచు.

“ఏదో అక్క గదా! అంత ఆశతో
వస్తే కుంచెడునీళ్లు కుమ్మరించి పంపిం
చింది.”

వా.

కుంచెడు మానెడుగా

ఉన్నది కొంచె మైనా ఎక్కు
వగా కనబరచునట్లుగా.

“కులికెద వేటికే చెలియ! కుంచెడు
మానెడుగాను నెల్లవా, రలు వినివారు
లే విజయరాఘవరాయఁడు నిన్నుఁ
గూడుటలో...”

కుంటికుదుపు

కుంటివాడు.

“కుంటికుదుపు లశక్తులు కష్టమోగులు.”
భీమ. 5.21.

కుంటిసమర్థన

అందీపొందని సమర్థన.

మాట. 10.

కుంటిసాకు

నిజంగా అది కారణం కాక
పోయినా ఏదో ఒక కారణం—
హేతువాదానికి నిలువనిది
చెప్పినప్పుడు దానిని కుంటి
సాకు అంటారు.

“నీవుండ వేమో అని రాలేక పోయా
నంటా వేమిట్రా? ఆదివారం నేనెక్క
డికీ వెళ్ల నని నీకు స్పష్టంగా తెలుసు.
ఇష్టం లేదు రాలేదనరాదా? ఈ కుంటి
సాకు లన్నీ యెందుకు?”

వా.

కుంటిసుంకరిపూనిక

శక్తి లేకున్నను అది కనబడ
నీక, ఉన్నట్లుగా నటించి, ఎది
రిని బెదిరించి పని సాధించు
కొనుట.

ఒక పిట్ట కథపై వచ్చిన
పలుకుబడి.

పూర్వము ఒక రాజ్యంలో
నుండి మరొక రాజ్యంలోకి

వచ్చు వస్తువులపై సుంకము
వసూలు చేయుటకు నేటి
'కస్టమ్స్' అధికారి వలెనే
సుంకరి ఉండేవాడు. అలాంటి
వాడే కంటివాడయినాడు.
అయినా వచ్చు పోవు వారిని
లేచి వత్తును సుమా అని బెది
రించి సుంకాలు వసూలు
చేస్తూ ఉండేవాడు. నిజానికి
బాటసారులు సుంక మీయక
వెళ్లి పోతే వీడు చేయగల
దేమీ లేదు కదా!

“కానీ నగరం జెప్పి కారించెద ని,
న్నే నంచు గుంటిసుంకరి, పూనిక బెద
రించు బాలంతి బామముడి వెట్టన్.”
కుక. 3.853.

కుంటుపడజేయు

విఘాతము కలిగించు,
విఘ్నము చేయు.

“నిర్భాగ్యురాల పవిత్రం బగు పార్వ
ణంబు నవలీలం బెంటపై వైచి కంటు
పడం జేసితి శ్రాద్ధకర్మము.”
జైమి. 4. 101.

కుంటుపఱచు

చెటచు.

“పెనుగొండ సాధించె, గోరెల
నెల్లూరు గంటు వఱచె.”

వరాహ. 1.30.

“వసుదుని మున్నుట గంటుపఱచి.”
జైమి. 6.216.

కుంటువడు

చెడు, మందగించు.

“నరవర! సద్ధర్మవర్తనము గుంటు
వడున్.” భార. ఆను. 4.285.

కుంటువాటు

నీరసపడు,

అచ్చ. బాల. 68.

కుంటెనకత్తె

తార్చుడుకత్తె.

కుంటెనకాడు

తార్చుకాడు.

“సిగింతయును లేక చెల్లెలిక తాను,
గుంటెనకాడైనకూళయితేడు.”
కలు. శ. 83.

కుంటెనకుచ్చులు

ఒకరక మైన సొమ్ములు.

శ. ర.

కుంటెన నడచు

తార్చు.

“నక్కి, నంబికి గుంటెన నడచినావు.”
నిరం. 3.29.

కుంటెన పంపు

దాత్యము పంపు.

ప్రేయసీ ప్రియుల దాత్య
విషయమునకే దీని నుపయో
గిస్తారు.

“నీచుపోతునన్, బ్రాంతి మెసంగి
తీవు మును భక్తుడు కంటెనక బంప
బోతి.” కా. మా. 3.100.

మా. కంటెనకత్తె. కంటెనపోవు.
కంటెన నడపు.

కుంటెన పోవు

తార్చుటకై పోవు.

“నిను నావాకిలి గావు మంటినో మరు

న్నీలాలక భ్రాంతిఁ గుం, టెన పొమ్మం
టిసో.” కాళ. శ. 16.

చూ. కుంటెనలు వహించు.

కుంటెన ముడి

తాటాకుల కట్ట కట్టే తాటి
ముడి.

శ. ర.

కుంటెనలు వహించు

తార్పు.

ఒక నాయకదగ్గఱకు గానీ,
ఒక నాయకునిదగ్గఱకు గానీ
అందులో ఒకరి పక్షంగా వెళ్లి
దొడ్డము నడుపు.

“తనసరి బాలెత లనకు దాపుగ వారల
కలఁ దాను గుం, టెనలు వహించు
కొంచు నెఱుకెక్కులు నిండు.”

కుక. 8.109.

చూ. కుంటెనకత్తె.

కుంటెన వుచ్చు

తార్పుటకై పంపు.

పండితా. మహిమ.

కుండ కర్ర చేతి కిచ్చు

చిప్ప చేతి కిచ్చు వంటిది.

“కలుషము ఘటించుఁ గుండయుఁ
గర్రయుఁ దన, చేతి కొనఁగూర్చు నది
గానఁ జెప్పు నగునె.” శ్రవ. 2.51.

కుండకూల్చిన భంగి

కుంభవృష్టిగా, కుండపోతగా.
“కుండకూల్చినభంగి, వారక వర్షంబు
వజుగొని పరియి.”

పండితా. ప్రథ. దీక్షా. పుట. 146.

చూ. కుండపోత, కుంభవృష్టి, తాడి
పోత.

కుండగోకరి

వంటవాడు; కుండలు కడిగే
వాడు.

“కుండగోకరి జేసి కువలయేకులకు,
మడి పెట్టఁగఁ జేసి వాని నీరితి,
చీకాకుపడ మాయ నేయక యున్న,
నాకేళ! వినుము నే నలునికి బంట.”

నలచ. 2.700.

కుండజల జనించు

అర్చిత కలుగు; నీరూరు.

“మనసు దీరఁ గ నొక్క మాటు
మొదిన గండ, శిలల కై నను గుండజల
జనించు.” పాణి. 2.71.

కుండ పగుల గొట్టినట్లు

ఖరాఖండిగా.

“వాడేం మాట్లాడినా కుండ పగుల
గొట్టినట్లు మాట్లాడతాడు.” వా.
చూ. కుండ పగుల వేసినట్లు.

కుండ పగుల వేసినట్లు

వాడుకలో ఇది కుండ పగలే
సినట్లు అన్నట్లు వినబడు
తుంది.

చూ. కుండ పగుల గొట్టినట్లు.

కుండ పట్టే వాళ్లు

కర్మ చేసే వాళ్లు.

‘లెల కొరివి పెట్టే దిక్కు’,
‘కొరివి పెట్టేవాళ్లు ఇత్యాదుల’
వంటిది. అంత్యక్రియలో
వీనుగుతోపాటు ఒక కొత్త
కుండలో నిప్పులు వేసుకుని

పెద్ద కొడుకొ, మరొక కర్నా
ధికారో కూడా వెళ్లడం అల
వాటు. అందుపై యేర్పడినది.
“అంత సంపాదించి యేం లాభం?
ఆఖరికి కుండ పట్టేవాళ్ళయినా లేరు.”
వా.

కుండపోతగా

ఎక్కువగా.

వా న విషయంలోనే దీన్ని
ఉపయోగిస్తారు.

“రెండు కోజాలనుండి మా ఊళ్లో
కుండపోతగా వరం కురుస్తూ ఉంది.
ఇంకా తెలియ లేదు.” వా.

చూ. కంభవృష్టి.

కుండమార్పు

ఒక టెచ్చి మరొకటి తీసు
కొనుట.

“చందాంకు పుతుపోల్కి, గుండ
మార్పులు గాక.” నరసభూ. 5.
తె. జా.

కుండలలో గుడ్డలు తోలు

పని లేక పోవు, పనికి మాలిన
పని చేయు.

నిష్ప్రయోజన మైనపని
చేయుటపై వచ్చినపలుకుబడి.

“నాడు చేసే జేముంది? కుండలలో
గుడ్డలు తోలుతూ కూర్చుంటాడు.”
వా.

కుండలలో దేవుకొని తిను

నీచపుతిండికి పాల్పడు.
కుండలు ఖాళీ చేసి నీళ్లు
పోయగా అందులో మెతుకుల

కోసం దేవుకొనడం నీచ మను
టపై యేర్పడినది.

“వాని కేం? కుండలలో దేవుకని తినే
రకం. ఏలాగో బతుకవతాడు.” వా.
కుండలు గోకు

అర్హమైనపని చేయక నీచ
మైన పనికి పాల్పడు; పని
మాలి యుండు.

“వాడంత చదువూ చదువుకొని కుం
డలు గోవతూ కూర్చున్నాడు.” వా.

కుండలు తొంగుంటాయి

తిండికి లేకపోతుంది.

కుండలలో ఏమీ లేకపోవడం
తిండికి లేక పోవడం. ఇది
కొన్ని వర్గాలలోనే వినిపించే
పలుకుబడి.

“పొద్దున పనికి పోక పోతే కుండలు
తొంగుంటాయి.” వా.

కుండలు నాకు

నీచానికి పాల్పడు.

“వాడి కేం? పనా పాటా? కుండలు
నావతూ బతుకవతాడు.” వా.

కుంతలము లొత్తు

వెండుకుంతలం నీచ చేసుకొను.

“తరుణి నుదురు బైకొన్న కుంతలము
లాత్తి.” ఉ. హరి. 1.170.

కుందనపుకమ్మి దిగిచిన యంద
మున

కమ్మి తీసి నట్లు; మనోజ్ఞ
రూపంతో.

సమానత మొదట అర్థమై

తరువాత మనోజ్ఞతకు కూడా
పర్యాయ మైనది.

బంగారు కమ్మిని కమ్మె
చ్చులో తీసినపుడు తొలి
నుంచీ తుదిదాకా ఒకే
తీరులో ఉంటుంది. దాని

మీద వచ్చిన పలుకుబడి.

“కుందసపుఁ గమ్మి దిగిచిన, యంద
మున.” కళా 2. 33.

చూ. కమ్మెచ్చున తీసినట్లు.

కుందార్పు

దుఃఖము తీర్పు.

“అరసి దుఃఖాక్రాంత యైనరుక్మిణిని,
గర మరిఁ గుందార్చెఁ గమలలోచ
నఁడు.” ద్విప. కల్యా. 130.

కుందికట్టు

ఒక పిల్లల ఆట.

యయా. 3.55.

కుంది కుట్టాడు

ఉన్న చోటు వదలక పడి
ఉండు.

“ఇంటిలోనే రాత్రింబవళ్ళు కుంది
కుట్టాడు డేలకి” తె. జా.

కుందేటికొమ్ము

అసంభవ మైనది.

కుం దేలు కు కొమ్ముండదు
గనుక అలా ఏర్పడినది.

“పసుధక్ గుంచెటికొమ్ము తెచ్చు
కొనఁగా వచ్చుక బ్రయత్నంబునన్.”

మల్లభూ. నీతి. 5.

చూ. కుందేటికొమ్ము.

కుందెనగిటి

పిల్లల ఆట.

కుందెనగుడి

ఒక పిల్లల ఆట.

కాళ. 3.33.

కుందేటికొమ్ము

అసంభవము, అసత్యము.

కుందేటికి కొమ్ము లుండవు

కనుక, సంస్కృతంలో దీనినే

శ్చ శ వి హా నం అంటారు.

వంధ్యాపుత్రుడు, గ గ న

పుష్పము ఇత్యాదుల వంటిది.

“తిరిగి కుందేటికొమ్ము సాధింప వచ్చు,
జేరి మార్పునిమనసు రంజింప రాదు.”

భర్తృ. సు. నీతి.

చూ. కుందేటికొమ్ము.

కుంపటి పెట్టు

తగాదా పెట్టు, ఏదో ఒక

అనాహుతము తెచ్చిపెట్టు.

“వాణ్ణెదో మాటసామెతకు ఇంటికి
రమ్మంటే నే నక్కడ చేసిన పన్ను నా
భార్యతో చెప్పి కుంపటి పెట్టి
పోయాడు.” వా.

కుంపటిలో తామర మొలిచినట్లు

తగనితావున ఉన్న మంచి

వస్తువు పట్ల అనే పలుకుబడి.

కుంపటిలో పెట్టిన మొక్క

లకు బాగా నీరు పోసి ఎరువు

వేసి పెంచుతారు. అందుకే

అ వి చా లా ఏ పు గా

పెరుగుతాయి. కానీ తామర
నీళ్ళలోనే తప్ప కుంపట్లో
మొలవదు.

అందుపై ఏర్పడినది.

ఈ 'అట్లు'కు బదులు ఏ
ఉపమానాచకం అయినా

ప్రయుక్తం కావచ్చును.

“నీ మగనిలేజమున ను, దామశము
సుమగ్రుడనగఁ దగి కుంపటిలోఁ,
దామర మొలచినక్రియఁ ద, స్వీ! ముని
విభుఁ డైననుతుఁడు నీ కదయించున్.”

నృసిం. 3.127.

“కలిగఁ గదా కుంపటిలో, పలఁ దామర
వోలె నిట్టి పాపండ్లపురికా, జలజాక్షు
ప్రతిమ భాగ్యము, గలవారికి నెచట
నైనఁ గల వభీషతముల్.”

పరమ. 5.84.

కాశీయా. 43.

చూ. కుంపటిలో తామరలవలె.

కుంపటిలో తామరలవలె

అనర్హస్థానంలో ఉన్న

ఉత్తమవస్తువువలె.

ఈ 'వలె'కు బదులు ఏ ఉప
మానాచకంతో నయినా ఇది
ఉపయుక్త మవుతుంది.

“సానుతున కిడిన చలువచప్పురములు
త, నై మేదినిఁ గుంపటిలోఁ, దామర
లుంబోలె నట్టితటి నొప్పారెన్.”

ఆము. 2.69.

చూ. కుంపటిలో తామర మొలచినట్లు.

కుంభకర్ణనిద్ర

మొద్దునిద్ర.

కుంభకర్ణుడు ఏటా ఆరు నెలలు

నిద్రపోయేవా డన్నకథపై
వచ్చిన పలుకుబడి.

“వాడిది కుంభకర్ణనిద్ర. ఏనుగులు
తోక్కినా లేవదు.”

వా.

కుంభకోణం

మోసం.

“ఇందులో యేదో కుంభకోణం ఉందని
నా అనుమానం. నే నిందులో దిగను.”

వా.

కుంభద్రోణముగా

కుండపోతగా (వాన కురియు.)

“కుంభద్రోణముగాఁ గురిసెన్.”

విప్ర. 3.61.

కుంభముమీది పొట్టెలువలె

క్రొవ్వెక్కి.

జాతర్లలో అన్నం వండి ఆమ్మ
వారిముందు రాశి పోస్తాడు.
నాన్న కుంభం అంటారు.

అక్కడ దేవతకై ఎదిలీపెట్టి
ఉండిన పొట్టెలును బలి యివ్వ
డానికి నిల్పుతారు. ఆ
పొట్టెలు బాగా తిని క్రొవ్వి
ఉంటుంది. అందుపై వచ్చిన
దేవరపోతు లాంటి పలుకు
బడి. అది తనకు కలుగ నున్న
ఆపదను (బలి యివ్వ నున్నా
రన్న) గమనించక నిర్విచారంగా
ఉంటుంది. దానివలె
ననుట.

“తెగిచి యిటు వండి పెట్టినఁ, బాగులవు
కుంభంబుమీది పొట్టెలుక్రియన్.”

శుక. 3.276.

ఇట వలెకు బదులు ఏ ఉపమా
వాచక మయినా ప్రయుక్తం
కావచ్చును.

కుంభవర్షము

కుండపోతవాన.

కుండలతో గ్రుమ్మరించినట్లు—
ఎక్కువగా కురియు వాన.

“కుంభవర్షం బయ్యెఁ గుంభినియందు.”
పల. పు. 14.

చూ. కుండపోత.

కుక్కకాటుకు చెప్పుదెబ్బ

చెడుగుకు బదులు చెడుగే

చేయాలి అనుపట్ట అంటారు.

“వా డన్న దానికి సరిగా బదులు
చెప్పావు. కుక్కకాటుకు చెప్పుదెబ్బ.”
వా.

చూ. కుక్కకాటు చెప్పుటేటు.

కుక్కకాటు చెప్పుటేటు

చూ. కుక్కకాటుకు చెప్పుదెబ్బ.

తాళ్ల. సం. 11.8 భా. 77.

కుక్కకు గతుకునీళ్లే

వాడి అనుభవం అంతే అనే

నిరసనార్థంలో ఉపయో

గిస్తారు.

నీళ్లు ఎక్కువ ఉన్నా తక్కువ

ఉన్నా కుక్క నాలుకతో అద్ది

గతుకుతూనే తాగుతుంది.

అందుపై వచ్చిన పలుకుబడి.

“వాడు ఎంత సంపాదిస్తే నేం? ఎంత
చేస్తే నేం? మిరపాడి మెతుకులు తప్ప
ఇంకేం తినడు. ఎన్ని వానలు వచ్చినా
కుక్కకు గతుకునీళ్లే.”
వా.

కుక్కకు నైవేద్యమా

నిష్ప్రయోజనము, అనర్హము

అనుట. వేంకటేశ. 74.

కుక్కకూతురా :

ఒక తిట్టు.

“కుక్క కూతుర మెడఁ గోసి పోఁ
గలవు.” గౌ. హరి. ద్వితీ. పంక్తి. 881.

“కుక్కకూతుర వల దంచు పెక్కి
రించు.” శుక. 2.458.

చూ. గాడిదకొడుకు.

కుక్కగొడుగులు

పుట్టగొడుగులు.

క్షణికములు.

ఎక్కువగా పుట్టుకొని వచ్చు

నవి అనే అర్థంలో ఉపయో

గించే పలుకుబడి.

వాన వచ్చినప్పుడు ఈ పుట్ట

గొడుగులు విపరీతంగా మొలు

స్తాయి. త్వరలో పోతాయి

కూడ. అందుపై వచ్చిన

పలుకుబడి.

“ఈ కుక్కగొడుగుల పాట్ల కేమి లే.

లక్ష పుడతాయి. పోతాయి.” వా.

కుక్కచ్చు వేయు

శిక్షించు.

అపరాధులకు తత్సూచకంగా

రాజులు కుక్కముద్ర వేసి

విడిచేవారు; ఇదొక శిక్ష.

“తల గొటిగి పదంపడి కుక్కచ్చు వేసి
దండింపఁ దగున్.”

విజ్ఞానే. ప్రా. కాండ. 64.

చూ. కుక్కయచ్చు.

కుక్కజిట్టలు

పెనగులాటలు.

కుక్కతోక

వక్ర మైనది.

ఆ వక్రాన్ని తీర్చుటకు వీలు లేనిది.

ఎంత చక్కగా నిలుపుదా మని ప్రయత్నించినా కుక్కతోక వంకర పోతూనే ఉండటం అలవాటు. దానిపై వచ్చినపలుకుబడి.

“వాడి బుద్ధి ఒట్టి కుక్కతోక లాంటిది. ఎంత చెప్పి ఎంత చేసినా మరీ అంతే.”

వా.

కుక్కతోకను గొట్టము చేర్చు అసాధ్యకార్యమునకు పూను కొను.

గొట్టము లో పెట్టినప్పుడు చక్కగా కనిపించినా, అది తీయగానే యథాప్రకారం వంకరగా తిరుగుతుంది.

కుక్కను కొట్టినట్లు

చావదన్ని అనుట.

“వెట్టి, కుక్క లోబడఁ బట్టి కొట్టిన రీతి.” గౌర. హరి. ద్వి. 1111.

కుక్కనోటి ప్రాత

భ్రష్ట మయినది.

సంపంగిమన్న. 22.

కుక్కనోట్లో కట్టె పెట్టినట్లు

అనవసరంగా కోపపడి కసురు

కొంటాడు అనుపట్ల ఉపయోగించే పలుకుబడి.

ముందే నోటిదురుసు కలవాణ్ణి అనవసరంగా గిల్లుకొని రెచ్చగొట్టినట్లనుట.

కుక్కనోట్లో కట్టె పెడితే ‘జా’ మంటుంది.

“వాడితో వాదించడం కుక్కనోట్లో కట్టె పెట్టినట్లే.”

వా.

“వాడు ఏం మాట్లాడినా కుక్కనోట్లో కట్టె పెట్టినట్లుగా మాట్లాడతాడు.”

వా.

“వాడితో మాట్లాడితే కుక్కనోట్లో కట్టె పెట్టినట్లే.”

వా.

కుక్కబుద్ధి

నీచబుద్ధి.

“నీ కుక్కబుద్ధి నువ్వు మానవు కదా.”

వా.

కుక్క ముట్టిన కుండ

మైల పడినది.

కుక్క ముట్టితే ఆ కుండ ఇక వంటకు పనికి రా దనీ పారవేయవలె ననీ అంటారు.

“...వా యా నూ ను ని సుతుఁ డింత సేయకున్న, పొలఁతి శశిరేఖ వ్యర్థమై పోవు నమ్మ, కుక్క ముట్టినకుండ యెవండరదన.” శశి. (అప్ప) 4.75.

“ఆ కుక్క ముట్టినకుండలాంటి పిల్ల నెవరు చేసుకుంటా?”

వా.

కుక్కమురికి సంతానము

కుచేలసంతానము.

నారాయణదాసు సావిత్రిచరిత్ర.

కుక్క-మూతి పిందెలు

చెట్టు కాపు ఉడిగినప్పుడు
ఏవో చిన్న చిన్న పిందెలు
పుడతాయి. వాటినే కుక్క-
మూతిపిందె లంటారు. అవి
పుడితే ఇక కా పుడిగిం దన్న
మాటే.

“చెట్టు చెడుకాలానికి కుక్క-మూతి
పిందెలు.” సా.

కుక్క-యచ్చు

చూ. కుక్క-చ్చు.

కుక్క-యిల్లు చొచ్చినట్లు

దొంగగా.

“ఎఱుంగకుండగఁ గుక్క-యిల్లుఁ
జొచ్చినట్లు, ఘనల నిక్కడఁ జెచ్చి
కవ్వించినావు.” మైరా. పు. 66.

కుక్కల కట్టు

దొంగసాధనాలలో ఒకటి.

“కత్తియు నీలిచీరయును ... కుక్కల
కట్టును.” చెన్న. కి. 294.

కుక్కలవలె కాటులాడు

నీచముగా కీచులాడు.

వాడుకలో కాటులాడు కా
ట్లాడుగా మారినది.

“కుక్కలభంగిఁ దమలోనఁ గాటు
లాడి.” భార. కాతి. 1.45.

కుక్కలే కునకాలు కుండలే

భండములు

ఎంత మరుగుగా చెప్పినా ఆ
నీచ మైనది నీచ మైనదే అను
పట్ల ఉపయోగిస్తారు.

కునక మని అర్థం కాని

సంస్కృతం పేరు చెప్పినా
అది కుక్కే కదా అనుట.

“నీ వెంత సర్ది ఎన్ని చెప్పినా వాని
దుర్మారాల నేమాత్రం దాచ లేవు. కా
దన లేవు. దుర్మార్గుడు దుర్మార్గుడే.
కుక్కలే కునకాలు కుండలే భండ
ములు - అన్నారు.” వా.

కుక్క-సంతకు వెళ్ళినట్లు

నివ్వ)యోజన మైన పని చేసి
నప్పుడు ఉపయోగించే పలుకు
బడి.

కుక్క-సంతకు పోయి తూనిక
కట్టెల చెబ్బలు తిని వచ్చిన
దన్న సామెతపై వచ్చిన
సామ్యం.

“ఏదో ఆ ఊరికి వెళ్ళాను కానీ నా
ప్రయాణం అంతా కుక్క-సంతకు కట్టె
నట్లు అయింది.” వా.

కుక్కిన పేనులాగ

గుక్కు మిక్కు మనకుండా.

పేనును కుక్కితే అదలా

చప్పున చచ్చి ఊరుకుంటుంది.

“వాడు వచ్చాడంటే వీడు కుక్కిన
పేనులాగా పడి ఉంటాడు.” వా.

కుక్కి-మంచము

నులక వదులై గుంత పడిపో

యిన పాత నులకమంచము.

“ఆ మూల కుక్కిమంచంలో ఉంటుం
దా ముసలవ్వ.” వా.

కుక్కి-వడు

మంచం కుక్కి అయిపోవు

“కుక్కి వడిన మిగులఁ గొంగోడు
వోయినఁ, గుఱుచ యైన ... నుల్క-
మంచ మొప్పు దండ్రు.”

వి. పు. 4.215.

చూ. కుక్కిమంచము.

కుక్కురో కుఱును

కోడి అరుచుటలో ధ్వన్యను
కరణము.

“కుక్కురో కుఱును కూసెఁగల్గొడి.”
పండితౌ. మహిమ. 197. పు.

కుక్షింభరుడు

1. తన పొట్ట నింపుకొనుటే
లక్ష్యముగా కలవాడు - స్వార్థ-
ప్రుడు.

“వాడు వట్టి కుక్షింభరుడు. ఏది ఏ
మయినా తన పొట్ట గడిస్తే చాలు.”
వా.

2. కడుపులో ఉంచుకొను
వాడు.

“రక్షార్థంబు భరింప రాదె యభవుకా
ద్రులోక్యకుక్షింభరుక.” భీమ. 4.105.

కుక్షి ప్రోచుకొను

పొట్ట పోసుకొను.

“ఎందైనఁ గానీ భైక్షంబునఁ గుక్షిఁ
ప్రోచుకొని దీనిం దీర్చి నే వత్తు.”

కా. మా. 3.165.

వాడుకలో: ‘వాడు కూలో
నాలో చేసుకొని పొట్ట పోసు
కొంటున్నాడు.’

జనంలో ఉన్న దిదే. దీనిని
పర్యాయపదాలతో ధూర్జటి
మార్చినాడు.

చూ. పొట్ట పోసుకొను.

కుచ్చలి గంత

యోగుల బొంత.

రాజ. చ. 2.94.

కుచ్చలి బొంత

పరమ. 1.185.

చూ. కుచ్చలి గంత.

కుచ్చిటప్పాలు

డంబాచారపు మాటలు,

జొల్లుకబుర్లు.

“పొద్దున్నుంచీ సాయంత్రం వరకూ
కుచ్చిటప్పాలు తప్పితే వాడు చేసే
దేముంది?” వా.

కుచ్చుమీసములు

కడపట ఒత్తుగా ఉండే
మీసాలు.

“ఆ తలపాగా, ఆ కుచ్చు మీసాలు,
ఆ పెద్ద కన్నులూ. మనిషి బహుగంభీ-
రంగా ఉంటాడు.” వా.

కుచ్చెళ్లలో పాము

అతిప్రమాదకారి, దాపుననే
ఉన్న ఆపద.

చీర కుచ్చెళ్ళలోనో, పంచె
కుచ్చెళ్ళలోనో ఉన్న పాము
ఏ నిమిష మైనా కాటు వేయ
వచ్చును కదా.

“కుతుకం బంతయుఁ గూలఁద్రోసెదవు
గా కుచ్చెళ్లలోఁ బాము వై.”

పాండ. విజ. 79.

కుచేలనంతానము

గంపెడుపిల్లలు.

ఇందులో పేదతనంలో చాక

లేనంత మంది పిల్లలున్నారని
సూచన ఉన్నది.

“వాడు ముసలితనంలో ఉద్యోగం లేక
ఆ కుచేలసంతానంతో నానా బాధా
పడుతున్నాడు.” వా.

కుటిలత్వము కూడుగా కుడుచు

కొటిల్వమే ప్రధాన మగు.

అతికుటిలు రనుట.

“అటు గాన నెన్ని భంగులఁ, గుటి
లత్వమ కూడు గాఁగఁ గుడుతురు
మగవా, రిటువంటివారి మదిలో,
నెటుగా నమ్ముదురు సతులు హితు లని
పతులన్.” విక్ర. 7.131.

చూ... కూడుగా కుడుచు.

కుటిలపఱచు

కొటిల్వమునకు పాత్రముగా
చేయు, కుటిలత్వము చూపు,
నెఱపు.

“కుండు పెట్టక యేన్నాళ్ళు కుటిల
పఱచి.” భీమ. 4.12.

కుట్టి చూచుటకు దోసకాయలా?

తెలుసుకో లేము వాని
ఆంతర్యం అనుపట్ల అంటారు.

“...ఎదిరి కోర్కె యెఱుంగుట యెట్లు
కుట్టియా, చూడఁగ దోసకాయలే?
విశుద్ధయశోధన యన్యచిత్తముల్.”
హర. 2.63.

కుట్టితే తేలు కుట్టకుంటే కుమ్మర
పురుగు

తన శక్తి చూపినప్పుడే
సమర్థుడనీ, లేనిపట్ల చేత కాని
వాడనీ అంటారు అన్న

భావాన్ని తెలియజేసే పలుకు
బడి. ఇదే గ్రాంథిక
రూపంలో—

“కుట్టఁ జేలు కుట్టకున్నఁ గుమ్మర
బూచి, తోసిరా జటంచుఁ దోచెఁ
జెలియ, దాని వ్రేలు దీసి దాని కన్నుఁ
బాడిచి, నటుల నేయకున్న నగునె
పలుక” రాధ. 3.

“వాడన్ని రకాలుగా వేధిసుంటే
శాంతంగా నే నూరకుంటే నన్నేదో
చేత గానివాడనుకుంటారు. కుట్టితే
తేలు కుట్టకుంటే కుమ్మరపురుగు!” వా.

కుట్టుకొడ

కుట్టుపోగు.

శ. ర.

కుట్టుచేడు

తప్పుపనులకు ప్రేరేచువాడు.

“గురుసతిఁ గూడురట్టునకు గొంకని
మోడు వియోగినీసము, త్కరముల కీడు
చూచుటకు దర్పకు రే పెడు కుట్టు
చేడు.”

మహా. 4.24.

కొరడా అని సూ. ని; దుర్గా
ర్గడు అని వావిళ్ళ ని.—రెండూ
సందిగ్ధ మనే వ్రాసినవి.

పై అర్థం సందర్భాన్ని బట్టి
వ్రాసినదే. ప్రయోగాంత
రాలున్నట్లు లేవు.

కుట్టుటాకు

విస్తరి.

విడియాకులు కుట్టగా ఏర్పడి
నది.

కుట్టుతేలు

దుష్టుడు.

అం. భా.

కుట్టుపోగులు

మొదట చెవి కుట్టినప్పుడు
వేసే వట్టి బంగారుకాడతో
చేసిన పోగులు.

కుట్టుపోయు

కుట్టు వేయు.

కుట్రపువాడు

దర్జీ.

ట్రాన్.

కుడిచి కూర్చుండు

1. అందుకనే కాచుకొని
యుండు.

‘అందుకు’ అనునప్పుడు ఏదో
ఒక చెడుపనికై అని కూడా.

2. తన కేషూ అవసరం లేక
పోయినా కల్పించుకొను.

“కుడిచి కూర్చుండి మీ రేల కొఱత
యైన, కమ్ము లాడెద రోయన్నదమ్ము
లార!” భీమ. 4.58.

“కుడిచి కూర్చుండి రాజ్యంబు విడిచి
పోవ.” జైమి. 2.108.

“కుడిచి కూర్చుండి వెతఁ దెచ్చుకొంటి
మొకటి.” ప్రభా. 4.16.

“కుడిచి కూర్చుండి యేఁ గ్రొవ్వి, యివ్వే
వంబుఁ బూనిన యవి వేకమునకుఁ
దోడు...” విప్ర. 8.56.

“వాడు కుడిచి కూర్చొని ఊళ్లో వాళ్లం
దరిమిదా లేనిపోని అపవాదులు వేస్తుం
టాడు.” వా.

“కుడిచి కూర్చొని ఇదేం పనిరా?”
వా.

తీని ఉండ బట్ట లేక అన్న
పలుకుబడినంటిదే ఇది.

“తీని కుడిచి తిమ్మణ్ణి పాడెను.” సా.

కుడితిలో పడ్డ యెలుక
అతి సంకటావస్థలో పడిన
వ్యక్తి.

చూ. కుడితిలో బల్లి.

కుడితిలో పిల్లి

చూ. కుడితిలో బల్లి.

కుడితిలో బల్లి

అతినంకటావస్థలో తగులు
కొన్న సందర్భంలో ఉపయో
గించే పలుకుబడి.

“వాడు కుడితిలో బల్లిలాగా నానా
అవస్థా పడుతున్నాడు.” వా.

కుడినీరు

మంచినీరు.

“పడమటి పన్నీటి కుడినీరు రాయంచ,
గిండులు చెంగటఁ గీలుకొల్పి.”

దకా. 7.1.

కుడిబుజము

ప్రధానమైన అండ.

“కుడిబుజ మై రమ్ము గొబ్బున నెనుఁ
బోతు, కానుక నేతు నూకాల తల్లి.”
కవిచకోర.

“వాడు రెడీకీ కరణానికీ కుడిభుజం.
వాడు లేండే ఏం జరుగుతుంది?” వా.

కుడిమివాడు

విషవైద్యుడు.

ట్రాన్.

కుడిముట్టు

అన్నం తినే—సిగ్గుత్రాగే—
పాత్ర.

“తొడవులు చివికిన యెమ్ములు, గుడి
ముట్టు కపాల మిల్లు గుడి ముడి యెద్దె,
క్కుడు గట్టువలుపు దోలగు, బడరున
కై నవయ సేమి ప్రళయము వచ్చెన్?”
కమా. 7.39.

కుడియెడమగా

కొద్దిపాటి భేదముతో.

“ఆ ప్రాచీనవిగ్రహానికి ఇతను కుడి
యెడమగా ప్రతిరూపం చేశాడంటే
నమ్ము.” వా.

“కాస్త కుడి యెడంగా ఉంటారా
అన్నదమ్ములు.” వా.

కుడి యెడమ యెటుగని

మంచి చెడ్డ తెలియని.

“జడివాన కురిసినట్లే, విడువక వాడింతు
రాత్మవేత్తల మనుచున్, కుడి యెడ
మెటుగని మాటల, జడమతు లగు
కొంద అన్న సంపగిమన్నా!”

సంపగిమ. శ. 56.

“వాడికి కుడి యెడమా తెలీదు. అంద
రినీ అలాగే కనురుకుంటాడు.” వా.

కుడియెడమల దిరుగు

అటు ఇటు తిరుగు.

“ఏడనెడఁ దలవడువో వడి, గుడి యెడ
మలఁ దిరుగునేనుఁగులపిఱుఁదులు నే,
ర్పడునట్టి క్షణములోనన.”

కళా. 8.86.

కుడి యెడమ లేక

అటూ యిటూ కూడా
అనుట.

ఇటువేయాలి అటుకాదు

అన్న భేదం లేకుండా ఎటు
పడితే అటు. ముందూ
వెనుకూ చూడకుండా అనుట
వంటిది.

“వెడవెల్తుఁడు శిరముల బా, రిడి ననుఁ
గుడి యెడమ లేక యేయం దొడఁ
గన్.” శ్రవ. 3.45.

కుడుపహటి ప్రాయమువాడు

బాలుడు.

అన్నము పెట్టి తినిపించవలసిన
వయసులో ఉన్నవాడు
అనుట.

తక్కువ అన్నం తినేవాడని
కూడా భావారం.

“ఇసుమంత గాని లేఁడీ, పసిబాలుఁడు
కుడుపహటి ప్రాయమువాఁడు.”

పాండు. 4.180.

కుడుపు దక్కు

ఒక్కప్రాధ్దుండు, ఆహారం
లేకుండు.

“వల్యయందుఁ ద్రిరాత్రంబు గుడుపు
దక్కి, శౌచి యె యఘమరణజపము
చేసి, యశ్వమేధఫలము నందు ననఘ
వరుఁడు.” భార. అను. 2.87.

కుడుపు వెట్టు

భోజనము వెట్టు—నైవేద్యము
వెట్టు.

“చమరు చిప్పిలం గాల్చినకమ్మకఱ
కుట్లం జట్రాతిపయఁ గాత్రేనికిం
గుడుపు వెట్టి.”

కుడుముల ప్రేట్లాటలు కావు

సులభకార్యములు కావు.

“కుడుముల వ్రేట్లాటలు గా, వుడు
రాజానన రణంబు లూహించిన...”

ప్రభా 5.195.

కుడువ గట్టును దొడుగును
ముడువ కలదు

అనుభవించుటకు తగిన వన్నీ
ఉన్నవి.

వాడుకలో: తినడానికి, కుడవ
డానికి - తినడానికి, తొడగ
డానికి - ఉం దని అంటారు.

“కుడువ గట్టును దొడుగును ముడువ
బుడమి, నెంత గలిగిన...”

హంస. 3.206.

కుడువ గూడును గట్టుకో గోక
లేక

తిన తిండి, కట్ట బట్ట లేక అని
వాడుక.

“కుడువ గూడును గట్టుకో గోక లేక,
యి త ని కిల్లాలి నై యుండ నేల
యనుచు,” కుక. 2.365.

కుడువ నిచ్చు

భోజనం పెట్టుటకు ఒప్పు
కొను.

“...తనబాససంబు వానిం బిలిచి యే
నొక్క బ్రాహ్మణునకుం గుడువ నిచ్చి
మఱచి యుండితిం జెచ్చెడి నవ్విప్రు
నకు మాంసముతో గుడువం బెట్టు
మని పంచిస.” భార. ఆది. 7.115.

కుడువబెట్టి కంచ మాఱడి గొను
నోటిముందరి అన్నము తీయు.

అన్నం పెట్టి కంచం తీసి
వేయుట అంటే కదా.

“అతడు మంత్రశక్తి నని బోయెం
గాక కా, కున్న మృత్యుబాధ నొంద
కున్నె, కానక గుడువం బెట్టి కంచ
మాఱడి గొను, కంటె మిగుల బాత
కంబు లేదు.” భోజ. 6.182.

కుడువబెట్టు

విం దిచ్చు.

“అవ్విప్రునకు మాంసముతో గుడువం
బెట్టు మని పంచిస.”

భార. ఆది. 7.115.

కుతకుతలాడు

1. ఉడుకు.

“అన్నం కుతకుతలాడుతూ ఉంది.”

వా.

2. కోపించు.

“అత నే మలా కు త కు త లా డు
తున్నాడు?”

వా.

3. కళవళవడు.

“నా మనసు కు త కు త లా డు తూ
ఉంది”

వా.

కుతికంటు

కంటె.

“కుతికంటు సరిపెణ గుండ్రపేరు.”

హంస. 2.190.

కుతికిలపడు

కూలబడు.

మను. 4.27.

కుతిల కుడుచు

కుతిలపడు; దుఃఖపడు.

“కొండల తిమ్మని జూచి లోలో
కుతిల కుడువ నేటికే.”

తాళ్. సం. 12.82.

“ఊళ్ళపెంబడి చేవర, గుళ్ళపంచల
శేరి గుతిల కడిచి.” వారి. 4.191,

కుతిలగొను

బాధపడు.

“వైత్యరాజతనయ, దొడరి దేవయాని
క్రోపించె వలువీక, క్రంగి నూతిలోనఁ
గుతిలగొనఁగ.”

భాగ. 9 స్కం. 523.

కుతిలపడు

దుఃఖపడు.

“కుష్మామయంబునఁ గుతిలపడఁగ.”

శివ. 4.78.

“కుతిలపడు న తండు గువ్వకుతుక
తోడన్.” పాండు. 3.20.

కుతిలపఱుచు

ఇక్కట్టు పెట్టు; బాధపెట్టు.

“కుతిలపఱుపరె నృపుబంటు గురెల
చారు.” కాశీ. 5.289.

కుతిలపాటు

బాధ.

కుతిలపెట్టు

బాధపెట్టు.

“...ఆరాజకత్వ, దోషజాత మైన
దురితబాహుళ్యంబు, కుతిలవెట్టి భూమి
యతలమునకుఁ బోవ.”

భార. కాం. 2.89.

రూ. కుతిలపెట్టు.

కుత్తుకంటు

కంటె.

రా. వి. 1.62.

కుత్తుకబంటి నీరు

కుత్తుక మునుగు దాక ఉన్న
నీరు. నీటిలోతు చెప్పటలో
-మోకాలి బంటి (లోతు)
మొలబంటి(లోతు) అంటారు.

“నిండు మనంబుతో విజతసీరధి
గుత్తుకబంటి నీటితో, నుండి.”

కా. మా. 1.131.

కుత్తుక వినము, నాలుక బెల్లము
గోముఖ వ్యాఘ్రము లాంటి
పలుకుబడి.

“కైరవా ప్రకళంకంబు పెర విషము,
లోన జీర్ణించి యుండఁ బెప్పెని చంద్రి,
కలు వెలింగించెదవు కుత్తుకను విసంబు,
నాలుకను బెల్లమును గాదె పాలసు
నకు.” కవిరా. 8.

కుత్స సేయు

లసహించుగొను; నిందించు.

“జీవితేశ్వరుడు డించిన యోగిరంబులు
కుత్స సేయక భుక్తి గొనుట తగవు.”
కాశీ. 2.75.

కుదికిలబడు

చదికిల బడు.

కుదిమట్టంగా

లావుకు తగినయెత్తు కలిగి.

“ఆ పిల్ల అంత పాడుగూ కాదు. అంత
పొట్టి కాదు. కుదిమట్టంగా ఉంటుంది.”
వా.

చూ. కుటుమట్టము.

కుదియ గట్టు

ఒకటిగా కట్టు

“కూటకాల్మలందుఁ గుదియఁ గట్టఁగ
లేదు.” రుక్మాం. 2.22.

కుదియ బట్టు

గట్టిగా పట్టు; వెనుకకు లాగి
పట్టు.

“వాహుతో, పరిపరిలాగులం గుదియఁ
బట్టుచు రా.” శైమి. 2.15.

“పృథ్వుతో కుదియఁబట్టి.” శైమి. 3.111.

కుదియబడు

వెనుకంజ వేయు; కృశించు.
 “చిందముల కోలాహలములకుఁ గుదియఁ
 బడక.” భార. విరా. 4.62.
 “దేహంబు...కుదియఁబడఁగ.”
 దశా. 2.189.

కుదిలపడు

చూ. కుతిలపడు.

కుదిలపఱుచు

బాధ పెట్టు, నొప్పించు.
 “కూలికై న న్నిట్లు కుదిలపఱుచు
 చున్నార.” పరమ. 5.48.

కుదుకనగోలు గైకొను

చెల్లు వేసికొను.
 “ఇఁక నైన, కుదుకనగోలు గైకొనక నా
 ధనము, వదలుము.”
 గా. హరి. ద్వితీ. పంక్తి. 1285.
 వంచించు అని వావిళ్ళ. ని.

కుదుటపడు

ఊరట చెందు; ఒక సిమిత
 మునకు వచ్చు.
 “ఎన్ని కష్టాలు పడ్డా వాళ్ల కుటుంబం
 ఈనాటికి కొంత కుదుటపడింది.” వా.

కుదురుకొను

1. నెలకొను.

కవిక. 2.61.

2. సిరపడు.

“శివుఁడు చటులవిషాగ్నిం, గుదురుకొనఁ
 గంత బిలమునఁ, బదిలంబుగ నిలిపె.”
 భాగ. 8.245.
 “ఆ ఊళ్లో వా డింకా కుదురుకో లేదు.”
 వా.

కుదురుకొల్పు

నెలకొల్పు.
 “...గుబ్బచన్నుల మీఁదఁ గుదురు
 కొల్పి.” క్రీడా. పు. 45.
 సిరముగా నిలుపు.
 “కుదుకులంబున సత్కీర్తి గుదురు
 కొల్పి.” జైమి. 1.61.
 ఇది ‘పాదుకొలుపు’ వంటిది.
 కుదురు - పాదు.

కుదురుగా కూర్చుండు

సిరముగా కూర్చొను.
 “నిశ్చలతం, గడుఁ గుదురై కూర్చుండుట,
 పుడమిక్ పీరా స నాభ్యుఁ బొలుచు
 మహాత్మా!” కళా. 5.162.

కుదురు చేయు

పాది చేయు, ఆలవాలమును
 ఒనర్చు.
 “తాన కుదురు చేసి, వలయుబీజము లెల్ల
 మొలవఁ బెట్టి...” కమా. 7.19.

కుదురుపట్టు

పంటికుదుళ్లు.
 “కుదురుప పైడలి లివలివం గదలరదన
 పంక్తులును.” కవిక. 5.110.

కుదురుపడు

నెలకొను; సిరపడు; నిలుచు.
 “మత్పాదభక్తి యాత్మను జనించిన
 మాత్ర జ్ఞానంబు గుదురుపడును.”
 దశా. 1.222.

కుదురు పఱుచు

కుదురుపడునట్లు చేయు.
 “కీలుగొప్పనఁ బెండి గేదంగితేకులు,
 గొనలు గానంగ రాఁ గుదురుపఱచి.”
 శృం. నైష. 8.112.

కుదురుపాటు

సిరత.

“వాని తండ్రికిం, బట్టము గట్టి యా కుదు
రుపా టపునంతకు నిల్చి.”

రాధ. 3.52.

కుదువ పెట్టు

తాకట్టు పెట్టు.

ఇది రాయలసీమలో నేటికీ

వినవచ్చే పలుకుబడి.

“విత్తంబు చాలని విభవంబు కొఱ
గాదు, కుదువపెట్టంగ రాదు కుంద
నంబు.” రామలిం. 46.

“అప్పటి కప్పుడు అల్లు డొచ్చా డని
కంటె కుడవబెట్టి ఇరవై రూపాయలు
తెచ్చి.” వా.

కునికిపాట్లు పడు

తూగు, పని లేక ఉండు.

“అశీసులో కూర్చునే వాడు కునికిపాట్లు
పడుతూంటాడు.” వా.

కునుకు పట్టు

నిద్ర పట్టు.

“కునుకు పట్టిన జుట్టుకొను దవాగ్ని.”
రామలిం.

“రాత్రంతా దోమలతో కునుకు పట్ట
లేదు.” వా.

కుప్ప కూలు

కుప్పగా కూలిపోవు.

“నిలువున కుప్ప లై కూలినపట్టును,”
కవిక. 2.197.

కుప్పకోలుగొను

ఎక్కు వగు.

“ఆర్తరవంబులు కుప్ప కొలుకొన.”
హరి. 3.61.
బ్రాహ్.

కుప్పగూరగా

1. భిన్నా భిన్నముగా.

“ఎడగని యబ్బలంబు గడు నేడెఱ
గిట్టి మహాస్త్రశస్త్రముల్, గడు వడిఁ
గుప్పగూరగఁ జలంబునఁ బై దొరఁ
గింప...” భార. ద్రోణ. 3.152.

2. కుప్పలుకుప్పలుగా.

“మదీయబాణంబులఁ గుప్పగూరఁ
బఱపి.” భార. భీష్మ. 3.835.
భోజ. 7.
రూ. కుప్పనగూరలుగా.

కుప్పగూరగా పడు

కుప్ప గూలబడు.

“హింపించినన్ గుప్పగూరఁగాఁ బడియె,
నా పాపమతి భస్మ మై.”
వర. రా. అర. పు. 38. పంక్తి. 9.

కుప్ప గూల్చు

కుప్పలుగా పడగొట్టు.

“కుప్ప గూల్చె నిశాచర కోటి
నపుడు.” భాస్క. రా. యు. 1965.

కుప్ప చిచ్చిడి పేలాలు కొఱకు

కొద్దిపాటి స్వలాభం కోసం
ఇతరులకు అనంతంగా నష్టము
కలిగించు.

తనకు కావలసినవి నాలుగు
పేలాల గింజలు. వానికోస మై
ధాన్యం కుప్పకే నిప్పు పెట్టేవా
డనుట.

పరమనీచు డనుపట్ల ఉపయో
గించే పలుకుబడి.

పేలాలకోస మని వామికే
నిప్పు పెట్టేవా డంతే కదా!

“తలంచు బ్రహ్మస్వదేవస్వములకు సెగ్గు,
కుప్ప జచ్చిడి పేలాలు కొలుకడదివురు,
గ్రహణకాలంబునందు ముగ్గుడు జల
ముల, సెబ్ర చెంచడ మా బ్రాహ్మణ
బ్రువుండు.” పాండు. 4.196.

చూ. గడ్డం కాలతూంపే చుట్ట
ముట్టించు కొన్నట్టు.

కుప్ప తెప్పలుగా

సమృద్ధిగా, ధారాళంగా.

“కప్పరపు గండి వనిలోన గలయ
మెలగుడు, గప్పరపు టింటి బోదెల
నుప్పలిగి, కుప్ప తెప్పలుగా రాలు
కప్పరంబు.” మృ. వి. 2.15.

“ఆ ఊళ్లో వంకాయలు కుప్ప తెప్పలుగా
దొరుకుతాయి.” వా.

చూ. కుప్పలు తెప్పలుగా.

చూ. కుప్పలిప్పలుగా.

కుప్పనగూర

చూ. కుప్పగూరగా.

కుప్పన గూరు

కుప్పగా కూలు.

ధ్వన్యనుకరణము.

“కయి నేయు తెఱం గయథాతథం
బుగా, గుప్పన గూరి యొండొరుల
గూడక.” పారి. 3.11.

కుప్పనూర్పులు

మహాసూలు; పంట రాలు

కునే కాలం.

“కుప్పనూర్పిళ్ల కాలంలో మా శీలకు
మహా గిరాకీ.” వా.

కుప్పలు గట్టు

కుప్పలు పడు.

“కుండల చారు మ సములు కుప్పలు
గట్టె పురంబువీధులన్.”

కేయూర. 2.116.

కుప్పలుగా గురియు

ఎక్కువగా కురియు.

“హృదయము జిల్లని కుప్పలుగా
గురిసే జెమ్మటా.”

తాళ్ల. సం. 4.179.

కుప్పలు గొను

కుప్పలు పడు.

“కుప్పలు గొన జలు పుప్పాడి యెరు
వుగా, బారిబారి విరహగ్ని బాగుల
జొచ్చె.” ద్వాద. 5.130.

“కుప్పలు గొను విక్రమార్కు గుణ
ములకొఱకై.” సింహ. 1.31.

కుప్పలు తెప్పలుగా

చూ. కుప్ప తెప్పలుగా.

కుప్పలు వడు

గుంపులుగా చేరు; కుప్పలుగా

పడు.

“ఏమిటికి నీక నిచటన్, గుప్పలు వడి
నిలువగ.” వరాహ. 10.34.

కుప్పలో మాణిక్యము

చెడు పరిసరాల్లో ఉన్న

మంచి వస్తువునో, మనిషినో

గూర్చి చెప్పేటప్పుడు అనే

మాట.

“ఆ పాడుకొంపలో అంతా రాక్ష
సులే. కుప్పలో మాణిక్యంలా ఆ పిల్ల
ఒకటి పుట్టింది.” వా.

కుప్పవడు

కూలబడు; రాసులు పడు.

“కాళ్ళు కుప్పవడగ గడల జాలక.”

దశా. 4.45.

“ధరణి శ్రేణులు గుప్పవడగ.”

చంద్రా. 2.94.

కుప్పిగంతులు

చిన్న చిన్న గంతులు.

“ఇది తగు దగ్గర దనక కళా, విదులకు
సీసమ్మభిమున విద్యల యెలుకం, బొద
వెట్టుట హనుమంతుని, యెదుర వెసం
గుప్పిగంతు లెగయుట చుమ్మి!”

ద్వా. 2.19.

కుప్పెకోల

ఒక రకమైన బాణము.

భార. భీష్మ. 2.398.

కుబుసములో చే మగుడ్పు

చందమున

జేబులో నుండి డబ్బు తీసు

కొన్నట్లుగా.

మీ రెప్పు డైనా నా బాకీని

వసూలు చేసుకోవచ్చు

ననుట.

“కుబుసంబులోఁ జేమగుడ్పుచందమున,
నచ్చుగాఁ దీర్థ మీ య ప్పని కొన్ని,
యచ్చిక బుచ్చిక లాడి.”

గా. హరి. ద్వితీ. పంక్తి 634-36.

‘మీ జేబులో ఉన్నట్లే అను
కోండి’ అనడం నేటి వాడుక.

కుమ్మక్కు చేయు

ప్రోత్సహించు; వత్తాసివచ్చు.

“ఆ దొంగకు పిడు కుమ్మక్కు చేస్తేనే
ఇంత పని అయింది.”

రూ. కమ్మక...

కుమ్మరావమున రాగి ముంత

లేరు

లేని చోట ఆ వస్తువుకై

వెదకు. వ్యర్థశ్రమ అనుట.

“మీ వంశమందుఁ దాఁ కోర్వఁ జాలు,
వారిఁ జూపుము కుమ్మరావమున రాగి,
ముంత లేఁగఁ గలవె.”

ఉ. హరి. 3.48.

కుమ్మరి కొకయేడు గుది కొక

పెట్టు

నిర్మించుటకు పట్టినంత

కాలము ధ్వంసము చేయుటకు

పట్టదు—అనుట

“ఇది పెక్కేడులు పట్టెక, సదనం
బులు గట్టి నాకు శంభునికొకటక,
దుదిఁ గుమ్మరి కొక యేడును, గుది కొక
పెట్టన్నమాటకక సరి వచ్చెన్.”

గా. మా. 2.100.

కుమ్మరిగుంట

బురదగుంట.

సుమతి. 12.

కుమ్మరిసారె యగు

గిరగిర తిరుగు.

“... చేతము కుమ్మరిసారె యయ్యె
డున్.”

మద్రా. 67.

కుమ్మటించు

సేరు పార బోసి నట్లు, తొల

గించి వేయు—తెగనాడు, విడ

నాడు అని భావార్థం.

“గురుభక్తజేవుని గ్రుమ్మటించితివా.”
పండితా. ద్వితీ. మహి. పుట. 215.

కుమ్మి కూరాకు సేయు

నురుమాడు.

పట్టి పాలార్చు వంటిది.

కూరాకు (కూర) వలె

మెత్తగా మెదుపు.

కూర అనే అర్థం లో
 'కూడాకు' అనడం రాయల
 సీమలో నేటికీ కొన్నివర్గా
 లలో విశేషంగా విననస్తుంది.
 "పులుల జట్టలు చీరి మప్పులను లేళ్ళ,
 నేకలమ్మల గ్రమ్మి కూరాకు నేనీ,
 యమరం జమరలం బట్టి పాలార్లు
 మిపుడు, సామి! చూడుము నీ బంటు
 సత్తు వనుచు." సారం. 1.97.

కుమ్ము గాచు

పిడకల మంటలో చలి కాచు
 కొను.
 "అత్తయ్యను గోడలును గుమ్మలాడుం
 గుమ్ము, గాంచు చోటికి మకర
 సంక్రాంతివేళ." శివరా. 4.27.

కుమ్ము నెత్తిమీదికి తెచ్చుకొను
 అనవసరంగా కొట్లాట తెచ్చు
 కొను.

"అనవసరంగా దానిలో సాక్ష్యం చేసి
 ఆ కుమ్మును నెత్తిమీదికి తెచ్చు
 కొన్నాను." వా.

కుమ్ములాడు

కలహించు, వాదించు.

ఎద్దులు క్రుమ్ములాడుట పై
 వచ్చిన పలుకుబడి.

సంఘర్షణపడు అని తాత్పర్యం.

"...క్రమ్మటం, గ్రమ్మట మాయా
 మన్మథవికారము ధైర్యముఁ గ్రమ్ము
 లాడఁగన్." కళా. 2.22.

కుమ్మునుద్ది

గుట్టు.

తాన.

కుమ్మునుద్దులకు దిగు

వారిమీదా వీరిమీదా ఏవో

కబుర్లు చెప్పకొను.

"తునితగవుకు వారితోడను మతేమి,
 కమ్మునుద్దుల దిగక యీకొమ్ము
 పొమ్ము." నందక. 71. పు.

కుమ్మెలు వోవు

గంట్లుపడు, నలుగు.

"కుమ్మెలువోవ నొక్కి చెలి క్రోలిన
 తేనియ కావిమోతో." తారా. 4.169.

"బిగువు కాంగిళ్ళచే బ్రియు బాహు
 పురు లాత్రి, కమ్మెలు వోయినకుచ
 తటములు." ప్రభా. 5.62.

కుయిపోవు

ఆర్తరక్షణకై పోవు.

కుయ్యి ఇడగా పోవు అనుట.

"పసులకై కుయి వోయి."

రుక్మాం. 2.101.

"కురు నాథుండు ... ఉత్తరంబునం
 బసులం బట్టిన నతండు బృహన్నల సార
 థంగాఁ గైకొని యొక్కరుండ కుయి
 వోవుట విని..." భార. విరా. 5.233.

రూ. కుయివోవు.

కుయి రేగు

అటచు, గుంపు కూడు.

"నెలకొన సురియలు గొని చని, పాలి
 యునా? యూరం గుయి రేగి పాడు
 చునా? నెపుమా!" ఆము. 3.43.

కుయివెట్టు

మొలపెట్టు.

"కుయి వెట్టక వెళ్లు కూనోరుకూప
 వితానం బన." ఆము. 2.48.
 చూ. కుయ్యిడు.

కుయి వోవు

ఆ ర్రక్షణకై పోవు; విడిపింప
బోవు.

“చేరి తమ పూరి వారి చెఱపట్టుకొని
పోతే, కోరి కుయివోయి తెచ్చు
కొన్నట్టు.” తాళ్ల. సం. 6.5.
చా. కుయిపోవు.

కుయ్యిడు

మొలు లిడు.

చా. కుయిపెట్టు.

కుయ్యో మొట్టో అను

మొలుపెట్టు, కొట్టుకొను.

“ఇయ్యసురులచే జక్కిలి, మెయ్యది
తెరు వెందు జొతు మిటు వొలయఁ
గదే, అయ్య దేవ జనార్దన, కుయ్యో
మొట్టో యటంచు గుయ్యిడి రమ
దల.”

భాగ. 8.338.

కురుక్షేత్ర మగు

రణరంగ మగు; కలహరంగ
మగు.

“వాడూ వీడూ చేరగానే ఆ యిల్లు
కురుక్షేత్ర మయి పోయింది.” చా.

కురులు కూ కటి తోడ కూడని

ప్రాయము

బాల్యము.

“కురులు కూకటితోడం గూడియుఁ
గూడని చిన్నారి పొన్నారి ప్రాయంబు
నన్.” రాజగో. 1.13.

మెండ్రుకలు ముడి వేసుకొను
టకో, జడ వేసుకొనుటకో తగి
నంత పెరగని వయస్సునుట.

కురులు కూడనినాడు

చిన్నతనములో.

“కురులు గూడనినాడె మరులుకొన్న
దాని, సరంగ కౌగిటం జేర్చి చెక్కెర
మోవి యాని.” హేమా. పు. 51.

కురులు తీర్పు

తల దువ్వుకొని ముడి వేసు
కొను; జడ వేసుకొను.

“కమ్మనూనియ మెఱుఁగెక్కఁ గలయ
దువ్వి, కురులు దీర్పకయును గచభరము
లింత, పొలుచునే.” కమా. 6.52.

కురువులు వారు

క్రేళ్లుకు.

“...గౌరి మందరన్, కురువులు వారు
వ్రేఁగడుపు కుర్రఁడు మాకుఁ బ్రసన్నుఁ
డయ్యెడున్.” వీర. 1.5.

కుటుకుటు....

చిన్నచిన్న.

“కుటుకుటు వేలుపుఁచెఱవలఁ, జెఱవట్టిన
యటులె.” అచ్చ. సం. 5.0.
“పట తెంచి వనము వెఱుకుట, కుటుకుటు
రక్కసుల నొక్క కొందఱు గేలక,
విఱుచుట.” రామా. 6.284.

కుటుకుటు గొను

ప్రోగగు.

“గొడుగుల పఱయలు గుటుకుటు
గొనుటన్.” భార. స్త్రీ. 2.3.

కుటుకులు గట్టు

రాశిపడు (?)

“కుటుకులో గట్టె భటాంగముల్...”
భార. ద్రో. 4.88.

కుటుచ రాచించు

కించపఱచు.

“ఏంటే యీబుడు తెంత న న్నటుచ
గావింపం దను న్నెత్తుకే?”

ఆము. 7.45.

కుటుచ చేయు

అవమానించు; కించపఱచు.

“ననుఁ గుటుచ గఁ జేసె నరనాథుఁ
డనిన.” రంగ. రా. ఉత్త. 182 పు.

కుటుచ పఱచు

చిన్న బఱచు, తక్కువ చేయు.

“బుధోక్తి గుటుచపఱచెడి.”

కాళిం. 6.98.

చూ. కొంచెపఱచు.

కుటుచలు ద్రొక్కు

చలించు, ఆడు.

“హరముల్, గుటుచలు ద్రొక్క ముం
గురులు క్రొంజెమటక బద నెక్క
నేలుపుం, దెఱవ యొక్కరు...”

వసు. 5.75.

కుటుచ నేయు

కించపఱచు.

“నీవును నా పలుకులు కుటుచ
నేయక...” భార. విరా. 4.29.

చూ. కుటుచ కావించు.

కుటుబోడతల

ఆక్కడక్కడ వెంట్రుక లుండి

మిగతభాగం నున్నగా ఉన్న

బట్టతల.

“పెఁ, బుతపుత మంచు నున్న కుటు
బోడతలన్ ధరియింప నోడియున్”

పాండు. 2.64.

చూ. కుటుమాసిన గడ్డం.

కుటుమాపు చేల.

కుటుమట్టము

కుదిమట్టమా.

“కుటుమట్టం బైనతోకం గాని...”

వరాహ. 12.82.

కుదిమట్టమనే నేటి వాడుకలో

రూపం. చూ. కుదిమట్టము.

కుటుమాపు

కొంచెముగా మాసినది.

కుటుమాపు చేల, కుటు

మాపు గడ్డము ఇత్యాదులు

దీనిమీద ఏర్పడినవే.

“మాసిన దీర వేణి కుటుమాపిన చేల
చెఱం గల్గిక్రియా, వాసము గాని
మేను వసివాడిన ముద్దు మొగం బుఁ
గాంచి.” శుక. 1.214.

“కుటుమాపు దడిమంపుఁ గోకలోఁ
దొలకెను, కంపమాననితంబ కాంతి
సాంపు.” కళా. 4.108.

చూ. కుటుమాపుడు.

కుట్టు—తమి.

కుటుచ—తెలుఁగు.

కుటుమాపుడు

కొద్దిగా మాసినది.

“కుటుమాపుడు పుట్టం బలవడఁ గట్టి.”

భార. విరా. 1.291.

నైష. 7.141.

చూ. కుటుమాపు.

కుల కుల కూయు

గోడు గోడున నేడ్చు.

ధ్వన్యసుకరణము.

“కుల కుల కూసిరి కులిపడిరి.”

హర. 3.10.

కులకులలాడు

పురుగులు వ్పగై రా నిండుగా

ఉండు.

“పేలు కులకులలాడుతున్నవి.”

వావిళ్ళ ని.

కులతప్పు

కులాచారవిరుద్ధ మైనపని.

అందుకై విధించిన శిక్ష.

“వాళ్ళింటికి కులతప్పు వేశారు. అందు కని కులస్థు లెవ్వరూ వెళ్లడం లేదు.”

వా.

కులపతి

ఆశ్రమవాసి యై శిష్యులకు తానే తిండి పెట్టి చదువు నేర్పే ఋషి. ఆ శిష్యులు పదివేలమంది ఉండవలెను.

కులపర్వతం

ఏడు ప్రధానపర్వతా లున్న వని పురాణాలు. అవే కుల పర్వతాలు.

కులముకట్టు

కులాచారనిబంధనలు.

“ఎఱి కల వాళ్లకు కులంకట్టు చాలా ముఖ్యం.”

వా.

కులము లేని

కులము గోల్పోయిన; చెడిన.

“వా డంతమంచి కులంలో పుట్టి ఆ కులం లేనిదాన్ని పెళ్లి చేసుకొని పా డయి పోయాడు.”

వా.

కులవిద్య

అనూచానంగా వస్తున్న కుల

వృత్తి.

“కులవిద్యకు డీటు లేదు గువ్వల చెన్నా!”

గువ్వలచెన్న. 10.

కులస్థులు

ఒక కులానికి చెందినవారు.

“నలుగురు కులస్థులు ఉన్న ఊళ్ళో ఉం టే శుభ మైనా అశుభ మైనా బాధ ఉండదు.”

వా.

కులిరుగొను

చల్ల వడు.

కన్నడం : కుళిర్.

“కొలవేళులు నెలఁ దూడులఁ, దలి రులు నీహరవారిఁ దడిపి నయమునన్, గులిరుగొన మేన నొ తిరి, లలనలు పార్వతికి శీతలక్రియ లలరేన్.”

కమా. 5.149.

కులుకుప్రాయము

యౌవనము.

“కులుకుఁ బ్రాయం పు నూనూఁగు గొడమయెండ.”

కాశీ. 1.128.

“అమ్మకు కులుకుప్రాయము, ఆయ్యకు వణుకుప్రాయము.”

సా.

కులుకులాడి

వగలాడి.

“వలపు గులికెడు సింగార మొలుక ముద్దుఁ, జలుకకడ నిల్చెఁ గోమతి కులుకులాడి.”

శుక. 1.287.

రూ. కుల్కులాడి.

కువలువడు

కుప్ప కూలు.

“వా, సవి వాని రథంబు రిథ్యసారథుల మహిన్, గువలువడ నేసె.”

భార. ఆది. 6.88.

కుసంది

ఇటుకు.

కాశీయా. పు. 25.

కుసిగుంపు ఒనరించు

బాధించు. (?)

“కుసివంటి దాన న స్నీ, కుసిగుం పొన
రించి యేమి గుడిచెడు.”

శే. పంచ. 1.252.

కుసిగుంపు నడకలు

వగల నడకలు.

“కుసిగుంపు నడకల తోడే బాఁప
తలు, అసమానగతి వచ్చి...”

ఆమ. క. 5.282 పుట.

కుసుమ వెట్టు

ఎఱ్ఱపడ జేయు.

“కొదమ తుమ్మెద కడతెక్కు
గుసుమ వెట్టి.” శృం. నైష. 8.5.

కుసుంభమీద వచ్చినకుసుమ.

కుళ్ళ కువాడము

కొటిల్లము.

“వా డేమాత్రం కుళ్ళ కువాడం లేని
మనిషి.” వా.

రూ. కుళ్ళ కువాడం.

కుళ్ళకొను

ఒకరి మేలు చూచి ఏడ్చు.

“నీ వేదో బాగున్నా వని వాడు కుళ్ళ
కుంటున్నాడు.” వా.

కుళ్ళబోతు

అసూయాపరుడు.

“ఆ కుళ్ళబోతు వెధవ ఎవరి కేం మేలు
కలిగినా చూడ లేడు.” వా.

దుఃఖశీలుడు అని...

క్రాన్; శ. ౪.

కూకటిదుంపలతో

సమూలముగా,

“నీ, కుదురు నశింపఁ జేయుఁ జూమి
కూకటిదుంపలతోడ మాన్పఁడా!”

శతా. 40.

చూ. కూకటివేళ్లతో పెఱుకు.

కూకటివేరు

ఆధారిభూతము.

చెట్లకు పొడుగాటిపెద్ద వేరు

కొక, చిన్న చిన్న వేరులు

కుచ్చుగా ఉంటాయి. కూకటి

(వెంట్రుకలు) వలె ఉండు

టనుబట్టే, ఆ పేరు పెట్టిరి

కావచ్చును. కూకటివేళ్ళతో

పెళ్ళగించు అన్న పూదు

పూర్తిగా అని అర్థం.

“...మృప్రసన్నత యాల వాలం
బనంగఁ, బానరు పర్వత పూర్వపుణ్య
దేహంబు...కూకటి వేరుగాఁగ.”

పండితా. ద్వితీ. పర్వ. పుట 286.

“కూకటి, వే శుండన్ మునిఁడికొనలు
విఱుచుట గాడే.” ప్రబోధ. 4.8.

కూకటివేళ్లతో పెఱుకు

సమూలముగా నిర్మూలించు.

“కాఁక నెదిర్చి సంగర ముఖంబున
మెచ్చిన రాజవంశమున్, కూకటి
వేళ్లతోఁ బెఱికి.” కై. 1.64.

చూ. కూకటిదుంపలతో.

కూకటుల్ కొలుచు

ఈడు జోడు చూచు.

“యావనమందుయజ్ఞయు ధనాశ్వుఁడు
నై కమనీయకాతుక, త్రివిధిఁ గూక
టుల్ గొలిచి చేసిన కూరిమి సోమిదమ్మ
సా, ఖ్యావహ యై భజింప...”

మను. 1.58.

కూక పెట్టు

కూత వేటుదూరం.

“దాని, చెట్టులకు నెల నర గూకపెట్టు పాడువు.” వరాహ. 10.126.

కూక లిడు

1. తిట్టు.

“పాంథజనులఁ, గూక లిడె ననఁ గోకిలల్ కూత లిడియె.” శ్రవ. 2.64.

2. కూత వేయు.

“తలిరుఁబోడుల డెందముల్ తలడ్చిలఁ, గూక లిడుకొంచు నంతయుఁ గోఱఁ లేక, యాగడంబునఁ బురి విచ్చి యాడె చేమి.” నీలా. 3.27.

3. అల్లరి చేయు.

“నా కొడుకును నా కొడలు, నేక తమనఁ జెనఁగఁ బాము నీతఁడు వైవం, గోక లెఱుంగక పాఱినఁ, గూక లిడెన్ నీ సుతుండు గుణమె గుణాధ్యై!” భాగ. స్కం. 10. పూ. 325.

కూకలు పెట్టు

కూత వేయు.

కూకలు వేయు

అఱచు; తిట్టు, దండించు.

“అఁ! వా డన్నదానికి ఇంత గొడ వెందుకు? నేను పిలిచి కూకలు వేసి పంపిస్తాను.” వా.

కూకపెట్టు

ఒకరక మైన పాము.

వావిళ్ళ ని.

కూకులు వత్తులు నగు

నలిగి నల్లై రగు.

ఎక్కువ కలత చెందు అనుట.

“అక్కొం డొక బ్రహ్మచారి మదిఁ గూకులు వత్తులు నై యసదతిన్.”

పాండు. 5.244.

“రోమపుంగు మైలఁ బార్వభూజములు కూకులువత్తులు గా.”

వేం. పంచ. 2.105.

“చిలువదళ వాయు లప్పుడు...కూ, కులువత్తులు నై మొనతల, నిలువక శేషాహికడకు నెఱి చెడి పాఱన్.”

జైమి. 7.102.

కూకుడువత్తులు అని బ్రాను గ్రహించి గాలిలో తేలియాడు సాలెపురుగు నేసిన దారాలు అన్న అర్థం చెప్పి అతితేలిక యగు అన్న భావార్థం చెప్పాడు. ఇది యింకా ఏ మూల నైనా వాడుకలో ఉన్న దేమో పరిశీలించవలసి ఉన్నది. ఏమయినా ‘వాడి వత్తులగు’ లాంటి పద మని భావార్థం చెప్పుకోవడం కంటే యిలాంటి పద మొకటి ఉండనే ఉంటే మొఱు గని వేతే చెప్ప నవసరం లేదు.

కూగెంటు

కూతవేటు దూరమున కొక చోట.

“కూగెంటు నొక్కొక్క కూటంబు గలదు.”

పండితా. ద్వితీ. పర్వ. పుట. 480.

చూ. చేతెంటు.

కూచి సేయు

దండెత్తు.

“కూచి కేయింపఁగాఁ జూచె నందమొ
యేల, చైద్యుఁ డెటుంగఁ జే శార
తిలక.” చంద్ర. 5.125.

కూచీ చేయు

దండెత్తు.

“ఆ రాజు కూచీ చేయించి సమంచి
తాత్మ బలవత్సేనా సమేతంబుగా.”
రంగ. 2.59.

కూటసాక్ష్యం

తప్పుడుసాక్ష్యం.

“కూట సాక్ష్యాలు చెప్తే ఆందరూ
అలాగే బతకొచ్చు.” వా.

కూటికుండల చేటు

తిండిచేటు.

నా. మా. 87.

కూటిచవి తేల్చు

అన్నము పెట్టు, అన్నము
రుచి చూపు.

“తరిగొండ వెన్నుపై దాల్చి పేల్పులఁ
గూటి, చవిఁ జేల్చినట్టి కచ్చపము
వీవ.” పారి. 1.49.

కూటినీళ్లు

అన్నం కొద్దిగా వేసి ఉంచిన
నీళ్లు.

“కూటినీళ్లు తాగి వెడితే మధ్యాహ్నం
దాకా కూలీలు పని చేస్తారు.” వా.

కూటిపేద

నిలుపేద. కూటికి లేనివాడు.

“పడమర పెట్టు నయ్యుడుకు ప్రాశన
మొలక కూటి పేద పై, బడలిక
నుండు....”

ఆము. 2.49.

కూటిపేద తోడు తప్పినట్లు

కూటిపేద ముఠాక పేదవాని
తోడును సహించ లేకు.

యాచకునికి యాచకుడు శత్రు
వుకదా! అలా జత వదలినట్లు.

“అనుడు నొకింత నవ్వి భరావగఁడ,
కవలయాక్షి! చాలాల్లఁ గూటిపేద,
తోడు దప్పినజాడ సిగ్గుండు చనినఁ,
గానఁ గాచినవెన్నెల నాచె బ్రదుకు.”
సుదక్షి. 2.74.

కూటిప్రొద్దు

భోజనవేళ.

ఇట్లా యేర్పడినవే అంబటి
ప్రొద్దు, అంబళ్ల ప్రొద్దు -

ఇది మధ్యాహ్నభోజనవేళకే
వర్తిస్తుంది.

“దిటమున రెడ్డి పాటుపడి తెచ్చి యిడం
గను గూటిప్రొద్దు సంకటి తఱి పెన్న
మజ్జిగలు కంకటిపైఁ బవలింటి నిద్ర
లున్న...” శుక. 2.333.

కూటిప్రొద్దు సంకటి

వేళకు భోజనం.

“దిటమున రెడ్డి పాటుపడి తెచ్చి యిడం
గను గూటిప్రొద్దు సంకటి...”

శుక. 2.333.

వాడుకలో. వేళకు భోజనం

అన్నరూపంలో ఉంటుంది.

“వాని కేం? అత్తవారి పుణ్యమా అని
వేళకు భోజనం అమరుతూ ఉంది.”

చా. వేళకు భోజనం.

కూటిబీద

నిలుపేద.

కూటికి కూడ లేనివా కూటువలు గూడు

డనుట.

“జాకో, పాంతములఁ జేర్చ నాతఁ డ,
నంతవ్యక్తఁ గూటిబీద యై నెవ్వ
గలన్.” శుక్. 3.852.

చరిత్రుడు, అన్నాతురుడు.

పాండు. 4.158.

చూ. కూటిపేద.

కూటిలో మట్టి పోయు

జీవనాధారము పోగొట్టు.

కూడు ప్రధానం గనుక అదే
జీవనానికి సంగతేత మయినది.

అందులో మన్ను పోయడం
అనుభవదూరం చేయడమే.

“హా కూటిలో మట్టి పోస్తే నీ కేం
వస్తుంది? లేనిపోని వన్నీ కల్పించి నా
వీడ అధికారతో చెబుతున్నా వని విని
నీ దగ్గరికి వచ్చాను.” వా.

కూటివెచ్చము

తిండిఖర్చు.

“కూడినధన మెల్లఁ గూటివెచ్చంబు.”

గౌర. హరి. ప్రథ. పంక్తి. 1499.

కూటువమూక కూర్చు

వీరులను ఏరి కాక దొరికిన

వారి నందరినీ సైన్యముగా
ప్రోగు చేయు.

మందవేయు అనుట వంటిది.

“అడవులఁ గొండలం బడి మహాపద
రూపతి చన్ద్రవారి ని, ప్పడు కొనివచ్చి
కృష్ణుఁ డొకప్రోవుగఁ గూటువమూకఁ
గూర్చినన్...”

భార. ఉద్యో. 2.

గుంపు గూడు.

రసిక. 6.198.

చూ. కూటువలు గొను.

కూటువలు గొను

గుంపు కూడు.

“పీటఁ గలచేడె తెలను ... కూటువలు
గొనుచుఁ జూచిరి.”

భాగ. 10. పూ. 1248.

కూటువసరులు

మాయముత్యాలు వగైరాల
హారము.

“కాటుక చెదటి కన్దవ నీరు జూఱఁ,
గూటువ సరులఁ జిక్కువడ హార
ములు.” పద్మ. 3.21.
ప్రభాన్.

కూడగట్టుకొను

తనతో వచ్చునట్లు చేసుకొను.

“ఊరిలోని పెద్ద లందఱినీ కూడగట్టు
కుంటే కానీ, ఈ సత్రం మనం కట్టడం
సాధ్యం కాదు.” వా.

చూ. కూడదీసుకొను.

కూడదీసుకొను

తమ కనుకూలముగా చేసు
కొను.

చూ. కూడగట్టుకొను.

కూడ దెచ్చుకొను

కూడదీసుకొను; కుదుట
పరచుకొను.

“వెండియన్, జిత్రము గూడఁ దెచ్చు
కొనుఁ జెప్పక పోదని నిర్ణయించి డ,
గుత్తిక వెట్టి లక్ష్యబుండు...”

నిర్వ. 7.12.

కూడ పోయు

కూడబెట్టు; రాశి పోయు.

“గోవిందనామ మొకటి కూడ పోసె
బుణ్యములు.” తాళ్ల. సం. 9.8.

కూడబిడు

కలిసికొను.

“ఏకాంత స్థలంబునఁ దా కేవురును
ద్రాపదియును గూడఁబడునట్టి తెఱంగు
సంఘటించి...” భార. విరా. 5.305.
“తెజసస్పృష్టికిఁ, బరమాణుచయంబు
గూడఁబడుచందమునన్.”

పాండు, 4.30.

కూడ బలుకుకొను

ఒక్క-నూటకు వచ్చు.

“మీ రిద్దరూ కూడ బలుకుకొని
వచ్చారా యేమిటి? ఒకే మాట
మాట్లాడుతున్నారు.” వా.

కూడబాటు

కూడు.

కూడ బెట్టు

1. దాచు; ధనం కూడబెట్టు.

“కట్టక కడువక యొరులకుఁ, బెట్టక
తమ తండ్రి కూడబెట్టిన నీరి...”
విక్ర. 2.168.

2. కలుపు.

“అని తనవంగడం బగుధరాధిపమంత్రి
పదాతివర్గముం, బనివడిఁ గూడఁబెట్టు.”
ఉ త. హరి. 8.5.
“ఈలువు మాటవాసియుం, జుట్టటి
కంబుఁ బుణ్యమును సున్నగ మిన్నలఁ
గూడఁ బెట్టుచో.” విప్ర. 8.13.

కూడ ముట్టు

వెన్నంటు.

“తెఱంగిని కూణముల్ ధనువుఁ దాల్చి
కరాహముఁ గూడ ముట్టి.”
కా. మా. 4.180.

కూడలిచారి

చౌకు.

బ్రాన్.

కూడలివట్టు

రచ్చవట్టు.

బ్రాన్.

కూడలితాయి

హద్దురాయి.

శ. ర.

కూడలివాయి

రెండు పంచలు కలిసిన
మూలచో ఏర్పరచినట్టి
దారి.

శ. ర.

కూడా మాడా

కలిసి మెలిసి.

చూ. కూడి మాడి.

కూడి మాడి

కలిసి మెలిసి. జం.

“కొలిచెదము నిన్ను మే మెల్లఁ గూడి
మాడి.” హర. 2.189.

నేటికీ వాడుకలో: వాడూ
నేనూ కూడా మాడా కలిసి
తిరిగినాము అంటారు.

“తాను గుమార జంగమ సుధాకర
మాళియుఁ గూడి మాడి యిం, చైన రతి
ప్రసంగముల.”

కా. మా. 1.42.

“ఇంట్లో ఎదిగినపిల్ల ఉంటే కూడా
మాడా పని చేస్తుంది.” వా.

కూడిమాడి మెలగు

కలిసి మెలసి తిరుగు.

“ఇన్నాళ్లు కూడిమాడి మెలంగన్.”
విప్ర. 4.68.

కూడి యాడు

కలిసి మెలసి తిరుగు.

“మండుల తాయెతులు గట్టిగన్ శబర
పుత్రుల్ కూడి యాడన్ బురిన్.”
కా. మా. 3.32.

కూడి వచ్చు

కలిసి వచ్చు.

“వాడు నాతో కూడి రాడు.”
“పదివేలదాకా ఆ కంట్రాప్టులో వానికి
కూడి వచ్చినవి.” వావిళ్ళ ని.

కూడుకొను

కలిసికొను; సంభోగించు.

“విహీనుల గూడుకొంటు...వలదు
పతికి.” ఆము. 4.252.

....కూడుగా కుడుచు

అదే తిండిగా జీవించు.

ఇందులోని ‘అది’ పాపము,
కౌటిల్యము ఇత్యాదు లే
వయినా కావచ్చును.

“అటు గాన నెన్నిభంగులఁ, గుటిల
త్వమ కూడు గాఁగఁ గుడుతురు మగవా,
రిటువంటివారి మదిలో, నెటుగా నమ్ము
దురు సతులు హితు లని పతులన్.”
విక్ర. 7.181.

“ఉడుగక కపటమే కూడుఁగ, గుడువం
దొడరి యునికిఁ గలుకులా మగలు నెదం,
జేడి విశ్వాస మొప్పు లూరు, లెడ
నైర్వహింపరణికి డిగిరి చూరీ!”

అశ్వినమా. 1. ఆ.

కూడు గుడుచు

నీచస్థితిని అనుభవించు.

“బిడలకు బుడి నెప్పని, గ్రుడ్డికి
బిండంబు వండి కొని పొం డిదె నేఁ,
బడఁ డని భీముం డొఱి, గాడేము
లాడంగఁ కూడు గుడిచెద వధిపా!”
భాగ. 1. స్కం.

కూడు గుడ్డకు రాని

ఎంచుకూ పనికి రాని.

రామచం. 69.

కూడు గుడ్డకు కొదవ లేదు

బాగానే ఉన్నవా డనుట.

“వాని కేం? లక్షణంగా ఉన్నాడు.
కూడు గుడ్డకు కొదవ లేదు. పిల్ల నిస్తే
సుఖపడుతుంది.” వా.

కూడుగూటిప్రాయము

చిన్నతనము.

“ఇసు మంత గాని లేఁ డీ, పసిబాలుఁడు
కూడుగూటిప్రాయమువాఁ డి, నైసరి
బహుభక్త్యరాసులు, మెసఁగెడి విసు
వఁడు ప్రతుష్టి మేకొనఁడు గజే.”
పాండు 4.180.

పాశాంతరం : చూ. కుడువకూటి...

కూడు గోకయును లేక

తిండికి బట్టకూ లేక.

“ఇటు వరించియును నాతఁ డేమి
యందుఁ, గళేవళముఁ జెందఁ కూడుఁ
గోకయును లేక.” శుక. 3.372.

కూడుగోకలు

అన్నపస్త్రాలు.

“కఱపు కాలంబున మఱపు సొచ్చిన
వార్కి, కూడుగోక లాసంగినాఁ డి
తండు.” సానం. 1.152.

కూడుగట్టు

అన్నము తినక ఉపవాసము
లుండు.

“లేకున్న విడుతుఁ బ్రాణము, నీ కై
కూడుగఁ బట్టి నిలగ్రీవా!”

కా. మా. 8.101.

కూడు చీర యిచ్చు

తిండి బట్టా పెట్టి పోషించు.

“...కూడుం జీర నిడి సాకతంబు నేసి
నఁ జాలున్.” భార. విరా. 1.219.

మా. కూడు సీరకు.

కూడునీరు

కూటిసిళ్లు; గంజ.

శుక. 8.108.

కూడును బాడి

‘పాడి పంట’ వంటివదం. జం.

క్రీడా. పు. 88.

కూడు సీరకు

పోషణకు; తిండికి బట్టకూ
అనుట.

“వినుము గుణవంతుఁ డొకరుఁడు, ధన
వంతుం డైన యొక్క ధరణీనాథుం,
దనకూడు సీరకై కాం, చన మడిగి.”

భార. శాం. 8.165.

కూత వేటు దూరము

కొంచెము దగ్గరలో.

కూత వేస్తే వినబడునంత
దూరము.

దూరాన్ని కొలవడానికి
యిలాంటి వేవో పూర్వం
కొన్ని ఉండేవి. ధనుః ప్రమా
ణము, రాతివేటు దూరము,

వర్షావర్షము మొదలయినవి
యిలాంటివే.

“విను మిచ్చుటికిఁ గూతవేటు మారం
బునఁ, గల దొక్క హ్రదము నిర్మలము
జలము.” హరిశ్చం. ౪.65.

మా. కూక పట్టు.

కూతుం గతులు నను

కూతు ననుగుటకై వెళ్లు,

పెత్తనము పోవు.

“హిమవంతంబునకు గూతుంగతులు
గనినముసిగఁబు.” కుమా. 8.2.

(కూతుంగతులు అన్న పాతం
సరి కాదు.)

కూనగుంత

ఏతము బావిదగ్గర మాను
నిలుచుటకు పాతిన కంబానికి
వెనుక ఉన్నగుంత.

“మాను మీటుగ నెగయ గోమాయు
వప్పు, డేకతాశప్రమాణ ము ట్లెగసి
కూన, గుంతలోఁ బడి గ్రుడ్లు వెల్లు
ఱుక నాల్కు, నడుము కఱుకుక నఱు
చుచు బెడిసి మడిసె.”

హంస. 1.198.

కూనరాగము

చిన్న రాగము; కూని
రాగము.

“వాడు కూనరాగాలు తీస్తున్నాడు.”
వా.

కూనరోగము

కంటి రోగము.

కళ్ళలో కూనలు - దుర్మూ
సం - పెరిగినప్పు డంటారు.

కూనలమ్మ చీర

పాతకాలంలో చీరల రకా
లలో ఒకటి.

శుక్. 2.411.

కూనలమ్మ పటము

చూ. కూనలమ్మ చీర.

కూనలమ్మ పాటలు

కూనిరాగాలు.

చూ. కూనలమ్మ సంకీర్తనలు.

కూనలమ్మ సంకీర్తనలు

కూనిరాగాలు.

“నేరని గురుబోధలు సంసారము లై
కూనలమ్మ సంకీర్తన లై, దూరము నై
ముక్తికి ని, స్సారము లై పోవు నన్న
సంపగిమన్నా!” సంపగిమ. శ. 314.

చూ. కూనలమ్మ పాటలు.

కూనిరాగాలు

చూ. కూనరాగం.

కూపకూర్మము వలె

ప్రపంచజ్ఞానం లేక తనకు
తెలిసినదే లోక మను
కుంటూ.

గీర. 12.

చూ. కూపసమందూకము వలె.

కూపమందూకము వలె

కూపకూర్మము వలె.

“బోధ మల్పంబు గర్వ మభ్యున్న
తంబు, శాంతి నిష్పచ్చరంబు మచ్చరము
ఘనము, కూపమందూకములు బోలె
గాంచె మెఱిగి, పండితమృత్యు లైన
నెతండికలకు.” భీమ. 1.18.

“స్వర్వదోచ్చివృషంక సంచయనము లగు,
కూపమందూకముల కెట్లు శోర వచ్చు,

భట్టపాదకుమారిల పండితేంద్ర, వాగ్గరి
జృంభణవిలాసవైభవంబు.”

శంకరవిజ. 1.65.

చూ. కూపసమందూకము వలె.

కూపస్థమందూకము వలె

తా నున్నదే సర్వమూ అను
కొను అజ్ఞానభావం కలవారి
పట్ల ఉపయోగించే పలుకు
బడి.

బావిలో పుట్టి అక్కడే పెరి
గిన కప్ప అదే లోక మని
భావిస్తుంది అనుటపై యేర్ప
డినది.

“... ఈ నాలుగింట నొక్కడే నెవ్వ
నికి లేకుండు, వాడు కూపస మందూ
కంబుబోలె దనముక్కునకు జక్కటి
మీదిదె యాకాశంబు తన గొందియ
లోకం బని యెంచి...”

నీతి చం. పే. 55. పం. 13.

చూ. కూపకూర్మము వలె; కూప
మందూకము వలె.

కూపెట్టు

పిలుచు, కూతపెట్టు; కుయ్యో

మొట్టో అను.

“తలుపు సడలింపు మనుచుం, గుల
భామను మాంత్రికుండు కూపెట్టి
నచో.” హంస. 3.105.

“కూపెట్టంగ మహీసువర్చుల మెడలో
గోసెన్.” వరాహ. 2.98.

“విపన్నుల్ కూపెట్టిన విని తీర్పుము.”
ఆము. 4.204.

కూయిగా

రక్షకుడుగా.

“అసమున మీఁ దెలుంగక మహాగ్రహ
వృత్తి గడంగి చెచ్చెరం, బసులకుఁ
గూయిగాఁ జనియె బాపడు.”

భార. విరా. 5.234.

కూయి చెప్పు

ఎవరి నైనా సాయమునకు ఎలు
గెత్తి పిలుచు.

“ఇక్కడఁ గూయి చెప్పుటకు నెంతయు
దూరపుఁజొప్పు మార్చి పో.”

కా. మా. 4.66.

కూయిడు

పిలుచు.

దూరంలో ఉన్నవారిని పిలు
చుటలో కూత వేయు అలవా
టుపై వచ్చినపలుకుబడి.

“నా యెత్తి యెఱచుచు వారివారికిని,
గూయిడుచును.”

పండితా. ద్వితీ. మహి. పుట. 14.

“అ యెడ సఖు లొకఁ డొక్కఁడను,
కూయిడి జతగూడ కెడసి...”

హంస. 4.222.

కూయి వచ్చు

పిలుపు వచ్చు.

“కూయి వచ్చినన్, నీ వటు దండకో అ
గుచు నిల్చినఁ జాలు.”

శైమి. 1.100.

కూరకా ఉప్పుకా ?

నిష్ప్రయోజన మనుట.

“...ఒసంగినను గూరకా యుప్పుకా?”
పండిత. 6.

చూ. ఉప్పుకు వస్తుందా ఊరగాయకు
వస్తుందా ?

కూరగాయ కవిత్వము

స్వల్పలాభానికై పొగడుతూ
చెప్పే కవిత్వం.

“ఘన మగునుతి గనక కూరగాయ
కవిత్వం, బచక కృపామతిఁ గైకొను.”
సంపాము. శ. 3.

కూరగాయకవులు

కూరగాయ కవిత్వం చెప్పే
వారు.

“...మోత లె, లం గనుకూరగాయ
కవులకొ సర కించుక, నేతుకే కవులకొ?”
బహులా. 1.11.

చూ. కూరగాయ కవిత్వము.

కూరగాయవైద్యము

చిల్లర వైద్యము, నాటు
వైద్యము.

కాస్త నిరసనగా అనుమాట.
పల్లెలో నాటు వైద్యులు
వంకాయలకూ, పెంకాయ
లకూ చేసేవైద్యము అను
టపై వచ్చినది.

“ఈ కూరగాయవైద్య మెవరి క్కావా
లోయ ? నూది వేస్తేగానీ నా జబ్బు
తగ్గను.” వా.

కూరనార

కూరగాయలు; శాకపాకా
దులు. జం.

“ఆ ఊళ్లో కూరనారా బాగా దొరుకు
తుందా?” వా.

కూరముక్కు

చేపలలో ఒక రకం.

“మోరపక్కర దొంగును గూర

ముక్కు ... ఆది యగు మీ లఁ బట్టు
నతఁడు.” హంస. 4.187.

“నూర్మిడు నంతలోపలకొ ... ఒక కల
గంటి.” బిల్వ. 2.36-37.

కూరలు నారలు

శాకపాకాదులు. జం.

“కూరలు నారలు చాలవె, భారంపక
మృష్ట మేల పొట్టకు...”

పంచ. (పేం) 2 ఆ.

కూర వండి కస వేర గోరు

సిద్ధాన్న ముండగా గడ్డికోసం
వేకారు.

తగనిపని అనుట.

తాళ్ల. సం. 8.175.

కూరా కగు

కుమిలి పోవు; కూరవలె ఉడికి
పోవు.

“కూరీతిఁ గడుపునొప్పిం, కూరా కై
...యుడికెక.” పేం.పంచ. 4.260.

కూరాకు కోసి తిను

అకూ అలమూ తిను.

“అ డ వు ల కుక, మరలం బోయెడ
నచటం, దిరిగెదఁ కూరాకు గోసి తిని
యెడ.” భార. భీష్మ. 2.8.

కూరాకు చేయు

నలిపి వేయు, బాధించు.

పప్పు కూర మెదిపి నట్లు
మెదుపు అనుటపై వచ్చిన
పలుకుబడి.

“గుదిగుది గావించి కూరాకు చేసి.”

గౌర. హరి. ద్వి. 1268.

చూ. కూరా కగు.

కూర్మిడు

నిద్రించు.

కూర్మి-పాటు

తూగుట.

“కూర్మి-పాటు లఁ దూఁగి కూటు
వారు.” వరాహ. 11.126.

కూర్మిని కూర్మిని చెవుల
దోయు

సూతిపోయు.

“.....మీను శంతనునుతుండు, గురుఁ
డును విగురుండు కూర్మిని
కూర్మిని, చెవులఁ బోయమె నవిశేష
కార్య...” భార. స్త్రీ. 1.142.

కూర్మింటే తప్పు, లేస్తే తప్పు

అనవసరంగా తప్పు పట్టువారి
పట్ల ఉపయోగించే పలుకు
బడి.

“అతని దగర మనం పని చేయ లేము.
కూర్మింటే తప్పు లేస్తే తప్పు.” వా.

కూర్మికొను

సమకూర్చుకొను.

“తద్బలంబులన్, శ్రీ విలసిల్లఁ గూర్చు
కొని.” రుక్మాం. 3.212.

కూర్మిగుమ్మలు

కూర్మి స్త్రీలు, అనగా
తనపై కూర్మి గల వారు -
మిత్రులు.

“చెలువ దనచెల్మికత్తెలఁ బిలిచి నాకుఁ,
గూర్మిగుమ్మ లెవ్వార లీ కొమ్మ
లందు.” కుమా. 6.27.

ఈ కూర్మి ‘ఇష్టమైన’ ‘ప్రియ

మైన' అనే అర్థంలో ఏ పదం
తో నైనా కలుస్తుంది.

“కూర్పు మనుమండు.”

భార. శ్రో. 2.236.

మా. కూర్పుచుట్టము.

కూర్పుచుట్టము

ప్రియబంధువు.

“కూర్పుచుట్టంబుగా భావించి.”

పాండు. 3.68.

కూర్పొని కుంప ట్లమ్ము

తాను కదలకనే వారికి వీరికి

తగాదాలు పెట్టు.

“దాని కింక ప నేముంది? కూర్పొని
కుంప ట్లమ్ముతూ ఉంటుంది.” వా.

కూలంకష మైన

నమగ్ర మైన.

నది బాగా నిండినప్పుడే

కూలములను (బడ్డలను)

ఒరసుకొంటూ పాటుతుంది.

అందుపై వచ్చిన పలుకుబడి.

“ఆయనకు ఆ భాషలో కూలంకష
మైన పాండిత్యం ఉంది.” వా.

కూలబడు

చలికిలబడు.

మా. చదికిలబడు.

కూలికి

అయిష్టముగా.

కేవలం డబ్బు వస్తుందని

మాత్రమే.

“కూలికి నూనె లంటి.” శుక. 2. 363.

“వాడు కూలికి చేస్తున్నాడు.” వా.

“కూలికి ఏదేవుళ్లతో ఏం పని ఆవు
తుంది?” వా.

కూలి నాలి

కూలిపని.

జం.

“కూలి నాలిక్స్ వ్యయ మొనరించి.”

గుంటూ. పూ. పు. 14.

“కూలికి నాలిక్స్ పోయి ఆవిడ బతుకకూ
ఉంది.” వా.

కూలిపాటు

కూలిపని.

“ఈ యమరుల కెట్లు జీవనము లందలి
వారల నాశ్రయించి నిత్యము గను
గూలిపాటుచు బడి తారు చరించె
దరు...” పార్వ. 2.93.

కూలి పుట్టు

పని దొరకు.

“ఈ డాల్లో కూలి పుట్టడం లేదు.
అందుకనే పడమటికి వెళ్లి పోతు
న్నాను.” వా.

కూలియాలు

వేశ్య, వెలయాలు, డబ్బు

నకు వచ్చు ఆడది.

“ఒక్క మీఁ గలుగువాడై మనో
జుడు గూలియాకిన్.”

కుమా. 8.143.

కూళతనము

కక్కుర్తి; దైన్యం.

“ప్రాతబట్టకే, కూళతనంబునం
బ్రభులకుం దనుమర్దన మాచరించి
యున్.” శుక. 2.363.

కూళమారి

కూళ; దుష్టుడు.

“హాశమారి విధాత చేకూర్చె నిటుల.”
ప్రబంధ. 655.

కృతపడు

1. కడచు.

“కృతపడినకార్యంబు గ్రమ్మఱం బొడ
మునే...” భార. కర్ణ. 1.226.

2. మరణించు.

“పనిచి కృతపడిన గాంధేయునిదెస.”
భార. ద్రోణ. 1.6.

3. వేరుగు.

“సురకరి యీ నుద్రిఁ జరిగించు నేనిక,
కొదమలఁ గృతపడ్డకొదమ యొక్కొ.”
మార్క. 1.97.

కృతపడ్డ తప్పు కాచు

వెనకటి తప్పులను మాఫీ
చేయు - మన్నించు.

“కృతపడ్డ తప్పు గాచితి నేడు.”
శైమి. 8.94.

కృతపడుచు

గడపు.

“...దినంబులు కడంద్రోచి...బుతు
వులు కృతపఱచి...” సాంబో. 1.173.

కృత మెఱుగు

చేసిన మేలు జ్ఞప్తి కుంచు
కొను.

“కృత మెఱుగును దుపకార, వ్రతమున
వర్తింతురు...” భార. విరా. 3.61.

కృతయుగపుమాటలు

సత్య కాలపు మాటలు,
తాతలనాటి సంగతులు.

“...కృతయుగపు మాట లిపు డేల.”
నందక. 29.

కృతి యిచ్చు

గ్రంథం లిఖిత యిచ్చు.

“కృతు లిచ్చినసుకవుల.”

రుక్మాం. 3.66.

కృత్యాద్యవస్థ పడు

మిక్కిలి కష్టముతో కూడినట్టి.
ప్రారంభ దశలోని ఇబ్బందులు
పడు.

కాన్యగచనలో ప్రారంభం
చాలా క్లిష్టం అనుటపై
గోర్పడిన పలుకుబడి.

“అతగాడు వేలమీద పెట్టుబడి
పెట్టాడు. ఎప్పుడో బాగానే వసుంది.
ఇప్పుడేవో కృత్యాద్యవస్థ పడుతు
న్నాడంతే.” వా.

కృప ఉట్టిపడగా

దయారసము వెల్లివిరియగా.

“ఆ చాలురఁ గృప, యుట్టి పడఁగఁ
జూచి నృపతి యొయ్యన నగుచున్.”
కళా. 6.160.

కృప చేయు

అనుగ్రహించి యిచ్చు.

“నీవు కృప చేసిన నీ రథచాపతూణ
ముల్.” శైమి. 4.25.

కృపవాడు

అనుగ్రహపాత్రుడు.

“ఎవ్వఁడు తేజరిలు నతఁ డెప్పుడు నీ
కృప వాఁడు భార్గవీ!” వి. పు. 1.203.

కృప సేయు

అనుగ్రహించు; ఇచ్చు.

“వివేకపరిపాటియునుం గృప సేసె.”
హర. పీఠిక. 30.

కృష్ణపచ్యము

చున్ని ననేలలో విత్తి పండించే
ధాన్యం.

ధాన్యం రెండు రకాలు—కృష్ణ
పచ్యము; ఆకృష్ణపచ్యము=
తా నంతట పండే గడ్డిగింజల
వంటివి.

కృష్ణా అనుకొను

చచ్చిపోవు.

“ఆ ముసలిది కాస్తా కృష్ణా ఆమకొంటే
ఆ ఆస్తి అంతా వీడితే.” వా.

కృష్ణార్పణ మగు

తనది కాకుండా ఇతరులకు
దత్త మై పోవు.

ఏ దయినా దానంగా యిచ్చి
నప్పుడు కృష్ణార్పణం అనీ,
రామార్పణం అనీ దైవ
ప్రీతిగా యిచ్చే అలవాటు
కలదు. అందుపై వచ్చిన
పలుకుబడి.

“వాడు చదివి తెచ్చిస్తాను అంటే
పుస్తకం ఇచ్చాను. అది కృష్ణార్పణం
అయి పోయింది.” వా.

కృష్ణాష్టమి

శ్రావణ బహుళ అష్టమి. ఇదే
గోకులాష్టమి. కృష్ణుడు పుట్టిన
రోజు.

“కృష్ణాష్టమినాడు గొడియమఠలో
బ్రహ్మాండంగా చేస్తారు.” వా.

కృష్ణంగా

సంక్షిప్తంగా.

“మీరు చేప్పే దేవో కృష్ణంగా చెప్పే
వంచిది.” వా.

కెం పగు

ఎట్టు నయన.

అనగా కోపోద్రిక్త మయిన.

“కెం పగుకన్నువోయితో.”

జై.మి. 2.53.

కెం పగుచూడ్కి

కోపవృష్టి.

“జనపరంపర కెం పగుచూడ్కి
జూచి.” పాండు. 8.95.

కెంపు దేటు

ఎటు వెక్కు.

“కన్నువోయి, తుడిగి గంపుదేటు నిద్దర
మంపుతోడ.”

వర. రా. సుం. పు. 67. పంక్తి. 8.

కెంబసుపు

కుంకుమ.

“నుసుపుగా దువ్వి తీర్చిన కెంపు
బాలేందు, పసు మీటు నొసటి కెం
బసుపు బొట్టు.” శుక. 2.425.

కెక్కరలు కొట్టు

ఆశ్చర్యమును ప్రకటించు.

‘గెక్కరలు కొట్టు’ అని నేడు
వివరించు.

ధ్వన్యనుకరణము.

శుక్కు. 52.

“ఆ పిల్ల అత్త నలా అన్నిమాట లం
టుంటే అంతా కెక్కరలు కొడుతూ
విన్నారు.” వా.

కెక్కరించి

కోడిలా అట్టూ ఇట్టూ చెలికి.
 “వాడు కోడి కెక్కరించినట్టు కెక్కరించి రెండు మెతుకులు తిన్నాడు.”
 వావిళ్ల ని.

కెడగూడు

1. గుమికూడు.

కాశీ. 3.138.

2. కలిసి యుండు.

“నాటి లేక నీతోడినీడ యై గడగూడి, పరగినన న్నింత.”

3. భోగించు.

“మగనికి వెఱవక యింటికి, దగఁ దానే కర్త యగుచుఁ దత్పరవృత్తి, వగలల దై వెలిఁదిరిగెడు, మగువం గడగూడువాడు మదనుఁడు గాఁడే.”

మల్ల. 2.173.

కెడ్డెరయు

అడ్డదిడ్డముగా పడి యుండు,
 కలగాపులగ మగు.

“మృగంబుల యెలుంగుల తోడం గెడ్డెరసి.” కాశీ. 1.93.

“సాంపు మిగులంగ జోదుల యంప పాదుల, దీప్తులును లేతనవ్వుల దీధితులును, హరిరక్తులు గెడ్డెర సగుచు వెలుగఁ, దేరు లరిగ నుదామతఁ గౌరవేంద్ర!” భార. శిల్ప. 1.104.

చూ. కెడ్డెర సగు.

కెడ్డెరను అగు

అట్టూ ఇట్టూ చెల్లా చెదరుగా అడ్డదిడ్డంగా పడు.

“కె, డ్డెర నై పీనుఁగులు పడుపుఁ లేక కయుఁ బడియెన్.” కుమా. 11.127.

కెరలి పడు

త్యరపడు.

“కెరలిపడి జనని చూటుట, ధరణీపతి ననుట వెట్టితనము.” సారం. 3.32.

కెరలి యాడు

అనందముతో తాండవించు.

“బాణాసురుండు దనుజసుందరీసహితుఁడై...కెరలి యాడుచు మధుసాన కేలిఁదేలి.” ఉత్త. హరి. 5.47.

కెరలుకొను

తేరుకొను; ఏపుగా పెరుగు.

“వాడక వ్రాలక తేవుకులఁ, గూడక తగ నల్ల గెరలుకొని నవకములై... వీడెక్ సస్యంబు లిడుమ వీడెక్ బ్రజకుక్.” భాగ. 10. పూ. 757.

కెరలు వొడుచు

కెరలుకొను.

“అతనిచేత నున్న యమృతవంభము నూచి, కెరలువొడిచి సురలఁ గిక్కురవెట్టి, పుచ్చుకొనిరి యసురపుంగవు లెలను.” భాగ. 8.295.

కెరలెత్తు

చూ. కెరలుకొను.

కెరుకొను

కలవరించు; కేకలు వేయు.

“పిల్లవాడు నిద్రలో కెరుకొని లేచాడు.” వా.
 “మేలును దెబ్బచుఁ గేక లిడుచు గెరుకొనుచును వచ్చె.....దుబుడక్కి వాడు.” హంస. 2.27.

కెలవాడి

కిలాడి, టక్కరి.

“రసికుఁ డగు కలవాడి, ఆపుఁ డగు
కలవాడి.” తాళ్ల. సం. 12.14.

కెల్లు రేగు

విజృంభించు.

“కెల్లు రేగ జేచా మంటే కిమ్ముల
చుట్టరి.” తాళ్ల. సం. 7.256.

కేకట కెమ్మట లాడు

పరిహాసము లాడు.

కేకే యని పుటచుచు పరి
యాచకము లాడు పని

వావిళ్ళ ని.

“గిరికేసుఁ క్రేకటఁ గెమ్మట లాడి,
యును సరసము నేనీయును శేలి నేసి,
యును.”

పండితా. ద్వితీ. మహి. పుట. 111.

కేకలు వేయు

కోపించు.

“చేకొని యొనరుతు మనుచున్, కేకలు
వేసెడిని సమరశీరతి యె.”

దేవీ. 12.188.

కేకసలాడు

నవ్వుతూ చప్పట్లు కొట్టు.

మా. కేకిసలు కొట్టు.

కేకిసలు కొట్టు

కేరింతలు కొట్టు.

ధ్వన్యనుకరణము.

“నాట గలిచి పోనక పట్టుచుఁ గేకిసలు
గొట్టుచు నొకరొకరిఁ జీరుచు...”

కళా. 6.225.

“చేకొని హరిఁ జూచెఁ గేకిసలు
గొట్టుచు బోటులు దాని నవ్వఁగన్.”

పారి. 3.16.

మా. కేకసలాడు.

కేడీలాడు

చాడీలు చెప్పు.

రమా. 13.

కేరడము లాడు

వక్రొక్ర లాడు; హాస్యమాడు.

“కేరడము లాడునతి మధ్య ధీర.”

నరస. 2.29.

“కేరడము లాడుచుండిలేనిఁ, గవియు
పాండవబాణాగ్నిఁ గాదు సువ్వెఁతమ్మ
తమ లోభ మనుచిచ్చు దరికొనంగఁ,
దెగినవారయి పొదు రింతియ తలంప.”

భార. ఉద్యో. 1.358.

కేరియలు వాటు

కెక్కర్లు కొట్టు.

“జీఱిక కలు ద్రావి మదసింధురగా
మిను లన్ని కేఱియల్, వారుచు గొడు
గీతములు వాడుచు. కుమా. 6.45.

కేల కపోలము లూడు

చెక్కిట చేయి చేచ్చు.

చింతా సూచక మైన అంగ
విక్రియ.

“ఎన్నిభవంబులన్ గలుగు నిత్యకరా
సనసాయకవ్యధా, ఖిన్నత వాడివత్త
లయి కేలఁ గపోలము లూడి.”

మను. 2.57.

కేల నోరు మూసికొను

ఏ దైనా అలా చేయతగదు
సుమా అని చెప్పునపుడు ఆడ
వాళ్ళు నోరు మూసుకొను
టపై వచ్చిన పలుకుబడి.

“అనుచు నొయ్యఁ బలుకుచును జూపె
బ్రియు నొక్క, ముగుడ కేల నోరు
మూసికొనుచు.” కళా. 7.146.

కేలుట్టిపడు

చేతు లదరు.

ఒకపని చేయుటకై శహతహ
పడుటను సూచించు అంగ
విక్రియ.

“...రాజసుతుడు చరమాంబునిధిన్,
మనుగ రవి నెఱయు చీకటి, గను
గొని కేలుట్టిపడగఁ గట్టాయిత మె.”
శుక. 2.219.

కేలుదండ

దండ, చేయూత.

దశా. 7.28.

కేలు మోడ్పు

నమస్కరించు.

కేలు మోడ్పు

నమస్కారము.

కేలు విడుచు

చేయి ఊపి ఆరంభించు డని
సూచించు.

“పోర నొండొకంటి బాడుచుట కవ
సీత, విబుధరిపులు కేలు విడుచుట
యను.” కవిక. 2.151.

కేలు సాచు

చేయి సాచు; అరించు.

“శ్రీకాంత దా నయ్యుఁ బ్రియు నిరో
ధింపడు, క్రిం దై విరోధికే గేలు
సాపడు.” వసు. 1.65.

కేలొసగు

నమస్కరించు.

“వ్యాఘ్రపురసలియందు మహాబాహు
స్వామికే గేలొసఁగె దహితముగ.”
హంస. 4.218.

కేల్కెల దట్టించు

చేయి పట్టుకొను; చప్పట్లు
గొట్టు.

“శ్రేష్ఠ కన్నడశేయు నెచ్చెలియతో,
గేల్కెల దట్టించి వా, చావైచిత్రిని
మచ్చటాడునకె...”

హంస. 1.82.

కేల్కొడ్డు

చూ. కేలు మోడ్పు.

కేశాకేశి

జుట్లు జుట్లు పట్టుకొని.

“కేశాకేశిఁ బెనంగుచు.”

శుమా. 12.168.

కేశిక సేయు

పొగడు, స్తుతించు; ఒకా
నొక కవిత్వము సేయు.

బామ్మలాటలో నేటికీ కేశిక
చేస్తారు. ఎవరో బహుమతి
ఇస్తే ఆ మాట చెప్పి వారిని
పొగుడుతారు.

ఇట్లే కేశిక యొనర్చు, కేశిక
సలుపు మొ.

“...నెంబలి కోల, నలి దూసికొని కేశి
కలు సేయువారు.”

పండితా. ప్రథ. దీక్షా. పుట. 160.

“వఱుచు బాలుని వామపాదంబు,
గిఱిగిటగాఁబట్టి కేశికలో సేయు.”

పండితా. ప్రథ. పురా. పుట. 481.

“జక్కిణిరపండి మేళములఁ గేశిక
సల్పిరి.” రామా.

“కేశిక జోకయు లీల నటంప.”

బస. 7.154.

కైంకర్యము చేయు

కాజేయు; సేవ చేయు.

సేవ చేయు అనులు అర్థం

అయినా వ్యంగ్యంగా కా

జేయు అనే అర్థంలోనే ఉప

యోగిస్తారు. వైష్ణవులలో

మాత్రం మంచి అర్థంలోనే

ఇది అలవాటులో ఉంది.

“వాడు ఇంట్లో ఉన్నట్టే ఉండి,

పెట్టెలో నాలుగు రూపాయలూ

కైంకర్యం చేశాడు.” వా.

కైకానుక చేయు

కానుక లిచ్చు.

“జవాదిపిల్లలు మొదలూ గానలో

వాని గుం, పులు: కైకానుక చేసి...”

యయా. 1.104.

మా. కైకాన్క సేయు.

కైకాన్క సేయు

బహుమతి యిచ్చు.

“గుండ్ర పేరును కైకాన్క కోరి

సేతు.” హంస. 2.87.

మా. కైకానుక చేయు.

కైకూలి వడు

దినకూలి చేసుకొని బ్రతుకు;

కూలి నాలి చేసుకొను.

“కొడవలి గడియించుకొనుచు: కై

కూలి, వడి రాజనములకు నొడవబాటు

చేసి.” బస. 4.117.

కైకొను

1. గ్రహించు.

“జగత్త్రయంబు గావం బ్రోవం,

గైకొన్ననీవు.” ఉత్త. హరి. 4.96.

2. లక్ష్యపెట్టు.

“కైకొ: డతండు సురల.”

హర. 3.8.

3. పెండ్లి చేసుకొను.

“జయలక్ష్మీవతితో న నం గ వ తి

నిచ్చిం కైకొనం గోరి...”

విక్ర. 4.54.

4. పట్టు. అనుసరించు.

“చరమాశాంతరహిత కైకొని.”

విక్ర. 2.115.

ఇలాంటి ఇతర చాళియల

లోనూ ప్రయుక్తం. అవన్నీ

ఏనిలోనే చేరనూ చేరును.

కైకొలుపు

ఒప్పించు; ధైర్యము గొల్పు.

కైకొల్పు

పురికొల్పు.

భాగ. 10. ఉ. 300.

కైకొలు

ప్రత్యేక; సమ్మతి; అనుమతి.

“నా కైకొ లిచ్చె రెం డాడంగ నా,

నాలుక మీకులము వారి నాలుక

లటులే?” సింహ. 5.198.

కైచాపు

నమస్కరించు.

కైచెఱ యిచ్చు

తనంత పట్టుబడు, వశ మగు.

“ఏచిన తన నిడువలు వి.లోచనముల

చెలువమునకు లొంగి జలజముల్, కై

చెఱ యిచ్చె ననం గే, కీచాలితనన

మా కలికి ధరియించున్.”

వరాహ. 11.50.

కై జా చేయు

గుట్టం కట్టెం బిగించు.

“విభుండు హయము డిగి హుసా, గై
కై జా చేసి మహా, నోకహతలమున
నిలిచి.”

చంద్రా. 2.111.

కై జీతగాడు

జీతాని కున్న సై నికుడు.

భార. ఆశ్ర. 1.78.

కై జీతములవారు

కై జీతగాండు.

కువ. 2.148.

చూ. కై జీతగాడు.

కై తప్పుగా పడు

చేయి జాటి పడిపోవు ; పప్పి
పోవు.

“కంగు కంగునఁ నేలఁ గైతప్పుగాఁ
బడు, వేటమ్ము లేఱక దాఁటి దాఁటి.”

మను. 4.108.

“దేవ నిన్న కై తప్పునఁ జేరె నీ
హయము.”

జైమి. 5.168.

కై దండ యొసగు

చేయూత నిచ్చు.

“అవిక కట్టడపు బోరపు నిగ్గుజంటిలు,
తనులతాద్యుతికిఁ గైదండ యొసఁగ.”

శుక. 1.289.

“అదరమున శతమన్యుఁడు, కైదండ
యొసఁగ.”

పారి. 8.28.

కై దువు పెట్టినవాడు

ఆయుధమును వదలినవాడు.

“జోడు వుచ్చినవానిని గైదువుఁ జెట్టిన
వానిని.”

భార. భీష్మ. 3.308.

కై పదము

సమస్య.

“కైపద మిచ్చువారలును గ్రక్కనఁ
బద్యము చెప్ప వారలున్.”

భోజ. 2.50.

కై పెక్కు

పొగ రెక్కు ; మత్తెక్కి
తూలు.

కై పు మిగులు

కై పెక్కు.

కై మోడుపు

నమస్కారము.

కైలా గిచ్చు

చేయూత నిచ్చు.

“తన పాణిపల్లవము కైలా గిచ్చి.”

విప్ర. 4.86.

“పరి, జనములు కైలా గొసంగ స్నానో
న్ముఖుఁ డై.”

విజయ. 1.55.

కైలా గొసగు

చేయూత నిచ్చు.

“చిగురాకు వంటి కంగేలు, గారము
మీఱంగఁ కైలా గొసంగి.”

వర. రా. అయో. పు. 286. పంక్తి. 15.

కై వశముగా నుంచు

అధీనములో నుంచు.

“రఘుపతి తనచేతి విల్లు, వరుణుని
యందుఁ గైవశముగా నుంచి.”

వర. రా. బా. పు. 287. పంక్తి. 10.

కై వస మగు

లోబడు, వశ మగు.

“దానవైఖరిన్, హేమనగేంద్ర ము

క్కనిక యిత్తురు కైవన మై చెలంగి
నన్.” విక్ర. 2.10.

కైవ్రాల బిండు

వాలిపోవు నట్లు నిండుగా
పండు.

“కైవ్రాల బండె కలమవనంబున్.”
కమా. 6.119.

కైవ్రాలు

వాలిపోవు; పడు.

వాలడం మీది పొద్దు వాలి
నట్లుగా అన్న అర్థంలో
వయసును పోల్చుట అలవాటు
కూడా ఉన్నది. ‘నేను పెద్ద
వాణ్ణియి పోయాను. సాయం
త్రం కావచ్చింది.’

“ప్రాయ మింతకు మిగుల కైవ్రాల
కుండ.” కాశీ. 1.7.

కై నేయు

అలంకరించు, అర్పించు.

“ఆ సమయమున గుమరిం గై నేసి...”
విక్ర. 4.192.

“ఏ, మును పూజించితిఁ బిమ్మటన్
హరియు సంభోజితగర్భండునున్, గని
కై నేసిరి.”

భీమ. 4.208.

కొంకనక్క

ఒకరక మైన నక్క.

“చీమలు గావలుం గ్రిములు జింకలు
నక్కలుఁ గొంకనక్కలున్.

భార. అశ్వ. 2.117.

కొంకరలు పోవు

చలితో సొట్టలు పోవు.

“కొంకరలు పోయిన నీ మెయి చక్క
నొక్కి.” రామా. 7.258.

“అబ్బ! ఈ చలితో వేళ్ళు కొంకరలు
పోతున్నవి.” వా.

కొంకి కొంకక

జంకు కొంకులు లేక.

“వల చంగునను దాటివడి నేగు నొక
లేటిఁ, గొంకి కొంకక త్రొక్కి కూర్చె
నొకఁడు.” శుక. 1.263.

మా. కొంకికొను.

కొంకికొను

సంకోచించు.

“అనుమానముతో నొక కొంత కొంకి
కొంచు.” హంస. 1.89.

కొంకి తెంచి ముడి గొంపే

కుటుచ

చెడిపోయి, సరి చేసికొంటూ
కూర్చుంటే ఉన్నది తక్కు
వై పోతుంది అనుట.

దారాన్ని తెంచి తెంచి ముడి
వేసిన పైల కుదు చై పోతుంది
కదా!

తాళ్ల. సం. 8.175.

కొంకు కొసరు

సంకోచము.

జం.

“తోడలపై నిద్ర వోయెడు దుష్ట
మృగముఁ, గొంకు కొసరు లే కిటు
లేలఁ గూలఁ ద్రోవు. విక్ర. 8.97.

“కొంకు కొస రించుకయు లేక మూలఁ
దాచె.” విరా. 2.128.

కొంకుపడు

సంకోచించు.

బ్రాహ్మ.

కొంకుపాటు

సంకోచము.

కొంకు పెట్టు

సంకోచించు.

“కొంకు పెట్టక పెనుగద పెట్టు ప్రేయ.” భార. సా. పీ. 1.169.

కొంకు వోవు

కొంకరలు వోవు.

“అపదం, బారయక యుండఁ జేయుచు ప్రధాతపు సీతునఁ గొంకు వోయె దున్.” భార. కాం. 3.813.

కొంగకాళ్లు

పొసఁగితి కాళ్ళున్న మనుష్యులను వెక్కిరింపుగా అనే మాట.

“ఆ కొంగకాళ్లకు పిల్ల నెవ్వ రిస్తారు రా?” వా.

కొంగజపం

బకధ్యానం.

పైకి మహాసాధువుగా నటిస్తూ లోన కుట్రలు పన్నువారి యెడ ఉపయోగిస్తారు.

పంచతంత్రంలోని కొంగ - చేపల కథపై యేర్పడిన పలు కుబడి.

“వాడి దంతా కొంగజపం. ఆ యింటో కా సు చనువు చిక్కితే ఆ పిల్ల నెప్పుడో రేపుకొని పోతాడు.” వా.

కొంగని బొడిచి వంగని

వ్రాలంగ దివియు

గొప్పవానిని తగ్గించి తక్కువ

వాని నెక్కువ చేయు

అని కావచ్చు నేనూ?

సరిగా జేల లేదు.

“పోలంగఁ గొంగనిఁ బొడిచి వంగనిని, వ్రాలంగ దిగిచి లేల బింకంబు,”

బస. 7.185.

కొంగమెడ

పొడవైన మెడ.

కాస్త నిరసనగానే అంటారు.

“అఁ! ఏమందం? ఆ కొంగమెడా అనీ!” వా.

కొంగల మల్లయ్య

వట్టి డాబు మనిషి.

కొంగవాలు

ఒక రకమైన కత్తి.

కొంగవల్లు అకులు

కత్తితో పడిన గాయములు.

కొంగవా అనగా ఒక రకమైన కత్తి.

“కొంగ వాల్లు అకు లంగుళులఁ బట్టుచు జబ్బు, లంటఁ గుట్టిడ వెళ్ళ నరయ వారు.” ఆము. 7.21.

కొంగు ఈడ్పు

బట్ట పట్టి నిలవేయు.

ఒంటిమట్ట. 84.

కొంగు జారు

పైట జారు.

తాళ్ల. సం. 6.156.

కొంగుధనము

కొంగుబంగారము వంటిమాట.

“కోరి భజించు వారలకుఁ గొంగు ధనం బయి.” పాండు. 2.98.

కొంగున కట్టుకొని తిరుగు

తన సశవ ర్తినిగా. నా నెను
నెంచుచే ముందుకొను.

ఇది మా క్షిం గా భార్య
భర్తల పేషయ్యతో ప్రయుక్త
మవుతుంది.

“ఆ పిల్ల మొగుణ్ణి కొంగున కట్టుకొని
తిరుగుతూ ఉంటుంది. వాడు బయటి
కేం వస్తాడు?” వా.

కొంగున నగ్ని దాచినట్లు

దాచగూడని దానిని దాచ
గూడనిచోట దాచినట్లు.

ఆ త్వ వ్యాభూత మొనర్చు
కొనె ననుపట్ల జీవయోగించే
పలుకుబడి.

“మమ్ము నందఱ నెవ్వని మహితశక్తి,
యెక్కుడై సంగరంబునఁ జిక్కు
పఱచె, నట్టి కరునిఁ గొంగున నగ్ని
దాచి, నట్లు లేమ్మొయి దాచితిో
యమ్మ చెపుమ!” భార. స్త్రీ. 2.178.

కొంగున నున్న చిచ్చు

వినాశకారి.

ఒడిలోని అగ్ని కాల్చి తీరును
కదా!

“సురలకు గుండెతెల్లడము, నూరుల
డెండములోని కొట్టు, భేదరతతి
కంటిలో నలుసు, సాధ్యుల కొంగున
నున్న చిచ్చు, భూసురలకు నెల్లనాడు
మెడఁ జాట్టినపాము....”

భాస్క. యుద్ధ.

కొంగున ముడిచిన మణి

అందు బాటులో నుండు

అపూర్వమస్తువు; మనోరథ
పూరికము.

“సోమపురి పదమంతుక మంగళిఁ, చాడ
మాడని తనమనాపు సాడనిపించెన్,
బడివిభవయనము కొంగున. ముడిచిన
మణి గాచె సక్తముఖ్యుల కెల్లన్.”

పాం. 2.48.

చా. కొంగుమంగారము.

కొంగు పట్టు

దేహి నను.

“ఎవ కెంత మాట రానిచ్చిరఁ గొంగు
వట్టితి మునీశ్వరులార!” పాండవో. 51.

“నే నెన్ని కష్టాలువచ్చినా ఒకరిముందు
కొంగుపట్టి యెరగ నమ్మా తల్లీ.” వా.

కొంగు పట్టుకొని తిరుగు

విధేయుడై ఆజ్ఞానువర్తియై
యుండు.

“వా డెప్పడూ పెళ్లాం కొంగు పట్టు
కొని తిరుగుతూ ఉంటాడు.” వా.

కొంగు పట్టుకొని నిలుచు

భిక్షు అడుగు; యూచించు.

“అవిడ ఒకరిముం చెన్నడూ కొంగు
పట్టుకొని నిలిచి యెరుగదు. ముసలి
తనంలో యాచిస్తూ ఉంది.” వా.

కొంగు పటచికొని

కోపమును, దుఃఖమును
సూచిస్తూ పైట క్రింద పటచి
కొని (పరుండు.)

పడక వేసుకొనకుండా పైట
చెఱుగునే పటచుకొనుట
సహజంగా కోపాన్ని సూచి
స్తుంది.

“గుబ్బకవమీఁది పయ్యెదకొంగు పఱచి,
నేలఁ బవళించు మగువ కన్నీరు
వారఁగ.”

శుక. 3.483.

కొంగు పఱచు

1. వ్యభిచరించు.

వొంగచాటుగా వ్యభిచరించు
వారు సామాన్యంగా ఎక్కడో
ఒకచోట మంచాలూ, పరు
పులూ లేకుండా కొంగునే
పరుచుకొని పడుకొంటా రను
టపై వచ్చిన పలుకుబడి.

“వార లెల్లను బంగారువంటి నిన్నుఁ,
బాసి పలుగావలకుఁ గొంగుపఱచు
చెలుల, నంటి...” శుక. 2.120.

చూ. కాలెత్తు.

2. కొంగు పట్టు.

ఏ దైనా భిక్షకు పాత్రకు
బదులు కొంగు పట్టుట కూడా
అలవాటు. అందుపై వచ్చిన
అర్థం.

“కొంగు పఱచిరి నృపతు లాకూటి
కొఱకు.”

రామలి. 28.

ఈ అర్థంలో ఈ మాట వాడు
కలో లేదు. వాడుకలో దీని
రూపం కొంగు పట్టు.

చూ. కొంగు పట్టు.

కొంగువసిడి

అందు బాటులో ఉన్న
అమూల్య వస్తువు; సులభ
లభ్యము.

“కోప ముకింత లేదు బుధకోటికి
గొంగుఁబసిండి.” విజ. 1.88.

చూ. కొంగుబంగారము.

కొంగుపెడి

అందు బాటులోనిది, కొంగు
బంగారము.

“కోరి నుతించినవారి కొంగుపెడి.”
తాళ్ల. సం. 6.173.

“కొలిచినవారల కొంగుపెడి డిలఁడు.”
తాళ్ల. సం. 9.180.

కొంగుపెడి యగు

అందు బాటులోని దగు.

“కోరినవారలే కొంగుపెడి గాదా.”
తాళ్ల. సం. 7.283.

కొంగుబంగార మగు

సులభలభ్య మగు.

అందు బాటులో నుండి ఎప్పుడు
పడితే అప్పుడు ఉపయోగించు
కొన వీలయిన ధనము వంటి
దగు.

కొంగునందు కట్టుకొన్న
బంగారము అంతే కదా.

“రామానుజయ్య దాన, ప్రామాణిక
ముద్ర కొంగుబంగార మగున్.”

పాండు. 1.65.

చూ. కొంగుపసిడి;
కొంగుపెడి.

కొంగుబత్తెము

కూలి గింజలు.

సామాన్యంగా కూలి గింజ
లను కూలీలు కొంగులో

పోసుకునే ఇళ్ళకు వెడతారు.

అందుపై వచ్చినది.

“నిలిచిన కప్ప కావలికి నిల్చును
రప్పరి గొంగు బల్లెపుం, గొలువున
కీయకొల్పి హలికుల్ బికిరుబు పొసంగు
వేలుపున్.” చంద్రా. 1.25.

కొంగు మాయ

ముట్టగు.

క్రాన్.

చూ. చెఱగు మాయ.

కొంగుముడి

1. వశవర్తిని అయినది.

“అంగన నాకు గొంగుముడి యై తగు
నీ విపు డిచ్చునీవి...” రామా. 4.162.

2. ఇప్త మైనది.

అందు బాటులో నుండునది.

“.....శుభప్రసంగ మంగనకు
నొసంగ గొంగుముడి గాదె భవద్వచ
నంబు...” వసు. 3.48.

కొంగుముడి వేసికొను

తప్పక అవుతుంది అన్న నమ్మకంతో ఉండు.

“మది తహతహ విడిచి యికకా, ముద
మున సతులార! కొంగుముడి వేసికొనుం,
డిద నేటి మాపటికి గూ, ర్చెద నాలా
యముగ నేను బ్రియులన మిమ్మున్.” ప్రభా. 5.85.

కొంగుముడులు

పుణ్యస్థానాలలో స్నానములు
నిర్వర్తించేటప్పుడు భార్య
భర్తలు కొంగుముళ్లు వేసు
కోవడం ఆచారం.

ఆతని మంచకొనకూ, అవిడ

చీరకొంగుకూ వేసే ముడులు

కొంగుముడులు.

ఇదెప్పుడూ బహువచనం
లోనే ఉంటుంది.

“తిరుమల కంచి పుష్పగిరి తీరములుం
జని కొంగుముళ్లతో, వరములు దంప
తుల్ వడయ...” హంస. 2.85.

కొంగురొక్కము

ధనము; ఈవలసిన డబ్బు.

మా మూలుగా పూర్వం
డబ్బును కొంగున కట్టుకొనే
వారు. అందుపై వచ్చినది.

“కొలది పుణ్యపాపాలే కొంగురొక్క
ములు వెట్టి, వెల చెంచి బేర మాడ వేగి
రమె రాహో!” తాళ్ల. సం. 8. 170.

కొంగొంగు రను

కొంగలు అలా అటచు.

ధ్వన్యనుకరణము.

“కొంగలు చెలంగి కొంగొంగు రనగ!”
హర. 5.16.

కొంగొడ్డు

కొంగు పఱచు; సంభోగ
సుఖ మిచ్చు.

ఇది కా లెత్తు అన్నట్లు సీచ
మునకు లోబడు అనే ఆరంభ
లోనే ఉపయుక్తమవుతుంది.

“అడుపుట్టువు లోకంబునందు గప్ప,
నుందు గాసువీసములకై యబ్బినట్టి,
పురుషులకు నెల్ల గొంగొడ్డి పొట్ట పోసి,
కొనెడి వెలయాటి బ్రదు కిట్టి దనగ
నెల?” పరమ. 3.207.

చూ. కొంగుపఱచు.

కొంగోడు వడు

ఒటిగిపోవు. ఒడ్డిగిల్లు.

“కులపర్వతములు కొంగోడు వడియొ”

మైరా. 2.83.

కొంగోడు పోవు

ఒక మంచుకొడు వదలిన

దగు; ఒటగి పోవు.

“కుక్కి వడిన మిగులక కొంగోడు పోయిన... నల్క మంచ మొప్పు దండ్రు” వి. పు. 3.215.

కొంచపడు

అల్పత చెందు; న్యూనపడు.

“కొంచపడితి నొక కొన్నాళ్లు, ఇంచు కంచు కిప్పు దెఱిగితి నే.”

తాళ్ల. సం. 11.2. భా. 17.

చూ. కొంచెపడు.

కొంచపఱుచు

కించపఱుచు.

“తనుకొంచ పఱుతురె తరుణుల లోన.”

వర. రా. క్షి. పు. 357. పం. 17.

చూ. కొంచెపఱుచు.

కొంచపాటు

సంశయించు.

బ్రాన్.

కొంచయము చేయు

కించపఱుచు, న్యూనతపఱుచు;

తక్కువ పఱుచు.

“శ్యామోదయము కొంచయము చేయ నేతెంచి, శ్యామోదయము హెచ్చుగఁ దనర్చు.” చంద్రి. 4.45.

కొంచుబోవు

తీసికొని పోవు.

“కూర్మి నందన నింటికె కొంచు బోయె.” హర. 3.83.

నైనికులలో - ముఖ్యంగా పెద్దవారిలో ఈ రూపం నేటికీ అలవాటులో ఉంది.

అయితే ఈ ‘చు’ ‘చ’ గా మారడం కద్దు.

“వారసీ, మంత్రని కీయనో వెలకు నూర్చునో యేటికె కొంచు బోయె ద, త్యంతరయాన...”

హంస. 5.283.

“ఈ అర్ఘ్యపాత్ర కొంచబోరా.” వా.

కొంచెకత్తె

సామాన్యరాలు.

“ఉవిద నీ వెంత కొంచెకత్తె జయంతు, గావుల జేసినగరితవు కావె నీవు.”

కువల. 4.173.

ఇదే అర్థంలో నేడు ‘నీ వేం తక్కువ దానివా?—‘నీ వేం సామాన్యరాలివా’ అంటారు.

శ. ర. చెప్పిన ‘సామాన్యరాలు’ సరికాదని వావిళ్ళ ని. అమాయకురాలనుట సరికాదు.

కొంచెకాడు

సామాన్యడు.

“కొంచెకాడవె, యన్నన్న సఖాగ్ర నిరితారివి గాజే.” శుక. 3.285.

వాడుకలో రూపం :

“నీ వేం సామాన్యడవా? జేకాలు జయించినవాడివి.” వా,

“వాడేం తక్కువవాడా? దేశం తిరిగిన వాడు.”

చూ. కొంచెకత్తె.

కొంచెపడు

1. కిందపడు, న్యూనపడు.

“ఒరు నొద్ద కేగి హైస్కూలు, పరికింపంగ వేడి కొంచెపడియెడుకన్నన్, మరణం బుత్తుప్తుము...” శివధ. 5.94.

2. అసంపూర్ణ మగు.

“తరుణి నీచేత మదనతంత్రంబు లెఱుంగఁ గఁ, గోరి యున్నాఁడునాయాన కొంచె పడక, యుండఁ గురతసుఖాంబుధి నోల లార్చి, యింపు సాంపార నన్ను మన్నింప వలయు.” వి. పు. 2.217.

3. తక్కు వగు.

“తండ్రి నీ ప్రాసాదంబున నన్నియు సమ కూ రె డుం గా క కొంచెపడి యెడునే.” భోజ. 6.191.

కొంచెపడుచు

న్యూనపడుచు.

“వాని గను మమ్మ కలశీలవర్తనములు, కొంచెపడుపక...”

వరాహ. 2.124.

కొంచెపు కవులు

కుకవులు. అల్పు లనుట.

“నంచకు లగు కొంచెపుంగవుల రవళి యడలించి.” పాండు. 1.16.

కొంచెపునరుడు

అల్పుడు.

సుమతి. 40.

కొంచెపువాడు

అల్పుడు.

“పరిమార్చు కొంచెపువారె యున్నె డన...” భార. ఉద్యోగ. 1.14.

కొంచె మగు

తక్కు వగు.

“ది, స్త్రీమాగోళము సంతకంతకును కొంచెం బయ్యె లేజీకటిన్.” జై. మి. 5.155.

కొంచెమా

సామాన్యమా.

“అహ్మ్యానినిగో పాండు కొంచెమా.” శుక. 4.16.

కొంచెమా నంచెమా?

అదేం తక్కువా? జం.

“ఈతే యిందను కోడాని కడేం కొంచెమా నంచెమా? పదివేల రూపాయలే!” వా.

చూ. కొంచె నంచెమా?

కొంచెము గొప్ప

ఏ కొంచెమో.

“కొంచెము గొప్ప సంతసము గొల్పిన.” వాణి. 1.15.

చూ. కొంచెమో గొప్ప.

కొంచెమో గొప్పో

ఏ కొంచెమో.

“కొంచెమో గొప్పో ఒకరికి సాయపడితే వారూ మనకు సాయం చేస్తారు.” వా.

చూ. కొంచెము గొప్ప.

కొంటెకోణంగి

కొంటెవాడు.

“వాడు ఒట్టి కొంటెకోణంగి.” వా. చూ. కొంటెకోణాలు.

కొంటెకోణాలు

చూ. కొంటెకోణంగి.

కొంటెపాడి కట్ట

ఘోర్తుడు, దుష్టుడు. ప్రాన్.

కొంటెభాగోతులు

కొంటెకోణంగులు.

కుక్కు. 22.

కొండ:

అదే గొప్ప, ఘనకార్యం.

“రండల కొడుకులు యాచక, తండంబుల కేమి త్రవ్వి తల కెత్తేరా, రెండాకు లొక్క పోకయు, కొండమూ దానశర్వ కోమటి గుర్రా!”

—చాటువు.

“కొండ ధరించుట నా కొక కొండా?”

హరి. పూ. 7.179.

కొండంత....

ఎక్కు వైన; గొప్ప అయిన.

“కొడుకు పుట్టెడు నని కొండంత యానగో, నుండంగ దుది గూతు రుద్దవించె.” భోజ. 3.140.

కొండంత కనకము పోకకు

వెలా

అసంభవ మనుట. పోక కంత వెలా?

తాళ్ల. సం. 9.285.

కొండంతటి దేవర

గొప్ప దైవము.

సారం. 1.16.

కొండంత దేవరకు కొండంత

పత్రి పెట్ట గలమా?

గొప్పవారిని అంత గొప్ప

గానూ గౌరవించ లే మను

పట్ల ఉపయోగించే పలుకు బడి.

“కొండికలము మన కెంతటి, దండి

గలుగు నధికవస్తుతతి హరి కొనగన్, కొండంత దేవునకు మఱి, కొండంతయుఁ బత్రి యిడెడు కుశలులు గలరే?” కుచే. 1.110.

కొండంత పని

పెద్ద పని.

“అక్కట! మోసంబు లేదు కొండంత పనికి, నైన బలిమాలి నీవు పా మ్మన్న నెడలి.” కుక. 2.876.

కొండంత అన్నది గొప్ప అనే

అర్థంబో చాలా రూపాలలో

కొనవస్తుంది.

హ. “కొండంత దేవుడికి కొండంత

పత్రి పెట్టగలమా? సా.

“కొండంత రెడ్డి వచ్చి కొంగు పట్టు కొంటే ఉ అనగుడినా (గూడునా?) ఆ అనగుడినా? (గూడునా?)” సా.

కొండకోతి

1. కొంటె కోణంగి.

“దానితో నేం లే. అది వట్టి కొండ కోతి. అలాగే వెక్కిరిస్తుంది.” వా.

2. ఒక పిల్లల ఆట.

“దాగిలిమూతలు...గురిగింజ కొండ కోతి” హంస. 3.146.

* * *

ఇలా కొండతో చేరి అక్కడి-కొండవోని - అనే అర్థంలో చాలా పదాలు లున్నవి. కొండ కంది, కొండ కాకి, కొండ గుమ్ముడు, కొండ గొట్టె... ఇత్యాదులు. ప్రత్యేకించి విశేషార్థమున్నవే ఇటు ఉట్టంకి

తాలు, మిగతని ఊహ్యములు.

* * *

కొండగా గను

గొప్పగా భావించు.

“అణుమాత్ర మైన యొక కానుక చెచ్చిన కొండ గాఁ గనుక.

విజయ. 1.33.

“ఆ కొడుకునే కొండగా చూసు కంటూ బతుకుతున్న దా తల్లి.” వా.

కొండగా తలచు

గొప్పగా భావించు.

“తా నెఱింగియు నీ జాతి గాని దాని, మాట లెల్లను గొండగా మదిఁ గలంచి.” విప్ర. 4.77.

కొండ చేయు

గొప్ప చేయు.

“గట్టిచనన చేత మట్టి చూచెద మన్నఁ జెలి యది యొక కొండఁ జేసుకొనెడు.”

సారంX. 2.224.

“ఈ కొండమణి కాంచనాకారమిఁ గాంచె, గొండ లెల్లను దనుఁ గొండ చేయ.” విక్ర. 2.15.

కొండ దాకు

అధిక మగు.

“నిండువేడుక మిన్నంది కొండ దాకె.” విజయ. 2.20.

కొండదాసరి

దాసరులలో ఒకభేదం.

తర్వాత దాసరికంటె తక్కువైన నీచభిక్షుకుడుగా మారి నది.

చూ. కొండదాసరితనము.

కొండదాసరితనము

నీచభిక్షువృత్తి.

“తనదు చెల్లి వొడఁబూధవున కిచ్చి, యతనివలనను నీరి గాంచు నంతకంటె, సార మై గోఁచుఁ గొండదాసరిత నంబు.” రామలిం. 78.

వివరం. చూ. కొండదాసరి.

కొండనాలుక

చిటునాలుక కిటునాలుక.

“ఎచ్చోట ముచ్చిచ్చు నేదేసి నాల్కలు, కొండనాల్కల దాకఁ గోతవడియె.” భీమ. 3.37.

కొండను తగరు డీకొన్నట్లు

అల్పుడు అధికునిపై విజృంభించేపట్ల ఉపయోగించే పలుకుబడి.

పొట్టెలు కొండను డీకొన్నట్లునుట.

“గాండీవధన్వ నాహవ, పాండిత్యము దలఁప నతని భండనమున మా, కొండు నని యొకఁడు గడఁగుట, కొండం గని తగరుఁ దాకఁ గోరుట గాఁజే.” భార. ఉద్యో. 1.237.

కొండను తవ్వి యెరుకను పట్టు

ఎంతో పని చేసి స్వల్ప లాభము పొందు.

“ఎంత దవ్వలనుండియో యేగుజెంచి, కడెడు మెతుకులకె యంత కష్టపడెడు, కటకటా! యమ్మహీసురాగ్రణి విధంబు, కొండ ద్రవ్వయు నెరుకను గొనుట యయ్యె.” కచే. 2.112.

కొండ పట్టు

దేశాంతరగతు డగు.

“గదియ దిగి కాకి మందు గానిలి
నూనుడు కొండ పట్టినన్.”

కాశీ. 6.21.

మా. కొండలు పట్టు.

కొండ పిండి గావించు

కొండలను పిండి కొట్టు ;

అ సాధ్య కా ర్యాలు నిర్వ
ర్తించు.

“పిండి గావించుమా వెండికొండ.”

కా. మా. 2.21.

ఎట్టి చచ్చురకార్య మైనను
చేయటకు మేము సిద్ధ మను
టను సూచించును.

ఇది కొన్ని భిన్నరూపాలలో
కనబడుతుంది.

“కొండ లన్ని పిండి గొట్ట వచ్చు.”

కేమన.

కొండపిండి కూరు

ఒకానొక చెట్టుపూత దూదికి
బదులు పరుపుల్లో దిండ్లలో
పెడతారు. ఆ పని చేయు.

“బూయగుమాది కాగు కొండపిండి
దిండ్లలో కూరారు.” వా.

కొండపొడవు

అల్పధికముగా ; రాసులుగా.

“కొండపొడవు చెచ్చి నైచిరి.”

విజయ. 2.90.

కొండమంగలి క్షరం

సగం సగం చేసిన పని; ఎగుడు
దిగుడుగా చేసినపని.

తిరుచలికొండ - తిరుమల పై
వెంట్రుక లిచ్చేవా రెక్కువ.

అక్కడి మంగళ్ళు బేరం
పోకుండా ఒకొకరికి కొంచెం
కొంచెం ట్రేరింగ్ చేసి కుంచుండ
పెడతా రని ఒక ప్రతీతి.

ఆ జనం ఎక్కువ గ ను క
ఎగుడు దిగుడుగా నాలుగు
బరుకులు బరికి నదిలి పెడతా
రన్నది మరొకటి.

ఇలాంటి వానిపై ఏర్పడిన
పలుకుబడి.

కొండమనిషి

నాగరకుడు.

“అతి సేం కొండమనిషిలా ఆడాళ్ళు
కనబడితే అలా నోరు తెరుచుకొని
చూస్తా రేం?” వా.

కొండమల్లయ్య

శ్రీశైలమల్లి కాజునుడు.

“కొండమల్లయ్యచే నుండు నందురు
గాని, జింకను గాన మే వంక సెన.”
యయా. 1.105.

కొండమీద కోతి దిగి వచ్చు

ఎలాంటి దైనా అందుబాటు
నోనికి వచ్చు.

“చేసిలో డబ్బు ఉంటే కొండమీద
కోతి దిగి వస్తుంది.” వా.

కొండముచ్చు

కొండముచ్చు వలె మూతి
ముసుచుకొని ఏమీ అన
కుండా ఉండేవారి నంటారు.

“అపిల్ల కొండముచ్చులా కూచుం
టుంది.” వా.

కొండమునవ

మూతి మునుచుకొని ఏమీ

తెలియనట్లు నటించే మనిషి.

“అదా అమ్మా కొండమునవ. లోపల కావలసినన్ని బుద్ధులున్నాయి గానీ.”

వా.

కొండ యెంత వజ్ర మెంత ?

చురు కైనది చిన్న దైనా చాలును అనుట.

కొండ పెద్ద దైనా వజ్రం

చిన్న దైనా భేదిస్తుంది.

నారాయణదాసు భీష్మచరిత్ర.

కొండ యెక్కు

1. గొప్పకు పోవు ; విట్టివీగు.

“కొండ యెక్కుడు బలిమాలికొనిన కొలది” సిం. నార. 17.

“వానిదగ్గరికి పడే పడే వెళ్ళి అడిగా మంటే కొండెక్కుతాడు.” వా.

రూ. కొండెక్కు.

2. దీపం అరిపోవు.

“దీపం కొండ యెక్కుతూందిరా. కాస్త ఎగబోయ్యి.” వా.

కొండల కేగు

అడవుల బట్టు; అనాథ మగు.

“కొండల కేగెను సత్యము.”

తాళ్ల. సం. 5.63.

చూ. అడవుల బట్టు.

కొండల నునుపులు

పైపై మెలుగులు.

తాళ్ల. సం. 5.24.

కొండలు కోటలు చేసి చెప్ప

గోరంతలు కొండంతలు చేసి

చెప్ప. తక్కువ వానిని

ఎక్కువ చేసి చెప్ప.

“.....నీ యపకారకృత్యముల్, గుణి గడవం బ్రయంబుతమిఁ గొండలు కోటలు చేసి చెప్పితివ్.”

పంచ. (వేం) 4.147.

కొండలు దొంతి పేర్చ నేర్పు

కొండలను ఒకటిపై ఒకటి

పేర్చ నేర్పు.

అనాథకార్యములను చేయ

గల నేర్పుడు లని నిరసనగా

అనుటలో ఏర్పడిన పలుకుబడి.

పండితా. ప్రథ. పురా. పుట. 359.

కొండలు పట్టు

దిక్కు కొక రై చెదరిపోవు.

దేశాలపా లయి పోవు.

“ఆ అధ్యక్షుడు కాస్తా పోయే సరికి రావత్ కుటుంబమూ కొండలు పట్టి పోయింది.” వా.

చూ. కొండపట్టు.

కొండలు పెరుగు

ఎక్కు వగు ; కొండలుగా

పెరుగు.

“కోరేటి కోర్కెలు కొండలు పెరుగు.” తాళ్ల. సం. 8.50.

కొండ లేర్లు పండు

ఎక్కువగా పండు.

కొండలూ, ఏర్లూ పంటకు

అనువు గాని వి కనుక అవి

కూడా పండుట సహజంగా

సర్వసిద్ధిసూచకం కదా!

“కోరిన సస్యము ల్ కొండలేరును బండు.” రుక్మాం. 1.136.

ముద్రిత పాఠమున ‘కొండ వేలును బండు’ అని యున్నది. అది సరియైన దనిపించదు.

కొండవీటి చేంతాడు

సుదీర్ఘమని యెఱి పొడుపుగా అనుమాట.

“ఈ ఉపన్యాసం కొండవీటి చేంతాడూ ఉంది. తొమ్మిదైనా ముగిసేట్లు లేదు.” వా.

నీళ్లు దొరకని ఊళ్ళలో బావులు లోతుగా ఉండడం. సహజంగా అక్కడి చేంతాళ్లు పొడవుగా ఉండడం పురస్కరించుకొని కొండవీటికి బదులు అక్కడక్కడి వారు ఆ యా ఊళ్లను చేర్చి ఈ చేంతాడు నుపయోగించడం కూడా ఆ యా ప్రాంతాలలో కానవస్తుంది.

రామలింగాయపల్లె చేంతాడు; కొల్లేటి చేంతాడు.

కొండవేలును పండు

సమృద్ధిగా పండు.

“కోరిన సస్యము ల్ కొండవేలును బండు, నెల్లకాలము ఫలియించుచు దరులు.” రుక్మాం. 1.14.

ఈ పాఠం సరికా దనిపిస్తుంది.

అర్థం ఎలా వచ్చిందో కుదరదు. వివరానికి...

చూ. కొండ లేర్లు పండు.

కొండాటముగా

ప్రోత్సాహకముగా.

“గండారక్ మదసారభంబునకు బింకం పెక్కఁ గ్రోధాగ్నికై, గొండాటంబుగ దానసంపదకు నా ఘోషంబుగా...” కుమా. 1.86.

కొండాట, కొండాటము = స్తుతి, వ్యాసంగము, కలహము, కలహశీలము అను అర్థములతో కోశములు ప్రయోగము లిచ్చినవి. ఇక్కడ ఇది విభిన్నార్థవ్యోతకమై పైన యిచ్చిన తీరున ఉన్నది.

కొండాటము నేయు

పొగడు.

“కుచ్చితకాం ద్రన్నఁ గొండాటములు నేయు.” మల్లా. 3.4.

కొండాడు

గొప్పగా స్తుతించు.

‘కొండ అని ఆడు’ అనురీతిగా

ఏర్పడి ఉండవచ్చును.

“చేడియ యీ నృపాలకుల కేఖరు ... కొండాడఁగ నేయిసోళ్లు వలె...” రాజ. చ. 3.132.

కొండికవాడు

చిన్నవాడు, బాలుడు.

“ఇప్పుడీ, కొండికవాని నమ్మి పగ గోరిది కార్యమె?” కుమా. 10.162.

కొండుకవాడు

చిన్నవాడు.

“వానికిం గొండుకవాని విచిత్రపీఠ్య
రాజ్యాభిషిక్తుం జేసి...”

భార. ఆది. 4.113.

“పరశురానుడు ... దండితాపిశుంకు
గొండుక యయును, దద్ద గుండు
లందుఁ బెద్ద యయ్యె.”

భార. ఆది. 3.70.

కొండెక తె

కొండెములు చెప్పునది.

కొండెకాడు

కొండెములు చెప్పేవాడు.

కొండెకు నీ రెక్కు

పాగ రెక్కు.

“వీడి కీ ఊరు నీళ్లు తాగేటప్పటికి
కొండెకు నీ రెక్కింది. వీడికి మన
మాట వింటాడా?”

వా.

కొండెక్కి కూర్చుండు

కలిసి రాక ఉండు.

గర్వించి పైన కూర్చొను.

“ఏదో నలుగురం కలిసి ఈ వ్యవహారం
పరిష్కరించి వేదా మనుకుంటే వాడు
కొండెక్కి కూర్చుంటున్నాడు.”

వా.

“పిల నిసా మని మనం వెళ్లే కొద్దీ వాళ్లు
కొండెక్కి కూర్చుంటున్నారు.”

వా.

చూ. కొండెక్కి కూర్చుండు; కొండె

యెక్కు; కొండెక్కు.

కొండెక్కు

తా నేనో మరీ గొప్పవాని

వలె పై కెక్కి కూర్చొను.

“కొండె యెక్కెడు బ్రతిమాలుకొనిన
కొలది.”

సింహాద్రి. శత. 17.

“వాని వెనకబడేకొద్దీ వాడు కొం
డెక్కుతున్నాడు.”

వా.

చూ. కొండె యెక్కు.

కొండెము లల్లు

చాడీలు చెప్పు

“వాడిమీదా వీడిమీదా కొండెలు

అల్లుకూ ఉండడమే వీడివని.”

వా.

కొండెములు చెప్పు

చాడీలు చెప్పు.

“కొండెముల్ చెప్పక యుండ విరాట

భూ,వరుని వాకిటి చనవరల కిచ్చి.”

శుక. 4.111.

కొండొక

ఒకానొక; చిన్నని ...

కాస్త...

కొండొకడు, కొండొక ప్రొద్దు,

కొండొక తొలంగి ... ఇత్యా

దుల్లో విభిన్నచ్ఛాయలలో

ఈ మాట కలిసి వినిపిస్తుంది.

ఆయా సందర్భాల బట్టి

ఊహించుకొనవలెను.

కొండొక నవ్వు

చిఱునవ్వు అని నిఘంటు

వులు. ఒకనొక విలక్షణ మైన

నవ్వు కావచ్చును.

“అనిక గొండొక న వ్యోలయంగఁ

జాచి.”

భార. విరా. 5.114.

కొండొక ప్రొద్దు

కాసేపు; కొంత సేపు.

బస. 5.127.

కొండొకవాడు

చిన్నవాడు,

“వీడు కొండొకవాడు వివినభూమి
లకుఁ, గనికరింపక పంపఁగా నెట్లు
వచ్చు?”

గౌర. హరి. ఉ. భా. పం.
1861-862 పం.

కొండ చేయు

వ్యవసాయము చేయు.

ప్రొవ్.

కొండ్రపోతు

ఎలుగుబంటి.

ప్రొవ్.

కొంతముకాడు

బలైం ధరించిన యుద్ధంలోని
సైనికుడు.

కుమా. 11.40.

చూ. సవడికాడు.

కొందలపడు

కలత చెందు.

“మనంబు కొందలపడఁగా.”

భార. క్రో. 2.292.

కొందలపఱచు

కలత చెందించు.

“ఇట్లను వగలు మిగిలి కొందలపఱు
పక.”

భార. విరా. 1.97.

కొందలపాటు

కలత.

కొందల పెట్టు

కలత పెట్టు.

“జైత్యుడు మమ్ము నింక నే, కొలఁదుల
సైచునే కరము కొందల పెట్టక.”

హరి. 4.22.

కొంపకు నిప్పు పెట్టు

కొంప ముట్టించు.

“వాడు ఉన్నన్ని నాళ్లు ఉండి ఆ
కొంపకు నిప్పు పెట్టి పోయాడు. మగని
మీద పెండ్లానికీ, పెండ్లానిమీద మగ
నికీ నూరి పోకాడు వెధవ!” వా.
చూ. కొంపలు ముట్టించు.

కొంప కూల్చు

కొంప ముంచు, సాడు చేయు.

“...నీవగ లెల్ల గంటి మిటు నేర్పితివా
యతివా కుమారుడునీ, నీవును గొంప
గూల్చితిరి నేర్పరి కూతలు చాలు
జాలు...” సానందో. 5.179. పు.
చూ. కొంప చెఱచు.

కొంప గుండ మగు

కొంప గుల్ల యగు; సర్వస్వం
నాశ మగు.

“తినఁగాఁ గొంపయు గుండ మె
దొసగు ప్రాప్తించెం గడే జూదమా?”
వ్యస. నాట. 29.

కొంప గుల్ల చేయు

కొంప కూల్చు.

“ఎన్ని కొంపలో, గుల్లలు చేసే...”
పాణి. 2.19.

చూ. ఇల్లు గుల్ల చేయు.

కొంప చెఱచు

సర్వనాశనము చేయు.

“అని వారు తన్నుఁ దునుమం, బనుచుట
యును వారికొంప చెఱచుటకై దేవుని
వెనుక నుండి...” శుక్. 3.95.

“అవిడ డబ్బంతా ఆ కంపెనీలో
పెట్టించి వాడు కొంప చెఱచాడు.” వా.

చూ. కొంప కూల్చు, కొంప లార్చు,
కొంప తీయు.

కొంపచెఱువు

నూర్తుడు, దుష్టుడు.
“కొంటె కసుమాలమును కూచ కొంప
చెఱువు.” హంస. 5.118.

కొంప తీయు

పాడు చేయు.
“ఆవిధి యేమి నేయును మహా ముని
ముఖ్యుల మంచుఁ గొందఁ జీ, తీవుల
కొంప దీయఁ గడుఁ జిక్కగ
వ్రాసిరి...” కవిమాయ. 4.78.
“తియ్యగా మాటలు చెప్పి నమ్మించి
ఆ పిల్ల కొంప తీశా డా వెధవ.” వా.
చూ. కొంపలు తీయు.

కొంప దీసి....!

ఒక వేళ అలాంటి అనా
హూతం జరగ లేదు కదా!
అనుపట్ల ఉపస్కారకపదంగా
వినవచ్చే పలుకుబడి.
“నునం అన్నమాటలు కొంపదీసి వాడు
వినలేదు కదా!” వా.

కొంప నట్టేటిలో గట్టు

కూడనిపని చేయు.
వ్యసన. నాట. 1.

కొంపమీద పడి తిను

ఒకరి యింట చేరి వారి
ఊడితో బతుకు.
అలా తినుటకు అధికారం
లేనివారి యెడనే ఉపయో
గిస్తారు.
“వాళ్లంతా ఆ పిల్ల కొంపమీద పడి
తింటున్నారు. ఇంక ఆ దేం మందు
కొస్తుంది?” వా.

కొంప ముంచు

సర్వనాశనం చేయు.
“అన్న కదా అని అవిడ అని అంతా
తీసుకొనే, పిడు అవిడ కొంప
ముంచాడు.” వా.
చూ. కొంప తీయు.

కొంప మునిగిపోవు

అనిష్టము సంప్రాప్త మగు.
“ఇంకేముంది? కొంప మునిగి పోయింది.
మనవాడు వెళ్లి వాళ్లపక్షాన సాక్ష్య
మిస్తా నన్నాట్ట.” వా.
కొంప మునుగు

అనిష్టము సంప్రాప్తించు.
“ఏమో కొంప మునిగినట్లు అర్థరాత్రి
పరుగెత్తు కొచ్చాడు. చేబడులు కావా
లట చేబడులు!” వా.

కొంపమ్ముకొను

ఉన్న ఆస్తి పాస్తులను పాడు
చేసుకొను.
“సుందరిని గూడి కొంపమ్ముకొనఁగ
లేదా.” శ్రవ. 2.60.

వాడుకలో రూపం :

‘కొంపమ్ముకొని పోయాడు’
అన్నట్లు అర్థమేపదంగానే
ఈ క్రియ వినవస్తుంది.

కొంప లింటుకొను

అనాహూతము దాపురించు.
విపరీత మైన నష్టమో, ఆపదో
వచ్చిన దని చెప్పే పట్ల ఉప
యోగించే పలుకుబడి.
“నీవు ఏమో ఒకమాట అని వచ్చావు.
అక్కడ కొంపలు అంటుకొన్నాయి.” వా.

“ఇంత ఆరరాత్రిలో వెళ్లడం ఎందుకురా? ఏం కొంప లంటున్నావా. యని?”

“వాణ్ణి అలా స్వేచ్ఛగా వదిలేశావంటే కొంప లంటుంటాయి. జాగ్రత్త.”

కొంప లార్పు

కొంపలు తీయు; ఇతరులను నమ్మించి వారిని పాడు చేయు.

“వాడు వట్టి కొంపలాల్సే రకం. అట్లా వానితో నీకు స్నేహం ఏమిటి?”

చూ. కొంప తీయు; కొంప చెఱుచు.

కొంపలు కొల్పు

చూ. కొంప లార్పు.

కొంపలు తీయు

కొంపలు నాశనము చేయు.

“వాడు ఇప్పటికి ఎన్ని కొంపలు తీశాడో? ఇప్పుడు ఈయిల్లు చేరాడు.”

చూ. కొంప లార్పు.

కొంపలు ముంచు

ఇతరులను నమ్మించి సర్వ నాశనం చేయు.

“వాడు ఈ పాటికి ఎన్ని కొంపలు ముంచాడో? ఇక్కడ తయారయ్యాడు.”

చూ. కొంపలు తీయు, కొంప లార్పు.

కొంపలు ముట్టించే కొఱివి

తగాదాలు పెట్టే రకం.

“అది ఒట్టి కొంపలు ముట్టించే కొఱివి. ఆ అన్నదమ్ములిద్దరూ వేరయి పోవడానికి ఇదే కారణం.”

కొంప గోడీ లేదు

ఆస్తివాస్తు లేవు. జం.

ఈ గోడీ గోరి కావచ్చును. బతికినప్పుడు కొంప ఎలాగో, చచ్చినప్పుడు గోరి అలాగు. అది కూడా లేదనుట.

“వాడికి కొంప గోడీ లేదు. ఏమి చూచి పిల్ల నివ్వమంటావో తెలీదు.”

కొంపోవు

తీసికొనిపోవు.

“చయ్యవ గొంపోయి.”

రుక్మాం. 5.80.

“చంపనను జంపు నన్నటు, గొంపో కండినను జాలు.”

ప్రభా. 3.148.

కొకిలికి

కొక్కిరి చిక్కిరి.

“కొకిలికి యంగమున.”

రాధా. 5.108.

కొక్కిరి చిక్కిరి

అస్తవ్యస్త మయిన.

“చెప్పఁగా దొడఁగా గొక్కిరి చిక్కిరి పద్యపుంజముల్.”

గుంటూ. పూ. పు. 17.

కొక్కురోకో అను

కోడి కూయు.

ధ్వన్యనుకరణము.

“అప్పుర స్త్రీనికేత శాభ్యంతరములఁ, గొక్కురోకో యటంచును గోళ్ళు కూసె.”

హర. 7.187.

కొక్కొక్కొక్క అను

కోడి కూయు.

ధ్వన్యనుకరణము.

2. త్రోసివేయు.

“కోరులో వాడి కేసును కొట్టి వేశారు. ఆనాటినుండి వాడు మనిషి మనిషిగా ఉండడం లేదు.” వా.

3. లెఖ తీసివేయు.

“ఈ డబ్బు తీసుకొని నా లెఖ కొట్టి వేయండి.” వా.

4. పడగొట్టించు.

“ద శ వా యి తోడ గోడకు, వెలుపటి యిల్లు గొట్టివేయించి.” కవలా. 3.3.

కొట్టుకొడు

1. కొట్టుకొను,

“ఇట్టు బెట్టుగఁ గొట్టుకాడుచున్.” రాధి. 2.89.

2. కొట్టునట్టివాడు.

“ఉలుకును గొట్టుకాడు నగు.” రాధి. 1.128.

కొట్టుకొను

తన్నుకొను; ఏడ్చు; గట్టిగా

చెప్పు.

“కడుపు నొప్పితో వాడు కొట్టుకుంటున్నాడు.” వా.

“పిల్లడు పోయాడని ఆమె కొట్టుకొంటూ ఉంది.” వా.

“వద్దో ఆ వ్యాపారం అని కొట్టుకున్నాను. వినాడు కాదు.” వా.

కొట్టు చీకుడు గుడ్డలు

అంగట్లో నిల్వ వుండిపోయి

చీకు పట్టిపోయిన గుడ్డలు.

క్రొత్త. 20.

కొట్టుడుబిళ్ళలు

గోళీకాయలు.

కొట్టుపడు

చెబ్బు తీను.

“కొట్టువడి యటకు మునుపే, తిట్టుంబడి.” యను. 4.86.

యా. కొట్టువడు.

ఇందుకు దగ్గటి భావచ్ఛాయలన్నీ ఈ అరంతోనే సరిపెట్టుకొనవచ్చును.

కొట్టు మిట్టాడు

చెలరేగు, కలతపడు, తన్నుకొను.

“రక్కసులు వేడబంబుల, మిక్కిలి నాముకొని కొట్టుమిట్టాడంగా...”

యయాతి. 2.

“నటడవిలోన నన్నిట్లు నటు పఱచి, కొట్టుమిట్టాడ నేటికి బట్టభద్ర, పుట్టునకు మున్ను లేమకు బొట్టు గట్టి, చెట్టవట్టుట కొకరుండు పుట్టెఁ జూపె.”

శకం. (కృష్ణ) 2.74.

కొట్టిమిట్టిపడు

ఎగిరి పడు.

కొట్టము దంచు

ధాన్యము దంచు.

“అప్పుడమివేల్పు జవరాండు కట్టంబులకై కొట్టంబు దంచుచు నమృహోత్సవాలయాంగణంబున...”

హేమా. పు. 81.

కొట్నాలు దంచు

ధాన్యము దంచు.

“హరిమి విషయముల కొట్నాలు దంచెము.” తాళ్ల. సం. 9.198.

కొట్నాడు

దగడ మాడు, పోట్నాడు.

త్రాన్.

“చుట్టుములనోడ నొప్పును పుట్టినప్పు,
డడపడి వారిలోడఁ గొట్టాడి యైన,
దాని నుడువంగఁ జొరకున్న వానిఁ
గ్రూర, కర్మఁ దని చెప్పుదురు కర్మ
కాండవిదులు.” భార. ఉద్యో. 3.242.

కొడి గట్టు

దీపం వత్తి కాలి నల్లవడు.
“దీపం కొడిగట్టి వెలుగు తగ్గింది.” వా.

కొడిదిపూస

మొలతాడులో బిళ్ల.
శం. పంచ. 1.598.

కొడిమెలాడు

నిందలు మోపువాడు.

కొడిమెలు గట్టు

అపనిందలు మోపు.
“జడముడి బాహు వీతటని శాకర
పోతముఁ జూచి యెవ్వరీ, కొడిమెలు
గట్టి పెండికొడుకున్ గడియారము
మోవఁ జేసిరి.” శైమి. 1.2.

కొడివడు

కదలు.

“పన్ని నిలిచెఁ గాయ్యతో దానవ, కల
బలంబు నేల కొడివడంగ.”
కమా. 11.79.

కొడివాటు

దీపం కొనసాగు.

“శ్రీకమల గృహము మోము వి, లోకిం
పఁగ దీపకళికలు కనుంగవ యా, నా
కొడి వాతిన సన్నపు, రేకలు నాగు మెలు
నుందరికిఁ జెలువొందుకా.”

శకుం. 2.179.

కొడి సాగు

కొనలు తేరు.

“ఉడుగని వెలుపటి యుద్యోగము వలె
కొడి సాగెడి మితి కోరికలు”

తాళ్ల. సం. 11.78.

కొడి స్తంభము

ధ్వజ స్తంభము.

శాన్.

కొడుకులు కొమ్మలు

సంతానము. జం.

“కొడుకులఁ గొమ్మలం బడసి కొండొక
కాలము ధాత్రి యేలి.” బుద్ధ. 2.28.
“వాని కేం కొడుకులా కొమ్మలా?
అదంతా ఎవరికో పోవలసిందే.” వా.

కొడుకై నా మాతురై నా

ఉన్న దల్లా ఆ పిల్లే అనుట.
“కొడుకై నా మాతురై నా నా కున్న
దల్లా ఆ పిల్లే. ఈ ఆవసంతా దాని
కోసం కాకపోతే ఇంకెందుకు?” వా.

కొడుగురు వోవు

చలితో కొంకెర్లు వోవు.
“సీతునం, గొడుగురు వోయి యున్న
సఖుఁ గ్రోతఁ గనుంగొని.”
శేయూర. 3.270.

కొడిపూస

కొడిదిపూస

చూ. కొడిదిపూస.

కొణుజెక్కు

పిడుదులు పగులులకు పట్టు.
“ఎరువు తిప్పలు గొని యెల్ల మందలు
గొణుజెక్కు.” హరి. పూ. 6.5.

కొత్తుకుపడు

జంకుగొంకులతో సంకో
చించు.

“లేమిం గొతుకుపడినభర్తను.”
కాశీ. 2.79.

కొత్తగా మాట్లాడు

నీ మాటలు మామూలుగా
లేవు అనుపట్ల ‘ఏమిటే!
కొత్తగా మాట్లాడుతున్నావే’
అంటారు. ఈ ధోరణి
యేమిటి? కొత్తగా ఉండే
అని భావము.

“ఏ నీ కవుడుఁ బ్రసన్నుడ, గానే
తరభాషి! కొత్తగా నిటు పలుకం, గా
నేలలి?” మార్కం. 5.205.

కొత్తనీరు వచ్చి పాతనీరు
కొట్టుకొని పోయినట్లు
ఎవరో - ఏదో - వచ్చి, ఉన్న
వారిని - వానిని - తొలగించు
పట్ల ఉపయోగించే పలుకు
బడి.

కొత్తవానితో పాతవి వెనుక
బడి పోయినప్పుడు దీనిని ఉప
యోగిస్తారు.

“కొత్తనీరు వచ్చి పాతనీరు కొట్టుకు
పోయినట్లుగా యీ ఇంగ్లీషు చదువులు
వచ్చి వేదాలు కాస్త్రాలు మన చదువు
లన్నీ మూల బడ్డాయి.” వా.

కొత్త పాత లేదు

చాలా కలగలుపు మనిషి.

“ఆ ఆమ్మాయికి కొత్త పాత లేదు.
అందరితోనూ చాలా హాయిగా కాలం
గడుపుతుంది.” వా.

కొత్తిమీద కూడు

(?)

కొత్తెమ్మసాని

యోగిని.

విప్ర. 2.14.

కొదల పొందని

అపార మయిన, కొఱత లేని
అనుట.

“కొదలం బొందనిబహుసంపదలన్.”
నిరంకు. 2.85.

కొదలు పడు

కొఱతపడు.

కొదల్పడు

కొఱతపడు.

“నా, తమ్ముని ముద్దుమాటలు గొడ
ల్పడఁ బల్కెడుచిల్కబోద.”
నిర్య. 5.105.

కొదవ కార్యము చూచికొనగ

వచ్చు

తక్కిన పని నెఱవేర్చుకో
వచ్చు.

“కడప కడ్డము గాఁగఁ బడి సివ
మాడుము, కొదవ కార్యము చూచి
కొనఁగ వచ్చు.”

శుక. 2.350.

వాడుకలో రూపం :

“నీ వక్కడకి వెళ్లు. మిగతా పని నేను
చూచుకొంటాను.” వా.

“నీ వతనికి కనబడి రా. మిగతపని నేను
చూచుకొంటాను.” వా.

కొదవ చేయు

తక్కువపఱచు, కించపఱచు.

“హితంబు, గోరిక నన్నింత కొదవ
చేసితివి!”

మర. రా. అర. పు. 215. పం. 15.

“పంపం దగ దంపినచో మఱి నిన్ను
గొదవ సేసినతెఱక గను.”

విప్ర. 1.73.

“నీ కేం కొదవ చేసినా నని ఆలా మూతి
ముడుచు కూచున్నావే కొడలా?”

వా.

కొదవడు

ఆగిపోవు. పని కాక మిగిలి

పోవు; తగ్గు.

“యా గ ము కొదవడకుండగ, సాగిం
పుడు.” శశం. 3.106.

“జ న స త్వ మం చుఁ గొదవడుఁ
జూపుల్.” సుద. 2.136.

కొదవపడు

తక్కు వగు, లోపము జరుగు.

“ఏ మైనఁ గొదవ పడెనా.”

విప్ర. 4.38.

“కొదవపడియెఁ బని యనుచుకా.”

సేం. పంచ. 1.96.

కొదవపఱచు

తగ్గించు.

“ఎవ్వనియశంబు జగ మెల సెనసి చుట్టు,
కొండ యవ్వలి తమ మెల్లఁ గొదవ
పఱచు.” కాళిం. 1.35.

కొదవలు తడవు

లోపము లెన్ను.

“నేను మీదాన నగుట మీ గానకథలు,
వడిన నవ్వేళఁ గొదవలు దడవ రేమొ.”

కళా. 2.45.

కొదవ లేదు

సమృద్ధిగా ఉన్న దనుట.

లోటు లేదు.

“ముదిత! మేలు మేలు కొదవ లే
దెందు.” కళా. 2.35.

నేటికీ వాడుకలో :

“వా ళ్లింట్లో పెట్టుపోతల కేమీ కొదవ
లేదు.” వా.

“నీవు మంచి యింట్లో పడ్డావు. నీ కేం
కొదవమ్మా కూతురా!” వా.

“వాడికి కొడుకులు చేతి కెదిగి వచ్చారు.
వాడి కేం కొదవ?” వా.

కొదుకుకొను

భయపడు ; జంకు.

“గోలయును బోలె నొడుగుచుఁ గొదికి
కొనుచు.” విప్ర. 3.3.

కొద్దిపడు

కొంచెపడు.

కొద్దిపఱచు

హీనపఱచు.

“త్రిప్టేనేనిఁ గొట్టేనేనిఁ గొట్టినఁ
గొట్టును, గొట్టేనేని యముడు కొద్ది
పఱచు.” వేమన.

కొన కెక్కు

పరాకాష్ఠ సందు.

“గోవిందుడు మన్నించితే కొంచెము
దొడ్డున్నదా, కోవరపునీరు లంది కొన
కెక్కు గాక.” తాళ్ల. సం. 9.134.

కొనకొన కోడి

నీటికోడి.

క్రీడా. 52.

కొనగోర దిద్దు

గోటితో వెంట్రుకలను సవ

రించుకొను.

“చెలు వెడంగోఁ జన్న నిలువుటదముఁ
జూచి, కొనగోర నలు దిద్దుఁ గురులు
విరులు.” కళా. 7.102,

కొన మునిగించు

పూర్తిగా ముంచు.

“కినిసి పల్కితి వారి చి కా చులార
పొం,డని యిటు లన్నమాత్రనే మహా
శనిపాతమువోలె వారలం, గొన ముని
గించె నాపలుకు కత్తితరూపులు గాఁగఁ
జేయుచున్.” ఉద. 1.188.

కొనల కెక్కు

పై కెక్కు ; ఉన్నతి నందు.

మ. రా. ఆయో. పు. 269. పం. 4.

కొనలు నిగుడు

పెరుగు, వరిల్లు.

“కుశల మడిగి ప్రియము కొనలు నిగుడ.”

భార. ఆర. 5.29.

చూ. కొనలు సాగు.

కొనలు వాలు

వరిల్లు.

ప్రభా. 2.105.

కొనలు సాగు

వృద్ధి చెందు.

ఇది తీగలు మొదలగునవి

పెరుగుటలో కొనలు సాగు

టను బట్టి వచ్చిన పలుకుబడి.

ఇలాంటివే కొనలు నిగుడు,

తీగ సాగు ఇత్యాదులు.

“అనవుడుఁ గనుంగొనల గొనలు సాగు,
కనలున...” కా. మా. 1.57.

“శబరకాంతాఘన స్వనశాతకుంభ,కుంభ
యుగములఁ గరికరి కొనలు సాఁగె.”

కా. మా. 3.12.

“లోన దండెమ్మల లోమలు చుట్టుగాఁ,
వెనఁగొని మీఁదికిఁ గొనలు సాఁగి.”

రాజగో. 1.96.

కొనలొత్తు

వరిల్లు.

“వేడ్కలు కొనలొత్తునపుడు.”

రంగ. రా. బాల. 25 పుట.

కొనసాగు

1. వరిల్లు.

“ఇంకఁ గొనసాఁగుఁ జూచి కుశలంబు
మాడెనెన్.”

పాండు. 4.58.

“రాజీవనయనకు రాగంబు కొన
సాఁగె.” రాధా. 1.128.

2. బాగా జరుగు.

“శర్వుల చిత్తవృత్తి కొనసాగుచు
నుండుట.”

హర. 4.45.

“ఈ విధంగానే ఎన్నాళ్లు కొనసాగు
తుం దనుకుంటున్నావు?” వా.

కొనాకులు మేయు

పైపై న దుచి చూచు.

సమగ్రము, హులంకషము

కాని దనుపట్ల ఉపయోగించే

పలుకుబడి.

“...నేను మాత్రము భావికార్యము
నెడ కొనాకులు మేయఁబోను...”

ధర్మజ. 65పు. 8పం.

తె. జా.

కొనితెచ్చి పెట్టుకొన్న తద్దినం

అనవసరంగా కల్పించుకొన్న

చిక్క.

“వాణ్ణో బుది చాలక ఇంట్లో ఉండ
మన్నాను. వాడింత పని చేశాడు.

ఇదంతా కొని తెచ్చి పెట్టుకొన్న
తద్దినంలాగా తయారయింది.” వా.

కొని తెచ్చుకొను

బుద్ధిపూర్వకముగా చిక్కు
లను తెచ్చి పెట్టుకొను.

“అనవసరంగా వాణ్ణి మాట్లాడించి
తగాదా కొని తెచ్చుకొన్నట్లయింది.”
వా.

కొనియాడు

1. పొగడు.

“హరుఁ జెడనాడి వీరిఁ గొనియా
డెడు.” కుమా. 2.31.

2. గౌరవించు.

“కుంతీమహాదేవి కోడండ్రలోపల, నగ్గ
లంబుగఁ గొనియాడఁ బరఁగి.”
భార. విరా. 2.216.

3. స్తుతించు.

“కొనియాడిన నాపై కోప మేల?”
త్యాగయ్య.

4. ప్రోచు.

“అతని పుత్రులు దాని, నెంగిలులు
వెట్టి కొనియాడ నెలమిఁ బెరిగి.”
భార. కర్ణ. 2.54.

5. పెద్దగా ఎంచుకొను.

“విధివశమున వచ్చిన కీ, డధములు గొని
యాడి ప్రేగులై విపులభవాంబుధి
మునుఁగుదురు.” భార. ఆను. 1.9.

కొనుకొను

వెలకు పుచ్చుకొను.

“బ్రదుకు గలిగె, నేని యగ్రంబు వీరాని
విచ్చి యైనఁ, బొందు గొనుకొందు నె
ట్లరవిందనయన.” ఉద్య. 2.168.

కొనుగోలు

అమృతం.

“ఆ భూమి వాని కప్పుడే కొనుగో
లయి పోయిం దట.” వా.

కొనుబడి

విక్రయం.

కొనుమొదలు

సంచకరువు (?)

కొనుట కిచ్చిన సొమ్ము అని. . .
ప్రొక్క: శ. ర.

కొన్న అంగడిలోనే మాటు
బేరమా

కూడనిపని అనుట.

“నిన్నుం డేమానిసి యే, నిన్నేలిం
జేయఁ బూనె నెలఁత బలాకే, కొన్నం
గడి లోపలనే, యన్నవలా మారుబేర
మగునే చెలియా?” రాధ. 3.

కొప్పు పట్టి ఈడ్చు

ఆడవాళ్లను శిక్షించుటలో
కొప్పు పట్టి లాగుట ఒకటి.

“నా యిగురుఁబోడి కొప్పు పట్టి తివం
బోవ...” కళా. 3.127.

కొప్పువల

తల వెండ్రుకల బంధించు
ముత్యాలసరము.

ప్రొక్క.

కొప్పెక్కించు

పై కెత్తు, గౌరవించు.

“అలిఁ గొప్పెక్కించితి మధు, పుల
కుకులను నడుగుపఱచి పుష్పస్త్రా!”
చంద్రా. 5.91.

ఇక్కడ కొప్పు ఇంకికొప్పు.

కొప్పెత్తు

పరాజిత మై పాటిపోవ
నుంకించు.

కోడి పం దెముల లో ఓడి
పోయిన కోడి కొప్పెత్తడం,
అలా యెత్తిన నెండునే పో
పోవడం కనబడుతుంది. మెడ
మీది ఈకలు పైకి లేవడాన్ని
కొప్పెత్తడం మంటారు.
అందుపై వచ్చిన పలుకుబడి.
“అజేమిట్రా? అన్ని మాట్లాడి అతను
రాగానే కొప్పెత్తావు.” వా.
“ఆ కోడి కొప్పెత్తింది.” వా.
“నా కోడికి కత్తి కట్టగానే నీ కోడి
కొప్పెత్తుతుందో లేదో చూడు.” వా.
చూ. ఎత్తి పోవు.

కొమరాలు

1. యువతి.

“కొమరాలి నీ బెంపు గుబ్బ పొందమ్మి
మొగ్గులు.” శకుం. 2.87.

2. సుందరి.

“అట్టి కొమరాలు భాగ్యోదయమున,
వచ్చి కామింప నొల్లని వాడు గలఁడె.”
భాగ. 3.787.

3. ఆడుది.

“తమ్మి కొమరాలు పద్మనేత్రములు
మడిచె.” వేం. పంచ. 4.234.

కొమరునాడు

యశావనం.

“కొమరునాడే చెల్లె మావైఖరుల్.”
కళ. 4.26.

కొమరుబాయము

యశావనము.

కళా. 4.46.

కొమరు మిగులు

అంద మగు.

“కువలగూనందకరలక్ష్మీఁ గొ మ రు
మిగిలి.” జైమి. 1.27.

“పులుఁగుల గమికాఁడు పలు దెఱం
గుల దాఁటు, నుజ్జుంబు బంటు నై కొమరు
మిగులు.” రుక్మాం. 1.125.

కొమరు మెఱయు

అందముగా నుండు.

పాండు. 3.32.

కొమరేలు

స్వామిపుష్కరిణి.

“కొమరేలు కల్యాణకమలపండం
బుల.” భీమ. 2.62.

కొమరొందు

అంద మగు.

“కొండిక మచ్చయును బోలెఁ గొమ
రొండు.” పాండు. 2.60.

కొమ్ము నాటు

చెట్లు వేయు.

కొన్ని మొక్కలను విత్తనం
అవసరం లేకుండా కొమ్ములు
తెగ నటికి నాటితే చెట్లవు
తాయి. అందుపై వచ్చిన
పలుకుబడి.

“కొమ్ము నాటంగ దగునెడఁ గొమ్ము
నాటు...” కళా. 4.79.

కొమ్ములు వోవు

కొనలు దేరు, పరిల్లు.

“రథి కోర్కులు కొమ్ములు వోవ.”
నిర్వ. 8.78.

కొమ్ము కొచు

సహాయముగా ఉండు.

నీపక్షం నే నుంటాను లే అను
పట్ల ఉపయోగిస్తారు.

“నీ కందుకు? నువ్వు ముందు నడు. నేను కొమ్మ కాస్తాను.” వా.

కొమ్మ కొట్టే గుణం

ఇతరులను వెనుక అవహేళన చేసేగుణము.

ఎద్దులు కొన్నిటికి కొమ్మ కొట్టే గుణం ఉంటుంది. రాత్రిలో తడవ తడవకూ కొమ్మ గాడిపాటి రాతికో కంబానికో వేసి కొట్టుకుంటుంటాయి. అందుపై వచ్చిన పలుకుబడి.

“వా డంతా మంచివాడే కాని పెనకల ఎత్తివేస్తూ ఉంటాడు. ఆ కొమ్మ కొట్టే గుణం ఒకటి లేకపోతే...” వా.

కొమ్మతీరు

పశువుల విషయంలో గణించ వలసిన లక్షణం.

కొమ్మతీరూ, నడక తీరూ చూచి ఎద్దును కొనాలంటారు.

“ఈ కోడెకు కొమ్మతీరు బాగా ఉంది.” వా.

* * *

కొమ్మ పూర్వపదంగా కొమ్మ కాకర, కొమ్మచేప, కొమ్మటుడుము, కొమ్మ తేనుగు, కొమ్మతేజి, కొమ్మ పెసర - ఇలాంటి పదాలు చాలా చాలా ఉన్నవి. కాని విశేషార్థస్ఫూర్తి, విభిన్నార్థ

స్ఫూర్తి ఉన్న కొన్నే ఇటు ఇవ్వబడినవి. మిగతవి ఊహ్యములు.

* * *

కొమ్మ మాచకమ్మ

స్తనాలున్న మాచకమ్మ. శ్రావణ.

మాచకమ్మ అంటే సమర్థ కాకుండా ఉండే స్త్రీ.

“మాచకమ్మ సమర్థ మైతే నేం పుబ్బ అయితే నేం?” నా.

కొమ్మలాడు

పంది; కొమ్మవాడు.

“లాచి తప్పిన జాగిలము కొట్టు కొట్టున, గూడినపిడి గూర్చొ గొమ్మ లాడు.” కవ. 4.77.

కొమ్మలు చివ్వు

పౌరుషము లెక్కించు.

“పరుల, కొమ్మలు చివ్వున గొంక నేరు తునె.” వర. రా. యు. 59 పు. పం. 7.

కొమ్మలు చూపి గేదె బేర మాడు

విషయం అంతటినీ బయట పెట్టకనే వ్యవహారం సాగించడానికి పూనుకొన్న పూడు అనే మాట.

“అసలు నువ్వేం రాశావో యేమిటో చూపకుండానే పత్రికలో వేసుకుంటారా లేదా అంటే యేం చెప్పను? నీ వ్యవహారం చూస్తే కొమ్మలు చూపి గేదె బేర మాడినట్లుగా ఉంది.” వా.

కొమ్మలు తిరిగిన

గొప్పజేరు గడించిన.
“ప్రపంచమునఁ గొమ్మలు తిరిగిన
విద్యాంసులున్నారు.”

సాక్షి. 320.

చూ. కొమ్మలు మొలుచు; కొమ్మలు
వచ్చు.

కొమ్మలు మొలుచు

అంత గొప్పవాడా?

కొమ్మలు వచ్చినవా? అనుట.

“వాడి కేం కొమ్మలు ములిచానా?
వాడు తప్ప మరెవడూ పనికిరా
డంటావు?”

వా.

చూ. కొమ్మలు వచ్చు; కొమ్మలు
తిరుగు.

కొమ్మలు వచ్చు

గొప్పవాడగు; ఆధిక్యం
కలుగు.

సాక్షి. 47.

“హాసి. వాడే రాసి. వాని కేం కొమ్మ
లాచ్చాయా?”

వా.

చూ. కొమ్మలు మొలుచు.

కొమ్మలు సూపు

బెదరించు.

ఆధిక్యము కనబడుచు.

ఇక్కడ క్లేషలో ఈ అర్థం
ఉన్నది.

“అబల నీయెలుగు పికారావ మని
నీకుఁ జూతమ్ముఁ గొమ్మలు సూప
వెఱచు.”

కమా. 5.165.

“వంభోదకముఁ బోసి యంభోజముభి
వెంపఁ జూతంబు కొమ్మలు సూపఁ
దొడఁగె.”

విక్ర. 1.156.

కొమ్మెక్కి కూర్చుండు

ప్రాధేయపడు కొలది విగువు
సూపు.

“అగ్ర్యా నిరదిఁ చెప్పినట్లే చేస్తా మని
చునం గాంకేనాదీ అతను మరీ
కొమ్మెక్కి కూర్చుంటున్నాడు.”

వా.

చూ. కొమ్మెక్కి కూర్చుండు.

కొయ్య

చిరసుడు, సరసుడు కాని
నాడు.

“అలచిడ్డ లేని యట్టి త్రిమూరి యగు,
కొయ్య గాక కుదుట గూడు వెట్టి,
కుడుచువార లిట్టి క్రొవ్విదంబులు
నేయఁ, జొచ్చు టిచ్చగించి చూతు
రయ్య.”

భార. ఉద్యో. 2.9.

కొయ్యకాటుక

ఒక రకమైన కాటుక.

వివరం తెలియదు.

‘దళముగా నలఁదిన కాటుక.’

“ని వావిళ్ళ ని.

“కట్టలంపుఁ జూపులుఁ గొయ్యకాటు
కలు.” పండిత. పర్య. 341 పు.

కొయ్యకాలు

నడ్డ జొన్న వరి ఇలాంటి పైరు
కోయగా నేలపై మిగిలిన
ముక్క.

“చేలపంటల కొయ్యకాలె తెలుపు.”
రామలిం.

నేను ‘కొయ్య’ అనే పని నం
టారు.

కొయ్యకూర

తోట కూర.

కొయ్యతోటకూర

ఒక విధమైన కూర.

కొయ్యతనములు

1. దుడుకుపనులు

“నీవు దర్పమునఁ జేయు కొయ్యతనములు పీక్షించి.”

కాశీ. 4.94.

2. శతత్యం.

“కొయ్యతనమునఁ గోపించుఁ గొంత తడవు.” వరాహ. 11.76.

3. పారువ్యం.

“సురశాఖ యయ్యుఁ, గొయ్యతనమున వర్తింపఁ గోరఁ డెచట.”

ఉద్ధ. 3.333.

కొయ్యనగాడు

మూర్ఖుడు; దుష్టుడు.

“కొఱగాని జఱభులఁ గొయ్యనగాండ్రఁ గొఱియల వార్తలు గూడునే త్రవ్వ.” బస. 5.91.

కొయ్య పొడ్చినా

ఎందుకు? కాల్చునా? అనె

అరంబోనే ఉన్న నూట.

“...భక్తి విహీనుల బ్రదుకు, గొయ్య పొడ్చినానఁ గొసపొయి గాల్చు.”

పండి. పర్వ. ద్వితీ. 418. పు.

కొయ్యల గోపి

కోతివెధవ.

“వాడు ఒట్టి కొయ్యల గోపి. వాడి దగ్గరికి వెళ్ళినా నీవని అసలు కాదు.”

వా.

కొరకచ్చు

కొజీవి కట్టె, ఒక టిట్టు.

“అగ్గిరాములు కొరకచ్చు లక్కు పక్షులు.” ప్రభా. నాట. 5.

కొరకరాని కొయ్య

1. ఏమాత్రం ఎవరిమాటా వినని మనిషి.

“వాడా? కొరకరానికొయ్య. ఎవరేం చెప్పినా వినడు.”

వా.

2. అవగాహనకు అతీతమయినది.

“నైషధం కొఱకరాని కొయ్య. అరంకావడం కష్టం.”

వా.

కొర కొర మను

చెలకేగు.

“అందుల కనూయ గొరకొర మంచులుగుల.” సారం. 8.127.

కొర కొర లాడు

కోపముతో చిరచిరలాడు.

“ఆ పిల్ల పొడున్నుంచీ యేమో కొరకొర లాడుతూ ఉంది. ఏమంటే యేమో అని నేనూ నోరు మూసుకొని కూర్చున్నాను.”

వా.

కొరగాని

పనికిరాని; అల్పములైన.

“పాప నీరెన నీర్మల ప్రాచిపురువు, లాది కొరగానిజంతువు లన్ని విడిచి.” హంస. 4.186.

కొరమాలు

పనికి మాలు.

“నిరసపురం బాపముల వినికిచే దీనులెల్ల, గొరమాటె.” తాళ్ల. సం. 6.61.

కొఱకరాని కొయ్య

దుస్సాధ్యుడు.

“వాడు కొఱకరాని కొయ్య. వాడి దగ్గరికి ఎవరూ పోరేరు.” వా.

కొఱక వచ్చు

కసురుకొను.

“వాడు మాట్లాడితే చాలు కొఱక వస్తాడు.”

చూ. కఱవ వచ్చు.

కొఱకుల తెరువుల పట్టించు

అడవులపాలు చేయు, తఱిమి వేయు; కొఱకు = బీడు.

పచ్చికబీళ్లు పట్టించు - దిక్కులు

పట్టించే ననుట వంటిదే.

“పురములు గొని కొఱకుల, తెరువుల బట్టించే నన్ను దిక్పాలకులన్.”

ఉ. హరి. 1.129.

కొఱకొఱ చూచు

కోపముతో చూచు.

“వా డెందుకో ఈ మధ్య నే నంటే కొఱకొఱ చూస్తున్నాడు.” వా.

కొఱకొఱలాడు

దుసరుసలాడు.

రసిక. 5.163.

కొఱ గల

పనికి వచ్చునట్టి.

“తఱి చనుదేర నాతని కుక్షివలన, గొఱ గల యొక మంచి కొడుకు జనించె.” ద్వి. భాగ. 8. 3. ర.

కొఱగాడు

పనికి రాదు, సరిపడని వాడు.

“నీలినవానిన్, గొఱగాఁ డని కైకొన

కిం,దఱఁ దెచ్చితి మీర లీకుదాసులు గారే?” కుమా. 2.25.

వాడుకలో : సరి పడని వా డనుటలో ఎక్కువగా ఉన్నది.

రెండవది లేక పోలేదు.

“వానికి నన్ను చూస్తే కొఱగాడు.” వా.

“వాడు దమ్మిడికి కొఱగాడు.” వా.

కొఱగాని

పనికి రాని, కూడని.

“ఇతి నే మేనియు నాదుట, సతికిం గొఱ గాడు.” రుక్మాం. 4.27.

కొఱగామి

చెడుగు.

“పాగుడు తండ్రి బిడలం, గలిపిన మేల కాక కొఱగామియుఁ గీడును నెదిఁ జేర్కొనన్.” జై.మి. 1.93.

కొఱడు కొట్ర

కత్తా కంపా.

జం.

బస. 3.65.

కొఱడుపాటు

కొయ్యనాటు.

ప్ర.కా.

కొఱడువడు

కొయ్యబాటు.

అప్ప. 2.196.

కొఱత పడు

న్యూనత పడు, లోపించు.

“కొంత దివ్యులలోపలఁ గొఱత పడఁగఁ.” నిరంకు. 4.37.

కొఱత పల్కు

నీచముగా మాటలాడు,

ఉదాసీనముగా మాటలాడు.

“పందనుం గొఱత పల్కుడు కూరతఁ
దాసు మించియున్.” ఆము. 2.40.

కొఱత పెట్టు

దాచు, వదలు, మిగుల్పు.

“వజ్రనాథు రాజ్యావసాన సామీ
ప్రభుంబు స్నామికి నేమియుం గొఱంత
పెట్టక విన్నవించుము.”

ప్రభా. 1.117.

కొఱ తలచు

చెడు తలచు, తప్పుని

భావించు.

“నిరపరాధులనిఁద గొఱ తలంచి...”

సానం. 2.86.

కొఱతవడు

లోపము కలుగు; మిగులు.

“...గురువులు శిక్షింపఁ గొఱత
వడునె.” భాగ. 8.647.

“తద్వృత్త మొకటి కొఱతపడకుండఁ
బ్రత్యక్షపరిచితం బైనది గాఁచె.”

హరి. పూ. 1.48.

కొఱత పెట్టు

చూ. కొఱత పెట్టు.

కొఱత వేయించు

ఉరి తీయించు.

శిక్షగా—

“కొఱత వేయింతుఁ గను దీనికొఱకు
దాని.” నిరంకు. 4.37.

కొఱత వోవు

తక్కు వగు.

శుక. 2.166.

కొఱనవ్వు

చిఱునవ్వు.

కొఱనెల

క్రొన్నెల, బాలచంద్రుడు.

“కొఱ నెల సుధారసంబునఁ, గఱ
నోనఁగ నొఱసి కడిగి...”

కమా. 3.63.

కొఱప్రాణముతో తన్నుకొను

అవసానదశలో ఉండు.

“ఊర్వుల్, పఱవ మిడిగ్రుడ్ల వఱఁ
కుచుఁ, గొఱప్రాణముతోడఁ దన్ను
కొనునమ్మెదవున్.” ఆము. 3.23.

కొఱమాలు

పనికి మాలు.

“మనచేతఁ, గొఱమాలి చెవులు
ముక్కును బోవ నాడు, జంత.”

వర. రా. ఆర. పు. 224. పం. 23.

కొఱముట్టు

పనిముట్టు

కొఱలుకొను

ఒప్పు.

కొఱవి

కఠినుడు, కలహశీలుడు.

“వాడు ఒట్టి కొరివి. ఎక్కడికి
పోయినా ఏదో తగాదా తెస్తాడు.”

చా.

కొఱవి చేత పట్టుకొని వచ్చు

మండుతూ వచ్చు.

“కొఱవి చేతఁ బట్టుకొని చంద్రుఁ డెఱ
వచ్చె.” కళా. 6.269.

కొఱవితో తల గోకుకొన్నట్లు

బాధోపశమనార్థ మై పోయి

మరింత బాధ తెచ్చు

కొన్నట్లు అనుట.

తల నవ్వ పెట్టినప్పుడు చేతితో
కాక కొలువితో గోక్కుంటే
నవ్వమాట దేవు డెలుగును
ముందు తల కాలి పోతుంది
కదా!

“కొలువి గొని వెట్టిన తల గోకి
కొనఁగ” భార. అర. 5.

“ఎఱిగి యెఱిగి తన యాదల, కొలు
విం గొని గోకఁ నిపురు కమతియుఁ
గలఁడే.” పాండు. 5.254.

“ఇట్టి చలపాది నాట న న్నెఱిగి
యెఱిగి, యెట్లు గొకొనె దమయంతి
నీ నలుండు, కొలువి చే బూని తల గోకు
కొనఁ దలంచె, గటకటా గర్వమున
మీఁదు గానఁ డయ్యె.”

నలచ. 4.252.

కొలువిదయ్యము

బ గ్గు బ గ్గు మని మండఁతూ
చీకటిలో కనిపించే నేలమీది
మంట లాంటిది.

అది దయ్యం కాకున్నా
దయ్య మని పాతనమ్మకం.

కొలువి వీచినభంగి

కొలువి త్రిప్పినట్లు.

గిరగిర తిరుగుతూ మిఱు
మిట్లు గొల్పుతూ అనుట.

“అంగుఠీయకఖచితో, ర్వసు సమవరి
రత్నోష్ణల, విసుతద్యుతు లె సఁ గఁ
గొలువి వీచినభంగిన్.”

కుమా. 12.158.

కొలునంది

అయువుపట్టు.

“పఱతెంచి కరిమదము నే, డెఱ
దొండం బెతి వ్రేయ దెప్పటికమునన్,
గొలునంది దాకి నేలకు, నొఱిగిన...”

నిర్వ. 10.29.

కొలుకుకు పోవ బడిగల్లు వడు

అశపడి పోగా అనరము
కలుగు అని భావము.

మేలకు పోగా కాలికి బండ
తగులుకొన్నట్లు.

దొంగమేత మరిగిన పశువు
లకు మెడకు మెడకొయ్య
వేయడం, కాలికి ఒక గుది
బండను గొలుసుతో కట్టి
వేయడం అలవాటు. అది
మరీ తిరగకుండా ఉండుటకై
ఈ శిక్ష.

“చింత యెఱుంగక యేగుదెంచిరి
గొలుకుడు, బోవ బడిగల్లు వడియె నో
పాలతి యనియె.” కళా. 8.105.

కొలుకుడు పడని

అవగాహన కాని, అతిగహన
మైన.

“అధివాసవికకవిత్వం అందరికీ కొలు
కుడు పడడు.” వా.

కొలురునకు లేక

తిండికి లేక.

“కొలుకునకు లేక మూషికకొటి చేర,
కునికి మాగాలజాల మాతని నికాయ,
నీమ వీక్షింపఁగా...” శుక. 8.242.

చూ. పంటి కిందికి లేదు, చాలగు.

కొలుత నులుకు

ఎంత సాహస మైనా చేయు.

“కొఱుత నుఱుకుఁ గాని కొడు కెన్నఁ
డును గార్య, తంత్రమునకుఁ జొరఁడు.”

భార. స్త్రీ. 1.17.

2. క్రూరుడు, దుష్టుడు.

“చెలువ మగని దిక్కు చేసన్నఁ
జూపి యీ, కొఱుత నుఱుకు ముక్కు
గోసె ననియి.” విక్ర. 7.160.

“వారలు (కారవులు) కదా మీఁదెఱుం
గక కొఱుత నుఱుకు లె చెడు తెరు
వునం బోయెడువారు.”

భార. ఉద్యో. 1.348.

3. సాహసి.

“చుఱుకు చూపునఁ గాలిన కొఱుత
నుఱుకు.” కాళ. 3.71.

కొఱు ఇంటికంటము నేయు

చిన్నదానిని పెద్ద కార్యము
నకు ఉపయోగించు.

కంటమువలె కొఱు ఇంటికి
ఆధారము కా జాలదు కదా!

“విన మింతకు మున్నెన్నఁడుఁ, గని
కని కొఱువ్వఁ డింటికంటము నేసెన్.”

ఉ. హరి. 1.94.

కొఱుల బెట్టు

కొఱుత వేయు

పూర్వం శిక్షలలో ఒకటి -

ఒక యి ను ప కొఱు నాటి

కొఱుత వేసేవారు.

“వివేకశూన్యులను గొఱులఁ బెట్టఁగ
లేదు.” రుక్మాం. 2.29.

రూ. కొఱుల విడు.

కొఱుక్కి కూర్చొను

అడిగిన కొలదీ దిగి రాక మ

రింత పైకి పోవు.

“ఏదో పిల నిసాను చేసుకోరా అని
బతిమాలేకొడ్డివాడు కొఱుక్కి కూర్చొం
టున్నాడు.” వా.

కొలకుండ

1. కొలుచునట్టి కుండ.

ధాన్యాదులను గానలతో -
కాగులతో కొలవడం నేటికీ
ఉన్నది.

2. నేల తవ్వతున్నప్పుడు ఇంత
లోతు తవ్వినా మని తెలియ
డానికై కొంత భాగం నడుమ
తవ్వకుండా వదిలి పెడతారు.
క్రింది ప్రయోగంలో ఈ
అర్థం సరిపడుతుంది.

కొలకొండ అనగా కొలతకై
వదిలివేసిన కొండ = నేల -
కొలకుండ అయినది.

“కుతలంబు నడుకొనఁ గొలకుండ గా
నిల్చి, శరనిధిఁ గ్రొచ్చిరి సగరకుతులు.”
కుమా. 1.52.

కొలకొల కూయు

కల కల మని ధ్వని చేయు.

ధ్వన్యనుకరణము.

“కొలకొలఁ గూయుఁ బై నొఱుగుఁ
గుత్తుకఁ గుత్తుకఁ జాట్టుఁ బొలు చిల్వల
క్రియ.” మను. 3.62.

కొలకొల మని

బిలబిల మని.

ధ్వన్యనుకరణము.

“కొలకొల మఱచు మేఠలకు గూడులు
వెల్వడు పక్షిరావముల్, కల మృదు
వాక్యవైఖరులుగా.”

పారి. 2.70.

కొలకొల మను

కలకలము చేయు.

ధ్వన్యనుకరణము.
“సం దడించుచు దశాక్షరముగా
పైన్యంబు, లనిశంబుఁ గొలకొల మనుచు
వండు.” కై.మ. 1.81.

కొలకొల

కొలత కట్ట.

“ఈ వారి విస్తార మింత యా నని నల్వ,
కొల్చి తివ్వని కొలకొల యనఁగ...”
సుద. 1.102.

కొల గట్టుకొను

హత్యాపాతకమును కట్టు
కొను.

“కొల గట్టుకొనె వియోగుల వేచి
మరుడు.”

వర. రా. కిష్కి. పు. 895. పం. 18.

కొలగాడు

ధాన్యాదులు కొల్చువాడు.

శ. ర.

కొలగారము

ధాన్యం కొలిచినందుకు ఇచ్చే
కూలి.

బ్రాన్.

కొలదికి మించు

అపరిమిత మగు.

“కొలదికి మించు కెంజిగురు గుఱుల
మొగ్గలఁ బుష్పగుచ్ఛకం, బులఁ బువుఁ
దేనఁ బుష్పాడుల...” కళా. 1.118.

కొలదికి మీటు

అధిక మగు.

“తలఁపు గొలదికి మీటెన్,”

భార. ద్రోణ. 2.229.

కొలది గడచు

గడువు ముగించు.

“తలఁపఁగ రిపులకు నిమ్మగు, కొలది
గడచి వచ్చిలిను.” భార. విరా. 4.98.

కొలది మిగులు

అపరిమిత మగు; అధికాధిక
మగు.

“జగము లెల నిమ్మ నాలక మిడి,
గొనియె గుహు బలంబు గొలది
మిలి.” కుమా. 11.12.

కొలది మీటు

అపరిమిత మగు.

“కొలది మీటు కడుపుఁ గుడువ
మియను.” భార. ఆను. 5.268.

కొలది యిడరాని

అపరిమిత మైన.

“కొలది యిడరాని యొక వింత
చెలుపు గలిగి.” పారి. 1.78.

కొలది వెట్టు

1. ఇంతా అని చెప్పు.

“...జలనిధులుం, బరగిన దీవులు
వరము, లరయంగాఁ గొలది వెట్ట నల
వియో?” భాగ. 5.211.

2. క్రిందుపఱచు.

“పొడవుల నడి నన్న యొడకుల
టెక్కియ, మృల పెంపు గగనంబుఁ
గొలది వెట్ట.” భార. విరా. 8.167.

కొలదివేరు

వట్టివేరు.

కుమా. 5.189.

కొలనాడు

స్నానము చేయు.

“కై నేని కొలనాడఁ గదలుభంగి.”
కాశీ. 2.86.

కొలనికి కాపుండు
నిప్పుయోజన మగుకార్యము
చేయు.
గువ్వలచెన్న. 18.

కొలవగ
కులవిరోధం.
“తీరని కొలపగయుంబలె, నీ రమణికి
నాకు నెనయదు.”
వేం. పంచ. 3.195.

కొలవగతురు
జాతివైరులు.
“కొలవగతురు గారె యాచకులు లోభు
లకన్.” వేం. పంచ. 2.141.

కొల పెట్టు
కొలుచు.
వరాహ. 12.43.

కొలముసాములు
కులసులు, ఒకే జాతివారు.
అనగా చుట్టము లనుట.
“కొలము సాము లటంచుఁ గూడి
రాకుండను, బాదాంగదమ్ములఁ బరిహ
రింపు.”
రాజగో. 2.14.

కొల యొనర్చు
హత్య చేయు.
కొలై - (తమి) కొలై (కన్న)
హత్య అని అర్థము.
“నీ వేము కొల యొనర్చితి, వీరగ నది
సోప దగుచు నేనఁ దొడంగెన్.”
శుక. 1.324.

కొలవేరు
వట్టివేరు.
కమా. 5.149.

కొలసామి
జాతిపెద్ద.
కేయూర. 3.150

కొలారుబండి
పై కప్పన్న బండి.
శుక. 1.271.
చూ. కొలారుబండి.

కొలికికి వచ్చు
ఒక రూపమునకు వచ్చు.
“కార్యంబును గొలికికి వచ్చినది.”
వీర. 3.54.

“చిలుకల కొలికిం గనుఁగొన్న నొక్క
కొలికికి వచ్చున్.” విప్ర. 2.44.
“వాడి మేనమామ వచ్చిన తరవాత
గాని యీ వ్యవహారం ఒక కొలికికి
రాదు.” వా.

ఇట్లే : కొలికికి తెచ్చు.

కొలికిపూస
ప్రధాన మైనది, ముఖ్యము.
“ఇందులో ఈ పద్యం కొలికిపూస.”
చూ. కొల్కిపూస.

కొలు వగు
కొలువు తీరు.
“ధవళాతుల్ భ జి యిం ప నిండు
కొలు వై.” పాండు. 1.21.

కొలు విచ్చు
దర్శన మిచ్చు.
“కొలు విమ్ము రాజన్యకోటికి నెల్ల.”
వర. రా. అయో. పు. 307. పం. 20.

కొలువుండు

కొలువు తీరు.

“అస్థానమునఁ గొలువుండి.”

భా.వి. 3.5.

కొలువుగొను

కొలుచు.

“నన్నుం గొలువు గొని మీ రిందు నిలుచుట.” దశ. 11.58.

2. కొలువు తీర్పు.

“ప్రజ గొలువుగొనవన్.”

సాంబో. 2.37.

కొలువు వాలించు

సభ వాలించు.

“కొలువు వాలించి శచికాంతుఁ డంతఃపురంబున కరిగె.” నిరంకు. 4.48.

కొలువు పట్టు

సేవించు.

“వలదు సీత నిచ్చి నలిగినా ప్థకులనాగు, కొలువు పట్టి యిల్లు నిలుపుకొనుచు.”

రామా. 7.74.

కొలువు సింగార మగు

సభకు తగిన యలంకరణము

చేసికొను.

“ఈదారి రాజగోపాలశౌరి చెలువు పొంగార కొలువు సింగార మై పదాటు వన్నె బంగారు కొలువుకూటంబునకు వచ్చి...” ఘోమా. పు. 5.

కొలువు సింగారము చేసికొను

సభకు వెళ్లుటకు తగినట్లుగా

అలంకరించుకొను.

ఒక్కొక్క సమయానికి తగిన

వేష ధారణము సహజము.

అందులో రాజాస్థానాలకు

వెళ్లినప్పుడు ప్రత్యేక

మంతున - నిర్దిష్ట మైనవేషం

ఉండేదని.

“కలభాషిణియు... వేగంబు కొలువు

సింగారంబు సంఘటించుకొని కృష్ణ

నగరి కరిగె.” కళా. 1.208.

కొలువు నేయు

సభ చేయు.

సాండు. 1.181.

కొలువు నేసికొను

నగర సుంపటించుకొను.

“కని కొలువు నేసికొని మా, లిని నాఁ

జని...” భార. విం. 1.106.

కొలు వొసంగి

దర్శన మిచ్చు.

“ఒక వేళ యవన దోశ కలిగితక వంగ,

గూరరుల్లాలువంగిఁ గొలు వొసంగు.”

శుక. 1.355.

కొల్పుడు చేతులు

నమస్కారములు.

హంస. 4.212.

కొల్ల కొల్ల

చాలినంత.

“...నుడువు లపుడు, చెల్ల వో యేమి

చెప్పదుఁ గొల్ల కొల్ల.”

రాధ. 2.140.

“పది రూపాయ లయితే సంత ఖర్చుకు

మనకు కొల్ల కొల్ల.” వా.

కొల్ల పెట్టు

1. కొల్లగొట్టు.

కాశీయా. 244.

2. కొల్ల గొను.

“అఖిల తీరంబులును నాడి యవని
సురుడు, కోర్కినైఁ బుణ్యలక్ష్మలఁ
గొల్లపెట్టె.” కాశీ. ౩.91.

3. ముఖ్యుల గారాయల
సీమలో దీనినే పాడు చేయ.

లనే అర్థం లో ఉపయో
గిస్తారు.

“ఇంట్లో అస్తంతా కొల్లపెట్టినాడు.” వా.

“కోడలు అత్త చచ్చిన నాలుగునాళ్ళకే
తనవాళ్ళ కంతా ఇల్లు కొల్ల పెట్టింది.” వా.

3. ఏదో ఏడ్చు.

విసుగూ, అసంపృప్తిని
సూచిస్తూ వంట ఏం చేయాలి
అని కోడలు అడిగినప్పుడు
అత్త అంటుంది.

“ఏదో ఒకటి కొల్ల పెట్టమ్మా? న
న్నెందుకు చెంపుతావు?” వా.

కొల్ల బోవు

పాడగు.

“నా తపము భక్తిం బాడు గాకున్నె
యేల విచారింపఁగ నెల్లయున్ వ్రతము
కొల్లంబోయినం జూచెదన్.”

కొల్ల లాడించు

కొల్ల గొట్టించు.

“గోవిందు బీరంబుఁ గొల్ల లాడింతు.”
గౌర. హరి. ప్రథ. పం. 1146.

కొల్లలాడు

కొల్ల గొట్టు.

“భావజపక్ష మై మిగుల బాలిక తాలిమఁ
గొల్లలాడెడిన్.” కళా. 6.248.

“పరిజనంబులు పరిపక్వఫల సుగంధ,
కుసుమరసపల్లవములఁ గొల్లలాడి.”
శుక. 1.375.

కొల్ల లిడు

కొల్ల పెట్టు.

ప్రా. వా.

కొల్లలు కొమ్ములు పోవు

ఎక్కవ యగు.

“...విహిక భూరి సుఖంబు గొల్లలుం,
గొమ్ములు వోవఁగాఁ బనిచె గోమిశక్తి
సహాయ దర్శితోన్.”
దశశు. 10.111.

కొల్లలు మీలు

ఎక్కువగు.

“కురవకమునఁ గలుగఁ జేసెఁ గొల్లలు
మీలున్.” రుక్మాం. 3.129.

కొల్ల వట్టు

కొల్ల గొట్టు.

“గుట్టునఁ గోరిక లెల్లం గొల్ల వట్టె.”
తాళ్ల. సం. 3.256.

కొల్ల విడుచు

చూట విడుచు, విస్తారముగా

నొసగు.

“కుమ్మరావంబు కడవలు కొల్ల
విడుచు.” శివ. 2.40.

“ఉన్న ధనముఁ, గొల్ల విడిచిన
బ్రాహ్మణులెల్ల దనిసి.” శైమి. 1.73.
చూ. చూట విడుచు.

కొల్ల వెట్టు

దోచుకొను.

“వేల్పులుదలిఁ బాటి రాజనివాసముం
గొల్లపెట్టి సమస్తముఁ గ్రూరతం
గొని పోవఁగా.” భాగ. 7.225.

కొల్లాడు

కొల్లగొట్టు, తనివి దీర అనుభ
వించు.

“కొ, ల్లాడిరి కైవల్యలక్ష్మి నమరులు
మునులున్.”

కాశి. 2.37.

కొల్లాయ (యి) గుడ్డ

వస్త్ర పంచ, చిన్న పలుచని
తుండు.

కొల్లాయ (యి) పంచ

చూ. కొల్లాయగుడ్డ.

కొల్లారుబండి

కప్పున్న బండి.

“పావలటు మీటి కొల్లారు బండి
యెక్కి, దురదురన రంభ యింటికి
నరిగి.”

కువల. 4.213.

చూ. కొల్లార్బండి.

కొల్లేటి చేంతాడు

సుదీర్ఘ మైనది.

చూ. కొండపిటి చేంతాడు.

కొల్లేటి మడుగు

పెద్దది, అంతము లేనిది.

కొల్లేటి వ్యవసాయం

లాభము లేనిది, వ్యర్థము.

“అదంతా కొల్లేటి వ్యవసాయం. దాని
వల్ల లాభం యేముంది?”

వా.

కొల్పి పోయు

వెచ్చించు.

“కాలగతులను, పారి నాయుష్యము
గొల్పి పోయుచున్నారయ్యా!”

తాళ్ల. సం. 7.83.

కొల్లుండు

కొలుపు దీటు, సభ తీరి

(ముందు).

“ఉభయవంతులను గొల్లుండి
పిల్పించి.”

పండితా. ద్వితీ. మహి. పుట. 128.

నిరంకు. 1.7.

చూ. కొలువుండు.

కొల్లు విచ్చు

సభ మూలించు.

“గుండ జల్లన జేతికలికంబు వెచ్చి,
పండుగ నొమ్మని జేవతి గొల్లు
విచ్చు.”

కా. హరి. ప్రభ. పం. 118-19.

‘కొళ్ళు’ మార్కు మొగం పెట్టు

ప్రశ్నార్థకంగా చూచు.

చాలా ఇట్టివలి పలుకుబడి.

కొళ్ళు కొళ్ళున దగ్గు

భ్వన్యనుకరణము.

“కొళ్ళు కొళ్ళున దగ్గుచో...”

విప్ర. 4.19.

కోక చాకియింట వేసి కొక్కి

రాలివెంట పోవు

ఒకచోట పడ వేసి మరొక

చోట వెదకు.

స్వర్థప్రయత్ని మునుట.

తాళ్ల. సం. 8.175.

కోక వాక

బట్ట, పాత.

జం.

“మునుమున్న పెలిసి యిముది వరాటము
నక్క, కొంచురా లే నెరిగి గోక
వాక.”

నిరం. 2.128.

చూ. కోక వాక.

కోకా వాకా

జం.

బట్టా బాతా.

యా. కోకవాక.

కోచవాటు

భయపడు.

“వేల్పు, రాచవారలు నా కత్తిఁ గోచ వాఱి, నితఁ డనఁగ నెంత.”

చంద్రా. 3.38.

నేటికీ రాయలసీమలో ‘కోచ నాయాలు’ పిఱికిపంద అనే అర్థంలో ఉపయోగిస్తారు.

కోటకొమ్మ

దుర్గప్రకారం పైభాగము.

ఆము. 2.5.

కోట బలసికొను

కోట కావలి కాయు, దుర్గ సంరక్షణ చేయు.

“లెక్కకు నెక్కు డగుచు విక్రమాత్మో పంబునఁ గోట బలసికొనుటయు...”

కళా. 8.75.

కోటరము చేయు

అత్తవారింట కాపురము చేయు.

కోడంట్రికము చేయు.

“అరయమిఁ జేసె నమ్మహా, పురుషుని పాలికిన్ బతులు వోవఁగ వీరలతోన యేను జె, చెప్పరఁ జని కోటరంబు దగఁ జేయుదునో.”

భార. ఉద్యో. 3.112.

కోటలో కొల్ల వంకదారలో

పోయినట్లు

ఒకచోట వచ్చిన లాభం మఱొక చోట పోవు పట్ల ఉపయోగించే పలుకుబడి.

కోటలో కష్టపడి దొంగతనం చేసి తెచ్చిన సొమ్మంతా వంకలో కొట్టకొని పోయినట్లు.

“ఇంత చెప్పినచో దమయంతి నిచ్చు, తెంత ఘన మిఁకఁ జెప్పఁగా నేల నీతి, కుశలతను జూడఁ గోటలోఁ గొల్ల వంక, దారలోఁ బోయినట్టి విధంబు గాదె.”

నలచ. 4.68.

కోటలో పాగా వేయు

రాజానుగ్రహము సంపాదించు; కా ర్యాను కూలతను సాధించు.

ఏ దైనా విశిష్ట మైన కార్యం నిర్వహించినప్పుడు రాజాస్థానాల్లో పండితులకు శాలువా వలె పాగా నొకదానిని ఇచ్చే వారనీ, దానిని పాగా వేయుట అనడం కలదనీ, ఇలాంటి అలవాటు మొన్న మొన్నటిదాకా బాబ్బిలి ఆస్థానంలో ఉండేదనీ అక్కడి మిత్రులొకరు చెప్పినారు.

శత్రులు కోట లగ్గపట్టినప్పుడు ఉడుముతోకకు పాగా కట్టి

కోటపైకి వీసరివేసి ఆ
పాగాను పట్టుకొని పైకి వెళ్లి
పోవుట కలదు. దానిద్వారా
నచ్చిన పలుకుబడి అయినా
కావచ్చును.

“వాడు కోటలో పాగా వేశాడు.
ఇంక వాడి ప్రభ వెలుగుతుంది అన్న
మాటే.” వా.

కోటానకోట్లు

1. విపరీతముగా, అసంఖ్యా
కముగా.

“లక్షోపలక్షలు శాఖాపశాఖలు
గోటానకోటులు సంఖ్యాతీసంఖ్యలుగా
నడుచునమయంబున.”

హంస. 3.29.

“... పూతాతిథి శ్రోతంబులగు
బ్రాహ్మణ గృహవాటికలు దాటి
కోటానగోటులై కోటకొమ్మల
యందు...” కళా. 2.150.

కోటా పేటాగా ఉండు

అనుకొని, కలిసి ఉండు.

పూర్వం కోటలు, వాని
ప్రక్కనే పొరులుండే
పేటలూ ఉండేవి.

“సికింద్రాబాదూ హైదరాబాదూ
కోటా పేటాగా ఉంటాయి.” వా.

కోటికి పడగెత్తి టాటాలు
గుణించు

కోటిని కోటానుకోట్లుగా
చేయు.

“కోటికి బడగెత్తి టాటాలు గుణి
యింప, నే నేర్చు.” విప్ర. 4.28.

కోటికి పడగెత్తినవాడు

కోటిశ్వరుడు.

కోటి సంపాదించగనే తచ్చి
హ్నుంగా ఒక ధ్వజ మెత్తు
అచారం ఉండి ఉంటుంది.

అట్లా వచ్చిన పలుకుబడి.

“కోటికి పడగెత్తిన వాని, బదివేల
కాప నై బ్రదుకు నున్నట్టు.”

బస. 1.5.

“అన నిటి పలువయఃపుల, కును గోటికి
బడగెత్తి గుణి యగు పెదక, నిను
నమ్మరాదు గా కి, టూనరిచితై యిట్టి
లంచ మొసంగనె నీకున్.”

కళా. 7.27.

కోటి కొండలుగ

ఎక్కువగా; అత్యధికంగా.

“నృపుల పదహారేఖల కెల్ల మాభు,
జాగ్రహలరేఖలే మాల మనుచు గోటి,
కొండలుగ ధాన్యరాసులు పండ వీట,
సుజనభజనైకవిఖ్యాతి శూద్రజాతి.”

అము. 2.27.

కోటిపడగలు

కోటిధనం ఉన్నవాడెల్లా ఒక
ధ్వజం కట్టేవాడు పూర్వం.
అదే కోటికి పడగెత్తుట. ఆ
ధ్వజాలే కోటి పడగలు.

“నలిగ గోటి కోటిపడగలు, గలిగొన
గట్టినను వాని గాదని మదిలో, దలంప
రసంఖ్యాధి ధ్వజములు గట్టినవారు
వైశ్యముఖ్యుల నేకుల్.”

కమా. 7.118.

కోటి నేయు

అమూల్య మగు.

“సాటి లేనినగళ్లు కోటి సేయి.”

విజయ. 1.23.

కోటేరుముక్కు

చక్కని ముక్కు.

సేద్యంలో కోటేరు వేసి

నప్పుడు ఎప్పుడూ చాలు

తిన్నగా ఉంటుంది. అందుపై

వచ్చిన పలుకుబడి.

“అవిడ చాలా అంద మైనది. చేతడు
కండ్లు, కోటేరు ముక్కు, నిమ్మపండు
రంగు.” వా.

కోటేరు వెట్టు ముక్కు

చక్కని ముక్కు.

“కోటేరు వెట్టు చెన్ను మీతిన
ముక్కు.”

వర. రా. అయో. పు. 252. పం కి. 8.

చూ. కోటేరు ముక్కు.

కోట్టంతరాలుగా

కోట్లకొలదిగా.

కాశీయా. 276.

కోడంగి యాటలు

కోణంగిఆటలు.

అనందోత్సాహంతో ఎటు

పడితే అటు ఆడుతూ ఎగు

రుతూ ఉన్నా రనుట ఇటు

ప్రస్తుతము:

పండితా. ద్వితీ. పర్వ. పుట. 434.

కోడాడు

కుమ్మి కోరాడు.

“అమ్మాని కూలంబు చే, కొని నారా
యణప్రాణముల్ రణములోఁ గోడాడఁ
బాడన్.”

ఉత్త. హరి. 6.45.

“అ వ్వేదం డంబులు...కో డా డు
చుండ.” నృసిం. 4.47.

కోడికునుకు

అరనిద్ర.

కోడి సగం కండ్లు మూసి నిద్ర
స్తుంది.

“వాడిది కోడికునుకు. ఎప్పుడు పడితే
అప్పుడే మేలుకుంటాడు.” వా.

చూ. కోడినిద్ర.

కోడి కూసినదాక

తెల్ల వారేదాక.

“కోడి కూసిన దాకా నిద్ర పట్టలేను.”
వా.

కోడి కూసే పల్లె

ప్రతి పల్లె.

“అంగ రంగ వై భ వ ము లు నుం, దిర
మగును దేవశంబులఁ, బరంగఁగ నొక
కోడి గూయపల్లియ నైనన్.”

విప్ర. 1.60.

“కోడి గూసేపల్లె ఉం దంటే కోమటి
ఉన్నా డన్నమాటే.” సా.

కోడి గ్రుడ్డంత

కొంచెము.

“కోడిగ్రుడ్డం త యన్నమ్మ కొసక
నొకఁడు.” గుంటూ. ఉత్త. 15.

కోడిగ్రుడ్డుకు తంటసమా

ఈ మాత్రానికి అంత అవసర
పడవలెనా?

కోడిగుడ్డు పట్టుకొనుటకు తంట
సము కావలెనా అనుట.

తంటసము అంటే ముక్కు
లోని వెండ్రుకలు లాగుటకై

మంగలి ఉపయోగించే పని ముట్టు, వెండ్రుకవంటి అతి సూక్ష్మ మయినదానిని పట్టు కొనుటకే తంటసం కావాలి కానీ ఇంత లావాటిదానికి ఎందుకు?

కోడినిద్ర

అరగన్ను మాతతో నిద్రించే నిద్ర.

“వాడి దెప్పడూ కోడి నిద్ర. కండ్లు చూసే నిద్ర పోతున్నాడో మేను కన్నాడో తెలియదు.” వా.

ఎప్పటికప్పుడు మేలుకొంటూ జాగ్రత్తగా ఉంటూ ఉండనే సందర్భంలో కూడా ఉపయోగిస్తారు.

వా. కోడికుసుకు.

కోడితెప్ప పెరుగు

కనుతెప్పపై దుర్గా సుం పెరిగే నేత్రకోగము వచ్చు. బస. 3.74. పుట.

కోడెకాడు

యవకుడు.

కోడెగాడ్డు

మందమూడుతము.

కోడెత్రాచు

వయసులో ఉన్న త్రాచు పాము.

“కోడెత్రాచును ముద్దులాడినటు.” జేణు.

కోడె లమ్మెడు పాటి పరికరము కలదా?

ఆ మాత్రం పశుసంపద కలదా? అనుట. ఆ రోజు లలో పశువులు కూడా ప్రధాన మైన ధనమే.

“పరికరము కోడె లమ్మెడు పాటి గలవె.” ఉ. హరి. 4.808.

కోడెవయసు

పడుచుసాయము.

“...కోడెవయసు, పాక ముట్టూత లూగెడు భార్య మీద, మనసు చాలించి...” హంస. 5.115.

కోడెవిటులు

పడుచు విటులు.

హంస. 1.212.

కోడెవెధవ

పడుచు వితంతువు.

“కామాంధల్ వెలనాటి కోడె విధవల్.” క్రీడా. 209.

కోణంగిచేష్టులు

కోతిచేష్టులు.

కోణంగి యాట లాడు

కోతి చేష్టులు చేయు, కొంటె చేష్టులు చేయు.

“నటులు చూపిన విద్య నటులక గాదంచు దా, నడ్డ మె కోణంగియాట లాడు.” రాజగో. 5.45.

కోణంగి—వీధి భాగ వ తా

లలో హాస్యగాడు. దాని మీద వచ్చిన పలుకుబడి,

కోణాలగొంది

ఒక మూల.

“మఠాంతరాళ వికాల వేదులయందుఁ
కోణాలగొందిఁ దపంబు నుజ్జనంబు.”

పాండు. 5.296.

కోత కోయు

చీట్లాటలో మిగతవారు వేసిన
రంగుముక్క లేనప్పుడు తన
దగ్గర ఉన్న తురుపుముక్క
పేస్తే అది కోత కోయడం అవు
తుంది. ఆ పట్టు వానికే
పోతుంది.

మా. పైకోత కోయు.

కోతలరాయడు

డంబాచారి.

మాటా. 65.

కోతలు కోయు

డంబాచారములు పలుకు,
గొప్పలు చెప్పుకొను.

సాక్షి. 13 పు.

కోతికి కొబ్బరికాయ అబ్బినట్లు
ఎంత అమూల్య మైనా ఉప
యోగించుకునే యోగ్యత
లేనప్పుడు దొరికీ ఏం
లాభం? - అనుపట్టి ఉప
యోగిస్తారు.

“ఆ ఆడంగుల వెధవత అంత అంద
మైన పిల్లనిచ్చి చేశారు. కోతికి కొబ్బరి
కాయ అబ్బినట్లుగా ఉంది వాడి పని.”

వా.

మా. కోతిచేతి కొబ్బరికాయ.

కోతికి కొబ్బరికాయ చిక్కినట్లు

అనుపభోగ్య మనుట.

కోతికి కొబ్బరికాయ దొరికినా

అది అనుభవించ లేదు కదా!

అది యెట్లా పగలకొట్టి

తినాలో దాని కేం తెలుసు?

మా. కోతికి కొబ్బరికాయ అబ్బినట్లు.

కోతికి ప్రీవేషము

ఆతకనిది.

కోతి వికార మైనది. దాని

కెంత ప్రీవేషం వేసినా కుద

రదు అనుట.

గువ్వలచెన్న. 75.

కోతికుళ్ళాయి

చలి తగలకుండా వేసుకొనే

ఉన్ని తలటోపీ.

కోతికొమ్మచ్చు లాడు

పెద్ద వారితో పరియాచక
మాడు; ఒక ఆట ఆడు.

కోతి కొమ్మచ్చు లనేది ఒక
విధ మైన పిల్ల లాడుకొనే ఆట.

చెట్లమీదనే దొంగకు అంద

కుండా తప్పించుకొంటూ

చెట్టు మొదలు పట్టుకోవాలి.

వేసవికాలంలో నేటికీ యీ

ఆట పల్లెలలో పిల్ల లాడుతూ

ఉంటారు.

“నీ అంత సైక్కుడ? నా అంత సై
క్కుడ? నాతో కోతికొమ్మచ్చు లాడు
తున్నా వేమిటిరా?”

వా.

కోతిచేతి అద్దము

చూ. కోతిచేతి కొబ్బరికాయ.

కోతిచేతి కొబ్బరికాయ

ఉపయోగించుకో లేనివానికి
అమూల్యవస్తువు లభించి
నప్పుడు అనే మాట.

కోటికొబ్బరికాయ పొరికిలే
దాన్ని పగలగొట్టి తినడం
తెలియదు కదా!

“ఆ వెధవకు అంత మంచి పిల్ల దొరికి
మాత్రం ఏం లాభం? కోతిచేతి
కొబ్బరికాయ.” వా.

కోతిచేతి పూలమాల

ఉపయోగం తెలియని వారికి
చిక్కిన అమూల్యవస్తువు.

“కటకటా! మూర్ఖ మర్కటకరతలస్థ,
కల్పతరు మానమాలికా కల్పం
దగుచు.” శుక. 1.364.

చూ. కోతిచేతి కొబ్బరికాయ, కోతి
చేతి అద్దము.

కోతిచేష్టలు

పిచ్చిచేష్టలు.

“ఏమిటా! ఆ కోతిచేష్టలు. ఇంత పెద్ద
వాడైనా యింకా మట్టా మర్యాదా
తెలియక పోతే యెలా?” వా.

కోతిని బ్రహ్మరాక్షసుని చేయు

అల్పులను అధికులుగా
పోగడు.

“వీరధర్మ మిట్లు విడిచి విభీషణ, రాజు
నెదుట దాశరథుల బాగడం, బాడి

యగునె ప్రాంతి బ్రహ్మరాక్షసుఁ
డేయ, పచ్చినాడ వెంటవారు వారు.”
భాస్క. యుద్ధ. 119.

కోతివుండు బ్రహ్మరాక్షసి

చిన్న దానిని నవసరంగా
పెద్ద దగునట్లు చేయు పట్ల ఉప
యోగించే పలుకుబడి.
పుండును కలిగి కెలిగి కోతులు
పెద్దవి చేసుకుంటూ యని
ప్రవృత్తి.

“చిన్న వాగ్నాదం కాస్తా కోతి
పుండు బ్రహ్మరాక్షసుని హేకోర్లు
వాకా వెల్లంగి.” వా.

కోతిపుల్లలు

మగ్గం మారాలను మీదికి
దాగించే పుల్లలు.

బ్రౌన్.

కోనరావలి

వృధము.

కోనకు కావలి కాయడం
మంగుకు అనుటపై వచ్చినది.
శనకాగరణం లాంటిది.

కోనచీరటి

చిన్నుచీరటి.

“కోనచీరటిలోని కొనరం జొచ్చి.”
కళా. 4.121.

కోక కిస్కా

ఏం డెవడు? యి: కళ్ళన.

“క్రుగుండుగు భీష్ముడుండు కొన్నిసక
గజశ్రద్ధండు కల్లుండు నుగు.”
గీర. గురు. 45.
చూ. కళ్ళనగాళ్ళు.

కోపక తె

కోపిషి.

“సుక్షత్రయ కులంబు నిక్షత్రయగః జేయు, కొడుకుఁ గాంచినయట్టి కోప కతె.”

క్రీడా. 129.

కోపగాడు

కోపిషి.

“అన్న మీ తండ్రి కోపగాఁ డానా కాదా.”

కాశీ. 4.90.

కోపదారి

కోపిషి.

“బావ ప్రతికూలుఁడు నాకుఁడు కోప దారి.”

చెన్న. బస. 4.277.

“మా తమ్ముడు చాలా కోపదారి. నాతో ఏమన్నా అందువు గానీ ఈ మాట వానితో అనేవు. భద్రం!” వా.

కోపధారి అను పాఠము

సరి కాదు.

కోపము ఆటు

కోపము తీటు.

కోపమును అగ్నితో సమానముగా భావించుటతో నచ్చిన పలుకుబడి.

“దీని మ్రొంగక వృథా వసియించినఁ గోప మాటునె.”

కా. మా. 2.101.

చూ. కోపము చల్లాటు.

కోపము చేసుకొను

కోపించు.

“వాడు నామీద చాలా కోపం చేసుకున్నాడు.”

వా.

కోపము పట్టలేక పోవు

కోపమును అణచుకొన లేక పోవు.

“ఎంత వదన్నా కోపం పట్ట లేక వాడు నాలుగూ అనేకాడు.”

వా.

కోపము పుట్టు

కోపము కలుగు.

“పురభక్షిక కోపము పుట్టి వీడు నన్నించుకయేనియుం చెలియఁడు...”

కా. మా. 4.186.

కోప మెత్తు

కోపించు, కోపము వహించు.

“కారవులు నేయు నవమతికారణముగఁ, గోప మెత్తు.”

భార. కాంతి. 1.13.

“వెండివారలఁ జూడ నా పిన్నతనము, గూల నింతటిలో వట్టి కోప మెత్తి, తలుపు బిగించె మగఁడు.”

శుక. 2.181.

కోపమే కూడుగా కుడుచు

అతికోపిషి యగు.

“కోపమే కూడుగాఁ గుడిచిన యీ బుద్ధి, కోపము విడుపుమంటే గుణ మేలమాను.”

తాళ్ల. సం. 10.18.

కోపిషి

చూ. కోపదారి.

కోపుదారుడు

సరుకు బైటనుండి తెచ్చి

అమ్మువాడు.

శ. ర.

కోపు మీటు

ముందంజ వేయు.

“ఏలికలు వెంట వెన నంట నేపు రేగి, కోపు మీటి జవోద్వృత్తి గూడఁ బఱచి.”

శుక. 1.259.

కోపులు కల్పించుకొను

రకరకాల అంగ భంగిమలు చూపు.

“నట్లువకాని యందము గాక వింతగాఁ,
గోపులు గల్పించుకొనుచు నాడు.”

కుక. 3.14.

కోపు లెత్తు
దండెత్తు.

“భటకోపశిఖిశిఖిప్రభల మ్రింగి బలారి,
కులిశధారలమీఁదఁ గోపు లెత్త.”

సాంబో. 5.208.

కోమటినిజము

అసంభవము. వ్యాపారస్తుడు
నిజం చెప్పడం ఎలా సంభవ
మనుట పై వచ్చినది.

చూ. కోమటిసత్యము.

కోమటిమాటలు

అటూ యిటూ తేల్చుకుండా
మాట్లాడే మాటలు.

“నువ్వు యిస్తావా లేదా? స్పష్టంగా
చెప్పు. ఈ కోమటిమాట అన్నీ
యెందుకు?”

వా.

కోమటిమైత్రి

నమ్మరానిది.

వ్యాపారి ఎప్పుడూ తనలాభం
చూచుకుంటా డనుటపై
వచ్చినది.

గువ్వలచెన్న. 67.

కోమటిరహస్యం

వాడు రహస్యం అనుకున్నా
ఇతరులకు స్పష్టంగా తెలియు
నది.

‘కొండమీద కొట్లాట ఏమి
టిరా అంటే కోమట్లు

రహస్యం మాట్లాడుకొం

టున్నారు అన్నా డట.’ నా.

“నీ వేదో రహస్యం రహస్యం అని
చెప్పావు. నేను వెళ్ళేసరికి ఊరంతా
అదే చెప్పుకుంటున్నారు. ఇదంతా
కోమటిరహస్యంగా ఉండే.” వా.

కోమటివిశ్వాసము

నమ్మరానిది.

చూ. కోమటిమైత్రి.

కోమటిసత్యము

అసంభవము.

కోమటి వర్తకంలో సత్యంగా
యిది యింతే నని చెప్పినా
అది నిజమై ఉండదు.

రాధి. 4.79.

చూ. కోమటినిజము.

కోమటిసాక్ష్యం

అటూ యిటూ కాకుండా
చెప్పే సాక్ష్యం.

ఒక గుఱ్ఱం ఎవరిది అన్న
తగాదా వచ్చి యిద్దరు
రాజుగారి దగ్గరకు వెళ్ళారు.
అందులో సాక్ష్యంగా వచ్చిన
ఒక వైశ్యుడు ముందువైపు
చూస్తే రంగన్నది వలెనే
ఉన్నదనీ, వెనకవైపు
చూస్తే రామన్నది లాగే
ఉన్నదనీ చెప్పాడని ఒక
కథ. అలా వచ్చిన పలుకుబడి.

“నీవు ఏదో ఒకటి తెగ జెప్తావని వస్తే
కోమటిసాక్ష్యం చెప్తా వేమిటి?”

వా.

కో యని యార్పు

1. కూత వేయు.

ధ్వన్యనుకరణము.
 “కో యని యార్చినం చెనలఁ గుంజర
 చుల్ సెదరెన్.” కా. మా. 2.35.

2. అటచు.

“గురుతర లీల పద్య చుది కో యని
 యార్చుచు నుండె.”

గుంటూ. ఉత్త. 30.

అటచుటలో ధ్వన్యనుకర
 ణము.

“నింగి కలు కంచె యెత్తి వెనం
 కో యని యార్చు.” మను. 4.59.

కోరకొండె

నంపుగా ముడివేసిన సిగ.

శ.ర.

కోరకొప్పు

ముడి వేసి ఒక ప్రక్కగా
 వెండ్రుకలలో దూర్చి ఓరిగా
 పెట్టిన కొప్పు.

కమా. 8.143.

కోరకొమ్ము

వంపుగా వాడిగా ఉన్న
 కొమ్ము.

“హామకుండముల పె కుటికి కొంకర,
 కోరకొమ్ములఁ గోరాడుఁ గొంత
 తడవు.” వరాహ. 11.76.

కోరగొను

కొంకరలు పోవు.

“కాళ్లు నేలపై ద్రొక్కఁగ రాక కోర
 గొని తొట్రుపడంగ.”

పద్య. 3.79.

కోరచూపు

క్రూర మైన చూపు.

“కోరచూపుల యెఱ్ఱ చేరు గ్రుడ్డుల
 వాడు.” వరాహ. 2.45.

కోరదొడ

చప్పికొడ.

భార. మా. 25.

కోరపాగ

వాలుగా చుట్టిన పాగా.

కోరమీస

చూ. కోరమీసములు.

కోరమీసము

చూ. కోరమీసములు.

కోరమీసములు

పొడుగాటి మీసాలు.

“మనుజ రక్త సిక్తతనువును గోరమీ,
 సములు...” భార. అశ్వ. 3.87.

కోరలు తీసిన పాము

ఏమీ చేయ లేనివాడు—
 లేనిది—తన శక్తిని చూపగల
 సాధనమును కోలుపోయిన
 వారి పట్ల ఉపయోగించే
 సామ్యం.

“వెడగొడుం బులి నాకి విడచిన టైన,
 జడిసి తొల్లిటి తన జంజాట మెల్ల నుడిగి
 కోటలు లేనియరగంబుఁ బోలె, వడి
 చెడి...” గా. హరి. 2. భా. 973.

“ఉద్యోగం ఉన్నన్ని నాళ్లు మహా
 విజృంభించాడు. అది పోయే సరికి
 కోరలు తీసిన పాములాగా మూల బడి
 ఉన్నాడు,” భా.

కోరలు పెటికి వేయు

పొగ రణచు.

కోరలు వీకివేస్తే పాము ఏం
చేయగల దనుటపై వచ్చినది.
మాట. 52.

కోరలు లేని ఉరగము

ఏమీ చేయలేని చనుట.

గౌ. హరి. ద్వి. 975.

చూ. కోరలు లేని పాము.

కోరవాలు

క్రూర మగు.

హరాహ. 3.20.

కోరవోవు

కొంకరవోవు.

పక్షవాతంతో పడిపోవు.

హరి. పూ. 7.171.

కోరసిగ

ఒరగా వేసుకొన్నముడి.

“కోర సి గ వేయువోటనే కొమ్ము
పుట్టి.” రామా. 2.110.

కోరాబంగారు

తగ్గుబంగారు.

కోరిక లిగుర్పొత్తు

కోరికలు కలుగు.

“నారదుడు పుణ్యకవ్రత, మారూఢిగ
నెఱుంగఁ జెప్ప నవహితమతి యై,
కోరిక లిగుర్పొత్తఁగ.” పారి. 5.68.

కోరిక వీడేరు

కోరికలు తీరు.

“నా కోరిక వీడేరఁగఁ, నా కొనవలె
నీవు.” కా. మా. 2.14.

కోరిక వీరిక లెత్తు

కోరికలు కలుగు.

“ఎలమిలోఁ గోరిక వీరిక లెత్తిన, సరణి
మేఁ బులకలు జాడుకొనఁగ.”

విక్ర. 1.122.

చూ. కోరికలు గంతులు వేయు.

కోరికలు గంతులు వేయు

కోరిక లభింప మగు.

“.....మనంబులోపలం, గంతులు
గోరి కోరికలు గంతులు వైవఁ గృషీవ
లాజ్ఞ...” శుక. 2.455.

చూ. కోరిక వీరిక లెత్తు.

కోరికిపడు

మోటుపడు.

“విని వీక్షించినదాఁక ముచ్చటపడున్
వీక్షించి గాఢోపగూ, హనలాభం బగు
దాఁకఁ గోరికిపడున్.”

మల్లభూ. శృ. 22.

కోరువెట్టు

బలి యిచ్చు.

“అరులకుఁ గోరు వెట్టితి కదా నిమఁ
దమ్ముడ...”

రామా. 8.38.

కోర్కుల నంద గను

మనోరథము నీడేర్చుకొన
గలుగు.

“పారి జాతంబు నామ్రమాలఁ బండి
యొండ, నందఁ గంటి నాకోర్కుల
నందఁ గంటి.” ఉ. హరి. 2.176.

కోర్కుల పంట

మనోరథసిద్ధి.

“మం, గొంగుపేసిండి భక్తులకు
గోర్కుల పంట, జగంబులందు
మా...” అని. 1.42.

కోర్కులు నిండించు

కోరికలు తీర్చు.

“కోర్కులు నిండించు కూరిమి తన
ముడు.” గా. హరి. ప్రభ. పం. 61.

కోర్కు కీడ్చు

రచ్చు కీడ్చు; వ్యాజ్యం వేయు.

“కోర్కు కీడ్చు యేమొ నా కొంప
దీసి.” గుంటూ. ఉత్త. 119.

“పాపం దేవుడా అని పూల ఉన్న
వాణ్ణి వాడు కోర్కు కీడ్చాడు.” వా.

కోర్కు కెక్కు

వ్యాజ్యాలపా లగు

“వాళ్ల నాన్న చనిపోయి యింకా
రెండు నెలలయినా అయిందో లేదో
ఆ అన్నదమ్ములంతా కోర్కుకెక్కారు.”
వా.

కోరికొమ్ము

వాడి గల కొమ్ము.

కోరిక మాడు

హాస్య మాడు.

కుమా. 6.45.

కోరికలు

కోరి.

కోరికలు తీసిన పాము

చూ. కోరికలు తీసిన పాము.

కోరికలు దీటు

పండ్లు కొనుక్కు.

పాండు. 4.294.

కోరిక గొట్టిన తెలుగున

అతి సంభ్రమంతో.

ఎవరో వెనుక కట్టను తీసు

కొని తలుముకొని వస్తున్నట్లు.

“కత్తులు గట్టి కోరిక గొట్టిన తెలు
గున...తత్పరిదేశంబు వెడలి...”

హర. 2.28.

“నిల్వక వెల్వడె గ్రుమ్మన సైన్యము
తెల్ల గోరిక గొట్టినభంగిన్.”

శైమి. 4.108.

కోరిక తెచ్చు

విధేయముగా నొనర్చు.

కోరిక - కోపుకు తెచ్చుట

అనగా ఎద్దులు మొదలయిన

వానిని కాడి కట్టి విధేయ

ముగా నొనర్చుట.

“కడలి గోరిక చెచ్చినగట్టి వీవ.”

పారి. 1.49.

చూ. కాడికి తెచ్చు.

కోరికతోతులు

కోతి కొమ్ముచ్చి.

ఒక పిల్లల ఆట.

కోరికగైర ద్రోయు

కూలద్రోయు.

“అసియుఁ బాత్రయుఁ జేఁ బంచి
యాంత్రవల్లిఁ, గోరికగైర ద్రోయఁ
దత్తుజముతోడ, నొరగి.”

ఆము. 6.27.

కోరికవియ

దివితీకి మారుగా కాల్చి

పట్టుకొనే వెలుతురు కట్టల

కట్ట. ఈ వెలుతురుకట్టనే

కోరిమిపాల అంటారు.

“కోల దివియల వెలుంగు దిక్కులకు
నిగిడి.” దశ. 5.90.

“తలవరులు, కోలదివ్వలవారె గొంచు
నవ్వీధి.” గౌర. హరి. ఉ. 2319.

“అలీల గొరవి దయ్యంబుల దివ్వె,
గోలలవారెగారె గొని గమ్మ దిరిగి.” గౌ. హరి. ఉ. 1668.

కోల మెఱుపు
నిలుపు మెఱుపు.
“శివు దిక్కునందు పేకువఁ గోల
మెఱుంగులు, మెఱసె...” హరి. పూ. 7.160.

కోలలవారు
పేతహస్తలు.

కోలాట గొడియలు

కోలాట మాడు కట్టలు,
చిన్నచిన్న కర్రలకు బచ్చెన
పూసి కోలాటంలో ఉపయో
గిస్తారు.
పండిత. ప్రథ. వాద. పుట. 703.
మా. కోలాటము.

కోలాటము

కోలాట మనే ఆట.
మా. కోలాటలు.

కోలాటలు

చిన్న కోలాటం కట్టలతో
చుట్టూ నిలిచి ఆడే ఆట.
కోలాటం పాటలు కూడా
మనకు చాలా ఉన్నవి.
మా. కోలాటము.
పండిత. ద్వితీ. మహి. పుట. 179.

కోలాసు

అపరమాన; పేరాన.

“కోలాసు లేల పె కొనరఁ గుంచంబు,
గులఁబడ్డె టగు.” బస. 7.198.

కోలాసిత్తె

మరాఠి అలది.

“పుట్టినప్పటి నేర్పు మిగ్గుల పోక,
కోలాసుకల్తీయ.” పండిత. పురా. పు. 122.

కోలుకొడు

కొనలెవొడు; బంట్లు.

విక్ర. 8.25.

హంస. 2.48.

కోలుకొను

1. తేలుకొను.

“కోల్కాన నీ, కనిశముఁ బోద్రోలు
చుండు నమరగణంబుక.” కుమా. 4.13.

“నరనూను నపుడు కర్ణజుఁ, దీరు మాడు
శరీముఖంబు లేదనించిన నొచ్చి రయం
బునఁ గోల్కొని రా, నరదముఁ దుని
మెక సకేతుహయనూతముగక.” జైమి. 7.

“దీప మడఁగఁ బీకటియను, గోప
మడఁగఁ శాంతిగుణముఁ గోల్కొను
క్రయ.” పాండు. 4.

ఇక్కడ వర్ధిల్లు అని అర్థం
చెప్పినారు కోశకారులు.

శ. ర.

కొని అననరం లేదు, లేలు
కొను అనుటే చాలు.

2. జబ్బుపడి గాని, మ రే
దెబ్బతిని గాని తిరిగి తొలి
స్థితికి వచ్చు.

“కొంత మాత్రపు టీవిగా కింతలేసి,
తలము తప్పిన యీవులు తగు
నెయ్యియ్య, నిచ్చి మఱి కోలుకొన లేక
యేపుదఱిగి, పోవఁ దగడర జనులు
దుర్బుద్ధి యనుచు.”

హరిశ్చ. 4.83.

“వ్యాపారంలో బాగా నష్టపోయి
ఇప్పుడిప్పుడే ఆతను కోలుకొంటు
న్నాడు.”

3. ఉత్సాహించు.

“పథించుటకు గోల్కొన కన్నది
బుద్ధి.” భార. ఉద్యో. 4.

కోలుకోలుపు

పురి కొల్లు, ప్రేరేపించు,
ప్రోత్సాహపఱుచు, బిప్పించు.

“రవిఁ దెత్తుమే నీకు రమణుండుగా
నల, కూబరుఁ దెత్తుమే కోలుకొలిపి.”

కమా. 6.17.

కోలుకోలన్నలు

కోలాటం, —ఒక ఆట.

హంస. 5.155.

కోలుతల నేయు

యుద్ధసన్నాహము చేయు.

యుద్ధమునకు బ్రోత్సహించు.

“తన కలంకుల గోలు తల నేసి తఱు
మంగ.” భార. భీష్మ. 1.268.

“ఉన్నచోటన కదలక యున్న ద్రోణ,
భీష్ములును గోలుతల నేయఁ బెరిగి నేన,

చంద్రుఁ డుదయింపఁ బెరిగిన శరధి
యట్లు, తోడుతోడుతఁ బొంగారి
చూడ నొప్పె.”

భార. భీష్మ. 2.117.

కోలుపడు

1. చొంగలపా లగు.

“హరి భార్యలు బోయలచేఁ, బరిభవ
మును బొంది కోలుపడిరి.”

వి. పు. 8.283.

2. పోగొట్టుకొను.

“తమ సగపాలుఁ గోలుపడి దానిన
యిప్పుడు గోరువారికిన్, సముచిత
వృత్తి నిచ్చి.” భార. ఉద్యో. 1.19.

కోలుపాటు

కోలుపోవుట.

కోలు పుచ్చు

కోలుపోవునట్లు చేయు.

కోలుపులి

వెద్ద పులి.

కోలుపోవు

పోగొట్టుకొను.

భీమ. 4.99.

కోలుమసగు

1. విజృంభించు.

“కోపనశాపనవ్యభి గోల్కొనఁగంగ
సుగంది.” హండు. 2.57.

“కుపితయు గాంత రుద్రగుఠిఁ గోలు
మసంగినవాడు భీష్ముఁడు.”

భార. భీష్మ. 1.138.

“కోలుమసంగెడుకోర్కుల వెను
వెంట.” భార. విరా. 2.315.

2. సంహరించు.

“తండ్రి యధ్వర విఘాతకు బారి నను
రిన కొడుకు శంఖనఖాఖ్యుఁ గోలు
మనఁగి.”

క కు. 2.118.

కోలు ముందు

మొట్ట మొదట.

మునుముందు.

“అయ్యబలమీఁద, నలిన నాభుండు
కను వేసినాఁడు గానఁ, గోలు ముందుగ
నీవ చేకొనఁగ వలయు.”

వరాహ. 11.52.

కోలువడి

కోల్పోవు, పోగొట్టుకొను.

“దత్తప్రజాపతి దలఁ గోలువడఁడి.”

పండితా. ప్రథ. వాద. భుట. 635.

కోలేముక

వెన్నెముక.

కోలేమ్ము

వెన్నెముక.

కోలేమ్ముక

వెన్నెముక.

కోల్కొను

తేటుకొను.

చూ. కోలుకొను.

కోల్తల సేయు

చూ. కోలుతల సేయు.

కోల్పడిపోవు

పోగొట్టుకొను.

“నిన్న నమ్మి నాగుట్టును జేజమున్
మిగులఁ గోల్పడి పోయితి.”

పాఠి. 1.127.

కోల్పడు

చూ. కోలుపడు.

కోల్మనగు

చూ. కోలుమనగు.

కోల్మొడుచు

ఇనుపపుల్లకు చెక్కు.

మాంసం ముక్కలను ఇనుప

ముక్కలకు చెక్కు- తారు -

కెటకుట్లంటారు వానినే.

వమా. 11.198.

కోపలు పడ వ్రాయు

అందముగా వ్రాయు.

ముత్తముల కోనవలె అనుట.

అంబుపై నచ్చిన పలుకుబడి.

“కోపలు పడ వ్రాసి చిత్రగుప్తుఁడు
దాచెక.” పాండు. 5.74.

కోవుర ముండు

కావలి యుండు.

“ఉదయగిరిమీఁదఁ గోవురం బుండి
నిగుడు, నహి తర విర క్తి చే బదుఁ
డగుచు....” మను. 3.54.

కోసకోడి

ఒడి పాటిపోయే కోడి.

కోడి పందెములలో వాడక

మున్నమాట.

“నా జన్మలో కోసకోడి పట్టింది
లేదు.” వా.

కోసి కుప్పలు పెట్టు

కోయు.

“తలలు కోసి వుప్పలు పెట్టుచు.”

వీర. 4.206.

కోసుక తిను

గట్టిగా దండించు.

కోపోద్రిక్తు డైనప్పుడు ఉప
యోగించే పలుకుబడి.

“సం, త్రాసము చెంద నీగళము
రాట్నమునం బిగియించి యొంతునో,
కోసుక తిందునో యనినఁ గోమలి
నిశ్చలధైర్యధుర్య యై.”

శుక. 2.878.

కోసెత్తు

గొడ్డుపోవు; దాసోహ మను.

ఓడిపోయి పారిపోయే కోడిని

కోడి పందెములలో కోస

కోడి అంటారు.

“దేశంబు కోసెత్తెనే?”

గీర. విగ్ర. 15.

కొగిట గ్రుచ్చి యెత్తు

బిగియార కొగిలించుకొను.

“పాలఁతుల్ గాఁగిటఁ గ్రుచ్చి యెత్తి
తలఁత్రా లోవ్వయించునవ్వేళ్.”

పారి. 1.2.

కొగిట చేర్చు

కొగిలించు.

“నీరజనాభుడు నిండుఁ గాఁగిటం
జేరిచి బుజ్జగించి.”

పారి. 1.134.

కొగిట తేలుచు

కొగిలింపచే సంతోషపెట్టు.

“సీలకోజనేత్రముల నీళ్ల నె కాకులుఁ
గడ్డి కాఁగిటం, దేలిచి యింటిలోపలికిఁ
దిన్నగఁ దోడ్కొని వచ్చె.”

హంస. 3.106.

కొగిట బిగించు

గాఢంగా కొగిలించుకొను.

“సలి నతఁ డపుడు విడక కాఁగిట
బిగించె.”

కళా. 4.104.

కొగి లిచ్చు

అతింగనసౌఖ్యము నందించు.

“భూసుపర్వున కొకనాఁడు పోయి
కాఁగి, లిచ్చి రమ్మని పంపినాఁ డింతె
కాని.”

నిరం. 4.24.

కొచుముచ్చు

మాంసాహారి; రాక్షసుడు.

త్రాన్.

కొడు పెట్టు

మోసగించు; క ప ట ం తో

ప్రవర్తించు.

“అతిమత్సరతన్, బెనఁగడు వారలను
గొడు పెట్టి పఱచి కై, కొనియెద నీ
వస్తువుల...”

పోడ. 2.40.

కొడు లేని మనిషి

నిష్కపటి, కుళ్ళూ కువ్వాడం

లేని వ్యక్తి.

“అత నేమాత్రం కాడు లేని మనిషి.
ఏ మన్నా మన మంచికే అంటాడు.”

వా.

కొప్పినసంరక్షణార్థం....

అంత చిన్నదానికై ఇంత
లంపటమా.

పుట్టగోచికోసం సంసారమే
కట్టుకున్న సన్యాసి కథపై
వచ్చినది.

క్రందుకయ్యము

దొమ్మియద్దం.

క్రందుకొను

వ్యాపించు.

ఇది ప్రకటిత మగు, ఎక్కు

వగు, పూర్ణ మగు అన్నట్టి.

అందుకు దగ్గరగా నున్నట్టి

చాలా అర్థాలలో కాన

వస్తుంది.

“మంగళ భూపణద్యుతుల్, క్రందు
కొనంగ.” శైమి. 4.120.

క్రందుపడు

పైన పడు, గుంపుకట్టు.

భాస్క. రా. ఆర. 1.248;

మార్కం. 1.225.

క్రందుపడుచు

క్రందుపడ జేయు.

క్రందుపాటు

క్రందుపడుట.

క్రక్కువడు

చిక్కువడు.

“అక్రొశపరి దేవ నాత్తిర వ్రాతంబు,
కంతగద్దకచే క్రక్కుపడంగ.”

హరి. 3.92.

....క్రక్కించు

ప్రతీకారము చేయుపట్ల,

ఎదుటివాడు దేనిని అపహరిం

చెనో దానిని క్రక్కింతును

అని అంటారు.

“కలచి నాయల్లని క్రక్కింతు
ననుచు.” ద్విప. మధు. పు. 53.

“నా చేతికి దొరకనీ వాడు. ఆ నూరు
రూపాయలూ కక్కించి వదలి పెడ
తాను.” వా.

క్రగుపడు

వెల్వడ లేక పోవు, క్రుంగి
పోవు.

“కంతగద్దకచే క్రగుపడంగ.”

హరి. 3.92.

క్రచ్చుకొను

డగ్గలు.

“చెలల క్రచ్చుకొని యడుగ నిట్లను
నచ్చేడియ.” వసు. 4.

క్రమ్ముకొను

క్రమ్ము.

ప్రభా. 2.41.

క్రమ్ముదెంచు

క్రమ్ము, పొంగు, ప్రవ
హించు.

క్రమ్మువడు

మూతపడు.

“ఘనుడు గృహమేధి పెరటిలో
గ్రంత జూచి, క్రమ్మువడ మంచి దొక
చేగుకొమ్మ వేయు, మనుచు భృత్యుని
బలుకంగ.”

గంధ. 66.

క్రయపెట్టు

అమ్ము.

“పారుగూళ్ల గలమాన్య భూముల
ధాన్యంబు, క్రయపెట్టి విడుచు బర
శృతంబు.” నిరంకు. 2.26.

క్రయ్యబడు

బలాత్కరించు.

“కన్యక, క్రయ్యబడి చేసికొనిన
రాక్షస మయ్యెన్.”

విజ్ఞా. ఆచా. 100.

2. కలియు, కలియబడు.

“వేయ్యేం ధ్యాయ్యను నీతోఁ, గ్రయ్యం బడియున్న వాడఁ గామసుఖములన్.”
భా. 9.577.

క్రయ్యబాటు

కలిసి పారు.

క్రల్లవడు

పాడగు, దగ్ధ మగు.

“తరు లెలఁ గ్రల్లవడఁగా, విరళము లె పీనులున్న విధ మొప్పె నహ, స్కర రుచులతోడఁ దలపడి, యరుదు గఁ బోరాడి తుమురు లై పడినక్రియన్.”
హరి. పూర్వ. 6.37.

క్రాగిపోవు

నీళ్లవలె క్రాగి ఆవిరయి పోవు
అనగా నశించి పోవు.

“కంధరకు నోడి యెచటనో క్రాగి పోవ.”
పాండు. 4.40.

క్రాలుకన్ను

వంకరకన్ను; వాలుకన్ను.
పండితా. ద్వితీ. మహి. పుట. 108.
వరాహ. 4.8.

క్రాలుకొను

నెలకొను.

కవిక. 2.61.

క్రాసి యుమియు

కారి ఉమ్మివేయు అని నేటి
వాడుక.

“కాముదీచ్ఛాయలఁ గ్రాసి యుమియ.”
కాశీ. 4.269.

క్రింగొడ ఖూరుచు

శరీరమును కుంచించుకొను.

“వొడ లూఁదికొనుచును ద్రోపు ద్రొక్కిళ్ళు, వాటుచు క్రింగొడఖూరుచు.”

పండితా. ద్వితీ. పర్వ. పుట. 362.

క్రిందట గాలిగా కేడించు

గాలివేగముతో నడిపించు,

గాలి క్రిందగునట్లు అనుట.

“ఆవైడి మృగము, మనకు లోబడు నట్టి మతముఁ జింతించి, క్రిందట గాలిగాఁ గేడించి రథము, నందు పాటుగఁ దోలు మనుచు.”

కా. హరి. ప్రథ. పం. 599-602.

క్రింద మీద పెట్టు

ఎలాగో ఒకలాగు తగాదా

పెట్టు.

“...ఎవ్వరికేని మీఁదికిం గ్రిందికిఁ బెట్టి పోరు పొసగింపన చూచెద...”

పాండవో. 50.

క్రిందు చేయు

అధఃకరించు.

“సను సముఁ గ్రిందు చేసి మించినబలు వేల్పు.”

పాండు. 1.152.

యా. క్రిందు నేయు.

క్రిందుపడు

1. తక్కువ యగు.

“పెనఁకువ నెందున్, గ్రిందు పడ కుండ.”

హర. 7.179.

2. ఓజిపోవు.

“పాండునృపకుమారునకుఁ గ్రిందు పడినావు.”

నిరంకు. 3.29.

3. అధఃకృత మగు.

“...పక్షిపతి...తగ్గి య, చ్చరణము లంది క్రిందు పడె సమృతి నెవ్వడు వీఁపుఁ జూపుచున్.”

రాధి. 2.44.

క్రిందు పఱుచు

తక్కువపఱుచు.

“నునుకందు పైఁ జెందు నని యిందురుచి
గ్రిందు, పఱుపఁగాఁ జాలు నబ్బొల
మోము.”

హంస. 2.20.

క్రిందు మీ దగు

తలక్రిందు లగు.

“నాతిమ్మదుగతి చపతేక్షణముల కలికి,
క్రిందుమీఁ ద య్యెఁ గా చె వూరెందు
వదన.”

హంస. 2.141.

“కొం డెలు క్రిందుమీఁదుగ ను
గూల...”

హంస. 4.20.

క్రిక్కించు

గిలిగింతతో నవ్వునట్లు చేయు.

ధ్వన్యనుకరణము.

కి చ కి చ నవ్వు మొదలైన
వానిలో వలెనే.

“క్రిక్కించుఁ జక్కిలి గిలిగిలయనుచు.”
పండితా. ప్రథ. పురా. పుట. 457.

క్రిక్కిరియు

1. గుంపుగా చేరు.

“క్రిక్కిరిసి తేఁటిగము లక్కమలరాజి
పయి.”

రాజశే. 1.141.

2. నిండు.

“గుత్తుల్ క్రిక్కిరియఁ జేసి.”
రుక్మాం. 8.129.

“జనం క్రిక్కిరిసి ఉన్నారు.” వా.

క్రిక్కిఱియు

దట్టముగా ఒక దానిపై
నొకటి పడు.

“క్రిక్కిఱినశవములలో.”
శమా. 11.177.

క్రియగొను

కార్యరూపము చెందు.

“ఉడుగక మే మహితముఁ బలి, కడి
వారము నీవు హితవు క్రియగొనఁగాఁ
బ, లెక్కడువాఁడవు.”

భార. ఆది. 8.40.

క్రియలో....

కార్యరూపంలో.

“వాడు మాటల్లో దానపరుడే కానీ
క్రియలో మాత్రం కాదు.” వా.

“ప్రేమంశే మాటల్లో కాదు.
క్రియలో కనిపించాలి.” వా.

క్రియలో మాట

అసలు కీలకం, అసలు మాట.

“ఇంత కథ అంత యందుకు?
క్రియలో మాటేమిటి? వా.

చూ. క్రియలో ముక్క.

క్రియలో ముక్క

చూ. క్రియలో మాట.

క్రియ్యాట

నిన్ను ఊట.

కొండలలో అక్కడక్కడా

నీరు ఊటగా బయలుదేరి

పారుతూ ఉంటుంది. అదే

క్రియ్యాట.

“ఇందలి క్రియ్యాట రీప్సితారంబు,
లందించు రసరసాయన శుభా
ధారలు.”

పండితా. పర్వ. ద్వితి. 241 పు.

క్రిగంట చూచు

కటాక్షించు; ఓరగా చూచు.

“మమ్మల్ను కాస్త క్రిగంట చూస్తూ
ఉండు.” వా.

క్రీగడుపు

పొత్తికడుపు.

క్రిందిది అనుట.

క్రీగాడ్డు

అపానవాయువు.

క్రీగోరు

కాలిగోరు.

క్రీదొడ

తొడ క్రిందిభాగము.

క్రీనీరు నేల

ఊటతో చెమ్మగిల్లిన నేల.

క్రీయూట

చూ. క్రియూట.

క్రంకువెట్టు

మునుగు, నిమగ్ను డగు.

“విపులాంభోనిధిఁ గ్రంకువెట్టి.”

నిరంకు. 3.49.

క్రంగబడు

క్రంగిపోవు.

“ధర గ్రంగఁబడఁగ.”

భాస్క. రా. కిష్కి. 431.

క్రంగిల బడు

క్రంగిపోవు.

“పాన్పుమీఁదటఁ గ్రంగిలఁబడఁగఁ

దిగిచి, ప్రథమసురతంబు గావించు

ప్రాథ వార.” రాజగో. 56.

క్రచ్చి యెత్తు

కొగిలించు.

“పే, రక్కునఁ గ్రచ్చి యెత్తుకొని.”

కవిక. 8.167.

క్రమ్మి హరాకు నేయు

చిందర వందర చేయు.

“పులుల జట్టలు చీరి దుష్పలను లేళ్ల,
నేకలమ్ములఁ గ్రమ్మి కూరాకు నేసి,
యమరఁ జమరులఁ బట్టి పాలారు
మిపుడు, సామి! చూడుము నీ బంట్రు
సత్తు వనుచు. సారం. 1.90.

క్రమ్ములాడు

పోట్లాడు; దెబ్బలాడు.

ప శువులు కొమ్ములతో

క్రమ్ములాడుటపై వచ్చినది.

“పీనిఁ బడవైచె నాతఁడా పీరుఁ
డనుచుఁ, గా దనుచుఁ గ్రమ్ములాడు
నక్తంచరాళి.”

కువల. 2.151.

క్రమ్మెసలాడు

పోట్లాడు.

రంగా. 8.218.

క్రయ్యక డయ్యక

చులాగ్గా.

“అయ్యంగరాజుతోడం, గయ్యము
నేయుచును నుర్ముఖప్రాణంబుల్,
సయ్యనఁ దొమ్మిది యమ్ములఁ, గ్రయ్యక
డయ్యక యతండు గొనియె నరేం
ద్రా!” భార. ద్రో. 4.198.

క్రయ్యబాటు

కృశించు.

క్రల్లి గుల్లగు

కుల్లి కృశించు.

“...కవులు చెడనాడ వగక, గ్రల్లి
తనలోనె గుల్లె, పెలుగ శంఖంబు
మొర్రపెట్టుచు నుండుకొ.”

రాధా. 1.154.

క్రతుబోతు

క్రతుబోతు.

“వాడు వట్టి క్రతుబోతు వెధవ. ఎవరు పచ్చగా ఉన్నా చూడ లేడు.” వా.

క్రేగాలి

చిటుగాలి.

క్రేటుకొను

గొంతు సవరించుకొను.

క్రేడి సేయు

అపహసించు.

క్రేణి వట్టు

సంపాదించు.

కాశి. 3.90.

క్రేణి సేయు

పరిహసించు.

“ఆ స మ యం ఐహ్యర్ణ పూర్ణ చంద్రో
దయ ఘూర్ణమానార్ణవంబునుం క్రేణి
సేయుచుండె.”

పారి. 5.75.

క్రేదొట్టు

గట్టు లొరయు.

క్రేతు చూచు

చిలిపిగా చూచు.

క్రేతు చూపు

చిలిపిచూపు.

క్రేతు క్రతుకు

ఎగిరి పడు.

శువల. 4.81.

క్రేతు దాటు

గంతులు వేయు.

“అడంబు నిడుపు నాపడలగతి మనుఁ,
వీళ్లు దొంకలనుండి క్రేతు దాట.”

మను. 2.7.

2. ఎగిరెగిరి పడు.

“చే వెడ దోఁపుచుం బలికెఁ జెందొవ
మాపులు క్రేతు దాటగన్.”

పారి. 4.58.

“మెఱుంగులు పెక్కి క్రేతుటికడు గబ్బి
గుప్పలమీఁద.”

విప్ర. 3.3.

చూ. క్రేతులుకు.

క్రేతు దోలు

పరువు లెఱ్ఱించు.

“తేరు క్రేతు దోలి పాంచాలబలంబు
లపై నడగె.” భార. భీష్మ. 3.368.

క్రేతు ద్రిప్ప

చూ. క్రేతు దోలు.

క్రేతుబ్బు

ఉబుకు.

నరస. 5.102.

క్రేతు మలగు

నెనుగీయు.

క్రేతు మసలు

చలించు.

క్రేతులుకు

ఎగిరి పడు.

క్రేత్యైగయు

క్రేతు సను.

క్రేతు వాటు

గంతులు వేయు.

క్రేతు సను

ఎగిరి పడు.

క్రొత్త

వింత.

“క్రొత్త దాని వృత్తం చెల్లన్.”

పాండు. 2.142.

వాడుకలో—

‘ఆ విషయం నాకు క్రొత్త.’

‘దాని ప్రవర్తన అంతా చాలా క్రొత్తగా ఉంటుంది.’

‘ఏ మిటోయ్! ఈ గోజు క్రొత్తగా మాట్లాడుతున్నావు.’

‘ఇన్నిరోజులు లేదు. ఈ రోజేదో నువ్వు క్రొత్తగా చెప్పిస్తున్నావు.’

ఇలాంటి దగ్గరి భావచ్ఛాయలలో మరికొన్ని తావుల కూడా కనబడుతుంది.

క్రొత్త చేయు

నూతనత్వము కల్పించు.

“సత్యభామ మేనఁ గుసుమ శృంగారముల కెల్లఁ గ్రొత్త సేయి.”

ఉ. హరి. 1.151.

2. పునరుపసితము చేయు.

“సమంత్రక ముష్టిక స్థానక విజ్ఞానంబుగాఁ గ్రొత్త నేసికొనుట మేలు.”

భార. క్రొ. 2.361.

క్రొత్తముట్టు

నూలిపోగు.

క్రొత్త వలుచు

మెఱు గెక్కించు.

భార. భీష్మ. 1.105.

క్రొత్త వ్వడగించు

పొగ రడగించు.

“నీదు క్రొత్త వ్వడగింతున్.”

కళా. 6.23.

క్రొత్తవ్వగొను

గొవ్వెక్కు.

పరువంపుఁ జనుకుల పస గ్రొత్తవ్వగొని తేల, గిలఁ బడువానకోయిలల యొప్పు.”

హరి. పూ. 9.72.

క్రొత్తవ్వ పట్టు

పొగ రెక్కు.

క్రొత్తవ్వలు వలుకు

దుర్భాష లాడు.

“ఈ చపలకత్సిత విప్రుఁడు వచ్చి నోరఁ గ్రొత్తవ్వలు వలుకంగ మీరును చెవుల్ సార వించు సహించి...”

కమా. 7.55.

క్రొవ్వెక్కు

గొవ్వ పట్టు.

“క్రిక్కిరి చిన్నదోయి యిరుక్తవల కాంతియుఁ బంచబాణుఁ గ్రొవ్వెక్కుఁగఁ జేయి.”

నైష. 7.194.

క్రొవ్వెద

గొప్ప.

“చెం, గలువలు క్రొవ్వెదకు వేటొక ర్తు ఘటించెన్.”

అము. 6.129.

క్రేశపడు

కప్పవడు,

“అత నా కరువులో ప్లలతో చాలా క్రేశపడ్డాడు.”

వా.

క్షణభంగురము

అనిత్యము.

నీటిబుడగవంటి దను పలుకు
బడి. 'ఈ దేహం క్షణభంగు
రము' అని నేటికీ వాడుక.

పండితా. ప్రథ. వాద. పుట. 550.

క్షణ మే డగు

కాలము త్వరగా సాగక
పోవు.

“రాఁ డయ్యెక్ హృదయే శుఁ డీ
హృదయభారం బెట్లు నైతుక్ క్షణం,
తే డై యున్నది.” ప్రభా. 4.146.

క్షణియించు

పూజించు, అర్పించు.

“కల్లరి లోకుల క్షణియించఁ దగునె.”
బస. 7.204.

క్షీతిని నహి ప్రతిల్లె

లోకంలో లేదు. అపూర్వ
మనుట.

“క్షీతిని నహి ప్రతిల్లె యని చెప్పుదు
రాతనిభాగ్య మెట్టిదో?”

శ్రవ. 1.75.

క్షీరోదకన్యాయము

పాలును నీళ్లును కలిసినట్లు
కలగలసి పోయిన దనుట.
పెరుగును వడ్డును కలిసిన
ట్లునునది దీనికి వ్యతిరేకము.
పండితా. ప్రథ. పురా. పుట. 278.

క్షణ్ణంగా

కూలంకవంగా.

“వాడు భాష్యంతం క్షుణ్ణంగా చదువు
కొన్నాడు. వానితో తగాదా పడితే
ఏం లాభం?” వా.

క్షూణత పరచు

న్యూనపరచు, కించపరచు,
“చుట్టం నూపుల కని వాల్చింటికి పోతే
క్షూణతపరిచి పంపించాడు.” వా.

క్షేత్రపాలుడు

క్షేత్రాధిదేవత.

సింహ. 4.85.

క్షేమత్రండులములు

ప్రయాణ మై పోనూ వట్టి
చోటలతో పోక ఏవో యిన్ని
బియ్యం కట్టకొని పోవా లని
ఆచారం. ఆ బియ్యం—

“శాలి క్షేమత్రండులములు.”

ఆము. 2.97.

క్షేమలాభములు

జగలపదం.

దీని మీద వచ్చినదే -
క్షేమంగా పోయి లాభంగా
రా - అన్న పలుకు బడి.
ప్రయాణ మై పోవునప్పుడు
పెద్దలు చేసే దీవన యిది.

“.....నాకు శోభనములు గోరఁగాఁ
గద యపాయము చెందక క్షేమలాభ
ముగ్, గని యిలు చేరుటంచును...”

శుక. 2.284.

నూ. యోగ క్షేమములు.

క్షేమలాభా లడుగు

కుశలప్రశ్న చేయు.

ఖంగు ఖంగు మను

శబ్దించు.

ధ్వన్యనుకరణము,

ఖంగురింగులు

ధ్వన్యనుకరణము.

ఖండితంగా

తప్పక.

“ఈ రోజు వాడు ఖండితంగా వసానన్నాడు. మ రేమయిందో యేమో!”

వా.

ఖండిపు చేయు

(బేరం) పైసలా చేయు.

ఖచిక్కున

కొఱుకుట వంటి వానిలో

ధ్వన్యనుకరణము.

“ఖచిక్కున ముక్కున బక్కవాడిమీ, ఫలయగళంబు నొక్కు.”

శకుం. 2.38.

ఖడ్గాఖడ్గి వాదించు

కత్తులతో పోరాడు.

“కలు ద్రావం బని పూని యాదవులు ఖడ్గాఖడ్గి వాదింతురే.”

ఉ. హరి. 4.132.

ఖణీలున అంకె వేయు

ధ్వన్యనుకరణము.

“ఖణీలున అంకె వేయ కెఱుంగన్ సమకూడదు.”

కా. మా. 4.153.

ఖతం చేయు

ముగించు, చంపు.

మాట. 85.

ఖరాఖండిగా

కుండ బద్దలు కొట్టినట్లుగా.

“వాడు చాలా ఖరాఖండిగా మాట్లాడే మనిషి.”

వా.

ఖరాబు చేయు

పాడు చేయు.

“కాగితాలు ఖరాబు చేయడం తప్పితే కొన్ని రాతలవల్ల యే మైనా లాభం ఉందా?”

వా.

ఖరారు చేయు

ఏర్పాటు చేయు.

“నెలకు పదిరూపాయ లివ్వా లని ఖరారు చేసి పెద్దమనుష్యులు వెళ్ళారు.”

వా.

ఖరారునామా

ఒప్పందం.

“వాల్లిద్దరూ భాగపరిష్కారాలు చేసు కొని ఖరారునామా వ్రాసుకొన్నారు.”

వా.

ఖరారు మదారు

ఒడంబడిక.

కాకియా. 62.

ఖరీదు కట్టు

వెల కట్టు.

“ఘర్మజలానికి, ఖరీదు కట్టే షరాబు లేడోయ్.”

మహా. ప్ర.

ఖరీదు చేయు

కొను.

“ఆ డొల్లో నాలుగు పుట్ల ధాన్యం ఖరీదు చేసి వచ్చాను.”

వా.

ఖసూచిగాడు

ఎప్పుడో అడిగినా ఆకాశం చూచేవాడు.

అంటే లాశ్యం, బుద్ధి లేదనుటను సూచించేమాట.

“వాడి కేం తెలుసు? వట్టి భనూచి గాడు.” వా.

భాతరు చేయు

తెక్క చేయు.

“వాడు బ్రహ్మజేవుణ్ణి కూడా భాతరు చేసేవాడు కాదు.” వా.

భాయ మగు

పర్మనెంటు “గు; నిశ్చయ మగు.

“వాని ఉద్యోగం భాయ మయింది.” వా.

“వాడు వచ్చేది భాయ మయినట్లే.” వా.

భాయిదా చేయు.

కట్టుదిట్టము చేయు.

“అడవిలోకి పశువులు వెళ్లకూడ దని పంచాయతీ ప్రెసిడెంటు భాయిదా చేశాడు.” వా.

భావ(మ)ందు

యజమాని.

గంగడోలు

ఎద్దులకూ ఆవులకూ మెడ

కింద వ్రేలేభాగం.

గంగనమ్మ

గ్రామదేవత.

గంగనురుగులు

ఒక పిండివంట.

గంగపా లగు

నశించు.

“నేను చేసినమే లంతా గంగపా అయి పోయింది.” వా.

గంగమయిలావు

నల్లనిది.

నలుపు పసుపు కలిసిన

రంగుడు. శ.ర.

గంగ ముట్టు

నీరు త్రాగు.

“నీ విన్నిమాట లన్నావు. నీ యింట్లో ఇక గంగ ముట్టును? వా.

గంగలో కలుపు

వ్యర్థము చేయు. పాడు చేయు.

“అట్లు కావున నీ కార్య మనంగ నెంత, నీదుప్రాపున నవ్విప్ర నియతి మాన్చి, నిటము దప్పించి యజ్ఞటి దేవు తపము, గంగలోఁ గల్పెదను నొక్క గడియ లోన.”

వేంకటే. 2.29.

గంగలో దిగు

నీ యిష్టం వచ్చినట్లు పో, నా

కేమీ సంబంధం లేదు అని

వినుగుతో ఆనుపల్ల ఉపయో

గించే పలుకుబడి.

“వాణ్ణి వెళ్లి గంగలో దిగ మను. నా కక్కలు లేదు. నాకు కొడుకు లేడను కొంటాను.” వా.

గంగలో దోలు

వదలి వేయు.

“వాడు ఆచారం గీచారం ఎప్పుడో గంగలో పోలి పోయాడు.” వా.

గంగవెట్టు లెత్తు

అత్యవేశపూరితు డగు.

“అత డభూతకల్పన లన్నీ ఏవో చెప్తాంటే మన మేమైనా అన్నామా ఇక గంగ వెళ్తు లెత్తి పోతాడు.” వా.

గంగాధరుడు

నీళ్లు మోయువాడు.
నారాయణదాసు రుక్మిణీకళ్యాణము.

గంగాభాగీరథి సమానురాలు

వితంతువులను ప్రస్తావించు
పట్ల, వారికి ఉత్తరాలు
వ్రాయుపట్ల పేరుకు ముందు
ఉపయోగించే పలుకుబడి.

గంగవలె పవిత్రురాలనుట.

“గంగా భాగీరథీసమానురాలయిన
సుబ్బమ్మత్తగారికి మీ అల్లుడు...”

వా.

గంగిగోవు

పవిత్ర మైన ఆవు; సాధువు.

“అతనా! గంగిగోవు.” వా.

గంగిగోవు వంటి సాధు

గోవు సాధు వైన మృగముగా
మన యెన్నిక.

“గంగిగోవు వంటి సాధుబాపనిన్
నినుం జనునె పలువ యనంగ.”

కళా. 7.30.

గంగిరెద్దు

చూ. గంగెద్దు.

గంగిరెద్దు వేషము

ఆడంబర మైన వేషము.

“ఇదేమిటి? ఈ గంగిరెద్దు వేషం.
కొత్త మనుషులు మానే పల్లెటూరి గల్పి
తాయి అనుకుంటారు.” వా.

గంగిరెద్దు సొమ్ములు

ఆడంబరసూచకములు.

కష్ట. 59.

గంగెద్దు

అన్నిటికీ తల ఊచేవాడు,
పల్లెటూరిమనిసి, పట్టివేషా
డంబరం కలవాడు.

“వాడు ఒట్టి గంగెద్దు. వాళ్లమామ
చెప్పినదే వేదం.” వా.

“వాడు ఒట్టి గంగెద్దు లాగా ఉన్నాడు.
ఈ పట్లంలో ఎలా నెట్టుకు వస్తాడు?” వా.

“ఏమిట్రా! ఆ గంగెద్దు వేషం.” వా.

గంజిగుల్ల

బొబ్బ.

గంజితరక

గంజిమీది మీగడవంటి
పదార్థం.

త్రాన్.

గంజి త్రాగేవాడికి మీసాలు ఎగ

బెట్టేవాడొకడా!

ఈ చిన్న పనికి మరొకరిసాయం
కూడా యెందుకు అనుపట్ల
ఉపయోగించే పలుకుబడి.

“నువ్వు చేతే యీ ఘనకార్యానికి
యంత మంది యెందుకురా? గంజి
త్రాగేవానికి మీసాలు ఎగబెట్టేవా
డొకడా?” వా.

గంజిలోకి ఉప్పు లేదు

నిరుపేద అనుట.

“వాడికి గంజిలోకి ఉప్పు లేదు. ఇక
మీకిచ్చే దేమింది?” వా.

గంజో అంబలో

“వేశకు ఏ దయలే నేం? గంజో అంబలో?” వా.

చూ. కలో అంబలో.

గంట కొట్టు

ముగియు.

చ ని పోయి న ప్ప డు గంట కొట్టుట, శంఖం పూరించుట దక్షిణాదిలో నేటికీ అలవాటు. దానిపై వచ్చిన పలుకుబడి.

“వాడిపని గంట కొట్టినది. ఇక వాడు చేసే జేముంది?” వా.

గంట వాయించు

గంట కొట్టు.

“పటుఫలాదులు వోయే బలిమాణువారి శి, మియక గంట వాయించి రహవా.” సింహాద్రి. నార. శ. 27.

గంట వ్రేయు

గంటలు కొట్టు.

“రెండవజాము గంట వ్రేయం బడె.” కాశి. 5.807. కాశి. 4.102.

గంటిపడు

కాటుపడు.

గంటిపఱచు

గంటు పడునట్లు చేయు.

చూ. గంటివేయు.

గంటివెట్టు

చూ. గంటిపఱచు.

గంటి నేయు

కాటు పడునట్లు చేయు.

“నాగుని, యధరబింబము గంటి నేయంగ నెంచు.” దశా. 3.17.

గండం గడిచి పిండం బయట పడితే....

ఈ అపద తప్పితే అనుట.

పూర్వం కాన్పు అతి భయం కరంగానూ, ప్రాణా పాయ కరంగానూ ఉండినది. అందుపై వచ్చిన పలుకుబడి.

“ఈ గండం గడిచి పిండం బయట పడితే తంపాత చూద్దాం.” వా.

గండకట్టెలు

వంటచెజుకులు.

బ్రాక్.

గండకత్తెర

గొంతుక ను త్తరించు ఆయుధ విశేషము.

“శిలము దొరగిన పిమ్మట, నేలా కాయంబు దీని నెడ నేయుటయే, మేలని హృదయాబంబునఁ, గాలాంతప నిర్మి గండకత్తెర గొనఁగాన్.”

చెన్న. 4.217.

కళా. 3.10.

తద్వారా అడకొత్తిలో చిక్కుకొన్నట్టు వలెనే గండకత్తెరలో తగులుకొనుట సుకటావస్థాసూచక మయినది.

“పిల్లదొమ్మి పడ లేక నేను గండకత్తెరలో చిక్కుకొన్నాను.” వా.

గండదగించు

పొగరు అణచు.

“...తోమరశక్తిప్రముఖంబు లగు వివి
ధాయుధంబుల సౌంద్యముల గం డడం
గించుననుయంబున.”

ఉ. హరి. 1.27.

గండదీప మెత్తు

మ్రొక్కుబడి చెల్లించుటకై
గోధునుపొందెతో గానీ అన్న
ముతో గానీ దిమ్మెనలె చేసి,
అందులో గుంత చేసి, నెయ్యి
పోసి, వత్తిని వెలిగించి, ఆ
దీపము నెత్తుకొని దేవుని
దగ్గఱకు పోతారు. దీనినే
గండదీప మెత్తుట అంటారు.

“ఆ నాలిక జూచి తలవరు, లేనెలఁ
తయి గండదీప మెత్తఁగ వచ్చెన్.”

శుక. 2.496.

చూ. మాపుగండ లిచ్చు.

గండపాళిక కెంగేలు కదియ

జేర్చు

చెక్కిట చేయి జేర్చు.

చింతించు.

“గండ పాళిక కెంగేలు గదియఁ
జేర్చి.”

శవ. 2.26.

చూ. చెక్కిట చేయి జేర్చు.

గండపెండరము

1. వీరులు, కవులు, సుడి
తులు మొదలగువారు
కాలిలో వేసుకునే బిరుదు
అంటె.

“డాకాల గండపెండర ముచ్చి.”

అచ్చ. య. 203.

2. ఒక ఆభరణము.

పై దానినే ఆభరణంగానూ
ధరించేవారు కావచ్చును.

“పెద్ద పీఠాంబరము గండపెండరంపుఁ,
గట్టక కట్టినూత్ర కేయూర కంకణాది,
దివ్యభూషణజాలంబు...”

దశా. 7. ఆవ. 1.248.

గండపెండరము

చూ. గండపెండరము.

గండపెండెము

చూ. గండపెండరము.

గండపెండెరము

చూ. గండపెండరము.

గండపెండేరము

చూ. గండపెండరము.

గండబేటము

ప్రేమ.

పురుషునికి పురుషునిపై గల్గు
మోహము అని బీష్మణి
కారులన్నారు. కాని
ఎందుకో చెప్పలేదు.

“మగలు గరము శ్రీతి దగిలి గండ
బేటంబుగొని...”

శుమా. 4.36.

గండమాల

గొంత చుట్టూ గడ్డలు లేచే
రోగము.

“మును గండమాలమీఁదను, మొన
కులుపుంబుట్టె నన్న మోగుం
బాయెన్.”

ద్వా. 10.54.

చూ. గండమాలము.

గండమృగము

ఖడ్గమృగము.

గండాయ్యగం అని తమిళులు

నేటికీ అంటారు.

“గండ మృగములు భేరుండతండ
ములు.” బస. కి.రె. పుట.

గండము గడుచు

తాత్కాలిక మైన ఆపద
తొలగిపోవు.

“ఇప్పటికీ ఈ గండం గడిస్తే తరవాత
చూచుకో వచ్చు.” వా.

గండము దప్పు

ప్రాణపాయము తప్పు.

“అప్పట్నుండి మ మృరసి గండములు,
దప్పించి రక్షించే దానవారాతి.”

ద్విప. మధు. పు. 32.

గండముపై పిండకం

ముందే గండం, అందులో

ప్రసవనమయం.

అనగా అతి ప్రమాదకారి
అనుట.

మద్రా. 79.

జనంలో ‘గండంలో పిండం’

అని వినవస్తుంది.

గండరగండడు

ఒక బిరుదు.

గొప్ప బిరుదు.

రాజులకు బిరుదుగా శాస

నాదుల్లో కావవస్తుంది.

కన్నడంలో గండ అనగా

నుగడు. మగటిమి కలవాడు.

గండలకు గండడు = మేటి

మగడు అనుట.

గండరించు

మలుచు; రాయవంటి

వానిలో రూపమును చెక్కు.

“పండితలోచ నాబ్జులయంద, గండ
రించిన యిటి గతి...”

పండిత. ప్రభ. కీ.తా. పుట. 174.

గండాగొండి చేయు

తగాదా పెట్టు; మొండి

తగాదా పెట్టు.

“గండాగొండి యొనర్చు నేమి యని.”
వ్యస. నాట. 18.

గండాగొండితనము

మొండితనము.

యా. గండాగుండితనము.

చూ. గండాగొండి చేయు.

గండాడు

కలియు, సంగమించు.

“చండాలితో ద్విజుండుగి, గండాడిన
వక్షుమున భగము వ్రాసి తగ్గ, దండువు
గొని దేశంబున, నుండక యుండంగ
నడచు టుచితము పతికిన్.”

విజ్ఞా. ప్రా. 126.

గండాన వచ్చు

ప్రమాదకర మగు.

“వాడికి సుగ్రీవుమేలు వాలికి గండాన
వచ్చు.” తాళ్ల. 6.8.

గండారపు బొమ్మ

రాతిలో చెక్కిన బొమ్మ;

గండరించిన బొమ్మ అనుట.

“అచ్చేరునకంబముం గదిసి చిత్తరువో
కరువో యనంగ గండారపు బొమ్మ
వోలె నచటం గదలింతుక లేక
యండగన్.” ఉత్త. హరి. 1.6.

గండికా డగు

నేర్పరి యగు; దొంగ యగు.

“గండికాఁ దై తనమాయ గాన నీడు గాక.” తాళ్ల. సం. 9. 183.

గండిదొంగ

కన్న పుదొంగ.

గండు మిగులు

విజృంభించు.

“మొగరంబులు రెండును గండు మిగిలి తలపడియె.” భార. భీష్మ. 2.351.

గండుతాయి

నజ్రము.

ఉత్త. హరిశ్చ. 3.181.

గండ్తోలిగాడు

హాస్యగాడు.

బొమ్మలాటల్లో వీని నిప్పుడు

గండ్తోలిగా డంటారు.

గండ్రచీమ

పెద్ద నల్ల చీమ.

గండ్రపురి

బాగా పెట్టినపురి.

గండ్రలు సేయు

ముక్కలు చేయు.

“చేదించి గండ్రలు సేయునత్తఱిని.”

పండితా. ప్రథ. పురా. పుట. 323.

గంతకు తగిన బొంత

దేనికి తగినది అది అనుట.

“గంతకు దగినట్టి బొంత లోకము నందుఁ, గల్పించె మొదటనే కమల భవుడు.” శశి. (అప్ప.) 2.27 పు.

“మావాడికి గంతకు తగిన బొంత ఏదో

ఉండనే ఉంటుంది. మీ పిల్లే కావాలా లే.” వా.

గంతు గొను

హముక; చచ్చు.

గందపట్టియ

ద్వారబంధము పైనున్న పట్టె.

గందపట్టె

గందపట్టియ.

గందరగోళ మగు

చాలా అల్లరి అగు.

“పక్క ఊళ్లో కలరా వచ్చిందనే సరికి ఊరంతా గందరగోళం అయి పోయింది.” వా.

గందవొడిలో బూరుగు వట్టినట్టు

మంచిలో చెడు జరిగినట్టు.

“సరసనయానుభావమునఁ జక్కని చక్కెర బొమ్మలాగుగా, దొరకె నటించు నమ్మితిని దోడనయింటిమగం డనూయఁ బ, ల్లాలుకుచు వచ్చె గంద వొడిలోపల బూరుగు పట్టినట్టు లి, దఱి కొక సౌఖ్య మబ్బినను దైవముకంటికే గంటగించెనో.” తారా. 4.58.

గంధము చిటులు

తడి యాటి న పిదప గంధము

పేటులు రేగు.

“చిటిలిన గంధముం దళుకుచెంపను ప్రేలు రుమాలు జాటుదు, పుటియును.” శుక. 1.515.

గంధర్వనగరం

వట్టిది; మిథ్య. ఎండమావుల వంటి మాట.

వావిళ్ళ ని. లో గంధర్వుల
వట్టణం అని ఒకటో అర్థం
చెప్పి భాగవతంలో ప్రయో
గమే ఇచ్చారు. అక్కడ
మూడు ముగ్ధులన్నదే సరిపో
తుంది.

“మఱియు నీ గృహసమార్పణం
దెల్ల, విషయములను జూచి విశ్వ మెల్ల,
గడఁకనోడ నిట్లు గంధర్వనగరంబు,
గాఁదలంచి మిగుల మోద మందు.”

భాగ. 5.1.166.

గంధామలకము పెట్టు

స్నానం చేయుటకు ముందు
ఉసిరికాయలను దంచి తల
మీద పెడతారు. అది ఉష్ణ
నివారక మని ప్రసిద్ధి.

“తెలిగొజుగిన రడఁ జలి చలి గంధా
మలకంబు వెట్టె నొక యంగన
కాలియనాగభేదికన్.” పారి. 2.10.

గంధోళిగాడు

చవట, పెట్టివాడు, మూఢు
డు, హాస్యపాత్రుడు ఇత్యా
దులచాయ అన్నీ కలమాట.
బొమ్మలాటలో హాస్యంకోస
మని సృష్టించిన ‘గంధోళి
గాడు’ అన్నపాత్రపై యేర్ప
డిన పలుకుబడి. వీనినే కొన్ని
ప్రాంతాల్లో జుట్టుపోలిగాడు
అంటారు.

“వా డే మంటే మన కేమిట్రా. వాడు
వట్టి గంధోళిగాడు.” వా.
చూ. గంధోళిగాడు; జుట్టుపోలిగాడు.

గంపంత బలగము

ఊరంత బలగము.

ఎడ్వ. నాట. 32.
“వాల్ల కేండ్ గంపంత బలగం ఉండి.”
వా.

గంపకొప్పు

లావంటి కొప్పు.

“చెంపల లప్పులు నిండం బెరిగిన, కప్పు
రపుం గంపకొప్పుల సతుల ఘనం
డాతండు.” తాళ్ల. సం. 3.5.

గంపచాకిరీ

అజువచాకిరీ; లాభం లేని
చాకిరీ.

“ఈ గంపచాకిరీతోనే సరిపోయింది.”
వా.

గంపతిరుగుడు

డొంగతిరుగుడు.

తె. జా.

మహాభారత రహస్య విమర్శనము.

గంప నమ్ము

బయలుపెట్టు, రట్టు చేయు.

“చంప వచ్చిన కర్మనంగ్రహం బగు
బుద్ధి, గంప నమ్మక తిన్నుఁ గాచెనా.”
తాళ్ల. సం. 5.129.

గంప మోపు కోరికల కాలము

యశావనము.

“గంప మోపు కోరికల కాలము.”
తాళ్ల. సం. 8.32.

గంపల నమ్మ వచ్చు

డబ్బిచ్చినవారి కల్లా అమ్ము.

“వలపు గంపల నమ్మ వచ్చితినా
నేను.” తాళ్ల. సం. 8.515.

గంపెదాశ

ఎక్కువ ఆశ.

“మా అల్లుడు పండగకు వస్తాడు గదా అని గంపెదాశతో ఉంటే సెలవు దొరక లేదని రాశాడు. మా అమ్మాయి మొహం ముడుచుకొని కూర్చుంది.”
వా.

గంపెడు పిల్లలు

ఎక్కువమంది సంతానం.

పుట్టేడు దుఃఖం వంటిదే ఇది.
“గంపెడు పిల్లలతో ఈ మండిపోయే ధరలో ఎలా బ్రతకాలో తోచకుండా ఉంది.”
వా.

గగనంబు చించులీల

ప్రయాణ సంరంభాన్ని సూచిస్తూ వారి కోలాహలం, ఆకాశాన్ని కూడా తూట్లు పడ జేయుచున్నది అనగా అత్యధికముగా ఉన్నది అన్న అర్థంలో ప్రయుక్తమయ్యే పలుకుబడి. ఇలా యేర్పడిన మాటలు - మిన్ను ముట్టు, ఆకస మంటు గగనము పగుల నార్చు, ఆకసము చీల్చు ఇత్యాదులు.

“తలవరు లింత నంత వెడదాటులతో గగనంబు చించులీల విలసిల్లి వెంటఁ బదిలంబుగ రా...”
శుక. 2.220.

గగనకుసుమము

శూన్యము; అసంభవము.

“ఎన్నంగ నీను సముఖము, క్రొన్నెల పొడ వయ్యె గగనకుసుమం బయ్యెన్.”
రాధా. 1.7. పు.

గగనప్రసూనవాదము

శూన్యవాదము.

“గగనప్రసూనవాదము, జగతిం బ్రత్యక్షమునకు సరి యనఁ దగునే?”
కాశ. 3.169.

గగన మగు

ఎంతో కష్ట మగు.

“వాణి పెండికి ఒప్పించేసరికి గగన ముంది.”
వా.

గగనమా ?

అరుదా ? అబ్బురమా ? అసాధ్యమా ?

“వాడి కా పుస్తకం రాయడం ఏం గగనమా?”
వా.

“వానితో మాట్లాడడం ఏం గగనమా ? అన్నిసార్లు చెప్పకొంటున్నాడు.”
వా.

గగనము చేసికొను

గొప్ప చేసుకొను.

“పసిగాను పిడికిటఁ బట్టి చూచెద నన్నఁ, జెలి యది గగనంబు చేసి కొనెడు.”
సారం. 2.224.
చూ. గగనమా ?

గగనానికి యిలకు....

చాలా దూర మనుట.

‘గగనానికి యిలకూ బహు దూరం బనినాడు’ అన్న త్యాగరాజు కీర్తన భాగంపై వచ్చిన పలుకుబడి.

“వాల్మీకిరామాయణానికి యీ రామాయణానికి పోలిక యేమిటి? గగనానికి యిలకూ...”

గగురు పొడుచు

జలదరించు.

కాశీ. 5.130.

గగులకా డగు

చెల్లాచెద రగు; కలతపడు.

“గుఱ్ఱంపుపాజు గగులకా డై చెద రంగ.”

కా. మా. 2.41.

గగులకాడు చేయు

పాడు చేయు.

“కలంచి తెరలించి గగులకాడు నేసి, సకలబలముల దెసలకు సరిగఁ చెచ్చె.”

శ్రీరాధా. 5.70.

గగులకాడున గలుపు

పాడు చేయు.

“డగటి యెవ్వఁడో కటకటా శివ లింగము మీఁది రత్నముల్, గగులకాటఁ గల్పి ములుకంపలు తీవలు వెట్టేనేడు.”

కాశీ. 2.110.

గగోడుపడు

కలగి పోవు.

హర. 6.47.

గగోలగు

గందరగోళ మగు; గోల అగు.

రసిక. 1.108.

గగోలుపడు

గందరగోళ మగు.

గగోలు పుట్టు

గోల అగు.

“గొల్లవాడల నెల్ల గగోలు పుట్టు.”

శీలా. 3.55.

గచ్చకాయల కుండ

వాగుమకాయ, గయ్యాళి,

కుండంగో గచ్చకాయలు పోసి

నప్పుడు కదిలిస్తే విపరీతంగా

శబ్దం చేస్తాయి.

“ఆ గచ్చకాయలకుండ శోలికి ఎందుకు పోయావు రా? ఇక మూడు రాత్రులూ మూడు సగుళ్ళూ విడిచి పెట్టడు.” వా.

గచ్చకాయలు

గోలీలాటనలె గచ్చకాయ లాట.

“గచ్చకాయలు కిట్టుగానుగ్గిరిప్పులు.”

హంస. 3.146.

గచ్చులాడి

మాయలాడి; విలాసిని.

“ఇటు వచ్చిన యచ్చర గచ్చుటాం డ్రలో, నేరుచిరాంగి చక్కనిది.”

అహ. 1.72.

గచ్చు విచ్చగు

చెల్లాచెద రగు.

“చెదరి చెదరి కలంగి కన్ చెదరి తొలగి, గచ్చువి చ్చయ్యెఁ బారశీక ప్రజంబు.”

కృష్ణరా. 3.59.

జ్ఞానప్రసూనాంబికా. 20.

గచ్చంతి చెప్పు

పోవు.

వైదికల పరిభాష.

“మీ మింక గచ్చంతి చెప్తాము.” వా.

గజకర్ణములు

చంచలములు.

ఏనుగు చెవులు ఒక ఊణం

అగకుండా ఎప్పుడూ అటూ

యిటూ ఆడుతుంటాయి.

దానిపై వచ్చిన పలుకుబడి.

చూ. గతాగతద్విరదకర్ణములు.

గజగజలాడు

భయపడి పోవు.

“వాడు తండ్రికి గజగజ లాడుతాడు.”

వా.

గజనిమీలిక

నిద్ర పోతున్నట్టు కనిపించినా

అతిజాగరూకతతో నుండుట.

ఏనుగనిద్ర అలా ఉంటుందను

టపై ఏర్పడినది.

గజబొంకు బొంకు

పచ్చిఅబద్ధ మాడు.

“చేరిక వీరబాహుని భజించుటచే గజ బొంకు బొంకుటన్, సారము దూరము న్నని...” సాంబో. 1.19.

గజ యీతగాడు

గొప్ప యీతగాడు.

గజరు గజరులు పోవు

గగుర్పాటు చెందు.

“జవరా లగుకాపాలిని, కవుఁగిటఁ దన మేను గజరు గజరులు వోఁగా.”

ప్రబోధ. 8.46.

గజశ్రద్ధ

మందకొడి.

“శ్రద్ధం దగు భీష్మ ముందు ‘కొన్నిన్ను’ గజశ్రద్ధుండు కర్ణుడే మగు.” గీర్. గురు. 45.

గజస్నానము

వ్యర్థము.

ఏనుగు బాగా స్వల్లలో ముని

గినా పైకి వచ్చి తిరిగి దుమ్ము

ఒళ్లంతా చల్లు కొంటుంది.

అందుపై యేర్పడిన పలుకు

బడి.

“ఉదకము నళిసి పత్రము, గది

సియు నెర వైనయట్లు కలయపు నీమా,

హృదయములు గజస్నానము, తుది

మఱి నీ తోడిపాండు దుష్టచరిత్రా!”

భాస్క. యుద్ధ. 138.

గజిబిబి యగు

కలవరపడు.

“గజిబిబి యెరి సభాసలిఁ, బ్రజ లెలన బొట్టి వడుగు బాఁపని రాకన్.”

భాగ. 8. స్కంధము. 534.

గజిబిబి చేయు

గందరగోళము చేయు.

కాశి. 6.179.

గజిబిబి పడు

కలగు.

“గుజగుజలు వోవు వారును, గజిబిబి పడువారు.” భాగ. 8. స్కం. 534.

గజిబిబి పుట్టు

గందరగోళ మగు.

“కల్యాణమున భక్తికి గజిబిబి పుట్టు.” పండితా. ద్విత్. మహి. పుట. 198.

గజి పట్టు

గజి కరువులు లేచు.

“ఈ వక్కన గజి పట్టింది. దగ్గఱకు రాసికండి.” వా.

గజా గెలయు

పొగరు పట్టు.

“చిలుక జవరాలు తను గజ్జ గలసి
మరుని, మర్క ముదాటనము నేసి
మలయుచోట.” సాంబో. 1.177.

గజ్జ పట్టు

పోగరు పట్టు.

ప్రభులిం 4.135. పుట.

గజ్జలాడు

గర్జిష్టి.

గజ్జ రేగు

విజృంభించు.

“కాలకంఠరవాహంబు గజ్జ కేగ.”

పాండు. 4.87.

గజ్జకట్టు

సభలో నిలబడు.

పూర్వం దేవదాసీలు సభలో

గజ్జకట్టి నాట్యం చేయడం

ద్వారా యేర్పడినపలుకుబడి.

“నే నీరోజు భాషాసమితిలో గజ్జ
కట్టారి.” వా.

గట్టిగా

దృఢంగా.

“వాడు రాడని గట్టిగా చెప్పగలను.”

వా.

గట్టి చేయు

దృఢపఱుచు.

చౌక్.

గట్టిపాటు

గట్టిపడు.

“కాకలను దేటి గడిమిటి గట్టి
పాటి.” హంస. 5.110.

గట్టి పెట్టు

పూర్వం కట్టపలకకు పస

రుంగ్ కొన్నిటిని మెదిసి

పట్టించేవాడు. దానిపె వ్రాసే

వారు. ఆ పట్టించుటే గట్టి

పెట్టుట.

“అనువుగ మిన్ననుం గడితపాశై

దమంబున గట్టిపెట్టి శో, భనతరచంద్ర

దీధితుల పంకి జమాఖగమల్

గడించి...” హంస. 1.142.

గట్టిముడి

సులభంగా విడువకుండా

రెండుసార్లు వేయు ముడి.

దీనికి న్యూఢికేకం ‘మూముడి.’

“గట్టి ముడి చేశాక ఇక యిది విప్పడం

అలగ్యం కాకే మువుతుంది?” వా.

గట్టి యిడు

గట్టి పెట్టు.

“ఇక్కడితంబు గట్టి యిడినట్టుల

యున్నది కప్పు దేటుచున్.”

పాండు. 5.80.

చూ. గట్టిపెట్టు.

గట్టివరహాలు

నగదు, రొట్టె.

“కుమాగ వివాహంలో చదివించిన

పదివేల గట్టి వరహాలు.” వా.

గట్టివా

మాటకారి, ధూర్తురాలు.

గట్టివాడు

శాగా ఎఱిగిన వాడు; లోబ

డని వాడు.

“వాడు వ్యాకరణశాస్త్రంలో గట్టి

వాడు.” వా.

“వాడలా మాటలకు తేలిపోయేవాడు

వాడు - గట్టివాడు మఱి.” వా.

గట్టివాయి

గయ్యాలి.

గట్టివాయి

పై రంధ్ర, ఇతరుల ఇళ్ళలో

గంధ పుష్పాద్యలంకారా

దులు చూచే స్త్రీ; గంధ

పుష్పాదు లమ్మే స్త్రీ.

గట్టి వైసు

ప్రౌఢవయస్సు.

గట్టు చేరినంత పుట్టివానికి

దొమ్మ గట్టినట్టు

‘అక్కట తీరినతర్వాత అక్క

మొగుడు కుక్క వంటి

పలుకుబడి.

“గట్టు చేరినంత బుట్టివానికి బొమ్మ,

గట్టుసామ్య మాయె గడవె చెలియ!”

రాధి. 3.

గట్టెక్కు

కష్టమునుండి బయటపడు.

“సమరంబున నరి నేలపట్టి కార్యంబు

గట్టెక్కించు కొనువాడను.”

ధర్మజ. 53. పు.

గడ కట్టు

తెగించి కూర్చుండు.

పడుగురిలో పడుటకు సంకో

చించక పోవు.

మొమ్మరిది గడకట్టి దాని

మీద నిలిచి ఆడడంపై

వచ్చిన పలుకుబడి.

గడకు గట్టిన పాత

చంచలము.

తాళ్ళ. సం. 11. 3. భా. 125.

గడగట్టి

గట్టిగా; బాహుటంగా,

“రామమూ రికిన్, రెంటవసాటి చెవ

మిక లే డేసుచున్ గడగట్టి...చాడె

దను.” దాశ. శత. 84.

గడగడ పడు

భయపడు.

గడగడ పఱచు

భయపెట్టు.

గడగడలాడు

భయపడు.

“వాని పే రెత్తితే ఊరంతా గడగడ

లాడి పోతారు.” వా.

గడవ తొక్కు

ఇంటికి వచ్చు.

“ఇకమీద నీ గడవ తొక్కితే న

న్నడుగు.” వా.

గడవ దాటు

ఇల్లు దాటి బయటికి వెళ్లు.

“పడే శ్లోయింది కాపరానికి వచ్చి. ఆవిడ

గడవ దాటి యెరుగు.” వా.

గడవ దిగి....

ముందు బయటికి వెళ్లి - తర

వాత మాట్లాడు అనే ఆర్థంలో

కోపావేశంతో ఆనుమాట.

“మందు గడవ దిగి మాట్లాడు.” వా.

గడవలో కాలు పెట్టు

ఇంటిలో అడుగు పెట్టు, గృహ

ప్రవేశము చేయు, కాపుర
మునకు వచ్చు.

“అ పిల యేవేళప్పుడు గడపలో కాలు
పెట్టివో యేమో! అన్నీ కట్టలే.
అన్నీ నష్టలే.” వా.

గడబిడ
అల్లరి.

గడబిడ
అల్లరి.

గడబిడ అగు

గందరిగోళ మగు.

“దొంగలు పడ్డా రని ఊరంతా గడ
బిడ అయింది.” వా.

చూ. గడబిడ చేయు.

గడబిడ చేయు

అల్లరి చేయు.

“పోలీసులు దిగి ఆ ఊరంతా గడబిడ
చేసి పోయారు.” వా.

గడవ నీద వశమె ?

దాట సాధ్యమా ?

“...నీము గడవ నీద వశమె.”

భార. ఉద్యో. 2.190.

అతనిని మించి పోగలమా ?

అనుట.

గడి కట్టు

తెగించి బజారున పడు.

దొమ్మర గడిమీద నిలబడి

సాము చేయుట సిగ్గుమాలి

తెగించుటగా భావిత మై

తద్వారా యేర్పడిన పలుకు

బడి.

“గడి కట్టి కూర్చుండి రా అది. దాని
నోటికి పోతే మన మానమే
పోతుంది.” వా.

గడిచీటి యిచ్చు

విడుదలపత్ర మిచ్చు.

“కర్మపు కొట్టకు గడిచీ టిచ్చెను, నిర్మ
లమతులకు నేఁ డిపుడే.”

తాళ్ల. సం. 11.2 భా. 48.

గడితాళ్ళు వేయు

పశువుల కాళ్ళకు బందాలు
వేయు.

శ. ర.

గడితపడు

గట్టిపడు.

గడితలవాడు

ఒకవిధ మైన ఆయుధం ధరిం
చిన సైనికుడు.

కుమా. 11.40.

చూ. ఈటెవాడు.

గడిదేలు

ఆటితేరు.

“వెడవెడ దుర్వ్యవహారపు, నడవడి
గడిచేటి...”

పాండు. 8.14.

“అ,క్కాంతుని మన్ననలవలన గడిచేటి
వెన్.” శుక. 1.801.

“మిక్కిలిక, దెగువరి కంతుకేలి గడి
చేసినజాణ.” నిరం. 2.35.

గడిపోతు

ఆబోతు; దున్నపోతు.

“గడిపోతువలె మేనికండలు పెంచి.”

గౌర. హరి. ద్వి. 555.

గడిమీలు

గడిసాములు చేసి తయారగుట పై వచ్చిన పలుకుబడి. ఆరితేరిన అనుట.

“కాకలను దేటి గడిమిటి గట్టిపారి.”
హంస. 5.110.
చూ. గడిచేరు.

గడియకుడుక

గడియలు తెలిసేందుకై చిల్లి పొడిచి నీళ్ళబానలో ఉంచిన గిన్నె. అదొక్కసారి మును గగా ఒక గడియ అని తెక్కి కట్టేవారు.

“గడియకుడుక మునుగుట గని గురుండు, తెల్ల వాతెడు నని పట తెంచి పలుక.”
కువల. 2.125.
చూ. గడెకుడుక.

గడియదూరము వెడల్పు (నది)
దాటుటకు ఒక గడియ కాలము పట్టు వెడల్పు గల (నది).

కాశీయా. పు. 7.

గడియ యొక్కయుగముగా తోచు

క్షణ మొక యేడుగా తోచు. మనసులోని ఆ వేదనను తెలిపే పలుకుబడి.

“కుంటవిలుడు వాడితూపుల నేయంగ, గడియ యొక్కయుగంబు గాగఁ వోఁడె.”
ఉవా. 1.67.

గడియారము

గంటలు తెలిపే యంత్రం.

“అనలినాయతాక్షు గడియారమునం దభిసారికాజిఘాంసానిరత ప్రనూన శరచాపగుడధ్వనులో యనంగ ఘంటా నినదంబు లయ్యెడ వినంబడియెన్.”
పారి. 2.50.

గడిరాజు

వీరుడు.

తాళ్ళ. సం. 11.3 భా. 125.

గడుసరి

గడు సై నవాడు, గడు సై నది.

గడుసువడు

మొండి కెత్తు, గట్టిపడు, బండబాటు.

“గురుజనము శిక్షింపన్, గడుసువడి.”
పాండు. 8.14.

గడుసుపిండం

చాలా గడుసరి.

“వా డెక్కడ? గడుసుపిండం. నీలాంటివాళ్ళచేరికి దొరుకుతాడా?”
వా.

గడుసుబుట్ట

మంచి తెలివైన.

గడుసురాలు

గట్టి ఆడుది.

గడె కుడుక

గడియను కొలుచు గిన్నె.

పూర్వం గడియారపుబాన లో నీళ్లు పోసి ఉంచేవారు. గడియలు కొలుచుటకు చిల్లి గిన్నెను అందులో ఉంచే వారు. నీ రందులో నిండి

అది మునిగి పోగానే ఒక
గడియ అయిన దన్నమాట.
“అంచల నూగ్యచంద్రు లనే గడె
కుడుకల, మంచి కొలిచి పోసీని మను
కొని కాలము.”

తాళ్ళ. సం. 6.172.
చూ. గడియకుడుక.

గడె గడెకు

మాటి మాటికి, గడియ
గడియకు.

“గడెగడెకును బెట్టె నిడియున్న గడి
తంపుఁ, జలువలు గట్టును జెలువు
దనర.” హంస. 3.77.

గడెకారితనము

నోటి పెద్దతనము.

“బొర! ధీరుల రై గడెకారిపదవి,
కాస చేసితి రే మందు మయ్య మిమ్ము.”
గీర. 101.

గడ్డం కింద చెయి పెట్టుకొను

విచారమును సూచించు చేష్ట.

“ఏమిటోయి! గడ్డంకింద చెయి పెట్టు
కొని కూర్చున్నావు? మీ ఆవిడ ఇప్పు
డప్పుడే రా నని రాసిం దేమిటి?” వా.

గడ్డం గోకుకొను

సంధిగాననలో పడు.

“వాడేమి తోచక గడ్డం గోక్కుంటూ
కూర్చున్నాడు.” వా.

గడ్డతీరు తీయు

మాగాణిలో ఎత్తుగా
ఉన్న నేలను త్రవ్వ నీరు
పారుటకు వీలుగా చేయు.

గడ్డపాట మ్రింగినట్లు ఉండు

బిట బిగుసుకొని ఉండు.

గడ్డపాటను మ్రింగినప్పుడు

అది వంగదు కనుక బిట

బిగుసుకొని కూర్చుండు

ననుటపై యేర్పడినది.

“గడ్డపాటయు మ్రింగిన గతిని బిట,
లిగిసి కూర్చుండుటలు లేక పెద్దయినము,
గలఁ.” కళా. 7.29.

గడ్డపొయ్యి

గడ్డలతో ఏర్పటచిన పొయ్యి.
శ. ర.

గడ్డము పట్టుకొను

ప్రాధేయపడు; బ్రతిమాలు.

“తన కంతంబును గొంగిలించి యొక
శతన గడ్డముం బట్టి...”
కళా. 5.67.

గడ్డము మాయు

గడ్డము పెరుగు.

“గడ్డం మాసింది. ఈగోజై నా తనం
చేసుకోవాలి.” వా.

గడ్డి కఱచు

చూ. గడ్డి తిను.

గడ్డి తిను

నీచమునకు లోబడు.

“వాడు ఏమిటి కై నా గడ్డి తిశేరకం.”
చూ. గడ్డి కఱచు

గడ్డి పరకవంటి

ఆల్పు మైన.

“వాడు శేవలం గడ్డిపరక వంటివాడు.”
వా

గడ్డి పెట్టు

బుద్ధి చెప్పు.

“వాడికి నీవయినా కాస్త గడ్డి పెట్టు.”

“నీ వీపని చేసి అక్కడికి వెళ్ళావంటే గడ్డి పెట్టి పంపిస్తారు.”

గడ్డిపోచతో సమానము

తెక్క లేదనుట.

“వాడికి నే నంటే గడ్డిపోచతో సమానం.”

యా. గడ్డిపరకతో సమానం.

గడ్డిబొద్దు

వరిగడ్డితో చుట్టిన చుట్టకుమరు; గడ్డిమోపు.

“గడ్డిబొద్దువలె మేను గానిపింప.”

చంద్ర. వి. 1.69.

గడ్డుకొను

ఎక్కువగు; అతిశయించు.

గడ్డుగా

కి వచ్చుగా.

“ఈ జ్వరం ఏమిటో గడ్డుగా తయారయింది. నాలుగునెలలయినా నెమ్మదించడం లేదు.”

గడ్డురుకు

ఎగురు

“హృదయంబుల చలువలం ద్రోవయడగించి గడ్డుజీకి యాక్రమించెనో.”

ప్రభా. 5.57.

గడ్డురోజులు

గడచుట కష్టమైన రోజులు.

“ఈ గడ్డురోజులో పనిమందిని పెట్టుకొని మన మేం పోషిస్తాం?”

గడ్డుసమస్య

కఠినసమస్య.

“ధరలను అదుపులో పెట్టడం ఈరోజు ఒక గడ్డుసమస్యగా తయారయింది.”

గణన కెక్కు

ప్రసిద్ధి చెందు.

“కల్పభూజవిభూతి గణన కెక్కు.”

రుక్మా. 1.16.

గణపతి పూజ

ప్రారంభము, అంకురార్పణము.

ప్రతీ కార్యాన్ని తొలుత గణపతిపూజ చేసి ఆరంభించుట వైదికాచారము. అది ప్రారంభమునకు ప్రత్యామ్నాయంగా పలుకుబడి అయినది.

“తిరుగఁ గలహమునకు గణపతి పూజ నారంభించుచుంటివా?”

సాక్షి. 240. పు.

గణపర్ణన పదములు

ప్రమథాది గణములను వర్ణించే పాటలు. కేయవాజ్మయంలో ఇది ఆనాడొక నిర్దిష్ట శాఖ అయి ఉంటుంది. పండితా. ప్రథ. వాచ. పుట. 313.

గణానాం త్యా చేయు

గంట కొట్టు.

వైదిక పరిభాష.

‘గణానాం త్యా గణపతిగం

హవామహే' అని ఘంటా
నాదం చేయుట అలవాటు.

దానిమీద వచ్చిన పలుకుబడి.

గణికు లొప్పిన గవ్వలు

చెల్లుబడి గలవి.

గవ్వలు ఒకప్పుడు నాణ్య
లుగా ఉండేవి. అయితే గణి
కులు ఒప్పినవాటికే మార
కపు విలువ.

శంఖంలో పోసింది తీరం
అనుట వంటిది.

వేమన. 49.

గతజల సేతుబంధనము

వర్తింను.

“ఇంక నమ్మాట లాడుట గతజల సేతు
బంధనంబు. దానిం జాలింపుము.”

భార. భీష్మ. 3.81.

చూ. గతోదకబంధనము.

గత పడు

కడచు; మరణించు.

“హతశేషు లగురాక్షసావలి చెప్ప,
గతపడ్డ యమ్మహాకాయునిఁ దలఁచి.”

రంగ. రా. యు. 378.

గత మగు

చనిపోవు.

“ఖరదూషణాదులు గత మైనచోట.”
పల. పు. 19.

గతము సేయు

చంపు.

పండితా. పర్వ. 521. పు.

గతాగతద్విరదకర్ణములు.

చపలములు, నిలకడ లేనివి.

ఏనుగ చెవులు ఎప్పుడూ
అటూ ఇటూ అల్లాడుతూ
నిలకడగా ఉండ వనుటపై
వచ్చినది.

పండితా. స్వతీ. పర్వ. పుట. 418.

గతానుగతిరము

గోత్రదాటుగా పోవునది.

“తిర్యక్తి తా గతానుగతికం పాఠా
కుకారీ హరీ?” అను. 4.25.

గతానుగతితో లోకః....

జనం గోత్రదాటు రకం.

“గతానుగతితో లోకో, న లోకః పాఠ
మారికః.” నీత్యుక్తి.

గతి చెడ్డ చెడుగు

గతి మాలినవాడు.

“గతి చెడ్డ చెడుగు తెక్కలి పొక్క
లాడు.”

గా. హరి. స్వతీ. పం. 2084.

పై ప్రయోగము లో శ్లేష
గుఱుతింప దగును.

గతి పడు

ప్రాప్త మగు.

గతిమాలిన

దిక్కుమాలిన.

“ఎక్కడి గతి మాలినపిశాచికా
నీ మాటల్.” కళా. 3.204.

గతిమాలిన చేతలు

దిక్కుమాలిన పనులు.

“గతిమాలిన చేతలు.” సింహ. 7.3.

గతి మాలు

దిక్కుమాలు.

“తిరువేంకటేశుఁ జేరక ... మిగుల గతి

మాలె బ్రాణి.” తాళ్ల. సం. 5.101.

గతి లేక

మరొక మార్గము లేక.

“గతి లేక పోయి రాఘవు మఱుంగుఁ
జొచ్చె రవి, సుతుఁడు నా కేమిటికి
సుదతి యీలోత.” సుగ్రీ. పు. 27.

“గతి లేక నీ కొంపకు వచ్చాను.” వా.

గతి నేయు

కాపాడు.

వ్యా. 5.76.

గతోదకబంధనము

వృథము.

“ఇంక నీ వేమి పల్కిన నృపవశేణ్య!
పనికి రాదు గతోదకబంధనంబు.”

హరి. 4.184.

చూ. గతోదకనేతువు,
గతజలనేతుబంధనము.

గతోదకనేతువు

గలజలనేతుబంధనము.

పారిన నీటికి అడ్డు వేయుట
వంటి నిష్ప్రయోజన మైన
పని.

“పచటనుండి వచ్చు నీగతోదకనేతు,
వులఁ బ్రయోజనంబు గలచె తండ్రి.”

భోజ. 5.61.

చూ. గతోదకబంధనము.

గత్తరపడు

బెడరిపోవు.

బ్రాహ్.

గదుముకొని పోవు

తదుముకొని పోవు.

గదురుకొను

తిట్టు; కసురుకొను.

గద్దగోరు

పొంగల సాధనాలలో ఒకటి.

గద్దముక్కు

గద్దముక్కువంటి ముక్కు.

వాడి గలది, వంక రై నది
అనుట.

“ఆ గద్దముక్కు ఆసామిని చూచేసరికి
నాకు ఎక్కడ లేని భయం వేస్తుంది.”

వా.

చూ. గరుడముక్కు.

గద్దటికాడు

దిట్టతనము కలవాడు.

గద్దెపొంకము చెప్పు

పెద్ద సుద్దులాడు.

“కలవి లేనివి కొన్ని కొలువునఁ
గూర్చుండి, గద్దెపొంకము చెప్పుఁ గలరు
గాక.” చంద్రా. 2.49.

గద్దె యెక్కి కూర్చొను

గొప్పలకు పోవు.

కొత్త. 181.

గనగన మండు

గనగన లాడు.

భవ్యవ్యవహారము.

గనగన లాడు

మండు.

గనికట్టు

గడ్డకట్టు.

గనికె కుంద

ఒక ఆట.

గన్నేలు కాదారి ప్రొద్దు

నిశీధము.

“...అప్పురమునం, గన్నేరుకాదారి
ప్రాధున భీమేశుడు సానివాడ
దిరుగున్ ధూర్తప్రకారంబునన్.”

భీమ. 1.111.

గప్పాలు కొట్టు

డంబాలు పలుకు; ఊసుకోలు

కబుర్లు చెప్ప.

గబగబా

త్వరగా.

“ఎంత గబగబా నడిచి వచ్చినా సమ
యానికి చేరుకో లేక పోయినాను.”

వా.

గబ్బిదేలు

అతిశయించు.

గబ్బిగుబ్బలలోని గబ్బినందరి

ఇక్కడి గబ్బి.

“మొత్తులై మిట్టలై మిక్కిలి బాగు
వులై, క్రాలుకన్నుల చెన్ను గబ్బి
జేసి.” వాండు. 2.91.

గమగమలాడు

పరిమళములు వెదచల్లు.

గమికత్తె

చెలికత్తె

గమ గమ వలచు

గమ గమ వాసన వేయు.

“కసటు నో బీతెండఁ గరంగి కట్టల
నంటి, గమ గమ వలచు చొక్కపు
జవాబి.” మను. 2.55.

గమికాడు

అధిపతి

గమి గూడు

గుంపు గూడు.

“సాంధ్యరాగధారాశరుచుల్, గమి
గూడె.” నిరంకు. 2.108.

గములు గట్టు

గుంపులు గట్టు, గుములు

కట్టు, గుమి నూడు.

“నానాదేశముల కప్పడీలు.....,
గముల్ గట్టి యేతేర.”

పండిత. ద్వితీ. పర్వ. పుట. 374.

గములు గూడు

గుంపులుగా చేరు.

“పాడుచు నొంగులు వీడుచు గములు,
గూడుచు నలికెరి యాడుచు.”

పండిత. ద్వితీ. మహి. పుట. 33.

గమ్మత్తు చిమ్మత్తు

వేడుని కల్పించు.

“గమ్మత్తు చిమ్మత్తు నొక కథఁ, గ్రమ్మఁ
గెల్పెదను...” హంస. 2.6.

దీనికి దగ్గఱగా ఉన్న అనే

రచనాస్థాయిలో ఈ పదం
వాడుకలో ఉనికి ఉంది.

“అపాట బలే గమ్మత్తుగా ఉంది.”

వా.

“అక్కడో గమ్మత్తు జరిగింది.” వా.

గయ్యాల గచ్చలు

గయ్యాళిగంపలు.

పండిత. ప్రథ. పురా. పుట. 343.

చూ. గయ్యాళిగంప.

గయ్యాళిగంప

నోటిదురుసు కలది, జగ

డాలమారి.

“ఆ గయ్యాళిగంప నోటి కెవరు
పోతారు?” వా.

గయ్యాభిమామి

సేద్యానికి పనికి రాక బీడుగా
ఉన్న భూమి.

దీనినే 'గ యా భు' అన్న
నూపంలో శ. ర. బ్రాహ్మ
పేర్కొన్నవి, నేడు వ్యవహారం
లో 'గ య్యా భి' అన్న
నూపంలో వినబడుతుంది.

గరగడ

గళాయి. నూనె లాంటి వానిని
వేరే పాత్రలోనికి వంచేప్పుడు
పెట్టె పెద్దమూతి చిన్నక్రోవి
గలది.

గరగరగా కడుగుకొను

శుభ్రముగా కడుగుకొను.
మా మూలుగా చేతులు
కడుగుకొనునప్పుడు, ఇతరులు
చేతులమీద నీళ్లు పోస్తూ
డగా రెండు చేతులనూ ఒక
దానితో నొకటి కలిపి
గుద్దుకొనునప్పుడు, గ ర గ ర
మని శబ్ద మగుట యీపలుకు
బడికి మూలము కావచ్చును.
పాండు. 8.81.

గరగర నగు

ఇష్టపడు ; మనసులో ఉత్సా
హం చిప్పిల్లు.

“మగువలు గరగర నే తగు, మగవానిం
కాచి వీడు మగఁడైనఁ గదా, తెగు
దుఖం బనుశొంచున్,” శుక. 8.516.

“మక్కిలి, గరగర నగు నేఱు ప్రాంత
కలమాన్నంబుల్.” కైమ. 8.198.

గరగర లాడు

క్రోత్త దైన.

కొత్తబట్టలు గరగర లాడుట
సహజము.

ధ్వన్యనుకరణము.

“గరగర లాడుగాగర...”

బుధ. 2.47.

గరవడు

గడ్డకట్టు.

గరిగొను

అతిశయించు.

గరిడి కెక్కు

ఆరితేలు.

“శూదనిభక్తుల యాజ్ఞ శిరమునఁ దాల్చి,
గరిడి కెక్కినయంకకాఁడునుబోలె.”
పండితా. వాద. 176.

గరిడి ముచ్చదనముతో

ఆరితేరిన నంగనాచిత్రసంతో,

“సంయమియు గానకళ తెల్ల
గరిడిముచ్చు, దనమూతో నేర్పితి వి
గద! యనుచు బలికి.” కళా. 2.47.

గరివడు

నిలిచిపోవు; గడ్డకట్టు.

“తెలిసియుఁ దెలియను తెగ వీచి
కేమిటా! కలకాల మిందుననే గరి
వడె బ్రదుకు.”

తాళ్ళ. సం. 9.109.

గరివడెము

ఒకరకమైన వడియము.

గరిసెబావి

త్రవ్విన గరిసె టించిన చిన్న
బావి.

గరుపారు

గరు కెక్కు.

“చన్నగ్రేవలు గరుపార.”

రాధా. 4.56.

గరుపాటు

గగుర్పాటు చెందు.

“గరుపాటుగ మేను ప్రకంపమునన్.”

భార. స్త్రీ. 1.45.

గరుడముక్కు

పొడువుగా ఉండి వంగిన
ముక్కు.

“వాడి గరుడముక్కు చూస్తేనే కొప్పిమ్మ
అనిపిస్తుంది.”

వా.

గరుదాల్పు

గగుర్పాటు చెందు.

శివ. 4.20.

గర్రన త్రేన్పు

త్రేన్పులో భవ్యవ్యనుకరణము.

రాధా. 5.125.

గర్భగుడి

చూ. గర్భాలయము.

గర్భగృహము

చూ. గర్భగుడి.

గర్భయాచకులు

గర్భదర్శిద్రులు.

“వెన్నడితిమి గర్భయాచకులభంగి.”

హర. 3.15.

గర్భాలయము

దేవాలయంలో మూలవిరా
ట్టుండే గరి.

గర్వగ్రంథి

చాలా గర్వమై.

“వాడు వట్టి గర్వగ్రంథి. ఎవణ్ణి లెక్క
పెట్టడు.”

వా.

గతి గట్టు

లొరిపోయి.

గలు వ్రాల్పు

గగురుపాటు చెందు.

రాశి. 2.149.

గలగల మ్రోయు

భవ్యవ్యనుకరణము.

“గలగల మ్రోయునందెలును...”

కళా. 6.200.

గలిబిలి చేయు

లల్లరి పెట్టు.

“గలిబిలి చేసి రవ్వ లిడఁగా.”

రాధి. 4.15.

గవిచికొను

కప్పకొను.

“పచ్చని కంబలి గవిచి కొన్న విధం
బున.”

కమా. 6.100.

గవినెన పుచ్చు

ముసుగు తీసివేయు.

వీణె, కుంచె, ఇలాంటివానికి

తిత్తి కుట్టి అందులో వాని

నుంచుతారు. నేడు గౌసెన

అని వీణెలాంటివానిపై తిత్తు

లకు ముసుగులకు వాడు
తారు.

“గవిసెన వుచ్చిన, కుసుమబాణునీలి
వంచి వోలె.” కుమా. 7.78.

గవుదలగంగమ్మ

గవుదలు వాచే ఒక వ్యాధి.

గవ్వకు చేయి సాచు

నీచానికి పాల్పడు.

“క్రమముగ నాడునాటికిని గవ్వకు
నీనియుఁ జేయి సాచు రా...”

శతా. 82.

గస్తు దిరుగు

గస్తీ తిరుగు.

“ఓలలవారిగాఁ గొని గస్తు నిరిగి.”

గా. హరి. ద్వితీ. పం. 1665.

గళస్య కంఠస్యగా ఉండు

పేచీ యేర్పడు.

“వాడితో గళస్య కంఠస్యగా ఉంది.”
వా.

“పిడికీ నాకూ గళస్య కంఠస్యగా
ఉంది.” వా.

గళ్లు బాళ్లు చిక్కు

పూర్తిగా చిక్కు.

“ఆకర్ణింపుము మత్సమాగమనకార్యం
బప్పదిక్పాలకీ, లోకంబులో విదళించి
వచ్చితివి గళ్లుంబాళ్లు చిక్కుంగ నా,
లోకంబులో మనుషోలె నుండ...”

వరాహ. 3.67.

గాండ్లు గాండ్లు మను

పులి అటచు.

ధ్వన్యనుకరణము.

గాండ్లు పెట్టు

గాండ్లు మని అటచు.

“మండ్రాటముగ నిట్టి మాంసంబు
మెసవి, గాండ్లు పెట్టెడు పెద గండు
మెకాలు.” ద్విప. సారం. 2.30. పు.

గాజు గడపినట్లు దినము గడుపు
మిక్కిలి జాగ్రత్తగా దినము
గడుపు.

గాజువస్తువులను జాగ్రత్తగా
పట్టుకొనక పోతే కింద పడి
పగిలిపోతాయికదా! దానిపై
వచ్చిన పలుకుబడి.

“పరనారీజనుల కమ్మి యాతఁడు, గాజు
గడపినట్లు దినము గడపుచు నుండెన్.”
కుక. 3.248.

గాజుపడు

ఛిన్నాభిన్న మగు.

“అజగడేకవీరుఁ డగునర్జునుఁడు...పడు
నార్జున నొక్క పెట్టునం, గాజు
పడంగఁ గూల్చె.” చిత్రభా. 3.121.

గాజుపాటు

1. రంగు మాటు.

“కందపు గాజు పాటపు వికారము
నొందవు...జంతుదేహముల్.”
కాశీ. 3.105.

“నెఱయ నర్మిలి నెనయు నీ నె మొయ్
గంబు, ఘనభుజంగవిమవ్యాప్తి గాజు
వాటి.” మార్క. 1.254.
హరిశ్చ. 4.89.

2. ఎఱుబడు.

“పదతలంబులు గాజువాటపు నిష్పఁ
జెద లంటునే.”

గా. హరి. ద్వితీ. పం. 1881.
మా. గాజువాటు.

గాజుపూసకు బంగారు పొదుగు
అయోగ్యుని గొనివించు.
అది తగ దనుట.

బాలసీతి. 57.

గాజుబన్నరులు

గాజుబొమ్మలు.

“తరుణులు చిల్క బొమ్మలను దంతపు
బొమ్మలు మేలి గాజు బన్నరులను
ప్రూనిచొప్పకలు నల్లడి నొలిన పేర్చి.”
కుమా. 3.36.

గాజులను తొడవుగా కల్పించు

పొరుషసేనులను చేసి ఇంట
కూర్చుండి బెట్టు; గాజులు
తొడుగు.

“కలరా యితకు మున్ను యాదపు
లచే గప్పంబు బెప్పింపఁగాఁ, గల
రారాజులు గాజులం దొడవుగాఁ
గల్పించి రా కాకులం, గలకంతంబులఁ
జేసెనా?” ఉ. హరి. 4.157.

గాజుల పేర్లు రోకలి దాకినట్లు

శక్తిహీనులు శక్తిమంతుని
ఎమర్కొనుటలో సామ్యం;
తగరు కొండను తాకినట్లు
వంటిమాట.

“గాజుల పేర్లు రోకలి దాకుగతి
దోప, ముంజేత నంగమున్ మోది
మోది.” భాస్క. యుద్ధ. 675.

గాజులలంక దున్న

సోమరి; స్వేచ్ఛాచారి.

గాజులవాని మర్యాద

తనకు తానే చేసుకొను
మర్యాద.

గాజులవాడు ఎక్కడికి వెళ్ళినా
కింబళి కూడా తీసుకొని వెడ
తాడు. అది వేసుకొని కానీ
తాను కూర్చోడు.

“ఇదేనితోయ బావా! నిన్ను నీవే
పొగుడుకుంటున్నావ్ - గాజులవాని
మర్యాదగా ఉండే.” వా.

గాజులు తొడుగు

పొరుషసేనుని చేయు.

మగవాని విషయంలో ఉప
యోగించే మాట.

“వా శ్లంధుని కలిసి వీణి గాజులు
తొడిగి కూర్చో బెట్టాను.” వా.

గాజులు తొడుగుకొని కూర్చుండు

ఏమీ చేత కాక మూల
కూర్చుండు, పౌరుషహీన
ముగా ఉండు.

మగవానివిషయంలోనే దీన్ని
ఉపయోగిస్తారు.

“వా శ్లంథా నానా హంగామా
చేస్తుంటే నవ్వు గాజులు తొడుగుకొని
కూర్చుంటే లాభి మేముంది?”

“ఇక్కడ ఎవరూ గాజులు తొడుగు
కొని కూర్చో లేదు.” వా.

గాడి కట్టు

పాచుకొను.

“కాంతికు నీకు వలపు గాడి గట్టేని.”
తాళ్ల. సం. 3.189.

గాడిదకు గంత గట్టినట్లు

అనర్హునికి అప్పగించిన పని
యెడల ఉపయోగించే
సామ్యం.

గాడిద గుఱ్ఱమువలె సవారికి
పనికి రాదు గదా!

“వీడికి ఆ స్కూలుపని అప్పగించడం
గాడిదకు గంత గట్టినట్లే.” వా.

ఇక్కడ గంత=జీను.

గాడిదగ త్తర

1. గందరగోళము.

“గాడిదగ త్తర వ్రాతలు.”
గుంటూ. పూ. పు. 43.

2. అల్లరి.

“...ఇంత మాదిగమంచ మగునప్పుడు
శ్లోకము కీర్తనము గాఁగ నెంత గాడిద
గత్తర యగు నో శ్లోకములోని శబ్ద
ములకు...” సాక్షి. 285 పు. 20.

గాడిదగుడ్డు

వట్టిని.

“...కోటలో నే మున్నదిరా గాడిద
గుడ్డు. నోటిలో నుండవలయునురా...”
సాక్షి. 176. పు.

గాడిదచాకిరి

ఎక్కువ చాకిరి.

“వాడు వాల్లింట్లో గాడిద చాకిరీ
చేయ లేక ఛస్తున్నాడు.” వా.

గాడిదచావు చచ్చు

దిక్కులేనంత చాకిరీ చేసి

దిక్కుమాలిన చావు చచ్చు.

“వాల్లింట్లో పసంతా నెత్తిన పేసుకొని
చేకాడు. కడకు ఒక మంచి మాట
లేకుండా గాడిదచావు చచ్చాడు.”

వా.

చూ. తక్కుచావు చచ్చు.

గాడిదపిల్ల కోమలికం

త్వరలోనే మాసిపోవు కోమ
లత్వం.

“ఆ యింటి పిల్లల దంతా గాడిదపిల్ల
కోమలికం. ఈడు వచ్చేసరికి దమ్మిడికి
పనికి రాకుండా తయారవుతాను.”

వా.

చూ. గాడిదపిల్ల కోమలం.

గాడిపొయ్యి

ఎక్కువ పాత్రలలో వంట
చేయటకు వీలుగా నేలపై
ఒక గాడిని త్రవ్వి యేర్పర
చిన పొయ్యి.

పెండ్లిండ్లు వగైరాలలో నేటికీ
గాడిపొయ్యిలు త్రవ్వడం
అలవాటున్నది.

“ఇంతమందికీ భోజనా లమరా లంటే
యింకో గాడిపొయ్యి తవ్వాలింటే.”

వా.

గాతు గావించు

ప్రేల్పు.

“...ఓరంగు, లొక్క మొగి గాతు
గావించుకు మెరిసి, గుండ గుంపులు
జడివాన గురిసినట్లు.” రంగా. 3.66.

గాదములోని కాయవలె

మాటుపడి, నిత్యేపంలా.

“గాదమున మాటు వడియున్న కాయ
వోలె.” విక్ర. 4.60.

గాదములోని దోసకాయవలె

మాటుపడి, నిరుపద్రవంగా.

“అలఘుబలాఘ్యుడయ్యను దయా
శువు గావున కాంతచిత్తుడై, నిలిచిన

తండ్రి కాలమున నెమ్మది గాదనులోని
దోసకా,యలువలె నున్న రాజులు...”

వరా. 3.24.

గాదియ కొలుచు

ఇంటిగాదెలో నున్న ధాన్యం
వలె అందు బాటులో నుండు
నది.

“గాదియ కొలుచునో నీ దొరతనము.”

పండితా. ప్రథ. పురా. పుట. 360.

గాదెల కొలుచు

అందు బాటులో నున్న
అపూర్వభాగ్యం.

కొంగుబంగారం వంటిమాట.

“అమృతమథను మహి మదె మాగాదెల
కొలుచు.” తాళ్ల. సం. 10.51.

చా. గాదియ కొలుచు.

గాదెల బోయు

కూడబెట్టు.

“తిన్నని కర్మములు గాదెలఁ బోనే
రయ్యా.” తాళ్ల. సం. 7.82.

గానరస మాను

పాట విని ఆనందించు.

“రసికులు మీగానరస మాన పచ్చిరి,
పాడరే శివభక్తి పాడుగాను.”

కా. మా. 4.85.

గానుగ ఎద్దు

ఇతర ప్రపంచం తెలియ
కుండా అందులోనే పడి
కొట్టుకొనువాడు.

“వాడు గానుగెద్దులా ఆ సంసారంలో
పడి తన్నుకుంటున్నాడు.” వా.

గానుగెద్దు గానుగు చుట్టూనే

ఎప్పుడూ చుట్టి చుట్టి తిరగ
డంపె నచ్చిన పలుకుబడి.

గానుగమొద్దు

ఎన్ను మొన్న స్వరూపం
అనుట వంటిది.

శరభాంక. 45.

గానుగాడు

మూనె పియు.

“నువ్వులు రేపు గానుగాడించాలి.” వా.

గానువున బెట్టి యార్పు

శిక్షించు.

గానుగలో పెట్టి తిప్పి నులిమి
వేయు.

“అతని వంశం బెల్లన్, గానువునఁ బెట్టి
యార్చిన నేనియుఁ జాలగు.”

కుమా. 2.96.

గాభరా పడిపోవు

భయభ్రాంతి యేర్పడు.

“జేబు తడివి చూచుకొంటే పర్క కని
పించకపోయే సరికి గాభరా పడి
పోయాను.” వా.

గామిడికతై

దప్పురాలు.

గామిడికాడు

దప్పుడు.

గాముల మోచిన గంప

ప్రమాదకరము.

తాళ్ల. సం. 4.122.

గాములువారు

చీకటి పడు, కాలహరణ
మగు.

“గాములు వారెడి పొద్దు కావలి కాం
డాల (ర)” తాళ్ల. సం. 10.166.
గారడీసంసారము

ఏమీ లేకున్నా, ఉన్నట్లు
ఆడంబరంగా కనిపించే సంసా
రము.

రామరామ శత. 12.

గార ద్రావిన మీనువలె

అలీ జాలితో.

ఆవాలు నూరి త్రాగినట్లు
అనుట వంటిది.

“గార ద్రావిన మీను సంగతి మనోజ,
వేదన నతండు పారల...”

వైజ. 2.140.

గారము చేయు

బుజ్జగించు; సరస మాడు.

“సకియ నీ యింటికి సారంగధరుఁడు,
ఒక పావురము వెంట నుడికి రాలేదె,
రాఁగానె నీవు గారము చేయ లేదె.”

ద్విప. సారం. 3.104. పు.

గాలము వేయు

ఎత్తు వేయు; ఎక్కు పెట్టు.

“వా డప్పుడే ఆ ఆస్తికి గాలం వేస్తు
న్నాడు. పిన్నమ్మను విడిచి ఒక తుణుం
ఉండడం లేదు.” వా.

గాలిక బుర్లు

వట్టి మాటలు,

“అఁ, ఈ గాలికబుర్ల కేం లే. ఆసలు
సంగతి ఎవరికీ తెలియదు.” వా.

గాలికి

1. వట్టినే, అనవసరంగా.

“గాలికి వాడి మాట విని వెయ్యి
మాటాయలు పోగొట్టుకొన్నాను.” వా.

2. స్వేచ్ఛగా; అప్రయత్నంగా.
“వాడు గాలికి లిరుగుతున్నాడు.” వా.
“వాడి కేవల గాలికి ఆ ఆస్తి వచ్చి
పడింది.” వా.

గాలికి పుట్టు

నిందార్థంలో ఎవడికి పుట్టెనో

తెలియదు అనుపట్ల ఉప

యోగిస్తారు.

“వా డేవో గాలికి పుట్టి గాలికి పెరి
గాడు. వాడికి నీతులూ నియమాలూ
ఎట్లా వస్తాయి?” వా.

గాలికి పెరుగు

ఇతరుల పోషణ లేకయే

పెరుగు.

“వాడికి పాపం ఎవరున్నారు? గాలికి
పెరిగాడు.” వా.

గాలికి పోయిన పేలవిండి

కృష్ణార్పణం

ఎలాగూ తనకు రాని దని

తెలిసి, తన కిష్టం లేక వదిలి

వేసినట్లుగా నటించినప్పుడు

ఉపయోగించే పలుకుబడి.

“ఆ ఉద్యోగం కోసం వాడు నానా
యాలినా పడ్డాడా? అది రాకపోయే
సరికి ఇప్పుడు అందులో ఏమంచి అవకా
శమూ లే దంటూ మొదలెట్టాడు. పైగా
తన వాడికే దొరికిం దని సంతోషంగా
ఉం దంటాడు. గాలికి పోయే పిండి
కృష్ణార్పణం.” వా.

గాలికి పోయే ఒగుడాకు వలె

మరీ పల్చగా ఉన్నా రనుపట్ల

ఉపయోగించే పలుకుబడి.

“గాలిఁ బోయెడి యొగుడాకు గతి.”

కచేలో. 2.7.

“ఆ పిల్లమమ్మా అలా గాలికి పోయే
ఒగుడాకులా ఉంది?” వా.

ఒగుడాకు అంటే జొన్న సజ్జ
వగైరా దంట్లపై నున్న ఆకు.

గాలికుంటు

పశువులకు గెట్టలు పుండు
పడే వ్యాధి.

గాలికొమ్ము

వాద్యవిశేషం.

గాలి కైనా చొరగూడని చోటు

దుమ్మరప్రవేశ మైన స్థలము.

“తిరిగితిని గాలి కెనం, జొంగూడని
చోటు తెల్ల సూర్యమరిచు...”

ఉ. హరి. 5.813.

చూ. పోతుటిగకు చొరరాని.

గాలిగంగమ్మవలె తిరుగు

స్వేచ్ఛగా నిష్ప్రయోజనంగా
తిరుగు.

“వాడికి పొద్దున్నంచీ గాలిగంగమ్మ
లాగా తిరగడంతోనే సరిపోతుంది.”

వా.

“వాడు పెళ్లి పెటాకులూ లేక గాలి
గంగమ్మలా తిరుగుతున్నాడు. వా.

గాలిగంగలు

గాలిగంగమ్మలు, ఝుద్ర
దేవతలు.

గాలిగంగమ్మ ఒక దేవత.

“జాతర సాటించె ... గాలిగంగల
కలన్.”

సాంధ్య. 8.78.

గాలిగంటి (టూ+ఇ) దగల

గాలిని మూట గట్టగల-అనా
ధ్యకార్యములను చేయగల-
స్మృతినా చేయగల జాణ అను
నిరసనార్థం.

కమా. 8.135.

గాలిగుడి

సూర్య చంద్రుల చుట్టూ
సర్పడే పరివేషం.

గాలిగొను

ఎండిపోవు.

“తిన్నొంది గాలి గొన వైచిన కుక్క
కలిమించి గనుంగొని.”

భార. కాం. 3.285.

గాలిగోపురము

చాలా ఎత్తై దేవాలయముల
ముందుండే గోపురం.

గాలిగుడ్డు

చెడిన గుడ్డు.

తె. జా.

గాలిచీర

తెరిచాప.

గాలి తిరుగు

మునుపటి స్థితి మారిపోవు.

“మూడు నెలలుగా నానా అవసా పడి
పోయాను. ఈ రోజే ఒక మంచి వార్త
విన్నాను. గాలి తిరిగింది కదా అని
కొంచెం ఉత్సాహంగా ఉంది.”

“వా డేదో యీ మధ్య కాస్త ప్రస
న్నంగా కనిపిస్తున్నాడు. గాలి తిరక్క-
ముందే మన పని చేసుకోవడం
మంచిది.”

వా.

గాలిదుమారము రేగు

వాదప్రతివాదాలు చెలరేగు.

“ఆ రోజుల్లో వ్యావహారికభాష పనికిరాదని పెద్ద గాలిదుమారం రేగింది.” వా.

గాలిపంట

గట్టిగా వస్తుందో రానో చెప్పలేనిపంట. శ. ర.

గాలిపటము

చూ. గాలిపడగ.

గాలిపడగ

గాలిపటము, ధ్వజము.

“పటుగతి జను గాలిపడగలనోడన, కడుచేగమున పెదగడియ లెగసె.”

కమా. 11.51.

గాలిపాట

శాస్త్రీయంగా నేర్చుకొనక విని అనుకరించే సంగీతం.

శ్రుతిపాండిత్యం వంటిది.

“వాడి దేవో గాలిపాట తప్పితే నేర్చుకొన్న సంగీతం కాదు.” వా.

గాలిపిశాచము

దయ్యము.

గాలి పోయి

పశువులకు పారుడురోగము

వచ్చు.

“ఊళ్లో పశువు లన్నిటికీ గాలి పోస్తూ ఉంది. మన గిత్తలను అక్కగారి ఊరికి తోలిస్తేనే మంచిది.” వా.

గాలివిళ్లలు

గవుదలు వాచు వ్యాధి.

గాలిబుచ్చు

వ్యర్థం చేయు.

“ఏకాంత మిక్కానలో, గాలింబుచ్చెడు పారుషం లిడి.” దశ. 6.6.

గాలి బోవు

వ్యర్థ మగు. తొలగు.

“కలిగినముద మెల్ల గాలిఁబోయిని కల శిలి విజె.” తాళ్ల. 8.84.

“ఎలమి గరుడధ్వజుపై నెక్కునా విషములు, కరగి నీరై పారి గాలిఁ బోవుఁ గాక.” తాళ్ల. సం. 8.1.

గాలిమందలు

స్వేచ్ఛగా తిరిగి మేయు పశువుల మందలు.

కాశీయా. 358. పు.

గాలిమాట

వట్టిమాట, జనశ్రుతి.

“మలయమారుత మైన మెలత దెచ్చునటన్నఁ, గానరా దదియును గాలి మాట.” తపతీ. 2.79.

గాలి ముడి గట్టు

గాలి మూట గట్టు.

“గాలి ముడి గట్టినటు కాయము మోచితిమి.” తాళ్ల. సం. 9.267.

గాలిమూట చిక్కు

శరీరధారి యగు.

శరీరాన్ని గాలి మూట అని వేదాంతం లంటారు.

“గాలిమూటఁ జిక్కితిమి కన్నచోటే తొక్కితిమి.” తాళ్ల. సం. 9.248.

గాలిమెకము

లేడి.

గాలిమేడలు కట్టుకొను

మంచిని ఊహించుకొని
సంతోషించు.

“వాస్తవ్యుని చూడాలి గాని వట్టి
గాలిమేడలు కట్టుకొని సంతోషిస్తే
లాభమేముంది?” వా.

గాలిమేతకు పోవు

వాహ్యుని వెడలు.

గాలి మేసి రావడానికి

షికారుకు.

ఇటీవల ఉరుదూర్ ద్వారా
వచ్చిన పలుకుబడి.

“అలా గాలి మేసి రావడానికి పోయి
వద్దాం. రారాదా?” వా.

గాలిలో దీపము పెట్టి దేవుడా
నీమహిమ అను

దుష్కలీతము తప్ప దని తెలిసి
కూడా ఆ పని చేసి దేవుని
మీద వేయు.

అది నిష్ప్రయోజన మనుట.

“గాలిలో, దీపము వెట్టి నీ మహిమ
దేవుడాయం చన.” మానిని. 6.

గాలిలో పెట్టిన దీపము

ప్రమాదపరిస్థితిలో ఉన్నది.
గాలిలో పెట్టినదీపం ఆరిపోక
తప్ప దనుటపై యేర్పడిన
పలుకుబడి.

“వాడి బతుకు గాలిలో పెట్టిన దీపం
లాగా ఉంది.” వా.

గాలివార్త

కింవదంతి.

“ఈ కలెక్టరు మారిపోతా దని యేదో
గాలివార్తగా తెలిసింది.” వా.

గాలిసవారీ పోవు

అననసరంగా తిరుగు.

“అ. వాడి కేం పని? గాలి సవారీ
పోవడం తప్పిస్తే.” వా.

గాలి సోరు

దయ్యము పట్టు.

భూత ప్రేత పితృచాదులు
శరీరము లేనివిగా భావించి
వానిని గాలి అనుట అలవా
టున్నది.

“... దాని పిలువందం, జని పీరు డతని
యాక్యత, గని ప్రోవం గాలి పోకే
గావలె ననుచున్.” శుక. 2.5.40.
“అవిడ కేవల గాలి సోకినటుగా
ఉంది. ఎన్ని మందు లిచ్చినా రోగం
కుదర లేదు.” వా.

గావురేక పెట్టు

పొలికేక పెట్టు.

“గావురేక పెట్టి అవిడ కింద పడిపో
యింది.” వా.

గావుగొను

బలిగొను.

బీభ. 41.

గావు పట్టు

1. చంపు.

“పశూమవండములు నిరూపధామం
బులు, గావించి పశువుల గావు పట్టి.”
వరా. 5.115.

2. నాశము చేయు.

“పాదవెదు పురుషార్థముల గావు పట్టి,

మదము మాత్స్యంబు మట్టి మల్లాడి,
విష్ణు. పూ. 8.

గావు వెట్టు

బలి యిచ్చు.

“గొప్ప చింబోతు కదుపులఁ గూర్చి
నీకు, గావు వెట్టింతుఁ జుమ్మ యోగంగ
నమ్మ!” నీలా. 1.118.

గాసట బీసట

సంస్కారము పొందనిది.

“గాసట బీసటే చదివి గాథలు ద్రవ్య
తెనుంగుఁ రికిన్.” నృసింహ. 1.9.

గాసర కూస రగు

గాసట బీసట యగు.

“గాసర కూస రయ్యె నని గాని వచిం
పరు మేలిమాట.” గీర. 28.

గాసి చేయు

బాధ పెట్టు.

“నఖంబుల గీటుచు గాసి నేయుచు.”
భాగ. స్క. 5.106.
చూ. గాసి నేయు.

గాసిపఱచు

కష్టపెట్టు.

గాసిపఱచు

చూ. గాసిపఱచు.

గాసి బెట్టు

కష్టపెట్టు.

“జేశాధిపాదగ్రులకా, గాసిం చెట్టి
విశాపుఁ జేసె నృగునిం గంసారి సామా
న్యఁడే.” ఉ. హరి. 2.65.

గాసివెట్టు

కష్టపెట్టు.

“గాఢ యావనమున గాసి వెట్టుటె
కాక.” నిరంకు. 2.88.

గాళు చేయు

పాడు చేయు.

“ఆట తిప్పలు వుచ్చి పాట బండులు
గూల్చి, కట్టువ లన్నియు గాళు చేసి.”
అచ్చ. రా. సుం. 95.

గింజ గిట్ర

ధాన్యము.

జం.

“కొంచము గొంచు రం డతనిఁ గొల్చి
భుజించెను గింజగిట్రులన్.”
(పద్య) బసవ. పు. 2.21.

గింజుకొను

తన్నుకొను.

తదనుగత అర్థ చ్ఛాయ ల
లోనూ కానవస్తుంది.

గిజ గిజ కుడుచు

కలవరపడు.

“కదలించి యెత్తఁగాఁ గడు నశ మఁ
దయి, గిజ గిజ కుడిచె నక్కేక
యుండు.”

గిజగిజ తన్నుకొను

విలవిల లాడు.

“గిజగిజం దన్నుకొనుచు ధరణిం బడి
పారలువారును.” రాధా. 5.88.

గిజగిజ పడు

కలవరపడు.

గిజగిజ లాడు

తన్నుకొను.

“వాడు వానిచేలిలో దొరికి గిజగిజ
లాడుతున్నాడు.” వా.

గిజిగిజి యగు

గిజగిజ లాడు, తన్నుకొను.

“క్రిందటి కూర్మము గిజిగిజి గాఁగ.”
బస. 3.68.
చూ. గిజిగిజి లాడు.

గిజిబిజిగా

న మ లు ట లో ధ్వన్యనుకర
ణము.

“గిజిబిజిఁ బిప్పిగా నమలు గిత్త...”
కశ్య. 5.72.

గిటకకాయ

పొట్టివాడు.

గిటగిటన

పొట్టిది.

“హేమకూటంబు గిటగిటన.”
కాశీ. 1.100.

‘గిటకకాయ’ అన్న రూపం
పొట్టివాడు అన్న అర్థంలో
వాడుకలో ఉంది.

గిటగిట నగు

దుర్బలముగా నుండు.

“గిటగిట నైన యీ కీరవాణికిని.”
శౌ. హరి. ద్వితీ. పం. 917.

గిటగిట మను

కదలు; చలించు.

“చనుంగనప్రేగున గిట గిట మను
నెన్నడును.” ప్రభా. 2.83.

గిట్టి కఱచు

పళ్లు తీయ వీలు లేక కఱచు
కొని పోవు.

గిట్టిపట్టు

గట్టిగా పట్టుకొను.

కమా. 1.102.

గిట్టుబాటగు

లాభము నచ్చు.

“ఈసూత్రం అచ్చితే పది యాపాయలు
గిట్టుబాటవుతుంది.” వా.

గిడనబారు

పొట్టిగానే ఉండిపోవు.

“వీడే మిట్టిలా గిడనబారిపో
తున్నాడు.” వా.

“పొట్లకాయ అన్నీ గిడనబారినవి.” వా.

గిన్నెబొట్టు

మంగళసూత్రము.

తాలిబొట్టు రెండు రకాలు.

ఒకటి మంగళం కట్టేది. అది

గుండ్రముగా కానీవలె ఉండి,

మధ్యలో చిన్న ఉబ్బు ఉం

డుంది. గిన్నెబొట్టు గిన్నెవలె

గుండ్రంగా ఉంటుంది. ఇదే

చిట్టిబొట్టు కావచ్చు. ఇది

పుట్టినింటివల్లు ఇస్తారు.

గిరపుంచు

కుదువ గించు.

ఘాటుగా నుంచు.

“భవనాచ్యుతేశ్విత రత్నరత్నకభగ
తనునంతసెం బ్రాహ్మభార్య బురికా
గిరపుంచె వార్ధి నాన.”

అము. 1.54.

గిరవు పెట్టు

1. కుదువ పెట్టు.

“గిరికుచము లివిగో కృష్ణరాయ, గిరవు
పెట్టుకుండాన కృష్ణరాయ.”

తాళ్ల. పం. 3.174.

“కనుదోయి మెఱుంగులు కంతుతూపుల
కడ, గిరపుగాఁ బెట్టితే హరిణయన.”
విక్ర. 7.62.

2. కానుక యిచ్చు.

వరాహ. 2.113.

గిరికీలు కొట్టు

పట్టెలు కొట్టు.

గిరికొను

వ్యాప్త మగు.

“తఱచుగఁ గూలినకరులున్, గిఱికొని
యెన్ సమరమేదినీతల మెలన్.”

భార. భీష్మ. 2.136.

గిరుక్కున (మరలు)

ధ్వస్యనుకరణము.

“శ్రీమావతి వినోదకేళిగతి గిరుక్కున
మరలి వచ్చి యాకథ వినియెద...”

హంస. 1.200.

చూ. గిరుక్కున మళ్లు.

గిరుక్కున మళ్లు

గిరున వెనుతిరుగు.

“అటు గిరుక్కున మళ్లి...”

రాధి. 1.124.

గిరుల తాతలు

కొండలకంటె పెద్దవి.

“తత్పరిసరవర్తులై గిరులతాత లనం
గపియాధనాథులు...”

భాస్క. యుద్ధ. 319.

గిఱికొను

1. క్రమ్ముకొను.

“గిఱికొన్న మనోజవికారవేదనన్.”

జైమి. 4.119.

2. నిలుచు.

రాధి. 5.284.

ఇందుకు దగ్గఱగా ఉన్న భావ
చ్ఛాయలలో ఇది ఉపయుక్త
మవుతుంది.

గిఱికొలుపు

పాదుకొనునట్లు చేయు.

“మఱియును శరశతకము మెయి, గిఱి
కొలిపిన వృష్టివరుఁడు గినియఁగ
లేక...” భార. ద్రోణ. 3.271.

గిఱిగొను

కుదురుకొను.

“అఱిగ్రమ్మి మఱియు నిట్లనిరి నరేంద్ర,
గిఱిగొన్న ప్రేమ భోగి నులఁ
గామంబుఁ.”

గా. హరి. ప్రథ. పంక్తి. 966.

గిఱిపిల్లాడి

పిల్లెండ్లు.

శ. ర.

ఆడవాళ్లు కాలిలో చిటికెన
వ్రేలి ప్రక్కవేలికి వేసుకునే
మెట్టెలవంటి వానిని పిల్లెండ్లు
పిల్లాండ్లు అని నేడంటారు.

గిఱున

తిరుగుటలో ధ్వస్యనుకర
ణము.

గిఱుపురుగు

చెట్లలో గిఱు మని అరుస్తూ
ఉండే పురుగు.

శ. ర.

గిలకకు నీరెక్కు

చూ. కొండెకు నీ రెక్కు.

గిలకొట్టు

1. చేతితో చిలుకు.

జిలకొట్టు - గిలకరించు అని కూడా వాడుతారు. పేరుగు విషయంలో నేను బాగా ఉపయోగిస్తాను.

“కరలించి యమృతంబు గిలకొట్టగా రాదె, ముద్దు చూపెడి వీరహావులంబు.” పాండు. 1.117.

2. ముచ్చగా పుంజుతు.

“గిలకొట్టి యట్టై చక్కెలిగిలి యని పెట్టి...” సంతరా. 2.5.

3. గిలగిల నవ్వింపు.

“నల్లదనంబున నల్లదనంబున భవంబు, లిల కొట్టి మండుకములు చెలంగ.” శుక. 1.276.

గిలగిల లాడు

బాధపడు, తన్నుకొను.

“అతను కడుపునొప్పితో గిలగిల లాడు తున్నాడు.” వా. రూ. గిలగిల లాడిపోవు.

గిలవకాయ

ఒకానొక ధమని.

గిలిగింతలు

చక్కెలిగిలి.

పాండు. 2.88.

గిలిగింతలు పెట్టు

చక్కెలిగింత పెట్టు.

ఒకరిని నవ్వించుటకై చక్కెలిగిలి పెడతారు.

“కరం రాదు నవ్వి గిలిగింతలు పెట్టక రాదు చెక్కలం, కీరం రాదు.” హంస. 1.94.

గిలిగింత వోపు

చక్కెలిగిలి పెట్టినట్లు.

“ఎదుట జలకేళి గావించ వదలిబాంగ, మలు నిరీక్షించి గిలిగింత వోపు మనసు, నిలుపలేని కతింబున నిగ్గమించె, జరమ భావు శైలనిర్గరమువోలె.” వరా. 1.81.

రూ. గిలిగిలి వోపు.

గిలిగిలింతలు పుచ్చు

చక్కెలిగిలి పెట్టు.

హరి. పూ. 5.190.

గిలిగిళ్లు

చక్కెలిగిలి.

గిలుబుక్కు మను

ధ్వజస్వకరణము.

గిలుపాడు

1. కొద్దికొద్దిగా అవహరించు. బంగారము లాంటివానిని కొద్ది కొద్దిగా గీచి రాచి తీసుకొనుటపై వచ్చినపలుకుబడి.

“గిలుబాడు తల్లిపై గలపసిండి.” పాండు. 3.16.

2. వంచించు.

“తన ప్రాణనాథుల దోడై, వనశాఖ యొక్కతె మనసు బంపుడును... తను గిలుపాడె గదా మనం బనుచు...” పండితా. ప్రథ. దీక్ష. పుట. 226.

గిలుబుకొను

గొంగిలింపు.

మను. 8.84.

గిలుబు చేయు

“తలిదండ్రులకు సమ్మతంబుగా నతిథి సత్కర్మము యటంచు నొకింత గిలుబు చేయ.”

నిరం. 2.26.

చూ. గిలుబాడు.

గిల్గు పను

ధ్వన్యనుకరణము.

గిలింత

గిలిగింతి.

గిల్బాడు

చూ. గిలుబాడు.

గిల్ల కన్ను

మెల్ల కన్ను.

కాశీ. 2.80.

గిల్ల చూపు

మెల్ల చూపు.

గిల్లి కజ్జా పెట్టుకొను

ఉరికి ఉన్నవానిని కలహానికి లాగు.

గిల్లి పెట్టి కయ్యము నకు లాగుట అన్న వాచ్యార్థముపై వచ్చిన పలుకుబడి.

స్వల్ప విషయాలపై తగాదా రేపుట కూడా యిందులో సూచితము.

“వాడికి గిల్లి కజ్జా పెట్టుకోవడ మంటే మహా సరదా.”

వా.

గిల్లిన పాలు కారు

1. మిక్కిలి సుకుమారమయిన.

శ్రవ. 3.61.

2. శైశవావస్థలో నున్న.

“గిల్లినను బాలు గారెడుపల్లవోష్టి.”
లక్ష. 3.80.

గీజుపోరు

ఒకే వేధింపు వేధించు, పోరు.

“కీలుగం టిది యేల పోగా నునుగొప్ప, గీల్కల్లుకొ మ్మించు గీజు పోరు.”
శుక. 2.456

“శిశువులు...చిటుతిండి గని యిది తె మ్మటంచు, గీజుపోరుట కెద పెల గిలఁ బొగిలి, పాలఁతి యూరార్ప నతఁడు కాఁపురము నేయ.”

శుక. 3.244.

చూ. గీదుపోరు.

గీటడగించు

చంపు.

“బావిలో, గడపిలి వట్టి ని న్నపుడు గీటడఁగింపక పోవ నిత్తునే.”

కైమ. 3.109.

చూ. గీటణించు.

గీటడచు

రూపుమాపు.

“సోదరయతు దశాస్యుని గీటడంచి.”
రంగ. రా. బాల. పు. 19. పంక్తి. 11.

చూ. గీటణచు.

గీటున బుచ్చు

1. కొట్టివేయు.

ఏదైనా వ్రాసిన పుడు వ్రాసినదానిలో దేని నైనా తొలగించి వేయదలచుకొంటే దానిమీద గీత పెట్టడం అలవాటు. దానిపై వచ్చిన పలుకుబడి. గీత, గీటు ఒకటే.

“...అని తలంచుచు గీచకుని మాటలు
గీటునం బుచ్చి యొండుపలుకులు జర
పిన.” భార. విరా. 2.42.

2. వ్యర్థపఱచు; తిరస్కరించు.
“పీడు సంయమి వనుమాట గీటునం
బుచ్చి తన వలసినయట్లు చేయువాఁ
డయ్యె.” భార. సా. 2.
“విని వినసినాని చందంబున గీటునం
బుచ్చి.” శైమి. 8.39.

గీట్లబ్రద్ద
రూళ్ళ కర్ర.

గీతకట్టె
వడ్డంగులు గీతలు గీసేందాకు
ఉపయోగించే పనిముట్టు.

గీతకత్తి
కల్లు గీసే కత్తి.

గీత బియటపడు
అదృష్టము కలుగు.
కా.త. 319.

గీదు పోరు
ఒకే వేధింపు వేధించు.
విప్ర. 3.14.
చూ. గీజుపోరు.

గీపెట్టు
1. శబ్దించు.
“అదుకు వడక గీపెట్టక, పదను దివిసి
రాగిజేరి పలుకక యున్నాన్.”
పాండు. 3.182.

2. అఱచు.
“వా డెంత గీపెట్టినా వీకు ఆ వస్తువును
ససేమిరా యివ్వ నన్నాడు.” వా.
గీర
గర్వము, పొగరు.

“వాడికి కాస్త గీర యెక్కువ.” వా.
గీరనగింజలు

ఒకరక మైన పిల్లల ఆట.
కళా. 6.202.

గీర్వాణం
గర్వము, అతిశయం.
“దానికి మహా గీర్వాణం లే.” వా.

గీలుగాజులు
ఒక రకమైన గాజులు.

గీలునామము
గోట్లతో గీటువలె పెట్టుకొనే
బొట్టు.

గీలుబొట్టు
గీలునామము.
రూ. గీర్బొట్టు.

గీతెత్తు
దిమ్మ తిరుగు.
“ఎండ తగిలి తల గీతెత్తినది.” వా.
వావిళ్ళ.

గుంజా లేదు గూటము లేదు
ఏమీ లే దనుట.

రై తుల ద్వారా వచ్చిన
పలుకుబడి, పశువులు కట్టివే
యుటకు గుంజ, పత్తిగింజలు
దంచుటకు గూటము కూడా
లే దనుట.

“వాడింట్లో గుంజా లేదు గూటమా
లేదు.” వా.

గుంజిలి పెట్టు
గుంజిళ్ళు పెట్టు; చెప్పిన పను
లన్నీ చేయు.

వాసిళ్ళ ని. లో దాచు ని
అర్థమిచ్చి ఇచ్చిన ప్రయోగం
ఇది.

“కావర మెత్తి యిట్టు తను గాజీయ
పెట్టుచున్న దాని నీ, చ్చావతిఁ జూచి
లేచి రభసంబున గెడన పల్కె నోసి నీ,
చేవయెఱింగి కాచె మును చెప్పక గుంజిలి
పెట్టి యున్ని నీ, వేవలదన్న వేడు
కొనవే మఱియే నయి చెప్పినాడనే.”
వెంక. పంచ. 4.469.

గుంజిళ్ళు తీయు

గుంజిళ్ళు పెట్టు.

గుంజిళ్ళు పెట్టు

గుంజిళ్ళు తీయు.

గుంజుకొను

లాగుకొను - జలవంతంగా.

రాయల సీమలో బాగా

వాడుకలో ఉన్న మాట.

గుంజు గునుకు

హాస్యం చేయు.

శ్రావ్.

గుంటక గుజ్జలు

గుంటకకు ఉన్న గుజ్జలనే
భాగాలు.

గుంటక పాయు

గుంటకతో పొలం దున్ను.

గుంటక్రోవ

ఒక రకమైన ఫిరంగి.

రూ. గుంటక్రోవి.

గుంట గూలు

కూలిపోవు.

“కొంత గుట్ట మెక్కి తే నే గుంటఁ
గూలిపోదురు.” తాళ్ల. సం. 8.186.

గుంట గూల్పు

నాశనము చేయు.

ఈ పలుకుబడి నేటికీ రాయల
సీమలో నున్నది. ‘వాణ్ణి
నమ్మితే వాడు నన్ను గుంట
గూల్చాడు.’ గుంటలో పడ
వేయు యాగికారం.

“ఎవ్వండు మీ మాహేశ్వరాహితుల,
క్రొవ్వడంగఁగ గుంట గూల్పంగ
నోవు.”

పండితా. ద్వితి. మహి. పుట. 208.

గుంటచాళ్ళు

ఒక రకమైన పిల్లల ఆట.

గుంటచిక్కులు

అనంతంగా మధ్యలో వచ్చే
చిక్కులు.

“ధనసంపాదనమునందలి గుంటచిక్కు
లెక్కువగఁ జెలిసినవాడు.”

నందక. 116.

సాక్షి. 406.

గుంటచిక్కులు పెట్టు

నానారకాలయిన చిక్కులు
పెట్టు.

“తీసుకున్న పది రూపాయలూ యివ్వ
డానికి వా డెన్నో గుంటచిక్కులు
పెడుతున్నాడు.” వా.

గుంటదూలము

‘గృహ విశేషములయందు
కడ యొత్తుల మీద నుండి

గుజ్జల నడిమికి జొప్పించెడి
చిన్నదూలము.'

శ. ర.

గుంటనక్క

కపటి; కుయుక్తిశాలి.

కుతంత్రాలు పన్నువాడు.

“వాడు గుంటనక్క. వాణి నమ్ముకొని
మాత్రం ఈ వ్యవహారంలో దిగొద్దు.”
వా.

గుంట బెట్టి గంట వాయించు

మోసగించు; పాడు చేయు.

“బైరార! వారల నిసర్వాభినయ
ప్రభావ మెట్టిదియో కాని మార్గగుల
నట్టె కాలు గట్టి నిలువఁబెట్టి పయనం
బును నది గుంటఁ బెట్టి గంట వాయించు
నట్టుల గనుకట్టు చేయఁగలరా.”

ధర్మజ. 49.3.

తె. జా.

గుంట బెట్టు

రూపు మాపు.

“తొంటి చాకచక్యం బెల్ల గుంటఁ
బెట్టె.” నందక. 17 పు.

గుంట యోనమాలు

తొలి అక్షరాలు.

నేలమీద కానీ, చెక్కమీద
కానీ అక్షరక్రమాన్ని
తొలిచి ఉంచేవారు.

పిల్లలు తొలుత వానిలోనే
ప్రేలు రుద్దుకొని నేర్చుకొనే
వారు.

“తాను సర్వవిద్యా పారంగతుం డై
యుండియు మనకు గుంట యోనమా
లైన నేర్పినాఁడా.” సాక్షి. 47 పు.

గుంటుకాదు

యుద్ధసైనికులలో ఒక విధ
మైన ఆయుధం ధరించేవాడు.

శుమా. 11.40.

మా. కుంతంబువాడు.

గుండగొయ్య

దుర్మార్గుడు; మూర్ఖుడు.

ప్రశ్న; శ. ర.

గుండాడు

నులిచి వేయు.

“గుండగంబునఁ బూల గుండాడ విక
లిత, పుత్రిక గల్పకవాటి వీటిఁబోయె.”

వరాహ. 10.15.

గుండాన పడిపోవు

గుంగలో కలియు వంటి
పలుకుబడి.

కొత్త. 142.

గుండా పిండి యగు

ధ్వంస మగు.

పిండిపిండి యగు అనుట.

గుండియ గూడు వట్టు

హృదయము చిక్కబట్టు

కొను, నిబ్బరముతో ననుట.

“ఏవగ నుండినాఁడొ హృదయేశుఁడు
గుండియ గూడు వట్టి తా, దేవుఁడు
గానఁ గొంత కడతేఱి మనోభివుధాక
కన్యకడే...” బహులా. 4.60.

గుండియ యదురు

భయపడు.

“అన విని గుండియ యదరన్, మన
జేశ్వరుఁ డాపు లై నమంత్రులతో
ని, ల్లను.” శుక. 1.458.

గుండియలు ప్రశ్న దన్ను

నాగుగా తన్ను.

“గుండియలు గ్రుళ్ళ దన్నిన గ్రుళ్ళు-
మిళ్ళు, రసక యాతని కిసుక చలాలు
నిచ్చి.” శుక. 3.627.

వాడు క లో — గుం డె లు

కుళ్ళేట్లు తంతాను.

గుండుకొను

గుంపు కట్టు

“గుండుకొని చూచుమానిసి, తండముఁ
దొలంగంగఁ ద్రోచి తత్కరివెన నా,
చండాలుఁ దెచ్చి తత్కరి...”

వాసి. 4.103.

గుండుగల్లు దాచిన పెండ్లి

చెడునె

వివాహ సందర్భంలోనే
సన్నికల్లు త్రొక్కిస్తారు. ఒక
వేళ ఆ గుండ్రాయి దాచి
పెట్టినంతమాత్రంతో పెండ్లి
ఆగుతుందా? ఆగ దనుట.
ఇలాంటిదే “అయ్యవారు లేక
పోతే ఆమావాస్య నిలు
స్తురా?”

“మన గుండుగల్లు దాచిన పెండ్లి
నెడునె, చెనసి బిచ్చమ్ము మాన్చిన
భక్తి నెడునె.”

పండితా. ప్రథ. పురా. పుట. 383.

చా. గుండ్రా దాచిన...

గుండుగిలు

చాపచుట్టగా పడు.

గుండుగుత్త

సర్వహాస్కులతో ఇచ్చేగుత్త.
త్రాక్.

గుండు గూడు

గుంపు కట్టు; కలిసి ప్రయ
త్నించు.

గుండు గూలగ గొట్టు

పొడిపొడి చేయు.

బక్కాం. 3.10.

గుండుజల్లు

పెద్ద జల్లు.

గుండులు నీరుగా

రాళ్లు కరిగేటట్లు.

“చాందాలికా మీటుచుకొ,
గుండులో నీరుగ నెండ గాలి పసి
తాకుం జాడ కాప్రాప్తమున.”

ఆము. 6.7.

గుండు వేయు

ఫిరంగో, తుపాకో పేల్చు.

గుండు వేస్తే అందకుండా వెళ్ళు

కనిపించకుండా పోవు.

“గుండు వేస్తే అందకుండా వెళ్ళావు —
ఏ మయ్యవు రా ఇన్నాళ్లు.” వా.

గుండుసున్న అగు

సని చెడిపోవు.

గుండుసూది

తల్లపై పూజగా ఉన్న సూది.

గుండె ఆగి పోయింది

అత్యాంధోళ నను తెలిపే
పలుకుబడి.

“అతను వస్తాడు వస్తాడని ఆరునెల్ల
నుంసి కాచిపెట్టుకొని ఉన్నానా? రా
నని తంతి వచ్చేసరికి నా గుండె ఆగి
పోయింది.” వా.

గుండెకు రోమాలు మొలిచిన
వాడు

ధైర్యశాలి, ధీరుడు.

“ఈ ఊళ్లో గుండెకు రోమాలు మొలిచినవాడు ఒక్కడు ఉన్నట్టు లేడు.”
వా.

గుండె గతుక్కు మను

భీతి కలుగు.

“అకస్మాత్తుగా ఆవిడ పోయిందనే సరికి గుండె గతుక్కు మన్నది.” వా.

గుండె గుబ్బు మను

గుండె జల్లు మను.

ధ్వన్యనుకరణము.

“దానిన గుండె గుబ్బు మన దా నెరియన్ విడిచెన్.” కళా. 4.21.

గుండె గూడు దిగు

గుండెమీది బరువు తొలగి
పోవు. దిగులు తీరు.

అనగా నిర్భయస్థితి యేర్పడు.

“నదులకు గుండెగూడు దిగ నాగవలంబులు నిద్ర వోయ నిర్జరులును మిన్ను దన్నిరి...” కాశీ. 2.61.

గుండె గూడు పట్టు

ఎంత బాధ లున్నా గుండె
బిగ బట్టుకొను, బాధ కోర్చు
కొను.

“...యేవగ నుండినాడొ హృదయే కుండు గుండియ గూడు పట్టి తా, దేవుండు. గానఁ గొంత కడలేజ్జే మనో భవుఢాకవ...”

బహులా. 4.60.

“...చూడ దాడ దొక సుద్దియు గుండియ గూడు పట్టి నాఁ, డెట్లు

భరించినాడొ హృదయేశ్వరుఁ డవ్వ లరా హళాహళిన్.” పాంచా. 3.

రా. గుండియ గూడు పట్టు.

గుండె గొంతుకలో కొట్లాడు

మాట పెగలనీయనంత భావో
ద్రేకము కలుగు.

“గుండె గొంతుకలోన కొట్లాడుతాది, మాకుండ నీను రా మాసింతనేవు.”

ఎంకిపాటలు.

గుండె చిక్కబట్టుకొను

గుండెనట్లును కల్పించుకొను.

“పాపం! ఆవిడ ఎన్ని అవస్థ లొచ్చినా గుండె చిక్కబట్టుకొని ఎలానో కొడు కను చదివిస్తాంది.” వా.

గుండె చెక్క లగు

హృదయవిదారక మగు.

“ఆవిడ గుండె చెక్క లయ్యేటట్లుగా యేడ్చింది.” వా.

గుండె చెదరు

“ఆ పిల్లను ఆ సిల్లిలో చూచేసరికి గుండె చెదిరి పోయింది.” వా.

గుండె చెఱువు చేసికొను

భయపడు.

“ఆ గొల్ల కుఱుడు కాసంత కనులెఱి చేసినంతన యింతగా బెండువడి గుండె చెఱువు చేసికొనవచ్చునా?”

ధర్మజ. 76. పుట. 16.

గుండె జల్లు మను

భయపడు.

ధ్వన్యనుకరణము.

“వసుధ వసియింపు మని బసుమంబు సల్ల గుండె జల్లు మని కల్లువడి...”
మను. 5.19,

“తొలుదొల వానిఁ గన్నులఁ గాంచి
నవ్వుడ, పల్లవాధర గుండె జలు
మనియె.” మను. 3.91.

గుండె యల్లను

బెదరు, బెంగగొను, చిగులు
పడు.

ధ్వన్యనుకరణము.

“యులన గుండె గుభులన నవసి.”
పండితా. ప్రథ. పురా. పుట. 467.

గుండెతల

వక్షస్థలము.

“గుండెతల బిట్టు దన్నినఁ గూలుట
యును.” దశ. 6.153.

గుండెతలడము

భయకారణము.

“కొకములకు గుండెతలడము కైరవ
మిత్రుఁడు దోచెఁ దూర్పునన్.”
పారి. 2.41.

గుండెదిగులు

భయంకరము; విరోధి.

రూ. గుండెదివులు.

గుండెదివులు

భయంకరము.

“భరతంపుటయగారి గుండెదివులు.”
శుక. 3.20.
చూ. గుండెదిగులు.

గుండెదైర్యము

దైర్యము.

“వాడికి గుండెదైర్యం లేదు.” వా.

గుండె నీరగు

భయభ్రాంతి కలుగు.

“చారులచే గాండీ విమహారథికుల
తోడ వచ్చె నని విని గుండెలో, నీరై

సైంధవతనయఁడు, పేరొలగ ముండి
బిట్టు పిఱువడి చచ్చెన్.”
శైమి. 8.156.

గుండె పగుల బొడుచు

గట్టిగా చావుపోటు పొడుచు.

“ఉరువడి పోరాడి యుగి కైటభారి,
భల్లూక పతి గుండె బగులంగఁ
బొడువ.”

ద్విప. కల్యా. పు. 97.

గుండె పగులు

భయము కలుగు.

“నవమాసంబులు నిండె గుండె వగి
లెన్ నా కంఠలోఁ గొంత లోక
వినోదంబుల కీ ఫలంబు చవి దక్కం
జేసి రక్షింపవే.” ఉ. హరి. 2.15.

“వాడు వచ్చాడ నేటప్పటికి నా గుండె
పగిలి పోయింది.” వా.

గుండె పటుక్కునన్

ధ్వన్యనుకరణము.

“గుండె పటుక్కున వచ్చె విభుం డిఁక
నెట్లనుచు మల్లపుంగవుఁ బడికుం...”
శుక. 3.215.

గుండె పట్టుకొను

1. గుండెనొప్పి కలుగు.

“ఉన్నట్టుండి మంచినీళ్లు తాగేసరికి
గుండె పట్టుకొనింది.” వా.

2. దైర్యము తెచ్చుకొను.

ప్రబోధ. 8.40.

గుండెపై చేయిడి నిద్ర పోవు

అదమఱచి నిద్రపోవు.

“మా అమ్మ ఉన్నంతదాకా నా కేం
భయం లేదు. గుండెమీద చేయి వేసు
కొని నిద్ర పోవచ్చు.” వా.

గుండెదిలం

ధైర్యం, సైర్యం.

“వాడికి గుండెదిలం ఎక్కువ. కాబట్టే యెన్ని వచ్చినా తొణకకుండా బెణకకుండా ఉండగలుగు తున్నాడు.” వా.

గుండెబెదురు

హృదయశల్యం వంటిది. ఆ పేరెత్తితే హడలు పుట్టిస్తుందను పలుకుబడి వంటిదే.

“కర్మవాదుల గుండెబెదురు.”

పండితా. ప్రథ. వాద. పుట. 511.

చూ. హృదయశల్యం.

గుండె భగ్గు మను

దిగులు కలుగు.

“గుండె భగ్గు మని తలడపా చూడవంక.” సారం. 2.270.

గుండె భగ్గు రను

“గుండె భగ్గు రనుచు నుండ జెట్టు.” కవిక. 4.112.

గుండె రాయి చేసుకొను

ఏదో విధంగా—అతి కష్టమై గుండెదిలపు కల్పించుకొను.

“ను వ్వెన్ని కష్టాలు పడుతున్నా పిలలను చూసినా గుండె రాయి చేసుకొని తిరుగాడాలి.” వా.

గుండెలపై కుంపటి

అతి సన్నిహిత మై...యెల్ల వేళలా వేచు దిగులు—భారము.

“చిన్నతనంలోనే పసుపు కంకుమ నోచుకొని యీ పిల్లల ఎదాన చేసుకొని

యెలా యీడ్చుకొన్నానో దైవానికి తెలుసు. ఈ గుండెలపై కుంపటిని ఎన్నాళ్లు మోసుకొని తీరగాలా? ఎప్పుడు ఆ దైవం పిలుస్తాడో?” వా.

గుండెలపై బండగా తయారగు

భారంగా, బాధాకరంగా పరిణమించు.

“ఏదో సహాయంగా ఉంటాడని వీణి యింగ్లొ ఉంచుకుంటే గుండెలమీద బండగా తయారయ్యాడు. పోయిన చోటంతా రంపులు లేస్తున్నాడు.” వా.

గుండెలమీద బరువు దించు

దిగులును తగ్గించు.

ఇలా అనే పట్ల ఉపయోగించే పలుకుబడి.

“ఎలాగో మా అమ్మాయికి కాస్త మంచి సంబంధం ఒకటి చూచిపెట్టి నా గుండెలమీద బరువు దించండి. మిమ్మల్నెప్పుడూ తలచుకొంటూ ఉంటాను.” వా.

గుండెలు కొట్టుకొను

భయం కలుగు.

భయానోశనలను సూచించే పలుకుబడి.

“అవిడ కేరు చెప్పితే నాకు గుండెలు కొట్టుకొంటాయి. గయ్యళి గంప అవిడ.” వా.

గుండెలు క్రుళ్లు

దిగులుపడు.

“అయ్యన్నిగ గనుగొని గుండె లెల్ల, గుళ్లుచుండంగ వదిలెలు కుంది కుంది.” భోజ. 6.

గుండెలు జాతిపోవు

ధైర్యము సడలు ; దిగులు
కలుగు.

“ఆ పిల్లను ఆ సితిలో మాచేసరికి
గుండెలు జాతిపోయాయి.” వా.

గుండెలు తీసిన బంటు

ధీరుడు.

గుండె ఉంటే భయపడే అవ
కాశ మైనా ఉంటుంది. అది
కూడా లే దనుట.

“వాడు గుండెలు తీసిన బంటు. ఇరవై
మంది కాదు. ముప్పై మంది వచ్చినా
ఆప గలడు.” వా.

“వాడు గుండెలు తీసిన బంటు. ఎన్ని
కష్టాలు వచ్చినా ధైర్యంగా నిలబడ
గలడు.” వా.

“వాడు గుండెలు తీసిన బంటు. పది
మంది వచ్చినా జవాబు చెప్పగలడు.” వా.

గుండెలు పగిలిపోవు

ఎక్కువ భయాందోళనలు
కలుగు.

“నేను స్నేహితులతో చీట్ల పేక ఆడు
తున్నాను. అప్పుడు మా నాన్న వచ్చా
డని నా స్నేహితు డొకడు వచ్చి
చెప్పేసరికి నా గుండెలు పగిలిపోయా
యంటే నమ్ము.” వా.

గుండెలు బాదుకొను

దుఃఖావేశమును తెలుపు
చేస్తే.

“ఆ ఉత్తరం వచ్చేసరికి ఆవిడ గుండెలు
బాదుకొంటూ బయలుదేరింది.” వా.

గుండె లేనివాడు

భీరువు.

“వా డేమాత్రం గుండె లేనివాడు.”

వా.

గుండెలో గాలము

హృదయశల్యము, భయ
కారణము.

“అనిమిషుల గుండెలో గాల మఖిల
లోక, నేత్రమున నాటి వేధించునెరసు
గాలి.” ఉ. రా. 1.149.

గుండెలో రాయి పడు

నిరాశ కలుగు.

“వసుంది వసుంది అని ఆ ఉద్యోగం
తోనో కాదుకు కూర్చున్నాను. అది
కాస్తా వాడు తన్నుకు పోయా డనేసరికి
నాకు గుండెల్లో రాయి పడింది.” వా.

గుండెల్లో రైళ్లు పరుగెత్తు

అత్యాకుల మనస్సు తను
సూచించు పలుకుబడి.

ఇది ఇటీవల విపరీతంగా కథ
లలో కాననస్తుంది.

“తా నెంతగానో ప్రేమించినవాని
పెండ్లిపత్రిక వచ్చేసరికి ఆవిడకి
గుండెల్లో రైళ్లు పరుగెత్తినాయి.” వా.

గుండో, చెరువా?

అంత ధైర్యమా? అంత
సాహసమా? అనుపట్ల ఉప
యోగించే పలుకుబడి.

“మిమ్మలిని అంత మాట అనడానికి
వాని డేం గుండా? చెరువా?” వా.

గుండ్రాడాచిన పెండ్లి యాగునా?

స్వల్ప మైనది లేకున్నంత

మాత్రాన పని ఆగిపోవునా
అనుటలో వాడు పలుకుబడి.
పెండ్లిలో వంట వార్చులకు
ఏ కొంతో ఉపయోగపడే
గుండ్రాణిని దాచిపెట్టినంత
మాత్రంతో పెండ్లి ఆగు
తుందా?

పెండ్లిలో సన్నెకల్లును పెండ్లి
కూతురిచేత త్రొక్కించుట
అలవాటు. కనుక ఈ గుండ్రా
యికి సన్నెకల్లు అని కొందఱు
అర్థం చెబుతారు. కాని అది
కూడా వివాహకర్మలో విడ
దీయరాని ఒక భాగం. అది
లేక వివాహం ఆగినా ఆగ
వచ్చును కనుక ఇక్కడ
గుండ్రాయి గుండ్రాయే.
సన్నికల్లు కా దేమా?

“గుండ్రా దాచినఁ పెండ్లి యేమిటికిఁ
జిక్కున్ గట్టముట్టింపచా!”

మను. 5.17.

గుండ్లు గూల్చిన భంగిన్
(పై నుండి) గుండ్లు దొర
లించినట్లు.

“కురిసె మహావృష్టి గుండ్లు గూల్చిన
భంగిన్.” కుమా. 6.105.

గుండ్లు తేలి బెండ్లు మునిగినట్లు
అస్యవ్యస్త మయినట్లు.
పరిసీతి తలక్రిందులయినప్పుడు
ఉపయోగించే పలుకుబడి.

“పోగిలిన యగ్గుచు ప్రాపున భవదీయ
సైనికులు గొందఁ తాక్కిష్టులం జేరి పరా
క్రమించుట గుండ్లు దేలి బెండ్లు మునిం
గినట్లయ్యు.” భార. ద్రో. 3.67.

మా. బెండ్లు మునిగి గుండ్లు తేలు.

గుండ్లు దేలి బెండ్లు మునుగు

మా. గుండ్లు తేలి బెండ్లు మునిగినట్లు.

గుండ్లు బెందాడు

కడలించివేయు.

“వాయువు బొగి లోకపంక్తు లన్నియు
గుండ్లు బెందాడంగఁ దొణఁగె.”

రంగ. రా. ఉత్త. 11. పుట.

గుంతకండ్లు

లోతుకండ్లు.

“ఆ గుంతకండ్ల పిల్లను ఎవడు చేసు
వంటాడు?” వా.

గుంపిడు

గుంపు గట్టు, గుంపుగా చేరు.

“గుంపిడి జనులు...”

పండితా. ప్రథ. పురా. పుట. 444.

గుంపు గూడు

గుంపు చేరు.

“తడియ నగరావనకో, విదు లగు ననేక
పావకు లదరి, బెదరి గుంపు గూడి యం
దఱుఁ దమలోన్.” ఉషా. 4.29.

“తండ్రిపతండును లై గుంపు గూడి.”
రాధా. 4.108.

గుంపు దీర్పు

బెంట్లుకలు మొదలైనవానిని
చేర్చి నవరించు.

“పెన్నెలుల్, మెల్లన గుంపు దీర్చి.”
కాళిం. 2.68.

గుంపులు కట్టు

గుంపు గూడు.

“అక్కడ నీక్కడన్ నిలిచి రత్తటి
గుంపులు గట్టి వానరుల్.”

భా. గా. యు. 919.

గుంపులో గోవింద

ఏవో గందరగోళం జరగగా

ఆ సందున తన ప్రయోజన

మును సాధించుకొను.

చూ. సందట్లో సహారాధన.

గుంపెనలాడు

గునిసియాడు.

“ఊరకండవుగా ఓసి మాయ నిన్నుఁ
జేరఁ బిలువము గుంపెన లాడేవు.”

తాళ్ల. సం. 11. 3. భా. 41.

గుంపెలుగు

విజృంభణము తెలియు, రీతి

నెఱుగు. (సరిగా చెప్ప వీలు

లేకున్నది.)

“తారకాసురుండు...మహా యుద్ధంబు
సేయుచున్నఁ గని వాని గుంపెఱింగి
నగుచున్.” కుమా. 12.178.

గుక్కు పట్టు

ఊపిరి తిరగకుండా బిగపట్టు.

ఇది యేడ్చుటలో ముఖ్యంగా

వినవస్తుంది.

కుమార. శత. 27.

గుక్కు మిక్కునక

పలుకక, నో రెత్తకుండు.

“అడరుభయమున గుక్కు మిక్కునక
వెనుక, వెనుక కొదిగడు తన ప్రాణ
విభునిఁ జేరి.” శుక. 3.275.

గుక్కుమిక్కును

ఆకలిచే నకనకలాడు.

“అంత నొక్క బక్క నక్క గుక్కు
మిక్కునుచు డొక్కం బిక్కుటిల్లిన
క్షుధానలంబున దండవ్యామానంబై
డస్సి...” హంస. 1.188.

గుక్కుమిక్కు మనకుండా

కా దనకుండా.

“అది ఏం తిట్టినా వాడు గుక్కుమిక్కు
మనకుండా వెల్లిపోతాడు.” వా.

గుజ గుంపులు

హడావిడి; గుసగుసలు.

గుజగుజ యగు

గిజగిజ లాడు.

“గజము మద ముడిగి తిరుగుచు, గుజ
గుజయై గేఁక వెట్ట.”

భాగ. 5. స్కం. 407.

గుజగుజరేకులు

ఒక పిల్లల ఆట.

గుజగుజలాడు

గుసగుసలాడు; గోప్యముగా,

మెల్లగా మాటలాడు.

“నిఖిలసన్మృతులు, గుజగుజలాడఁ గన్గొని
సభవారి.”

కా. హరి. ప్రథ. పంక్తి. 181.

గుజగుజలు వోవు

రహస్యముగా మాటలాడు.

“పెక్కువిధంబులం దలపోసి గుజ
గుజలు వోవుచుండుదురు.”

భార. విరా. 2.201.

“వారివారికి నెఱింగి గుజగుజ వోవుచు.”

హర. 5.57.

గుజరాను పఱచు

అర్పించు; కాన్క—యిచ్చు.

“...పాదపజంగు గాంచి నజగు గుజ
రాను పఱచి.” రంగా. 2.85.

గుజ్జుబ్రాలు

ధాన్యవిశేషము.

శ్రావ.

గుజ్జుమామిడి

ఒక రకమైన మామిడి.

గుజ్జెనగూఱు

పిల్లలు బొమ్మలంటు ఆడుకొనే
టప్పుడు చిన్న గుర్రగెలలో
వండుకొను అన్నము.

ఒక విధమైన పిల్లల ఆట.

గుటకలు మ్రింగు

ఏదో ఒకదానిని ఆశించి, అది
యెప్పుడు మనకు వస్తుందా
అని వేచి యుండు.

“...పటుతయఁ దోఁప మ్రొక్కి నిజ
వాస్తవమున్ స్తవమాదిగా ననెన్, గుట
కలు మ్రింగుచుం ద్రిదశకోటిగతుం
డిటు తాటకాంతకా?”

రామకథా. ఉ. భా. 6.219.

గుటకలు వేయు

ఎంతో ఆశించు.

“పిఠిలో పాఠ్యే అమృతయిలను వీడు
గుటకలు వేస్తూ చూస్తుంటాడు.” వా.
మా. గుటకలు మ్రింగు.

గుటకాయ స్వాహా చేయు

అపహరించు.

కొత్త. 485.

గుటగుట మను

సూకోచము; కలుగు.

“మనసున గుటగుట మను.”

శ్రవ. 8.86.

గుటగుట యను

ధ్వన్యశుకరణము.

“ఉల్ల నుగలంగ నయ్యున్ భలుకంబు,
గుట గుట యటంచు కొప్పి యుక్కు
టిలుక గదిసి.” శుక. 1.500.

గుట్టిక మ్రింగిన సిద్ధుడగు

నిశ్చలుడై యుండు.

“గుట్టిక మ్రింగినసిద్ధుఁ డగుమఁ దర
లందు.”

వర. రా. అయో. పు. 330. పం. క్తి. 28.

గుటుకు మనుచు మ్రింగు

గుటుక్కు న మ్రింగు.

ధ్వన్యశుకరణము.

“క్రోతిమాఁకల మ్రింగెద గుటుకు
మనుచు.” బాల. 159.

గుటుక్కును

చచ్చు.

గుటుక్కు మను

చనిపోవు.

“వాడు కాస్తా గుటుక్కు మంటే
అప్పుడు తెలుస్తుంది అయ్యసంగతి.”

వా.

గుట్టిక

మనసులోని బాధ నితరులకు
తెలియ నీక.

“గుట్టిక నలంగియు నత్తమామల
చిత్తంబు వచ్చునట్లు భక్తి శక్తులు
మెఱసి పాటులంబడుమఱందలి.”

పాండు. 8.24.

గుట్టుకీడు

రహస్యశత్రువు.

ఆము. 4.250.

గుట్టు కోల్పడు

బయట పడిపోవు, కొంచె
పడు.

“నిన్ను నమ్మి నా, గుట్టును దేజము నిచ్చి
గులగ గోల్పడి పోయితి నేమి నేయు
దున్.” పారి. 1.127.

గుట్టు గలయది

రహస్యమును మనసులోనే
పెట్టుకొనగలది - పెట్టుకొన
గలవాడు, మర్రిష్టి.

“నుండోదరితో, సంతయును జెలిపి
క్రమ్యుటి, కాంతునికడ నుండె గుట్టు
గలయది వోలెన్.” శుక. 3.278.

గుట్టు గైకొను

రహస్యము నెఱుగు.

“ఎట్టకేలకు నాడు గుట్టు గైకొని.”
పాణి. 3.82.

గుట్టు చప్పుడు కాకుండా

రహస్యముగా, ఎనరికీ తెలియ
కుండా.

“వాడు ఊళ్లో నలుగురిదగ్గరా అప్పులు
చేసి, గుట్టు చప్పుడు కాకుండా లేచి
పోయినాడు.” వా.

గుట్టు చెడు

రహస్యభంగ మగు.

“ఎట్టకేలకు గుట్టు చెడి.” శ్రవ. 1.85.

గుట్టున పోనిచ్చు

ఊరకే అల్లరి లేకుండా వదలి
పెట్టు.

“మానసుఁ దాల్చిన గుట్టునఁ బోనీఁడు
నిరంకుశుండు.” నిరం. 3.15.

గుట్టుపట్టు

గుండె.

వావిళ్ళ.

గుట్టు బిట్టాడు

క్రక్కదలు.

“చిందరవంద రయి గుట్టుబిట్టా
డంగన్.” సారం. 3.15.

గుట్టు మట్టు

రహస్యము, అంతర్యము.

జం.

“మీ బండాలను కొండల కెగఁబ్రాకు
చున్నను మీలోని గుట్టుమట్టు నే
గట్టిగాఁ గనిపెట్టినాడను.”

ధర్మజ. 63. పు. 11. పం.

గుట్టు వీడు

బయల్పడు.

మనసులో నున్నది వెలనాడు.

“చెలంగన్ మున్నగు గుట్టు వీడుటకు
నై చింతింతు రన్యోన్యమున్.”
రాజగో. 2.68.

గుట్టు సాకిరి

“వాది తన వ్యవహారము
గెల్పుటకొఱకు రప్పింపగా
వచ్చి దాగియుండి ప్రతివాది
యొక్క మాటలన్నియు
జక్కగా విన్న సాక్షి.”

శ. ర.

గుడ్గుడ్

భవ్యమకరణము.

“గుడ్గుడ్ నుడికెడి యుదకము.”

సింహా. 3.188.

గుడార మెత్తు

వెల్లి పోవు.

“వా డా ఊరునుండి గుడార మెత్తేసి
చాలాకాల మయింది.” వా.

గుడి కట్టు

గ్రామం ఎల్లల యేర్పాటు.

బ్రౌన్.

గుడికి ముద్ర వేసుకొను

దేవ దాసీత్వము న వ లం

బించుస్త్రీ వెల్లి లేకుండా

ఉండిపోవు.

“గుడికి ముద్ర వేసికొని కలయన వస్తే,
వాసిఁ గాంచి మాట వాసిఁ తెరిగి,
సాని మగువలందు జాణ వై నుగ నాలి,
పాటు కొర్చి తెట్లు పద్మనయన!”

ప్రబంధరాజ. 654.

చూ. గుడిముద్ర వైచికొను.

గుడికొను

జొత్తిల్లు.

“గుడికొనుకన్నీరు స్రుక్కికొనుచున్.”
సారం. 3.163.

గుడి గుండ మనక

ఇదీ అదీ అనకుండా ఎల్ల

చోటులా అనుట.

“గుడి గుండ మనక పలియ, పడుసర
నా కరయుఁ జెఱచి పఱచిన శిష్యున్.”

పంచ. కేం. 1.25.

గుడిగుడి కన్నీరు

జటజట రాలు కన్నీరు.

గుడి గుడి గుంజంబులాట

ఒక బాల్యక్రీడ. ‘గుడి గుడి

గుంజం గుంటానాదం పాం

పట్టుకో పక్కచెన్’ అంటూ

ఆడుతారు.

పండితా. ప్రథ. పురా. పుట. 460.

గుడి గుడి

హుక్కా.

గుడిగొను

వ్యాపించు.

“గుడిగొన్నయే తెంత కొంకర వంకర
గై నా, పుడమికి లోఁ గొనక పోవు
నటయ్య!”

తాళ్ల. సం. 7. 273.

గుడిచాటురాడు

పని చేయనివాడు.

గుడినీడ చల్లగా ఉంటుం దని

అక్కడే పడిఉండు వాడు.

సోమరి అనుట.

“క ఆ పు ల గుడిచాటుకాడ వై
యిటు.”

గౌ. హరి. ద్వితీ. పంక్తి. 1706.7.

గుడిచుట్టు

గిరున తిరుగు; పరివేషము.

గుడి త్రిప్పు

గుడి తిరుగు.

గుడి దిరుగు

ప్రదక్షిణము చేయు.

“ఒకమా, టకుటిలమతి గుడిఁ దిరిగిన.”

భీమ. 3.169.

రూ. గుడి దిరుగుకొను.

గుడినుండి గుడిత్రాళ్లు గోయు

ఒకరి ఆశ్రయంలో ఉంటూ

వారికే అపకారం తలపెట్టు.

“గుడినుండియే గుడిత్రాళ్లు, క్కుడుగాఁ
గోయుట సగోత్రగుణములు సుగ్మియ్య.”

పాంచా. 4.

చూ. గుడినుండి గుడిరాళ్లు తీయు.

గుడి నుండి గుడిరాళ్లు తీయు

కృతఘ్ను డగు.

ఉపకారికే ద్రోహము
చేయు.

తిన్నయింటి వాసాలు లెక్క
పెట్టుటవంటి పలుకుబడి.

“గుడి నుండి గుడిరాళ్లు తీయుకరణి.”

పాండు. 3.68.

గుడి, పాడు చిక్కు

సర్వశూన్య మగు, పాడయి
పోవు.

“అంగశ్లయందు మిట్టాడ మానిసి లేక,
గుడియఁ బాడును జిక్కు జెడియె...”

కాశీ. 5.267.

గుడి మింగువానికి నంది పిండి

వడియము

అంత పెద్దపనే చేసేవానికి

మిగతపని ఒక లెక్కా అను

పట్ల ఉపయోగించే

సామ్యము.

“అంతలేసి మహాత్ముల నింత సేయు,
మాకు నిను సంచరించుట మాత్ర
మెంత, యెందు గుడి మింగువారికి
నంది పిండి, వడియ మనుప లెక్కలుం

గవే పుడమిలోన.” విక్ర. 2.238.

చూ. గుడి మింగువానికి తలుపు లప్పడ
ములు.

గుడి మింగేవానికి లింగ
మెంత?

చూ. గుడి మింగువానికి నంది పిండి
వడియము.

గుడిముద్ర వైచికొను

దేవదాసిగా నుండు, బసివిగా
నుండు.

వైష్ణవంలోనూ, శైవంలో
కూడా కొందఱు ఆడపిల్లలను
దేవునికి సమర్పించేవారు.

వైష్ణవంలో దేవదాసీ లనీ,
శైవంలో బసువులు లేక
బసువురాండు అనీ వీరికి
పేరు. వీరు అలా బ్రహ్మ
చారిణులుగా ఉండేవారు.

కడకు వీరే వేశ్య లయినారు.

ఏదో ఒక ఆలయానికి వీరిని
సమర్పించేవారు గనుక ఆ

గుడిముద్ర వీరిపై పడినట్లు.

అట్లే దేవునికి వదలిన

ఆభోతులను - అచ్చుపోసిన

ఆభోతు లని అంటారు.

“జననము నందినం బురుషజన్మము
కావలెఁ గాక యాడుదైవను గుడి
ముద్ర వైచికొనినం దగు లేక కులాం
గనాసీతిన్...” శుక. 2.507.

చూ. గుడికి ముద్ర వేసుకొను.

గుడి మేళము కాదు నగిరి

మేళము

ఇది కొంత కష్టసాధ్యమనుట.

పూర్వం దేవదాసీలు నాట్యం చేసేవారు. గుడిలో నాట్యం చేయడం సులభం. కాని రాచనగరిలో మేళం కట్టి మెప్పించడం కష్టం అనుట పై వచ్చిన పలుకుబడి.

“శరణమయ్యతో కంటు కట్టుకుంటే నీ కథ తెలిసాస్తుంది. గుడిమేళం కాదు. ఇది నగిరిమేళం.” వా.

ఏమీ తెలియని రైతులను ఏడిపించినట్టు కాదు అనుట.

గుడి మ్రింగువానికి తలుపు

అప్పడములు

ఘోరమైన పని చేయగలవానికి అల్పాపకారములు చేయుట ఒక లెక్కలోనిది కాదనుట.

మొత్తం గుడినే మ్రింగేవానికి తలుపులు అప్పడాల్తో సమానం కదా!

“అలవి గుడి మ్రింగువానికిఁ దలుపు అప్పడములు గాకుండునె.”

పాండు. 5.229.

చూ. గుడి మ్రింగువానికి నంది పిండి వడియము.

గుడి వడు

గుండ్ర మగు.

గుడిసెవాటు

గుడిచేటు.

గుడిసెవేటు

గుడిచేటుది; కులట.

చూ. గుడిసెవాటు.

గుడిసె వైచు

వ్యభిచారము చేయు. లక్కవరకము కులటలు గుడిసె వేసి కొని ఉంటారు. దానిమీద వచ్చిన పలుకుబడి. ఇప్పటికీ రాయలసీమలో హాస్యంగా ‘నీ బిడ్డ కేం గుడిసె వేస్తావా? పెండ్లి చేయకుండా’ అంటారు. దీనిమీద వచ్చినదే గుడిసె వ్రేటు - గుడిసేటను, గుడిశేటిది.

“నీ వపుడు వీడు వాఁడని, భావింపక గుడిసె వైచి పయలం బొందన్.”

శుక. 2.46.

గుడుగుడుక్కున మ్రింగు

గుక్కిళ్ళు మ్రింగుటలో

భవ్యశుకరణము.

“గుడుగుడుక్కున మ్రింగు గుక్కిళ్ళతోడ.” ద్విప. నల. 5.101 పం.

గుడు గుడు గుంచము లాడు

పిల్లల ఆటపై వచ్చిన పలుకుబడి.

అక్కడక్కడే తిరుగు.

“ఒకభార్య నంట గట్టుకొని లాడి తెడు సంసారములో గుడుగుడు గుంచము లాడుట కిష్టపడక బ్రహ్మ

చారి యె లోకముమీఁద విజుచుకొని
పడి...” సాక్షి. 109.

గుడుగుడు ప్రాణంగా

వచ్చే పొయ్యే ప్రాణంగా.

“వాడిపరిసితి గుడు గుడు ప్రాణంగా
ఉండి.” వా.

గుడుగుడు మని నడచు

గుసగుస నడచు.

“అడుగులు పుడమిని వడి నిడి, గుడు
గుడు మని నడచి.” పార్వ. 4.163.

గుడును పఱచు

తక్కువ చేయు; హీనము
చేయు.

గుడునువడు

శూన్య మగు; హీన మగు.

“గుడుసువడెఁ జగువు.”

తాళ్ల. సం. 11.3 భా. 103.

గుడ్డవృత్తులు

ఇనాము భూములు.

గుడ్డము - ఊరవాకిలి, ఊర
గవిని.

పశ్చిమాంధ్ర ప్రాంతంలో
నేటికీ ఊరగవిని అనే అర్థంలో
'గుడ్డం' అని ఉపయోగిస్తారు.

గూడెమునకు ఈ గుడ్డమునకు
సంబంధం ఉన్నట్లు కనిపి
స్తుంది. గుడ్డవృత్తు లనగా
గ్రామం సమష్టిమీద ఆయ
గాళ్ళు మొదలగువారికి ఇచ్చే
యినాము భూములు కావ
చ్చును.

“గుడ్డవృత్తులు వృత్తులు గొలుచు గుత్త
చేలు...”

పాండు. 3.16.

గుడ్డిగవ్వ చేయదు—(దు)

బొత్తిగా పనికి రానిది, విలువ
లేనిది.

ఒకానొక కాలంలో గవ్వలు
అతి తక్కువైన కనీసపు
నాణ్యాలుగా ఉండేవి.
అందులో గుడ్డిగవ్వ మరింత
తక్కువ.

“వాడి పాండిత్యమంతా ఆ ఊళ్లో
గుడ్డిగవ్వ చేయదు.” వా.

“వాణ్ణి తిప్పి తిప్పి వేలం వేసి నా
గుడ్డిగవ్వ చేయదు.” వా.

గుడ్డిగా

విచక్షణ లేక, ముందుచూపు
లేక.

“ఆవెధవసావాసం పట్టాడు. అప్పుటి
నుండి గుడ్డిగా వాడు చెప్పినట్టలా
వినడం తప్ప స్వబుద్ధితో ఏమీ చేయడం
లేదు.” వా.

గుడ్డి గుట్టపు తాపు

తాకిలే తాకుతుంది, తప్పితే
తప్పుతుంది.

గట్టిగా తగులు నని కూడ.

నారాయణదాసు రుక్మిణీకల్యాణము.

గుడ్డిదర్బారు

విచక్షణ లేని పెత్తనం.

“వాడిదంతా గుడ్డి దర్బారు. మంచి
అంటే మంచి. చెడ్డ అంటే చెడ్డ.” వా.

గుడ్డిదీపం

ఎక్కువ ప్రకాశం లేని దీపం.
“ఆ గుడ్డిదీపం వెలుగులో ఏమీ కనపడలేదు.” వా.

గుడ్డినమ్మకం

అంధవిశ్వాసం.
“శకునా లన్నా, గౌళి కాస్త్రం అన్నా వాడి కో గుడ్డినమ్మకం.” వా.

గుడ్డిలో మెల్ల

కొంత మేలు.
“వాళ్లంతా వట్టి కతినులు. ఈ అబ్బాయే వాళ్లలో కల్లా కాస్త గుడ్డిలో మెల్ల.” వా.

గుడ్డివడు

అంధకారబంధుర మగు.
“కొన్ని జేసంబు లిరులచే గుడ్డివడియి.” కాశీ. 1.137.

గుడ్డెదు చేలో బడినట్లు

ఇష్టం వచ్చినట్లు, చాలూ మూలా లేకుండా.

గుడ్డెదు కేదీ కనబడదు కనుక దొరికిం దల్లం తింటూ, ఎటు పడితే అటు తొక్కుతూ నానాబీభత్సం చేస్తుంది అనుటపై వచ్చిన పలుకుబడి.

“గుడ్డెదు చేలో బడ్డెటు పోలీసు లా నాడు జనంలో పడి దొరికినవాళ్ల నల్లా బాదారు.” వా.

గుడ్డగూబ చూచినట్లు చూచు

క్రూర ముగా, వికారముగా చూచు.

“వాడు చూడు. గుడ్డగూబ చూచినట్లు చూస్తున్నాడు.” వా.

గుడ్డలో కూన

ఎత్తిపోడుపుగా మారి చిన్నవాడు లే అనునప్పుడు అనే మాట.

“అవును పాపం! నీ కొడుకు గుడ్డలో కూన. ఏమీ తెలీదు.” వా.

యా. గుడ్డలోపలి చిన్న కూన.

గుడ్డు అప్పగించి

ఏమీ చేయని పక్ష.
“నలుగురూ చేరి వాణ్ణి నలగ దంచుతూ ఉంటే వీడు గుడ్డు అప్పగించి నిలుచున్నాడు. వీ డేం మనిషి?” వా.

గుడ్డు తేలవేయు

ఏమీ చేయని పక్ష తన పని ముగిసినట్లు తెలియజేయు.

ప్రాణం పోవునప్పుడూ, మూర్ఛ పోవునప్పుడూ గుడ్డు తేలవేయుటపై వచ్చిన పలుకుబడి.

“శిరా వ్యవహారం వచ్చేసరికి వాడు గుడ్డు తేలవేశాడు.” వా.

గుడ్డు వెళ్లక వచ్చు

చనిపోవు.
కనుగుడ్డు బయటికి వచ్చు. చంపినప్పుడు, చస్తున్నప్పుడు అలా జరుగుతుంది.

గుణ మిచ్చు.

పని చేసి మేలు కలిగించు.
“ఆ మండు వేయగానే గుణ మిచ్చింది.” వా.

గుణము చేయు

గుణ మిచ్చు.

“ఆ మంసుతో గుణం చేసింది.” వా.

గుణము సారించు

ధనుష్టంకారము చేయు.

“శంఖంబు పూరించి గుణంబు సారించి.” భార. ద్రోణ. 2.60.

గుణమొలనూలు

మొలత్రాడు.

గుత్తకాడు

గుత్తకు తీసుకున్నవాడు.

శ. ర.

గుత్తకు తీసుకొన్నట్లు

ఇది అంతా నాదే నన్నట్లు.

“ఊరంతా గుత్తకు తీసుకొన్నట్లు మాట్లాడుతున్నావే?” వా.

గుత్తగట్టు

గుత్త కెచ్చు.

నీలా. 1.118.

గుత్తగా ఉంచుకొను

స్వంతంగా పెట్టుకొను.

వేశ్యలు ప్రబలంగా ఉన్న

రోజుల్లో, వారు ఎవరికీ చెందిన

వారు కాక పోయినా, ఎవరో

కొంత ధన మిచ్చి తన ఆధీ

నంలో ఉంచుకొనేవాడు.

“రంగ సానిని రామయ్య గుత్తగా ఉంచుకొన్నాడు.” వా.

చూ. గుత్తగొను.

గుత్తగొను

సొంతము చేసికొను.

భూమాల విషయంలో గుత్తకు

తీసుకొనడం అలవాటు.

తద్వారా వచ్చిన పలుకుబడి.

“...ఇక్కలికి గుత్తగొనుఁ బో, తక్కక దివి నిమిష మున్న దైవతవిటులన్.”

కళా. 3.79.

“గోపికావళిన్, బొక్కఁగఁజేసి తద్రు చిరభోగము గుత్తగ నీవ కైకొనన్.”

ఆము. 5.68.

చూ. గుత్తగా ఉంచుకొను.

గుత్తచేలు

సంవత్సరానికి ఇంత డబ్బు

అన్న ఒప్పందంపై సాగుకు

తీసుకొన్న భూములు. పండిన

ధాన్యంలో భాగానికి ఒప్పందం

చేసుకుంటే అవి కోరు

భూములు.

“గుడ్డపుత్తులు పుత్తులు గొలుచు గుత్త చేలు.” పాండు. 3.16.

గుత్తపుదాసి

ఉంపుడుకత్తె.

“...గుత్తపుదాసి దా రవికకుట్టు పుటు క్కన విచ్చె రంభకున్.”

శకం. పీ. 80.

గుత్తవట్టు

గుత్తగొను.

“పచ్చిటితోల్పొట్టె చుచ్చాలమె ట్లండి, కొను దాన యూ రెల్ల గుత్తవట్టు.”

ఆము. 6.69.

గుత్తికవ్వము

కవ్వము.

గుత్తివడు

కప్పవడు.

“కొన్ని దేశంబు లిరుల చే గుత్తి
నడియె.” కాశీ. 1.137.

గుత్తుగు త్తను

ప్రాణం బితబిత మను, భయ
భ్రాంతి కలుగు.

“ప్రాణములు గుత్తుగు త్తనంగ.”
హరి. పూ. 9.132.

గుదగుదలు

అనుమానాలు.

గుదగుద మను

ది గులు కలుగు; మనసు

ఎలాగో లగు.

“గుడి కేగ రానిని గుదగుద మనుచు,
గుడువక...” బస. 6.180. పు.

గుదగుద లాడు

డగ్గుత్తికతో నేడ్పు.

బ్రాహ్.

గుదికర్ర

జంజాటము.

పశువులమెడలకు గుదికర్ర కడ

తారు. అందుపై ఏర్పడినది.

“వృద్ధునకు దన కీ గుదికర్ర యెందు
లకొ.” సుకనయ. 10.

గుదికాలు

మడమ.

గుదికుచ్చు

పేర్చు, కూర్చు.

గుదిగుంజలు

పసులదొడ్డి వాకిట పాతిన

గుంజలు.

బ్రాహ్.

గుదిగుంపులు చేయు

కలతి పెట్టు

“దివిజవేశ్యల, నదనంబుల నున్న మాని
సంతతి తిలంపున, గుదిగుంపులు చేసి
మథం,పదె.” నిరంకు. 2.32.

గుదిగొను

ఎక్కు-నగు, చిక్క-నగు

ఇత్యుట భావచ్ఛాయలలో
వినిపించే మాట.

గుది గ్రుచ్చి

నగున సెట్టి.

“ముదిలంజవిభమున మున్నిట్టికథలు,
గుది గ్రుచ్చుకొని చెప్పికొని పోవ
వలదు.” ప్రభులిం. 7.60.

గుదిగ్రుచ్చు

1. ఒకచోట చేర్చు.

“గురుతర ద్రుమములు గుదిగ్రుచ్చు
నట్లుగ.”

కళా. 6.68.

2. ఒకగుదెకు—సూదికి

గ్రుచ్చు.

“గుదిగ్రుచ్చె గొందరఁ గూర్చె గొండ
రిని.” పల. పు. 113.

“ఆ పూల నన్నిటినీ గుదిగుచ్చి మాల
కట్టు.” వా.

గుదిత్రాడు

మాడకాలికి కట్టే త్రాడు.

బ్రాహ్.

గుదిత్రోయు

గుదికట్టి త్రోయు.

గుదియకట్టలు

గుదికట్టలు.

గుదివడు

కట్టుబడు.

కాశీ. 2.141.

గుదివెట్టు

గుదికట్టు.

గుదులుకొను

నాటు; కూలబడు.

గుదులుపట్టు

తిమ్మిరి పట్టు.

గుదెలవాడు

రక్షకుడు.

....ద్ద చుట్టూరా అప్పులు

ఎటు చూచినా అప్పులే.

గుద్దలిగొను

కుళ్ళగించు, పెళ్ళగించు.

“కులమున కెలను గుద్దలి గొనియె.”

పండితా. ప్రథ. దీక్షా. పుట. 125.

గునగున నడుచు

గునుకుపరువులతో నడచు.

గునిసి నడుచు

కులుకుచు నడుచు.

“నేల జీరక యుండఁ గేలఁ గుచ్చెలఁ
బూనుకొని యూడిగ పుఁజెలు లునిసి
నడువ.” శుక. 3.814.

గునిసియాడు

చిందులు తొక్కునూ ఆడు.

కుణును (కన్న.)

“నిలువ కేతెంచి వేటకుక్కలు
కుమార! చుట్టుక గునిసి యాడంగఁ
తాడ వేమి.” కా. మా. 3.75.

గునుకుపరువున వచ్చు

గునగున పరుగెత్తుకొని వచ్చు.

“మనవుల కని చెలుల గునుకు పర్యవ
వచ్చి, మొగతెలు కట్టుతో ముచ్చ
టాడ.” హంస. 5.85.

గునుకెత్తు

పరువెత్తు.

“గునుకెత్తుచున్న గాడిద, గనుగొని.”
వేంక. పంచ. 4.521.

గున్నగచ్చకాయల కరణి

శాగా తిని నునుపు చేరిన

యెడ అను సామ్యం.

“...దాదుల్ దినదినము మిసిమి
యిడఁగఁ, గనుపింతుగు గున్న గచ్చ
కాయల కరణిన్.” శుక. 2.388.

గున్నేనుగు

పొట్టిగా లావుగా ఉన్న

వాళ్ళను వెక్కిరింపుగా అను

మాట.

“వాడు ఒక గున్నేనుగు. వాడేం
కొండెక్కతాడు.” వా.

గుప్పిట్లో పెట్టుకొను

తన వశములో ఉంచుకొను.

“ఆవిడ మొగుణి తన గుప్పిట్లో పెట్టు
కుంది. ఎంత చెప్తే అంతే.” వా.

గుప్పిట్లో ప్రాణాలు పెట్టుకొను

ప్రాణభీతితో నుండు.

“ఈ దుర్మార్గుని కొంపలో గుప్పిట్లో
ప్రాణాలు పెట్టుకొని బతుకు
తున్నాను.” వా.

గుప్పగుప్పను

ధ్వన్యనుకరణము.

కుమా. 11.155,

గుప్తుగుప్తున వైచు

ధ్వన్యనుకరణము.

“గుప్తుగుప్తున మోచికోని యున్న వల
లతో, బలలంపు బొత్తిరిల్ పాట
వైచి.” మను. 4.103.

గుప్తుతెప్పన

గబగబ.

“అప్పుడు తద్వహుటి చలితాధగ యె
వరు గుప్తు తెప్పనం, జప్పడుగా
నదల్చి...” శుక. 1.540.

గుప్తు మను

వాసన కొట్టు.

“గుప్తు గుప్తు మని యజ్ఞాల శేనియుఁ
గొట్టు వాసనల్.”

గుంటూ. పూర్వ. 105.

గుబగుబ

ధ్వన్యనుకరణము.

గుబాదెబ

ధ్వన్యనుకరణము.

“వెల్పుటికి హుసరునం జని గుబాదెబ
వీధులవెంట జంట లై.” హంస. 5.160.

గుబారు చేయు

కుట్ర పన్ను; లేని పోనివి

కల్పించు; కలత పెట్టు.

“మనలను జూడ లేక నడుమంత్రపు
వారు గుబారు చేసి గొబ్బున నినువంటి
దాని కెగఁబోసిరి నాతలఁ పొప్పుకుండఁ
గన్.” రాధా. 3.78.

గుబాలున

ధ్వన్యనుకరణము.

“గుబాలునఁ గురిసెన్, నభమున సుమనో
వర్చును.” విజయ. 3.229.

గుబులుకొను

వాసన లెగయు.

గుబ్బిటిలు

గుబ్బిట్టిలు.

గుబ్బితిలు

ఉబ్బుకుని నచ్చు.

“గుబ్బ మెఱుంగుఁ జనవ గగుర్పొడువన్
మది లోనఁ గోరికల్, గుబ్బితిలంగఁ
జూపె.” మను. 2.28.

ఇది నీటివిషయంలో సామా
న్యమైనా, లక్షణముగా మిగత
వానికి ఉపయోగిస్తారు.

గుబ్బితిల్లు

మా. గుబ్బితిలు.

గుబ్బిలాడి

యవతి.

గుబ్బసరము

ఒకరకమైన హారము.

గుబ్బుగుబ్బు రను

ఘూర్ణిలు.

“పారి నంభోనిధి గుబ్బుగుబ్బు
రనుచున్.” వీర. 3.223.

గుభగుభలు

గడబిడలు.

“అంతరాయపుంగుభగుభ లేర్పడెన్.”
గుంటూ. పూ. పు. 32.

గుభా లను

ధ్వన్యనుకరణము.

గుభులన వ్రేయించు

ధ్వన్యనుకరణము.

“డిండిచుదుందుభుల్ గుభు లనన్
వ్రేయించి సైన్యంబు.”

ఉ. హరి. 4.212.

గుభు ల్లను

ధ్వన్యనుకరణము.
సారం. 3.23.

గుభులు గుభు లను

ధ్వన్యనుకరణము.

“గుభులు గుభు ల్లను నాదండాలు.”

వీర. 3.226.

గుభేలు

ధ్వన్యనుకరణము.

గుభేలుదస్త్రం

పెద్ద కాగితాలకట్ట.

కొంచెం వ్యంగ్యంగా అను
మాట.

“ఈ గుభేలుదస్త్రం యేమిట్రా?” వా.

గుమగుమ వాసించు

గుబాళించు.

విజయ. 3.122.

గుమి గూడు

గుంపు గూడు.

“క్రొక్కాటు మెఱుంగు లన్నియు,
నొక్కడ గుమి గూడి పిల్చియున్న విధ
ముగా.”

వేంకటాచల మాహాత్మ్యము. 1.131.

“దైవనమస్కారంబులు దూరంబు చేసి
పడుగు రైదుగురు గుమి గూడుకొని...”

శుక. 2.10.

గుమి గూడుకొను అని ఆత్మనే
పదములో కూడ నిది ప్రయు
క్తము. ఒకటిగా చేరు అని
అర్థము.

గుమిగొను

గుమి గూడు.

గుమురుకట్టు

గుంపు కట్టు.

గుమురుకొను

దట్ట మగు.

“కుఱుచ లె గుమురు లె గొనబు లె
లేఁబాఁప, కొమ్మ జాఱిన జడలో
గుమురుకొనఁగ.” పాండు. 2.91.

గుముర్లు గట్టు

గుములు కట్టు.

గుములు గట్టు

గుంపులు కట్టు.

గుములు గూడు

గుములు కట్టు.

గుమ్మటంగా

1. గుంభనగా, గోప్యంగా.

“లింటాలో తినరో గానీ వాళింటో
గుమ్మటంగా బతుకుతున్నారు.” వా.

2. దిట్టంగా.

“వాడు గుమ్మటంగా ఉన్నాడు.” వా.

గుమ్మడికాయంత

పెద్దది.

“గుమ్మడికాయ యంత యగు ముతెం
బై మనం బేర్ప.” ఆము. 4.213.

గుమ్మడికాయంత ము తైము

పెద్దము తైము.

తాళ్ల. సం. 3.131.

గుమ్మిడికాయల దొంగ

ఎవరో ఏదో అనగా అది
తనను గూర్చే అని భావింపు

వారియెడ ఉపయోగించే పలుకుబడి.

ఒక పట్టకథ దీనికి మూలం.

ఒక చోట గుమ్మడికాయల దొంగతనం జరిగిందట. అందరినీ చేర్చి రాజుగారు దొంగ తనాలు చేస్తే చేశారు. బుజాలమీదే పెట్టుకోవాలా అన్నాడట. అనగానే అసలు దొంగతనం చేసినవాడు బుజాలు తడిమి చూచుకున్నాడట.

“వీదో మాటవరసకి నేనంటే సువురులికి పడతావేం? గుమ్మడికాయల దొంగలాగా.”

“గుమ్మడికాయలదొంగ అంటే బుజాలు తడివి చూచుకున్నాడట.”

చూ. బుజాలు తడిమి చూచుకొను.

గుమ్మడికాయ లన్న బుజాలు పట్టి చూచుకొను

తాళ్ళ. సం. 8.519.

చూ. గుమ్మడి.

గుమ్మడికాయలో ఆవగింజంత

ఏ కొద్ది కూడా కాలేదను పట్ల ఉపయోగించే పలుకుబడి.

అత్యల్పము.

“కొలది మీఱడ బెద్ద గుమ్మడికాయలో, నావగింజ యంత యైన గలదె?”

సానం. 2.26.

“చేయవలసిన పని చాలా ఉంది. గుమ్మడికాయలో ఆవగింజం తెనాకాలేదు.”

గుమ్మడిగింజ నామము

గుమ్మడిగింజ ఆకారంలో పెట్టే బొట్టు.

గుమ్మడిమూట గట్టు

గుమ్మడికాయవలె ముడుచుకొని పోవునట్లు చేయు.

“ఇరుచంబడ గుమ్మడిమూట గట్టివీ, పెక్కి గువాలి చేసి చలి యిక్కడ నక్కడఁ బెట్టు పేవవన.”

క్రీడా. పు. 15.

గుమ్మడివిత్తు నామము

గుమ్మడిగింజ ఆకారంలో ఉన్న బొట్టు.

ప్రభా. 4.137.

గుమ్మపడు

కుప్పగూలు.

గుమ్ము గుమ్మును

1. చెవులు దిమ్మ పేసుకొనుట లోని ధ్వన్యనుకరణము.

“గుమ్ముగుమ్మని చెవుల్ దిమ్మపడఁగ.”

రాధి. 2.20.

2. చిలుకుటలో ధ్వన్యనుకరణము.

“కవ్వపుఁగొండ వార్ధిలోఁ, దేలుచు గుమ్ముగుమ్మనఁ ద్రిప్పఁగఁ జూచ్చిరి.”

హర. 6.74.

గుమ్మెతకాడు

గుమ్మెత అనే వాద్యం - ఘట

వాద్యం వంటిది - వాయించు
వాడు.

హంస. 5.136.

గురగుర మను

ధ్వన్యనుకరణము.

“పండి గురుగురు మంటుంది.” వా.

“ప్రాణం గురగుర మంటున్నది.” వా.

గురికట్లు నిలుచు

కట్టుబాటు నిలుచు.

“నాడు గురికట్లు నిలుచునా నళిన
నయన.” రాధి. 1.113.

గురిగింజ సరి చూగు

చిన్న దగు.

తాళ్ల. సం. 3.585.

గురు దేకాదశమం దుండు

ఉచ్చస్థితిలో నుండు.

జాతకచక్రంలో గురువు ఏకా

దశస్థానంలో అనగా

లాభంలో ఉంటే బాగా

సాగు నని జ్యోతిషం.

“అబ్బో! తురకుల కిప్పుడు గురు
దేకాదశమం దున్నాడు. ఎక్కడ
జూచిన మామిడాకు తోరణములు,
మంగళహీరణములు.” సాక్షి. 245 పు.

గురువరంపర

పంశ పరంపరవలెనే గురువు

నకు గురువు, శిష్యునికి

శిష్యుడు. ఇలా ఉన్న వరుస.

పండితా. ద్వితీ. పఠ్య. పుట. 522.

గురులువాణు

గిరగిర త్రిప్ప.

“గురులు వాణెడు పెద్ద కొలివిదయ్య
ములు.”

గా. హరి. ద్వితీ. పంక్తి. 1642.

గురువుకు పంగనామాలు పెట్టు

గౌరవింప దగినవానినే మోస
గించు.

“వాడా! కిరాతకుడు. గురువుకు పంగ
నామాలు పెడతాడు.” వా.

గురువుతో గుటగుటలు

గురువుతోనే వాగ్వాదము.

“...కుటిలాత్మా! అటమటమ్మున
విద్య గొనుటయుం గాక గుటగుటలు
గురువుతోనా యని కటకటంబడి...”

మను. 5.19.

గురువుదేటు

చిప్పిలు, నురువులు గట్టు.

“త్రెవ్వెడు గంటులన్ గురువుదేటుచు
నెత్తురు రాక మన్న.”

భాస్క. రా. యు. 2.145.

గురువునకు బొమ్మ పెట్టు

గురువునే అపహసించు.

“...ఇంతి కియ్యెడన్, గురువుకు బొమ్మ
వెట్టితిరి కూరవిచారమ కీరవారమా!”

కవిరా. 3.

గురువును మించిన శిష్యుడు

వాడికి మించిన చెడ్డ వా

డనుపట్లనే వాడుక.

ఎత్తిపాడుపుగానే దీనిని ఉప
యోగిస్తారు.

గురువులు వాణు

1. ఉలుకు లెత్తు.

“గురుగళిదుండయ్య గురువులు

వాణుచు, నట్టిటుల బాతర లాడువాని.”

భాగ. స్కం. 10 (పూ) 544.

2. ఎక్కు నగు.

“తనగు వేడ్క బలంబులలో, గురువులు వాణిగ నిలిచిరి.”

భార. ద్రోణ. 1.135.

3. క్రొవ్వు పట్టు.

“విరుల గుత్తుల మీద గురువులు వాణుచు, ముద్దిచ్చు తేటుల మొరపము లకు.”

మార్కం. 5.

గుణిక పెట్టు

చూ. గుణిక లిడు.

గుణికపోతు

నిద్రపోతు.

గుణిక లిడు

గుణిక పెట్టు.

నిద్ర పోవు అని భావారము.

నిద్రించునపుడు నోరు పారినట్టి.

నోటినుండి గాలి వచ్చి గుణి

మని శబ్దమగును.

ధ్వన్యనుకరణము.

“సెలవుల వనదంశములు మూగి నెఱ పెట్టు, గోల్పులుల్ పొదరిండ్ల గుణిక లిడఁగ.”

మను. 2.7.

గుణగుణ యగు

దురద యగు, దురద కలది

యగు.

వరాహ. 10,58.

గుణి కట్టు

కట్టుబాటు.

“మాగుసాములఁ జల పోరి పోరువేళ, వాడు గుణికట్లు నిలుచునా.”

రాధికా. 1.113.

గుణికొడు

గుణి తిప్పకుండా కొట్టేవాడు.

గుణికి చారెడుగా

కచ్చి శంకా కాక—ఏదో ఉజ్జాయింపుగా.

గుణి చూచి కొట్టవలసిన చోట గుణి పెట్టిన తావుకు బారెడు దూరంలో తగులు నట్లు అనుటపై వచ్చినది.

“అతడు చెప్పే అర్థం అంతా గుణికి బారెడుగా ఉంటుంది.”

వా.

గుణి కుదురు

గౌరవ మేర్పడు.

“ఆ వైద్యుడంటే వాళ్ళకు గురి కుడి రింది. అందరూ అక్కడికే పోతారు.”

వా.

గుణికొండి

1. ఆ యము పాటు, మర్మ సానము.

2. త్రాళ్ళు.

3. గుర్తు.

“అన్న రత్నం, కలితపుం గుప్పె చామరము గాంచుటయే గుణి కొండి యంచు నబ్బలువగలాడు.”

కాలిండి. 6.58.

గుణికొను

లక్ష్యకరించు.

గుటి చేయు

లక్ష్యీకరించు.

“మనుజనాయకుని మర్కంబులు గుటి చేసి.”
గుక్కాం. 3.147.

యా. గుటి నేయు.

గుటి పడు

పేరు పడు.

“కొక్కొకమునఁ జాల గుటి పడ రాతు, చిక్కెర ఖాణంపు సామ్రాజీ నెక్కి.”
రఘునా. 18 పుట.

గుటి పఱచుకొను

ఏర్పాటు చేసుకొను.

గుటిపెట్టు

బాణము మొదలగునవి గురి పెట్టు.

“వాడు గురి పెట్టి కాల్యాడం శ్రే క్రకాశంలా ఎగిరిపోయే పక్షి అయినా ఇంద పడవలసిందే.”
వా.

గుటి యగు

సమర్థ మగు.

“సంసారాభిక్ష నావయై, దరిఁ జేర్చన్ గుటి యైనవాఁడు.”

కుచేల. 2.51.

గుటి వేయు

గుటి చూచి కొట్టు; తన వశము చేసుకొను.

“పురుషుని నెచటికిఁ బోవఁగ నీయక, నింతచేతల గుటి వేయ వలయు.”

మల్లాణ. 2.22.

గుటి వ్రాయు

గిరి గీయు.

“పోవ నీ, కంగజాఁ దానపెట్టి కదియకొ గుటి వ్రాసె ననంగ జాతి సా, రంగ

మదంబు లేకెమటఁ గ్ర మ్మే.”

మను. 2.32.

గుటుతుపడు

గుర్తు తెలియు.

“శ్రాత డాలు పెలంగ గుటుతు పడక.”
నిరంభ. 1.43.

గుటుతుమాట

మంచిమాట.

నానుడి.

“ఎఱుక విడికెడు ధన మన్న గుటుతు మాట, తథ్య మాఁ గావె.”

కుచేల. 1.46.

గుటుతు వెట్టు

గణించు.

“కుంభి నీరేణు కణములు గుటుతు వెట్టు, వాఁడు నేరఁడు తక్కినవారి వశమె.”

భాగ. 8.687.

గుటుతెలుగు

ఆనవాలు పట్టు.

“తు ము ల ము న ను గుటు తెలుఁగక దా, నిన నీపెనిమిటిఁ దునిమితి.”

ఉత్త. రా. 4.104.

గుటు పొడుచు

గుటు పెట్టు.

“నీచులతాకున నేచునర్థవరవ మడఁగి పోవఁగ గుటుపొడుచువారు...”

భాస్క. యాధ. 276.

గుటుపెట్టు

గుఱక పెట్టు.

“నిగ్రించుచున్, గుటు వెట్టఁ దొడఁ గెన్.”
భాగ. స్క. 8.718.

గుటు దిగకుండా

అత్యవసరంగా వెడుతున్నా

ననునట్లుగా ప్రవర్తించే
మనిషినిగురించి అనేమాట.

“వాడు గుట్టం దిగకుండానే సున్నం
అడుగుతాడు.” వా.

“వా డెప్పుడు వచ్చినా గుట్టం దిగ
కుండా వెళ్లిపోతా నంటాడు.” వా.

గుట్ట మెక్కు

1. గర్జించు.

“కొంత గుట్ట మెక్కితేనే గుంటం
గులిపోదురు.” తాళ్ల. సం. 8.186.

2. నేటివాడు కలలో తాగి

మైకంలో ఉన్నాడు అనే
అర్థంలో కొన్నిప్రాంతాల్లో
వినవస్తుంది.

“వాడు సాయంత్రం గుట్ట మెక్కి
ఉంటాడు. కాస్త జాగ్రత్తగా
మాట్లాడు.” వా.

గుట్టుగా ఉండు

కోపంగా ఉండు.

“వా డీమధ్య నామీద గుట్టుగా
ఉన్నాడు.” వా.

గులకరములు గొను

అంకుర మెత్తు.

“నునుజెమటం దడంబడి గులకరములు
గొన.” భాగ. 8 స్కం. 396.

గులగుల నగు

1. సళ్ళు వసు.

“గులగుల యయ్యె గల్పి నునుగుబ్బలు
ముద్దుమొగంబు వాడె.”

కుక. 1.304.

2. పొడిపొడి యగు.

“చైర్యంబు హటకాహర్యంబు నద

లింప, గులగుల గావన్నె వలధగములు.”
రాజగో. 1.64.

గులగుల లగు

ముక్కలు ముక్క లగు.

అక్షణముగా నలిగిపోవు.

పాండు. 4.279.

గులగుల లయి పోవు

పొడిపొడి యగు.

“గ్రునున్ గోత్రాచలంబుల్ గులగుల
లయి పో గోతమున్ గ్రుద్దులీలన్.”
మను. 4.8.

గుల గులుగా నగల్గు

పిండి పిండి చేయు.

“నిజభుజాపరిఘంబున వజ్రకఠినం
బగుతద్వక్షంబు గులగులుగా నగల్గి
గర్జించి...” ఉషా. 4.62.

గులరాయి

కొంచెము నీలిరంగైన
ఎలుపు.

బహు. 4.141.

గుల్లకాసు

చిన్న కాసు.

“అటమటించిన గుంచె డంతసాదము
గాక, కాదేని యొక గుల్లకాసు గాక.”
విప్ర. 5.19.

గుల్లగట్టి తిను

కరగ దిను.

“కలిగిన సా మ్మెల్ల గుల్లగట్టి తినం
గన్.” విప్ర. 4.26.

వాడుకలో గుల్ల చేయు,

కరగ దిను అను మాటలు

వినవస్తాయి.

గుల్లగుట్టగ తిను

కరగ దిను; పూర్తిగా ఖర్చు

పెట్టు.

“పెల్లమెలన దాని చేతిసా మెల్ల నిట్లు
గుల్లగుట్టంగఁ దిని తల్లడిల్లఁ జేయ.”

నిరం. 2.115.

గుల్లపఱుచు

నాశనము చేయు.

“నిను నేడు ముఖమున నెతురుఁ
బ్రామి, కొని గుల్లపఱుపక కొలికికి
రావు.”

హరిశ్చ. 2 భా. 165.

గుల్లపుటిక

చిన్న పుటిక.

శ. ర.

గుల్ల యగు

నాశ మగు, పాడగు.

“ఇల్లాలు మెలఁగ కున్నను, గుల్లే
సాఖ్యంబు.” శేష. 1.189.

గుల్లసున్నము

గవ్వసున్నము.

గువ్వకరిగా

విడవకుండా ధ్వని చేస్తూ.

విజృంభణ మని వావిల్లాది
కోశాలు. సరి అనిపించదు.

“నిర్భరగతి వ్రాలు నమ్మదుకరమ్ములు
గువ్వకరిన్ నటింపఁగన్.”

భోజసుతా. 3.26.

చూ. గువ్వకరి గొని తిట్టు.

గువ్వకరి గొని తిట్టు

ఒక్కొక్క రొక్క మాటగా

తిట్టు, గలగల మని తిట్టు.

గువ్వలగుంపు చేరినప్పుడు కిచ

కిచ మని ఆపకుండా అరుచు

చుండును. అందుపై వచ్చిన

పలుకుబడి.

అతిశయించు అని వావిల్లా

మలు. గుటికి బా రెడుగా

చెప్పిన అర్థ మనిపిస్తుంది.

“పుణ్యవాహిని నిటు వా, క్రచ్చితి వని

వడి నందఱు, గ్రచ్చ కదలిసట్లు గువ్వ

కరిగొని తిట్టన్.” జైమి. 4.72.

చూ. గువ్వకరి.

గువ్వకుత్తుకతో

డగ్గుత్తికతో - ఎండిపోయిన

గొంతుతో. నో రెండి అనుట.

గువ్వ అన్నది దుర్బల మయి

నది, నీరసించి పోయినది అనే

భావాల్లో ఉపయుక్త మవు

తుంది! “వాడు గువ్వలా

అయి పోయాడు.”

“కతిలపడు నతండు గువ్వకుత్తుక

తోడన్.” పాండు. 3.20.

గువ్వకుత్తుక పడు

నో రెండిపోవు - నీరసపడు.

“నెవ్వగఁ గుందుచు నీరసాన్నములఁ,

గ్రొవ్వి బల్లరె గువ్వకుత్తుక పడక.”

గౌర. హరి. ఉ. 1280. పంక్తి.

గువ్వకొను

మంతనా లాడు, చేరు - గుమి

గూడు.

గువ్వకోలుగొను

మంతనము లాడు; పుంక
రించు.

“ఎక్కడి వివేకమున మంగ్రు లెలఁ
గదిసి, కువలయేంద్రునితో గువ్వకోలు
గొనుచు.” శుక. 1.462.

“దివిజకామిను వీరీతిఁ దిరుగువాఁడీ,
గువ్వకోల్లాంచుఁ దగులొన నవ్వ
కొంచు.” మను. 3.109.

గువ్వలు దేగ నెదిర్చినట్లు

అ సాధ్యము. సంగభవము
అయిన పనికి పునాదుకొను.

గువ్వలనే దేగలు కొట్టి తినుట
అలవాటు. అవి దేగనే
యెదిర్చినట్లు అనగా సాధ్య
మనుట.

“గువ్వల్ దేగ నెదిర్చి పేర్చినగతిక.”
కా. మా. 2.54.

గుసగుసల బోవు

గుసగుస లాడు.

“గుసగుసల బోయి రచ్చర లెల్లక.”
విజయ. 3.106.

గుసగుస లాడు

మంతనా లాడు, రహస్యంగా
సంభాషించు.

గుసగుసలు వోవు

గుసగుస లాడు.

గుసిగుంపులు

కుసిలింపులు.

“కొందరు వగమాట లలుకలుఁ, గుసి
గుంపులు తిట్లు మోరికొట్టులు జారుం,

దససుసుఖంబుగఁ గైకొను.”

శుక. 1.530.

గూట దీపం పెద్దేదిట్కు

బొరసులు, వారిసులు.

“వారికి ఎన్ని ఉంటే నేం! గూటా
దీపం పెట్టే దిట్కు- లేక పొయ్యాక.”
వా.

గూటము కొట్టుకొని కూర్చుం
టావా ?

నీ వేమి శాశ్వతంగా ఉండి
పోగలవా అని యెత్తిపొడు
పుగా అనుమాట.

“అంత ఆస్తి అంటే పడి వస్తున్నావు.
నువ్వేమి గూటం కొట్టుకొని కూర్చుం
టావా?” వా.

గూట వేయు

కుసుమింపఱుచు.

“హరి యంతలో నుగుండు గూట వేసె
మనసు.” తాళ్ల. సం. 11.40.

గూటిగువ్వ

తెక్కలు రాల్చిన పక్షి.

గూటిపఱుచు

దాచు.

“ఆ కిలుకు గూటిపఱచి గయ్యారి
తపసి.” చంద్ర. 1.134.

గూడకట్టు

గోచి పెట్టకుండా పంచ
చుట్టుకొనుట; అడ్డకట్టు అనీ
అంటారు.

“కాపిన, ములు మీఁద గూడకట్టులు
గానుసింప.”

పండితా. ద్వితీ. పర్వ. పుట. 308.

“గూడకట్టు కట్టుకున్నా వేరా అరవాడి
లాగా?” వా.

గూడకొంగ

ఒక రకమైన కొంగ.

ప్రౌన్.

గూడబాతు

బాతుల్లో ఒక రకం.

గూడ వేయు

చేసికి గూడలలో నీరు పెట్టు.
ప్రౌన్.

గూడుపురాణీ

కుతంత్రం, మోసం.

“ఇందులో యేదో గూడుపురాణీ
ఉంది.” వా.

గూడుపురాణీ చేయు

కుట్ర పన్ను.

కాత్త. 190.

గూడరతి

సుభాగములో ఒక భేదము.
కమా. 9.152.

గూను గిల్లబడు

వంగి పోవు.

గూను వోవు

గూని వడు.

“అనిశంబు పిండు వాఁడనక యెక్కఁగ
వేల్పు, తేనుఁగునకు... గూను వోయె.”
వరాహ. 10.15.

గూబకండ్లు

భయంకర మైన, వికార మైన
కండ్లు.

“దాని గూబకండ్లు చూస్తేనే నాకు
భయం వేస్తుంది.” వా.

గూబజంకెలు

వట్టి బెదరింపులు.

గుడ్లగూబ కూత యేషిశాచం
అరచినట్లొ భయంకరంగానే
ఉంటుంది. కాని అది మను
ష్యులను చేయగల దేవీ
లేదు. అందుపై వచ్చిన
పలుకుబడి.

“నీ గూబజంకెలకు ను, జ్యేగపడన్.”
నిరంకు. 31.

గూబ లదరగొట్టు

బెదరించు, దండించు.

‘గూబ లదరగొట్టి వాడిదగ్గర
ఉన్న నాలుగు కాసులూ
లాక్కున్నాడు వీడు’ అని
వ్యవహారం.

‘గూబ లదరగొడతాను’ అని
ఒకటిట్టుగా కూడా వ్యవహా
రంలో ఉంది.

“నీవు అడీ యిడీ అన్నా వంటే నీగూబ
లదరగొడతాను. జాగ్రత్త.” వా.

గూబలు నల్లి వసూలు చేయు

బలాత్కారంగా వసూలు
చేయు.

చెవి నులిమి వసూలు చేయు.

“కోరటువార లప్పు నొగి గూబలు
నల్లి వసూలు చేతు రె, వ్యూరు.”
గీర. 33.

గూబలో పురుగు

నిరంతరము పోరునది.

మదన. శత. 23.

గృహకృత్యములు దీర్చు

ఇంటిపనులు నెఱవేర్చు.

“తనదు గృహకృత్యములు దీర్చుకొనుచు నుండె,” పాండు. 5.365.

గృహచ్చిద్రాలు

ఇంటి యిబ్బందులు.

“ఈమధ్య చాలా గృహచ్చిద్రాలు వచ్చాయి. వాటితో నా మనస్సు ఏమీ బావుండ లేదు,” వా.

గెంటన మాడు

హాస్య మాడు.

నూర్చున తపటచుచు మాటలాడు.

“బ్రహ్మవారువముల, గెంటనం బాడు నడ గలుకీసలయొప్పి,” పాండు. 3.193.

గెంటు గుంటును లేక

గంటు గణపు లేక.

అనగా నవురుగా నవురుగా.

స్తంభాలకూ వానికీ ఉపయోగించే కట్టలో గంటూ గణపులూ లేకుండా ఉన్నప్పుడే అది స్థిరంగా శాశ్వతంగా ఉంటుంది.

“భవనఘటనకు మొదలికంబమును బోలె... నెట్టుకొనియె గెంటు గుంటును లేక,” పాండు. 2.55.

గెంటు గొంటును లేక

నవురుగా నవురుగా.

“నిట్ట నిలుచున్కిచ్చే గాదె నెట్టుకొనియె, గెంటు గొంటును లేక లక్ష్మీకళత్ర!” పాండు. 2.55.

ఇదో పాఠాంతరం.

గెంటుపడు

తప్పిపోవు, నైతొలగు.

చూ. గెంటువడు.

గెంటువడు

తప్పించుకొను.

గెంటినప్పుడు మనిషి ఆవలి నైపుకు పోవును కనుక గెంటునడుట అనగా తప్పించుకొనుటగా మారినది.

“గదాహలి నొకఁడున్, గెంటు వడకుండఁ బీనుఁగుఁ, బెంటలు గావించె,” జై.మి. 3.105.

గెడక త్రియ

అటది; తోటిది.

గొమ్మరివాడు గెడకట్టి అడడం ప్రసిద్ధం. గెడసాని కూడా ఇలా వచ్చిందే.

“తమతోడ నాడు గెడక త్రియ కాఁ గయినేసి రామనిన్,” పమా. 9.108. రూ. గెడకత్తె.

గెడగూడు

కలగూడు.

“గెడగూడ దీని నతని యొడలిపయిం బెట్టి కాల్చుటచితంబు,” భార. విరా. 3.12.

2. కలియు - రత్నర్థ మై.

“ఉష్ట శీతాన్న కబళము లొకఁడు నూపఁ, బవలూ రాత్రియొ గెడగూడ నవసరమని, దాని కుత్తర మొకలతా తన్ని యిచ్చె, నధరబింబము విఠిచి సంధ్యాగమమని.”

సై. 9.187.

గెడగూడి పాటు

పరువెత్తు - జతగా - పందెం
వేసుకొని...

“మిన్న దలఁబాటె భగవతి, యన్నది
యును బాటఁదొడఁగె నవని యగ్రువ
నే, మున్నో తా మున్నో యని, పన్ని
దమునకు గెడగూడి పాటినభంగిన్.”
భోజ. 7.42.

గెడనేయు

కలుపు; జత చేయు.

“గెడనేయుము నన్నుఁ గా రికేయుని
తోడఁ.” ఉత్త. హరి. 5.15.

గెర గట్టుకొను

కుదురు కట్టుకొను.

“గెర గట్టుకొని పుట్టు నెర పువ
చనులతో.” రాధి. 1.53.

గెఱగొను

నూపొందు.

“క్రీగంటిచూపున గెఱగొన్న సన్న
గేదంగి, తేకుల కన్నదమ్ము లగుచు.”
ఉత్త. హరి. 1.181.

గెలుపుకంటము

విజయ స్తంభము.

వరాహ. 1.20.

గెలుపుకాడు

విజేత.

గెలుపుకొను

జయించు.

విక్ర. 6.26.

గెలుపోటములు

జయాపజయములు.

శృంగ. కావం. 1.164.

గెల్లువడు

విజృంభించు.

పద్మ. 7.238.

గేదగితేనె నాకించు

నోరు తీపు చేయు, కాస్త
తడి చేయు.

“సానితల్లికి తిక్క చనుదెంచి నపు
దెల్ల, గేదగితేనె నాకించవలయు.”
చింతా. 5.47.

గేనము లేక

ప్రజ్ఞ లేక, మై మఱచి.

“గాంగేయుఁడుఁ దార కాసురుఁడు
గేనము లేకని నేసిరి.” కుమా. 12.144.

వాడుక - “వంటిమీద ప్రజ్ఞ
లేకుండా గుంపులో జొర
బడ్డాడు.”

కేనము అంటే కన్నడంలో
సంకోచము అని కూడా అర్థం.
ఎట్టి సంకోచము లేక అని
కూడా దీనికి అర్థం చెప్ప
వచ్చును; కానీ సుదూరార్థం.

గేలికొట్టు

పరిహసించు.

పరమ. 1.15. పుట.

గేలిగొను

గేలి సేయు.

భార. శల్య. 2.215.

గేలి చేయు

హాస్యము చేయు.

గేలి పెట్టు

గేలి చేయు.

గేలి నేయు

శేలి చేయు.

గొంజెగొడుగు

ఆతపత్రము.

“గొంజెగొడుగులే కొం జెలా.”

తాళ్ళ. సం. 11. 3 భా. 58.

గొండ్లికొను

నాట్య మాడు.

సుద. 3.84.

గొంతు ఆరిపోవు

అటపువల్ల గొంతు తడి ఆరు.

“అరగంట మాట్లాడేసరికి నా గొంతు ఆరిపోయింది.” వా.

గొంతుక తడుపుకొను

దప్పి తీర్చుకొను, కడుపు నించుకొను.

గువ్వలచెన్న. 3.

గొంతుకు ఉరి యగు

బాధాకరముగా పరిణమించు.

“వీడు నాకు గొంతుకు ఉరి అయి కూర్చున్నాడు.” వా.

గొంతు కూచుండు

పట్టు పట్టు.

“వాడు ఈపని చేస్తే కాని అన్నం తిన నంటూ గొంతు కూచున్నాడు.” వా.

గొంతు కూర్చొను

మో కాళ్ళ పై గొంతు

మోయునట్లుగా కూర్చుండు.

“భోజనందగ్గర గొంతు కూర్చుంటా వేమిట్రా!” వా.

గొంతు కొను

గొంతు కూర్చుండు.

గొంతు కోయు

గ్రోహము చేయు.

నా. మా. 28.

గొంతు కోసినా....

ఏమి చేసినా అనుట.

“వాడు గొంతు కోసినా నిజం చెప్పేవా?” వా.

గొంతు చించుకొను

అటచు.

నిరసనగా మాట్లాడేటప్పుడు ఉపయోగించే పలుకుబడి.

“ఎందుకు అంత గొంతు చించుకుంటావు రా? పిల్వాళు అల్లిరి చేయక పోతే మనం చేస్తామా?” వా.

గొంతు చిదుము పని

మెడ నులిమి చంపుట.

“కుటుచవగ చిక్కటారిం, బరికింపక గొంతు చిదుముపనిక దలచి...”

శుక. 1.818.

చూ. గొంతు పిసుకు, మెడ నులుము, తల దలుగు ఇత్యాదులు.

గొంతు చేసికొను

అటచు.

“ఇంతీ! యెవ్వరు లే రని, గొం తెటికిఁ జేసి జెవరు గొనిపోయెదరే?”

హంస. 3.222.

గొంతున బడు

గొంతు లో తగుల్కొను,

(మింగునపుడు) మింగుడు

పడక పోవు.

“వెన్నెముద్ద భుజంపఁ బోయి గొంతునఁ బడవేసికొన్న హిమలోయ మొసంగిరి.” నిరంకు. 2.104.

గొంతు నొక్కు

నోరు నొక్కు,

వా. మా. 12.

గొంతు పట్టుకొను

1. గొంతుమీదికి వచ్చు.

“అప్పు డేదో అన్నాను. ఇప్పు డది గొంతు పట్టుకొంది.” వా.

2. గొంతున కడ్డము వచ్చు.

“గొంతు పట్టుకొని దేమో! మంచిసీగు తాగ రా! అంత యొక్కిళ్లు పెడు తున్నావు.” వా.

గొంతు పెగలకుండు

నోట మాట రాకపోవు.

“నా డింట్లో తెగ వాగుతాడు గానీ నలుగురిలోకి వస్తే గొంతు పెగలదు.” వా.

గొంతుపోక

గొంతుముడి.

చూ. గొంతుముడి.

గొంతు బొంగురు పోవు

1. గడ్గద మగు.

“వాళ్లమ్మ కనిపించగానే భావాతిరేకం పట్ట లేక పోయాడు. వాని గొంతు బొంగురు పోయింది.” వా.

2. గొంతు రాచి పోవు.

“పురాణం చదివి చదివి వాడిగొంతు బొంగురు పోయింది.” వా.

గొంతుమీద హార్చును

ఏదైనా యిప్పుడే కావా లని నిర్బంధించుపట్ల ఉ ప యో గించే ఫలుకుబడి.

“ఇప్పుడే సామంతా కావా లని వాడు గొంతుమీద హార్చున్నాడు.” వా.

గొంతుమీదికి వచ్చు

ప్రమాదస్థితి ఏర్పడు;

ప్రాణాలమీదికి వచ్చు.

“ఆ విషయం యిలా గొంతుమీదికి వస్తుందని నే ననుకో లేదు.” వా.

“అక్కడా యక్కడా అన్నమాటలే యీ గోజు గొంతుమీదికి వచ్చాయి. గమనించావా?” వా.

చూ. పెడమీదికి వచ్చు.

గొంతుముడి

గొంతు ముందు కాయగా

కనిపించే ఎముక.

చూ. గొంతుపోక.

గొంతు మూగవోవు

స్వరవిహీన మగు.

“నా గొంతు మూగవోయింది.” వా.

చూ. గొంతుమూగ పోవు.

గొంతులో గురక పుట్టు

అవసానదశ సమీపించు.

చనిపోవునప్పుడు గొంతులో

కఫం క్రమ్ముకొని రావడంతో

గురగుర నునులుపై వచ్చిన

పలుకుబడి.

“అవిడకు గొంతులో గురక పుట్టింది.

ఇక ఏం జరిగినా గంటలే.” వా.

గొంతులో నీళ్లు దిగడం లేదు

చాలా జబ్బులో ఉన్నాడు.

ఏ మాత్రం త్రాణ లేదు

అనుట.

“వాడికి రెండురోజులుగా గొంతులో నీళ్లు దిగడం లే దట.” వా.

గొంతులో నీళ్లు పోసే దిక్కు-
దగ్గరివాళ్లు, ముఖ్యంగా రక్త-
బంధువులు.

“వాడికి గొంతులో నీళ్లు పోసే దిక్కు-
కూడా లేదు. పాపం! జబ్బుతో నానా
బాధా పడుతున్నాడు.” వా.

గొంతులో పచ్చి వెలగకాయ
వడినట్లుగు
ఏమీ అనలేక పోయే చిక్కు-
పరిస్థితి యేర్పడు.

చూ. గొంతులో వెలగకాయ వడినట్లు.

గొంతులో ప్రాణ మున్నంత
వఱకూ

ఎంతవఱ కైనా ఏ మైనా
అనుట.

చూ. కంఠంలో ప్రాణం ఉన్నంత
వఱకూ.

గొంతులో వెలగకాయ వడినట్లు
అగు

ఎట్లా తప్పుకొన వీలు లేని
స్థితిలో పడు.

“వాడికి వీడికి తగాదాలు పెడుతూ
వీడు తిరుగుతుండేవాడు. ఇద్దరూ ఎదట
బడేసరికి వీడికి గొంతులో వెలగకాయ
పడ్డట్లు అయింది.” వా.

గొంతు విచ్చి
గొం తె త్తి.

“అతను గొంతు విచ్చి పాడితేనే
బాగుంటుంది.” వా.

చూ. గొంతె త్తి.

గొంతె త్తి
బిగ్గరగా.

“అవిడ గొంతె త్తి పిలిస్తే కానీ పల-
కను.” వా.

గొంతెమకోరికలు

ఏ వే వో అ సా ధ్య మైన
కోర్కె-లు.

“చాలకుండిన నగుఁ జెటబాలుఁడితఁడు,
కొసరి గొంతెమ కోరికల్ గోగనేని,
యిడక పోఁబోల దిడఁ బోలను...”

పాండు. 4.166.

“వాడి వన్నె వట్టి గొంతెమ్మ కోరికలు.
తీరేవాళ్ళ పెట్టేవాళ్ళి” వా.

రూ. గొంతెమ్మకోరిక.

గొందిపెట్టు
దాచు.

గొందులపెట్టు
దాచు.

బ్రౌన్.

గొజగనీరు
పన్నీరు.

గొజగమంచు
పన్నీరు.

గొజుబ్రాలు
ఒక ధాన్యం.

హంస. 4.128.

గొజెగనీరు
పన్నీరు.

గొటగొట మను

ధ్వన్యనుకరణము.

“గొట గొట మని కొప్పు బలుసింగ
ముల నైన. సారం. 1.68.

గొట్టికంటి

ఒక రకం తినే గడ్డ.

గొట్టు సేయు

1. బాధ పెట్టు.

“ఇట్లు లారాచపట్టినిఁ బట్టి చాల, గొట్టు సేయుచు.” సారం. 2.108.

2. బహిరంగ పఱచు.

“గొట్టు సేయక పీనిఁ జూపెట్టుకొనుచు, నిచ్చటికిఁ దెచ్చితిమి.” శుక. 3.586.

గొడవగొంట్లు

కలహశీలురు.

టిట్టుగా ప్రయుక్తం (స్త్రీల విషయంలో.)

పండితా. ప్రథ. పురా. పుట. 343.

గొడుగుక్రింది రూపు

రాజు.

భూచక్రగొడుగు అనే రాజు లాంఛన మైనతలపత్రంక్రింద రాజే ఉంటాడు కదా.

“గొడుగు క్రింది రూపుఁ బాడిచి జయంబు నీ, కిత్తు నధిప నన్ను నింత నమ్ము.” కుమా. 11.87.

గొడుగు బల్ల

తలుపుమీది కుసుం తిరిగే పట్టె.

శ. ర.

గొడుగు మెట్టెలు

ఉబ్బు మెట్టెలు.

గొడ్డలిపెట్టు

వ్యాఘ్రాతము కలిగించునది.

“అనాడు ఉప్పుసత్యాగ్రహం బ్రటిషు ప్రభుత్వానికి గొడ్డలిపెట్టుగా పని చేసింది.” వా.

గొడ్డ వెట్టు

నిరోధించు, అడ్డగించు.

“గొడ్డ వెట్టుకుఁ దంచుఁ గొఱ లేమి యంచు.”

పండితా. ద్వితీ. పర్వ. పుట. 289.

గొడ్డు

అజాని; మూర్ఖుడు.

తిట్టుగా, దూషణగా ఉపయోగించే మాట.

గువ్వలచెన్న. 44.

నా. మా. 35.

గొడ్డుకారం

వట్టి కారం.

“గొడ్డు కారంతోనే వాడు పావు బియ్యమున్నం తింటాడు.” వా.

గొడ్డు పోయిందా? (కులం)

ఇంకెవరూ లేరా అనుట.

ఈ కులానికి బదులుగా ఊరు, దేశం, లోకం ఇత్యాదులు ఉపయోగించుట కలదు.

“ఆ పిల్లే కావా లని యేమిటి? కులం గొడ్డు పోయిందా?” వా.

గొడ్డు పోలేదు

నిస్సంతు కాలేదు.

మరొకరు ఎవరూ ఇలాంటి వారు లేరా అనుపట్టున ఉపయోగించు పలుకుబడి.

“పీడే నని యేమిటి? లోక మేమీ గొడ్డు పోలేదు.” వా.

“ఈ పిల్లే నని యేమిటి? కులం గొడ్డు పోలేదు.” వా.

గొడ్డుబోతుకు కాయము కొట్టు
వ్యర్థప్రయత్నము చేయు.
బాలింతలకు పెట్టే కాగాన్ని
కాయం అంటారు. అలాంటిది
గొడ్డాలి కెందుకు?
అనుటపై వచ్చినది.
మదన. శత. 6.

గొడ్డు వీగి కన్నబిడ్డ
ప్రథమసంతానము.
వానిమీద ప్రేమ యెక్కువ
అనుట.
లేక లేక కలిగిన కొడుకు,
తొలి కడుపు పంట, గొడ్డాలి
తనం పోగొట్టి కలిగిన కుమారుడు.

“గొడ్డు వీగి కన్నబిడ్డండు గావున.”
కాశీ. 4.87.

“గొడ్డు వీగి కనిన కొడుకుగారాము.”
పండితా. ద్వితీ. మహి. పుట. 167.

గొడ్డు వీగు
సంతానవతి యగు.

“గొడ్డు వీగిన యట్టి కొమ్మల కెల్ల,
బిడ్డలు లేరనుపెనుచింత గాని.”
మర. రా. అయో. పు. 386. పంక్తి. 18.

గొడ్డు వోవు
వ్యర్థ మగు.

“కొంత కాలంబు శూన్యమై గొడ్డు
వోయి.”
కవ. 1.51.

గొడ్డే రగు
వ్యర్థ మగు.
గొడ్డు+వరు.

“ఏలా బిడ్డలు లేని యీబ్రహ్మకు గొడ్డే
రయ్యుఁ జింతింపఁగన్.”
కవిక.

గొడ్డేరి తెచ్చు

ఒక నిర్దిష్ట లక్ష్యము తో
తెచ్చు.

“బాడునఁ బుట్టిన పాపనికే నిన్ను
గొడ్డేరి తెస్తినే కొడలా!”
తాళ్ల. సం. 12.812.

గొడ్డేలు

1. గొడ్డునడు.

“ఒడారించి విషంబున, కడము చను
దెంచి కావ నధికులు లేమిక్, గొడ్డేటి
మందిరి.”
భాగ. స్కం. 8.217.

2. గుత్తకు తీసుకొను.

“బొడ్డుపల్లెను గొడ్డేటి మోసపోతి.”
ప్రీతాధుని చాటువు.

గొడ్డేలుగ

వ్యర్థముగా.

“నీ పడ్డపాటు గొడ్డేలుగ జడ్డు
పలుపం గలవారమె?”
మర. 2.132.

గొడ్డాలు

బిడ్డ పాప లేనిది.

పాండు. 8.128.

“గొడ్డాలి కేం తెలుసు బిడ్డకట్టు?”
పా.

గొద గొద

వైరము.

“ఆ రెంటి కల గొదగొద వాడ
మెన్.”
శేం. పంచ. 8.99.

గొద గొను

విజృంభించు, త్వరపడు ఇత్యాది

భావచ్ఛాయలలో ప్రయుక్తం.
గొనకొను

నెలకొను.

వెడలు ఇ త్యాదులలో
ప్రయుక్తం. కొన్నిట ఉప
స్కారకంగా వినవస్తుంది.

“గొనకొన్న ప్రేమమై కొలువు
చాలించి.” రంగ. రా. ఆర. 170. పు.
“గొనకొని పీడు నీకును శకుంతలకుం
బ్రియనందనుండు.”

భార. ఆర. 4.105.

“వేటనెపమున గొనకొని కణ్వాశ్రమ
మునకున్ వచ్చి.” భార. ఆది. 4.74.

గొనకొల్పు

పురికొల్పు.

గొణగొణ లాడు

గొణుగు.

ధ్వన్యనుకరణము.

గొప్ప చేయు

1. పెద్ద చేయు.

“వాళ్ళ యింటికి వెళ్ళినప్పుడు అతడు
నన్నెంతో గొప్ప చేసి గౌరవించాడు.”
వా.

2. పెంచు.

“కోయకు జీతంబు గొప్ప చేయు.”
పార్వ. 1.62.

గొప్ప చేసుకొను

స్వోత్కర్ష చెప్పుకొను.

“వాడేమో మహా గొప్ప చేసుకొంటు
న్నాడు. వాడి సంగతి ఎవడికి తెలి
యదు?”
వా.

గొప్ప మనసు చేసికొను

ఎక్కువ భౌత్యమును చూపు.

“నేనూ అంత ఉన్నవాణ్ణి కాదు.
నా చేత నయిన మర్యాద లన్ని చేశాను.
మీ రేదో గొప్ప మనసు చేసుకొని
యీ మాడుమఱూ పడ నిన్నే జన్మ
జన్మలకూ మీ మేలు మరిచి పోను.”
వా.

గొప్ప తవ్వి గొయ్యి తవ్వి
సంపాదించు

నానా బాధపడి సంపాదించు.

“వాడేదో గొప్ప తవ్వి గొయ్యి తవ్వి
నాలుగు రాళ్లు సంపాదించుకొంటే
కొడుకు అది కాస్తా కాజేస్తున్నాడు.”
వా.

గొబ్బిపదములు

గొబ్బి తట్టుతూ పాడుకునే
పాటలు.

పండిత. ప్రథ. వాద. పుట. 518.

చూ. ప్రభాతపదములు.

గొర్లపాలు సేయు

పార ద్రోలు - గొట్టెలను
వోలె తోలు.

“నిశితఖడ్గాయధాన్విరహస్తేః డగుచు,
బకువరించుచు గొర్లపాలు సేయు
చును.”
బస. 6.155.

గొర్లమంద

అమాయకులూ, అజ్ఞానులూ
అనుట.

“ఆ ఊళ్లో వాడు చెప్పింది వేదం. ఆ
జనమంతా గొర్లమంద కాబట్టి సరి
పోయింది. లేకంటే వీడి ఆట
సాగేదా?”
వా.

గొటక వేయు

ధ్వని చేయు.

“ఒక్క-డదుకలి గొలుక వేయచును
దాచిన ట్టరిగి టెంకిక గని...”

మను. 4.48.

గొలుగయ్య (దు)

ఈశ్వరుడు.

శైవులలో నేటికీ ఒక వర్గం
గొలుగయ్య లని జంగాలవలెనే
ఉంటారు. వారి వేషం
చిత్రంగా ఉంటుంది. వీరు
జంగాలవలెనే తిరుగుతూ భిక్ష
చేస్తారు.

కమా. 7.38.

గొటిగించు

1. ఖర్చు పెట్టించు.

“ఆ దత్తపుత్రుణ్ణి గొటిగిస్తూ వీడు మహా
అట్టహాసంగా వెలిగి పోతున్నాడు.”

వా.

2. తొరము చేయించు.

“తల గొటిగింపఁ బంచె.”

కాళ. 1.48.

గొలుగులు వడు

గొలుగబడు.

“గొలుగులు వడ్డ వెండుకలు...”

పద్మ. 2.191.

గొలువడము

నల్లకంబళి.

గొట్టె చర్మముపై వచ్చి,
నల్లకంబళి అన్న అర్థంలో
నిలిచింది.

“నెల నెన్నిమాలు నిల్లలోపలను,
గొలువడం బుదికిన మఱి తెల్ల నగునె?”

బస. 7.207.

గొట్టె

ఒక పోటు.

చనట. అజ్ఞాని అనుట.

“వాడు ఒట్టి గొట్టె. వాడికి ఏం
చెప్పితే ఏం లాభం?”

వా.

గొట్టెతోకగా ఉండు

ఎచగినిటగా ఉండు.

‘గొట్టెతోక బైటైడే’ అన్న
సామెతపై వచ్చిన పలుకు
బడి. ఎచగుబాగులు
లేనిది. గొట్టెతోక పుట్టినప్పు
డంతో తరువాత కూడా
ఎచగుబాదుగులు లేకుండా
అలాగే ఉండి పోతుంది.

“ఎంత చేసినా ఆ పని గొట్టెతోకగానే
ఉంది.”

వా.

గొట్టెదాటు

ఒకరిని గుడ్డిగా అనుసరించి
పదిమంది పోవుట.

ముందున్న గొట్టె ఎటు పోతే
మిగత మందంతా అటే
పోతుం దనుటపై వచ్చిన
పలుకుబడి.

“రెడికొడుకు తెల్లబాబ్బాలు వేయడం
మొదలైస్తేసరికి ఊరంతా అదే మొదలు
పెట్టారు. అంతా గొట్టెదాటు.”

వా.

గొట్టెవలె వెట్టిరూతలు కూయు

అజ్ఞానభాషితము లాడు.

“ఓరి! నైర్మత! గొట్టెవలె యేల నెట్టి
కూతలు కూశేవురా.”

శ్రీమా. 29 పు.

గొలగొల లాడు

గోల చేయు.

“చిలుకలు గొరవంకలు గోయిల లరి
చలు నెమలిగములు నెడపక యెపు
డున్, గొల గొల లాడుచు విరహుల.
నిలువఁగ నిచ్చునె వనంబు నీ కం
గొలయే.” శివశ్రీ. 2.76.

గొలుసుకట్టు

విడివిడిగా కాక కలిసికట్టుగా
వ్రాసే వ్రాత.

చూ. గొలుసుమోడి, గొలుసువ్రాత.

గొలుసు కొను

ఒకదానితో నొకటి అంటి
యుండు.

కావ్యా. 6.21.

గొలుసు దప్పిన కోతి

పట్టుకొనుట కసాధ్య మయిన
వాడు; కట్టు తప్పిన కోతివంటి
వా డెనుట.

“దక్కిపోయిన వెంటఁ దగుల నా
వశమె?.....గొలుసు దప్పిన యట్టి
కోతిచందమున.”

శార. హరి. ద్వి. 1506.

గొలుసుమోడి

గొలుసుకట్టువ్రాత

చూ. గొలుసుకట్టు; గొలుసువ్రాత.

గొలుసువ్రాత

ఒక అక్షరంలో ఇంకొక
అక్షరం కలిసిపోవునట్లుగా
వ్రాయువ్రాత.

పాతకాలం పత్రా లన్నీ

గొలుసువ్రాతతో ఉంటాయి
అలవాటున్నవాడు కానీ
చదవలేదు.

చూ. జలుగురాత.

గొల్లభామ

ఆకులలో ఉండి ఎగిరి పడే
పురుగు. ఆకులో మిడత.

గొల్లని సాహిత్యవిద్య

అసంభవం.

గొల్లలకు చదువు రాదు
అను పాతకాలపు ప్రథమ
వచ్చినమాట.

సాతానిసామవేదం వంటి
పలుకుబడి.

“అల్లుని మంచితనంబును, గొల్లని
సాహిత్యవిద్య...లేవు.” సుమతి.

గొల్ల సీవాలు

గొల్ల పాటలు.

“గొల్లసీవాలు పాడుకొనుచు.”

కువల. 2.115.

గొల్ల సుద్దులు

ఒక రకమైన పాటలు.

గొల్లవాళ్లు వారి వారి కుల
పెద్దలను గురించి కీర్తించే
పాటలు.

“గ్రుక్కలు మింగుమన్ వెడగు
గొల్లసుద్దుల నెంత పాడినన్.”

గుంటూ. ఉత్త. 12.

గొల్లున కూయు

ధ్వన్యనుకరణము.

గొల్లున నవ్వు

గట్టిగా నవ్వు.

ధ్వన్యనుకరణము.

గొల్లు మను

దుఃఖించు; ఏడ్చు.

ధ్వన్యనుకరణము.

మాట. 127.

గొల్లెనబండి

గూటిబండి.

వావిళ్ల. ని.

గొవరువోవు

కమలి పోవు

“కొన్ని దేశంబు లెండచే గొవరు
వోయె.” కాశీ. 1.177.

గొహారు చేయు

తపింప జేయు.

“మంట మాని కంబరారి గూడినన్,
గొహారు నేయ నేల సారథం జలంబు
నన్.” పాండు. 2.180.

గోండ్లలు పెట్టు

గర్జించు.

చాటు. 2. భా.

గోండ్లు పెట్టు

గర్జించు, అంకె వేయు.

శ్రావ్.

గోకుడుపాట

దోకుడుపాఠ.

గోచారము

గ్రహసంచార ఫలితము.

తత్ఫలితంగా జీవితం లో

ఫలితం చెప్పుట జ్యోతిష్యా

(ప్ర)ప్రక్రియ. ఫలితానికే
చేరయినది.“గోచారం బాగు లేదు - జాతకం
ప్రకారం బాగుంటే అనుకో.” వా.

గోచికట్టు

బ్రహ్మచారి.

పాండు. 5.238.

గోచికా డగు

ఉన్న దంతా పోగొట్టుకొను.

“గోచికా డై దాని గొనుచు
నేతెంచి.”

గౌ. హరి. ద్వితీ. పంక్తి. 1050.

గోచిరాడు

బ్రహ్మచారి.

గోచి గట్టిన నాటగోలె

చిన్నప్పటినుండి.

“గోచి గట్టిననాటం గోలె బీసుఁ
గుల, మోచి గడించినమూలధనంబు.”

గౌ. హరి. ద్వితీ. పంక్తి. 886.87.

గోచిగాని చేయు

గోచి మిగులునట్లు చేయు.

“పాయక పై నున్న బట్ట బోజేసి,
గారించి యిల గోచిగాని గావించి.”

నలచ. ద్వి. 2.693 పం.

చూ. గోచి చేతి కిచ్చు.

గోచి చేతి కిచ్చు

నిరుపేదనుగా చేయు.

చిప్ప చేతి కిచ్చు వంటిది.

“నీ చేతి రాజ్యంబు నీదు పట్టంబు,
గోచి చేతికి నచ్చి కోరి కైకొనియె.”

మర. రా. అయో. పు. 878. పంక్తి. 14.

“ఏచి వలము దోచి గోచి చేలికి నిచ్చి,
చిలుతసన్యాసిఁ జేసినపిసారి.”

(తె. జా.)

గోచిపాతరాయడు

సన్యాసి, దర్శిదుడు.

చింతా. 2.13.

“వాని కే ముంది? వట్టి గోచిపాత
తాయడు.”

వా.

గోచిపాతరాయడు దొంగల

మిండ డనుమాట

లేనివాడు దొంగలకు భయ

పడవలసిన పని లేదను

మాట.

“రమణి గోచిపాతరాయడు దొంగల,
మిండఁ డనెడుమాట మేలు చెలిసి.”

కుచే. 3.47.

గోచి పెట్టక ముందునుంచే

చాలా చిన్న తనంనుంచే

అనుట.

“వాడు సరీగా గోచి పెట్టక ముందు
నుంచే నాకు తెలుసు.”

గోచి పెట్టిన నాటినుంచీ

చిన్నతనంనుంచీ, బాల్యం
నుంచీ.

“వాణ్ణి గోచి పెట్టిన నాటినుంచీ నాకు
తెలుసు. నా కేం అతడు కొత్త గన
కనాళి?”

వా.

రూ. గోచి పెట్టడం రాక ముందు
నుంచే.

గోజూడు

వీడించి అడుగు,

బ్రాన్.

గోజూలాడు

రూ. గోజూడు.

గోటితో పోవు పనికి గొడ్డలి

యెందుకు ?

సులువుగా నెరవేరుపనికి విశ్వ
ప్రయత్న మెందుకు? ముందే
జాగ్రత్త పడితే సులువుగా
అయ్యేపనికి ఆలస్యం చేస్తే
మహాప్రయత్నం కావలసి
వస్తుంది - అని కూడ.

ఏ చిన్న మొక్కగానో ఉండ
గా గోటితో తుంచి వేస్తే
పోతుంది. అప్పుడు అపని
చేయక మానుగా పెరగ
నిస్తే, గొడ్డలితో గానీ నరక
దానికి వీలుండదు. ఈ
సత్యాన్ని తెలిపే పలుకుబడి.

“గొనకొన గోట నాపనికి గొడ్డలి యేటి
కటంచుఁ బల్కె.” తారా. 4.160.

గోడకాలు

కరగోడ.

“కమ్మతేనియ నీళ్ళుగట్టి పుప్పొడి మట్టి,
గోడ కా బీర్చినప్రోడతనము.”

రా. వి. 3.81.

గోడకు చెవులుంటాయి

ఎవరై నా వినగలరు జాగ్రత్త
అనుపట్ల ఉపయోగించే
మాట.

“కాస్త మెల్లిగా మాట్లాడు. గోడకు
చెవులుంటాయి.”

వా.

గోడకుప్పీ వేయించు

బడిలో పిల్లవానిని గోడ
కానుకొని కుప్పీలో కూర్చు
న్నట్టుగా అడుగున ఏ
ఆధారం లేకుండగా కూ
ర్చుండ బెట్టి ఉపాధ్యాయుడు
శిక్షించు.

పూర్వం వీధిబళ్లలో యిది
అనుదినం కనిపించేది.

గోడ గడుగ పోతే కొనదారా
రొంపే

అసులుతోనే కట్టినగోడను
ఎంత కడిగినా అసులే అవు
తుంది.

గొంగడిలో వెండ్రుకలు ఏరి
నట్టు వంటి మాట.

తాళ్ళ. సం. 9.279.

గోడగించు

1. పాట పాడు.

“మగకు మృద ప్రాడలు గోడగించు
యుం, కారము కార మయ్యె.”

కవిక. 3.87.

2. మించు, పోటీపడు.

“మండు కేసవినాటి మారాండ
బింబంబు, గోడగించు పసిండి గుబ్బ
గోడ.”

తాళ్ళ. 4.294.

గోడచేర్చు

ఎప్పుడూ గోడకు చేర్చబడి
ఉండేవాడు - సోమరి అనుట.

“మొండరి చల్లచప్పుడు గోడచేర్చు,
చండినో తనునట్టి బాడ నున్నాడు.”
గౌ. హరి. ద్వితీ. పం క్తి. 1497-98.

గోడచేర్చు ప్రతిమ

పనికి రానివాడు.

ఉత్సవవిగ్రహం వంటివా
డనుట.

తాళ్ళ. సం. 3.640.

గోడ దుమికే వయసు

గౌరవనము.

గోడ నుముకుట వ్యభిచార
సూచకము. దానిపై వచ్చిన
పలుకుబడి.

“వా డిప్పుడు గోడ దుమికే వయ
స్సులో ఉన్నాడు. అలా చేయక ఎలా
చేస్తాడు?”

వా.

మా. గోడలు దుముకు.

గోడనబోవు

మొలబెట్టుకొన బోవు.

“వజ్రేను దేవ న, దమజుల నింత చేసిన
విధాతకు గోడనం బోవుచాడునన్.”

ఉ. హరి. 1.42.

గోడ నిక్కి చూచు

కుతూహలంతో దారిని పోవు
వారిని పొంగ చూపులు
చూచు.

“గోడ నిక్కి చూచు గొప్ప దీర్ఘ...
బంధనపూటి.”

శైమి. 3.29.

గోడపురువు

నల్లి.

గోడపెట్టు, చెంపపెట్టు
రెండువైపులా దెబ్బ తగులు.

“తలఁప నెదురుఁ దమ్ము బెలియని
వానికే, జేరి గోడపెట్టు చెంపపెట్టు.”
హరిశ్చం. (వీర) 3.76. పే.

గోడపై సున్నము

అశాశ్వతము.

తాళ్. సం. 3.546.

గోడబారు

అందు బాటుగోనిది.

గోడకు చేరగిల బడుట కై
పొడవుగా గుండ్రముగా కుట్టి
యించిన దిండు.

“ముక్కరత్వము వాని ముంగొంగు
బంగారు, కూహకత్వము వాని గోడ
బారు.” రామలిం. 12.

గోడమీద పిల్లి

ఎటు గాలి వీచితే అటు తిరిగే
రకం.

“వాడు గోడమీది పిల్లి. ఏ వైపు
ఎప్పుడు మొగ్గుతాడో నమ్మడానికి
పీలు లేదు.” వా.

గోడమీది సున్నము

ఉపయోగించుకొన వీలు
లేనిది.

తాళ్. సం. 7.34.

చూ. గోడపై సున్నము.

గోడలు దుముకు

వ్యభిచరించు, కట్టు తప్పి ప్రవ
ర్తించు.

“మావాడి పెండి ఏం తొందర వచ్చిం
దయ్యా! ఆహ్లాదే. గోడలు దుముకు
తున్నాడా? తడకలు తోస్తున్నాడా?
వా.

గోడలు పైడి సేయు

ఎంతైనా సంపాదించ గలుగు.
గోడలు కూడా బంగారువి
కట్టించగలం అనుట.

ఇప్పటికీ వాడుకలో ‘నేనూ
ఆవిధంగానే సంపాదించి
ఉంటే యీవాటికి బంగారు
గోడలు కట్టించి ఉండనా?’ –
అని అనడం కలదు.

“ఊర నీవు నే, నును గడియింపఁ
జొచ్చినఁ దనూభవ! గోడలు పెండి
నేయమే?” శుక. 3.76.

“నీవు నేనూ సంపాదినే బంగారు
గోడలు కట్టించ లేమా?” వా.

గోడా గొట్టా లేకుండా మాట్లాడు
యభేచ్ఛగా మాట్లాడు.

గోడాడు

బాధ పడు, విలపించు.

“తలపోత బ్రాంతె తలఁపులకుఁ దమ
కొలఁ చెఱుంగని మతి గోడాడఁగా.”
తాళ్. 5.41.

“ఆడపిల్ల నిట్లా గోడాడించడం
మంచిది కాదు.” వా.

గోడివట్టెలు

ఒక పిల్లల ఆట.

“గుళ్లు దాగిలిముచ్చులు గోడి
పట్టెలు...” వి. పు. 7.202.

గోడివడు

ఒరగడ్డంగా వాలు.

“గోగణము మంగలిగ నేల గోడి
వడఁగ, నడచు కారవరాజసైన్యంబుఁ
గనియె.” భార. విరా. 4.250.

గోడి వెట్టు

వటవాలుగా పెట్టు.

శ. ర.

గోడు కుడుచు

గోడు పెట్టుకొను.

“జుకు పుట్టించి నీ సకలరాజ్యంబు,
గోడు గుడువఁ బుచ్చుకొని.”

గ. హరి. ప్రథ. పంక్తి. 1774-75.

“క్రేపునిదలు, లాస్థం దన్నంగ నమ్మహా
వస చేత, గోడి గ పుట్టియును గోడు
కుడువ వలసె.” హంస. 4.82.

చూ. గోడు పెట్టుకొను.

చూ. గోడు గుడుచు.

గోడు కుడుపు

కప్ప పెట్టు.

కాశీ. 7.95.

గోడు గోడున నేడ్చు

ఎక్కువగా ఏడ్చు.

ధ్వన్యనుకరణము.

“ఆ మాయలాడి యపు డా, కోమలి
మొగము గని గోడుగోడున నేడ్వంగ,
మఱియు వెరపు దోఁపఁగ...”

శుక. 2.42.

చూ. గోలు గోలున నేడ్చు.

గోడు పెట్టుకొను

వేధించు, బాధించు.

“వాడు నా గోడు పెట్టుకొంటు
న్నాడు.” వా.

చూ. గోడు పోసుకొను.

గోడు పోసుకొను

బాధించు, వేధించు.

“వా డెప్పుడూ ఊళ్ళోవాళ్ళ గోడు
పోసుకొంటూ ఉంటాడు.” వా.

చూ. గోడు పెట్టుకొను.

గోడు నేయు

పీడగొట్టు.

“కోటిచంద్రుల డాలు గోడు నేయఁగఁ
జాలు, మొగము వంకుమచ్చక్క సాగను
గుక్క.” వీధి. 9.

గోడెప్ప కన్ను

తెప్పలు వచ్చిన కన్ను.

పండితా. ద్విత్తి. మహి. పు. 108.

గోతులు తీయు

1. ప్రోహము తొలచు.

“వాని కప్పుడూ ఒకరికింద గోతులు
తీయడం అలవాటు.” వా.

2. శాస్త్ర చేయుట కు సిద్ధ
ముగా ఉండు.

“తీసియొ ముంచినార లటఁ పీఠని
గోతులు.” గీర. లోకా. 17.

“మోహం గోతులు తీసే ఉంచారు.
వెళ్ళండి.” వా.

గోదావరి గలుపు

పరిత్యజించు, పాడు చేయు.

‘గంగలో గలుపు’ నంటిది.

“కులము గోదావరిఁ గలిపి వేశ్యాసంగ,
మానచే గావించితే సుపుత్ర.”

నిరంకు. 2.88.

చూ. గంగ కలుపు.

గోనె బట్టిన బంక

వదలనిది.

తాళ్ళ. సం. 11.8. భా. 125.

గోపాల మెత్తు

భిక్ష మెత్తు.

‘అమ్మా గోపాలం’ ‘తాయీ
కవళం’ అంటూ బిచ్చ మెత్తు

టపై వచ్చినది. మాడాకవళ
మన్నులే సందగోపాల
మనుటా అలవాటు.

“గోపాల మనుచు, వీధి నెవ్వారు నుడి
విన వెక్కిరించు.”

విప్ర. 3.15.

గోపిచందనం

ఒకజాతి సుద్ధమన్ను. పచ్చగా
ఉంటుంది. వైష్ణవులు
బొట్టుగా ఉపయోగిస్తారు.

గోప్రవేశము

సాయంవేళ, గోఘృళివేళ.

గోముఖవ్యాఘ్రము

పైకి మంచిగా ఉంటూ
లోపల చెడుగుణము కల
వాడు.

“తనకు నేమి యమృత ధామాఖ్య
గోముఖ, వ్యాఘ్ర మనఁగ నిట్టివాడె
సుమ్ము.”

కళా. 6.268.

గోరం గడతేరుపనికి గొడ్డలి
యేల?

చిన్నదానికి పెద్ద ప్రయత్న
మెందుకు?

“నేరుపు లేటికి జూపను, గోరం గడ
తేరుపనికి గొడ్డలి యేలా?”

రుక్మాం. 2.127.

చూ. గోటితో పోవుపనికి గొడ్డలి...

గోరంత

కాసంత.

“వాడికి గోరం తెనా కనికరం లేదు.”
వా.

గోరంత ప్రొద్దు

1. కాసేపు.

“వారును దాసు నవారితళ కి, గోరంత
ప్రొద్దు మేకొని కట్టు బిగిచి.”

బసవ. 3.65.

2. కొద్దిగా ప్రొద్దున్న దనుట.

“గోరంత పొడైనా లేదు. మనం పోవల
సినదూరం చాలా ఉంది.”

వా.

గోరంతలాట

ఒక బాలక్రీడ.

పండితా. ప్రథ. పురా. పుట. 460.

గోరం జీరు

గోటితో గీరి సైగ చేయు.

“కంటికిం బ్రయం బైనవానిం గామిం
చియు గోరం జీరియుఁ గొంత యాస
తీర్చుకొని.”

శుక. 2.10.

గోరంతలు కొండంతలు చేయు

చిన్నదానిని పెద్దగా చేయు.

“ఎంతకుఁ దెచ్చినే సరసి శేషుణ
చెయ్యము లిందుమీఁద జన్మాంతరవర
నంబు హృదయంబున కిత్తటి నెచ్చరించి
గోరంతలు కొండ లంత లగునటుగఁ
జేసితి మఁచుఁ జేటికా, వాంత సతాళ
వృంత మృదువాతహిమాంబుకణాళిఁ
జేర్చినన్.”

ఆము. 5.77.

“వాని కెప్పుడూ గోరంతలు కొండం
తలు చేసి చెప్పడం అలవాటు. వా
డేదో మాటవరసకు పలకరిస్తే త నేదో
మిత్రుడంటున్నాడేమిటి?”

వా.

గోర దివియగా నే త్తే పాటు

కొంచెము కల్పించుకొను

టతో విపరీతముగా పరిణా
మించు.

గోటితో గీతినంత మాత్రాన
ఏ తై పాటునంటిటి ప్రవా
హము వచ్చిన దనుట వాచ్యా
రము.

“ఇల నిటలి గోరఁ దివియ నే తై
పాటున్.” కళా. 5.63.

గోరపడు

అశపడు.

“గోరపడి గడించేవి కోటకొలఁదులు,
తారి తూరి నోటికిఁ దగ్గంత గాదు.”
తాళ్ళ. సం. 9.249.

గోర బోవుటకు గొడ్డలి

తాళ్ళ. సం. 9.285.

చూ. గోటితో పోవుపనికి గొడ్డలి
యెందుట?

గోర బోవుపనికి గొడ్డలి యేలః
స్వల్పశ్రమతో సరిపడు
దానికై పెద్ద ప్రయత్నము
చేయు టెందుకు?

కళా. 7.267.

చూ. గోటితో పోవుపనికి గొడ్డలి
యెందుట?

గోరవోవు

మొక్క పోవు.

“గోరి మాటకు దన కేమి గోర
వోయె.” భాగ. స్క. 4.42.

వాడుకలో మొక్క పోవు

అనుట నేటి అలవాటు.

“ఏ మయిందే? అదామాటంటే నీ కేం
మొక్క పోయిందా?” వా.

గోరింపు బంతులు

ఒక పిల్లల ఆట.

గోరింపు లాడు

గోరాడు—కొట్టి కోరాడు.

“ఘోరి పేలుపుల మూక దురములా
గోరింపు, లాడి తాండవ మాడునట్లు
గాదు.” నిరం. 8.9.

గోరిడు

గిల్లు.

“మడిచి యందిచ్చునపుడు గోరిడుడుఁ
గల.” నైష. 8.84.

గోరి కట్టించు

రూపు మూపు.

“గోరి కట్టించ మె కాకవిప్రతతి కర్ణ
నేడు హేలాపురిక.” నానా. 148.

గోరు గల్లు

గోళ్ళు తీసే మంగలిసాధనం.

“పదను గోరుగండ్లఁ బదరక కొందఱ,
కండ్లు వెతికి.” సానందో. 3.108.
రూ. గోరుగోలు.

గోరు గాలము

గోరు లాంటి కొన గల
గాలము.

గోరుగొండి

మొన వాడిగా పలుచ గా
తట్టి చేసిన ఇనుప కడ్డీ.
నేడీ మాట గోళ్ళు తీయుట
కుపయోగించే మంగలి కొఱ
ముట్టునకే ఉపయుక్త మవు
తున్నది.

“గోరుగొండును యా మి కు లు కొని
తేర.”

పండితా. ద్వితీ. మహి. పుట. 22.
యా. గోరుగోలు.

గోరుచిక్కుడు

ఒకొక ప్రాంతంలో ఒకొక
పేర పిలువబడు చిక్కుడులో
ఒక జాతి.

మొటిక్కాయ, గోరు
చిక్కుడు, సాళేకాయ అని
దీనికే పేళ్ళు.

గోరు చీరణము

ఒక రకమైన ఉలి.

శ. ర.

గోరుచుట్టు

గోటి క్రింద వ్రేలికొసన లేచే
కుటుపు.

గోరుచుట్టుపై రోకటిపోటువలె
ముందే బాధ భరింప లేక
ఉండగా దానిపై మరింత
బాధ యేర్పడుపట్ల ఉపయో
గించే సామ్యం. వలెకు బదులు
ఉపమానాచారాన్ని
ప్రయుక్త మవుతాయి.

“కాక నెదిర్చి సంగరముఖంబున
హెచ్చిన రాజవంశమున్, గూఁకటి
వ్రేళ్ళతోఁ బెఱికి గోత్రవధంబును జేసి
నట్టియా, వ్రేకపుంగీడు గాక ప్రజ
వేచఁ దలంచిన గోరుచుట్టుపై, రోకటి
పోటుచందముగ రోసి జనుల్ ననుఁ
జూచి తిట్టరేళి” శైమి. 1.64.

యా. గోరుచుట్టుమీద...

గోరుచుట్టుమీద రోకటిపోటు

రాధా. 2.175.

యా. గోరుచుట్టుపై...

గోరుపడము

నల్ల కంబళి.

గోరుపు లాడు

బంతి యాడు.

“గురుకుచ గుబ్బుచన్నగఁగ గోరుపు
లాడును బుట్టచెండ...”

చంద్రా. 2.122.

గోరుముద్దలు

చిన్నపిల్లలను మరిపించి తిని
పించు ముద్దలు, తల్లి పిల్లనికి
పెట్టే ముద్దలు.

గోరుముష్టి

గోజాడి అడుగుకొని తినుట.

గోరు మునిగేదాకా పెట్ట మని
పిల్లలు తోడిపిల్లలవద్ద ఉన్న
తినుబండారాలను కొసరి కొసరి
లీసికొనుటపై వచ్చినది.

యా. గోరుముష్టి.

గోరు మోపేంత స్థలం కూడా

చాలా కొద్ది స్థల మైనా
(లేదు).

“వాళ్ళింట్లో గోరు మోపేంత స్థలం
కూడా లేదు. బంధుబలగం అంతా
వచ్చి వారింది.” వా.

గోరు రాజనాలు

ఒక రకమైన ధాన్యం.

గోరువెచ్చ

నులివెచ్చ.

గోటికి వెచ్చగా కనిపించేంత
అనుట.

కవోష్ణం.

“గోరువెచ్చు నీళ్లలో స్నానం
చేయడం మంచిది.” వా.

గోరొత్తులు

నఖశులములు.

“నెమ్మొలి పీడం జింతిలు పరావనం
బోలె, గోరొత్తులకు జనుగుబ్బ
లాసగి.” కళా. 7.166.

గోరొండి

గోరుగల్లు.

“వాడి గోరొండి గన్నులు దోడి
యైన.” భీమ. 6.100.
చూ. గోరుగొండి.

గోర్పిక్కార్లు

చెండువలె ఎగుర జేయు.

రామా. 6.206.

గోర్మిష్టి

గోరుముష్టి.

“ధీ, యుతు లావారికి సెతమున్ గట
కటా! యూరూర గోర్మిష్టి యే,
గతి.” నానా. 75.
చూ. గోరుముష్టి.

గోలతనము

అమాయకత్వము.

“పెన్, గోలతనంబునన్ మగఁడు
కొట్టిన.” పాండు. 4.144.

గోవతనము

దుర్మార్గము.

“మీటిన్ముచ్చు లేవురు, మావీటం
గన్న పెట్టి మణిభూషణముల్, గోవతనం

బునఁ దెచ్చిరి, నీ విటు సేయించు తెల్ల
సేరులు కాదే.” దశ. 4.24.

గోవ మొలత్రాడు

మొలత్రాడు.

మరి నాని మొలత్రా డని
శి. ర. ఆడవాళ్ళకు మొల
త్రాడు వేసుకునే ఆచారం
అరుదు అట్టి!

గోవాళ్ళు (పొలు)

చువకలలు, విడిమిలు.

“తినిరంపు వయసు గుబ్బల, కొమ
గాలపు నీకు దగినగోవాళ్ళ మహిన్,
నెమకి గనరాదె ముఱిసిన, మముఁ
జెనకిన నేను గలదు మద నేమిటికిన్?”
మను. 4.88.

గోవావుల కోడెలు

పోట్లమారి కోడెదూడలు.

గోవావు లనగా దుష్ట మగు
గోవు లని వావిళ్ల. ని.

“శలపోతల్ దల లెఁడె దాల్చి సడలెం
దాపంబు దీపిం చె జేఁతలుడించెక
స్థుతి వీడుకోలు గొనియొక్క దెవాటెఁ
కన్నెరు కో, చుక్కలు గోవావుల కోడె
లె నిగిడె సిగ్గుల్ దూర మై పోయె.”
విక్ర. 4.154.

గోవింద కొట్టు

నిరసనగా చనిపోయె ననుపట్ల
ఉపయోగించే మాట.

“తన మామ తన కేదో యిస్తా డని
వీడు ఆదరా బాదరా పరిగెత్తాడు. ఈ
లోగా వాడు గోవింద కొట్టాడు. సరి
పోయింది.” వా.

“వాడు గోవింద కొట్టాడట. నీకు తెలుసా?” వా.

గోవిందా అనిపించు

ఇక చాలు రా అనిపించు.
“గోవిందా యనిపించుకవులు వేవేలు సుమీ.” గీర. గురు. 20.

గోవువెంట తగులు కోడెభంగి
ఎప్పుడూ విడువక - వెన్నంటి
అనుట.

కాస్త విద్యావంతులు సంభా
షించుకొనునప్పుడు ఉపయో
గించే పలుకుబడి.

ఇది భాగవతంలోని ఒకా
నొక సద్య భాగం.

“వాడెప్పుడూ ఆ అమ్మాయి చెరుగు
వదిలేట్టు లేడు. గోవువెంట దగులుకోడె
భంగి అన్నట్లుగా ఉంది వీడి వ్యవ
హారం.” వా.

గోసడచు

నిందించు.

“మనలకా ధూర్జటితోడ గోసడచి
కామధ్యంసి పట్టిక పొండుని చక్రాం
కునిఁ జూపి...” నిర్వ. 2.98.

గోసన వుచ్చు

చాటించు, ఘోషణ
చేయించు, ఘోషించు.

“గోసనంబులు వుచ్చి సర్వస్వదాసు
లగుచుండిరి.” కమా. 11.59.

“దానియొక, గొఱగొఱ పీట నెలెడల
గోసన వుచ్చిన.” దశ. 10.126.

“తనదుర్వారతరప్రతాపమునఁ జిత్త
స్నేహముల్ గట్టి నేయు నితం దెట్టి

విదగుఁడో దలఁప నోపనో యంచు
లోకంబు గోసనపుచ్చుక.”

దశ. 1.7.

యా. గోసన వుచ్చు.

గోస నాన ఉదయించు

ఘోషణ బయలుదేరు.

ఊరంతా గుప్పు మను.

“కాఖోపకాఖల సాఁగుచున్నది రట్టు,
గుఱి లేక యుదయించె గోస నాన.”

శివ. 3.71.

గోళ్ల కుతికంటు

ఒకనగ.

“...గోళ్ల కుతికంటు నునిచె నొకతె.”

రాధి. 1.93.

గోళ్లు గిల్లుకొను

ఏ పసి పాటా లేక ఉండు.

“వాడు పొద్దస్తమానం గోళ్లు గిల్లు
వంటూ కూర్చుంటే ఆవిడ మాత్రం
ఏం చేస్తుంది?” వా.

గోళ్లు మీటు

గోళ్లు గిల్లుకొను.

నిర్వ్యాపారిగా ఉండు.

“పనుల కొడ ల్వంగక కామిన
లిద్దఱు గూడి గోళ్లు మీటుచు
దాదుల్...” శుక. 2.383.

“వాడు పని లేక గోళ్లు గిల్లుకొంటూ
కూర్చున్నాడు.” వా.

గోళ్లు రాచు

కలబడు, రాపాడు.

“ఆ యెల ప్రాయమున్ భవదుదంచిత
కీర్తియు గోళ్లు రాచఁగాఁ, గాయఁజ
డాకపై నలిగి కత్తులు నూలుచు...”

కళా. 7.35.

గొడుగీతములు

ఒక విధ మైన జనసవగీత
ములు.

నా డివి పానిలో ఒకవిధ మైన
నిర్దిష్టవిధం కావచ్చును.

“గొడుగీతములు వాడుచు.”

కమా. 6.45.

గొతముని గోవు

తగిలితే చాలు పడి చచ్చి
పాపము చుట్టుకొను నట్లు
చేయునది. ఒక కథ్యపై
వచ్చిన సలుకుబడి.

“ఒండొకడ వైన నిపుడు నీపిండి
యిడమె, బ్రాహ్మణుడ నొట మా
చేత బ్రదుకు గంటి, తడవఁ బని లేదు
నిన్ను గొతముని గోవు, వనుచు వాడించి
విడిచిన నాగ్రహించి.” మను. 4.90.

గొదకట్టు

అట్లు కట్టిన కట్టు.

ఆము. 6.81.

గొరి కుంకుమలు

ఒక రకమైన ధాన్యం.

హంస. 4.128.

గొరుకాకి

బొంతకాకి.

బ్రాన్.

గొలి పలుకు

బల్లి శకునం.

ఫలానా వారం ఫలానా
దిక్కున పలికితే ఫలానా
ఫల మని చెప్పే ఒక శకున
శాస్త్రం.

గ్రక్క-దలు

కదలి పోవు.

గ్రక్కిలువడు

నడలి పోవు.

గ్రక్కుమి క్కనక

క క్కమనకుండా - ధ్వన్యనుకర
ణ మై ఉంటుంది. ఇలాంటి
వింక - క య్ కు య్ అన
కుండా - కిమ్మనకుండా -
ఆ డే ఆనకుండా - కిక్కురు
మనకుండా...

“క దల క మె దల క గ్రక్కుమి
క్కనక.”

పండితా. ప్రభ. పురా. పుట. 808.

గ్రక్కు మిక్కన లేక

ఏమీ అన లేక, కిక్కురు
మనకుండా.

ధ్వన్యనుకరణము.

“అక్కిళ్ళు వడి గ్రక్కు మిక్కన
లేక, యున్నవారలఁ జూచి.”

బస. 6.179.

గ్రగులకా డగు

ఛిన్నా ఛిన్నత నొందినవా
రగు.

“తలలు వీడంగ విద్యాధరుల్ పఱచిరి,
గ్రగులకాం ద్రైరి ఛిచరవరులు.”

పారి. 5.37.

గ్రచ్చ కదలినట్లు

గ్రచ్చ పొద కదిలించినట్లు.
గలగల మని.

గ్రచ్చపాద కదిలించినప్పుడు
గలగల మని గచ్చకాయలు
రాలును, అందుపై వచ్చిన
పలుకుబడి.

“పుణ్యవాహిని నిటు వా, క్రచ్చితి వని
వడి నందఱు, గ్రచ్చ కదలినట్లు గువ్వ
కరిగాని తిట్టన్.” జైమి. 4.72.

గ్రచ్చపాద కదలించినట్లు
గలగల మని.

“శుచ్చితురా లైన యచ్చుపలలోచనం
జూచి పౌరు లందఱు గచ్చుకొని గ్రచ్చ
పాద గదలించినకేవడి విచ్చలవిడి
నోరికి వచ్చినట్లు వెచ్చానికి వచ్చు
వారును.” సారం. 3.217.
చూ. గ్రచ్చ కదలినట్లు.

గ్రద్దగోరు

దొంగల పనిముట్లలో ఒకటి.

గ్రహచారము

దురదృష్టము.

గ్ర హ బ ల ము సరిగా లే
దనుట.

గ్రహసంచారం బట్టి జీవి
తంలోని ఎ గు డు ది గు డు
లుంటాయన్న జ్యోతిశ్శాస్త్రం
పై ఏర్పడినది. కాని చెడుగా
ఉన్న దన్న అర్థంలోనే గ్రహ
చారం ఉపయుక్తం కావడం
విశేషం.

“వాడి గ్రహచారం అలా ఉంది.
అందుకే పాడయి పోయాడు.” వా.

గ్రహచారము చాలని

గ్రహబలము చక్కగా లేని.
దురదృష్టపుదినా లనుట.

జ్యోతిశ్శాస్త్ర రీత్యా వచ్చిన
పలుకుబడి.

వీరనారాయణ శత. 20.

“గ్రహచారం చాలనప్పుడు ఏం చేసినా
స్యతిరిక్తమే అవుతుంది.” వా.

గ్రామాశ్వము

గాడిద.

గ్రామ్యకర్మము

మైథునము.

గ్రామ్యధర్మము

మైథునము.

“...ప్రాయంపు టింతులకును గ్రామ్య
ధర్మంబు లేకున్న గలుగు దుఃఖ
మెంతని వచింప వచ్చునో.”

హంస. 3.206.

చూ. గ్రామ్యసుఖము.

గ్రామ్యసుఖము

మైథునము.

చూ. గ్రామ్యధర్మము.

గ్రాసవాసములు

తిండి, బట్ట.

“వచ్చు నాదాయములు గ్రాసవాసము
లకు, గాఁగ దినములు గడవె...”

హంస. 2.152.

గ్రాసవాసోదైన్యం

తిండికీ బట్టకూ లేక పోవుట.

గుక్కు-గొను

త్రాగి వేయు.

“అక్కజంబుగ నబ్ధి నానాశనముగ,
గ్రుక్క గొన్నట్టి చూపంఁది యొక
డుండ.” హరిశ్చ. పూర్వ. 302. పం.

గ్రుక్కలు పెట్టు

త్రాగు.

“కొక్కరు మన కమృతంబును,
గ్రుక్కలు పెట్టుదురు సురలు.”
హర. 6.122.

గ్రుక్కలు మ్రొంగు

గ్రుక్కిళ్లు మ్రొంగు.

“గ్రుక్కలు మ్రొంగుచు జేసెదగు
గొల్లల సుగుల నెంత పాడినన్.”
గుంటూ. ఉత్త. 12.

గ్రుక్కిళ్ల చిట్టు

ఊపిరి యాడక పోవు.

“గ్రుక్కిళ్ల వియంగఁ జూచ్చెరవికన్.”
కవిక. 2.150.

గ్రుక్కిళ్లు మ్రొంగు

1. గుటకలు మ్రొంగు.

“గ్రుక్కిళ్ల మ్రొంగఁగఁ గ్రొత్త నెత్తురుల
వాగు ల్పాఁఁగ వ్యాదులున్.”
కా. మా. 2.52.

“గ్రుక్కిళ్లు మ్రొంగుచు.”

రాధా. 4.105.

2. ఆశతో—గుటకలు వేయు.

“నాకబలి సంవిధానంబు లాచరించు
వారలఁ గనుంగొని గ్రుక్కిళ్లు
మ్రొంగియు...” శుక. 2.160.

“కోకిలవ్రాతంబు గ్రుక్కిళ్లు మ్రొం
గించు.” హర. 8.88.

గ్రుక్కుమి క్కనక

ఒక్క మాట పలుకక.

“నిర్జిహ్నుల బోలె గ్రుక్కు మి క్కనక
పక్కెరలు ప్పెడ ద్రోచుకొనియును.”
పాఠ. 5.13.

గ్రుట్కుమిట్కు రనక

ఒక్క మాట లెఱుకుండ.

“గుండియలు గ్రుక్కఁ దన్నిన గ్రుక్కు
మిట్కు, రనక చూతని కిమక చల్లఱ
నిచ్చి.” శుక. 3.627.

గ్రుచ్చి కౌగిలించుకొను

గడ్డిగా కౌగిలించుకొను.

“నీ కంట మోహంపుదేవు దెప్పు రంచు
సతిని గ్రుచ్చి కౌగిలించుకొని యెత్తి
యెక్కున...” కళా. 7.235.

గ్రుచ్చి గ్రుచ్చి యడుగు

చెప్పు చెప్పు మని బలవం

తము చేసి యడుగు

“.. ఇంతకు మున్నిది యెన్నండును
విన్న యది గా దిప్పు దెప్పగిది నొదవె
దెప్పు మని గ్రుచ్చి గ్రుచ్చి యడుగు...”
కళా. 1.202.

గ్రుచ్చెత్తు

అడ్డి యెత్తు, ముంచు.

“గొజంగిసీరన గ్రుచ్చెత్తి కపురాన,
రంగు మీఱ లోన రంగు వైచి.”
చమ. 1.88.

గ్రుడ్డింగిలాయి

ఒక రకమైన చేప.

శ. ర.

గ్రుడ్డికన్ను పాదుసా

కుబేరుడు.

గ్రుడ్డికామంచి

గొడుగుగడ్డి.

శ. ర.

గ్రుడ్డికాను

మారనికాను.

చిల్లిగవ్వ వంటిమాట.

మల్లభూ. వైరా. 3.

గ్రుడ్డి కొక్కిరాయి

గుడ్డికొంగ.

గ్రుడ్డిగవ్వ

గుడ్డికాను.

గ్రుడ్డిదీపము

పెలుగు లేని చిన్నదీపము.

గ్రుడ్డిదొరతనము

గుడ్డిదర్బారు.

చూ. గుడ్డిదర్బారు.

గ్రుడ్డిబేరము

తెలివితక్కువ బేరము.

బ్రాక.

గ్రుడ్డివడు

చీకటిపడు.

“కొన్ని దేశంబు లిరులచే గ్రుడ్డివడియె.”
కాశీ. 1.137.

గ్రుడ్డివాటుగా

కాకతాళీయంగా.

గుడ్డివాని చేతిరాయివలె
ఏదో తగిలిన దనుపట్ల అను
సామ్యం.

గ్రుడ్డివెన్నెల

మసక వెన్నెల.

గ్రుడ్డులోపలి చిన్నకూన

పసిపాప.

“అడ్డపట్టులపాప యవు నఁజే లేక,
గ్రుడ్డు లోపలి చిన్ని కూనయో
యమ్మ!” సారం. 2.305.

గ్రుడ్డెట్ట

కన్నెట్ట, కోపము.

కోపం వచ్చినప్పుడు కను

గ్రుడ్డు ఎట్టవడును కావున
వచ్చిన పలుకుబడి.

“అకట! గ్రుడ్డెట్ట బాదరాయణుని
మోద.” భీమ. 4.12.

గ్రుడ్లకొలదిగ కన్నీరు గ్రుక్కి
కొను

కండ్లనిండా నీళ్లు పెట్టుకొను.

“తెన్న తెలువాటు గొట్టితి తెమ్మ
టంచు, గ్రుడ్లకొలదిగ కన్నీరు గ్రుక్కి
కొనుచు.” శుక. 3.197.

చూ. గ్రుడ్లనిండా నీళ్లు పెట్టుకొను.
కళ్లనిండా నీళ్లు పెట్టుకొను.

గ్రుడ్లు తినుటయె గాక
గూడెక్కి కూయు

చెడ్డపని చేసి దానిని బాహా
టముగా చెప్పుకొను.

“ఏమేమీ! గ్రుడ్లు దింటయుం గాక
గూడెక్కి కూసెద పివేశ్యయుం
దానియు నీ కన్నుల కెంత ప్రియమైన
నయిరి గాక నీకు సరకుగా నిటు పలుక
నెట్లు నోరాడె.” భోజ. 7.171.

గ్రుడ్డు మిడికించు

గుడ్లు మిటమిట లాడించు.

క్రీడా. పు. 78.

గ్రుడ్డు మెఱము

గ్రుడ్డుటిమి చూచు

“గవిలో వెబ్బలి డాగి గ్రంథము మెఱి
మంగా గాంచి రా జేసె నేయ వడిన్
బాణము వెంటనే.”

మను. 4.46.

గ్రంథము వెలి కులుక నొక్క
బాగుగా నొక్క.

“మెడ యొడిసి పట్టి గ్రంథము వెలి కులుక
నొక్కచు...” కళా. 3.278.

“గ్రంథ బయటికి వచ్చెటటుగా మెడ
నొక్కినాడు.” వా.

గ్రంథము వెల్లువకు

గ్రంథము బయటికి వచ్చు.

గొంతు బిగుసుకొన్నప్పుడూ,

ప్రాణపాయ సితిలో ఉన్న

దని చెప్పుటకున్నా నాడు

కలో గ్రంథము బయటికి వచ్చి

నవి అంటారు.

“గుంతలో బడ గ్రంథము వెల్లువకు
నాల్క, నడుము గలుచుక నలుచుచు
వెడిసి మడిసె.” హంస. 1.193.

గ్రంథములాడు

కొట్లాడు.

పశ్చిమాంధ్రంలో అతిప్రచు

రంగా వాడుకలో ఉన్నది.

గ్రొచ్చి కోరాడు

త్రవ్వ.

“ప్రాశవంబున దోరండబలము మెఱిసి,
గ్రొచ్చి కోరాడి త్రవ్విరి కుతల మెల.”

భాగ. 9.205.

ఘంటాపథము

1. రాజమార్గము.

“కలువడంబులు గట్టి ఘంటాపథము

అంగుర, బొడవుగా నునుబట్టువడగ
లెల్లి.” యక్కాం. 1.118.

2. రాచబాట వంటిది.

కొట్టెనపింకి అనుట.

“వేదశాస్త్రపురాణాది విద్యలెల్ల,
దరుణి నీనూన ఘంటాపథంబు
మాకు.” నైష. 2.49.

ఘంటాపథముగా

నిశ్చయముగా.

ముక్తకంఠంతో అనుట.

రాచబాటలో నడచినట్లు

నిరాశ్వాటముగా అనుట పై

మాటిమాటి వచ్చిన పలుకు

బడి.

“నిదురమబ్బిన నున్న నెన్నెఱిని
నెఱును, బొరడుబోక ఘంటాపథముగ
నిగములు.” వ్యాఖ్యా. చాటు.

తె. జా.

ఘటదాసుని చేయు

నొకరుగా చేయు.

“..... నే మనంబునం, దలచిన
రుద్రుడైన ఘటదాసుని జేయుదు
గామునింటికి.” మార్కం. 1.21.

ఘటన

దైవఘటన.

చూ. దైవఘటన.

ఘటన చేయు

సంఘటిల్లు జేయు.

“కలిమి యంగంబు లెల్ల ను ఘటన
చేసి.” పార్వ. 6.93.

ఘటనపడు

సంఘటిల్లు.

“సకలలక్షణగ్రంథవిస్తారసార, పటిమ
లన్నియు నొకటిగా ఘటనపఱచి,
లక్షణగ్రంథ మొనరింతు.”

ఆనంద. 1.2.

ఘటాఘటీలు

హేమా హేమీలు

“ఓహో! భేదము లేదు నిండునభల
నొక్కింత మాత్రంబు హేమా
హేమీలు ఘటాఘటీ లతిరఘల్
మాంధాళు లీనాము లే, లా? హీనా
ధికభావముల్...” వరాహ. 10.8.

ఘట్టకుటీప్రభాతము

జేనినుండి తప్పించుకొన వలె
నని అంత అవస్థ పడ్డాడో
దానివాతే పడవలసి వచ్చి
నది అనుపట్ల అనే ఒక
న్యాయము.

సుంకము చెల్లించు పాకను
తప్పించుకొనవలె నని ఒక
బండివాడు రాత్రంతా ప్రయా
ణం చేశాడు. కాని తుద
కేమో తెల్లవారు నప్పటికి
ఎదుట ఆతావే కనిపించినట్లు
తెలుసుకున్నాడు.

“ఘట్టకుటీప్రభాత మనగా నిద్రో
పఱికించి చూడఁగన్.” కళా. 6.249.

ఘణంఘణలు

ఘణఘణలు.

ధ్వన్యనుకరణము.

ఘణిల్లున రంకె వైచు

ధ్వన్యనుకరణము.

“ఘణి ఘణిల్లున వైచు ఘన మైన
రంకెల.” వీర. 3.105.

ఘనం పఱచు

ఉగ్గడించు, గొప్ప సేయు,
కొండాడు.

“అని నెనరు ముట్టం బూనిన వసుమా
యుధు పూనికి వజ్రాయుధుండు ఘనం
పఱచి.” కుమా. 4.47.

ఘనము చేయు

గొప్ప చేయు.

“నెఱిగొప్పు కొనగోర నివిరి చూచెద
నన్ను, శెలి నీ వది ఘనంబు చేసి
కొనెడు.” సారంగ. 2.226.

ఘనాంతస్వాధ్యాయి

చూ. ఘనాపాఠీ.

ఘనాపాఠీ

ఘనాంతం వేదంచదువు
కొన్నవాడు.

వేదంలో ప్రతిమంత్రానికి
పదము, జట, ఘనము అనేవి
ఉంటాయి. ఘనం ఆఖరుది
కనుక కూలంకషంగా చదువు.
కొన్నవాడు అనుట.

ఘమ్మను

ఘమ్మని వాసించు.

ఘల్లుఘల్లు

ధ్వన్యనుకరణము.
శాధి. 1.99.

ఘల్లు రను

ధ్వన్యనుకరణము.
సారం. 3.28.

ఘశుకు ఘశుకు మను

శబ్దించు.

ధ్వన్యనుకరణము.

ఘుటిక మ్రింగిన సిద్ధునివలె

రససింధుడు రసఘుటికను

మ్రొంగినట్లు - మానంగా;

కి మృగనకుండా.

పారం. 3.164.

ఘుణాక్షరన్యాయముగా

బుద్ధిపూర్వకంగా కాక

యాదృచ్ఛికంగా యేర్పడినది.

ఒక పురుగు కర్రను తొలిచి

నప్పుడు అందులో అక్షరా

కారసామ్యం యేర్పడినట్లు

అనుట.

“ప్రతిపద్యముఁ జోద్యముగాఁ, గృతిఁ

జెప్పిన నొప్పుఁ గాక కృతి నొకపద్యం,

బలిమాధుఁడైన జిత్రతఁ, బ్రతిపా

దింపఁడె ఘుణాక్షరన్యాయమునన్.”

విక్ర. 1.17.

గ్రుడ్డివాటుగా అనుట.

ఘుమ ఘుమ మ్రోయు

1. శబ్దించు.

ధ్వన్యనుకరణము.

“ఖగేశ్వర పక్ష జనిత వాతాం, కర

పూర్తిని శంఖ మపుడు ఘుమ ఘుమ

మ్రోసెన్.” పారి. 2.78.

2. పరిమళించు.

“మలైపూలు ఘుమ ఘుమ లాడు

తున్నవి.” వా.

ఘుమ్మను

పరిమళించు, శబ్దించు.

“ఘుమ్మను కపురంపు జగతి కూర్చుండి
తగ్గె.” వాల్మీ. 3.101.

“అపిఘ్నుట వియచ్చరీపాణి వల్లకీగుంఫ
స్వరఘ్నులు ఘుమ్మ రనియె.”

వసు. 5.3.

ఘోటరబ్రహ్మచర్యము

వీలు చిక్క-క బ్రహ్మచర్యం

నెఱపుట.

గుఱ్ఱము ఆడుగుఱ్ఱం కనబడే

నాకా బ్రహ్మచర్యం అవలం

బిస్తుంటి. అందుపై వచ్చిన

పలుకుబడి.

“కదిసి చూడ ఘోటక బ్రహ్మ

నర్యంబు, పింగళాజపంబు పిల్లీల,

మజగోపవాస మల బకధ్యానంబు,

నక్కవినయా మిట్టి నయము లెల్ల.”

వైజ. 2.19.

చంకకట్టలు

కుంటివారు నడుచుటకు చంకల

క్రింద ఆధారంగా పెట్టుకునే

కట్టలు.

చంకకాళ్ళు

చూ. చంకకట్టలు.

చంక కెక్కు

ఎక్కువచనవు తీసుకొను.

నిరసనగా అనుమాట.

“రెండు సార్లు పలకరిస్తే చాలు. వాడు

చంక కెక్కి కూర్చుంటాడు.” వా.

చంక చేతులు కట్టుకొని

చేతులు కట్టుకొని వినయ

ముతో.

“వాళ్లన్నయ్య దగ్గర ఎప్పుడూ వాడు
చంక చేతులు కట్టుకొని నిలబడ
తాడు.” వా.

చంక చేతులు వెట్టుక

చేతులు కట్టుకొని.

“నిలుచుండి చంక జేతులు వెట్టుక
కీరీట, మలు గలరాజులు కొలువు నేయ.”

చంక జేతులు వెట్టుకొని

వినయముతో.

సారం. 1.62.

“నిలుచుండి చంక జేతులు కట్టుకొను
వాడె, కొలువ రా రే మంచు గెలియ
సాగె.” కవచ. 24.

చంకటివాడు

చంటివాడు, చంకలోని బిడ్డ.

“వాపోవు చంకటివాని బో వైచి.”

గౌర. హరి. ద్వి. 1055.

చంకతాళి

చంకలో త గి లిం చు కొను
మూట.

శ. ర.

చంక దుడ్డు, శరణార్థి

అననురూపప్రవర్తన.

పై కేమో అభయం కోరుతూ
వచ్చినట్టు నటిస్తున్నా, కొట్టు
టకు కర్ర తీసుకొని వచ్చి
నట్లు.

“శరచాపధారణంబున్, బరమ మన
శ్శాంతి దాంతి పరిపాకంబున్, బరి
కింప జంక దుడ్డును, శరణార్థియు
ననెడునట్టి చందము దోచెన్.”

హరవి. 7.17.

“ధరణీశ! చంక దుడ్డును, శరణార్థియు
ననెడు మాట సరి వచ్చె మునీ, శ్వర
బాధక మగు నీడు, శ్చరితము పరికింప
మిగుల సాహసి వరయన్.”

హరి. 2.149.

చంక నాకి పోవు

చెడిపోవు.

“ఆ కేసు కొత్తకీటకు ఇచ్చాను. అది
కాస్తా చంక నాకి పోయింది.” వా.

“నామాట వినక పోతే నీవే చంక
నాకి పోతావు.” వా.

చంక బిడ్డ లూడిపడునట్లు మాట
లాడు

చమత్కారముగా, హాస్య
ముగా, గడుసరిగా మాట
లాడు,

“.....చున మాదట వేడిన మాటు
వల్కుగా, గొంకెడు నంచు మీ
రిపుడు గోలని చూడకు రమ్మ నేర్చు
బో, చంకల బిడ్డ లూడిపడ సారస
లోచన మాటలాడెగన్.”

విజ. 3.34.

చంకలబంటిగా మెనవు

కుత్తుకబంటిగా తిను.

“చంకల బంటిగా మెనవి.”

క్రీడా. పు. 56.

చంకలు ఎగుర వేయు

సంతోషించు, సంబరపడు.

“పరీక్షలో ప్యా సయ్య నని వాడు
చంకలు ఎగుర వేసుకొంటూ వచ్చాడు.”

వా.

రూ. చంక లెగుర వేయు.

చంకలు కొట్టుకొను

సంబరపడు.

“అ. మనస్థి నిస్తా మంటే వాడు
చంకలు కొట్టుకొంటూ వస్తాడు.” వా.
చా. చంకలు వేగుర వేయూ.

చంకలు గుద్దుకొను

చా. చంకలు కొట్టుకొను.

చంకలు గొట్టుకొను

సంతోషించు.

“కలిగొట్టు చాచి చంకలు గొట్టు
కొనుదమే, పొలంతి గొకొను ముల్ల
పొన్న గెల్ల.”

నలచ. 3.230.

“వాని కా ఆ సి వస్తుందని తెలియగానే
భార్య చంకలు గొట్టుకొన్నది.” వా.
చా. చంకలు తట్టుకొను.

చంకలు తట్టుకొను

సంబరపడు.

“తన దత్తులలికి జబ్బు చేసిం దనే
సరికి వాడు చంకలు తట్టుకొంటూ
బయలుదేరాడు.” వా.

చా. చంకలు కొట్టుకొను.

చంకలు తాటించు

సంతోషించు.

చంకలు కొట్టుకొను అని
వాడు క లో ఇది కనబడు
తుంది.

“బలిరా తేరకుఁ దేరఁ దక్క నిక నీ
బంగారకుం దంచుఁ జంకలు దాటిం
చుచు...” పాండు, 8.67.

“వాళ్ళ తాత చచ్చిపోయా దని నిన్న
ఉత్తరం వచ్చింది. వాడు చంకలు
కొట్టుకొంటూ వెంటనే బయలుదేరి

పోయాడు. ఎలాగూ ఆ ఆ సి వీడికి
దక్కవలసిందే గా.” వా.

యా. చంకలు కొట్టుకొను.

చంకలు వైచుకొను

చంకలు కొట్టుకొను, సంబర
పడు.

“కానున్న పనికి చంకలు వైచుకొన
రాను, గడచిన వేత దుఃఖపడఁగ
రాను...” రామలిం.

చంకలో పెట్టుకొని పోవు

సంగ్రహించుకొని పోవు.

“కాస్త అబ్బగ తగ్గా ఉన్నా మంటే
వాడు దొరికిందాన్ని చంకలో పెట్టు
కొని పోతాడు.” వా.

యా. చంకను పెట్టుకొని పోవు.

చంక వైచుకొను

చంకలు కొట్టుకొను.

ఇది సంతోషసూచకము.

“సంతనము నాపఁజాలక చంక వైచు,
కొనుదు నొకదాఁటు గొని.”

ప్రభా. 3.134.

చంగున....

దుముకు ఇత్యాదులలో.

భవ్యమకరణము.

కళా. 8.89.

చంటిక్రిం దిటికి

కొంగుచాటున నుంచి.

అనగా వెంట వెంట తిరు

గునట్లుచేసి అనుట.

“ఊరికి జంటిక్రిం దిటికి వాతొత్తు.”

గా. హరి. ద్వితీ. పంక్తి

చంటిపాప

పసిపాప.

చంటివాడు

పాలు తాగే పసివాడు.

చండశాసనుడు

నిర్దాక్షిణ్యం గా తప్పను
శిక్షించువాడు.

“అతనా చండశాసనుడు! నీ సిఫారసు
లేవీ పని చెయ్య వక్కడ.” వా.

చండాలవాటిలో బ్రాహ్మణ
గృహము వెదకు

వ్యర్థప్రయత్నము చేయు.

మాలగూడెంలో బాపన
యింటికొసం వెదకడం
వ్యర్థమే కదా!

“పసుధ నెం దెనఁ జండాల వాటి
లోన, బ్రాహ్మణగృహంబు వెదకుట
భ్రాంతి గావె.” ప్రభా. 4.160.

చండిపోతు

మొండివాడు.

“మొండరి చలచప్పుడు గోడచేర్చు,
చండిపో తనునట్టిజాడ నున్నాడు.”
గా. హరి. ద్వితీ. పంక్తి. 1497-98.

చండి వడు

మొండి కెత్తు.

“మజ్జనక్రీడాపరాయణం బై చండి
వడి కదలమిన్.” హరి. 5.13.

చండి నేయు

మొండికి వేయు, కోపించు.

“చండి నేసి యడిగినఁ జక్క మాకుం
తెప్పదు.” తాళ్ల. సం. 3.626.

చండ్రనిప్పులు

భగభగ లాడు నిప్పులు.

చండ్రకట్ట కాల్చిన నిప్పులు
చాలా వేడి అనుటపై ఏర్పడి
నది.

“చండ్రనిప్పులకంటె వేండ్రంబు లగు
నట్టి, కన్నులఁ గోపాగ్ని కణము
లురల.” హరిశ్చ. 3.91.

చండ్రమల్లెలు

చండ్రనిప్పుల మంటలు.

“రవరవ మండు నెర్రని చండ్రమల్లెల.”
క్రీడా. పు. 43.

చండ్రలాటలు

ఒక పిల్లల ఆట.

హంస. 3.146.

చందనకావులు

ఒక రకమైన బట్టలు.

పండితా. పర్వ. 307. పుట.

చందన పులదు

గంధము పూయు.

“అలఁజెఁ జందన మొక ధవళాయ
తాక్షి.” హరి. 2.12.

చందమామ కొండనాలిక

చందమామ చిఱునాలిక
వంటిది.

అనగా తెల్లనిది, మృదువైనది,
సన్ననిది అనుట. చంద
మామే లలితం. అంతకంటె
లలితాలలితం.

“చందమామ కొండనాలిక యగు
నొక్క గొమలికేకు.”

క్రీడా. పు. 57.

చందమామ గుటకలు

దొరకనిదానికై ఆశపడి

నోరూర్పుకొనుట. వట్టి ఆశ.

“అందనిపంటి కేమిటికి నట్లు నిగిడ్చెను
విష్ణుఁ డున్న యా, కంగువ చందమామ
గుటకల్ విను మీ పని గట్టిపెట్టి...”

వి. పు. 2.51.

చూ. చందమామ ఘటిక.

చందమామ గ్రుక్కిళ్ళు.

చందమామ గ్రుక్కిళ్ళు

దొరకనిదానికై వట్టి ఆశతో

గుటకలు మ్రొంగుట.

“ఎలమి మనుషుల గమనం దెర యెత్తు
నంతర, బ్రేమ మది మూలం గాఁ జంద
మామ చెలుల, కెంపు పూవుల సుగంధ
గ్రుక్కిళ్ళు మ్రొంగ, తీలిం గలిగ జంద
మామ గ్రుక్కిళ్ళు నాఁచు.”

శకం. 5.137.

చూ. చందమామ గుటకలు.

చందమామ ఘటిక.

చందమామ ఘటిక

వట్టి ఆశ. ఎనుకగా ఉన్నదని
దొరకనిదాని నాశించుట.

చందమామను చూచి గుట
కలు వేసినట్లు. ఎలాగూ దొర
కదు.

పిల్లలకు చందమామను
చూపుతూ వట్టి చేతులతో
తినిపించగా తినునట్లు వారు
నటించు రని సూ. ని. సరి
యని తోచదు. గుటకలు
వేయుటయే ఇక్కడ.

“మనక నిజ మయ్యె నల చందమామ
ఘటిక.” భీమ. 2.135.

చూ. చందమామ గుటకలు.

చందమామ పక్కె

ఒక రిక్తమైన చేప. శ్రావ.

చందమామ పురుగు

ఆరుద్రపురుగు. శ్రావ.

చందమామ పులుగు

చికోరపక్షి.

చందా కెంపు

ఒక జాతి కెంపు.

“మీనం జందాకెంపు మించుటాదా
లంబు.” సమీర. 2.67.

చందాదారు

చందా కట్టువాడు.

చందుచట్టు

చంద్రకాంతం.

చందురదావి

లేత కాని రంగు.

“విశద ముక్తాదామ రశనం జంకుర
కావి, కలికపు వలువపై నలవరించి.”

మమ. 6.5.

చూ. చంద్రకావి.

చందురక్షోత్తి

ఒక రకం బాణసంచా.

శ. ర.

చందురుహనలు

నఖత్త తాలు.

చందురువంకలు

నఖత్త తాలు.

చంద్రకావి

లేత కావిరంగు.

రాధ. 1.99.

చంద్రగోళి

చంద్రపు గిన్నె.

అంచు లేని గుండ్ర మైన
గిన్నె. పక్షులు నీరు త్రాగు
టకూ, మనం చేతులు కడుగు
కొనుటకూ ఇ త్యాదులకు
అందులో నీరు ఉంచుతారు.

గోళము అన్నది కొంచెం
వెడల్పుటి అంచు లేని గిన్నెకే
నేడు కూడా రూఢము.

“వృశాచితచంద్రగోళి యనఁగ.”

పాండు. 5.24.

చూ. చంద్రపుగిన్నె.

చంద్రపుగిన్నె

అంచు లేని గుండ్ర మైన
గిన్నె.

“చక్రవాకములకుఁ జల్లఁగా మంచు
ద్రాగించిన చంద్రపు గిన్నెవోలె.”

ఉత్త. హ. 3.86.

చూ. చంద్రగోళి.

చంద్రవంక

ఆభరణము.

చంద్రవంకలు

ఒక రకమైన ధాన్యం.

చంద్రుని కొక నూలిపోగు

తగినంత కాక పోయినా
యెంతో కొంత ఆరాధన.
చేత నైన కానుక.

చంద్రదర్శనం చేసుకొన్న
ప్పుడు - ముఖ్యంగా విదియ

నాడు - ఉత్తరీయంలోని
నూలిపోగు తీసివేసి నమస్క-
రించుట ఆచారం. దానిపై
వచ్చిన పలుకుబడి.

“కావున సమ ససామ్రాజ్యకర్త యైన,
యిందిరాధీశునకుఁ గాను కీయవలయుఁ,
జంద్రునకు నూలుపో గన్న సామెతగను,
గాన నే మైన మనశ్చ కి గలకొలంది.”
భువ. 1.109.

“మీరు చేసేది గొప్ప సత్కార్యం.
వేలమీదా లక్షలమీదా కావలసిన
పని. చంద్రుని కొక నూలిపోగు
లాగా నేనూ ఒక పదిరూపాయలు
యిచ్చుకుంటాను.”
వా.

చంపి పుట్టు

వారికంటె మించినవా డగు.

“వాడు వాళ్ల నాన్నను చంపి
పుట్టాడు.”
వా.

“రావణాసురుణ్ణి చంపి పుట్టినాడు
వీడు.”
వా.

అనగా అతనికంటె మించినవా
డని అర్థం.

నిరసన సూచించు పట్టులనే
యిది యెక్కువగా ఉపయో-
గిస్తారు.

చంపుక తిను

వేధించు, బాధించు.

“పదిరూపాయలు ఆప్పు ఇమ్మని వాడు
నాలుగు కోజులనుంచీ నన్ను చంపుక
తింటున్నాడు.”
వా.

చూ. ఏటికి చంపెదరు?

చంపుకు తిన్నట్టు

చూ. నను చంపుకొన్నట్టు.

చంపుడు గట్ట

వధ్యశిల.

“చంపుడుగట్ట యగు శిలాపట్టంబు
మెట్టి.” కాశీ. 5.169.

చంపుడు గట్టు

చూ. చంపుడు గట్ట.

చంపుడు ముంపుడు

చచ్చు పుచ్చు; చెఱుచునట్టి.

ఇదేదో విశేషణంగానే ఉప
యోగిస్తారు.

“చంపుడు ముంపుడు బోధ గాఢ
లక.” పాండు. 5.224.

చూ. చచ్చు పుచ్చు.

చకచకా

గబగబా.

“అతను ఏ పన్నెనా చకచకా చేసు
కొని పోతాడు.” వా.

చకారపు గుడులు

చీవాట్లు, చీకొట్టుటలు.

“వాడి దగ్గరికి వెళ్లా మంటే చకారపు
గుడులవ తక్కు వుండవు.” వా.

చక్క జూచు

1. బాగుగా చూచుకొను,

ఆదరించు.

“సాగఁబడి మొక్కి యిల్లాలిఁ జక్కఁ
జూడఁ, గావు మని బాస లీయఁగాఁ
గంటి నేను.” శుక. 1.526.

2. సరిగా చూచు, బాగా

చూచు.

“కడుకొనక తప్పుఁ జూచినఁ, జేడు
లోకము లనుట యిది ప్రసిద్ధము

జగతికొ, మృదు నీవు చక్కఁ జూచిన,
జేడియ మనోభవుఁడు నిది విచిత్రము
గాచే.” కుమా. 9.44.

శ్లేష ఇక్కడ.

చక్క జేయు

1. సరిపఱచు.

“విరస మయ్యెనేని వర వేది మఱి
చక్క, జేయ నీవ చింత చేసి చూడు.”
ప్రభా. 5.19.

2. సంస్కరించు.

“స్నానంబు గావించి చనువెంచు
నంతిలో, జపవేది దగురీతిఁ జక్కఁ
జేయు.” ఉత్త. రా. 1.199.

3. పూర్తి చేయు.

“పోలువచ్చి నీ, పని మఱి చక్కఁ
జేసద నెపంబు సహింపుము.”

భాస్క. రా. సుం. 83.

4. చంపు, కుంట్టు.

“గంగానందనుఁ గూర్చి ద్రోణుపని
చక్కఁజేసి కారవ్యవీ, రాంగమ్మలో
నులుమాడి.” భార. భీష్మ. 2.158.

“జలరాశి గర్వంబుఁ జక్కఁజేసి.”

భాగ. 6.806.

చక్క జేర్చు

సవరించు.

“తమ్మి పూ, మొగ్గల నేలు పూపచను
ముక్కులఁ బయ్యెదఁ జక్కఁ జేర్చు
చున్.” శుక. 1.298.

చక్కటులు దిద్దు

చక్క దిద్దు.

“.....జక్కచకవం జక్కటు దిద్దుకొ
గుచా, హంకారంబు మదాళిమాతికఁ
నూటాడించు నేడియమలో. విజ. 2.16.
చూ. చక్కట్లు దిద్దు.

చక్కట్లు దిద్దు

సరి దిద్దు.

“జక్కవకవక్ జక్కట్లు దిద్దుక్ గుచా హంకారయి.” విజయ. 2.16.

యా. చక్కటులు దిద్దు.

చక్కడచు

సంహరించు.

“చక్కడఁతు నిన్ను విష్ణునిఁ, బెక్కులు ప్రేరెదవు.” భాగ. స్క. 7.272.

చక్క నగు

సరిపడు, నెఱవేఱు - ఇత్యాది

- భావచ్ఛాయలలో కనిపించు

మాట.

“కలికి భుజంగసంగతిఁ గన్న కేతకి, సాధ్యచెంత వసంపఁ జక్క నానె.” ఇందు. 3.72.

చక్కనయ్య

మన్మథుడు.

చక్కని కొమ్మ

అంద మైన స్త్రీ.

“మనవమ్మా నన్నో చక్కని కొమ్మా మెచ్చుకొమ్మ కథ విని పామ్మా!” హంస. 1.149.

చక్కనిమిన్ను

గగనమధ్యం.

“సవిత్వండు చక్కని మింటికిం జను దెంచె.” భాగ. భీష్మ. 3.346.

చక్కనివారిలో మిగుల చక్క

నిది (వాడు)

అతి సౌందర్యవంతురాలు(డు)

ఇట్టి పలుకుబడులు మనకు

చాలా ఉన్నవి. ధనవంతు

లలో ధనవంతుడు - ఇత్యాది.

“చక్కనివారిలో మిగులఁ జక్కని దాన వటంచు వేడ్కతోఁ, జొక్కముఁ జెప్పి రండులకుఁ జూచినయందువ...” హంస. 1.84.

చక్కబిడు

సరిపడు; నెఱవేరు.

“ఈ పని ఇంతలో చక్కబడెట్టు లేదు.” వా.

చక్కబిటచు

సవరించు.

“శయ్య విదలించి పైచీర చక్కఁ బఱచి.”

రుక్మాం. 4.82.

చక్కబెట్టు

1. చాలించు, కట్టిపెట్టు.

“జపహామతంత్రముల్ చక్కఁ బెట్టి.” రుక్మాం. 4.102.

2. సరిచేయు, చక్కదిద్దు.

“.....మీ రొక్కొక జేళ..... చక్కఁబెట్టువాడు.”

పాండు. 5.218.

3. దొంగిలించు.

“వాడు అందరూ నిద్ర పోతుండడం చూచి ఆరజేసిన నాలుగు పంచలూ చీరలూ చక్కబెట్టుకొని పోయాడు.” వా.

4. లోబరచుకొను.

“వాళ్లయింటికి అప్పడప్పుడూ పోతూ వస్తూనే ఉండి, వాడు ఆ పిల్లను కాస్తా చక్క బెట్టినాడు.”

5. బియ్యం సరిచేయు.

“బియ్యం చక్కబెట్టి ఆ తరవాత ఎస్టో పోయివే.” వా.

ఇదే వాడుకలో పశ్చిమ ప్రాంతాలలో ‘సగబెట్టు’ అనే రూపంలో విరివిగా వినవస్తుంది.

“ఆ పొరక, చేతు అంతా సగబెట్టి కనువు నూకు.” వా.

చూ. సగబెట్టు.

చక్కబోవు

సరాసరిగా వెడలిపోవు.

“ఈసారి చని వేడ నే మనునో యని, సంకోచమున గొక్కి చక్కబోవు.” హంస. 3.155.

“వాడు నేను పిలుస్తూండగానే చక్కా పోయాడు.” వా.

చక్క సగము

సరిగ్గా సగం.

“ఒడలిలోఁ జక్క సగము నా కొసగు మనుడు.” ఉత్త. హరి. 5.56.

చూ. చక్క సమము.

చక్క సమము

సరిగ్గా సగం.

“పంచి పెట్టెదం, జక్క సమముగాఁ గ నిది సమ్మత మాఁ గద మీకు వారి కిన్.” దశా. 2.343.

చూ. చక్క సగము.

చక్కాడు

1. సంహరించు.

“తక్కిన రాక్షసదళముల నొకటఁ, జక్కాడె మానవశరమహత్వమున.” రంగ. రా. బాల. పు. 35. పంక్తి. 23.

2. నులుమాడు, తెగగొట్టు.

“ఖడ్గ మెత్తినఁ జక్కాడె గంబు కంఠ.” కాశీ. 6.245.

చక్కిలిగింత

సంఘోషకాని; చక్కిలిగిలి.

“అమరుల సోనపుట్టిక సహస్రమయూ ఖుని నోడూడె సంతమసము వేరు వితు కుసుదంబుల చక్కిలిగింత పుంశ్చ నీ, సమీకిక జాక్కవాని.” పారి. 2.41.

“చక్కిలిగింత పెడితే నాకు బాగుం డదు.” వా.

చక్కిలిగిలిగింత

చక్కిలిగిలి.

“చొక్క మగు రాధ హృదయము, చక్కిలి గిలిగింత గొనియె శంఖర రిపుచేక.” రాధా. 4.71.

చక్కిలి గిలిగిలి

గిలిగింతలు పెట్టుటలో అనుమాట. చక్కిలి గిలిగిలి అంటూ నవ్వునట్లు అరికాళ్లలోనూ చంకలలోనూ ప్రేళ్లతో తాకుతారు. నవ్వువస్తుంది.

“క్రిక్కించుఁ జక్కిలి గిలిగిలియనుచు,” పండితా. ప్రథ. పురా. పుట. 457.

చక్కిలింతలు పుచ్చు

గిలిగింతలు పెట్టు.

పండితా. ప్రథ. పురా. పుట. 457. రూ. చక్కిలి గిలిగిలి పెట్టు.

చక్కెర పంచదార

శుద్ధి చేసిన చక్కెర. బ్రాన్.

గడ్డ కట్టిన చక్కెర.

వావిళ్ళ ని.

చక్కెర మంచము

పేము మొదలగు వానితో

నేసిన చట్టం గల మంచం.

చక్కెరగా జేయు

చక్కెర సేయు.

“పాలుపారు సాధగోపురములనోడఁ,
గాశీపురము చక్కగాఁ జేసి కాల్చి.”

ద్విప. జగ. 175.

చూ. చక్కెర చేయు.

చక్కెర చేయు

1. తుత్తుమురు చేయు.

“తుండుడు కాఱ శాత్రవుల దోగ్గుల
సంపదఁ జక్క చేసి.” నిరంకు. 4.80.

చూ. చక్కెర.

2. నిర్మాల్నించు.

“శర మేర్చి యిపుడె, చంద్రనూర్యా
గులఁ జక్కఁ చేసెదను.”

వర. రా. అర. పు. 281. పం. 3.

చూ. చక్కెర సేయు.

చక్కెరపగడ

ఏడో సంఖ్య.

వేంక. మాన.

చక్కెరముక్కు చేయు

చిందరవందర చేయు.

“ఎక్కడి పగ యొకో యింద్రియాలు
నన్నుఁ బట్టి, చక్కెరముక్కుల చేసి
యెంచి సాధించెని.”

తాళ్ల. సం. 6.105.

చక్కెరవడు

ముక్కలు ముక్క లగు.

“అక్కిరీటి పై న్యంబు లెక్క గొనక,
యొక్క మిగిలి యక్కజంబుగాఁ,
జక్కవడం బెక్క నారసంబులు.”

జైమి. 5.20.

చక్కెర తిన్న నోర వేపాకు

మేసినవిధము

మంచిపని చేసినవిధప చెడు

పని చేయ రా దనుపట్ల

ఉపయోగించే పలుకుబడి.

“తీపారుచక్కెరఁ దిన్న యా నోర,
వేపాకు మేసినవిధమున నీవు, చేసి
నంతయు మేలు చేసి మి తేల, చేసితి
విట్టి కచ్చితము...”

గౌర. హరి. ద్వి. 1281-84.

చక్కెర పెట్టు

తీపి తినుబండము పెట్టు.

“కనకపంజరశారికలకుఁ జక్కెర పెట్టి,
చదివిప రేలాకో సకియ లిపుడు.”

పారి. 1.106.

చక్కెర బుగడ

ఒక రకమైన పిండివంట.

చక్కెర బెట్టి లాలించు

ప్రేమతో పెంచు.

“ప్రేమతోఁ జక్కెర పెట్టి లాలించిన,
చిలుకకే వెగటుగాఁ బలక సాఁగె.”

ఉషా. 2.47.

చక్కెరబొమ్మ

అందగ తై.

“అప్పుడా, చక్కెర బొమ్మ మార్చి
లయ్య చెవులకు విభుండులసిన
చుక్క.” శుక. 1.312.

మా. బంగారుబొమ్మ.

చక్కెర ముద్దుగుమ్మ

అందగలె.

“ఈ, చక్కెర ముద్దుగుమ్మకు రసప్రియ
భాషల నింపానర్పడిన.”

వేంక. పం.న. 3.288.

చక్కెరలప్పలు

శర్కరఖండాములు.

“ఎక్కడ గోరు సోకనన, జక్కెర
లప్పలు.” కా. మా. 1.43.

చక్కెర లొల్కు

మధుర మైన.

“చక్కెర లొల్కెడు చక్కని
యీతని, కెమ్మోవి జూడుము కీర
వాణి! ఉపా. 3.3.

చక్కెరవంటి (పండ్లు)

మధుర మైన.

“ఈ, చక్కెరవంటి పండ్లు తిన సాగి
రటంచు గృకించు నెంతయున్.”

శుక. 3.376.

చచ్చదరము

చచ్చొకము; నలుచదరము.

చూ. చచ్చవుకము.

చచ్చవుకము

నలువైపులా చదరముగా

నున్నది.

“ఇక్కడి గుడి నన్నురు అడుగుల
చచ్చవుకములో.” కాశీయా. 304.

చూ. చచ్చొకము.

చచ్చి రడుపున పుట్టు

కృష్ణునిను బోలియజేయు

సంపర్కంబో ఉపయోగించే

పలుకుబడి.

“నీవు మావానికి కాస్త ఆశ్రయం
మాపించావంటే చచ్చి నీ కడుపున
పుడలొను.” వా.

చచ్చి చావని వాడు

అట్లుగా యిట్లుగా కనిపివాడు.

“చచ్చి చావని వాని బట్టె మెచ్చు
నకును.” దేవీ. 3.401.

చచ్చి చెడి

నానా శ్రమపడి.

“చచ్చి చెడి యింత దూరం వస్తే
నువ్వు లేడు పొమ్మంటే ఎట్లా?” వా.

చచ్చి చెడి చాయంగల విన్నపా

లగు

నానా శ్రమపడు అనుట.

మాటా. 33.

చచ్చి చెడి నున్న మగు

నానా శ్రమపడు.

“ప్రితైలం చేరేసరికి చచ్చి చెడి నున్న
మయ్యము.” వా.

చూ. చచ్చి నున్న మగు.

చచ్చిన చావు అగు

అత్యంత బాధకు లోనగు.

“చచ్చినచావు గాఢ, దైత్యవిభుని
సోదరుడిలె ననిన.”

వర. రా. య. పు. 297. పం. కి. 20...

“వీడితో వేగ తక చచ్చినచావుగా
ఉంది.” వా.

చచ్చిన చావుగా

నానా బాధగా.

“చచ్చిన చావుగా జనలోక నాథుఁ,
డచ్చోట నాత్మలో నడలుచు నుండె.”

నలచ. ద్వి. 5.61.

“పిడితో నాకు చచ్చిన చావుగా
ఉంది.” వా.

చచ్చినపామును చంపు

అసలే దెబ్బ తిన్నవానిని

బాధించు.

“వా డసలే చితికి పోగు ఉన్నాడు.
మళ్ళీ వాడిమీద ఎందుకు వ్యాజ్యం
జేస్తావు? చచ్చినపామును చంపడం
ఎందుకు?” వా.

చచ్చినవానికండ్లు చేరేదేసి

గతించినది చాలా గొప్పగా

కనబడుట సహజము అను

పట్ల వినవచ్చే పలుకుబడి.

“ఎప్పుడో అలా బతికాము ఇలా బతి
కాము అంటే లాభ మేముంది? ఇప్పటి
సంగతి చెప్పు. చచ్చిన వానికండ్లు
చేరేదేసి.” వా.

చచ్చినవానిని చదువ వేయు

శక్తిహీనునికి బరువైన పనిని
అప్పగించు.

“వా డసలే అర్హుడు. వాడినెత్తిన
ఇంత పని పెడే ఏం లాభం? చచ్చిన
వాణ్ణి చదవ వేసినట్లు.” వా.

చచ్చి పుట్ట నేర్చు

అ సాధ్యములను చేయగల

జగజంత అని నిరసించుటలో

వచ్చిన పలుకుబడి.

పండితా. ప్రథ. పురా. పుట. 360.

“అమ్మా అదా! ఎంత నెఱజాణ. చచ్చి
పుట్ట గలదు.” వా.

చచ్చి బ్రతుకు

చావవలసినంత ప్రమాదానికి

గుఱి అయి ఎలాగో బతికి

బయట పడు.

“ప్రాల్ల రతిదేవి భాగ్య సంపద
గదా, ప్రసవసాయక! చచ్చి బ్రతికి
తీవు.” నైష. 2.138.

ఇక్కడ శ్లేషలో జాతీయం

నిక్షిప్త మై యున్నది.

“వాడి కీ మధ్య చాలా జబ్బు చేసింది.
ఎలాగో చచ్చి బతికాడు.”

“ఆ విమానప్రమాదంలో వాడు తగులు
కొని చచ్చి బతికాడు.”

చచ్చియు చావడు

చచ్చినవాడూ కాదు, బతికిన

వాడూ కాదు.

“ఎంత బలిదు నైన నెదిరింప వచ్చుఁ,
జచ్చియుఁ జావఁ డీ చపలరాక్ష
సుఁడు.” మైరా. పు. 65.

చచ్చి సగ మగు

నానా బాధా పడు.

“ఈ పనితో వాడు చచ్చి సగ
మయ్యాడు. ఇంకేమి చేస్తాడు?” వా.

చచ్చి సాధించు

చనిపోయి కూడా పగ తీర్చు
కొను.

ఒక కథపై వచ్చిన పలుకు
బడి.

క రణం బతికున్నంతకాలం
రెడ్డిమీద పగ తీర్చుకొన

లేక పోయాడు. చాపిగోసెం
డగా రెడ్డి వచ్చి యింకా పగ
ఎందు కని పలుకరించాడు.
అప్పు డతను రెడ్డిగారి పిల్లకి
దక్షిణాన తన్ను కాల్చి నుని
కడపటి కోరికగా కోరాడు.
పాపం! కడపటి కోరిక గదా
అని రెడ్డి గారు అలాగే
చేశారు. గాలి కాకాష్టం
అగ్ని రెడ్డిగారి పిల్లకి పడి
వా ము లన్నీ కా లి
పోయాయి. 'చచ్చి సాధం
చా డు రా ముండ కోడుకు'
అన్నా డట రెడ్డి.

చచ్చి సున్న మగు

విపరీతముగా శ్రమించు.

“పిడికి చదువు చెప్ప లేక చచ్చి సున్న
మవుతున్నాను.” వా.

చూ. చచ్చి చెడి సున్న మగు.

చచ్చుదద్దమ్మ

చూ. చచ్చుపెద్దమ్మ.

చచ్చునాగమ్మ

చూ. చచ్చుదద్దమ్మ.

చచ్చుపీనుగ

1. వెధవ. ఒక తిట్టు.

కాత్త. 271.

2. ఏమీ చేత కానివాడు.

మదన. 80.

చచ్చుపుచ్చు

పనికి రాని.

“ఈ చచ్చుపుచ్చు కబుర్లన్నీ నా దగ్గఱ
పనికి రావు.” వా.

“వీడు తెచ్చిన వన్నీ చచ్చుపుచ్చు
వంకాయలే.” వా.

చచ్చుపెద్దమ్మ

చచ్చమ్మ.

“వాడు వట్టి చచ్చుపెద్దమ్మ. ఎవ
రీ మన్నా పడతాడు.” వా.

చచ్చోరము

చచ్చుదరము.

నాలుగువైపుల చదరముగా
నున్నది.

“చచ్చోర మేర్పడి సరసపుభువినీ.”

పల. పు. 38.

చూ. చచ్చువుకము.

చటులపడు

మడగబడు, కుంటుపడు.

“అకాశవాహిని సకతంబుల ఖరాం,
చల టంకముల గ్రంగఁ జటుల
పడిన.” కాశీ. 3.12.

చట్టలు చీరు

చంపు.

రామా. 7.265.

చట్టలు దూయు

చంపు.

వరాహ. 6.22.

చట్టలు ద్రుంచు

చంపు.

చట్టలు పట్టుకొను

ఒకరిచేతు లొకరు పరస్పరం
పట్టుకొను.

“పాదుకలు మెట్టి చట్టలు పట్టుకొ
నాచు.” భీమ. 2.197.

చూ. చెట్టాపట్టాలు.

చట్టలు పడిపోవు

‘చట్ట’ అంటే పిఱుదుకు కింద
నున్న వెలుపలి భాగం.

“పార్థస్నుంచీ నిలబడి నిలబడి చట్టలు
పడిపోయాయి.” వా.

చట్టలు వావు

నాశము చేయు.

ఉత్త. వారి. 4.87.

చట్టి చుయ్యను నా దానిని

చట్టిమీద చుయ్యను శబ్దము
ఇంకా ఆటిపోని.

అనగా అప్పుడప్పుడే చేసిన
వేడివేడి పదార్థ మనుట.

“పునుగుం దాని నవోదనంబు మిరియం
పుంబాళ్లతోఁ జట్టి చుయ్యననా దానిని
కూరగుంపు...”

ఆము. 1.82.

చట్టితో చట్టి వగుల గొట్టు

ఇంటిలో కుండలు పగుల
గొట్టు.

ఇది కోపసూచకముగా ఆడు
పాడు చేయుపని.

“చట్టితోఁ జట్టి పగులంగఁ గొట్టి
తనదు, పదరులకు నింట బలుకుక్క-
లదరి కూయి.”

కుక. 8.275.

చట్టువడు

నశించు - త్వక్త మగు.

చట్టుపై పోక లగు

చెల్లాచెదరు లగు.

రాత్తిపై పడిన పోకలవలె

చెల్లాచెద రై పోయి రనుట.

“చట్టుపై పోక లై చనిరి గంధర్వులు,
గరుడులు పంచబంగాళ మైరి.”

పాశి. 5.37.

చట్టుబండ లగు

పా డగు.

కాత్త. 865.

చట్టు మోపు

రాయిని మోసే శిక్షను
వేయు.

దశా. 2.190.

చట్టాత్తిపై క్రుంగగల

రాత్తిలో మునుగగల.

అసాధ్యకార్యము లొనర్చు
నెఱజాణ అనుటలో...

కమా. 8.185.

చట్టాత్తిపై గ్రుంక నేర్చు

రాత్తిలో మునిగి పోగల్గు,

అసాధ్యకార్యములను చేయ
గలవా రనుటలో నిరసన

ద్యోతక మైన పలుకుబడి.

పండితా. ప్రథ. పురా. పుట. 859.

చట్టాళ్లు

కటికవారు, కఠినులు.

“ఇచ్చటి జగజంతలు మగలకన్నఁ
జట్టాళ్లు సుమీ!”

కుక. 8.184.

చడిజాడలు

దారి పోన్నులు. జం.

“పడతి పెడలిస చడిగాడ లడుగఁ
దొడఁగె.” పేం. మాహా. 2.130.

చడి సను

పేరందు, ప్రఖ్యాతి వహించు.
“లింగ జేవు నకు ననుంగుబసవఁడు,
జంగమకోటికి సడి సన్నదాసి.”

బస. 1.5.

“చడి సన్న లింగప్రసాదులు భువిని,
అనుశాపానుగ్రహ సమగులు...”

పండితా. ప్రథ. డిక్షి. పుట. 108.

చడి సప్త లేకుండ

ఎవరికీ తెలియకుండా, గప్పు

చిప్ప మని.

కాశీ. 5.289.

“వాడు చడి చప్పుడూ లేకుండా పెల్లి
చేసుకున్నాడు.” వా.

చడి చప్పుడూ

నవ్వడి.

జం.

చా. చడి సప్త లేకుండ.

చతికిలబడు

కూలబడు.

భీమ. 5.15.

చతుర్థసంపద

మోక్షము.

పురుషార్థములు నాలుగిం
టిలో నాలుగవది మోక్షము
గనుక.

ధర్మార్థ కామ మోక్షములు
చతుర్విధ పురుషార్థములు.

పాండు. 4.61.

“చరితానుడ వీవు చతుర్థసంపదకా.”

చతుర్వేది

నాలుగు వేదములు. చదువు
కొన్నవాడు. ఇలా చదువు
కొన్నవా రెప్పుడో ఉండగా,
ఆవంశాని కా పేరు వచ్చి
తర్వాత నేడు ఇం టి పేరు
కూడా అయినది.

“మూర్ఖునఁ జతుర్వేది గాఁడె.”

పండితా. ప్రథ. పురా. పుట. 466.

చత్తు సరిపోదు సను

చచ్చెవ నని బెదిరించు.

జం.

“చేరి వరు వేడు మిమ్మాటఁ జెప్ప
కున్నఁ, జతు సరిపోదు ననుము నిస్సంశ
యముగ.” శుక. 8.267.

చత్వారం వచ్చు

సలభై యేండ్ల పై బడిన
తర్వాత కండ్ల చూపు తగ్గు.

“కండ్లకుఁ జత్వార మొదలెఁ గాయము
ముదిసెకా.” చంద్ర. వి. 2.21.

“నా కీమధ్య చత్వారం వచ్చింది.
అద్దాలు వేసుకోవాలి.” వా.

చదలు మోయు

మిన్నంటు.

“చదలు మోచిన శృంగచయముల
చేత.”

వర. రా. కిష్కి. పు. 465. పం. 17.

చదికిల ద్రెళ్లు

చదికిల బడు.

“తేరిపైఁ జదికిలఁ బ్రెల్లి నిశ్చేతనన్,
గతి నున్న దశసాయకముల సూతు.”
ఉ. హరి. 3.53.

చదికిల బడు

1. కూలబడు.

“వేగంగా పరుగెత్తుకొంటూ పోయి
వా డక్కడ చదికిలబడ్డాడు.” వా.

2. డీలా పడిపోవు.

“వాడు వ్యాపారంలో బాగా డెబ్బ
లిసి చదికిలబడి పోయాడు.” వా.

చదియగొట్టు

ఉత్తుకు.

“కూటశాల్మలలందుఁ గుదియఁ గట్టి,
చట్రాతిపై మేను చదియఁ గొట్టి.”
రుక్మాం. 5.82.

చదివించు

బహుకరించు.

పెండ్లిండ్లలో వధూవరుల
కిచ్చు బహుమతులను చది
వింపులనుట, ఆ యిచ్చుటను
చదివించుట అనుట నేటికీ
అలవాటు.

మొదట ఏ శ్లోకమో,
పద్యమో వధూవరుల నాశీర్వ
దిస్తూ వ్రాసి చదువుట ఆచారమై,
అదే తరువాత బహు
మతిప్రదానమునకు ప్రత్యా
మ్నాయంగా పరిణమించి
ఉండవచ్చును.

“చీరలున్ హార విభూషణావళియు
నమ్మిభునంబునకున్ బ్రయంబుతో,

నారదమానిచేత నదనన్ జదివించెఁ
గుబేరుపేరుగాన్.” మను. 5.96.

“వాళ్ళ మామ పెండ్లికూతురికి ఒక
పట్టు చీర, పది రూపాయలు చదివిం
చాడు.” వా.

చదుకు పడు

చప్పిడి బడు; ఊడు.

“మురిసి మురిసి రాలె ముని వ్రేళ్ళు
నడుముక్కు, చదుకు పడియె.”
వరాహ. 9.78.

చదు కెక్కు

రాలు.

“కెంజిగురాకుడాలు దులకించిన ధాతు
పటంబు చాయఁ జే, యం జదు కెక్కు
పుప్పాడుల నంటిన తేటులు.”
పాండు. 4.14.

చదు రడచు

హాస్యమాడు.

“చదు రడచిన మనసుపొందు చక్కం
బడునే.” భార. ఉద్యో. 1.312.

చదురుం బదురు

సల్లాపాలు.

జం.

“చదురుం బదురు నొక్క సమ్మ
తానె.” తాళ్ల. సం. 3.582.

చదురు మీఱు

చతురత మీఱు.

“చదురుల్ మీఱు భవత్ప్రబంధ మీల
నిచ్చల్ దక్షిణద్వారకా, సదనాస్థాన
కథానుషంగములచే...”
రాజగో. 1.32.

చదురులాడు

నేర్పరి.

“జగములఁ గలిగించుచదురులాడు.”
భోజసుతా. 1.25.

చదువ బెట్టు

1. చదివించు.

“చదువం బెట్టిన బట్ట చాత్తుల.”

కా. మా. 4.22.

2. కుదువ బెట్టు.

“అతవా రిచ్చిన యపరంజి గంటలు,
సంతయింపక వేగ జనువం బెట్టె.”

నిరం. 2.116.

“ఏమని చెప్పువచ్చు నపు డింతుల
సొమ్ములు చెల్లిపోవం ద, త్రేప్రిమము
సెక్కడం జనువం బెట్టెనొళ్ళి”

కథా. 6.97.

ఇలాగే ‘నీ శాల్విని ఎక్కడ
చదువ బెట్టినావు.’ ‘చదువ
వేసి నాడు’ అన్నట్లు కూడా
వాడుక.

దక్షిణాంధ్రంలో నేటికీ ప్రచు
రంగా, ఈ అర్థంలో వాడు
కలో ఉన్న పలుకుబడి.

పోగొట్టు అని పూర్వకోశాలు
చెప్పిన అర్థం సరి కాదు.

చూ. చదువ వేయ.

చదువయ్య

పండితుడు.

“ఇది యెఱుంగరు చదువయ్యలు, మది
ముక్తికి నాస్పృహంబు మహిలో వేమా!”

వేమన.

చదువ వేస్తే ఉన్నమతి పోయి

నట్లు

తెలివి ఎక్కువగుటకై ప్రయ
త్నింపగా తక్కువయ్యె
ననుట.

“ఇన్నాళ్లు నేవ చేయుచు, నున్నదియుం
బోయి నేడెన్నో కొంగిలి యిమ్ము
న్నతల జనువం బెట్టంగ, నున్న
నునియుం బోయి ననుటకుళి నిజ
మయ్యవ.”

విజ. 3.10.

చదువు అంటు

చదువు నొచ్చు.

“వాడి కన్నా శ్లయినా చదువు అంట
లేను.”

వా.

చదువు చట్టుబండలు

చదువుసంధ్యలు.

జం.

“నాడి కేం చదువా చట్టుబండలా?
వాణ్ణి వీణ్ణి ఆడిపోసుకుంటూ కూర్చుం
టాడు.”

వా.

చదువు లొడ్డల కొప్పగించు

చదువు నుటచిహ్న.

“వంశనామతిఁ బ్రాప్తి వాకులై
వటువు లాజల కొప్పగించి చదువు
లెల్ల.”

మను. 3.129.

చదువు సంత

చదువుసంధ్యలు.

జం.

“చదువు సంత సాగించి నడపించుచు
నిజానుజ దుర్యోసనంబువలన గాసిం
బొందని రాజానుగ్రహలబంబు లగు
ననేకభోగ గ్రామంబులు...”

పాండు. 3.24.

చదువుసంధ్యలు

చదువుసాములు.

జం.

“పాడము నీమొదలియూర్పుల నేర్పు
లన కదా, చదువు సంధ్యలు గలి
జగము మనుట.”

పాండు. 2.55.

చూ. చదువుసంతలు.

చదువుసాములు

చదువుసంతలు.

జం.

“పురిఁ బాలుతురు చదువుసాముల.”

విజయ. 1.69.

చద్దికి వేడికి వచ్చు

ప్రాద్దునా మ ధ్యాహ్న మూ
వచ్చు.

చద్ది తినే ప్రాద్దు ఉదయము.

వేడి అన్నం తినే ప్రాద్దు
మధ్యాహ్నము.

“చద్దికి వేడికి వచ్చి సనకాదులు
పాడేరు.” తాళ్ల. సం. 11.3 భా. 99.

చద్ది అన్నము

చద్దిబువ్వ.

చద్ది బువ్వ

చద్దన్నము.

చద్దిమూట యగు

అనుభవింపక తప్పని దగు.

అవసరమునకు పనికి వచ్చు.

“ఒద్దనే పెక్కుగాలము ఊనిన పురా
కృతము, చద్దిమూటై యనుభవింపఁగఁ
జేసే మానదు.” తాళ్ల. సం. 8.216.

చద్ది వడు

ఆలస్య మై మూల పడు.

“ఏ పననా వేడిమిజే ఆయి పోవాలి.
చద్దివడితే ఇక సాగదు.” వా.

చద్దివలపు బేరము

వేడి తగ్గిపోయిన ప్రేమ.

తాళ్ల. సం. 12.145.

చన విచ్చు

1. ప్రేమతో గూడిన స్వేచ్ఛ
నిచ్చు.

“చన విచ్చి పుచ్చుకొన్నను, మన
వచ్చునె యింక నేటి మాటలు
చెలియా!” పారి. 1.97.

“ఇది సరికా దని ఆతనితో చెప్పగలను.
ఈ మాత్రం నాకు చనువు ఇచ్చాడు.” వా.

2. అలు సిచ్చు.

“పిల్లలకు చను విస్తే నెత్తి కెక్కి
కూర్చుంటారు.” వా.

చనవు చెల్లించు

ప్రియ మొనగూర్చు.

“.....మా యెడఁ జనపు చెలించి,
త్రోచి పోవక యున్న తోయమా
త్రంబు.”

మర. రా. బా. పు. 161. పం. 9.

చనవు చెల్లు

ప్రేమతోడి స్వాతంత్ర్యము
సాగు.

“ననుఁ బిలిపింప నెత్తి తగునా చన
వింతకు నాకుఁ జెల్లజే.”

ఉ. హరి. 1.69.

ఈ పద్యంలోని అర్థంలోనే
వాడుకలో — ‘ఆ మాత్రం
చనువు నాకు లేదా?’ ‘నా
విషయంలో ఆ మాత్రం
చనువు చూపవద్దా?’
అంటారు.

చనవు తీరు

కోరిక తీరు.

“సమర మొనరించి వచ్చి నీ సనవు
దీరు.” శైమి. 4.117.

చనవు లిచ్చు

చన విచ్చు.

“దేవకీదేవి మన్నించు నీవు నాకుఁ,
జనవు లిచ్చుటఁజేసి.” పారి. 1.130.
చూ. చన విచ్చు.

చన వెటిగి

సమయ మెటిగి.

“చన వెటిగి నడవ వలయును, వినయో
చితవృత్తి సంధి విగ్రహయానా, సన
సంక్రయణద్వైధులు.” కుమా. 10.182.

చనుగప్పు

పైట.

చనుగొయ్య

బండి చట్టానికి ఇరువేపులా
నాటే కొయ్య.

కుమా. 4.83.

చనుదెంచు

వచ్చు.

(చను=పోవు, తెంచు =
వచ్చు.)

చనుబాలు

స్తన్యము.

చను మనుచు త్రోయ విస్తరి

చినిగెడు నన్నట్లు

అసలే అన్నము పెట్టం పో

పోమ్మంటే విస్తరి చినిగి

పోతుంది జాగ్రత్త అన్నట్లు.

“చను మనుచుఁ ద్రోయ విస్తరి, చిని
గెడు నన్నట్లు వలపు చెడ్డది సుమ్మా!”
శుక. 2.476.

‘ఎంటే రావ ద్దంటే ఎత్తుకో
మ న్నట్లు’—అన్నది దీనికి
దగ్గటగా ఉన్న నేటి
సామెత.

చనుమట

స్తనం చుట్టూ పైన ఉండే
నల్లనిచోటు.

నక్షత్రము.

చనుమానము

దనవు.

“చనుమా చనుమానముతోడ నావు
డువ్.” సారం. 2.63.

చనుముచ్చ

చూచుకము.

“ఇక్కడ జూడఁ గప్పితి నిదె యంచుఁ
జనుముక్కు, నలెఁడు పాణుల నంట
నలఁగి యలఁగి.”

కళా. 7.165.

చనుమొన

చనుముక్కు.

చనుమోము

చను మొన.

చనువాడు

మాట చెల్లుబడి గలవాడు.

“కడుఁ జనువాఁడు నై పురుషకారుఁడు
దక్షుఁడు నైనమంత్రి.”
భార. సభా. 1.81.

చన్న మన్నవారు

అందఱూ అనుట.

చనినవారు మనినవారు.

“ఎన్నఁగ సంసారధర్మ మిది వో
మోక్షము చూప, చన్నపిన్నవారి కెల్లా
సాధనము గాదు.”

తాళ్ల. సం. 8.205.

చన్నవారు

గతించినవారు.

“వారక మును చన్నవారిలో.”

గా. హరి. ప్రథ. పం. 115.

చన్నవియు

ఆవులు మొదలయినవాని

చన్నులు చేపు.

“ధేనువులు చన్నవిని పిండు.”

శకుం. 1.13.

చన్నిడు

తల్లి పాలిచ్చు.

“విలపించు చిడతకు నొయ్యనఁ జన్నిడి
నిద్రపుచ్చఁ బోఁగా వలెనో...”

హంస. 4.150.

చన్నిచ్చు

తల్లి పాలిచ్చు.

“కడుపు నిండఁగఁ జన్నిచ్చి.”

హరి. పూ. 5.156.

చన్నూ చంకా ఉన్న ఆడది

కాస్త ఆకారం కలస్త్రీమాత్రు
రాలు.

“వాడికి కాస్త చన్నూ చంకా ఉన్న
ఆడదైతే చాలు. వెంట బడతాడు.”

వా.

చపచపగా

ఊరకే.

చపచప చేయు

సభా చేయు, చంపు.

“క పులను చెచ్చి లెక్కఁగ నెంచి
మమ్ముఁ జపచపఁ జేసి.”

వర. రా. యు. పు. 30. పం. 2.

చపచప నగు

వ్యర్థ మగు.

“పలా, శిపతుల ముక్కులుం జెవులుం
జక్కఁగ జెక్కఁగ వచ్చి యుండఁగాఁ,
జప జప నై న తద్వధవిచారవిశేషముతోఁ
గకుత్సుడున్.”

కట. 5.162.

చప్పట లగు

అణగు.

“ఒదవెడు జవ్వనంబు వెలి కొత్తఁగఁ
బయ్యెద సిగ్గుఁ గూడి చిట్టదుమఁగ లేత
తాట దిగనీకను మీఱను లేక పక్షపుం,
జనువున బ్రక్కల స్మృతిని చప్పటలై
మఱి లావుఁ గూడఁ బైఁ, బాడలె
ననంగ...”

ఆము. 5.21.

చప్పట లిడు

చప్పట్లు కొట్టు.

“సరసంబు లాడుచుఁ జప్పట లిడుచు.”

పండితా. ద్వితీ. పర్వ. పుట. 440.

క ర తా శ ధ్వనులు చేయు

టగా నేడు అలవాటు.

“అధ్యక్షుని ఉపన్యాసం ముగియగజే
సభ్యులు కరతాళధ్వనులు చేసిరి.”

వా.

యా. చప్పట్లు కొట్టు.

చప్పట్లు వెట్టు

చప్పట్లు కొట్టు, చప్పట్లు

చఱచు, కరతాళధ్వనులు

చేయు.

“చిందులు వాడుచుఁ జెలఁగి యాడు
చును, జప్పట్లు వెట్టుచు.”

పండితా. ద్వితీ. పర్వ. పుట. 304.

చప్పని

నిస్సార మైన.

సుమతి. 108.

చప్పరమంచము

పందిరిమంచము.

శ. ర.

చప్పరించు

1. నోటితో చప్పరించు -
తిను, ఆస్వాదించు.

2. ఆ యెడమిటి లే అని నిర్ల
క్ష్యత కనబడుచు.

“జపతపంబులు తలచిన జప్పరించు.”
మహిమ. 3.3.

“వాని కెంత గొప్పనిశేషం చెప్పినా
చప్పరించి వేస్తాడు.” వా.

చప్పలించు

చప్పరించు.

చప్పి చప్పి

చప్పరించి చప్పరించి.

“చప్పి నంగేతువుతో చప్పి చప్పి.”
కా. మా. 4.137.

చప్పిడి

ఉప్పు లేని, కారం లేని.

“చప్పిడి పథ్యంతో ఈ మందు
తినాలి.” వా.

చప్పిడిముక్కు

అణగిపోయిన ముక్కు.

చబుకు సేయు

గొరడాతో కొట్టు.

“సైంధవంబుల ధేయని చబుకు సేయ.”
జైమి. 6.53.

చమడా లూడగొట్టు

చర్మం ఒలిచి వేయు.

తిట్టుగానే అలవాటు.

“ఇంకోసారి ఆచూట అన్నా వంటే
చమడా లూడగొడతాను.” వా.

చా. చమడా లెక్కగొట్టు.

చమడా లెక్కగొట్టు

చా. చమడా లూడగొట్టు.

చమురుకాళ్ల పెద్దమ్మ

చురదృష్టవంతుడు, చేత కాని
వాడు, సోమరి.

“ఆ చమురుకాళ్ల పెద్దమ్మను పట్టుకొని
ఏం చేస్తాము?” వా.

చమురు చల్లిన మంటలకై వడి
విజృంభించి.

మంటలలో నూనె పోస్తే
మరింత మంటుతుంది.

“చమురు చల్లిన మంటల కైవడి,
బ్రత్తి తాల్చినవడువున.”
ఉ. హరి. 3.71.

చమురు దీసిన దివ్వె

ఆరిపోవునది, చంచలము.

చమురుంటేనే దీపం వెలుగు
తుంది కదా.

“చమురు దీసినదివ్వె సంసారము.”
తాళ్ల. సం. 11. 3. భా. 71.

చమ్మెట వ్రేయు

సమ్మెటలో కొట్టు.

“ఈ పిరులు నిన్ను జమ్మెట
వ్రేయుదు దాయుడు బోర కారికె.”
ఉ. హరి. 4.206.

చరచర

ధ్వన్యశుకరణము.
“చరచర పోతున్నాడు.” వా.

చరలాడు

ఆటలాడు.

చర్మం తీసి చెప్పలు కుట్టించు

అతి కృష్ణజతను చూపు.

“వీరీశాస్థ సహాయం చేశా రంకే
నా చర్మం తీసి చెప్పలు కుట్టించి
యిస్తాను.” వా.

చర్మం మూడు

ఆనుకొను.

భార. శాంతి. 3.245.

చఱపు పిడక

గోడకు తట్టిన పిడక - నుగ్గు.

చలచల కారు

బాగా కారు.

ధ్వన్యశుకరణము.

చలచల నగు

ద్రవసూప మగు.

“చలచల నై పిడపిడ నై, కలలం బై
కరుడు గట్టి.” భాగ. 7.493.

చలపకారి

పట్టుదల మనిషి.

కాశి. 6.9.

చలపట్టు

పగ పూను.

“చలపట్టి బొంకింపక జాలక యున్న.”
గా. హరి. ప్రథ. పం. 294.

“నీకు నై చలపట్టి నిర్వహించితిని.”

వర. రా. ఆయో. పు. 582. పం. కి. 24.

పండితా. ద్వితీ. పర్వ. పుట. 517.

‘ఆ పాము చలం పట్టింది’ అని
వాడుకలోనూ వినవస్తుంది.

చలపాదము

గర్వము.

“చదివితీ ననియెడి చలపాద మింతే
కాని, అదన నందులోని యర
మెఱుంగ.” తాళ్ల. సం. 7.21.

చలపొడుచు

చలపట్టు.

దుప్ప నుగు అని వావిళ్ల ని.

సరి అనిపించదు.

“చలపాడిచి అంకె లిడుచును, బలుమఱు
ముంగాళ్ల ద్రవ్యి.” నీలా. 2.56.

చలపోరు

చలపట్టు.

“ఈ కుముదబాంధవుడు చలపోరి
గలిచె.” తాళ్ల. 3.36.

“వారుసాముల జలపోరి పోరుకేళ.”
రాధి. 1.118.

చలముకొను

చలపట్టు; పట్టు పట్టు.

“చలముకొని యెరుల నుడుపుట,
బలియుం డై తెంపు నేసి.”
భార. భీష్మ. 1.102.

చలము గొను

పగ పూను.

కాశి. 6.172.

చలాచలి

శలత.

“దానవుల డొక్క డేగుడెంచె సవనం
బున భాగము లాహరింప నన్న విని
చలాచలిక విబుధ నాథులు దత్తు ని
తోడఁ జెప్పినన్.” వరాహ, 5,111.

“దోలీ చప్పుడు చేగకుప్పలు చలా
చలి బొందంగ దాడివెట్టి.”
వరాహ. 11.60.

చలికప్పడము

దుప్పటి.

హంస. 5.356.

చలికాల దన్ను

రక్షించు, కాపాడు.

ఏవిధంగా చూచెనా సరే—ఏ
విధ మైన పనులు చెప్పినా
సరే—ఏవిధంగా దండిం
చెనా సరే రక్షించు అనుట.

“చలి మడియ మై వ, రిల్లెడు నీచులు
పట్టు గృహవనముఖ్యం, చెల్లెను మీ సో
మ్మిక మము, జల్లంగ జలి గాల
దన్ని సాకుం డనియెన్.”

కళా. 6.138.

చూ. చలికాల ద్రోయు.

చలికాల ద్రోయు

రక్షించు.

“కావరే దీవన బ్రోవరే తప్ప, ద్రోవరే
చలిగాల ద్రోవరే యింక.” బసవ. 7.

“చలికాల ద్రోచి విడువుము, చెలి
మిక్కిలి మనసు కేద శీతలపాదా!”

విజ. 3.50.

చూ. చలికాల దన్ను.

చలికి జడిసి కుంప టైత్తుకొను

చిన్న బాధ తొలగించుకొను
టకై మఱిత పెద్ద బాధను
నెత్తిన వేసికొను.

కాళ. శత. 80.

చలికూటిపై నిడిన వెన్నవరె

కరగకుండా.

వేడి అన్నంలో వెన్న వేస్తే
కరుగుతుంది. రుచిగా నూ
డంబుంది.

“...మోహము నెమ్మనంబునన్, దవి
లిపు డెంత రె మృనుచు దా బలిమాలి
ననుం గుంగఁ డీ, భువి జలికూటిపై
నిడిన బో దళరా రెడు వెన్న కైవ
డిన్.” రాజశే. వి. 3.180.

చలికూడు

చద్దన్నము.

మహ్న. 16.

చలిగరువు

లోపల ఇసుక, గులకరాళ్ళు
ఉన్న నల్లమట్టి నేల.

శ్రావ్.

చలి గొట్టు

చల్లని యిదురుగాలి వీచు;
అందువలన చలి వేయు.

“శాటపము చెడ్డ యెట్లు చలి గొట్టి
నచో కవనంబు కల్ల...”

హంస. 4.41.

చూ. చలి వేయు, చలి పెట్టు.

చలిచీమ నైనను చంపుటకు
శంకించు

ఎవరికీ ఏ అపకారం చేయ
కుండు.

ఏ మాత్రమూ ఇతరులకు
బాధ కల్పింపనివానిపట్ల ఉప
యోగించే పలుకుబడి.

“చలిచీమ నేనియుం జూ ద్రొక్క
శంకించు, బలుకఁ దెన్నడు మృషా
భాషణములు.” పాండు. 2.6.

చలిదిమూట

ఎప్పుడు పడితే అప్పుడు ఉప
యోగింప వీ లయినది.

“నువ్వు చేసిన పుణ్యం నీకు చలిది
మూటగా పనికి వస్తుంది.” వా.

దీనినే రాయలసీమలో నద్ది
మూట అని ఉపయోగిస్తారు.

చలి దీటు

సంకోచము తొలగిపోవు.

సామాన్యంగా చల్ల నీళ్లలో
స్నానం చేయడానికి దిగి

నప్పుడు మొదటిసారి చాలా
చలిగా ఉంటుంది. ఒక్క

మునకతో ఆ చలి తీరిపో
తుంది. ఆ త ర వా త యిం

కెన్ని సార్లు మునిగినా చలి
ఉండుదు. దీనిపై నచ్చిన

పలుకుబడి.

“ఇవిధంబునఁ జలి దీటి యింటిపనులు,
నూలు నటు వెట్టి వల్లభు నోరు గొట్టి.”

శుక. 3.350.

చూ. చలి విడుచు.

చలిపండ్లు వడు

చల్లనివస్తువులో, పుల్లనివో
తిన్నప్పుడు పండ్లు పులిసిపోవు.

“ఇతఁ బడ వానిఁ దిన్నయపుడే చలి
పండ్లు వడంగ నేటికిన్.”

అము. 4.116.

చలిపందిరి

ప్రప; నీ ల్పిచ్చుటకై బాట
లలో అక్కడక్కడా పందిరి

వేసి అందులో శానలలో

నీ రుంచి ఎవరో ఒక రుండి

బాటసారుల కి స్తుంటారు.

వీనినే సంస్కృతంలో ప్రపలు
అంటారు. వాడుకలో చలి

వెందర.

పండితా. ద్వితీ. పర్వ. పుట. 352.

చూ. చలివెందర; చలిపందిరి.

చలిపందిలి పెట్టు

ఉపకారము చేయు.

“ఇదియ పదివే లింకకా, జలిపందిలి
వెట్టుట కద, వల బో మొత్తమియె
మాకు వనజారాతీ!”

ప్రభా. 4.152.

చలిపట్టు

చలివేయు.

“వలపుచెమ్మట లింకఁ జలిపట్టు నందురు,
చలువగొజ్జఁగిసీట జవర రమ్మ.”

రాధికా. 2.7.

చలిపనులు

శీతలోపచారము.

“చలిపనుల్ గావింపఁజాలి మానుట
లేక.”

యయా. 5.77.

చలిపిడుగు

మంట లేని పిడుగు. వజ్రా
యుధం.

“చలిపిడుగునుబోలె శాపంబు దాఁకి.”
రంగ. రా. యు. 398. పుట.

చలిబిండి

1. చలిమిడి.

2. ఒకచెట్టు.

చలిమంట

చలి తగ్గుటకై పుల్లలతో
వేసిన మంట.

చలిమందు

శీతలోపచారము.

“నా కీ చలిమందు తేమిటికి?”

కావ్యా. 2.79.

చలిమిడిముద్దవలె

గుండుగా, నున్నగా, నల్లగా—
చమురు కారునూ.

“ఈ పిల్లయొక్కడ దొరికింది రా నీకు
చలిమిడి ముద్దలాగా ఉంది. అందమా
చందమా?”

వా.

చలిమిరి

ఈమిరి, చల్లగాలి, ఈగు
గాలి.

“మలయానిలుం డింత చలిమిరితోఁ
గ్రాలి, నడపాడునోజ యెన్నండొ
వడసె...”

కమా. 5.121.

చలివంద్రి

చూ. చలివెందర.

చలి వాపు

సిగ్గు సంకోచములను తొల
గించు.

“చలి వాపి ఆపె నిడ సరిజేసు లాడు
కొంటా, కలిసితి విటు నన్ను కాదా
మరి.”

తాళ్ల. సం. 8.620.

చలివిందల

చూ. చలివెందర.

చలి విడుచు

జంకు తీరు,

“చలి విడిచి నాడునాటికి జగ
మోలుంగ.”

నిరంకు. 2.17.

చూ. చలి దీటు.

చలివెందర

శాటసారులకోస మై అక్క
డక్కడా దారిలో దాహం
తీసి కొని విశ్రమించుటకై
యేగ్గురిచిన పండిరి. దీనికే
సంస్కృతంలో ‘ప్రప’ అని
జేరు. రాయలసీమలో
దీనినే ‘చలివెందర’
అంటారు. చలిపందిరి అని
కూడా కొంద రంటారు.

“చలివెందరలు పెట్టి యధ్య నీనుల
దప్పి యార్చి...”

కాశీ. 4.66.

చూ. చలిపందిరి.

చలివేంద్ర

చలిపందిరి.

“చల్లగా నడమి చలివేంద్రవోలె.”
గౌర. హరి. ఉత్త. 1774.

చలివేందల

చలిపందిరి.

శ్రావ.

చలివేంద్ర

చలిపందిరి.

శ్రావ.

చలువగుట్టము

గాడిద.

సాంబ. నిఘం.

చలువ చేయు

గుడ్డలు చొడు వేసి ఉడికించి
ఉదుకు,

“బట్టలు చలువ చేసి తీసుక రారా.”
వా.

చలువజోడు

చలువద్దాల కళ్ళ జోడు.

చలువ దీర్పు

చలువ చేయు.

“చలువ దీర్చిన సన్న వలిపె దోవతి
నిరాద.” నిరంకు. 2.74.

చూ. చలువ చేయు.

చలువపట్టు

చలువ చేయు, ఉపయోగము.

“చుండ మానిరాదల బలువపట్టిన దట్టి,
దలిమంపు దుప్పటి దానినిరాద.”

నిరం. 2.20.

2. చల్ల నితాపు.

“చలువపట్టు విడిచి సాక తెల్ల ననుచు.”
పండిత. పర్వ. 290.

చలువమందు

శై త్రోపచారం.

“నయ మొకించుక యెనఁ గానంగ
రాదు, చలువమందుల శైత్యంబు సంభ
విలక.” శృం. శకుం. 3.44.

చలువమజ్జిగ

నిమ్మరసం పిండిన నీటిమజ్జిగ.

చలువ మిరియాలు

ఒకరక మైన మిరియాలు.

చలువలు చేయు

శీతలోపచారములు చేయు.

“విభ్రాంత యు యన్న హేమాబ్జ
నాయికాకాంత యెంత జేరి యాచెలు
వలు చలువలు జేసి రట యెటువలెను.”
హేమా. పు. 40.

చల్లకు వచ్చి ముంత దాచ నేల
అడగడానికై వచ్చి బిడియ
పడడం ఎందుకు అనేపట్ల
ఉపయోగించే పలుకుబడి.

“తెలియఁగ జెప్ప మింక భ వదీ య
స మా గ మ న ప్ర సంగ ముల్, జలజ
దళాక్షి! యేమిటికిఁ జల్లకు వచ్చియు
ముంత దాచఁగన్.” విక్ర. 7.38.

“సమయ మై యున్నది చల్లకు వచ్చి,
ముంత దాచఁగ నేల మోమోట
మునకు.” సారం. ద్వి. 1.56.

చల్లగా గను

కన్నులు చల్ల పడగా
చూచు.

అనగా చూచుటలో కన్నులు
చల్లబడిన వనుట.

“నేటి కీపాటి నీవు నాత్రాటిమహిమ,
నింటి కేతేరఁ జల్లఁగాఁ గంటి నింక.”
శుక. 2.84.

చల్లగా నుండుము

సుఖ సౌభాగ్యాలతో వర్ధి
ల్లుము.

నేటికీ వాడుకలో—వెయ్యేండ్లు
చల్లగా ఉండు తల్లీ!
అంటారు.

“నామరుగఁ జూడర నా బం,గా
రయ్యా నీవు చల్లఁగా నుండు మింకన్.”
శుక. 2.71.

చల్లచప్పుడు

వట్టిమాటలు తప్ప చేతలు
లేనివాడు.

“మొండరి చల్లచప్పుడు గోడచేర్చు,
చండిపో తనునట్టి జాడ నున్నాడు.”
గా. హరి. ద్వితీ. పంక్తి 1497.98.

చల్ల జంపులు

చల్లగా గొంతు కోనేవారు.

క్రూరు లనుట.

తడిగుడ్డతో కుత్తుక కోనే

వాడు అనుటవంటిది.

“చల్లజంపులు జోగి జంగమంబులు.”
హర. 2.52.

చల్ల జేయు

చల్లార్చు.

“పక్షికన్యామనోజసంతాపభరము, నె
య్యమునఁ జల్లఁ జేయు పన్నిటి
కొఱఁకు.”

కవిరా. 2.3.

2. మ న ను న కూ ర ట

కల్పించు.

“పద్మాయతాక్షి నీ పలుకులు చాలవే,
సరసుల హృదయంబుఁ జల్లఁ జేయు.”
మల్లా. 2.75.

చల్ల నారు

చల్లారు.

“పశ్వాన్నములు కాకపాశాదికంబులు,
చల్లవారినయేనిఁ జవులు దప్ప.”
కాశీ. 4.105.

చల్లనికడుపు

సంతానవతి యనుట.

“ఘనశాల! చల్లని కడుపుదానవు
నీవు.” శుకన. 1.5.

“అమెది చాలా చల్లని కడుపు. కొడు
కలూ, బిడలూ, మనమలూ, మనమ
రాండ్రూ కావలసినంతమంది.” వా.

చల్లనిచూపు చూచు

ఆదరముతో చూచు, అను
గ్రహించు.

“ఎండ నుండఁగ నీడ యెదురు వచ్చుట
గదా, శుదతి చల్లనిచూపుఁ జూచె
శేని.” ఉషా. 3.49.

చల్లనివేళ తలప దగు

మంచివార్తలైన అనుట.

మంచివారిని గూర్చి, మంచి
విషయాలను గూర్చి, చల్లని
ప్రాప్తుని లెలచుకొనవలె నను
టపై నేర్పడిన పలుకుబడి.
(శ్రవ. 5.48.

చల్లపడు (ప్రొద్దు)

సాయంత్ర మగు.

చంద్రా. 5.39.

చల్లపడు వేళ

సాయంకాలం.

“కొంతవడి నిలిచి వారల, పంతంబులు
వినుచుఁ జల్లపడువేళకు న, క్కాంతా
రమునం గల మృగ, సంకతి వధి
యించి.” వరాహ. 4.87.

చల్ల పెట్టు

నిరాదరము చేయు.

చల్లవడ జేయుట పరిగ్రహిం
పక వదలి వేయుటకు - నిరా
దరముగా చూచుటకు సూచ
కము.

“హృల్లలభావంబు నల్ల పెట్టి.”
పాండు. 2.11.

చల్లబిడు

1. ఎండతీవ్రత తగ్గు.

“కాస్త చల్లబడిం తర్వాత బయలు
జేరుదా మని ఆనుకుంటున్నాను.” వా.

2. చల్ల నగు.

“వాడి ఒళ్లంతా చల్లబడింది. కాస్త
జేడి ఎక్కిస్తే కానీ లాభం లేదు.” వా.

చల్లమ్మి చవకమ్మి

అమ్మి ఆర్చి.

ఏదో అవసరపడి అనుట.

కుక్క. 32.

“పాపం ఆ యిల్లాలు మొగుడు పోయిన
తర్వాత చల్లమ్మి చవకమ్మి పిల్లవాణ్ణి
చదివిస్తాంది.” వా.

చల్లవడియము

ఒక రకమైన వడియము.

శ. ర.

చల్ల సేయు

1. చల్లవరుచు; అనందమిచ్చు.

“అందఱకు నన్నివగల నానంద మిచ్చి,
చల్ల సేయఁగ నింటింటఁ జంద్రుఁ
డగుచు.” రాధికా. 1.55.

2. మజ్జగ చిలుకు.

చల్లు పోరాడు

1. వెదజల్లు.

“ముదము మీఱఁ జల్లుఁ బోరాడి చించి
చీరెడ.” భాస్క. యుద్ధ. 14.82.

2. జలక్రీడ లాడు.

“వారిఁ జల్లు పోరాడిరి యెల లాడిరి
లతాంగుల రాగరసైకమగ్నై లై.” రామ. 1.206.

చల్లుపోరు

జలక్రీడ.

చల్లు లాడు

చల్లుకొను; జలక్రీడ లాడు.

చల్లు వలపు బేరము

మాటలతో మాత్రమే ఆగి
పోవు ప్రేమ.

తాళ్ల. సం. 12.145.

చల్లు వెదచల్లు

విత్తనాలు చల్లు.

“నైపుణీఁ జందనాద్రి గగనద్రుమ సౌర
భవీచిఁ దామ్రవర్ణి పరిలబ్ధ మాక్రికమణి
ప్రకరంబులు దోచి దక్షిణా, కాప
వనుండు సల్లు వెదజల్ల జనించెన
కాక...” ఆము. 5.114.

చల్లు వెదలాడు

వెదజల్లు; విత్తు.

“చాటు వై నవరములు చల్లు వెద
లాడుచు.”

తాళ్ల. సం. 11.2 భా. 69.

చవి గొను

రుచి చూచు; అనుభవించు.

చూ. చవి చూచు.

చవి గొన్న కూరలకు మేలుం

గీడు కొనియాడు

తినిన కూడును గూర్చి చింతిం

చుట వ్యర్థ మనుట.

“చాలుఁ జాలు నాఁడే చవిగొన్న కూర
లకు, మేలుం గీడు గొనియాడ మీఁద
మీఁదను.” తాళ్ల. 3.333.

చవి చదువులు

శృంగారవిద్యలు.

“చవిచదువులు గఱపుఁ గీరకాబంబుల
కున్.” కావ్యా. 1.106.

చవి చూచు

రుచి చూచు.

“తవలి ఖండింపుచు దూర జవి నూచి,
చవి యున్న లెస్స మాంసులు దొప్ప
జెటి.” బస. 3.694.

“అక్క గుక్క డింద యాక్షి చవి
చూడు, మనుచు.” రుక్మాం. 3.280.

“చక్కెర కమ్మవి చవి చూడ
నీయరాళ్ళి” రాజగో. 1.109.

చూ. చవిగొను.

చవితచందురుడు

చూడ గూడనిది (ఎ)డు.)

చవిటినాడు చంద్రుణ్ణి చూ
డడగ అపవాద పేరిట
కనుక మనవారి దృష్టిలో
అది సిద్ధము.

పాండు. 3.11.

చవి దేల్పు

అనందనుగ్గులను చేయు.

“సంగీతమాధురి చవి దేల్పు.”

నిరంకు. 4.74.

చవి మరగు

రుచి మరగు.

“చలి విడిచి జార శేఖరు, కలయిక చవి
మరగి తెరువు కాపెట్టుక...”

హంస. 2.110.

“అపరాధం చవి మరగి ముఱుగకుండ.”

కా. మా. 2.68.

చవి యగు

1. తగు.

“నగినవారితో మారునగం బాడి యెవ్వ
రికి, జగడించే వారితోడ చవి గాదు
గాని.” తాళ్ల. సం. 3.156.

2. రుచి యగు.

“కాలెనో చవి గానో కమ్మ గానో
నీకుక,” కా. మా. 3.88.

“ఈ వలనిసంకులు మా చవి గావు.”

పా. 1.126.

చవలె పోవు

కృశించు.

త్రాక్.

చవి సూపు

రుచి సూపు.

“సోరిది నకును జవి సూపంగలను.”

విప్ర. 3.19.

చవుకగా నెంచు

చులకన చేయు.

“నామం లుండలు నన్ను చవుకగా
నెంచి, యనమానవాక్యంబు లాడుచు
నుండ.”

వర. రా. అయ్యో. పు. 337. పంక్తి. 3.

చవుకట్టు

ముఠిస్వలు నాలుగు డించి

చేసిన చెవుల పోగులు.

“చెవుల కమ్మల పట్ల జవుకట్టు.”

వైజ. 2.47.

చవుకపడు

స్యాన మగు.

చవుకపఱుచు

కించపఱుచు.

చవుక నేయు

స్యానపఱుచు.

“సరివారలలో చవుక జేసి.”

త్యాగయ్య.

చవుకాడి గుదియ

నాలుగు ప్రక్కలు తీరిన

యినుపదండము.

శ. ర.

చవుకాలి పీట

నాలుగుకాళ్ళ పీట

చవుల మరగు

రుచి మరుగు, రుచికి అలవాటగు.

“పీటఁ గల కోడెకాం ద్రెల్ల వింత రతులఁ, జవుల మరగించి భయము లజ్జయును దీర్చు.”

శుక. 2.101.

చవు లిచ్చు

ఇష్టము కలిగించు.

“అలమేలుమంగ నీ వభి న వరూపము, జలజాతు (తు) కన్నులకు చవు లిచ్చె నమ్మా.”

తాళ్ల. సం. 3.658.

చవులు గొను

రుచి చూచు.

“మాంసఖండముల్ కర్పూరశకల సంఘయమును జవులు గొనుచు.”

రుక్మాం. 3.230.

చవు వంచ

అయిదు.

చవువీధి

చౌకు; శృంగాటకము.

చవ్వంచ

అయిదు.

శ. ర.

చాంగు బళా

భళిరే, సెబాసు.

“చాంగు బళా యనిన మంగళధ్వని నిండాది పాఱు.”

పండితా. ప్రథ. దీక్షా. పుట. 191.

చాంగు రే

చాంగు బళా.

పండితా. ప్రథ. దీక్షా. పుట. 246.

చాంద్రాయణము

ఒక వ్రతము.

చంద్రుని వృద్ధి క్షయాల ననుసరించి ఒకొక్క కబళం శుక్లపక్షంలో హెచ్చిస్తూ, కృష్ణపక్షంలో తగ్గిస్తూ తిను వ్రతము.

చా :

ఫీ ఫీ అని చీకొట్టుటలో అనుమాట.

ఫీ అన్నట్టే ఛా అనుటా పాడుకలో నేటికీ ఉన్నది. అయితే అది ఒత్తి పలుకుతారు.

“చా కాటు రే మని చదువుచున్నారు, మీ కొలఁదియె మమ్ము మీ తీ పల్కంగ.”

బస. 7.186.

“ఛా పెథవా! అవాచ్యాలు అంటా వెండుకు రా?”

వా.

చాకచక్రము

నేర్పు.

“ఏం చాకచక్ర మమ్మా దీనిది.” వా.

చాకలిపిట్ట

భారద్వాజపక్షి.

చాకలివానికి జలుబు

చాకలివానికి జలుబు చేసినా

చేయక పోయినా నీళ్ళలో
ఉండాలి.

మొసలిపడిశము వంటిది.

చాకలివాడు ఎప్పుడూ నీళ్ల
లోనే ఉంటాడనుట
వచ్చిన పలుకుబడి.

కృష్ణనీ. 72.

చాకిబాన

చాకలి బట్టలుతోకే బాన; ఒక
పిల్లల ఆట.

చాకిమూట

చాకలివాని మైల బట్టల
మూట.

చాకిమణుగులు

అసిరములు.

తాళ్ల. సం. 11.8 భా. 116.

చలువ చేసి మడత పెట్టిన
వస్త్రాలు కాసేపటికి మడతలు
చెరిగిపోయి మామూలు
అయి తీరును కదా!

చాకిరేవు పెట్టు

ఒకరిలోపాలను ఎత్తిచూపు
వారి గుట్టు మట్టులు కడిగి
వేయు.

చాగబడు

సాగిలపడు, సాష్టాంగపడు.

“పుడమి నంతటఁ జాగఁ బడి
మొక్కి.”

పండిత. ప్రథ. పురా. పుట. 802.

చాగట గొను

చంపు.

“నాగ రథాశ్వ భటావలిం గడన్,
జాగఁ గొన్నఁ జక్కుగ.”

ఉత్త. హరి. 6.68.

చాగి మొక్కు

సాష్టాంగ నమస్కార
మొనర్చు.

పండిత. ప్రథ. పురా. పుట. 455.

మా. చాగిలి మొక్కు.

చాగిల బడు

సాష్టాంగపడు.

చాగిలి మొక్కు

సాష్టాంగ నమస్కారం
చేయు.

“సంతాపమునఁ జిక్కి చాగిలి
మొక్కి.”

పండిత. ప్రథ. దీక్ష. పుట. 102.

“వినయంబునఁ జాగిలి మొక్కి
యిట్లనున్.”

శైమి. 4.81.

“యలఘువ్రతుఁడా బాలిక, కిలఁ
జాగిలి మొక్కి లేచి...”

కళా. 5.76.

మా. చాగి మొక్కు.

చాగుబడికెలు

సాష్టాంగనమస్కారాలు.

బ్రాహ్మ.

చాచి కొట్టు

చేతికొలది చెంపపెట్టు పెట్టు.

“చాచి కొట్టేసరికి చెంప బురబురా
వాచి పోయింది.”

వా.

చాచు

చేయి చాచి అడుగు,
అర్థించు.

దాశ. 96.

చాట బంచు

చాటింపు వేయించు.

“సకలజనులకుఁ బయనంబు చాటఁ
బంచు.” శైమి. 2.106.

చాటభారతము

అనంత మైన ప్రసంగము.

తొలిరోజులలో పెద్దపైజులో
భారతం వగైరాలు అచ్చు
వేసేవారు. అవి చేటవలె
పెద్దవి కనుక చేటభారత
ములు అని అలవాటయినవి.
అవి పెద్దవి కూడా కనుక
యెక్కువ అన్న అర్థంలో
పలుకుబడి అయినది.

“నీ చాటభారత మంతయు వినుటకు
నాకు దెలిసి లేదు. గాని ముచ్చి మాడు
మాటలలోఁ జెప్పఁ గలిగితివా
చెప్పుము.” వా.

చింతా. 7. అం. 68. పు.

చాటుభారత మని మార్చి
కొందఱు అర్థం చెప్పుట సరి
కాదనిపించును.

చాటు చేయు

మఱుగుపఱచు.

“చాటు చేసిన నేమి చక్రవాకులఁ
బోలు, పాలిండ్ల మెఱుంగులు బయలు
పడియె.” క్రీడా. 95.

చాటుపడు

మఱుగుపడు.

చాటు మాటున

చాటున.

“...అడంగెఁ జీకటుల్, గొండుల
సందులన్ గుహల గుట్టలఁ బుట్టల
చాటు మాటునన్.” అని. 8.85.

చాటు మాటు లేక

గుట్టు గోప్యము లేక - బహి
రంగంగా.

“చాటు మాటు లేక తేటతెల్లంబుగా,
నబ్బోటితోఁ జాటం దొడంగె.”
చంద్రరేఖా. 2.8.

చాటువడు

మఱుగుపడు.

“తురగములు నీరుగొను నవసరము
నేతెంచె మనము చాటువడుదము.”
శైమి. 29.

చాడీకత్తె

చాడీలు చెప్పనది.

చాడీకాడు

చాడీలు చెప్పువాడు.

చాడి చెప్పు

ఒకరిపై కొండెములు చెప్పు.

“చాడి చెప్పిన మనవిగా సంగ్ర
హించు.” రాజగో. 8.17.

“వాడికి వాళ్లమీదా వీళ్లమీదా
చాడీలు చెప్పడమే పని.” వా.

చూ. చాడీకోరు.

చాడీకోరు

చాడీలు చెప్పువాడు.

చాడీగొట్టు

చాడీకోరు.

చాతుర్యాస్యము

ఒకవ్రతము.

నాలుగునెలలుచేసే యజ్ఞము;

వ్రతము.

చానపి పట్లల్గు

పట్టెలు తీర్చి పేడనిశ్చయో

అలుకు.

“సరసర బసవయ్య సనుదేహ మున్ను,
కర మభిషేకంబు గావించె మనుచు,
జానపి పట్లల్గు నద్భుత యద్వి, గానక
చాపల కాళ్ళు గడ్డుటయు.”

బస. 7.204. పుట.

చాపకట్టుగ

కుప్పగా.

“చాపకట్టుగఁ గూలె నకలబలంబు.”

పల. పు. 114.

“చాపకట్టుగఁ బడ్డసంధవములు.”

శైమి. 2.78.

చాపకట్టుగా కూలు

కుప్ప గూలు.

“చాపకట్టు పడం గూలిన.”

కాశి. 6.227.

చాప కట్టు వడ గొట్టు

కుప్ప గూలునట్లు గొట్టు.

“మూకల గిట్టివడిన్ జాపకట్టు వడం
గొట్టి.”

శైమి. 2.81.

చాపకట్టు వడు

చాప వలె వరుసగా కింద

పడిపోవు.

“తిరుగ వచ్చినం జొచ్చి చక్కడఁ
చుటుయుం జాపకట్టు వడిన ఘోట

కంబులక్రింద మీల మీల మెలంగడు
రావుతులును.”

ఉ. హరి. 3.27.

చాపకింది నీరు

‘తెలియకనే ఆపద తెచ్చు
నది.

మెల్లగా అంతటా అలము
కొనునది.

చాపకింద నీళ్లు పోస్తే పైకి
కనపించవు కానీ చల్లగా

అంతటా అలముకొనును.

“పాపము బుద్ధియు పైపై గూడు
కొని, చాపకిందినీరు సంసారము.”

తాళ్ళ. సం. 8.105.

చాప చద రగు

నానాకిది దిగజారు.

చాప పెద్దది చినిగి చినిగి చద

రగా మిగులు.

“చాప యు, చద రయు నిల్చి యిట్లు

టికి...”

గీర. విగ్ర. 38.

చాపచుట్టగ చుట్టు

చాపను చుట్టినట్లు చుట్టు.

“జగ మెల్లఁ జాపచుట్టుగఁ జూటి ఘన
శక్తి, నెనఁగు హిరణ్యాక్షుఁ డేమి
యయ్యె...”

కళా. 6.20.

చాపచుట్టగా

చదరముగా.

చాప పఱచిన ట్లనుట.

“...బడల్పడియె ననఁగఁ జాపచుట్టఁగఁ
బడె నని తోఁపఁబడును.”

ఆంధ్రభా. 3.104.

“ఆ గాలివానకు చెట్లన్నీ చాపచుట్టగా
పడి పోయాయి.”

చా.

చాపట్టు

పలచగా దోసెనలె చేసిన
పిండివంట.

దోసెపిండి ముందురాత్రి రుబ్బి
పులియ బెడితారు. చాపట్ల
కలా కాక అప్పుడే రుబ్బి
ఉప్పు కారం వేసి పోస్తారు.
ఇవి నేటికీ రాయలసీమలో
బాగా వాడుకలో ఉన్నవి.

చాపవలె చదరంగా పోయు
నవి కావున చాపట్లు అయి
నవి కావచ్చును.

(చాప + అట్లు.)

చాపట్లు వోయు

దోసెల నంటి వానిని పోయు,
చేయు.

దోసెలను చాపట్లు అనడం
నేటికీ రాయలసీమలో విన
బడుతుంది.

పులియ బెట్టిన పిండితో కాక
అప్పుడప్పుడే రుబ్బినపిండితో
చేసిన వాటిని చాపట్లులు
అంటారు.

“పాలి చె మాపటం బండువెన్నెల
చకార, పోతవిలతికి జాడపట్లు వోసి
నట్టు.” ఆము. 2.60.

చాపన్నలు

చవటలు.

ఇంకా అర్థ మాలోచించవల
సిన పదం.

“జనునికి గినునికి కేతు రెత్తుదు నె,

చాపన్నలార సాక్షాల్లింగ మూర్తి,
జాపెద రం డంచు లోపలి కేగి .”
బస. 6.163.

చాపరువు వాటు

చావుపరుగు లీయు.

చచ్చుటకు సిద్ధపడి తెగించి
పరువెత్తు.

“అది యుక్కఱ గాడి డుస్సి పాటిస
నఱిముఱి జాపరువు వాటి యలటు
వడియెక్క.” మను. 4.45.

“చావుపరువు లంకించుకొన్నాడు.”

వా.

రూ. చావుపరువు.

చాపి పుచ్చు

చాచి కొట్టు, చెంపపై చాపి
కొట్టు.

వాడుకలో ఆత్మనేపదంగానే
కానవస్తుంది.

“చేనుల్లి చాచి, పుచ్చుచు నటు ద్విజాఁ
జా మృని త్రోవ.”

పండితా. ద్వి.తీ. మహి. పు. 126.

చూ. చాపి పుచ్చుకొను. రూ. చాచి
పుచ్చుకొను.

చాపి పుచ్చుకొను

చాచి లెంపకాయ కొట్టు,
చేతికొద్ది కొట్టు.

“నాలుగు చాచి పుచ్చుకుంటే సరి.
బుద్ధి వస్తుంది.” వా.

చాపి కాక. చాచి అనే వాడు
కలో ఎక్కువగా వినవస్తుంది.

చామర లిడు

వింజామరలతో వీచు,

“చామరలో కవ లిడక్.”

భార. కాంతి. 1.149.

చామనచాయ

కొద్ది నలుపు.

“నీలమేఘము చాలు డీలు నేయగఁ జాలు, మెఱుంగఁ జామనచాయ మేని తోడ.” మను. 6.102.

“అంత మఱీ నలుపు కాదు. తెలుపు కాదు. నీ తోడలు చామనచాయ లేవే పిన్నీ.” వా.

చామరలు వెట్టు

వింజామరలతో వీచు.

కమా. 9.21.

చాయ....

విధము, తీరు.

తండ్రి చాయ, తల్లిచాయ
ఇత్యాదులలోని మాట.

‘చాలు’ అని ఇదే తల్లిచాలు
ఇత్యాదులలో వినవస్తుంది.

“నిక్కమ్మగఁ దండ్రిచాయ కల
కన్యలు ధన్యలు గా వసుంధరన్.” వసు. 3.113.

చాయగోసు

చిటుతపులి.

హర. 7.38.

చాయకు వచ్చు

దారికి వచ్చు, మాట విను.

“రామునిచే గాని రాక్షసు లితర,
సామాన్యపువులచే జాయకు రారు.” వర. రా. బా. పు. 76. పం. 18.

చాయల బిల్గు

పైగలు చేయు.

“చామగో! సురహస్తలకు నీచాయఁ జాయలఁ బల్క నేటికి.” పారి. 4.16.

చాయవాటులు

పైగలు మొదలైన అన్యాప
దేశాలు.

“చాయ వాటులు సన్నలు గాయక
ములు.” కాళ. 4.39.

చాయవారు

నీలగా తోచు.

ఘాయూరూపముగా తోచు.

“సందేహములు పెక్కు చాయవార.” శివ. 3.71.

“చాయ వాటుటయు.” నైష. 3.42.

నీనినే చాడుక తో నీడగా

అని వాడుతారు.

“వాడి రూప మేదో నీడగా నాక
గుర్తు.” వా.

చాయవెన్నెల

పండువెన్నెల.

పాండు. 1.15.

చారెడు బియ్యం

కొంచెం బియ్యం—చేరనిండా.

“బిచ్చగాడు అంతగా ఆరుస్తున్నాడు.
ఓ చారెడుబియ్యం వేసి పంపించు.” వా.

దోసెడులో సగం చా (చే)

రెడు.

చార్వాకము చేయు

పిడివాదము చేయు.

“జేవునితోడ నేల చా, ర్వాక మొనర్చి
తిన్.” కా. మా. 3.174.

చార్వాకుడు అంత పరకూ

ఉన్న ఆధ్యాత్మిక వాదాన్ని

కా దని భౌతికవాదాన్ని నెల
కొల్పినవాడు. సహజంగా
అతని వాదం ఆస్తికుల
దృష్టిలో విడివాదమే.

చాటకంద

ఒక గడ్డ.

చాటపప్పు

ప్రియాలపు పప్పు.

చాటబియ్యము

వెదురు ఇత్యాదులలోని
బియ్యము.

చాటపప్పు అని వావిళ్ళ ని.

చాటమామిడి

చాటకంద.

జాన్.

చాటమీను

ఒక రకమైన చేప.

చాటలమెకము

పెద్దపులి.

చాటల వన్నె మెకము

పెద్దపులి.

చాలగు

విసుగుదల కలుగు.

అంతదాకా వచ్చిన దనుపట్ల
అనేమాట.

“అదవదఁ బొంద చాలయితి నక్కట.”

హరి. ఉ. 8.199.

“నాకు ఈ పిల్లలతో వేగ లేక చాల
యింది.” వా.

“ఈ సంసారం చాలయింది.” వా.

ఇదే ‘చాలయి పోయింది’
అని కూడా వినవస్తుంది.

“ఈ కష్టాలూ, బాధలూ, పిల్లలూ, ఈ
దరిద్రం ఆహ్లా! చాలయి పోయింది.
ఎక్కడో దేశంమీద పోదా మని
ఉంది.” వా.

చూ. చాలయి పోవు.

చాలయి పోవు

విసుగుదల కలుగు.

చూ. చాలగు.

చాలు

సమర్థు డగు. (ఏ దైవా
చేయుటకు.)

“మీ మొగంబులు నాలు నీ మాడ్కి
నువ్విళు లూరిన నేకాస్య నొకతె నేను
జాలుదునే యిది చాలించెదరా మఱి
యే మైనఁ గలదో...” కళా. 5.18.

చాలుకొను

వరుసగా ఏర్పడు.

“చాలుకొని యున్నవనమాలికలు.”

మమకంద. 2.132.

చాలు చాలు !

చాలాల్చాలు.

ఇది నిరసనసూచకంగా నీ
మాట లిక కట్టిపెట్టు అన్న
అర్థంలో ఉపయోగిస్తారు.

“...నే నిటువంటి వెలుంగఁ జాలు
చాల, దినమును రాజుఁ జేరఁ జనఁ
వీరక నీ కథ వించు నుందునే.”

కుక. 2.226.

వాడుకలో ‘చాలు చాలు
లే వయ్యా!...బలే పెద్దమని
షివి.’ రూ. చాలు జాలు.

చాలు జాలు

ఇక కట్టిపెట్టు.

ఏదైనా అయివుంగా
మాట్లాడునప్పుడు వారి నీక
కట్టిపెట్టు అన్నట్లు అనుటలతో
వాడు మాట.

“వలచి, కింకర! చాలు జాలు బలికిం
పకు నింపకు లేనికూరుముల్.”

సా. 1.126.

“చాలు చాలు. నోరు ముయ్యి.” వా.

“చాలు లేవ న్యాయ. మహా చెప్పి
చ్చావు.” వా.

యా. చాలు చాలు.

చాలు పట్టు

దున్ను.

చాళ్లు దున్నుటనుబట్టి వచ్చిన
పలుకుబడి.

“వైరిభుజాంతరాళజాం, గలమహిం
జాలు పట్టి.” పాండు. 2.59.

యా. చాలు వట్టు.

చాలు! పదివేలు వచ్చె!

ఇంతవఱకే చాలు. ఇదే పది
వేలు.

“బాగాయె నికర జాలు బదివేలు
వచ్చె.” సారం. ద్వి. 1.621.

“చాలు బదివేలు వచ్చె బాంచాలి
దొరకినట్టె కడ...”

పాంచా. 2. ఆ.

“నీవు వచ్చిందే పదివేలు నాయనా—
ఏం తెస్తే నేం తేకపోతే నేం?” వా.

చాలుబడి

కత్తి.

శ. ర.

చాలుమానిసి

1. సమర్థుడు.

భార. విరా. 4.221.

2. ముఖ్యుడు.

దశా. 7.1.225.

చాలువాడు

సమర్థుడు.

“ఇహేంద్ర గౌరవ చాలువాని బలు
తీర్పున గౌరవ పొందంగ నేర్చునే?”

భార. ఉద్యో. 4.143.

చాలువాటు

చాళ్ళు కట్టు; సమర్థుడై చెందు.

“మొలచి తల లెత్తి నిక్కుచు, సల
లితగ సేర జాలువాటే సస్యము లధిపా!”

భా. 10. పూ. 755.

చాలా మూలా

సీమా, భాగ్యం.

జం.

“వానికి దాని చాలు మూలా తెలి
యను.” వా.

“వాని ఉపన్యాసానికి చాలా మూలా
లేను.” వా.

చాలెడువాడు

సమర్థుడు.

హరి. పూ. 9.157.

చాల్చుడు

చాళ్ళుగా పడు; చాప కట్టుగా
పడు.

భార. ఆది. 6.207.

యా. చాల్చుడు.

చావక నోవక

ఏమాత్రం కష్టపడక.

“ఉన్నటు లుండగానె సిరు లూరక
చావక నోవ కబ్బునే?” అను. 3.57.

చావగొట్టి చెవులు మూయు
బాగా శాస్త్రి చేయు అను
పట్ల ఉపయోగించే పలుకు
బడి.

“ఆ ఊళ్ళో వెళ్లి వాడిమీద ఏమన్నా
అన్నా వంటే చావగొట్టి చెవులు మూసి
పంపిస్తారు. జాగ్రత్త.” వా.

చావ గొట్టు
చిదుక గొట్టు.

“సకలదనుజాలను జావంగఁ గొట్టు.”
మైరా. పు. 19.

చావ జూచు

చంపు.

“నిను ధారరాష్ట్రం లాండె, నీవు
వారల నొండెను జావఁ జూడ, వలయు
టప్పు డెఱుంగవే.”

భార. శాంతి. 1.120.

చావడిమాటలు

బజారుమాటలు. శ్రావ్.

చావు

దురవస్థ.

“చాకలి మంగలిం దనుపుచావునకున్
దుది కల్లఁ జేయుచున్.”

పాణి. 2.13.

“పిడితో వేగలేక చావు వచ్చింది.”
వా.

చా. చావు వచ్చు.

చావుగా ఉండు

అతి కష్టంగా ఉండు.

“ఈ యింటో నీళ్లు సరిగా రాక
చావుగా ఉంది.” వా.

చావుతల

అవసానసమయం.

“చావుతల నైన నించుక సత్యవాక్య,
ముగ్ధుడింపర.”

భోజ. 5.315

చావు తెలివి

అంతా అయిపోయిన తర్వాత
కలిగే పరిజ్ఞానము.

చనిపోయేముందు అంతదాకా
స్మారకం తప్పి ఉన్నా తెలివి
వస్తుం దనుటపై యేర్పడిన
పలుకుబడి.

“ఈ చావు తెలివితో ఏం లాభం?
మొదటే ఆ పరిజ్ఞానం ఉండవలసింది.”
వా.

చావు దప్పి కన్ను లొట్ట పోయి
నట్లు

ఎక్కువ నష్టం కావలసి
ఉండగా ఏదో కొద్దినష్టంతో
బయటపడినవట్లు ఉపయో
గించే పలుకుబడి.

“ఆ కంపెనీ దివాలా పీయడంతో
డబ్బంతా పోయినా జైలు తప్పింది.
చావు దప్పి కన్ను లొట్ట పోయి ఆతను
బయట పడ్డాడు.” వా.

చావునకు తప్పితివి పొమ్ము :

బతికి పోయావు పో!

“పుష్కర సరోవరంబునకు రమ్ము,
చావునకుం దప్పితివి పొమ్మునుటయుం
గనలి కలకల నవ్వి.”

ఉ. హరి. 4.211.

చావుపిట్ట

తీతువుపక్షి, సీతవ.

శ్రావ్.

చావుబిడ్డ

కడుపులోనే చచ్చి పుట్టిన
బిడ్డ.

జాన్.

చావుబ్రతుకులలో నుండు

1. నురణావసలో ఉండు.
“వాడు ఈరోజు చావుబ్రతుకులలో
ఉన్నాడు.” వా.

2. అతి క్షిప్రదశలో ఉండు.
“ఈ వ్యవహారం ఇప్పుడు చావు బ్రతు
కులో ఉంది. అటో యిటో తేల్చు
కోవాలి.” వా.

చావు లేదు

థోకా లేదు.

తగ్గదు.

“ఒక్కశతావధి జావు లేదు.”
గీర. గురు. 22.

చావు వచ్చు

దుస్థితి వచ్చు.

అనాహూత మేర్పడు.

“కచ్చె. జా వసుచు.”

బస. 6.164.

“అబ్బ! ఏడితో చావు వచ్చింది.” వా.

“ఏం చావు వచ్చిందమ్మా! ఇప్పుడు
దంతగా వగుస్తావు...” వా.

మా. చావు.

చాళియం బిప్పించు

అలంకరింప బనుచు, సాలెలు

వేయించుటకు నియమించు.

“పురం బభిరమ్యముగను, నెలెడఁ
జాళియం బిప్పించి రంగవల్లులు
వెట్టించి.”

పండితా. ద్వితీ. మహి. పుట. 179.

వందనాద్యుపచారము అని
కొశ్చేమామూత్తో.

వావిళ్ల ని.

చాళెములు ద్రిప్పు

గిరగిర త్రిప్పు.

ఒక విధమున నాట్యములో
ఎలె టిరుగునూ గద తిప్పు.

“చలితాస్య కూర దంతత రద
రసనమిర కీ లాల వేల్చుజ్వలన జ్వాలాభ
జహ్వంశలుం డగుదు గదన జాళెముల్
ద్రిప్పుకొంచున్.” మను. 4.95.

చింకలిరక్త

ఎట్టమూతి కోతి.

శ.ర.

చింగులువాటగా

చుంగులు వ్రేలు.

“బంగారు చెఱంగు పట్టంచుదట్టి,
చింగులు వాఱంగఁ జెలువుగాఁ గట్టి.”
ద్విప. భక్త్యా. 2.

చించి చిందట రేగు

చించి చెండాడు.

“చేల కావలివారిఁ జించి చిందట
రేగి.” రుక్మాం. 8.10.

చించు

నశింపఁజేయు.

“చించెన్ గాళి వియోగదుఃఖము.”
భీమ. 2.65.

“తమముం జించున్.”

పాండు. 4.126.

చింతకాయకజ్జము

ఉపయోగించుకొన వీలు
లేనిది.

తాళ్ల. సం. 7.84.

చింతగుల్ల

బెరడుతో ఉన్న చింతపండు.

చింతచే సగ మగు

విచారముతో చిక్కిపోవు.

“తెల్వీ సగము మఱపు, సగము నయి
చింతచే సగ మగుచు నరిగె, నవ్వరూఢిని
యంతికోద్యానమునకు.” మను. 3.66.
“ఈమధ్య వాళ్ళ నాన్న పోయి వాడు
చింతతో సగ మయ్యాడు పాపం!”

వా.

చింతనాగు

ఒక రకమైన పాము.

బ్రౌన్.

చింతనిప్పులు రాలు (కన్నులు)

క్రోధారుణితము లగు.

“చింత నిప్పులు రాలు చిటుతకన్నుల
డాలు, దావ కొలలకు గాదండ
లానగ.” రాజగో. 5.86.

చింత మొద్దులు కాల్చిన
నిప్పులు చాల వేడిగానూ,
నిలిచి మండునవిగానూ
ఉండును. చంద్రనిప్పుల
వంటివే యివి.

చింతపూవు

ఒకరకమైన పిల్లల ఆట.

భోజసుతా. 2.9.

చింత యిడు

ఆలోచన చేయు.

“నకలసురాసురసంఘంబు బుద్ధి, నొక
చింత యిడి.”

పర. రా. బా. పు. 141. పం. 16.

చింతల వంతల చివుకు

చింతతో క్రుంగిపోవు.

“ఏ నమర్త్య నై, చింతల వంతలం జివికి
సిగ్గటిత్తిన్.” మను. 3.8.

చింత వంత బడు

బాధపడు.

“దురంతకంతుకుం, తనిహతిః జింత
వంతః బడి, తాంతలతాంతముచంద
మొందె.” శుక. 1.519.

చింతాకంఠ

కొంచెము.

“చింతా కంఠయు వెన్కఁ దియ్యక.”
పాండు. 5.89.

“చింతా కంఠయుఁ జింత నిల్పఁడు
గదా.” కాళ. 3. 3.

చింతాకు

ఒక పిల్లల ఆట,

హంస. 4.186.

చింతాకు ముడుగుతటి

సాయంకాలము.

“చింతాకు ముడుగుతటిఁ ద, తాత్కం
తం గొని తెచ్చి మేరుకార్ముక
గేహో...” శుక. 1.588.

చింతించిన చింత

ధ్యానించిన ధ్యానము.

“తిరముగ నినుఁ జింతించిన చింతే, నిర
తము ముక్తికి నిధి గాదా.”

తాళ్ల. 1. సం. పు. 20.

చిందగు

పాడగు.

“సికతాసేతువు నిమ్మ గారయముచేఁ
జిందైనచందాన సా, తృకిచేతన్.”

ఉ. హరి. 4.127,

చిందలుకొట్టు

చెలరేగు.

“గోడలు వడ నూకి కొమ్ముల నేలఁ,
గోడాడి తోకతుకొని పంచితిలుచుఁ,
గడిదిఁ జిందఱుకొట్టి కడిమి క్రే
ళ్లుతికే...” అ.మ.క. 2.117. పు.

చిందలుగొను

1. చెలరేగు.

“అడపంగ వచ్చిన నదటునఁ జిందఱు,
గొని యెట్టి బలియురఁ గొనక
కలియు.” వారి. పూ. 6.126.

2. పాడగు, కలత చెందు.

“చప్పుడు నిందె నజాండము, సెప్పెడి
జేమజాని చెవులు సిందఱు గొనియొక.”
భాగ. 8.209.

చిందఱు రేగు

చెలరేగు, వెట్టి యెత్తు.

చిందఱు=చిందఱు.

“కటకటఁ బడి యాడు గఱచి హుమ్మ
నుచు, దటము దాఱించి చిందఱు రేగి
నట్లు.”

గొ.వారి. ప్రథ. పం. క్తి. 1061-62.

చిందఱు లాడు

ఛిన్నాభిన్న మొనర్చు.

“మాపుతుల నిర్జీవతులఁ జేసియుఁ, గుభ
రంబుల చిందఱు లాడియు.”

నరాహ. 2.29.

చిందఱు వందఱు అగు

ఛిన్నాభిన్నము అగు.

“రూపు చెడి తిరుగుడువడి నాహిసలు
చిక్కువడి చిందఱు వందఱై మతి చెడి
మల్లానుడి యై.”

ఉ. వారి. 1.148.

చిందఱు వందఱు చేయు

ఛిన్నాభిన్నము చేయు.

“స్వందనంబులఁ జిందఱు వందఱు
జేసియు.” జైమి. 8.101.

చిందఱువందఱు లాడు

ఛిన్నాభిన్న మొనర్చు.

భాస్క. య. 847.

చిందఱు వోవు

కలగు; చిల్లులువడు.

“చెవులు చిందఱు వోవఁ జెలఁగు కపిం
గ్రుల, పో రంటిమా శనివారపు జడి.”
కళా. 7.19.

చిందాడు

చిందులాడు.

“పెదవినిఁదను రే న గ వంకురించి,
చిందాడఁగ,” హంస. 2.28.

చిందిలి పడు

కళవళపడు.

కాశీ. 2.159.

చిందిలిపాటు

కళవళపాటు.

చిందిలి మందిలి యగు

ఛిన్నాభిన్న మగు.

“నిూ రిటఁ బూని యాక్రమము మేకొని
చేసిన దివ్యరాజ్యల, క్షీరమణియైవళ
వము చిందిలి మందిలి గాక తప్ప.”
స్వసిం. 2.58.

చిందుగొను

చిందులాడు, నర్తిలు.

చిందుతప్పెట

చిందు త్రొక్కునప్పుడు ఒక
నొక బయల్లో కొట్టే డప్పు.

చిందు ద్రొక్కు

ఒక రకమైన నృత్యము చేయు.

చిందు అనునది ఒక రకమైన నృత్యం. తప్పెట కొడుతుండగా చిందు త్రొక్కడం నేటికీ ఉన్నది.

చూ. చిందులు పాడు.

చిందువరువు

ఒకానొక పిల్లల ఆట.

చిందులు పాడు

చిందుపాటలు పాడు.

చిందువా రనే ఒక తెగవారున్నారు. వారు చిందు త్రొక్కుతూ పాడే పాటలు. వారూ శైవులే. విశ్వబ్రాహ్మణ నాశ్రయించి తిరుగుతుండే తెగ చిందు వారు.

పండితా. ద్వితీ. పర్వ. పు. 304.

చిందులు వాటు

చిందు ద్రొక్కు.

చిందు వందగు

చిందర వందర యగు.

ధ్వన్యనుకరణము.

“శెండువడి డేందంబు గంది తాలిమి చిందువం దె కెందలిరుపాన్పునం దను వొందక శేచి.” మను. 3.28.

చిందువందు చేయు

పాడు చేయు; ఖర్చు చేయు.

“వడ్డి లెక్కకుం జిందువందు జేసి.” నిరంకు. 2.116.

చికమకల బెట్టు

తికమకల బెట్టు.

“...యో, పిక మాలి యెందు గుండెనో, చికమకలం బెట్టికిపుడు చెపుమా నాకు.” రసిక. 6.

చికాకు పడు

కలత చెందు.

చికిబికి

చీకిరిబాకిరి.

“చికిబికివెండ్రుకల కొప్పు.”

రాధా. 5.108.

చికిలికాడు

అందగాడు, ఘోషీలా.

“చికిలి నెఱవన్నెకాండ్రకు సివము లెత్త, నెనసి చరియించు నాపీట హేమ రేఖ.” హంస. 1.220.

చికిలి చేయు

సానబట్టు.

“చికిలి చేసిన యడిదంబు చేతఁ దాల్చి.” శివ. 4.74.

చికిలిసాన

మెఱుగుపెట్టు సాన.

చిక్కంటు

వెండ్రుకలు చిక్కు దీసికోను దువ్వెన.

మామూలు దువ్వెనవలె కాక పెద్దపండ్లు గలిగి పొడవుగా ఉంటుంది.

చిక్కక స్రుక్కక

వెనుకంజ వేయక.

జం.

చిక్కదనము

1. ధైర్యము, గుండె చిక్కన.
నిర్వ. 9.89.

2. అరుచి.

ఇది కేవలం సందర్భాన్నిబట్టి
కోశాలు చెప్పిన అర్థం.

ఎందు కిలా కావాలో బోధ
పడదు. ఇంకను విచార్యము.

“ఒకని సామ్యేమి వేటొక్క ని
సామ్యేమి, చక్కెర కమగునే చిక్క-
దనము, లోపలు గన నేమి తాగనం
గాన నేమి, వెన్నల పూనునే విన్న-
దనము.” రాధా. 3.147.

చిక్క నగు

గాట నుగు.

“చెక్క చెమట పెక్క వలెనే చిక్క-
నైనచెలిమి.” తాళ్ల. సం. 5.29.

చిక్కనా చిళ్ళ

ఒక పిల్లల ఆట.

చిక్కనిదెందము

కఠిన హృదయము, గట్టి
మనసు.

“అడువారు సిక్కని దెందంబువారు
జగతి.” కుమా. 5.93.

చిక్క నై నిలుచు

ధైర్యంగా నిలబడు, స్థిరంగా
ఉండు.

“మా యెత్తి వచ్చు సంతకం జిక్క-
నై నిలు మనుము.” కుమా. 10.177.

చిక్కపట్టు

నిర్ణయము.

చిక్కముచో చిక్కిన పట్టువలె

నిప్పించుకొనుటకు నీలు లేక.
“చిక్కంబులొక బిట్ట చిక్కినరీతి,
దిక్కు లాలించుచు దీనుఁ డై పలికె.”
సారం. ద్వీ. 2.117.

చిక్కి పోవు

కృశించు.

“అతిను బొగా చిక్క సోయాడు. తటా-
లున నొప్పే గుర్తు పట్టలేక పోయాను.”
వా.

చిక్కు-టనే ‘చిక్కుడు’ అని

కొన్ని బిల్లులలో అంటారు.

చిక్కి సగ మగు

కృశించి పోవు.

“ధరణి ధైర్యం పెంచు దొరక దాయెనె
చిక్కి, సగ మైతి విది యేల చంద్ర
మాళి.” దశా. 2.75.

చిక్కు చీలు చేయు

చిందర వందర చేయు.

“...నలంగు నలుగాఁ బడంబులం
ద్రొక్కి చిక్కు చీలునుం జేసి చెల్లా
చెదరుగాఁ బాఱఁ జల్లిన...”
విష్ణు. 1.139.

చిక్కు జీరుగా

తుత్తుమురుగా, చిందర వంద
రగా, చిక్కుగా,

“జడ లూడి యహులైక వడిఁ జిక్కు-
జీరుగా, నవనిపెఁ బడి పారలాడు
వారు.” శృం. కావం. 8.61.

“చింతా పరం పరఁ జిక్కుఁజీ-
రయ్యెడు.” ప్రబోధ. 5.82.

చిక్కు జీరు పడు

చిందరవంద రగు; చిక్కుగు.

“చిక్కుజీరువడు తురంగములును.”

హరి. ఉ. 3.130.

“నాయికయును నాయకుండును దమ
యిద్దఱి యంగములు నిష్పమిశ్రభావకలనఁ
జిక్కు జీరు వడ వైచిన...”

ప్రభా. 5.49.

చిక్కుతాళము

కొత్తవారికి రానితాళము.

బ్రాహ్మ.

మా. చిక్కుబీగము.

చిక్కు దీర్చు

చిక్కు తీయు.

“కులుకుంజన్నులమీఁది హరములు
చిక్కుల్ దీర్చునందంబునన్.”

రాజగో. 1.108.

చిక్కు పడు

1. చిక్కు అగు.

“వెంట్రుకలు చిక్కుపడినవి.” వా.

2. చిక్కులో తగులుకొను.

“చిక్కియుఁ జిక్కువడక యక్కజపు
జవధరంబునన నరంబులతోడం బెక
లించుకొని...” కళా. 8.112.

3. ఏమీ చేయ లేక చిక్కు

లో పడు.

“కాలంబుకొలఁది లెక్కలు వెట్టనేరక,
చిత్రగుప్తాదులు చిక్కుపడిరి.”

కాశీ. 1.137.

చిక్కు పఱచు

1. బాధించు.

“విశిఖపుంజంబులం జిక్కు పఱచి.”

జైమి. 8.22.

2. పట్టువడ జేయు, చిక్కు

కొనునట్లు చేయు.

పాండు. 5.804.

చిక్కుపాటు

ఇబ్బంది పడుట, మెలికలు
పడుట.

చిక్కుపురువు

ఒకరక మైన పురుగు.

ప్రబంధ. 130.

చిక్కుపఱచు

చిక్కుపఱచు.

మా. చిక్కుపఱచు.

చిక్కుబాకీలు

గొంతమీదికి వచ్చిన
బాకీలు; తగాదాలో పడినవి.

“చిక్కుబాకీలు పిదప నిశ్చేషపఱిచె.”

రుక్మా. 2.116.

చిక్కుబీగములు

కొత్తవారు సులువుగా తీయు
టకు వీలులేని తాళములు.

“వింతగుచిక్కుబీగములు వేసిన
యట్లనె యున్న విష్ణుడున్.”

ఉ.పా. 3.106.

మా. చిక్కుతాళము.

చిక్కురాత

జలుగువ్రాత.

చిక్కురొక్కరుగా

చిందరవందరగా.

కొత్త. 11.

చిక్కులమారి

చిక్కులు పెట్టువాడు.

“చిక్కులమారి య బలిజనెట్టి వయా
కులఁ గట్టి బర్వులకై, ప్రుక్కెడలంగఁ
గొట్టి...” హంస. 5.48.

చిక్కులు గొను

చిక్కువడు.

“చెదరిన పత్తభంగములఁ జిక్కులు
గొన్ననుజీసరంబులన్.”

పారి. 4.18.

చిక్కులు వాపు

చిక్కు లీయు.

“కొనగోళ్ల నెఱులు నిక్కులు వాపి.”

పారి. 2.12.

“అంకపీఠముం జేరిచి సోగవెండుకలఁ
జిక్కులు వాపి.”

పారి. 4.8.

చిక్కువడు

చిక్కు కొను.

“చిక్కువడియును మదిఁ జేవ చెడ
కఠండు.”

జైమి. 5.12.

“కోకమోహంబుల నుడిఁ జిక్కు
వడక.”

వర. రా. కిష్కి. పు. 858. పం. క్తి. 16.

చిక్కువర్పు

చిక్కులలో పెట్టు.

“వాడు నన్ను చాలా చిక్కుపరచి
నాడు.”

వా.

“చిక్కుయ్య లింగయ్యఁ జిక్కువర్చి
తివ్వా.”

పండితా. ద్వితీ. మహి. పు. 214.

ఇక్కడ కించపరుచు, చిన్న
చూపు చూచు అనే అర్థంగా
కానన స్తుంది.

చిక్కు సీరై పోవు

చెదరి పోవు.

“చిన్నైన యాట తెల్ల నిక్కు సీరై
పోవు.”

తాళ్ళ. సం. 8.15.

చిక్కె గుమ్మడు

చొరికాడు లే అ బ్యాబి!

అనుట వంటిది.

“చిక్కె గుమ్మఁ డటంచు వలరి.”

వర. రా. బా. పు. 51. పం. క్తి. 7.

చిక్కెట్టు

చిక్కెట్టు.

“ఇక్క-వ్యవహారం దేయితఁ, డక్కట
యీ ముగని నేటి గూ లిది యనుచుం,
చిక్కెట్టు వలను...”

ఉ. త్త. హరి. 5.147.

చిగరుగోరు

అరం విచార్యం.

‘జాటుముడి బిగించుట కుప
యోగించు సాధన విశేష’

మని వావిళ్ళ ని.

“చిగరుగోళ్ళను జాటు సిగ నిక్కగా
వేసి, గదలి పూ రేకులు గానఁ జెరివి.”

మల్లా. 8.9.

చిగిరింతపదవి

అల్పకాలభోగ్యము.

“...క్రూరకృత్యంబునకు నొడి గట్టి
నచో నొడి గట్టుటంబట్టి వాని పదవి
చిగిరింతపదవి గాక మానదు.”

ధర్మజ. 32.10.

తె. జా.

చిగిరింతయైశ్వర్యము

అల్ప కాల భోగ్య మైన
భాగ్యము.

“ఈ చిగిరింత యైశ్వర్యముకై యంత
సొంగ నేల.”

ధర్మజ. తె. జా.

చిగురాకుమటుగునం బొడము
మొగయుం బోలె

అకుమటుగు పిందెవలె.

“తన ముఖం బెల్లి చిగురాకుమటు
గునం బొడము మొగయుంబోలె.”

శుక. 1.538.

చూ. అకుమటుగుపిందె.

చిగురుకొను

చిగిరించు ; పొడము.

చిగురు గొలుపు

చిగు రెత్తించు, చిగుర్ప
జేయు.

చిగురుజొంపము

చిగురుటాకుల మొత్తము.

“శ్రీ రమణీకుచశిఖరాగ్రముల నేలి,
చిగురుజొంపంబులై జిగి చెలంగు.”

రాధి. పీఠిక. ప. 16.

చిగురు లొత్తు

చిగురించు.

“సీమంతినికీ గోర్కి చిగురు లొత్తె.”
రాధా. 1.128.

చిగురులో చేగ యగు

మొలకలోనే చేవ దేరు, సార
వంత మగు.

చెట్టు ముదిరిన తైల చేవ దేరు
తుంది. అలా కాక చిగురు

లోనే చేవ గలదైన దనుట.

“చేవ దేరి చిగురులో చేగ యె
య్యండెను.” తాళ్ల. సం. 8.165.

చిగురెక్కు

వాసి కెక్కు.

“ఎడపక జంగమం బే వసు బెన, నడుగ
కుండిన నొట్టు నడిగిన లేడు, అనినచో
నా యెట్టు నఖిలంబు వినఁగఁ, దన కని
గర్వించి దండితో గంట, మొగసాలఁ
గట్టించి మ్రోయించుకొనుచుఁ, జిగు
రెక్కి యున్నాఁడు.”

ద్వి. భల్లా. 2.24.

చిగురొత్తు

1. చిగిరించు.

“చెప్ప వే కరుణాలత చిగురొత్త.”

భార. శాం. 5.542.

2. పొడము.

“కయ్యపు వేడుక చిగురొత్త.”

భార. ద్రో. 1.55.

3. అనురాగపూరిత మగు.

“మలయపుగాలి రాకలకు మానసముల్
చిగురొత్త దంపతుల్.”

ఇందు. 3.102.

చిగుర్కొను

చిగురుకొను.

చిచ్చరకోల

అగ్ని బాణము.

“నా డింధమునిఁ గన్న నాతిపై
నేయును, నలరుఁ జిచ్చరకోల నంగ
భవుఁడు.” క్రీడా. పు. 68.

చిచ్చుతిపిడుగు

అగ్నిపిడుగు.

“...దండడిఁ దార్కొని మండు
చుండెఁ జిచ్చుతి పిడుగుల్ వడిం
దొరఁగు చాడ్చున సంబరపిధి నుగ్ర
మె.” భార. విరా. 5.

“వచ్చెఁ గద విటులపాలిటి, చిచ్చుతి
పిడుగింక నేమి నేయుదు.”

నిరంకు. 2.122.

చిచ్చికొట్టు

జో కొట్టు.

“కాస్త ఆ పిల్లను చిచ్చికొట్టి నిద్ర
పుచ్చవే తల్లీ.” వా.

చిచ్చి యను

చీకొట్టు.

“అచ్చన మెఱుంగనికవులను, బిచ్చి
యని సుకవివరులు చేపట్లగు గా.”

కవిజ. అవతారిక.

చిచ్చును గాడ్పును గూడినట్టు

అగ్నికి గాలి తో డయి

నట్లు - అనగా మరింత విజృంభించు అనుట.

“మేడ్పుడి రాజ్యగర్వమున మీఁదు
తలంపవు గాక చిచ్చునం, గాడ్పును
గూడినట్లు.” ఉ. హరి. 4.198.

చిచ్చుపిడుగు

అగ్నిపిడుగు.

చిచ్చుఱిపిడుగు

చిచ్చుపిడుగు.

కూ. 5.70.

రూ. చిచ్చుఱిపిడుగు.

చిచ్చు లేక చిముడు

కారణము లేకయే త్రుల్లి

పడు; మండిపడు.

అగ్ని లేకయే ఉడికిపోవు

వాడని వాచ్యార్థము.

అతి కోపిష్ఠి అనుట.

“చిచ్చు లేక చిముడు మచ్చరీ డీ సుద్ది,
వజ్రనాభుఁ డోర్పువాఁడె యకట!”

ప్రభా. 1.184.

చిచ్చులురు

1. అగ్నిప్రవేశము చేయు.

కాశి. 2.86.

2. సహగమనము చేయు.

“చిచ్చుఱికిన సతి కనుగుగ వచ్చు
విమానములు.” రుక్మాం. 4.94.

చిచ్చులో నెయ్యి పోసిన భంగి

అగ్నిలో ఆజ్యము పోసినట్లు.

మఱిగి త గో హ ద మ గు

ననుట.

“నిచ్చెఁగు వాసుకురువిభుఁ జూచి నీరి,
చిచ్చు లో నెయ్యిఁ బో సె న భంగి
మండి.” ద్విప. జగ. 183.

చిచ్చు సింగార మెంచదు

ఏ చివఁజూని లేనివానిపట్ల ఉప
యోగించే పలుకుబడి.

అగ్నికి అంద మైన దైనా

కాని దైనా ఒకటే. అన్ని

టిసీ కాల్చి వేస్తుంది.

శేంకటేశ. 75.

చిటమట మను

మండి పడు, చిటచిట తాడు.

చిటచిట లాడు

1. చిడిముడిపాటు చెందు;

కోపగించు.

“హరి సర్వమయం డటె యంచుఁ
బట్టితోఁ జటచిటలాడి.”

పారి. 3.32.

2. చిట చిట శబ్దము చేయు.

ధ్వన్యనుకరణము.

చిటపెట

ధ్వన్యనుకరణము.

౧౮పొట వోవు

చిటపట లాడు.

క్రీడా. పు. 80.

౧౮బొట మని

చినుకులు పడుటలో—

ధ్వన్యనుకరణము.

‘అట మన్న మొగులు బలియుచు,
ట పట మని పట పట చినుకులు
డఁ జొచ్చుట యాది గాఁగఁ...’

కళా. 4.90.

౧౮టికలపందిరి వేయు

మాటలతో మభ్యపెట్టు.

చిన్న చిన్న పుల్లలతో

పందిరి వేస్తే చూడ్డానికి

అందంగానే ఉంటుంది. కాని

కాస్త చెయ్యి తగిలితే కింద

పడి పోతుంది. దాని మీద

వచ్చిన పలుకుబడి.

‘వాడి పన్నె వట్టి కోతలు. ఆ చిటికెల
పందిరి నమ్ముకొని ఆ వ్యవహారంలోకి
వెళ్లితిమా మనమే నవ్వుల పా
లవుతాం.’

వా.

చిటికెలో

క్షణంలో.

కా. త. 53.

చిటిక వేయు

బొటనప్రేలూ, నడిమిప్రేలూ

చేర్చి, జార్చి, చిటు క్కని

శబ్దము కలిగించు.

‘కొక్కరయఁగఁ జూచి పందియపు
టెంకువ దిద్దుచుఁ జక్కె వేసి నల్లరి.’
హంస. 8.216.

చిటికెనప్రేలి కెక్కు

ప్రథమగణ్యుడగు.

లెక్కించునప్పుడు మొట్ట

మొదట చిటికెన ప్రేలిని

మడిచి చెప్పుట పై యేర్ప

డిన పలుకుబడి.

‘ఉత్తమమతిని మరుతుండును జిటికెన
ప్రేలికెక్కి సకలభౌచక్రంబును
సక్రమంబుగ నేలిరి.’ ధర్మజ. 32.5.
తె. జా.

చిటిచాప

మెత్తని చిటుచాప.

‘బాలీసు రతనంపు గీలు బొమ్మలు
చిటి, చాపలు వెడఁదవించామరలును.’

రసిక. 1.61.

చిటితాళము

చిన్న తాళము.

‘చిటి తాళములు చంక పుటిక
నొక్కొకమాటు, గతి రయంబునఁ
దాకి కలసి మొఱయ.’

అము. 6.6.

చిటిపొటి

1. చిలిపి తగాదా.

‘ఇటు మీ లోపల నూరక - చిటి పొటి
వలదు.’ సింహా. 8.80.

2. అల్పాల్ప మైన.

‘చిటిపొటి సొమ్ములు పెట్టుక, పుట
పుటగా పీఠవెంటఁ బొరుగిండ్లబడిన్.’
హంస. 5.25.

చిటిబొట్టు

ముత్తైదువలు మంగళకరంగా

ధరించే చిన్నబొట్టు.

“కాశ్మీర తిలక రే ఖామ ధ్యము న
యందు, బుద్ధ్యాంబుఁ జిటిబొట్టు పొందు
పఱచి.” కాశ్మీ. 3.212.

చూ. చిట్టిబొట్టు.

చిటిముడి

దొంగయెత్తు; మోసము.

వావిళ్ళ ని.

చిటిము త్రైములు

ధాన్యవిశేషం.

శ. ర.

చిటిలిపడు

చెదరిపడు; ఎగిరిపడు.

చిటివ్రేలు

చిటికెన వ్రేలు.

ఆము. 6.80.

చిటు కను

శబ్దించు.

ధ్వన్యనుకరణము.

చిటుకు పొటుకు

వాన వెలిసినా చెట్టు మీది
నుండి పడే నీటిబొట్లు.

చిటుకు పొటుకు మనక

ఉలకక పలకక.

శ. ర.

చిటుకులాడి

మిటుకులాడి; వగలాడి.

చిట్టంటు నీతలు

శృంగారచేష్టలు.

“వదని చిట్టంటు సేతలఁ గరలు
క్రేను, మెఱపువోరె దగుల న
మెఱచుఁ గాని.” కళా. 7.159.

చిట్టంటు

చి లి పి చేష్టలు; నఖిక్ష

లాచులు.

“ఈ చిట్టంటు నీ వెంచక చిత్తగించరా
వోరి.” తాళ్ల. సం. 3.11.

చిట్టకవుదనము

సరిహాసము.

వావిళ్ళ ని.

రామా. 4.167.

చిట్టచివర

కట్టకడపట.

చిట్టడవి

కూటాడివి.

చిట్ట మిడిచినంతలో

చిటికె వేసినంతలో—త్వరలో
అనుట.

“...ఏ పదార్థంబును సంపాదించ రాని
యిట్టి నట్టడవిలోనం జిట్ట మిడిచిన
మాత్రంబున విచిత్రంబుగా నానావిధ
పదార్థంబులు...” వరాహ. 5.12.

చిట్టాముదము

చిన్న ఆముదపు గింజల
చమురు.

“చిట్టాముదమ్మున శిర సంతి.”

ఇందు. 2.15.

“చిట్టాముదం తాగి తే వేడి నాతం
తగుతుంది.” వా.

చిట్టితాళము

చిన్న తాళము (కొట్టునది).

“అట్టిద కాకంఠు నప్పుడు నంది, చిట్టి

తాళము వేసి చేయిత్తి మొక్కి.”
పండితా. మహిమ. 289. పు.
చూ. చిటితాళము.

చిట్టిపొట్టి

1. చిల్లరసాములు.

“నింబప్రవాళ మాల్యంబులు వైచిరి,
చిట్టిపొట్టి ధరించి రిట్టు నట్టు.”
పాండు. 3.74.

2. చిన్న చిన్న.

“చిట్టిపొట్టి మాటలతో ఆత డెంతో
అందంగా రాస్తాడు.” వా.

చిట్టిబొట్టు

ముఖంలో పెద్దగా పెట్టుకొనే
బొట్టుకింద పెట్టుకొనే చిన్న
బొట్టు.

“నింబప్రవాళమాల్యంబులు వైచిరి,
చిట్టిబొట్టు ధరించిరి...”
పాండు. 3.74.

చూ. చిటిబొట్టు.

చిట్టిమట్ట

చిన్న తాటిమొక్క.

చిట్టివెదుకుల కదుపు

పొట్టి వెదుళ్లు (పదార్థ పట్టిక)
చిటచిటలాడు వెదురులూ
కావచ్చును.

“ఉగ్రభటులు సిట్టి వెదుకుల కదు
పుగా.” కమా. 12.121.

చిట్టాడు

చెలరేగు.

“చిట్టాడుసిగ్గుతోఁ జేపట్టి పెనఁగు
డెందము.” సారం. 3.148.

చిట్టిత

చిన్న కాయలు కాసే యీత
చెట్టు.

చిట్టిదు

చిట్టితచెట్టు.

“వెలివాడకుఁ గడుఁజేరువ, సెలయేటికిఁ
బారువు తాళ్లుఁ జిట్టిదులు నా, వల
దఱుచు భద్రకాశీ, నిలయంబు.”
శివరా. 3.100.

చిట్టుడుకు

కవోష్ణమైన, కొద్దిగా ఉడికిన.

చిట్టుడుకు నీళ్లు

బియ్యం ఉడుకుచుండగా పై
నున్న నీళ్లు,

“చిట్టుడుకు నీళ్లు త్రాగితే మంచి
దంటారు.” వా.

చిట్టుడుకు వట్టు

కొద్దిగా ఉడుకు.

“ఉరము గంధంబు చిట్టుడుకు వట్టిన
బొంగి, యందు దుమార మై యాపు
లెగసె.”

శృం. కావం. 3.174.

చిట్టుముల బయకలు

గర్భిణీస్త్రీ తొలి సెలలలో
చేసుకొను వాంతులు. ఇవి
రెండూ (చిట్టుములు, బయ
కలు) ఒకే అర్థంలో ప్రయో
గింపబడేవే అయినా ఇచ్చట
రెండూ కలిసి ఉండుట
విశేషం. (చిట్టు+ఉమ్మి+లు.)

“ఇట్లు వ రింప నాతని యింతి గర్భ,
కలిత యే చిట్టముల బయకలు ముగ
మునఁ, చెలుపు గనిపింప...”

శుక. 2.146.

చిట్టములు

బయకలు.

“చిట్టము లులసిలేఁ దలు సె నోహ్లాఁ
గురంగాక్షికిన్.” మను. 3.120.

“చిట్టములు పుటే దాఁ గను, పటిక.”
దళా. 3.106.

“నెల మసలే నంతఁ గాంతకు...చిట్ట
ముల్ తఱచు మీతె.” విజ. 3.228.

మా. చిట్టముల బయకలు.

చిట్టూట చోటు

నీరూరు తావు.

“గ్రామ నికటంబు గాక దూరంబు
గాక, చాటి పొరగాక చిట్టూట చోటు
గాక వెలితల గాక క్షీణజేతల్ మేలు
పురువు, రావిపోట్లను లేని బారాది
నేల.” విప్ర. 2.18.

చిట్టూడి

ఒకరక మైన కూరారు.

బ్రాహ్మ.

చిట్టెడుపంట

రెండవపంట.

చిట్టెడుపొట్ట

చిన్నపొట్ట.

శరభాంక. 95.

చిట్టెడు వేస్తే పుట్టె డగు

ముఖం మటమట లాడు.

ముఖం పెనంలాగా కాలిపో

తున్న దనుట.

చిట్టెడు గింజాలు వేస్తే పుట్టెడు
కనడలు అప్పుడే సుఖవం.

“వాడి ముహం నాగు. చిట్టెడు వేస్తే
పుట్టెడు అపుతుంది.” వా.

చిట్టెలుక

చిన్నబాటి ఎలుక.

చిట్టపొట్టలు

ఒకరక మైన బిల్వక్రీడ.

భోజనుతా. 2.9.

మా. చిట్టపొట్టలు.

చిట్టపొట్టరాయ

ఒక బాలక్రీడ.

ప్రబంధ. 618.

మా. చిట్టపొట్టలు.

చిట్టపొట్టలు

ఒక బాలక్రీడ.

‘చిట్టపొట్టరాయ నీమరేణి

కాయ...’ అంటు పాడడం

పిల్లల ఆటలలో ఉంది.

పండితా. ప్రథ. పురా. పు. 460.

చిట్టపొట్టరాయ

కాళ. 3.88.

మా. చిట్టపొట్టరాయ.

చిట్టి సున్న మగు

పెటిలి పాడి యగు.

“.....తారహారంబులు సాబ గల్లఁ
శెడి చిట్టి సున్న మయ్యు.”

కాథి. 3.76.

చిట్టుకట్టె

అతి కోపిష్టి.

క. ర.

చిట్లుకొఱవి

పీడాకారి, సంతాపకారి.

“పంచశయం దొక ప్రశయకాలయ
ముండు, చిన్న పెంపుడు చిల్ల చిట్లు
కొఱవి.” కలు. శ. 55.

చిట్లుగొను

చిటపట చిట్లు.

పేలాలు వేయించగా చిట్లు

తాయి. గింజలు చిట్లిన వని

నేటి వాడుకలోనూ ఉంది.

“మంగళమున బ్రేలలు సిట్లుగొన్న
పాలుపున.” బస. 7.199. పు.

చిరాను చెల్లు వ్రాయు

లెక్కలో జమకట్టు.

“...అయ్య దన రాక యున్నలోపంబు
దీర నేడో నృపాల!, యెఱమిఁ
జితాను జెల్లు వ్రాయెపు మయ్య!”

నానా. 244.

నేటి రూపం చిత్తా.

చిడిముడి పడు

చీకాకు పడు, కోపించు.

“చిత్తంబు జలనఁ జిడిముడి పడుచు.”
గా. హరి. ద్వితి. పం. 1079.

రూ. చిడిముడి పడు.

చిడిముడిపాటు

తొట్టు పాటు; కలత;

కోపము.

చిడిముడి వడు

1. ముఖము మటమట
లాడించు; అసంతృప్తి వెలి
బుచ్చు.

“చెదరక యుదరక చిడిముడి వడక.”

శండితా. ప్రథ. దీక్షా. పు. 178.

2. కుతూహలము చెందు.

“చిత్తము లనిఁ జూచువేడ్కఁ జడి
ముడి వడఁగా.” భార. భీష్మ. 1.151.

చిడుగుడు పరువులు

ఒక ఆట : చెడుగుడు, చిడు
గుడు.

చిత్తం !

ఎవరైనా చెద్దవారు, గౌరవ
నీయులు చెప్పున్నప్పుడు
వినుటలో అను ఉపస్కారక
పదం.

“వెళ్ళి రామయ్యను పిల్చుక రారా!”

“చిత్తం.” వా.

అలాగే ‘ఔను’ అనుటలోనూ
కలదు.

“నిన్న నే వచ్చారా?”

“చిత్తం.” వా.

ఇత్యాదు లూహ్యములు.

చిత్తకార్తిలో కుక్కలలాగా

కామోద్రేకంతో.

ఆ కార్తిలో కుక్కలకు

కామోద్రేకం ఎక్కువను

టపై ఏర్పడినది.

చిత్తగించు

1. తలచు.

“క్రీహర్ష నాత్మలోఁ జిత్తగించి.”

రుక్మాంగ. 1.18.

వాడుకలో—

“నా మనవి చిత్తగించండి.” వా.

2. ఏకాగ్రతతో.

“చిత్తగించి వినుము.”

భాగ. 5. స్కం. 7.16.

3. దయచేసి.

“చెప్పవే వ్యాసనందన చిత్తగించి.”

భాగ. స్కం. 9.

4. విను.

“విన్నవించినార మిన్ని యాకర్ణించి,
కొంచె మనక చిత్తగించవలయు.”

కృష్ణ. 2.139.

5. ఆలోచించు.

“స్త్రీలక బుద్ధులు ప్రళయముల్ చిత్త
గింప.”

కచేల. 1.115.

చిత్తజల్లుగ

అధికముగా; అత్యుద్ధృ
తంతో.

చిత్తకార్తిలోని వానవలె.

చిత్తకార్తివాన గబగబా
వచ్చి అగుతుంది.

“పాండుతనూజుడొ చిత్తజల్లుగా,
గురియుపయోధరంబుక్రియ.”

జైమి. 7.89.

“ఇనుప గునపంబులో యనక దనరి
కురిసె, నెంతయును జిత్తజల్లుగ నేడు
ముండ్లు.”

కళా. 5.8.

చిత్తపరితాపము నేయు

మనఃభేదము కల్గించు.

“నీవు దపంబు నేయక బోక దలంపకు
మమ్ము, చిత్తపరితాపము నేయకు
మమ్ము.”

కమా. 6.7.

చిత్తము కరగు

హృదయము ద్రవీభూత మగు

“అ వెకుండుము...సభామండప, శ్రీవి
స్ఫూర్తికతంబున న్నిగుల నాచితంబు
నానందము, వ్రావైచిత్ర గరంచు
చున్నయది...”

కళా. 2.12.

“భామ తనమీద నెన గెన బాగు
జూచి, చిత్తము గరంగి శుభభద్రశేఖ
గుండు.”

హంస. 2.65.

చిత్తము రైపు

మానసోద్రేకము, ఆవేశము.

“పడం బొడిచి చంపక చిత్తము కెచ్చు
వోవునే.”

కమా. 11.49.

చిత్తము చీకటి గొల్పు

కలత పఱుచు.

“నీకటి గొల్పు బ్రాహ్మణుని చిత్తము
వెన్నెటి సోగ వెండ్రుకల.”

శివ. 3.44.

చిత్తము తప్ప జేసికొను

అయిప్తమునకు పాల్పడు.

“హరియుధిష్ఠిరుల చిత్తము తప్పక జేసి
కొంటి.”

జైమి. 7.84.

చిత్తము తెలియు

అభిప్రాయ మెఱుగు.

“జేవర చిత్తంబు జెలియమి నటు
సేయకగ నేమి వోచునో యనుచు
వెఱుతు....”

కళా. 1.192.

చిత్తమునకు వచ్చు

ఇష్టపడు; మనసుపడు; నచ్చు.

“నీ చిత్తమునకు వచ్చినవానిం గారు
ణ్యంబునకైకొని.”

భార. కర్ణ. 1.285.

“వనిత! నీ చిత్తమున కేనువత్తు నేని.”

శివ. 3.68.

చిత్తమున కెక్కు

మనసునకు వచ్చు, నచ్చు.

“అకట! యెరు చిత్తమున కెక్కునట్లు
గాఁగ, మెఱిగి యేమివిధంబునఁ
గొలుచువాఁడు.”

భార. విరా. 1.74.

చిత్తము సీరగు

గుండె సీరగు; భయభ్రాంతి

జనించు.

“అక్కటా! నిక్కము మాకుఁ జిత్త
ములు సీరగుచున్నవి.”

ఉ. హరి. 2.182.

చిత్తము వచ్చినట్లు

స్వేచ్ఛగా, యథేచ్ఛగా.

“నీచిత్తం వచ్చినట్లు నీవు తిరుగుతుంటే
ఇంటిసంగ తెవరు చూస్తారు?” వా.

చిత్తము వచ్చు

ఇష్టపడు.

“చిత్తంబు వచ్చినచో మానుడు గాని
నిన్నిపుడు కస్తిం బెట్ట నా కేటికిన్.”

కాళ. 3.72.

చిత్తము విడుచు

మన సొప్పకుండు.

“చేరి యచ్చట నిల్వఁ జిత్తంబు విడిచి.”
పల. పు. 8.

చిత్తయి పోవు

బాగా దెబ్బ తిను, నిర్వీర్యు
డగు.

“అయిపోయా డయ్యా! ఈ చెబ్బతో
చిత్తయి పోయాడు.”

కౌత్. 180.

చిత్తరించు

చిత్రించు.

“పండితములుచతులను, చిత్తరించిన
మాడ్కి.”

పండితా. ప్రథ. దీక్షా. పు. 175.

చిత్తరువులోని ప్రతిమవలె

కదలక మెదలక, నిశ్చలంగా.

వాడుకలో - ‘వాడు అప్పుడు

రాసిన బొమ్మలాగా నిల్చుండి
పోయాడు.’

“అచట నున్నవారెల్లఁ జిత్తరువున
వ్రాసినట్టి.....తడవుగను.”

కళా. 5.6.

చిత్తరు వొత్తు

ముద్రిత మగు.

“చిత్తంబులో నీదు చెలు వైనమూర్తి,
చిత్తరు వొత్తినచెలువంబు వోఁప.”

ద్విప. కల్యా. పు. 66.

చిత్తవాన

చిత్తజల్లు.

చిత్తకార్తిలో వాన ఉద్ధృ

తంగా గబగబా వస్తుంది.

“చిత్తవాన గురియ.” విప్ర. 4.19.

“చిత్తవానలా వచ్చి పడ్డాయి రాళ్ళు.”

వా.

చూ. చిత్తజల్లుగా.

చిత్తాన బెట్టు

మనసులో పెట్టుకొను.

“చిత్తానఁ బెట్టక మీమాట శ్రీరమణ
మరవకు.” తాళ్ల. సం. 7.108.

చిత్తారిపని

బచ్చెన పని; కర్రతో

బొమ్మలు అవీ చేసి వానిక
రంగు వేసే పని.

ఈ వృత్తి చేయు వారిని
చిత్తారివాండ్లు అంటారు.

చిత్తుప్రతి

సాపు వ్రాయక ముందు
వ్రాసుకున్న ప్రతి.

చిత్తులిపని

చిత్తారిపని.

కర్ర బొమ్మలు మొదలుగు
వానిపై రంగులు వేయుపని.
జీనిగర - చిత్తారి - వాండ్లు అని
ఆ పని చేసేవారి నంటారు.

కాశీయా. 304.

చా. చిత్తారిపని.

చిత్రరతి

సంభోగములో భేదము.

శుభా. 9.152.

చిదంబరరహస్యము

అగోచరము - అనవగతము.

చిదంబరంలోని శివలింగాన్ని
ఆ కాశలింగం అంటారు.

దర్శనానికి వచ్చిన భక్తాదు
లను, తెరతొలగించి, దర్శనం
అయిందా అంటారు. వీరు

అయింది అంటారు గానీ యెవ
రికీ యేమీ కనబడదు.

ఆ కాశలింగం కనుక కనబడ
దని ప్రతీతి. అందుపై యేర్ప
డిన పలుకుబడి.

“అంత సరిపడనివాడు ఈ శోభా
ఉద్యోగం గుస్తా నన్నాడంటే
గుండులో యేహో చిదంబరరహస్యం
ఉంది.”

చిదగొదలు

గృహకలసాము.

ప్రసా.

వృత్తాంతసాలి.

వాసిష్ఠ్యుని.

“మొదల నుపాసించుచు, పిదప
నుపాసించు లెక్క పెట్టుట తగునీ, చిద
గొదల గాద మున్నెక, ముది
కొక్కర యనుగుతుల ముంగిస
కిచ్చెన.” వేంక. పంచ. 1.738.

చిదమిదగా

నలుగునట్లుగా; కనిబిసిగా.

చిదిమి దీపము పెట్టవచ్చు

ఎంతో ప్రకాశవంతంగా ఉన్న
దనుపట్ల అనే పలుకుబడి.

“ఆ పిల్లను చిదిమి దీపం పెట్టవచ్చు.”
చా.

చిదిమి పెట్టిన

1. సారము తీసిన.

చిలికి తీసిన - ఆరితేరినగా
మారినది.

“ఆ, భీలకరాశసుల్ చిదిమి పెట్టిన
బంటులు.” విజయ.

2. రూపొందించిన.

“బిడయూ పాపయో చిదిమి పెట్టిన
కైవడి నున్ననిన్ను.” శుక. 1.527.

చిదిమి పెట్టు

పంచు.

“మృతులైనవీరు అందఱు, నలివీరులు

వీరి కెల్ల నడుగిడ నుచురా, వలెఁ బడు
లేదు వరసుర, సతు లందఱఁ జిదిమి
పెట్టఁ జాలని వసుసన్.”

కుమార. 11.180.

మా. యు. చిదిమి దీనము పుట్టు.

చిదిమి వైచు

భిన్నాభిన్నము చేయు.

“చిన్నిఅనుయ్యుల చిదిమి వైచెదవెళ్ళి”
వగ. రా. 49. పు. 237. పం. 1.

చిన్న కన్నుపడు

కన్ను లుఱియూరఁబు చుంగు.

“చిన్న కన్నుపడి గుప్పలు చిన్నడు
గాక యుండ.” సాంబో. 2.188.

చిన్నరారు

బొల్బుము.

ప్రొవ్.

చిన్నకూతురు

చిన్నది.

“ఎన్ని వాళ్ళనఁ జిన్న కూ,తురవు
గావు నీవె తోడొడగి పతికఁ, దగిన నేవ
నేయ కగునె...” కళా. 4.68.

చిన్నక్క పెద్దక్క చేయు

మోసగించు.

వర్తకంలో చిన్నశేరు పెద్ద
శేరు వాడే అలాను, చిన్నకూ
శేరు తేవే అంటే చిన్నశేరు
తేవా అనీ, పెద్దకూ శేరు
తేవే అంటే పెద్దశేరు శే
మ్మనీ గుర్తు పెట్టి వ్యాపారం
నడిపేవాడట. ఆ మోసంపై
వచ్చిన పలుకుబడి.

చిన్నగ బోవు

చిన్నబోవు.

శవ. 2.19.

మా. చిన్నబోవు.

చిన్నచూపు చూచు

చులకన చేయు.

“మామిద అంత చిన్నచూపు చూస్తే
ఎలాగు చెప్పండి.” వా.

చిన్నటనాడు

చిన్ననాడు. బాల్యం.

“చిన్నటనాట నుండియును కెల్వకుఁ
గూర్చినదాన నౌట.”

వసు. 4.106.

చిన్నతన మగు

అవమాన మగు.

“తప్పు తెన్ను ను చిన్నతన మగు
నాకు.” పతి. పు. 62.

వాడుకలో - ‘అందఱు సంప
న్నులలో ఈ మాసినబట్ట
లతో తిరగడం నాకు చాలా
చిన్నతనంగా ఉంది.’

చిన్ననవ్వు

చిటునవ్వు.

“చిప్పు కూకటివానిఁ జిన్న నవ్వుల
వాని.” పాండు. 1.218.

చిన్ననాటి కతలు

గతచరిత్ర.

“ఎలదోట తీరగ యుయ్యెల, కలకంఠికఁ
జిన్ననాటి కత లై వోచెన్.”

శవరా. 2.46.

చిన్ననాడు

బాల్యం.

చిన్నపడుచు
బాలిక.

చిన్నబుచ్చు

అవమానించు.

“నన్ను చిన్నబుచ్చినకంటె పెద
నేయంగ.” కవిక. 2.164.

“నడుమంత్రమున వచ్చి నను జిన్న
బుచ్చి.”

వర. రా. ఆయా. 2.533. పం. 2.

చూ. మొగ మింత చేసికొను,
మొగము చిన్న చేసికొను,
మనసు చిన్నబుచ్చుకొను.

చిన్నబోవు

1. అవమానముతో

మొగము చిన్న చేసికొను.

“ఏగుజెంచిన నృపు లెల్ల నిండ్ల
కరుగఁ, జేరి యధికారు లెల్ల జిన్న
బోవ.” కుక. 2.12.

2. విఘాత మగు.

“చేతనా హానికార్యంబు చిన్న
బోయె.” నైష. 4.96.

3. కళావిహీన మగు.

“సంపద లెన్నిగల్గిన నరేంద్రా యింద్ర
సంకాశ సం,దనుఁ డొక్కందును లేమి
నీ నగరు చిన్నబోయె.”

వరాహ. 2.92.

“పిల లందరూ ఊరి కెళ్ళేసరికి ఇల్లు
చిన్నబోయింది.” వా.

చిన్నమంత మాట ఆడు

ఏ కించిత్రైనా దండించు, ఒక
మాట అను.

చిన్నం పూర్వపు తూకపు
రాళ్లలో అలిచిన్నది.

“చిన్నవాడును బ్రతు నొక చిన్న
మంత, మాట యాడిన విని తాపముగ్గు
వగుదు.” కళా. 4.128.

చిన్నమ్మవారు

మ శృంగ చి క ము లో ఒక
భేదము.

పెద్దమ్మ, చిన్నమ్మ, బాబ్బ
లమ్మ, ఆటలమ్మ, లేట్లమ్మ
ఇత్యాదులు మశృంగికలో
భేదములు.

చిన్నయూ చిదరా

జం.

అల్ప మైనవి.

“చిన్నముఁ జిదరముఁ బుట్టక, మిన్నక
రావల సె మగుడి మీ గున్నెడవక.”
పంచ. మ. భే. 522.

పూర్వం తూకంలో చిన్నము
అతి చిన్నది.

చిన్న మెత్తు పని లేదు

ఏ పని లేదు.

ఇది వ్యతిరేకార్థంలోనే ఉప
యోగిస్తారు.

“వాడికి చిన్న మెత్తు పని లేదు.”

“పొద్దున్నుండి చిన్న మెత్తు పని
కాలేదు.” వా.

చిన్నమెత్తు మాట అనకుండు

ఒక్క మాటైనా వ్యతిరే
కంగా అనక పోవు.

పల్లెత్తుమాట అనకుండు.

“నేను చిన్న మెత్తు మాటయినా అన

లేదు. అయినా వాడికి కోపం వచ్చింది.”
వా.

మా. మాదెతు మాట.

చిన్న మెత్తు పనిలేదు.

చిన్నవాడు

బాలుడు.

“ననుక జిన్నవాడని గడుప కిచ్చ
డుపస్యసింపుము.”

చెన్న. 1.32.

చిన్న వోవు

“వనగానముతో క్రంగు.

“పోయే బాలుండు యగువృష్టిభోజ
బలము, జిన్న వోయెను జూడ వచ్చిన
జనంబు.” ఉ. హరి. 2.28.

“చిన్ని మలగానిలంబులు జిన్న
వోయే.” హర. 3.89.

వాడుకలో - ‘నే నీమాట న

గానే వాడి మొహం చిన్న

బోయింది’—అన్న విధంగా

వివక్షస్తుంది.

“వాడు ఈ రోజు చాలా చిన్నబోయి
నట్టు కనబడుతున్నాడు.” వా.

మా. చిన్నబోవు.

చిన్నా పెద్దా తారతమ్యం

చిన్న పెద్ద అంతరువు.

“వాడికి చిన్నా పెద్దా తారతమ్యం
తెలియదు.” వా.

చిన్నారి

చిన్న దై న.

“చిన్నారి పేసినోడ.” రాధి. 1.58.

చిన్నారి పొన్నారి

ముద్దయిన.

జం.

హర. 5.56.

చిన్నారి పొన్నారి ప్రాయము

బాల్యము.

“కురుల కుంకటితోడఁ గూడియుఁ
గూడని, చిన్నారి పొన్నారి
ప్రాయము...” రాజగో. 1.13.

చిన్నిపువ్వు

1. తలలో ధరించు ఒకవిధ

మైన యాభరణము.

“కుటిలాలకములమీఁదఁ జిన్నిపువు
గొల్లరించు నచ్చుగ మణికణ్ణిక.”

కాశీ. 6.

“అలికలగిములు పైఁ దులతెంచు తని
రేకు, లలకలఁ జిన్నిపు వైవ వెలుంగ.”
కుమా. 9.126.

2. నమస్కార విశేషం.

హంస. 4.218.

చిన్నిపూతేరు

భూషణవిశేషం.

చిన్నెలాడి

విలాసిని.

చిన్నెలాడు

విలాసి.

చిప్పంటు నీరంటు లేకుండు

ఏమీ లేక పోవు.

చిప్పలో ఏదయినా వేసి

నప్పుడు, కాస్తయినా తగులు

కొని ఉండడం, నీరు కుమ్మ

రించినా కాస్త నీరయినా

అంటుకొని ఉండడం

మామూలు. అది కూడా లే

దనుట.

అంటు" సొంటు" లేకుండు.

చిప్ప ఎత్తుకొని పోవు

ఉన్న దంతా పోగొట్టుకొని

దిక్కు మాలీనాపా వెగు.

అడుక్కు. అంటు" పోవు.

“వా డిలాగే ఖర్చు పెట్టుకు” వ నే ఆఖ
రుకు చిప్ప ఎత్తుకొని పోతాడు. “పెట్టుకు
గాని తెలియదు.” వా.

చిప్పకత్తి

చెట్లకొమ్మలు నరికి మోగులు

కత్తి.

చిప్పకసవు

చిప్పగడ్డి.

చిప్పకూకటి

చిన్న తనమున పెట్టుకునే

చిన్న జుట్టు.

“చిప్ప కూకటుల వాక్తీరామచంద్రుల,
జొప్పనే పట్టి చైత్యుల గూలం
ద్రోయ.”

వర. రా. బా. పు. 77. పం. 52.

చిప్పగడ్డి

చిప్పకసవు.

చిప్పగుడ్డలి

ఒకరక మైన గొడ్డలి.

చిప్పగొడ్డలి

చూ. చిప్పగుడ్డలి.

చిప్ప చేతికి వచ్చు

ఉన్నది పోగొట్టుకొని నిరా

ధారు డగు.

“ఏదో పేరు రావా అని చెందుచేతులా

ఖర్చు పెట్టాడని. చివరికి చిప్ప చేతికి
వచ్చింద.” వా.

చిప్పములైము

మోముచూపుము.

చిప్పములి

చిప్పవారి ఊడ మోపుము.

శ. ర.

చిప్పయమ్ము

ఒకరికి మైన చిప్ప వారికి

బిడ్డము.

“ప్రతిచోట జిప్పయమ్ముల నది... విజ
యుండు.” భార. ఆశ్వ. 4.8.

చిప్పలు వాటి నొగు

ప్రభేయపడు.

“చిప్పలు వాటి నొగుటలం బలం.”
భాస్క. యుద్ధ. 712.

చిప్పా దొప్పా సిద్ధము చేయు

సన్యాసమునకు సిద్ధపడు.

“ఆ పిల్ల తోడలుగా వస్తే నేను చిప్పా
దొప్పా సిద్ధం చేసుకో వలసిందే.” వా.

చిప్పెణక

ఇంటిపార్శ్వముల కప్పు.

త్రాక.

చిప్పెవాడు

దర్జీ.

ఆం. భా. ద్వి. 282.

చిమచిమ అను

పుండు, గాయము లొంటివి

మంట పెట్టు.

“మొనపంట మొనసి నొక్కిన
నొక్కుచే గొంపు,టధరంబు చిమచిమ
యనినయట్లు.” ఆని. 2.71.

“ఏమిటో కట్టేచిమ కరిచిం దేమా? చిమచిమ లాడుతూ వుండి వ్రేలు.” నా.

చిమచిమ లాడు

గొయల పుండు నూచలై నపి
మింగుటలై.
చా. చిమచిమ అను.

చిమడ బెట్టు

1. ఉప్పకొంచు; కలలో పెట్టు.
“చింతలే నీ మనసు చిమడ బెట్టేవు.”
తాళ్ల. సం. 3.271.

2. అన్నం ముత్తబడి పోవు
నట్లు చేయు.
“ఏమిటో అన్న మిలా చిమడ బెట్టావు? దీనికంటే సంగటి నాను.” నా.

చిమిడిపడు

ఉడుతు, బింధుడు.
ద్యా. 5.142.

చిమ్మచీకటి

కళిక చీకటి.
కాశీ. 5.101.

“కమ్మ విలుని యల రమ్మలం జిమ్మ
చీకట్లు గ్రమ్మటం జేసి.”
కా. మా. 2.25.

“చిమ్మ జీకట్లన్.” నెఱ. 3.150.
చా. చిమ్మజీకటి.

చిమ్మట జిట్టినగా

ఏ మాత్రం శబ్దం అయినా.
“చీమ చిమిక్కు మన్న విను జిమ్మట
జిట్టిన శబ్దగుంతలో.” హంస. 3.40.

చిమ్మటతార

ఒక సుషిరిపాద్యం.

చిమ్మదిరుగు

గిరిగిరి తిరుగు.

“చిమ్మ నిగుగుచు నిలువక శిరము
వ్రాల.” భాగ. 10. పూ. 225.

చిమ్మనగ్రోవి

1. నీళ్ళు చిమ్మ గొట్టము.
వసంతం అపీ ఆడుటలో ఉప
యోగిస్తారు.
పిచికారు.
2. ఒక పిల్లల ఆట.

చిమ్మన చిల్లలు

పిల్లల ఆటలో ఆడే కర్ర
ముక్కలు.
చిల్ల, పిట్ట ఆటల్లో నేటికీ
పినిపించేవూటలు.

చిమ్మసపుగ్రోవి

ప్రభా. 2.81.
చా. చిమ్మనగ్రోవి.

చిమ్మి రేగు

చెలరేగు, విజృంభించు
ఇత్యాది భావచ్ఛాయలలో.
“చిందు లాడుద మని చిమ్మి రేగు
టయ్య.”
వర. రా. కుం. పు. 87. పంక్తి. 15.

చిమ్మి రేచు

చెలరేగునట్లు చేయు.
“సిగ్గరి కాంతల నింత చిమ్మి రేతురా.”
తాళ్ల. సం. 3.110.

చిమ్మపిల్లలు

చా. చిమ్మనపిల్లలు.

చిమ్మతాయి

ఒక పిల్లల ఆట.

చిమ్మలాట

నీళ్ళు చల్లుకునే ఆట.

చిమ్మలాడు

నీళ్ళు చల్లుకొను.

చిరంజీవి....

పిల్లలయెడ, చిన్నవారియెడ

పెద్దలు పయోగించే మాట.

“చిరంజీవి కుమారుడు.” వా.

ఉత్తరాల్లో చిన్నవారి పేరు

ముంచుకూడా వ్రాస్తారు.

“చిరంజీవి సుబ్బరావుకు.” వా.

చిరతవాయిగా

చిటుతప్రాయంలో వలె.

రాశీయా. 307.

చిరమరలు

భేదాలు.

“చెతిమి వేర్నాటను చిరమరలకుఁ జూరక.”

భార. కాంతి. 1.58.

చిరాకుపడు

విసుగుకొను.

చిరుతలు కవియు

మిరుమిట్లు గొను.

చిరుతలు క్రమ్ము

మిరుమిట్లు గొలుపు.

చిరుతలు వాఱు

మిరుమిట్లు గొలుపు.

చిరునామా

జాబులమీద వ్రాసే విలాసం.

చూ. పై విలాసము.

చిరువడముల పాకము

చిన్న చిన్న ఉండలుగా

గోధుమపిండిలో చేసి పాకం

లో వేసిన పిండివంట.

నైష. 6.113.

చిర్నవ్వు

చిటుసవ్వు.

చిరుబుర్రులు

విసుగు వేసటలు; కోప

తాపాలు. జం.

“విను రాజ యీ చిరుబుర్రుల
లిశేల.” గీర. 27.

చిరు ముర్రాడు

ముంచువేనుక లాడు.

“అరిది సిగ్గులు చిరుముర్రాడు నోర,
చూపుగొనలను...” రాధా. 4.68.

చిటుచిటులాడు

కోపించు, మండిపడు.

మృ. వి. 3.53.

“పొడున్నుంటి ఆకోడలన్న చిటుచిటు
లాడునూ ఉంది నాయనా.” వా.

చిటులు వొడుచు

బుసకొట్టు.

పగవులు మొదలగునవి చెల

గేగి గంతులు వేయు.

“చిటుపెండ వెట్టుచుఁ బిటులు వొడ్చు
చును.” బసవ. పు. 160.

చిటిగినవిస్తరి

నానాభీభత్స మై పోయినట్టిది.

“వాళ్ళ అమ్మా నాన్నా పోయినప్పటి
నుండి ఆ పిల్లబ్రతుకు చిటిగిన విస్తరి
అయిపోయింది.” వా.

చిట్టిగోరు

ఒక రక్తమైన దుంప.

చిటుగాలి

మందమారుతము.

చిటుగూబ

పైడికంటి అనే పక్షి.

శ. ర.

చిటుతగండు

చిటుతపులి.

ను గ చిటుత అని కొన్ని
కోశాలన్నా వాడుకలో చిటు
తలను చిటుతగండ్లని సర్వ
సామాన్యంగా అంటారు.

చిటుతనవ్వు

చిన్ననవ్వు.

చిటుతనాడు

చిన్ననాడు.

చిటుతపలుచు

చిన్నవిగా చేయు.

“అభ్రంకషము లైన యనశిరశ్శృంగ,
శృంగాటకము లిట్లు చిటుతపలుచి.”

శాక. 2.163.

చిటుతపోవు

1. చిన్నపోవు.

“తఱి దప్పై నైన నితఱి నన్న నడిగి,
చిటుత పోవును వేని.”

వర. రా. అయో. పుట. 887. పం. 8.

2. మొక్క పోవు, చిన్న
దగు.

“చిటుత వోయిన మూఁకుటి చెలువుఁ
దాల్చి.”

శాక. 1.188.

చిటుతిండి

తినుబండారము. పైతిండి.

చిటుతోడ

పక్క.

చిటునవ్వు

చిన్ననవ్వు.

చిటునాలుక

కొండనాలుక.

చిటుపాలు

మీగడ.

“చే సురు,క్కను నేయుం జిటుపాలు
వెల్లువుగ నాహారం బిడక.”

అము. 1.82.

చిటుపులి

చిటుతపులి.

చిటుబంతి పసుపు

చాయపసుపు.

చిటువాడు

మిగిలిన చిల్లరడబ్బులు.

శుక. 3.117

చిటుసాన

పదును పెట్టే సాన.

చిట్టగొట్టు

కోపిష్టి.

చిట్ట చిట్ట

తొందర.

చిట్టలు వొడుచు

తొందరపడు.

చిట్టిపట్టె

ఒక పిల్లల ఆట.

చిట్టది
జత.

చిట్ట బుట్ట మను

బుసకొట్టు, కోపించు.
“కట్టిన పులితోలు కడకొంగు సోక
యా, నోతు తత్తడి చిట్టబుట్టు
మనక.” హరి. 5.16.

చిట్ట బుస్సను

కోపపడు — కనరుకొను.

కోపపడుటలోని ధ్వన్యనుకర
ణము.

“ఆ మండోదరి చిట్ట బుస్సను చిహ్న
యాక్రాంతి గుఱు ఖోయి యే, మేమో
వేడెడు బిడ్డలం గదిసి...”
శుక. 3.274.

చిట్ట మను
కోపించు.

చిట్ట ముట్టాడు

1. చిందట వందట చేయు.

“క్రావ్విరు లెక్కి చిట్ట ముట్టాడుచు.”
కమా. 9.102.

2. పెనగులాడు.

“అనుచు గొందలపడు కోర్కు లగ్గ
లించి, చిట్ట ముట్టాడుచుండ నచ్చెలువ
చెలుపు.” భార. విరా. 2.85.

3. చీల్చి చెండాడు.

“చేకొని శవములఁ జిట్ట ముట్టాడు,
కాకఘాతానేకకంకగృధ్రములు.”
రంగ. రామా. యుద్ధ.

చిట్ట ముట్ట మను

కోపించు.

“ఏ నటను చిట్టము బుట్టనుచు నించుక
కోపము తాళి లేము.”

విప్రహ. 2.71.

చి. చిట్ట ముట్టాడు.

చిలచిల మను

ధ్వన్యనుకరణము.

గంధపుపూరి ఎండి పీల్చు
దేగు నప్పు డెగు ధ్వని
సూచిస్తూ — ఇక్కడః

“సిరి నందపుటన గూకంత చిల చిల
మని వేగిరగు వలువలుగొనఁ గడుఁ,
జాగలెడి తరలంత తోపముం గని
కలఁకన్.” కళా. 6.255.

చిలచలు పలపలు చేయు

ఒకటి రెండు సూచు కట్టించు.

“కోడలు ఏదో అన్న దని చిలవలు పల
వలు చేసి వాళ్ళు కొడుకునో కొట్టిం
చింది.” వా.

చిలిచిలివోవు

1. ఎక్కువగు, సుఖ్యులగు.

“చిలిచిలివోవు మచ్చికలు పిచ్చిల్.”
పండిత. ద్వితీ. మహి. పుట. 133.

“చిలిచిలివోవు కోరికలు చిత్రమునం
దల లెక్క.” విక్ర. 4.224.

2. బలపడు; దట్ట మగు.

“మానితగ కి సామ్రాజ్యసంపదలు,
సిలిచిలి వోవ.” బస. ప్రభ. పుట. 2.
“శివభక్తి సంపదలో సిలిచిలి వోవ.”
బస. 7.196.

చిలిచినము

పనికిమాలిన పని.

“చిలిచినములు కొన్ని చేయు
చున్నాడు.”

ద్వి. పరమ. 5.361.

చిలుక కొట్టు

చిలుక కొట్టిన. అగ్ని సారము

వీల్చి వేయబడిన కాము.

“ఈ చిలుకకొట్టిన తిట్లను మండిగల
వెచి యీతఁడు గాడి ప్రాణ్యుడై
వేయించును.”

సాక్షి. 267. పు. 3. పం.

“ఈసారి మారుంతలో సగం కాయలు
చిలుకకొట్టులే.” వా.

చిలుక కొట్టుడు

పిల్లలు అమ్మ పొట్టునుండి
మరొకరికి పంపి పట్టువ్వడు,
ఎంగిలి కామూప దిసి, ఏ బిల్లు
ముక్కటూచన బట్ట వేసి
కొట్టికి, ఆ ముక్క నిస్తారు.
దానిని చిలుకకొట్టుడు, చిలుక
కొట్టుకుడు అంటారు.

మా. కాకియెంగిలి.

చిలుక కొయ్య

బట్టలు తగిలించుట కైన కట్ట
ముక్క.

చిలుక గోణము

అతుకులగోచి.

శ్రోక్.

చిలుక, గోరువంకవలె సుండు

అన్యోన్యంగా ఉండు.

ముఖ్యంగా దంపతుల విష

యంలో ఉపయోగిస్తారు.

“వాల్మీకి చిలుక గోరువంకలాగా
కాపరం చేస్తుంటే చూడ మచ్చటవు
తుంది.” వా.

చిలుక చదువు

చెప్పిన మాట మాత్రమే

చెప్పట. స్వబుద్ధి రాహిత్య

మును తెలుపు పలుకుబడి.

“చిలుకనదు వనుట చదివిన ములు
చకు...” కళా. 6.270.

మా. చిలుకపలుకులు.

చిలుకతాళి

ఒకరికి మైన పతకము.

చిలుక సర్కున బెట్ట చెక్కు

సెమర్చు

సుకుమార మయిన.

చిలుకను గూడ మోయ లేని
దనుట.

“చిలుక నక్కనఁ బెట్టఁ జెక్కు
సెమర్చు, నెలనాఁగ నందను నె తెలి
తెచ్చె.” గౌర. హరి. ప్ర. 1597-98.

చిలుక పలుకులు

విన్నమాటలు.

స్వాలోచనా రహితము
లనుట.

“వాడి వన్నీ వట్టి చిలుక పలుకులు.
వాళ్ళమామ ఏది చెప్పే అజ్ఞే.” వా.

చిలుక పోయిన పంజరము

వ్యర్థము.

చిలుకే లేనప్పుడు పంజర
మెందుకు అనుటపై వచ్చిన
పలుకుబడి.

“చిత్త మెల్లం జెడియుండ రిత్తయొడ
లం జవి చేరునె చిల్కి పోయినం,
బంజర మేమి నేయ.”

ఉ. హరి. 1.72.

చిలుకముక్కు

1. చిలుకముక్కు వంశి

ముక్కు.

2. ధాన్యవిశేషం.

3. ఒక చెట్టు.

చిలుక మెట్టని ఫలములు

చిలుక కొట్టని పండ్లు.

“చిలుక మెట్టని ఫలంబులు కోసికొని వచ్చి, పరికించి యారగింపఁ బెట్ట... వేడ్క యయ్యెడు.” శివ. 3.55.

చిలుకయారె

చెప్పలు కుట్టే సూది.

చిలుకలకొలికి

సుందరి.

నైష. 8.50.

చిలుకలకొల్కి

అందగతై.

“చిలుకలకొల్కి కల్కి యొక చేడియ నాటకసాల మేడపై.” మను. 5.68.

చిలుకుటమ్ము

ఒకరక మైన బాణము.

చిలుకుడు గుంజ

పెరుగు చిలుకునప్పుడు కవ్వం కట్టే గుంజ.

చిలుప చిలుపను

చిలచిల మను.

ధ్వన్యనుకరణము.

“చిలుప చిలుపని నేతులు జిడ్డు జేఱు, నేమి చెప్పుదుఁ గ్రొవ్వివ యేకలిములు.” మను. 4.17.

చిలుపచిలుపగా (నెత్తురులు)

బొళ్ళబొళ్ళ మని

ధ్వన్యనుకరణము.

“పంతంబులు వదలించియుఁ జిలుప చిలుప నెతురుల బొలిలిన నేలం గా లూఁద నేరక జేఱువాణియు.”

ఉ. హరి. 43.27.

చిలువానపుమిదై

ఉగ్రాణంకొట్టిడి, చిల్లర వంట సామం నుంచే గది.

“వంటకొట్టము చిలువాన నుంచిన మిదై.” శుక. 3.48.

చిలువాయనము

చిల్లర - తీగద్రము.

పాండు. 2.85.

చిలువాల పాయనము

పాల పరమాన్నం.

చంద్ర. 4. 77.

చిల్కికు చక్కెర వెట్టు

చిలుకకు ఆహార మిచ్చు.

“లలా! చక్కెర వెట్టవే యనుచుఁ జిల్కిలో సారెకుం బల్కఁగా.” రాజగో. 2.10.

చిల్కిలకొల్కి

అందగతై.

“అనుచుం జిల్కిలకొల్కి వల్క విని యత్యానంద మిం పొంద ని, టని యెక్క.” శుక. 1.493.

చూ. చిలుకలకొల్కి.

చిల్కిల చదువులు

అర్థం తెలియని చదువులు.

“చదువు లివి యెల్లఁ జిల్కిల చదువు లనుచు.” పాండు. 3.36.

చిల్ల కట్టె

ఒక పిల్లల ఆట. నేటి రూపం

చిల్ల కట్టె.

చిల్ల కోల

ఒక ఆయుధం - శాసనము.

చిల్ల తర్కములు

చిల్ల రవాదములు.

కుతర్కములు, వ్యర్థవాగ్వాదములు.

మహా. 8.136.

చిల్ల పెంకు మాత్రము

విలువ లేనిది.

“నా కనఁగాఁ గనకము భామా!
కనుఁగొనఁ జిల్ల పెంకు మాత్రము
దానిక...” శుక. 1.520.

చూ, గవ్య చేయనిది.
గుడ్డిగవ్య చేయనిది.

చిల్ల పెంచాదిగా

పూర్తిగా.

చిల్ల పెంకు కూడా వదల
కుండా అనుట.

“తన యింటి యావత్తు ధనమును
మున్ను, సంచితం బగువస్తుసమితియుఁ
జిల్ల, పెంచాదిగా మట్టగించి తెప్పించి.”
బసవ. 3.64.

చిల్ల మడ్డి

ధూపద్రవ్యము.

చిల్ల రకాడు

సామాన్యము.

శ. ర.

చిల్ల రపబ్బములు

చిన్న చిన్న శుభకార్యములు.

“చెలియలి పెండ్లి చేసితిరి చిలర
పబ్బము తెన్ని యైన శోభిత నను
నెన్నఁ దైనఁ బిలిపించితక?”

శుక. 2.521.

చిల్ల రవారు

అల్పులు. తక్కువ కులాలవా

రని పూర్వం అలవాటు.

భాస్కర. 75.

చిల్ల రవెచ్చములు

పప్పు బియ్యము మొదలయి
నవి.

చిల్ల ర సామాను అని
రాయలసీమలో వాడుక.

“ఏలుండి సమారాధన, చిల్లర వెచ్చ
ములు గొనఁగ కీఘమె యిదె యా,
పల్లియ సంతక...” శుక. 2.183.

చిల్ల పొల్లు సేయు

ధ్వంస మొనర్చు.

కృష్ణ. 3.80.

చిల్లులు పుచ్చు

బెజ్జాలు పెట్టు.

చిల్లులు వోవు

రంధ్రములు పడు.

“చిటిలిన విస్ఫులింగములఁ జిల్లులు
వోయె నభిసంభంబు.”

శివ. 1.90.

చివ చివగా

గబగబా.

“చివచివక రెండుగురు తెలు రెక్కి.”

కళా. 8.95.

చివచివ లొచవు

అరహరిక లేర్పడు.

రాధ. 4.102.

చివు కంతయు బోయిన చేవ

చిక్కు సమ్మతి

సారము నిగిలినట్లు.

తాలు పోగా గట్టిగింజలు

తేలు నట్లు అనుటవంటిది.

మానును ధ్యలో చేన

ఉంటుంది. పైభాగమును

చివ్వి వేయగా పడు పొట్లు

చివుకు. అది పోగా చేవ

మిగులుతుంది.

“అయ్యతనుని చేతికత్తి చివు కంతయుఁ

బోయినఁ జేవ చిక్కు సమ్మతి...”

హంస. 2.138.

చివుక పిట్ట

ఒక జాతి గట్టిలం.

శ. ర.

చివుకపిల్లి

ఒక రకమైన పిల్లి.

శ. ర.

చివుకు చివుక్కును

మనసు చివు క్కును.

రాధ. 4.102.

చివుకు చెదార మైన

బాగా శిథిల మైన.

“చివుకు చెదారపుం ధనువుఁ జీల్చుట

కింత మదింప నేటికిన్.”

చం. రా. 8.146.

చివుక్కున దాటు

దాటుటవోని ధ్వన్యనుకర

ణము.

“...దరిమి చివుక్కున దాటు

హనును.” కవిక. 2.70.

చివుక్కున నెరుక్కు

ధ్వన్యనుకరణము.

“సెక్కును తిరుక్కుటన నింగిసమ్రాని

స్వకీరి గువుక్కున నెక్కు యబ్బిక్కు

నక్కు...” హంస. 1.192.

చివ్వుచే సాచు

నిమిత్తమిది తాలు దువ్వు.

“చివ్వుచే సాచు వలదు.”

శాశి. 1.109.

శాశి. 6.180.

చీ అనే పనులు

తిప్పుడుపనులు.

భీకొట్టించుకొను నితికి శాచ్యే

నీచవు పనులు.

మదన. శత. 67.

చీరటికండ్లు

వెలుగురు చూడగనే కుంచి

చుకొని పోవు నన్నులు.

“అ చీకటికండ్లవాడికి పిల్ల నవ

రిస్తారు?” వా.

చూ. చీకరికండ్లు.

చీరటి చెట్టు

శమాలవృక్షం.

చీకటితప్ప

వృశ్చిచారము.

“గౌతమముషి కలాంగన నహల్యా

జేది, జీకటితప్ప జేసిన దురాత్మ.”

నరాహ. 2.156.

“చీకటితప్పు చేసిన సగోరునానేత్ర,
నూబ యై వనియించు గోటరమున.”
కాశీ. 2.80.

“అనురవలభుడూ గోతముమూర్ఖు
యిల్లాలి, చీకటితప్పు నేసినవిధంబు.”
నై.ప. 7.151.

చీకటి త్రవ్వు

1. వ్యర్థప్రయోగము చేయు.
చీకటిలో సదరుడు “లంబునదే
కనా.”

“జీవులు నిన్నెటులక చీకటి దవ్వంగ
నేల.” తాళ్ల. సం. 6.182.

2. వ్యర్థప్రయోగము చేయు.
“చీకటి ద్రవ్వెద వేలె? నీతినక బలుక
వడెలె? తాళ్ల. సం. 4.53.

చీకటిదొంగ

చీకటిదొంగ.

“...చీకటిం దొంగులె లలిక గొనువా
రయిన గొబ్బునక గాంతు విరళ
ముకి...” భాగవతమాహాత్మ్యము.
చూ. చీకటిదొంగ.

చీకటి నెత్తిన వేయరు వెళ్లు

చీకటిలో వెళ్లు.

కా.త. 345.

చీకటి పడు

1. శూన్య మగు, నిస్తేజ
మగు.

“చిత్తము చీకటి వడెను.”
తాళ్ల. సం. 8.50.

2. సాయంత్ర మగు.

“అప్పుడే చీకటి పడింది. ఇంటికి
వెళ్ళాలి.” నా.

చీకటిపా లగు

వ్యర్థ మగు, పాడగు.

“చిందరాని నాబుది చీకటిపా
లాయె.” తాళ్ల. సం. 8.80.

చీకటి మొటికిళ్లు

చీకటి మొట్టికాయలు.

ఒక రకమైన పిల్లల ఆట.

“చీకటి మొటికిళ్లు చిమ్ముచిల్లులు.”
విష్ణు. 7.202.
చూ. చీకటి మొట్టికాయలు.

చీకటి మొట్టికాయలు

ఒక పిల్లల ఆట.

శలమీద బట్ట కప్పి మొట్టి
కాయ మొట్టి, ఎవరు మొట్టి
గో తెలుసుకొను మను ఆట.
చూ. చీకటి మొటికిళ్లు.

చీకటియీగ

చిన్న యీగ.

చూ. చీకటిగ.

చీకటులు త్రవ్వించు

అనవసరముగా శ్రమ పడ
జేయు.

“నే, నెవ్వడం బరమాత్మ గాక పిస
వెణ్ణీ! విప్ర! యీ చీకటులో,
ద్రవ్వించం బని లేదు సుమ్ము మము
బోంట్లన్ పీరి వారింబరెన్.”
వరాహ. 2.18.

చూ. చీకటి త్రవ్వు.

చీకట్లకొను

చీకటి పడు.

“గరము భూనభోంతరము చీకటు
గొనియె.” కళా. 4.89.

చీకట్లు గొలుపు

అంధకారబంధుర మగు.

“కదన మంతయును జీకట్లు గొలుప.”

శైమి. 2.70.

చీకాకు చేయు

చిక్కు పెట్టు; కలత పెట్టు.

“పై మిన్న వ్రాలిన బదరని ధర్మంబు, గట్కటా కలచి చీకాకు చేసె.”

చందా. 4.96.

శుక. 1.170.

చీకాకు పడు

1. గందరగోళ పడు.

“అట లే వంక జీకాకు పడెనా.”

విప్ర. 3.67.

2. కలత చెందు.

శివ. 1.58.

చీకాకు పఱచు

కలత పెట్టు; చిక్కు పెట్టు.

“అహితసేవల నెల్ల జీకాకు పఱచి.”

శైమి. 2.28.

చీకిరికండ్లు

చా. చీకటికండ్లు.

చీకిలిమాకిలిగా

అడ్డదిడ్డముగా.

“...మదిన్ విచారింపకు చీకిలి మాకిలిగా నల్లిన, చెలది తెరల్ నూచి సంత సింపుట లేదే?”

సారం. 1.15.

చీకుకొక్కెర

ఒక జాతి కొంగ.

శ. ర.

చీకు పర్వ

అంధకారబంధుర మగు.

“నభి మంతియుఁ జేకొని చీకకు పర్వ న, క్షందినచిహ్నముల్ మఱవఁగా.”

సింహ. 3.98.

చీకుబండ

జాతుడు బండ.

నిరం. 2.69.

చీరురాయి

ఒక జాతి గచ్చిలము; ఇలకోడి.

చా. చీకురువాయి.

చీరురువాయి

చా. చీకురాయి.

చీరు లావురం త్రొక్కినయట్లు

కాక త్రొళ్ళియముగా.

గుడ్డివాడు లావురను త్రొక్కి నట్లు. అ న గా యూదృచ్చి కంగా అనుట.

అంధ లావుర న్యాయం అని సంస్కృతంలోనికి ఎక్కి న దిది.

నేటికీ రాయలసీమలో వాడుకలో ‘గుడ్డోడు యర్రెల కను బొక్కినట్లు వాడెట్లా’ ఈ ఒక్కసారి గల్పాడు పంపెం’ అను రీతిగా ఈ పలుకుబడి వివక్షమంది.

‘ఎర్రెలక’ను అన్నట్లే ‘ఎర్రావుక’ను అనీ అంటారు.

కన్నడంలో ‘కురుడం లావు గెయం మెట్టి దంతె’ అని సామెత.

“అక్కజ మె మ హార ని వ హం బు
సమ క్షలు మెచ్చు జూచినన్, గ్రుక్కద
మెన సత్కృతి యగు ర్మగుం గా కిల
జీకు లావుకిం, ద్రుక్కిన యట్లు నోటి
కొలండు” పురికొల్పంగ నందులొన
నొ, క్కొ క్కంద సత్కృత సేన
గృతియుం గృతి యందు గ వాని
మెత్తురే.” కుమా. 1.38.

చీరు వట్టిన కోల

గ్రుడ్డివాని చేతికల్లె, ఒకరి
సాయము లేనిది పనికి రానిది.
“భావజీవర! చీకరు వట్టిన కోల, ఏ
వచ్చువిధ మెట్లు లింగ మందలికి.”
పండిత. ద్వితీ. మహి. పుట. 112.

చీకరువాలు

చీకటి.

“నీలి గుడివిన క్రియం జీకు వాలు
గవెన్.” కుమా. 8.94.

చీకొట్టు

చీచి యని దగ్గరిను, పట్టు.
“చీకొట్టుగు రందలును గుచ్చేనుం
డైనన్.” కుచే. 2.32.

చీటికి మాటికి

1. మాటిమాటికి.

“చీటికి మాటికి నిఖిలశ్రవులునుం
బాసరించుపాపములే.”

శృం. నైష. 7.76.

2. ప్రతి చిన్నవానికి, బిల్లు
విషయాలకు.

“అతల మామలన్ మగల నన్నల
దమ్మల దలిదండ్రులన్, నిశుల గుడు
బెట్టుచును చీటికి మాటికి నన్న చేరగా,
వత్తురు మేలు కర్జములు వంతుల కిత్తురు
నిండుకాంగిటం, గ్రుత్తురు మారుకేలి

నను గూడుచు మెత్తురు మతచిత
లై.” దశావ. బల. 328. పు.

“చీటికి మాటికి జెడుదురే బుధులు.”

రంగ. రామా. ఆర. 155. పు.

“అవిడ చీటికి మాటికి తగువుకు
వసుంది.” వా.

“వాడు చీటికి మాటికి అమ్మదగ్గరికి
పల్లి ఫిర్యాదు చేస్తాడు.” వా.

చీటి వ్రాయు

ఎనుటవానికంటె ఉన్నతు
డగు; మించు.

ఉత్తర ప్రత్యుత్తరములు
నిడుపు అనే వాచ్యార్థంపై
ఉత్తరువు లివ్వగలుగుగా
సాగినమాట.

“సంభ్రమించున నాకారసౌష్ఠవమున,
వాడు కిందర్పనకు జీటి వ్రాయ
గలడు.” హంస. 5.204.

“నాతుకొ వచ్చు నీ వంటి యందగాని,
నన్న దొకచోట నొక మంచి యొఱపు
లాడి, దాని కిలికించితమ్మన దగిలి
నట్టి వాడు దేవేంద్రునకు జీటి
వ్రాయగలడు.” కుక. 4.179.

చీడకు చింత గోడకు కోపము

ఇరువైపులా బాధే అనుట.

కృష్ణసీ. 74.

చీడపురుగు

1. పంటను పాడుచేసే పురుగు.

“ఈసారి చీడపట్టి పంట పాడయి
నది.” వా.

2. వేరుపురుగు వంటివాడు.

“అ చీడపురుగును నీ వ్యాపారంలో
చేర్చుకున్నావా పాడయి పోతావు.” వా.

చీడుదబ్బు

వెదురుబద్దలతో గుమ్మటంలా
కట్టిన నేనేవారి పనిముట్టు.
హంస. 2.10.

చీదక నిడు

శీతకన్న వేయు, నిర్ల
క్ష్యము చేయు.
“బహువిధంబులఁ బలుకు నా పలుకు
లెలఁ, జీదక నిడి తన పెడచెవులఁ
బెట్టి.” భార. ఉద్యో. 4.76.

చీదర చెందు

చికాకుపడు.
“ఇందీవరభ్రాంతిచే, మెలఁగం జేరలఁ
గప్పకో నలవి గామిం జీదరం జెంది.”
పారి. 4.14.

చీదఱలు గొలుపు

చీకాకు పెట్టు.
“శంఖభేరిరావములు దిగ్గంతుల చెవులు
చీదఱలు గొలుప.”
శైమి. 5.8.

చీదఱ వాపు

దుఃఖము తీర్చు; చికాకు,
కలత తొలగించు.
కమా. 8.159.

చీది వేయు

ఏడ్చు.
“ఏమిట్రా! మీ ఆక్క చీది వేస్తూ
కూర్చుండి?” వా.

చీనకర్పూరము

ఒక విధమైన కర్పూరం.

చీనాచక్కెర

ఒక రకమైన చక్కెర.

చీనాపంచదార

ఒక రకమైన చక్కెర.

చీనిచక్కెర

ఒకరకమైన పంచదార.
“ఒక్కొక్కయడఁ జీని చక్కెర
పానకం, బొనిన ట్లాహ్లాద మావహిల.”
రాజగో. 1.18.
రూ. చీనాచక్కెర.

చీనిపాపడా

నుంచి పాపడా.
“చీనాంబరం లాంటిదే. చీనా
దేశంనుండి వచ్చే బట్ట ఆ
నాడు సున్నిత మై వచ్చిన
మాట లివి.

“నొడవులు పుచ్చి నిరరవఘంటలు
వేలు పు మా ని చీని పా, వడలు
ధరించి.” పారి. 4.24.

చీనిపిష్టము

సింహురము.

చీనీలు

ఒక రకమైన బట్టలు.
ప్రబంధ. 615.

చీపురుకట్ట తిరుగ వేయు

దండించు; అవమానించు -
ముఖ్యంగా స్త్రీ.

“ఆ పిలను అగి యిడి అన్నా వంటే
చీపురుకట్ట తిరుగ వేస్తుంది.” వా.

చీపురుకట్ట సరసం

మోటుసరసం.

“వాళ్ల దంతా చీపురుకట్ట సరసం లే.”
వా.

చీమంత

కొంచెము, కాసంత.

చీమ అన్నదికన్న చిన్నది
కదా - అంత అనుట.

“చీమంత గున వంచిన పని బాస.”

బాస. 2.28. పు.

నూ. కాసంత, చింతాకంత.

చీమంతపు (రై కొనడు)

కొంచెము కూడా (తక్కు-
పెట్టడు.)

“చీమంతకు గొనడమర, ఛటాం
తకవిశ్రాంతి.” కుమా. 11.89.

చీమకండ్లు

చిన్నకండ్లు.

చీమ చుట్టినట్టు లైన లేదు

ఏకొంచెము బాధ కూడా లేదు.

ఏ కొంచెము తక్కు లే దనుట.

“నీని గూర్చి మనము నిర్లక్ష్యముగఁ
జూచుచున్నారము. మన కేమా చీమ
కుట్టినట్టు లైన లేకుండ నున్నది.”

సాక్షి. 60. పు.

వాడుకలో రూపం - చీమ

కుట్టినట్టునా లేదు.

“వాడికి ఇంతమంది యిన్ని మాట
లంటుంటే చీమ కుట్టినట్టునా
లేదు.” వా.

చీమగంగాయాత్ర

అసంభవము.

తెగనిది, నెఱవేఱనిది.

చీమచింత

ఒక రక్కమైన చెట్టు.

చీమ చిటు కనకుండ

ఏమాత్రం శబ్దము కాకుండ.

“చీమ చిటు కనకుండంగఁ జిత్రపటము,
వెంటఁ గళ దేల్పుకైవడి.....”

సుదక్షి. 4.117.

చీమ చిటు కన్నను

ఏమాత్రం అలికిడి అయినా.

“అటు బిడ్డ లే, కరయని లేలు జీమ
చిటు కన్నను విప్పనిమూఁకలున్.”

ఉ. హరి. 1.131.

వాడుకలో కూడా ఉంది.

“చీమ చిటుకు మన్నప్పడల్లా వాడు
వస్తున్నా దేమా నని చూచాను.” వా.

చీమ చిటుకు మన్న, చిమ్మట

జిట్టన్న

ఏమాత్రం అలికిడి అయినా.

“చీమ చిటుకు మన్న విను జిమ్మట
జిట్టన నేగునంతలో.”

హంస. 3.40.

చీమ చిటుకు మన్న చిమ్మట

బుట్టన్న

ఏమాత్రం అలికిడి అయినా.

“చీమ చిటుకు మన్న చిమ్మట బుట్టన్న,
నెదుర మూషికములు మొదలుకొనిన.”

పంచ. వేం. 4.168. పు.

చీమచిప్పర

ఒక రక్కమైన గడ్డి.

చీమపరి లాగా

చీమ లాగా వలె (చుట్టు
ముట్టు.)

“రయ సముద్ధా తధూళి ధూసరిత
ధారాధర పథం బగుచు నొక్క

పరియ చీమపరి యనన్ గవిసె నంగు.”
మమ. 4.110.

చీమల గామల వలె

ఇంటినిగడుగా.

చీమలు గామలు. జం.

“మా యింటి ముందటను, గలగొని
చీమల గామలవలెను, జేలగుచు
ముందర శిశువు లాడగను.”

కా. హరి. ద్వితీ. పం క్తి. 1890-91.

చీమలచాలు వలె

అల్పముగా.

“అ,తని మదికిన్ భవద్భూతితానము
చీమలచాలు బోలె నై, కనబడు.”

శుక. 3.387.

చీమలు దూరని

దట్ట మైన.

అతి చిన్న టైన.

చీమ పట్టుట కైనా వీలు

లేనంత దట్ట మైన దనుట.

చీమలు దూరని చిట్టడవి

కాకులు దూరని కారడవి—

జానపదగాథలలో సా మా

న్యంగా నచ్చే పలుకుబడి.

“చీమలు దూరని చీకటి కాన, సర
గున గొనిపోయి సారంగధరుని.”

సారం. ద్వీ. 2.88.

చీమవలె కూడబెట్టు

మిక్కిలి జాగ్రత్తగా

దమ్మిడీ దమ్మిడీ కూడబెట్టు.

ప్రతి చిన్నదానినీ సంపా

దించి చీమ కూడబెట్టు నను

టపై వచ్చినది.

“చిట్టల కొనగక పెండాము కిడక,
వట్టి కిచ్చుచు చీమవలె గూడక బెట్టి.”

కార. హరి. 2.1661.

చీము నెత్తురు ఉంటే

సోరు నుం ఉంటే - స్వాభి

నూనం ఉంటే.

“వా డన్నమాట లంటూ ఉంటే
చీమూ నెత్తుగా ఉన్నవా డమునే బయ
టికి రాకుండా యింట్లో దూరు
కొంటాడా?” వా.

చీము నెత్తురు ధారపోయు

త్యాగము చేయు, ఎన్ని

శ్రమల కైనా ఓర్పు.

“ఆ సంకోసం వాడు తన చీమూ
నెత్తురు ధారపోకా డంటే నమ్ము.”

వా.

చీము నెత్తురు లేని....

ఏ మాత్రం స్వాభిమానం,

ఆత్మగౌరవం లేని.

“వా డన్ననీ ఏం లాభం? చీము
నెత్తురు లేని వాడు. ఏ మన్నా పడ
తాడు.” వా.

చీము పట్టు

గురువులు మొదలైనవానిలో

చీము చేరు.

“కొబ్బెరా పప్పు తినకరా. చీము
పడుతుంది.” వా.

చీము పోయు

చీము పట్టు.

“చీము పోసి వరువు నొప్పి చేసింది.”
వా.

చీములు గట్టు

బాధ చెందు.

ముఖ్యంగా వి న గూ డ ని వి
వినుటవల్ల.

“పుడమి జనంబు లెల్ల నినుఁ బ్రువ్వఁగఁ
దిట్టఁగ వించు నున్ని నా, చెప్పు మది
యెప్పుడునా చెవులు చీయులు గా తుడు.”

భార. క్రో. 2.10.

చీమూ నెత్తురు ఉన్న శరీరం

కా ము క్రో ధా యు లుండుట
నూనననుకూలములకు లెప్పు దను
పట్ల అనే మాట.

“పాపం నును గ కాక ముంగు నుండ
మోసిన పిల్ల. అది మాత్రం ఏం
చేసుంది? చీమూ నెత్తురూ ఉన్న
శరీరం...”

వా.

చీరచాప

శైరచాప.

బ్రౌన్.

చీరచింపు

ఒక రకం చేప.

చీర చిక్కు

గర్భము ధరించు.

నెలలు అయినకొలది కడుపు
పెరగడం, అస్థులంగా చీర
తక్కునపడడం మీద ఏర్పడిన
సలుకుబడి.

“చిట్టుముట్ల, రానుకు సంభవించె నభి
రామతరంబుగఁ జీర చిక్కినన్.”

హంస. 2.98.

“పాయనినుండ నుండి యడపా దడపా
చనుకెంచు బోయనిం, బోయినఁ జీర
చిక్క దంట పుణ్యము లే దని మాన
సంబునన్.”

పంచ. (వేం.) 1.56. పు.

“నెలకెల్లలకు జీర చిక్కఁ ద్రిజగ
న్నిర్రాతే యిల్లాలికిన్.”

కా.మా. 2.80.

చీరపిట్ట

చీర పేను.

బ్రౌన్.

చీర పెట్టు

ఒక చీరను కానుకగా ఇచ్చు.

“తన భార్య తగ్గినానికి ఏటా ఎవరో
ఒక ముప్పైదువకు చీర పెట్టడం అతనికి
అలవాటు.”

వా.

చీరపేను

పొల్లని పేను.

ఈ పేలు పట్టం దరిద్ర మని
అంటారు.

భార. ఆను. 5.54.

“ఆ చీర పేలు పడిన వెధవను లోపలి
కెందుకు రానిచ్చారా.”

వా.

చూ. చీరపోతు.

చీరపోతు

చీర పేను.

వాడుకలో—

చీరపోతు అనే రూపం ఎక్కు
వగా వివక్షస్తుంది.

బ్రౌన్.

చూ. చీర పేను.

చీర వేయు

మ గ డు చనిపోయినప్పుడు
పుట్టింట్లోవారు శ్రేణులో విధవకు
కొత్తచీరను ఇచ్చు.

“అంతమంది అన్నదమ్ము లుండి
ఆ విడకు చీర వేసేది క్కయినా లేక
పోయారు.”

వా.

చీరా రవికా పెట్టు

చీర, రవిక కానుకగా ఇచ్చు.
“పెండ్లికి వచ్చిన ముత్తైదువ లందరికీ
చీరా రవికా పెట్టాయు.” వా.

చీ రావిగొను

కంటికి బెబ్బు లెగులగా బట్టను
మడిచి నోటిలో ఆవిరిపట్టి
కంటిని కాపు.

“చీరావిగొని కంటం జేర్చి పా తింపి.”
బస. 3.84. పు.

చీరికి గైకొను

లక్ష్యపెట్టు.

శివ. 4.61.

చీరికి గొను

లెక్కించు, లక్ష్యపెట్టు.

“నృపాలుండు భ శేతరుం డయిన
శత్రుల్ చీరికిం గొందురె.”

ఉ.త. రా. 7.69.

“కాముం జీరికి గోక.”

హర. 5.33.

చూ. చీరికి గైకొను.

చీరువాలు

పిలుచు; జీరాడు.

లర్థ మింకనూ విచార్యము.

“శిగుమలుంగునఁ జీరువాలు.”

శ్రీరాధా. 5.147.

చీలమండ

పాదంపై న పిక్కక్రింద ఉండే
గుల్మము.

చీలమన్న పూయు

పుటం పెట్టెటప్పుడు రెండు
మూకుళ్ళు మాంసి నడుమ

మంతుడు ఉంచు గుడ్డచుట్టి

మన్ను పుచ్చును.

ఆచార్యుల రీతియై భస్మ
సిండు రొమ్ముల పేదలతో

దీనిని ఉపయోగిస్తారు.

చీలిగాదు

పిల్లి.

చీవాట్లమూలి

చీవాట్లు తినునాడు. శుభ్రత.

“భర్తవీరుఁ డనగాని వాసానమునను,
జేరు నొక్కొక్క చీవాట్లమూలి శుభ్రత.”
హంస. 5.113.

చీవాట్లు తిను

పిల్లు తిను.

చీవాట్లు పడు

పిల్లు తిను.

చీవాట్లు పెట్టు

పిల్లు, దండెంచు.

“అయనదగ్గరికి వెడితే నాలుగు చీవాట్లు
పెట్టి పంపిస్తాడు. వెళ్ళు.” వా.

చీలితవెట్టు

తొలగించు, రాల్చు.

“వారుగ డాని వాని దళవాయి వసం
తుండు శత్రుదూత్రకై, సాలములందు
చీర్లదళసంఘము చీలితపెట్టి క్రొత్తగా,
మేలిదళంబులకు నిలిపి.”

తారా. శ. 2.112.

చుంగులువాలు

కొంగులు, అంచులు వ్రేలాడు.

“కుండనపు టంచు దుప్పటి, సుందరి
యొక్కర్లు గట్టి చుంగులువాలున్.”

చంద్రా. 6.15.

చుంచుకుట్ట

చిన్న వాడు.

“ఇల్లాకపట్టునం గడచి యేగగ నేరని
చుంచుకుట్టలన.”

అచ్చ. రా. బా. 104.

చుంచుమిదై

ముందుకు చుంచులు నచ్చు

నట్లుగా కట్టిన మిదై.

చుంచుతాయి

మిదై కేస పరికల్పాయి.

ప్ర.క.

చుంచెలుక

చుంచు.

రా. మండలుక.

చుండ్రాళ్ళు

ఒక పిల్లల ఆట.

చుక్కతాడ

నూ గా గో గో మొలిచే

ఒక పిల్లక.

ప్ర.క.

చుక్కచేరు

నుచుట ప్రేలాడగా తలపై

ఉంచే నగ.

చుక్క తెగి పడినట్లు

అకస్మాత్తుగా.

“...అంతిం జుక్క తెగి పడిన వడు
పున నెక్కడ నుండియో యాకస్మి
కంబుగ నింటికిం జరిగిది వంటకుంబు
గుడువం జనుజెంచి.”

పాండు. 3.24.

చుక్కబొట్టు

చుక్క.

చుక్కయెదురు

ప్రతికూలము; చెడు కలి
గించునది.

జ్యోతిశ్శాస్త్ర రీత్యా వచ్చిన
పలుకుబడి.

శుక్రుడు ఎదురుగా ఉండగా
ప్రయాణములు చేయరా దని
తచ్చాస్త్రవిధి. తద్వారా
ప్రతికూల మనుటగా మారి
నది.

“జ్యోతిశ్శాస్త్రనాథరములతో,
సౌభగవీడములకుం జుక్కయెదురు.”

ఉ. హ. 3.147.

నూ. ఎదురుచుక్క, చుక్కదురు.

చుక్కలను జూచి కుక్కలు

మొరిగినట్లు

గొప్పవారిని చూచి నీచులు
ఆడిపోసుకొన్నా, దూషిం
చినా లె క్కేమిటి అనుట.

శరభాంక. 47.

చుక్కలు గోరాడు

మిన్నంటు.

“చుక్కలు గోరాడు మిన్నపు
మేడలు.”

వర. రా. అయో. పు. 323. పంక్తి. 6.

చుక్కల్లోకి చూచు

గర్వమును ప్రదర్శించు.

కాత్. 14.

చుక్కవాలు

ఎదురుచుక్క.

విరోధ అనుట.

“అ మ గు ల పోనపుట్టికి సునామ
మయూఖుని జోడు కోడె సం.తిమసము
వేరువిత మముదంబుల చెక్కి లిగింతి
పుంశ్శ్రీ, స మి తి కర గొక్క పాలు
నవసారస లక్ష్మి నొలంగుచు” వ గో,కి
ములకు గుండె కి ల డ ము కేగవ
మిత్రులను దోచెడ దూర్పునన.”

పారి. 2.41.

చుక్కె—దురు

ప్రతికూలము.

“పాపములకును గొక్కదురు కాశి.”

కాశి. 7.215.

చూ. చుక్కయెదురు; ఎదురుచుక్క.

చుచ్చులు కైస

మిక్కిలీ ప్రశ్న మేను.

“చుచ్చులుకు పలుకులు.”

రామా. 5.199.

చుట్టుకు మను

భవ్యశుకరణము.

చుట్టకుదురు

కుండలు బిందెలు ఉంచే
కుదురు.

భీమ. 4.49.

చుట్టగు

దూర మగు.

ముఖ్యంగా దారి విషయంలో
ఉపయోగిస్తారు.

“ఎంచగ నా గమనమునకు, నించుక
చుట్టున నయ్యె నిది.” కళా. 2.4.

వాడుకలో—

“కాశికి బెజవాడనుండి కలకత్తామీద
పోతే చాలా చుట్టవుతుంది. ఇటార్బీ
మీద పోతే చాలా దగ్గర.” వా.

“అ గి చుట్టు దారి. అ దారిలో
పోవడు.”

వా.

చూ. చుట్టుదారి.

చుట్టపక్క—చులు

బంధువులు.

జం.

“జల్లెను శీల హామిగని నొలను కాయర
ముల్లె నాన మీ నొల్లను చుట్టపక్క
ముల నొలక గులంబును నొల నొసనో,
వల్లభ నీడు కలగఁగుంబా లెడ గ్రాలక
మౌన నీల నీ నొల్లనీమగు నిం పెనవి
గొనున్నదను బాకె తునకల నొలదీ.”

అనా. 3.85.

చూ. చుట్టపక్కలు.

చుట్టపక్కలు

బంధువులు.

“చుట్టపక్కల ను ను గుణి పత్రికలు
వ్రాసే.”

గాధ. 1.70.

చూ. చుట్టపక్క—చులు.

చుట్టపు చూపుగా

బంధుమిత్రులగా.

ఏదో చూచి పోదా మని.

“వా డేదో చుట్టపుచూపుగా వ నే నీవు
పని చేయిస్తున్నా వేమిట్రా?” వా.

చుట్టపుదనము

బంధుత్వము.

భార. క్రీ. 2.108.

చుట్టపుటగలు

హితశత్రువులు,

కాశ. సం. 12.198.

చుట్టపుమేలము

బంధురీత్యా చేసే హాస్యము.

“అట్టి సురతదవు నెలుంగక, చుట్టపు
మేలమున గొంచు సురిగెడుమది.”

పారి. 4.57.

చుట్టపువాడు

బంధువు.

చుట్టము పక్కము

బంధువర్గము.

జం.

“నీన చుట్టమున బక్క-ము నీన చెలియు.” భార. కాం. 1.

“తనకు చుట్టము పక్కము తల్లిదండ్రు, అన్నదమ్ములు మనుమలు నాలుబిడ్డ, తల్లనలుండ్రు నిల్లండ్రు మల్లనెల్ల, ననిశమున గుబేరనంపద ననిశయిల్లు.” బహు. 5.64. పీ.

“వాని కొక చుట్టము పక్కము లేదు.”

వా.

చుట్టముల సురభి

బంధుప్రియులు.

చుట్టల కొర్రెను ముసలవాడు.

“చుట్టముల సురభి నీ వని, భటికిక దగఁ బ్రియును చెప్పి పంకజనయనా, పట్టంసుకమిశభూషా, రట్టజహయ గంధసింధురంబుల నొనఁగెన్.” విక్ర. 4.191.

మా. చుట్టల సురభి.

చుట్టలపై దాడి వెట్టు

బంధువుల యిండ్లపై పడు.

వారి యిండ్లలో తిష్ట వేయు.

“ఒకబడ నెవఁచునఁ గల తేని నీరిక జెప్పి, చుట్టలపై దాడి వెట్టువాను.” ఆము. 7.21.

చుట్టలు గొను

చుట్టుకొను.

ద్వాద. 5.74.

చుట్టలసురభి

బంధుప్రీతి కలవాడు.

“బంటు నొచ్చిన నోరఁ బలుకండు నెఱవాని, సుఖభోగి చుట్టల సురభి...” ఉ. హరి. 5.278.

“చుట్టల సురభి యై సొబగు నొంచెనె కాని.” పాండు. 1.67.

“చుట్టల సురభికి సుందరీమణికి.”

గౌ. హరి. ప్ర. పం. కి. 40.

మా. చుట్టముల సురభి.

చుట్టలు పక్కలు

బంధువర్గము.

“చుట్టలఁ బక్కల బోడని కడకు... రప్పింప.”

పండిత. ప్రథ. పురా. పుట. 288.

‘ఒక చుట్టమా పక్కమా వాని కేన రున్నా రు’ అని విడిగా కూడా వాడుకలో నున్నది.

చుట్టిలు

గుండంగా నడుమ నిట్రాడు నాటి కట్టిన యిల్లు. శ. ర.

చుట్టి వచ్చు

చుట్టుకొని వచ్చు.

ప్రదక్షిణం చేయు.

చుట్టుకొను

1. గొర్రెక్రింద జమ వెట్టు కొను.

“జూద మాడినపైఁడి చుట్టుకొనిన.”

కాశీ. 4.99.

2. వొంగిలించు.

“వాడు ఇంట్లో నాలుగు రోజులు చుట్టపు చూపుగా ఉండి చేతి కందిన వస్తువులను చుట్టుకొని పోయినాడు.”

వా.

3. క్రమ్ము, వ్యాపించు;
పాల బడు.

“విధాత్య మఘమాన్యలం జుట్టుకొన్న
యజ్ఞానతిమిరంబు.” కాశీ. 5.109.
“ఇలంతా పొగ చుట్టుకొన్నది.” వా.
“వీళ్ల నాన్న నాగుబామును చంపాడట.
సాపం వీణ్ణి చుట్టుకొంది. అంచేతే వీడికి
సంతానం కలుగ లేదు.” వా.

చుట్టు కొల్లారము
చుట్టు బవంతి.

చుట్టుగ తి
చక్రము.

“చుట్టుం, గ తిన్ మ ధు కె ట భీ గు
కంతము లలనా, దొ తిన.”
హేండు. 2.33.
చా. చుట్టుకదువు.

చుట్టుగుల్ల
శంఖం.

క్రాస్.

చుట్టు గొల్లారము
నడుము ఖాళీ, చుట్టూ కట్టడం
గల యిల్లు.

చుట్టు చవికె
చుట్టిల్లా.

చుట్టుదారి
దూరం దారి.

“అలా వెడితే ఎలా. చుట్టు దారి
ఆది.” వా.
చా. చుట్టుగు.

చుట్టుపట్టు
సమీపప్రాంతం,

“చుట్టు పట్టున నెట్టి బెట్టిదంబు సింగం
బులుం జన వెఱచు.” కాశీ. 8.82.

వాడుకోలో సూపం—
చుట్టుపట్టు.

చుట్టుపట్టు
సమీపప్రాంతం.

“ఈ చుట్టుపట్టు అంత భవంతు
లేవరూ లేదు.” వా.

చుట్టుబివంతి

చా. చుట్టిల్లు.

చుట్టుదూరె
చుట్టు బనగలి.

చుట్టుముట్టు
చుట్టుకొను. చుట్టుకొని పట్టు
కొను.

“సుడవడ్డ చామలం జుట్టుముట్టి.”
శై మి. 1.45.

చుట్టు ముట్టుకొను
ముట్టుడించు.

“ఉ, వ్యేతగం జుట్టు ముట్టుకొని యీ
తల బొంకనలం గట్టున బిల్లుతుల
నత్తలంబులను.” కళా. 8.58.

చుట్టు వడు
పెనగొను.

చుట్టువారుకొను
క్రమ్ముకొను.

సారం. 3.28.

చుట్టువాటి
చుట్టుకొను, ముట్టుడించు.

చుట్టెంట
(చుట్టు + వెంట) తిరిగిన
చోట్లెల్లా.
పండితా, ద్వితీ, పర్వ. పుట. 460.

చుట్ట బెట్టు

తిరుగు. స్రవక్షిణి చేయు;

లిప్పలు పెట్టు.

“విభవ మానవడి నివిన, నీ వంత
చుట్ట పెట్టిన, పోవున పాపంబు.”

నిరంశ. 4.111.

“పాలచేగులు వట్టి సొలింప బట్టి
నీ, దుప్పకొని కొండల చూటి చుట్ట
పెట్టు.” మను. 4.42.

నూడునకా—

చుట్ట బెట్టు నీ పినవ స్తురు.

“వాడు డిగిరంత చుట్ట బెట్టు
తున్నాడు.” వా.

“మా గులు చుట్ట బెట్టినే యేం కాధింకి
అక్కడికి వెళ్లి వేను చెప్పినట్లు చేయు.”

వా.

మా. చుట్ట బెట్టు.

చుట్టు వెట్టు

పరిభ్రమించు.

దూరముగా పోక, అక్క

డక్కడనే తిరుగు.

“వీటి వాకిటిచోట నే విడవ కెప్పుడు,
నుట్టు వెట్టుచు నుంచును సోమరవులు.”

ఆము. 2.10.

చుప్పనాతి

మా. చుప్పనాతి, శూర్పణఖ.

చుప్పనాతి శూర్పణఖ

పైకి అమాయకురాలుగా కన

బడినా నూయలాడి.

చుప్పనాతి అన్నా శూర్పణఖ

అన్నా ఒక్కటే.

“ఆ చుప్పనాతి శూర్పణఖ మెల్ల మెల్ల

గానే వాణి మాకు కాకుండా
చేసింది.” వా.

చుబ్బనచూటు యగు

సంతృప్తికర మగు.

“శీల నా ముందట నాలేమ వొలసిన,
జాడ్కికె జుబ్బనచూటు గాదె.”

భార. విరా. 2.86.

చుబ్బనచూటు లాడు

కొల్ల గొను, తనివి తీరా

అనుభవించు.

రామా. 1.45.

చుమ్మచుట్టు

కడుపునొప్పి.

చుమ్మలు చుట్టు

కడుపులో ప్రేవులు తోడిన

ట్లుగు.

విజ. 3.185.

చుమ్మలువాటు

మా. చుమ్మలు చుట్టు.

చుయి కొట్టు

చుయ్యి మను.

భవ్యనకరణము.

చురక తగిలించు

నొప్పి తగులునట్లు అను,

శాస్త్రి చేయు.

కొత్త. 15.

చురక త్తి

చిన్నకత్తి.

చురచుర చూచు

కోపముతో చూచు,

“చుర-చురం గనుగొని.”

కవిక. 2.127.

శకం. 3.143.

చురచుర వోవు

మందు.

“అరదము...చురచుర వోయిన.”

భార. శల్య. 2.335.

చురియకొడు

కత్తి నట్టిన సైనికుడు.

కవనా. 11.40.

చులుచులు మను

చులుకు చులుకు - మను.

“గతి గతి నంట తుంట విలుకాని

శరంబులు నామురంబునన్, చులుచులు

గాడ నీవు దయఁ జూడక...”

రాజగో. 1.100.

చులు చులు చూచు, నాలుక

చులు చులు మను ఇత్యా

దులలో రకరకాలుగా ఇది

ఉపయుక్త మవుతూ ఉంది.

చులుపుచ్చు

కాల్చు.

చులుపుచ్చు

కాల్చు.

చులుపుచ్చు

చురుకు - మను.

“అడుగుల బుప్పాడు లంటి చులుడు

చుచో.” కవిక. 3.92.

చులుకు చూపు

బాధించు, కాల్చు.

“ఈ చూపున సేవకం జులుకు

జూపుదురే.” జైమి. 4.25.

చులుకు మను

ములుల లంటి నుచ్చుకొనగా

బాధ కలుగును.

చులు కైస

బాటి గల, వేగవంత మైన,

పను నైన.

చులుకు-స

కోలు ములు నంటి నూనిన

ధ్వన్యనుకరించును.

రాధ. 4.102.

చులుకు- మను

చులు కను.

చులుచూడులు చూడు

బాగా కాల్చు.

చులు మను

నొప్పిపడు.

“మనసు చులు మనంగన.”

విష్ణుపు. 77.

చులుపుచ్చు

బాధించు.

“సోమిచ్చి నీకత్రుఁ గాలుపుచ్చు

ననుచు.” ద్వి. బిగ. పు. 178.

చులుకగా పలుకు

చులుక న చేసి మాట్లాడు,

కించపలుచు.

“చులుకగా నీయయ్యఁ బలుకవ

మనుడు.”

పండిత. ప్రభ. పుతా. పుట. 412.

చులుకు జూచు

కించపలుచు, తక్కువగా

చూచు.

చులుక జేయు

ఎగురకొట్టు.

“కేతుడండంబులు నటికి చులుకం జేయుచు రథకసారథిసహితంబుగా.”

భార. భీష్మ. 2.71.

చులుకదనము వచ్చు

అగరివం కలుగు.

“కాలగతి నెంతవారికి, వాల్మీయము చులుకదనము వచ్చుట యగును.”

వేమన.

చులుక నగు

తేలికగు, గొరవసేసిన మగు.

చులుకపడు

మృత్యునతి కలుగు.

చులుకపాటు

చులుకన, మృత్యునతి.

చుల్క నగు

చులుకన అగు.

చులుకన సచ్చసప్త డెల్లా

చుల్కన అని నుండూ అన

వచ్చును.

చుల్కబారు

తేలిక యగు.

“మానస ముండోక చుల్కబారు.”

పాణి. 8.100.

చుల్లర వెట్టు

శాధ పెట్టు.

సాంధ్య. 1.88.

చువ్వన

శీఘ్రంగా.

చువ్వన

శీఘ్రంగా.

చూకరుపడు

దుఃఖించు.

చూచాయగా

సూచనాప్రాయముగా.

“ఆ చిన్నెలు సవసవగాఁ, జూచాయగ విని.....” రాధా. 1.6.

“అత నీసారి యెన్నికలలో నిలబడతాడని చూచాయగా తెలుస్తూ ఉంది.”

వా.

చూచి చూచి

తెలిసి తెలిసీ, ఉండి ఉండీ...

“ఎట్లు చూచి చూచి యిది పాప మనక యియ్యసురపాతఁ ద్రోతు నదయ వృత్తి.” భార. ఆది. 6.249.

“చూచి చూచి ఆ ముసూడికి రత్నం లాంటి స్త్రీని నెలకొనించా వయ్యా.”

వా.

చూచినట్లు

స్వయంగా చూచినరీతిగా.

చూడక పోయినా అనుట.

“తావక గుణంబులు చూచినయట్లు గట్టిగా.” కళా. 4.182.

చూచుకొను

గమనించు.

“నిను విచారిం చవు నినుఁ జూచు కొనవు.” ద్విప. మధు. 5.

“ముందూ వెనుకా చూచుకొని నడవాలయ్యా.”

వా.

చూచుకో....

చూస్తువు గాని లే, బెదిరింపు.

“చూచుకో, నిన్నేం చేస్తానో?” వా.

చూచెదము

చూతాము లే.

వాడుకలో—

“వా డెట్లా ఇవ్వక పోతాడో చూతాము.” వా.

“వా డేం చేస్తాడో చూస్తాంగా.” వా.

చూడ గను

దర్శనభాగ్యము పొందు.

“వైకుంఠండు భూభేదన, క్రిడాలం పటం దయ్య మిపదము వీక్షింపంగ లేదయ్య నే, జూడంగంటి.”

కా. మా. 1.132.

చూడగల వాడు

అందమైన వాడు.

“చూడగల వాడు మేలైనసాబగు వాడు.” విజ. 2.164.

చూడగా చూడగా

చూస్తూ ఉండగనే.

“రవికరతాప మాత్రం, జూడం జూడంగం దారకస్ఫురణ దాతే.”

మను. 3.23.

చూడ జూడ

చూడగా చూడగా.

“చూడం జూడం బై నెలమెడు వల కోసులును.....”

కమా. 6.130.

పరిశీలించినకొద్దీ అనే అర్థం

లో నేటికీ వాడుకలో ఉంది.

“చూడగా చూడగా ఇతగాడు కొంప ముంచేట్టు లోస్తుంది.” వా.

చూడ దొడ్డ మంచముకోడు

పై ఆటోపమే కాని లోపల యేమీ లేదనుట.

“చూడ దొడ్డను మంచముకోడు గాని, యేని సంపద పార్వతి కీర్తననకు.”

దశా. వరాహ. 105. శే.

చూడ నోడు

చూచుటను సిగ్గుపడు.

“ఇనుదనం చూడ నోడి తల లెత్తక నీటం చడియబింబముం, నవీ.”

సారి. 2.31.

చూడ బోయినతీవ రాళ్ళ దగులు

నూకబోయినదే ఎదురుపడు

అనుట నిరూపి.

శుద. 2.64.

చూడ ముచ్చటగు

కనుకపండు నగు. దర్శనీయ

మగు.

“అ అన్నదమ్ము లిద్దరూ కలిసి మెలిసి తిగుగుతుంటే చూడ ముచ్చటవు తుంది.” వా.

చూడు నా చెట్టు !

నే నేని చేస్తానో చూచుకో.

చూ. చూడు నా ప్రతాపము ; చూచుకో.

చూడు నా ప్రతాపము

నేను నీకు చెబుచు చేయ

గలను అని వివరించుటలో

ఉపయోగించు మాట.

వాడుకలోనూ — చూడు నా

ప్రతాపం, చూడు నా చెట్టు—

అంటారు.

“సామ్య మీదట నీ కీర్తన జూడు నా ప్రతాప పని పల్కి యుత్సాహచాప అమున.” శుక. 3.77.

చూడు మఱి

చూడు...; చూడువు గాని
లే.

“నీ బుద్ధికోలది చూడు మఱి.”

సారం. 3.204.

చూడు వట్టు లాదు

నిప్పు ముట్టిన దిను కల్లులును
వట్టుకొని ఆడు.

“ధర హిమమేను సుందర ముఖ గిగుల,
భరగణంబులు సూడు వట్టు లాదు దురు.”

పండితా. ప్రథ. వాద. ఘ. 678.

చూడ్కి కందు

కనబడు.

“నూత్నుదృష్టి వీక్షించినక జూడ్కి-
కందు.” కాశీ. 4.180.

చూడ్కికి ప్రే గగు

కషదర్శన మగు.

“తెగియుం జూడ్కి కిం జాల ప్రే-
గగుచుం బొలింపె.”

భార. ద్రోణ. 2.126.

చూడ్కి-పండువు

నేత్రపర్వము.

విప్ర. 2.14.

చూడ్కి-పండువు అగు

కనుల పండు నగు.

“అమృత నెలగోలు, పాంజు లనకక
జూడ్కి-పండు వగుచు.” పారి. 3.51.

చూ. కన్నులపండువు.

చూడుకుల ద్రావు

అతిప్రేమతో, అత్యాకాం

క్షతో చూచు.

“అలితాంగి యవయవములు నూచి మది
దని వోవక చూడుకుల ద్రావక
దలచు.” కుమా. 5.45.

చూ. కనులతో త్రావు.

చూడుకుల పండువు

కనులపండువు.

“ఆత్మవ,క్షోమణివేది జూల్పె సంగ
చూడుకుల పండువు నేయువేంకట,
స్వామి కృతార్థుఁ జేయు.”

పారి. 1.1.

చూతము గా

చూస్తాము గా చూస్తాము లే
అని నేటివాడుక.

ఒక విధమైన ఉదాసీనభావా
న్ని, అసమృత్తిని సూచించే
పలుకుబడి.

“తా వాదము నేసి శివమతంబు జయిం
పగా వచ్చెనా? చూతము గా రావిం
పుము.” ఆము. 4.55.

“ఎవ డొస్తాడో చూస్తాం గా నిన్ను
రక్షించడానికి.” వా.

చూప చెప్ప గలుగు

వాక్చక్షుగోచరు డగు.

“చూపక జెప్పక గలభక్తసుజనుడవు
మాకు.” తాళ్ల. సం. 6.60.

చూపట్ట గలది

సుందరి.

దర్శనీయురాలు.

“చూపట్టంగలదాన నొంటిమెయి
నిచ్చో బోవరా దంచు.”

శుక. 3.151.

చూపట్టు

1. కనబడు.

“అవలమూర్ఖుని మీరు మహిం జూపట్టెద కటికి.” శై.మి. 8.19.

“ప్రసూనంబులు దమ్మలములు జూపట్టంగా.” గుక్కాం. 3.225.

2. తోచు.

“తాలిమి చూపట్టును భగ్య మనంగ.” కావ్యా. 2.38.

3. కలుగు.

“సర్వలక్షణపరిపూర్ణచారుమూరి, పటిజాంబవతికిని జూపట్టినపుడు.” సాంభో. 4.85.

చూపదు

చూపట్టు.

చూపరి

రూపవంతి.

రూపవతి.

“చూపరుల నెరివ నై నను, నేవున సంభోగకేలి నెనయం జూచున.” కాంస. 4.147.

చూపలు

చూచువారు.

చూపలులు

చూచువారు.

చూపి చూపక మునుపె

వెంటనే.

“మొనసి వెల చూపి చూపక మునుపె వారి, సుఖలమ్మును వోయె...” శుక. 2.564.

చూ. అనియు ననక మునుపే.

చూపిదు

చూపు.

చూపి మోపి అను

సోమనలు పెట్టి నిలిపించు — సోమోన్యంగా ఆడ సొల్లు నొక్క మించనో. పల్లెమొదనో పెట్టి నేటివో చూపిమో ఎవరిలో పెట్టి పోవడం, నిలిపించడం మోమూలు.

“వినుము ప్రభావతి నే మిన్నవల కలి పెనెడ చూపి మోపి యునుట గూడ గదా.” శుక. 2.559.

చూ. మోపి పోటి మాటలు.

చూపుగుట్టుము

ఆకొంగుపుష్టి, నై నేవ్వంగుపుష్టి. చూపునకి బొంగుంచునే కాని పనికి రాదునుట.

“మకవాసి పనిపంప చూపునూలులు.” శం. 3.40. ద్వితీ. పం. 1494.

“అకరపుష్టి నై నేవ్వంగు పుష్టి.” సా.

చూపుడు ఆయికం

స్వాధీనం చేయకుండా తనభావట్టు.

ఆయికం, తనభావ, అడు మానం యివన్నీ ఒక్కొక్క-ప్రసారంలో ఒక్కొక్క-టి సాదినా అన్నీ ఒక్కోటి.

స్వాధీన ఆయికానికి ఇది వ్యతిరేక మయినది.

“ఆ యిల్లు చూపుడు ఆయికం పెట్టి మూడు వందలు తెచ్చాను.” వా.

చూపుదుకొంగు

నీరలో పైకి బిగ్గరి కనబడును
నట్లు కట్టిన కోయిలు.
అమ్మవారి కోరికలనే పైకి
వచ్చునట్లు పాపపట్టారు.

చూపుదుకోర

పలుచని నోటి గల నీర.

(అ.క.)

చూపుదుగుట్టుము

శ. ర.

మొ. చూపుదుగుట్టుము.

చూపుదు పూట

పూటచూపు.

పూటపడన నుడు.

ఒకటికి బదులుగా ఒకరిని

పూట పట్టి అప్పు నీసికొనుట

అనివాడు.

చూపుడు ఆచుకము,

చూపుడు అడుగూసము

పంకివానిలోని చూపుడు

వంటిదే యిది.

తాళ్ళ. సం. 10.142.

“చూపుడుగూంటు చుతడు యుడి,
జూపవలయుం జూపం దేని సొమ్మరువం
దగున్.” విజ్ఞా. వ్యవ. 86.

చూపుదువ్రేలు

బూటనవ్రేలి ప్రక్కనేను.

తర్జుని.

చూపు తప్పు

గమనించక పోవు, లక్ష్య

పెట్టక పోవు.

“చూలద బ్రహ్మయ్య మాపుల దప్పి
తిహా.”

పండితా. ద్వితీ. మహి. పుట. 214.

చూపులనె చుట పుచ్చు

ప్రేక్షముగా చూచు, చూపుల

తోనే కాల్చు.

“వచ్చు రిపుల జూపులనె చుట
పుచ్చుచు..” ఆము. 3.28.

చూపెట్టుకొని

1. గమనిస్తూ.

“నిజచ్ఛాయం గనితమ్ము నంత నంత
జూపెట్టుక వచ్చు నొంటని తమ్మికంటు
లని.” చంద్రా. 5.63.

2. కాచుకొని; కాపాడు
కుంటూ.

“అశక్తుని చంద ముంది మాపెట్టుక
యాండ నేల.” ఉత్త. రా. 5.11.

ఉపేక్షతో చూచు అని
వావిళ్ళ ని.

కాని రాయలసీమలో నేటికీ

పై అరంబోనే ఉంది.

“ఏదో మా నాన్నను చూపెట్టుకొని
ఉంటుంది మా ఆక్క.” వా.

చూపోపక

అసూయ పడి.

“చూపోపక.” నెష. 6.82.

“విధి నాపాపల మువ్వరై దోడ్చో,
జూపోపక చంపె దత్తసూత్రదిన
మలన్.” ఉ. హరి. 2.14.

చూపోవని

అసూయ పడునట్టి.

“శ్చేతి కల నిను నభిషిక్తం గావించు,
నందుకుఁ జూపోపనట్టి వారలను.”

పర. రా. అయో. పు. 3-10. పం క్తి. 5.

చూపోపమి

అసూయ.

“వివి జ గ్రు ప్ర స వం ముఁ గాంచిన
సపత్నిం జూచి చూపోపకం.”

ఆము. 5.74.

చూపోవు

ఓర్పుకొను.

“అపసిండి గిన్నె యెవ్వరి, చే పడిమెను”
వీరి నేల నెలుగులఁ జెట్టం, చూపోప
రుగా.” విప్ర. 5.28.

చూపోర్పు

సహించు.

చూపోపమికి వ్యతిరేక మయి
నది.

“ఒకరి మేలునకుఁ జూపోర్పినవాడు.”
పర. రా. అయో. పు. 2-17. పం క్తి. 14.

చూరకత్తి

ఒక రకమైన కత్తి.

చూరనాడు

కొల్లగొను.

“ప్రచండకుసుమ, కాండ భండనమున
సరికట్లఁ బెనఁగి, సుషిఁ బొందిరి తెమ్మె
రలో చూరనాడు.”

శుక. 2.69.

చూరుకత్తి

ఒక రకమైన చిన్నకత్తి.

ట్రాక్.

చూరుకమ్మి

ఇంటి అకుకప్పుకు పైన ఎగిరి
పోకుండా కట్టే పట్ట.

చూరుపట్టు

ఇంటినుంచి అగు నెప్పునకు
కుట్టే కట్టు.

చూరుపట్టుదట్టు

చూ. చూరుకుట్టుబద్ద.

చూరుపట్టుబచ్చ

చూరు కుట్టే నెనురుబద్ద.

చూరు పట్టుకొని వేలాడు

వా పట్టుకొని పరిస్థితి రించినా
వారినుంచే పడి చచ్చువారి
యెడల ఉపయోగించే మాట.

“వాడు అతఁగారికి ఎన్ని మాట
లన్నా పడి ఉన్నాడు. వాడ బట్టి
తోస్తే చూరు పట్టుకొని వేలాడే
రకం.” వా.

చూరుపట్టు

చూరుకమ్మి.

చూరుమొగ

చూరుపట్టిపై పీర్చిన—చేతిపని
చేసిన—మొగ.

శ్లో. మి. 5.157.

చూరెలుక

ఒక రకమైన ఎలుక.

చూర్ణము నేయు

నాశము చేయు.

“దుష్టసత్త్వముల్, ధారుణి నేపు లేగి
బెడిదంబుగ మాఁకలు గట్టి గ్రామ
ముల్, మారి మసంగిన టయి సమస్తముఁ
జూర్ణము చేసినవృద్ధు.”

రుక్మాం. 8.79.

చూటరాదు

కొల్ల గొనువాడు.

చూటరారుడు

కొల్ల గొన్నవాడు.

చూటకొను

కొల్ల గొన్ను.

చూటకోలు

కొల్ల గొనుట.

చూటకోలు గొను

చూట గొను.

“నా చిత్రము చూటకోలు గొన రాగ
వ్యక్తి పుట్టింపనే.” దశ. 3.63.

చూట గొను

చూటగొను.

చూటగొను

కొల్ల గొను.

చూట దెచ్చు

కొల్ల గొట్టి దెచ్చు.

“కొట్టి పట్టంగమునకు చూట దెచ్చెద.”
భార. విరా. 3.199.

చూటపట్టు

చూటకొను.

“చెన్నలర మనోభివుండు విశిఖాహతి
మానము చూటపట్టె.”

శృంగా. శాకుం. 2.156.

చూట పుచ్చు

చూట గొను, పశింప జేయు.

“చెఱుకువెల్లునిఁ జూటఁ బుచ్చిన దె.”
భీమ. 4.128.

చూట పోను !

దొంగ లెత్తుకొని పోను !

“చూడరే శివభక్తి చూట వోను !”

శా. మా. 4.35.

వాడుకలో—

“సీ ఆట దొంగలు దోల ! అన్నానికి
అయినా రండి రా.” వా.

చూట పోవుట దొంగలు

గోచుటయే. దొంగలు దోల

అనేదే నేటి వాడుకలో

ఉన్నది.

చూటపోవు

కొల్ల బోవు.

చూట యిచ్చు

ఇష్టం వచ్చినట్టు అనుభవించు

కో నిచ్చు.

చూటలాడు

కొల్లలాడు.

హర. 5.53.

చూట లిచ్చు

చూ. చూట యిచ్చు.

చూటలు కొను

చూ. చూటకొను.

చూటలు పట్టు

చూ. చూటపట్టు.

చూటలు పట్టు

చూటపట్టు.

చూటలు పుచ్చు

చూటపుచ్చు.

చూటలు సేయు

చూట యిచ్చు.

చూట లొసగు

దోచి యిచ్చు.

“పమ్మినబోలి నంటి యెలసూచును
చూట అంసంగ వానికిన.”

మొక. 2.556.

చూటపట్టు

చూటపట్టు.

చూట విడుచు

వదలి నేయు, ఎవరికో అప్ప
గించు.

చూట వుచ్చు

కొల్ల వుచ్చు.

దొంగలకు అప్ప గించు.
దొంగలకు కాక పోయినా సగే
పరిపూర్తిగా వదలివేయు అని
కూడా నాడుకలోనికి వచ్చి
నది.

“తన బండారువు చూట వుచ్చు నాకొ
కండర్పండు.” కుమా. 10.82.

చూటవోవు

కొల్లబోవు, నశించి పోవు.

చూటాడు

అపహరించు.

చూలాలితనము

గర్భిణీత్వం.

భాగ. 8.502.

చూలుకొను

గర్భ మగు.

కాశ. 4.60.

చూలు చేయు

గర్భము చేయు.

“తొగ కావల్ల భుండు, చూలు చేసిన
వార దొంగ మూర్ఖునికితి.”

కాశ. 4.229.

చూలుపడు

గర్భములో నుండు. త. ర.

చెంగ గొట్టు

ఓడించు.

“సింగపు గుంపులచే చెంగ గొట్టిన
వారగు.” భాను. 2.209.

చెంగ గొను

దొంగు; జయించు.

“అంకాప్రాకారంబు చెంగ గొని.”
భాస్క. యుద్ధ. 910.

చెంగలి గొను

చెంగలించు, ఎక్క-వగు.
చెంగు చెంగున మోటుటలో
నలె ధ్వస్యనుకరణ మై వచ్చి
ఉంటుంది.

“వరలాడు నయ్యలు చెంగలి
గొనంగ.”

పండిత. ద్విపీ. మహి. పుట. 133.

చెంగలించు లేప్పు, చెంగలి
గొను కోశములలోనికి ఎక్క-
లేదు.

చెంగావి

ఒక రకమైన ఎరుపు.

“చెంగావి పంచలు నెల్లూరివాళ్లక్క-
వగా కడతారు.” వా.

చెంగోలు

అధికార సూచక మగు
దండము.

శైవ కోత్ అని తమిళము.

“బం గానుకాణుల నిగు మీతిన
యట్టి, చెంగోలు కంగలం బలువుగాఁ
బట్టి” పోయెను. పు. 5.

చెండాడు

హింసించు.

“కొత్తర సానుకములం జెందాడ.”

శ్లో. 5. 191.

చెండి కొండలు వైచు

చెంచు చెండాడు నందరినీ.

“కండలు చెండి కండలు గా వచ్చు.”

పద్య. 4. 206.

చెండి చెకచెక లాడు

చెంచు చెండాడు.

“చెండి చెకచెక లాడునూ యుండి
శేరి.” సంగ. 1. ఆ.

చెండిపోతు

గయ్యాలి, మాట విసనిది.

చెండి వేయు

(కత్తివారి) చెక్క వేయు.

“కర వాలు న మాంసము చెండి
శేయగక.” రుక్మాం. 2. 87.

చెండుగోరింపులు

ఒక జొల్బుక్రిడ.

“పింపిళ్ళు చెండుగోరింపు లోమన
గుంటలు.” దశా. 8. 81.

చెండుదానిమ్మ

పూలు మాత్రం పూసే ఒక
దానిమ్మ.

శ. ర.

చెండు బెండాడు

చింగి చెండాడు.

చెండ్లవలెను, బెండ్లవలెను

ఎగురగొట్టు అనుట ద్వారా
గొర్పడినది.

“చెండుబెం డాడి మెకముల బెండు
పతిచి, దేవరకు వేడ్క వుట్టింతు దేవు
నాన.” శుక. 1. 247.

చెండుబెం దొనర్చు

చెండు బెండాడు.

ఇలాగే చెండుబెండు కావించు,

చెండుబెండు చేయు కూడా.

“చేగల మెకములం జెండు బెం దొన
రించి, కాలిరేపాజాల నేలం జమిరి.”

అచ్చ. రా. కుంద.

మా. చెండు బెండాడు.

చెండుమల్లె

ముద్దమల్లె, బంతిపూవు.

చెంప వేయు

చెంపచెట్టు వేయు.

శ్రాక.

చెండుగవులి

చిఱుత; సివంగి.

శ్రాక.

చెండుప్పు

సైంధవలవణం.

చెండ్రకావి

సింధూరపు తురుపు.

“కలయగఁ చెండ్రకావి అవికంబరె.”
విజ. 2. 92.

చెండ్రవంకలు

ఒక రకం ధాన్యం.

చెంపకల్లి

ఒక నగ.

“కంపుల చెంపకల్ల నుచుట చింగు
క్రాక్క.” కఠి. త. 15.

చెంపకాయలు తిను

చెంపపెట్టు తిను.

హం. 177.

చెంపకు చేరెడు కండ్లు

విశాలము లయిన కండ్లు.

“ఓదేలూంటి ముక్కు, చెంపకు
చేరెడు కండ్లు, భలే ఆందంగా
ఉంటుంది లే ఆపిల్ల.” వా.

చెంపకొప్పు

కోరకొప్పు.

“ఒక వేళ చెంపకొప్పొరంగె నిను.”
వజ. 2.134.

చెంపగిల్లు

పెడదారి పట్టు; ప్రక్కకు
తిరుగు.

ప్రశం.

చెంపతల

దగ్గర.

“క్రూరోగభంగిఁ జెంపతల నుండఁగ
కెవ్విధి నిద్ర వచ్చు.”
శేం. పంచ. 3.164.

చెంపపెట్టు

చెంపకాయ.

చెంపబిళ్ళ

ఒరుగుదిండు.

చెంపల గొట్టు

తిరస్కరించు.

“వెన్నం జెంపలఁ గొట్టు మెనును
పుటో.” క్రవ. 8.59.

చెంపలు వేయు

చెంపలగును కొట్టు.

మవల. 2.110.

చెంపలు వేయకొను

చెన్నాశాసన మును, తొప్పు
బుచ్చుకొను.

“వీనికి చెప్పివ్వడం తప్పని చెంపలు
వేసుకొని వచ్చాను.” వా.

చెంప వెట్టు

చెంపమీద కొట్టు, చె నట్టుము

సిచ్చు.

“నిబిడతెలిసిన నిబరయికుంబులు,
చెడరి బ్రహ్మాండంబు చెంపవెట్టు.”
కాశీ. 5.180.

చెంపకుద్ది చేయు

చెంపచెట్టు వేయు.

“ఓరి! మహ్మా నగి! చెంపకుద్ది
చేతుమా!” శూమా. పు. 84.

చెంపనరులు

ఒక నగ.

చెంబట్టు

ఎత్తునట్టు.

విక్ర. 6.67.

చెంబుతల

నున్నటి బోడితల.

అము. 6.19.

చెంబు పట్టుకొని వెళ్లు

బొడ్డికి వెళ్లు.

ఏ ప్రాంతంలో ఏ లలపాటు
ఉంటుందో అరకంగా యీ

పలుకుబడి నూరునూ
ఉంటుంది.
వరికి వెళ్లు, కాలవకు వెళ్లు,
గుంటకు వెళ్లు, బయటికి
వెళ్లు, పొట్టికి వెళ్లు, పెరిటికి
వెళ్లు, వెలుపటికి వెళ్లు ఇత్యా
దులు.

చెంబులో ధనము

గొంగుబంగారుము.

నా.నా. 68.

చెకపికగా

వేగముగా.

“.....రావోయి! యో, యకలం
శాత్రుక! వెళ మన్నం ద్వరిసిం డి
నిండువెలిం జేరా, పికగా గాల్పడ
రా గడంగుట కదం బ్రీతిమివాం జెలి
యా.” శంకరవిజయకథా. 2.58.

చెకబిరల్ చేయు

చెక్కముక్కలు చేయు.

ధ్వన్యనుకరణము.

“చెకబిరల్ చేసి తా నురము పై
గాట్టి.”

వర. రా. సుం. పు. 153. పం. 12.

చెకబొర లాడు

చెండి చెకపిక లాడు.

ముక్కలు చేయు.

మా. చెండి చెకపిక లాడు.

చెకాచెకలు

చెక్కచెక్కలు.

“చెకాచెకలై యవియంగ.”

రంగా. 8.198.

చెక్కుముకిరాయి

నిప్పునకై తూతిని కొట్టే

ఉక్కుముక్క.

చెక్కకొణుజు

ఒక పిడుదు.

పశువులకు పట్టునది.

చెక్కచెట్టు

ఎఱ్ఱరంగు వేయుట కుపయో

గించే ఒకచెట్టు.

శ. ర.

చెక్కతాపీ

తాపీ పనిముట్టు.

చెక్కపిడుజు

చెక్కపిడుదు.

పశువులకు పట్టే పిడుదు.

చెక్కపీరు

మా. చెక్కకొణుజు.

చెక్కలు చేయు

ముక్కలు చేయు.

చెక్కలు వాపు

పగుల గొట్టు.

జైమి. 5.72.

చెక్కలు వాటు

ముక్కలగు.

భాగ. 6.82.

చెక్కికొను

చెక్కిగను.

చెక్కిట నద్దుకొను

చెంపలకు అద్దుకొను,

ప్రేమతో, ఆదరంతో,

“కన్నులు చేరుచుకొందుఁ జక్కట,
నటిగ ననుకొందుఁ దన గాటఁ ఘో
రము చెల్వ మిక్కలను.”

కళా. 4.121.

చెక్క పుచ్చు

చెక్క .

చెక్కలి గొట్టి పాలు ద్రాగించు

కాస్త కష్టం కలిగించినా
వారి మేలుకోస మిచ్చు పని
చేయు.

పిల్లలను బడి పెంపను నెల్లు
కొట్టి యిన్నా సగే పాలు
తాగు నడం పిల్లల శ్రేయ
స్సుకే లనుట ప్రసిద్ధము.

“ఇంచుకయేని వేసరక యిగ్గరి
జెక్కలి గొట్టి పాలు ద్రాగించువిధం
బునవ బలిమిఁ గళవ! నీవు...”

కళా. 8.247.

చెక్కలి గొట్టి పాలు ద్రాగించు

నట్లు

దండించి మంచిపని చేయించు

నట్లు.

“ఎంచగఁ గొళకుండు యిల నీగఁగ
రాని ఋణంబు దీర్ప నన్, నంచి
కలంచు తెల్ల యది బాలునిఁ జెక్కలి
గొట్టి పాలు త్రాగించినరీల గాఁ
వలఁకు.” ఉత్త. హరి. 1.63.

చూ. చెక్కలి మిటి పాలు ద్రావించు
నట్లు.

చెక్కలి నొక్కు

ప్రేమాదరములతో చెంప
పై కొట్టు, లఘుచపేటము

నిచ్చును. బుచ్చు పుచ్చు.

బుచ్చి ప్రేమాను దెలి వున్నా వన్నె.

“చక్కలి వొక్క మంచిపని చేసి
కవుంకిట వలలుల్పి.” కళా. 7.162.

“నొక్కరి! వా. కలిమి జెక్కలి
వొక్క యొక్క పనివంకన నె
క్కరిం జేయవలన్.”

గాజన్. 4.33.

చెక్కలి మిటి పాలు ద్రావించు

నట్లు

ప్రేమతో మంచిపని ముంచిపని
చేయించునట్లు.

“చిలు చక్కలి మిటి పాలు
త్రావించి, బాలు గొళింపవ బాలుని
తల్లి.” ప్రభులిం. 14.115.

“శిశువులు వాపోవఁ జెక్కలి మిటి,
విశదాత్మ పాలు ద్రావించి నంద
మున.” హరి. స్కం. 2 భా. 195.

చూ. చెక్కలి గొట్టి పాలు ద్రాగించు.

చెక్క గట్టు

పై భాగం గట్టిపడు.

ముఖ్యంగా ద్రవంగానో,

మెల్లగానో ఉన్నవి అరగా

పైన చెక్కలాగా యేర్పడు

వలెనది. చూ. ని నే చెక్క-

గట్టుట అంటారు.

చెక్క గీటిస వస పల్పు

బొల్బులో ఉండు.

చిన్నపాడు వస పోస్తారు.

అలా గీరితే వస పైకి వచ్చే

వయసు- బొల్బు - అనుటపై

వచ్చినది.

“లే జవరాంలు చెట్టు... గీటిన వస వల్లు
బొల కుంకిన గోదవరానిని గొలగొని
వేర్చు నే.”
చూ. చెట్టు. మీటిన వస వల్లు.

చెక్కు చెదరక

ఉన్న యెన్నట్లు.

నూ. 336. పు.

“మజహాను కట్టించిన ఆశోమహా
నేటికి చెక్కు చెదరకుండా ఉన్నది.”
వా.

చెక్కు చెమరించు

అలాసి పోవునట్లు చేయు.

“ఈ క్రొవ్విరులు గ్రోలు నలిగుచ్చు
దలు చెక్కు, పొరింపకున్నవా చిగు
రుచోడి.”
చూ. 362.

చెక్కు చెమరుచు

అలాసి పోవు.

“చిలుక న చ్చక్కన జెట్టె జెక్కు
సెమర్చు.”
చూ. హరిశ్చ. పూ. 1696.

చెక్కు చెమర్చక

ఏ అలసటా లేక, అవలగా.

ఏ ధోకా లేక.

“.....పురందరనందను బల్మికల్మసి,
శ్చింతిత నులసిల్లెదరు చెక్కు చెమర్చక
కారవేశ్వరా!” భార. శల్య. 1.50.
“ఖరాదియోధుల సహరించి చెక్కు
చెమర్చక.”

వర. రా. ఆర. పు. 121. పం. 23.

చూ. చెక్కు సెమర్చక.

చెక్కుటద్దాలు

అద్దములనలె నున్నగా నున్న
చెక్కులు.

చెక్కుడుపాట

గొట్టి మున్నగువానిని చెక్కే
పాట.

“...కస వారసి తెమ్మని కూతు
చేతికిం, జెక్కుడుపాట యాయ.”

కుక. 3.410.

చెక్కున చెక్కాను

చూప చెంప చేర్చు.

ప్రేమను సూచించు ఒక
చేష్ట.

“చెక్కునక జెక్కానుచు నొక్క
చన్నాన యురకొంటుతో రాయ
గన.”
కళా. 5.67.

చెక్కు పిండిన వస యొలుకు

పసిలనంలో ఉండు.

చిన్న పిల్లలకు మాటలు
వచ్చుట కై వస సూరి
పోస్తారు. ఆ వసే బయటికి
నస్తున్న దనుట. అనగా
చిన్నతనము.

ఇతాంటిదే పాలు గారే
చెక్కిళ్లు.

“చెక్కు పిండిన వస యొల్కుచిలుక
వాని.”
హరవి. 2.76.

చూ. చెక్కు గీటిన వస వల్లు.

చెక్కు మీటిన వస గాటు

పసిలనంలో ఉండు.

“చెక్కు మీటిన వస గాటు శిశువు
భక్తి, సుగ్రతప మాచరించుచు నున్న
యతని.”
విష్ణు. 2.63.

చూ. చెక్కు పిండిన వస యొలుకు.

చెక్క మీటిన వస వల్పు

జాల్మంతలో ఉండడు.

ఇదే అర్థంలో ఉపయోగించేవే 'ఒక చెంపన పాలు.

ఒక చెంపన నల్లరు -

చెక్కలు పాలు గారు'—

ఇత్యాదులు.

చిన్నతనంలో పిల్లలకు వస

పోయడం, పాలు పట్టడం

సహజం. ఇంకా ఆ పాలు,

వస తాగే వయసులోనే

పున్నరు అనే అర్థాన్ని

సూచిస్తూనే చెక్కలు

మీటితే పాలో, వసో కారు

తుం దనే పలుకుబడి.

“పద్మగర్భాదులకు నీతబంటి యనినఁ,

జెక్క మీటిన వస వల్పు శిశువు

లేదురె?” జె.మ. 6.245.

చూ. చెక్క పిండిన వస యెలుకు.

చెక్కలు గీటు

చెక్కలు పుణుకు (ఆదర

ముతో, ప్రేమతో.)

“చేతి వీణియకు జెక్కలు గీటుచు

నేర్చుచున్నదో, యన.” పారి. 1.5.

చెక్కలు సేయు

ముక్కలు చెక్కలు చేయు.

“ఘోరాపారమహాఘోషంచకముఁ

జెక్క లేయఁగా నేర్చునా.” ఆము. 4.81.

చెక్క తొత్తు

మొలకెత్తు, అంకురించు.

“పిదపిద నే లల్ల మునిఁ నద నిచ్చినఁ,

నెలి నీనఁ బులకలు చెక్క తొత్తు.”

భాగ. 10. ఉత్త. 331.

చెట్టు చెమర్చు

ఏ మూత్రం లాలనట పెడక.

“క్రిక్కిరిసి నగ రిలో నికిఁ, జక్కన

మరదురన పొచ్చి నమచో నేమిం,

జెక్క పుచ్చికి ముందడమ, నక్కొమ

నినిఁ గాంచి వాని లతిరగఁబులు లే.”

పారి. 3.35.

చూ. చెక్క చెమర్చు.

చెక్కాడు

చెక్క చేర్చు.

“ఆంధ్ర ముద్రిత పాణి యందుఁ

జెక్కాడి గూ, గమములు వినుచు

కీమము పొదివిన.” ఆము. 4.58.

చెక్కేశాడు

ఎక్కడికో పాటిపోయినాడు.

“వా డక్కడికో చెక్కేశాడు.

నాలుగురోజులుగా కనిపించడం

లేదు.” చా.

చెట్టంత కొడుకు

ఎదిగిన కొడుకు.

“చెట్టంత కొడుకు పోయాడనేసరికి

ఆవిడ కుప్పకూలి పోయింది.” చా.

చూ. చెట్టంత మనిషి.

చెట్టంత మనిషి

అజానుబాహుడు.

“ఆ రాయి కలుతకు తగిలేసరికి చెట్టంత

మనిషీ కుప్పకూలి పోయాడు.” చా.

చూ. చెట్టంత కొడుకు.

చెట్టగొను

చేపట్టు.

“తనకు గల అయిన మంత్రము, ననురాగ ముతోడ నిచ్చి చూల చే నిచ్చినప్పు యీ జెట్టగొనియను.” దశ. 5.81.

చెట్టడిచిన చెట్టెడి

కావలసినన్ని.

అతిసన్నాహము ఉన్న వనుట.

“అట్టిని క్రొవ్వలు గలయని, చెట్టడి చినది కీ లోక దేవుల పుంబులుగనుట.” మను. 4.24.

చెట్టు కట్టించుగానే బిగుగా

పండ్ల ఉన్నప్పుడు చేసినందు

పండ్లు రాలినను అన్నచిన్నపై

వచ్చిన పలుగుబడి.

చెట్టతనము

దుష్టత్వము.

“చుట్టాలు నీ దగుచెట్టతనంబున, బాసి పశ్చాత్తపపగుడ వగుదు.” భార. అను. 4.382.

చెట్టపట్టులు

చెట్టపట్టాలు.

చెట్టపట్టులు పట్టు

చెట్ట పట్టాలు పట్టుకొను,

ప్రేమతో ఒకరిచేతులలో

ఒకరు చేతులు జొనిపి పట్టు

కొను.

“బంతు లేర్పడక జెట్టపట్టులు వట్టి.”

పండిత. పర్వ. 401. పు.

చెట్టపట్టా లాడు

సరస మాడు, చెమ్మ చెక్క

లాడు.

“చేతి లంటి గోపికల చెట్టపట్టా లాడి తివి.” తాళ్ల. సం. 8.179.

చెట్టపట్టాలు

అన్యోన్యంగా ఒకరి చేతు

లొకరు పట్టుకొనుట.

చూ. చెట్టపట్టులు.

చెట్టపట్టు

వివాహ మాడు.

“చలగు శ్రీ కృష్ణరాయల జెట్టపట్టి.”

కృష్ణ. 4.24.

పాండు. 4.197.

చూ. చెట్టపట్టు.

చెట్ట యగు

ద్రోహి యగు.

“మీరు పరికింపక యమ్మెయి నీవు పాండునం, దనులకు జెట్ట వై.”

భార. ద్రో. 4.209.

చెట్ట యొనర్చు

కీడు చేయు.

“అతి వ్యసనత్వము గల్గవారలం,

జేరు వ నున్ని భూ పతికి జెట్ట

యొనర్చు.” భార. శాంతి. 3.469.

చెట్టలాడు

దూషించు.

“శ్రీకంఠభక్తుల జెట్ట లాడెదరు.”

పండిత. ప్రభ. వీక్ష. పు. 128.

చెట్ట వచ్చు

కీడు కలుగు.

“మయలం జెప్పిన సౌఖ్యము, రయలం

జెప్పినను జెట్ట రయమున వచ్చున్.”

కవిజ. సం. 39.

చెట్టువట్టు

1. వివాహ మాడు.

పాణిగ్రహణము సేయు.

పెండ్లిలో పాణిగ్రహణం

ప్రధానము కనుక అందుపై

వచ్చినది.

“.....ఈ లతాంగి వసుధావసు
సెన్నడు చెట్టువట్టునోళ్ళి”

వసు. 3.43.

“చలంగి శ్రీకృష్ణరాయల చెట్టువట్టి.”

కృష్ణ. 4. ౯౯.

2. చేయి పట్టుకొను.

“చెట్టు వట్టి నిజాంకింబుల జేర్చుచు
వంతి.” శుక. 1.296.

చెట్టాపట్టాలు పట్టు(కొను)

చేతులు చేతులు కలుపు
కొను.

“అట్టియుడ సుంధవోపల, పట్టికలం
గట్టినట్టి పలు మెట్టికలక, మెట్టి డిగి
కొలనుల జూచ్చిరి, చెట్టాపట్టాలు వట్టి
శిశువులనులు.” బహులా. 2.54.

రా. చెట్టాపట్టాలు వేసుకొను.

చెట్టాపట్టాలు వేసుకొను

చేతులు చేతులు కలుపు
కొను.

“వారిద్దరూ చెట్టాపట్టాలు వేసుకొని
తిరుగుతుంటారు.” వా.

చెట్టు కట్టు

నిలద్రొక్కుకొను; వర్ధిల్లు.

“నినుల గూర్చి చెట్టుకట్టను గాలవ
తపస్వి, ప్రబలింప రుచి మందపాల
జూని.” బహు. 1.116.

“భిక్షువులు గూర్చి చెట్టుకట్టను మని తాళి
నిట్లు గూర్చు.” పాండి. 3.139.

నా. చెట్టు గట్టు.

చెట్టు కొరడుగా పాలు

చెట్టు చదరై పాలికిపోవు.

“ఒకడను మోయున ప్రోవ వే లొకడను
మోక, మోకడల గాంగిల మోచిరి పోయె
లభుడు.” నాను. 4.108.

నేటికి చెట్టుకట్టనోళ్ళి.

“ఆ చెట్టుకట్టనోళ్ళి చెట్టు

కొక్క చెట్టు, చెట్టు కొక్క

చెట్టు గా పోయారు.” చెట్టు

కొక్క చెట్టు గట్టు కొక్క చెట్టు

అని చెప్పెను అందరూ.

చెట్టు కొరడు పుట్టు కొరడు అగు

చిక్కులు పట్టి పోవు.

“ఆ చెట్టుకట్టనోళ్ళి చెట్టు
కొక్క చెట్టు, చెట్టు కొక్క
చెట్టు గా పోయారు.” చెట్టు

చెట్టు కొరడై చను

చెట్టుచదరై - చిక్కు - కొక

రుగా పోవు.

“ఒకనిభు లాపతిమని నోచిరి
రయంబడరంబనిరి చెట్టు కొకడై డై.”
పాండి. 3.54.

చెట్టు కొట్టి పై వేసికొను

చెనకు తా నై చిక్కులు

తెచ్చి చెట్టుకొను.

“మడిచి మార్చుండ లేక చెట్టు గొట్టి
పయి వేసికొన్నాడు.”

ధర్మ. 70 పు. 2 పం.

చెట్టు గట్టు

నిరవస్థ - సుఖము.

“పితృదేవతలకు నం నీతి సత్రిశాలము,
చెట్టు గట్టును గానూ శీత్రసీమ.”

శ్రీమ. 1.22.

చా. చెట్టుకట్టు.

చెట్టు చేదు

చెట్టు.

చెట్టు.

“.....చెట్టుపట్టుల నందున చెట్టు చేదు
లేక యుప్పుడు నొక్క నీలా మహీధర
శిఖరంబు ప నిల్చి...” ప్రభా. 3.148.
“బెంగునూగు ప్రాంతాలలో ఎటు
చూచినా చెట్టు చేదుగా ఎంతో బాగుం
టుంది.” వా.

చెట్టు దిగి వచ్చినట్టులు

ఉండే సడనట్లు, హాదా సుఖము.

“చెట్టు దిగి వచ్చినట్టుల సంత నిలువ,
జూచి లేచి నృపుండు సునుతుల
మ్రొక్క.” హంస. 1.46.

చెట్టుదిమ్మరి

కోతి.

చెట్టు దొక్కి వచ్చు

గబగబా నచ్చు.

అదృష్టం కలిగే శివనంతో
వచ్చు.

చెట్టునట్టు

కోతి.

చెట్టున పుడికినట్టు

కొయ్యతో బొమ్మ చెక్కి
నట్లు,
చెట్టును చెక్కినట్లు.

“ఏ వేషము ధరియించిన, నా వేషము
తనకు నంద మె యదాత్రీ, దేవుడు
చెట్టున బుడికిన, భావంబున నుండు
యాపు ప్రాయము కలిమిన్.”
కాశీ. 7.232.

చెట్టుపడు

మ్రాన్మడు, స్తంభించి పోవు.

“అట్టిగట్టు వినినప్పుడే చెట్టుపడి పుట్టిన
కోపంబు పట్టజాలక,”
ఉత్త. రా. 6.343.

చెట్టుపేరు చెప్పి కాయ లమ్ము
కొను

వెనకటి గొప్ప చెప్పుకొని
బ్రతుకు.

“ఇలా చెట్టుపేరు చెప్పుకొని కాయ
లమ్ముకొని తినడం ఎన్నాళ్లు సాధ్యం
అవుతుంది.” వా.

చెట్టుపేరు చెప్పి పండ్లమ్ము
కొను

చా. చెట్టుపేరు చెప్పి కాయ లమ్ము
కొను.

చెట్టుబిడారు

కోతి.

చెట్టు విడిచిన భూతము

ఒక చోట నిలువ నీడలేనిది.

చెట్టు నా శ్రయించుకొని
కొన్ని భూతా లుంటా యని
ప్రతీతి. ఏ మంత్ర గాడో
చెట్టునుండి దానిని తరిమి
వేస్తే అది ఎక్కడా నిలువ

లేక అట్లు ఇట్లు కోరిన
కుంటుంది.

“చెట్టు విడిచిన భూతం బుకడం
కోడ.” హంస. 1.220.

చెట్టుకి చేతులు విడిచినట్లు

ఉన్న తస్థితికి పోయి పోయి
నిలుపుకొన లేక పోవు.

ఆధారము లేకుండా చేయు
కొను.

“ఇవిధంబున నావిద్య లెల్ల మాటు,
వడిన జెట్టెక్కి చేతులు విడిచినట్లు,
కోకచింతాని మగ్గుండ నె...”
వరాహ. 1.96.

చెట్టుకు

మూల బడు.

“కృష్ణని ప్రతిమ చెట్టుకై లేడ.”
గీర. గురు. 52.
మా. చెట్టును గట్టు.

చెట్టుకడు గాగ పఱచు

దిక్కు కొకడు గా పోవు.

“ఒకడు పోయిన శ్రోవ చే తొకడు
పోక, చెట్టుకడు గాగఁ బఱచిరి
చెంచు లపుడు.” మను. 4.103.
మా. చెట్టు కొక దై చను.

చెట్టుక పిట్ట యగు

చెల్లాచెద రగు.

“తరుణి సినడలతో సరి రాక యంచు,
చెట్టుక పిట్ట యై చెదరి పాతి.”
కవిచకోర.
మా. చెట్టు కొక దై చను.

చెట్టును గట్టు

ఉపయోగించక పై న ఎత్తి

చెట్టు; మూల చెట్టు; పూజ
చెట్టు.

ఈ అంశంలో పేరికి నాడుక
అట్లు నేలమీదనుండి అట్టువయింప
వట్టు. నాంధ్రపాఠశాలలో పేట్టు,
పుట్టు వట్టు మొదలగు
నాంధ్రపాఠశాల నే చిహ్నమై ఉంది.

“చెట్టును గట్టును గట్టు
మాడ్కి.” శ్రీమ. 6.137.

ప్రాప్త్యంత్రయంగలలో సరా
క్రమాల నిన్ను గట్టి ఉపయో
గించుకుంటున్నట్లు మూల
మూల చెట్టు అనగా
చెట్టుము హాలి...

చెట్టు పట్టు

అట్టువులు పొలగు.

“ఎవ్వర, దేని సహంగములు నీకు నిచ్చి
చెట్టు, వట్టి ప్రాణాల తిప్పలు వట్టి
తిరుగు.” ఆను. 3.24.

“ఇడుముల కోర్చి పొప్పి యై నడి చెట్టు
బట్టినవాని”
వర. రా. అర. పు. 139. పం 3. 18.
మా. చెట్టు బట్టు.

చెడగొట్టు

సాడు చేయు.

“ధ్వజంబులఁ జెడఁ గొట్టుచు.”
ఉ. తి. రా. 2.61.
“పనం తా చెడగొట్టాడు వచ్చి
కూచాని.” వా.

చెడనాడు

నిందించు.

“నా గురె చెడ నాడి, వీరం గొని
యాడెను.” కుమార. 2.31.

“అభిలంబున నిన్, గడుచు బేద మనసు
వాడెని, చెడ నాడుగు రనిన మును
నిసీ యనుట గునె...”

భార. కాం. 1.117.

“సాధ్వీ నారక చెడ నాడె నేలె?”

భాస్క. యు. 2398.

“తా నెవ్వ తెలు నన్ను దణిమి
యాడ్వ నటంచు, చోడికోడలి చెడ
నాడువారు.” శుక. 3.121

“అదరణ్యు లేక చెడ నాడిన బాణ
మయుర కాళిదా, సాగుల కనక
దప్ప గలను.” సింహ. 1.14.

చెడబుట్టు

నద్యంశంబో దుర్మార్గు డ్డె
పుట్టు.

“అంత నుహంపండితులవంశంబో ఈ
వెధవ చెడబుట్టాడు.” వా.

చెడమడ తిట్లు

నోటికి వచ్చినట్లు తిట్లు.

“బానిని జెడమడ నిట్లు నిట్టి యితర
దేశీయుల కప్పకప్పితిమి...”

సాక్షి. 322 శే.

యా. చెడా మడా తిట్లు.

చెడ విలుగు

చెదరి పాటు.

“చెడ విఠింగి యడవి బడి, యెడ
నెడ గట్టులకుదల గోటి యిడి
లోగడకున్.” ఆము. 3.17.

చెడినసొమ్ము

బొంగసొమ్ము.

“చెడినసొమ్మెవ్వనిచే నుండు వాని...
పట్టి యరయు వలయు.”

విజ్ఞా. ప్రా. 25.

చెడి పాటు

చెదరి పాటు.

“మండి పదాతులం గొందలు,
జెండాడిన నన్నవారు చెడి పాటిరి”

ఉత్త. హరి. 5.225.

చెడిపోవు

నాశ మగు.

“సలలు బైసి చెడిపోవు చుది నీరు
పాయులగును.” జై. మి. 7.82.

చెడి బతికిన

బొత్తిగా తక్కువ స్థితిలో
ఉండి పైకి వచ్చిన.

ఇలాంటి వారికి గర్వమూ
స్వాతిశయము ఎక్కువ అని.

“అది వట్టి చెడి బతికిన ముండ. పెద్దా
చిన్నా పాపభీతి యివన్నీ ఎక్కడి
నుంచి వస్తాయి?” వా.

చెడుగడు

క్రూరుడు.

హరి. పూ. 8.103.

చెడుగట్ట

మాంసం ముక్కలు క్రచ్చి
కాల్చేందుకు పనికి వచ్చే కట్ట
పుల్ల, కడ్డి.

“చెడు గట్టల క్రచ్చిన నం, బాడు
మంటల దగిలి నెయ్యి జొట జొట
వడియున్.” మను. 4.19.

చెడుగాడు

తిట్టు.

“సముఖానం జెడుగాడు.”

మల్ల. సీతి. 49.

చెడయింటి చెదార మగు

1. సంస్కారము లేక, చూచే
దిక్కు లేక గాలికి పెరుగు.

కాశీ. 4.91.

2. ఎవరి పోషణా లేక తనకు

తానుగా పెరుగు.

“చెడయింటి చెదార మై శివుని కరుణ,
నివృత్తిలు నిర్వచేనేండ్ల నిన్పుండ
దలచి.” కాశీ. 4.91.

చెడ్డ యొట్టు

సరిపడని సంగతి.

“కొఱపము చెడ్డ యొట్టు.”

హంస. 4.41.

చెడ్డ యొట్టు వలెనే బహి
ష్కృత మనుట.

చెడ్డ సరదా

ఎక్కువ సరదా.

మాట. 1.

చెత్తగొడుగు

గడ్డితోనో, ఎండిన ఆకుల

తోనో చేసిన గొడుగు.

“బాటు బొజయు నుసుదబ్బు సంబెళ
యును, కెత్తగొడుగును జక్కఁ దాల్చి.”
హర. 7.12.

చెత్తాకానీ రకం

చౌకబారు రకం.

“వాళ్ళ దంతా చెత్తాకానీ రకం.” వా.

“ఈ చెత్తాకానీ రకం కుర్రీ లెక్కడ
దొరికాయి రా.” వా.

చెత్తా చెదారం

చెత్త.

జం.

“ఈ చెత్తా చెదారం అంతా తుడిచే
సరికి నాలుగురోజు లవుతుంది.” వా.

చెద పట్టిన

పాత వడిన; చెదలుపట్టి పాడ
యిన.

నిరసనగా అను మాట.

జగ. 117.

చెదపురువునుంబోలె విదలించు

నీచముగా చూచు.

“అకటఁ గటకటంబడి గ్రాసంబు
వేడినఁ జెద పురువునుంబోలె విద
లించు వారలే గాని యాయాసం
బెటింగి రమ్మనువారు లేరు...”

శుక. 3.187.

చెదరబడు

చెదరి పడు.

“రాలిన భూషణాలిఁ జెదరంబడి
యున్న శతాంగకొటి నా, భీలత నొంచె
నారణము.”

భాస్క. రా. యు. 1.182.

చెదర బాటు

1. వ్యాపించు.

“చెదరం బాటు దశప్రభంజనము
లక శిక్షకు సుఖముంబునక,
గుడియం బట్టి.” సర్వ. శ. 48.

2. చెదరి పడు.

చంద్రా. 5.63.

చెనటి పిసాళి వెచ్చములు

దుర్వ్యయములు, దుబారా
ఖర్చులు.

“...అన్యతోప పన్న మున్, జెనటి
పిసాళి వెచ్చములఁ జేర్చుచు...”

పాండు. 3.19.

చెనకి యాడు

గొట్టు.

“గొట్టు గొట్టున జేతికి, నట్టిన కైదు
వుల జెనకి యాడిన జెనకుల్.”

కవ. 1.181.

చెనటిప్రతిజ్ఞలు

కఠినప్రతిజ్ఞలు.

హరిశ్చం. పూ. 404. పం.

చెనటిమాటలు

వ్యర్థము లైన మాటలు.

“అనుచు వగచు పలుకు లాలించి
భీష్మాది, యోధవరులలో సుయోధ-
నుండు, చెనటిమాట లేమి వినియెద
రనిన...” భార. భీష్మ. 2.228.

చెనుపరిమాటలు

పల్లెటూరి మాటలు, మోటు
మాటలు.

“చెదరిన కేశముల్ చెనుపరిమాటలు,
వికృతస్వరంబును వెలయు గలిగి.”
భాస్క. రా. బాల. 593.

చెన్నటి పోవు

వ్యర్థ మగు.

“మీరును నే విచారములు మిన్నఁ
చేయక పెంపు మీఱ నా, చేరువ గండు
గెల్పుటను శ్రీయును గీర్తియు ముక్తి
యున్ మృతిం, జేరురణప్రయత్నవిధి
చెన్నఁటిపోవునె...”

హరి. ఉ. 10.123.

చెన్నలరారు

ఒప్పు.

“శ్రీహరి మిత్రుఁ డీ కృతికిఁ జెన్నల
రార నధీశుఁడు.” రుక్మా. 1.15.

చెన్నలరు

మా. చెన్నలరారు.

చెన్నారు

మా. చెన్నలరారు.

చెన్నుపడు

ప్రకాశించు.

చెన్నుపటుచు

ప్రకాశింప జేయు.

బ్రాహ్.

చెన్ను మిగులు

ఒప్పు.

తారా. 2.16.

చెన్ను మీఱు

ప్రకాశించు.

“తొడవు లూడ్చిక నైనఁ దొయ్యలి
రూపుతోఁ, జెన్నఁదోయినపట్టు సెన్న
మీఱు.” ఉ. హరి. 1.57.

చెన్నెసలారు

ఒప్పు.

హరి. ఉ. 2.128.

చె న్నొందు

మనోహర మగు.

“మహిమఁ జె న్నొందు వైకుంఠమంది
రంబు.” భాగ. స్క. 2.228.

చెప్పక చెప్పక

అనక అనక.

‘చెప్పితే ఇంకెవరి నై నా
చెప్పాలి గాని వీణ్ణా’ అను
భావచ్ఛాయలో...

“చెప్పక చెప్పక పాండిత్యం విష-
యంలో వీణ్ణా చెప్పాలి? పాట్ల
పాడినే అక్షరం లేదు వీనికి.” వా.

చెప్పక చెప్ప

నోటితో చెప్పకనే సూచించు,
తనంతట బోధపడు.
“వచః, ఖను లలి యె ల్ల వా ర ల కు
జెప్పక చెప్పె...”

గుంటూ. ఉత్త. 38.

చెప్ప కూడ లేదు

చెప్పటకు కూడా సాధ్యం
కాదు.

చెప్ప వీలు కాదు.

కాకియా. 2.74.

చెప్ప గిప్ప రాదు

చెప్ప వీలు లేదు.

“చేతులయందము చెప్ప గిప్ప రాదు.”
విజయ. 1.181.

చెప్ప జిట్టలు

వీలులేదు; చెప్పటకు అలవి
కానివి.

అర్థ మింకనూ విచార్యము.

“ఇమ్మహాత్ముని తెలుగుఁ జెప్పఁ
జిట్టలు.” భార. కాంతి. 2.429.

చెప్ప జూపగ రాకుండు

అనిర్వర్ణ నీయ మగు.

అపుహపము లయినవాని
పట్ల ఉపయుక్త మవు
తుంది.

“చెప్పఁ జూపఁగ రావు మక్కా నీమ
పీ గుజరీ తివాసులు.” కుక. 1.222.

చెప్ప జూప రాని

అవాఙ్మననగోచరుడైన.

“చెప్పఁ జూపఁగ రాని లోకజనకుకా
క్రీడాకనానీకు.” కా. మా. 4.101.

చెప్ప పని లేదు

చెప్పవలసిన అవసరము లేదు.
“ఇదియ కొంత విసారంబు నొండఁ
గలదది చెప్పఁ బని యేమి ప్రధానకథా
భాగం బింటియె...” కళా. 5.61.

చెప్ప రాదు

చెప్ప గూడదు.

“తన కది చెప్పరా దని పలుకుటయు.”
కళా. 4.176.

చెప్పా లేదు చెయ్యా లేదు

చెప్ప లేదు. చెం.

“చెప్పంగ లేదొండు చేయలేదొండు.”
బసవ. 8.74.

“చెప్పా లేదు చెయ్యా లేదు. తెల్లవారి
చూచేటప్పటికి వెళ్లి పొయ్యాడు. నే
నెలా ఉండ మంటాను?” వా.

“చెప్పా చెయ్యాకుండా ఈ పని
చేసేనే ఇక నేను చేయగలదే
ముంది?” వా.

చెప్పి చూచు

1. చెప్ప.

“సనకాదుల కంతయుఁ జెప్పి చూప
నా, సచ్చరితుల్ సమస్తముని చంద్రు
లకుక గరుజార్ద్రవిత్తులై, యిచ్చిరి
బ్రహ్మవిద్య.” కా. మా. 2.90.
“అయినతో ఈ సంగతి చెప్పి
చూస్తాను.” వా.

“నా విషయం ఆ అధికారితో ఒక
మాట చెప్పి చూడండి.”

2. ప్రయత్నించి చూచు.

“నే నేమో చెప్పి చూస్తాను. వాడు
వెంటాడని నా కేమాత్రం నమ్మకం
లేదు.” వా.

చెప్పి చూప వశము కాదు

ఇంత అంత అని వర్ణింప నలవి

కాదు.

“శ్రీకాంతుడ నీ మహిమ చెప్పి చూప
జమా!”

తాళ్ల. సం. 7.28.

....చెప్పి చెప్పగ వలె

ఈ విషయంలో నీ రే

ముఖ్యులు అనుపట్ల వారి

నెవరినో పేరెత్తి - చెప్పి

ఇంకొకరిని చెప్పవలెను అను

రీతిగా ఉపయోగించే పలుకు

బడి.

“మని భీతిలో మునిగినరాజు సుద్రరిం,
సం మమ్ముఁ జెప్పి చెప్పవలెఁ గాదె.”

(శవ. 2.81).

“వ్యాకరణ శాస్త్రంలో తాతా
రాయడు శాస్త్రీగారిని చెప్పి ఇంకెవరి
నైనా చెప్పాలి.” వా.

చెప్పుకాలు

చెప్పు వేసుకొన్న కాలు.

బసవ. 8. 72.

చూ. చెప్పుకాలు.

చెప్పకింది తేలు లాగా

కిమక్కు మనకుండా, చచ్చి

నట్టు, అజీవిధేయంగా,

“ఆత్మగారి పేరు చెబితే చాలు. మీడు
చెప్పకింది తేలులాగా పడి ఉంటాడు.”

వా.

చూ. కుక్కిన పేనులాగా.

చెప్పగాలు

చెప్పు వేసుకొన్న కాలు.

“పావన నిర్మాల్యము చెప్పఁగాలఁ
గొని పోవం ద్రోచి.”

కా. మా. 3.105.

చూ. చెప్పుకాలు.

చెప్పటట్టులు

చెప్పల కడుగున నున్న

చర్మం కేకులను అట్టులు అం

టారు.

“చెప్పటట్టులు శోధించి సిగలు విప్పి.”

ఆము. 7.14.

“చెప్పమైన అట్టులు వేసి కడితే చెప్పలు
నాలుగునెలలుంటాయి.” వా.

చెప్పుడుమాటలు

దుర్బోధలు.

“చెప్పుడు మాటలు విని వాడు చెడి

గా చూడు. మనం ఇప్పుడేం

చెప్పినా వాడి చెవి కెక్కదు.” వా.

చెప్పలలోని కాళ్లు

ఎప్పుడూ ఒకచోట నిలువని

వారనుపట్ల ఉపయోగించే

పలుకుబడి.

“చెప్పలలోని కాళ్లు సుప్రసిద్ధికి లో
నయి యేసు బోయిలిన్.”

నానా. 222.

చెప్పల్లో కాళ్లు పెట్టుకొని

వెంటనే తిరిగి పోవుటకు

సిద్ధంగా ఉండే.

అందరపడుతూ అనుట.

“నువ్వు ఎప్పుడు వచ్చినా చెప్పల్లో

కాళ్లు పెట్టుకొని వస్తావు. ఒక పూట

పోయిగా కలుపు చెప్పుకుందా మంటే
కుదరడం లేదు.” వా.

“అత నెప్పుడు వచ్చి నా చెప్పల్లో
కాళ్ళ పెట్టకొని వస్తాడు. ఏం మాట్లా
డతాం? ఏం చేస్తాం?” వా.

చెప్పెడి దేమి ?

చెప్పడాని కే ముంది?

ఏం చెప్పగల మిక ?

“చెప్పెడి డేమి లతాంగి...”

కళా. 6.265.

చెమట ఓడ్డు

శ్రమించు.

“అ పొలం వాడు చెమటోడ్చి సంపా
యించాడు.” వా.

చెమటకాయలు

చెమటవలన ఒంటిపై లేచే
పోక్కులు.

చెమటకోక

వేటలో ఉపయోగించే ఒక
విధమైన బట్ట.

“అచటఁ జెమటకోక యమరించి వడి
చేరఁ, గడిచెడిగఁ బట్టి.”

ద్యా. 1.285.

ఇదే చేతిగుడ్డ, చేతి రుమాలు
అయినా కావచ్చును.

చెమటగొట్టు

చెమట కంపు కొట్టేవాడు.
మోటు.

చెమటచిత్తడి

విపరీత మైన చెమట.

‘చిత్తడిబట్టు’ లోని చిత్తడి
వంటిది.

“...చెమటచి తడిఁ గ్రొత్త చెటువు
గాంచిన వళుల్, మొలమాళ్ళ కాంతికి
బలిమి నొసఁగ.” కళా. 1.147.

చెమట నెత్తురుగ తలచు

అతి గారాబంతో చూచు.

ఒక్క-చుక్క చెమట పట్టినా
‘అయ్యో మా వానికి ఒక్క
చుక్క నెత్తురు పోయెనే’
అన్నంత గారాబంతో
చూచు-అనుట.

“చెమట నెత్తురు గాఁగఁ జిత్రమృగఁ
దలంచి, యర్మిలిఁ జెనుచు మదంబఁ
దలంచి.” విక్ర. 6.59.

చూ. చెమట నెత్తురు గాగ దలచు.

చెమట నెత్తురు గాగ దలచు

అతి ప్రేమతో చూచు.

చెమట పట్టినా రక్తము కాఱి
నట్లుగా తలచుట అతి ప్రేమ
సూచకము కదా.

“నెఱి నాదు చెమట నెత్తురు గాఁగఁ
దలంచెడు, మఱచి కానలఁ గాడుపఱచె
నెట్టు.” పద్మపు. 9.17.

చూ. చెమట నెత్తురుగ తలచు.

చెమట నెత్తురు గాగ సేవించు

అతి ప్రేమతో చూచు.

“చెమట నెత్తురు గాఁగ సేవించు మిత్రు
లును.” శృం. కా. 3.77.

చూ. చెమట నెత్తురుగ తలచు.

చెమట పట్టు

చెమ్మటలు పోయు.

“బాగా చెమట పట్టేదాకా బస్కీలు
తీస్తే బళం వస్తుంది.” వా.

చెమటపాత

శ్రాన్.

చూ. చెమటకోక.

చెమట పోయు

చూ. చెమట పట్టు.

చెమటియావు

చిత్రవర్ణము గల గోవు.

ఆంధ్ర. భా. ద్వి. 262.

చెమరుకాకి

బొంతకాకి.

ద్రోణ కాకము.

పార్వ. 6.66.

చెమరుగాయ

శ్రాన్.

చూ. చెమటకాయ.

చెమరు నెత్తురు గాగ దలచు

అత్యాదరంతో చూచు.

“...పతియెడ, భక్త్యనురాగ సంభ్రమము లెసగ, సమసుఖదుఃఖులై చెమరు నెత్తురు గాగ, దలంచుచు.”

భార. కాం. 2.369.

చూ. చెమట నెత్తురుగా దలచు.

చెమరు నెత్తురు నగు

రక్తబాంధవ్యము కల.

“చెమరు నెత్తురు నపు బంధు సమితి గరము, బ్రీతి నఱకాళులన నఱచేతు లొగ్గ, నునికి యెక్కడ?”

నిర్వ. రా. 5.104.

చెమరుబోతు

చూ. చెమరుకాకి.

చెమ్మ యుటుకు

చెమ్మగిల్లు.

“బహుళ జల్లవమాన, ద్రు హి ణాం డము చెమ్మ యురికి...”మను. ౭.13.

చెయికావలి

చేదోడు.

సమయానికి వనికి వచ్చునది.

కాశీయా. 31.

“దూ రా భారం పోతున్నావు. పది రూ పాయలు చెయి కావలిగా ఉంచుకో.” వా.

చెయి గాచు

అభయ మిచ్చు.

“పాపాత్మురాలి, జెయి గాచు నేరమిం జింతిల వలసె.”

వర. రా. బా. పు. 96. పం. 10.

చూ. చేకాచు.

చెయి చాచు

అడుగుకొను; కోరు.

“అ, బిసరుహచిత్రవంశ్యుఁ డొక బిత్రిక చెయి చాచె గామిని, వ్యసనపరాయణుం డెఱుంగునా? నిజ గౌరవవైభవోన్నతిన్.”

సుద. 5.156.

“నే నింతకు ముం చెన్నదూ ఒకరి ముందు చెయి చాచి యెఱుగను.” వా.

చెయి చేసుకొను

దండించు; తన్ను.

“చెయి జేసుకొన్నది సీత నా మీఁద.”

వర. రా. యు. పు. 40. పం. 12.

చెయి దప్పి పోవు

చేయి జాటిపోవు.

“ఎసలార మ్రొక్కించి యింపులఁ బాదలె, పురిటిలోఁ జెయి దప్పి పోయిన కొడుకు.”

ద్విప. కల్్యా. పు. 39.

చెయి పట్టు

కాపాడు; పెండ్లాడు.

త్రాన్.

చెయిపట్టుగా పట్టి యిచ్చు

పట్టించి యిచ్చు.

“చెయిపట్టుగా పట్టి నాకు ఒప్పించక.”
కాశీయా, 107.

చెయి మించు

తన్ను మించి పోవు.

“తనకు చెయి మించినట్టిడు ధరణి
లేని, ఘనుడు.” చిత్రభా. 2.107.

2. తనవలెం దాటి పోవు.

“చెయి మించిన తరువాత ఏ మనుకునీ
ఏం లాభం రా.” వా.

చెయి మీటు

1. తన్ను; కొట్టు.

“మేలమతోడఁ బిట్టి చెయి మీఠెద
నంచును కేంకలేళ్ళరా.”

తాళ్ళ. శృం. శ.

2. వశం దాటి పోవు.

చెయి వ్రేసి హసించు

చేతులు తట్టి పరిహాసము
చేయు.

“అనుచు నొందొరుఁ జెయి వ్రేసి యప
హసించు.” ఉ. హరి. 4.161.

చెయ్యి కాల్చుకొను

సొంతంగా నంట చేసుకొను.

“మా ఆవిడ పుట్టింటికి వెళ్లడంతో
నేనే చెయ్యి కాల్చుకో వలసి వస్తూ
ఉంది.”

రూ. చెయి కాల్చుకొను.

చూ. చెయి కాల్చుకొను.

చెయ్యి చూచు

హస్తరేఖలను పరీక్షించి

భవిష్యత్తు చెప్ప.

“నాకు చాలా డబ్బు వస్తుందని వాడు
చెయ్యి చూచి చెప్పాడు.”

చెయ్యిచ్చు

ఆసరా యిచ్చు.

చూ. చే యిచ్చు.

చెయ్యి తడి చేయు

లంచ మిచ్చు.

“ఆ గుమాస్తా చెయ్యి తడి చేస్తేనే
కానీ, ఆ కాగితం బయట పడేట్లు
లేదు.” వా.

చెయ్యి తడి యగు

లంచము దొరకు.

కొత్త. 188.

చెయ్యి తిరిగిన

ఆరితేరిన.

“వాడు కవిత్వంలో బాగా చెయ్యి
తిరిగినవాడు.” వా.

రూ. చేయి తిరిగిన.

చెయ్యి విదిలించని

ఏదో కొంతయినా యివ్వని;

అతిలుబ్ధుడైన.

“అతను అంత ఆస్తి ఉన్నా ఎవరడి
గినా యింత చెయ్యి విదిలించనివాడు.” వా.

చెయ్యి విప్పకొలుపు

నమస్కారం.

చెయ్యి వూరికే లేదు

ఏదో పనిమీదున్నాను అనుట.

కొత్త. 37.

చెయ్యి

రెండుమూరలున్న బట్ట.

చెయ్యెత్తి చూపు

తప్పు పట్టు.

“అమరులు మమ్ముల, జెయ్యెత్తి చూప
నొచ్చిన నోరల బలుక, నేరుతురొ,”
వర. రా. యు. పు. 249. పంక్తి. 16.

చెయ్యెగు

జంజలించు, ప్రార్థించు.

“చేకొని నీవే మన్నించఁ జెయ్యెగ్గఁ
గాని,” తాళ్ల. సం. 10.2.

చెరకుపన్నిద మాడుతెఱగున

పందాలు వేసుకొని చెఱకును

నఱకినట్లు.

“చెఱకు పన్నిద మాడు తెఱగున
గొడండ్ల, నడుములు రెండుగా నఱకి
నఱకి,” కవిక. 2.169.

చెరగున ముడి వేసుకొను

వశపర్తిగా చేసుకొను.

బాల. 184.

చెరచెర

త్వరగా, శీఘ్రంగా.

“చెర చెరా నడిస్తే గానీ మనం వేళకు
వెళ్ళ లేము,” వా.

చెరపనచేట

వెధవ.

కుక్కు. 40.

చూ. చెఱపనచేట.

చెరలాట లాడు

చెరలాడు, సరస మాడు.

“చిలుకలు పిల్లులు చెరలాట లాడు,”

వా.

చెరలాడు

1. సరస మాడు; అడుకొను.

“మల్లిలు వ్యాఘ్రడింభములతోఁ జెర
లాడు.” భక్తాం. 3.104.

2. జేరాడు.

“చెక్కుటదములపైఁ జెరలాడునప్పుడు,
కస్తూరికాపత్రకములఁబోఁ.”

శృం. నైష. 6.108.

చెరలు కొట్టు

బునకొట్టు, ఉత్సాహంతో
చెలరేగు.

క్రీరం. 2.295.

చెరవు వెట్టు

బలి చేయు, నఱకు.

“అని గొఱియలఁ జెరవు వెట్టి.”

సింహ. 1.189.

చెర వెట్టుకొను

చెఱ పట్టు.

చెరువుకోడి

నీటికోడి.

హంస. 3.12.

చెర్లాట మాడు

సరసము లాడు.

‘ఇల్లికి చెలగాటం ఎలుకకు

ప్రాణసంకటం.’ ఇక్కడ చెల

గాటమే చెర్లాటం.

“చెర్లాట మాడు మోహము, లేరయి
వల్లి,” పాండు. 3.63.

చెరు గట్టు

చెరలు గొట్టు, చెర గొట్టు

మారి న చూపం. బున

కొట్టుచు, కోపంతో చీద చెఱుకుల పందెము

రించుకొనుచు అని కూడ.

చూ. చెఱుకుపందెము.

నేటికీ వాడుకలో ‘మహా చెర చెఱుకు పండినపండు

కొడుతున్నాడే’ అంటారు

అసంభవము.

దక్షిణాసిమలో.

తాళ్ళ. సం. 12.75.

“ప్రవాహాదకంబుల దరి జెరు గట్టి చెఱుకుపండు
యాడంగ.”

అసంభవము.

పండితా. ద్వితీ. మహి. పుట. 155.

కుందేటికొమ్ము వంటిది.

“క్రొన్ననమునితోలఁ గదల్చినం గెరలి
చెరలు కొట్టుచు మన్నులపై బాటు
చిలుకవారువంబుల...”

“అక్కటా! చెఱుకునఁ బండు పండిన
భుజింప దలంపమి గాక ప్రాయశ్రం,
చెఱువలతోడ...”

శ్రీరం. 2.295.

రాజగో. 1.100.

“ఇక్కడ జెరు గట్టి, కొనియాడునట్టి
యొక్కడు మున్నుపట్టి, గొనిపోయె పుత్రు
గ్రక్కనఁ బట్టి మొసలి.”

చెఱుకుపందెము

పండి. మహిమ. ద్వితీయ. పుట. 164.

చెఱుకుగడలను నలుకుటలో
ప్రావీణ్యం చూపుతూ వేసు
కునే పందెం.

అదే. ద్వితీ. 166.

చూ. చెరలుకొట్టు.

“పికిలిపిట్టలఁ గొట్టటఁ బెట్టి చూచు,
దిట్టతనమునఁ జెఱుకుపందెము లాడు.”
శవల. 5.9.

చెఱుకడము

బెల్లము.

చెఱుకున పం దొదవినట్లు

చెఱుకుపాలు

చెఱుకురసం.

చెఱుకే మధురము. దానికి
పండే పుడితే ఇంకెంత మధు
రముగా ఉండునో అనుటపై
వచ్చిన పలుకుబడి.

చెఱుగున ముడుచుకొను

ఇలాంటిదే ‘బంగారానికి తావి
అబ్బు.’

కొంగున కట్టుకొను.

చెఱుకునకు పం డ్లుండక
పోవుట ప్రసిద్ధము.

ఏదైనా డబ్బును కొంగులో
ముడి వేసుకోవడం నేటికీ
చాలా చోట్ల అలవాటులో
ఉన్నదే.

“చెఱుంగున ముడుచుకొని.”

మర. 1.19.

“అటువదినాలుగు విద్యల, సెఱువాది
ప్రికాలవేది నీ నీ చిలుకకా, సెఱుపుగఁ
జేపట్టిన నది, చెఱుకునఁ బం దొదవినట్లు
చిరకీర్తినిధి!”

చెఱుగు పెనచు

స్త్రీలు సిగూ, తత్తరపాటూ
మొదలయినవి కలిగినప్పుడు

విక్ర. 7.20.

పైటచెఱుగును వేలికి చుట్టు
కొని నులిపెట్టుట అలవాటు.

దానిపై వచ్చిన పలుకుబడి.

“తన చేతి చెఱుగు బిగియక, పెన-
చుచు దల వాంచి నగవు పెరయగఁ
బలికెన్.” మను. 3.106.

చెఱుగు మాయు

ముట్టగు; బహిష్టు అగు.

“చెఱుగు మాసిన మూనాళ్లు సిగ్గు
తోడఁ, బలి విలోకనమార్గంబు పరిహ-
రించి.” కాశీ. 2.72.

“చెఱుగు మాసిన నాల్నాళ్లు జరుగ
నిచ్చి, స్నాన మొనరించి ధాత
వస్త్రంబు గట్టి.”

సానందో. 3.53.

“చెఱుగు మాసె నేమి నేతురా, దఱి కేర
నీయ వీలు కాదు.” క్షేత్రయ్య.

చెఱుగొను

చెఱుపట్టు, బంధించు.

“నన్నుఁ జెఱుగొని గంధర్వనాయ
కుండు.” భార. ఆర. 6.9.

చెఱుచెఱు లాడు

కోపంతో మండిపడు.

“ఏమిటో పొద్దున్నుంచీ మహా చెఱు
చెఱు లాడుతున్నావేళి” వా.

చెఱు దెచ్చు

బందీగా పట్టుకొని వచ్చు.

“తొలి చెఱు దెచ్చిన వారిఁ బదాఱునేల
ధా, త్రిజనమాస్యలన్.”

భాగ. 10. ఉ. 206.

చెఱుపట్టు

బందీగా చేయు.

“శతమన్యుఁ జెఱుపట్టుఁ జాలిరె పరవార,
లని.” ఉత్త. రా. 5.6.

చెఱుపనచేటు

క్రియ.

నాశకారి అనుట.

“పఱుతెంచితి రెం డిండ్లకుఁ, జెఱుపన
చేటు ము తేమి చేసెడి దనుచున్.”

జైమి. 4.69.

చూ. చెరపనచేటు.

చెఱుపోవు

పట్టుబడి పోవు, బందీ యగు.

“సైంధవుచేతం బాంచాలి చెఱుపోయె
నని పలుకుచు...”

భార. ఆర. 6.196.

చెఱు యిచ్చు

స్త్రీలను బానిసలుగా నిచ్చు.

“దండుగ లిచ్చి వేల గొని దానిపయం
జెఱు లిచ్చుకన్న నిం, దుండగ నిచ్చెఁ
గాక దనుజోత్తముఁ డలిసఁ జంపఁ
బెదయేళి” కమా. 10.163.

చెఱు లిచ్చు

బందీలనుగా ఇచ్చు.

“సురపతి వచ్చి నా శరణుఁ జొచ్చి
తగం జెఱు లిచ్చి యున్న సేఁ, గరుణము
వుట్ట.” కమా. 10.139.

చెఱులు

బందీలు.

“పరుల చెఱులు వృత్తులు నర్థంబులు
మగుడ నిచ్చి.” కమా. 10.194.

చెఱులు గొను

చెఱు పట్టు.

“పుణ్యస్థ్రీలఁ జెఱులు గొనిరి.”

విష్ణు. 2.123.

చెఱులు చూఱులు వుట్టు శని

బందీ గొనుటలు, దోవీషీలు

దాపురించిన చుష్కా-లము.

“చెఱులు చూఱులు బుట్టు శని మానువు
మటన్న, వెస నదే మఱియుఁ గావించె
దీవు.” సింహాద్రినా. శ. 45.

చెఱులు దెచ్చు

చెఱుపట్టి తెచ్చు.

హరి. ఉ. 4.45.

చెఱులు పట్టు

చెఱు పట్టు, బందీలుగా పట్టు
కొను.

సూర. 1.150.

చెఱువడు

బందీ అగు.

“ఖలుచేఁ జెఱువడి భీతిం, గలఁగడు
నీతఁ గని.” భాస్క. ఆర. 2.168.

చెఱుసాల

బందిఖానా.

చెటి ఒకటి

చెటి సగము, తలా ఒకటి.

ఒక్కొక్కరూ ఒక్కొక్క
సగం, ఒక్కొక్క వేయి
అనుటలో—చెటి సగం, చెటి
వేయి అనడం వాడుక.

చెటి సహాయ స్వాహా

వాల్లిద్దరూ కలిసి దానిని
అపహరించిరి అనుపట్ట
ఉపయోగిస్తారు.

చెటిసగం కాజేళ్ళ రనుట.

“ఆ మామ గారి ఆస్తిని కాస్తా, ఆ
యిద్దరు అలుగూ చెటి సహాయ స్వాహా
చేశారు.” వా.

చెఱుపరి

చెఱుచువాడు.

చంద్రా. 5.108.

చెఱువుకట్ట తెగిన బిరుసుతో

చెఱువుకట్ట తెగినట్లు. అతి
వేగముగా—పెద్ద ఉరవ
డితో.

చెఱువుకట్ట తెగినప్పుడు నీళ్లు
మహావేగంతో ముంచుకు
రావడంపై వచ్చిన పలుకు
బడి.

“అతని వింట వెడలు నమ్ముల వేగపై,
చిత్రి యేమి చెప్పఁ? జేవలసిన, మరువు
బిరుసుఁ గ్రోవి ముట్టించిన తెఱుంగుఁ,
జెఱువుకట్ట తెగినబిరుసుఁ దోచె.”
కళా. 8.127.

చెఱువుపా లగు

చెఱువున కాహుతి అగు,
గంగపా లగు వంటిది.

బస. 6.165 పుట.

చెఱువు విడిచి కాలువ పొగడు

పెద్దదానిని వదలి చిన్న
దానిని స్తోత్రము చేయు.

“అనుటయు హంసుఁడు గమగమఁ,
గనలి మదిం జెఱువు విడిచి కాలువఁ
బొగడం, జనునే వీనికి నని యి, ట్లహు”
ఉ. హరి. 4.186.

చెలదితెర

సాలెపట్టు.

“నెల పూదాలు పు మన పూజలు
మెచ్చునె యని మదికొ విచారింపవ
చీ, కిలిమాకిలిగా నల్లిన, చెలఁదితెఱల్
నూచి సంతసించుట లేదే.”

సారం. 1.15.

చెలదినేత

అశాశ్వతము.

సాలెపురుగు నేసిన నేత ఒక్క
ని మి వం లో గాలి కెగిరి
పోతుంది.

“ఉఁకెనీరు చెలఁదినేత మూటాయిటి,
దూదియెండపసుపు దొడ్డియక్కరంబు
మేను.” ఆము. 6.62.

చెలదిపుర్వ

సాలెపురుగు.

కళా. 3.83.

చెలరేగు

విజృంభించి, ఉల్లాసంతో
ఉవ్వొంగు.

“అనుచుఁ జెలరేగి మంత్రులు, గొని
యాడుచు నుండిరి.” సా. 1.82.

ఇఱాంటి భావచ్ఛాయలలో
కొన్ని మార్పులతోనూ
ప్రయుక్త మవుతుంది.

చెలామణి అగు

1. నాణ్యములు చెల్లాబడి
అగు.

2. తద్వారా మాట ఇత్యా
దులు చెల్లుబడి అగు.

“అతనిమాట ఆ ప్రాంతంలో బాగా
చెలామణి అవుతుంది.” చా.

చెలికత్తియ

చెలి, స్నేహితురాలు.

చెలికత్తె

చూ. చెలికత్తియ.

చెలికపట్టు

చేను.

“సారంగంబుల ఖరళికారంగంబు
లనకొ గనుపట్టుచెలికపట్టులును.”
మను. 4.37.

చెలికారము

స్నేహం.

“అబ్ధితోఁ జెలికారమంది మైనాకంబు,
రచియించె నిజపక్షరక్షణంబు.”

సాంబో. 1.134.

చెలిమరి

మిత్రము.

చెలిమికత్తియ

చెలిమికత్తె.

చెలిమికత్తె

చూ. చెలికత్తె.

చెలిమికాడు

చెలికాడు.

చెలిమిచెలువ

చెలికత్తె.

కృష్ణ. 4.49.

చెలిమివాడు

చెలికాడు, వలపుకాడు.

“బలిమి వానవు డెట్టు నులిమి వాకిటఁ
డెట్టు, కలిమివాలుగకంటి చెలిమి
వాని.” చంద్రా. 1.84.

చెలియలికట్ట

సముద్రోరము, వేల.

కవిక. 2.146.

చెలువారు

ఒప్పు.

“గోడలఁ జెలువారఁ గృష్ణలీలలు
లిఖించి.” రుక్మాం. 1.118.

చెలువు మిగులు

ఒప్పు; అందము; అతిశయించు.

“కలిగి కంఠవైరి కన్నుల పండు వె,
చెలువు మిగిలె.” ఉ. హరి. 2.109.

“మహనీయ కరువింద మాణిక్య
కాంతుల, చేతఁ బల్లవిత మె చెలువు
మిఱి.” కళా. 2.10.

చెల్ల గట్టు

చెలించు.

“ఈ రూపాయలు తీసుకొని పోయి ఆ
బాకీకి చెల్లగట్టిరా.” వా.

పత్రంలో జమను రాసుకొను
టకు కూడా ‘చెల్లు’ రాసు
కొనుట అంటారు.

“ఈ రూపాయలను నీ బాకీకింద ‘చెల్లు’
వేసుకో.” వా.

“ఆ రోజుతో ‘చెల్లు’. మళ్ళీ వా
డీప్రక్క తిరిగి చూచి ఉంటే ఒట్టు.” వా.

ఇక్కడ ఇదే ఆఖరు. తర్వాత
రాలేదు అని అర్థం.

చూ. చెల్లుచీటి.

చెల్లచెద రగు

చెల్లచెద రై పోవు.

“అరయ దెస లేక నీ ధనం బడవిలోనఁ,
జెల్లచెద రయ్యి.” హరి. పూ. 7.89.

చెల్ల దిరుగు

పూర్తిగా తిరుగు.

చెడ దిరుగు అన్న మాటే

నేడు విన వస్తుంది.

“పుడమి యెల్లం జెల్లం దిరిగి యలబ
మనోరథం జెల్లయండి...”

శుక్. 2.160.

చెల్లని

కాని పోని.

“చెల్లనిపూనిక లవి నెఱప నేల?”

సింహా. 6.56.

చెల్లనికాసు

పనికి రానిది, మారకంలేనిది.

“కల్లగు జ్ఞానం బేలా, చెల్లనికా సెచట
నైనఁ జెల్లనికాసే.”

సంపంగిమన్న. శ. 86.

చెల్లపిళ్లలు

ముద్దుబిడ్డలు.

సెల్వం—(తమి) అంద మని
అర్థము. పిళ్ళ—(తమి) సంతా
నము.

“తల్లిదండ్రులు గలవారు తమ లేము
లెఱుంగక, చెల్లపిళ్ల లై యాటలఁ
జేదినయట్టు.” తాళ్ల. సం. 8.54.

చెల్ల బెట్టు

వదలి వేయు.

“విషనిభంబు లై నవిషయాభిలాషంబు,
లెల్లఁ జెల్లఁజెట్టి...”

పాండు. 5.208.

చెల్లబో....!

ప్రశంసాద్యుక్తాదులలో ఉప
స్కారం.

1. ప్రశంసలో.

“చెల్లంబో యితనికరుణ...”

భార. ఆశ్వా. 4.

2. సంతాపార్థంలో.

“దీనికి, కెల్లంబో యిట్టి మగడు నేక తె
ననగన్.” భోజ. 5.326.

3. ఆక్షేపార్థంలో.

“రాజసూయకర్త బ్రహ్మదత్తు డట్టె,
రథన మె సగ హం సడిభకు లట్టె,
చేయఁ బనుచువారు చెల్లెంబో...”

ఉత్త. హరి. 4.154.

చెల్లరా !

ఉపస్కారకపదం.

చెల్లరె !

చెల్లరా.

చెల్లరే !

చెల్లరె.

చెల్ల విడుచు

తెగ విడుచు, స్వేచ్ఛగా

అడ్డు విడిచి పెట్టు.

“అతఁ డిలాల్పై మోహ మతిశయిలఁ,
చెల్లుగాఁ జెల్లవిడిచి వర్ణింకతన.”
శుక. 2.203.

చెల్లాకు చెద రగు

చెల్లాచెదరు లగు.

“చెల్లాకుం జెద రై న సైన్య సమితిం
జే సాచి రావించి.”

రంగా. 3.68.

చెల్లాకు చెదరు చేయు

చెల్లాచెదరు చేయు.

“చెల్లాకుం జెదరు చేతు కీఁడు మె
వానిక.” రంగ. 2.247.

చెల్లాచెద రగు

చెదరి పోవు.

“లావు చాలించి చెల్లాచెద రైరి సా,
రణులు గుహ్యపలు తురంగముఖులు.”

వరాహ. 3.50.

“పోతీసులు వచ్చేసరికి జన మంతా
చెల్లాచెద రై పోయారు.” వా.

చెల్లింప గను

ముగింప గలుగు.

“నెలకొని రఘరామ నీ ప్రసాదమున,
కలఁగక చెల్లింపఁ గంటి నీ క్రతువు.”

రంగ. రా. బాల. పు. 36. పం. 2.

చెల్లి పోవు

1. చనిపోవు, దాటిపోవు.

“మేది నీ తనయ, చెల్లి పోవుటయును
జెప్ప నేర్పరివి.”

వర. రా. అర. పు. 218. పం. 24.

2. కీరిపోవు.

“ఈ పదిరూపాయలతో నీ బాకీ
పూర్తిగా చెల్లిపోయింది.” వా.

3. ఖర్చు అగు.

మాటా. 75.

చెల్లుచీటి

బాకీ యెంతో కొంత చెల్లించి
నప్పుడు ఆ చెల్లును గుర్తు
వేసుకొని వ్రాసి యిచ్చు
రసీదు.

చెల్లుచీటి యిచ్చు

వదలి వేయు.

“క్షితిసాగుచే సామ్యు చెల్లించి నందు
అకు...నితని కిప్పింపు డిట చెల్లుచీటి.”
ద్విప. పరమ. 6.480.

చెల్లుబడి అగు

మాట సాగు.

తద్వారా వచ్చిన ధీమా.

ఈ 'చెల్లు' నాణ్యాల మారకం
పై వచ్చినది.

ఏదైనా నాణెం చెల్లుతుం
దంటే అది మారకంలో

ఉన్న దనుట. అనగా దానికి
విలువ ఉన్న దనే కదా!

“తన యత్నశక్తికం బగురూపసంపదం,
జెలువుడు కెవనం బనుచు జెలుబడి
బచరించి పల్కె.” కళా. 1.178.

“ఆ జిల్లాలో ఆయన మాట బాగా
చెల్లుబడి అవుతుంది.” వా.

“ఆ అధికారిదగ్గ ఆ కార్యదర్శి
మాటకు చెల్లుబడి ఉంది.” వా.

చెల్లుబడి వాడు

మాట చెల్లువాడు, ప్రసి
ద్ధుడు.

“ఏ, వ్యాధుడు నింత చెల్లుబడివాడు
నకేవర! లంకలో పలన, లేడు.”
భాస్క. యుద్ధ. 717.

చెల్లెలికట్ట

హద్దు.

ఆపుదల చేయున దనుట.

తీరము అని వాచ్యార్థము.

“చింతామహాంబురాశికిని జెల్లికట్ట.”
విప్ర. 1.84.

మా. చెలియలికట్ట.

చెవాకు

చెవి అకు. ము తె దు వ కు

ముఖ్య మైన అయిదింటిలో
ఒకటి.

శృం. శకుం. 4.78.

చెవికి చవి యగు

కర్ణపర్వ మగు, విన నిం పగు.

“వివిధక్షేత్రచరిత్రలు... చెవికిం జవి
యొసంగెనే.” పాండు. 1.151.

చెవికి చే దగు

వినుట కప్రియ మగు.

“కావున జెవికిం జే దగు, నీ వాక్యము
వినగఁ జాలితేని నివాపర, శ్రీవిభవము
లకు...” భార. ఉద్యో. 2.94.

చెవికి తియ్యముగా పల్కు

మధురముగా మాట్లాడు.

“కర మిద్దేవు కపోల ఫాల చిబుక
గ్గ వేయసంక్రీడకుం, దిరుగం జేయుచు
నొయ్య నొయ్యఁ జెవికిం దియ్యంబుగాఁ
బల్కుచున్.” ఉ. హరి. 1.128.

చెవికి వేడిగ పల్కు

మనసు నొవ్వ బలుకు.

“ఇ ట్లరు లెవ రొడ్డిలో, వింత యటన్న
నీ చెవికి వేడిగఁ బల్కుపికారిఁ బటి
కి, క్షింతు నటంచు.” ప్రభా. 3.132.

చెవి కెక్కు

గ్రహింపు కలుగు. నచ్చు,

మనసు కెక్కు.

“మనం ఏం చెప్పినా వాడికి చెవి
కెక్కదు-పెండ్లాం చెప్తే గానీ.” వా.

చెవి కొటికి పుల్లింగాలు పెట్టు

ఒకరిపై రహస్యంగా ఏవేవో

చెప్పి ద్వేషము కలిగించు.

“వాడి కేం ? ఏదో తినడానికి ఉంది.

వాడిదగ్గతా వీడి దగ్గతా చేరి చెవి
కొటికి పుల్లింగాలు పెట్టడమే పని.”

వా.

చెవి కొలుకు

రహస్యము చెప్పు.

“గుట్టిదక నెట్టివోఁ జెవి కొటికి కొటికి,
సరవివోఁ దనకేలికిసానివారి.”

బహులా. 5.76.

“ఏమిటో వాళ్ళిద్దరూ నన్ను చూచి
అలా తిరిగారు. వీడు వాడి చెవి కొటి
కాడు.”

వా.

చెవి కోసుకొను

అత్యాసక్తిని చూపు.

“వాడు కథలంపే చెవి కోసు
కుంటాడు.”

వా.

చెవి గూబ లదరు

బాగా దెబ్బ తగులు.

“చెవిగూబ లదిరేట్టు కొట్టాడు.”

వా.

చెవి గోసిన మేక వలె

మేమే అని అటచు.

శ్రావ్యంగా లేని పాటలు
పద్యాలు మొదలగువాని
విషయంలో ఉపయోగించే
పలుకుబడి.

“చెవి గోసినమేకలపోల్కిఁ జాల.”

గుంటూ. ఉత్త. 32.

“చెవి గోసిన మేకలాగా అరుస్తు
న్నాడు.”

వా.

చెవిచెంత జేర్చు

విను, ఆదరముగా చూచు.

“శివచింత చెవిచెంతఁ జేర్చ నతఁడు.”

శ్రీమ. 1.86.

చెవి చెక్కు నెఱుగకుండ చెప్పు

అతి రహస్యముగా చెప్పు.

“చెప్పెద మొకబుద్ధి చెవియఁ జెక్కు
నెఱుంగ,కుండఁ జైత్ర్యక సెనయొడమి
గలది.”

భోజ. 6.144.

చెవిచారు పాము

కర్ణజలూక.

శ. ర.

చెవి జెందు

వినబడు.

“చెవిఁ జెంద వధూమృదుగీతవాద
ముల్”.

భోజ. 9.

చెవిటికి పట్టిన సంకు

వ్యర్థము.

“...అ, క్కుట విఫలము గాడే?
యెచ్చటఁ జెవిటికిఁ బట్టినట్టి సంకును
భోరెన్”.

కళా. 2.96.

యా. చెవిటికి శం కూదినట్లు.

చెవిటి పంచాయితీ

అసలు సంగతి తెలియక

చెప్పు తీర్పు.

“వాడికి సంగతు లేవీ తెలియవు. అనవ
సరంగా వాడిదగ్గరికి వెడితే ఏవో
చెవిటి పంచాయితీ చెబుతాడు. ఏం
ప్రయోజనం?”

వా.

చెవిటి గొల్లవాడు, దారిన

పోయ్యే చెవిటి, చెవిటి రాజు

కలిసిన కథద్వారా వచ్చినది.

చెవిటి మాలోకం

చెవిటి.

“మనం ఏ మంటే శేం? పాపం!
అమె శేం తెలుస్తుంది? చెవిటి
మాలోకం.”

వా.

చెవిదండ పల్కు

రహస్యముగా చెప్పు.

“తాం, బూలిముతావిభుగ్గు రని మంచు కొనం జెవిదండఁ బల్కినన్.”

కళా. 4.118.

“గో, త్రావిభుఁ డొయ్యఁ బల్కెఁ జెవి దండఁ జెనంగఁ దలంక నింతయున్”

కళా. 7.154.

చూ. చెవిలో చెప్పు.

చెవిదాకా వచ్చు

ఎఱుకకు వచ్చు.

“ఆ విషయం యింకా నా చెవిదాకా రాలేదు.” వా.

చెవి దార్పు

చెవి యొగు.

“చెవి దార్పి విని చీమ చిటుకన్న నొక సారి, సెలవి జెంపటలాడుఁ జిట్ట రెల్.” మను. 4.17.

చెవి దేలగిల నిచ్చు

చెవి వాలవేయు.

“కువంగొని త మృతండు కడకంటను జూడక యొక్క చీకిం, గొనక వచో విలాసములకుం జెవి దేలఁగిలంగ నీక.”

విప్ర. 2.70.

చెవి దోరగట్ట జెప్పు.

చెవి నిల్లు కట్టుకొని పోరు.

“జూడపునీరి మేలు గా దని చెవి దోర, గట్టఁ జెప్పిన క్ష తఁ గిట్టి విడిచె.”

శ్రీకృష్ణభారతం. శిష్య. 1.402.

చెవి దోర పెట్టు

చెవి యొగు.

“.....వినియెను చెవి దోరపెట్టె నాంగ, నాలకించెను వినె నాలించె ననఁగను.” ఆంధ్రభా. 8.119.

చెవి నాను

1. చెవి యొగు.

“తన మాట చెవి నాని తా నట్ల నేయును, ననెడి.”

వర. రా. కిష్కి. పు. 492. పంక్తి. 15.

2. చెవి పెట్టుకొను.

“మందర బుద్ధి చెవి నాని దాని నీక్షించి.”

వర. రా. అయో. పు. 270. పంక్తి. 24.

చెవి నిడు

విను.

“వెడ వెడ యప్పులుకులు చెవి నిడి.” భార. కాంతి. 1.56.

చెవిని పడు

ఎఱుకకు వచ్చు.

“ఈ విషయం వాడి చెవిని పడినట్ట యెనా కొంప లంటుకుంటాయి.” వా.

చెవిని పెట్టకుండు

మాట వినక పోవు.

“వా రెన్ని చెప్పినా చెవిని పెట్టడం లేదు.” వా.

చెవి నిల్లు గట్టుక చెప్పు

నిరంతరం బోధ చేయు.

“ఒరుదులగా వచ్చి యొడి మరుంగ పడంగఁ, జెవి నిల్లు గట్టుక చెప్పరని.”

విప్ర. 5.40.

చెవి నిల్లు గట్టుక పోరు

చూ. చెవి నిల్లు గట్టుక చెప్పు.

చెవి నులుము

శిక్షించు.

“ఆ పిల్లలను చెవి నులుము కూర్చోపెడితే తప్ప వాళ్ళంతట వాళ్లు చదువు కంటారా?” వా.

చెవి పట్టి తెచ్చు

బలాత్కారముగా లాగుకొని

వచ్చు.

“కలగుండు వడఁ జెండు కరి నైనఁ
జెవి పట్టి, బలిమి మై దెత్తు నీ పాద
మాన.” మను. 4.34.

వాడుకలో—

“వాణ్ణి చెవి పట్టుకొని లాక్కొని
రా.” వా.

చెవి పెట్టు

విను.

“కట్టఁడు యోగ్యశాటిఁ బాడకట్టఁడు
రాచనగల్గఁకుం జెవిం, బెట్టఁడు
క్కిరి...” బహు. 5.6.

చూ. చెవి బెట్టు.

చెవిపోగులు

అంటుజోళ్లు.

చెవి బడు

వినబడు.

“ఏ పలుకుం జెవిం బడఁగ నీక పెనం
గుచు మోము దవ్వుగాఁ, జావుచు.”

కళా. 7.157.

“అనుకలకలంబు చెవిఁ బడ.”

కవచ. 4.128.

చెవి బెట్టు

విను.

బహు. 5.6.

చూ. చెవిపెట్టు.

చెవి మెలివేసి

శీఱించి, బలవంత పెట్టి.

“అవిడ ఎలాగో వాణ్ణి చెవి మెలివేసి
తాను చెప్పినపని చేయించుకుంటుంది.”

వా.

చెవియాకు

చెవికమ్మ.

తొలిరోజులలో తాటాకు

చుట్టి పెట్టుకునే వారు, అందు

వల్ల ఏర్పడినదే కమ్మ అను

మాట కూడా.

పండితా. ప్రథ. దీక్షా. పుట. 215.

చూ. చెవ్యాకు.

చెవి యొగ్గు

విను, అవధానంతో విను.

చూ. చెవి యొడ్డు.

చెవి యొడ్డు

చెవి యొగ్గు.

“చెవి యొడ్డి వినంగఁ దగదు.”

కాశీ. 6.286.

చెవిలో చెప్పు

రహస్యముగా చెప్పు.

“కా, లీనుఁడు నుగాత్రి దనపై నొరగ
వంచి చెవిలో నొకటి యే ముచుచునో
నగుచు జెప్పన్.” కళా. 4.50.

చెవిలో చూడు

రహస్యముగా చూచు స్థానాలు

చేయు.

“ఆ పెళాం కానా చెవిలో ఊజే
సరికి అన్నలో భాగపరిష్కారానికి
వాడు తగాదా పెట్టుకొన్నాడు.” వా.

చెవిలో వేయు

రహస్యముగా తెలియజేయు.

“ఎలాగో యీ సంగతి వాడి చెవిలో
వేసి రా. తరవాత సంగతి నేను
చెప్పాను.” వా.

చెవిలో వేసికొను

మనసు పెట్టి విను,
“వా డేం చెప్పినా చెవులో వేసు
కోడు.” వా.

చెవిలో సొంటికొ మూడు
మూర్ఛపడినప్పుడు శుశ్రూష
చేయు.

“.....నూ ర్య సు తు ం డు దేవతా,
నూదన బాణవేగమున నామ్మసిలెం జెవి
లోన సొంటికొ, మూడినవాడ వైతివె
యయో...”

రామాభ్యు. 8.108.

చెవి వాలవేయు

చెప్పుడు:మాటలకు లోబడు,
“అది వాళ్ల ఆమ్మమీద రోజూ ఏవేవో
చెప్తాండే సరికి వాడూ చివరికి చెవి
వాల వేశాడు.” వా.

చెవి సోక జెప్పు

మనసునకు నాటునట్లు చెప్పు.
“చెవి సోకక జెప్పగలకా.”
విజయ. 1.81.

చెవుడు పడు

చెవులు గడియలు పడు -
ముఖ్యంగా పెద్దశబ్దం వినుట
వల్ల.

చెవుడు పటుచు

చెవుడు కలుగునట్లు చేయు.

చెవుడుపాటు

చెవుడు కలుగుట.

చెవుడ్పాటు.

చూ. చెవుడుపాటు.

చెవులపండువుగా

కర్ణ పర్వము గా. వినుటకు
ఇం పై నదిగా,
“నాకు జెవులపండువుగ వినిపించు నీ
పలుకు లనియె.” కళా. 3.84.
“కవిబుధ శ్రేణికి జెవులపండువు
లుగా, నాస్థానమున మాటలాడ
నేర్చు.” భీమ. 1.65.

చెవులపిల్లి

కుందేలు.

చెవులపువ్వులు

ఒక చెవినగ. బుగడల వంటిది.

చెవులపూవులు

చెవినగ.

చెవులపోతు

కుందేలు.

“చెవులపో తెదు రయ్యె జెమరు దా
దెసఁ జూపె.”

ఉత్త. రా. 6.285.

చెవుల బెట్టికొను

విను.

“కాని యా తప్ప నీ, చెవులం బెట్టి
కొనంగరాని పురి గానిం బెట్టి కట్టిండి
వా, నవుం డెట్టుం దనుం జంపఁజాలు
.....” ఉ. హరి. 1.184.

చెవుల బెట్టు

చెప్పినది విను.

“ఏ మనగ నేమి నీమగ, డేమాటలు
చెవులఁ బెట్టఁ డింఁచకయేనికా.”
నలచ. 5.141.

చెవుల బోయు

చెప్పు; బోధలు చేయు.

“చెవులఁ బోయ మె సవిశేషకార్య
వచనములు.” భార. స్త్రీ. 1.142.

చెవులలో చెట్టు మొలుచు

వినిపించుకోక పోవు.

నిరసనగా అనుమాట.

కొత్త. 846.

చెవులలో వేళ్లు పెట్టుకొను

ఏ మాత్రం వినక పోవు.

“వా డే మంచిపాట విన్నా చెవులలో
వేళ్లు పెట్టుకొంటాడు.” వా.

“మా సంగతి మేం మాటాడుకొంటూ
ఉన్నాం. ఇష్టం లేకపోతే చెవుల్లో
వేళ్లు పెట్టుకో.” వా.

చెవుల వ్రేళ్ళు చెటివికొను

చెవులు మూసుకొను— శబ్దము
విన లేక.

“చిట్టల్ని గట్టురాపట్టి దొట్టినభీతిఁ,
చెవులఁ జుట్టనవ్రేళ్లు జెటివికొనియె.”
దశా. కూర్మ. 49.

చెవులు గడియలు పడు

తిండి లేక పోవుటతోనో, పెద్ద

శబ్దంవల్లనో చెవులు మూసు

కొని పోవు.

“ఉడుగనిపసులఁ చెవులను, గడియలు
వడ మేను వడఁక...”

పాండు. 8.103.

“మూన్నాళ్లనుంచీ తిండి లేక చెవులు
గడియలు పడ్డాయి.” వా.

చెవులు గఱచు

చాడీలు చెప్పు.

“పలు గూఁత లఱచువానిన్, గలు
ద్రావెడు వానిఁ జెవులు గఱచెడు
వానిన్.” వేంక. పంచ. 1.445.

చెవులు గింగురు మను

దెబ్బతో చెవులలో శబ్దము
పుట్టు.

“ఆ శబ్దంతో చెవులు గింగురు
మన్నవి.” వా.

చెవులు చిందల్లు వోవు

చెవులు చిల్లులు పడు.

“చెవులు చిందల్లు వోవ.”

విప్ర. 4.19.

చెవులు చిందఱ పోవు

చెవులు తూట్లు పడు—శబ్దాతి
శయమువలన...

“చెవులు చిందఱ వోవఁ జెలఁగుకవీం
ద్రుల, పోరంటిమా...” కళా. 7.19.

చెవులు చిందఱలు వోవు

చెవులు తూట్లు పడు—ఎక్కువ
శబ్దముచే ననుట.

“చెవులు సిందఱలు వోఁ జెలఁగఁ
జిమ్మటలు.” హరి. ద్వి. 1 భా.

చెవులు చికిలీ చేసుకొని

సావధానతతో.

“సీ పాట వినడానికి చెవులు చికిలీ
చేసుకొని కూర్చున్నాను.” వా.

చెవులు చిల్లులు వోవు

చెవులు తూట్లు పడు.

“చిలుకలు చుట్టునో చెవులు చిల్లులు
వోవఁగ నంచు నెన్నఁడున్...”

నైష.

చూ. చెవులు చిందఱ పోవు.

చెవులు చీములు గట్టు

దుర్భాషలచే బాధ
కలుగు.

వి న రా ని మా ట ల వల్ల
బాధపడు.

“పుడమిజనంబు తెల్ల నినుఁ బ్రువ్వఁగఁ
దిట్టఁగ విం చు నున్కి నొ, చెడుమది
యెప్పుడుం జెవులు చీములు గట్టెడుఁ
గారజేవ్వరా!” భా. 2.10.

చెవులు యూడించుకొని

పని కాక వెను తిరిగి.

“అంత దూరమూ వెళ్లి వాడు లేక
పోయేసరికి, చెవులు యూడించుకొని
వచ్చాను.” వా.

చెవులు తెగిన పేదవ

ఒక తిట్టు-వృద్ధుడు.

నిప్పుయోజకుడు.

చెవులు తెగు

విధవ యగు.

ముండ మోస్తే భూషణాదు
లను తీసి వేస్తారు. ముతైదువ
లక్షణాల్లో చెవియాకు ఒకటి.
అందుపై యేర్పడిన పలుకు
బడి.

చెవులు వట్టి యాడించు

వశవ ర్తిని చేసికొను.

“గరుడ గంధర్వ యక్ష కిన్నరలఁ
గన్నఁ, జెవులు వట్టి యాడించు నశేష
లోక...” నిర్వ. 4.22.

“నిను గీతి సాహితీ మోహనవాణులు
చెవులు వట్టి యాడింపంగా.”

విజ. 1.155.

చెవులు బీటలు వాటు

అతి శబ్దము చే చెవులు
పగులు.

“చెవులు బీటలు వాటంగఁ జెలఁగు
నమ్మ, హారవమున కులుకక...”

భార. ద్రో. 3.222.

చెవులు మూసుకొను

వినరాని మాట అంటున్నావు
నుమా అని సూచించు.

“ఆ దైవదూషణ వింటే ఏ ఆసిక
దైనా చెవులు మూసుకుంటాడు.” వా.

చెవులు పోకు

వినబడు, చెవిబడు.

“ఎట్టి వార్త, చెవులు పోతు నొక్కొ
చే వెట్టి కలఁచిన, భంగిఁ ద్రిప్పికొనఁ
దొడంగె మనము.”

భార. ద్రో. 2.280.

“పీణా, స్ఫుటమధురరవంబు చెవుల
పోకినమాత్రన్.”

దక్కాం. 2.126.

చేంతాడు

బావిలోనుండి నీళ్లు తోడుకు
నేందు కువయోగించేతాడు.

చేకటులు

చేతులకు పెట్టుకునే ఒక రక
మైన కడియాలు.

చేకట్టుదండ

చేతులకు కట్టు కట్టే దండ.
వాకట్టు వంటిదే ఇక్కడి
చేకట్టు.

“వాకట్టు బదనిక చేకట్టుదండలు.”

శృం. శా. 1.113.

చేకత్తి

చేతికత్తి.

చేక త్రికాడు

వీరుడు, భటుడు.

చే కలవాడు

బలశాలి, ఉదారశీలి,

దాత అని శ. ర.

“సీరజగర్భ రమావిభుం గడుం, జే కల
వాఁ డటం ద్రతని చితము లాసము
రంబు నేసి.” శేష. 4.92.

చే కాచు

చేయి అడుపెట్టు.

“కొనగొమ్ము నాటునొ కోమలపాణి,
యనుచుఁ జే కాచి.”

పర. రా. బా. పు. 49. పంక్తి. 25.

చే కానుక

కానుక.

“నాకుఁ జే, కానుక చేసె నీవుపతి
కామిని.” శుక. 3.534.

చే కాన్క

కానుక.

దశా. 1.278.

చే కాసు

చేతిలోని డబ్బు. ఉన్నడబ్బు
అనుట.

“తఱితిపు పుట్టించి తక్కి చేకా నెల్ల,
వడిపెట్టి రాఁ దీయ వారిఁ జూచి.”

విప్ర. 4.16.

చేకురు

దొరకు.

చేకూడు

దొరకు, నెరవేరు.

చేకూనలు

చేతిబిడ్డలు, చిన్నదూడలు.

“దసరయ్య దివ్యమస్తకసురధేను,
లెసగఁ జేకూనల నీనినయట్టు.”

పండితా. ప్రథ. పురా. పుట. 305.

చేకూరు

1. దొరకు.

2. కలుగు.

“లోకఖ్యాతి చేకూరు.”

దక్కాం. 2.79.

చే కూలి

చినకూలి.

ఏదో పని చేయడం డబ్బు
తీసుకొనడం. నెలకొలుపు
కాదు,

“బాపని యింటఁ, జేకూలికిని గొల్చి
జీవించుచుండి.”

పండితా. ప్రథ. దీక్షా. పుట. 145.

“చేకూలి గాని, పని వెలగొని చేయు
బంట్లకు రాశి, గొనవచ్చునే తవ కూలియే
తక్క.” బసవ.

చే కొణుచు

పచ్చ చెదలు.

చే కొణుదు

పచ్చ చెదలు.

శ. ర.

చేకొద్ది కుంచము

అందు బాటు లో నున్న

అమూల్యవస్తువు.

“కరతలామలకంబు కైవల్యసంపద,
యింటఁ జేరినపంట యొప్పితంబు,
ఓడఁ గట్టినమూల మీడు లేనిశుభంబు,
చేకొద్దికుంచ మశేషభూతి.”

చంద్రా. 1.57.

చూ. చేపట్టు కుంచము.

చేకొను

దగర తీయు; తీసుకొను.
 “మానసు చూలినవాని...జేకొండె.”
 భాస్క. యుద్ధ. 1243.
 ఇతర భావచ్ఛాయ లనేకం
 దీని ననుసరించే కానవస్తాయి.

చేకొల

చేతికట్ట.

చేకొలు

చేకొనుట.

చేగగడ్డ

ఒక ఓషధి.

[బాక.]

చేగడియ

వాకిలి కున్న గడియ. చేతితో
 తీయగలది - చిన్నది.
 శుక. 2.127.

చేగ దేరు

చేవ దేలు; గడిదేరు.

“చేగజేరి వారలు నేసినదే చేత.”

తాళ్ల. సం. 8.118.

చేగానుగ

చేతితో త్రొప్పేగానుగ.

హర. 1.18.

చేగిండి

చేతితో పట్టుకొనగల గిండి-
 కూజాచెంబు.

దశా. 4.97.

చేగొడ్డలి

గొడ్డగొడ్డలి, చిన్నగొడ్డలి.
 భాగ. 9.467.

చేగోడీలు

ఒక తినుబండం. కోడివడలు,
 కోడిమెడలు అని దక్షి
 జాంధ్రం వాడుక.

చే చమురు

నెయ్యి - చేతిలో వేసు కుం
 తారు గనుక.

చే చాచు

ఆశించు, సిద్ధపడు.

“ఎవ్వరికిం, జేరన్ రానిమహానిధాన
 మనకుం జే చాచితిం దొయ్యలీ!”

ఉత్త. హరి. 5.155.

“ఎవ్వనితో నిచ్చోటం, జివ్వకు
 జే పాచ వలదు.” కాశీ. 1.109.

పరమ. 3.157. పుట.

చేచేత కుడిపించు

స్వయం ముగా అనుభవించ
 జేయు.

“చేసినకార్యంబు చేచేత గుడి
 పించె.” శశి (అప్ప) 467.

చేచేపు

చేపు.

“పాలిండు చేచేప, మదిల బుత్తుపై
 శ్రేమ మల్లడి గొనగ.”

చేజిక్కు

వశ మగు.

రాధ. 2.105.

చేజేతుల చేసికొను

స్వయంగా చేసుకొను.

“అ వ్యాపారం లో దిగి పాడై
 పోయావు. చేజేతుల చేసుకొన్నదానికే
 ఒకరిని అని లాభం యే ముంది?” వా

చేజోడి

చేతులు చేతులు పట్టుకొని
పోవువాడు.

“ప్రీడ యిం చు క లే ని చేజోడి
బాజును.” కవిక. 4.99.

చేట కొట్టు

ఇం కేమీ లే దను.

ధాన్యం అయిపోయిన దని
చేటను తట్టుటపై వచ్చిన
పలుకుబడి.

చేటకొల్లారు

త్రిశాల. గృహవిశేషం.

ఆంధ్ర. భా. ద్వి. 161.

చేట చేరుపుగా

గోడకు చేట నానించినట్లు -

కొంచె మేటవాలుగా.

“చేట చేరుపుగా పెట్టవే పశ్యం. పడ
గలదు.” వా.

చేటపెయ్య

1. పనికి మాలినవాడు.

“చెటమటప చేటపెయ్య చాలును.”

సా.

2. దూ డ పో గా గడ్డి,

చర్మంతో కుట్టిన దూడరూపు.

చేటప్పు

చేబదులు.

అందులో డబ్బయితే చేతి

అప్పు, ధామన్యయితే చేటప్పు.

చేట యెత్తుక వచ్చు

తన్నుటకై వచ్చు.

అడవాళ్లు సా మాన్యంగా

చేటతోనూ, పొరకతోనూ

కొట్టుతూ, కొట్టుచు మనుతూ

అలవాటు. అందుపై వచ్చిన

పలుకుబడి.

“చెవు డనఁగా రాదు చేట యెత్తుక
వచ్చు.” శుక. 8.21.

చేటలో పడినది మొదలు కాటిలో

పడువఱకు

పుట్టినది మొదలు చచ్చు

వఱకు.

“చేటలోఁ బడినది మొదలు కాటిలోఁ

బడువఱకు, మనము ప్రత్యక్షముగ, నిరం

తరముగ నేడువలసిన యేడుపులు

మనకుఁ జాలునా?” సా.శ్రి. 66.

పూర్వకాలం మంత్రసానులు

పిండం బయట పడగానే

చేటలో పెట్టు అలవాటుపై

వచ్చిన పలుకుబడి.

చేటలో పడు

పుట్టు.

చూ. చేటలో పడినది మొదలు...

చేటుకొలము

వినాశకాలము.

“చేటుకాల మైనఁ బ్రతిపట్టి సంతియ.”

భార. ద్రోణ. 4.291.

“నరకుఁ డిమ్మెయి, గారిం చెం దనకుఁ

జేటుకాలంబునకున్.”

ఉ. హరి. 1.114.

ఇది నేటికీ చిత్తూరు ప్రాంతం

లో విశేషంగా ఉపయోగి

స్తారు.

“వాడి కేం చేటుకాలం వచ్చింది?
అంత మాట అన్నాడు.” వా.

చేటుగాలము వచ్చు

పొయ్యేకాలము వచ్చు.

చూ. పొయ్యేకాలము వచ్చు.

చేటుతఱి

అవసానకాలము.

భాస్క. రా. యు. 461.

చేటుపడు

చచ్చు, భగ్గు మగు.

చూ. చేడ్పడు.

చేటుపాటు

భంగపాటు.

పేం. పంచ. 31.168.

చేటుపాటులకు లోనగు

ఇబ్బందులకు, ఇక్కట్లకు
లోబడు.

“అకటా! నీ విటు చేటుపాటులకు
లోనై యున్నయిల్లాల వింతె కదా!
పుట్టినయిల్లుఁ జేర్చవగ లేకే...”

శుక. 31.265.

చేటూటు

కష్టము.

భీమ. 8.4.

చేట్ల కొఱివి

ఒక తిట్టు.

దౌర్భాగ్యుడు - దుష్టుడు.

కొంపలకు నిప్పంటించువాడు.

కొఱవి అని కూడా తిట్టుగా

ఉపయోగించడం కలదు.

చేట్ల పురులు

అమాయకురాలు, పసిపాప.

పూర్వం చేటలో పురుడు

పోసుకునే వారు.

చేటలోని పురుడు - శిశువు -

పంటి అమాయకురాలు.

‘చేటలో పడింది మొదలూ’

అని పలుకుబడి.

“అతనిఁ గోరి తపము, నేనె దట గారి!

నీ వెంత చేట్లపురులూ!” కుమా. 7.88.

చూ. చేటలో పడు.

చేడ్పడు

చేటు చెందు, నొప్పి వెట్టు,

చెడు.

“కాలు చేడ్పడఁ దన కేల తిరుగ.”

భీమ. 4.32.

వాడు క లో నూ ‘కాళ్ళు

చెడేట్టు తిరిగాడు’ అంటారు.

చేడ్పాటు

చూ. చేడ్పడు.

చేతకత్తె

చెలికత్తె.

“అతను చేతకత్తెల మరంగఁ

గాంతలు.” చేమన.

చేత కాని....

అసమర్థ మైన, వ్యర్థ మైన.

చేతగట్టు

కృతకాది.

శ. ర.

చేతగాని మాటలు

పనికి రాని మాటలు.

“ఊరికి చేతగాని మాటలు మాట్లాడ వద్దు.”

చేత గుండెకాయ యిడినా

ఎంత నమ్మించినా.

“వారల నమ్మంగ, గాదు సేత గుండె కాయ యిడిన.”

భార. శల్య. 2.397.

చే తడి యార లేదు

పని ముగిసి ఇంకా కానింత
సే పై నను కాలేదు. ఆ పని
చేసి యింకా యీ మైనా
కాలేదు—చేతడి యాదనంత
సేపు కూడా పట్ట లే దనుట.
పని ముగించగనే చేతులు
కడుగుకొనుట—నిత్య నై మి
త్తిక కర్మలలో ‘అప ఉప
స్పృశ్య’ అనుకొనుట ఆచారము.
అది యాట లే దనగా ఆ తడి
యింకా ఆట లే దనుట.

“అజ్ఞ వేట్టించి చే తడియార దివుడు,
దీని కెట్లాంగి మోహనం బైనవేడి,
గలిగె.”

కా. మా. 1.54.

యా. చే తడి యాట లేదు.

“చెట్టులం గట్టి నమ్ము మని చే తడి
యాటదు చంపు టెట్టు...”

పంచ. పే. 1.49.

యా. చేతడి యాటకుండ.

చే తడి యాటకుండ

వెనువెంటనే.

“చెలవ కుమారునిన్ వడుగు చేసిన
చేతడి యాటకుండఁగాఁ, బాలు పెస
లారఁగా...”

హరవి. 2.103.

చేత తడాటదు

ఇప్పు డిప్పుడే ఆ పని చేసితీ
నను సందర్భంలో ఈ పలుకు
బడిని ఉపయోగిస్తారు.

దానం చేసేటప్పుడు ధారా

పూర్వకంగా చేసే అలవా

టుపై వచ్చిన పలుకుబడి.

“చేతి తడాట దుచ్చిష్టపు లేదు.”

గౌ. హరి. ద్వితీ. పంక్తి. 390.

“వాడికి ఎంత డెట్టానో లెక్క లేదు.

ఇంకా నా చేతి తడి ఆరక ముందేవాడు
ఎదురు తిరగడం మొదలు డెట్టాడు.”

వా.

క్రమేణా ఈ పలుకుబడి ఏ
పనైనా చేసే చేయక ముందే
అనే అర్థంలో కూడా పరిణా
మించింది.

యా. చే తడి యార లేదు.

చేత తీట కుండు

చేయి తీరక పోవు, తీరుబడి
లేక పోవు.

“తెంపు సేయఁగఁ జేతఁ దీటవన్న
దియొ.”

వర. రా. సుం. పు. 91. పంక్తి. 3.

చేత దీటు

చేత అగు.

“పో నేర నచ్చటికి నా చేతఁ దీటు.”

వర. రా. బా. పు. 191. పంక్తి. 9.

చేత తీట దనగా, చేత కా

దనుట.

చేత నగు

చేయుటకు సమర్థు డగు.

ఇది అన్ని రకాలుగానూ
ఉపయోగిస్తారు.

చేత కాని వాడు, వాడికి చేత
నవుతుంది, వాడి చేత కాదు

ఇత్యాదులు.

“అతని సంపించు మిప్పటి కితనిచేత,
గాక యుండిన జాతము గాక
యనిన.” హంస. 5.194.

చేతనపడు

తెలివి నందు.

చేతనబ్రాలు

తలబ్రాలు.

“తరంగమాలికా, నీతము లె నము తె
ములు...చేతనబ్రాలు వోయగతి.”

వాల్మీ. 1.70.

రూ. చేతనబ్రాలు.

చేతనించు

తెలివి పొందు.

చేతపు

చేతితప్పు - వ్రాతలో.

చేత నయినట్లు చెప్పు

ఎంత తెలిస్తే అంత చెప్పు.

“ఎఱుంగవన్న నీ,చే నయిన టికం
తెలిసి చెప్పు మనన్.” కళా. 7.15.

“నేను చెయ్యలే నంటే వదరదు. ఇం
కెవరూ లేరు. నీచేత నయినంతవఱకే
చేయి.” వా.

....చేత పోవు

...చేత మరగించు.

“కృపాశ్శతాను కృతవర్మ కర్ణశల్యులు
నీచేత జోయెడువారు.”

భార. కర్ణ. 2.122.

చేత బట్టు

ఆధారముగా చేసుకొను.

భార. విరా. 117.

చేతబడి

మంత్రతంత్రాదులతో ఒకరికి
కీడు గలుగునట్లు చేయు ఆభి
చారికక్రియ.

“వాడు చేతబడి చేయించినాడు.
దానితో ఆ వటుంబం నాశనం అయి
పోయింది.” వా.

చేతటికము చేయు

కీడు చేయు.

“ప్రాత యగుమంత్రి తనకుం, జేత
టికము జేసె ననుచు శిక్షించి.”

చేతపులు

దొరకు.

“చేతుల కనివో గయ్యము, సేత
విలెడు...” ఉత్త. హరి. 5.22.

చేతారు

సాహసము, పొగరు.

“నాతోడ పోయిన రో, పాతురత్న
బ్రతిన వట్టి తవనీ నాథ, వ్రాతంబు
వినగ నిట్లులు, చేతాకున దెప్పరంబు
నేసిలి కంటే.” భార. ద్రోణ. 2.802.

చేతా వాతా కాని

చేత కాని.

“వాడు పట్టి చేతా వాతా కానివాడు.” వా.

“వాడికి చేతా కాదు వాతా కాదు.” వా.

రూ. చేతాకాదు, వాతాకాదు.

చేతి కబ్బి

దొరకు.

“శామరవయసుచే చేతి కప్పెను కొంక నేమిటికి.” తాళ్ల. సం. 3.64.

చేతికాయ

చేదుకాయ.

ఇలాగే , చేతిదొండ, చేతి దోస, చేతి పుచ్చు, చేతి పొట్ల, చేతి బీట, చేతి సూట ఇత్యాదులు - చేదైన...

చేతికి అంది వచ్చు

సాయపడగల సితికి వచ్చు.

“సమయానికి కొడుకు చేతికి అంది వచ్చాడు గనక సరిపోయింది గానీ, లేక పోతే నానాబాధా పడిపోయేవాడు.”

వా.

చూ. చేతికి వచ్చు.

చేతికి ఎముక లేక

ధారాళంగా, దాన పరుడుగా.

“చేతికి నెమ్మక యింత యుండమిన్.” పాణి. 5.28.

చూ. చేతికి ఎముక లేదు.

చేతికి ఎముక లేదు

అతి దానశీలు డనుట.

“వాడిచేతికి ఎముక లేదు. ఆడిగినవాడి కల్లా ఆడిగినంతా యిచ్చాడు.” వా.

చేతికి చిప్ప యిచ్చు

సర్వనాశనము చేయు.

భ్రష్ట మొనర్చు.

“వాణ్ణి నమ్ముకుంటే నీకు చేతికి చిప్ప యిచ్చి పంపిస్తాడు.” వా.

చేతికి చెయ్యి నష్టం

ద్రవ్యం మారకంవల్ల కలిగే నష్టం.

దీనినే వట్టం అంటారు.

కాకియా. 72.

చేతికి రాని

అక్కరకు రాని.

“అలయక నాల్గుచట్ల పెరుగమ్మినఁ జేతికి రాని రూక నావలె నల గంత లోన...” శుక. 2.580.

చేతికి లోనగు

దొరకు.

“చేతిపదార్థముఁ దలఁచక చేరువ నుండినవారల, చేతి పదార్థము గోరిన చేతికి లోనానా.” తాళ్ల. సం. 5.209.

చేతికి వచ్చు

1. తనకు తోడ్పడుటకు తగిన

వయసువా రగు.

“వాడి కేం? వాడి కొడుకులు చేతికి వచ్చినారు.” వా.

2. దొరకు.

“డబ్బు చేతికి వచ్చింవా.” వా.

చేతిక్రింద....

అధికారము క్రింద, యాజ

మాన్యము క్రింద.

“అతని కేమి? అతని చేతిక్రింద బోలె డంతమంది పని చేస్తున్నారు.” వా.

“ఆ డొడ్డో అలాగాజనం అంతా ఆతడి చేతిక్రిందనే ఉంటారు. వాడు ఏ మయినా చేయగలడు.” వా.

చేతి కీలుబొమ్మ

చెప్పినట్లు వినునట్టివాడు - వినునది.

“వాడు పెళ్లాం చేతి కీలుబొమ్మ అయి పోయాడు.” వా.

చేతిగరలు కనబడు

తెల తెలవాటు,

రాయలసీమలో నేటికీ వాడు కలలో—

‘చేతి గీరలు కనబడే పొద్దున లేచిపోతిని,’

‘పరువు నేల పోయేటప్పటికి చేతిగీరలు కనబడినాయి.’

అంటారు.

“తన చేతి గరలు కనబడఁ, జనియెఁ బ్రభావతి రహస్యసదనంబునకు.”

శుక. 4.83.

చూ. చేతిగీరలు కనబడు.

చేతిగీరలు కనబడు

తెల తెలవారు.

“చేతిగీరలు కనబడగానే వెళ్ళరా. నులువుగా వూరు చేరుకుంటావు.” వా.

చేతిచమురు భాగవతము

దండుగ పని.

సొంతడబ్బు ఖర్చు పెట్టుకొని చేయు సమస్త పని.

భాగవత మాడించుటకై అగు ఆముదపు ఖర్చు అంతా తా నొకడే భరించడం దండుగే కదా?

చేతిచిలుము వదలు

డబ్బు దండుగ అగు.

“ఆ వ్యాజ్యంలో దిగితే చేతి చిలుము వదలడం కప్పు నీకు జరిగే ఉపకారం ఏమీ లేదు.” వా.

చేతి తీట మాన్పు

భుజకంఠాతి తొలగించు.

“కలిగఁ గదా! నాకుఁ గదనరంగ మునఁ, గలుషంబుతోఁ జేతిగమి తీట మాన్పు.”

ద్విప. భాగ. కల్యా. పు. 147.

చేతి నిమ్మపండు

వశన ర్తి.

“చుట్టాల సురభి రాజుల చేతి నిమ్మ, పండు.” బహులా. 5. ఆ.

చూ. చేతిలోని వాడు.

చేతి బంగారము

అందుబాటులోని అమూల్య వస్తువు.

శాశ్త. సం. 9.219.

చేతిబరువు కనుగొను

పరాక్రమము రుచి చూచు.

“నా చేతిబరువు, గనుఁగొనియె ద విపుడ యనియె.” భార. కర్ణ. 2.12.

చేతిబిడ్డ

పసిబిడ్డ.

చంటిబిడ్డకన్న కాస్త పెద్ద.

చేతిమీదుగా....

పర్యవేక్షణక్రింద, యాజమాన్యముక్రింద.

“నీచేతిమీదుగా ఎన్ని శుభకార్యాలో జరిపించావు. ఈ ఒక్క కార్యం మాడా నీచేతిమీదుగానే జరగనీ అని నా ఆఖిలావ.” వా.

“ఈ ఊళ్లో ధర్మకార్యాలన్నీ అతడి చేతిమీదుగా నడచేసే.” వా.

చేతి యదరువేతలు

అదురువేట్లు.

“లజ్జారోషధూషితంబు లైన యా
యోహరత్నంబు, చేతి యదరుప్రేతల
తమకు నూతనోత్సవంబు లగుచు.”

ప్రభా. 5.69.

నేటికీ రా య ల సీ మ లో
వాడుకలో ఉన్నది.

“ఒంటిగా చిక్కినప్పుడు నాలుగడు
శ్లు వేసి పంపితే వాడే దాకి
వస్తాడు.” వా.

చేతియద్దము

పిడి ఉండి చేతిలో పట్టు
గొనుట కను వయిన అద్దము.

చేతిలో ఉండు

వశవర్తియై ఉండు.

“వాడు నాచేతిలో ఉన్నాడు. ఏం
చెయ్య మన్నా చేస్తాడు.” వా.

చేతిలో చేయి వేయు

ప్రమాణము చేయు.

“వా డేవని చేసా నని చేతిలో చేయి
వేసి చెప్పాడు.” వా.

చేతిలో తడి

చూ. చేతిలో లేమ.

చేతిలో లేమ

డబ్బు.

“చేతిలో లేమ ఉంటే ఈపాటికి
యిలా ఉండేవాణ్ణా?”

“చేతిలో లేమ లేక మెత్తబడ్డాడు
గానీ...”

చూ. చేతిలో తడి.

చేతిలోనిది

వశ మైనది, తనది.

చేతిలోనియది

చేతిలోనిది.

“సజ్జనుని చేతిలోనియది బ్రహ్మలో
కంబు.” భార. కాంతి. 6.298.

చేతిలోని చాడు

అధీనుడు, వశవర్తి.

“భీమధన్యుండు నీ చేతిలోని వాడ
యనియ మాటం బ్రదుకుఁ దెరువు.”

దశకు. 10.43.

“ఇట్లు నేయఁదని యింద్ర! మీరెల్ల నా,
చేతిలోని వార చెప్ప నేల.”

ప్రభా. 1.88.

చేతిలో పెట్టిపోవు

1. అప్పగించు.

“వాడు పోతూ పోతూ యీ పిల్లలను
నా చేతిలో పెట్టి పోయాడు. వాళ్లను
ఒకదానికి తెచ్చేభారం నామీ దుంది.” వా.

2. ఇచ్చు.

“వాడి కేవో ఒక రూపాయ చేతిలో
పెట్టి పంపించు.” వా.

చేతిలో ఉండు

స్వాధీన మై ఉండు.

“ఒకరిచేతిలో ఉన్నాక చెప్పిన వన్నీ
చేయాలి కదా!” వా.

(ఒకని) చేతిలో బ్రతుకు

ఒకరి ఆధారము మీద

బ్రదుకు.

“అ, తే తా నాతని చేతిలో బ్రదుకు
వాడే యాఁ జమీ మీఁదట.”

ఆము. 4.213.

“ఒకరిచేతిలో బతకడం నా కిట్టం
లేను.” వా.

చేతివ్రాలు

చేవ్రాలు.

శ.ర.

చేతుల కని పోవగా

చేతుల కని దీరునట్లు, చేతుల

నిండా (యుద్ధము చేయు.)

“చేతులకని వోవంగ న, రాతులు బెంగి
లంగఁ గ్రీడి ప్రకటస్ఫురణకా.”

భార. కర్ణ. 2.300.

“చేతులకని వోఁ గయ్యము, చేత విన
యట్టివిధము చింతించి ననుకా.”

ఉ. హరి. 5.22.

చేతులకని వోవునట్లు

చేతులకని తీరునట్లుగా.

“మీరు వారనక పిరావేంబునం జేతుల
కని వోవం జెలకేగి సింహనాదంబులు
నేయుచు హిందువారును.”

ఉ. హ. 4.229.

చేతుల కాటి నిల్పు

ఎదిరించి నిలువ గలుగు.

“...ఏమియుకా, డయ్యక కొంతసేపు
పెనుధాకను జేతుల కాటి నిల్పువాఁ,
దెయ్యడఁ బోటుబంటునకు నెంతయుఁ
గొతుకకారి కాఁడె.” ప్ర. 2.58.

చేతుల తీట

భుజకంఠూతి, యద్దేచ్చ.

“చెనని కలహభీతి చేతుల తీట వోఁ,
బాడువఁ జాలునేని...”

కమా. 10.144.

“చేతుల, తీట నిలుపరాక త్రిభువనముల
రేపు, చున్నవాఁడు.” కమా. 11.108.

చేతుల చటచు

చేతులతో కొట్టు.

“ఇరువుర మీఁదన్, జెచ్చరఁ జేతులఁ
జఱచుచు, వచ్చెను గద! దూఱటంచు
వనరుఁడఁ డమలోకా.” ఉ. హ. 3.57.

చేతులను తేల్చు

చేతులు కడుగుకొను.

“కర్కరికాముఖాగ్ర, గళితగంధోద
కంబులఁ గంపనెరి, చేతులను జేల్చి
శాంధవశ్రేణికోడె.” పారి. 2.20.

చేతుల బట్టు

చేర దీయు.

“నీతఁ గానఁగ లేక చేరిన నన్నుఁ,
జేతులఁ బట్టక చెదరఁ ద్రోలుదురు.”
వర. రా. కిష్కి. పు. 490. పంక్తి. 16.

చేతుల లావు

భుజబలము.

“మీడు నీ చేతులలా వెలుంగఁడు.”

భార. ద్రోణ. 188.

చేతుల వ్రేళ్ల మడచికొనుచు నేడ్చు

ఏడ్పుటలో ఏమీ చేయలేక
పోవుట సూచిస్తూ చేయు
చేష్ట.

“మార్చి మార్చి చేతుల వ్రేళ్ల మడచి
కొనుచు, నింక నెట్లమృత్యుండు
నయ్యెంతు లేడ్వ.”

ఉ. హరి. 5.276.

చేతు లాడించుకొంటూ

పని కాక (తిరిగి వచ్చు.)

“అ నీ కొడుకు వెళ్ళి కేం? వెళ్ళాడు.
చేతు లాడించుకొంటూ వచ్చాడు.”
హ.

హ. చేతు లూగించుకుంటూ.

చేతులార

తనివి తీరా, చేతులకు సంతృ
ప్తిగా.

“చేతు లారంగ శివునిఁ బూజింపఁడేని,
నోరు నొవ్వంగ హరికిఁగి నుడువఁ
డేని...” భాగ. 10.

చేతులార చేసుకొను

స్వయంగా తెలిసి తెలిసీ చేసు
కొను.

“చేతులారా చేసుకొన్న దానికి అనుభ
వించక తప్పతుందా?”

చూ. చేజేతుల జేసుకొను.

చేతులు కట్టుకొని

వినయంతో.

చేతులు కట్టుకొని కూర్చుం
డుట వినయసూచకం.

“వీళ్ళంతా యిక్కడ యిన్ని మాటలు
మాట్లాడుతారు గానీ, రెడ్డిగా రొచ్చే
సరికి చేతులు కట్టుకొని నిల్చుంటారు.”

వా.

చేతులు కడుగుకొను

సంబంధము వదలుకొను.

చేతులు కడుగుకొనుట ఏదో

పని ముగించుటను తెలుపును.

“ఈ పిలను ఆ తవారింటికి పంపించి
చేతులు కడుక్కొని, కాకికి వెళ్ళి
పోదా మనుకున్నాను.” వా.

చేతులు కావు, కాళ్ళు

ప్రాధేయపడునప్పుడు అను
మాట.

పట్టుకోవడం చేతులనే
అయినా కాళ్ళు పట్టుకున్నట్లు
భావించు మనుట.

“నీ వెలాగో ఈ పని చేసి పెట్టాలి.
చేతులు కా విని కాళ్ళు వాడిమీద
కోపం మానివేసెయ్య.” వా.

చేతులు తీయు

చేతులు నొప్పి పెట్టు.

“నిరస్తచాపుఁడై, చేతులు తీయఁగా
మరుఁడు సెజ్జపయిం బడు.”

నిరంకు. 2.11.

“ఈ రోజు రాని రాని చేతులు తీస్తు
న్నాయి.” చా.

దీనిపై వచ్చినవే చేతులు
తీపులు, కాళ్ళ తీపులు.

చేతులు నెత్తిమీదికి వచ్చు

దిగులు కలుగు.

దిగులుగా ఉన్నప్పుడు
కూర్చొని రెండుచేతులతో
తల పట్టుకొనడం అలవాటు.
అందుపై వచ్చినది.

“ఆ వ్యాజ్యం పోవడంతో వాడికి
చేతులు నెత్తిమీదికి వచ్చాయి.” వా.

చేతులు పట్టి పలుకు

అబ్బురముగా చెప్పకొను.

“చానలు చేతులు పట్టి పల్కఁగన్.”
రాధ. 3.79.

చేతులు పిసుకుకొను

ఏమి చేయుట కూడా తోచక
పోవు.

“భాగ్యదేవతలార! యీబారి గడవఁ,
బెట్టరే యంచుఁ జేతులు పిసికికొనుచు.”
ఉత్త. హరి. 7.185.

చేతులు బియ్యలూచు

ఊరక చేతు లాడించు.

“గుటు పొడుచువారు... చేతులు బయ
లూచువారు.” భాస్క. యుద్ధ. 276.

చేతులు ముడుచుకొని కూర్చుండు

ఏమీ చేయక ఉండు, కర్తవ్య

పరాజుల్గు డగు.

“అవసరం వచ్చినప్పుడు ఏదో చెయ్యాలి
గానీ, చేతులు ముడుచుకొని కూర్చుంటే
యెట్లా?” వా.

చేతులు విచ్చు

చేతులు వెల్లకిల వేయు.

నిరసనను తెలుపు.

రాధి. 4.15.

చేతు రెత్తి మ్రొక్కు

ఆదరముతో నమస్కరించు.

“.....వసుధావిబుధుం, డచ్చప
లాక్షిమణికి, మచ్చటతో, చేతు రెత్తి
మ్రొక్కినయంతకా.”

కుక. 2.462.

“అతను నన్నెంతో ఆదుకున్నాడు.
అతనికి చేతు రెత్తి మ్రొక్కాలి.” వా.

చేతు లొగ్గు

దోసిలి పట్టు, ప్రార్థించు.

“ఏ తల్లి తనకు నై చేతు లొగ్గినవారి.”

జేపి. 1.17.

చేతు లొడ్డుకొను

చేతు లడ్డు పెట్టుకొను.

“వనితలు చల్లడి, యుడకంబునకు జేతు
లొడ్డుకొనుచు...” కళా. 6.229.

చేతెంటు

చేతివెంట.

ప్రతిచేతి పొడవు నేలకూ.

పండితా. ద్వితీ. పర్వ. పుట. 480.

చేదండ

కై దండ, చేయూత.

“చేయైతి తెమ్మని చేదండ యిచ్చి.”
ద్విపద. సాగం. 8.115. పు.

చే దప్పిపోవు

చేయి జాటిపోవు.

పొర బాటున అనిష్టము

జరుగు అని కూడ.

“ఎంత లే దింతె కద దీని కిట్టు లనకు,
తానె పోయెను గాంత చే దప్పి పోవ,
నేమి నేయుడు మని,” హంస. 2.215.

చూ. చేదప్ప.

చే దప్ప

చేయి దాటిపోవు.

“చేదప్పిన కార్యములకు, వేదనఁ
బొందుదురె...” ఉత్త. రా. 4.105.

చే దరిసెనము

కానుక.

చూ. చేదర్సనము.

చే దర్సెనము

కానుక.

“నెమ్మి నీరితిఁ జేదర్సనమ్ము లొసరి,”
జేమి. 8.76.

చూ. చేదరిసెనము.

చే దివియ

చేతి దివియ.

చూ. చేదివ్వె.

చేదుకట్టు

పిత్తకోశము.

చేదుడ్డు

చేతికట్టు.

చూ. చేకోల.

చేదు మ్రింగు

సాహసకార్యమునకు పూను,
అపథ్యమును సేవించు.

విషము మ్రింగుట సాహస
కార్యము కనుక.

“చేదు మ్రింగెద వంచుఁ జిలికి నవ్వె
ఘృతాచి, మాయలఁ డని తిట్టె మంజు
ఘోష.” మను, 3.109.

చేదోడుగా

సహాయముగా.

“పని పాట సేయఁ జేదోడుగఁ జెంచెత
ల్పలుకుదోడుగ.” కా. మా. 2.72.
చూ. చేదోడు వాదోడు.

చేదోడు పడు

సాయ పడు.

“హరిఁగె, జక్కినచిత్తంబు దనకుఁ
జేదోడుపడన్.” హరి. ఉత్త. 5.201.

చేదోడు వాదోడు

సహాయము.

చేయిలోడు, వాయిలోడు
అనగా పనికి లోడుగానూ,
పలుకు లోడుగానూ ఉండు
ననుట.

“ఇది యదృచ్ఛామలాభ మై యెదవె
దోటపనికిఁ జేదోడు వాదోడు పాలు
పడును.” వైజ. 2.106.

చేదోయి ముకుళించు

నమస్కరించు.

“చేదోయిన్ ముకుళించి పిడుకొనె.”
శైమి. 1.104.

చే నిమ్మపండు

అందుబాటులో నున్నవాడు—
ఉన్నది. కరజంభలము.

“క్రమ్యర నిదా వెంకటేశ నీచే నిమ్మ
పం డైన నీబంబు.”

తాళ్ల. సం. 11.2 భా. 67.
చూ. కరజంభలము.

చేనీరు

చేతిలో తీసుకొన్న నీరు.

“చేనీరు నేత్రరాజీవముల్ తుడిచి.”
వర. రా. యు. పు. 196. పం. 12.

చేను చెట్రు

చేలు. జం.

“మియాట లేమో మీ పాట లేమో
యదియే మీకుఁ బట్టెను గాని చేను
చెట్రు యే మాయెనో మడిమట్ర యేమా
యెనో యది మీకుఁ బట్టివాయె.”
ధర్మజ. 44 పు. 14 పం.
తె. జా.

చే నులుచు

చేతిని మెల్లినెట్టు.

“చెచ్చెర నేతెంచి చే నుల్పి చాఁపి,
పుచ్చుచు.”
పండితా. ద్వితీ. మహి. పుట. 126.

చే నెత్తురు కాకుండ

రక్తపాతము చేయకుండ.

“...అనూనఁదైర్యనిధి తావకపుత్రుఁ
డితండు నేడు చే నెత్తురు గాక
యుండ నతినిష్ఠుర కాత కృపాణ
ధారచే...” రాజశే. 2.89.

చేవట్టిన మన్ననలు

పొందిన బహూకృతులు.

“చేరి వారి కరుణే చేపట్టినమన్న నలు.”
తాళ్ళ. సం. 8180.

చే పట్టు

1. గ్రహించు.

“...నీ పట్టుంబు నీ మంత్రులి, చ్చిరి
నా కింతయు నీదు రాజ్య మిది పే
చేపట్టు సే బోయెదన్.”

భా. రా. కిష్కిం. 1.80.

2. వధువుగా లేక వరునిగా
పరిగ్రహించు.

“పుట్టితి వ జాత మవు నఁ జే, పట్టితివి
పురాణపురుషు భవనము...”

భాగ. 1. స్కం. 9.

చేపట్టుకుంచము

అందుబాటులోని అమూల్య
వస్తువు.

“శొల్చినవారికి జేపట్టుకుంచమవు.”

తాళ్ళ. సం. 6.178.

చేపట్టుకొమ్మ

అధారము.

“నదాచారమునకుఁ బ్రాపు నైపుణ్య
మునకు జేపట్టుకొమ్మ.”

ఉత్త. రా. 1.87.

చేపట్టు చేయు

భోజనానికి కూర్చునే ముందు
విస్తరి వేయుచోట ముందుగా
నీళ్లు చల్లి అలికి ముగ్గుకట్ట
వేయు.

“చూపట్టంగ గోమయమున, జేప
ట్టినరించి.”

శుక. 2.88.

“రా రయ్యా యని శుద్ధిమచ్చరణు
గోత్రా దేవతాపుత్రు వి, స్మేరాగ్ని
ప్రభుఁ గూరుచుండ నిడి మోల్చేపట్టు

గావించి నీ,రారం బండిన ప్రాతరాజ
నపు దివ్యాన్నంబు నొక్కింత...”

పాండు. 4.168.

ఇందులోని ‘చేయు’ పర్యాయ
పదాలయిన ఒకనరించు,
కావించు ఇత్యాదులు
వేనితో నయినా ఇది
ప్రయుక్త మవుతుంది.

చేపట్లకు వచ్చు

గొట్టాటకు వచ్చు.

“సిగ వీడక వెనుచక్కి పింజె వదలక
జేపట్లకు వచ్చినక.”

ఉత్త. రా. 6.361.

చేపడవ

చిన్నబోనె.

హంస. 4.182.

చేపడు

1. దొరకు.

“జడధి కియ్యనికి చేపడు గాక.”

విప్ర. 2.65.

“ఆ పసిడి గిన్నె యెవ్వరి, చేపడి
యెనో వీరి నేల సిలుగులఁ బెట్టం,
జూపోపరు గా.”

విప్ర. 5.28.

2. అగు, కలుగు.

“శ్రీయును బ్రాయంబుఁ జెలియఁ
జేపడును దుదిక.”

హరి. ఉత్త. 7.106.

3. వశ మగు.

“మాలని చేపడుటకు.”

మార్క. 1.284.

4. పట్టుపడు.

“పాండవుల చేపడిలేని చంప.”

భార. ఉద్యోగ. 4.68.

చేపలకు చలి

అసంభవం - చేపలకు చలి
ఉండ దనుట.

కృష్ణ సీ. 78.

చూ. మొసలి పడిశము.

చే పావడ

చేతిరుమాలు.

“చేపావడల మొగంబులు తుడిచి
కొనుచు.” రఘు. రా. 2.38.

చేవుణికిళ్లాడు

తడవు లాడు.

సుమతి. 98.

చేపెట్టు మేయు

చెంపదెబ్బ తిను.

“మాని నయినాడ రాముని, చేనొక చే
పెట్టు మేసి.” చం. రా. 5.60.

చేపెట్టె

చిన్న పెట్టె.

శ. ర.

చేబంతు లాడు

చెండ్లు, బంతులు ఆడు.

“పుష్పవాటికలలో బాదలందు విహరించు,
బంతంబు మెఱసి చే బంతు లాడు.” బ్రహ్మ. 3.30.

చేబడి

పని, చేతిపని.

“సీనాభి జనియించు నినువు చేబడి
గాదె, భువన ప్రచారంబు పాంక పడుట.” సాంబో. 4.21.

చేబదులు

లెక్క వ్రాయకుండా తీసుకునే
అప్పు.

“చేబడు లైనా తేవారి పది రూపాయలు.” వా.

చేబాడిత

చేతి బాడిన,

చేబాడిన

చేతి బాడిత.

చే బార లిడు

వట్టిచేతులు చాపు, అంగ
లార్చు.

“ఆ బలం బెల సహాయంబు గాక, చే
బార లిడిన దెచ్చెదరె జానకిని.”

పర. రా. కీషిక్. పు. 438, పం. 3.

చేబారలు పెట్టు

పాటిపోవు, అంగలార్చు.

“మిలుమిల్లు గొన్న దృష్టులు మిడిచి
మన్నీ లెల్ల, బెదరి చేబారలు పెట్టు
చుండ.” రాజగో. 1.46.

చేదియ్యము

తవునున్న ముడి దియ్యము.

బ్రాహ్.

చేదిరుసులు

చేతితో కాల్చే బాణసంచా.

బిరుసులనే వీనిని నేడంటారు.

రావి. 5.61.

చేబుట్ట లిడు

ఒకరక మైన కొమ్మువంటి
వాద్యాలను ఊడు.

పరమ. 4.205.

చేబోడి

డబ్బు లేనివాడు.

“సిడ యించుక లేని చేబోడిజోజుగు.”

కవిక. 4.99.

చేమంతిపువ్వు

అలాంటి బంగారు నగ.

చేమకూర శైత్యాలు

అసంభవములు.

తాళ్ల. సం. 7.84.

చేమపూరాజనాలు

ధాన్యవిశేషం.

చే మఱచు

ప్రమత్తు డగు.

“రాముని తేజంబు రావణాసురుడు,
చేమఱచుటయు నీక్షించి నూతుండు.”

వర. రా. యు. పు. 484. పం. 10.

చే మించు

చేయి దాటిపోవు.

“చే మించి యిటు నడచిన కార్య
మునక.”

వర. రా. కిష్కి. పు. 353. పం. 12.

చేమిరి పెట్టు

పాలలో తోడుపెట్టు.

“కలదండి పసిరిండి కాచి చేమిరి
తెటి, యెఱుగఁగఁడఁగఁదిటి యుటి
నొట్టి.” నేం. పంచ. 4.455.

చేమీదుగా

స్వయముగా తనచేత.

“అభిలకల్యాణగుణశీల యా సుశీల,
పెట్టెఁ జేమీదుగా నెల్లచుట్టములకు.”
పాండు. 4.267.

“మీ చేతిమీదుగా ఈ పుణ్యకార్యం
కూడా నెఱవేర్చి పుణ్యం కట్టుకొండి.”
వా.

చే ముంచి నేరము చేయు

బుద్ధిపూర్వకముగా తప్పు

చేయు, చేజేతులా చేయు.

“నా మనసే చక్కనైతే నాకుఁ బ్రత్య
క్షము గావా, చే ముంచి నేర మేమి
చేసితిని కాక.” తాళ్ల. సం. 6.175.

చేముట్టు

పనిముట్టు, సాధనము.

“చేముట్టు నాగంటి జీవితంబు.”

పాండు. 2.66.

చేమొగుచు

చేతులు జోడించు.

చేమొగుపు

నమస్కారం.

చేమోడుచు

నమస్కరించు.

చేమోడుపు

నమస్కారం.

చేమోడ్పు

నమస్కరించు.

చేమోడ్పు

నమస్కారం.

చేయనిది పాపము

అన్నీ చేసే ననుట.

“శివలింగము దాల్చిన జన, నివహం
జేమైన జేయనిది పాపము.”

ఆము. 4.44.

చేయప్పలు

చేతిబదుళ్లు.

“చే యప్ప లడిగి తెచ్చెద నంచుఁ జని
కాంచు, గోడెమిండనిఁ దప్పకొలు
మొక్క.” శుక. 2.368.

చేయబెట్టు

చేయించు.

“భోజనము చేయఁబెట్టిన భూప శిష్యుఁడైన యేయూర
పైత్తుకం బొప్పు సర్వసంపన్నుఁడై
మనచు.” వి. పు. 4.266.

చేయమ్ము

చేతితో పోన్ బాణం.

చంద్రా. 2.38.

చేయలితి గను

చేతి బలము తెలిసికొను.

“చేయలఁతిం గని సమరము, నేయుము
ననుఁబోతితోడ.”

భార. ద్రోణ. 4.243.

చేయలితిగా

దగ్గఱగా.

“పఱచుం దప్పుగఁ జేయలఁతి నిలు
చుక.” భార. ఆర. 6.372.

చేయలితి యగు

అధీన మగు.

“నా చిత్త మేకీడునవఁ జేయలఁతిగా
కేపాద్దు నీయంద యలరుఁ గాత.”

హరి. ఉత్త. 5.208.

చేయలితియా?

సాధ్యమా? శక్యమా?

“...నీవఁ జేయలఁతియె యీ యెడ
యింక నీవు నిలిచినఁ బడ నడకుట.”

నిర్వ. 4.84.

చేయాడక

చేయి రాక.

“కాడినయమ్ముచే సొంసి కంసవిరోధి
శిరోధ ప్రేలఁ జేయాడక మార్చు
వోయె.” ఉ. హరి. 1.154.

“అతండు గయ్యంబు నేయఁ జేయాడక
చెడు.” భార. ద్రోణ. 5.311.

“వాణ్ణి తన్నాలంబే నాన
చేయాడ్డం లేదు.” వా.

చేతులారా.

“చేయార నీనేవ నే జేసుట లేదు.”

తాళ్ల. సం. 8.60.

నోరార ఆనుటకు పర్యాయ

ముగా ఓక్కడ మాత్రమే

కనిపిస్తుంది.

“ఏమని చేయార నీబంటు నని చెప్పుకొ
నేను.” తాళ్ల. సం. 10.2.

చేయార్పు

1. చేతులు కొట్టు.

“వాయుపురుండు చూచువగ వృక్ష
కాఖి, జేయార్పు రెండునాఁ జీరి నవ్వు
టయు.” వి. జగ. 207.

2. చేయి కదల్పు.

“నేనఁ వొడ్పడ నతినికె జేయార్పు
వచ్చునే?” భార. ద్రోణ. 4.291.

చేయార్పుకొనగ లేక

శక్తి లేక, అలసిపోయి.

చేయాడించుకొన లేక.

నీటిలో మునిగిపోవువాడు

చేయాడించినప్పుడే పైకి

లేలుట సాధ్య మగును. ఆ

అడించుకొను శక్తి లేదనగా

నిస్సహాయు డనుట.

ఈత కొట్టునప్పుడు అలత

లేనంత వరకూ చేతులు

కొట్టడం సాగుతుంది. బాగా

అలసినప్పుడు చేతు లాడవు.

“హా! సూనాక్షి గోత్రధర్మమున,
మునిగి యున్నాడఁ జేయార్పు
కొనగ లేక.” కై. వి. 1.106.

చేయి కడుగుకుండ భోజనము

చేయి వచ్చు

వెనువెంటనే, వచ్చినదే తడ

వుగా.

“...స్వామియారగింపు కాఁగనే
వచ్చి, దశవిధభోగములును చేయి గడు
గక మీరు భోంచేయవచ్చు.”

సంధక. 47 వు.

చేయి కడుగుకొను

సంబంధము వదలుకొను.

చూ. చేతులు కడుగుకొను.

చేయి కొయు

అభయ మిచ్చు, అడ్డుకొను.

“మయునంతవాని చేయి గాయక
జయించి.”

పర. రా. యు. పు. 28, పంక్తి. 6.

చేయి కాల్చుకొను

వంట చేయు.

“ఇంట్లో ఆడవాళ్లు బయట చేరడంవల్ల
నేనే చేయి కాల్చుకోవలసి వచ్చింది.”

వా.

చూ. చెయ్యి కాల్చుకొను.

చేయి క్రిందగు

ఒకరిచే దానము పొందు

సితిలో ఉండు.

“...నూత్నమ, ర్యాదం జెందుకరంబు
క్రిందగుట నా హస్తంబు మీఁదొట
మేల్, గాడే...”

భాగ. స్కం. 8.

చేయి చాచు

1. ఒకరిని యాచించు.

“నాడు బలికినన్నాళ్లు ఒకరి కిచ్చాడు

గానీ ఒకరి ముందు చెయ్యి చాచి యెఱ
గడు.”

వా.

చూ. చేయి చాచు.

2. వేకాడు.

“శ్రీపతి నీ కయి చేయి చాచెదము.”

తాళ్ల. సం. 8.19.

చేయిచ్చు

ఆసరాయిచ్చు, సాయపడు.

“ఇంటివారిని లేపి యీవలదొంగ,
బంటుకు చెయ్యిచ్చుపాపాత్మురాలి.”

గౌర. హరిశ్చ. పు. 168.

చేయి చేయి కలుపు

సమాధాన పఱచు.

“వాణ్ణి వీణ్ణి చేయి చేయి కలిపి వెళ్లాడు
వాళ్ల నాన్న. అప్పటినుంచీ సంసారం
కాస్త కుదటపడింది.”

వా.

చేయి చేసికొను

తన్ను.

“వా రేవో అన్నాడని వీడు చేయి
చేసుకొన్నాడు.”

వా.

చూ. చేయి చేసుకొను.

చేయి జొటు

అధీనము తప్ప.

“ఆ వ్యవహారం నా చేయి జాతీ
పోయింది. ఇంక నేను చేసే జేమీ
లేదు.”

వా.

చూ. చేయి దాటి పోవు.

చేయి తీరదు

చేతిలో పని ఉన్న దనుట.

చేయి పనికి ప్రత్యామ్నా
యంగా మనకు అనేకపలుకు

బళ్లలో కనిపిస్తుంది.

“నాకు చేయి తీరడం లేదు. తరవాత
రా. గింజలు వేస్తాను.”

వా.

“నాకు చేయి తీరనంత పనిగా ఉంది.”
వా.

చేయి తీరిక లేదు

లీరుబడి లేదు.

ఏదో పని చేస్తున్నా ననుట.

“ఇప్పుడు చేయి తీరిక లేదు. భరవాత రావయ్యా. ఆ సంగ తేదో చూస్తాను.”
వా.

చేయి దాటి పోవు

మించి పోవు. స్వవశము తప్పి పోవు.

“ఈ విషయంలో నేను చేయగలిగింది యేమీ లేదు. ఆ వ్యవహారం అప్పుడే చేయి దాటి పోయింది.”
వా.
చూ. చెయి దప్పి పోవు.

చేయిదోడు

సహాయము.

“సృజించు బ్రహ్మకుఁ జేయి దోడు.”
భీమ. 1.44.
చూ. చేదోడు, చేదోడు వాదోడు.

చేయి మఱచు

విధ్యుక్త ధర్మమును నిర్వహించుకుండు.

“మీకు నిట్టి యెడలన్, బ్రతుయక చే మఱువ కునికి పటుకార్య మగున్...”
కళా. 4.191.

చేయి మించు

అధీనము తప్పు, చేయి దాటి పోవు.

“అని బహు భంగులం దన బలాదిక దర్పవిజృంభణంబు నేర్పున వివరించి పై ననియె భోరున నా చెయి మించె...”
రణగా. 2.44.

“ఆ వ్యవహారం నా చేయి మించి పోయింది. ఇంక నేను చేసే జేమీ లేదు.”
వా.

“నే నప్పుడే ఆ నోటు పంపించేశాను. ఇక నా చెయి మించి పోయింది. మీ కేం ఇబ్బందులున్నా పై అధికారి దగ్గర చెప్పకోవాల్సిందే.”
వా.
చూ. చెయి మించు.

2. అతిశయించు, మేలు చేయి యగు.

“చేయి మించఁగ వలెన్ జమి నీ కని.”
విజయ. 3.115.

చేయి మీ దగు

తాను ఇచ్చువా డగు.

“...నూత్నము, ర్యాదం జెందుకరంబు క్రిం దగుట నా హస్తంబు మీఁదొట మేల్, గాదే రాజ్యము గీజ్యమున్ సత తమే కాయంబు నాపాయమే.”
భాగ. స్కం. 8.

చేయి మీదుగా నడచిన

ఎప్పుడూ ఒకరిని దేహి అనక,

ఒకరికే తాను ఇస్తూ బ్రతికిన.

“చేయి మీఁదుగా, నడచిన పూర్వ కామండవు.”
పాండు. 3.44.

చేయి మునుగ జుర్రుకొను

సంతృప్తిగా జుర్రుకొను.

వాడుకలో కొన్ని వర్గాలలో

‘చెయ్యి ములగా జుర్రుకొను’

అనే వినబడుతుంది.

చేయి మునుగ పాడి

పాడి సమృద్ధిగా ఉన్న దనుట.

ఇది వాడుకలో కొందరిలో

‘చేయ్యి ము ల గా పా డి’ చేయిక

అన్నట్లు వినవస్తుంది.

“వాళ్ళ కేం ? పదావులు, పది యెను
ములు. చేయి మునగా పాడి.” వా.

చేయి యెటు లాడు

ఇంత దుర్మార్గ మైన పని

చేయుటకు చేతులు ఎట్లా

వచ్చును ?

“ఓయి దయావిహీనమతి! యూరక
యా పసిబిడ్డ గొట్టఁగాఁ, జే యెటు
లాడె నీకు—” మను, 4.87.

“ఆ పిల్లవాణ్ణి కొట్టడానికి నీకు చేతులు
ఎట్లా ఆడాయి.” వా.

చేయి వదలు

రక్షణ బాధ్యతను వదలు
కొను.

“చేయి వదలక చేపట్టువారిఁ గాచు
టలు.”

మర. రా. సుం. పుట. 88, పంక్తి. 15.
చూ. చేయి విడుచు.

చేయివాసి

హస్తవాసి.

“ఆయన చేయివాసి మంచిది. ఏ మిచ్చి
నా నయ మవుతుంది.” వా.

చేయి వీచు

ఆజ్ఞ యొసగు, ప్రోత్సహించు,
ముదల యిచ్చు.

“గోత్ర భీ, కరముగ నాహు లెత్తి తమ
కంబున నేనకుఁ జేయి వీచినన్.”

పారి. 5.14.

“ఆవృత్తోదయపైఁ గవియంగఁ జేయి,
వీచె నేనకుఁ గాళింగవిభుఁడు గడఁగి.”

భార. భీష్మ. 2.70.

చేతికి చొరకక.

“లేటి బొట్టెలు బిట్ట చెదరి చెదరి
చేయిక పఱచిన.” హర. 1.3.

చేయిక తివియు

చేతి కందక లాగు.

“తనరు మహాభద్రదంతులీతిఁ, జేతిఁ
నొడిసినఁ జేయిక తివిసి.”

ద్విప. మధు. పు. 18.

చేయిత నీదు

ఏ యితరసహాయం లేక చేతు
లతో ఈదు.

“చెనఁటి యీ భవవారి చేయిఁత
నీదు.” ద్విప. పరమ. 2.86, పు.

“ఏచి మున్నీరు సేయిఁత నీడ.”
భార. విరా. 4.213.

చేయునది లేక

ఇంకో మార్గం లేక, గత్యం
తరం లేక, తప్పనిసరియై.

“బయటఁబడి చేయునది లేక యాకతత
మగిడి తుఱముఁ దిద్దదు.”

ఆము. 4.85.

“వారల నవ్వలకుం ద్రోసి చనినఁ
జేయునది లేక యిచ్చావిహారవిరోధి
యగు నిజకులాచారంబులం దలంచు
కొని...” శుక. 2.10.

చేయూత

సహాయకము.

“యోగవిద్యాబలంబు చేయూత
గాఁగ.” నైష. కి.కి.

చే యూదుకొను

చేతులను ఆధారముగా దేని
పై నో ఆనించు.

“ఒండొరుఁ జే యూనికొనుచు.”

పండితా. న్యూతి. పర్వ. పుట. 279.

చేయెత్తి నమస్కరించు

హృదయపూర్వకంగా బహు

శరించు, శ్రుతజ్ఞత తెలుపు.

“నాకొక జీవనం కల్పించిన వాడాయన. ఆయనకు చేయెత్తి నమస్కరించాలి.”

వా.

చేయేతము

చేతితో తోడు ఏతాము.

“అశ్వానికిఁ జేయేతం, బుబ్బుచుఁ దంబి యొసర్చి.”

హంస. 1.186.

చేయెడ్డు

అడ్డుపెట్టు.

“ఒరుల యీకి నకట! చే యొడ్డకుండు.”

భార. కాంతి. 4.158.

చేరగ బిల్బు

దగ్గరకు తీయు.

“భీమనిఁ జేరఁగఁ బిల్బి.”

జైమి 8.45.

చూ. చేర దీయ.

చేరగిల బిడ్డు

విశ్రాంతి తీసుకొను.

“పొద్దున్నుంచీ పసితో సరమత మయి పోయాను. కాస్త చేరగిలబడితే కాసి పీలు లేదు.”

వా.

చేరదీయు

దగ్గరకు తీయు.

“అల్లనఁ జేరదీసి.”

విశ్ర. 4.88.

చేరబడు

1. కలియు, ఒకటి అగు.

“గోరపుఁ బాపములు నీవుఁ గొడుకులు నాలుక, జేరబడి పంచుకొందునొళ్ళి.”

వాల్మీ. 2.100

2. ఒరగు, చేరగిలబడు.

“ప్రాదు చేరబడినఁ బోయి రిండవ వాళ్ళు.”

నారా. పంచ. 1.90.

చేరబొంతల యాట

ఒక బాల్కనీడ.

పండితా. ప్రథ. పురా. పుట. 460.

చేరలి గొలువ గ వచ్చు

(కన్నులు)

విశాల మెనవి అనుట.

“చేరలం గొలువఁగ వచ్చు కన్నులు.”

పాండు. 2.70.

చూ. చెంపకు చేరదేసి కండ్లు.

చేరదేసి కండ్లు.

చేరల గొల్పగ వచ్చు

చేర డంటేసి ఉన్న వనుట.

“కన్ను లంటిమా చేరలఁ గొల్పఁగా వలయు.”

విజయ. 1.181.

చేరవచ్చు

సమీపించు.

“సీరజాక్షి నిరంకుసుఁ జేర వచ్చె.”

నిరంకు. 4.98.

చేరవేయు

ఒకచోటికి చేర్చు, ఒకటిగా

పెట్టు.

“అవన్న యింట్లోకి చేరవేయరా.”

వా.

“చిల్లా పల్లా పడిన వన్నీ ఒకచోట చేర వేయకే.”

వా.

చేరిక యగు

సమీపించు.

“అనయముఁ జేరిక యగుతఱి, నని
వార్యప్రీడభయభరావలగతి యై,”
ప్రభా. 5.31.

చేరిక లొనర్చు

స్నేహం చేయు.

“చేరిక లొనర్చి తేనియన్ చిలుకఁ
బలికి,” హంస. 2.169.

చేరుకోల

చెలకోల.

వశువులను తోలే కొరడా
వంటిది.

భార. భీష్మ. 3.234.

రా. చేర్కోల.

చేరుగడ

1. ఆధారము.

“వట్టి యపకీర్తలకం జేరుగడ.”
విప్ర. 3.12.

2. చేరుబడు దిండు.

“అశ్రితశ్రేణి కేయధిపుని పాదరాజీవ
యుగ్మంబులు సేరుగడలు.”

భాగ. స్కం. 1.257.

చేరుగొండి

1. తగుతాటకత్తె.

శ.ర.

2. చేర వచ్చిన భార్య.

బ్రాహ్.

చేరుగొండి వశువు

తప్పిపోయిన వశువు.

బ్రాహ్.

చేరుగొండియావు

శ.ర.

చూ. చేరుగొండి వశువు.

చేరుచుక్క

పాపట బొట్టు.

“కలువపె యొడది కటకాధిపతి
వఘా, సీమంతవీధులఁ జేరుచుక్క.”

కాశీ. పీ. 34.

చూ. చేరుచుక్క.

చేరుడుబియ్యము

ముడి బియ్యము.

ఉత్త. హరి. 3.13.

చేరువకాడు

1. సేనాని.

రామా. 7.27.

2. ఎకిమీడు, అధికారి.

శేష. 5.98.

చేరువడు

సిద్ధించు.

చేరువపంట

అందుబాటులోనిది.

“.....భుజంగకోటికికొ, ఘటితనిధా
నసీమ యువకాంతుల చేరువపంట...”

హంస. 1.215.

చేరువఱుచు

సిద్ధింపజేయు.

చేరెడుకండ్లు

విశాలములయిన నేత్రములు.

చేరెడు నేల

కొద్దిపాటి నేల.

“అకటా! చేరెడు నేలకం దగఁదె

సప్తాంభోధివేష్టిభవత్, రాజ
కుమారుండు.” హరిశ్చంద్రో.

చేటులికొల
చెలకొల.

చేర్పుక్క

శ. ర.

పాపటబ్బాట్టు.

“చేర్పుక్కఁ జేరిచి చిత్రంబుగాను.”
పల. పు. 72.

“చేర్పుక్కగా నిడ చిన్నిజాబ్బిచే,
సిందూరతిలకంబు చేమ్మగిల్ల.”
మను. 1.5.

“చానిపె సీమంతవీధిఁ జేర్పుక్క
యోర్తు.” ఆము. 6.128.
చూ. చేరుచుక్క.

చేర్లకొల

చెలకొల.

వరాహ. 5.108.

చేర్వచుట్టములు

దగ్గఱచుట్టాలు.

నిరం. 4.69.

చేర్వారు

సమీపించు, దగ్గఱపడు.

“వైశ్యంఖల్యంబునఁ బట్టు కల్లెపు
సరుల్ చేర్వార నుచ్చైశ్రవః, కంఖా
ణంబు గదల్చె.”

నిరంకు. 4.125.

చేటుకుట్టు

ఒక రోగము.

చేటుకొల

చూ. చేరుకొల.

చేటుబొందు

కొట్టెడు తోలుపట్టెడ.

శ. ర.

చేలా గిచ్చు

చేయూత నిచ్చు.

“చేరి చేలాగిచ్చు...” ఇందు. 3.27.

చేలు దొండముక్కు పడు

ఎట్టుబాదు, పక్వ మగు,

“దొండముక్కు వడియెం బ్రాసంగుఁ
జేల్.” శవ. 4.19.

“పెస రుసురుకొనియె దవనిక పాదలె,
తెక్క ప్రాసంగు దొండ ముక్కు
వడియె.” కాశీ. 3.23.

చేవగల వాడు

సత్త్వవంతుడు.

చూ. చేవబాదు.

చేవట్టి తిగుచు

చేయి పట్టి లాగు.

“నీకు బలె సన్యాసంబుతోఁ జక్క
వచ్చెదొ యేమే గలదే యటంచుఁ దిగి
చెం జేవట్టి యా యంగనన్.”

కళా. 7.128.

చేవ డించక

చేతితో పట్టుకొని నలిగిపోవు
నట్లు చేయక.

చేవ - సారము పై, డించు
వచ్చిన దనుకుంటే = సారవిహీ
నము కాకుండ అనుట.

“...చేవ డించక కావడించి...”

పాండు. 3.89.

చే వదలు

నిరాశ్రయుని చేయు; వదలి
పెట్టు.
“చెలికాని నెఱుంగక చే వదలుదురె.”
వర. రా. కిష్కి. పు. 401. పం. 8.

చేవ బారు

సత్త్వవంత మగు,
చెట్టు చేవ బారిన దనగాకట్ట
యెటు పెక్కి బాగా గట్టిపడి
నది అనుట.

చేవ మీటు

1. సత్త్వవంత మగు, బల
పడు,
“వలపుల్ చేచి మనంబులం గరచి
చేవల్ మీఱ లోనైన యా...”
కాజగ్. 1.108.

2. విజృంభించు.

“సురనాథుల్ చేవమీఱన్ సమి, తేల్చి
లోలతఁ గాలమేఘముల మాడ్చిన్.”
కా. మా. 2.61.

చేవ యెక్కు

బలపడు, సత్త్వవంత మగు.
“ఇక్కడఁ బొంద్రభూపతి విహీన
విశేషతఁ జేవ యెక్కుఁగాఁ, నెక్కడి
వాసుడేవుడు?” ఉ. హరి. 3.4.

చేవ యొసగు

ప్రోత్సాహ మిచ్చు, బలము
చేకూర్చు.
“బహువిధచాతుర్యంబులు కార్యంబు
లకుఁ జేవ యొసంగ.”
ఉ. హరి. 4.213.

చేవలతులు

1. చేతి కందుబాటులోనివి.
“చేవలతు లగుచు దక్కను.”
పాండు. 3.118.
2. భుజబలము,
హర. 1.20.

3. సమీపము.

శృం. శకుం. 1.132.

చే వాటునేల

సమీపప్రాంతము.

చేతితో రాయి విసిరినంత
దూరము.

“చెలువార నిచటికిఁ జే వాటునేలఁ,
గల దొక నిర్మలకమలాకరంబు.”
గా. హరి. ప్రథ. పం. క్తి. 1729-30.

చేవాడికాడు

చేతి మెలకువ గలవాడు.

“గడిదొంగ చేవాడికాడు దోచుడు
కాడు.” వేంక. మాన. 31.

చే వాడి మెఱసి

చేతి మెలకువ చూపి.

“చే వాడి మెఱసి...అస్త్రములకు బలి
వెట్టి.”
మ. రా. యు. పు. 366. పం. క్తి. 13.

చే వార్పు

చేతులు కడుగుకొను.

“అందఱు భుజించి చేవార్పు నవసర
మున.” పార్వ. 5.136.

చే విచ్చు

నమస్కరించు.

చే విప్పు

నమస్కారం.

వావిళ్ళ.

చే వెలు గిడి

బాగుగో కనబడుతుకై కాస్త
వయపై న వారు చేతిని కను
బొమ్మ దగ్గర అడ్డుగా పెట్టు
కొని.

“దీవించి యతని వదనము, చే వెలుఁ
గిడి చూచి.” హర. 2.49.

సా. స.

చేవ్రాలు

1. సంతకము.

2. చేతిలోని రేకలు.

చే వ్రేసి నవ్వు

చేతులు చటచి నవ్వు.

“ఆ విదర్భుఁడు గెల్చె ననుచు నాం
డొరులు, చే వ్రేసి నవ్వుచు నీరి
నీక్షింప.” ద్విప. కల్యా. 129.

చే సడలు

చేయివదలు.

వసు. 6.84.

చే సరులు

ఒకనగ.

చే సఱచి నగు

చేతులు కొట్టి నవ్వు.

నవ్వునప్పుడు చేతులు కొట్టుట
కలదు కదా!

“రాచూలిం జూచి చెలులు, గలకల
చే సఱచి నగిరి.”

నైష. 2.46.

చే సాచి అడుగు

యాచించు.

“చేయిం చే నెందతో చే సాచి యడి
గిన, బ్రహ్మచారులకు వివాహములను.”
పాణి. 1.66.

చేసినది జపము, వేసినది
గాలము

చెప్పే దానికి చేసేదానికి
సంబంధము లే దనుట.

చంకదుడ్డు శరణారి వంటిది.
“చేసినయది జపముకొ మఱి, వేసినయది
గాలి మనుట వృథ కావండక.”
విజ. 2.185.

చేసి పెట్టు

నెఱవేర్చు.

“ఈ పని కాస్తా మీరు చేసి పెట్టికే
నేను చాలా సంతోషిస్తాను.” వా.

చేసిపోయిన కాపురము చూడ
వచ్చు
తాను చెడ్డపేరు తెచ్చుకొన్న
ఊరికే తిరిగి వచ్చు.

“ఆ మహాశక్తి తిరిగి వచ్చిం దటనే.
చేసిపోయిన కాపరం చూడడానికి
వచ్చిం జేహా!” వా.

చేను వెల

అసలు ధర.

అది యెంత చేస్తుందో అంత.
“జేమ పొగలించి చేసువెల క్షిప్తిం
చెక.” హం. 5.360.

చే నేత

చే జేతుల - స్వయంగా,
తనకు తానై.

చేసినచేతనే ఫల మనుభ
మించు ననుపట్టున ఉపయో
గించే పలుకుబడి.

“ఫలంబు సిద్ధింప నోపు చేసేత.”

పండితా. ద్వితీ. మహి. పుట. 61.

“చే జేతుల అనుభవిస్తాడు.” వా.

“స్వయంగా వాడు చే జేతులా తలకు
ఉరి తెచ్చుకొన్నాడు.”

చూ. చే జేతుల.

‘వాడు చే జేతులా చేసు

కున్నాడు. ఎవ కేం చేస్తారు’

అని వాడుక. అలాగే ‘ఈ

చేత్తో చేసి ఆ చేత్తో అనుభ

విస్తున్నాడు’. మెటనే అనే

అర్థంలో ఇటు ప్రయుక్తం.

“శివపూజఫలము సేసేత గొన్నట్లు, తవిలి
యాతనికి సంతన సమకూడె....”

బసవ. 5.181.

“చేసేత న్నాడలు వేయేసి దెసలఁ గీర్తి
లతిక రెళమి వహింపన్.”

కా. మా. 3.146.

“చేసిన సేరమి చేసేతఁ గుడువ.”

గా. హరి. ద్వితీ. పంక్తి. 423.

చేసేత బట్టు

చేజేతులతో పట్టుకొను.

“చేసేత బట్టి.” కమా. 10.66.

చూ. చేసేత.

చేసే నొసగు

ఒకరి కొకరు చేతులతో

అందించు.

నలుగురు వరుసగా నిలుచు

కొన్నప్పుడు ఒకరి చేతిలోని

పాత్రను రెండవవారికి, ఆ

రెండవవారు మూడవవారికి

ఇలా క్రమంగా ఇచ్చుట.

“చెలువ లొందఱు హేమవంభము
లతోఁ జేసే నొసంగన్.”

పారి. 2.11.

స్వయముగా అని వావిళ్ళ ని.

సరిగా కనిపించదు.

చొంగలు గురియు

నోటిజొల్లు కారు.

“...నోరఁ బొంగలు, గురియఁగఁ గడ
లేక నడచె గుడ్డిపుఁజొజ్జల్.”

కవిక. 2.79.

చొక్కిళ్ళు వోవు

సాట్లు పడు.

“గదిసి మై గందంగఁ గాఁగిట బిగి
యింపఁ, బొక్కిళ్ళు వోయిన సొమ్ము
తోడ.” యయా. 2.99.

చొక్కు చల్లినట్లు

మత్తుమందు చల్లినట్లు.

“గొలపలియలో మన్న గొల్లవారు,
చొక్కు చల్లినకై వడి నొక్క రై న,
మేలుకొనక నిద్రింప.”

వి. పు. 7.76.

చొక్కుటాకు

వగుడాకు.

చొక్కునీరు

కల్లు.

యయా. 3.122.

చొక్కు పెట్టు

మత్తు మందు చల్లి మైమఱ
పించు.

వి. పు. 8.164.

చొక్కుపొడి

మత్తు మందు పొడి.

దకా. 1.260.

చొక్కుమందు

చూ. చొక్కుపొడి.

చొక్కు మడగు

మై మడుగు, వశము తప్పు.

“శ్రుతి పుటంబుల శక్తి చొక్కు
మడగు.” కాశీ. 1.189.

చొక్కు పెట్టు

మత్తు మందు చల్లి మైమడు
పించు.“సురగి చాడయగారిఁ జొక్కు పెట్టి
తివొ.”

పండితా. ద్వితీ. మహి. పు. 215.

చూ. చొక్కు పెట్టు.

చొచ్చి వచ్చు

మీది మీదికి వచ్చు.

ఇందు. 4.58.

చొచ్చో యనిపించు

తఱిమి వేయు.

“వెచ్చానకు లే దనఁగా, నిచ్చటి
శతించి యాతఁ డిచ్చిన మేలే, వచ్చి
నది లాగుకొని మఱి, చొచ్చో యని
పింతు నిదియ నూ మత మనుచున్.”

వైజ. 3.99.

చొటచొట

ధ్వన్యమకరణము.

చొడచొడ

చూ. చొటచొట.

చొత్తెంచు

ప్రవేశించు.

కాశీ. 7.68.

చొప్ప కాడి

రెండెడ్లను గట్టి త్రోలెడు

దిండువంటి చొప్ప మోపు.

శ. ర.

చొప్పడు

ఒప్పు; సరిపడు ఇత్యాద్యనేక

భావచ్ఛాయలలో...

“అడువా రగుట కూడింప నేరక
రుచులఁ జొప్పడక.”

రంగ. రా. బాల. పు. 12. పంక్తి. 10.

చొప్పదంటు ప్రశ్నలు

సారం లేని ప్రశ్నలు.

కంఠులు వేసిన తరవాత

జొన్నదంటును చొప్పదం

ట్లంటారు. అవి చప్పగా

ఉంటాయి. అందుపై యేర్ప

డిన పలుకుబడి.

“ఏమిటోయి! ఊరికే చొప్పదంటు
ప్రశ్నలు వేస్తున్నావు?” వా.

చొప్ప బెండ్ల మంచములు

ఒక బాలక్రీడ.

హంస. 3.146.

చొప్పరికించు

పరికించు.

చొప్పలుచు

ఏర్పఱించు; ఆరోపించు.

చొప్పలా చప్పగా ఉంది

చొప్పదంటువలె సారవిహీన

మయిన దనుట.

“అకావ్యం చొప్పలా చప్పగా
ఉంది.” వా.

చొప్పాడు

సత్యము చెప్ప.

“క్షీడున కోడ కించుకయుఁ గేకయ
భూపతి యింటఁ బుట్టి చొప్పాడక
పాపజాతి వయి తక్కుట...”

భాస్క. రా. అయో. 20.

చొప్ప మార్పు

1. త్రోవ తప్పించు.

“తప్పత్రోవల నీరీతిఁ జూపు మార్పు.”
కా. మా. 4.56.

2. తావు మార్పు.

“రతిక్రాంతాంగనా నేత్రకోణి
కాయంబుల దాచి తదవళిమన్ దా
బూనెనో చొప్ప మార్పు ననన్
వెల్వెలఁ బాతె నీపకళికావ్రాతంబు
కాతోదరీ.” మను. 3.56.

3. వేషము మార్పు.

“చొప్ప మార్పితిఁ బెక్కు చోట్ల
కాత్రవధీతి, నావారు గనలేరు నమ్మ
నరసి.” కళా. 8.166.

చొరబడు

ప్రవేశించు.

వాడుకలో జొరబడు అని విన
వస్తుంది.

చొర జోటు లేదు

తలదాచుకొనే చోటు లేదు,
ఆశ్రయం లేదు.

“చొరఁజోటు లేదంచు సామ్రాజిలు
చును.” బస. 6.165.

చొరపోతగా

ఎడతెరపి లేకుండా.

శ్రావ్.

చొరబాటు

చొచ్చు.

“సండు సండులం బెఱపిగని చొరం
బాటి మధుర సమిల్లిత పరాగరా
గంబు.”

విప్ర. 3.38.

చొరబెట్టు

ప్రవేశపెట్టు.

శ్రావ్.

చొరవకాడు

మాంచి చొరవ కలవాడు.
ప్రవేశించువాడు.

చొరవ చేయు

సాహసించు.

మాట. 78.

చొరవడ

చొరవ, సాహసము.

శ్రావ్.

చొరుదల

మొదలు.

చొటచొట

ధ్వన్యనుకరణము.

“చొటచొట నెత్తురులు వడియ.”

హరి. 10.184.

చొల్లువాటుడు మాటలు

సొల్లుకబుల్లు, వట్టి వ్యర్థ
ప్రతాపాలు.

“చొల్లు వారుడు మాట లెల్ల నేమి
టికి.” బస. 6.171.

చోటిచ్చు

1. అవకాశ మిచ్చు.

“ఘనతేజంబున నొప్పెద, రసమం
జోటిచ్చి మత్కులాఖ్యలు వినియెన్.”
కళా. 4.43.

2. ఆశ్రయ మిచ్చు.

“నేను ఆపూర్ణో బతుకు లేక బట్ట
బుజాన వేసుకొని వస్తే, ఆత డీంత
చోటిచ్చి నన్ను ఆదరించాడు. అతనికే
నేను ద్రోహం ఎలా తలపెట్టను?”
వా.

చోటు చేయు

స్థాన మిచ్చు.

శాశ్. సం. 4.157.

చోటు చేసికొను

ఆశ్రయ మేర్పరుచుకొను.

“నా డేదో ఆ మాటా యీ మాటా
కెప్పి వాల్లింట్లో చోటు చేసు
కున్నాడు.”
వా.

చోద్యపడు

ఆశ్చర్యపడు.

“అచ్చోటి మహిమకుఁ జోద్యపడుచు”.
నిరంకు. 4.6.

చోపిడు

పారదోలు, కలత పెట్టు.

చోపుడుగోల

వేటలో మృగాలను సోపుట
కుపయోగించే కట్ట.

చోపుడు వెట్టు

ఒకవైపునకు తోలుకొని
వచ్చు.

వేటలో సాయుధు లయిన
వేటగాళ్లు ఒకవైపు పుంటారు.
మరికొందరు కప్పలు మొద
లైన వాద్యాలతో శబ్దం
చేసుకుంటూ మృగాలను
వారివైపుకు తోలుకొని
వస్తారు. దీనినే చోపుడు
వెట్టుట అంటారు.

“పాలము చోపుడువెట్ట న నైలమరు
లకు, నెల వొసంగిన నృపమాళి చిత
మెఱిగి.”
శుక. 1.257.

“అగ్నియంత్రంబులు ముట్టించియు
రొద మిన్ను ముట్టం జోపు వెట్టించిన.”
మను. 4.37.

చోపుదారుడు

నెండ్రి బెత్తం పట్టుకొని
రాజులముందు బరాబరులు
చెప్పు నేవకుడు.

శ్రాన్.

చోపు వెట్టు

మా. చోపుడువెట్టు.

చోరస్వదేశము

అసంభవము.

దొంగకు ఏ దేశమైనా
ఒక్కటే. దొంగతనం చేయక
మానడు కదా.

రాధ. 4.79.

చోటిబుడుత

చేపిల్ల, చేపలవంటి కను
లున్న స్త్రీ.

చోటవాడు

బాలసేవకుడు.

చోళము విఱుచు తెఱగున

జొన్నలను పేలాలుగా వేచి
నట్లు.

“పాదరసంబు మర్దించుపంతంబునఁ,
జోళంబు విఱుచు తెఱంగున,”

ఉ. హరి. 3.71.

చోళవాళిక కాక వేళవాళికి

కర్తవే ?

జీతమునకే కాని, కాలమునకు

సీవు కర్తవా ?

జొన్నలకూలికే కాని జీవిత

విధానమునకు సీవు కర్తవా ?

అని ప్రభాకరశాస్త్రిగారు.

నిశ్చితంగా తేల లేదు.

“చోళవాళిక కాక ఊజితలేళ, వేళ
వాళికిఁ గర్తవే ?”

పండితా. ద్వితీ. మహి. పుట. 184.

చాక అగు

చులుక నగు.

“కారు కాలానఁ గలిగిన గౌరవంబు,
చాకయై తోచె శరదృశుసౌషవ
మున,” పాండు. 4.42.

వాడుకలో—తక్కువవెల అనే

అర్థంలో పరిపాటి.

“వంకాయలు ఈ కాలంలో బాగా
చాక అయినవి.” వా.

చాక చేయు

చులుకన చేయు.

“సాహిత్యమార్గంబు చాకఁ జేసిన
వాడు,” నిరంప. 2.34.

“న న్నిటు చాక నేసినను నాతిరా!
యేగతి సోర్వ వచ్చునే ?”

రాజగో. 3.9.

చాకపడు

చాక అగు.

మత్స్య. 1.151.

చాకపఱచు

చాక చేయు.

చాక సేయు

చూ. చాక చేయు.

చౌకాడిగుదియ

నాలుగుప్రక్కలు తీర్చిన

ఇనుపదండము.

చౌకాలిపీట

నాలుగుకాళ్ళ పీట.

చౌటిపడియలు

చౌటినేలలోని చెలమలు.

నీటికుండములు.

“ఇందుల చౌటిపడియ లూహింప, నిర
తంబు క్షీరాంబునిధి పుట్టినిండ్లు.”

పండితా. ద్వితీ. పర్వ. పుట. 241.

బస. 7.181.

చౌటుప్పు

చౌటి నేలలో తేలేడుప్పు.

చాడోలి

అంబారి.

చూ. చాడోలి; చాడోలు.

చౌదరితనము

గొప్పతనము.

శుక. 2.414.

చాపదము

ఒక గీతి విశేషము.

చాపుట

నాల్గు కాళ్ళతో కుప్పలించి
దుముకుట.

చారు కొట్టు

లొట్టలు వేస్తూ ఆస్వాదించు.

“విరులు సిగఁ దాల్చి కర్పూగవీటఁ
జొరు, కొట్టుచు.” ఆము. 2.78.

“గొంటు వక్కలు చారు గొట్టుచు
సమలి.”

అప్ట. కల్యా. 2.82. పు.

రూ. చారు గొట్టు.

చావంచ

అయిదు.

రూ. చవ్వంచ, చావంచి.

చావీధి

చాకు.

రూ. చపువీధి.

చావప్తికళలు

అరవైనాలుగు విద్యలు.

చాపాల

చతుశ్శాల.

చాసీతిబంధములు

ఎన్నభైనాలుగు రతి బంధ
విశేషములు.

ఛత్రచామరములు

గొడుగు, వింజామరము. జం.

పండితా. ప్రథ. పురా. పు. 290.

ఛస్త్ర....

ఎంత కష్టపడినా, ఏ మయినా,
మాట. 134.

ఛిన్నాభిన్నముగ

ముక్క-చెక్కలుగా.

జంకించు

జంతునట్లు చేయు, బెదరగొట్టి
పారద్రోలు.

“పాతకంబుల జంకించు బహువిధ
మల.”

జంకె యెనర్పు

భయపెట్టు.

జంకె సేయు

భయపెట్టు.

జంగగొను

దాటు.

జంగనడ

అశ్వగతిలో భేదము.

జంగనడక

కాలు చాపి నడచు నడక.

శ.ర.

జంగనడపు

చూ. జంగనడక.

జంగమురాలు

జంగము స్త్రీ.

జంగిలి కాయు

పశువులను కాచు.

“పసుల జంగిలికాయ పాలేరు! దున్నె,
గొజు మాలి...” క్షేత్ర

గౌర. హరి. ద్వి. 560-561.

జంగుబిల్లి

అడవిపిల్లి.

జంటరై క

ఒక విధమయిన రవిక.

రాధి. 1.99.

జండా పీకివేయు

పరారి అగు.

“ఊరంతా అప్పులు చేసి తెల్లారేసరికి
వాడు జండా పీకేశాడు.” వా.

జండా యెత్తి వేయు

పరారి అగు.

చూ. జండా పీకి వేయు.

జంతపట్టు

వైరునడుమ కలుపు పోపు
టకై దున్ను.

జంతమాటలు

మాయమాటలు.

జంతికచుట్లు

మురుకులు, ముచ్చాటలు,
మణుగుబూలు అని వేరువేరు
ప్రాంతాల్లో వ్యవహరించే
పిండివంట.

జితేబీ అని బ్రాన్ - సరి అని
పించదు.

జంతికపుండు

అనేకరంధ్రా లేర్పడే కుఱుపు,
సెలల కుఱుపు.

జంత్రగాడు

యంత్రం నడిపేవాడు.

జంత్రబొమ్మ

కీలుబొమ్మ, మాయలాడి.

జందెపువాటుగా

జందెము వ్రేలు వాటముగా.

“అడ్డంబుతో నొడిచి, తీసుక వాని
జందెపువాటు గాఁగ.”
వర. రా. యు. పు. 387. పంక్తి. 13.

జందెములు త్రెంచుకొను

కోపముతో చేయు చేష్ట.

జంధ్యాలు తెంచుకొని
సన్యాసి నై పోతా నని బెద
రించే అలవాటుపై వచ్చిన
పలుకుబడి.

“అసపడి యేమి కోరిన నాగ్రహించు,
జందెములు త్రెంచుకొని తద్విజన్మ
ఖలుఁడు.” శుక. 4.109.

జంపు నడపు

ఆలస్యము చేయు.

“నీ నేల జంపు నడపెదు, రావే మా
తాడ కిందు రాకేందుముఖీ!”
విజ. 2.18.

జంపు చెల్లు

ప్రాభవము, తన ఆనతి
నడచు.

చం. రా. 2.24.

జంపుమాటలు

జాగు చేసే మాటలు.

విజ. 1.102.

జంపువలపుబేరము

కాలహరణము చేయు ప్రేమ.

తాళ్ళ. సం. 12.145.

జక్కణి గొను

నాట్య మాడు.

చూ. జక్కణి...

జక్క గావించు

చెక్కి వేయు.

“మే, దినికిం చెచ్చితి కారపిర్యభుజ పంక్తిం జక్క గావించితి.”

పారి. 3.34.

జక్క జక్కను

ధ్వన్యనుకరణము.

కమా. 11.155.

జక్కల బోనము లగు

భోజనశూన్య మగు, భోజనం వట్టి దగు.

కొన్ని వర్గాల పెండ్లిండ్లలో అరివేణి కుండల నెత్తుకొని

బోనాలు బోనాలు అనడం అలవాటు. ఆ కుండల లో

బోనం మాత్రం ఉండదు.

అందుపై వచ్చిన దని ఆముక్త మాల్యద టీక.

జక్కలనగా యత్నులు.

యక్షిణీవిద్య గారడీవిద్య.

కాబట్టి ఊరకే నామకారం గా ఉన్నట్టు కనిపించుటే

కానీ అసలుండని మాయా భోజనమే అనుట కూడా

కావచ్చును.

“బోనంబు ప్రజకు జక్కల, బోనంబులె యయ్యె బ్రాహ్మి పాగయమి వృష్టికా.” ఆము. 4.126.

జక్కను

వారకు.

“పలిమెడు మహిసాక్షి ప్రతిదివసంబు, మలహరునకుఁ ద్రిసంధ్యల సమర్పింప, నొక్క నాఁ డెట్లును జక్కనకున్న, గ్రక్కన మేని కండలు కోసి.”

పండితా. పురా. 185. పు.

జక్కలుపు

నినియోగించు, సవరించు.

చూ. జక్కలుపు.

జగజంత

గయ్యాళి, మాయలాడి.

“ఔ, కార! జగజంత యని తెల, వారుటఁ గని భామ కేళి వసతికిఁ జనియెకా.” హంస. 8. 248.

జగజంపు

ముత్యాల కుచ్చు-పెద్దది...

జగజెట్టి

జగదేవీరుడు.

హర. 3.92.

“జెట్టి సింగారింతుకొనే టప్పటికి పట్నం కొల్ల పోయింది.” సా.

జగజోలి ఏల

(ఈ) జంజాటము (ఈ) వీరు

లాట ఎందుకు?

ఎవరి సంగతో మన కెందుకు?

“చాలు చాలును వట్టి జగజోలిమాట, చాలింపుమా.” రంగ. రా. అయో.

“ఎక్కడి జగజోలి యటంచు నెరసి చన జాతురు.” శుక. 8.127.

“ఫలము వారలా కాక పనిమాలినట్టి, చలమువారలా వట్టి జగజోలి యేల.”

ద్వి. పరమ. 7.

జగడగొండి

కలహశీలి.

జగడ మాడు

కొట్లాడు, దెబ్బలాడు.

జగడాల చీలి

జగడగొండి.

కృష్ణ. 40.

జగడాలమారి

కలహశీలి.

జగడించు

జగడ మాడు.

“...వృథా జగడింపకుడు.”

శై.మ. 8.209.

జగదొంగ

గొప్ప దొంగ.

జగనీలి పిసాళిజంత

గయ్యాళి, ధూర్జరాలు.

జగ న గా జగ త్పూర్ణాత్మ

రా లయిన, నీలి=కృత్రిమపు

మాయలు నటించు, పిసాళి

జంత - గొప్ప గయ్యాళి,

“జగనీలి పిసాళిజంత య, మృద్ధియ.”

పాండు. 3.71.

నీలి అనుటకు—

“ఎన్ని నేరిచితివే మటుమాయల నీలి కాన.”

సారంగ. 3.58.

చూ. నీలివార్తలు. నీలియేడుపులు.

జగనొబ్బి గండడు

జగ దేకవీరుడు.

(గండ=మగడు, ఒబ్బు = ఒక.

కన్నడం.) ఇదొక బిరుదు.

జగబంటు

గొప్పభటుడు.

జగబిరుదు, ముండమొట్ట

వీరాధివీర బిరుద ముండినా

అనాధవలె ఆ శ్రో శించును

అనుటపై వచ్చిన పలుకుబడి.

పేరు గొప్ప ఊరు దిబ్బ

వంటిది.

“జగబిరుదు ముండమొట్టయ్య, దగవే

నీ వెఱుంగ వే సుధాకిరణధరా!”

నిరం. 3.16.

జగమగడు

గొప్పశూరుడు.

అచ్చ. య. 68.

జగ మెఱిగిన బ్రాహ్మణుడు

ప్రసిద్ధుడు.

“జగ మెఱిగిన బ్రాహ్మణునికి జందెం

జేలా?”

చా.

జగాజెట్టి

జగజెట్టి.

“చెరువు గట్టినజగాజెట్టి వీర”.

శ్రీని. 4.86.

చూ. జగజెట్టి.

జగిలెకాడు

తోడల్లుడు.

జగే యను

అపహాస్య సూచక మైన

ధ్వన్యనుకరణము.

“అద్దెర మత్పలి వచ్చువేళ నీ, కినుకలు

సాగ విచ్చట జగే యన నాతడు భీత

చితురై.”

శుక. 3.196.

జజ్జరక తై
జ్జ మోసగ తై.

శ. ర.

జట్టి యాడు
బేర మాడు.

హర. 1.20.

జజ్జరకాడు
మోసకాడు.

జజ్జుకొను
బలహీన పడు.

జట్టిక తై
మాడు బేరక తై.

జట్టికాడు
కొనువాడు; వర్తకుడు; ఓడ
న దు పు వా డు; జూ ద
మాడించువాడు.

జట్టికొను
కొను, స్వాధీన పరుచు
కొను.

జట్టి గొను

1. పోటీ పడు.

“విలా, సముల చేతఁ దార జట్టి
గొనుచు.”

కవిక. 1.21.

2. విలుచుకొను.

“తన నిండుజవ్వనము విలు విచ్చి జట్టి
గొన్నది.”

తాళ్ల. సం. 12.87.

జట్టి దక్కు

అమ్మడు పోవు, బేరమునకు
కట్టుబడి యుండు.

“దాసుఁడ నై జట్టి దక్కు
చున్నాడ.”

గౌ. హరి. ద్వితీ. పంక్తి. 1580.

జట్టి యిచ్చు

సరికి సరి విక్రయించు, ఇచ్చు.

“నా, భామల జట్టి యిచ్చి తన పట్టిన
యట్టి కడింది నేమముం, దా మఱి కొన్ని
నా శ్రవితంబుగ నిల్పుకొన న్మనంబు
లొన్న్.”

కళా. 6.97.

రూ. జట్టి యిడు.

జట్టి పెట్టుకొను

తగాదా వేసుకొను.

“వాడు ఏ చిన్న సందు దొరికినా జట్టి
పెట్టుకుంటాడు.”

వా.

జట్టు కట్టు

సావాసము చేయు.

“మా సందులో పిల్ల లంతా జట్టు
కట్టాము.”

వా.

జడకుచ్చులు

జడలో కొనన పెట్టుకునే

ఆభరణము.

జడకొట్ట

కొట్టలలో ఒక విశేషం.

జడ గట్టు

వెండ్రుకలు ఉండలు కట్టు.

“నెరుల్ జడగట్టఁగా.”

విప్ర. 2.79.

రూ. జడ కట్టు.

జడ గొను

జడగట్టు.

“ఏచ మాటలు జడగొన్న పీఠుఁ
గురులు, గలుగు నెఱుకులు దగఁ బాడ
గనఁగ వచ్చి.”

యయా. 1.102.

జడ చిక్కు దయ్యముచందము

బంధిత మై ఎటూ వెళ్లలే
నట్లు.

దయ్యాన్ని మంత్రగాళ్లు తల
మీద కొద్దిగా వెండ్రుకలు

తీసి, జడ వేసి, అందులోనికి

దయ్యాన్ని ఆవహింపజేసి జడ

కత్తిరించి వేస్తారు, అందులో

తగులుకొన్న దయ్యము

దిగ్బంధనం చేసి ఉంటారు

కనుక ఎటూ పోలేక గిలగిల

లాడుతుందట. దీనిపై వచ్చిన

పలుకుబడి.

“జడ చిక్కుదయ్యంబు చందమా
నను.” హంస. 1.220.

“ఇప్పుడేగి యమరనాథుడు

మెచ్చుకొ, జడ లాడిసి పట్టి తెత్తునె,

జడ జిక్కిన దయ్యమట్ల జనుడేరం
గక.” చంద్రా. 3.40.

జడతల

వెండ్రుకలు ఒత్తుగా ఉన్న

తల.

“ఆ పిల్లది మంచి జడతల. ఏం చేసు
కున్నా అందంగానే ఉంటుంది,” వా.

జడను పడు

1. మ్రాన్నడు.

“ఆ జననాథుడు శోక మంది జడను
పడియె,” భాస్క. అయో. 183.

2. అలస మగు.

“నడ జడను పడియె నా రేర్పడియెన్
జనుమొనలు నల్ల పడియెన్,”

మను. 3.119.

జడప్రత్తి

జడలు జడలుగా గింజ లుండే

ప్రత్తి.

జడబిల్లి

జడలో పెట్టుకునే బిళ్ళ - ఒక

నగ.

జడముడి

ఈ శ్వరుని జటాభూటం -

కపర్దం.

జడలు గట్టుట

మునివృత్తి నవలంబించుట.

“జడలు గట్టుట వృథా శ్రాంతి
యాతనికి.”

గా. హరి. ప్రథ. పంక్తి. 565.

జడిగాడ్చు

ప్రచండవాయువు.

శాన్.

జడి గురియు

ఎక్కువగా కురియు.

“అనందభాష్యములు జడి గురియన్,”

భాగ. స్కం. 3.394.

జడిగొను

నిరంతరముగా కురియు.

లక్షణయా వ్యాపించు.

“ఒడి దారముల కాంతి జడిగొనంగ.”

నిరంకు. 4.89.

ఇది విశేషంగా అన్నట్లు ‘జడి

గొక కొద్దులు’ ఇత్యాదు

లలో విధవిధాలుగా ఉప
యుక్త మవుతుంది.

“జ డి గొ ని సమ్మదాశ్రుకణజాలము
లొల్కఁగ.” పారి. కి.సీ.
చూ. జడ్డి పట్టు, జడివాన.

జడిగొలుపు

జడిగొననట్లు చేయు.
“మిగుల బిరు సగుశరముల్, జడిగొలిపి
తద్భలంబుల, మడియింపఁగఁ జొచ్చె
మారి మసఁగినభంగిన్.”

జైమి. 5,56.
చూ. జడిగొను.

జడ్డి పట్టు

1. ముసురు పట్టు.
“మరీ జడిపట్టి కరునూంది.” వా.

2. పట్టు పట్టు.
“తడఁబడక తప్ప లాడక, జడ్డి పట్టక
పరుసు గాక...మాటాడ వలయు.”
నకల సీతి. స.

జడ్డి పెట్టు

భయపెట్టు.
“విడువక జడిపెట్టు విసిగి యలమయు.”
ప్రభు. 2.కి2. పు. కాశీ. 4.50.
చూ. జడ్డి పెట్టు.

జడివాన

వ ద ల కుం డా ముసురు పట్టి
కురిసే వాన.
“క్రొవ్విరి జడివాన కుంభినిఁ గురిసె.”
రంగా. రా. బాల.

జడ్డిపెట్టు

“.....వృధాలాప ప్రబంధోక్తులకా,
జడిపెట్టం బని లేదు.” కాశీ. 4.50.
చూ. జడ్డిపెట్టు.

జడ్డిపెట్టె

నడుమ బరువు కట్టి ఇద్దరు

మనుషులు మోసుకొని పోవు
టకు ఉపయోగించే పొడు
గైన కట్ట-జడ్డి. దానికి కట్టిన
పెట్టె - జడ్డిపెట్టె.

శ్రాన్.

జడ్డియీటె

నడుమ పిడిగల యీటె.

శ్రాన్.

జడ్డుతనము

మాంద్యము; సోమరితనము.

జడ్డుపడు

లలస మగు.

“జడుపడి యుండె నొక కొంత ప్రాద్దు
వేడ్క.” కవ. 1.64.

జడ్డుమనిషి

సోమరి.

“వాడు వట్టి జడ్డుమనిషి. వాడితో
పెట్టుకుంటే ఏ పని కాదు.” వా.

జడ్డు వడు

వెనుక పడు.

జడ్డు-జడత, మాంద్యం-జడ్డు
మనిషి-సోమరి, లలసుడు అనే
అర్థంలో నేటికీ వాడుకలో
ఉన్నది.

పండితా. ప్రభ. దీక్షా. పు. 178.

జితకట్టు చేయు

సన్నాహపఱచు.

“చతురంగబలమున జితకట్టు చేసి.”
వర. రా. సుం. పు. 156. పం. 5.

జత గట్టు

1. పక్షులు మొదలై నవి జత
గూడు.

2. గుంపు గూడు.

జత గావించు

సరి చేయు.

“యథార్థ త్థ మెలపు నయ్యో నుమ్మ
లోకసితుల్, జత గా వించు మహా
మహిల్.” మల్లభూ. నీతి. 18.

జత గూడు

కలియు.

“కూయిడి జతగూడి కెడసి కనుకు
పరువులన్.” హంస. 4.222.

జతనవడు

ప్రయత్నించు.

జతను పడు

పదిలముగా ఉండు.

జతను పఱచు

పదిలపఱచు.

జత పట్టు

సావాసము చేయు.

“వాడు వట్టి పోకిరీ పిల్ల వాడులా
ఉన్నాడు. వాని జత పట్టవద్దు.” వా.

జతపడు

జత గలియు, సరిపడు,
దొరకు.

జత పఱచు

జత పడునట్లు చేయు.

జత యగు

సరిపడు, సమకూరు.

భాస్కర. 105.

జత వచ్చు

సరి వచ్చు; సమాన మగు.

“జత వచ్చు ననవచ్చు జంభారి
కాంతకు.” జాహ్నుకీ. 1.72.

జత్రాయితం బగు

సిద్ధ మగు.

“కాళోదర లో కాధిపతిని నతరి
త్రాడుగా హవళించి జత్రాయితం బై
శూరు లగుదేవదానవవీరులు పాంకం
బుగా...” హేమా. పు. 18.

జద్దువడు

మైమఱచి యుండు - సంతో
షంతో.

శివరా. 1.64.

జన్నిగట్టు

బ్రాహ్మణు - యజ్ఞోపవీత
ధారి.

జన్నిగొను

సన్నిపాతం వచ్చు - అలా
ప్రవర్తించు.

“చంకలడంచొంచు శంకరు బొగడు,
చును నుర్కుచును గెరి చూచుచు
జన్నిగొనుచు గంతులు వేయుచును.”
పండితా. పర్వ. 371. పు.

జన్నియ వట్టు

మీదుకట్టు.

“కన్నియ గాని వేటొకటై గాను
మనోహరరూప! నీకు నే, జన్నియ వట్టి
యుంటి నెలజవ్వన మంతయు నేటి
దాక.” విజ. 1.97.

చూ. జన్నె విడుచు.

జన్నియ విడుచు

మీదుకట్టు, దైవప్రీతిగా
వదలు.

కవిక. 1 ఆ.

జన్నె చేయు

మీదుకట్టు, దైవప్రీతిగా
అంబోతునో దేనినో వదలి
వేయు.

“గోగణంబులలోన గోవు నొక్కటి
నేర్చి, జన్నె చేసిన ధర్మశాలి
యొక్కడు.” రుక్మాం. 2.105.

చూ. జన్నె విడుచు.

జన్నె విడుచు

మీదుకట్టు,
దైవప్రీతిగా ఏ ఆంబోతునో,
దున్నపోతునో వదలి వేయుట
అలవాటు. దీనిని జన్నె
విడుచుట అంటారు. ఇలాంటివే
మీదుకట్టు, జన్నె కట్టు,
జన్నియ వట్టు, ముడుపు గట్టు
అన్నవి. ఇప్పటికీ పాటూ,
పెరుగూ మొదలయినవానిని
దేవునికి మీదుకట్టిన పని
అంటారు. అంటే ఆ మొక్క
బడి తీరేవరకూ దానిని ఇతరు
లెవరూ అనుభవింప నీయరు.
ఈ ఆచారం మీద వచ్చిన
పలుకుబడి. ఈ అర్థాన్ని
సూచించే ప్రయోగాలు—

“మన్నె కొలు వున్నవానికి, జన్నె

విడిచి యన్నెలంత చక్కని వరుసే...”

శుక. 2.206.

“విషమశరశేర జన్నియ విడిచి
రసగఁ, గ్రోవ్వి చరియించు నవ్విటఁ
గోడెగాడ్చు.” కవికర్ణ. 1.15.

చూ. జన్నియ విడుచు.

జన్మ కొక శివరాత్రి

ఆరుదుగా వచ్చిన దనుట.

“వాడు రాయక రాయక ఏదో పుస్తకం
రాశాడు. చేయక చేయక ఏదో
సన్మానం చేశాడు. జన్మ కొక శివ
రాత్రి అన్నట్లు వాడి కది ఒక గొప్పగా
కనిపించడా మఱి?” వా.

జన్మవాసన

పూర్వజన్మవాసన.

వాసనాత్రయములో ఒకటి.

మన స్నేహ శత్రుత్వాలకు
పూర్వజన్మవాసనలు కారణ
మని మన పెద్దల నమ్మకం.

“మెలఁతకుఁ బతికేనో, వలపు సమం
బగుట జన్మవాసన చెలియా!”

మను. 6.66

జన్మడించుట

చప్పరించుట.

పై - అంటూ తిరస్కార
భావంతో కొట్టివేయుట.

“మాటల మిమ్ము జన్మడించుటలు
సాష్టగునే.”

పండితా. ప్రథ. దీక్ష. పు. 152.

“వాడే చెప్పినా చప్పరించి
వేస్తాడు.” వా.

జన్మ చేయు

సొత్తును, సొమ్ములను, ఆస్తిని

అమీనా, కోర్టు ఆజ్ఞాప్రకారం
స్వాధీనపఱచుకొను.

జబ్బురుజంగి

ఒక దినుసు ఫిరంగి.

జబ్బు చఱచుక నిలుచు

పోరాటమునకు సంసిద్ధు డగు.
“వాడు మాట వస్తే ఏ మయినా సరే
జబ్బు చఱచుకొని నిలబడతాడు కానీ
వెనకంజ వేయడు.” వా.

జబ్బుపుష్టి

భుజబలం.

“వాడి కేం? మంచి జబ్బుపుష్టి కల
వాడు. నలుగురు వచ్చినా తిప్పి కొడ
తాడు.” వా.

జబ్బుగా

గాఢముగా కాక - తేలికగా,

“కాంతుని జబ్బుగా గొంగులించు.”
మను. 3.123.

జబ్బు చేయు

అణచు; సుస్తీ చేయు.

గౌర. హరి. పూ.

చూ. జబ్బు నేయు.

జబ్బుతో తీసుకొను

చిక్కిపోవు.

“వాడు నాలుగు నెలలనుంచీ జబ్బుతో
తీసుకొంటున్నాడు.” వా.

చూ. తీసిపోవు.

జబ్బుపడు

1. మంద మగు.

శ. ర.

2. వ్యర్థ మగు.

కళ. 1.181.

3. నిరుత్సాహపడు.

నీలా. 2.66.

4. చెడు.

“జబ్బుపడు సుమ్ము కార్యంబు లెల్ల.”
ద్వీ. తి. సా.

5. సుస్తీపడు.

“మొన్న జబ్బుపడి చిక్కిపోయాడు.”
వా.

జబ్బు నేయు

తక్కువ పఱచు; సుస్తీ చేయు.

“భూతసంఘముల యుబ్బులు జబ్బు
నేసి.” గౌ. హరి. ప్రథ. పంక్తి. 2080.
చూ. జబ్బు చేయు.

జమ కట్టుకొను

లెక్కించు.

“మ, ద్వరకవితామహత్వపురబ్రభావ
ముగా జమ కట్టుకొంచు ...”

నానా. 249.

“వాణ్ణి మనవాడికిందనే జమ కట్టుకో
వచ్చు.” వా.

జమటపాత

డేగను వేటలో చేత పట్టు
కొని నప్పుడు దానిగోళ్ళు
గుచ్చుకొనకుండ వేసుకునే
మడతగుడ్డ.

శ్రాక.

జమలిమండిగ

పొరలపూరీ.

నైష. 6.12.

జమాఖర్చులు

ఆయవ్యయాలు.

జమాబందీ

పన్నులను ఖరారు చేయు

టకై కరణాల నందరినీ చేర్చి
తాసీల్దారు జరిపే తతంగం.

జమాబంది సిరాబుడ్డి

సమిష్టిది; ఒక అడ్డీ ఆగీ
లేనిది; ఒకరి అధికారం లేనిది;
అతి వ్యభిచారిణి.

జమా బందీ జరిగేటప్పుడు
కచ్చేరిలో ఆ తాలూకా
రెడ్లు, కరణాలు అందరూ చేర
తారు. అక్కడ ఉన్న సమిష్టి
సిరాబుడ్డిలో ఎవరంటే
వారు కలం ముంచి రాస్తారు
అందుపై వచ్చిన పలుకుబడి.

జమీందారీ

ఒక జమీందారు క్రింద ఉన్న
భూమి.

ఇప్పుడు జమీందారీలు
రద్దయినవి.

జమీందారు

జమీందారీకి అధిపతి.

చూ. జమీందారీ.

జముకడకు చను

మరణించు.

“పాంచాలికొడుకు లండలు జము
కడకు జరిగి.” భార. సా.ప్తి. 203.

జముదళము

నిడుపు పిడిగల బాకు.

జముదాడి

జముదళము.

జముదాళి

చూ. జముదాడి.

జమునిల్లు చొచ్చు

చచ్చు.

“జమునిల్లు జొచ్చిన జంతువుల చెచ్చు,
నమిత సత్వాధ్యులీ యవనిలోఁ
గలరె?” ద్వీప. మధు. పు. 30.

జముదానసము నింటిత్రోవ

చూపు

చంపు.

యముని వంటయింటిదారిని
చూపించుట అంటే కదా.

“రక్షగాఁ జాటి తిరిగెమరాక్షసులకుఁ,
దొలుత జముదానసము నింటిత్రోవ
చూపి.” ఉ. హరి. 1.139.

జములా గుడారాలు

డేరాలు.

కాశీయా. 72.

జమువాకిలి గట్టు

బ్రతికించు.

యముని వాకిలిని మూయుట

అనగా చావనీ కుండుట.

“మధ్యహంబునకా, వాడిమితోడ
నుండి జమువాకిలి గట్టి మదీయ
సంతతిన్.” ఉ. హరి. 2.19.

జమ్ముగూడ

జంబుతో అల్లిన గూడ.

ఆము. 4.133.

జమ్ముదాడి

చూ. జముదాడి.

జయపెట్టు

జయజయ అని జేకొట్టు.

చూ. జయపెట్టు.

జయము జయము

రాజులను, దేవతలను చూచి
నప్పుడు అనుమాట.

“జయము జయము నీకు సంపంగిమన్న !
నక్క, దయఁ జూడు దక్షిణద్వారకా
ధీశ!” శేమా. పు. 68.

జయ వెట్టు

జయజయధ్వానములు చేయు.
“జయవెట్టుఁ డీటు గూడ సా తెల్ల
ననుచు...”

పండితా. ద్వితి. పర్వ. పుట. 291.

జరుగుడాట

రాతిపలకలమీదినుండి
క్రిందికి జారుతూ ఆడుకొనే
ఆట.

శ.ర.

జరుగుదుబండ

పై ఆట కుపయోగించే బండ.

జరుగుబడి

చూ. జరుగుబాటు.

జరుగుబాటు

టిండికి, బట్టకు ఉండుట.

“వాడికి జరుగుబాటు కేం లోటు
లేదు.” వా.

“వాడిది బాగా జరుగుబాటున్న
కుటుంబం.” వా.

జలజల యీడ్చు

ధ్వన్యనుకరణము.

జలభిచెయ్యులు దాల్చు

గడుసరిచేతలు చేయు.

వ్యభిచారిణుల చేష్టలు
చేయు - ప్రస్తుతం.

“జలభిచెయ్యులు దాల్చిరి జార
కామినుల్.” కుమా. 8.101.

జలభితనము

గడుసుతనము.

“అడవిలోనఁ దపమువడఁ బోడు నను
నంత, జలభితనము లెందుఁ గలచి
తీవు.” కుమా. 6.16.

మూర్ఖత్వము వంటి దని టిప్ప
ణిలోనూ కోశాలలోనూ
ఉన్నా అట్లా అనిపించదు.
మేనక పార్వతితో అంటున్న
మాట యిది.

జలభులు

గడుసువారు, పావులు,
దుష్టులు.

“కలకంఠ శుద్ధ నిష్కల భక్తియుక్తి,
జలభుల కది యేల సమకూడు.”

బస. 7.204.

“ఎఱిగితి మద్దిరయ్య తడ నేటికి
గుఱ్ఱపుదొంగ వీడె యీ, జలభునిఁ
బట్టి చంపుఁ డతిసాధుమునీంద్రుఁడు
వోలె నేత్రముల్, చెఱవక... బెనుక
పట్టె...” భాగ. 9.207.

“కొఱగాని జలభుల కొయ్యన
గాండ్ర.” బసవ. 5.

జలకట్టె

ఒకానొక డేగ - నెలకట్టె.

జలక మాడు

స్నాన మాడు.

జలకము లాడు

స్నాన మాడు.

జలకమువాడు

స్నానము చేయించేవాడు.

ద్వీ. పరమ. 3.208.

జలకము గ్లావించు

అభిషేకము చేయించు,

స్నాన మాడించు.

“గంధోదకములను మఱి జలకంబు గావించి.”

పండితా. ద్వితీ. పర్వ. పుట. 468.

జలక మార్పు

స్నానము చేయించు.

పాండు. 2.17.

“మదవతీ కరము క్తమణిమంభసంభృత, సారభోదకముల జలక మార్చి.”

పా8. 5.70.

జల గడిగినట్లు

బాగా కడిగినట్లు అనుట.

జల గడుగుట అనగా—బంగారంపై పోగర పనీ, ఆకురాతి పనీ చేసినప్పుడు వారు పెట్టుకొన్న చర్మంమీదనే కాక అటూ యిటూ ఏ కొంతో రాలి పడే అవకాశం ఉంటుంది. అందుకని ఆ తావులో కనపూడ్చి ఆ కనపు నంతటినీ ఒక చోట ఉంచి పెడతారు. దానిని జలగడుగు వాళ్లు, కాలువకో బావికో తీసుకొని వెళ్లి, నీళ్లు పోసి కడిగి, కడిగి పైన ఉన్న కనపు నంతటినీ తొలగించి వేసి, ఆ

అడుగున తేలినదానిలో పాద రసం వేసి పట్టి పుతం పెడతారు. అప్పుడు బంగారం తేలుతుంది. కాబట్టే జల గడుగుట అనగా బాగా కడుగుటగా అలవాటయినది.

“వాడి పుట్టు పూర్వోత్తరా లన్ని ఏక రుపు పెట్టి జల గడిగినట్లు వాడి మానం కడిగి నేకాడు.” వా.

జలగడుగు

నీళ్ళతో కడుగు.

“అలిపున సంపాదించితి, జలగడిగితిఁ బున్నె మెల్ల కాంతిపర! ననున్,”

కవిమాయ. అం. 4.77.

చూ. జలగడిగినట్లు.

చూ. జలగడుగు.

జల గడుగువాడు

పైరీతిగా బంగారుపాడి కలిసిన కనపును కడిగేవాడు.

చూ. జల గడిగినట్లు.

జలజల రాలు

ధ్వన్యశుకరణము.

“జలజల రాలెఁ బూలు సుమసాయక సంకరకాశలంబునన్,”

రాజగో. 4.47.

జలతరంగములు

అకాశ్వతములు, క్షణికములు.

పండితా. ద్వితీ. పర్వ. పుట. 418.

చూ. జలబుద్బుదములు.

జలతైలబిందు వగు

నీటిలో వేసిన నూనెబొట్టు

విరివిగా వ్యాపించుట పై
వచ్చిన పలుకుబడి.

“జలతైలబిందు వయి నా, మెలకువ
వెల్లి విరియైన మేలగునే.”

ఉ. హరి. 5.198.

జలదమును నమ్మి చేసేరు చల్లు
ఎక్కడో ఉన్నదానిని నమ్ము
కొని, చేతిలో ఉన్నదానిని
జాతి విడుచుకొను.

నమశ్శి. 50.

జలదారి

నీళ్లు పోయుటకు వీలుగా ఒక
మూల బండ వేసి చుట్టూ
కాస్త కట్ట వేసిన తావు.
అందులోనుండి నీళ్లు పోవు
టకు వెలుపటికి ఒక కాలువ
కూడా ఉంటుంది. ఈ
మాటను దక్షిణాంధ్రంలో
ఎక్కువగా ఉపయోగిస్తారు.
ఇదే జలజారిగా కూడా
మారినది.

రూ. జలజారి.

జలదోషము

పడిశము.

జలపూత

బంగారు వెండితో చేసిన
మొలాము,

జలపోసనము

జలతారు అన్న అర్థంలోనూ
కొన్నిట ప్రయుక్తం.

చూ. జలపూత.

జలపూత బంగారు

అశాశ్వతము.

పైపై మెలుగులవంటి మాట.
మొలాము వేసినదే కాని

అసలు బంగారం కాదు.

తాళ్ల. సం. 11.3. భా. 70.

జలబాధ కలుగు

మాత్రవిసర్జనాకాంక్ష
కలుగు.

కాశీయా. 238.

జలబుద్బుదములు

అశాశ్వతములు, క్షణభంగు
రములు.

నీటి బుడగలవంటి వనుటకు
నీటిబుడగలే అనుట.

ఇట్టివి పెక్కు లున్నవి.

పండితా. ద్వితీ. పర్వ. పుట. 418.

జల మాడు

స్నానం చేయు.

జలముపా లగు

నీళ్ల పా లగు - వర్ష మగు.

“తన పెద్దతనంబు జలంబు పాలుగ.”

నైష. 8.42.

జలసూత్రము

1. ధారాయంత్రము.

కాశీయా. 37.

2. అటూ యిటూ నీరు

వచ్చుటకై రెండు బానలలో

నికీ వదలిన త్రాడు.

జలుబు చేయు

పడిసెము పట్టు.

జలుబునీళ్లు వదలిపోవు
పొగ రడగు.

కొత్త. 187.

జల్లి బండి .
పైన కప్పు లేనిబండి.

కొత్త. 48.

జల్లి గంప
సందు లున్న గంప.

జల్లి తోక
కుచ్చుతోక.

జల్లి నీడ
మధ్యమధ్య వెలుతురు పొడ
లున్న నీడ.

జల్లి పెండెము
ఒక నగ.

జల్లి మాటలు
వ్యర్థ ప్రలాపాలు, వట్టి
మాటలు.

జల్లెడ పట్టగా నిలుచునవి
గట్టివి. చిలా కానివి జల్లి
మాటలు.

నడుమ నడుమ నడలి విచ్చి
పోయిన అనగా సత్కేతరత
బయల్పడిన వగుటతోనూ
జల్లి మాటలు కావచ్చును.

“జల్లి మాటలు గాక సరిసేయ వచ్చునే,
సవరంబు లీకొరొజాతములకు.”

హంస. 1.210.

జల్లి ముత్తెము
సన్న ముత్తెము.

కొత్త.

జల్లి మూకుడు
నడుమ సగండాకా రంధ్రా
లున్న మూకుడు, సిద్ధిరేకు.

జల్లి వేరు
కొస కుచ్చుగా ఉన్న వేరు.

జల్లి కొని వచ్చు
క్రొసుకొని వచ్చు.
“జల్లి కొని వచ్చెఁ బైపెని సారమేయ,
యాభములు.” హర. 7.38.

జల్లి కొను
మూగు. గుంపగు.

జల్లి లాడు
జలక్రీడ లాడు, నీళ్లు చల్లు
కొను.

“ఒండొరులమీఁద జలములు నిండు
కొనఁగ, జల్లు లాడిరి నరసిలో దుఃఖము
గను.” ఉషా. 2.12.

జల్లెడపాటు వడు
వట్టంగా పెరుగు.

జవకట్టు
కూసిన, మేళవించిన.

జవకట్టికొను
భద్రపఱుచుకొను, కూడు
కొను.

“భవరోగములు వీడి పాపంగఁ బెదలు
మున్ను, జవ కట్టుకొనిన నిచ్చుల మైన
మంను.” తాళ్ల. సం. 5.140.

జవజవ లాడు

ఊగాడు, కంపించు.

చూ. జవదాటు వివరం.

జవజవ మను

కంపించు.

జవదాటు

మేర మీఱు.

ఏ కొంత యైన అనే అర్థంలో

జవ ఉపయుక్తమైనది. జవ

దాటక పోవడం అంటే ఏ

కొంత కూడా మేర మీరక

పోవడం అని అర్థం. సన్నని

గోధుమలను జవ గోధుమ

లంటారు. సన్నని గోధు

మంత కూడా దాటకుండడ

మన్నమాట. సన్నని వస్తు

వేదైనా కదలుటకు జవజవ

లాడుట అంటారు.

“తన యజ్ఞ జంగమస్థావరజంతుసం,

తాన మెన్నఁడు జవదాట వెఱవ.”

కా. మా. 1.28.

“ఈ రీతి సకలధర్మవి, చారుం డగు

నతనిమాట జవదాటక.”

శుక. 1.179.

జవళివాడు

బట్ట లమ్మువాడు.

క్రాన్.

జవళియంగడి

బట్టల దుకాణం.

క్రాన్.

నేటి వాడుకలో జనిలి.

జవుజవ్వు

ధ్వన్యనుకరణము.

జవాదివంకి

పునుగు, జవ్వాది సౌందర్య

వర్ధకములుగా మనకు ప్రతీతి.

లక్షణయూ అతి సౌందర్యవతి

అనుట.

“వల సౌంపులఁజేంకి జవాదివంకి, జాతి
రతినిల నారాజదూతి పోల.”

హంస. 1.81.

చూ. జవ్వాదివంకి.

జవ్వన మమ్ముకొను

డబ్బుకై వ్యభిచరించు.

“సంత నెన్నఁడో, జవ్వన మమ్ముకొన్న
గడసాని ననుం గవయం దలంచితే.”

ఉ. హరి. 1.74.

జవ్వాజివంకెలు

ధాన్యవిశేషం.

జవ్వాడు

కదలాడు.

పలుచగా, సన్నగా ఉన్న

వాని కదలికలోనే ఇది

ప్రయుక్తమవుతుంది.

“నృపుఁ డుపపడ మై, జవ్వాడులతి
కయో యన, నవ్వెలఁది వడంకఁ
జూచి.”

శుక. 1.813.

చూ. జవజవ లాడు.

జవ్వాదిపిల్లి

పునుగుపిల్లి, సంకుమ్మగం.

జవ్వాదివంకి

చూ. జవాదివంకి.

జవిళిసరుకులు

జవిళి అంగడిలోని సరుకులు.

(జవిళి = గుడ్డలంగడి) అనగా

అందుబాటులో నున్నవి.

“నవనిధానంబు లేజేవి జవిళిసరుకులు.”

పాండు. 1.2.

చూ. జవళి...

జకుకులు వాట దంచు

మెఱుగుపోటు వేసి దంచు.

ఒకసారి దంచి, దానిమీద

దంచడాన్ని మెఱుగుపోటు

అంటారు.

పాండు. 3.87.

చూ. మెఱుగుపోటు.

జాగట గట్టి

మేలుకొను, జా గా ర ము

చేయు.

“జాము పోయినదాక జాగట గట్టి, బాముల బొందుచు.”

గా. హరి. ద్వితీ. పంక్తి. 1941.

జాగుపడు

సాగు.

విజయ. 1.43.

జాగు పెట్టు

జాగు సేయు.

“వెక్కు మాటల నిటు జాగుపెట్టే నేల.”

కాశీ. 2.88.

జాగెనక తైర

మల్లబంధవిశేషం.

జాజరక తై

మాయలాడి.

జాజరకాడు

మాయవాడు.

జాజాలపాలిక

అంకు రా ర్పణం చేసే

మూకుడు.

జాజాలపాలె

చూ. జాజాలపాలిక.

జాజా చేయు

ఎత్తువడ చేయు.

“బాగుగా జాజా చేసిన బ్రజ్జురిలు.”

రాధా. 5.254.

జాజులు ప్రసాద మగు

అత్యనుకూల మగు, అత్యధిల

మణ్ణీయ మగు.

జాజలే కాక ప్రసాదం కూడా

అయినప్పుడు మఱింత వాంఛ

సేయం కదా.

“నీ కవితంబ నై నిర్దోష మగుచు, మాకు నశితము రామాయణం బైన, బంగరు పువ్వుల పరిమళ మై పొంగి జాజులును బ్రసాదమృతములు.”

మ. రా. భా. పు. 6. పంక్తి. 7.

చూ. జాదులు ప్రసాదము నగు.

జాజువాటు

ఎత్తు బాటు.

“శశికాంతమణిపీఠి జాజు వాటగఁ గాయ, లుత్తుంగవచపాలి నత్తమిల.”

మమ. 2.27.

జాజు సేయు

ఎత్తురంగు వేయు, ఎత్తువడ

చేయు.

చూ. జాజా చేయు.

జాడపడు

ఎక్కువగా ఉన్నవి తక్కువై
పోవు, విరళ మగు.

చూ. జాడలు పడు.

జాడించి తన్ను

కాలుతో తీసి తన్ను.

జాడించి పలుకు

గట్టిగా తిట్టు.
“సామాన్య యోగుల జాడించి
పలుక.” ప్రభు. 3.86.

జాడు పేడు

తృణప్రాయం, సిగదుడుపు
ప్రాయం. తాడుతోను చెక్క
పేడుతోను సమాన మనుట.
“...భీజనసుత వచోవిభవంబు నశేష
చక్రివా, దోడన సాటిగా నతనితోఁ
రెణుపంతులు జాడు బేడనన్.”
శృం. కాకుం. 1.6.

జాతకర్మ

పుట్టినబిడ్డకు చేయు సంస్కారము.

జాతాశౌచం

పురుడు.

చూ. మృతాశౌచం.

జాతి....

ఉత్తమ మైన, శ్రేష్ఠ మైన.
మంచి జాతికి చెందిన అన్న
అర్థంతో ఆరంభమై, ఉత్తమ
మైన అన్న విశేషణంగా నిలిచిన మాట.

జాతివార్తా చమత్కారములు,

జాతికుక్క, జాతినరుకు, జాతి
ముత్యాలు ఇత్యాదులు.

చూ. జాతిగా.

జాతిగా

అందముగా.

“జాతిగాఁ దాల్చి నెఱ మిందజంగ
మగుదు.” హర. 5.41.

చూ. జాతి...

జాతినాగు

మంచిజాతి సర్పము.

“జాతినాగులఁ జంపుచుండి, ప్రతిమ
నాగులకును బాల్కొనినట్లు.”

పండితా. ప్రథ. దీక్షా. పుట. 202.

బ్రతికి ఉన్న నాగులను వదలి,
తాతి నాగులకు పాలు పోసి
నట్లు - వ్యర్థము.

జాతివార్తలు

జాతీయములు.

“జాతివార్తలు దొలక రసంబు
గులకక, గోవిత రచియించు గల్పించి
కతలు నుడువు.”

శుక. 2.14.

జాదరలు

పెండ్లిండ్లలో తొలుత కుల
పాలికాపూజ చేసి మూడు
శ్లలో మొలక పోస్తారు. ఆ
మొలకలు.

“ఈశు నుద్వాహమున కమరేంద్ర దిగ్వి,
లాసవతి పెండిపాలియఁ బోసి తెచ్చు,
జాదరలొ నాఁగ రాగపూర్ణోదయేండు,
లింబమునఁ బాండుకిరణాంకురంబు
రెసఁగె.” శుమా. 8.112.

జాదరాడు

గంధమాసి చల్లుకుంటూ
క్రీడించు.

జాదుకొను

పరవశ మగు, భావాతీతక
ముచే నుద్రిక్త మగు.

“సకలాంగకంబులు జాదుతోఁ బులి
కించి.” నైష. 5.9.

“అరి యనుషేరు చెవి స్తోకినంత
మాత్ర, జాదుతోఁ బులికించె నజన
విభుండు.” నైష. 8.48.

జాదులు ప్రసాదము నగు

తనకు సహచురగానే యిష్ట
మయినది దైవప్రసాదము
కూడా అయిన దనుట.

“సంతస మంది జాదులు ప్రసాదము
నయ్యె నటంచుఁ బొంగి నా, గాంతకుఁ
డంబుబోదర...” పారి. 2.75.

“అనూన మైనచ, కృందనమున్ సువ
ర్తనముఁ గల్గినఁ బెన్మిటి కేమి చెప్పి?
నా, చందనగంధి జాదులు ప్రసాదము
గాదె చకోరలోచనా!” కళా. 7.95.
చూ. జాజులు...

జాదులు వేచు

అన నురూప తార్యమున
కగ్గము చేయు, సుకుమార
మైన వానిని కఠినంగా
శిక్షించు.

“సరవి యెఱుంగ లే కకట జాదులు
వేచెను మంగలంబునన్.” శృం. కాకుం. 2.62.

జానక్రితాడు

1. నిష్ప ముట్టించే తాడు.

2. కర్ణాటకపు తుపాకుల చెని
యం మండే నిష్ప ముట్టించే
తాడు.

బాణసుంచా కాల్వేంపకూ
డెవయోగ్నాడు.

జా నగు

ఆంద మగు; తేట యగు.

“పల్కుననబోడి జా నగు పల్కు
లెడుచు.” ఆత్మ. రా. చాల. 6.

జా నటు

విచక్షణాజ్ఞానం కోల్పోవు.

“జానశీ పకుపతి నుజక వి, ధానమహా
రంభుఁ డైనదత్తుం దనునజ్ఞానికి,”
కమా. 2.15.

జానుగా

తేటగా.

జానుతెనుగు

తేట తెనుగు, మంచి
తెనుగు.

“సరళ ము గాఁగ భావములు జాను
తెనుంగున నింపు పెంపుతో...”
కమా. 1.35.

“ఉరుతర గద్య పవ్యోక్తుల కంటె,
సరస మై పరఁగినజాను తెనుగు, చచ్చిం
పఁగా సర్వసామాన్య మగుట...”
బస. 1.

జానుపడు

తేట తెల్ల మగు.

భార. ఆర. 2.214.

జానువాటు

చూ. జానుపడు.

జాప త్తిరి

జాతిపత్తి.

జా పరమేశ్వరా అను

పాటిపోవు.

జానపదకథలలో ఎవ రైనా

పోవునప్పుడు 'జా పరమే

శ్వరా' అనడం వినవస్తుంది.

అందుపై వచ్చిన పలుకుబడి.

“జా పరమేశ్వరా యనిన జంతువు
లన్నియుఁ బోయె మాయ మై.”

వరా. 1.148.

జాబు జివాబు

ఉత్తరాలు.

జం.

జాము వేగు

బ్రతుకు గడచు.

“చట్టు కూతురు గలుగ నీ జాము
వేగె.” నిరంకు. 3.30.

వాడుకలో—

“అలాంటి భార్య ఉండబట్టి నీవు
గడుపుకొట్టున్నావు గానీ లేకపోలే
యిపోటికే ఏమై పోయేవాడివో?” వా.

జారీచెంబు

ప్రయాణాదులలో ఉపయో

గించే ఒకవిధ మైన చెంబు.

జాతి విడుచు

విడిచి వేయు.

“సక్కలాపంబులు జాతి విడిచె.”

శవ. 2.102.

జాతిపోవు

పోవు, చ్యుత మగు.

జాటుకొప్పు

కొనముడి.

జాటుపైట

జాటుచుండునట్టు వేసుకొను

పైట.

జాటుముడి

దువ్వుముడి.

జాటువాటు

చ్యుత మగు, తొలగు.

జాటువోవు

తొలగు.

జాలకట్ట

నల్లతాతియందు బెజ్జము లేర్ప

టచిన కిటికీ.

శ. ర.

వెలుతురు ప్రసరించుటకు

రాతిలో చేసిన బెజ్జము.

బ్రౌన్.

నిలువుగా కట్టను నాటి న

కిటికీ.

వావిళ్ల ని.

జాలవల్లిక

తాంబూలం తట్ట - అందుపై

నగిషీ చేసి ఉంటారు.

జాలవాడు

ఈటెకాడు.

బ్రౌన్.

జాలిక లేకనే బంగర మాడు

అతి సాహసి, నేర్పరి, బాణ

అని నిరసనగా అనుటలో—

“అదా అమ్మా ! జాలిక లేకనే బంగర
మాడుతుంది.”

వా.

జాలిగుండె

దయాళువు.

జాలి గుడుచు

దుఃఖపడు.

జాలిగొను

విచారపడు, భయపడు.

జాలిపడు

దుఃఖపడు, కష్టపడు. ఇందుకు

దగ్గరే భావచ్ఛాయలతో...

నేటి వాడుకలో కృప సూపు

అన్నట్లు వినవస్తుంది.

“వాణ్ణి జాలి దలచినవాడు పాపా
త్తుడు.”

వా.

జాలిపెట్టు

1. బాధించు.

భీమ. 4.112.

2. సాదపెట్టు.

“పెక్కుమాటల నెక జాలి పెట్ట
నేల ?”

కాశీ. 2.88.

జాలి పొందు

భయభ్రాంత మగు.

“గోలాంగూలకులంబు లాకులపడెక
ఘోషించె శార్దూలముల్, జాలిం
బొందె బలాయముల్.”

హర. 6.46.

జాలి మాలి

కోరిక బల మై ఉట్టుట
లూగుట. దీనినే వాడుకలో

అలీ జాలీ యెత్తు, అలీ జాలీ
పడుతున్నాడు అంటారు.

“మనసిజడనం జాలి మాలి తిరుగ
గాన్.”

హంస. 4.45.

“మువ్వంపుల కైదువుం దిగిచి వంపుచు
దావుల యంపనోన వర్తింపుచు జాలి
మాలి గొనఁ జేసె మరుం డమరీకదంబ
మున్.”

కవిరా. 3.45.

జాలి పొందు

జాలిపడు.

“అని జాలి పొంది రయముతో వచ్చు,
జనకజాభర్త... !”

వర. రా. ఆర. పు. 210. పంక్తి. 3.

జాలుకొను

1. ప్రవహించు, స్రవించు.

2. వర్షిల్లు.

3. ప్రసరించు.

జాలువాటు

చూ. జాలుకొను.

జా లెత్తు

స్రవించు.

“జల జల జా లెత్తెఁ జంద్రకాంత
ములు.”

వర. రా. సుం. పు. 18. పంక్తి. 12.

“జా లెత్తె నార!...లోచనాంచలము
చెలమ.”

విజయ. 3.11.

జాలెత్తాడు

ఒక జెట్టి సాధనం.

జావ కారి పోవు

భయపడి పోవు, నిర్వీర్యు
డగు.

“కాస్త గట్టిగా అదిలించా మంటే
వీడు జావ కాఱి పోతాడు.” వా.

చూ. జా వయి పోవు.

జావయి పోవు

భయపడి పోవు, నిర్వీర్యుడగు.
“అదిడమందు నిలబడినా డంటే వీడు
జావయి పోతాడు.” వా.

జిగటరకం

పట్టుకుంటే వ ద ల ని వా డు
అనుట.

“వాడిది ఒట్టి జిగటరకం. తగులు
కుంటే ఇంక అంతే. కాళ్లు చీములు
పట్టవలసిందే.” వా.

జిగిదేటు

కాంతి తేలు.

జిగురుకండె

చూ. జిగురు చుట్టిన కండె.

రూ. జిగురుగడ.

జిగురు చుట్టినకండె

వేటలో పక్షులను పట్టుకొను
టకు ఉపయోగించునది, వద
లనిది.

తాళ్ల. సం. 12.75.

చూ. జిగురున పడ్డ...

జిగురున పడ్డ రాచిలుక

చిక్కున పడినది.

పక్షులను పట్టుకొనుటకై ఒక
శివవంటి దానిపై ఒక
చిన్న పలక నమర్చి దాని
మీద వజ్రంవంటి జిగురును
అతికిస్తారు. దాన్ని ఏ చెట్టు
మీదనో పెట్టినప్పుడు చిలుక

వాలడం, దాని కాళ్లు కరుచు
కొని పోయి వేట కానికి
చిక్కడం జరుగుతుంది. అక్ష
ణయూ వదిలించుకొని పోవ
వీలులేని పరిస్థితిలో పడిన
అనుట.

“జిగురునఁ బడ్డరాచిలుకచెల్వన.”

కా. మా. 4.29.

జిగురు వైచు

సల వైచు వంటిది.

పూర్వం వేటకాండ్రు కొన్ని
పక్షులను పట్టుకొనుటకై సల
కలపై జిగురు పూసి చెట్లపై
పెట్టెవారు. పక్షులు వాలి
చిక్కుకొని వాళ్లకు చిక్కేవి.
అందుపై వచ్చిన పలుకుబడి.
నేడు కూడా ఈ గలకై
జిగురుకాగితాలు పెట్టుట అల
వాటు.

జిడ్డుకొను

జిడ్డు తేలు.

పాండు. 4.258.

జిడ్డుపడు

వ్యర్థ మగు.

జిడ్డుపడుచు

వ్యర్థపడుచు, కలత పెట్టు.

“నీ పడ్డపాటు వృథగా జిడ్డు తేవం
గలవారేమి.” హర. 2.182.

జితపడు

అనుకూలపడు.

జిత్రపాటు

అలవాటు.

జిత్తులమారి

ఉపాయశాలి, మాయోపా

యజ్ఞుడు.

జిత్తులవాడు

మా. జిత్తులమారి.

జిద్దుగొను

ఎదుర్కొను.

రంగా. 2.40.

జిమ్మ దిరుగు

దిమ్మ తిరుగు.

“...జిమ్మ దిరిగి దశశిరుండు.”

భాష్య. ఆర. 2.135.

జిమ్మ పడ :

ఒక జిత్తు.

వాడుకలో జిమ్మడ! అనీ విస
వస్తుంది.

జిరాయితీ హక్కు

సేద్యం చేసుకునే హక్కు.

జిత్తుకొట్టు

గిరికీలు కొట్టు.

ధ్వన్యనుకరణము.

“చెర లాడు జిత్తుకొట్టుఁ జేలఁగి
శేరెంబు, దిరుగుఁ బర్వడు.”

గా. హరి. ప్రథ. పంక్తి. 605-06.

గౌర. హరి. పూ. 699. పం.

జిత్తు జిత్తు

ధ్వన్యనుకరణము.

జిత్తుత్రాడు

పురి పెట్టిన తాడు.

జిత్తు దిరుగు

గిరిగిరి తిరుగు.

“చక్రప్రభుణంబునఁ జిత్తు దిరిగి.”

నైష. 3.151.

జిత్తున తిరుగు

గిరున తిరుగు.

ధ్వన్యనుకరణము.

“రజత ధరణీధర మ, ధ్వజపుగఁ జిత్తునఁ
దిరిగెన్, బురహదుతోఁ గూడ వెండి
బొమ్మరముక్తయన్.”

కమా. 6.155.

“నెగడు మందరగిరి నిలు వెంత కడు
భోగి, దీర్చిన జిత్తునఁ దిరిగె నట్టె.”

కమా. 3.5.

జిత్తువోపు

జిత్తు మని చెవులు దిమ్మపడు.

శృం. కావం. 3.115.

జిత్తున చీదు

ధ్వన్యనుకరణము.

“కడుఁ గపాలము దాఁకి కలగంగఁ
జక్కఁగాఁ, జే సాచి జిత్తునఁ జీచి
చీచి.”

కా. మా. 2.148.

జిత్తున దిగుచు

చరాలున లాగు.

ధ్వన్యనుకరణము.

“మూణికాబాణము జిత్తునం దిగిచి.”

కా. మా. 3.115.

జిలకఱరాజనాలు

సన్నని ధాన్యవిశేషం.

జిలజిల మను

1. చెమ్మగిలుటలో ధ్వన్యను
కరణము.

“జిలజిల మంచుఁ జెమ్మగిల.”

రాధి. 3.110.

2. వ్యాపించుటలో ధ్వన్యను
కరణము.

“జిలజిలన వడిసె వెన్నెల, జిలజిల
దిక్కులకు నొడిసెఁ జీకటు
తెడసెన్.” రంగా. 3. 187.

జిలమబుడతలు

ధాన్యవిశేషం.

జిలితొగల రాజనములు

ధాన్యవిశేషము.

జిలిబిలి

1. మనోహర మయిన.

“తరుణాంగులీ ధూత తంత్రీస్వనం
బునో, జిలిబిలిపాట ముద్దులు నటంప.”
మమ. 2.27.

2. ఒక నగ.

3. ఇంపైన, ముద్దు ముద్దు
యిన.

4. అంద మైన.

5. చిన్న దైన.

జిలిబిలి చీర

చిన్నచిన్న గళ్ళున్న సన్నని
పట్టుచీర.

క. ర.

జిలిబిలి వోవు

1. ఒప్పు.

2. తొట్టుపడు.

నైష. 7.108.

3. ఎక్కు వగు.

విక్ర. 4.224.

జిలుగక్షరాలు

గొలుసుకట్టు వ్రాత.

“ఆ పత్రంబోని జిలుగక్షరా లీకాలం
వాళ్లు ఎవ్వరూ చదవ లేరు.” వా.

జిలుగువన్నెలు

వస్త్రవిశేషం.

యయా. 4.122.

జిలుగు వ్రాత

గొలుసురాత.

చూ. గొలుసురాత.

జిలుబారు

అంద మయిన.

“నెలికత్తె జిలుబారు పలుకుఁ జిలుక.”
నైష. 1.5.

జిల్లేడుకాయలు

ఒక పిండిమంట పేరు.

జివ్వంకలు వంగు

జివ్వన జివ్వన ఆడుతూ వంగి
పోవు.

“నెవ్వలి సన్నుల ప్రేగునఁ, జివ్వంకలు
వంగఁ గొను.” కమా. 9.113.

జివ్వాడు

జివ్వ జివ్వ మని కదలు.

జిహ్వ ఆడక

నాలుక ఆడక, మాట రాక.

“యెప్పుడె నంచును జిహ్వయాడ క,
త్యంతముఁ బొట్టిం బలికె.”

కళా. 6.131.

జిహ్వ చమ్మ

అరుచి యేర్పడు.

“ఆ మధ్య జబ్బు పడ్డాక జిహ్వ చమ్మ వా.
పోయింది.”

జిహ్వ త్రుప్పు డుల్లు

నాలుక త్రుప్పు వదలు.

ఇది నేటికీ వాడుకలో ‘నాలుక
త్రుప్పు వదలు’ అన్న
రూపంలో ఉంది.

ఏ దయనా ఉపయోగించ
నప్పుడు త్రుప్పు పట్టుతుంది.
దానిని బాగా ఉపయోగిస్తే
ఆ త్రుప్పు తొలగిపోతుంది.
కత్తులు కత్తాదులలో ఇది
సుప్రసిద్ధం. అందుపై యేర్ప
డిన పలుకుబడి.

“అప్పు టప్పుటికిని జిహ్వ త్రుప్పు డుల్లు,
నామెత లెటింగ నీతుపాగాధికతన.”
మన, 2.1.1.

జీడి నిట్టి అచ్చొత్తు

జీడితో—ఓడిపోయినా దని

తెలుపుటకై—జింక బొమ్మను
ముద్రించు.

“ఉరముపై జీడి నిట్టి అచ్చొత్తి
విడిచె.”

మహా,

జీత కాడు

సేవకుడు

జీత గాడు

చూ, జీత కాడు.

జీత నాతములు

జీతము బత్తెము.

జం.

“...బుధుల్, చెప్పిన కార్య పదతులు
చేయుట గొల్పిన పేదసాదలన్, జప్పన
జీతనాతము లా సంగుట భూషణ
మయ్య పుత్రకా!” రాజనా. 2.34.

జీత పురాణ

జీతంగా వచ్చే హాసాయలు.

హాసాయలను రాళ్ల సడం
మరి కొన్నిటా కనబడుతుంది.

మాటా. 79.

జీతము పెట్టని బంటు

జీత మివ్వకనే వచ్చినా సేవకు
నిలా చేసేవాడు.

“బడలి జీతము పెట్టని బంటు నగుచు,
వెళచి నా కేల నీ వెనవెంటఁ బరుగ,”
మారి. 4.85.

జీతము సేయు

జీత మిచ్చు.

“భావజుభుఁ డలి శుకపిక, సేవకతతి
కెడరు దీర జీతము సేయంగ వెలిఁ
బోసిన పసిఁడుల, ప్రాప్తులు నాఁ దమ్ము
లెలమిఁ బూచె,” కమా. 4.92.

జీనపటము

దట్టి.

జీనిగిరివాడు

కర్ర బొమ్మలూ అవీ చేసి
రంగులు వేయువాడు.

చర్మకారు డని... బ్రాకా,
ముచ్చివా డని... శ. ర.
వాడుకలో అలా వినరాదు.

జీనిసరి పెణ

ఒక రక మైన మెడలోని
గొలుసు.

జీనిసరులు

ధాన్యవిశేషం.

జీనువముక్కులు

ధాన్యవిశేషం.

జీబుకొను

దట్ట మగు.

జీరగుండులు

మేల్కొట్టున వ్రేలునట్లు కట్టే
రసగుండ్లు.

జీరాడు

వ్రేలాడు.

జీరుకాడు

చూ. జీరాడు.

జీరుకుపాటు

తొట్టుపాటు.

జీరుకురాయి

జీరుకుబండ.

జీరులాడు

చూ. జీరాడు.

జీరువాటు

జీరాడు.

జీటుకువాటు

జీటు.

జీలుగు పెరిగిన మాలెకు

కంబము గాదు

బలహీన మైనది ఒక పెద్దరక

బలమైనపనికి పనికి రాదు.

జీలుగు వట్టి బెండు. అది

యెంతగా పెరిగినా యింటికి

పెట్టుకొనుటకు స్తంభముగా

పనికి రాదు.

“ప్రేలకు జీలుగు పెరిగిన, మాలెకుఁ
గంబంబు గాదు.”

ఉ. హరి. 3.50.

“జీలువు పెరిగిన మాలెకంబము గాదు,
గొడ్డుఁ బెంచిన జాతిగోవు కాదు.”

నీతి. 70.

జీవగట్ట

1. ప్రాణాధారము.

“వలివల యలువారాడు తలవారక ధరిం
చిన పూవుగట్టి వేల్పుల గమి జీవ
గట్ట.” పారి. 1.6.

“ప్రేయోవధూటికి జీవగట్ట.”

విప్ర. 1.84.

2. శ్రుతిని హెచ్చించుటకో

తగ్గించుటకో ఉపయోగించే

వీణెపై నున్న కట్టబిరడా.

“శ్రుతికి నుత్కర్తంబుఁ జూపంగ వల
యుచోఁ, జెవిత్తాడు బిగియించు జీవ
గట్ట.”

క్రీడా. 1.86.

జీవచ్చవముగా

బ్రతికి చచ్చినవానితో సమా
నముగా.

జీవనము పడగొట్టు

బ్రతుకు తెరువు చెడగొట్టు.

“నా జీవనం పడగొట్టితే నీ కేం
వస్తుంది?” వా.

జీవనాధారము

బ్రదుకు దెరువు, జీవనోపాయము.

జీవన్ముక్తుడు

బ్రతికి యుండగనే ముక్తిని చెందినవాడు.

జీవన్ముత్తుడు

బ్రతికి ఉన్నా చచ్చినవాని వంటి వాడు.

జీవమాతృక

సప్తమాతృకలలో ఒకదా.

జీవము వచ్చు

ప్రాణము లేచి వచ్చు.

“సమృద్ధి బ్రోవ నిండు, వచ్చితి గాన జీవము వచ్చె నాకు.”

గా. హరి. ద్వితీ. పంక్తి. 2835-36.

జీవశ్రాద్ధము

ఘటశ్రాద్ధము.

కాళ. శత. 84.

జీవితము ఏమిగా చేసి పోయెదవు?

నా బ్రదుకు ఏం చేస్తావు? ఎవరినో పూర్తిగా నమ్మి నపుడు అతడు దిగనాడగా అనుమాట.

“నా జీవితంబు, నేమిగాఁ జేసి పోయెద వెఱుంగఁ జెప్పు.” కళా. 31.54.

జీవితములు నేయు

పని కల్పించు, జీతమునకు పెట్టుకొని వారికి జీవనం ఏర్పఱచు.

“తాఁ గాక మఱియు మేదరులు గొందఱకు, జీవితంబులు నేసి చేటలు సాలఁ గావించి బండ్లను గడపి యూరూర, నమ్మించి.”

పండితా. ప్రథ. పురా. పు. 476.

జీవితములో నిష్పలు పోయె

బ్రతుకు పాడు చేయె.

‘ఏమీ ఎరగని ఆ పిల్లను చెబిచి దాని జీవితంలో నిష్పలు పోకాడు వెళ్ళవ.’

వా.

జంజులుకట్ట

వెలుతురుపుల్లలు వగైరాతో చేసిన దినిల్.

శ. ర.

జంజులుపిశాచము

కొఱనిదయ్యము.

చంద్రా. 6.93.

జంటితేనె

జంటిగలు కూర్చిన తేనె.

జంటిమోవి

జంటి తేనెవంటి మధుర మైన ఓషం.

జంటిగ

తేనెటీగ.

జుజురుకొను

దట్ట మగు.

“జుజురుకొన్న తనూరుహస్తామ ములను.” కాశీ. 6.41.

జుట్టనప్రేరి జూపు

వేలెత్తి చూపు, తప్పు పట్టు.

“నరునకు నిన్ను జుట్టనప్రేరి నుం జూప వచ్చునే.” భార. ప్రో. 2.304.

జుట్టుపట్టు సిగపట్టు

జగడములు.

“వాల్లింట్లో పొద్దున్నుంచి సాయంత్రం
వరకూ జుట్టుపట్టు - సిగపట్టు.” వా.

జుట్టులు ముడిపెట్టు

వాళ్ల కూ వీళ్ల కూ తగాదాలు

పెట్టి తమాషా చూచు.

“వాడి కా ఊలో ఏం పని? వాళ్ల వీళ్ల
జుట్టు ముడిపెడుతూ కడుపు నింపు
కొంటూ ఉంటాడు.” వా.

రూ. జుట్టు ముడి వేయు.

జుణిగింత పెట్టు

వెనుకకు లాగు.

పార్వ. 4.118.

జుణిగి పోవ నిచ్చు

తప్పించుకొని పోనిచ్చు, వెను
దీయు.

“పోకలం బోయిన బోని, మ్రికరణిం
జుణిగి పోవ నిత్తునె యింకన్.”

కళా. 2.86.

“నీ మన సింక లెస్స, చూచుక
మాటాడు జుణిగి పోరాడు.”

వర. రా. సుం. పు. 167. పంక్తి. 18.

జునుగుటీత

మునిగి ఈదే ఈత.

• జున్నుగడ్డ

జున్ను పాలు కాచిన గడ్డ.

జున్ను దిన్న యొట్టియవలె

అపూర్వ మైన దానిని అనుభ
వించిన వెనుక సామాన్య మైన
వానిపై మనసు పో దనుపట్ల
ఘాడేమాట.

తేనె తాగిన ఒంటెవలె అని
వాచార్థం.

బహుశా జున్ను (తేనె) తిన్న
తర్వాత ఇక ఒంటె గడ్డి
గాదం మేయ నుంకించ
దేమో! ఇ దలా ఒంటె
అలవాటుపై వచ్చినది.

“ఒరుఁ గవయదు జున్ను దిన్నయొట్టియ
వోలెన్.” కమా. 8.160.

జున్ను పాలు

గేదె గానీ ఆవు గానీ యీనిన
వెంటనే కొన్ని రోజులవరకూ
వచ్చు పాలు.

కాచితే యిది గడ్డ కట్టుతుంది.
అందులో చక్కెరో జెల్ల మో
కలుపుకొని తింటారు.

చూ. జున్ను బాలు.

జున్ను బాలు

ఆవు ఈనిన తర్వాత అయి
దాటు దినముల పాలు.

దీనిని కాచితే గడ్డ కడు
తుంది. చక్కెరో జెల్ల మో
వేసి కాచి తింటారు.

చూ. జున్ను పాలు.

జున్ను బిళ్ళ

చూ. జున్ను గడ్డ.

జున్ను బ్రాలు

ధాన్యవిశేషం.

జున్ను రేచిన రీతి

తేనెతెట్టెను కదల్చినప్పుడు

తేనెటీగలు లేచినట్లుగా
అనుట.

జుమ్మని గుంపులు గుంపు
లుగా బయలు వెడలువట్లు
ఉపయోగించే సామ్యం.

“జున్న రేచినీతి మర లెల పెదరి,
కన్నవా కేగిరి కన్నత్రోవలకు.”
కార. హరి. ప్ర. 819-820.

జుబురుకొను

గుబురుకొను, గుంపు గట్టు.
రూ. జుబురుకొను.

జుమ్మికాడు

నిటుడు,

రూ. జుమ్మికాడు.

జుట్టుపదనుగా

జుట్టుకొనుటకు వీ లగునట్లు
ద్రవముగా.

“పరిపాటి మై జుట్టుపదను వండి,”
హరి. 2.121.

జుట్టు పదను చేయు

జుట్టుటకు వీ లగునట్లు ద్రవ
భూతముగా చేయు.

“చంద్రకాంతపు నీట బాలైన వెన్నెల,
ముదురు వెన్నెల జుట్టు పదను చేసి.”
హరి. 2.49.

జుట్టుకొను

జుట్టున త్రావు, చేతితో జుట్టు
కొను.

జుట్టున గ్రోలు.

ధ్వన్యనుకరణము.

“వెళ్ళ వా ననల సొంపున నింపు

జనింప జుట్టునకా, గ్రుక్కెడు
గ్రుక్కెడే ముడుపు.” కళా. 6.128.

జులుము చేయు

అధికారము చేయు, పెత్త
నము చేయు.

జూటకొడు

నేర్పు.

“పంచమాదివర్ణగీత బంధుల నొప్పించ,
జూటకాం ద్రగునట్టివేటకాండ్రు.”
హరి. 8.22.

జూటాడు

మోసగించు.

రా. వి. 8.52.

జూటామాట

అబద్ధము.

“...జూటామాట లనుచు నెంచితిరి
గదా!” శ్రీక. 2.49.

జూటుకత్తె

వంచకురాలు, అబద్ధికురాలు.

జూటుడు

అసత్యవాది.

వేంకటేశ. 9.

జూదకత్తె

వంచకురాలు, జూద మాడు
నది.

జూదకాడు

జూదరి.

జూదరికత్తియ

జూద మాడునది.

జూదరిధర్మము

నమ్మరానిది.

జూదగాని ధర్మప్రవచనము.

వా డెంత చెప్పినా మోసమే చేస్తాడు.

రాధి. 4.79.

జెండా పీకుకొని పోవు

కాపుర మెత్తివేయు.

కొత్త. 148.

జెండా పీక్కుని వెళ్లు

సంసారము నెత్తి వేయు.

“వాడు ఆ ఊళ్ళో జెండా పీక్కుని వెళ్లాడు.” వా.

జెట్టానజెట్టు

జగజెట్టు.

భార. ఉవ్వో. 4.425.

జెట్టిగవీరులు

జెట్టిలు, గట్టి వీరులు, మొన గాండ్లు.

కుమా. 11.151.

జెట్టివాడు

మల్లుడు.

జెల్లకాయ

చెంపకాయ, లెంపకాయ.

జెల్ల కొడితే దమ్మిడి లేదు

ఏ మాత్రం డబ్బు లే దనుట.

“నా దగర జెల్ల కొడితే దమ్మిడి లేదు. నన్ను పట్టుకొని ఏం చేస్తావు?” వా.

జెష్ వెదవ

ఒక తిట్టు.

దరిద్రపుగొట్టు అనుట.

జేగంట

1. చేతితో కొట్టు గంట.

ఒక త్రాటికి ఒక కంచు పల్లెం వంటిది కట్టి, ఒక కట్ట సుత్తెతో దానిని కొట్టి కాల మానాన్ని తెలియ జేసే వారు. అది జేగంట.

“మును గడియారంబునం గట్టిన పెను జేగంటరవము తే యనునెడ.”

సింహ. 2.5.

2. జయఘంట.

జేగురుపురువు

ఆరుద్రపురుగు.

జేగుఱించు

ఎఱ్ఱ నగు.

జేజే వెట్టు

జయజయధ్వనులు చేయు.

“రాజీవాక్షి కుమారుఁ గాంచె సుమనో రాజన్యమాన్యుక్ జనుల్, జేజే వెట్టఁ బ్రహూనవర మమర శ్రేణుల్ ప్రవరిం పఁగన్.” మను. 4.5.

జే నెంట

ప్రతి జేనెడు నేలకూ (జేన+ వెంట.)

పండితా. ద్వితీ. పర్వ. పుట. 480.

జే పరమేశా అను

పారిపోవు.

“దుర్భర పాండిత్యముఁ జూచి దీన దశకున్ దాఁ బోలు నీయయ్య జే, పర మేశా! యనిపింపఁగావలదె విప్రస్వామి నంచుకొ మదిన్.” నిరం. 2.125.

చూ. జా పరమేశ్వరా అను.

జే పెట్టు
స్తుతించు.

ఉత్త. రా. 1.144.

జేబుదొంగ •

జేబులలో ఉన్న వాటిని
తెలియకుండా కొట్టి వేసే
వాడు.

“పట్టంలో జేబుదొంగ రెక్కవ.
కాస్త జాగ్రత్తగా లేకపోతే జేబు ఖాళీ
అవుతుంది.” వా.

జేబులు కత్తిరించు

జేబులో ఉన్న వాటిని కొంగి
లించు.

జేబులు ఖాళీ అగు

ఉన్న డబ్బుతా అయిపోవు.
“పట్టం వెళ్లి వచ్చేసరికి జేబులు ఖాళీ
అయిపోయాయి.” వా.

జేబులు నింపుకొను

డబ్బు సంపాదించుకొను.

ఆ సంపాదన అన్యాయార్జితం
అన్న సూచన కూడా
ఇందులో ఉంది.

“వాడాకంపెనీ పేరు చెప్పి జేబులు
నింపుకోవడం తప్పితే చేస్తున్న పనే
మిటి?” వా.

జేబులో వేసుకొను

వశము చేసుకొను.

ఆ వశము చేసుకొనుట
క్రమము కాదన్న ధ్వని
గూడా యిందులో ఉంది.

“ఆ కుర్రాణ్ణి కాస్తా జేబులో వేసు

కొని, వీడు క్వేచ్చగా ఆ ఆస్తి సంతా
కరగ దింటున్నాడు.” వా.

జేరుగట్ల

కోటలో ఫిరంగులు కాల్పు
టకై చేసిన కుశ్యరంధ్రములు.

జేరుబిందు

చుబుకు.

జేవులుగొండ్లు

చూ. జేసుగళ్లు.

జేవుఁజుఁజువు

చూ. జేసుగువువు.

జేష్టరయితు

పెద్దకెతు.

కాశీయా. 229.

జైత్రయాత్ర వెడలు

విజయయాత్ర వెళ్లు.

ద్విగజయానికి బయలుదేరు.

జొటజొట (వడియు)

ధ్వన్యనుకరణము.

“అగ్గి కాక యిండుక యిడినకా, జేడు
గట్టల గ్రుచ్చిన నంజాడు మంటలక దగిలి
నెయ్యి జొటజొట వడియుకా.”

మను. 4.19.

జొత్తుకొను

దట్ట మగు, గట్టిపడు.

పద్య. 9.187.

జొత్తుపాప

నెత్తురుకందు.

అప్పుడే పుట్టినబిడ్డ నెత్తురు
ముద్ద అనుట అలవాటు
కూడ.

“నెత్తుటం దడిసి జోతుపాపలవిధం
బున నొత్తుతుల నలసి.”

శైమి. 2.75.

“జోతుపాప యనఁ బొత్తుదేహము.”

సారం. 3.115.

“వడసినకన్నీరు వడియునెత్తురులఁ,
దడిసిన అవికలుఁ దాము చూపఱకు,
జోతుపాపలఁబోలె శోకంబు నిగుడ.”

గౌర. హరి. ప్ర. 1043-1046.

జోత్తు లెగయు

జుట్టు చేగు.

“నడితలల జోత్తు లెగయ మొలి
న...” భాస్క. ఆర. 2.135.

జోత్తు వెట్టు

నఱకు, ఖండించు.

మైరా. 1.86.

జొన్న బడు గుడ్డియెద్దువలె

ముందూ వెనుకా చూడ

కుండా, స్వేచ్ఛగా.

కక్క. 85.

చూ. గుడ్డియెద్దు చేలో బడ్డట్టు.

జొన్నలు గొన్న ఋణము

పోషితు డయినందువలన కలి

గిన ఋణము. ఉప్పు తిన్న

ఋణం వంటి మాట.

“కేలిన జొన్నలు గొన్న ఋణంబు
నీఁగుదున్.” కుమా. 11.42.

చూ. ఉప్పు తిన్న ఋణము.

జొఱజొఱ రాలు

మిణుగురులు లాంటివి రాలు

టలో...ధ్వన్యనుకరణము.

జొట్టిగ

జోట్టిగ,

జోక చేయు

1. సన్నద్రము చేయు.

“మహారథుండు పైనంబు జోక
చేసుక.”

వర. రా. బా. పు. 208. పంక్తి. 24.

2. సాగు చేయు, బాగు
చేయు.

“అయెకరా నేలా సరిగా జోక చేసు
వంటే మా కటుంబాని కేం ధోకా
లేదు.” వా.

3. పోల్చు.

4. సమకూర్చు.

“నీ వేదింబున మా విత్తము జోక
చేసెదవు.” హరిశ్చ. 3.30.

జోకవడు

జతనడు.

క. ర.

జోకపఱుచు

జత చేయు, కలిగించు,

కావించు.

జోకలు గట్టు

మొత్తము లగు, గుంపు

కట్టు.

జోకొట్టు

1. చిన్న పిల్లలను పడుకొన

బెట్టి చేతితో తడుతూ నిద్ర
పుచ్చు.

“లోకములు నిదుర వోవఁగ, జోకా
ట్టుచు నిదుర వోనిసుభగుడు రసు
ణుల్, జోకొట్టి పాడ నిదురం, గైకొను
క్రియ మారణం దెఁ గను బెఱవక
యూన్.” భాగ. పూ. 10.198.

2. గెలుచు.

కాశీ. 7.95.

3. మోసగించు.

కవిక. 4.77.

జోగపట్టియ

యోగపట్టము.

జోగరగండ

స్త్రీపురుషులను కూర్చువాడు,

చిత్రకాగ్రతను చెఱచువాడు.

జోజో

జోగొట్టుటలో అనుమాట.

జోటిపని

మిథునకర్మ.

జోడుకోడె

1. సరికోడె, జతకాడు.

“అమరుల భోన పుట్టిక సహస్ర
మయాలుని జోడుకోడె సంతమసము
వేరు విత్తు కుమదంబుల చక్కిరిగింత
పుంశ్రీ, సమితికి జుక్కవాలు.”

పారి. 2.41.

2. సమానుడు.

అతనికి ఇతడు జోడుకోడె.

బండికి కాసీ, కాడికి కాసీ

కట్టే ఎద్దులు రెండూ సమా

నంగా ఉండుట వై వచ్చిన

పలుకుబడి.

“వారిద్దరూ జోడుకోడెల్లా పోట్లాడు
కొన్నార.”

జోడు గట్టు

జతకట్టు.

నిరం. 3.20.

జోడు గూడు

జత కలియు.

జోడు గూర్చు

జత కలుపు.

జోడు దుఱియు

కలియు.

“తనరు మాతంగ కంఠ సుస్థుల
జోడు, దక్షిణుల జాల దురాగతత్వ
మునఁజేసి.”

పా. న. 261.

జోడుటాలు

ఒక అట.

పాంస. 3.146.

జోడు వుచ్చినవాడు

కవచహీనుడు.

“జోడు వుచ్చినవానిని గైదువుఁ జెట్టిన
వానిని.”

భార. భీష్మ. 3.303.

జోపాన మగు

అలసిపోవు.

“తేరుఁ ద్రిప్పెదను, జోపాన మయ్యె
దేజులు.”

వర. రా. యు. పు. 486. పంక్తి. 10.

జోపాప లగు

చంట్టిపిల్లలవంటి వగు.

“శిలికి హరి వైవర గేలఁ దాలించిన ను,
పరిగి బలికొనల జోపాప లగును.”

ఉ. హరి. 1.151.

జోబిళ్లు

నమస్కారం.

పాంస. 4.218.

జోటిగ

ఒకరక మైన యీగ, పశు
ముక్కిక.

జోలుటిగ

చూ. జోటీగ.

జోలపాట

పిల్లలను ఊచుతూ పాడే
పాట.

జోల పాడు

జోలపాట పాడు.

జోలికూడు

శిక్షాన్నము.

పాండవో. 11.

జోలి త్రవ్వ

అనవసర మైన విషయాలలో
జోక్యము కలిగించుకొను.

వాడుకలో—

ఒకరి జోలి నీ కెందుకు?—వాని
జోలి నీ కెందుకు? నీ సంగతి
నీవు చూచుకో—వాడు ఒకరి
జోలికి రాడు—అనురీతిగా
వ్యవహారం. ఇది జంటపదంగా
కూడా 'జోలి-జొంతి' అని
వ్యవహరిస్తారు.

“అయివారములకే డాయవారలతోడ,
జోలి ద్రవ్యము వెక్కు సుద్దు లాడు.”
శుక్. 2.172.

“అనఘ! వేళ్ళావిడంబ వరనము
లెన్న, నిసుకపాతల యజోలి యేల
త్రవ్వ.” (తె. జా.)

జోలి యెఱిగించు

సంగతి చెప్పు.

“తొవ్వెలుపు వేలిమి సెఱిచిన, జోలి
యెఱిగించి.” అచ్చ. యుద్ధ. 458.

జోలెకాడు

భిక్షుకుడు.

జో సతచు

జోకొట్టు, చిన్న పిల్లలను
పడుకొన బెట్టి చేతితో
తడుతూ నిద్రపుచ్చు.

“జో సతచుచు సన్నుతిఁ బాడు.”

బస. 3.59.

చూ. శోకొట్టు.

జోస్యము చెప్పు

భవిష్యత్తును జ్యోతిష్యాస్త్రం
రీత్యా చెప్పు.

జొజవ్వు

ధ్వన్యనుకరణము.

జొరుకొను

జవురుకొను, చేతులతో తీసు
కొను.

రూ. జవురుకొను.

జొత్తివై రము

దాయాదుల పగ.

చూ. దాయాదిపోరు.

జ్వరము కాయు

జ్వరము వచ్చు.

“రెండు రోజులుగా వాడికి జ్వరం
కాస్తూ ఉంది.” వా.

జ్వరము వచ్చు

జ్వరము కాయు.

“పది రోజులనుంచీ జ్వరం వస్తూ ఉంది.
అందువలన ఎక్కడికీ రాలేదు.” వా.

రుంఝూమారుతంగా సాగు

నిరర్థంగా, జగన్మోహనంగా.

“వాని మాట కోకి ఝాణిం ఝామారు
తంగా సాగుకూ ఉంది.” వా.

ఝాణిం ఝాణిం ఝాణిం
ఝాణిం ఝాణిం ఝాణిం.

ఝాణిం ఝాణిం ఝాణిం
కంకణాదులు ఝాణిం చేయు.
ఝాణిం ఝాణిం ఝాణిం.

ఝాణిం ఝాణిం ఝాణిం
ఝాణిం ఝాణిం ఝాణిం.

ఝాణిం ఝాణిం ఝాణిం
ఝాణిం ఝాణిం ఝాణిం.
ఝాణిం. 11.155.

ఝాణిం
(ప్రాణములో, గుండెలో)
దిగులుపడు.

ఝాణిం ఝాణిం ఝాణిం.

ఝాణిం ఝాణిం
ఝాణిం ఝాణిం ఝాణిం మాట.
ఝాణిం ఝాణిం ఝాణిం.

ఝాణిం ఝాణిం
ఝాణిం ఝాణిం ఝాణిం.

ఝాణిం ఝాణిం
ఝాణిం ఝాణిం ఝాణిం.

ఝాణిం ఝాణిం
నిక్క-బాడుచుకొను.

“ఝాణిం ఝాణిం నిలిచిన స్థానములచే,
బ్రహ్మాండములు తూర్పు భాగముగను.”
రాజగో. 5.36.

ఝాణిం ఝాణిం
తిట్లు.

“వాడు కనిపిస్తే నాలుగు ఝాణిం
పంపుదా మని ఉంది.” వా.

ఝాణిం ఝాణిం
ఝాణిం ఝాణిం ఝాణిం.

ఝాణిం ఝాణిం ఝాణిం
ఝాణిం ఝాణిం ఝాణిం.

“కడిది మావంతుని బడ ఝాణిం సేసి.”
జగ. 4.98. పుట.

ఝాణిం ఝాణిం
ఝాణిం ఝాణిం ఝాణిం.

“ఝాణిం ఝాణిం ఝాణిం
ఝాణిం ఝాణిం ఝాణిం.”
హంక. 5.50.

ఝాణిం ఝాణిం ఝాణిం
ఝాణిం ఝాణిం ఝాణిం.

“అలా ఝాణిం ఝాణిం ఝాణిం
ఝాణిం ఝాణిం ఝాణిం.” వా.

టంక ఝాణిం ఝాణిం
ఝాణిం ఝాణిం ఝాణిం.

ఝాణిం ఝాణిం ఝాణిం
ఝాణిం ఝాణిం ఝాణిం.

ఝాణిం ఝాణిం ఝాణిం
ఝాణిం ఝాణిం ఝాణిం.

“వా ఝాణిం ఝాణిం ఝాణిం
ఝాణిం ఝాణిం ఝాణిం.” వా.

టంక ఝాణిం ఝాణిం
ఝాణిం ఝాణిం ఝాణిం.

టంక ఝాణిం ఝాణిం
ఝాణిం ఝాణిం ఝాణిం.

టంక ఝాణిం ఝాణిం
ఝాణిం ఝాణిం ఝాణిం.

టంక ఝాణిం ఝాణిం
ఝాణిం ఝాణిం ఝాణిం.

టంక ఝాణిం ఝాణిం
ఝాణిం ఝాణిం ఝాణిం.

టంగు (లు) తెగు

పని అయిపోవు.

“ఆ కొండ యెక్కేసరికి నా టంగులు
తెగిపోయాయి.” వా.

టంగున కొడదా మంటే
దమ్మిడి లేదు

బొత్తిగా డబ్బు లే దనుట.

టంగువారు

జీనుకు కట్టే పట్టెడ.

టకటక

1. కటకట, దైన్యము.

భాస్కర. 96.

2. నడచుటలో ధ్వన్యనుకర
ణము.

“టకటకా నడచి వస్తున్న ఆవి
దెమరు?” వా.

టకటాంకులు

మోసములు.

గీర. 18.

హ. టకటంకులు.

టక్కురి పూటతాటలు చేయు

అబద్ధపుపూటలు పెట్టు.

“టక్కురి పూట తాటలు చేసి
ధనము, చక్కన గైకొని.”

గౌ. హరి. ద్వితీ. పంక్తి. 64. 42.

హ. పూటపడు.

టక్కు టమారము చేయు

మోసము చేయు.

“వా దేవో టక్కుటమారం చేసి ఒక
గారమిడ్డ కట్టించాడు.” వా.

టక్కు పెట్టు

మాయ చేయు.

“మబ్బునఁ డక్కుపెట్టి తుచ్చాంగన
రథ్య నేఁగ...” వేం. పంచ. 1.246.

టక్కులాడు

దుర్మార్గుడు, అబద్ధికుడు.

టముకు వేయు

దండోరా వేయు, చాటించు.

టలాయించు

ఏదో ఒకటి చెప్పి తప్పించు
కొను.

“ఇదిగో యిస్తాను అదిగో యిస్తాను
అని చెప్పి నాలుగుకోజాలనుంచి టలా
యిస్తున్నాడు.” వా.

టస్సా దించి వేయు

తిష్ట వేయు.

టాకాలు తెగు

లా వగు.

టాటాలు గుణించు

కోతలు గోయు.

“కోటికి బడగైతి టాటాలు గణి
యింప, నే నేర్ప మఱియును నేనె
నేర్ప.” విప్రవా. 1.29.

“... .. బగా మంచివాఁడనె ధో
వేటొకచోటు గానవె కదా టాటా
గుణించంగ నీ.....”

ప్రబంధవా. 748.

హ. టాటాలు గుణించు.

టాటోటుకొడు

మోసగాడు.

క.ర.

టాలాటోరీమాటలు

మోసపు మాటలు, అబద్ధ
ములు.

“వాడి వన్నీ టాలా టోపీ మాటలు.
వాణ్ణి నమ్మితే ముంచేస్తాడు.” వా.
టింగున మీటు

భవస్య నుకరణము.
దశా. 4.119.

టింగు రంగా అని

స్వేచ్ఛగా, తన కేము ఆన్న
ధీమాతో.

“దిటము మదిలోన నూని యచ్చటుల
నేత్ర, టింగు రంగా యటంచు నింటికిని
జనియె.” శ్రవ. 4.107.

టెంకాయపాలు

టెంకాయస్నేహ్న.

టెంకాయ పిచ్చికొండ అను

భయభ్రాంతు డగు.

సభాకంపంతో ఒక పంజీతుడు

రాజు దగ్గరకు టెంకాయ

తీసుకొని పోయి, భయపడి

మాటలు తడబడి టెంకాయ

పిచ్చికొండ అన్నా డని ఒక

కథ.

“టెంకాయ పిచ్చి కొం డనంగ
వలయు.” గీర. 30.

టెంకి పెట్టుకొను

ఉనికిపట్టు కావించుకొను.

“వేం కటాచలంబు వంకం టెంకి
పెట్టుకొని.” కా. మా. 3.46.

టెక్కులకత్తె

నిలాసవతి.

ఇందులో నిరసన కలదు.

టెక్కులాడి

చూ. టెక్కులకత్తె.

టెక్కులాడు

టెక్కులు పోవువాడు.

టెక్కులు పోవు

జంభాలకు పోవు.

టెక్కు మెగురగొట్టు

మరణించు.

వెంక. మాన. 56.

టొకాయించి మాటలాడు

తీరుగబడు, ఎదిరించు.

టొకరా వేయు

మోసగించు.

“ఇదిగో యిస్తా వని పది రూపాయలు
తీసుకపోయి టొకరా వేశాడు.” వా.

టో కిచ్చు

మల్లుడు భుజాలు తాకించు.

చంద్రా. 4. 211.

టోకువ్యాపారం

పెద్ద ఎత్తున జరిపే వ్యాపా

రం - చిల్లరది కాదు.

టోపీదాసు

మోసగాడు.

టోపీ పడు

మోసపోవు.

“వాడి మాటలు విని టోపీ పడ్డాను.
మెయ్యి రూపాయలు గంగలో కలిపి
పోయాను.” వా.

టోపీ పెట్టు

మోసగించు.

మాటా. 65.

టోపీ వేయు

మోసగించు.

“అవీ యివీ చెప్పి వాణ్ణి యెలాగో
టోపీ వేశాడు.” వా.

“వాడికి ఎలాగో టోపీ వేసి అతడి ఆస్తి
అంతా కాజేసినాడు.” వా.

టోపీ వ్యవహారం

దగుల్బాజీ వ్యవహారం.

“పిడు బంగారు చేస్తా ననడం, శిష్యు
లను చేర్చడం యిదంతా చూస్తే ఇదేదో
టోపీవ్యవహారంగా ఉంది.” వా.

తంగు తంగను

ధ్వన్యనుకరణము.
కళా. 8.109.

తంపనగా

సరిగ్గా.

కొత్త. 280.

తవతవ పడు

చింతపడు.

“తరతవపడ నేటికి మది, శివగోచర నీకు
సన్నుతైం చొక్కెడు శ్రుతి, వ్యవహారే
తరమతమునఁ, దవిలి మహాభక్తి గొలువ
దయ పుట్టుటయున్.”

కాళ. 8.107.

తవతవ లేక

1. శ్రమ లేక.

“తవతవ లే కదుగుదుము చుటాచుటి
నడంకన్.”

మను. 1.76.

2. జంతుకొంకు లేక.

“తవతవ శ్రొత్త శ్రొత్త యగుటం జని
యించెను నీకు నేడు.”

వేం. పంచ. 4.576.

తన్నా చెప్ప

తిష వేయు.

తావుకొను

నెలకొను.

“పావనిముందర మశకము, రావణుఁ
డన నెంత పట్టి రాచఁగ లేడే, దేవుని
కీర్తి జగత్త్రయి, తావుకొనఁగ నూర
కుండుటయ కాక యనికన్.”

సూర. 4.84.

లేవిణి వేయు

తిష వేయు.

“అస్యామలవారు పక్క ఊళ్లో శేవిణి
వేశా రని తెలిసింది.” వా.

డంగయి పోవు

విభ్రాంతు డగు, బిత్తరపోవు.

“అ బంగళా, నిలువెత్తు సోఫాబూ అవీ
చూచేసరికి మ న వాడు డంగయి
పోయాడు.” వా.

డంగుబ్రాలు

తెల్లగా నలిగిన బియ్యము.

దంపుడు బియ్యము.

శ. ర.

డంగోరా వేయు

దండోరా వేయు.

“అవిడకు ఏం తెలిసి నా ఊరంతా
డంగోరా వేసి వస్తుంది.” వా.

డంబు సూపు

దర్పము చూపు.

“మనుజుకొటి క కొటి మాలికాభసిత
చ, రాత్రింబరంబులు మేన డంబు
చూప.” శుక. 1.880.

డక్కించుకొను

కాపాడుకొను.

అచ్చ. మం. 146.

డగు తిక వడు

గద్దదస్వరము కలుగు.

“కూతు నెడఁబాయు వగల డగుతి వడఁగ.” కాశిండి. 3.205.

డగు తిక వేట్టు

గద్దదస్వను డగు.

“నిట్టార్పు నిగుడించి డగు తిక వెట్టి.” భార. కర్ణ. 1.8.

డగు తిక వెట్టుకొను

గద్దదిక యేర్పరుచుకొను.

“అని డగు తిక వెట్టుకొంచు ఘన పత్మాంతర్నిర్ధాక్రై.” కథా. 7.97.

డగువడు

గాద్దద్యము నొందు.

“డగుపడుకుత్తుకలక.” శ్రీరం. 2.251.

డచ్చీలు కొట్టు

డంబాచారములు వలుకు.

“వాడు పొద్దున్నుంచీ సాయంత్రం వరకూ డచ్చీలు కొట్టడంతో సరిపోతుంది.” వా.

డప్పిగొను

1. డస్సిపోవు.

భార. ఆర. 7.240.

2. దాహము చెందు.

నైష. 8.177.

డప్పి చెందు

తగ్గిపోవు, క్షీణించు.

భార. శాం. 1.52.

డప్పులు కొట్టు

డంబాచారములు వలుకు.

డబ్బా డవాల బిగించు

సన్నద్ధు డగు.

శ్రీరంగే. శ. 22.

డబ్బా వాయించు

విపరీతంగా పొగడు.

“నాకూ డబ్బా వాయిం చేవాళు ఉంటే ఈ పాటికి నేనూ గొప్పవాణ్ణి కాక పోయానా?” వా.

డబ్బుకసాల

డబ్బు ఇబ్బంది.

రాయలసీమలో ఇది యెక్కు-

వగా వాడుకలో ఉన్నది.

“ఈ మధ్య డబ్బు కసాలా ఎక్కువయింది.” వా.

డబ్బు డబ్బు

ధ్వన్యనుకరణము.

డబ్బూ దసకం

ధనము.

జం.

“డబ్బూ దసకం యేమైనా తెచ్చావా? వట్టి మాటలేనా?” వా.

డయ్యక క్రయ్యక

అలపూ సాలపూ లేక.

“.....కేతు దండఖండన మొనరించుచుం వెనకె డయ్యక క్రయ్యక కలండు గండునక.”

భార. కర్ణ. 3.169.

డయ్యబొలు

అలసిపోవు.

విక్ర. 5.131.

డవులుకాడు

మహా డంబాచారపు మనిషి,

అందగాడు.

డస్సి దట్ట మగు

చచ్చినంత పని యగు.

బాగా అలసిపోయా ననుట.

“డప్పిఁ గుండితి డస్సి దట్టంబు నైతి.”
కాశీ, 6.44.

దట్టం అంటే క శే బ రం.

ముఖ్యంగా ఎద్దులూ,

ఆవులూ, శే దె లూ విష

యంలో నేటికీ, ఆ చర్మం

ఒలిచి శుభ్రపరిచే జాతుల

వారు ఉపయోగించడం

బాగా వినిపిస్తుంది - ముఖ్యం

గా రాయలసీమలో.

“ఒకే! రామిగా! పోలిరెడ్డిగారింటో
దట్టం మోసుక రావాలి రా.” వా.

డాకలు

బండిచక్రం.

డాకొను

డాగు.

సిద్ధపడు, తగులుకొను

ఇత్యాది భావచ్ఛాయలలో

వినవచ్చే మాట.

డాకొలువు

దగ్గఱకు రప్పించు.

డాగనమ్రచ్చిళ్ళు

డాగుడుమాతలు - ఆట.

డాగనమ్రచ్చులు

చూ. డాగనమ్రచ్చిళ్ళు.

డాగికొను

డాగు.

డాగిలిమాతలు

చూ. డాగనమ్రచ్చిళ్ళు.

డాగిలిమ్రచ్చు లాడు

డాగిలిమాత లాడు.

“ఏనుగు పీనుగుల డొక్కలలోఁ
జిక్కి డాగిలిమ్రచ్చు లాడుదయ్యం
పుం దొయ్యలు...”
కా. మా. 2.63.

డాగిలిమ్రచ్చులు

చూ. డాగిలిమాతలు.

డాగి పేయు

కాలయాపనము చేయు.

“చనునే పెండిలి డాగి పేయ.”

శ్రీరాధా, 3.109.

డాగుడుమాతలు

చూ. డాగిలిమాతలు.

డాగురుమాతలు

చూ. డాగుడుమాతలు.

డాచినట్టరుగు

ఏదైనా తప్పక తనకు

అక్కడే దొరుకును అన్న

ధైర్యంతో వెళ్ళునప్పుడు ఉప

యోగించే పలుకుబడి.

“ఒక్కడడుగెత్తి గొఱక పేయు
చును డాచినట్టరిగి పెంకిఁ గని వీరక
బట్టుటయను.” మను. 4.48.

పూర్వం ధనాదులను గోతిలో

పూడ్చి పెట్టడం అలవాటు.

ఆ పూడ్చిపెట్టినవాడు దాని

దగ్గఱకు వెళ్ళినారితోగా అనుట.

“నీ అబ్బగంటు నాదగ్గర వాచిపెట్టి
నట్టుగా రచ్చి అడుగుతున్నా వేం?”

వా.

డాచేయి

ఎడమచేయి, దాపలచేయి,

“అలరారు డాచేత నజాకపాలంబు.”

పండితా. ప్రథ. వాద. పుట. 617.

డా చేయు

ఊనుకొను.

“అచ్చి నిట్టలపుంజనవఁ బోలు మున్నో
రగుమున్ డాచేసి...”

పాండు. 3.160.

డాబు చేయు

1. దర్పము చూపు.

2. మోసగించు.

శేమన.

డింక వేయు

మునక వేయు, చచ్చు.

నేడు డింకీకొట్టు అనేరూపం

లోనే యిది కానవస్తుంది.

ఆంధ్రభాషారణవచు.

డింకా కొట్టు

శ. ర.

చూ. డింక వేయు.

డింకీ కొట్టు

తలక్రిందు లగు, చచ్చు.

“వాడు ఆ చట్టా వ్యాపారంలో దిగి
డింకీ కొట్టాడు.”

వా.

“వాడు దేశంమీద పోయి అప్పుడే
యిరవే యేళయింది. అక్కడే
యొక్కడో డింకీ కొట్టి ఉంటాడు.”

వా.

డించి పోవు

దిగవిడిచి పోవు.

“ఆ తి దుఃఖాన్విత డించి పోవఁ
దగవాళ్ళి”

హర. 3.86.

డిందబడు

క్రిందు వడు. మునుగు,

“దుఃఖాన్విత నంగన డిందంబడి వంది.”

కమా. 11.58.

డిందువడు

1. దిగులువడు.

2. తగ్గు.

“దిక్పాలకాదుల డెందంబులు దిందు
పడి.”

భాగ. స్క. 6.282.

డిందు పఱచుకొను

తగ్గించుకొను.

“సంతాపంబు దిందు పఱచుకొని.”

భీమ. 3.4.

డిందుపాటు

మనస్సిమితం.

విక్ర. 3.106.

డిగద్రావు

1. అణచి వేయు.

2. నిడిచిపెట్టు.

డిగబడు

ప్రేలాడు, కూలు.

డిగువడు

తగ్గు; శాంతించు.

“అనేకవిధంబుల నతని యాగ్రహంబు
డిగువడఁ జెప్పి.”

భాస్క. అర. 259.

డిగ జొటు

దిగజాటు.

డిగ్ దాటు

కిందికి దుముకు.

డిగ్ ద్రావు

చూ. డిగ్ద్రావు.

డిగ్గన

తటాలున.

డిగ్గున

చూ. డిగ్గున.

డిగ్గువడు

న్యూన మగు.

“చుక్కల సో య గంబు ముత్యాల
తెడంగు డిగ్గు పడునట్లుగఁ జేసిన బాగ
పుంబీ.” యయా. 4.163.

డిప్పకాయ

1. అల్లరివాడు, శుంఠ.

2. ఊరగాయ.

డిప్పకాయ కొట్టు

తలపై కొట్టు.

డిబ్బు డిబ్బును

ధ్వన్యనుకరణము.

కమా. 11.155.

డిల్ల గుడుచు

భయపడు.

“అయిన నిట్టి మాట యావెలందుక
యొద్ద, ననిన డిల్ల గుడుచు నట్లు గాన.”
కాళింశీ. 2.120.

డిల్ల చెడు

అద్భుతము.

“కుంభిని పతి మూడికొని డిల్ల చెడి
నట్లు, పరవశు గతి దుర్లభరణి నుండ.”
ఇందు. 4.37.

డిల్ల వడు

డిలావడు.

“మనో, జాన కెర యిచ్చి డిల్లపడ.”

కవిక. 3.99.

డిల్ల పాటు

అద్భుతము.

డిల్ల పోవు

అద్భుతము.

“ఉరుకుచా ద్రుల నంట నూహించు
నూహించి, క్రేళ్లు మలంగిన డిల్లపోవు.”
సాంబో. 1.70.

డివుడివ్వలు లిఖించు

అనుకరించు.

“పుథా, డివుడి వ్వల్ లిఖియింప
శేల ?” కల. 36.

డికొను

పూనుకొను, ఎదుర్కొను.

డికొలుపు

ప్రేరేపించు, కలుపు.

యా. డీకొల్పు.

డి డిక్కులాడు

1. ఒకదానితో ఒకటి కొట్టు
కొను.

2. పిల్లలు ఆడే ఆట - తలకు
తల డీ కొడతారు.

డిలాపడు

నష్టపడి చితికిపోవు.

“వాడు వ్యాపారంలో నష్టం వచ్చి
డిలా పడిపోయాడు పాపం !” వా.

డిలు పడు

బలహీన పడు, వ్యర్థ మగు,

బాధపడు.

డీలు పలుచు

తక్కు వపటచు.

డీలుపాటు

బలహీనత.

డీలు నేయు

తగ్గించు.

డొబుడక్క-వాడు

బుడబుడక్క-లవాడు.

డొట్టుచ్చి

యుద్ధానికి పీలు-చుటలో పశు

పుల నదిలించుటలో - మాట.

డొలడుల

రా లు ట లో ధ్వన్యనుకరణము.

డూడూ బినచన్న

అన్నిటికీ తల ఊపువాడు.

“పతింజలు తింటావా బసవన్నా ఆంజే దూడూ తన్నా డట.” నా.

“వాడు వట్టి డూడూ బసవన్న, వాళ్ల నాన్న నడిగితేనే పోతుంది.” నా.

దేందము కంద జేయు

మనసు నొప్పించు.

“అత్తమ్మోధ నిష్ఠం దప మాచరించు ముని సంహతి దేందము గందజేయుచు.” కా. మా. 2.27.

దేందము కరగు

1. హృదయము ద్రవించు.

“బిగియారం గొడిలిండుకొని కరంగిన దేందంబు తెంటి నొక్కటిగ నత్తించుపోలిక.” పారి. 2.53.

2. మనసు వచ్చు - ఇష్టపడు.

“ఊ, డిగ మిటు నటు చేయ నతని దేందము గరగుకొ.” కళా. 4.69.

దేందము తిందువటచుకొను

మనసు చిటపు చేసుకొను.

“తదనంతరంబ దేందంబు తిందు పటచుకొని పుర్యబలంబున గంతగద్గదిక నాఠించుచు...”

కళా. 8.102.

దేందముముల్లు

హృదయశల్లము.

“ముల్లొకములకు దేందము, ముల్లగు దళకంబుతోడి ముచ్చుల రగుటకొ.”

భాస్క. యాద. 318.

మా. గుండెగాలము.

దేందములోని కొట్టు

భాస్క. యాద. 246.

మా. దేందముముల్లు.

దేందాన చేయిడి నిద్రపోవు

నిశ్చింతగా నిద్రపోవు.

“నృపతి దేందానః జేయిడి నిద్రపోవు.” ఆము. 4.261.

మా. కొమ్మున చేయిడి నిద్రపోవు.

దెబ్బదిపదకొండు

అనేకం.

“పుటకు దెబ్బది పదకొండు కొటుకులుండు.” శ్రవ. 1.11.

దెబ్బై పదకొండు

మా. దెబ్బది పదకొండు.

దేగకట్లు

నిశితదృష్టి.

జగ. 111.

దేగపదనుగ

అరకొరగా; మితముగా.

“దేగపదనుగ భోజనము సేసి.”

సారం. 1.78.

దేగాట

పెండ్లిలో అయిదవనాడు
వధూవరులను ఎత్తుకొని ఆడే
ఆట.

“జంపతుల కైన దేగాట సమయ
మందు.”

బుద్ధ. 3.102.

దేరా ఎత్తివేయు

ఆ యూరినుండి వలసపోవు.

“వాడెప్పుడో యీ ఊరినుండి దేరా
యెత్తేకాడు.”

వా.

చూ. గుడార మెత్తివేయు.

దొంకతిరుగుడు

సూటిగా చెప్పక అటూ
యిటూ తిప్పి తిప్పి మాట్లాడు
పట్లా, సూటికాని దారీ
మొదలగువాని పట్లా విశే
షంగా ఉపయోగిస్తారు.

“వాడు అడిగిన ప్రశ్నకు సూటిగా
సమాధానం ఛస్తే చెప్పడు. ఆ దొంక
తిరుగుడు మాటలో వాడేం చెప్తు
న్నాడో కూడా తెలియదు.”

వా.

“గుంతకలునుంచి బొంబాయి మొయి
రెక్కె సేరుగా మదరాసు చేరక
పాకాలమీద ఎందుకు పోవడం? దొంక
తిరుగుడు దారిలో చేరడానికి మూడు
నాళ్లు పట్టుతుంది.”

వా.

దొంకలు దూరు

అల్పకార్యములకు పూను.

జగన్నా. 17.

దొంగియాడు

నోగాడు.

సారం. 1.49.

దొంగులువాటు

తొట్ట లేర్పడు.

దొకారము చొచ్చు

శరణు చొచ్చు.

“కరుణను బ్రోవమం చని దొకారము
సాచ్చెను నాఁగ.”

పార్వ. 5.207.

“గరగరి మాని యొక్కట దొకారము
సాచ్చు మహాద్రులో యనన్.”

చంద్రా. 1.13.

వావిళ్ల. ని. లో లోపల
ప్రకాశించు అనే అర్థ మొకటి
యిచ్చి ఇందలి తొలి
ప్రయోగ మిచ్చారు. శరణు
సొచ్చు అనుట సరి.

దొక్క చీల్చి దోలు కట్టు

తిట్టు.

కొట్లాటల్లో ఉపయోగించే
మాట.

“నీ ఏ ఏధిలో ఇంకోపారి కనబడ్డా
వంటే దొక్క చీల్చి దోలు కడతావ
నాగ్రత పెధవా!”

వా.

దొక్క జేనెడు గాదే

కడుపు చిన్నది కాదు కదా!
అనుట.

ఇంత కడుపు పెట్టుకొని ఊరక
కూర్చున్న ఎల్లు అనుసందర్భ
ములోని పలుకుబడి.

కడుపు చిన్నదే కదా - ఇందు
కోసు ఇన్ని పాపాలా! అనీ
అవుతుంది.

“అకటా!, బగ్గవ మండెడు నీకును,
నీ గ్గించుక లేదు దొక్క జే నెడు
గాడే!” శుక. 3.277.

దొక్కబుట్ట

తేగ పాటి వీడిన తాటివిత్తు.
శ. ర.

దొక్కలో పెట్టుకొను

చూ. కడుపులో పెట్టుకొను.

దొక్కలో మెదలు

మరచిపోని దురుసుమాటలు
అనినప్పుడు అవి మ ర చి పో
లేకున్నాను అ ను పట్ల ఉప
యోగించే మాట.

“వా డా రోజు అన్నమాటలు దొక్క
లో మె దులుతు న్నా యి. చచ్చినా
మరిచిపోలేను.” వా.

దొక్కకుద్ది ఉన్న....

చదువుకొన్న...

“వాడు కాస్త దొక్కకుద్ది ఉన్న
వాడు. ఏం చెప్పినా గ్రహిస్తాడు.”
వా.

దొక్కుపడు

సంకోచము కలుగు.

కా త్త. 438.

దొల్ల నడుచు

చంపు.

భార. విరా. 3.204.

దొల్లపొట్ట

బొజ్జకడుపు.

దొల్లి దొల్లి

దొల్లకుంటూ దొల్లకుంటూ.

“నీ విప్పుడ పామ్యు, చడి దొల్లి దొల్లి
శ్రీ వారణాసికిని.”

పండిత. ప్రథ. దీక్ష. పు. 113.

దొల్లిపుచ్చకాయ

ఆసిరుకు.

“వాడు ఒట్టి దొల్లి పుచ్చకాయ.
ఎక్కడా నాలుగురోజులు ఉండడు.”
వా.

దొల్లిపుట్టెలు

లొత్త తలలు, లోన ఏమీ
లేనవి.

ఆము. 6.17.

దొల్లిపోగులు

బోలుగా ఉన్న పోగులు.

దోకు వచ్చు

అసహ్యము కలుగు.

“వానిరూపం చూస్తే దోకు వస్తుంది.”
వా.

అస హ్య దృశ్యం చూస్తే
వాంతి వచ్చుటపై నచ్చిన
పలుకుబడి.

దోగాడు

దోగాడు.

దోగి యాడు

దోగాడు.

దోలు కట్టు

అపహాస్యము చేయు.

ధంకామీద దెబ్బ కొట్టి

బాహుటంగా, గట్టిగా.

“వాడికి ఒక అక్షరం రా దని ధంకా
మీద దెబ్బ కొట్టి చెప్పగలను.” వా.

ధకాధకి

ధ్వన్యనుకరణము.

ధకీలు ధకీలున

ధ్వన్యనుకరణము.

ధక్కా మొక్కిలు తిను

జీనితంలో కష్టనష్టాలను అను
భవించు - ఎగుడు దిగుళ్ళను
చూచు.

“వాడు ఎంతయినా ధక్కా మొక్కిలు
తిన్నవాడు. కాస్త వస్తే కళ్లు తిరిగి
పోవడం, కాస్త పోతే దిగులుపడడం
అసంభవం.” వా.

ధీమధీమ

ప్రేలు టలో ధ్వన్యనుకర
ణము.

కృష్ణ. 3.29.

ధిల్లికి ధిల్లి, పల్లికి పల్లి

పెద్దది పెద్దదే, చిన్నది
చిన్నదే.

కాని దేనిలో అందం దానికి
ఉండనే ఉంటుంది. దేని కదే
అనుట.

“ధిల్లికి ధిల్లి పల్లికి, పల్లె యని చెప్పనట్టి
పలుకులు వినరే.” క్రినివా. 1.57.

ధిల్లి మహానగరం, పల్లె
చిన్నగ్రామం.

ధోకా లేదు

లోటు లేదు.

“ఆ పొలం పండుకున్నదాకా వాడి
కేం ధోకా లేదు. వా.

